

KORANEN

med dansk oversættelse og noter
af A.S. Madsen

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS Ltd.

KORANEN

med dansk oversættelse og noter
af A.S. Madsen

Udgivet af
Nusrat Djahan Moskéen

'Islamabad', Sheephatch Lane, Tilford,
Surrey, England GU 10 2AQ

I kommission hos
BORGENS FORLAG, København
ISBN (DK) 87-418-8607-0
ISBN (UK) 1 85372 034 8
3. udgave 1. oplag 1989

The copy of this can also be had from:
Nusrat Djahan Moskéen
Eriksminde Alle 2,
Hvidovre – Copenhagen
Tel: 1-753502

Tryk: Norbok as

FORTEGNELSE OVER QUR'ÂNENS SURER

Ruku' (afsnits)-inddelingen er vist i tekstens højre margin med det arabiske bogstav *'ain*.
Verset: 'I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn' *(Basmala)*, der indleder 113 af Qur'ânens 114 surer, har nr. 1. I visse Qur'ân-udgaver trykt i andre lande er dette indledningsvers ikke nummereret, mens det følgende vers er nr. 1.
Del (arabisk: *djuz*), se al-Baqarah, note 1.

SURERNE I ALFABETISK ORDEN

Forord til 1. udgave

Gud har i Sin store barmhjertighed skænket menneskeheden Sin åbenbarede Vilje (Lov), som leder menneskers sind og hjerte mod Ham, der er Barmhjertighed og Kærlighed. Den Hellige Qur'ân er retledningen for hele menneskeheden – til alle tider. Den er ikke kun en barmhjertighed for dem, der 'har 'syndet', men også for dem, der er 'retfærdige'.

Qur'ânen er i den form, i hvilken Profeten Muhammad overgav den til sine disciple, ordnet efter indhold og ikke i den kronologiske rækkefølge, som de enkelte åbenbaringer kom i. Åbningskapitlet, Sûra al-Fâtihah, blev således åbenbaret henimod midten af Profetens mission. I dette kapitel lærer vi en bøn om at søge retledning. Og det andet kapitel bringer svaret på denne bøn: 'Dette er en retledning for de retfærdige'. Således løber fra vers til vers, fra det ene kapitel til det andet den klare kompositions røde tråd.

Qur'ânen indeholder kun Guds åbenbaring gennem *Hans eget talte ord* til Profeten. Denne åbenbaringsform er den sikreste. Mindre sikre åbenbaringsformer er visioner, inspiration, drømme etc., men sådanne er ikke inkorporeret i Qur'ânen.

Muhammad, som var Guds redskab til overbringelse af åbenbaringen, var også den mest fuldkomne legemliggørelse af Guds åbenbarede Vilje.

At Qur'ânen, som den foreligger i dag, fra ord til andet er identisk med den udgave, Muhammad videregav til sine disciple, er alle – troende og ikketroende forskere – fuldstændig enige om.

Denne originale teksts ånd og mening er blevet genfremstillet og genfortolket af en ubrudt række af islamiske forskere, som i dette øjemed har været bistået af Guds hjælp og inspiration. Qur'ânens kilde springer derfor i sin evige friskhed og renhed.

Qur'ânen er på den ene side let at fatte og derfor behagelig at følge. På den anden side kan kun de rene af hjertet nå dens dybe grund af visdom og fatte dens ophøjede filosofi.

Visse principper er fulgt i denne oversættelse: *Qur'ânen* selv er den bedste fortolker af Qur'ânen, idet det ene vers kaster lys over det andet. *Profetens* egen og hans disciples fortolkning er fulgt. *Naturens* og Åndens to store lovsammenhænge springer fra den Ene og Samme Kilde og må derfor bekræfte og komplettere hinanden. Deraf følger, at naturlovene hjælper os til at forstå Åndens Lov, Qur'ânen - og omvendt.

Yderligere kaster Guds stadig *nye åbenbaring* nyt lys over hidtil dunkle meninger og sammenhænge.

Endelig følger oversættelsen det *klassiske arabisk* i overensstemmelse med leksika, grammatik, syntaks, idiom og tradition. Visse ord er i oversættelsen anbragt i parentes. Disse ord har ingen ækvivalenter i den arabiske tekst, men er medtaget for at tydeliggøre meningen. Runde parenteser tjener til at fuldstændiggøre meningsindholdet i den arabiske tekst, medens firkantede parenteser er rent forklarende.

Ved transkriptionen af de arabiske ord har vi kun fulgt den hovedregel: at gøre det nogenlunde let for danskere at udtale næsten korrekt. De, der er bekendt med arabisk, vil let kunne slutte tilbage til de arabiske ækvivalenter.

Den nærværende oversættelse er enestående i den forstand, at oversætteren A.S. Madsen ikke alene er opdraget i arabisk og velfunderet i islamiske lærdomme, men også derved at han har den ære at være en hengiven Muslim gennem ti år.

Den arabiske tekst, som bringes side om side med oversættelsen, vil hjælpe læseren ved at give lejlighed til at sammenligne oversættelse og originaltekst – og ved at muliggøre, at Islâms Hellige Bog kan læses på dens eget sprog.

Vi takker fil.kand. Leo Weisberg, som har gennemgået det færdige manuskript og fremsat mange værdifulde forslag. Oversættelse og noter er ligeledes gennemgået af Syed Mas'ûd Ahmad, M.A. og af undertegnede.

Islams Ahmadiyya Mission i Skandinavien, Ramadân 1386 HQ.

Kamal Yousuf, H.A.

Forord til 3. reviderede udgave

Da 1. udgave udkom for 22 år siden, kunne antallet af dansk-sprogede muslimer skrives med to cifre. I dag anslås det, at der er over 30.000 muslimer i Danmark, og en stadigt stigende del heraf har dansk som modersmål eller hovedsprog. Interessen for at lære om Islâm ved at studere selve kilden går dog langt uden for muslimernes rækker.

Sammenfaldende med Islams Ahmadiyya Bevægelses 100 års jubilæum udsendes denne smukke 1-binds udgave af Qur'ânen med dansk oversættelse og noter. Hver side har to spalter og den danske tekst er vers for vers anbragt ved siden af den arabiske originaltekst. Arabisk skrives og læses fra højre mod venstre, begyndende foroven på siden. I modsætning til en normal Qur'ân begynder denne bog dog fra den ende, som en dansker vil kalde 'forfra'. Ligesom det var tilfældet med 2. udgave (1980) fra Borgens Forlag, er der foretaget adskillige forbedringer i oversættelsen samt tilføjet mange nye noter. Endvidere

er denne udgave forsynet med en liste over reference-værker. Der er imidlertid intet indeks. Qur'ânen bør læses i sin helhed, ikke blot brudstykkevis som en opslagsbog.

Det er med rette gentaget, at Qur'ânen er uoversættelig og bør læses på sit eget sprog. Men dermed bortfalder forpligtelsen til at udbrede dens budskab ikke. En oversættelse er selvfølgelig et valg mellem forskellige muligheder. Derfor er oversættelsen forsynet med runde parenteser (-), der fuldstændiggør meningen på et nogenlunde forståeligt dansk. Og samtidig er kantede parenteser [-] benyttet til forklaring eller alternative oversættelser. Yderligere er et ret omfattende noteapparat og ikke mindst kryds-referencer nødvendige for at lette læserens vej gennem den hellige bog, der er blevet kaldt 'et multi-kanaliseret integreret kommunikationssystem'.

Jeg takker Mansoor Ahmad Tariq og Amatul Rahman for samvittighedsfuld og engageret renskrivning og tekstbehandling, Mansoor Ahmad Mubashir for montage af den arabiske tekst og ikke mindst al-Hâdj Nûh Svend Hansen for mange udmærkede forslag til forbedringer under korrekturen.

A. S. Madsen
Nusrat Djahan Moskéen, Hvidovre
Sja'ban 1409 HQ, Marts 1989

Liste over reference-værker:

Ordbøger:
J.G. Hava: al-Farâ'ida al-Durrijja Arabic-English Dictionary (Beirut 1971)
Eliâs A. Eliâs: Arabic-English Dictionary (Cairo)
John Penrice: Dictionary and Glossary of the Koran (London 1873)
al-Mundjid (Beirut 1969)
al-Mufradât (Karachi 1961)
A.S. Madsen: Glossar og sproglig analyse til Koranen (foreligger kun i Manuskript)

Fortolkninger:
The Holy Qur'ân with English Translation & Commentary, vol.I-III (5 bind). (Rabwah, Pakistan 1947-63)
Muhammad Asad: The Message of the Qur'ân (Dar al-Andalus, Gibraltar (1964, 1980)
Tafsîr Saghîr af Mirzâ Mahmûd Ahmad (Rabwah 1957)
Tafsîr al-Djalâlain (Cairo 1342 HQ)
Kalimât al-Qur'ân (Beirut 1984 og tidligere)
Tafsîr ibn 'Abbâs (Beirut, mange udgaver)
Tafsîr al-Baidhâwî (Beirut 1982)
Awdhahu al-Tafâsîr af ibn Khatîb (Cairo, 7. udg.)
Gharîb al-Qur'ân af Abû Bakr Muhammad ibn 'Azîz al-Sadjajstânî (skrevet omkring år 1000, udgave Cairo 1963)
Tafsîr ibn Kathîr (Beirut, år ukendt)
Tafsîr al-Khâzin (Cairo 1306 HQ)
Madjmuâ' al-Bayân fî Tafsîr al-Qur'ân (Shi'a kommentar) af Abû 'Alî al-Fadhl ibn al-Hasan al-Tabrisî (Qum, Iran 1403 HQ)

AL-FÂTIHAH

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn [1].

2. Al pris tilkommer (alene) Allah, verdenernes Herre,

3. Den Nådige, den Barmhjertige,

4. Herskeren på dommens dag [2].

5. Dig (alene) tjener vi, og Dig (alene) anråber vi om hjælp:

6. Led os på den rette vej;

7. Deres vej, som Du har vist nåde - som ikke har (vakt Din) vrede, og som ikke er faret vild [3].

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ①

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ②

الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ③

مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ④

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ⑤

اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ⑥

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ

عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ⑦ ع

[1] Her og i hele oversættelsen bruger vi det arabiske navn: *Allah*, idet dette ikke, som det påstås af visse orientalister, er en sammentrækning af *al-Ilâh:* 'guden'. Som Lane rigtigt bemærker i sit Arabic-English Lexicon er '*Allah* i overensstemmelse med den mest korrekte af tydningerne et egennavn, som henfører til det væsen, som eksisterer nødvendigt ved sig selv, og omfatter alle fuldkommenhedens attributter, idet *al* i *Allah* ikke er den bestemte artikel, men uadskillelig fra navnet.' En yderligere grund til at bibeholde det arabiske navn og undgå forsøg på oversættelse er, at dette navn aldrig har været anvendt om noget andet væsen end den Højeste Gud, alle fuldkomne egenskabers eneindehaver. Ordet 'Gud' er derimod kompromitteret gennem *afguds-dyrkelse* - og kan da også - i modsætning til *Allah* bøjes i tal.

[2] De arabiske ord for 'nådig' og 'barmhjertig' kommer af den fælles rod RHM, hvis betydningsindhold er barmhjertighed. *Rahmân* (nådig) er en intensiv form, d.v.s. hos Gud er der ingen grænser for Hans barmhjertighed og nåde, som Han giver uafladeligt og uden nogen fortjeneste hos modtageren.

Den anden form *Rahîm* (barmhjertig) taler om den ofte gentagne handling: Gud viser atter og atter Sin barmhjertighed, når Han påkaldes. Til forskel fra den første form betyder denne den form for Guds barmhjertighed, der skænkes os ved vore egne anstrengelser. Som *Rahmân* har Gud skænket os naturens skatte, og som *Rahîm* velsigner Han vore bønner og vore anstrengelser.

Den første sûra i Qur'ânen, bestående af syv vers, er den vigtigste og i enhver henseende fuldkomne muslimske bøn. Først beskriver bønnen Guds fire centrale attributer, af hvilke alle Guds øvrige egenskaber kan afledes. Disse fire fundamentale attributer er: *Rabbul 'âlamîn* (Verdenernes Herre), *al-Rahmân* (den Nådige), *al-Rahîm* (den Barmhjertige) og *Mâliki jawmid-Dîn* (Herskeren på dommens dag).

Det første attribut betegner Gud som skaber, opretholder og videreudvikler af altet. Først og fremmest er Han verdenernes *Rabb*, d.v.s. Han lader i lige grad alle folk og nationer, også de ubekendte og endnu ikke udforskede verdener, få del i Sin omsorg og Sin bistand. Og derfor er Gud alene den, der bør tilbedes af skabningerne. Den, der unddrager sig Guds omsorg, mister ethvert håb om et fuldkomment liv.

Attributerne *Rahmân* og *Rahîm* er allerede behandlet. Det fjerde attribut: 'Herskeren på dommens dag' erindrer mennesket om, at det må aflægge regnskab for sine handlinger, og formaner det til at forberede sig på den yderste dag. Videre siger dette attribut, at Gud ikke er en dommer, der *må* straffe efter retfærdighedens love. Gud er retfærdig og straffer aldrig hårdere end forbrydelsen berettiger til, men Han er Herre, også over retfærdigheden, således at Han kan tilgive og belønne langt ud over fortjeneste.

Udtrykket *Mâliki jawmid-Dîn* kan også betyde 'Herskeren på religionens dag', d.v.s. når en sand religion åbenbares, erfarer menneskeheden en ekstraordinær manifestation af guddommelig magt: Guds tegn viser sig, undere ses, og Hans engle stiger ned på jorden med åbenbaring, der drager retfærdige mennesker til den udvalgte profet.

[3] Efter at have opregnet Guds vigtigste egenskaber henviser bønnen menneskene til, at Gud alene må tilbedes, og at man kun må søge bistand hos Ham. Dette udtrykkes i sætningen: 'led os på den rette vej', som er så rig på indhold, at den omfatter alle tænkelige behov fra menneskets side. Denne vej beskrives nærmere i flg. vers: 'deres vej, som Gud har vist Sin nåde, og som ikke derefter har pådraget sig Guds vrede enten ved overmod eller ved overgreb mod andre - og som ikke er faret vild fra den rette vej.' Hvad den rette vej yderligere indebærer, vises i Sûra 4, v. 69-70.

Den Hellige Profet Muhammad - Guds fred og velsignelser være over ham - har fremhævet, at de mennesker, over hvem Guds vrede er, er jøderne, og at de, der er faret vild, er de kristne (Tirmidhî 44:2 efter ibn 'Abbâs). Verset advarer da også muslimerne mod at blive som jøderne (se 62:6) og mod den fare, de kristne vil udgøre ved deres missioner. Men den tid, hvor Islâm trues af bogstavdyrkelse og ritualisme uden åndeligt indhold, og hvor de kristne vil nå så stor magt, at de kan propagere den kirkelige opfattelse af Jesus også i muslimske lande, er samtidig den tid, hvor det af Muhammad forjættede sendebud vil optræde, det sendebud, som verset også lader muslimerne bede om (jvf. 4:70).

Denne Sûra viser også, hvordan man rettelig skal bede til Gud: først anskuer man Guds fuldkomne egenskaber, så bekender man sin troskab til Gud og sin fulde afhængighed af Ham, og derefter forelægger man Ham sine bønner - med bevidstheden om, at misbrug af den guddommelige nåde kan berøve én Guds beskyttelse.

AL-BAQARAH

(åbenbaret efter Hidjra)

[1. del [1]]

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Alif Lâm Mîm (Jeg er Allah, den Alvidende) [2].

الٓمٓ ﴿٢﴾

3. Dette er den (fuldkomne) bog der er ingen tvivl derom - en retledning for de retfærdige [3].

ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ ۛ فِيهِ ۛ هُدًى لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣﴾

4. (for) dem, der tror på det usete, og som holder bøn, og som giver ud af det, Vi har forsynet dem med,

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٤﴾

5. Og som tror på det, der er blevet dig åbenbaret, og på det, der er blevet åbenbaret før dig - og som er sikre på det kommende [4].

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ
قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٥﴾

6. Disse er det, som har fulgt retledningen fra deres Herre, og disse er det, som vil fuldkommengøre sig.

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ﴿٦﴾

7. Men de, der er vantro - for dem er det lige meget, om du advarer dem, eller du ikke advarer dem - de vil ikke tro.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ
لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾

---

[1] Qur'ânen er inddelt i 30 lige lange dele, så man kan inddele sin læsning af den over en måned, f.eks. i *Ramadân*, fastemåneden.

[2] Forkortelser som *Alif Lâm Mîm* kaldes *Muqatta'ât*. De angiver de guddommelige attributer, som især er tema i pgl. Sûra. Temaet i de Sûrer, som ikke bærer sådanne forkortelser, er det samme som angivet i en foregående Sûra. *Alif Lâm Mîm* betyder: *Anâ Allâhu A'lam:* Jeg er Allah, den Alvidende. (Ibn 'Abbâs if. Djarîr).

[3] En *Muttaqî* betyder egentlig 'en, som tager Gud til skjold'. Af mangel på en mere nøjagtig ækvivalent gengiver vi 'retfærdig' eller 'gudfrygtig'.

[4] *Al-Âkhirah* betyder ikke her: 'det hinsidige'. Modsætningen til den nuværende og tidligere åbenbaring godtgør, at det er Guds fremtidige åbenbaring, der sigtes til. Troen på 'det hinsidige' er allerede nævnt i v. 4 ('det usete' omfatter Gud og det kommende liv).

8. Allah har forseglet deres hjerter og deres ører, og over deres øjne (ligger der) et slør - og de vil få en svær straf.

خَتَمَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ وَعَلٰى سَمْعِهِمْ ؕ وَعَلٰٓى
اَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ ۫ وَّلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿٨﴾

9. Og mellem menneskene er der nogle, der siger: Vi tror på Allah og den yderste dag - men de tror ikke.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّقُوْلُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿٩﴾

10. De søger at bedrage Allah og dem, der tror, men de bedrager kun sig selv, og de ved det ikke.

يُخٰدِعُوْنَ اللّٰهَ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۚ وَمَا يَخْدَعُوْنَ
اِلَّاۤ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ﴿١٠﴾

11. I deres hjerter er der en sygdom, og Allah har ladet deres sygdom tiltage, og de vil få en smertelig straf, fordi de løj [5].

فِىْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ ۙ فَزَادَهُمُ اللّٰهُ مَرَضًا ۚ وَلَهُمْ
عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۙ بِمَا كَانُوْا يَكْذِبُوْنَ ﴿١١﴾

12. Og når der siges til dem: Anstift ikke ufred på jorden - så svarer de: Vi er kun folk, der stifter fred.

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوْا فِى الْاَرْضِ ۙ قَالُوْۤا اِنَّمَا
نَحْنُ مُصْلِحُوْنَ ﴿١٢﴾

13. Men nej, det er visselig dem, der stifter ufred, men de forstår det ikke.

اَلَاۤ اِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُوْنَ وَلٰكِنْ لَّا يَشْعُرُوْنَ ﴿١٣﴾

14. Og når der siges til dem: Tro ligesom andre tror - så siger de: Skal vi tro, som tåberne tror? Men nej, det er sandelig dem selv, der er tåberne, men de ved det ikke.

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ اٰمِنُوْا كَمَاۤ اٰمَنَ النَّاسُ قَالُوْۤا اَنُؤْمِنُ
كَمَاۤ اٰمَنَ السُّفَهَآءُ ؕ اَلَاۤ اِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَآءُ وَلٰكِنْ
لَّا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٤﴾

15. Og når de møder dem, der tror, siger de: Vi tror (også), men når de går bort til deres onde anførere, siger de: Sandelig vi er med jer. Vi drev kun spot [6].

وَاِذَا لَقُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَالُوْۤا اٰمَنَّا ۖۚ وَاِذَا خَلَوْا اِلٰى
شَيٰطِيْنِهِمْ ۙ قَالُوْۤا اِنَّا مَعَكُمْ ۙ اِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُوْنَ ﴿١٥﴾

16. Allah vil gengælde dem deres spot og lade dem fortsætte i deres

اَللّٰهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِىْ طُغْيَانِهِمْ

[5] Gud har vist så mange tegn til stadfæstelse af Islam, at hyklernes frygt for Muslimerne er tiltaget og deres hykleri vokset i tilsvarende grad.

[6] Sataner ('onde anførere') betyder oprørske overtrædere af den guddommelige lov og sådanne, som trækker sig langt bort. Derfor betyder det i denne sammenhæng hyklernes ledere og anførere, som har trukket sig langt bort fra sandheden og prøver at vildlede andre. (Aqrab & Mufradât).

overtrædelse, så de bliver forblindede [7].

يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾

17. Disse er det, som har købt sig vildfarelse for retledning. Men deres handel vil ikke bringe dem gevinst, og de er ikke retledede.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا
رَبِحَت تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾

18. De har det som en mand, der tænder en ild, og efter at den har oplyst alt, hvad der er omkring ham - så tager Allah deres lys bort og efterlader dem i mørke, så de ikke ser [8].

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ
مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ
لَّا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾

19. Døve, stumme (og) blinde (er de), så at de ikke kan vende tilbage.

صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾

20. Eller (de er at ligne ved) tung regn fra skyerne, hvori der er mørke og torden og lynild: de stikker fingrene i ørerne af dødsangst for lynene, men Allah er den, der omfatter de vantro.

أَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ
يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِم مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ
الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

21. Lynet borttager næsten deres syn. Hver gang det lyser for dem, vandrer de i (dets lys), men når det bliver mørkt om dem, bliver de stående. Og hvis Allah havde villet det, så havde Han visselig taget deres hørelse og deres syn, thi Allah har magt over alle ting.

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُم مَّشَوْا
فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ
بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

22. I mennesker: Tjen jeres Herre, Som har skabt jer og dem før jer, så

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ

[7] Efter arabisk sprogbrug bruges ordet for en forbrydelse af og til også om straffen for samme forbrydelse. Vi oversætter da ikke 'spotte', men 'gengælde (eller straffe) deres spot'.

[8] *Nâr*, d.v.s. 'ild' står ofte for krig. Verset betyder at hyklerne ophidsede de vantro til at føre krig mod Muslimerne. Men da ildens flammer bredte sig, blev Muslimerne sejrherrer, og Gud efterlod hyklerne flakkende om, som en blind mand i mørke. - Mørke bruges altid i flertal i Qur'ânen i betydning af religiøs og moralsk blindhed. Synd og laster eksisterer aldrig isoleret, men en last trækker ofte flere med sig.

at I må blive beskærmede (mod noget sådant) [9].

مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾

23. Som har skabt jorden som et leje for jer og himmelen som et tag, og som sender vand ned fra skyerne og derved frembringer frugter til jeres underhold. Gør derfor ikke nogen jævnbyrdige med Allah, når I dog ved besked.

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً
وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ
رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَندَادًا وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

24. Og hvis I er i tvivl om det, Vi har åbenbaret vores tjener (Muhammad), så bring en Sûra som denne og anråb de hjælpere, I har foruden Allah, hvis I da taler sandt.

وَإِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا
بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُم مِّن دُونِ
اللَّهِ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾

25. Og hvis I ikke gør det - og I vil aldrig kunne gøre det - tag jer da i vare for den ild, hvis brænde er mennesker og sten - beredt for de vantro [10].

فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَن تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا
النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ۖ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

26. Og giv godt budskab til dem, der tror og handler retfærdigt, at de vil få haver, gennem hvilke floder strømmer. Hver gang de modtager deres underhold fra deres frugter, vil de sige: Dette er, hvad vi tidligere modtog af underhold, og de vil modtage (frugter), som ligner disse. [Og dér vil de have rene ægtefæller, og de vil forblive dér] [11].

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِن
ثَمَرَةٍ رِّزْقًا ۙ قَالُوا هَٰذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِن قَبْلُ ۖ وَ
أُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا ۖ وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۖ وَهُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾

[9] *Tattaqû* (blive beskærmede) kan også oversættes: 'blive retfærdige, gudfrygtige, egt. sådanne, som tager Gud til skjold og værge'. Jvf. note 3.

[10] 'Sten' betyder: 'afgudsbilleder'. Polyteisterne vil blive ydmyget ved at måtte overvære, at deres gudebilleder kastes i ilden.

[11] Når det siges, at paradisets frugter er 'hvad vi tidligere modtog', betyder det 'hvad vi tidligere modtog af åndelige velsignelser allerede i dette liv'. Frugterne 'ligner' dette livs, men er ikke identiske med dem. Se også følg. vers, der understreger, at der er tale om en lignelse. - Omtalen af 'ægtefæller' hentyder til, at åndelig udvikling kun er mulig i forbindelse med en fælle, der kan fuldkommengøre ens udvikling. Sådan vil det også være i det kommende liv.

27. Sandelig. Allah forsmår ikke at bruge en lignelse, hvadenten det er en myg eller noget derunder. Hvad så angår dem, der tror, så ved de, at det er sandheden fra deres Herre - og hvad angår dem, der er vantro, så siger de: Hvad vil Allah (sige) med denne lignelse? Dermed dømmer Han mange som vildfarne, og dermed retleder Han mange, men kun de oprørske dømmer Han dermed som vildfarne [12].

إِنَّ اللّٰهَ لَا يَسْتَحْيٖٓ أَنْ يَّضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوْضَةً
فَمَا فَوْقَهَا ۚ فَأَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَيَعْلَمُوْنَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ
رَّبِّهِمْ ۚ وَأَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَيَقُوْلُوْنَ مَاذَآ أَرَادَ اللّٰهُ
بِهٰذَا مَثَلًا ۘ يُضِلُّ بِهٖ كَثِيْرًا ۙ وَّيَهْدِيْ بِهٖ كَثِيْرًا ۚ وَمَا
يُضِلُّ بِهٖٓ إِلَّا الْفٰسِقِيْنَ ﴿٢٧﴾

28. De, som bryder pagten med Allah efter at have sluttet den, og som opløser, hvad Allah har befalet at sammenslutte, og som stifter ufred på jorden - disse er de tabende [13].

الَّذِيْنَ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مِيْثَاقِهٖ ۖ وَ
يَقْطَعُوْنَ مَآ أَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ أَنْ يُّوْصَلَ وَيُفْسِدُوْنَ
فِي الْأَرْضِ ۚ أُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٢٨﴾

29. Hvordan kan I fornægte Allah? Når I dog var uden liv, og Han indgav jer liv. Derpå lader Han jer dø, og derpå skænker Han jer atter livet, så I vender tilbage til Ham.

كَيْفَ تَكْفُرُوْنَ بِاللّٰهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ۚ ثُمَّ
يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيْكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٢٩﴾

30. Han er Den, der har skabt alt hvad der er på jorden for jer. Dernæst vendte Han sig mod himlen, og Han fuldendte den som syv himle, og Han ved alle ting.

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيْعًا ۗ ثُمَّ
اسْتَوٰىٓ إِلَى السَّمَآءِ فَسَوّٰىهُنَّ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ ۚ وَهُوَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٣٠﴾

31. Og da din Herre sagde til englene: Jeg vil indsætte en statholder på jorden, sagde de: Vil Du anbringe folk, der vil anstifte ufred og udgyde blod der? - når vi dog fejrer Din pris og ophøjer Din hellighed. Han sva-

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّيْ جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيْفَةً ۗ
قَالُوْٓا أَتَجْعَلُ فِيْهَا مَنْ يُّفْسِدُ فِيْهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ ۚ
وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۗ قَالَ إِنِّيْٓ أَعْلَمُ

---

[12] *Fauq* betyder både 'over' og 'under', 'større' eller 'mindre'. Sammenhængen viser, at sidstnævnte betydning bør vælges her. *Judhillu* betyder ikke blot 'vildlede', men også 'dømme som vildfaren' eller 'efterlade i vildfarelse'. Dette er i overensstemmelse med autoriteter som Lane og Kashshâf. I v.8 er 'forseglingen' da også en straf for deres vantro.

[13] 'Hvad Allah har befalet at sammenslutte' betyder alle bånd mellem slægtninge, rige og fattige, troende etc. Også båndet ml. tro og handling, bud og lydighed etc.

rede: Sandelig. Jeg ved, hvad I ikke ved [14].

ما لا تعلمون ٣٠

32. Og Han lærte Adam alle navne, og derpå foreviste Han englene (de navngivne ting) og sagde: Meddel Mig deres navne, hvis I er sanddru [15].

وعلم آدم الأسماء كلها ثم عرضهم على الملائكة
فقال أنبئوني بأسماء هؤلاء إن كنتم صادقين ٣١

33. De svarede: Hellig er Du og uden mangler. Vi har ingen viden udover hvad Du har lært os, thi Du er den Alvidende, den Alvise.

قالوا سبحانك لا علم لنا إلا ما علمتنا إنك أنت
العليم الحكيم ٣٢

34. Han sagde: Adam, meddel dem deres navne, og efter at han havde meddelt dem deres navne, sagde Han: Sagde Jeg jer ikke at Jeg kender himlenes og jordens hemmeligheder, og Jeg ved, hvad I åbenbarer, og hvad I skjuler.

قال يا آدم أنبئهم بأسمائهم فلما أنبأهم بأسمائهم
قال ألم أقل لكم إني أعلم غيب السماوات والأرض
وأعلم ما تبدون وما كنتم تكتمون ٣٣

35. Og da Vi sagde til englene: Adlyd Adam, da adlød de (alle). Men Iblîs gjorde det ikke. Han afslog og var stolt, thi han var en af de vantro [16].

وإذ قلنا للملائكة اسجدوا لآدم فسجدوا إلا إبليس
أبى واستكبر وكان من الكافرين ٣٤

36. Og Vi sagde: O Adam, bo du og din hustru i haven, og spis rigeligt, hvor I vil i den, men kom ikke nær til dette træ, så at I bliver uretfærdige.

وقلنا يا آدم اسكن أنت وزوجك الجنة وكلا منها
رغدا حيث شئتما ولا تقربا هذه الشجرة فتكونا
من الظالمين ٣٥

---

[14] Indvendingen er ikke mod Guds plan om at sætte en stedfortræder på jorden. Men nødvendigheden af en viceregent viser, at der også vil være mennesker, som begår ulovligheder.

[15] 'Navnene' er ursprogets grundlag, hint modersmål, hvoraf alle andre sprog er udsprunget. Verset siger, at Gud har lært mennesket at tale. Talen er det, der adskiller mennesker fra andre skabninger. - Navnene kan også betyde Guds attributer: 'de skønneste navne', som Qur'ânen ofte siger. Bemærk, at Qur'ânen ikke siger, at Adam var det første menneske, han var *Khalîfa*, d.v.s. statholder, egt. efterfølger. Profeten Muhammad har sagt, at der har været 100.000 Adam'er før vor Adam (jvf. Ibn 'Arabî: Futûhât, III, 607). Adam var efter Islam den første profet.

[16] *Iblîs* betyder egt. 'den, der er fortvivlet (med hensyn til Guds nåde)'. *Sjaitân* (Satan) betyder 'modstander'. Qur'ânen skelner mellem Iblîs og Satan, der søger at bringe Adam i fristelse. Iblîs er den, der opildner til det onde - i modsætning til englene, som opfordrer og tilskynder til det gode. Satan bruges ofte om mennesker i Qur'ânen. Iblîs er aldrig et menneske. Han er sikkert Adams ærkemodstander og stammer fra en tidligere (før homo sapiens) levende, på den tid uddøende race.

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطٰنُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيْهِ
وَقُلْنَا اهْبِطُوْا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ وَلَكُمْ فِي
الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَّمَتَاعٌ إِلٰى حِيْنٍ ﴿٣٧﴾

37. Og Satan lod dem begge snuble derved og drev dem bort fra (det sted), de var i, og Vi sagde: Gå bort (som) hinandens fjender, og på jorden vil der være et hjem og underhold for jer til en tid.

فَتَلَقّٰٓى اٰدَمُ مِنْ رَّبِّهٖ كَلِمٰتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۗ إِنَّهٗ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿٣٨﴾

38. Derefter modtog Adam nogle (åbenbarings)ord fra sin Herre, og Han vendte Sig (nådig) til ham, thi Han er den, der ofte vender Sig (i nåde), den Barmhjertige.

قُلْنَا اهْبِطُوْا مِنْهَا جَمِيْعًا ۚ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِّنِّيْ
هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُوْنَ ﴿٣٩﴾

39. Vi sagde: Gå alle ud herfra, og de, der - når der kommer retledning fra Mig - følger Min retledning - over dem skal der ikke komme frygt, og de skal ikke sørge.

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ أُولٰٓئِكَ أَصْحٰبُ النَّارِ ۚ
هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٤٠﴾ ع

40. Og de,som er vantro og nægter Vore tegn - de vil være ildens beboere, og de vil forblive der (i lang tid) [17].

يٰبَنِيْٓ إِسْرَآءِيْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْٓ أَنْعَمْتُ
عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوْا بِعَهْدِيْٓ أُوْفِ بِعَهْدِكُمْ ۚ وَإِيَّايَ
فَارْهَبُوْنِ ﴿٤١﴾

41. O Israels børn, ihukom Min nåde, som Jeg beviste jer, og opfyld pagten med Mig, så vil Jeg opfylde pagten med jer - og frygt Mig alene.

وَاٰمِنُوْا بِمَآ أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُوْنُوْٓا

42. Og tro på det, Jeg åbenbarede til bekræftelse på, hvad der er hos jer og vær ikke de første til at fornægte

[17] Ord som *khuld* og *abad* betyder ikke 'evighed' eller 'evigt', men betegner 'en lang periode'. (Aqrab & Mufradât).

det og sælg ikke Mine tegn for en ringe pris - og frygt Mig alene [18].

أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِۦ ۖ وَلَا تَشْتَرُوا بِـَٔايَٰتِى ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّٰىَ
فَٱتَّقُونِ ٤١

43. Og sammenbland ikke sandheden med løgn og skjul ikke sandheden, når I dog ved besked.

وَلَا تَلْبِسُوا ٱلْحَقَّ بِٱلْبَٰطِلِ وَتَكْتُمُوا ٱلْحَقَّ وَأَنتُمْ
تَعْلَمُونَ ٤٢

44. Og hold bøn og betal Zakât og bøj jer sammen med dem, der bøjer sig (i bøn) [19].

وَأَقِيمُوا ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُوا ٱلزَّكَوٰةَ وَٱرْكَعُوا مَعَ
ٱلرَّٰكِعِينَ ٤٣

45. Vil I påbyde mennesker retfærdighed og forglemme jeres egne sjæle, når I dog læser Skriften. Mon I da ikke forstår?

أَتَأْمُرُونَ ٱلنَّاسَ بِٱلْبِرِّ وَتَنسَوْنَ أَنفُسَكُمْ وَأَنتُمْ
تَتْلُونَ ٱلْكِتَٰبَ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ٤٤

46. Og søg bistand i tålmodighed og bøn. Og det er sandelig svært undtagen for de ydmyge,

وَٱسْتَعِينُوا بِٱلصَّبْرِ وَٱلصَّلَوٰةِ ۚ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى
ٱلْخَٰشِعِينَ ٤٥

47. De, som ved at de skal møde deres Herre, og at de skal vende tilbage til Ham.

ٱلَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلَٰقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ
رَٰجِعُونَ ٤٦ ع

48. O Israels børn, ihukom den nåde, som Jeg har bevist jer, og at Jeg udmærkede jer fremfor (andre) folkeslag (på den tid).

يَٰبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱذْكُرُوا نِعْمَتِىَ ٱلَّتِىٓ أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
وَأَنِّى فَضَّلْتُكُمْ عَلَى ٱلْعَٰلَمِينَ ٤٧

49. Og frygt den dag, da ingen sjæl kan udrette noget for en anden, og da ingen forbøn vil blive modtaget fra

وَٱتَّقُوا يَوْمًا لَّا تَجْزِى نَفْسٌ عَن نَّفْسٍ شَيْـًٔا وَلَا

[18] Kan også oversættes: 'Vær ikke de første til at fornægte ham', d.v.s. Muhammad. Såvel jøderne som de kristne har i deres hellige skrifter, i Bibelen, profetier om den Hellige Profets komme. I 5. Mosebog, kap. 18, v. 18 forjætter Gud Moses »en profet lig dig (d.v.s. en lovgiver), som skal fremstå af dine brødre« (Ismaeliterne). Denne profet ventedes efter den genkomne Elias og Messias (se Johs. evang. kap.1 og Apostl. Gern. kap. 3). Jesus profeterer også om hans komme, jvf. profetierne i Johs. evang. om 'talsmanden', der ikke kan være 'helligånden', da der tales om 'en anden talsmand'. Beskrivelsen af 'talsmanden' viser også, at det er 'denne profet' (5. Mosebog, 18:18 og Johs. ev. 1), der er tale om. Den første kristne menighed ventede også 'talsmanden' som en profet. Kirkehistorien beviser dette: I det 3.århr. hævdede Mani og Montanus at være 'talsmanden'. Mange kristne antog da også Muhammad som den forjættede profet. Smlgn. Sûra 46:11 og 61:7.

[19] *Zakât* er en skat på kontanter, formue etc. (fra et vist mindstemål), som i ét år har været i pgl.s eje uden at være blevet brugt. Skal afkræves 'de rige for at vende tilbage til de fattige', som Profeten Muhammad siger. Må holdes ude fra *sadaqah*, d.v.s. frivillig almisse, og andre former for *infâq* (bidrag til religionen).

den, og da ingen retfærdiggørelse vil blive antaget for den, og da de ikke vil blive hjulpet [20].

يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ
يُنْصَرُونَ ﴿٤٩﴾

50. Og (ihukom den tid) da Vi frelste jer fra Faraos folk, som pålagde jer en hård straf, idet de dræbte jeres sønner og lod jeres døtre leve. Og heri var der en svær prøvelse fra jeres Herre.

وَإِذْ نَجَّيْنَٰكُم مِّنْ ءَالِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوٓءَ ٱلْعَذَابِ
يُذَبِّحُونَ أَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَآءَكُمْ ۚ وَفِى ذَٰلِكُم
بَلَآءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٥٠﴾

51. Og da Vi delte havet for jer og derved reddede jer, men lod Faraos folk drukne, medens I så til [21].

وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ ٱلْبَحْرَ فَأَنجَيْنَٰكُمْ وَأَغْرَقْنَآ ءَالَ فِرْعَوْنَ
وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ ﴿٥١﴾

52. Og da Vi lovede Moses fyrre nætter (til mødet på bjerget), mens I tog kalven (til gud) i hans fravær og I var uretfærdige.

وَإِذْ وَٰعَدْنَا مُوسَىٰٓ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ ٱتَّخَذْتُمُ ٱلْعِجْلَ
مِنۢ بَعْدِهِۦ وَأَنتُمْ ظَٰلِمُونَ ﴿٥٢﴾

53. Derpå tilgav Vi jer efter dette, for at I skulle være taknemmelige.

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنكُم مِّنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٣﴾

54. Og (ihukom den tid) da Vi gav Moses skriften og sondringen (mellem sandt og falsk), for at I kunne være retledede.

وَإِذْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٤﴾

55. Og da Moses sagde til sit folk: O mit folk, I har visselig handlet uret mod jer selv ved at tage kalven (som gud). Vend derfor tilbage til jeres Skaber og dræb jeres onde begær. Dette bedre for jer hos jeres Skaber. Da vendte Han sig til jer, thi Han er Den,

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦ يَٰقَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنفُسَكُم
بِٱتِّخَاذِكُمُ ٱلْعِجْلَ فَتُوبُوٓا۟ إِلَىٰ بَارِئِكُمْ فَٱقْتُلُوٓا۟ أَنفُسَكُمْ
ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِندَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ ۚ إِنَّهُۥ هُوَ

[20] I dette vers afvises enhver form for forsoningslære. »Ingen kan bære en andens byrde«, som Qur'ânen ellers flere steder lærer. - Islam lærer, at f.eks. profeterne af Gud kan få adgang til *Sjafâ'at:* forbøn. Men som dette ord angiver (sjafa'a: knytte sammen parvis) forudsætter en sådan forbøn, at man har knyttet sig uløseligt til en profet og efterlevet hans lære.

[21] Gud førte Israeliterne til havet, da der var ebbe. Da Farao og hans hær nåede frem, skiftede tidevandet. Da tidevandet reguleres af guddommelige love, og da Gud førte de to folk til havet på disse bestemte tidspunkter, tilskrives hele begivenheden direkte Gud.

der vender Sig (i nåde), den Barmhjertige [22].

التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٥٥﴾

56. Og (ihukom den tid) da I sagde: Moses, vi vil ikke tro på dig, før vi ser Allah ansigt til ansigt, - da ramte jordskælvet jer, mens I så til.

وَإِذْ قُلْتُمْ يَٰمُوسَىٰ لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَى ٱللَّهَ جَهْرَةً
فَأَخَذَتْكُمُ ٱلصَّٰعِقَةُ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ ﴿٥٦﴾

57. Derpå oprejste Vi jer efter jeres (tilsyneladende) død, for at I kunne være taknemmelige [23].

ثُمَّ بَعَثْنَٰكُم مِّنۢ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٧﴾

58. Og Vi lod skyerne overskygge jer og sendte Manna og Salwâ ned over jer (idet Vi sagde): Spis af de gode ting, som Vi forsyner jer med. Og de skadede ikke Os, men de skadede sig selv [24].

وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ ٱلْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْكُمُ ٱلْمَنَّ وَ
ٱلسَّلْوَىٰ كُلُوا۟ مِن طَيِّبَٰتِ مَا رَزَقْنَٰكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَ
لَٰكِن كَانُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٨﴾

59. Og (ihukom den tid) da Vi sagde: Gå ind i denne by, og spis rigeligt af hvad I vil, og gå ind ad porten i ydmyghed og sig: (Vi beder om) tilgivelse. - Så vil Vi tilgive jeres synder, og Vi vil visselig forøge (det gode) for dem, der handler godt.

وَإِذْ قُلْنَا ٱدْخُلُوا۟ هَٰذِهِ ٱلْقَرْيَةَ فَكُلُوا۟ مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ
رَغَدًا وَٱدْخُلُوا۟ ٱلْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا۟ حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ
خَطَٰيَٰكُمْ وَسَنَزِيدُ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٥٩﴾

60. Og de, som var uretfærdige, ombyttede den bøn, Vi havde pålagt dem, med en anden. Da sendte Vi en straf fra himlen over dem, som var uretfærdige, fordi de var oprørske [25].

فَبَدَّلَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ قَوْلًا غَيْرَ ٱلَّذِى قِيلَ لَهُمْ
فَأَنزَلْنَا عَلَى ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ رِجْزًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ بِمَا
كَانُوا۟ يَفْسُقُونَ ﴿٦٠﴾ ع

[22] Da Torahen forbyder, at man dræber en person medmindre det sker som gengældelse for drabet af en anden, synes det ikke rimeligt at oversætte: 'dræb hinanden'. Vi har da valgt oversættelsen 'dræb jeres onde begær', en oversættelse, som er i fuld overensstemmelse med arabisk sprogbrug.

[23] *Mawt* betyder ikke altid virkelig død, men ofte kun tab af gik bevidsthed. (Mufradât & Lane).

[24] *Manna* er honningdug og *Salwâ* er en hvidlig fugl, som ligner en vagtel. Manna bruges også om enhver velgerning fra Guds side. I *Hadîth* (traditionen) bruges det om spiselige paddehatte.

[25] Israeliterne deltog i indbyggernes perverse afgudsdyrkelse, se 4. Moseb. 25: 1-4. se også 7: 162-163.

61. Og (ihukom den tid) da Moses bad om drikkevand for sit folk. Da sagde Vi: Slå klippen med din stav - da brød tolv kilder frem af den. Enhver stamme kendte visselig sit drikkested. (Vi sagde): Spis og drik af Allahs forsyning og handl ikke ondt på jorden, idet I stifter ufred.

وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِب بِّعَصَاكَ
الْحَجَرَ ۖ فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۖ قَدْ
عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ۖ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِن رِّزْقِ
اللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦١﴾

62. Og da I sagde: O Moses, vi kan ikke udholde en (slags) føde (alene). Bed derfor til din Herre for os, at Han skænker os af det, jorden lader vokse frem: af dens urter og dens agurker og dens hvede og dens linser og dens løg. Han sagde: Ønsker I at ombytte det bedre med det ringere? Gå ind i en (eller anden) by, thi der vil I finde, hvad I beder om. Og de blev slået med skændsel og elendighed og pådrog sig Allahs vrede. Dette (skete), fordi de forkastede Allahs tegn og søgte at dræbe profeterne i deres uretfærdighed. Dette (skete), fordi de var ulydige og begik overtrædelser [26].

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَن نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ
لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنبِتُ الْأَرْضُ مِن بَقْلِهَا وَ
قِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا ۖ قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ
الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ ۚ اهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ
لَكُم مَّا سَأَلْتُمْ ۗ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ
وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ ۗ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ
بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۗ ذَٰلِكَ بِمَا
عَصَوا وَّكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦٢﴾ ع

63. Sandelig, de troende og jøderne og de kristne og sabierne - de af dem, som tror på Allah og den yderste dag og handler retfærdigt - de vil få deres belønning hos deres Herre, og ingen frygt skal komme over dem, og de skal ikke sørge [27].

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَىٰ وَ
الصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ
صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٣﴾

64. Og (ihukom den tid) da Vi oprettede en pagt med jer og lod

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا

---

[26] *Misran* (en by) betyder ikke Ægypten, da der så ikke skulle være 'n' *(tanwîn)* i ordet. *Qatl* betyder ikke blot drab, men også: forsøg på drab. (Aqrab, Mufradât & Lisân).

[27] Sabierne er et navn, der bruges om forskellige sekter: 1) stjernetilbedere i Mesopotamien. 2) en blanding af jødedom, kristendom og parsisme. 3) et folk ved Mosul, som hævdede at følge Noahs religion, men som ikke havde noget helligt skrift. 4) et folk i Iraq, som troede på alle profeterne og havde et særligt system for bøn og faste.

bjerget hæve sig højt over jer (og sagde): Hold fast ved det, som Vi giver jer, med styrke, og husk, hvad der er deri, for at I må frelses [28].

مَآ ءَاتَيْنَٰكُم بِقُوَّةٍ وَٱذْكُرُوا۟ مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ٦٣

65. Men derefter vendte I jer bort, og havde det ikke været for Allahs nåde mod jer og Hans barmhjertighed, havde I visselig været blandt de tabende.

ثُمَّ تَوَلَّيْتُم مِّنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ ۖ فَلَوْلَا فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَتُهُۥ لَكُنتُم مِّنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ٦٤

66. Og I kender visselig dem blandt jer, som begik overtrædelser på sabbatsdagen. Da sagde Vi til dem: Bliv (som) foragtede aber [29].

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ ٱلَّذِينَ ٱعْتَدَوْا۟ مِنكُمْ فِى ٱلسَّبْتِ
فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا۟ قِرَدَةً خَٰسِـِٔينَ ٦٥

67. Således gjorde Vi dette til et advarende eksempel for dem, der var dengang, og for dem, som kom efter - og til en formaning for de gudfrygtige.

فَجَعَلْنَٰهَا نَكَٰلًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَ
مَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ٦٦

68. Og (ihukom den tid) da Moses sagde til sit folk: Sandelig, Allah befaler jer, at I slagter en ko. De sagde: Driver du spot med os? Han sagde: Jeg søger tilflugt hos Allah mod (den tanke), at jeg skulle være en af de uvidende.

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَن تَذْبَحُوا۟
بَقَرَةً ۖ قَالُوٓا۟ أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا ۖ قَالَ أَعُوذُ بِٱللَّهِ أَنْ أَكُونَ
مِنَ ٱلْجَٰهِلِينَ ٦٧

69. De sagde: Påkald din Herre for os, at Han gør det klart for os, hvordan den er. Han sagde: Han siger visselig, at det er en ko, hverken gammel eller ung, fuldvoksen, midt imellem. Gør nu, hvad I er blevet befalet.

قَالُوا۟ ٱدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا هِىَ ۚ قَالَ إِنَّهُۥ يَقُولُ
إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌۢ بَيْنَ ذَٰلِكَ ۖ
فَٱفْعَلُوا۟ مَا تُؤْمَرُونَ ٦٨

70. De sagde: Påkald din Herre for os, at Han gør det klart for os, hvilken farve den har. Han sagde: Han siger

قَالُوا۟ ٱدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا لَوْنُهَا ۚ
قَالَ إِنَّهُۥ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَآءُ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا

[28] 'Vi lod bjerget hæve sig over jer' betyder simpelthen, at Israeliterne slog lejr ved foden af bjerget (se 2. Mosebog 19:2).

[29] Udtrykket 'aber' bruges billedligt om folk, der følger deres lave lyster - eller kritikløst efterligner ('efteraber') andre. *Khâsi'în* bruges om rationelle væsener; der er altså ikke tale om virkelig forvandling. Hvis der var tale om virkelige aber, ville det hedde *khâsi'ah*.

visselig, at det er en gul ko, lys i farven, en fryd for beskuerne.

تَسُرُّ النّٰظِرِيْنَ ﴿٧٠﴾

71. De sagde: Påkald din Herre for os, at Han gør det klart for os, hvordan den er. Thi alle køer synes os ens. Og sandelig, hvis Allah vil det, vil vi være retledede.

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشٰبَهَ
عَلَيْنَا وَإِنَّآ إِنْ شَآءَ اللّٰهُ لَمُهْتَدُوْنَ ﴿٧١﴾

72. Han sagde: Han siger visselig, at det er en ko, som ikke har båret åg for at pløje jorden eller for at vande ageren, sund og uden dadel. De sagde: Nu har du bragt os sandheden. Derpå slagtede de den, men det var nær ved, at de ikke havde gjort det [30].

قَالَ إِنَّهٗ يَقُوْلُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا ذَلُوْلٌ تُثِيْرُ الْأَرْضَ
وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَّا شِيَةَ فِيْهَا قَالُوا الْـٰٔنَ
جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبَحُوْهَا وَمَا كَادُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿٧٢﴾ ع

73. Og (ihukom den tid) da I forsøgte at dræbe et menneske og stredes derom. Og Allah bringer frem i lyset, hvad I skjuler [31].

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادّٰرَءْتُمْ فِيْهَا وَاللّٰهُ مُخْرِجٌ مَّا
كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ﴿٧٣﴾

74. Da sagde Vi: Sammenlign med lignende (tilfælde): Således giver Allah liv til de døde og viser jer Sine tegn, for at I må forstå [32].

فَقُلْنَا اضْرِبُوْهُ بِبَعْضِهَا كَذٰلِكَ يُحْيِ اللّٰهُ
الْمَوْتٰى وَيُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُوْنَ ﴿٧٤﴾

75. Og derefter blev jeres hjerter forhærdede, så de blev som sten eller endnu hårdere. Og fra nogle sten strømmer visselig floder frem, og andre spaltes visselig, så vand strømmer ud. Og der er visselig nogle af dem, som

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوْبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ
أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ
الْأَنْهٰرُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَآءُ
وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ وَمَا اللّٰهُ

[30] Israeliterne har måske allerede lært dyrkelse af oksen i Ægypten (Apis-tyren). Kanaanæerne, de oprindelige indbyggere i Palæstina, dyrkede Ba'al i tyreskikkelse. De befales at slagte, da et folk, der frit slagter et dyr, ikke kan tænkes at ville guddommeliggøre det (jvf. her hinduernes 'hellige køer'). Baqar bruges både om ko og tyr.

[31] *Wa idh* (og ihukom) viser at dette vers er en ny hændelse, der ikke har forbindelse med den foregående beretning om koen.

[32] Der hentydes til Jesus formodede død på korset. En sammenligning med lignende tilfælde godtgør, at Jesus ikke døde efter kun 3 eller 6 timer. I Sudan, hvor korsfæstelse endnu praktiseres, tager korsdøden mindst 3 dage. I v. 74 kan der også oversættes: 'Slå ham med den (døden) delvis'. Begge mulige oversættelser underbygger Qur'ânens lære, at Jesus overlevede korsfæstelsen. Se 4: 158.

ydmyger sig af frygt for Allah. Og Allah er ikke uvidende om, hvad I gør.

بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ٧٥

76. Mon I håber, at de skal tro på jer, når en del af dem visselig hørte Allahs ord, og derpå forandrede det, efter at de havde forstået det, og de ved det?

أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ
يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ٧٦

77. Og når de møder de troende, siger de: Vi tror - og når de går bort for sig selv, siger de til hinanden: Vil I fortælle dem, hvad Allah har åbenbaret jer, så at de kan strides med jer derom for jeres Herre? Mon I da ikke forstår? [33].

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ
إِلَىٰ بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ٧٧

78. Ved de ikke, at Allah ved, hvad de skjuler og hvad de åbenbarer?

أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ٧٨

79. Og blandt dem (jøderne) er der analfabeter, som ikke kender skriften, men kun (lavt) begær, og de bygger blot på formodninger.

وَمِنْهُمْ أُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيَّ وَإِنْ هُمْ
إِلَّا يَظُنُّونَ ٧٩

80. Derfor ve over dem, som skriver Skriften med deres egne hænder og så siger: Dette er fra Allah - for at sælge det for en ringe pris. Ve derfor over dem, for hvad deres hænder har skrevet, og ve over dem, for hvad de har fortjent [34].

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ
هَٰذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ
لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ٨٠

81. Og de siger: Ilden skal kun berøre os nogle få dage. Sig: Har I fået en forjættelse fra Allah? For så vil Allah ikke bryde Sit løfte. Eller siger I om Allah, hvad I ikke ved?

وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ
أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ
أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٨١

[33] Jøderne rådede deres tilhængere til ikke at fortælle Muslimerne om de i Torahen nævnte profetier om Muhammads komme, så at de ikke skulle kunne støtte sig til disse.

[34] Den videnskabelige bibelkritik har ført bevis for, at Qur'ânen har ret i sin anklage. De mange varianter og tilføjelser af forskellige redaktorer i manuskripterne til Gammel og Ny Testamente accepteres af kristelige videnskabsmænd.

82. Men nej, de der erhverver sig ondt og hvis synder omringer dem - er ildens beboere. De skal forblive dér.

بَلٰى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَّاَحَاطَتْ بِهٖ خَطِيْٓـئَتُهٗ فَاُولٰٓئِكَ
اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٨٢﴾

83. Og de, som tror og handler retfærdigt - er havens beboere. De skal forblive dér.

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ
هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٨٣﴾ ع

84. Og (ihukom den tid) da Vi oprettede en pagt med Israels børn: I skal ikke tilbede nogen anden end Allah - og (vise) godhed mod forældre og slægtninge og forældreløse og fattige, og I skal tale godt til mennesker og holde bøn og give Zakât. - Men derefter vendte I jer bort undtagen nogle få af jer, og I var uvillige [35].

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ لَا تَعْبُدُوْنَ اِلَّا
اللّٰهَ ۖ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا وَّذِى الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى
وَالْمَسٰكِيْنِ وَقُوْلُوْا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَّاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ
وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ؕ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْكُمْ وَاَنْتُمْ
مُّعْرِضُوْنَ ﴿٨٤﴾

85. Og (ihukom den tid) da Vi sluttede pagt med jer: I skal ikke udgyde jeres egnes blod eller uddrive jeres egne fra deres hjem. Derefter anerkendte I (pagten), og I bar selv vidnesbyrd (derom).

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُوْنَ دِمَآءَكُمْ وَلَا
تُخْرِجُوْنَ اَنْفُسَكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ اَقْرَرْتُمْ وَاَنْتُمْ
تَشْهَدُوْنَ ﴿٨٥﴾

86. Men nu er I sådanne, som dræber hinanden og uddriver en del af jeres egne fra deres hjem, idet I hjælper hinanden mod dem i synd og overtrædelse. Men hvis de kommer til jer som fangne, så løskøber I dem - og det var jer forbudt at uddrive dem. Vil I tro på én del af Skriften og fornægte den anden? Der er da ikke nogen anden belønning for den, der handler sådan, end skændsel i dette liv og på opstandelsens dag skal de overgives til den strengeste straf. Og

ثُمَّ اَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ تَقْتُلُوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُوْنَ فَرِيْقًا
مِّنْكُمْ مِّنْ دِيَارِهِمْ ۫ تَظٰهَرُوْنَ عَلَيْهِمْ بِالْاِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ ؕ وَاِنْ يَّاْتُوْكُمْ اُسٰرٰى تُفٰدُوْهُمْ وَهُوَ
مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ اِخْرَاجُهُمْ ؕ اَفَتُؤْمِنُوْنَ بِبَعْضِ
الْكِتٰبِ وَتَكْفُرُوْنَ بِبَعْضٍ ۚ فَمَا جَزَآءُ مَنْ يَّفْعَلُ
ذٰلِكَ مِنْكُمْ اِلَّا خِزْيٌ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ
يُرَدُّوْنَ اِلٰٓى اَشَدِّ الْعَذَابِ ؕ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا

[35] *Zakât* (renselse, vækst) er den skat, der renser den riges ejendom ved at give den fattige, hvad denne har bidraget dertil. Derved bliver ejendommen tilladt for ejeren, og der skabes økonomisk vækst i samfundet.

Allah er ikke uvidende om, hvad I gør [36].

تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾

87. Disse er det, som har købt det nuværende liv for det kommende. Derfor skal straffen ikke mildnes for dem, og de skal ikke hjælpes.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا
يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٨٦﴾

88. Vi gav visselig Moses Skriften og lod sendebuddene følge i hans fodspor, og Vi gav Jesus, Marias søn, de klare tegn og styrkede ham med den hellige ånd. Vil I da, hver gang der kommer et sendebud til jer med hvad jeres sjæle ikke begærer, være overmodige? Og nogle af dem forkastede I, og andre søgte I at dræbe [37].

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ
وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ
أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ
فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾

89. Men de siger: Vore hjerter er uomskårne. Nej, Allah har forbandet dem for deres vantro, og ringe er det, de tror.

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا
مَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

90. Og efter at en bog [Qur'ânen] er kommet til dem fra Allah som bekræftelse på det, de har - og de plejede før at bede om sejr over de vantro - efter at det, som de kender, er kommet til dem, forkastede de det. Allahs forbandelse er derfor over de vantro.

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ
وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا
فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ ۚ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى
الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾

91. Slet er det, som de har solgt deres sjæle for: at de forkaster hvad Allah

بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ

[36] Der var tre jødiske stammer i Madina og to hedenske. De to jødiske stammer var forbundet med den hedenske *Aus*-stamme i kamp mod den tredje, der var allieret med den hedenske *Khazradj*-stamme. Da en jøde ikke efter Moseloven kunne være slave hos en hedning, løskøbte jøderne i fællesskab de jøder, der blev gjort til slaver som følge af kampene. Her gøres opmærksom på, at det jo først og fremmest er jøder forbudt at bekrige hinanden.

[37] Visse kristne har benyttet dette vers til at hævde en særstilling for Jesus. Men 'klare tegn' bringes af enhver profet, se allerede v. 93, eller 40:23. 'Den hellige ånd' betyder i Qur'ânen den engel, der bringer åbenbaringen, eller: Guds åbenbarede ord - og skænkes ikke blot profeterne (se 16:103), men også de sande troende (se 58:23). - Verset her viser, at Moses var en lovgiverprofet, medens de flg. israelitiske profeter, incl. Jesus, fulgte 'i hans fodspor'.

har åbenbaret af misundelse over, at Allah sender Sin nåde til hvem Han vil af Sine tjenere. Derfor bringer de vrede over vrede ned over sig, og for de vantro vil der være en ydmygende straf[38].

بَغْيًا أَن يُنَزِّلَ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ ۖ فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَىٰ غَضَبٍ ۚ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ
مُّهِينٌ ﴿٩٠﴾

92. Og når der siges til dem: Tro på det, Allah har åbenbaret - siger de: Vi tror på det, der er åbenbaret os - og de forkaster det, der er (åbenbaret) efter det. Og det er (dog) sandheden, som bekræfter det, de har. Sig: Hvorfor forsøgte I da at dræbe Allahs profeter tidligere, hvis I (virkelig) var troende?

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَا
أُنزِلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ
مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ ۗ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنبِيَاءَ اللَّهِ
مِن قَبْلُ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾

93. Og visselig kom Moses til jer med de klare tegn, men I tog kalven (til gud) i hans fravær, og I var uretfærdige.

وَلَقَدْ جَاءَكُم مُّوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ
مِن بَعْدِهِ وَأَنتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٢﴾

94. Og (ihukom den tid) da Vi oprettede en pagt med jer og lod bjerget hæve sig over jer (og sagde): Hold fast ved det, som er blevet givet jer, med styrke, og hør efter. (Men) de sagde: Vi hører og vi er ulydige. Og deres hjerter var fyldt af (attrå til) kalven på grund af deres vantro. Sig: Slet er det, jeres tro påbyder jer, hvis I (da) er troende.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ
خُذُوا مَا آتَيْنَاكُم بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا ۖ قَالُوا
سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأُشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ
الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ ۚ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُم بِهِ
إِيمَانُكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾

95. Sig: Hvis det kommende livs bolig hos Allah er for jer alene - med udelukkelse af de andre mennesker, så ønsk jer døden, hvis I er sandfærdige[39].

قُلْ إِن كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِندَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّن
دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٤﴾

[38] Jøderne kunne ikke forestille sig, at Gud skulle udvælge en ikke-jøde som profet.

[39] En sådan opfordring til, at en anden part deltager i bøn sammen med ens eget parti om, at Gud vil tilintetgøre løgneren og lade den sanddru leve, finder vi også i 3:67. En sådan bøn kaldes *Mubâhala*.

96. Men de vil aldrig ønske sig den på grund af det, deres hænder har sendt i forvejen. Og Allah kender de uretfærdige [40].

وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ۗ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٥﴾

97. Og du vil visselig finde, at de og nogle af afgudsdyrkerne er de begærligste mennesker efter (dette) liv. Enhver af dem ønsker, at han måtte leve i tusind år. Men det ville ikke holde straffen borte fra ham, at han fik skænket (et så langt) liv. Og Allah ser (alt) det, de gør.

وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَىٰ حَيَاةٍ وَمِنَ الَّذِينَ
أَشْرَكُوا ۚ يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ
بِمُزَحْزِحِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ ۗ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ ع

98. Sig: Den, der er en fjende af Gabriel - thi han er det, som på Allahs bud har åbenbaret den [Qur'ânen] til dit hjerte, som en bekræftelse på det, der var før den, og som retledning og glædeligt budskab til de troende -

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَىٰ قَلْبِكَ
بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ
لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٧﴾

99. Den, der er en fjende af Allah og Hans engle og Hans sendebud og Gabriel og Mikael, (skal vide) at Allah visselig er en fjende af de vantro [41].

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ
وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٨﴾

100. Vi har visselig åbenbaret dig klare tegn, og ingen forkaster dem undtagen de oprørske.

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ۖ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا
الْفَاسِقُونَ ﴿٩٩﴾

101. Hvorledes? Hver gang de sluttede en pagt, forkastede en del af dem den? Nej, de fleste af dem troede ikke.

أَوَكُلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَبَذَهُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ ۚ بَلْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾

102. Og efter at et sendebud er kommet til dem fra Allah som bekræftelse på det, de har, kaster en del af dem, der har modtaget Skriften, Allahs

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا
مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ

[40] De vil møde konsekvenserne af deres handlinger i fremtiden.

[41] Jøderne mente, at Gabriel var engel for krig og blodsudgydelse, skønt også Gammel Testamente erklærer, at Gabriel er åbenbaringens engel (Daniel 8:16). Mikael, en anden af ærkeenglene, var jødernes yndling og nævnes her, fordi Muslimerne ikke skal gengælde jødernes had til Gabriel med had til deres yndlingsengel. Også Ny Testamente betragter Gabriel som åbenbaringens engel (Lukas 1: 19,26).

bog bag deres rygge, som om de ikke vidste (besked).

103. Og de [jøderne] følger det, som oprørerne forelæste under Salomons regering - og Salomon var ikke vantro, men oprørerne var vantro og lærte folket falskhed og bedrag. Og (de mener også at følge det), som blev åbenbaret de to sendebud i Babel, Hârût og Mârût. Men de to lærte ingen, førend de havde sagt: Vi er blot en prøvelse (fra Gud), forkast (os) altså ikke. Altså lærte de af dem det, som skilte en mand fra hans hustru, dog skadede de ingen dermed - undtagen med Allahs billigelse. Men (jøderne her) lærer, hvad der skader dem og ikke gavner dem. Og de ved visselig, at den, der tilkøber sig dette, ikke har nogen andel i det kommende (liv). Og slet er det visseligt,som de sælger deres sjæle for. Om de blot vidste det [42].

104. Og hvis de havde troet og handlet retfærdigt, så havde lønnen fra Allah visselig været bedre, om de blot havde vidst det.

105. O I som tror, sig ikke: Râ'inâ, men sig: Unzurnâ og lyt efter. Og de vantro vil få en smertelig straf [43].

اللّٰهِ وَرَآءَ ظُهُوْرِهِمْ كَاَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٠١﴾
وَاتَّبَعُوْا مَا تَتْلُوا الشَّيٰطِيْنُ عَلٰى مُلْكِ سُلَيْمٰنَ ۚ وَ
مَا كَفَرَ سُلَيْمٰنُ وَلٰكِنَّ الشَّيٰطِيْنَ كَفَرُوْا يُعَلِّمُوْنَ
النَّاسَ السِّحْرَ ۗ وَمَآ اُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ
هَارُوْتَ وَمَارُوْتَ ۗ وَمَا يُعَلِّمٰنِ مِنْ اَحَدٍ حَتّٰى
يَقُوْلَآ اِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۗ فَيَتَعَلَّمُوْنَ مِنْهُمَا
مَا يُفَرِّقُوْنَ بِهٖ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهٖ ۗ وَمَا هُمْ بِضَآرِّيْنَ
بِهٖ مِنْ اَحَدٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۗ وَيَتَعَلَّمُوْنَ مَا يَضُرُّهُمْ
وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۗ وَلَقَدْ عَلِمُوْا لَمَنِ اشْتَرٰىهُ مَا لَهٗ فِى
الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ۗ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهٖٓ اَنْفُسَهُمْ ۗ
لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٠٢﴾
وَلَوْ اَنَّهُمْ اٰمَنُوْا وَاتَّقَوْا لَمَثُوْبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ خَيْرٌ ۗ
لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٠٣﴾ ع ١٢
يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقُوْلُوْا رَاعِنَا وَقُوْلُوا انْظُرْنَا
وَاسْمَعُوْا ۗ وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١٠٤﴾

---

[42] *Hârût* og *Mârût* betyder hhv. 'den, der sønderriver' og 'den, der sønderbryder'. Jøderne på profetens tid anklages for at følge 1) deres eksempel, som beskyldte Salomon for afgudsdyrkelse, men selv var skyldige - og 2) Jødernes eksempel under det babylonske eksil, da disse søgte hemmelig alliance med perserne. Med ordene 'det, som skilte en mand fra hans hustru' hentydes der til jødernes hemmelige selskaber, hvor kun mænd havde adgang. Med *Hârût* og *Mârût* hentydes der sikkert til Haggai og Zakarja (se Ezra 5:1).

[43] Jøderne fordrejede visse af de troendes talemåder, så de fik en anden mening. Muslimerne opfordres til at lade være at bruge ord, som let vil kunne fordrejes. *Râ'inâ* betyder: Se på os -,ligesom *Unzurnâ* - men ved en let fordrejning får det meningen: tåbe, idiot, medens det andet ord ikke således kan forvrænges.

106. De, der er vantro af Skriftens folk, og afgudsdyrkerne ønsker ikke, at der skal sendes jer noget godt fra jeres Herre, men Allah udvælger i Sin barmhjertighed hvem Han vil, og Allah er Herre over den største nåde.

مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَٰبِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ
أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ
بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٦﴾

107. Hvilket tegn [bud] Vi end ophæver eller lader gå i glemme, så bringer Vi et, der er bedre end det eller lig det. Mon du ikke ved, at Allah er mægtig over alle ting[44].

مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنْسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ
مِثْلِهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٧﴾

108. Mon du ikke ved, at Allah har magten over himlene og jorden? Og I har ingen beskytter eller hjælper undtagen Allah.

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضِ وَ
مَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٠٨﴾

109. Ønsker I at spørge jeres Sendebud, ligesom Moses blev udspurgt før? Og den, der ombytter troen med vantro, er sandelig faret vild fra den rette vej.

أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَىٰ مِنْ
قَبْلُ وَمَنْ يَتَبَدَّلِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَٰنِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ
السَّبِيلِ ﴿١٠٩﴾

110. Mange af Skriftens folk ønsker i deres sjæles misundelse, at de atter kan gøre jer vantro, efter at I har troet, (og) efter at sandheden står dem selv klart. Men bær over med dem og tilgiv, indtil Allah bringer Sin beslutning (til udførelse). Sandelig, Allah har magt over alle ting[45].

وَدَّ كَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَٰبِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ
إِيمَٰنِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ
مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا
حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١١٠﴾

---

[44] Visse fortolkere har brugt bl.a. dette vers til at underbygge abrogationsteorien, d.v.s. den lære, at visse vers i Qur'ânen ophæver andre. Qur'ânen hævder selv at være uden modsigelser (f.eks.4:83), og derfor er der ingen vers, der ophæver andre. Ingen af de *hadîth* (rapporter), der taler om abrogation af visse vers, kan føres tilbage til Profeten, og derfor falder denne teori af sig selv til jorden. De 'tegn' eller vers eller bud, der her omtales som enten ophævede eller gået i glemme, er - og det viser sammenhængen også - den tidligere lov: Moseloven, der med åbenbaringen af den nye lov, den islamiske *Sjarî'ah*, var ophævet. Moseloven, Pentateuchen, var gået tabt under det babyloniske eksil og måtte rekonstrueres (se Enc. Bibl. 653-54). Ordet *âyah* betyder 'tegn', 'bud', 'vers' etc.

[45] De var misundelige, fordi Allah havde udvalgt en ikke-jøde.

111. Og hold bøn og betal Zakât. Og hvad I sender i forvejen af godt for jer selv, det vil I finde hos Allah. Allah ser visselig alt, hvad I gør.

وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ۗ وَمَا تُقَدِّمُوْا لِاَنْفُسِكُمْ
مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوْهُ عِنْدَ اللّٰهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ
بَصِيْرٌ ﴿١١١﴾

112. Og de siger: Ingen skal træde ind i (paradisets) have - undtagen de, der er jøder eller kristne. Således er deres forfængelige ønsker. Sig: Bring jeres bevis, hvis I er sandfærdige.

وَقَالُوْا لَنْ يَّدْخُلَ الْجَنَّةَ اِلَّا مَنْ كَانَ هُوْدًا اَوْ
نَصٰرٰى ۗ تِلْكَ اَمَانِيُّهُمْ ۗ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ اِنْ
كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١١٢﴾

113. Nej, de, der hengiver sig helt til Allah og handler godt, de skal have deres belønning hos deres Herre, og over dem skal der ikke komme frygt, og de skal ikke sørge.

بَلٰى ۚ مَنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهٗٓ
اَجْرُهٗ عِنْدَ رَبِّهٖ ۠ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا
ع ١٣ هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿١١٣﴾

114. Og jøderne siger: De kristne bygger på intet - og de kristne siger: Jøderne bygger på intet. Og dog læser de (begge) Skriften. Således - ligesom deres tale - sagde de, som ikke havde nogen viden. Men Allah vil dømme mellem dem på opstandelsens dag angående det, som de er uenige om.

وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ لَيْسَتِ النَّصٰرٰى عَلٰى شَيْءٍ ۠ وَّقَالَتِ
النَّصٰرٰى لَيْسَتِ الْيَهُوْدُ عَلٰى شَيْءٍ ۙ وَّهُمْ يَتْلُوْنَ الْكِتٰبَ ۗ
كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۚ فَاللّٰهُ
يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿١١٤﴾

115. Og hvem er uretfærdigere end den, der forhindrer, at Allahs navn bliver ihukommet i Allahs templer, og som stræber efter at ødelægge dem. Det sømmer sig ikke, at sådanne skulle betræde dem undtagen med ærefrygt. For dem vil der være skændsel i denne verden, og i den kommende en stor straf.

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ مَّنَعَ مَسٰجِدَ اللّٰهِ اَنْ يُّذْكَرَ فِيْهَا
اسْمُهٗ وَسَعٰى فِيْ خَرَابِهَا ۗ اُولٰٓئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ اَنْ
يَّدْخُلُوْهَآ اِلَّا خَآئِفِيْنَ ؕ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَّلَهُمْ
فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿١١٥﴾

116. Og østen og vesten tilhører Allah. Hvor I da end vender jer hen - der er Allahs ansigt. Allah er sandelig Altomfattende, Alvidende [46].

وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۚ فَاَيْنَمَا تُوَلُّوْا فَثَمَّ وَجْهُ
اللّٰهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿١١٦﴾

[46] Verset taler ikke om *Qiblah*'en, men indeholder en profeti om, at hele den kendte verden snart vil være islamisk.

117. Og de (kristne) siger: Allah har antaget sig en søn. Lovpriset være Han, Som er fri for alle mangler. Nej, sandelig, Ham tilhører hvad der er i himlene og på jorden, alle ting adlyder Ham,

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۗ سُبْحَانَهُ ۖ بَل لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ ۖ كُلٌّ لَّهُ قَانِتُونَ ﴿١١٦﴾

118. Himlenes og jordens Skaber. Og når Han beslutter en ting, siger Han kun til den: Bliv til - og den bliver til.

بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا
يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾

119. Og de uvidende siger: Hvorfor taler Allah ikke til os? Hvorfor kommer der ikke et tegn til os? På lignende vis talte de, der var før dem. Deres hjerter er ens. Vi har visselig gjort tegnene tydelige for folk, som har vished.

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا
آيَةٌ ۗ كَذَٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّثْلَ قَوْلِهِمْ ۘ
تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ ۗ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾

120. Se, Vi har sendt dig [Muhammad] med sandheden, som en forkynder af glædeligt budskab og som en advarer. Og du skal ikke spørges om helvedes beboere.

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۖ وَلَا تُسْأَلُ عَنْ
أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾

121. Og hverken jøderne eller de kristne vil være tilfredse med dig, førend du følger deres religion. Sig: Allahs retledning - det er (alene) retledningen. Og hvis du følger deres onde begær, efter at erkendelsen er kommet til dig, vil du ikke have nogen beskytter eller hjælper i Allah.

وَلَن تَرْضَىٰ عَنكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ
مِلَّتَهُمْ ۗ قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ ۗ وَلَئِنِ
اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُم بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ
مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢٠﴾

122. De, til hvem Vi har givet Bogen [Qur'ânen], følger den, som den bør følges. Det er dem, der tror på den. Og de, som forkaster den, er de tabende.

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ
يُؤْمِنُونَ بِهِ ۗ وَمَن يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢١﴾

123. O Israels børn, ihukom Min nåde, som Jeg har bevist jer, og at

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ

Jeg har udmærket jer frem for folkene (på jeres tid).

وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ١٢٢

124. Og frygt den dag, da ingen sjæl kan gøre noget for en anden, og da der ikke vil blive modtaget retfærdiggørelse for den, og da forbøn ikke vil gavne den, og de ikke vil blive hjulpet.

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَ
لَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ
يُنْصَرُونَ ١٢٣

125. Og (husk den tid) da Abrahams Herre stillede ham på prøve ved (visse) bud, som han opfyldte. Da sagde Han: Jeg vil gøre dig til en Imâm [fører] for menneskene. (Abraham) sagde: Og af mine efterkommere? Han sagde: Min pagt omfatter ikke de uretfærdige.

وَإِذِ ابْتَلَى إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي
جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ
لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ١٢٤

126. Og (husk den tid) da Vi gjorde huset [Ka'baen] til samlingssted for menneskene og til et sikkert (tilflugtssted): Tag Abrahams ståsted til bedested - og Vi bød Abraham og Ismael: Rens mit hus for dem, der vandrer omkring det, og dem, der dvæler i andagt, og dem, der bøjer og kaster sig ned (i bøn) [47].

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا
مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ أَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ
وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ١٢٥

127. Og da Abraham sagde: Min Herre, gør dette til en sikker by, og forsørg dens folk med (jordens) frugter, så mange af dem, som tror på Allah og den yderste dag. Han sagde: Og Jeg vil også forsyne dem, der er vantro, en kort tid, derpå vil Jeg drive dem til ildens straf. og dårligt er målet for (deres) rejse [48].

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَٰذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ
أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ
إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ١٢٦

[47] I 1965 besøgte 1.200.000 pilgrimme Mekka. I sandhed er Ka'baen blevet et samlingssted for menneskene. Den anden del af profetien siger, at Makka skulle blive et sikkert, ukrænkeligt sted. Siden Profetens sejrrige indtog i Makka er byen forblevet i de troendes hænder, selv om størstedelen af den islamiske verden kom under fremmedvælde.

[48] De vantro 'drives' til helvede af deres indgroede vaner.

128. Og da Abraham og Ismael oprejste husets grundvolde, (idet de bad): Vor Herre, modtag (dette) af os, thi Du er den Althørende, den Alvidende.

وَاِذۡ يَرۡفَعُ اِبۡرٰهٖمُ الۡقَوَاعِدَ مِنَ الۡبَيۡتِ
وَاِسۡمٰعِيۡلُ ؕ رَبَّنَا تَقَبَّلۡ مِنَّا ؕ اِنَّكَ اَنۡتَ السَّمِيۡعُ
الۡعَلِيۡمُ ﴿۱۲۸﴾

129. Vor Herre, gør os begge til folk, der er Dig hengivne, og (oprejs) af vor sæd et folk, der er Dig hengivent, og vis os vore ofre og bønner, og vend Dig nådig til os, thi Du er Den, der vender Dig (til os i Din nåde), den Barmhjertige.

رَبَّنَا وَاجۡعَلۡنَا مُسۡلِمَيۡنِ لَكَ وَمِنۡ ذُرِّيَّتِنَاۤ اُمَّةً
مُّسۡلِمَةً لَّكَ ۪ وَاَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبۡ عَلَيۡنَا ۚ اِنَّكَ اَنۡتَ
التَّوَّابُ الرَّحِيۡمُ ﴿۱۲۹﴾

130. Vor Herre, oprejs blandt dem et sendebud af deres midte, som forelæser dem Dine tegn, og lærer dem Bogen og Visdommen og renser dem, thi Du er den Almægtige, den Alvise [49].

رَبَّنَا وَابۡعَثۡ فِيۡهِمۡ رَسُوۡلًا مِّنۡهُمۡ يَتۡلُوۡا عَلَيۡهِمۡ
اٰيٰتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الۡكِتٰبَ وَالۡحِكۡمَةَ وَيُزَكِّيۡهِمۡ ؕ
اِنَّكَ اَنۡتَ الۡعَزِيۡزُ الۡحَكِيۡمُ ﴿۱۳۰﴾ ع ١٥

131. Og hvem vender sig vel bort fra Abrahams religion undtagen den, der gør sig selv til tåbe? Og Vi har visselig udvalgt ham i denne verden, og han vil visselig i den kommende være blandt de retfærdige.

وَمَنۡ يَّرۡغَبُ عَنۡ مِّلَّةِ اِبۡرٰهٖمَ اِلَّا مَنۡ سَفِهَ نَفۡسَهٗ ؕ
وَلَقَدِ اصۡطَفَيۡنٰهُ فِي الدُّنۡيَا ۚ وَاِنَّهٗ فِي الۡاٰخِرَةِ
لَمِنَ الصّٰلِحِيۡنَ ﴿۱۳۱﴾

132. Og da hans Herre sagde til ham: Underkast dig [bliv Muslim], sagde han: Jeg underkaster mig verdenernes Herre.

اِذۡ قَالَ لَهٗ رَبُّهٗۤ اَسۡلِمۡ ۙ قَالَ اَسۡلَمۡتُ لِرَبِّ
الۡعٰلَمِيۡنَ ﴿۱۳۲﴾

133. Og Abraham pålagde sine sønner dette, og (det samme gjorde) Jakob: O mine sønner, Allah har visselig udvalgt denne religion for jer. Dø derfor ikke, medmindre I er Muslimer [I har underkastet jer] [50].

وَوَصّٰى بِهَاۤ اِبۡرٰهٖمُ بَنِيۡهِ وَيَعۡقُوۡبُ ؕ
يٰبَنِيَّ اِنَّ اللّٰهَ اصۡطَفٰى لَكُمُ الدِّيۡنَ فَلَا تَمُوۡتُنَّ اِلَّا وَاَنۡتُمۡ
مُّسۡلِمُوۡنَ ﴿۱۳۳﴾

[49] Abrahams bøn blev opfyldt ved Profeten Muhammads komme, se 2:152, 3:165. Profeten Muhammad har sagt: »Jeg er (svaret på) Abrahams bøn« (Djarîr og Asâkir).

[50] Da tidspunktet for ens død er ukendt, betyder det, at de må tilbringe ethvert øjeblik af deres liv i fuldkommen lydighed mod Gud.

134. Eller var I vidner, dengang døden kom til Jakob? Da han sagde til sine sønner: Hvad vil I tilbede efter mig? De sagde: Vi vil tilbede din Gud og dine fædres Gud, Abrahams, Ismaels og Isaks Gud, den Eneste Gud, og vi er Ham hengivne [er Muslimer].

أَمْ كُنتُمْ شُهَدَآءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ ٱلْمَوْتُ إِذْ قَالَ
لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنۢ بَعْدِى ۖ قَالُوا۟ نَعْبُدُ إِلَـٰهَكَ
وَإِلَـٰهَ ءَابَآئِكَ إِبْرَٰهِـۧمَ وَإِسْمَـٰعِيلَ وَإِسْحَـٰقَ إِلَـٰهًا وَٰحِدًا
وَنَحْنُ لَهُۥ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾

135. Dette er et folk, der er gået bort. De har fået, hvad de fortjente. Og (også) jer vil tilkomme, hvad I fortjener, og I skal ikke udspørges om deres gerninger.

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۖ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْ ۖ وَلَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّا كَانُوا۟
يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾

136. Men de siger: Bliv jøder eller kristne, så vil I være retledede. Sig: Nej, (følg) Abraham den oprigtiges religion, thi han hørte ikke til afgudsdyrkerne.

وَقَالُوا۟ كُونُوا۟ هُودًا أَوْ نَصَـٰرَىٰ تَهْتَدُوا۟ ۗ قُلْ
بَلْ مِلَّةَ إِبْرَٰهِـۧمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ
ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾

137. Sig: Vi tror på Allah og hvad der er åbenbaret os, og hvad der er åbenbaret Abraham og Ismael og Isak og Jakob og stammerne, og på det, der blev givet Moses og Jesus, og på det, der blev givet (alle) profeterne fra deres Herre. Vi gør ikke nogen forskel på dem, og vi er Ham hengivne.

قُولُوٓا۟ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَآ أُنزِلَ إِلَىٰٓ
إِبْرَٰهِـۧمَ وَإِسْمَـٰعِيلَ وَإِسْحَـٰقَ وَيَعْقُوبَ وَٱلْأَسْبَاطِ
وَمَآ أُوتِىَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَآ أُوتِىَ ٱلنَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ
لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُۥ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾

138. Og hvis de tror på det samme, som I tror på, så er de retledede. Men hvis de vender sig bort, så er det alene dem, der skaber splittelse. Allah vil da være dig tilstrækkelig (værn) mod dem, og Han er den Althørende, den Alvidende.

فَإِنْ ءَامَنُوا۟ بِمِثْلِ مَآ ءَامَنتُم بِهِۦ فَقَدِ ٱهْتَدَوا۟ ۖ وَّإِن
تَوَلَّوْا۟ فَإِنَّمَا هُمْ فِى شِقَاقٍ ۖ فَسَيَكْفِيكَهُمُ ٱللَّهُ ۚ وَهُوَ
ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿١٣٧﴾

139. (Sig: Vi følger) Allahs religion. Og hvem er en bedre (lærer) i troen end Allah? Og vi tjener Ham (alene) [51].

صِبْغَةَ ٱللَّهِ ۖ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ ٱللَّهِ صِبْغَةً ۖ وَنَحْنُ
لَهُۥ عَـٰبِدُونَ ﴿١٣٨﴾

[51] *Sibghah* betyder: farvning, dåb og religion. 'Dåb' i billedlig forstand vil i Islam sige en farvning af hele personligheden ved antagelse af religionen.

140. Sig: Vil I strides med os om Allah, når Han dog er vores Herre og jeres Herre. Vi har vore gerninger, og I har jeres gerninger. Og vi er Ham alene hengivne.

قُلْ أَتُحَآجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَآ أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١٣٩﴾

141. Eller vil I sige: Se, Abraham og Ismael og Isak og Jakob og stammerne var jøder eller kristne. Sig: Ved I bedre eller Allah? Og hvem er mere uretfærdig end den, der skjuler det vidnesbyrd, som han har fra Allah? Og Allah er ikke uvidende om, hvad I gør [52].

أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ قُلْ ءَأَنتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَتَمَ شَهَادَةً عِندَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾

142. Dette er et folk, der er gået bort. De har fået, hvad de fortjente. Og (også) jer vil tilkomme, hvad I fortjener, og I skal ikke udspørges om deres gerninger.

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

[2. del]

143. Tåberne blandt folket vil snart sige: Hvad har vendt dem fra deres Qiblah, som de (tidligere) fulgte? Sig: Østen og vesten tilhører Allah. Han leder hvem Han vil til den rette vej [53].

سَيَقُولُ السُّفَهَآءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَن قِبْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُل لِّلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَن يَشَآءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٤٢﴾

[52] Se 3:66: Moseloven og evangeliet blev først åbenbaret efter Abraham, Isak etc. Disse tilhører da hverken den mosaiske eller kristne religion. Qur'ânen kræver tro på alle profeter, og Qur'ânen hævder, at alle profeter bragte i alt væsentligt den samme religion, se 2:137 og 4:151-152. Troen på den Ene, Sande Gud, på menneskets ansvarlighed over for Ham, på dommens dag og det evige liv er alle profeters fælles lære. Forskellene findes i moral og sociallære, da denne af Gud blev tilpasset de forskellige nationaliteters og racers særlige behov. Først da verden socialt, økonomisk og åndeligt var moden til en universel moral og sociallære, blev principperne for en sådan verdensorden givet i den sidste lov, Qur'ânen, og demonstreret af den første universelle og sidste lovgiverprofet, Muhammad, Guds fred og velsignelse være over ham.

[53] *Qiblah* er bederetningen (i Europa SØ). Bederetningen var oprindelig mod Jerusalem, og dermed tilkendegaves kontinuiteten i forhold til den tidligere åbenbaring, idet Jesus var den sidste profet før Muhammad. Og som næste vers siger, var denne bederetning nødvendig i Makka, så hedningerne kunne skelnes fra dem, der troede på Muhammad. Dette var ikke længere nødvendigt efter *Hidjra*: emigrationen til Madina. - Dette vers er en profeti og er åbenbaret før v. 145 befalede *Qiblah*'en mod Mekka.

144. Og således har Vi gjort jer til en ophøjet menighed [eller: en formidlende menighed], at I må være vogtere over mennesker, og for at Sendebudet må være vogter over jer. Og Vi indsatte kun den Qiblah, som du (tidligere) fulgte, for at Vi kunne skelne den, der følger Sendebudet fra den, der vender sig på sine hæle. Og det var visseligt tungt undtagen for dem, som Allah har retledet. Og Allah vil ikke gøre jeres tro til intet, thi Allah er Mild (og) Barmhjertig mod mennesker.

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَٰكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِّتَكُونُوا شُهَدَآءَ عَلَى
ٱلنَّاسِ وَيَكُونَ ٱلرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا ۗ وَمَا جَعَلْنَا
ٱلْقِبْلَةَ ٱلَّتِى كُنتَ عَلَيْهَآ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يَتَّبِعُ ٱلرَّسُولَ
مِمَّن يَنقَلِبُ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ ۚ وَإِن كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا
عَلَى ٱلَّذِينَ هَدَى ٱللَّهُ ۗ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَٰنَكُمْ ۚ
إِنَّ ٱللَّهَ بِٱلنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤٣﴾

145. Vi har visselig set dig dreje dit ansigt mod himmelen. Så vil Vi da også vende dig mod en Qiblah, som vil behage dig: Vend da dit ansigt mod den Hellige Moské [Ka'baen]. Og hvor I end er, så vend jeres ansigter mod den. Og de, som modtog Skriften ved visselig, at det er sandheden fra deres Herre, og Allah er ikke uvidende om, hvad de gør [54].

قَدْ نَرَىٰ تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِى ٱلسَّمَآءِ ۖ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ
قِبْلَةً تَرْضَىٰهَا ۚ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ ۚ
وَحَيْثُ مَا كُنتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُۥ ۗ وَإِنَّ
ٱلَّذِينَ أُوتُوا ٱلْكِتَٰبَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ ۗ
وَمَا ٱللَّهُ بِغَٰفِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾

146. Og selv om du bragte dem, der modtog Skriften, ethvert tegn, så ville de ikke følge din Qiblah. Og du kan ikke følge deres Qiblah. Og ingen af dem kan følge de andres Qiblah. Og hvis du [læseren] fulgte deres forfængelige ønsker, efter at erkendelsen er kommet til dig, så ville du sandelig høre til de uretfærdige [55].

وَلَئِنْ أَتَيْتَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا ٱلْكِتَٰبَ بِكُلِّ ءَايَةٍ مَّا تَبِعُوا
قِبْلَتَكَ ۚ وَمَآ أَنتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ ۚ وَمَا بَعْضُهُم بِتَابِعٍ
قِبْلَةَ بَعْضٍ ۚ وَلَئِنِ ٱتَّبَعْتَ أَهْوَآءَهُم مِّنۢ بَعْدِ مَا
جَآءَكَ مِنَ ٱلْعِلْمِ ۙ إِنَّكَ إِذًا لَّمِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٤٥﴾

147. De, som Vi har givet Skriften, genkender ham [Profeten], som de

ٱلَّذِينَ ءَاتَيْنَٰهُمُ ٱلْكِتَٰبَ يَعْرِفُونَهُۥ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَآءَهُمْ ۖ

[54] Både jøder og kristne kender forjættelserne til Abraham og Ismael, ligesom de også i Bibelen læser de øvrige profetier, der viser, at den store lovgiverprofet skulle komme fra Arabien (5. Moseb. 33:2, Jesaja 21:13-17, Habakuk 3:3-7 etc.).

[55] Jøder, samaritanere og kristne fulgte forskellige bederetninger. Qiblah'en viser altså bekendelsen. De ville kun følge den nye Qiblah, hvis de ændrede bekendelse.

kender deres (egne) sønner, men en del af dem skjuler visselig sandheden, og de ved (det).

وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾

148. (Han er) sandheden fra din Herre, vær derfor ikke blandt tvivlerne [56].

الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٧﴾

149. Og enhver har et mål, hvorefter han stræber: kappes derfor i gode gerninger. Hvor I end er, så vil Allah bringe jer sammen, thi Allah har magt over alle ting.

وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ
مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾

150. Og hvor du end drager ud fra, så vend dit ansigt mod den Hellige Moské, thi det er visselig sandheden fra din Herre, og Allah er ikke uvidende om, hvad I gør [57].

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ
عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾

151. Og hvor du end drager ud fra, så vend dit ansigt mod den Hellige Moské, og hvor I end er, så vend jeres ansigter mod den, for at folk ikke må have nogen anklage mod jer - undtagen de af dem, som er uretfærdige. Frygt derfor ikke dem, men frygt Mig, for at Jeg kan fuldende Mine nådehandlinger mod jer, og for at I må være retledede,

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ
لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلِأُتِمَّ نِعْمَتِي
عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٠﴾

152. Ligesom Vi sendte til jer et Sendebud fra jeres midte, som forelæser jer Vore tegn og renser jer og

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا
وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم

[56] I v. 147 siges det, at jøder og kristne genkender Profeten Muhammad 'som om han var en søn'. Her hentydes uden tvivl til forjættelserne til Abrahams førstefødte søn, Ismael. - Muhammad kaldes her 'sandheden'. Dette viser, at de kristne indvendinger ikke er holdbare, når de hævder, at profetierne om parakleten (talsmanden) i Johs. evang. ikke kan gælde Muhammad, da den kommende der kaldes 'sandhedens ånd'. Jvf. også her Profetens ord: 'Jeg er Abrahams bøn'.

[57] 'drage ud' betyder 'drage i krig'. Meningen er at alle krige føres for befrielsen af Makka.

lærer jer Bogen og Visdommen og lærer jer, hvad I ikke vidste.

مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥١﴾

153. Ihukom derfor Mig, så vil Jeg ihukomme jer, og vær taknemmelige mod Mig og vær ikke utaknemmelige mod Mig [eller: vær ikke vantro].

فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا
تَكْفُرُونِ ﴿١٥٢﴾

154. O I som tror, søg hjælp i udholdenhed og bøn, thi Allah er med de udholdende.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ۚ إِنَّ
اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٣﴾

155. Og sig ikke om dem, der er blevet dræbt for Allahs sag, at de er døde. Nej, levende (er de), men I forstår det ikke.

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ ۚ بَلْ
أَحْيَاءٌ وَلَٰكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٤﴾

156. Og Vi vil visselig prøve jer med en vis del frygt og sult og tab af ejendom og liv og afgrøde, men forkynd glædeligt budskab til de udholdende.

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ
الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ۗ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾

157. (til) dem, der - når en ulykke rammer dem - siger: Sandelig, vi tilhører Allah, og til Ham vender vi tilbage.

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا
إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾

158. (Det er) disse, over hvem velsignelser og barmhjertighed fra deres Herre (kommer), og det er disse, som er de retledede.

أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ ۖ وَ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾

159. Sandelig, as-Safâ og al-Marwah hører til Allahs tegn, derfor er det ingen brøde for dem, der valfarter til (Guds) Hus eller besøger det, at han løber frem og tilbage mellem dem. Og den, der gør godt frivilligt, (han skal vide), at

إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ ۖ فَمَنْ حَجَّ
الْبَيْتَ أَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ
بِهِمَا ۚ وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ

Allah visselig er Den, der belønner godt, den Alvidende [58].

عَلِيمٌ ﴿١٥٨﴾

160. Sandelig, de som skjuler hvad Vi har åbenbaret af de tydelige tegn og retledningen, efter at Vi har gjort det klart for menneskene i Bogen - disse vil Allah forbande, og de forbandende vil forbande dem.

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ
مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ
اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ﴿١٥٩﴾

161. Men de, som angrer og forbedrer sig og bekender sig åbent (til sandheden) - disse vender Jeg Mig til (i Min nåde), og Jeg er Den, der vender Mig (i nåde), den Barmhjertige.

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ
عَلَيْهِمْ ۚ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾

162. Sandelig, de som er vantro og dør som vantro, over dem er Allahs forbandelse og englenes og menneskenes tilsammen.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ
عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦١﴾

163. De skal blive i den. Straffen skal ikke mildnes for dem, og der skal ikke gives dem udsættelse.

خَالِدِينَ فِيهَا ۖ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا
هُمْ يُنظَرُونَ ﴿١٦٢﴾

164. Og jeres Gud er Een Gud. Der er ingen gud undtagen Ham, den Nådige, den Barmhjertige.

وَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۖ لَّا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَٰنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾ ع

165. Sandelig, i skabelsen af himlene og jorden og i nattens og dagens skiften og i skibene, som sejler på havet med det, der gavner menneskene, og i det vand, som Allah sender ned fra himlen, og hvormed Han giver jorden liv efter dens død, og hvorpå Han udbreder alle slags levende væsener - og i om-

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَ
النَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنفَعُ
النَّاسَ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِن مَّاءٍ فَأَحْيَا
بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ

[58] *As-Safâ* og *al-Marwah* er to småhøje i nærheden af *Ka'baen*. Abraham så i et syn, at han ofrede sin førstefødte søn, Ismael, og meningen med dette syn var, at han skulle anbringe Hagar og Ismael i den arabiske ørken, thi af Ismaels sæd skulle der fremstå en mægtig profet. Mellem de to her nævnte høje løb Hagar frem og tilbage, søgende vand til sin søn. De hedenske arabere havde anbragt gudebilleder på disse høje, derfor pointeres det ('det er ingen brøde'), at dermed er de hellige steder ikke blevet vanhelligede. 'Valfart' eller *Hadjdj* er pilgrimsfærd til Makka i selve pilgrimsmånederne, medens 'Besøg' eller *'Umrah* kan foretages også udenfor de foreskrevne måneder.

skifteligheden i vinde og skyer, som er tvunget i tjeneste mellem himlen og jorden - er der visselig tegn for folk, som forstår.

وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾

166. Og (dog) er der blandt mennesker sådanne, som sætter guder ved siden af Allah, idet de elsker dem, som kun Allah bør elskes. Men de troende er stærkere i deres kærlighed til Allah. Og hvis de uretfærdige kunne se (den time), da de skal møde straffen, (så ville de forstå), at al magt tilhører Allah, og at Allah er streng til at straffe [59].

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا
يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا
لِلَّهِ ۗ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ
أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾

167. Da de, som blev fulgt, siger sig fri af dem, som fulgte, og de ser straffen, og midlerne (til hjælp) bliver afskåret fra dem.

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتُّبِعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوُا الْعَذَابَ
وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾

168. Da de, som fulgte, vil sige: Hvis vi kunne vende tilbage (til jorden), så ville vi sige os fri af dem, ligesom de (nu) har sagt sig fri af os. - Således vil Allah vise dem deres gerninger (som) fortrydelse for dem, og de skal ikke kunne undslippe ilden [60].

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ
كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا ۗ كَذَٰلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ
عَلَيْهِمْ ۖ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾ ع

169. O I mennesker, spis af det, der er tilladt (og) godt på jorden og følg ikke (i) Satans fodspor, thi han er jer en åbenbar fjende.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا
تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۚ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٦٨﴾

170. Han opfordrer jer kun til slethed og skændighed, og til at I siger om Allah, hvad I ikke ved.

إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى
اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾

---

[59] Forskellige navne bruges om afguder:
1) *nidd:* betragtes som eet med Gud,
2) *sjarîk:* delagtig i een eller flere af Guds egenskaber,
3) *ilâh:* en, der tilbedes som Gud,
4) *rabb:* en, hvis autoritet betragtes som bindende, og som følges uden spørgsmål eller tvivl.

[60] De kan ikke selv af egen magt udgå af ilden.

171. Men når der siges til dem: Følg det, som Allah har åbenbaret! - siger de: Nej. vi følger det, som vi fandt vore fædre optaget af. - Også selv om deres fædre intet forstod og ikke var retledede?

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَآ أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ
نَتَّبِعُ مَآ أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ ءَابَآءَنَآ أَوَلَوْ كَانَ ءَابَآؤُهُمْ
لَا يَعْقِلُونَ شَيْـًٔا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧٠﴾

172. Og de som er vantro ligner den (mand). som anråber det. som intet hører - men (det er) kun et råb og et skrig. Døve. stumme (og) blinde (er de), så at de intet forstår.

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِى يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ
إِلَّا دُعَآءً وَنِدَآءً صُمٌّۢ بُكْمٌ عُمْىٌ فَهُمْ لَا
يَعْقِلُونَ ﴿١٧١﴾

173. O I som tror. spis af de gode ting. som Vi har forsynet jer med, og vær taknemmelige mod Allah, hvis det er Ham. I tjener.

يَـٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَـٰتِ مَا رَزَقْنَـٰكُمْ
وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٢﴾

174. Han har kun forbudt jer det selvdøde og blod og svinekød og det, hvorover et andet navn end Allahs er blevet påkaldt. Men den, der er tvunget (af sult), uden at begære (det) eller overtræde (mindstemålets) grænser - over denne kommer der ingen (straf for) synd. thi Allah er Tilgivende. Barmhjertig [61].

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنزِيرِ
وَمَآ أُهِلَّ بِهِۦ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَ
لَا عَادٍ فَلَآ إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧٣﴾

175. Sandelig. de som skjuler, hvad Allah har åbenbaret af Bogen og sælger det for en ringe pris - sådanne fylder kun deres maver med ild, og Allah vil ikke tale til dem på opstandelsens dag og vil ikke rense dem. Og for dem er der en smertelig straf.

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَآ أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَـٰبِ وَ
يَشْتَرُونَ بِهِۦ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَـٰٓئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِى بُطُونِهِمْ
إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَـٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٤﴾

[61] Kød af selvdøde dyr, blod og svinekød er sundhedsfarligt. Blod indeholder affalds- og giftstoffer, som føres ud gennem nyrerne, og svinet er vitterligt det dyr, som overfører flest sygdomme til mennesket: bændelorme, scrofula, kræft og trichinose er hyppigere blandt folk, der spiser svinekød - end blandt dem, der ikke gør det. Det menneskelige legeme opbygges af den føde, det spiser. Denne har da direkte indvirkning på menneskets moralske og åndelige sundhed. Svinets kødfibre er hornbelagte og derfor vanskeligt fordøjelige. Ligeledes udskilles urinen delvis som krystaller i dets kød, da dyret ikke kan svede. - Afgudsofferkød er forbudt, da det involverer deltagelse i (eller anerkendelse af) afgudsdyrkelse.

176. Det er sådanne, som køber vildfarelse for retledning og straf for tilgivelse. Hvor stor er ikke deres udholdenhed overfor ilden.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابَ
بِالْمَغْفِرَةِ ۚ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٧٥﴾

177. Sådan (skal det være), fordi Allah har åbenbaret Bogen med sandheden. Og sandelig, de, som er uenige om Bogen, er visselig gået vidt i fjendskab.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ ۗ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا
فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٧٦﴾

178. Fromhed består ikke i, at I vender jeres ansigter mod øst eller vest, men (sandt) retfærdig er den, der tror på Allah og den yderste dag og englene og Bogen og profeterne, og som af kærlighed til Ham giver (af) sin ejendom til slægtningene og de forældreløse og de fattige og den vejfarende og de bedende og til (løskøbelse af) de fangne, og som holder bøn og betaler Zakât. Og (ligeledes) de, der opfylder deres løfte, når de har afgivet det, og de, der er udholdende i trængsler og nød og i krigstid. Sådanne er de, der er sande (troende), og sådanne er de (virkeligt) retfærdige.

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَ
الْمَغْرِبِ وَلَٰكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَىٰ
حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ
وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى
الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا ۖ وَالصَّابِرِينَ
فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
صَدَقُوا ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾

179. O I som tror, der er foreskrevet jer gengældelse angående de dræbte: den frie for den frie, og slaven for slaven og kvinden for kvinden. Men hvis nogen tilgives noget af sin broder, så (skal rets)forfølgelsen (ske) med billighed, og løsepenge (betales) med godhed. Dette er en lettelse fra jeres Herre og en barmhjertighed. Og den,

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَى ۖ
الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ ۚ فَمَنْ
عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ
إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ۗ ذَٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ

der derefter forbryder sig - han skal have en smertelig straf [62].

فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهٗ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١٧٨﴾

180. Og der er liv for jer i gengældelsen, I forstandige, så at I må nyde sikkerhed.

وَلَكُمْ فِى الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ يّٰۤاُولِى الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُوْنَ ﴿١٧٩﴾

181. Når døden nærmer sig en af jer, og han efterlader formue, (så) er der foreskrevet jer testamente til forældrene og de nærmeste med billighed - (som) en pligt for de gudfrygtige.

كُتِبَ عَلَيْكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ اِنْ تَرَكَ
خَيْرًا ۖۚ اِۨلْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِيْنَ بِالْمَعْرُوْفِ ۚ
حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِيْنَ ﴿١٨٠﴾

182. Og de, der ændrer det, efter at have hørt det, på dem, der har ændret det, skal skylden derfor alene hvile. Allah er sandelig Althørende, Alvidende.

فَمَنْۢ بَدَّلَهٗ بَعْدَ مَا سَمِعَهٗ فَاِنَّمَاۤ اِثْمُهٗ عَلَى الَّذِيْنَ
يُبَدِّلُوْنَهٗ ۚ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿١٨١﴾

183. Men den, der frygter partiskhed eller uret fra en testator, og så stifter fred mellem dem, på ham (hviler der) ingen synd. Sandelig, Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُّوْصٍ جَنَفًا اَوْ اِثْمًا فَاَصْلَحَ بَيْنَهُمْ ٢٢
فَلَاۤ اِثْمَ عَلَيْهِ ۚ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٨٢﴾ ع ٦

184. O I som tror, det er jer foreskrevet at faste - ligesom det var foreskrevet dem før jer, for at I må blive retfærdige -

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ
عَلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ۙ ﴿١٨٣﴾

185. Et bestemt antal dage. Men den af jer, som er syg eller på rejse, (han skal faste) et (ligeså stort) antal andre dage - og for dem, som (kun) med vanskelighed kan udholde det, (gælder som) erstatning: bespisning af en fattig. Men den, som frivilligt øver en god gerning - det er (endnu) bedre for ham, og at I faster er bedst for jer, om I blot vidste det.

اَيَّامًا مَّعْدُوْدٰتٍ ۚ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيْضًا اَوْ عَلٰى
سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ اَيَّامٍ اُخَرَ ۚ وَعَلَى الَّذِيْنَ يُطِيْقُوْنَهٗ
فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِيْنٍ ۚ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ
لَّهٗ ۚ وَاَنْ تَصُوْمُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٨٤﴾

[62] De hedenske arabere plejede at tage hensyn til en morders sociale position og køn, når de straffede for mord, således at man krævede mere end morderens liv, hvis den myrdede var en højtstående person, ligesom man ofte tilgav en kvindelig morder. Profeten har erklæret: 'Alle Muslimers blod er lige værdifuldt overfor gengældelsesloven' (Nasā'ī). Den myrdedes slægt kan give afkald på anvendelse af dødsstraf og kan til gengæld kræve erstatning.

186. Måneden Ramadân er den, i hvilken Qur'ânen blev åbenbaret (som) retledning for menneskeheden og med klare beviser på retledningen og (at den er) den (Bog), der sondrer (mellem sandt og falsk). Derfor skal den, som er vidne til denne måned, faste i den. Men den, som er syg eller på rejse, (skal faste) det (samme) antal af andre dage. Allah ønsker at gøre det let for jer og ønsker ikke at gøre det besværligt for jer, og at I fuldender antallet (af fastedage), og at I lovpriser Allah, fordi Han har retledet jer, og at I må blive taknemmelige [63].

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِىٓ اُنْزِلَ فِيْهِ الْقُرْاٰنُ هُدًى
لِّلنَّاسِ وَبَيِّنٰتٍ مِّنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ ۚ فَمَنْ شَهِدَ
مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ۖ وَمَنْ كَانَ مَرِيْضًا اَوْ عَلٰى
سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ اَيَّامٍ اُخَرَ ۗ يُرِيْدُ اللّٰهُ بِكُمُ
الْيُسْرَ وَلَا يُرِيْدُ بِكُمُ الْعُسْرَ ۖ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ
وَلِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى مَا هَدٰىكُمْ وَلَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُوْنَ ﴿١٨٦﴾

187. Og når Mine tjenere spørger dig om Mig, så (sig): Jeg er nær. Jeg svarer den bedendes bøn, når han påkalder mig. Derfor skal de høre på Mig og tro på Mig, for at de må vandre på den rette vej.

وَاِذَا سَاَلَكَ عِبَادِىْ عَنِّىْ فَاِنِّىْ قَرِيْبٌ ۗ اُجِيْبُ دَعْوَةَ
الدَّاعِ اِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيْبُوْا لِىْ وَلْيُؤْمِنُوْا بِىْ لَعَلَّهُمْ
يَرْشُدُوْنَ ﴿١٨٧﴾

188. Det er jer tilladt at have kønsligt samkvem med jeres hustruer om natten i fasten. De er en klædning for jer, og I er en klædning for dem. Allah ved, at I var uærlige over for jer selv, derfor har Han nådigt vendt Sig til jer og skænket jer (denne) lettelse. Gå derfor nu ind til dem og søg, hvad Allah har bestemt for jer, og spis og drik, indtil morgenrødens hvide tråd kan skelnes fra dens sorte tråd, og fuldend så fasten til natten (falder på). Men gå ikke ind til dem, når I dvæler i andagt i moskeerne. Dette er Allahs grænser: gå derfor ikke nær til dem. Således gør Allah Sine tegn tydelige

اُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ اِلٰى نِسَآئِكُمْ ۗ هُنَّ
لِبَاسٌ لَّكُمْ وَاَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ ۗ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ
كُنْتُمْ تَخْتَانُوْنَ اَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا
عَنْكُمْ ۚ فَالْـٰٔنَ بَاشِرُوْهُنَّ وَابْتَغُوْا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ
وَكُلُوْا وَاشْرَبُوْا حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْاَبْيَضُ
مِنَ الْخَيْطِ الْاَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ۖ ثُمَّ اَتِمُّوا الصِّيَامَ
اِلَى الَّيْلِ ۚ وَلَا تُبَاشِرُوْهُنَّ وَاَنْتُمْ عٰكِفُوْنَ ۙ فِى الْمَسٰجِدِ ۗ
تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ فَلَا تَقْرَبُوْهَا ۗ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ

[63] Åbenbaringen af Qur'ânen tog sin begyndelse i måneden *Ramadân*, i *Lailat-ul-Qadr* (se Sûra 97), og blev derefter åbenbaret stykkevis gennem 23 år. Sûra 96, v. 1-6 var den første åbenbaring.

for mennesker, for at de må vogte sig (mod ondt) [64].

آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٧﴾

189. Og opæd ikke hinandens ejendom med falskhed og søg ikke adgang til øvrigheden dermed, for at I - skønt vidende - kan opæde en del af menneskers ejendom med urette.

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا
إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ
وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾

190. De spørger dig om nymånerne. Sig: De er et middel til at måle tiden for menneskene og til (fastsættelse af) Valfarten. Og det er ikke fromhed, at I går ind i jeres huse fra deres bagside, men sandt retfærdig er den, der er gudfrygtig. Men gå ind i jeres huse ad deres døre, og frygt Allah, for at I må blive fuldkomne [65].

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهِلَّةِ ۖ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ
وَالْحَجِّ ۗ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَن تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِن ظُهُورِهَا
وَلَٰكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَىٰ ۗ وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا ۚ
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٨٩﴾

191. Og kæmp for Allahs sag mod dem, som bekæmper jer, men vær ikke angribere, thi Allah elsker ikke angriberne [66].

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا
تَعْتَدُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿١٩٠﴾

192. Og dræb dem, hvor I end finder dem, og driv dem ud fra (den by),hvorfra de fordrev jer, thi forfølgelse er værre end krig. Men bekæmp dem ikke ved den Hellige Moské, førend de bekæmper jer der. Men hvis de kæmper mod jer, så bekæmp dem. Således (er) de vantros belønning.

وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُم مِّنْ
حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ ۚ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ ۚ وَ
لَا تُقَاتِلُوهُمْ عِندَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّىٰ يُقَاتِلُوكُمْ
فِيهِ ۖ فَإِن قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ ۗ كَذَٰلِكَ جَزَاءُ
الْكَافِرِينَ ﴿١٩١﴾

193. Men hvis de afstår (fra kamp), så er Allah visselig Tilgivende, Barmhjertig.

فَإِنِ انتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٩٢﴾

---

64 At opholde sig i en moské de sidste 10 dage i Ramadân kaldes *I'tikâf*. En *Mu'takif* afskærer sig fra alle verdslige forbindelser og forlader kun moskeen i nødtørftsøjemed.

65 Det var en hedensk skik, at man under pilgrimsfærd gik ad bagvejen ind i sit hus. Islam afskaffede alle meningsløse skikke. I Islam findes der kun handlinger og ceremonier, der er som døren ind i et hus, d.v.s. fører ind til meningen (det indre) i handlingen.

66 Islam tillader kun krig til forsvar, når et angreb har fundet sted, og trosfriheden er truet. Smlgn. de flg. vers - og Sûra 22:40-42, hvor tilladelsen til kamp gives.

194. Og bekæmp dem, indtil der ikke mere er forfølgelse, og troen på Allah er (fri). Men hvis de afstår (fra kamp), så (skal de vide), at der kun er fjendskab mod de uretfærdige.

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ ۖ
فَإِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٣﴾

195. (Vanhelligelse af) en hellig måned (ved kamp, skal gengældes) i den hellige måned, og i alle hellige ting (skal der være) gengældelse. Den, der da begår overgreb mod jer, ham skal I gengælde hans overgreb i samme grad, som han begik overgreb mod jer. Men frygt Allah, og vid, at Allah er med de gudfrygtige [67].

الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ ۚ
فَمَنِ اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَىٰ
عَلَيْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٤﴾

196. Og giv ud for Allahs sag og kast jer ikke i ødelæggelse med jeres (egne) hænder og handl godt, thi Allah elsker dem, der handler godt.

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ ۛ
وَأَحْسِنُوا ۛ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾

197. Og udfør Valfarten og Besøget for Allah. Men hvis I er forhindret, så (skænk) et offer, som det falder jer let. Og barber ikke jeres hoveder, førend offeret har nået sit bestemmelsessted. Og den, der er syg blandt jer, eller som har en lidelse i hovedet, (for ham skal der være) løskøbelse ved faste eller almisse eller et offer. Og når I (igen) er i sikkerhed, så (skal der for) den, der drager nytte af Besøget indtil Valfarten, (være at give) et offer, som det falder ham let. Men den, der ikke finder (midlerne hertil), han skal faste i tre dage under Valfarten - og syv dage, når I er vendt hjem: det er ti ialt. Dette (gælder) for den, der ikke

وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ ۚ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ
مِنَ الْهَدْيِ ۖ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ
مَحِلَّهُ ۚ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ
فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ ۚ فَإِذَا أَمِنْتُمْ
فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ
الْهَدْيِ ۚ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ
وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ ۗ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ۗ ذَٰلِكَ لِمَنْ
لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ

[67] De hellige måneder er *Dhul-Qa'-da, Dhul-Hidjdja, Al-Muharram og Radjab. Dhul-Hidjdja* er måneden for *Hadjdj*: Valfarten, og da den forudgående og den følgende måned var fredhellige, d.v.s. kamp var forbudt, kunne man i fred og sikkerhed drage på pilgrimsfærd og tilbage igen. I *Radjab* plejede man at foretage *'Umrah*.

har sin slægt i nærheden af den Hellige Moské. Og frygt Allah, og vid, at Allah er streng til at straffe [68].

وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٧﴾

198. Valfartsmånederne er velkendte. Den, der derfor beslutter at fuldføre Valfarten i dem, (skal vide, at) der ikke må være sanseligt begær og ikke overtrædelse og ikke strid under Valfarten. Og hvad I gør af godt - Allah kender det. Og forsyn jer (til rejsen), men det bedste forråd er retfærdighed, og frygt Mig (alene), I forstandige [69].

اَلْحَجُّ اَشْهُرٌ مَّعْلُوْمٰتٌ ۚ فَمَنْ فَرَضَ فِيْهِنَّ الْحَجَّ
فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوْقَ ۙ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ ۗ وَمَا
تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ يَّعْلَمْهُ اللّٰهُ ۗ وَتَزَوَّدُوْا فَاِنَّ خَيْرَ
الزَّادِ التَّقْوٰى ۚ وَاتَّقُوْنِ يٰٓاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿١٩٨﴾

199. Det skal ikke regnes jer som synd, at I søger nåde fra jeres Herre. Dog når I strømmer ned fra 'Arafât, så skal I ihukomme Allah ved Masj'ar al-Harâm. Og ihukom Ham, hvorledes Han har retledet jer, selv om I også før var af de vildfarne [70].

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَبْتَغُوْا فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكُمْ ۗ
فَاِذَآ اَفَضْتُمْ مِّنْ عَرَفٰتٍ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ
الْحَرَامِ ۪ وَاذْكُرُوْهُ كَمَا هَدٰىكُمْ ۚ وَاِنْ كُنْتُمْ مِّنْ
قَبْلِهٖ لَمِنَ الضَّآلِّيْنَ ﴿١٩٩﴾

200. Vend derpå tilbage derfra, hvor folk vender tilbage fra, og bed Allah om tilgivelse. Allah er visselig Tilgivende, Barmhjertig [71].

ثُمَّ اَفِيْضُوْا مِنْ حَيْثُ اَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا
اللّٰهَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٠٠﴾

201. Når I så har afsluttet jeres ofre, ihukom da Allah, som I plejede at mindes jeres fædre - eller (snarere) med en stærkere ihukommelse. Og blandt mennesker er der dem, der siger: Vor

فَاِذَا قَضَيْتُمْ مَّنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَذِكْرِكُمْ
اٰبَآءَكُمْ اَوْ اَشَدَّ ذِكْرًا ۗ فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّقُوْلُ

[68] Man 'drager nytte af Besøget *('Umrah)* indtil Valfarten *(Hadjdj)*' ved f.eks. at forlade *ihrâm*-tilstanden efter overstået 'Umrah og handle og drive erhverv, indtil man atter anlægger *ihrâm*-dragten for at deltage i *Hadjdj*.

[69] De tre måneder, i hvilke man formelt kan begive sig på valfart og indtræde i *ihrâm* er *Sjawwâl, Dhul-Qa'da* og de første 10 dage af *Dhul-Hidjdja*.

[70] *'Arafât* er navnet på en dal nær Makka, hvor pilgrimmene gør holdt den sidste del af den 9. dag i *Dhul-Hidjdja*. *Masj'ar al-Harâm* er navnet på en lille høj i *Muzdalifah*, hvor aften - og nattebønnen holdtes af den Hellige Profet.

[71] Før Islam drog de stolte medlemmer af *Quraisj* og *Hums* kun til *Masj'ar al-Harâm* og blev der, indtil de øvrige vendte tilbage fra *'Arafât* og tilbage til *Masj'ar al-Harâm*. Et praktisk eksempel på den lighed for loven, som Islam skabte.

Herre, giv os i denne verden - men de har ingen del i den kommende.

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ﴿٢٠٠﴾

202. Og blandt dem er der nogle, der siger: Vor Herre, giv os gode ting i denne verden, og giv os gode ting i den kommende, og frels os fra ildens straf.

وَمِنْهُم مَّن يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ
فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾

203. Disse skal have en (god) andel på grund af, hvad de har fortjent sig, og Allah er hurtig til at afregne.

أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾

204. Og ihukom Allah på det bestemte antal dage. Men den, der fremskynder (sin afrejse) efter to dage, over ham (kommer der) ingen synd. Og den, der bliver tilbage, over ham (kommer der heller) ingen synd. (Dette gælder) for den, som er gudfrygtig. Og frygt Allah og vid, at I skal samles hos Ham.

وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَن تَعَجَّلَ فِي
يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَن تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ
لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٣﴾

205. Og blandt mennesker er der en og anden, hvis tale om dette liv måtte behage dig, og som tager Allah til vidne på, hvad der er i hans hjerte, og (alligevel) er han den voldsomste modstander.

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَيُشْهِدُ اللَّهَ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٤﴾

206. Og når han vender sig bort (fra din nærværelse), så iler han omkring i landet for at stifte ufred i det og ødelægge ager og afgrøde [eller: afkom], men Allah elsker ikke ufred.

وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ
الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ ﴿٢٠٥﴾

207. Men når der siges til ham: Frygt Allah, så griber syndefuld stolthed ham. Men helvede er tilstrækkelig (straf) for ham, og et slet hvilested er det.

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ
جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٠٦﴾

208. Og blandt mennesker er der den, der ville sælge sin sjæl for at vinde

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ

Allahs velbehag. Og Allah er Mild mod tjenerne.

وَاللّٰهُ رَءُوْفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٧﴾

209. O I som tror, træd alle ind i freden og følg ikke i Satans fodspor, thi han er jer en åbenbar fjende.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا ادْخُلُوْا فِى السِّلْمِ كَآفَّةً ۠ وَلَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ؕ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿٢٠٨﴾

210. Og hvis I snubler, efter at de tydelige beviser er kommet til jer, så vid, at Allah er Almægtig, Alviis.

فَاِنْ زَلَلْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْكُمُ الْبَيِّنٰتُ فَاعْلَمُوْۤا اَنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٠٩﴾

211. Mon de venter andet, end at Allah skal komme til dem i skygge af skyerne sammen med englene, og at sagen skal være afgjort? Og til Allah vender alle ting tilbage.

هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّاۤ اَنْ يَّاْتِيَهُمُ اللّٰهُ فِىْ ظُلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَقُضِىَ الْاَمْرُ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿٢١٠﴾ ع ٢٥ ٩

212. Spørg Israels børn, hvor mange tydelige tegn, Vi gav dem. Men den, der bytter Allahs nåde bort, efter at den er kommet til ham - (skal vide) at Allah visselig er streng til at gengælde.

سَلْ بَنِىْۤ اِسْرَآءِيْلَ كَمْ اٰتَيْنٰهُمْ مِّنْ اٰيَةٍۢ بَيِّنَةٍ ؕ وَمَنْ يُّبَدِّلْ نِعْمَةَ اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿٢١١﴾

213. Livet i denne verden forekommer de vantro skønt, og de spotter dem, der tror. Men de, som er retfærdige, vil være over dem på dommens dag. Og Allah forsyner uden mål dem, Han vil.

زُيِّنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُوْنَ مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۘ وَالَّذِيْنَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢١٢﴾ نصف

214. Menneskeheden var én menighed. Da oprejste Allah profeter (som) overbringere af glædeligt budskab og (som) advarere og åbenbarede med dem Bogen med sandheden, for at Han kunne dømme mennesker imellem i det, de var uenige om. Og ingen andre var uenige derom end (netop) de, der havde modtaget den, efter at de klare beviser var kommet til dem, fordi de misundte hinanden. Derpå har (nu) Allah retledet de troende i (alle) de ting, hvorom de (andre) var uenige om sandheden med Hans billigelse. Og

كَانَ النَّاسُ اُمَّةً وَّاحِدَةً ۠ فَبَعَثَ اللّٰهُ النَّبِيّٖنَ مُبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ ۠ وَاَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيْمَا اخْتَلَفُوْا فِيْهِ ؕ وَمَا اخْتَلَفَ فِيْهِ اِلَّا الَّذِيْنَ اُوْتُوْهُ مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ۚ فَهَدَى اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِمَا اخْتَلَفُوْا فِيْهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِهٖ ؕ وَاللّٰهُ يَهْدِىْ مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٢١٣﴾

Allah leder den, Han vil, til den rette vej.

215. Eller mener I, at I vil indgå i (paradisets) have, når der endnu ikke er sket jer det samme som (skete) dem, der gik bort før jer? Trængsler og nød ramte dem, og de blev voldsomt rystede, indtil Sendebudet og de, som troede med ham, sagde: Hvornår (kommer) Allahs hjælp? Sandelig - Allahs hjælp er visselig nær.

ام حسبتم ان تدخلوا الجنة ولما يأتكم مثل
الذين خلوا من قبلكم مستهم البأساء والضراء
وزلزلوا حتى يقول الرسول والذين امنوا معه
متى نصر الله الا ان نصر الله قريب ٢١٤

216. De spørger dig, hvad de skal give ud. Sig: Hvad I giver ud af (jeres retmæssige) ejendom - det er til forældrene og de nærtbeslægtede og de forældreløse og de fattige og den vejfarende. Og hvad I end gør af godt, så ved Allah det.

يسئلونك ماذا ينفقون قل ما انفقتم من
خير فللوالدين والاقربين واليتمى والمسكين
وابن السبيل وما تفعلوا من خير فان الله به
عليم ٢١٥

217. Det er foreskrevet jer at kæmpe, selv om I hader det. Men det kan være, at I hader noget, skønt det er godt for jer, og det kan være, at I elsker noget, selv om det er dårligt for jer, og Allah ved (besked), men I ved ikke.

كتب عليكم القتال وهو كره لكم وعسى ان
تكرهوا شيئا وهو خير لكم وعسى ان تحبوا
شيئا وهو شر لكم والله يعلم وانتم لا تعلمون ٢١٦

218. De spørger dig om kamp i den hellige måned. Sig: Kamp i den er (en) alvorlig (sag). Men at holde (folk) borte fra Allahs vej og at fornægte Ham og den Hellige Moské og at drive dens beboere ud er (endnu) alvorligere over for Allah. Og forfølgelse er værre end kamp. Og de vil ikke ophøre med at bekæmpe jer, førend de bringer jer tilbage fra jeres religion, hvis de da formår (det). Men de af jer, som falder fra deres religion og så dør som vantro, (det er) dem, hvis gerninger bliver til intet i denne verden og den kommende, og (det er) dem, (der er) ildens beboere. De skal forblive deri.

يسئلونك عن الشهر الحرام قتال فيه قل قتال
فيه كبير وصد عن سبيل الله وكفر به و
المسجد الحرام واخراج اهله منه اكبر عند
الله والفتنة اكبر من القتل ولا يزالون
يقاتلونكم حتى يردوكم عن دينكم ان استطاعوا
ومن يرتدد منكم عن دينه فيمت وهو كافر
فاولئك حبطت اعمالهم في الدنيا والاخرة واولئك
اصحب النار هم فيها خلدون ٢١٧

219. Men sandelig, de som tror og som udvandrer og kæmper for Allahs sag - disse (er det, som) håber på Allahs barmhjertighed. Og Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢١٩﴾

220. De spørger dig om vin og lykkespil. Sig: I dem begge er der et stort onde og (nogen) gavn for mennesker. Men deres onde er større end deres gavn. Og de spørger dig, hvad de skal give ud. Sig: Det, der er tilovers. Således gør Allah tegnene klare for jer, for at I må tænke jer om [72],

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ ۖ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ
كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا ۗ وَ
يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ۖ قُلِ الْعَفْوَ ۗ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٢٠﴾

221. Hvad angår denne verden og den kommende. Og de spørger dig om de forældreløse - sig: At øve vel imod dem er et (stort) gode. Og hvis I blander jer med dem, så (skal de være) jeres brødre. Og Allah kender urostifteren fra fredsstifteren. Og hvis Allah havde villet, havde Han visselig bragt jer i vanskeligheder, thi Allah er Almægtig, Alviis.

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۗ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ ۖ قُلْ إِصْلَاحٌ
لَهُمْ خَيْرٌ ۖ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢١﴾

222. Og gift jer ikke med kvinder fra afgudsdyrkerne, førend de tror, thi en troende slavinde er bedre end en afgudsdyrker, selv om hun også måtte behage jer. Og bortgift ikke (jeres kvinder) til afgudsdyrkerne, førend de tror, thi en troende slave er bedre end en afgudsdyrker, selv om han også måtte behage jer. Sådanne kalder til

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَّ ۚ وَلَأَمَةٌ مُؤْمِنَةٌ
خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ ۗ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ
حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا ۚ وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ
أَعْجَبَكُمْ ۗ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ ۖ وَاللَّهُ يَدْعُو
إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ ۖ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ

[72] Det ord, der her er oversat ved: 'det, der er tilovers', er *'Afw*, der betyder: 1) det bedste, 2) det, der kan undværes, 3) det, der ikke kræves. I vers 216 stilles spørgsmålet om arten af det, der bør gives ud, og til hvem der skal gives - her drejer det sig om mængden. Qur'ânen vælger et ord, der henvender sig til forskellige kategorier af mennesker - i overensstemmelse med de givendes personlige forhold. For de svagere gælder det: at give det, som uden videre kan undværes, for at de ikke ved at give skal komme i vanskeligheder og beklage sig. De stærkere i troen skal give det bedste. Sluttelig siger ordet *'Afw*, at man i den grad skal vænne sig til at give ud for Allahs sag, at man giver ud frivilligt, uden at det forlanges.

(helvedes) ild, men Allah kalder til (paradisets) have og tilgivelse efter Sin vilje. Og Han gør Sine tegn klare for mennesker, for at de må lade sig formane.

لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢٢﴾

223. Og de spørger dig om (samliv under) menstruationen. Sig: Det er skadeligt. Hold jer derfor fra jeres hustruer under menstruationen og gå ikke ind til dem, førend de er rene. Men når de har renset sig, gå så ind til dem, som Allah har befalet jer. Thi Allah elsker dem, der vender sig (til Ham), og Han elsker dem, der renser sig [73].

وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَاعْتَزِلُوا
النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتّٰى يَطْهُرْنَ
فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللّٰهُ إِنَّ
اللّٰهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٣﴾

224. Jeres hustruer er (som) en ager for jer. Gå da til jeres ager, hvornår og hvordan I vil, men send noget godt forud for jeres sjæle. Og frygt Allah og vid, at I skal møde Ham. Og bring glædeligt budskab til de troende [74].

نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنّٰى شِئْتُمْ وَ
قَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلَاقُوهُ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٤﴾

225. Og gør ikke Allah til genstand for jeres eder, så I ikke handler fromt og retfærdigt og stifter fred mellem mennesker. Og Allah er Althørende, Alvidende [75].

وَلَا تَجْعَلُوا اللّٰهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا
وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾

226. Allah vil ikke kræve jer til regnskab for det ubetænkte i jeres eder, men Han vil kræve jer til regnskab

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ
بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٢٦﴾

---

[73] Udtrykket 'gå ikke ind til dem' refererer kun til seksuelt samliv. Der er ikke tale om ellers at afskære sig fra sin hustru i den periode.

[74] Den Hellige Profet har sagt: 'Når ægtemanden går ind til sin hustru, skal de begge bede til Gud og sige: »Vor Herre, hold os begge borte fra Satan, og om Du skænker os afkom, hold også det borte fra Satan».' (Muslim Kitâb-ul-Nikâh).

[75] Dette vers forbyder anvendelse af Guds navn til uretfærdige og syndefulde handlinger. I hidsighed sværger man måske ved Guds navn, at man ikke vil gøre det og det gode - og hindrer således på en måde sig selv i at øve godt. *'Urdha* betyder både 'genstand' og 'hindring'. Det følgende vers siger, at ubetænkte eder ikke skal binde én , thi Gud drager kun til ansvar for det overlagte: det, hjerterne har fortjent sig.

for, hvad jeres hjerter har fortjent sig. Og Allah er Tilgivende, Mild.

227. For dem, der sværger afholdenhed fra deres hustruer, er ventetiden (højst) fire måneder. Hvis de så går tilbage (fra deres ed), er Allah visselig Tilgivende, Barmhjertig.

لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِن نِّسَآئِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ
فَإِن فَآءُو فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ٢٢٧

228. Men hvis de beslutter sig til skilsmisse, så er Allah Althørende, Alvidende.

وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٢٢٨

229. Og de fraskilte kvinder skal vente angående sig selv i tre menstruationsperioder, og det er dem ikke tilladt at skjule, hvad Allah har skabt i deres moderskød, hvis de tror på Allah og den yderste dag. Og deres ægtemænd har en større ret til at tage dem tilbage i denne (periode), hvis de ønsker forsoning. Og for kvinderne (gælder) de samme rettigheder, som (mændene har) over dem - med billighed. Dog har mændene en vis forrang over dem. Og Allah er Almægtig, Alviis [76].

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوٓءٍ وَ
لَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَن يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِيٓ أَرْحَامِهِنَّ
إِن كُنَّ يُؤْمِنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ
بِرَدِّهِنَّ فِي ذَٰلِكَ إِنْ أَرَادُوٓا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ
الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ
ع ٢٨ ١٢ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٢٢٩

230. (En sådan) skilsmisse (kan finde sted) to gange, derpå (må man) enten beholde dem på sømmelig vis eller sende dem bort med godhed. Og det er jer ikke tilladt at tage (noget) af det, som I har givet dem, medmindre begge frygter ikke at kunne holde sig inden for Allahs grænser. Og hvis I

الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ
وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَن تَأْخُذُوا مِمَّآ آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّآ
أَن يَخَافَآ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا

[76] De hedenske arabere svor ofte afholdenhed fra deres hustruer og lod dem derefter svæve i uvished, måske resten af deres liv. Efter vers 227 skal man inden udgangen af fire måneder være kommet til klarhed over, om man ønsker at leve videre sammen eller beslutter sig til skilsmisse. Qur'ânen giver kvinden de samme rettigheder som manden. For 1400 år siden gav Islam kvinden ret til at forlange skilsmisse, ret til at besidde ejendom og handle med den uden indblanding - og lovfæstet arveret, alt sammen rettigheder, som først i dette århundrede er blevet den vestlige kvindes. At manden har en vis forrang hentyder til 4:35: det påhviler alene mændene at underholde familien, og derfor er mandens lovmæssige andel i arv også større end kvindens. Hvad personlige rettigheder angår er mand og kvinde ligestillet, men i sager vedrørende hjemmets disciplin ligger afgørelsen i tvivlstilfælde hos manden.

frygter, at I ikke kan holde jer inden for Allahs grænser, så (kommer der) ingen brøde over nogen af dem i hvad hun måtte løskøbe sig selv med. Således er Allahs grænser. Overskrid dem da ikke. Og de, der overskrider Allahs grænser - disse er de uretfærdige.

حدود الله فلا جناح عليهما فيما افتدت به تلك
حدود الله فلا تعتدوها ومن يتعد حدود الله
فأولئك هم الظلمون ﴿٢٢٩﴾

231. Og hvis han skiller sig fra hende (tredje gang), så skal hun ikke være ham tilladt, førend hun har ægtet en anden mand. Hvis han så skiller sig fra hende, så (kommer der) ingen brøde over nogen af dem, om de vender tilbage til hinanden, hvis de mener, at de kan holde sig inden for Allahs grænser. Dette er Allahs grænser, som Han klarlægger for folk, der har viden [77].

فإن طلقها فلا تحل له من بعد حتى تنكح زوجا
غيره فإن طلقها فلا جناح عليهما أن يتراجعا
إن ظنا أن يقيما حدود الله وتلك حدود الله
يبينها لقوم يعلمون ﴿٢٣٠﴾

232. Og når I skiller jer fra (jeres) hustruer, og de så når deres (vente-) frist(s udløb), så skal I enten beholde dem på sømmelig vis eller sende dem bort på sømmelig vis. Og hold dem ikke tilbage til skade (for dem) for at overskride (grænserne). Og den, der handler sådan, han har visselig handlet uret mod sin egen sjæl. Og driv ikke spot med Allahs tegn [bud], og ihukom Allahs nåde mod jer og Bogen og Visdommen, som Han har åbenbaret jer, hvormed Han formaner jer.

وإذا طلقتم النساء فبلغن أجلهن فأمسكوهن
بمعروف أو سرحوهن بمعروف ولا تمسكوهن
ضرارا لتعتدوا ومن يفعل ذلك فقد ظلم نفسه
ولا تتخذوا آيات الله هزوا واذكروا نعمت الله عليكم
وما أنزل عليكم من الكتب والحكمة يعظكم
به واتقوا الله واعلموا أن الله بكل شيء عليم ﴿٢٣١﴾ ع ٢٩ ١٤

[77] Islamisk lov skelner mellem tilbagekaldelig og uigenkaldelig skilsmisse. Tredje skilsmisse fra samme hustru er uigenkaldelig. Denne bestemmelse skal tjene til at dæmpe lysten til skilsmisse, idet man ikke længere kunne lade sig skille og tage tilbage, som det passede én. Skilsmisse er i islamiske lande et relativt sjældent forekommende fænomen. Det kristelige vesten, hvis religion enten forbyder skilsmisse eller i hvert fald ægteskab efter skilsmisse, ligger så absolut i spidsen på dette felt. Man må huske, at Profeten Muhammad har sagt: »Den værste af de ting, som Allah har tilladt, er skilsmisse«. Det kristelige vesten har allerede lært, at man ikke kommer uden om skilsmisse. Måtte det også snart indse, at den skilsmissepraksis, som Qur'ânen foreskriver, uden sammenligning er den bedste.

Og frygt Allah, og vid, at Allah ved alle ting [78].

233. Og når I skiller jer fra (jeres) hustruer, og de når (vente-) fristen(s udløb), så må I ikke hindre dem i at gifte sig med deres ægtemænd, når de er blevet enige indbyrdes på sømmelig vis. Hermed formanes den af jer, som tror på Allah og den yderste dag. Det er mere velsignet for jer - og renere. Og Allah ved, men I ved ikke.

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ
أَن يَنكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُم بِالْمَعْرُوفِ ۗ
ذَٰلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَن كَانَ مِنكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ۗ ذَٰلِكُمْ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَأَطْهَرُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾

234. Og (de fraskilte) mødre skal amme deres børn to fulde år - (sådan skal det være) for den, der ønsker, at amningen fuldendes. Og faderen påhviler deres underhold og iklædning - på passende vis. Ingen sjæl er bebyrdet udover sin evne: Moderen skal ikke lide nød på grund af barnet(s amning), og faderen skal ikke lide nød på grund af barnet(s amning). Og det samme påhviler arvingen. Hvis de da ønsker afvænning (af barnet) efter gen-

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ
لِمَنْ أَرَادَ أَن يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ ۚ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ
رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ
إِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ
لَّهُ بِوَلَدِهِ ۚ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَٰلِكَ ۗ فَإِنْ أَرَادَا
فِصَالًا عَن تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا ۗ

[78] Det er på sin plads ganske kort at referere hovedtrækkene i den islamiske skilsmissepraksis. Ved det første tegn på konflikt mellem ægtefæller anbefaler Islam forholdsregler, som vil tjene til forsoning (4:129). Viser sådanne forsøg sig resultatløse, må der udnævnes to mæglere, en fra ægtemandens og en fra hustruens familie (4:36). Først hvis dette mæglingsforsøg mislykkes, kan skilsmisse indledes. Vil ægtemanden f.eks. lade sig skille, så må han to gange afgive en skilsmisseerklæring. Den første erklæring må ikke afgives under hustruens menstruation. Desuden er den kun gyldig, hvis han i tiden efter hustruens renselse og indtil erklæringens afgivelse ikke har haft seksuelt samkvem med hende. Efter denne første, foreløbige skilsmisseerklæring kommer en ventefrist på en måned, for at give ægteparret lejlighed og tid til endnu et forsøg på forsoning. Holder ægtemanden fast ved sin beslutning, må han - en måned efter den første - afgive en ny erklæring om skilsmisse, der såfremt den ikke trækkes tilbage - får retskraft tre måneder efter den første erklæring og fører til den uigenkaldelige skilsmisse. Disse erklæringer skal afgives i vidners nærværelse. Manden må ikke holde nogen del af ægtefællens formue tilbage, ligesom den ved ægteskabets indgåelse *Mahr* (brudegave) - hvis det ikke allerede er sket - må betales fuldt ud til ægtefællen.

Ønsker hustruen skilsmisse, uden at ægtemanden har nogen skyld deri - og herom afgør retten - så må hun give afkald på sin brudegave. Også denne bestemmelse tjener til at hindre overilede beslutninger. Se også 65:28, hvoraf det fremgår, at hustruen i ventefristen bliver boende hos manden for at give endnu større lejlighed til forsoning. Svangre kvinder må man ikke skille sig fra, først efter at de har født, og det er da ens pligt at underholde moder og barn, alt efter sine midler. Ligeledes påhviler det manden at underholde enhver fraskilt hustru (se 2:242).

sidig overenskomst og rådslagning, så (hviler der) ingen skyld på nogen af dem. Men hvis I ønsker at lade jeres børn amme, så (hviler der) ingen skyld på jer, når I betaler, hvad I giver ud (hertil) på rimelig vis. Og frygt Allah, og vid, at Allah ser, hvad I gør.

وَإِنْ أَرَدتُّمْ أَن تَسْتَرْضِعُوٓا۟ أَوْلَٰدَكُمْ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُم مَّآ ءَاتَيْتُم بِٱلْمَعْرُوفِ ۗ وَٱتَّقُوا۟
ٱللَّهَ وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٣﴾

235. Og hvis nogen af jer dør og efterlader hustruer, så skal de vente angående sig selv i fire måneder og ti dage. Men når de har nået fristen(s udløb), (hviler der) ingen skyld på jer i hvad de gør angående sig selv på sømmelig vis. Og Allah er vidende om, hvad I gør.

وَٱلَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَٰجًا يَتَرَبَّصْنَ
بِأَنفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا ۖ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِىٓ أَنفُسِهِنَّ بِٱلْمَعْرُوفِ ۗ
وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٣٤﴾

236. Og (der hviler) ingen skyld på jer, om I lader en hentydning (om ægteskab) falde til (sådanne) kvinder, eller om I skjuler (hensigten) i jeres hjerter. Allah ved, at I tænker på dem. Men træf ingen aftale med dem i hemmelighed, medmindre I fører sømmelig tale, men beslut jer ikke på indgåelse af ægteskab, før den foreskrevne frist har nået sit udløb. Og vid, at Allah ved, hvad der er i jeres sjæle. Tag jer derfor i agt. Og vid, at Allah er Tilgivende, Mild.

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُم بِهِۦ مِنْ خِطْبَةِ ٱلنِّسَآءِ
أَوْ أَكْنَنتُمْ فِىٓ أَنفُسِكُمْ ۚ عَلِمَ ٱللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ
وَلَٰكِن لَّا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّآ أَن تَقُولُوا۟ قَوْلًا
مَّعْرُوفًا ۚ وَلَا تَعْزِمُوا۟ عُقْدَةَ ٱلنِّكَاحِ حَتَّىٰ يَبْلُغَ
ٱلْكِتَٰبُ أَجَلَهُۥ ۚ وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِىٓ أَنفُسِكُمْ
فَٱحْذَرُوهُ ۚ وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٣٥﴾ ٣٠ ع ١٣

237. (Der hviler) ingen skyld på jer, om I skiller jer fra hustruer, som I ikke har rørt, eller for hvem I ikke har fastsat en brudegave. Men forsørg dem - den rige efter sin formåen, og den fattige efter sin formåen - (med) en passende forsørgelse - (som) en pligt for dem, der handler godt.

لَّا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِن طَلَّقْتُمُ ٱلنِّسَآءَ مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ
أَوْ تَفْرِضُوا۟ لَهُنَّ فَرِيضَةً ۚ وَمَتِّعُوهُنَّ عَلَى ٱلْمُوسِعِ
قَدَرُهُۥ وَعَلَى ٱلْمُقْتِرِ قَدَرُهُۥ مَتَٰعًۢا بِٱلْمَعْرُوفِ ۖ حَقًّا
عَلَى ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٢٣٦﴾

238. Og hvis I skiller jer fra dem, førend I har berørt dem, og I har allerede fastsat en brudegave til dem, (betal) da halvdelen af, hvad I har

وَإِن طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِن قَبْلِ أَن تَمَسُّوهُنَّ وَقَدْ
فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّآ أَن

fastsat, medmindre de eftergiver den - eller den, i hvis hånd ægteskabets indgåelse ligger, eftergiver den. Og at I eftergiver er nærmere retfærdighed. Og glem ikke de gensidige nådesbevisninger, thi Allah ser, hvad I gør.

يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَا الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَن تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَلَا تَنسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٧﴾

239. Giv agt på bønnerne og (især) den midterste bøn, og stil jer lydige for Allah [79].

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴿٢٣٨﴾

240. Hvis I da frygter, så (hold bøn) til fods eller til hest. Men når I er i sikkerhed, så ihukom Allah, da Han jo lærte jer, da I intet vidste.

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنتُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٩﴾

241. Og de af jer, som dør og efterlader hustruer, (dem påhviler oprettelse af) testamente til (fordel for) deres hustruer: forsørgelse i et år, uden at de skal forlade (jeres hus). Men hvis de forlader (jeres hus), så (hviler der) ingen skyld på jer i hvad de måtte gøre angående sig selv på sømmelig vis. Og Allah er Almægtig, Alviis.

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِّأَزْوَاجِهِم مَّتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنفُسِهِنَّ مِن مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤٠﴾

242. Og (også) for de fraskilte er der forsørgelse på passende vis - en pligt for de gudfrygtige.

وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤١﴾

243. Således gør Allah Sine tegn [bud] klare for jer, for at I må bruge jeres fornuft.

كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٢﴾

244. Ved du ikke besked om dem, der gik ud fra deres hjem - og de var tusinder - i dødsfrygt. Så sagde Allah til dem: Dø - og derpå skænkede Han

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِن دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ

[79] Dette vers om bøn synes måske at være placeret lidt mærkeligt her mellem direktiver angående ægteskabelige forhold. Men netop denne kontext forklarer dets mening. Ved indgåelse af ægteskab vil man måske blive lidt mindre agtpågivende i sine religiøse pligter, og derfor indskærpes netop i denne sammenhæng betydningen af at overholde disse pligter. Opmærksomheden henledes specielt på den midterste bøn, eftermiddagsbønnen, som man lettest vil forsømme. Det følgende vers indskærper yderligere, at bøn er så vigtig, at den må holdes under alle forhold - selv i farlige situationer.

dem liv, thi Allah er nådefuld mod mennesker, men de fleste mennesker er ikke taknemmelige [80].

النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٣﴾

245. Og kæmp for Allahs sag, og vid, at Allah er Althørende, Alvidende.

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿٢٤٤﴾

246. Hvem er det, som vil skænke Allah en god gave, som Han vil mangfoldiggøre for ham mange gange? Og Allah indskrænker og mangfoldiggør, og til Ham skal I vende tilbage.

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ
لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً ۚ وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْسُطُ وَ
إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٥﴾

247. Ved du ikke besked om Israels børns førere efter Moses, hvorledes de sagde til deres profet: Indsæt en konge over os, så skal vi kæmpe for Allahs sag.Han sagde: Mon I ikke, når kamp bliver jer foreskrevet, så ikke vil kæmpe? De sagde: Hvilken grund har vi, at vi ikke skulle kæmpe for Allahs sag, når vi dog er blevet uddrevet fra vore hjem og vore børn? Men da kamp blev foreskrevet, så vendte de ryggen - undtagen nogle få af dem. Og Allah kender de syndefulde [81].

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَإِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ
مُوسَىٰ إِذْ قَالُوا لِنَبِيٍّ لَهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلْ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ
الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا ۖ قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا ۖ
فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ ۗ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤٦﴾

248. Og deres profet sagde til dem: Sandelig, Allah har indsat Tâlût over jer som konge. De sagde: Hvordan kan kongedømmet tilkomme ham over os, når vi dog har større ret til kongemagten end han, og ham er der ikke skænket fylde af rigdom? Han sagde: Sandelig, Allah har udvalgt ham over jer og forøget hans styrke i viden og

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ
مَلِكًا ۚ قَالُوا أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ
أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ ۚ
قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي
الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ ۖ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ ۚ

---

[80] Ved flugten fra Ægypten beløb jødernes antal sig til nogle tusinder - og ikke som Bibelen hævder: nogle hundredtusinde. Den moderne forskning har måtte give Qur'ânen ret, se E.Renan: History of the People of Israel, p. 145 (London 1888). Med israeliternes død menes en generations død, nemlig den generation, der syndede og derfor ikke måtte drage ind i det forjættede land (se 5:27). Med deres fornyede liv menes da den nye generations indmarch i Kana'an.

[81] Sammenlign Dommerne, kap. 6,7 og 8.

krop. Og Allah giver Sit rige til hvem Han vil. Og Allah er Rig over al måde, Alvidende [82].

وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٧﴾

249. Og deres profet sagde til dem: Sandelig, tegnet på hans kongedømme skal være, at der bliver givet jer et hjerte, hvori der er fred fra jeres Herre, og den (gode) arv, som blev efterladt (jer) af Moses slægt og Arons slægt - englene skal bære den. Heri er der visselig et tegn for jer, hvis I er troende [83].

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِمَّا
تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ ۚ إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٤٨﴾

250. Og efter at Tâlût var draget ud med hærene, sagde han: Sandelig, Allah vil prøve jer ved en flod. Den, der da drikker af den, han er ikke af mig. Og den, der ikke smager den, han er visselig af mig - undtagen dem, der øser sig en håndfuld. De drak da (alle) deraf, undtagen nogle få af dem. Og efter at de havde krydset (floden) - han og de, som troede sammen med ham - sagde de: Vi har ingen magt i dag mod Djâlût og hans hære. (Men) de, som vidste, at de skulle møde deres Herre, sagde: Hvor ofte har ikke en

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ
بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي ۚ وَمَنْ لَمْ
يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ ۚ
فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ ۚ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ
بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ ۚ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُو
اللَّهِ كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ

[82] *Tâlût* er Gideon og ikke Saul. Qur'ânen er ikke skyldig i anakronismer, tværtimod nævnes udviklingen i dens rette rækkefølge: først ørkenvandringen og indvandringen i vers 244, derefter Gideons kamp mod kana'anæerne til samling af israeliterne. Denne kamp begyndes af Gideon og afsluttes af Saul og David: vers 252. Hvis man opfatter Tâlût som Saul, er der modstrid mellem Qur'ânens og Bibelens versioner. Bibelen indrømmes det af næsten alle vestlige teologer - har ikke bevaret sin integritet, dens tilblivelseshistorie ligger sent og for mange deles vedkommende i det uvisse, det er godtgjort, at de forfattere, som traditionen tillægger de forskellige skrifter og bøger, ikke kan have forfattet dem etc. etc. På den anden side har den vestlige Islamforskning slået fast, at Qur'ânen i dag er den samme som på Muhammads tid, at alle forsøg på at bevise existensen af senere tilføjelser er slået fejl (Noeldeke: Geschichte des Qur'âns). - Qur'ânen indeholder ydermere utallige beviser på, at den er af guddommelig oprindelse, se f.ex. v. 244. Her har den moderne forskning givet Qur'ânen ret: skønt ingen på Muhammads tid kunne vide det mindste om Israeliternes antal ved udvandringen - ingen med undtagelse af den Gud, hvis viden omfatter alt i himmelen og på jorden, erklæres det, at de kun var nogle tusinder, hvilket er det historisk korrekte.

[83] *Tâbût* betyder her ikke 'ark', men: 'hjerte' i betydningen 'sindelag'. Engle, der er åndelige væsener, bærer ikke en fysisk ark.

lille skare overvundet en stor skare med Allahs billigelse? Og Allah er med de udholdende.

ٱللَّهِ ۗ وَٱللَّهُ مَعَ ٱلصَّٰبِرِينَ ﴿٢٤٩﴾

251. Og efter at de var rykket frem mod Djâlût og hans hære, sagde de: Vor Herre, lad udholdenhed strømme ned over os og styrk vore fødder og giv os hjælp mod det vantro folk.

وَلَمَّا بَرَزُوا۟ لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِۦ قَالُوا۟ رَبَّنَآ أَفْرِغْ
عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَٱنصُرْنَا عَلَى ٱلْقَوْمِ
ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٢٥٠﴾

252. Så slog de dem på Allahs bud. Og David dræbte Djâlût, og Allah gav ham kongedømmet og visdommen og lærte ham, hvad Han ville. Og hvis Allah ikke drev nogle mennesker tilbage ved hjælp af andre, så ville jorden gå til grunde i ufred. Men Allah er Nådefuld mod menneskene.

فَهَزَمُوهُم بِإِذْنِ ٱللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُۥدُ جَالُوتَ وَ
ءَاتَىٰهُ ٱللَّهُ ٱلْمُلْكَ وَٱلْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُۥ مِمَّا يَشَآءُ ۗ وَ
لَوْلَا دَفْعُ ٱللَّهِ ٱلنَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ
ٱلْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٢٥١﴾

253. Dette er Allahs tegn. Han forelæser dig dem i sandhed, thi du er visselig et af sendebudene.

تِلْكَ ءَايَٰتُ ٱللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِٱلْحَقِّ ۚ وَإِنَّكَ لَمِنَ
ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٢﴾

[3. del]

254. Disse sendebud har Vi ophøjet, nogle over andre. Blandt dem er de, til hvem Allah har talt, og nogle af dem har Han ophøjet i rang. Og Vi gav Jesus, Marias søn, de klare beviser og styrkede ham med den hellige ånd. Og hvis Allah havde villet det, så ville de, (der kom) efter dem, ikke have kæmpet mod hinanden, efter at de klare beviser var kommet til dem. Men de blev uenige. Og blandt dem er der dem, der tror - og blandt dem er der dem, der er vantro. Og hvis Allah havde villet det, havde de ikke kæmpet

تِلْكَ ٱلرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۘ مِّنْهُم
مَّن كَلَّمَ ٱللَّهُ ۖ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَٰتٍ ۚ وَءَاتَيْنَا
عِيسَى ٱبْنَ مَرْيَمَ ٱلْبَيِّنَٰتِ وَأَيَّدْنَٰهُ بِرُوحِ ٱلْقُدُسِ ۗ
وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ مَا ٱقْتَتَلَ ٱلَّذِينَ مِنۢ بَعْدِهِم مِّنۢ
بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ ٱلْبَيِّنَٰتُ وَلَٰكِنِ ٱخْتَلَفُوا۟ فَمِنْهُم مَّنْ
ءَامَنَ وَمِنْهُم مَّن كَفَرَ ۚ وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ مَا ٱقْتَتَلُوا۟
وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥٣﴾

indbyrdes, men Allah gennemfører, hvad Han ønsker [84].

255. O, I som tror, giv ud af det, som Vi har forsynet jer med, førend den dag kommer, hvor der ikke vil være handel og ikke venskab og ikke forbøn. Og de vantro - det er de uretfærdige.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَنفِقُوا۟ مِمَّا رَزَقْنَٰكُم مِّن قَبْلِ
أَن يَأْتِىَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَٰعَةٌ
وَٱلْكَٰفِرُونَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿٢٥٤﴾

256. Allah - der er ingen gud undtagen Ham, den Levende, den Opretholdende (som ikke selv opretholdes). Slummer rammer Ham ikke, ejheller søvn. Ham tilhører hvad der er i himlene og hvad der er på jorden. Hvem er den, der kan gå i forbøn hos Ham - undtagen med Hans billigelse? Han ved, hvad der er foran dem, og hvad der er bag dem, og de omfatter intet af Hans viden - undtagen hvad Han vil. Hans trone omfatter himlene og jorden, og deres opretholdelse besværer Ham ikke, og Han er den Ophøjede, den Mægtige [85].

ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْحَىُّ ٱلْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُۥ سِنَةٌ
وَلَا نَوْمٌ لَّهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ مَن
ذَا ٱلَّذِى يَشْفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذْنِهِۦ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَىْءٍ مِّنْ
عِلْمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ
وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفْظُهُمَا وَهُوَ ٱلْعَلِىُّ ٱلْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾

257. Der må ikke være tvang i religionen, thi sandheden er visselig let at skelne fra løgnen. Den, der derfor fornægter dem, der leder vild, og tror på Allah - han har visselig grebet fat i et stærkt håndtag, der ikke kan

لَآ إِكْرَاهَ فِى ٱلدِّينِ قَد تَّبَيَّنَ ٱلرُّشْدُ مِنَ ٱلْغَىِّ
فَمَن يَكْفُرْ بِٱلطَّٰغُوتِ وَيُؤْمِنۢ بِٱللَّهِ فَقَدِ
ٱسْتَمْسَكَ بِٱلْعُرْوَةِ ٱلْوُثْقَىٰ لَا ٱنفِصَامَ لَهَا

[84] Allah taler til enhver profet. Når det derfor siges her, at der er nogle, til hvem Allah har talt - må vi fuldende meningen, som indeholdes i det arabiske ord, med: til hvem Allah har talt i særlig grad, d.v.s. de store lovgiverprofeter.'Hvis Allah havde villet' betyder her: hvis Allah havde gennemtvunget Sin vilje. Som fortsættelsen viser 'gennemfører Allah, hvad Han ønsker' ved at stille mennesket i det frie valg. Hans plan gennemføres netop ved den sondring, der sker i valgets situation.

[85] Dette vers kaldes *âjat-al-kursî*, d.v.s. 'tronverset', der af Profeten Muhammad er betegnet som det mest ophøjede vers i Qur'ânen (Sahîh Muslim). *Kursî*, som vi har oversat ved: 'trone', betyder også: viden, kundskab - og med denne betydning siger sætningen da, at Guds viden omfatter alt. I den første mening betyder den, at Guds magt omfatter alt.

sønderbrydes, og Allah er Althørende, Alvidende. [86].

وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٥٦﴾

258. Allah er de troendes ven. Han fører dem ud af mørket (og) ind i lyset. Men de vantro - deres venner er dem, der vildleder - de fører dem fra lyset ind i mørket. De er ildens beboere. De skal blive i den.

اَللّٰهُ وَلِيُّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى
النُّوْرِ ۬ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَوْلِيٰٓـُٔهُمُ الطَّاغُوْتُ
يُخْرِجُوْنَهُمْ مِّنَ النُّوْرِ اِلَى الظُّلُمٰتِ ؕ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ
النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢٥٧﴾

259. Har du ikke hørt om ham, der stredes med Abraham angående hans Herre, fordi Allah havde givet ham kongedømmet? Da Abraham sagde: Min Herre er den, der giver liv og død. Han sagde: Jeg giver (også) liv og død. Abraham sagde: Men Allah er sandelig den, der lader solen stå op i øst. Lad du den så stå op i vest. Da blev den vantro slået med målløshed. Og Allah retleder ikke det uretfærdige folk.

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْ حَآجَّ اِبْرٰهٖمَ فِيْ رَبِّهٖٓ اَنْ اٰتٰىهُ
اللّٰهُ الْمُلْكَ ۘ اِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّيَ الَّذِيْ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ۙ
قَالَ اَنَا اُحْيٖ وَاُمِيْتُ ؕ قَالَ اِبْرٰهٖمُ فَاِنَّ اللّٰهَ يَاْتِيْ
بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَاْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ
فَبُهِتَ الَّذِيْ كَفَرَ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٢٥٨﴾

260. Eller som den, der gik forbi en by, som lå sammenstyrtet på sine (nedfaldne) tage. Han sagde: Hvornår vil Allah give denne liv efter dens død? Og Allah lod ham dø i hundrede år, derpå opvakte Han ham. Han sagde: Hvorlænge har du dvælet? Han sagde: Jeg har dvælet en dag eller en del af en dag. Han sagde: Nej, du har dvælet i hundrede år. Men se til din føde og din drikke: årene er ikke gået henover (dem). Og se til dit æsel. Og (Vi har ladet dig se dette syn) for at gøre dig til et tegn for menneskene. Og se til

اَوْ كَالَّذِيْ مَرَّ عَلٰى قَرْيَةٍ وَّهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى
عُرُوْشِهَا ۚ قَالَ اَنّٰى يُحْيٖ هٰذِهِ اللّٰهُ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ
فَاَمَاتَهُ اللّٰهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهٗ ؕ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ ؕ
قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ؕ قَالَ بَلْ لَّبِثْتَ
مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ اِلٰى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ ۚ
وَانْظُرْ اِلٰى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ اٰيَةً لِّلنَّاسِ
وَانْظُرْ اِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوْهَا

[86] *Lâ ikrâha fid-Dîn:* 'der må ikke være tvang i religionen' - kan i sandhed kaldes menneskehedens frihedsbrev. For første gang i historien møder vi her religionsfrihedens stolte princip kodificeret, indlemmet i et lovkompleks. Men dette lovkompleks er da også af guddommelig oprindelse og beregnet for alle tider. Verset, som blev åbenbaret i Madina, da forsvarskrigen mod de aggressive Makkanere var i fuld gang, afkræfter på forhånd enhver påstand om, at Muhammad førte krigen for at udbrede sin religion. Forsvarskrigen førtes for religionsfrihedens skyld. Se 22:40-41, som viser, at krigen også førtes til forsvar for jøders og kristnes, ja for alles frihed.

knoglerne, hvorledes Vi sætter dem sammen og så iklæder dem kød.Og efter at det stod klart for ham, sagde han: Jeg ved, at Allah har magt over alle ting [87].

لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٢٦٠﴾

261. Og (ihukom den tid,) da Abraham sagde: Min Herre, vis mig, hvorledes Du giver liv til de døde. Han sagde: Har du da ikke troet? Han sagde: Jo, men for at mit hjerte må blive beroliget. Han sagde: Tag da fire fugle og gør dem vante til dig. Sæt så hver enkelt på et bjerg. Og kald så på dem: de vil komme til dig i hast. Og vid, at Allah er den Almægtige, den Alviise [88].

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ ۖ قَالَ
أَوَلَمْ تُؤْمِن ۖ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي ۖ قَالَ
فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ
عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ
ع سَعْيًا ۚ وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦١﴾

262. De, som giver deres ejendom ud for Allahs sag, ligner et sædekorn, som sætter syv aks: i hvert aks er der hundrede sædekorn. Og Allah mangfoldiggør (det) for hvem Han vil, og Allah er overmåde Gavmild, Alvidende.

مَّثَلُ الَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ
حَبَّةٍ أَنبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِّائَةُ
حَبَّةٍ ۗ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٢﴾

263. De, som giver deres ejendom ud for Allahs sag, og som så ikke følger deres gave op med rethaveriskhed og dadel - dem tilkommer deres løn hos

الَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا
يُتْبِعُونَ مَا أَنفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى ۙ لَّهُمْ أَجْرُهُمْ

[87] Verset henviser til Ezekiels syn, se Ezekiel kap.37. Byen, der ligger i ruiner, er Jerusalem. Først i 597 f.Kr. erobredes Jerusalem af Nebukadnesar og endelig i 587 lægges byen fuldstændig i ruiner. At Ezekiel ikke døde virkelig og opvaktes bogstaveligt godtgøres af henvisningen til hans føde, drikke og til æselet, thi årene er ikke gået henover dem, d.v.s. deres tilstand viser, at visionens 100 år i virkeligheden kun drejede sig om kort tid - den korte tid, drømmen eller visionen varede. Bibelen fortæller og historien godtgør, at Jerusalem stod genopbygget i løbet af 100 år, og dermed var visionen opfyldt.

[88] At Abraham skal gøre fuglene 'vante til sig' vil sige, at han skal dressere dem. Når mennesket ved dressur kan få magt over en del af skabningen, hvor meget mere må skabningens Frembringer og Herre da ikke have magt til at give liv til de døde? Verset kan også være en profeti om, at Makka skal blive universelt valfartscentrum, hvortil folk skal komme fra alle fire verdenshjørner ('fugle' bruges ofte om åndeligt højt udviklede mennesker).

deres Herre, og ingen frygt skal komme over dem, og de skal ikke sørge.

عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٦٢﴾

264. Sømmelig tale og tilgivelse er bedre end en almisse, som følges op med dadel. Og Allah er Uafhængig (af gaver), Langmodig.

قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّن صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَآ
أَذًى وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٢٦٣﴾

265. O, I som tror, gør ikke jeres almisser til intet ved rethaveriskhed og dadel - ligesom den, der giver sin ejendom ud for at ses af mennesker, og som ikke tror på Allah og den yderste dag. Han ligner en glat klippe, over hvilken der er et (tyndt) lag støv. Når da styrtregnen rammer den, lader den den ligge hen - nøgen og hård. De har ikke magt over noget af det, de har fortjent sig. Og Allah retleder ikke det vantro folk.

يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَٰتِكُم بِالْمَنِّ
وَالْأَذَىٰ كَالَّذِى يُنفِقُ مَالَهُ رِئَآءَ النَّاسِ وَلَا
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْءَاخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ
عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَّا
يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَىْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِى
الْقَوْمَ الْكَٰفِرِينَ ﴿٢٦٤﴾

266. Men de, som giver deres ejendom ud for at søge Allahs velbehag og styrkelse for deres sjæle , ligner en have på en ophøjet grund: styrtregnen rammer den, og den giver sin afgrøde to gange. Og hvis styrtregn ikke rammer den, så (er) let regn (tilstrækkelig). Og Allah ser, hvad I gør.

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَٰلَهُمُ ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ
اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ
أَصَابَهَا وَابِلٌ فَـَٔاتَتْ أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا
وَابِلٌ فَطَلٌّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾

267. Mon nogen af jer ønsker, at han havde en have med palmer og druer - med floder strømmende igennem den. I den havde han alle slags frugter, men alderdommen ramte ham, og han havde svageligt afkom. Da slog en hvirvelvind med ild ned på den og den beændtes op. Således gør Allah tegnene tydelige for jer, for at I må tænke efter.

أَيَوَدُّ أَحَدُكُمْ أَن تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ
تَجْرِى مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَٰرُ لَهُ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَٰتِ
وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَآءُ فَأَصَابَهَآ
إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ
الْءَايَٰتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٦﴾

268. O, I som tror, giv ud af de gode ting, som I har fortjent jer, og af det, som Vi har frembragt for jer

يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوٓا أَنفِقُوا مِن طَيِّبَٰتِ مَا كَسَبْتُمْ

af jorden - og udsøg ikke det slette deraf til at give ud, når I dog ikke selv vil modtage det uden at lukke øjnene (for dets ringhed). Og vid, at Allah er Uafhængig (af jeres gaver), al lovprisning Værdig.

ومما اخرجنا لكم من الارض ولا تيمموا الخبيث
منه تنفقون ولستم باخذيه الا ان تغمضوا فيه
واعلموا ان الله غني حميد ﴿٢٦٧﴾

269. Satan lover jer fattigdom og påbyder jer det skændige, men Allah forjætter jer tilgivelse fra Sig og nåde, og Allah er over al måde Gavmild, Alvidende.

الشيطن يعدكم الفقر ويامركم بالفحشاء والله
يعدكم مغفرة منه وفضلا والله واسع عليم ﴿٢٦٨﴾

270. Han giver visdom til den, Han vil. Og den, der gives visdom, er der visselig blevet givet mangfoldigt godt. Men ingen vil betænke det undtagen de forstandige.

يؤتي الحكمة من يشاء ومن يؤت الحكمة فقد
اوتي خيرا كثيرا وما يذكر الا اولوا الالباب ﴿٢٦٩﴾

271. Og hvilken gave I end giver ud, og hvilket løfte I end har aflagt - Allah ved det visseligt. Og der er ingen hjælpere for de uretfærdige.

وما انفقتم من نفقة او نذرتم من نذر فان
الله يعلمه وما للظلمين من انصار ﴿٢٧٠﴾

272. Hvis I giver almisser åbenlyst, så er det fortræffeligt. Men hvis I holder dem skjult, idet I giver dem til de fattige, så er det (endnu) bedre for jer. Og Han vil tage jeres synder fra jer, og Allah ved vel, hvad I gør.

ان تبدوا الصدقت فنعما هي وان تخفوها و
تؤتوها الفقراء فهو خير لكم ويكفر عنكم من
سياتكم والله بما تعملون خبير ﴿٢٧١﴾

273. Det påhviler ikke dig at retlede dem. Men Allah retleder, hvem Han vil. Og hvad I giver ud af godt er for jeres egne sjæle, og I giver kun ud for at søge Allahs nåde. Og hvad I giver ud af godt, det skal gengældes jer, og I skal ikke lide uret.

ليس عليك هدىهم ولكن الله يهدي من يشاء
وما تنفقوا من خير فلانفسكم وما تنفقون الا
ابتغاء وجه الله وما تنفقوا من خير يوف اليكم
وانتم لا تظلمون ﴿٢٧٢﴾

274. (Sådanne almisser er) til de fattige, som holdes tilbage for Allahs sag, idet de ikke er i stand til at rejse omkring i landet. Den uvidende regner dem for rige, fordi de afholder sig (fra tiggeri). Du vil kende dem på deres

للفقراء الذين احصروا في سبيل الله لا يستطيعون
ضربا في الارض يحسبهم الجاهل اغنياء من
التعفف تعرفهم بسيمهم لا يسـلون الناس

udseende: de tigger ikke uforskammet hos folk. Og hvad I giver ud af godt - sandelig Allah er vidende derom.

إِلْحَافًا ۗ وَمَا تُنفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢٧٣﴾

275. De, som giver deres ejendom ud ved nat og dag, hemmeligt og offentligt, deres løn er hos deres Herre, og over dem skal der ikke komme frygt, og de skal ikke sørge.

الَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُم بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَ
عَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٤﴾

276. De, som opæder rente, skal ikke stå op på anden måde end den står op, som Satan har slået med vanvid. Sådan (skal det være), fordi de siger: Rente er kun det samme som handel - når Allah dog har tilladt handel, men forbudt rente. Den, til hvem formaningen da kommer fra hans Herre, og han så afholder sig derfra, han skal beholde det fortidige, og hans sag er hos Allah. Men de, der vender tilbage (til rente), disse er ildens beboere. De skal forblive deri.

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي
يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا
الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا ۗ وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا ۚ
فَمَن جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّهِ فَانتَهَىٰ فَلَهُ مَا سَلَفَ
وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ ۖ وَمَنْ عَادَ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٥﴾

277. Allah vil tilintetgøre rente og mangfoldiggøre almisserne. Og Allah elsker ikke enhver vantro, synder.

يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرْبِي الصَّدَقَاتِ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٧٦﴾

278. Sandelig, de som tror og handler retfærdigt og holder bøn og betaler Zakât - deres løn er hos deres Herre, over dem skal der ikke komme frygt, og de skal ikke sørge.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٧﴾

279. O, I som tror, frygt Allah og lad hvile, hvad der er tilbage af rente, hvis I da er troende.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ
الرِّبَا إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٧٨﴾

280. Og hvis I ikke gør det, modtag så en krigserklæring fra Allah og Hans Sendebud. Og hvis I angrer, så skal I have jeres udlånte kapital. I skal ikke

فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ
وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ

gøre uret, og der skal ikke gøres jer uret [89].

وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾

281. Og hvis en (skyldner) er i vanskeligheder, så (giv ham) udsættelse til (der er) lettelse (i hans forhold). Og hvis I eftergiver (skylden) som almisse, så er det bedre for jer, om I blot vidste (det).

وَإِن كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ ۚ وَأَن
تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾

282. Og frygt den dag, da I skal vende tilbage til Allah. Så skal enhver sjæl gengældes med det, den har fortjent sig, og de skal ikke lide uret.

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ۖ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ
نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾

283. O, I troende, når I stifter gæld indbyrdes til en fastsat tid, så skriv det ned. Og en skriver skal i jeres nærvær skrive som ret og billigt er. Og en skriver skal ikke nægte at skrive, som Allah har lært ham. Lad ham da skrive, og lad skyldneren diktere. Og han skal frygte Allah, sin Herre, og ikke formindske det i noget. Og hvis skyldneren er enfoldig eller svagelig eller ikke er i stand til at diktere, så skal hans formynder [eller beskytter] diktere med rimelighed. Og tag to vidner fra jeres mænd, og hvis der ikke er to mænd, så en mand og to kvinder af dem, som behager jer som vidner, således at - hvis en af dem fejler - den anden kan bringe den første på (rette) tanker. Og vidnerne må ikke vægre sig,

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنتُم بِدَيْنٍ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ ۚ وَلْيَكْتُب بَّيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ ۚ وَ
لَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَن يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ ۚ فَلْيَكْتُبْ
وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا
يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا ۚ فَإِن كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا
أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَن يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ
وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ ۚ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِن رِّجَالِكُمْ ۖ
فَإِن لَّمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّن تَرْضَوْنَ
مِنَ الشُّهَدَاءِ أَن تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا
الْأُخْرَىٰ ۚ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا ۚ وَلَا تَسْأَمُوا

[89] Det indvendes ofte, at økonomi er umulig uden rente. I Islams blomstringstid tilhørte verdenshandelen de islamiske stater, og da var renteforbudet gennemført. - Et renteforbud må i øvrigt ses i sammenhæng med hele den økonomiske politik, Islam kræver. Målet er et samfund, hvor den private ejendomret er bevaret, medens kapitalismens udskejelser samtidig forhindres ved udjævning af rigdomme og ved kooperation. Fattigskatten Zakât tjener en sådan udjævning. Iøvrigt betyder den islamiske arvelov, at ejendom opdeles i hver generation, hvorved økonomisk samarbejde, kooperation, nødvendiggøres. Renteforbudet medfører yderligere, at en enkelt mand ikke kan rejse kapital til større foretagender, derfor må flere gå sammen i et aktieselskab eller et andet kooperativt foretagende og dele gevinst eller tab. - Det fortjener yderligere at bemærkes, at storkrige umuligt kunne føres længe, såfremt staterne ikke kunne rejse store lån på rentebasis.

når de tilkaldes. Og bliv ikke trætte af at skrive (beløbet). det være sig lidet eller stort, tilligemed (betalings)fristen. Dette er retfærdigst i Allahs øjne og bedre som vidnesbyrd og fremmende mod tvivl. (Derfor skal I skrive), hvis det da ikke drejer sig om øjeblikkelig handel, som I afslutter indbyrdes. I dette tilfælde hviler der ingen skyld på jer, om I ikke skriver det ned. Og tag vidner, når I handler indbyrdes, og skriveren må der ikke ske skade, ej-heller vidnet. Og hvis I gør det, så er det jeres brøde. Og frygt Allah. Og Allah vil give jer viden, og Allah kender nøje alle ting [90].

أَن تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ۚ ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ
عِندَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا ۖ إِلَّا أَن
تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا ۗ وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ ۚ وَلَا
يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ ۚ وَإِن تَفْعَلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ
بِكُمْ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿٢٨٢﴾

284. Og hvis I er på rejse og ikke finder en skriver, så skal der stilles sikkerhed. Og hvis en betror den anden noget (som pant), så skal den, der har fået det betroet, give det betroede tilbage, og han skal frygte Allah, sin Herre. Og skjul ikke vidnesbyrdet. Og den, der skjuler det, hans hjerte er syndigt, og Allah ved, hvad I gør.

وَإِن كُنتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ
مَّقْبُوضَةٌ ۖ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي
اؤْتُمِنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ ۗ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ ۚ
وَمَن يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
عَلِيمٌ ﴿٢٨٣﴾ ع ٣٩

285. Allah tilhører (alt) hvad der er i himlene og på jorden. Og hvadenten I åbenbarer, hvad der er i jeres sjæle, eller I skjuler det, vil Allah drage jer til regnskab for det. Så vil Han tilgive, hvem Han vil, og straffe, hvem Han

لِّلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَإِن تُبْدُوا
مَا فِي أَنفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُم بِهِ اللَّهُ ۖ فَيَغْفِرُ
لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٢٨٤﴾

[90] Verset gør selv opmærksom på, hvorfor der kræves to kvindelige vidner for et mandligt. Der er ikke tale om, at kvinden betragtes som underlegen. Men da kvinderne sjældnere tog del i forretninger og derfor ikke forstod sig så godt på handelstransaktioner, var der - som der siges - mulighed for, at visse ting blev misforstået. Som en særlig sikkerhedsforanstaltning skal der altså i givet fald tages to kvindelige vidner for et mandligt. - Det kan tilføjes, at kvinder oftere er mere følelsesbetonede i deres hele indstilling - og dette skal så absolut ikke forstås nedsættende - og derfor vil være tilbøjelige til at tage personlige frem for saglige hensyn. Begrundelsen for at tage 2 kvindelige vidner ses også af, at kvinder levede afsondrede i deres hjem.

vil. Og Allah er mægtig over alle ting [91].

286. Sendebudet tror på det, der er åbenbaret ham fra hans Herre, og (ligeledes) de troende: alle tror de på Allah og Hans engle og Hans bøger og Hans sendebud (og siger): Vi gør ikke forskel på nogen af Hans sendebud. Og de siger: Vi hører, og vi adlyder. (Giv os) Din tilgivelse, vor Herre, og til Dig vender vi tilbage.

اٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَّبِّهٖ
وَالْمُؤْمِنُوْنَ ؕ كُلٌّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَ مَلٰٓئِكَتِهٖ وَ
كُتُبِهٖ وَ رُسُلِهٖ ۟ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ
رُّسُلِهٖ ۟ وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَ اَطَعْنَا ۫ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا
وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ ﴿٢٨٦﴾

287. Allah bebyrder ingen sjæl over dens evne. Den tilkommer, hvad den har fortjent, og over den kommer, hvad den har erhvervet sig. Vor Herre, straf os ikke, hvis vi glemmer eller fejler. Vor Herre, læg ikke et ansvar på os, som Du lagde på dem før os. Vor Herre, læg ikke en byrde på os, som vi ikke har kraft til at bære. Og rens os, og tilgiv os, og hav barmhjertighed med os. Du er vor Herre, hjælp os derfor mod det vantro folk [92].

لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا ؕ لَهَا مَا
كَسَبَتْ وَ عَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ؕ رَبَّنَا لَا
تُؤَاخِذْنَآ اِنْ نَّسِيْنَآ اَوْ اَخْطَاْنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا
تَحْمِلْ عَلَيْنَآ اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهٗ عَلَى الَّذِيْنَ
مِنْ قَبْلِنَا ۚ رَبَّنَا وَ لَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا
طَاقَةَ لَنَا بِهٖ ۚ وَاعْفُ عَنَّا ۟ وَاغْفِرْ لَنَا ۟
وَارْحَمْنَا ۟ اَنْتَ مَوْلٰىنَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٨٧﴾ ع

---

[91] Udtrykket 'hvem Han vil' betyder ikke, at Gud hersker som en vilkårlig despot. Udtrykket betyder ene og alene, at Han handler i overensstemmelse med den lov, som er udtryk for Hans vilje, som Han har åbenbaret i Qur'ânen. Gud er *Mâliku-jawmid-Dîn:* Herskeren over dommens dag (se Sûra 1). Se også 6:161: 'Den, der bringer en god gerning, han skal have tifold igen, og den, der bringer en ond gerning, skal kun gengældes med det samme'.

[92] Ordene 'læg ikke et ansvar på os, som Du lagde på dem før os' betyder ikke, at Muslimerne skal bede om lettere byrder end f.ex. jøder og kristne fik pålagt. *Isr* betyder her 'ansvar for synd' og Muslimer skal altså bede om, at de ikke må falde i synd på samme måde som de tidligere folk, der derved berøvede sig selv Guds nåde. Den Hellige Profet har sagt: »Den, der reciterer 10 vers fra denne Sûra: de fire første, *âjat-al-Kursî* og de to vers, som kommer efter, og de tre sidste - denne mands hus vil Satan ikke træde ind i«. Dette betyder, at disse vers manifesterer det væsentlige i den islamiske lære, og at Satan (eller enhver modstander eller tilskynder til synd) ikke kan komme nær det menneske, som handler trofast efter disse læresætninger.

ÂL-'IMRÂN

(åbenbaret efter Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ١

2. Alif Lâm Mîm (Jeg er Allah, den Alvidende).

الٓمٓ ٢

3. Allah - der er ingen gud undtagen Ham, den Levende, den Altopholdende.

اللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ٣

4. Han har åbenbaret dig Bogen med sandheden, som bekræfter det, som var før den. Og tidligere åbenbarede Han Torahen og Evangeliet som retledning for mennesker, og Han har (nu) åbenbaret den (Bog), der adskiller (mellem sandhed og løgn).

نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَٰبَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
وَأَنزَلَ التَّوْرَىٰةَ وَالْإِنجِيلَ
مِن قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ ٤

5. Sandelig, de, som fornægter Allahs tegn - over dem (vil der komme) en streng straf, og Allah er Almægtig, Den, der har magt til at gengælde.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِـَٔايَٰتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ٥

6. Sandelig, intet er skjult for Allah på jorden, ejheller i himlen.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
السَّمَآءِ ٦

7. Han er Den, som former jer i moders liv, sådan som Han vil det. Der er ingen gud undtagen Ham, den Almægtige, den Alvise.

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَآءُ لَآ إِلَٰهَ
إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٧

8. Det er Ham, der har åbenbaret dig Bogen: i den er der afgørende vers - de er Bogens moder [grundlag] - og andre, som er underkastet fortolkning. Hvad da angår dem, i hvis hjerter der er fordærv - så følger de det, som er underkastet fortolkning, idet de søger (at skabe) splittelse, og idet de søger dets (fejlagtige) tolkning. Men ingen

هُوَ الَّذِيٓ أَنزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَٰبَ مِنْهُ ءَايَٰتٌ مُّحْكَمَٰتٌ
هُنَّ أُمُّ الْكِتَٰبِ وَأُخَرُ مُتَشَٰبِهَٰتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي
قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَٰبَهَ مِنْهُ ابْتِغَآءَ
الْفِتْنَةِ وَابْتِغَآءَ تَأْوِيلِهِۦ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُۥٓ

kender dets (rette) tolkning undtagen Allah og de, som er fast grundede i viden. De siger: Vi tror på det. Det er altsammen fra vor Herre.- Og kun de forstandige vil tænke sig om [1].

إِلَّا اللّٰهُ ۘ وَالرّٰسِخُوْنَ فِى الْعِلْمِ يَقُوْلُوْنَ اٰمَنَّا بِهٖ ۙ كُلٌّ
مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا ۚ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّآ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿٨﴾

9. Vor Herre, lad ikke vore hjerter fordærves, efter at Du har retledet os, og skænk os barmhjertighed fra Dig, thi Du er alene Den, der skænker (alle ting).

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوْبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ
لَّدُنْكَ رَحْمَةً ۚ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٩﴾

10. Vor Herre, Du vil samle menneskeheden til dommens dag, hvorom der ikke hersker tvivl, thi Allah bryder ikke løftet.

رَبَّنَآ إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيْهِ ۗ إِنَّ اللّٰهَ
لَا يُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ﴿١٠﴾

11. Sandelig, de, som er vantro - deres rigdomme og deres børn vil intet nytte dem mod Allah, og sådanne skal blive brændsel for ilden,

إِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَنْ تُغْنِىَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَآ أَوْلَادُهُمْ
مِّنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ۖ وَأُولٰٓئِكَ هُمْ وَقُوْدُ النَّارِ ﴿١١﴾

12. Ligesom Faraos folk og de før dem: de forkastede Vore tegn, og Allah greb dem da i deres synder, og Allah er streng til at straffe.

كَدَأْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ كَذَّبُوْا
بِاٰيٰتِنَا ۚ فَأَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ ۗ وَاللّٰهُ شَدِيْدُ
الْعِقَابِ ﴿١٢﴾

13. Sig til dem, der er vantro: I vil visselig blive overvundet og samlet sammen i helvede. Og slemt er hvilestedet.

قُلْ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَتُغْلَبُوْنَ وَتُحْشَرُوْنَ إِلٰى جَهَنَّمَ ۗ
وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٣﴾

14. Sandelig, der var et tegn for jer i de to partier, som stødte sammen: det ene parti kæmpede for Allahs sag, og det andet var vantro. Og de så dem

قَدْ كَانَ لَكُمْ اٰيَةٌ فِىْ فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا ۖ فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِىْ
سَبِيْلِ اللّٰهِ وَأُخْرٰى كَافِرَةٌ يَّرَوْنَهُمْ مِّثْلَيْهِمْ رَأْىَ

[1] Den Hellige Qur'ân er enestående - også i den henseende, at den selv klart angiver, hvilket princip der bør følges i dens fortolkning. De 'afgørende vers' er dem, der indeholder Islâms *fundamentale* læresætninger. Andre vers er *billedlige* og bør derfor fortolkes i lyset af de afgørende, fundamentale vers. *Mutasjâbihât* betyder egt. 'dem, der ligner hinanden' - forskellige vers om samme emne må derfor altid sammenholdes. - Det er værd at huske, at dette vers blev åbenbaret under diskussionen med de kristne fra *Nadjrân* (Djarîr). De kristnes største fejltagelse beror netop på, at de ikke forstår, at visse udtryk også i de tidligere skrifter er billedlige og derfor må fortolkes i lyset af de grundlæggende læresætninger. Deres største vildfarelse består i, at de ikke fortolker et udtryk som »Guds søn« i lyset af den grundlæggende lære: at Gud er Een.

med egne øjne som to gange sig selv. Og Allah styrker med Sin hjælp, hvem Han vil. Sandelig, i dette er der en lære for dem, der har øjne [2].

الْعَيْنِ ۚ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَنْ يَشَاءُ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿١٤﴾

15. Forskønnet for mennesker er kærligheden til de begærede ting: til kvinder og børn og ophobede skatte af guld og sølv og velopdrættede heste og kvæg og agre. (Alt) dette er underhold for det nærværende liv. Men hos Allah er det skønneste hjemsted [3].

زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ۗ ذَٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ ﴿١٥﴾

16. Sig: Skal jeg give jer besked om noget, der er bedre end (alt) dette? For dem, der frygter (Gud), er der hos deres Herre haver, gennemstrømmet af floder - de skal forblive der - og rene hustruer og Allahs velbehag. Og Allah ser tjenerne,

قُلْ أَؤُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِنْ ذَٰلِكُمْ ۚ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٦﴾

17. Dem, der siger: Vor Herre, se vi tror. Tilgiv os derfor vore synder, og frels os fra ildens straf, -

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٧﴾

18. De standhaftige og de sanddru og de lydige og de, som giver ud, og de, som beder om tilgivelse i den sidste del af natten.

الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ﴿١٨﴾

19. Allah bevidner, at der ingen gud er undtagen Ham, og (det samme gør) englene og de, som har viden, - idet Han opretholder retfærdigheden. Der er ingen gud undtagen Ham, den Almægtige, den Alvise.

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ ۚ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٩﴾

[2] Verset henviser til slaget ved *Badr*, hvor en dårligt udrustet hær af Muslimer på 313 mand slog en krigsvant og veludrustet hær fra Makka på 1000 mand. Hermed opfyldtes en profeti i Qur'ânen (se 54:45-49) og en i Bibelen (Jesaja 21:13-17). - En tredjedel af Makkanernes hær var skjult bag en høj, således at Muslimerne kun så dem som 600, d.v.s. to gange deres eget antal.

[3] 'Velopdrættede' (af *wasm*) kan også oversættes 'på græs' (af *sâma*).

20. Sandelig, religionen hos Allah er Islâm [underkastelse, fred]. Og de, til hvem Skriften blev givet, blev ikke uenige, førend efter erkendelsen var kommet til dem - af misundelse til hinanden. Og den, der fornægter Allahs tegn, (skal vide, at) Allah visselig er hurtig til at afregne.

إِنَّ الدِّينَ عِندَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ۗ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِن بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا
بَيْنَهُمْ ۗ وَمَن يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ
الْحِسَابِ ﴿٢٠﴾

21. Og hvis de strides med dig, så sig: Jeg har helt og fuldstændig underkastet mig Allah - og (det har også) de, der følger mig. Og sig til dem, til hvem Skriften blev givet, og til de analfabetiske (arabere): Har I underkastet jer? Og hvis de underkaster sig (Guds åbenbarede vilje), så er de retledede. Men hvis de vender sig bort, så påhviler det kun dig at overbringe budskabet. Og Allah ser tjenerne.

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ ۗ
وَقُل لِّلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَأَسْلَمْتُمْ ۚ فَإِنْ
أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوا ۖ وَّإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ ۗ
وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢١﴾

22. Sandelig, de som fornægter Allahs tegn og søger at dræbe profeterne uden grund og søger at dræbe dem blandt menneskene, som påbyder retfærdighed - forkynd dem da en smertelig straf.

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ
بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ
النَّاسِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٢﴾

23. Det er disse, hvis gerninger bliver til intet i denne verden og den kommende, og de vil ingen hjælpere have.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَمَا لَهُم مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٢٣﴾

24. Har du ikke set dem, til hvem en del af Skriften blev givet? De kaldes til Allahs Bog for at den kan dømme mellem dem, men en del af dem vender sig bort, og de er modvillige!

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ
إِلَىٰ كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَ
هُم مُّعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

25. Dette er (sådan), fordi de siger: Ilden vil kun berøre os nogle (få) dage

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَن تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ ۖ

- og det, de har forfalsket, har bedraget dem i deres religion [4].

وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾

26. Men hvorledes (vil det være), når Vi samler dem til den dag, hvorom der ikke er tvivl, og enhver sjæl får til fulde, hvad den har erhvervet sig, og de ikke vil lide uret?

فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ
كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٥﴾

27. Sig: O Allah, Du, som er rigets Herre, Du giver riget til hvem Du vil, og Du tager riget fra hvem Du vil, og Du ophøjer hvem Du vil og fornedrer hvem Du vil. I Din hånd er (alt) godt, thi Du er mægtig over alle ting [5].

قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنزِعُ
الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن
تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾

28. Du lader natten gå over i dag, og Du lader dagen gå over i nat, og Du frembringer det levende af det døde, og Du lader døden fremgå af det levende. Og Du forsyner, hvem Du vil, uden at beregne det [6].

تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ
وَتَرْزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾

29. De troende skal ikke tage de vantro til venner fremfor de troende. Og den, der gør dette, har intet med

لَّا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ

[4] Jøderne og de kristne havde kun fået 'en del af skriften', for deres åbenbaring var ufuldstændig og midlertidig. - Både jøder og kristne mener, at frelse er deres monopol, at de er udvalgte fremfor alle andre, men selvom disse ideer findes i deres skrifter, er de ikke åbenbaringer, men forfalskning, som verset siger.

[5] Jvf. Jesu ord: »Riget skal tages fra jer og gives til et folk, der bærer dets frugter.« (Math. 21, v. 43).Jesus siger også på samme sted, hvem riget skal gives til: nemlig til 'den sten, som bygningsmændene forkastede',Ismael, som nu skal blive 'hovedhjørnestenen'. Det er også vigtigt at huske de yderligere kendetegn på denne 'hovedhjørnesten', som gives i de følgende vers hos Matthæus: 'Og den, som falder på den sten, skal slå sig sønder, men hvem den falder på, ham skal den knuse.' Jøder og kristne forsøgte begge at forhindre profetien i at gå i opfyldelse: jøderne ved at konspirere med Arabiens hedninger og de kristne ved at begynde krig mod den ny islamiske stat kort efter Profetens død. Konsekvenserne for dem begge er velkendte: jøderne blev fordrevet fra Arabien, og 100 år efter Byzans' angreb vajede Islâms fane ved Atlanterhavet i vest og ved Kinas og Indiens grænser i øst.

[6] 'Natten går over i dag' og 'det levende fremgår af det døde' betegner her ikke blot naturlige fænomener, men set i fortsættelsen af forrige vers' åndelige realiteter: en ny åndelig dag - et nyt åndeligt liv.

Allah (at skaffe), medmindre I da tager jer i agt for dem med (al) agtpågivenhed. Og Allah advarer jer mod Sin straf, og til Allah vender I tilbage [7].

فِي شَيْءٍ إِلَّآ أَن تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَىٰةً ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ
اللَّهُ نَفْسَهُۥ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾

30. Sig: Hvadenten I skjuler, hvad der er i jeres hjerter, eller I åbenbarer det, så ved Allah det. Han ved, hvad der er i himlene, og hvad der er på jorden, og Allah er mægtig over alle ting.

قُلْ إِن تُخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمْهُ
اللَّهُ ۗ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ
وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

31. Den dag, hvor enhver sjæl vil finde nærværende (hos sig), hvad den har øvet af godt, og hvad den har øvet af ondt, vil den ønske, at der mellem den og det (onde) var en stor afstand. Allah advarer jer mod Sin straf, og Allah er Mild mod tjenerne.

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا ۛ
وَمَا عَمِلَتْ مِن سُوٓءٍ ۛ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُۥٓ
أَمَدًۢا بَعِيدًا ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُۥ ۗ وَاللَّهُ رَءُوفٌۢ
بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾ ع

32. Sig: Hvis I elsker Allah, så følg mig. Allah vil elske jer og tilgive jer jeres synder, thi Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

قُلْ إِن كُنتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ
اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣١﴾

33. Sig: Adlyd Allah og Sendebudet. Men hvis I vender jer bort, så elsker Allah visselig ikke de vantro [utaknemmelige].

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ ۖ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْكَٰفِرِينَ ﴿٣٢﴾

34. Sandelig, Allah har udvalgt Adam og Noah og Abrahams hus og 'Imrâns hus fremfor folkene,

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰٓ ءَادَمَ وَنُوحًا وَءَالَ إِبْرَٰهِيمَ وَءَالَ
عِمْرَٰنَ عَلَى الْعَٰلَمِينَ ﴿٣٣﴾

35. Én slægt, den ene fra den anden, og Allah er Althørende, Alvidende.

ذُرِّيَّةًۢ بَعْضُهَا مِنۢ بَعْضٍ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾

36. (Husk) den gang, da 'Imrâns hustru sagde: Min Herre, jeg har lovet Dig hvad der er i mit skød, (at det skal være) helliget Din tjeneste. Mod-

إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَٰنَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا
فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّيٓ ۖ إِنَّكَ أَنتَ السَّمِيعُ

[7] Sammenlign 5:58-59 og 60:9-10. 'Mod Sin straf' egtl. 'mod Sig Selv'.

tag (det) derfor af mig, thi Du er den Althørende, den Alvidende [8].

الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾

37. Dog da hun havde født et pigebarn, sagde hun: Min Herre, jeg har født en pige - og Allah vidste (dog) bedst, hvad hun havde født - og et drengebarn er ikke som et pigebarn, og jeg har kaldt hende Maria. Og jeg anbefaler hende og hendes afkom til Din beskyttelse mod den forbandede Satan.

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنثَىٰ وَاللَّهُ
أَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنثَىٰ ۖ وَإِنِّي
سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا
مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٧﴾

38. Men hendes Herre modtog hende på bedste vis og lod hende vokse sig smuk og god og gjorde Zacharias til hendes værge. Hver gang Zacharias trådte ind i kammeret til hende, fandt han føde hos hende. Han sagde: O Maria, hvorfra (kommer) dette til dig? Hun sagde: Det er fra Allah, thi Allah skænker underhold til hvem Han vil, uden noget regnskab [9].

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا
وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ۖ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ
وَجَدَ عِندَهَا رِزْقًا ۖ قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّىٰ لَكِ هَٰذَا ۖ
قَالَتْ هُوَ مِنْ عِندِ اللَّهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ
بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾

39. Der (og da) påkaldte Zacharias sin Herre. Han sagde: Min Herre, skænk Du mig en god efterkommer, thi Du er Den, der bønhører.

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِن
لَّدُنكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۖ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٩﴾

40. Da kaldte englene ham, medens han stod og bad i kammeret: Allah giver dig glædeligt budskab om Johannes, der skal bekræfte et ord fra Allah,

فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ
أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَىٰ مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللَّهِ

[8] Der er ikke her - som visse kristne kritikere hævder - tale om nogen anakronisme eller sammenblanding af den 'Imrân, der var Moses' fader, med den 'Imrân, der var Marias fader. De kristne fra Nadjrân var i virkeligheden de første, der rejste den indvending, og Profeten svarede en af sine tilhængere, der havde været i forlegenhed for et svar: 'Hvorfor sagde I ikke til dem, at Israeliterne havde for vane at opkalde deres børn efter afdøde profeter og hellige mænd?' (Tirmidhî). Se også 19:29 ang. udtrykket: Arons søster.

[9] Der er ikke her tale om noget naturstridigt mirakel. Fødevarerne stammede uden tvivl fra besøgende i templet, hvor Zacharias tjente som præst. Marias svar er i virkeligheden det svar, ethvert fromt og gudfrygtigt menneske ville give. Marias svar afslører hendes religiøsitet og fremkalder i Zacharias ønsket om en from og retfærdig søn.

og (som skal være) ædel og ren, en profet, en af de retfærdige [10].

وَسَيِّدًا وَّحَصُوْرًا وَّنَبِيًّا مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٣٩﴾

41. Han sagde: Min Herre, hvordan skal jeg få en søn, når jeg (dog) har nået alderdommen, og min kone er gold. Han sagde: Således (skal det være): Allah skaber, hvad Han vil.

قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُوْنُ لِيْ غُلٰمٌ وَّقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ
وَامْرَاَتِيْ عَاقِرٌ ؕ قَالَ كَذٰلِكَ اللّٰهُ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ﴿٤٠﴾

42. Han sagde: Min Herre, bestem et tegn for mig. Han sagde: Dit tegn skal være, at du ikke taler til mennesker i tre dage undtagen ved gebærder, og ihukom din Herre meget, og lovpris ham aften og morgen [11].

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّيْۤ اٰيَةً ؕ قَالَ اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ
ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ اِلَّا رَمْزًا ؕ وَاذْكُرْ رَّبَّكَ كَثِيْرًا وَّسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ
وَالْاِبْكَارِ ﴿٤١﴾ ع ١٢

43. Og (husk) den gang englene sagde: O Maria, Allah har visselig udvalgt dig og renset dig og udvalgt dig frem for folkenes kvinder [12].

وَاِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰىكِ وَ
طَهَّرَكِ وَاصْطَفٰىكِ عَلٰى نِسَآءِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٢﴾

44. O Maria, vær lydig mod din Herre og kast dig ned (for Ham) og bøj dig (i bøn) sammen med dem, der bøjer sig (i bøn) [13].

يٰمَرْيَمُ اقْنُتِيْ لِرَبِّكِ وَاسْجُدِيْ وَارْكَعِيْ مَعَ
الرّٰكِعِيْنَ ﴿٤٣﴾

45. Dette er (en) af forkyndelserne af det usete, som Vi har åbenbaret dig: thi du var ikke hos dem, da de trak lod om, hvem af dem der skulle være værge for Maria, og du var ikke hos dem, da de stredes med hinanden (derom).

ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهِ اِلَيْكَ ؕ وَمَا كُنْتَ
لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُوْنَ اَقْلَامَهُمْ اَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ ۪
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ ﴿٤٤﴾

---

[10] 'Bekræfter et ord fra Allah' = opfylder den profeti, der er kommet til dig.

[11] Her er ikke tale om, at Zacharias - som Bibelen hævder - var vantro og derfor straffedes med stumhed. Hans spørgsmål i v. 41 er kun udtryk for hans undren over den guddommelige nåde, der skulle blive ham til del. Sammenhængen her i v. 42 viser, at denne tavshed i tre dage skulle bruges til bøn og lovprisning - der er altså ikke tale om stumhed.

[12] Maria var udvalgt frem for kvinder på sin tid. Smlgn. 2:48. Profeten Muhammad har sagt: 'Den bedste af kvinder var Maria, 'Imrâns datter, og den bedste af kvinder i denne tidsalder er *Khadîdja*' (Sahîh-al-Bukhârî LX, XLV,1).

[13] At Maria befales at være blandt dem, der bøjer sig og kaster sig ned for Gud, slår hendes rent menneskelige stilling fast.

46. (Husk), da englene sagde: O Maria, Allah giver dig visselig glædeligt budskab ved et ord fra Ham: hans navn skal være Messias, Jesus, Marias søn, æret i denne verden og den kommende, en af dem, der står (Gud) nær [14].

إِذْ قَالَتِ الْمَلَٰٓئِكَةُ يَٰمَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ
مِّنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا
فِى الدُّنْيَا وَالْءَاخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ٤٦

47. Og han skal tale til mennesker i vuggen og som midaldrende og være en af de retfærdige [15].

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِى الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّٰلِحِينَ ٤٧

48. Hun sagde: Min Herre, hvorledes skal jeg få en søn, når ingen mand har rørt mig? Han sagde: Således (skal det være): Allah skaber, hvad Han vil. Når Han har besluttet en ting, så siger Han kun til den: Bliv til - så bliver den til [16].

قَالَتْ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِى وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِى بَشَرٌ
قَالَ كَذَٰلِكِ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ إِذَا قَضَىٰٓ أَمْرًا فَإِنَّمَا
يَقُولُ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ٤٨

49. Og Han skal lære ham Skriften og Visdommen og Torahen og Evangeliet [17].

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَىٰةَ وَالْإِنجِيلَ ٤٩

---

[14] 'Et ord fra Ham' har fået visse kristne kritikere til at mene, at Qur'ânen skulle give visse indrømmelser over for logosteorien (se Johs. ev.1). Men ligesom i v. 40 betyder 'ord' her åbenbaring, profeti. Jvf. også Bukharî LX, XLVII, forord: Abû 'Ubaid har sagt: Guds 'ord' er ordene: 'Bliv til, og han blev til'. *Wadjîh* ('æret') bruges også om Moses i 33:70. *Muqarrab* bruges også om almindelige troende, der står Gud nær, se 83:22 og 29.

[15] 'I vuggen' betyder kun, at han skal tale i en meget ung alder. Ordene 'som midaldrende' viser, at han vil leve et langt liv.

[16] Jomfrufødslen bekræftes af Qur'ânen, hvorimod Bibelen på i dette punkt er i modstrid med sig selv, idet den på den ene side lærer jomfrufødsel og på den anden side hævder Jesu davidiske nedstamning over Josef. - Jomfrufødsel kan ikke længere betragtes som noget naturstridigt. Engelske læger har påvist adskillige sikre tilfælde af jomfrufødsel. 'American Medical Journal' skriver: 'Der er 20 autentiske tilfælde rapporteret fra Europa, at Arrhenoblastoma (en svulstagtig dannelse i livmoderen) har produceret mandlige sædceller.' - Det underfulde i jomfrufødslen ses i den profeti, der her er tale om: det blev Maria forkyndt, at hun skulle føde en søn på denne såre sjældne måde. Jesu usædvanlige fødsel skulle vise de jøder (saddukæere), som ikke troede på et liv efter døden, at Gud, der havde magt til at skabe et menneske uden for naturens sædvanlige orden, også har magt til at give liv til de døde. At Jesus ingen jødisk fader havde, viser, at han på en måde allerede var løsrevet fra jødefolket, og at profetien nu skulle gå over til et andet folk.

[17] Jesus bragte ikke nogen ny lov. Evangeliet betragtes som en fortolkning af Torahen.

50. Og (vil sende ham som) et sendebud til Israels børn, (for at han må sige): Jeg er visselig kommet til jer med et tegn fra jeres Herre: jeg vil fremstille for jer af ler (noget) i lighed med en fugl, og så vil jeg indblæse den (livsånde), og den vil blive et bevinget væsen med Allahs vilje, og jeg vil helbrede de blinde og de spedalske, og jeg vil gøre de døde levende ved Allahs vilje og jeg vil meddele jer, hvad I spiser, og hvad I oplagrer i jeres huse. Sandelig, i dette er der et tegn for jer, om I da er troende [18].

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ
مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ
فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ
الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَ
أُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٠﴾

51. Og (jeg kommer for) at opfylde, hvad der var før mig, nemlig Torahen, og for at tillade jer noget af det, som var jer forbudt. Og jeg kommer til jer med et tegn fra jeres Herre. Frygt derfor Allah og adlyd mig [19].

وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَاةِ وَلِأُحِلَّ
لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ
مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿٥١﴾

52. Sandelig, Allah er min Herre og jeres Herre, tilbed derfor Ham: dette er den rette vej.

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَٰذَا صِرَاطٌ
مُسْتَقِيمٌ ﴿٥٢﴾

53. Men efter at Jesus havde opdaget deres vantro, sagde han: Hvem er mine hjælpere i Allahs sag? Disciplene sagde:

فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي
إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا

[18] Kun Gud har magt til at skabe, se 13:17, 16:21, 22:74, 25:4, 31:11 etc. Vi må da - i overensstemmelse med Qur'ânens eget princip (v. 8 i denne Sûra) - fortolke disse udsagn i lyset af dette generelle princip. - Med formningen af ler og indblæsningen af livsånde forstås da Jesu profetiske gerning, som omdanner jordiske mennesker, der lever et lavt, jordbundet liv, til åndelige mennesker af høj karat. De øvrige udsagn må forstås på lignende måde. Ordet for helbrede (*ubri'u*) kan også betyde: erklære fri og ren (således at de spedalske kunne vende tilbage til folket) (3. Moseb. 13:23 og 4. Moseb. 19:21). De, som er døde, vender ikke tilbage til livet i denne verden, se 2:29; 23:100-101; 21:96; 39:59-60; 40:12; 45:27. 'Hvad I spiser og hvad I oplagrer', se Math. 6:26: 'Se til himmelens fugle -'

[19] Ordene 'for at tillade jer noget af det, som var jer forbudt' hentyder til, at jøderne i lang tid før Jesus ikke modtog åbenbaringens nådegave. Med Jesu optræden blev denne gave atter deres for en kort tid. Eller: Jesus tillader dem, hvad de selv har forbudt sig i traditionen (Talmud). Se også 4:161. Jesus var ikke nogen lovgiverprofet, han fulgte Moseloven.

Vi er Allahs hjælpere: vi tror på Allah, og bevidn du, at vi er gudhengivne [20].

بِاللّٰهِ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾

54. Vor Herre, vi tror på det, som Du har åbenbaret, og vi følger dette sendebud. Skriv os da ned sammen med dem, der bevidner (sandheden).

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشّٰهِدِينَ ﴿٥٣﴾

55. Og de lagde en plan, og Allah lagde (også) en plan. Men Allah er den bedste planlægger.

وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللّٰهُ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمٰكِرِينَ ﴿٥٤﴾

56. (Husk), da Allah sagde: O Jesus, Jeg vil lade dig dø (en naturlig død) og forlene dig ære hos Mig og rense dig (for anklagerne) fra dem, der er vantro, og sætte dem, der følger dig, over dem, der er vantro, indtil opstandelsens dag. Så skal I vende tilbage til Mig, og Jeg vil dømme mellem jer i det, I er uenige om [21].

إِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيسٰى إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٥﴾

57. Og hvad de vantro angår, så vil Jeg straffe dem med en streng straf i denne verden og den kommende, og de vil ingen hjælpere have.

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نّٰصِرِينَ ﴿٥٦﴾

58. Men hvad angår dem, der tror og handler retfærdigt, så vil Han tilfulde give dem deres løn. Og Allah elsker ikke de uretfærdige.

وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِينَ ﴿٥٧﴾

59. Dette er, hvad Vi forelæser dig af tegnene og den viise formaning.

ذٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيٰتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿٥٨﴾

[20] 'gudhengivne' er en oversættelse af *muslimûn*, der egt. betyder: 'som underkaster sig Gud'.

[21] *Mutawaffika* betyder efter Ibn 'Abbâs, Profetens fætter, det samme som *Mumîtuka*, d.v.s. lade dø. *Tawaffâ* betyder også alle andre steder i Qur'ânen: 'tage ens sjæl eller ånd' - der er derfor absolut ingen grund til at tage det i nogen anden betydning her. - *Rafa'* betyder ikke her nogen bogstavelig 'oprejsning' eller 'opløftning'. Profeten har sagt: 'Allah vil ved denne Qur'ân ophøje nogle og nedværdige andre'. (Ibn Mâdjah). Rafa' betyder altså her: at ophøje, at ære. Ved at forsøge at dræbe Jesus ved korsfæstelse, ville jøderne bevise, at han ikke var nogen profet, men en, der var forbandet af Gud (jvf. 5. Moseb. 21:22,23). Gud frelste ham fra denne død og reddede ham dermed for jødernes anklage. Se også 4:158.

60. Sandelig, med Jesus er det hos Allah ligesom med Adam. Han skabte ham af støv, og så sagde Han til ham: Bliv til, og han blev til.

إِنَّ مَثَلَ عِيسٰى عِندَ اللّٰهِ كَمَثَلِ اٰدَمَ ۖ خَلَقَهُ مِن
تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُن فَيَكُونُ ﴿٦٠﴾

61. Sandheden er fra din Herre, vær derfor ikke en af tvivlerne.

اَلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٦١﴾

62. Og den, der strides med dig herom, efter at erkendelsen er kommet til dig, (til sådanne) skal du sige: Kom, lad os tilkalde vore sønner og jeres sønner, og vore hustruer og jeres hustruer, og vore folk og jeres folk, og så bede hengivent og nedkalde Allahs forbandelse over løgnerne [22].

فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِن بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَ
نِسَاءَكُمْ وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَل
لَّعْنَتَ اللّٰهِ عَلَى الْكٰذِبِينَ ﴿٦٢﴾

63. Sandelig, dette er visselig den sande beretning, og der er ingen gud undtagen Allah, og sandelig - Allah er visselig den Almægtige, den Alvise.

إِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ ۚ وَمَا مِنْ إِلٰهٍ إِلَّا اللّٰهُ ۚ
وَإِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٣﴾

64. Hvis de da vender sig bort, så kender Allah visselig dem, der stifter ufred.

فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

65. Sig: O I Skriftens folk, kom til en ligelig overenskomst mellem os og jer: at vi ikke tilbeder andre end Allah og ikke sætter nogetsomhelst lige med Ham, og at ingen af os tager andre til herrer end Allah. - Men hvis de vender sig bort, så sig: Bevidn I da, at vi er gudhengivne.

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتٰبِ تَعَالَوْا إِلٰى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللّٰهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا
بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللّٰهِ ۚ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا
بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٥﴾

66. O Skriftens folk, hvorfor strides I om Abraham, når Torahen og Evangeliet først blev åbenbaret efter ham? Vil I da ikke forstå?

يَا أَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرٰهِيمَ وَمَا أُنزِلَتِ
التَّوْرٰىةُ وَالْإِنجِيلُ إِلَّا مِن بَعْدِهِ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٦﴾

[22] Dette forslag om *Mubâhalah*, d.v.s. Gudsdom, blev stillet de kristne fra Nadjrân, der var kommet til Madina for at drøfte religiøse uoverensstemmelser med Profeten. De kristne vovede ikke at tage udfordringen op. I vor tid er denne opfordring til Gudsdom på mange måder og ved mange lejligheder gentaget af *Mirzâ Ghulâm Ahmad*, den Forjættede Messias og grundlæggeren af Islâms Ahmadiyya Bevægelse.

67. I er jo dog dem, der strides om det, hvorom I havde viden. Hvorfor strides I da om det, hvorom I ingen viden har? Men Allah ved, og I ved ikke [23].

هَاأَنتُمْ هَؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُم بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ
تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَ
أَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾

68. Abraham var ikke jøde, ejheller kristen, men han var gudhengiven og havde underkastet sig (Gud alene), og han var ikke en af afgudsdyrkerne.

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِن كَانَ
حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٧﴾

69. Sandelig de, som står Abraham nærmest, er dem, der fulgte ham, og denne Profet og de troende. Og Allah er de troendes Ven.

إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا
النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾

70. En del af Skriftens folk ønsker, at de måtte lede jer vild. Men de leder kun sig selv vild, og de forstår det ikke.

وَدَّت طَّائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّونَكُمْ وَمَا
يُضِلُّونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾

71. O I Skriftens folk, hvorfor fornægter I Allahs tegn, når I dog er vidner (til dem)?

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنتُمْ
تَشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾

72. O I Skriftens folk, hvorfor forvirrer I sandheden med løgn og skjuler sandheden, når I dog kender den -?

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ
الْحَقَّ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾ ع ١٥

73. En del af Skriftens folk siger: Tro på det, der er blevet åbenbaret dem, der tror, ved dagens begyndelse - og fornægt det om aftenen, for at de må vende tilbage (til jeres tro).

وَقَالَت طَّائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمِنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ
عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَاكْفُرُوا آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾

74. Og tro kun på den, der følger jeres religion. Sig (til dem): Sandelig, retledningen, Allahs retledning er, at der skal gives én det samme, som blev givet jer, eller de vil strides med jer for jeres Herre. Sig (til dem): Sandelig, al nåde er i Allahs hånd. Han skænker

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَن تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَى
هُدَى اللَّهِ أَن يُؤْتَى أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ
يُحَاجُّوكُمْ عِندَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ

[23] Jøder og kristne kan med nogen rimelighed diskutere Loven og Evangeliet, men deres kundskab om Abrahams virkelige religion og hans virkelige liv var for ringe til at danne grundlag for en disput.

den, til hvem Han vil. Og Allah er over al måde Gavmild, den Alvidende [24].

يُؤْتِيهِ مَن يَشَآءُ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

75. Han udvælger i Sin barmhjertighed, hvem Han vil - og Allah er den største nådes Herre.

يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِۦ مَن يَشَآءُ وَٱللَّهُ ذُو ٱلْفَضْلِ
ٱلْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾

76. Og blandt Skriftens folk er der nogle, som - hvis du betror dem en skat - vil give den tilbage til dig. Og blandt dem er der nogle, som - hvis du betror dem en Dinar, ikke vil give dig den tilbage, medmindre du bliver stående over ham. Dette (er sådan), fordi de siger: Der hviler intet ansvar på os over for analfabeterne. - Men de siger en løgn om Allah, og de ved det.

وَمِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ مَنْ إِن تَأْمَنْهُ بِقِنطَارٍ يُؤَدِّهِۦٓ
إِلَيْكَ وَمِنْهُم مَّنْ إِن تَأْمَنْهُ بِدِينَارٍ لَّا يُؤَدِّهِۦٓ
إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَآئِمًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا۟
لَيْسَ عَلَيْنَا فِى ٱلْأُمِّيِّـۧنَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ
ٱلْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

77. Nej! Den, der opfylder sin forpligtelse og frygter (Gud) - sandelig, Allah elsker de gudfrygtige.

بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِۦ وَٱتَّقَىٰ فَإِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ
ٱلْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾

78. Sandelig, de, som sælger pagten med Allah og deres edelige løfter for en ringe pris - sådanne skal ikke have nogen del i det kommende (liv), og Allah vil ikke tale til dem og se til dem på opstandelsens dag, ejheller vil Han rense dem, og de skal få en smertelig straf.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ ٱللَّهِ وَأَيْمَٰنِهِمْ ثَمَنًا
قَلِيلًا أُو۟لَٰٓئِكَ لَا خَلَٰقَ لَهُمْ فِى ٱلْءَاخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ
ٱللَّهُ وَلَا يَنظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٧﴾

79. Og der er visselig blandt dem en del, som fordrejer Skriften med deres tunger, for at I skal mene, at det er fra Skriften, og det er ikke fra Skriften. Og de siger: Dette er fra Allah, - men det er ikke fra Allah,

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُۥنَ أَلْسِنَتَهُم بِٱلْكِتَٰبِ
لِتَحْسَبُوهُ مِنَ ٱلْكِتَٰبِ وَمَا هُوَ مِنَ ٱلْكِتَٰبِ وَيَقُولُونَ
هُوَ مِنْ عِندِ ٱللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِندِ ٱللَّهِ وَيَقُولُونَ

[24] Retledningen for jøderne såvel som for de kristne er, at 'der skal gives én det samme, som blev givet jer'. Her henvises atter til åbenbaringen til Moses i 5. Moseb. 18:18 om den profet *'lig Moses'*, d.v.s. lovgiver-profeten, til hvem der skal gives en lov, ligesom der blev givet en lov til Moses.

og de siger en løgn om Allah, og de ved det.

عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٩﴾

80. Det sømmer sig ikke for et menneske, at Allah skulle give ham Skriften og herredømmet og profetien, og at han så skulle sige til mennesker: Vær mine tjenere ved siden af (at I er) Allahs. Men (han vil sige): Vær alene Herren hengivne - når I jo dog lærer Skriften og læser den.

مَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُؤْتِيَهُ اللّٰهُ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَ
النُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِّي مِنْ دُونِ
اللّٰهِ وَلٰكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتٰبَ
وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٨٠﴾

81. Ejheller ville han byde jer, at I skulle tage englene og profeterne til herrer. Skulle han mon påbyde jer vantro, efter at I har underkastet jer (Gud)?

وَلَا يَأْمُرَكُمْ اَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلٰٓئِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ اَرْبَابًا
اَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ اِذْ اَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾

82. Og (husk), da Allah oprettede en pagt (med folkene) ved (deres) profeter (og sagde): Hvad Jeg end har skænket jer af skrift eller visdom, og der så kommer til jer et sendebud, som bekræfter hvad der er hos jer, så skal I visselig tro ham, og ham skal I visselig hjælpe. Han sagde: Modtager I dette, og påtager I jer denne forpligtelse overfor Mig? De sagde: Vi modtager. Han sagde: Bevidn da, og Jeg er hos jer blandt dem, der bevidner (det) [25].

وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَآ اٰتَيْتُكُمْ مِنْ
كِتٰبٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَآءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِّمَا
مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهٖ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ ءَاَقْرَرْتُمْ
وَاَخَذْتُمْ عَلٰى ذٰلِكُمْ اِصْرِي قَالُوٓا اَقْرَرْنَا قَالَ
فَاشْهَدُوا وَاَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشّٰهِدِينَ ﴿٨٢﴾

83. Men de, der vender sig bort efter dette - er da oprørere!

فَمَنْ تَوَلّٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿٨٣﴾

84. Søger de en anden religion end Allahs, når alle, som er i himlene og på jorden, underkaster sig Ham - frivilligt eller tvungent? - Til Ham skal de sendes tilbage.

اَفَغَيْرَ دِينِ اللّٰهِ يَبْغُونَ وَلَهُٓ اَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَاِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٤﴾

85. Sig: Vi tror på Allah og hvad Han har åbenbaret os, og hvad Han

قُلْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ عَلٰٓى اِبْرٰهِيمَ

[25] Denne pagt med profeterne tages også af Profeten selv (33:8). Forpligtelsen til at tro på kommende sendebud påhviler også Muhammads menighed.

har åbenbaret Abraham og Ismael og Isak og Jakob og stammerne, og på det, der blev givet Moses og Jesus og (alle) profeterne fra deres Herre. Vi gør ingen forskel mellem dem, og vi underkaster os Ham.

وَإِسْمٰعِيلَ وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَآ
أُوتِيَ مُوسٰى وَعِيسٰى وَالنَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ
بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٥﴾

86. Søger nogen en anden religion end Islâm, skal den ikke modtages af ham, og han skal i det kommende (liv) være blandt taberne.

وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلٰمِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ
وَهُوَ فِي الْأٰخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِينَ ﴿٨٦﴾

87. Hvorledes skal Allah retlede et folk, som er blevet vantro, efter at de har troet og bevidnet, at Sendebudet var sandheden, og efter at de klare beviser var kommet til dem? Men Allah retleder ikke det uretfærdige folk.

كَيْفَ يَهْدِي اللّٰهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمٰنِهِمْ وَ
شَهِدُوٓا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَّجَآءَهُمُ الْبَيِّنٰتُ وَاللّٰهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ ﴿٨٧﴾

88. Sådannes løn skal være, at Allahs forbandelse og englenes og alle menneskers skal være over dem!

أُولٰٓئِكَ جَزَآؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ
وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٨﴾

89. De skal forblive deri! Straffen skal ikke lettes dem, og der skal ikke gives dem udsættelse,

خٰلِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَ
لَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٩﴾

90. Undtagen dem, som angrer derefter og forbedrer sig, thi så er Allah Tilgivende, Barmhjertig.

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ
اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٩٠﴾

91. Sandelig, de, som bliver vantro efter at de har troet, og så tiltager i vantro, deres anger skal ikke modtages, og de er de vildfarne.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمٰنِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا
لَّن تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولٰٓئِكَ هُمُ الضَّآلُّونَ ﴿٩١﴾

92. Sandelig, de, som er vantro, og som dør som vantro, fra dem skal ikke modtages - om det så var jorden fuld af guld, selv om han også skulle ønske at løskøbe sig dermed. For sådanne

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَن يُقْبَلَ
مِنْ أَحَدِهِم مِّلْءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوِ افْتَدٰى بِهِ
أُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُم مِّن نّٰصِرِينَ ﴿٩٢﴾ ٩ ع ١٢

er der en smertelig straf, og de vil ingen hjælpere have [26].

[4. del]

93. I vil ikke nå den (fuldkomne) retfærdighed, førend I giver bort af det, I elsker, og hvad I end giver ud, så er Allah visselig vidende derom.

لَن تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّىٰ تُنفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ ۚ وَمَا
تُنفِقُوا مِن شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٩٢﴾

94. Enhver føde var tilladt for Israels børn, med undtagelse af hvad Israel forbød sig selv, førend Torahen blev åbenbaret. Sig: Kom da med Torahen og læs den, hvis I er sandfærdige!

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ
إِسْرَائِيلُ عَلَىٰ نَفْسِهِ مِن قَبْلِ أَن تُنَزَّلَ التَّوْرَاةُ ۗ
قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَاةِ فَاتْلُوهَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٣﴾

95. Men de, der herefter opdigter en løgn om Allah - det er sådanne, som er de uretfærdige.

فَمَنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٤﴾

96. Sig: Allah har talt sandhed. Følg derfor Abraham den oprigtiges religion, og han var ikke en af afgudsdyrkerne.

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ ۗ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا
كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٥﴾

97. Sandelig, det første hus, som blev grundlagt for mennesker, var det i Bakka [dalen ved Makka]- (som) en velsignelse og retledning for alverden.

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا
وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩٦﴾

98. Deri er der tydelige tegn: Abrahams standplads - og den, der betræder det, vil være i sikkerhed. Og for Allah er valfart til huset pålagt menneskene - de af dem, som formår at drage dertil. Men de, der er vantro, (skal betænke),

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ ۖ وَمَن دَخَلَهُ كَانَ
آمِنًا ۗ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ
إِلَيْهِ سَبِيلًا ۚ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٩٧﴾

[26] Både dette vers og v. 73 beviser klart, at Islâm ikke kender noget til en straf i denne verden for frafald. Der tales kun om straf i det hinsides. Jøderne kunne erklære deres tro og afsværge den igen, uden at de blev draget til ansvar. Og som dette vers siger: folk kunne falde fra troen, leve resten af deres liv som vantro og dø som vantro - der var ikke tale om at straffe dem. Straffen tilkommer alene Gud!

at Allah visselig er Uafhængig af alverden [27].

99. Sig: O I Skriftens folk, hvorfor fornægter I Allahs tegn, og Allah er Vidne til det, I øver.

قُلْ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ۖۗ وَاللّٰهُ
شَهِيْدٌ عَلٰى مَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٨﴾

100. Sig: O I Skriftens folk, hvorfor holder I dem, der tror, borte fra Allahs vej, idet I søger at gøre den krum, og I er dog selv vidner? Og Allah er ikke uvidende om, hvad I gør.

قُلْ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
مَنْ اٰمَنَ تَبْغُوْنَهَا عِوَجًا وَّاَنْتُمْ شُهَدَآءُ ؕ وَمَا اللّٰهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٩﴾

101. O I som tror, hvis I følger en del af dem, hvem Skriften blev givet, så vil de gøre jer vantro igen, efter at I har troet.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِنْ تُطِيْعُوْا فَرِيْقًا مِّنَ الَّذِيْنَ
اُوْتُوا الْكِتٰبَ يَرُدُّوْكُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ كٰفِرِيْنَ ﴿١٠٠﴾

102. Men hvorledes kan I blive vantro, når Allahs tegn er blevet forelæst jer, og Hans Sendebud er blandt jer? Og den, der holder fast ved Allah, han er visselig blevet ledet til den rette vej.

وَكَيْفَ تَكْفُرُوْنَ وَاَنْتُمْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ اٰيٰتُ اللّٰهِ وَ
فِيْكُمْ رَسُوْلُهٗ ؕ وَمَنْ يَّعْتَصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِيَ
اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿١٠١﴾

103. O I som tror, frygt Allah med den rette gudsfrygt, og dø ikke, førend I har underkastet jer [førend I er Muslimer].

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقٰتِهٖ وَلَا
تَمُوْتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿١٠٢﴾

104. Og hold fast ved Allahs reb [pagt] allesammen, og lad jer ikke adsplittes. Og ihukom Allahs nådegerninger imod jer, da I var fjender. Dengang føjede Han jeres hjerter sammen, så I ved Hans nåde blev brødre. Og I var på kanten af en brændende

وَاعْتَصِمُوْا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيْعًا وَّلَا تَفَرَّقُوْا ۪
وَاذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ كُنْتُمْ اَعْدَآءً
فَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوْبِكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهٖۤ اِخْوَانًا ۚ
وَكُنْتُمْ عَلٰى شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَاَنْقَذَكُمْ

[27] Der nævnes her to tydelige tegn i forbindelse med Ka'baen: for det første: *Maqâm Ibrâhîm:* Abrahams standplads, som var kendt dér længe før Islâm, og som pegede tilbage på stamfaderen Abraham og den sande ur-religion. For det andet: den *sikkerhed,* som Gud forjætter for Makkas vedkommende. I Profeten Muhammads fødselsår forsøgte kong Abraha at erobre Makka, men blev på forunderlig vis drevet bort (se Sûra 105). Og aldrig siden Islâm blev etableret, har Makka været i de vantros hænder, selvom hele den øvrige islamiske verden faldt som et bytte for den vestlige kolonialisme - et tydeligt tegn på Islâms og Qur'ânens guddommelige oprindelse.

afgrund, og Han reddede jer derfra. Således gør Allah Sine tegn tydelige for jer, for at I kan være retledede.

مِّنْهَا ۗ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾

105. Og blandt jer skal der være et samfund, som kalder til det gode, og som påbyder det rette og forbyder det onde, og disse er det, som skal fuldkommengøres.

وَلْتَكُن مِّنكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكَرِ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٥﴾

106. Og vær ikke som dem, der adsplittedes og blev uenige, efter at de klare tegn var kommet til dem. Og dem bliver en streng straf (til del)!

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِن بَعْدِ
مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۚ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾

107. På den dag, da (nogle) ansigter vil være hvide, og (andre) ansigter vil være sorte. Hvad angår dem, hvis ansigter vil være sorte, (så skal der siges til dem): Blev I vantro, efter at I havde troet? Smag da straffen, fordi I var vantro!

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ
اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكَفَرْتُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا
الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٧﴾

108. Men hvad dem angår, hvis ansigter vil være hvide, så skal de være i Allahs barmhjertighed. Deri skal de forblive!

وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٨﴾

109. Således er Allahs tegn, som Vi forelæser dig med sandheden. Og Allah ønsker ikke uretfærdighed mod alverden.

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۗ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ
ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾

110. Og Allah tilhører hvad der er i himlene og hvad der er på jorden, og til Allah skal tingene sendes tilbage.

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ ﴿١١٠﴾ ع

111. I er den bedste menighed, som er frembragt til menneskeheden(s vel): I påbyder det rette og forbyder det onde og tror på Allah. Og hvis Skriftens folk troede, ville det være bedre for dem! Blandt dem er der troende, men de fleste er oprørere.

كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ۗ وَلَوْ آمَنَ
أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُم ۚ مِّنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَ
أَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١١﴾

112. De vil ikke kunne skade jer - undtagen en ringe skade. Og hvis de kæmper imod jer, vil de vende ryggen. Og så vil de ikke blive hjulpet! [28].

لَن يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذًى ۖ وَإِن يُقَاتِلُوكُمْ يُوَلُّوكُمُ
الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ﴿١١٢﴾

113. De skal slås med skændsel, hvor de end findes, medmindre de har en pagt med Allah eller en pagt med mennesker, og de har pådraget sig Allahs vrede. Og de skal slås med ydmygelse, fordi de forkastede Allahs tegn og forsøgte at dræbe profeterne med urette. Således skal det være, fordi de var ulydige og overtrådte grænserne.

ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ أَيْنَ مَا ثُقِفُوا إِلَّا بِحَبْلٍ مِّنَ اللَّهِ
وَحَبْلٍ مِّنَ النَّاسِ وَبَاءُو بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ
عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
الْأَنبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۚ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوا وَّكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١٣﴾

114. De er ikke (alle) lige: blandt Skriftens folk er der en menighed, som opretholder retfærdighed [eller: som holder sig til deres pagt]. De læser Allahs tegn i nattens timer og kaster sig ned (for Ham).

لَيْسُوا سَوَاءً ۗ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ
آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١١٤﴾

115. De tror på Allah og den yderste dag, og de påbyder det rette og forbyder det onde, og de kappes med hinanden i gode gerninger, og sådanne er blandt de retfærdige.

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ ۖ
وَأُولَٰئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٥﴾

116. Og hvad de gør af godt, det skal ikke nægtes dem, og Allah kender de retfærdige.

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَن يُكْفَرُوهُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٦﴾

117. Sandelig, de som er vantro - deres ejendom og deres børn skal ikke nytte dem noget mod Allah, og disse er ildens beboere: de skal forblive deri!

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَن تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا
أَوْلَادُهُم مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا ۖ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۚ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٧﴾

[28] Historien fortæller om denne profetis opfyldelse: det østromerske rige forsøgte ved hjælp af sine arabiske vasaller at knuse den islamiske stat umiddelbart efter Profetens død, men i løbet af kort tid faldt Syrien, Palæstina, Ægypten etc. i Muslimernes hænder - og 100 år efter Profetens død vajede Islâms banner i Spanien.

118. Hvad de giver ud for det nærværende liv er at ligne ved en vind, hvori der er iskulde: den rammer afgrøden hos et folk, som har handlet uret mod sig selv, og ødelægger den. Og Allah gør dem ikke uret, men de gør sig selv uret!

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هٰذِهِ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ
رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ اَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ
فَاَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ وَلٰكِنْ اَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

119. O I som tror, tag ikke (andre) end jeres egne til fortrolige venner: de vil gøre deres yderste for at fordærve jer. De elsker, at I bliver slette. Fjendskab har allerede vist sig fra deres munde, men hvad deres hjerter skjuler, er (endnu) værre. Vi har gjort tegnene tydelige for jer, hvis I vil begribe det.

يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ
لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ
الْبَغْضَاءُ مِنْ اَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ
اَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰيَاتِ اِنْ كُنْتُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿١١٩﴾

120. Se, I er sådanne, som elsker dem, men de elsker ikke jer. Og I tror på Bogen. Og når de møder jer, siger de: Vi tror - men når de går bort, bider de sig i fingrene af had til jer. Sig: Dø i jeres had! Allah ved visselig hvad der er i hjerterne.

هَا اَنْتُمْ اُولَاءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ
بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَاِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا اٰمَنَّا وَاِذَا خَلَوْا
عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْاَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا
بِغَيْظِكُمْ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٢٠﴾

121. Hvis der sker jer noget godt, bedrøver det dem. Og hvis noget ondt træffer jer, så fryder de sig over det. Men hvis I er udholdende og retfærdige, så skal deres rænker ikke skade jer det mindste, thi Allah omfatter (i Sin viden og magt alt) hvad de gør.

اِنْ تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَاِنْ تُصِبْكُمْ
سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَاِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا
يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْـًٔا اِنَّ اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُونَ
مُحِيطٌ ﴿١٢١﴾ ع

122. Og da du gik ud fra dit hus om morgenen for at anvise de troende (deres) pladser til kampen - Allah er Althørende, Alvidende -

وَاِذْ غَدَوْتَ مِنْ اَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ
لِلْقِتَالِ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٢﴾

123. Da tænkte to partier blandt jer på fejghed, skønt Allah var deres Ven.

اِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ اَنْ تَفْشَلَا وَاللّٰهُ وَلِيُّهُمَا

Og på Allah skal de troende forlade sig [29].

وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٢﴾

124. Og Allah havde allerede hjulpet jer ved Badr, da I var svage. Tag derfor Allah til Beskytter, så I viser jer taknemmelige.

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ ۖ فَاتَّقُوا
اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢٣﴾

125. Da du sagde til de troende: Er det ikke nok for jer, at jeres Herre vil styrke jer med tre tusind nedsendte engle?

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ
رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنْزَلِينَ ﴿١٢٤﴾

126. Jo - hvis I er udholdende og retfærdige, og de kommer over jer, så vil jeres Herre styrke jer med fem tusind voldsomt angribende engle.

بَلَىٰ ۚ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ
هَٰذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
مُسَوِّمِينَ ﴿١٢٥﴾

127. Og Allah har kun gjort det til et glædeligt budskab for jer, og for at jeres hjerter må berolige sig derved. - Og hjælpen kommer kun fra Allah, den Almægtige, den Alvise -

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ ۗ
وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١٢٦﴾

128. (Og) for at Han måtte bortskære en del af de vantro eller neddæmpe dem, så de vendte skuffede tilbage.

لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا
خَائِبِينَ ﴿١٢٧﴾

129. Du har ingen del i denne sag: Han kan vende Sig (nådig) til dem eller straffe dem, thi de er syndere.

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ
فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٢٨﴾

130. Og Allah tilhører, hvad der er i himlene, og hvad der er på jorden. Han tilgiver, hvem Han vil, og Han straffer, hvem Han vil. Og Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ يَغْفِرُ لِمَنْ
يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٩﴾

131. O I som tror, opæd ikke rente, som fordobler (skylden) mange gange, og frygt Allah, for at det må gå jer vel.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُضَاعَفَةً ۖ
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٣٠﴾

[29] Disse to partier var grupper fra de to stammer *Banû Maslma (Khazradj)* og *Banû Hartha (Aus)*. Ved *Badr* overvandt 313 mand en makkansk hær på 1000.

132. Og frygt den ild, som er beredt de vantro.

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَٰفِرِينَ ﴿١٣١﴾

133. Og adlyd Allah og Sendebudet, for at der må vises jer barmhjertighed.

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٣٢﴾

134. Og kappes om at nå tilgivelse fra jeres Herre og en have, hvis vidde er himlene og jorden, beredt for de retfærdige [30].

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
السَّمَٰوَٰتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾

135. Dem, som giver ud i gode og dårlige tider, og dem, som undertrykker deres vrede og tilgiver mennesker - Allah elsker dem, der gør godt -

الَّذِينَ يُنفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَٰظِمِينَ
الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٤﴾

136. Og dem, som når de øver noget skændigt eller synder mod sig selv, ihukommer Allah og beder om tilgivelse for deres synder - hvem kan tilgive synder uden Allah? - og som ikke fremturer i det, de gør, når de ved besked.

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَٰحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا
لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ
يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٥﴾

137. Deres belønning er tilgivelse fra deres Herre og haver, gennem hvilke floder strømmer, hvori de skal forblive - og skøn er belønningen for dem der anstrenger sig!

أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُم مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّٰتٌ تَجْرِي
مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ
الْعَٰمِلِينَ ﴿١٣٦﴾

138. Før jer er der allerede gået (mange) forordninger: rejs da omkring på jorden og se, hvorledes enden var for dem, der forkastede (profeterne).

قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٣٧﴾

139. Denne (Qur'ân) er en klar fremstilling for mennesker og en retledning og en formaning for de gudfrygtige.

هَٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٨﴾

---

[30] Da Profeten blev spurgt, hvor helvede var, hvis paradiset fyldte himmel og jord, svarede han: »Hvor er natten, når det er dag?« Dette viser, at himmel og helvede ikke er steder, altså ikke noget rent materielt, men derimod tilstande. Kategorierne: materielt og åndeligt kan ikke anvendes på det kommende liv, der kun har navnene tilfælles med dette liv. Se Rûh al Ma'anî vol. I, p.670

140. Bliv derfor ikke udmattede og vær ikke bedrøvede; thi I vil vinde overhånd, hvis I er troende.

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِن كُنتُم
مُّؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾

141. Hvis I har modtaget et sår, så har det (vantro) folk allerede modtaget et sår lig det. Og således lader vi dagene veksle mellem mennesker, for at Allah må kende dem, der tror, og tage vidner fra jeres midte, og Allah elsker ikke synderne [31].

إِن يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ
وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ
الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
الظَّالِمِينَ ﴿١٤٠﴾

142. Og for at Allah må rense de troende og tilintetgøre de vantro.

وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ ﴿١٤١﴾

143. Eller mener I, at I skal indgå i paradiset, når Allah endnu ikke kender dem, der kæmper (for Hans sag) blandt jer, og kender de standhaftige?

أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ
جَاهَدُوا مِنكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٢﴾

144. Og I plejede at ønske jer (denne) død, førend I mødte den. Men nu har I skuet den, medens I så til.

وَلَقَدْ كُنتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِن قَبْلِ أَن تَلْقَوْهُ
فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ ﴿١٤٣﴾ ع ١٤

145. Muhammad er kun et Sendebud! Sendebudene før ham er visselig gået bort. Hvis han da dør eller dræbes, vil I så vende om på jeres hæle? Men den, der vender om på sine hæle, skader ikke Allah det mindste. Og Allah vil belønne de taknemmelige [32].

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ الرُّسُلُ
أَفَإِن مَّاتَ أَوْ قُتِلَ انقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَن
يَنقَلِبْ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ فَلَن يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي
اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾

146. Og det tilkommer intet menneske at dø, hvis ikke det er med Allahs billigelse: en beslutning med en (bestemt) frist. Og den, der ønsker det nærværendes belønning, ham vil Vi give deraf, og den, der ønsker det

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَن تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا
مُّؤَجَّلًا وَمَن يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا
وَمَن يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي

---

31 Dette sår hentyder til slaget ved *Uhud*, se det følgende og v. 122. Såret, fjenden modtog, var i slaget ved *Badr*. Allah kender alle ting, så ordet 'kende' er her og i v. 143 brugt i betydningen: 'prøve' eller 'kendetegne'.

32 Verset siger, at alle sendebud før Muhammad er døde. Jesus kan derfor ikke være nogen undtagelse.

kommendes belønning, ham vil Vi give deraf, og Vi vil belønne de taknemmelige.

ٱلشَّٰكِرِينَ ﴿١٤٥﴾

147. Og hvor mangen profet (har der ikke været), med hvem der kæmpede mange fromme, og de svækkedes ikke på grund af det, der ramte dem for Allahs sag, og de blev ikke svage, og de gav ikke efter. Og Allah elsker de udholdende!

وَكَأَيِّن مِّن نَّبِيٍّ قَٰتَلَ مَعَهُۥ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا
وَهَنُوا۟ لِمَآ أَصَابَهُمْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا۟
وَمَا ٱسْتَكَانُوا۟ ۗ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلصَّٰبِرِينَ ﴿١٤٦﴾

148. Og deres tale bestod blot i, at de sagde: Vor Herre, tilgiv os vore fejl og vore overtrædelser i vores sag, og befæst vore fødder og hjælp os mod det vantro folk.

وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ إِلَّآ أَن قَالُوا۟ رَبَّنَا ٱغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
وَإِسْرَافَنَا فِىٓ أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَٱنصُرْنَا عَلَى
ٱلْقَوْمِ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿١٤٧﴾

149. Allah gav dem da det nærværendes løn, og den skønneste løn i det hinsides. Og Allah elsker dem, der handler godt!

فَـَٔاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ ثَوَابَ ٱلدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ ٱلْـَٔاخِرَةِ ۗ
وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٨﴾ ع

150. O I som tror, hvis I adlyder dem, der er vantro, vil de få jer til at vende om på jeres hæle, og så vil I vende om som tabende.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِن تُطِيعُوا۟ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟
يَرُدُّوكُمْ عَلَىٰٓ أَعْقَٰبِكُمْ فَتَنقَلِبُوا۟ خَٰسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

151. Nej, Allah er jeres Beskytter, og Han er den bedste Hjælper!

بَلِ ٱللَّهُ مَوْلَىٰكُمْ ۖ وَهُوَ خَيْرُ ٱلنَّٰصِرِينَ ﴿١٥٠﴾

152. Vi vil kaste rædsel i de vantros hjerter, fordi de har stillet guder ved siden af Allah, for hvilke Han ikke har åbenbaret nogen fuldmagt. Deres bolig er ilden! Og slemt er de uretfærdiges hjemsted!

سَنُلْقِى فِى قُلُوبِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ٱلرُّعْبَ بِمَآ أَشْرَكُوا۟
بِٱللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِۦ سُلْطَٰنًا ۖ وَمَأْوَىٰهُمُ ٱلنَّارُ ۚ
وَبِئْسَ مَثْوَى ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٥١﴾

153. Og Allah har visselig opfyldt Sit løfte til jer, da I slog dem med Hans tilladelse, indtil det tidspunkt, da I vaklede og stredes om befalingen og blev ulydige, efter at Han havde vist jer, hvad I elskede. Blandt jer er der nogle, der ønsker denne verden, og

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ ٱللَّهُ وَعْدَهُۥٓ إِذْ تَحُسُّونَهُم بِإِذْنِهِۦ ۖ
حَتَّىٰٓ إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَٰزَعْتُمْ فِى ٱلْأَمْرِ وَعَصَيْتُم مِّنۢ
بَعْدِ مَآ أَرَىٰكُم مَّا تُحِبُّونَ ۚ مِنكُم مَّن يُرِيدُ ٱلدُّنْيَا
وَمِنكُم مَّن يُرِيدُ ٱلْـَٔاخِرَةَ ۚ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ

blandt jer er der nogle, som ønsker den kommende. Så vendte Han jer bort fra dem for at prøve jer, men Han har visselig tilgivet jer. Og Allah er rig på nåde mod de troende [33].

ليبتليكم ولقد عفا عنكم والله ذو فضل
على المؤمنين ﴿١٥٢﴾

154. Da I løb bort og ikke vendte jer til nogen, medens Sendebudet kaldte på jer bag jer, da lønnede Vi jer med sorg for sorg, for at I ikke skulle sørge over det, der var undsluppet jer, og ikke over det, som ramte jer. Og Allah er vidende om, hvad I gør!

إذ تصعدون ولا تلوون على أحد والرسول
يدعوكم في أخراكم فأثابكم غما بغم لكيلا
تحزنوا على ما فاتكم ولا ما أصابكم والله خبير
بما تعملون ﴿١٥٣﴾

155. Derpå sendte Han sikkerhed ned over jer efter sorgen: en slummer, som overvældede en del af jer, medens andre var foruroligede for sig selv, idet de med urette tænkte uvidenhedens tanker om Allah. De sagde: Mon vi har nogen andel i ledelsen? Sig: Al ledelse tilhører visselig Allah! De skjuler i deres sjæle, hvad de ikke vil åbenbare dig. De siger: Hvis vi havde nogen andel i ledelsen, så var vi ikke blevet dræbt her. Sig: Selv om I var blevet i jeres huse, så var de, for hvem kamp var foreskrevet, draget ud til deres dødslejer, og (det skete) for at Allah kunne prøve, hvad der er i jeres bryst, og for at han kunne rense, hvad der er i jeres hjerter. Og Allah ved, hvad der er i hjerterne.

ثم أنزل عليكم من بعد الغم أمنة نعاسا يغشى
طائفة منكم وطائفة قد أهمتهم أنفسهم
يظنون بالله غير الحق ظن الجاهلية يقولون
هل لنا من الأمر من شيء قل إن الأمر كله لله
يخفون في أنفسهم ما لا يبدون لك يقولون لو
كان لنا من الأمر شيء ما قتلنا هاهنا قل لو
كنتم في بيوتكم لبرز الذين كتب عليهم القتل
إلى مضاجعهم وليبتلي الله ما في صدوركم
وليمحص ما في قلوبكم والله عليم بذات
الصدور ﴿١٥٤﴾

156. Sandelig, de af jer, som vendte ryggen den dag, da de to hære mødtes, dem var det Satan fik til at snuble på

إن الذين تولوا منكم يوم التقى الجمعان إنما

[33] Slaget ved Uhud var i begyndelsen en stor sejr for Muslimerne, og de vantro blev slået på hovedkulds flugt. Men en deling bueskytter, der af Profeten var anbragt på et højdedrag for at dække Muslimernes flanke, forlod mod den givne ordre deres position for at deltage i forfølgelsen. Derved åbnedes flanken og de makkanske rytterstyrker benyttede sig af chancen og skabte kaos i Muslimernes rækker. De trofaste samledes om Profeten, der blev hårdt såret, og afvendte den totale ulykke. Allerede den næste dag kunne Profeten rykke ud og forfølge de hjemdragende Makkanere.

grund af noget af det, de havde erhvervet sig (ved deres handlinger). Men Allah har visselig tilgivet dem, thi Allah er Tilgivende, Mild.

استزلهم الشيطن ببعض ما كسبوا ولقد عفا
ع ١٦ الله عنهم إن الله غفور حليم ﴿١٥٥﴾

157. O I som tror, vær ikke som dem, der er vantro, og siger om deres brødre, når de drager omkring i landet eller går i krig: Hvis de var blevet hos os, så var de ikke døde og ikke blevet dræbt! (Følgen er) at Allah gør dette til en fortrydelse i deres hjerter. Og Allah giver liv og lader dø, og Allah ser, hvad I gør.

يأيها الذين امنوا لا تكونوا كالذين كفروا وقالوا
لإخوانهم إذا ضربوا في الأرض أو كانوا غزى لو
كانوا عندنا ما ماتوا وما قتلوا ليجعل الله ذلك
حسرة في قلوبهم والله يحي ويميت والله بما
تعملون بصير ﴿١٥٦﴾

158. Og hvis I bliver dræbt for Allahs sag, eller I dør, så er tilgivelse fra Allah og barmhjertighed visselig bedre end det, de samler sammen.

ولئن قتلتم في سبيل الله أو متم لمغفرة من
الله ورحمة خير مما يجمعون ﴿١٥٧﴾

159. Og hvis I dør eller bliver dræbt, så skal I visselig samles hos Allah!

ولئن متم أو قتلتم لإلى الله تحشرون ﴿١٥٨﴾

160. Og af Allahs barmhjertighed er du mild mod dem. Og hvis du var stejl og hårdhjertet, så var de visselig spredtes omkring dig. Tilgiv dem derfor og bed om tilgivelse for dem, og spørg dem til råds i ledelsen. Men når du har besluttet dig, så sæt din lid til Allah, thi Allah elsker dem, der sætter lid (til Ham).

فبما رحمة من الله لنت لهم ولو كنت فظا
غليظ القلب لانفضوا من حولك فاعف عنهم
واستغفر لهم وشاورهم في الأمر فإذا عزمت
فتوكل على الله إن الله يحب المتوكلين ﴿١٥٩﴾

161. Hvis Allah hjælper jer, vil ingen kunne overvinde jer. Men hvis Han forlader jer, hvem skal så kunne hjælpe jer efter Ham? Lad da de troende forlade sig på Allah!

إن ينصركم الله فلا غالب لكم وإن يخذلكم
فمن ذا الذي ينصركم من بعده وعلى الله فليتوكل
المؤمنون ﴿١٦٠﴾

162. Og det passer sig ikke for en profet at være uhæderlig, og den, der handler uhæderligt, skal på opstandelsens dag bringe sin uhæderlighed med. Da skal enhver sjæl gengældes, hvad

وما كان لنبي أن يغل ومن يغلل يأت بما
غل يوم القيمة ثم توفى كل نفس ما كسبت

وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ١٦١

den har erhvervet sig, og der skal ikke gøres dem uret [34].

أَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللَّهِ
وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ ۚ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ١٦٢

163. Mon den, der følger Allahs velbehag, er lig den, der har pådraget sig Allahs vrede, og hvis hjemsted er helvede? Og slemt er rejsemålet!

هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ١٦٣

164. De (er på forskellige) rangtrin hos Allah, og Allah ser, hvad de gør.

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا
مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَ
يُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ
لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ١٦٤

165. Allah har visselig bevist de troende nåde, da Han oprejste et Sendebud fra deres egne rækker, som forelæser dem Hans tegn og renser dem og lærer dem Bogen og Visdommen. Og før var de visselig i åbenbar vildfarelse [35]!

أَوَلَمَّا أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا
قُلْتُمْ أَنَّىٰ هَٰذَا ۖ قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ ۗ إِنَّ
اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ١٦٥

166. Hvordan? Når der træffer jer en ulykke - og I har selv tilføjet det dobbelte deraf - så siger I: Hvorfra kommer dette? Sig: Det kommer fra jer selv! Thi Allah er Mægtig over alle ting.

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَبِإِذْنِ اللَّهِ
وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ١٦٦

167. Og hvad der ramte jer på den dag, da de to hære mødtes, (det skete) med Allahs billigelse, og for at Han kunne kende de troende [36].

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا ۚ وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا
قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوِ ادْفَعُوا ۖ قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا
لَاتَّبَعْنَاكُمْ ۗ هُمْ لِلْكُفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ ۚ
يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ ۗ وَاللَّهُ

168. Og for at Han kunne kende dem, der hyklede. Og der blev sagt til dem: Kom og kæmp for Allahs sag, eller slå (fjenden) tilbage! De sagde: Hvis vi havde kendt til kamp, ville vi visselig have fulgt jer. De var på den dag vantroen nærmere end troen. De siger med deres munde, hvad der ikke

[34] Utvetydigt udsagn om Profetens syndfrihed *('isma)*.

[35] Kun den, der selv er ren *(zakî)*, kan rense andre *(muzakkî)*.

[36] Det onde ramte dem på grund af deres egne handlinger - men med Allahs billigelse.

er i deres hjerter. Og Allah ved bedst, hvad de skjuler.

أعلم بما يكتمون ﴿١٦٨﴾

169. De som - medens de bliver tilbage - siger om deres brødre: Havde de adlydt os, var de ikke blevet dræbt! - Sig (til dem): Hold så døden fra jer selv, hvis I taler sandt!

الذين قالوا لإخوانهم وقعدوا لو أطاعونا ما
قتلوا قل فادرءوا عن أنفسكم الموت إن كنتم
صادقين ﴿١٦٩﴾

170. I skal ikke mene, at de, der blev dræbt for Allahs sag, er døde. Nej, levende (er de) hos deres Herre (og) bliver forsørget (i alle måder).

ولا تحسبن الذين قتلوا في سبيل الله أمواتا بل
أحياء عند ربهم يرزقون ﴿١٧٠﴾

171. Idet de fryder sig over det, som Allah har givet dem af Sin nåde, og glæder sig for dem, der følger efter dem, men som ikke har nået dem, thi ingen frygt kommer over dem, ejheller sørger de.

فرحين بما آتاهم الله من فضله ويستبشرون بالذين
لم يلحقوا بهم من خلفهم ألا خوف عليهم ولا هم
يحزنون ﴿١٧١﴾

172. De glæder sig over Allahs yndest og nåde, og fordi Allah ikke lader de troendes løn gå til spilde.

يستبشرون بنعمة من الله وفضل وأن الله لا يضيع
أجر المؤمنين ﴿١٧٢﴾

173. De, som svarer Allah og Sendebudet, efter at såret har truffet dem - de af dem som handler godt og frygter (Gud), vil få en stor løn.

الذين استجابوا لله والرسول من بعد ما أصابهم
القرح للذين أحسنوا منهم واتقوا أجر عظيم ﴿١٧٣﴾

174. De, til hvem mennesker sagde: Se, menneskene har samlet sig mod jer, frygt dem derfor! - Men det øgede bare deres tro, og de sagde: Allah er tilstrækkelig for os, og en herlig Beskytter (er Han)!

الذين قال لهم الناس إن الناس قد جمعوا لكم
فاخشوهم فزادهم إيمانا وقالوا حسبنا الله
ونعم الوكيل ﴿١٧٤﴾

175. Så vendte de tilbage med yndest og nåde fra Allah. Intet ondt havde ramt dem. Og de fulgte Allahs vel-

فانقلبوا بنعمة من الله وفضل لم يمسسهم سوء

behag. Og Allah er den største nådes Herre [37].

وَّاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾

176. Sagen er at Satan kun skaber frygt hos sine venner. Frygt derfor ikke de (forsamlede fjender), men frygt Mig, hvis I er troende.

إِنَّمَا ذَٰلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ
وَخَافُونِ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾

177. Og de, som styrter hovedkulds i vantro, skal ikke bedrøve dig, thi de kan i intet skade Allah. Allah ønsker ikke at give dem del i det kommende. Og de vil få en streng straf!

وَلَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ ۚ إِنَّهُمْ لَن
يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا ۗ يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي
الْآخِرَةِ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٦﴾

178. Sandelig, de som køber vantro for deres tro, kan i intet skade Allah, og dem bliver en smertelig straf til del.

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَن يَضُرُّوا اللَّهَ
شَيْئًا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾

179. Og de vantro skal ikke mene, at det er til lykke for dem, at Vi giver dem udsættelse. Vi giver dem kun udsættelse, så at de kan vokse i synd, og en vanærende straf bliver deres.

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ ۚ
إِنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ
مُّهِينٌ ﴿١٧٨﴾

180. Allah ville ikke efterlade de troende i den tilstand, I er i, førend Han havde adskilt de dårlige fra de gode. Og Allah ville ikke gøre jer bekendt med det usete. Men Allah udvælger af Sine sendebud, hvem Han vil. Tro derfor på Allah og Hans sendebud, og hvis I tror og handler retfærdigt, så vil I få en stor løn.

مَّا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنتُمْ عَلَيْهِ
حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ ۗ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ
عَلَى الْغَيْبِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِن رُّسُلِهِ مَن يَشَاءُ ۖ
فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ وَإِن تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ
عَظِيمٌ ﴿١٧٩﴾

181. Og de, som er nærige med det, som Allah har givet dem af Sin nåde, skal ikke mene, at det er godt for dem. Nej, det er slet for dem! På opstan-

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ
هُوَ خَيْرًا لَّهُم ۖ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ ۖ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ

[37] To ekspeditioner fulgte umiddelbart efter Uhud-slaget. Allerede den følgende dag forfulgte Profeten den makkanske hær, der havde planlagt at vende tilbage for at vinde bytte, men flygtede, da den modtog underretning om, at Profeten var rykket ud med 250 mand. Under Uhud-slaget var der truffet aftale om et nyt slag ved Badr det flg. år. Profeten drog da på denne ekspedition, som kaldes *Badr al-Sughra* = det mindre Badr (for at adskille det fra det bekendte slag ved Badr). Makkanerne mødte ikke, og Muslimerne vendte tilbage efter at have handlet på det store årlige marked, der holdtes der.

delsens dag skal det, de var gerrige med, lægges som en halsring på dem. Og himlenes og jordens arv tilfalder Allah, og Allah er vel bekendt med, hvad I gør.

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ وَلِلّٰهِ مِيْرَاثُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا
تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿١٨١﴾ ع ١٨ ٩

182. Allah har visselig hørt deres tale, som siger: Se, Allah er fattig, og vi er rige! - Vi vil skrive op, hvad de siger, og (også) deres forsøg på at dræbe profeterne med urette, og Vi vil sige: Smag den brændende straf!

لَقَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ فَقِيْرٌ وَّ
نَحْنُ اَغْنِيَآءُ ۘ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوْا وَقَتْلَهُمُ الْاَنْۢبِيَآءَ
بِغَيْرِ حَقٍّ ۙ وَّنَقُوْلُ ذُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ ﴿١٨٢﴾

183. Dette (bliver jer til del) på grund af det, jeres hænder har sendt forud, og (vid), at Allah ikke handler uret mod tjenerne.

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
لِّلْعَبِيْدِ ﴿١٨٣﴾

184. Til dem, der siger: Allah har sandelig pålagt os, at vi ikke skal tro på et sendebud, førend han bringer os et offer, som ilden fortærer! - skal du sige: Profeter er kommet til jer før mig med tydelige tegn og med det, I taler om. Hvorfor søgte I da at dræbe dem, hvis I er sandfærdige [38]?

اَلَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ عَهِدَ اِلَيْنَآ اَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُوْلٍ
حَتّٰى يَاْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَاْكُلُهُ النَّارُ ؕ قُلْ قَدْ جَآءَكُمْ
رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِيْ بِالْبَيِّنٰتِ وَبِالَّذِيْ قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوْهُمْ
اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٨٤﴾

185. Og hvis de forkaster dig, så er visselig sendebud før dig blevet forkastet, som kom med klare tegn og skrifter og den strålende bog [39].

فَاِنْ كَذَّبُوْكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ جَآءُوْ
بِالْبَيِّنٰتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتٰبِ الْمُنِيْرِ ﴿١٨٥﴾

186. Enhver sjæl skal smage døden. Og først på opstandelsens dag skal I få jeres løn gengældt fuldtud. Den, der da bliver reddet fra ilden og ført ind i (paradisets) have, han har visselig

كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ ؕ وَاِنَّمَا تُوَفَّوْنَ اُجُوْرَكُمْ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَاُدْخِلَ الْجَنَّةَ

[38] Jøderne kunne i deres nationale snæversyn ikke tænke sig, at en profet skulle kunne oprejses uden for deres folk og uden at bøje sig for Moseloven med dens brændofre etc.

[39] 'Den strålende bog' er Torahen, der indeholder loven. Verset viser, at de jødiske profeter alle måtte følge Moseloven, men det forhindrede ikke, at åbenbaring blev dem til del, eller at de bragte 'skrifter', som f.eks. Davids salmer, der i Qur'ânen kaldes *Zabûr*, d.v.s. et helligt skrift, som ikke indeholder nogen lov. Ordet, der her oversættes med 'skrifter' er *zubur*, flertalsformen til zabûr (Aqrab & Lane).

sejret, og det nærværende liv er kun en bedragerisk nydelse.

فَقَدْ فَازَ ۗ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُوْرِ ﴿١٨٥﴾

187. I skal visselig blive prøvet på jeres ejendom og jeres liv, og I skal visselig høre meget ondt fra dem, til hvem bogen blev givet før jer, og fra afgudsdyrkerne, men hvis I er udholdende og retfærdige, så er dette sandelig (udtryk) for en stærk beslutsomhed!

لَتُبْلَوُنَّ فِيْٓ اَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ ۗ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِيْنَ
اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْٓا اَذًى
كَثِيْرًا ۗ وَاِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ
الْاُمُوْرِ ﴿١٨٦﴾

188. Og (husk på), da Allah sluttede en pagt med dem, til hvem Bogen blev givet, (og sagde): I skal åbenbare den for menneskene og ikke skjule den - men de kastede den bag deres ryg og solgte den for en ringe pris, og slet er hvad de har købt (derfor).

وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ لَتُبَيِّنُنَّهٗ
لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُوْنَهٗ ۫ فَنَبَذُوْهُ وَرَآءَ ظُهُوْرِهِمْ
وَاشْتَرَوْا بِهٖ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۗ فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُوْنَ ﴿١٨٧﴾

189. Du skal ikke mene, at de, der fryder sig over, hvad de har gjort, og som elsker at blive rost for, hvad de ikke har gjort - du skal ikke mene, at de er sikret mod straffen. Og dem bliver en smertelig straf til del.

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ يَفْرَحُوْنَ بِمَآ اَتَوْا وَّيُحِبُّوْنَ اَنْ
يُّحْمَدُوْا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوْا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِّنَ
الْعَذَابِ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١٨٨﴾

190. Og himlenes og jordens rige tilhører Allah, og Allah er Mægtig over alle ting.

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
ع ١٩ ١٠ قَدِيْرٌ ﴿١٨٩﴾

191. Sandelig, i himlenes og jordens skabelse og i nattens og dagens vekslen er der visselig tegn for de forstandige,

اِنَّ فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ
وَالنَّهَارِ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾

192. (For) dem, der ihukommer Allah, stående og siddende og (liggende) på deres sider, og som tænker over himlenes og jordens skabelse: Vor Herre, Du har ikke skabt dette forgæves, hellig er Du og uden mangler! Red os da fra ildens straf!

الَّذِيْنَ يَذْكُرُوْنَ اللّٰهَ قِيٰمًا وَّقُعُوْدًا وَّعَلٰى جُنُوْبِهِمْ
وَيَتَفَكَّرُوْنَ فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ رَبَّنَا مَا
خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًا ۚ سُبْحٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾

193. Vor Herre, den, Du lader indgå i ilden, ham har Du visselig bragt

رَبَّنَآ اِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ اَخْزَيْتَهٗ ۗ وَمَا

skændsel. Og synderne skal ingen hjælper have!

لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾

194. Vor Herre, vi har hørt en herold, der kalder til troen (og siger): Tro på jeres Herre - og vi har troet! Vor Herre, tilgiv os derfor vore synder og tildæk vore forseelser for os, og lad os dø sammen med de retfærdige!

رَبَّنَآ اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُّنَادِيْ لِلْاِيْمَانِ اَنْ اٰمِنُوْا
بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا ۖ رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا
سَيِّاٰتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾

195. Vor Herre, giv os, hvad Du har lovet os ved Dine sendebud, og beskæm os ikke på opstandelsens dag! Du svigter i sandhed ikke Dit løfte!

رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَّنَا عَلٰى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ ۗ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ﴿١٩٤﴾

196. Og deres Herre svarede dem: Jeg lader ikke iblandt jer en virkendes værk gå til spilde, det være sig mands eller kvindes, thi de er af samme æt. De, der da er udvandret og uddrevet af deres hjem og forfulgt for Min sags skyld og har kæmpet og er blevet dræbt, Jeg vil visselig tildække for dem deres overtrædelser, og Jeg vil visselig lade dem indgå i haver, gennem hvilke floder strømmer: en løn fra Allah, og hos Allah er den skønneste løn.

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ اَنِّيْ لَآ اُضِيْعُ عَمَلَ عَامِلٍ
مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى ۚ بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ ۚ فَالَّذِيْنَ
هَاجَرُوْا وَاُخْرِجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ وَاُوْذُوْا فِيْ سَبِيْلِيْ
وَقٰتَلُوْا وَقُتِلُوْا لَاُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ وَلَاُدْخِلَنَّهُمْ
جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۚ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ
اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ عِنْدَهٗ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾

197. Lad ikke de vantros omvandren i landet bedrage dig!

لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِي الْبِلَادِ ۗ ﴿١٩٦﴾

198. (Det er kun) en liden nydelse, så er deres hjemsted helvede, og et slemt hvilested er det.

مَتَاعٌ قَلِيْلٌ ۗ ثُمَّ مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۗ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩٧﴾

199. Men de, som frygter deres Herre, for dem er der haver, gennem hvilke floder strømmer. De skal forblive deri: en gave fra Allah! Og hvad der er hos Allah er endnu bedre for de retfærdige.

لٰكِنِ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۗ وَمَا عِنْدَ
اللّٰهِ خَيْرٌ لِّلْاَبْرَارِ ﴿١٩٨﴾

200. Og sandelig, fra Skriftens folk er der nogle, som tror på Allah, og hvad Han har åbenbaret til jer, og hvad

وَاِنَّ مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَمَنْ يُّؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ

Han har åbenbaret dem, (og) som ydmyger sig for Allah. De sælger ikke Allahs tegn for en ringe pris. Sådanne skal have deres belønning hos deres Herre, thi Allah er hurtig til at gøre regnskab.

إِلَيْكُمْ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَٰشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ
بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۗ أُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ
رَبِّهِمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ ٢٠٠

201. O I som tror, vær udholdende og kappes i udholdenhed, og vær på vagt, og frygt Allah, for at I må fuldkommengøres [40].

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱصْبِرُوا۟ وَصَابِرُوا۟ وَرَابِطُوا۟ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ٢٠١

[40] Det arabiske ord *Râbitû*, som vi har oversat ved 'vær på vagt' - betyder også: at overvåge grænserne. Dermed bliver en overvågelse af grænserne betragtet som en forudsætning for freden.

AL-NISÂ
(åbenbaret efter Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ (١)

2. O I mennesker, frygt jeres Herre, som har skabt jer af ét levende væsen, og deraf skabte Han dets modpart [ægtefælle], og Han udbredte (over jorden) fra dem mange mænd og kvinder. Frygt Allah, i hvis navn I beder hinanden om noget og (frygt Ham særligt i jeres pleje af) slægtskabsbåndene, thi Allah er Vægter over jer [1].

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُم مِّن نَّفْسٍ
وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا
وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ ۚ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا (٢)

3. Og giv de forældreløse deres ejendom og ombyt ikke det gode med det dårlige, og opæd ikke deres ejendom sammen med jeres (egen) ejendom, thi det er en stor synd.

وَآتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ ۖ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ
وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ ۚ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا
كَبِيرًا (٣)

4. Og hvis I frygter ikke at kunne handle retfærdigt mod de forældreløse, så gift jer med kvinder, som behager jer: to, tre eller fire, og hvis I frygter, at I ikke kan handle ligeligt, så (gift jer kun med) een, eller (med) dem, jeres højrehænder ejer. Dette er den nærmeste vej til at undgå uret [2].

وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ
لَكُم مِّنَ النِّسَاءِ مَثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ ۖ فَإِنْ خِفْتُمْ
أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۚ ذَٰلِكَ
أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا (٤)

---

[1] Der er ikke her tale om, at Eva skabes af Adams ribben, men om at der i udviklingen forud for kønsvæsener og kønnet forplantning gik ukønnede væsener med ukønnet forplantning.

[2] Flergifte er tilladt under forudsætning af en social nødstilstand og under iagttagelse af fuldstændig ligelig behandling. Efter islamisk lov kan en kvinde, der ikke modtager samme opmærksomhed som en medhustru, forlange skilsmisse. I Tyskland var der efter sidste verdenskrig forslag fremme om en begrænset og af samfundet kontrolleret polygami, hvilket stødte på hård modstand, spec. fra katolske kredse. Resultatet var et tiltagende moralsk forfald. Se også v.130 i denne sûra.

5. Og giv kvinderne deres brudegave frivilligt! Men hvis de frivilligt giver afkald på en del deraf, så nyd den med velbehag.

وَآتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً ۚ فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ
عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا ٥

6. Og giv ikke de svagtbegavede jeres ejendom, som Allah har betroet jer til (jeres og deres) underhold, men underhold dem dermed og klæd dem og tal til dem et passende ord.

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ
قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ
قَوْلًا مَعْرُوفًا ٦

7. Og prøv de forældreløse, når de har nået den giftefærdige alder! Hvis I da finder forstandighed i dem, så giv dem deres ejendom tilbage. Og fortær den ikke med ødselhed og i hast, fordi de vokser til. Og den, der er rig, skal afholde sig (helt derfra). Og den, der er fattig, skal fortære deraf med rimelighed. Og når I giver dem deres ejendom tilbage, så tag vidner i deres nærvær. Og Allah er tilstrækkelig til (at holde) regnskab.

وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ
مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ ۖ وَلَا تَأْكُلُوهَا
إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا ۚ وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ ۖ
وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ ۚ فَإِذَا دَفَعْتُمْ
إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ٧

8. Mænd tilkommer en del af, hvad forældre og slægtninge efterlader sig, og (også) kvinder tilkommer en del af, hvad forældre og slægtninge efterlader sig, hvadenten det er lidet eller meget - en fastsat del.

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا
تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ ۚ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ٨

9. Og når (andre) slægtninge og forældreløse og fattige er tilstede ved arvedelingen, så forsyn dem deraf og tal et passende ord til dem.

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينُ
فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ٩

10. Og de skal frygte Allah, de, som ville nære frygt, om de selv skulle efterlade sig svagt afkom, og lad dem tale et ret og rimeligt ord [3].

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَافًا
خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ١٠

[3] Det arabiske ord: *sadîd* betyder: ret og sandt, uden krumhed og flertydighed. Ligeledes bør det tilføjes, at 'ord' i arabisk sprogbrug indbefatter handling i overensstemmelse med ordet eller talen.

11. Sandelig, de som opæder forældreløses ejendom med urette, de fylder kun deres buge med ild, og de skal brænde i den flammende (ild).

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ
فِي بُطُونِهِمْ نَارًا ۖ وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴿١٠﴾

12. Allah pålægger jer, hvad jeres børn angår: til en dreng så meget som to pigers andel, men hvis der er piger over (tallet) to, så skal de have to tredjedele af, hvad den (afdøde) efterlader sig. Er der kun een, så skal hun have halvdelen. Og til forældrene, til hver af dem, skal der være en sjettedel af, hvad den (afdøde) efterlader sig, hvis han har afkom. Og hvis han ikke har afkom, så arver hans forældre ham, og hans moder får en tredjedel. Men hvis han har brødre [søskende], så får hans moder en sjettedel, efter (fradrag for) testamente, som han måtte have opstillet, eller gæld. Jeres forældre og jeres børn - I ved ikke, hvem der står jer nærmest i nytte. (Dette er) en forordning fra Allah, thi Allah er Alvidende, Alviis [4].

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ ۖ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ
فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ ۖ
وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ ۚ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ
وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ ۚ
فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ ۚ
فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ ۚ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ
يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۗ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ
أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا ۚ فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١﴾

13. Og I skal have halvdelen af, hvad jeres hustruer efterlader sig, hvis de ikke har afkom. Og hvis de har afkom, så skal I have en fjerdedel af, hvad de efterlader sig, efter (fradrag for) testamente, som de måtte have opstillet, eller gæld. Og de skal have en fjerdedel af, hvad I efterlader jer, hvis I ikke har afkom. Og hvis I har afkom, så skal de have en ottendedel af, hvad

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ
وَلَدٌ ۚ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ ۚ
مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۚ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ
مِمَّا تَرَكْتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ ۚ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ
فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ ۚ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ

---

[4] Der er ikke nogen uretfærdighed i, at mandens andel som regel er dobbelt så stor som kvindens, thi efter Islam påhviler familiens underhold alene faderen, se v. 35 i denne Sûra. Selv om kvinden er formuende, og manden ikke er det, er formuen hustruens, og den fulde underholdspligt påhviler alene ham! Man kan råde over en tredjedel af sin formue til testamentariske gaver. *Ikhwa* er femininum og omfatter begge køn, selvom det oftest oversættes ved 'brødre'

I efterlader jer, efter (fradrag for) testamente, I måtte have opstillet, eller gæld. Og hvis den person, som arves - mand eller kvinde - ikke har forældre eller børn, men har en broder eller en søster, så skal hver enkelt af dem have en sjettedel. Men er der flere (søskende), så skal de dele en tredjedel, efter (fradrag for) testamente, som måtte være opstillet, eller gæld, uden at skade (nogen), og Allah er Alvidende, Mild.

بِهَآ اَوْ دَيْنٍ وَاِنْ كَانَ رَجُلٌ يُّوْرَثُ كَلٰلَةً اَوِ امْرَاَةٌ
وَّلَهٗٓ اَخٌ اَوْ اُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ ۚ فَاِنْ
كَانُوْٓا اَكْثَرَ مِنْ ذٰلِكَ فَهُمْ شُرَكَآءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ
بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُّوْصٰى بِهَآ اَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَآرٍّ ۚ وَصِيَّةً
مِّنَ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَلِيْمٌ ۗ (١٢)

14. Således er Allahs grænser! Og de, der adlyder Allah og Hans Sendebud lader Han indgå i haver, hvorigennem floder strømmer - deri skal de forblive. Og dette er den store triumf!

تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ ۗ وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ يُدْخِلْهُ
جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۗ وَ
ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ (١٣)

15. Men den, der er ulydig mod Allah og Hans Sendebud og overskrider Hans grænser - ham lader Han indgå i ilden - deri skal han blive. Og der bliver ham en skændig straf til del.

وَمَنْ يَّعْصِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَيَتَعَدَّ حُدُوْدَهٗ يُدْخِلْهُ
نَارًا خَالِدًا فِيْهَا ۖ وَلَهٗ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ (١٤) ع

16. Og de af jeres kvinder, som gør noget usømmeligt, mod dem skal I kalde fire vidner fra jeres egne rækker, og hvis de bevidner (det), så skal I lukke dem inde i jeres huse, indtil døden rammer dem, eller Allah åbner en vej for dem [5].

وَالّٰتِيْ يَاْتِيْنَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِّسَآئِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوْا
عَلَيْهِنَّ اَرْبَعَةً مِّنْكُمْ ۚ فَاِنْ شَهِدُوْا فَاَمْسِكُوْهُنَّ
فِي الْبُيُوْتِ حَتّٰى يَتَوَفّٰىهُنَّ الْمَوْتُ اَوْ يَجْعَلَ اللّٰهُ
لَهُنَّ سَبِيْلًا (١٥)

17. Og hvis to (mænd) af jer begår noget sådant, så skal I straffe dem begge. Men hvis de angrer og forbedrer

وَالَّذٰنِ يَاْتِيٰنِهَا مِنْكُمْ فَاٰذُوْهُمَا ۚ فَاِنْ تَابَا وَاَصْلَحَا

[5] Ved 'noget usømmeligt' forstås her enhver form for utroskab bortset fra virkeligt ægteskabsbrud. Hvad straffen for reelt ægteskabsbrud angår, se 24:3. Denne straf består af 100 piskeslag - hvis 4 vidner kan skaffes. Kan 4 vidner ikke stilles, idømmes den anklagende 80 piskeslag!

sig, så vend jer fra dem, thi Allah er Tilgivende, Barmhjertig[6].

فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿١٧﴾

18. Anger gælder for Allah kun for dem, der handler ondt i uvidenhed, og så hurtigt angrer. Til sådanne vender Allah Sig (i Sin nåde), og Allah er Alvidende, Alviis.

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ
ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ۗ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٨﴾

19. Men der modtages ingen anger fra dem, som handler ondt, indtil døden nærmer sig en af disse, og han så siger: Nu angrer jeg! - og heller ikke fra dem, der dør som vantro. For sådanne har Vi beredt en smertelig straf.

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا
حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْآنَ وَلَا
الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ ۚ أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا
لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٩﴾

20. O I troende, det er ikke tilladt for jer, at I modtager kvinder i arv mod (deres) vilje, og behandl dem ikke hårdt [eller: forhindrer dem ikke i at gifte sig] for at tage igen en del af, hvad I har givet dem, medmindre de har begået en åbenbar skændighed, og omgås dem med godhed. Og hvis I hader dem, så kan det være, I hader noget, som Allah har lagt meget godt i.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرْهًا ۖ
وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ
إِلَّا أَنْ يَأْتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ ۚ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ
فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ
فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿٢٠﴾

21. Og hvis I ønsker at tage en anden hustru i stedet for hende, I har, og I allerede har givet den ene en skat (i brudegave), så tag ikke noget af den! Vil I måske tage den ved bagvaskelse og åbenbar synd?

وَإِنْ أَرَدْتُمُ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَ
آتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا ۚ
أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ﴿٢١﴾

22. Og hvordan kan I tage den, når I dog har været sammen med hinanden, og de [hustruerne] har taget et bindende løfte fra jer?

وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَىٰ بَعْضُكُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ
وَأَخَذْنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٢٢﴾

[6] Der er ikke nødvendigvis tale om mænd, skønt maskulinum dual. bruges. Verset kan betyde: 'to af jer (fra jeres menighed)'. Det foregående vers omhandler så en muslim-kvindes u-ægteskabelige forhold til en uden for menigheden stående person.

23. Og gift jer ikke med sådanne kvinder, som jeres fædre har ægtet, undtagen hvad der allerede er sket (før forbudet), thi det er noget skændigt, afskyeligt og en ond skik.

وَلَا تَنْكِحُوْا مَا نَكَحَ اٰبَآؤُكُمْ مِّنَ النِّسَآءِ اِلَّا مَا قَدْ
سَلَفَ اِنَّهٗ كَانَ فَاحِشَةً وَّمَقْتًا وَسَآءَ سَبِيْلًا ٢٢

24. Forbudt for jer er jeres mødre og jeres døtre og jeres søstre og jeres fastre og jeres mostre og jeres broders døtre og jeres søsters døtre og jeres fostermødre, som har ammet jer, og jeres fostersøstre og jeres svigermødre og jeres steddøtre, som er under jeres beskyttelse, fra jeres hustruer, med hvilke I har haft samkvem - men hvis I ikke har haft samkvem med dem, så hviler der ingen brøde på jer. (Forbudt er også) hustruerne til jeres sønner, som er fra jeres lænder, og at I har to søstre samtidigt. (Der påhviler jer) ikke (nogen brøde) for det, der allerede er sket, thi Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ اُمَّهٰتُكُمْ وَبَنٰتُكُمْ وَاَخَوٰتُكُمْ وَعَمّٰتُكُمْ
وَخٰلٰتُكُمْ وَبَنٰتُ الْاَخِ وَبَنٰتُ الْاُخْتِ وَاُمَّهٰتُكُمُ
الّٰتِيْٓ اَرْضَعْنَكُمْ وَاَخَوٰتُكُمْ مِّنَ الرَّضَاعَةِ وَاُمَّهٰتُ
نِسَآئِكُمْ وَرَبَآئِبُكُمُ الّٰتِيْ فِيْ حُجُوْرِكُمْ مِّنْ نِّسَآئِكُمُ
الّٰتِيْ دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَاِنْ لَّمْ تَكُوْنُوْا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَآئِلُ اَبْنَآئِكُمُ الَّذِيْنَ مِنْ
اَصْلَابِكُمْ وَاَنْ تَجْمَعُوْا بَيْنَ الْاُخْتَيْنِ اِلَّا مَا قَدْ
سَلَفَ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ٢٣

[5.del]

25. Og (forbudt er yderligere) gifte kvinder med undtagelse af krigsfanger. En forskrift for jer fra Allah. Og tilladt for jer er alle andre end disse, forudsat I søger dem med jeres ejendom, idet I gifter jer med dem og ikke begår utugt. Og for den glæde, I har af dem, giv dem deres brudesum, som fastsat. Og der påhviler jer ingen synd i, hvad I gensidigt enes om efter det foreskrev-

وَّالْمُحْصَنٰتُ مِنَ النِّسَآءِ اِلَّا مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ
كِتٰبَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَاُحِلَّ لَكُمْ مَّا وَرَآءَ ذٰلِكُمْ اَنْ
تَبْتَغُوْا بِاَمْوَالِكُمْ مُّحْصِنِيْنَ غَيْرَ مُسٰفِحِيْنَ فَمَا
اسْتَمْتَعْتُمْ بِهٖ مِنْهُنَّ فَاٰتُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ فَرِيْضَةً
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيْمَا تَرٰضَيْتُمْ بِهٖ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيْضَةِ

ne (er opfyldt). thi Allah er Alvidende, Alviis [7].

إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿٢٥﴾

26. Og den af jer, som ikke har formue, så han kan ægte frie, troende kvinder, (han skal ægte) af dem, jeres højrehænder besidder, (nemlig) jeres troende tjenestepiger (fra krigsfangerne). Og Allah kender bedst jeres tro! I er (samme slægt) - den ene af den anden! Ægt dem da med deres herrers billigelse, og giv dem deres brudesum med billighed, hvis de er kyske og ikke begår utugt og ikke har hemmelige elskere. Og hvis de - efter at de er gift - begår noget skændigt, så tilkommer dem af straf halvdelen af, hvad der tilkommer frie kvinder. Dette gælder for den af jer, som frygter synd, men at I er overbærende er bedre for jer, og Allah er Tilgivende, Barmhjertig [8].

وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَّنْكِحَ الْمُحْصَنٰتِ
الْمُؤْمِنٰتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ فَتَيٰتِكُمُ
الْمُؤْمِنٰتِ ۚ وَاللّٰهُ أَعْلَمُ بِإِيْمَانِكُمْ ۚ بَعْضُكُمْ مِّنْ
بَعْضٍ ۚ فَانْكِحُوْهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوْهُنَّ
أُجُوْرَهُنَّ بِالْمَعْرُوْفِ مُحْصَنٰتٍ غَيْرَ مُسٰفِحٰتٍ
وَّلَا مُتَّخِذٰتِ أَخْدَانٍ ۚ فَإِذَا أُحْصِنَّ فَإِنْ أَتَيْنَ
بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنٰتِ مِنَ
الْعَذَابِ ۚ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ ۚ وَأَنْ
تَصْبِرُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٦﴾ ع

27. Allah ønsker at klarlægge for jer og lede jer i deres veje, som var før jer, og vende Sig til jer (i Sin nåde). Og Allah er Alvidende, Alviis.

يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِيْنَ
مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوْبَ عَلَيْكُمْ ۚ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٧﴾

28. Og Allah ønsker at vende Sig til jer (i Sin nåde), men de, der følger

وَاللّٰهُ يُرِيْدُ أَنْ يَّتُوْبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيْدُ الَّذِيْنَ يَتَّبِعُوْنَ

[7] Der er ikke noget konkubinat i Islam, og heller ikke noget *Mut'a*-ægteskab (midlertidigt ægteskab), som Shi'ah vil udlede af dette vers. *Mâ malakat ajmânukum:* hvad jeres højrehænder besidder - hentyder til krigsfanger. Islam anerkender ikke nogen form for slaveri - undtagen for dem, der er taget til fange i en forsvarskrig til sikring af religionsfriheden. Se 8:68. Disse kan kun holdes som slaver, så længe krigen varer, derefter skal de sættes fri eller have ret til at løskøbe sig. Se 47:5.

Smlgn. Buhls 'forkortede' oversættelse (s.131) i: Koranen - et udvalg, Gyldendal 1954), hvor ordene: 'idet I gifter jer med dem og ikke begår utugt' er »faldet ud«, og 'uden for loven' svarer til tekstens 'efter det foreskrevne'.

[8] Kravene til en fri troende kvinde er naturligt større end til en kvinde, der stammer fra folk, der har ført krig mod de troende af religiøse grunde. At straffen for utugt i et sådant tilfælde er halvdelen af straffen for en fri kvinde (se 24:3), viser, at Islam ikke foreskriver dødsstraf ved stening for ægteskabsbrud, som den jødiske lov tidligere gjorde. Profeten dømte i visse tilfælde i overensstemmelse med Moseloven, førend Gud havde åbenbaret den nye lov på dette område.

deres (egne) lyster. ønsker, at I skal afvige (med) en stor afvigelse.

الشَّهَوٰتِ اَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا ﴿٢٧﴾

29. Allah ønsker at lette jeres byrde, thi mennesket er skabt svagt.

يُرِيدُ اللّٰهُ اَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْاِنْسَانُ ضَعِيفًا ﴿٢٨﴾

30. O I som tror, opæd ikke jeres ejendom indbyrdes ved falskhed - medmindre det sker ved handel efter gensidig overenskomst. Og dræb ikke jer selv, thi Allah er Barmhjertig mod jer.

يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَأْكُلُوٓا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ
بِالْبَاطِلِ اِلَّٓا اَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ
وَلَا تَقْتُلُوٓا اَنْفُسَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٢٩﴾

31. Men den, der gør dette med ondskab og uretfærdighed, ham skal Vi snart lade brænde i ild, og dette er let for Allah.

وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ
نَارًا وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾

32. Hvis I holder jer fra de største ting, der er blevet jer forbudt, så vil Vi tage de (mindre) onder fra jer og føre jer ind (i paradis) på ærefuld vis.

اِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَٓائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ
وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾

33. Og begær ikke det, hvormed Allah har udmærket nogle af jer frem for andre. Mændene tilkommer deres andel efter fortjeneste, og kvinderne tilkommer deres andel efter fortjeneste. Og bed Allah om Hans nåde, thi Allah er vidende om alle ting.

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِهٖ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ
لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَٓاءِ نَصِيبٌ مِمَّا
اكْتَسَبْنَ وَسْـَٔلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهٖ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٣٢﴾

34. Og for enhver har Vi indsat arvinger til det, som forældre og nærtbeslægtede og de, med hvem jeres edelige løfter har sluttet en pagt [d.v.s. ægtefæller], efterlader sig. Giv dem da deres andel, thi Allah er Vidne til alle ting.

وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْاَقْرَبُونَ
وَالَّذِينَ عَقَدَتْ اَيْمَانُكُمْ فَاٰتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ اِنَّ
اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٣﴾

35. Mændene er ansvarlige for kvinderne med det, som Allah har udmærket nogle af dem frem for andre, og med det, som de giver ud af deres ejendom. Derfor er de retfærdige kvinder de lydige (og) de, som vogter over det usete med Allahs hjælp. Men dem,

اَلرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَٓاءِ بِمَا فَضَّلَ اللّٰهُ بَعْضَهُمْ
عَلٰى بَعْضٍ وَبِمَٓا اَنْفَقُوا مِنْ اَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ
قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللّٰهُ وَاللَّاتِي تَخَافُونَ
نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ

fra hvis side I frygter oprør, skal I formane og lade alene i deres senge og (hvis disse ting ikke hjælper) straffe. Men hvis de adlyder jer, så søg ingen vej (til straf) over dem, thi Allah er Ophøjet, Stor [9].

وَاضْرِبُوهُنَّ ۖ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ
سَبِيلًا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيرًا ﴿٣٤﴾

36. Og hvis I frygter et brud imellem dem [ægtefællerne], så udpeg en mægler fra hans familie og en mægler fra hendes familie. Hvis de ønsker forlig, så vil Allah skabe forsoning imellem dem, thi Allah er Alvidende, Alkundig.

وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ
أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِن يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ
اللَّهُ بَيْنَهُمَا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ﴿٣٥﴾

37. Og tjen Allah og sæt ikke noget ved siden af Ham og (vis) godhed mod forældre og slægtninge og de forældreløse og de fattige og den beslægtede nabo og den fremmede nabo og jeres fælle ved jeres side og vandringsmanden og krigsfangerne, thi Allah elsker ikke dem, der er bedrageriske (og) pralende.

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ۖ وَبِالْوَالِدَيْنِ
إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ
ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ
وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
مَن كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴿٣٦﴾

38. Dem, der er nærige og opfordrer mennesker til nærighed og skjuler, hvad Allah har givet dem af Sin nåde. Og Vi har beredt de vantro en forsmædelig straf.

الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ
مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ ۗ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا
مُّهِينًا ﴿٣٧﴾

39. Og dem, der giver ud af deres ejendom for at blive set af mennesker, og som ikke tror på Allah, ejheller på den yderste dag. Og den, der har Satan til fælle - hvilken slet fælle er han!

وَالَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ وَمَن يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا
فَسَاءَ قَرِينًا ﴿٣٨﴾

---

[9] *Qawwâmûn*, som her er oversat ved 'ansvarlige', betyder ikke her 'herskere'. Sammenhængen med at give ud af sin ejendom for dem viser, at ordet er brugt i overensstemmelse med grundbetydningen af *Qâma 'alâ:* at passe, at drage omsorg for, at sørge for ens underhold.- Læg mærke til den graduerede praksis overfor oprørske hustruer. Profeten har sagt, at om afstraffelse blev nødvendig, måtte denne ikke efterlade noget spor. (Tirmidhî, Kap.om Ridhâ) I Kathîr III fortælles det, at Profeten sagde, at de, der straffede deres hustruer korporligt, ikke var de bedste mænd, jvf. også Profetens ord: 'Den bedste af jer er den, som er bedst ved sin hustru.' (Tirmidhî).

40. Hvad kunne der ske dem (af ondt), om de havde troet på Allah og den yderste dag og givet ud af det, som Allah havde forsynet dem med? Og Allah er vel vidende om dem.

وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنفَقُوا
مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٣٩﴾

41. Sandelig, Allah gør ikke et støvgrans vægt uret. Men hvis der er noget godt, så fordobler Han det og giver fra Sig Selv en stor belønning.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۖ وَإِن تَكُ حَسَنَةً
يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِن لَّدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾

42. Og hvordan (vil det gå dem), når Vi bringer et vidne fra ethvert folk og bringer dig [Muhammad] som vidne over disse?

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِن كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ
عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤١﴾

43. På den dag vil de, der var vantro og ulydige mod Sendebudet, ønske, at jorden var jævnet med dem, men de kan intet skjule for Allah.

يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّىٰ
بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ﴿٤٢﴾

44. O I som tror, nærm jer ikke bønnen, når I er berusede [eller: søvndrukne], førend I ved, hvad I siger - ejheller når I har haft kønslig omgang, medmindre I blot passerer forbi, førend I har taget bad. Men når I er syge eller på rejse eller en af jer kommer fra nødtørftsstedet, eller I har haft omgang med kvinder, og så ikke finder vand, tag så rent sand og gnid jeres ansigter og hænder, thi Allah er Den, der renser og tilgiver[10].

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنتُمْ سُكَارَىٰ
حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ
حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا ۚ وَإِن كُنتُم مَّرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ
أَحَدٌ مِّنكُم مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا
مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَ
أَيْدِيكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٤٣﴾

45. Har du ikke set dem, til hvem en del af Bogen er givet? De køber sig vildfarelse og ønsker, at (også) I må fare vild fra vejen.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ
الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَن تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٤٤﴾

46. Og Allah kender jeres fjender bedre (end I), og Allah er tilstrækkelig

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَىٰ

[10] Dette vers betragtes som det første trin i forbudet mod alkoholnydelse. Se 5:91. Alkohol er kun tilladt som bestanddel i medicin.- Denne »tørvask« i mangel af vand kaldes *Tayammum*.

som Ven, og Allah er tilstrækkelig som Hjælper.

47. Blandt dem, der er jøder, er der nogle, som flytter ordene fra deres (rette) plads og siger: Vi hører og er ulydige - og: Hør uden at blive hørt - og: Râ'inâ, idet de fordrejer (ordene) med deres tunger og spotter religionen. Men hvis de havde sagt: Vi hører og adlyder - og: Se på os, så havde det været bedre for dem og mere oprigtigt, men Allah har forbandet dem for deres vantros skyld, så at de ikke tror, undtagen lidet [11].

48. O I, til hvem Skriften er givet, tro på det, som Vi har åbenbaret til bekræftelse af det, som er hos jer, førend Vi tilintetgør nogle af jeres førere og lægger dem på deres rygge eller forbander dem, som Vi forbandede dem, (der begik overtrædelser) på sabbaten. Og Allahs befaling bliver (altid) fuldbyrdet [12].

49. Sandelig, Allah tilgiver ikke, at der sættes nogen ved siden af Ham, men Han tilgiver, hvad der er udover dette, for hvem Han vil. Og den, der sætter nogen ved siden af Allah, han har visselig opdigtet en stor synd [13].

50. Har du ikke set dem, der mener sig selv rene? Nej, Allah renser hvem Han vil, og de lider ikke det mindste uret.

بِاللّٰهِ نَصِيرًا ﴿٤٦﴾

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ
وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَ
رَاعِنَا لَيًّا بِأَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ
قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمَعْ وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا
لَهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَٰكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا
يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٤٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا
لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَىٰ
أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ
أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٤٨﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
ذَٰلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ
إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٩﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنْفُسَهُمْ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي
مَنْ يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٥٠﴾

[11] Se note til 2:105.

[12] Se note til 2:66.

[13] Afgudsdyrkelse vil Allah straffe, men ikke i evighed, for sluttelig vil alle synder blive tilgivet (39:54).

51. Se, hvordan de opdigter løgn om Allah. Og tilstrækkeligt er dette (til at regnes) som en åbenbar synd.

انظر كيف يفترون على الله الكذب وكفى به
إثما مبينا ﴿٥١﴾

52. Har du ikke set dem, til hvem en del af Skriften blev givet? De tror på det onde og oprørerne, og de siger om dem, der er vantro: Disse er bedre retledet med hensyn til vejen end de, der tror.

ألم تر إلى الذين أوتوا نصيبا من الكتاب يؤمنون
بالجبت والطاغوت ويقولون للذين كفروا هؤلاء
أهدى من الذين آمنوا سبيلا ﴿٥٢﴾

53. Disse er det, som Allah har forbandet, og for den, som Allah har forbandet, vil du ingen hjælper finde.

أولئك الذين لعنهم الله ومن يلعن الله فلن
تجد له نصيرا ﴿٥٣﴾

54. Har de da andel i riget? Så ville de ikke give mennesker så meget som revnen i en daddelkerne.

أم لهم نصيب من الملك فإذا لا يؤتون الناس
نقيرا ﴿٥٤﴾

55. Eller misunder de mennesker på grund af det, som Allah har givet dem af Sin nåde? Så har Vi visselig givet Abrahams slægt Bogen og visdommen, og Vi har givet dem et stort rige.

أم يحسدون الناس على ما آتاهم الله من فضله
فقد آتينا آل إبراهيم الكتاب والحكمة وآتيناهم
ملكا عظيما ﴿٥٥﴾

56. Og blandt dem er den, der tror derpå, og blandt dem er den, der vender sig derfra. Og helvede er tilstrækkeligt som en flammende ild.

فمنهم من آمن به ومنهم من صد عنه و
كفى بجهنم سعيرا ﴿٥٦﴾

57. Sandelig, dem, der fornægter Vore tegn, vil Vi snart lade brænde i ilden: hver gang deres hud er brændt sprød, vil Vi give dem en ny hud, for at de må smage straffen, thi Allah er Almægtig, Alviis.

إن الذين كفروا بآياتنا سوف نصليهم نارا كلما
نضجت جلودهم بدلناهم جلودا غيرها ليذوقوا
العذاب إن الله كان عزيزا حكيما ﴿٥٧﴾

58. Men dem, der tror og handler godt, vil Vi lade indgå i haver, gennem hvilke floder strømmer, at forblive deri evigt: til dem er der dér rene hustruer.

والذين آمنوا وعملوا الصالحات سندخلهم جنات
تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها أبدا لهم

Og vi vil lade dem indgå i en vederkvægende skygge [14].

فِيهَآ أَزْوَٰجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ﴿٥٧﴾

59. Sandelig, Allah befaler jer, at I giver den betroede myndighed til dem, der er den værdig, og at I - når I dømmer mellem mennesker - dømmer med retfærdighed. Sandelig, saligt er hvad Allah formaner jer med, thi Allah er Althørende, Altseende [15].

إِنَّ ٱللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَن تُؤَدُّوا ٱلْأَمَٰنَٰتِ إِلَىٰٓ أَهْلِهَا وَ
إِذَا حَكَمْتُم بَيْنَ ٱلنَّاسِ أَن تَحْكُمُوا بِٱلْعَدْلِ إِنَّ ٱللَّهَ
نِعِمَّا يَعِظُكُم بِهِۦٓ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ سَمِيعًۢا بَصِيرًا ﴿٥٨﴾

60. O I som tror, adlyd Allah og adlyd Sendebudet og dem, der har myndighed blandt jer, og hvis I strides om nogenting, så henvis den til Allah og Sendebudet, hvis I tror på Allah og den yderste dag. Dette er det bedste og sluttelig det skønneste [16].

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا أَطِيعُوا ٱللَّهَ وَأَطِيعُوا ٱلرَّسُولَ وَ
أُو۟لِى ٱلْأَمْرِ مِنكُمْ فَإِن تَنَٰزَعْتُمْ فِى شَىْءٍ فَرُدُّوهُ
إِلَى ٱللَّهِ وَٱلرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ
ٱلْءَاخِرِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾

61. Har du ikke set dem, som foregiver, at de tror på det, som er åbenbaret til dig, og det, som er åbenbaret før dig? De ønsker at tage sig de oprørske til dommere, skønt det dog blev pålagt dem at forkaste dem. Og Satan ønsker at vildlede dem i en stor vildfarelse.

أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَآ أُنزِلَ
إِلَيْكَ وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَن يَتَحَاكَمُوٓا
إِلَى ٱلطَّٰغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوٓا أَن يَكْفُرُوا بِهِۦ وَيُرِيدُ
ٱلشَّيْطَٰنُ أَن يُضِلَّهُمْ ضَلَٰلًۢا بَعِيدًا ﴿٦٠﴾

---

[14] 'Haver, gennem hvilke floder strømmer' er enten en lignelse af paradiset - eller en profeti om erobringen af Ægypten og Persien.

[15] Dette og det følgende vers indeholder vigtige retningslinier for indsættelse af myndigheder i Islam. Valgretten hviler i menigheden, men valgbar er kun de bedste og værdigste. Bemærk at magt i Islam er 'betroet' *(Amânât)*, idet al magt er hos Gud, som betror den til de mennesker, som følger Hans lov. Se yderligere 3:160: *Khalifaen*, som er valgt på demokratisk vis, må spørge de bedste til råds, men er ikke forpligtet til mod egen bedre viden at følge deres råd: 'og spørg dem til råds i ledelsen, men når du har besluttet dig, så sæt din lid til Allah.'

Det følgende vers viser, at et islamisk samfund ledes af *Qur'ânen*, *Hadîth* (Profetens tradition) og 'dem, der har myndighed', *Khalifferne*. Det er her værd at erindre sig Profetens ord: »Den, der adlyder min *Amîr (Khalîfa)*, adlyder i virkeligheden mig, og den, der nægter min *Amîr* lydighed, nægter i virkeligheden mig lydighed.« (Ahmad).

[16] 'dem, der har myndighed blandt jer' siges også at omfatte ikke-islamiske myndigheder, således, at en Muslim i lyset af dette vers bør adlyde enhver myndighed - den være sig islamisk eller ikke-islamisk - såfremt den pgl. myndighed giver fuld frihed til Islam. Islam kender ikke noget problem med »delt loyalitet«.

62. Og når der siges til dem: Kom til det, som Allah har åbenbaret og til Sendebudet, ser du hyklerne vende sig fra dig i modvilje.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ
رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنكَ صُدُودًا ﴿٦٢﴾

63. Hvorledes da? Når et uheld træffer dem på grund af, hvad deres hænder har sendt i forvejen, så kommer de til dig, sværgende ved Allah: Vi ønskede kun godhed og forsoning.

فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُم مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا
وَتَوْفِيقًا ﴿٦٣﴾

64. Disse er det, i hvis hjerter Allah ved, hvad der findes. Vend dig derfor fra dem og forman dem og sig dem et træffende ord om dem selv.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ
عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُل لَّهُمْ فِي أَنفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٦٤﴾

65. Og Vi sendte ikke noget sendebud - undtagen for at han skulle adlydes efter Allahs vilje. Og hvis de var kommet til dig, da de havde handlet uret mod sig selv, og så bedt Allah om tilgivelse, og Sendebudet havde bedt om tilgivelse for dem, så ville de visselig have fundet Allah Tilgivende, Barmhjertig.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَلَوْ
أَنَّهُمْ إِذ ظَّلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ
وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَّحِيمًا ﴿٦٥﴾

66. Men nej, ved din Herre, de er ikke troende førend de gør dig til dommer i (alt), hvad de strides om, og så ikke finder nogen uvilje i deres sjæle mod det, du afgør, men underkaster sig fuldstændigt.

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ
بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ
وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦٦﴾

67. Og hvis Vi havde foreskrevet dem: Dræb jeres egne eller drag ud fra jeres hjem - så havde de ikke gjort det, undtagen nogle få af dem. Men hvis de havde gjort det, de var blevet formanet til, så havde det visselig været bedre for dem og mere styrkegivende[17].

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ أَوِ اخْرُجُوا
مِن دِيَارِكُم مَّا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ ۖ وَلَوْ أَنَّهُمْ
فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَشَدَّ
تَثْبِيتًا ﴿٦٧﴾

[17] 'Dræb jer selv' eller 'dræb jeres egne' kan også oversættes ved 'død jeres onde lyster', se også 2:55.

68. Og så ville Vi have givet dem en stor belønning fra Os

وَإِذًا لَّآتَيْنَٰهُم مِّن لَّدُنَّآ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٨﴾

69. Og visselig have ledet dem ad den rette vej.

وَلَهَدَيْنَٰهُمْ صِرَٰطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿٦٩﴾

70. Og den, der adlyder Allah og dette Sendebud - sådanne skal være blandt dem, Allah har vist Sit velbehag, nemlig: profeterne og de sanddru og vidnerne og de retfærdige - disse er de bedste fæller [18].

وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَ فَأُو۟لَٰٓئِكَ مَعَ ٱلَّذِينَ أَنْعَمَ
ٱللَّهُ عَلَيْهِم مِّنَ ٱلنَّبِيِّۦنَ وَٱلصِّدِّيقِينَ وَٱلشُّهَدَآءِ
وَٱلصَّٰلِحِينَ ۚ وَحَسُنَ أُو۟لَٰٓئِكَ رَفِيقًا ﴿٧٠﴾

71. Dette er den (sande) nåde fra Allah, og Allah er tilstrækkelig som Den, der ved alt.

ع ذَٰلِكَ ٱلْفَضْلُ مِنَ ٱللَّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ عَلِيمًا ﴿٧١﴾

72. O I som tror, vær på vagt, og drag ud i flokkevis, eller drag ud alle sammen!

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ خُذُوا۟ حِذْرَكُمْ فَٱنفِرُوا۟ ثُبَاتٍ
أَوِ ٱنفِرُوا۟ جَمِيعًا ﴿٧٢﴾

73. Og sandelig, blandt jer er den, der bliver tilbage: hvis der så rammer jer en ulykke, siger han: Allah har visselig været nådig imod mig, at jeg ikke var til stede sammen med dem!

وَإِنَّ مِنكُمْ لَمَن لَّيُبَطِّئَنَّ فَإِنْ أَصَٰبَتْكُم مُّصِيبَةٌ
قَالَ قَدْ أَنْعَمَ ٱللَّهُ عَلَىَّ إِذْ لَمْ أَكُن مَّعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٣﴾

74. Men hvis lykke fra Allah kommer til jer, så siger han sandelig - som om der ikke var noget kærlighedsbånd mellem jer og ham -: O, gid jeg havde været med dem, så havde jeg sandelig vundet en stor sejr.

وَلَئِنْ أَصَٰبَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ ٱللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ
تَكُنۢ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُۥ مَوَدَّةٌ يَٰلَيْتَنِى كُنتُ مَعَهُمْ
فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾

---

[18] Dette vers, som vi allerede henviste til under al-Fâtiha, viser, at der for tro efterfølgere af den sidste lovgiver-profet Muhammad - Guds fred og velsignelse være over ham - er forjættet den højeste nåde. Her tales tydeligt om 4 klasser: de retfærdige, vidnerne, de sanddru og profeterne. Hvis de tre første klasser er tilgængelige for sande Muslimer, er den fjerde det også! Nægter man muligheden af, at en Muslim kan blive ophøjet til en profets værdighed, må man også nægte en Muslim muligheden for at regnes blandt de retfærdige. At der her skulle være tale om glæder i det hinsides udelukkende, kan afvises med samme betragtningsmåde, idet det da først i det hinsides skulle være muligt for en Muslim at være blandt de retfærdige. (al-Râghib).

En sådan profet kan imidlertid ikke bringe nogen ny lov, da loven er fuldkommet og fuldendt i Qur'ânen, ejheller kan en sådan profet oprejses uafhængigt af Mester-Profeten, Muhammad - Guds fred og velsignelse over ham.

75. Lad dem da kæmpe for Allahs sag - de, der vil sælge dette nærværende liv for det kommende. Og den, der kæmper for Allahs sag - om han så falder eller sejrer - ham vil Vi give en stor belønning.

فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَوٰةَ الدُّنْيَا
بِالْآخِرَةِ ۚ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ
يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾

76. Hvad fejler jer da, at I ikke kæmper for Allahs sag og for de svage blandt mændene og kvinderne og børnene - dem, der siger: Vor Herre, før os ud af denne by, hvis beboere er undertrykkere, og skænk os en beskytter fra Dig Selv, og skænk os en hjælper fra Dig Selv.

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ
مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ
رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَٰذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا
وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ
لَدُنْكَ نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

77. De, som tror, kæmper for Allahs sag, og de, der er vantro, kæmper for overtrædernes sag. Kæmp derfor mod Satans venner, thi Satans list er svag.

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَٰنِ
ع إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَٰنِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾

78. Har du ikke set dem, til hvem det blev sagt: Hold jeres hænder tilbage og forret bønnen og betal Zakât! Men efter at kampen blev foreskrevet dem, frygtede en del af dem mennesker, sådan som (kun) Allah bør frygtes eller med en større frygt. Og de sagde: Vor Herre, hvorfor har Du foreskrevet os kamp? Vil Du ikke give os udsættelse endnu en kort tid? Sig (til dem): Denne verdens nydelse er ringe. Men det kommende liv er bedre for den, der frygter (Gud). Og der skal ikke gøres jer den mindste uret.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا
الصَّلَوٰةَ وَآتُوا الزَّكَوٰةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ
إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ
أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً ۚ وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا
الْقِتَالَ ۚ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ ۗ قُلْ مَتَاعُ
الدُّنْيَا قَلِيلٌ ۚ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا
تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٧﴾

79. Hvor I end er, vil døden nå jer, selv om I også er i høje borge [eller: tårne]. Og hvis noget godt træffer dem, så siger de: Dette er fra Allah! Men hvis noget ondt rammer dem, så siger de: Dette er fra dig! Sig (til dem): Alt kommer fra Allah! Hvad er der da

أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ
مُشَيَّدَةٍ ۗ وَإِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ
عِنْدِ اللَّهِ ۖ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ
عِنْدِكَ ۚ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ فَمَالِ هَٰؤُلَاءِ الْقَوْمِ

i vejen med dette folk, at de ikke kommer nær til at forstå noget?

لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٧٩﴾

80. Hvad der træffer dig af godt, det er fra Allah, og hvad der rammer dig af ondt, det er fra dig selv. Og Vi har sendt dig som et Sendebud for menneskene. Og Allah er tilstrækkelig som Vidne [19].

مَّآ أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ ٱللَّهِ ۖ وَمَآ أَصَابَكَ مِن
سَيِّئَةٍ فَمِن نَّفْسِكَ ۚ وَأَرْسَلْنَٰكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا ۚ
وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدًا ﴿٨٠﴾

81. Den, der adlyder Sendebudet, adlyder i virkeligheden Allah, og den, der vender sig bort - nuvel, Vi har ikke sendt dig om vogter over dem.

مَّن يُطِعِ ٱلرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ ٱللَّهَ ۖ وَمَن تَوَلَّىٰ فَمَآ
أَرْسَلْنَٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ﴿٨١﴾

82. Og de siger: Lydighed (er vor lov) -men når de går bort fra dig, så tilbringer en del af dem natten med rådslagninger om andre ting end det, du har sagt. Men Allah skriver op, hvad de rådslår om. Vend dig da fra dem og sæt din lid til Allah, og Allah er tilstrækkelig som Beskytter.

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا۟ مِنْ عِندِكَ بَيَّتَ طَآئِفَةٌ
مِّنْهُمْ غَيْرَ ٱلَّذِى تَقُولُ ۖ وَٱللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ ۖ
فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ
وَكِيلًا ﴿٨٢﴾

83. Vil de da ikke tænke over Qur-ânen? Og hvis den havde været fra nogen anden end Allah, så havde de visselig fundet mangen modsigelse i den [20].

أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ ٱلْقُرْءَانَ ۚ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِندِ غَيْرِ ٱللَّهِ
لَوَجَدُوا۟ فِيهِ ٱخْتِلَٰفًا كَثِيرًا ﴿٨٣﴾

84. Og når der kommer til dem en efterretning om sikkerhed eller frygt, så udbreder de den. Og hvis de havde henvist den til Sendebudet eller til dem,

وَإِذَا جَآءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ ٱلْأَمْنِ أَوِ ٱلْخَوْفِ أَذَاعُوا۟
بِهِۦ ۖ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى ٱلرَّسُولِ وَإِلَىٰٓ أُو۟لِى ٱلْأَمْرِ مِنْهُمْ

[19] Vv. 79-80 er ikke i modstrid med hinanden. For den, der vil 'tænke over Qur'ânen' (se v. 83), giver disse to vers en klar redegørelse for Qur'ânens lære om det, man plejer at kalde 'prædestination'. Alt stammer fra Gud i den betydning, at Gud er den eneste skaber, men vi trækker selv det onde (som vi ganske vist ikke har skabt, fordi vi ganske enkelt ikke kan skabe noget) til os ved vore handlinger. Iøvrigt siger versene, at om vi straffes, så er det kun retfærdigheden, der sker fyldest, men tilgiver Gud os, eller skænker Han os noget godt, så har vi i og for sig ikke fortjent det, fordi vi er så langt under Ham, men det er en ren nådehandling fra Hans side. 'Ingen kan indgå i paradiset, heller ikke jeg, uden at Guds barmhjertighed indhyller ham fra isse til fod', siger Profeten.

[20] Denne absolutte modsigelsesfrihed er et tegn på Qur'ânens guddommelige oprindelse, og dette vers er en konstant udfordring til de vantro: kan I finde så meget som én modsigelse?

der har myndighed blandt dem, så ville de, der kan gennemskue (en sag) blandt dem, visselig have forstået den. Og hvis det ikke havde været for Allahs nåde mod jer og Hans barmhjertighed, så ville I have fulgt Satan undtagen nogle få.

لعلمه الذين يستنبطونه منهم ولولا فضل الله
عليكم ورحمته لاتبعتم الشيطان إلا قليلا ﴿٨٣﴾

85. Kæmp da for Allahs sag - du vil kun være ansvarlig for dig selv - og anspor de troende. Måske vil Allah holde de vantros krig tilbage, og Allah er stærkere i krig og stærkere til at give et eksempel ved straf.

فقاتل في سبيل الله لا تكلف إلا نفسك و
حرض المؤمنين عسى الله أن يكف بأس الذين
كفروا والله أشد بأسا وأشد تنكيلا ﴿٨٤﴾

86. Den, der sætter noget ind i en god sag, skal have en andel deri, og den, der sætter noget ind i en slet sag, skal have en lige del deraf, og Allah er Mægtig over alle ting.

من يشفع شفاعة حسنة يكن له نصيب منها
ومن يشفع شفاعة سيئة يكن له كفل منها
وكان الله على كل شيء مقيتا ﴿٨٥﴾

87. Og når I mødes med en hilsen, hils så igen med en bedre - eller gengæld den, thi Allah holder regnskab over alle ting [21].

وإذا حييتم بتحية فحيوا بأحسن منها أو ردوها
إن الله كان على كل شيء حسيبا ﴿٨٦﴾

88. Allah - der er ingen gud undtagen Ham. Han vil visselig forsamle jer til opstandelsens dag, om hvilken der ikke hersker tvivl. Og hvem er mere sandfærdig i tale end Allah?

الله لا إله إلا هو ليجمعنكم إلى يوم القيامة لا
ريب فيه ومن أصدق من الله حديثا ﴿٨٧﴾

89. Hvad fejler jer da, at I er to partier angående hyklerne? Og Allah har forstødt dem på grund af det, de har fortjent sig. Ønsker I at retlede den, som Allah har dømt som vildfarende? Og for den, Allah dømmer som vildfarende, vil du ikke finde nogen vej.

فما لكم في المنافقين فئتين والله أركسهم
بما كسبوا أتريدون أن تهدوا من أضل الله
ومن يضلل الله فلن تجد له سبيلا ﴿٨٨﴾

[21] Den islamiske hilsen: *Assalâmu 'Alaikum* - besvares med den udvidede hilsen: *wa-'Alaikum usSalâm waRahmat Allâh wa Barakâtûh*, eller blot med: *wa-'Alaikum us-Salâm*.

90. De [hyklerne] ønsker, at I bliver vantro, ligesom de selv er vantro, så at I må blive lige. Tag derfor ikke nogen af dem som venner, førend de udvandrer for Allahs sag. Men hvis de vender sig bort, så grib dem og dræb dem, hvor I end finder dem, og tag ingen af dem som ven, ejheller som hjælper [22].

وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا
تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ
وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٩٠﴾

91. Med undtagelse af dem, som har forbindelse med et folk, med hvilket I har en pagt, eller dem, der kommer til jer, idet deres hjerter frygter for at kæmpe imod jer eller kæmpe mod deres (eget) folk. Og hvis Allah havde villet, havde Han givet dem magt over jer, og så havde de visselig bekæmpet jer. Hvis de da holder sig borte fra jer, så de ikke kæmper mod jer, og tilbyder jer fred, så har Allah ikke tilladt jer nogen vej mod dem.

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ
أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ
يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ
فَلَقَاتَلُوكُمْ ۚ فَإِنِ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَأَلْقَوْا
إِلَيْكُمُ السَّلَمَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٩١﴾

92. I vil finde andre, som vil ønske at leve i fred med jer og leve i fred (også) med deres (eget) folk. Hver gang de bliver forledt til fjendtlighed, styrter de hovedkulds deri. Men hvis de ikke holder sig borte fra jer og tilbyder jer fred og holder deres hænder tilbage, så grib dem og dræb dem, hvor I end finder dem. Thi over sådanne har Vi givet jer en åbenbar fuldmagt.

سَتَجِدُونَ آخَرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا
قَوْمَهُمْ كُلَّمَا رُدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا ۚ فَإِنْ لَمْ
يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَيَكُفُّوا أَيْدِيَهُمْ
فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ ۚ وَأُولَٰئِكُمْ
جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿٩٢﴾

[22] De hyklere, der omtales her, er folk, som foregiver at være troende, men ikke desto mindre er på fjendens parti, idet de ikke er udvandret til Madina. Deres foregivne tro vil ikke hjælpe dem, medmindre de slutter sig til de troende i Madina. Men hvis de drager til et folk, som er i pagtforbund med Muslimerne, eller hvis de ønsker at være neutrale, så må de ikke bekæmpes. (Se vers 91). Enhver tale om »hellig krig« til udbredelse af religionen må forstumme over for sådanne klare udsagn: den troskab mod aftaler og pagter, som Qur'ânen altid indskærper i sådanne sammenhænge, kunne moderne nationer lære meget af.

93. Og det tilkommer ingen troende at dræbe en (anden) troende - undtagen ved en fejltagelse. Og den, der dræber en troende ved en fejltagelse, så (er boden for ham) løskøbelse af en troende slave, og blodpenge overgivet til hans familie, medmindre de eftergiver det som almisse. Men hvis han [den myrdede] er fra et folk, der er jer fjendtligt og han er troende, så (er boden) løskøbelse af en troende slave. Og hvis han er fra et folk, med hvilket I har en pagt, så (er boden) blodpenge overgivet til hans familie og løskøbelse af en troende slave. Men den, der ikke finder (midler hertil), så (er boden for ham) faste i to måneder i træk - en barmhjertighed fra Allah, og Allah er Alvidende, Alviis.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَـًٔا ۚ وَمَنْ
قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَـًٔا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ
مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰٓ أَهْلِهِۦٓ إِلَّآ أَن يَصَّدَّقُوا ۚ فَإِن كَانَ مِن
قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۖ
وَإِن كَانَ مِن قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَـٰقٌ فَدِيَةٌ
مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰٓ أَهْلِهِۦ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۖ فَمَن
لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ
ٱللَّهِ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٢﴾

94. Men den, der dræber en troende forsætligt - hans løn skal være helvede, at forblive deri. Og Allah vil vredes på ham og forbande ham og berede ham en tung straf.

وَمَن يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآؤُهُۥ جَهَنَّمُ خَـٰلِدًا
فِيهَا وَغَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُۥ وَأَعَدَّ لَهُۥ عَذَابًا
عَظِيمًا ﴿٩٣﴾

95. O I som tror, når I drager ud på Allahs vej, så skal I foretage undersøgelser og ikke sige til den, der hilser jer med fredshilsenen: Du er ikke troende! - idet I søger det nærværende livs goder, når der dog hos Allah er goder i mængde. Således var I før, men Allah har været jer nådig. Foretag derfor undersøgelser, thi Allah er vel vidende om, hvad I gør.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ فَتَبَيَّنُوا
وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَىٰٓ إِلَيْكُمُ ٱلسَّلَـٰمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا
تَبْتَغُونَ عَرَضَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا فَعِندَ ٱللَّهِ مَغَانِمُ
كَثِيرَةٌ ۚ كَذَٰلِكَ كُنتُم مِّن قَبْلُ فَمَنَّ ٱللَّهُ عَلَيْكُمْ
فَتَبَيَّنُوٓا ۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٤﴾

96. De, der blev siddende (hjemme) af de troende - med undtagelse af de syge - er ikke lige med dem, der kæmper for Allahs sag med deres ejendom og deres liv. Allah har ophøjet i rang dem, der kæmper med deres

لَّا يَسْتَوِى ٱلْقَـٰعِدُونَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُو۟لِى ٱلضَّرَرِ
وَٱلْمُجَـٰهِدُونَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ ۚ
فَضَّلَ ٱللَّهُ ٱلْمُجَـٰهِدِينَ بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ عَلَى

ejendom og deres liv, over dem, der sidder (hjemme). Men Allah har forjættet godt til enhver, dog har Allah udmærket de kæmpende fremfor dem, der sidder (hjemme), med en stor belønning:

الْقٰعِدِيْنَ دَرَجَةً ۭ وَكُلًّا وَّعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنٰى ۭ وَفَضَّلَ
اللّٰهُ الْمُجٰهِدِيْنَ عَلَي الْقٰعِدِيْنَ اَجْرًا عَظِيْمًا ۝٩٥

97. Rangtrin hos Ham og tilgivelse og barmhjertighed, og Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

دَرَجٰتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَّرَحْمَةً ۭ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا
رَّحِيْمًا ۝٩٦ ع ١٣ ١٠

98. Sandelig, til dem, som englene lader dø, medens de handler uret mod sig selv, vil de [englene] sige: Hvad stræbte I efter? De vil sige: Vi var agtet svage i landet!- De [englene] vil sige: Mon Allahs jord ikke var så udstrakt, at I kunne udvandre på den? - Sådannes tilflugtssted skal altså være helvede, og et slet bestemmelsessted er det.

اِنَّ الَّذِيْنَ تَوَفّٰىهُمُ الْمَلٰۗىِٕكَةُ ظَالِمِيْٓ اَنْفُسِهِمْ قَالُوْا
فِيْمَ كُنْتُمْ ۭ قَالُوْا كُنَّا مُسْتَضْعَفِيْنَ فِي الْاَرْضِ ۭ قَالُوْٓا
اَلَمْ تَكُنْ اَرْضُ اللّٰهِ وَاسِعَةً فَتُھَاجِرُوْا فِيْهَا ۭ فَاُولٰۗىِٕكَ
مَاْوٰىھُمْ جَهَنَّمُ ۭ وَسَاۗءَتْ مَصِيْرًا ۝٩٧

99. Med undtagelse af de svage blandt mændene og kvinderne og børnene, som ikke kunne skaffe sig midler og ikke finde vej.

اِلَّا الْمُسْتَضْعَفِيْنَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاۗءِ وَالْوِلْدَانِ لَا
يَسْتَطِيْعُوْنَ حِيْلَةً وَّلَا يَهْتَدُوْنَ سَبِيْلًا ۝٩٨

100. Disse er det, som Allah måske vil tilgive, og Allah er Eftergivende, Tilgivende.

فَاُولٰۗىِٕكَ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّعْفُوَ عَنْهُمْ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَفُوًّا
غَفُوْرًا ۝٩٩

101. Men den, der udvandrer for Allahs sag, vil på jorden finde mange tilfulgtssteder og rigdom (nok). Men den, der går ud af sit hjem, idet han udvandrer til Allah og Hans Sendebud, og han så indhentes af døden - hans belønning påhviler visselig Allah, og Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

وَمَنْ يُّھَاجِرْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ يَجِدْ فِي الْاَرْضِ مُرٰغَمًا
كَثِيْرًا وَّسَعَةً ۭ وَمَنْ يَّخْرُجْ مِنْۢ بَيْتِهٖ مُھَاجِرًا اِلَى
اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ اَجْرُهٗ
عَلَي اللّٰهِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۝١٠٠ ع ١٤ ١١

102. Og når I rejser rundt i landet, så skal der ikke hvile nogen synd på jer, om I forkorter bønnen, hvis I frygter, at de vantro vil bringe jer i

وَاِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْاَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ
تَقْصُرُوْا مِنَ الصَّلٰوةِ ڰ اِنْ خِفْتُمْ اَنْ يَّفْتِنَكُمُ

vanskeligheder, thi de vantro er jer en åbenbar fjende.

الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿١٠٢﴾

103. Og når du er blandt dem og leder bønnen for dem, skal en del af dem rejse sig med dig og tage deres våben. Når de så har foretaget deres sadjda, skal de træde bag jer, og en anden afdeling skal komme frem, som (endnu) ikke har bedt, og så skal de bede sammen med dig, og de skal tage deres forholdsregler og deres våben. De, som er vantro, ønsker, at I forsømmer jeres våben og jeres bagage, så at de pludselig kan falde over jer. Og der skal ikke hvile nogen synd på jer - hvis I generes af regn eller I er syge - om I da lægger jeres våben til side. Men tag jeres forholdsregler, thi Allah har beredt de vantro en beskæmmende straf [23].

وَإِذَا كُنتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ
مِّنْهُم مَّعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا
فَلْيَكُونُوا مِن وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ
يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ
وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ
فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُم مَّيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
إِن كَانَ بِكُمْ أَذًى مِّن مَّطَرٍ أَوْ كُنتُم مَّرْضَىٰ أَن تَضَعُوا
أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٠٣﴾

104. Når I så har afsluttet bønnen, ihukom da Allah - stående og siddende og (liggende) på jeres sider. Men når I er i sikkerhed, så skal I forrette bønnen (på foreskreven vis), thi bønnen er foreskrevet de troende til bestemte tider.

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَاذْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ
جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ
الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا ﴿١٠٤﴾

105. Og bliv ikke slappe i forfølgelsen af det (vantro) folk. Hvis I lider smerte, så lider de smerte, ligesom I lider smerte. Men I håber fra Allah, hvad de ikke håber. Og Allah er Alvidende, Alviis.

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِن تَكُونُوا تَأْلَمُونَ
فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا
ع ١٥ ١٢ لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٥﴾

[23] Denne bøn under fare *(Salât al-Khauf)* gør det klart, hvilken vægt Islam lægger på bønnen: selv under fare for angreb må bønnen forrettes. Sædvanen at forkorte bønnen under rejser - også udenfor fare - eksisterede før denne forordning og har intet med den at gøre. Under rejse falder *Sunna*-bønnerne bort (undtagen de 2 om morgenen og de 3 rak'ât *Witr* efter aften-*('Isjâ)*bønnen, medens antallet af *Fardh*-rak'ât halveres, hvis antallet er deleligt med 2 (ellers ikke) *Sadjda* (egt. nedkastning) er en af de foreskrevne bønnestillinger.

106. Vi har visselig åbenbaret dig Bogen med sandheden, for at du kan dømme mellem mennesker i (alt), hvad Allah har vist dig. Vær da ikke nogen fortaler for de troløse.

إنا أنزلنا إليك الكتاب بالحق لتحكم بين الناس
بما أراك الله ولا تكن للخائنين خصيما ١٠٦

107. Og bed Allah om tilgivelse, thi Allah er Tilgivende, Barmhjertig [24].

واستغفر الله إن الله كان غفورا رحيما ١٠٧

108. Og forsvar ikke dem, der bedrager sig selv, thi Allah elsker ikke den, der er en bedrager, en synder.

ولا تجادل عن الذين يختانون أنفسهم إن الله
لا يحب من كان خوانا أثيما ١٠٨

109. De søger at skjule sig for mennesker, men de kan ikke skjule sig for Allah, og Han er med dem, når de lægger råd op om natten om de ting, der ikke behager Ham, og Allah omfatter, hvad de gør [25].

يستخفون من الناس ولا يستخفون من الله
وهو معهم إذ يبيتون ما لا يرضى من القول
وكان الله بما يعملون محيطا ١٠٩

110. I er dem, der vil forsvare disse i det nærværende liv. Men hvem vil forsvare dem overfor Allah på opstandelsens dag, eller hvem vil være deres beskytter?

ها أنتم هؤلاء جادلتم عنهم في الحياة الدنيا
فمن يجادل الله عنهم يوم القيامة أم من يكون
عليهم وكيلا ١١٠

111. Og den, der øver ondt eller synder mod sig selv, og så beder Allah om tilgivelse, vil finde Allah Tilgivende, Barmhjertig.

ومن يعمل سوءا أو يظلم نفسه ثم يستغفر الله
يجد الله غفورا رحيما ١١١

112. Og den, der begår en synd, begår den kun mod sig selv, og Allah er Alvidende, Alviis.

ومن يكسب إثما فإنما يكسبه على نفسه وكان
الله عليما حكيما ١١٢

113. Og den, der begår en fejl eller en synd, og så beskylder en uskyldig

ومن يكسب خطيئة أو إثما ثم يرم به بريئا

[24] *Istighfâr* betyder egentlig 'at søge beskyttelse' og indebærer derfor ikke (ifald verset forstås om Profeten), at der er begået nogen synd. Efter Islam er alle profeter syndfri (21:28), men som mennesker kan de begå fejl, og mod sådanne ikke-moralske fejl søger de Guds beskyttelse - beskyttelse både mod det at begå fejl og mod konsekvenserne af evt. begåede fejl.

[25] Ifølge arabisk sprogbrug betyder *Qawl* og *Kalimah* (der som regel oversættes ved: ord) ikke blot noget talt, men indbefatter også en handling (smlgn. denne Sûra, v.6,v.9 og v.10, f.eks.).

derfor, bærer visselig (ansvar for) en bagvaskelse og en åbenbar synd.

فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿١١٢﴾

114. Og hvis det ikke var for Allahs nåde mod dig og Hans barmhjertighed, så havde en del af dem planlagt at styrte dig i fordærv. Men de styrter ingen andre end sig selv i fordærv, og de kan ikke skade dig det mindste. Og Allah har åbenbaret dig Bogen og Visdommen og lært dig, hvad du ikke vidste, og Allahs nåde mod dig er stor [26].

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّت طَّائِفَةٌ
مِّنْهُمْ أَن يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا
يَضُرُّونَكَ مِن شَيْءٍ وَأَنزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَ
الْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ
عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٣﴾

115. Der er intet godt i de fleste af deres hemmelige rådslagninger, undtagen (i sådannes rådslagninger) som formaner til almisse eller godgørenhed eller mægling mellem mennesker, og den, der gør dette for at søge Allahs velbehag, ham vil Vi snart give en stor belønning.

لَّا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ
أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ
ذَٰلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا
عَظِيمًا ﴿١١٤﴾

116. Men den, der modsætter sig Sendebudet, efter at retledningen er blevet ham klar, og følger en anden vej end de troendes - ham vil Vi sende det, han vender sig til, og Vi vil lade ham brænde i helvede - og et slet bestemmelsessted er det.

وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ
وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ
جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٥﴾

117. Sandelig, Allah vil ikke tilgive, at der sættes nogen ved siden af Ham, men Han vil tilgive, hvad der er udover dette, for hvem Han vil. Og den, der sætter nogen ved siden af Allah, han er sandelig faret vild (med) en stor vildfarelse.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
ذَٰلِكَ لِمَن يَشَاءُ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ
ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١١٦﴾

[26] Som sammenhængen viser, drejer det sig om hyklernes planer om at ødelægge Profetens sag. Gud lover at vise Profeten den rette vej mod disse anslag gennem åbenbaringen. Verbet *adhalla* betyder: han førte vild, han fandt ham som en vildfarende (Lane), han ødelagde ham, han søgte at ødelægge ham (Aqrab). Sammenhængen muliggør kun den sidste betydning.

118. De påkalder ved siden af Ham kun livløse væsener, og de påkalder kun en oprørsk Satan [27],

إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِۦٓ إِلَّآ إِنَٰثًا وَإِن يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَٰنًا مَّرِيدًا ﴿١١٨﴾

119. Som Allah har forbandet, og han [Satan] sagde: Jeg vil visselig tage en bestemt del af Dine tjenere,

لَّعَنَهُ ٱللَّهُ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿١١٩﴾

120. Og jer vil visselig føre dem vild, og jeg vil visselig opvække deres forfængelige ønsker, og jeg vil visselig give dem befaling, og så skal de klippe kvægets ører, og jeg vil visselig give dem befaling, og så skal de ændre Allahs skabning!- Og den, der tager Satan til ven i stedet for Allah, han skal visselig lide et åbenbart tab [28].

وَلَأُضِلَّنَّهُمْ وَلَأُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَءَامُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ ءَاذَانَ ٱلْأَنْعَٰمِ وَلَءَامُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ ٱللَّهِ وَمَن يَتَّخِذِ ٱلشَّيْطَٰنَ وَلِيًّا مِّن دُونِ ٱللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا ﴿١٢٠﴾

121. Han giver dem (falske) løfter og opvækker deres forfængelige ønsker, og Satan forjætter dem kun bedrag.

يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢١﴾

122. Deres opholdssted skal være helvede, og de vil ikke finde nogen udvej derfra.

أُو۟لَٰٓئِكَ مَأْوَىٰهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا ﴿١٢٢﴾

123. Men de, som tror og handler godt, dem vil Vi indføre i haver, gennem hvilke floder strømmer, at forblive deri i evighed. Allahs løfte er sandt. Og hvem er mere sandfærdig i tale end Allah?

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا وَعْدَ ٱللَّهِ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ ٱللَّهِ قِيلًا ﴿١٢٣﴾

124. Det vil ikke være efter jeres forfængelige ønsker, ejheller efter Skriftens folks forfængelige ønsker! Den, der handler ondt, skal straffes dermed, og han vil ikke finde nogen ven ved siden af Allah, ejheller nogen hjælper!

لَّيْسَ بِأَمَانِيِّكُمْ وَلَآ أَمَانِىِّ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ مَن يَعْمَلْ سُوٓءًا يُجْزَ بِهِۦ وَلَا يَجِدْ لَهُۥ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٤﴾

---

[27] *Inâthan* betyder efter Lane: livløse væsener. Grundbetydningen er: kvindelige guddomme.

[28] Det var en hedensk arabisk skik at 'klippe kvægets ører' og på anden måde 'ændre Allahs skabning'.

125. Men den, der handler retfærdigt - det være sig mand eller kvinde - og er troende: sådanne skal indgå i haven, og der skal ikke gøres dem den mindste uret!

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُوْنَ
نَقِيْرًا ﴿١٢٥﴾

126. Og hvem har en skønnere religion end den, der helt underkaster sig Allah og handler godt og følger Abraham den Oprigtiges religion? Og Allah tog Abraham til ven!

وَمَنْ اَحْسَنُ دِيْنًا مِّمَّنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ
مُحْسِنٌ وَّاتَّبَعَ مِلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا ۗ وَاتَّخَذَ
اللّٰهُ اِبْرٰهِيْمَ خَلِيْلًا ﴿١٢٦﴾

127. Og Allahs er (alt), hvad der er i himlene, og hvad der er på jorden, og Allah omfatter alle ting.

وَلِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ
بِكُلِّ شَىْءٍ مُّحِيْطًا ﴿١٢٧﴾ ع ١٨ ١١ ١٥

128. Og de spørger dig til råds om kvinderne. Sig: Allah giver jer en kendelse angående dem, og (det gør også det) som er forelæst jer i Bogen om de forældreløse piger, som I ikke giver, hvad der er foreskrevet dem, og som I (dog) søger at ægte, og om de svage blandt børnene. Og (Han pålægger jer) at handle retfærdigt overfor de forældreløse, og hvad I gør af godt, det er Allah visselig vidende om [29].

وَيَسْتَفْتُوْنَكَ فِى النِّسَآءِ ۗ قُلِ اللّٰهُ يُفْتِيْكُمْ فِيْهِنَّ ۙ وَ
مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ فِى الْكِتٰبِ فِىْ يَتٰمَى النِّسَآءِ الّٰتِىْ لَا
تُؤْتُوْنَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُوْنَ اَنْ تَنْكِحُوْهُنَّ
وَالْمُسْتَضْعَفِيْنَ مِنَ الْوِلْدَانِ ۙ وَاَنْ تَقُوْمُوْا لِلْيَتٰمٰى
بِالْقِسْطِ ۗ وَمَا تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِهٖ
عَلِيْمًا ﴿١٢٨﴾

129. Og hvis en kvinde frygter dårlig behandling af sin ægtemand eller ligegyldighed, så skal der ikke hvile nogen synd på dem, om de forsoner sig indbyrdes, og forsoning er det bedste. Men mennesker er tilbøjelige til gerrighed. Men hvis I handler godt og er gudfrygtige, så er Allah vel vidende om, hvad I gør.

وَاِنِ امْرَاَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوْزًا اَوْ اِعْرَاضًا
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ اَنْ يُّصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا ۗ وَالصُّلْحُ
خَيْرٌ ۗ وَاُحْضِرَتِ الْاَنْفُسُ الشُّحَّ ۗ وَاِنْ تُحْسِنُوْا
وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿١٢٩﴾

130. Og I formår ikke at handle (fuldt) ligeligt mod jeres hustruer, selvom I også ønsker det (nok så) brændende. Men vis ikke (den ene) jeres

وَلَنْ تَسْتَطِيْعُوْٓا اَنْ تَعْدِلُوْا بَيْنَ النِّسَآءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ
فَلَا تَمِيْلُوْا كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوْهَا كَالْمُعَلَّقَةِ ۗ وَاِنْ

[29] Se denne Sûra, vers 4.

fulde opmærksomhed, så I lader (den anden) svæve (i uvished). Men hvis I forsoner jer og handler ret, så er Allah Tilgivende, Barmhjertig.

تصلحوا وتتقوا فإن الله كان غفورا رحيما ﴿١٢٩﴾

131. Men hvis de (begge) beslutter sig til skilsmisse, så vil Allah ud af Sin rigdom gøre enhver af dem uafhængig, thi Allah er overmåde Rig, Alviis.

وإن يتفرقا يغن الله كلا من سعته ۚ وكان الله
واسعا حكيما ﴿١٣٠﴾

132. Og Allahs er (alt), hvad der er i himlene, og hvad der er på jorden, og Vi har visselig pålagt dem, til hvem Skriften blev givet før jer, og jer (selv) at frygte Allah. Men hvis I er vantro, så tilhører (alt), hvad der er i himlene, og hvad der er på jorden, Allah - og Allah er Uafhængig (af alt og alle), al pris Værdig.

ولله ما في السماوات وما في الأرض ۗ ولقد وصينا
الذين أوتوا الكتاب من قبلكم وإياكم أن اتقوا الله ۚ
وإن تكفروا فإن لله ما في السماوات وما في الأرض ۚ
وكان الله غنيا حميدا ﴿١٣١﴾

133. Og Allahs er (alt), hvad der er i himlene, og hvad der er på jorden, og Allah er tilstrækkelig som Beskytter.

ولله ما في السماوات وما في الأرض ۚ وكفى بالله
وكيلا ﴿١٣٢﴾

134. Hvis Han vil, kan Han borttage jer, I mennesker, og bringe andre (i jeres sted), og Allah har (visselig) magt til dette.

إن يشأ يذهبكم أيها الناس ويأت بآخرين ۚ
وكان الله على ذلك قديرا ﴿١٣٣﴾

135. Den, der ønsker det nærværendes belønning, (han skal vide, at) hos Allah er det nærværendes og det kommendes belønning, og Allah er Althørende, Altseende.

من كان يريد ثواب الدنيا فعند الله ثواب الدنيا
والآخرة ۚ وكان الله سميعا بصيرا ﴿١٣٤﴾ ع ١٩

136. O I som tror, vær I (sådanne, som er) opretholdere af retfærdigheden, vidner for Allah, om det så også er mod jer selv eller jeres forældre eller jeres slægtninge. Om det er en rig eller en fattig, så (vid, at) Allah har større ret end dem begge. Og følg ikke (det

يا أيها الذين آمنوا كونوا قوامين بالقسط شهداء
لله ولو على أنفسكم أو الوالدين والأقربين ۚ إن
يكن غنيا أو فقيرا فالله أولى بهما ۖ فلا تتبعوا
الهوى أن تعدلوا ۚ وإن تلووا أو تعرضوا فإن الله

onde) begær, så at I handler uretfærdigt. Og hvis I skjuler (sandheden) eller undviger (den), så er Allah sandelig vel vidende om, hvad I gør.

كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٥﴾

137. O I som tror, tro på Allah og Hans Sendebud og Bogen, som Han har åbenbaret for Sit Sendebud, og på Skriften, som blev åbenbaret forud. Og den, der fornægter Allah og Hans engle og Hans bøger og Hans sendebud og den yderste dag - en sådan er visselig faret vild (med) en stor vildfarelse.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي
نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنزَلَ مِن قَبْلُ ۚ وَمَن
يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ
ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٣٦﴾

138. Sandelig, de, som tror, og så bliver vantro, og derefter (atter) tror, og så (igen) bliver vantro og så vokser i vantro - Allah vil ikke tilgive dem og lede dem ad vejen [30].

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا
لَّمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ﴿١٣٧﴾

139. Forkynd hyklerne, at en smertelig straf bliver dem til del,

بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣٨﴾

140. Dem, der tager de vantro til venner fremfor de troende. Søger de styrke hos dem? Så (skal de vide, at) al styrke er hos Allah [31].

الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ ۚ أَيَبْتَغُونَ عِندَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ
لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿١٣٩﴾

141. Og Han har allerede åbenbaret jer i Bogen, at når I hører Allahs tegn blive fornægtet og bespottet, så skal I ikke sidde sammen med dem [spotterne], førend de hengiver sig til en anden tale end denne. I ville ellers være deres lige. Sandelig, Allah vil samle hyklerne og de vantro sammen i helvede [32].

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ
اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ
حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذًا مِّثْلُهُمْ
إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ
جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾

142. Dem, der venter (på nyheder) om jer: de vil, hvis der da skænkes

الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِن كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِّنَ اللَّهِ

---

[30] Dette vers viser, at der ikke i Islam er nogen dennesidig straf for frafald.

[31] Sammenlign 5:58, 59 og 60:9, 10.

[32] Se 6:69.

jer en sejr fra Allah, sige: var vi ikke sammen med jer? Men hvis der tilkommer de vantro en andel (i heldet), siger de: Havde vi ikke magt over jer og har beskyttet jer mod de troende? Så vil Allah da på opstandelsens dag dømme mellem jer. Og Allah vil ikke skænke de vantro en vej mod de troende.

قَالُوٓا أَلَمْ نَكُن مَّعَكُمْ وَإِن كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ
قَالُوٓا أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُم مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ
فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَن يَجْعَلَ اللَّهُ
ع لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿١٤١﴾

143. Sandelig, hyklerne søger at bedrage Allah, men Han vil straffe dem for deres bedrag, og når de rejser sig til bøn, rejser de sig dovent, for at lade sig se af mennesker, og de ihukommer kun Allah lidt.

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا
قَامُوٓا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَىٰ يُرَآءُونَ النَّاسَ
وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٤٢﴾

144. De svinger mellem (dette og) hint, idet de hverken tilhører disse eller hine, og den, som Allah efterlader i vildfarelse, for ham vil du ikke finde nogen vej.

مُّذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذَٰلِكَ لَآ إِلَىٰ هَٰٓؤُلَآءِ وَلَآ إِلَىٰ هَٰٓؤُلَآءِ
وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿١٤٣﴾

145. O I som tror, tag ikke de vantro til venner fremfor de troende. Ønsker I at give Allah en åbenbar fuldmagt over jer [33].

يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَآءَ مِن
دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَتُرِيدُونَ أَن تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ
سُلْطَانًا مُّبِينًا ﴿١٤٤﴾

146. Hyklerne skal visselig være i (helvedes-)ildens dybeste bund, og du vil ikke finde nogen hjælper for dem [34].

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرْكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَن
تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٤٥﴾

147. Undtagen (for) dem, som angrer og forbedrer sig og holder fast ved Allah og er hengivne i lydighed mod Allah. Sådanne hører da til de

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا
دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰٓئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِ

---

[33] Forbudet gælder kun de vantro, som deltog i krigen mod Muslimerne, se 60:10.

[34] Islam kræver ikke kun nogle ydre former opfyldt: det er de virkelige, indre forhold, det kommer an på. Hyklernes straf er større end de vantros.

troende. Og Allah vil snart give de troende en stor belønning [35].

اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿١٤٦﴾

148. Hvorfor skulle Allah straffe jer, hvis I var taknemmelige og troende. Og Allah er Den, der belønner taknemmelighed, den Alvidende [36].

مَا يَفْعَلُ اللّٰهُ بِعَذَابِكُمْ اِنْ شَكَرْتُمْ وَ اٰمَنْتُمْ ۚ وَ
كَانَ اللّٰهُ شَاكِرًا عَلِيْمًا ﴿١٤٧﴾

[6. del]

149. Allah elsker ikke offentlig omtale af det onde [eller: slet tale i offentlighed], medmindre en eller anden er blevet forurettet, og Allah er Althørende, Alvidende.

لَا يُحِبُّ اللّٰهُ الْجَهْرَ بِالسُّوْٓءِ مِنَ الْقَوْلِ اِلَّا
مَنْ ظُلِمَ ۚ وَ كَانَ اللّٰهُ سَمِيْعًا عَلِيْمًا ﴿١٤٨﴾

150. Om I åbenbarer en god gerning eller skjuler den eller tilgiver noget ondt, så er Allah sandelig Den, der udsletter (synd), Almægtig.

اِنْ تُبْدُوْا خَيْرًا اَوْ تُخْفُوْهُ اَوْ تَعْفُوْا عَنْ سُوْٓءٍ
فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيْرًا ﴿١٤٩﴾

151. Sandelig, de som ikke tror på Allah og Hans sendebud og ønsker at gøre forskel på Allah og Hans sendebud og siger: Vi tror på nogle, og vi tror ikke på andre - og som ønsker at slå ind på mellemvej -

اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ بِاللّٰهِ وَ رُسُلِهٖ وَ يُرِيْدُوْنَ اَنْ
يُّفَرِّقُوْا بَيْنَ اللّٰهِ وَ رُسُلِهٖ وَ يَقُوْلُوْنَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ
وَّ نَكْفُرُ بِبَعْضٍ ۙ وَّ يُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّتَّخِذُوْا بَيْنَ
ذٰلِكَ سَبِيْلًا ۙ ﴿١٥٠﴾

152. Disse er de virkeligt vantro - og Vi har beredt de vantro en forsmædelig straf!

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْكٰفِرُوْنَ حَقًّا ۚ وَ اَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ
عَذَابًا مُّهِيْنًا ﴿١٥١﴾

153. Men de som tror på Allah og Hans sendebud og ikke gør forskel mellem dem - sådanne vil Vi snart give

وَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَ رُسُلِهٖ وَ لَمْ يُفَرِّقُوْا بَيْنَ
اَحَدٍ مِّنْهُمْ اُولٰٓئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ ۚ وَ

[35] Det er urimeligt her at oversætte: Sådanne er sammen med de troende. - Efter virkelig anger og forbedring, er de troende. Dette viser, at *ma'a* ikke blot betyder 'sammen med, i selskab med', men også: 'hørende til en bestemt kategori'. Sammenlign her 4:70 : De hengivne og fuldkomne Muslimer er ikke blot sammen med de omtalte fire kategorier, men kan høre til dem.

[36] *Sjâkir*, der brugt om mennesker betyder: 'taknemmelig', betyder brugt om Gud:'den, der belønner taknemmelighed.' På samme måde er det arabisk sprogbrug at bruge ord, der betyder én ting på det menneskelige plan, om straffen for denne ting fra Guds side. Se v. 143: 'Allah vil bedrage dem' betyder: 'Allah vil straffe dem for deres bedrag'.

deres belønning, og Allah er Tilgivende, Barmhjertig[37]!

ع كَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿١٥٢﴾

154. Skriftens folk forlanger, at du skal lade en bog stige ned til dem fra himlen. De har visselig allerede forlangt noget større end dette af Moses, da de sagde: Vis os Allah ansigt til ansigt!- da greb jordskælvet dem i deres forbrydelse. Derefter tog de kalven (til gud), efter at de tydelige tegn var kommet til dem, men Vi tilgav dette. Og Vi gav Moses en åbenbar fuldmagt.

يَسْـَٔلُكَ اَهْلُ الْكِتٰبِ اَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتٰبًا مِّنَ
السَّمَآءِ فَقَدْ سَاَلُوْا مُوْسٰٓى اَكْبَرَ مِنْ ذٰلِكَ فَقَالُوْٓا
اَرِنَا اللّٰهَ جَهْرَةً فَاَخَذَتْهُمُ الصّٰعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ۚ
ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ
فَعَفَوْنَا عَنْ ذٰلِكَ ۚ وَاٰتَيْنَا مُوْسٰى سُلْطٰنًا
مُّبِيْنًا ﴿١٥٣﴾

155. Og Vi lod bjerget hæve sig over dem, da Vi sluttede pagt med dem, og Vi sagde til dem: Træd ind igennem porten i fuldstændig lydighed - og Vi sagde til dem: Overtræd ikke sabbatsbuddet - og Vi sluttede en stærk pagt med dem [38].

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّوْرَ بِمِيْثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ
ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَّقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوْا فِى
السَّبْتِ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّيْثَاقًا غَلِيْظًا ﴿١٥٤﴾

156. Men fordi de har brudt deres pagt og fornægtet Allahs tegn og forsøgt at dræbe profeterne med urette, og (fordi) de har sagt: Vore hjerter er uomskårne - Nej, men Allah har forseglet dem for deres vantros skyld, så at de kun er lidettroende -

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِّيْثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ
وَقَتْلِهِمُ الْاَنْۢبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَّقَوْلِهِمْ قُلُوْبُنَا
غُلْفٌ ۭ بَلْ طَبَعَ اللّٰهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوْنَ
اِلَّا قَلِيْلًا ﴿١٥٥﴾

157. Og på grund af deres vantro, og fordi de har udtalt en svær bagvaskelse mod Maria,

وَّبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلٰى مَرْيَمَ بُهْتَانًا
عَظِيْمًا ۙ ﴿١٥٦﴾

158. Og fordi de har sagt: Sandelig, vi har myrdet Messias, Jesus, Marias søn, Guds sendebud!- De myrdede

وَّقَوْلِهِمْ اِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيْحَ عِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ

[37] Læg mærke til, at de virkeligt vantro er sådanne, som forkaster så meget som én af Guds profeter. En Muslim må for at være Muslim anerkende alle folkeslags profeter: forkastelse af blot én sætter vedkommende uden for Islam. Hermed er i virkeligheden også lagt det eneste sikre grundlag for fred og samarbejde mellem alle folkeslag. Her viser Islam sin enestående overlegenhed i en gennemført universalisme.

[38] Sammenlign 2:59, 64, 66 og 4:48.

ham ikke, og de dræbte ham ikke ved korsfæstelsen, men han forekom dem (død). Og de, som var uenige derom, er visselig i tvivl derom. De har ingen (sikker) viden, men følger (kun) en formodning, og de dræbte ham visselig ikke [39].

رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ
لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ
مَا لَهُم بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ
يَقِينًا ﴿١٥٧﴾

159. Nej, men Allah har æret ham hos Sig, og Allah er Almægtig, Alviis.

بَل رَّفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾

160. Og der er ingen blandt Skriftens folk, undtagen han visselig vil tro derpå førend sin død, men på opstandelsens dag vil han [Jesus] være et vidne mod dem [40].

وَإِن مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ
وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥٩﴾

161. Derfor, på grund af jødernes synder, har Vi forbudt dem de rene

فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ

---

[39] Se 3:56. Jøderne mente at have modbevist Jesu guddommelige sendelse ved at dræbe ham på korset, for efter deres lov var den, der blev dræbt på et kors, forbandet af Gud (se 5.Moseb. 21:23). Ifølge de bedste arabiske autoriteter betyder: *salaba* ikke 'korsfæste', men derimod: 'dræbe ved korsfæstelse'. *Salaba* betyder egt. 'uddrage marven af' og hentyder til den benbrydning, der hører til en reglementeret korsfæstelse. Verset benægter altså ikke, at Jesus blev hængt på korset, men at han blev dræbt på korset (se Lane & Aqrab). Udtrykket: *walâkin sjubbiha lahum* - betyder: men han (nemlig Jesus) forekom dem (således). Den historie, som var gængs mellem visse kristne sekterere, og som kom ind i Islam ved konvertitter, finder ingen begrundelse i nærværende sammenhæng. Subjektet i sætningen: *walâkin sjubbiha lahum* - må være Jesus. Man kan ikke indføre en person som subjekt, der overhovedet ikke er nævnt i sammenhængen, ejheller i hele Qur'ânen. Den sidste del af verset: 'de dræbte ham visselig ikke' kan efter arabisk sprogbrug også oversættes: 'de omsatte ikke denne (formodning) til vished.' Når verset siger: de myrdede ham ikke og de dræbte ham ikke ved korsfæstelsen - skyldes den første benægtelse (de myrdede ham ikke), at visse jøder hævdede, at Jesus var blevet dræbt (stenet), før han blev korsfæstet. (Se hertil de jødiske kætterlove, som de er samlet af Stauffer i hans bog: Jerusalem und Rom. At Jesus kun blev korsfæstet, beviser at anklagen mod ham lød på, at han var en falsk profet. Havde han hævdet at være guddommelig eller at have bragt en ny lov, skulle han have været stranguleret eller stenet før korsfæstelsen). Se også om Jesu redning fra korsdøden: Heikki Räisänen: Das koranische Jesusbild (Helsinki 1971) pp. 65-77.

[40] Hvis jøder eller kristne opgiver deres formodning om, at Jesus blev dræbt på korset, ville de miste det, der gjorde dem til henholdsvis jøder og kristne, idet jøderne da ville blive nødt til at anerkende Jesus som Messias, og de kristne måtte opgive deres tro på Jesu forsoningsdød, som jo er det centrale kristelige dogme.

Nogle oversætter: 'tror på ham [Jesus] før hans død, idet de mener, at han vil dø efter sit andet komme. Andre siger, at de 'tror på Jesus før deres egen død'. I begge tilfælde ville de altså tro på Jesus - og så ville han ikke være vidne imod dem på opstandelsens dag (!).

Disse to fortolkninger må derfor begge forkastes.

ting, som var dem tilladt - og (også) fordi de vendte mange fra Allahs vej [41].

أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾

162. Og fordi de tager rente, skønt det var dem forbudt, og fordi de opæder menneskers ejendom med falskhed - og Vi har beredt de vantro blandt dem en smertelig straf.

وَأَخْذِهِمُ الرِّبٰوا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ
النَّاسِ بِالْبَاطِلِ ۚ وَأَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِينَ مِنْهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦١﴾

163. Men de af dem, som er grundfæstede i viden, og de troende - de tror på det, som er åbenbaret dig, og på det, som blev åbenbaret før dig - og de, som holder bøn og betaler Zakât og tror på Allah og den yderste dag - sådanne vil Vi give en stor belønning!

لٰكِنِ الرّٰسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ
بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ
الصَّلٰوةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ
الْيَوْمِ الْآخِرِ أُولٰٓئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾

164. Sandelig, Vi har sendt åbenbaring til dig, ligesom Vi sendte åbenbaring til Noah og profeterne efter ham. Og Vi sendte åbenbaring til Abraham og Ismael og Isak og Jakob og stammerne og Jesus og Job og Jonas og Aron og Salomon, og Vi gav David en bog [Salmerne].

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلٰى نُوحٍ وَالنَّبِيّٖنَ
مِنْ بَعْدِهٖ ۚ وَأَوْحَيْنَا إِلٰى إِبْرٰهِيمَ وَإِسْمٰعِيلَ وَ
إِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسٰى وَأَيُّوبَ
وَيُونُسَ وَهٰرُونَ وَسُلَيْمٰنَ ۚ وَآتَيْنَا دَاوٗدَ
زَبُورًا ﴿١٦٣﴾

165. Og der er sendebud, som Vi allerede har berettet dig om før, og (andre) sendebud, som Vi ikke har berettet dig om, og Allah talte særligt til Moses [42].

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنٰهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا
لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۚ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسٰى تَكْلِيمًا ﴿١٦٤﴾

166. Sendebud, som bragte glædeligt budskab, og som bragte advarsel, for at mennesker ikke skulle have nogen

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ

[41] Jøderne blev berøvet Guds velsignelse og nåde i form af åbenbaring ved deres gentagne overtrædelser. Se her 3:51: Jesus kom for at gengive dem de åndelige velsignelser, de længe havde været afskåret fra på grund af deres synder. Men de forkastede også deres Messias, og derfor overgik velsignelsen nu til Ismaelitерne i overensstemmelse med forjættelsen til både Moses (5. Moseb. 18:18) og Jesus (Math. 21:43).

[42] Gud taler til alle profeter. At Han talte særligt til Moses, vil sige, at Han åbenbarede Moses en lov. Se 2:254. Da Abu Dharr spurgte den Hellige Profet, om Adam var en profet, svarede Muhammad: Ja, han var en *mukallam* profet.(Musnad). Der er to slags profeter: *mukallam* og *ghair-mukallam*, med lov og uden lov. Adam blev kaldt *mukallam*-profet, fordi han bragte den første elementære lov.

anklage mod Allah, efter (at) sendebudene (var kommet til dem). Og Allah er Almægtig, Alviis!

عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌۢ بَعْدَ الرُّسُلِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا ﴿١٦٥﴾

167. Men Allah bevidner ved det, Han har åbenbaret dig, at Han har åbenbaret det med Sin viden. Og englene bevidner (det også). Men Allah er tilstrækkelig som Vidne.

لَٰكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنزَلَ إِلَيْكَ ۖ أَنزَلَهُ بِعِلْمِهِ ۖ
وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿١٦٦﴾

168. Sandelig, de, som er vantro og holder folk borte fra Allahs vej er visselig faret vild (og befinder sig) langt fra vejen.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا
ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٦٧﴾

169. Sandelig, de, som er vantro og handler uretfærdigt, dem vil Allah ikke tilgive, og Han vil ikke lede dem ad vejen,

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ
وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ﴿١٦٨﴾

170. Undtagen (ad) vejen til helvede, at forblive deri en lang tid. Og dette er let for Allah.

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ
عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٦٩﴾

171. O I mennesker, Sendebudet er allerede kommet til jer med sandheden fra jeres Herre. Tro derfor, det er det bedste for jer. Men hvis I er vantro, så tilhører alt i himlene og på jorden Allah. Og Allah er Alvidende, Alviis.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِن
رَّبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَّكُمْ ۚ وَإِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا
فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧٠﴾

172. O I Skriftens folk, overdriv ikke i jeres religion og sig intet om Allah undtagen sandheden. Messias, Jesus, Marias søn, var kun Allahs sendebud og (opfyldelsen af) Hans ord, som Han sendte til Maria, og en barmhjertighed fra Ham. Tro derfor på Allah og Hans sendebud og sig ikke: Tre(-enighed)! Afhold jer (derfra), det vil være bedst for jer, thi Allah er kun Een Gud! Ophøjet er Han og fri for enhver mangel, så at Han skulle have en søn! Ham tilhører (alt), hvad der er i himlene, og (alt), hvad der er på jorden!

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى
اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ ۚ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ
رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَىٰ مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ ۖ
فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۖ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ ۚ انتَهُوا
خَيْرًا لَّكُمْ ۚ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۖ سُبْحَانَهُ أَن يَكُونَ
لَهُ وَلَدٌ ۘ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَكَفَىٰ

Og Allah er tilstrækkelig som Beskytter [43].

٢٣ ع بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ﴿١٧١﴾ ع

173. Messias forsmår ikke at være en tjener for Allah - og det gør heller ikke de nærtstående engle. Og de, der forsmår at tjene Ham, og føler sig for stolte (dertil) - dem vil Han visselig samle alle sammen til Sig.

لَنْ يَّسْتَنْكِفَ الْمَسِيْحُ اَنْ يَّكُوْنَ عَبْدًا لِّلّٰهِ وَلَا
الْمَلٰٓئِكَةُ الْمُقَرَّبُوْنَ ؕ وَمَنْ يَّسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهٖ وَ
يَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ اِلَيْهِ جَمِيْعًا ﴿١٧٢﴾

174. Hvad da dem angår, som troede og handlede retfærdigt, dem vil Han give deres fulde belønning og give dem endnu mere af Sin nåde. Men hvad dem angår, der forsmåede og følte sig stolte, dem vil Han straffe med en smertelig straf. Og de vil ikke finde sig nogen ven ved siden af Allah, ejheller nogen hjælper.

فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُوَفِّيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ
وَيَزِيْدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ۚ وَاَمَّا الَّذِيْنَ اسْتَنْكَفُوْا وَ
اسْتَكْبَرُوْا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ۙ وَّلَا يَجِدُوْنَ
لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿١٧٣﴾

175. O I mennesker, der er sandelig kommet et klart bevis til jer fra jeres Herre, og Vi har åbenbaret jer et klart lys.

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَ
اَنْزَلْنَآ اِلَيْكُمْ نُوْرًا مُّبِيْنًا ﴿١٧٤﴾

176. Hvad da dem angår, som tror på Allah og holder fast ved Ham, dem vil Han lade indgå i Sin barmhjertighed og nåde og føre dem til Sig ad den rette vej.

فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَاعْتَصَمُوْا بِهٖ فَسَيُدْخِلُهُمْ
فِيْ رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ ۙ وَّيَهْدِيْهِمْ اِلَيْهِ صِرَاطًا
مُّسْتَقِيْمًا ﴿١٧٥﴾ ؕ

177. De beder dig om din kendelse. Sig: Allah giver jer en kendelse om Kalâlah: hvis en mand dør, som ikke har et barn, men en søster, så tilfalder der hende halvdelen af, hvad han efterlader sig. Og han skal arve hende,

يَسْتَفْتُوْنَكَ ؕ قُلِ اللّٰهُ يُفْتِيْكُمْ فِي الْكَلٰلَةِ ؕ اِنِ امْرُؤٌا
هَلَكَ لَيْسَ لَهٗ وَلَدٌ وَّلَهٗٓ اُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ ۚ
وَهُوَ يَرِثُهَآ اِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّهَا وَلَدٌ ؕ فَاِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ

[43] *Rûh*, der sædvanligvis betyder: ånd - kan også oversættes - barmhjertighed (se Lane). Den påstand, at treenigheden efter Qur'ânen består af Gud, Jesus og Maria, er fuldstændig forfejlet. Hvor Marias påståede guddommelighed nævnes, nævnes treenigheden ikke - og omvendt: hvor treenigheden nævnes (som her), er der ikke tale om, at Maria tilbedes af visse kristne! Allah indblæser alle mennesker Sin ånd (se f.eks. 15:30, 32:10, 38:73). Hvis man insisterer på at oversætte *Rûh* med 'ånd', må det som ellers i Qur'ânen tages i betydningen 'åbenbaringsord' eller 'Gabriel, der er åbenbaringens engel'. De troende modtager også 'en ånd fra Ham' (se 58:23).

hvis hun ikke har noget barn. Men hvis der er to søstre, så skal de have to tredjedele af, hvad han efterlader sig. Og hvis der er søskende, både mandlige og kvindelige, så skal den mandlige (arving) have det samme som to kvindelige (arvinger)s andel. Allah gør det klart for jer, så I ikke farer vild, og Allah er vel vidende om alle ting [44].

فَلَهُمَا الثُّلُثٰنِ مِمَّا تَرَكَ ۚ وَإِنْ كَانُوٓا إِخْوَةً رِّجَالًا
وَّنِسَآءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ ۗ يُبَيِّنُ اللّٰهُ
لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا ۗ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧٦﴾ ع ٢٤ ٢

---

[44] I 4:13 omtales en slags *Kalâlah* (en som hverken har forældre eller afkom) som kun har brødre og søstre fra moderens side. Dette vers omhandler en *Kalâlah*, som har brødre og søstre fra begge forældre - eller kun fra faderens side. Efter Ibn 'Abbâs er *Kalâlah* en person, som ikke har nogen søn - uden hensyn til om hans fader lever eller ikke. Muligt er det da, at den *Kalâlah*, som omtales 4:13, er en person, som ikke har børn, men forældre, medens den i nærværende vers hverken har børn eller forældre. Det er ikke tilfældigt, at dette spørgsmål tages op her efter omtalen af Jesus. Thi efter ham overgik - som sagt - den åndelige arv fra Israeliterne til Ismaeliterne. Jesus var på den måde en slags *Kalâlah:* han var født uden fader og havde intet afkom. Åndeligt afkom havde han ganske vist i form af sine tilhængere, men han var den sidste profet i den israelitiske menighed.

AL-MÂ'IDAH
(åbenbaret efter Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ①

2. O I som tror, opfyld jeres pagter. Tilladt for jer er de firføddede dyr blandt kvæget, undtagen det som er blevet jer forelæst; ikke at I skulle holde jagt for tilladt, når I er på pilgrimfærd, thi Allah bestemmer, hvad Han ønsker.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ ۚ أُحِلَّتْ لَكُم
بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ
وَأَنتُمْ حُرُمٌ ۗ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ②

3. O I som tror, vanhellig ikke Allahs tegn, ejheller den hellige måned eller offerdyrene eller (deres) kranse, og heller ikke dem, der søger til det Hellige Hus [Ka'baen], idet de søger nåde fra deres Herre og (Hans) velbehag. Men når I har aflagt jeres pilgrimsdragt, så må I jage. Fjendskab til et folk, fordi det holdt jer borte fra den Hellige Moské, skal ikke forlede jer til synd, så I begår overtrædelser. Men bistå hinanden i retskaffenhed og gudsfrygt, og bistå ikke hinanden i synd og overtrædelse, og frygt Allah, thi Allah er streng til at straffe.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ
الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آمِّينَ الْبَيْتَ
الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا ۚ وَإِذَا
حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا ۚ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ قَوْمٍ أَن
صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَن تَعْتَدُوا ۘ وَتَعَاوَنُوا
عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۖ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۚ
وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ③

4. Forbudt for jer er det selvdøde og blod og svinekød og det, et andet navn end Allahs er påkaldt over (ved dets slagtning), og det kvalte og det, der er dræbt med sten eller stav, og det, der er dræbt ved fald, og det ihjelstangede og det, som de vilde dyr har ædt af - undtagen det, som I har slagtet - og det, som er ofret på et alter (til afguderne), og at I søger at dele ved (lodkastning med) pile. Dette

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنزِيرِ وَ
مَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ
وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ
عَلَى النُّصُبِ وَأَن تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ۚ ذَٰلِكُمْ فِسْقٌ ۗ
الْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ

er overtrædelse. I dag har de vantro fortvivlet om jeres religion. Frygt dem derfor ikke, men frygt Mig. I dag har Jeg fuldkommet jeres religion for jer og fuldendt Min nåde over jer og valgt Islam til jeres religion. Men mod den, der er tvunget af sult - uden syndig hensigt - er Allah visselig Tilgivende, Barmhjertig [1].

وَاخْشَوْنِ ۚ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَ
أَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ
دِينًا ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ
لِإِثْمٍ ۙ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

5. De spørger dig, hvad der er tilladt dem. Sig: (Alle) gode ting er tilladt jer, og hvad I har lært dyr og rovfugle (at fange til jer), idet I har afrettet dem og lært dem, hvad Allah har lært jer. Spis derfor af det, som de fanger til jer, og nævn Allahs navn derover, og frygt Allah, thi Allah er hurtig til at afregne [2].

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ ۖ قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ ۙ
وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا
عَلَّمَكُمُ اللَّهُ ۖ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ
اللَّهِ عَلَيْهِ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝

6. I dag er alle gode ting blevet tilladt jer - og deres føde, til hvem Skriften blev givet, er tilladt jer, og jeres føde er tilladt for dem. Og de kyske kvinder fra de troende og de kyske kvinder fra dem, til hvem Skriften blev givet før jer, forudsat I giver dem deres brudesum, idet I tager dem til ægte og ikke bedriver utugt og ikke tager hemmelige elskerinder. Men den, der fornægter troen, hans værk er visselig

الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ ۖ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ ۖ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ
الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ
غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ ۗ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ

[1] *Wa-an tastaqsimû bil-azlâm* kan også oversættes: og at I søger underretning om jeres skæbne ved pilekast - en hedensk skik ligesom det at dele kød ved lodtrækning.- 'I dag har de vantro fortvivlet om jeres religion' kan også betyde:'I dag har de vantro fortvivlet om at skade jeres religion'.

[2] 'Alle gode ting' betyder egentlig: alle gode og rene ting, d.v.s. ting, som hverken skader sundheden eller moralen.

blevet til intet, og han vil i det hinsides være blandt taberne [3].

الْخٰسِرِيْنَ ﴿٦﴾

7. O I som tror, når I står op til bønnen, så vask jeres ansigter og jeres hænder indtil albuerne og stryg jer over hovedet og (vask) jeres fødder indtil anklerne. Og hvis I er i en tilstand af urenhed, så rens jer (ved et bad). Og hvis I er syge eller på rejse eller en af jer kommer fra nødtørftsstedet eller I har berørt kvinder, og I så ikke finder vand, så tag rent sand og gnid jeres ansigter og jeres hænder dermed. Allah ønsker ikke at lægge nogen byrde på jer, men Han ønsker at rense jer og at fuldende Sin nåde over jer, for at I må være taknemmelige.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا قُمْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ فَاغْسِلُوْا
وُجُوْهَكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ اِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوْا بِرُءُوْسِكُمْ
وَاَرْجُلَكُمْ اِلَى الْكَعْبَيْنِ ۭ وَاِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوْا ۭ
وَاِنْ كُنْتُمْ مَّرْضٰٓى اَوْ عَلٰي سَفَرٍ اَوْ جَاۗءَ اَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ
الْغَاۗىِٕطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَاۗءَ فَلَمْ تَجِدُوْا مَاۗءً فَتَيَمَّمُوْا
صَعِيْدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوْا بِوُجُوْهِكُمْ وَاَيْدِيْكُمْ مِّنْهُ ۭ
مَا يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجٍ وَّلٰكِنْ يُّرِيْدُ
لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٧﴾

8. Og ihukom Allahs nåde mod jer og Hans pagt, som Han sluttede med jer, da I sagde: Vi hører, og vi adlyder! Og frygt Allah, thi Allah ved, hvad der er i hjerterne.

وَاذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمِيْثَاقَهُ الَّذِيْ وَاثَقَكُمْ
بِهٖٓ ۙ اِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ۡ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ
عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿٨﴾

9. O I som tror, vær standhaftige for Allah(s sag), (idet I er) vidner med retfærdighed. Og lad ikke fjendskab til et folk forlede jer til synd, så I ikke handler retfærdigt. Vær retfærdige! - det er nærmere ved gudsfrygt. Og frygt Allah, thi Allah er vel vidende om, hvad I gør.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوّٰمِيْنَ لِلّٰهِ شُهَدَاۗءَ بِالْقِسْطِ ۡ
وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓي اَلَّا تَعْدِلُوْا ۭ اِعْدِلُوْا ۣ
هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى ۡ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا
تَعْمَلُوْنَ ﴿٩﴾

10. Allah har forjættet dem, som tror og handler retfærdigt, (at der) for dem (skal være) tilgivelse og en stor belønning.

وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ لَهُمْ
مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿١٠﴾

[3] En Muslim må gifte sig med en kvinde fra de tidligere skriftfolk - forudsat at det ikke skader hans tro. En Muslim kan altså gifte sig med en kristen kvinde. Hun kan være sikker på ikke at høre andet end godt om Jesus i et muslimisk hjem. Men en muslimisk kvinde må ikke giftes med en kristen mand, da det er højst sandsynligt, at hun i et kristent hjem vil få ting at høre om Muhammad, som kan såre hendes religiøse følelser.

11. Men, de som er vantro og fornægter Vore tegn - de skal være helvedes indbyggere.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٠﴾

12. O I som tror, ihukom Allahs nåde mod jer, da et folk tænkte på at strække deres hænder ud mod jer, men Han holdt deres hænder tilbage fra jer. Og frygt Allah, og lad de troende sætte deres lid til Allah [4].

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هَمَّ
قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ
عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

13. Sandelig, Allah havde sluttet en pagt med Israels børn. Og Vi opvakte blandt dem tolv førere. Og Allah sagde: Se, Jeg er med jer; hvis I holder bøn og betaler Zakât og tror på Mine sendebud og står dem bi og yder Allah et godt lån, så vil Jeg visselig tage jeres synder fra jer og indføre jer i haver, gennem hvilke floder strømmer. Men den af jer, der bliver vantro efter dette, han er visselig faret vild fra den rette vej [5].

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ
اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا ۖ وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ ۖ لَئِنْ أَقَمْتُمُ
الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ
وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ
وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ فَمَنْ
كَفَرَ بَعْدَ ذَٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٢﴾

14. Men fordi de brød deres pagt, har Vi forbandet dem og gjort deres hjerter forhærdede. De fjerner ordene fra deres (rette) steder, og de har glemt en del af det, de blev formanet med. Og du vil ikke ophøre med at finde forræderi fra deres side - undtagen (fra) nogle få af dem. Men tilgiv dem og vend dig (fra dem), thi Allah elsker dem, der handler godt.

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ
قَاسِيَةً ۖ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ ۙ وَنَسُوا حَظًّا
مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ ۚ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَىٰ خَائِنَةٍ مِنْهُمْ
إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ ۖ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

15. Og med dem, som siger: Vi er kristne, sluttede Vi (også) en pagt, og

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَىٰ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا

[4] Det er ikke sikkert, at verset sigter til Guds beskyttelse, da 6 hyklere søgte at dræbe Profeten på hjemvejen fra *Tabûk*. Verset kan udmærket forstås som sigtende til Guds beskyttelse i al almindelighed.

[5] De 12 førere siges at være dem, der udpegedes af Moses (4.Moseb. 1:4-16). Mere sandsynligt er, at det er 12 profeter efter Moses, jvf. Profetens ord: 'Antallet af mine khaliffer er som antallet af Mose ***nuqabâ'*** (pluralis af ***naqib***, en fører). (Kans al-'Ummâl, Vol.3,p.205).

de glemte (også) en del af det, de blev formanet med. Derfor vakte Vi fjendskab og had mellem dem indtil opstandelsens dag. Og snart vil Allah underrette dem om, hvad de har gjort [6].

حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُوا بِهِ ۚ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ
إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۚ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا
يَصْنَعُونَ ﴿١٥﴾

16. O I Skriftens folk, nu er Vort Sendebud kommet til jer for at gøre klart for jer meget af det, som I har skjult af Skriften, og for at lade meget stå hen. Der er sandelig kommet til jer fra Allah et lys og en klar Bog,

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا
مِّمَّا كُنتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَن كَثِيرٍ ۚ
قَدْ جَاءَكُم مِّنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُّبِينٌ ﴿١٦﴾

17. Hvormed Allah leder den, som søger Hans velbehag, (ad) fredens veje, og Han fører dem ud af mørket ind i lyset efter Sin vilje, og Han leder dem til den rette vej.

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ
وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ
إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٧﴾

18. Vantro er sandelig de, som siger: Allah er visselig Messias, Marias søn. Sig: Hvem formår da noget mod Allah, om Han ønsker at tilintetgøre Messias, Marias søn, og hans moder og alle, som er på jorden? Og Allah tilhører kongedømmet over himlene og jorden og hvad der er imellem dem. Han skaber, hvad Han vil! Og Allah er Mægtig over alle ting.

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۚ
قُلْ فَمَن يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَن يُهْلِكَ
الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَمَن فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ۗ
وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ يَخْلُقُ
مَا يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨﴾

19. Og jøderne og de kristne siger: Vi er Allahs sønner og Hans elskede. Sig: Hvorfor straffer Han jer så for jeres synder? Nej, I er dødelige blandt dem. Han har skabt! Han tilgiver, hvem Han vil, og Han straffer, hvem Han vil! Og Allah tilhører kongedømmet over himlene og jorden og hvad der er imellem dem, og til Ham er (alles) tilbagekomst.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ
وَأَحِبَّاؤُهُ ۚ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُم ۖ بَلْ
أَنتُم بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ ۚ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ
مَن يَشَاءُ ۚ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
بَيْنَهُمَا ۖ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٩﴾

[6] Denne profeti om fjendskab og had mellem de kristne folk har i vores tid set sin opfyldelse i 2 verdenskrige.

20. O I Skriftens folk, Vort Sendebud er kommet til jer, efter en pause i sendebudenes række, for at gøre jer klart, at I ikke kan sige: Der er ikke kommet nogen forkynder af godt budskab, ejheller nogen advarer, til os! Der er sandelig nu kommet en, der bringer godt budskab og en advarer til jer. Og Allah er Mægtig over alle ting!

يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ قَدۡ جَآءَكُمۡ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمۡ عَلَىٰ
فَتۡرَةٖ مِّنَ ٱلرُّسُلِ أَن تَقُولُواْ مَا جَآءَنَا مِنۢ بَشِيرٖ وَ
لَا نَذِيرٖۖ فَقَدۡ جَآءَكُم بَشِيرٞ وَنَذِيرٞۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ
كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ

21. Og da Moses sagde til sit folk: O mit folk, ihukom Allahs nåde mod jer, da Han opvakte profeter blandt jer og gjorde jer til konger, og Han gav jer, hvad Han ikke gav et (andet) af folkeslagene.

وَإِذۡ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوۡمِهِۦ يَٰقَوۡمِ ٱذۡكُرُواْ نِعۡمَةَ ٱللَّهِ
عَلَيۡكُمۡ إِذۡ جَعَلَ فِيكُمۡ أَنۢبِيَآءَ وَجَعَلَكُم مُّلُوكٗا
وَءَاتَىٰكُم مَّا لَمۡ يُؤۡتِ أَحَدٗا مِّنَ ٱلۡعَٰلَمِينَ

22. O mit folk, drag ind i det hellige land, som Allah har bestemt for jer, og vend ikke jeres rygge til, thi så vil I vende om som tabere.

يَٰقَوۡمِ ٱدۡخُلُواْ ٱلۡأَرۡضَ ٱلۡمُقَدَّسَةَ ٱلَّتِي كَتَبَ ٱللَّهُ لَكُمۡ
وَلَا تَرۡتَدُّواْ عَلَىٰٓ أَدۡبَارِكُمۡ فَتَنقَلِبُواْ خَٰسِرِينَ

23. (Da) sagde de: O Moses, se, der er et folk af tyranner deri, og vi vil visselig ikke drage ind i det, førend de drager ud af det. Men hvis de drager ud af det, så vil vi visselig drage ind.

قَالُواْ يَٰمُوسَىٰٓ إِنَّ فِيهَا قَوۡمٗا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَن
نَّدۡخُلَهَا حَتَّىٰ يَخۡرُجُواْ مِنۡهَا فَإِن يَخۡرُجُواْ مِنۡهَا
فَإِنَّا دَٰخِلُونَ

24. Da sagde to mænd af dem, der frygtede (Gud) - Allah havde været dem nådig -: Drag ind gennem porten (og lige) mod dem! Når I så er draget ind, vil I visselig være sejrherrer! Og stol på Allah, om I er troende!

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ ٱلَّذِينَ يَخَافُونَ أَنۡعَمَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِمَا
ٱدۡخُلُواْ عَلَيۡهِمُ ٱلۡبَابَ فَإِذَا دَخَلۡتُمُوهُ فَإِنَّكُمۡ غَٰلِبُونَۚ
وَعَلَى ٱللَّهِ فَتَوَكَّلُوٓاْ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ

25. De sagde: O Moses, vi vil i evighed ikke betræde det, så længe de er deri. Gå da du og din Herre og kæmp. Se, vi bliver siddende her [7]!

قَالُواْ يَٰمُوسَىٰٓ إِنَّا لَن نَّدۡخُلَهَآ أَبَدٗا مَّا دَامُواْ فِيهَا
فَٱذۡهَبۡ أَنتَ وَرَبُّكَ فَقَٰتِلَآ إِنَّا هَٰهُنَا قَٰعِدُونَ

[7] At *abad* på arabisk ikke betyder nogen virkelig evighed, viser dette vers. Ordet implicerer kun en lang periode - eller bruges for at forstærke et udtryk.

26. Han sagde: Min Herre, se, jeg har kun magt over mig selv og min broder. Sæt da skel mellem os og det oprørske folk!

قَالَ رَبِّ اِنِّىۡ لَاۤ اَمۡلِكُ اِلَّا نَفۡسِىۡ وَاَخِىۡ فَافۡرُقۡ بَيۡنَنَا
وَبَيۡنَ الۡقَوۡمِ الۡفٰسِقِيۡنَ ۝٢٦

27. Han [Gud] sagde: Så skal det da være dem forbudt i fyrre år! - De skal flakke om på jorden. Og fortvivl ikke over det oprørske folk.

قَالَ فَاِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيۡهِمۡ اَرۡبَعِيۡنَ سَنَةً ۚ يَتِيۡهُوۡنَ
فِى الۡاَرۡضِ ؕ فَلَا تَاۡسَ عَلَى الۡقَوۡمِ الۡفٰسِقِيۡنَ ۝٢٧

28. Og forelæs dem (o Muhammad) beretningen om Adams sønner i sandhed, hvordan de begge bragte et offer, og det (kun) blev modtaget af den ene af dem, og det blev ikke modtaget af den anden. Da sagde han: Jeg vil sandelig dræbe dig! (Den anden) svarede: Allah modtager kun fra de gudfrygtige!

وَاتۡلُ عَلَيۡهِمۡ نَبَاَ ابۡنَىۡ اٰدَمَ بِالۡحَـقِّ ۘ اِذۡ قَرَّبَا قُرۡبَانًا
فَتُقُبِّلَ مِنۡ اَحَدِهِمَا وَلَمۡ يُتَقَبَّلۡ مِنَ الۡاٰخَرِ ؕ قَالَ
لَاَقۡتُلَـنَّكَ ؕ قَالَ اِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللّٰهُ مِنَ الۡمُتَّقِيۡنَ ۝٢٨

29. Selv om du også strækker din hånd ud mod mig for at dræbe mig, så vil jeg ikke strække min hånd ud mod dig for at dræbe dig. Se, jeg frygter Allah, alverdens Herre!

لَـئِنۡۢ بَسَطْتَّ اِلَىَّ يَدَكَ لِتَقۡتُلَنِىۡ مَاۤ اَنَا بِبَاسِطٍ يَّدِىَ
اِلَيۡكَ لِاَقۡتُلَكَ ۚ اِنِّىۡۤ اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الۡعٰلَمِيۡنَ ۝٢٩

30. Jeg ønsker, at du skal bære synden mod mig og din (egen) synd, så du bliver en af ildens beboere, og det er misdædernes løn!

اِنِّىۡۤ اُرِيۡدُ اَنۡ تَبُوۡٓاَ بِاِثۡمِىۡ وَاِثۡمِكَ فَتَكُوۡنَ مِنۡ
اَصۡحٰبِ النَّارِ ۚ وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الظّٰلِمِيۡنَ ۝٣٠

31. Og hans sjæl tilskyndede ham til at dræbe sin broder. Så dræbte han ham og blev en af de fortabte.

فَطَوَّعَتۡ لَهٗ نَفۡسُهٗ قَتۡلَ اَخِيۡهِ فَقَتَلَهٗ فَاَصۡبَحَ
مِنَ الۡخٰسِرِيۡنَ ۝٣١

32. Da sendte Allah en ravn, som skrabede i jorden, så den kunne vise ham, hvorledes han skulle skjule sin broders lig. Han sagde: O ve mig, er jeg ude af stand til at være som denne ravn og skjule min broders lig? Og han blev da en af de angrende.

فَبَعَثَ اللّٰهُ غُرَابًا يَّبۡحَثُ فِى الۡاَرۡضِ لِيُرِيَهٗ كَيۡفَ
يُوَارِىۡ سَوۡءَةَ اَخِيۡهِ ؕ قَالَ يٰوَيۡلَتٰۤى اَعَجَزۡتُ اَنۡ اَكُوۡنَ
مِثۡلَ هٰذَا الۡغُرَابِ فَاُوَارِىَ سَوۡءَةَ اَخِىۡ ۚ فَاَصۡبَحَ
مِنَ النّٰدِمِيۡنَ ۝٣٢

33. Af denne grund foreskrev Vi Israels børn, at den, der dræber et

مِنۡ اَجۡلِ ذٰلِكَ ۛۚ كَتَبۡنَا عَلٰى بَنِىۡۤ اِسۡرَآءِيۡلَ اَنَّهٗ مَنۡ

menneske, hvis det ikke er for (mord på) et menneske eller for oprør i landet, så skal det (for ham) være, som om han har dræbt hele menneskeheden. Og den, der lader det i live, så skal det (for ham) være, som om han har holdt hele menneskeheden i live. Og Vore sendebud er visselig kommet til dem med klare tegn, men de fleste af dem handlede derpå visselig umådeholdent i landet.

قتل نفسا بغير نفس او فساد في الارض فكانما
قتل الناس جميعا ومن احياها فكانما احيا الناس
جميعا ولقد جاءتهم رسلنا بالبينت ثم ان
كثيرا منهم بعد ذلك في الارض لمسرفون ٣٢

34. Deres løn, som fører krig mod Allah og Hans Sendebud, og som anstrenger sig for at skabe oprør i landet, skal ene og alene være, at de dræbes eller korsfæstes eller at deres hænder og fødder hugges af på modsat side, eller at de fordrives fra landet. Dette vil være til skændsel for dem i denne verden, og i den kommende vil de lide en svær straf - [8]

انما جزؤا الذين يحاربون الله ورسوله ويسعون
في الارض فسادا ان يقتلوا او يصلبوا او تقطع
ايديهم وارجلهم من خلاف او ينفوا من الارض
ذلك لهم خزي في الدنيا ولهم في الاخرة عذاب
عظيم ٣٣

35. Undtagen de, som angrer, førend I får magt over dem. Vid da, at Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

الا الذين تابوا من قبل ان تقدروا عليهم فاعلموا
ان الله غفور رحيم ٣٤

36. O I som tror, frygt Allah og søg nærhed til Ham og kæmp for Hans sag, for at I må fuldkommengøres!

يايها الذين امنوا اتقوا الله وابتغوا اليه الوسيلة
وجاهدوا في سبيله لعلكم تفلحون ٣٥

37. Sandelig, de som er vantro - selv om de også ejede alt, hvad der er på jorden og det samme lagt dertil for at løskøbe sig dermed fra straffen på opstandelsens dag, så ville det dog ikke blive modtaget af dem. Men en smertelig straf bliver dem til del.

ان الذين كفروا لو ان لهم ما في الارض جميعا
ومثله معه ليفتدوا به من عذاب يوم القيمة
ما تقبل منهم ولهم عذاب اليم ٣٦

[8] Dette vers viser, at fortællingen om Adams sønner skal være en lære for jøderne, som ved alle mulige anslag søgte at gøre Profetens sag til intet. Den enestående betydning, som Profetens mission havde, godtgøres af ordene: Den, der lader ham i live, for ham skal det være, som om han holdt hele menneskeheden i live. *Min Khilâfin* kan både betyde 'på modsat side' og 'på grund af (deres) oprør'.

38. De ville gerne undslippe fra ilden, men de skal ikke undslippe fra den, og en varig straf bliver dem til del.

يُرِيدُونَ أَن يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُم بِخَارِجِينَ
مِنْهَا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٧﴾

39. Og tyven - mand eller kvinde - hug deres hænder af, til straf for, hvad de har erhvervet sig, (som) et afskrækkende eksempel fra Allah. Og Allah er Almægtig, Alviis [9].

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا
كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾

40. Men den, der angrer efter sin brøde og forbedrer sig, til ham vender Allah sig visselig (i Sin nåde), thi Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

فَمَن تَابَ مِن بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ
عَلَيْهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٩﴾

41. Ved du da ikke, at kongedømmet over himlene og jorden tilhører Allah? Han straffer, hvem Han vil, og Han tilgiver, hvem Han vil. Og Allah er Mægtig over alle ting.

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ
مَن يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾

42. O du Sendebud, de som styrter hovedkulds i vantro, skal ikke bedrøve dig - de, som siger med deres munde: Vi tror! - dog deres hjerter tror ikke. Og af dem, som er jøder, er der nogle, som lytter efter løgn - de lytter for et andet folk, som ikke kommer til dig. De fordrejer ordene, efter at de er anbragt på deres (rette) steder. De siger: Hvis der bliver givet jer dette, så modtag det, og hvis der ikke bliver givet jer det, så tag jer i agt! - Og den, som Allah ønsker at stille på prøve, for ham har du ikke magt i nogen ting mod Allah. Sådanne er de, hvis hjerter

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي
الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن
قُلُوبُهُمْ ۛ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا ۛ سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ
سَمَّاعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ ۖ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ
مِن بَعْدِ مَوَاضِعِهِ ۖ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَٰذَا فَخُذُوهُ
وَإِن لَّمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا ۚ وَمَن يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ

[9] Det følgende vers, der omtaler muligheden af anger viser, at den omtalte straf kun bør bringes i anvendelse overfor forhærdede forbrydere og i gentagelsestilfælde. Det samme viser også v.34, hvor minimumstraffen for den alvorligere forbrydelse: blodigt oprør er landsforvisning. Minimumstraffen for den mindre forbrydelse: tyveri - må være mindre end denne straf. Derfor er det klart, at dette vers her kun nævner maximalstraffen. 'At hugge hånden af' betyder også idiomatisk: 'at forhindre nogen i at gøre noget'.

Allah ikke ønsker at rense. For dem er der skændsel i denne verden, og i den kommende bliver dem en svær straf til del.

43. De lytter efter løgn og opæder det forbudte. Men hvis de kommer til dig, så døm mellem dem eller vend dig fra dem. Og hvis du vender dig fra dem, vil de ikke kunne skade dig det mindste. Men hvis du dømmer, så døm dem imellem i retfærdighed, thi Allah elsker de retfærdige.

44. Men hvorledes skal de tage dig til dommer, når de dog har Torahen hos sig, hvori Allahs dom er? Dog vender de sig derefter bort. Og sådanne er ikke troende.

45. Vi har visselig åbenbaret Torahen, hvori der var retledning og lys. Dermed har profeterne, som underkastede sig, dømt for dem, som var jøder, og (også) rabbierne og de lærde, fordi det var dem pålagt at bevare Allahs bog, og de var vægtere over den. Frygt derfor ikke mennesker, men frygt Mig, og sælg ikke Allahs tegn for en ringe pris. Og de, der ikke dømmer efter det, som Allah har åbenbaret, er da de vantro [10].

46. Og Vi har foreskrevet dem deri: liv for liv, og øje for øje, og næse for næse, og øre for øre, og tand for tand, og for (andre) skader lige gengæld. Men den, der giver afkald derpå, for ham skal det være en soning. Og de,

فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ
اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ ۚ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ ۖ وَ
لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾
سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَّالُونَ لِلسُّحْتِ ۚ فَإِنْ جَاءُوكَ
فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ ۖ وَإِنْ تُعْرِضْ
عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا ۖ وَإِنْ حَكَمْتَ
فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾
وَكَيْفَ يُحَكِّمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَاةُ فِيهَا حُكْمُ
اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ ۚ وَمَا أُولَٰئِكَ
بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾ ع
إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَاةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ ۚ يَحْكُمُ
بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ
وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا
عَلَيْهِ شُهَدَاءَ ۚ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِ وَ
لَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا ۚ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا
أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾
وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ
بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ
بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ ۚ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ
كَفَّارَةٌ لَهُ ۚ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ

[10] At de jødiske profeter dømte i overensstemmelse med Moseloven, viser at der er 2 slags profeter - med lov og uden.

der ikke dømmer efter det, som Allah har åbenbaret, er de uretfærdige [11].

هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٤٦﴾

47. Og Vi lod Jesus, Marias søn, følge i deres fodspor som opfyldelse af det, der var før ham i Torahen. Og Vi gav ham Evangeliet, i hvilket (der var) retledning og lys og en bekræftelse af det, som var før det, nemlig Torahen, og en retledning og formaning for de gudfrygtige.

وَقَفَّيْنَا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ بِعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا
لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرٰىةِ وَاٰتَيْنٰهُ الْاِنْجِيْلَ فِيْهِ
هُدًى وَّنُوْرٌ وَّمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرٰىةِ
وَهُدًى وَّمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿٤٧﴾

48. Og Evangeliets folk skal dømme i overensstemmelse med det, som Allah har åbenbaret deri, og de, der ikke dømmer efter det, som Allah har åbenbaret, er de oprørske.

وَلْيَحْكُمْ اَهْلُ الْاِنْجِيْلِ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فِيْهِ وَمَنْ لَّمْ
يَحْكُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿٤٨﴾

49. Og Vi har åbenbaret dig Bogen med sandheden, som opfyldelse af det, der var før den af Skriften og som en vægter over den. Døm derfor mellem dem [skriftfolkene] i overensstemmelse med det, som Allah har åbenbaret, og følg ikke deres onde lyster, (så du skulle gå) imod sandheden, som er kommet til dig. For hver af jer har Vi foreskrevet en lov og en klar vej, og hvis Allah havde villet, havde Han visselig gjort jer til een menighed, men (Han har villet det sådan) for at sætte jer på prøve gennem det, som Han har givet jer. Kappes derfor i gode gerninger. Til Allah er jeres tilbagevenden alle til hobe, så vil Han gøre det klart for jer, som I er uenige om [12].

وَاَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ مِنَ الْكِتٰبِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُمْ
بَيْنَهُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ عَمَّا
جَآءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَّ
مِنْهَاجًا وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً
وَّلٰكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِيْ مَآ اٰتٰىكُمْ فَاسْتَبِقُوا
الْخَيْرٰتِ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿٤٩﴾

50. Og døm du da mellem dem efter det, som Allah har åbenbaret, og følg

وَاَنِ احْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ

[11] Den mulighed, der her nævnes for at eftergive straffe, viser, at Moseloven i sin oprindelige og ægte skikkelse allerede har indeholdt meget af den mildhed, som Jesus kom for at gengive den.

[12] *Sjir'a* (lov) henfører mest til det åndelige, og *Minhâdj* (klar vej) til verdslige forhold.

ikke deres onde lyster, men tag dig i agt for dem, så de ikke bringer dig i vanskeligheder på grund af en del af det. Allah har åbenbaret dig. Men hvis de vender sig bort, så vid, at Allah kun ønsker at straffe dem for en del af deres synder. Og se, mange af menneskene er visselig oprørere [13].

واحذرهم ان يفتنوك عن بعض ما انزل الله اليك
فان تولوا فاعلم انما يريد الله ان يصيبهم ببعض
ذنوبهم وان كثيرا من الناس لفسقون ﴿٥٠﴾

51. Er det da en dom fra uvidenheden (s tid), de ønsker? Og hvem er bedre til (at fælde) dom end Allah for et folk, der har (troens) vished?

افحكم الجاهلية يبغون ومن احسن من الله
حكما لقوم يوقنون ﴿٥١﴾

52. O I som tror, tag ikke jøderne og de kristne til venner. De er hinandens venner. Den af jer, der tager dem til venner, er sandelig én af dem. Allah retleder visselig ikke det uretfærdige folk [14].

يايها الذين امنوا لا تتخذوا اليهود والنصرى اولياء
بعضهم اولياء بعض ومن يتولهم منكم فانه
منهم ان الله لا يهدي القوم الظلمين ﴿٥٢﴾

53. Og du vil se dem, i hvis hjerter der er sygdom, ile til dem, idet de siger: Vi frygter, at en ulykke vil ramme os! Men måske vil Allah bringe en sejr eller (en anden) forordning fra Sig, og så vil de angre det, de skjulte i deres sjæle.

فترى الذين في قلوبهم مرض يسارعون فيهم
يقولون نخشى ان تصيبنا دائرة فعسى الله ان ياتي
بالفتح او امر من عنده فيصبحوا على ما اسروا في
انفسهم ندمين ﴿٥٣﴾

54. Og de, som tror, vil sige: Er det dem, der svor ved Allah deres kraftigste eder. at de sandelig var med jer? Deres handlinger er blevet til intet, og de er (selv) blevet tabere.

ويقول الذين امنوا اهؤلاء الذين اقسموا بالله جهد
ايمانهم انهم لمعكم حبطت اعمالهم فاصبحوا
خسرين ﴿٥٤﴾

55. O I som tror, den af jer, som falder fra sin religion, (skal vide, at) Allah da snart vil bringe et (andet) folk, som Han vil elske, og som vil elske

يايها الذين امنوا من يرتد منكم عن دينه فسوف

[13] Grunden til de vantros fjendskab var den åbenbaring, der blev givet Profeten. Deres hemmelige anslag var motiverede af de dele af hans lære, som især var dem og deres yndlingssynspunkter imod.

[14] Sammenlign vv. 58 og 59 og Sûra 60, vv. 9-10.

Ham, ydmyge overfor de troende og hårde overfor de vantro. De vil kæmpe for Allahs sag og ikke frygte den dadlendes dadel. Dette er Allahs nåde, som Han giver til hvem Han vil. Og Allah er overmåde Gavmild, Alvidende.

56. Jeres venner er ene og alene Allah og Hans Sendebud og de troende, de, som holder bøn og betaler Zakât og bøjer sig (for Gud alene).

57. Og den, der tager Allah og Hans Sendebud og de troende til venner, (han skal vide, at) Allahs parti visselig er de sejrende.

58. O I som tror, tag ikke til venner dem, der driver spot og spøg med jeres religion, fra dem, til hvem Skriften blev givet før jer, ejheller de vantro, men frygt Allah, hvis I er troende.

59. Og når I kalder til bøn, så driver de spot og spøg dermed. Dette er, fordi de er et folk, som intet begriber.

60. Sig: O I Skriftens folk, mon I kun nærer uvilje mod os, fordi Vi tror på Allah og hvad Han har åbenbaret os og hvad der blev åbenbaret før (os), eller fordi de fleste af jer er oprørske?

61. Sig: Skal jeg meddele jer, hvis løn hos Allah er værre end dette? Den, som Allah har forbandet, og som Han er vred på - og dem, som Han har gjort til aber og svin og dem, der tilbeder den onde. Sådanne er i en værre stilling og mere vildfarne fra den rette vej.

62. Og når de kommer til jer, siger de: Vi tror! - men de er dog allerede

يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا
يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ
الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ
اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾ ع

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ
هُزُوًا وَلَعِبًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ
أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا
ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ
إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ﴿٥٩﴾

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذَٰلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ
اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ
الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَ
أَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾

وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا

trådt ind (hos jer) med vantro, og de er visselig (også) gået bort (fra jer) i den, og Allah ved bedst, hvad de skjuler.

بِهِ ۚ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦١﴾

63. Og du ser mange af dem ile hovedkulds i synd og overtrædelse og til fortæring af det forbudte. Ondt er visseligt, hvad de gør.

وَتَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَ
أَكْلِهِمُ السُّحْتَ ۚ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾

64. Hvorfor mon deres skriftkloge og lærde ikke har forbudt deres syndige tale og deres fortæring af det forbudte. Ondt er visseligt, hvad de øver.

لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَن قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ
وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ ۚ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾

65. Og jøderne siger: Allahs hånd er bundet!- Deres hænder skal bindes, og de skal forbandes for det, de siger. - Nej, begge Hans hænder er vidt åbne! Han skænker, som Han vil. Men det, der er åbenbaret dig fra Din Herre, vil visselig forøge mange af dem i oprør og vantro. Og Vi har kastet fjendskab og had mellem dem til opstandelsens dag. Hver gang de tænder en ild til krig, vil Allah udslukke den, og de anstrenger sig for at stifte ufred på jorden. Og Allah elsker ikke dem, der stifter ufred.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ ۚ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ
وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا ۘ بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ
يَشَاءُ ۚ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُم مَّا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن
رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۚ وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ
وَالْبَغْضَاءَ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۚ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا
لِّلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ ۚ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا ۚ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

66. Men hvis Skriftens folk havde troet og været gudfrygtige, så havde Vi visselig taget deres synder fra dem, og havde visselig ført dem ind i salighedens haver.

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٦٥﴾

67. Og hvis de havde fulgt Torahen og Evangeliet og hvad der (nu) er åbenbaret dem fra deres Herre, så ville de visselig have nydt (de gode ting) over dem og under deres fødder. Blandt dem er der et folk, som er

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَاةَ وَالْإِنجِيلَ وَمَا أُنزِلَ
إِلَيْهِم مِّن رَّبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِن فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ
أَرْجُلِهِم ۚ مِّنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ ۖ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ سَاءَ

mådeholdent, men ondt er, hvad mange af dem bedriver [15].

ع ٩ ١٣ مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾

68. O du Sendebud, forkynd hvad der er åbenbaret dig fra din Herre, og hvis du ikke gør det, så har du ikke forkyndt Hans budskab. Og Allah vil beskytte dig mod mennesker, thi Allah retleder ikke de vantros folk.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلرَّسُولُ بَلِّغْ مَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ ۖ وَإِن لَّمْ
تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُۥ ۚ وَٱللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ ٱلنَّاسِ ۗ
إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٦٨﴾

69. Sig: O I Skriftens folk, I bygger ikke på noget, førend I følger Torahen og Evangeliet og hvad der (nu) er blevet åbenbaret jer fra jeres Herre! Og hvad der er åbenbaret dig fra din Herre vil visselig forøge mange af dem i oprør og vantro, men fortvivl ikke over de vantros folk.

قُلْ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَىْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا۟ ٱلتَّوْرَىٰةَ
وَٱلْإِنجِيلَ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ ۗ وَلَيَزِيدَنَّ
كَثِيرًا مِّنْهُم مَّآ أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ طُغْيَٰنًا وَكُفْرًا ۖ
فَلَا تَأْسَ عَلَى ٱلْقَوْمِ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٦٩﴾

70. Sandelig, de som tror, og de som er jøder og sabierne og de kristne - forsåvidt de tror på Allah og den yderste dag og handler retfærdigt, skal ingen frygt komme over dem, og de skal ikke sørge.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَٱلَّذِينَ هَادُوا۟ وَٱلصَّٰبِـُٔونَ وَٱلنَّصَٰرَىٰ
مَنْ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ وَعَمِلَ صَٰلِحًا فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٧٠﴾

71. Vi har visselig sluttet en pagt med Israels børn, og Vi har sendt sendebud til dem. Hver gang et sendebud kom til dem med hvad deres sjæle ikke begærede, forkastede de en del og søgte at dræbe en del.

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَٰقَ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ وَأَرْسَلْنَآ إِلَيْهِمْ
رُسُلًا ۖ كُلَّمَا جَآءَهُمْ رَسُولٌۢ بِمَا لَا تَهْوَىٰٓ أَنفُسُهُمْ
فَرِيقًا كَذَّبُوا۟ وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧١﴾

72. Og de mente, at der ikke ville komme vanskeligheder, derfor blev de blinde og døve. Men så vendte Allah Sig til dem (i Sin nåde), men mange af dem blev atter blinde og døve. Men Allah ser, hvad de gør.

وَحَسِبُوٓا۟ أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا۟ وَصَمُّوا۟ ثُمَّ تَابَ ٱللَّهُ
عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا۟ وَصَمُّوا۟ كَثِيرٌ مِّنْهُمْ ۚ وَٱللَّهُ بَصِيرٌۢ بِمَا
يَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾

73. Sandelig, de er vantro, som siger: Allah - det er Messias, Marias søn!

لَقَدْ كَفَرَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓا۟ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْمَسِيحُ ٱبْنُ مَرْيَمَ

[15] Ved 'de gode ting over dem' forstås himmelske velsignelser, som f.ex. åbenbaringens gave - og ved 'gode ting under deres fødder' materielle goder.

- men Messias sagde (selv): O Israels børn, tilbed Allah, min Herre og jeres Herre, thi den, som sætter nogen ved siden af Allah, ham har Allah visselig forbudt paradiset, og hans sted skal være (helvedes) ild! Og misdæderne vil ingen hjælpere have!

وَقَالَ الْمَسِيحُ يَٰبَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ ۖ إِنَّهُۥ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ
الْجَنَّةَ وَمَأْوَىٰهُ النَّارُ ۖ وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ ﴿٧٢﴾

74. Sandelig, de er vantro, som siger: Allah er visselig den tredje af tre!- men der er ingen gud undtagen den Ene Gud, og hvis de ikke afholder sig fra det, de siger, så vil en smertelig straf visselig ramme dem af dem, der er vantro.

لَّقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوٓا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَٰثَةٍ ۘ وَمَا مِنْ
إِلَٰهٍ إِلَّآ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ ۚ وَإِن لَّمْ يَنتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ
لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

75. Vil de da ikke vende tilbage til Allah og bede Ham om tilgivelse? Og Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُۥ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿٧٤﴾

76. Messias, Marias søn, var kun et sendebud! Alle sendebud før ham er visselig gået bort! Og hans moder var en sanddru kvinde. Begge plejede at tage føde til sig. Se, hvordan Vi gør tegnene klare for dem, og se så, hvor de er bortvendte (fra sandheden).

مَّا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن
قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُۥ صِدِّيقَةٌ ۖ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ ۗ
انظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْءَايَٰتِ ثُمَّ انظُرْ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٧٥﴾

77. Sig: Vil I tilbede ved siden af Allah det, som ikke har magt for jer over skade eller gavn? Men Allah - Han er Althørende, Alvidende!

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا
وَلَا نَفْعًا ۚ وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾

78. Sig: O I Skriftens folk, overdriv ikke med urette i jeres religion, og følg ikke de onde lyster hos folk, som allerede for vild før (jer), og som vildførte mange, og som for vild fra den rette vej [16].

قُلْ يَٰٓأَهْلَ الْكِتَٰبِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوٓا
أَهْوَآءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِن قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا
عَن سَوَآءِ السَّبِيلِ ﴿٧٧﴾

[16] Tro på gudesønner eller triader af guddomme er ikke noget nyt og originalt i kristendommen. Både indisk, ægyptisk og græsk religion kender sådanne lærdomme, og i hellenismens periode, da den kirkelige kristendom tog form, var sådanne vranglærdomme særdeles udbredte.

79. De, som var vantro blandt Israels børn, blev forbandet af Davids mund og af Jesu, Marias søns mund. Dette (skete), fordi de var ulydige og havde begået overgreb [17].

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِيٓ إِسْرَآءِيلَ عَلَىٰ لِسَانِ
دَاوُۥدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۚ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوا وَّكَانُوا
يَعْتَدُونَ ﴿٧٩﴾

80. De forbød ikke hinanden det onde, som de øvede. Ondt var visseligt, hvad de plejede at gøre.

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَن مُّنكَرٍ فَعَلُوهُ ۚ لَبِئْسَ مَا كَانُوا
يَفْعَلُونَ ﴿٨٠﴾

81. Du vil se mange af dem tage de vantro til venner. Ondt er visseligt, hvad deres sjæle har sendt i forvejen for sig, så at Allah vredes på dem, og i straffen skal de blive.

تَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ لَبِئْسَ مَا
قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَن سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي
الْعَذَابِ هُمْ خَٰلِدُونَ ﴿٨١﴾

82. Og havde de troet på Allah og Profeten og det, som er blevet åbenbaret ham, så ville de ikke have taget dem til venner, men mange af dem er oprørske.

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِ
مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَآءَ وَلَٰكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَٰسِقُونَ ﴿٨٢﴾

83. Du vil visselig finde, at jøderne og afgudsdyrkerne af alle mennesker er voldsomst i had til de troende. Og du vil visselig finde, at de, som siger: Vi er kristne! - er de troende nærmest i kærlighed. Sådan er det, fordi der blandt dem er præster og munke, og fordi de ikke er hovmodige.

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَٰوَةً لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا الْيَهُودَ
وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا ۖ وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةً لِّلَّذِينَ
ءَامَنُوا الَّذِينَ قَالُوٓا إِنَّا نَصَٰرَىٰ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِّيسِينَ
وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٣﴾

[7. del]

84. Og når de hører, hvad der er åbenbaret Sendebudet, ser du deres øjne strømme over med tårer på grund af sandheden, som de erkender. De siger: Vor Herre, vi tror, skriv os derfor op blandt vidnerne!

وَإِذَا سَمِعُوا مَآ أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰٓ أَعْيُنَهُمْ
تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ ۖ يَقُولُونَ
رَبَّنَآ ءَامَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّٰهِدِينَ ﴿٨٤﴾

85. Og hvorfor skulle vi ikke tro på Allah og sandheden, der er kommet

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَآءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَ

[17] Davids forbandelse resulterede i, at Jerusalem blev ødelagt af Nebukadnesar i 586 f.v.t., medens Jesu forbandelse bevirkede Jerusalems ødelæggelse ved Titus år 70 e.v.t.

til os? Og vi håber, at vor Herre vil lade os indgå (i paradiset) sammen med de retfærdiges folk!

نَطْمَعُ أَن يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٤﴾

86. På grund af det, de siger, vil Allah da belønne dem med haver, hvorigennem floder strømmer, hvori de skal forblive. Og dette er lønnen for dem, der handler godt.

فَأَثَابَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾

87. Og de, som er vantro og forkaster Vore tegn - de er helvedes beboere.

ع وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٦﴾

88. O I som tror, forbyd ikke de gode ting, som Allah har tilladt jer, men overskrid ikke (det rette mål), thi Allah elsker ikke overtræderne.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ
وَلَا تَعْتَدُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾

89. Og spis af det, som Allah har forsynet jer med (af) tilladt (og) godt, og frygt Allah, på hvem I tror.

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
أَنتُم بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

90. Allah vil ikke drage jer til regnskab for det forfængelige i jeres eder, men Han vil drage jer til regnskab for det, I har svoret med velberåd hu. Soningen derfor er bespisning af ti fattige med gennemsnittet af det, I bespiser jeres familie med, eller deres iklædning eller løskøbelse af en slave. Men den, der ikke finder (midler til noget af dette), han skal faste tre dage. Dette er soningen for jeres eder, når I har svoret. Og hold jeres eder. Således gør Allah Sine tegn klare for jer, for at I må være taknemmelige.

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَٰكِن يُؤَاخِذُكُم
بِمَا عَقَّدتُّمُ الْأَيْمَانَ ۖ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسَاكِينَ
مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ
رَقَبَةٍ ۖ فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ۚ ذَٰلِكَ كَفَّارَةُ
أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ ۚ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾

91. O I som tror, vin og lykkespil og gudebilleder og pile (til lodkastning) er ikke andet en urenhed, et Satans værk. Undgå det da, for at I må blive fuldkomne.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنصَابُ
وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾

92. Satan ønsker kun at optænde fjendskab og had mellem jer med vin og lykkespil og at vende jer fra Allahs ihukommelse og fra bønnen. Mon I vil afholde jer derfra?

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَٰنُ أَن يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَٰوَةَ
وَالْبَغْضَآءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَن
ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَوٰةِ فَهَلْ أَنتُم مُّنتَهُونَ ﴿٩١﴾

93. Og adlyd Allah og adlyd Sendebudet og tag jer i agt! Men hvis I vender jer bort, så vid, at kun den tydelige forkyndelse påhviler Sendebudet.

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ
فَاعْلَمُوٓا أَنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَٰغُ الْمُبِينُ ﴿٩٢﴾

94. Der hviler ingen synd for, hvad de spiser, på dem, som tror og handler retfærdigt, når de frygter (Gud) og tror og handler retfærdigt og derpå atter frygter (Gud) og tror og atter frygter (Gud) og handler godt. Og Allah elsker dem, der handler godt.

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحَٰتِ جُنَاحٌ
فِيمَا طَعِمُوٓا إِذَا مَا اتَّقَوا وَّءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحَٰتِ
ثُمَّ اتَّقَوا وَّءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوا وَّأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٣﴾

95. O I som tror, Allah vil visselig prøve jer i en sag, nemlig vildtet, som jeres hænder og spyd kan nå, for at Allah kan kende den, der frygter Ham i det skjulte. Og den, der begår overtrædelser efter dette - ham tilkommer en smertelig straf.

يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ
تَنَالُهُۥٓ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُۥ
بِالْغَيْبِ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُۥ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٤﴾

96. O I som tror, dræb ikke vildtet, når I er på pilgrimsfærd. Og den af jer, som dræber det med forsæt, hans straf skal være det samme, som det han har dræbt, af kvæget - efter to retfærdige mænds dom - at bringe som offer til Ka'baen. Eller soningen (skal være) bespisning af fattige eller det tilsvarende i faste, for at I må smage følgerne af jeres handling. Allah tilgiver det, som er sket. Men den, der falder tilbage (til dette), ham vil Allah

يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنتُمْ حُرُمٌ
وَمَن قَتَلَهُۥ مِنكُم مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ
النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِۦ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ هَدْيًۢا بَٰلِغَ الْكَعْبَةِ
أَوْ كَفَّٰرَةٌ طَعَامُ مَسَٰكِينَ أَوْ عَدْلُ ذَٰلِكَ صِيَامًا
لِّيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِۦ عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ وَمَنْ عَادَ

straffe. Og Allah er Almægtig, Gengældelsens Herre [18].

فَيَنْتَقِمُ اللّٰهُ مِنْهُ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٦﴾

97. Tilladt jer er havets dyr og dets føde (til) forsørgelse af jer og af de rejsende. Men forbudt jer er landets vildt, så længe I er pilgrimme, og frygt Allah, som vil samle jer til Sig.

أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَّكُمْ وَ
لِلسَّيَّارَةِ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا
وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْٓ إِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿٩٧﴾

98. Allah har gjort Ka'baen, det ukrænkelige hus, til støtte og opretholdelse for menneskeheden, og (ligeledes) den hellige måned og offeret og (offerdyrenes) kranse. Således (skal det være), for at I kan vide, at Allah ved hvad der er i himlene og hvad der er på jorden, og at Allah ved alle ting [19].

جَعَلَ اللّٰهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيٰمًا لِّلنَّاسِ وَ
الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَآئِدَ ذٰلِكَ لِتَعْلَمُوْٓا
أَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ
اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٩٨﴾

99. Vid, at Allah er Mægtig til at straffe, og at Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

اِعْلَمُوْٓا أَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ
رَّحِيْمٌ ﴿٩٩﴾

100. Kun forkyndelsen påhviler Sendebudet, og Allah ved, hvad I åbenbarer, og hvad I skjuler.

مَا عَلَى الرَّسُوْلِ إِلَّا الْبَلٰغُ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ
وَمَا تَكْتُمُوْنَ ﴿١٠٠﴾

101. Sig: Det onde og det gode er ikke lige - selv om også mængden af det onde måtte undre dig. Og frygt Allah, I forstandige, for at I må blive fuldkomne.

قُلْ لَّا يَسْتَوِي الْخَبِيْثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ
الْخَبِيْثِ فَاتَّقُوا اللّٰهَ يٰٓأُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُوْنَ ﴿١٠١﴾ ع

102. O I som tror, spørg ikke om ting, som - hvis de blev åbenbaret jer - ville bedrøve jer. Men hvis I spørger om det, når Qur'ânen åbenbares, vil det blive gjort jer åbenbart. Allah har udeladt dette, og Allah er Tilgivende, Mild.

يٰٓأَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَسْـَٔلُوْا عَنْ أَشْيَآءَ إِنْ تُبْدَ لَكُمْ
تَسُؤْكُمْ وَإِنْ تَسْـَٔلُوْا عَنْهَا حِيْنَ يُنَزَّلُ الْقُرْاٰنُ
تُبْدَ لَكُمْ عَفَا اللّٰهُ عَنْهَا وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿١٠٢﴾

[18] Valfartens følelse af hellighed ville ødelægges ved jagt og blodsudgydelse. Ydermere ville jagt medføre fare for de mange pilgrimme.

[19] *Qiyâm* betyder: middel til støtte og opretholdelse. Her profeteres atter om Makkas kommende betydning som religiøst centrum for alle nationer. Og det gentages atter, at Ka'baen vil forblive ukrænket i Muslimernes hænder.

103. Før jer har folk allerede spurgt derom, men derefter blev de vantro med hensyn til det [20].

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا
كَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾

104. Allah har ikke givet noget (bud) angående Bahîra eller Sâiba eller Wasîla eller Hâm, men de vantro har opdigtet en løgn om Allah, og de fleste af dem forstår intet [21].

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِن بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ
وَلَا حَامٍ ۙ وَلَٰكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ
الْكَذِبَ ۖ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾

105. Og når der siges til dem: Kom hid til det, som Allah har åbenbaret, og til Sendebudet, så siger de: Det, som vi fandt vore forfædre følge, er tilstrækkeligt for os! Også selv om deres fædre ikke forstod noget og ikke var retledede?

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى
الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا ۚ أَوَلَوْ
كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾

106. O I som tror: Det påhviler jer (at tage vare på) jeres sjæle. Den, der er faret vild, kan ikke skade jer, når I (selv) er retledede. Til Allah vender I alle tilbage, så vil Han meddele jer, hvad I plejede at øve.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنفُسَكُمْ ۖ لَا يَضُرُّكُم مَّن
ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ ۚ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾

107. O I som tror: Vidneførelsen mellem jer, når døden nærmer sig en af jer - den tid, da testamente (er en pligt), (skal være således): To retfærdige mænd af jeres egne eller to andre, som ikke tilhører jer, hvis I rejser omkring i landet, og dødens ulykke da træffer jer. I skal holde dem begge tilbage efter bønnen, og de skal begge sværge ved Allah, hvis I tvivler: Vi vil ikke sælge det [vidensbyrdet] for nogen pris, selv om det også var til en slægtning, og vi vil ikke skjule det vidnesbyrd, (som påhviler os) overfor

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ
الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ
آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ
فَأَصَابَتْكُم مُّصِيبَةُ الْمَوْتِ ۚ تَحْبِسُونَهُمَا مِن بَعْدِ
الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ
ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۙ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ

[20] Jvf. 2:68-72 og 2:109.

[21] Visse kameler og kreaturer blev efter at have født et vist antal gange sluppet fri af de hedenske arabere. Denne hedenske skik afvises her.

Allah. thi så hørte vi visselig til synderne.

إِنَّآ إِذًا لَّمِنَ الْاٰثِمِيْنَ ﴿١٠٧﴾

108. Men hvis det opdages, at de er skyldige i en synd, så skal to andre fra dem, som de to første var skyldige overfor, indtage deres pladser og sværge ved Allah: Vort vidnesbyrd er visselig sandere end deres vidnesbyrd, og vi har ikke været uærlige, thi så hørte vi visselig til de uretfærdige!

فَإِنْ عُثِرَ عَلَىٰٓ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّآ إِثْمًا فَاٰخَرَانِ يَقُوْمٰنِ
مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِيْنَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْاَوْلَيٰنِ فَيُقْسِمٰنِ
بِاللّٰهِ لَشَهَادَتُنَآ أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَآ
إِنَّآ إِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٠٨﴾

109. Således er det sandsynligere, at de fører sandt vidnesbyrd, eller frygter, at (andre) eder bliver krævet efter deres eder. Og frygt Allah og hør! Og Allah retleder ikke de oprørskes folk.

ذٰلِكَ أَدْنٰىٓ أَنْ يَّأْتُوْا بِالشَّهَادَةِ عَلٰى وَجْهِهَآ أَوْ يَخَافُوْٓا
أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانٌ بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاسْمَعُوْا ۗ
وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿١٠٩﴾

110. På den dag, da Allah forsamler sendebudene, vil Han sige: Hvilket svar fik I? De vil sige: Vi har ingen viden (derom), thi Du er alene Den, der kender de skjulte ting.

يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُوْلُ مَاذَآ أُجِبْتُمْ ۖ قَالُوْا
لَا عِلْمَ لَنَا ۖ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ﴿١١٠﴾

111. (På den dag). da Allah vil sige: O Jesus, Marias søn, ihukom Min nåde imod dig og din moder, da Jeg styrkede dig med den hellige ånd: du skal tale til mennesker i vuggen og som midaldrende. Og da Jeg lærte dig Bogen og Visdommen og Torahen og Evangeliet, og da du dannede af ler ligesom en fugl på Mit bud [eller: da du - ligesom en fugl gør det - dannede af ler], og derpå indblæste du den (livsånde). og den blev et bevinget væsen efter Mit bud, og du helbredte de blinde og de spedalske på Mit bud. og da du gjorde de døde levende på Mit bud. Og da Jeg holdt Israels børn borte fra dig, da du kom til dem med klare beviser. Men de vantro blandt

إِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِيْ عَلَيْكَ
وَعَلٰى وَالِدَتِكَ ۘ إِذْ أَيَّدْتُّكَ بِرُوْحِ الْقُدُسِ ۟ تُكَلِّمُ
النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا ۚ وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتٰبَ وَ
الْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰىةَ وَالْإِنْجِيْلَ ۚ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّيْنِ
كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِيْ فَتَنْفُخُ فِيْهَا فَتَكُوْنُ طَيْرًا بِإِذْنِيْ
وَتُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِيْ ۚ وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتٰى
بِإِذْنِيْ ۚ وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِيْٓ إِسْرَآءِيْلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ
بِالْبَيِّنٰتِ فَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ إِنْ هٰذَآ إِلَّا

dem sagde: Dette er intet andet end åbenlyst bedrag [22].

سحر مبين ﴿١١٠﴾

112. Og da Jeg åbenbarede til disciplene: Tro på Mig og Mit sendebud. sagde de: Vi tror, og bevidn, at vi er gudhengivne [Muslimer] [23].

وإذ أوحيت إلى الحواريين أن آمنوا بي وبرسولي
قالوا آمنا واشهد بأننا مسلمون ﴿١١١﴾

113. Da disciplene sagde: O Jesus. Marias søn. mon din Herre kan sende os et bord med føde fra himlen? - sagde han: Frygt Allah. hvis I er troende [24].

إذ قال الحواريون يا عيسى ابن مريم هل يستطيع
ربك أن ينزل علينا مائدة من السماء قال اتقوا
الله إن كنتم مؤمنين ﴿١١٢﴾

114. De sagde: Vi ønsker at spise deraf, og vore hjerter vil være fyldte af fred, og vi vil vide. at du visselig har talt sandhed til os, og vi vil (selv) være vidner derom.

قالوا نريد أن نأكل منها وتطمئن قلوبنا ونعلم
أن قد صدقتنا ونكون عليها من الشاهدين ﴿١١٣﴾

115. Jesus. Marias søn, sagde: O Allah, vor Herre. send os et bord med føde fra himlen. så det skal være en fest for os, for de første af os og de sidste af os, og et tegn fra Dig. Og forsyn Du os, thi Du er den Bedste af (alle) forsørgere [25].

قال عيسى ابن مريم اللهم ربنا أنزل
علينا مائدة من السماء تكون لنا عيدا
لأولنا وآخرنا وآية منك وارزقنا وأنت
خير الرازقين ﴿١١٤﴾

116. Allah sagde: Se, Jeg sender det ned til jer. og den, der bliver vantro

قال الله إني منزلها عليكم فمن يكفر

---

[22] Sammenlign noterne til 3:47, 3:49 og 3:50

[23] *Al-Hawârîyyûn* (disciplene) kan også betyde 'dem med de hvide klæder' og kunne da være en hentydning til essæerne, der formodes at være Jesu ægte disciple. Smlgn. også 'manden i hvide klæder' både ved den åbne grav og efter den såkaldte »himmelfart«, da Jesus forsvinder bag en sky på bjerget (Mark. 16:5 og Apostl.Gern. 1:10).

[24] *Mâ'ida* betyder aldrig på arabisk blot: et bord, men altid et bord med føde. Der er ikke tale om at et virkeligt bord sendes ned fra himlen. Sammenlign Sûra 39, v.7: 'Han har sendt kvæget ned til jer' og 57:26: 'Vi har sendt jernet ned til jer'. Her og flere andre steder i Qur'ânen betyder det, at noget sendes ned fra himlen kun, at det kommer som en Guds gave - uden anstrengelser fra menneskets side. Hvad disciplene bad om var da i virkeligheden føde, d.v.s. materiel velstand for de kristne. (Smlgn. også Fadervor: 'Giv os i dag vort daglige brød' og al-Fâtihah: 'Led os på den rette vej'.)

[25] At de materielle gaver og den materielle velstand skal kendetegne de første og de sidste kristne, betyder, at kristenheden skal opleve to velmagtsperioder: den første fra 4. årh. til Islams komme - og den anden, som nu er ved at lakke mod enden med de kristelige kolonimagters sammenbrud.

af jer herefter, ham vil Jeg visselig straffe med en straf, hvormed Jeg ikke har straffet nogen anden i alverden [26].

بَعْدُ مِنكُمْ فَإِنِّىٓ أُعَذِّبُهُۥ عَذَابًا لَّآ أُعَذِّبُهُۥٓ أَحَدًا
مِّنَ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١١٥﴾

117. Og da Allah vil sige: O Jesus, Marias søn, har du sagt til menneskene: tag mig og min moder som to guder ved siden af Allah? Han sagde: Hellig er Du og fri for alle mangler. Det passede sig ikke, at jeg skulle sige, hvad jeg ikke havde ret til. Havde jer sagt det, så havde Du vidst det. Du ved, hvad der er i mig, men jeg ved ikke, hvad der er i Dig, thi Du er alene Den, der kender de skjulte ting [27].

وَإِذْ قَالَ ٱللَّهُ يَٰعِيسَى ٱبْنَ مَرْيَمَ ءَأَنتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ
ٱتَّخِذُونِى وَأُمِّىَ إِلَٰهَيْنِ مِن دُونِ ٱللَّهِ ۖ قَالَ سُبْحَٰنَكَ
مَا يَكُونُ لِىٓ أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِى بِحَقٍّ ۚ إِن كُنتُ
قُلْتُهُۥ فَقَدْ عَلِمْتَهُۥ ۚ تَعْلَمُ مَا فِى نَفْسِى وَلَآ أَعْلَمُ
مَا فِى نَفْسِكَ ۚ إِنَّكَ أَنتَ عَلَّٰمُ ٱلْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾

118. Jeg sagde ikke andet til dem end hvad Du havde befalet mig: Tjen Allah, min Herre og jeres Herre! Og jeg var vidne over dem, så længe jeg var hos dem, men efter at Du lod mig dø, er Du (alene) vægter over dem, og Du er vidne til alle ting [28].

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَآ أَمَرْتَنِى بِهِۦٓ أَنِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ رَبِّى
وَرَبَّكُمْ ۚ وَكُنتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ ۖ فَلَمَّا
تَوَفَّيْتَنِى كُنتَ أَنتَ ٱلرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ ۚ وَأَنتَ عَلَىٰ كُلِّ
شَىْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾

119. Hvis Du straffer dem, så er de Dine tjenere, og hvis Du tilgiver dem, så er Du visselig den Almægtige, den Alvise.

إِن تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ ۖ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ
أَنتَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿١١٨﴾

120. Allah vil sige: Denne dag vil deres sandhed gavne de sandfærdige. For dem (skal der være) haver, gennem

قَالَ ٱللَّهُ هَٰذَا يَوْمُ يَنفَعُ ٱلصَّٰدِقِينَ صِدْقُهُمْ ۚ
لَهُمْ جَنَّٰتٌ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ

[26] De kristne har ikke vist deres taknemmelighed for disse gaver ved en religiøs og moralsk udvikling parallelt med den materielle, derfor har Gud straffet dem som ingen andre med to verdenskrige i en generation - og udsigten til en ødelæggende atomkrig forude.

[27] Man har påstået, at Qur'ânen opfatter »treenigheden« som bestående af Gud, Jesus og Maria. Det er ikke rigtigt: hvor treenigheden nævnes, omtales Marias påståede guddommelighed ikke - og omvendt: hvor Marias guddommelige stilling afvises, er der ikke tale om treenighed. *Min dûn* (ved siden af) betyder også 'ringere end, i stedet for, i modsætning til'.

[28] Dette vers godtgør, at det er efter Jesu død, at hans lære er blevet forfalsket. Hvis Jesus skulle vende tilbage til jorden en anden gang, ville han kende de kristnes vildfarelse. Derfor er hans »genkomst« en andens komme i hans 'ånd og magt', ligesom Johs. Døberen kom i 'Elias' ånd og magt' (Math. 11:14 og Luk. 1:17).

hvilke floder strømmer, hvori de skal forblive evigt. Allah har velbehag i dem, og de har velbehag i Ham. Dette er den store sejr.

فِيهَآ أَبَدًاۖ رَّضِيَ ٱللَّهُ عَنۡهُمۡ وَرَضُواْ عَنۡهُۚ ذَٰلِكَ
ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ﴿١٢٠﴾

121. Kongedømmet over himlene og jorden og hvad der er i dem tilhører (alene) Allah, og Han er Mægtig over alle ting.

لِلَّهِ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا فِيهِنَّۚ وَهُوَ عَلَىٰ
كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرُۢ ﴿١٢١﴾

AL-AN'ÂM
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Al pris tilkommer (alene) Allah, som skabte himlene og jorden og frembragte mørket og lyset. Og dog sætter de, som er vantro, noget ligt med deres Herre [1].

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمٰتِ وَالنُّوْرَ ثُمَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُوْنَ ﴿٢﴾

3. Det er Ham, som har skabt jer af ler, og derpå bestemte Han en tidsfrist. Og der er en (anden) fastsat tid hos Ham. Og dog tvivler I [2].

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ طِيْنٍ ثُمَّ قَضٰۤى اَجَلًا وَاَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهٗ ثُمَّ اَنْتُمْ تَمْتَرُوْنَ ﴿٣﴾

4. Og Han er Allah, (Gud) i himlene og på jorden. Han kender det, I skjuler, og det, I gør åbenlyst, og Han ved, hvad I erhverver jer.

وَهُوَ اللّٰهُ فِي السَّمٰوٰتِ وَفِي الْاَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُوْنَ ﴿٤﴾

5. Og der kommer ikke til dem noget tegn af deres Herres tegn, undtagen de vender sig bort fra det.

وَمَا تَاْتِيْهِمْ مِّنْ اٰيَةٍ مِّنْ اٰيٰتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ ﴿٥﴾

6. Således har de da forkastet sandheden, efter at den kom til dem. Men snart skal der komme underretninger til dem om det, de spottede over.

فَقَدْ كَذَّبُوْا بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ فَسَوْفَ يَاْتِيْهِمْ اَنْۢبٰٓؤُا مَا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٦﴾

---

[1] Efter at jøderne og de kristne er blevet grundigt omtalt i det foregående, og deres falske lærdomme gendrevet, omtales nu Zarathustra-tilhængerne (magierne). Deres lære om to grundprincipper, lyset og mørket, afvises. Gud er den Eneste Skaber, som har frembragt alt og har magten over alt. Monoteismens konsekvens er monisme: derfor afvisning af enhver dualisme.

[2] Gud har skabt det levende af det døde. Menneskets udvikling går tilbage til den døde materie (»ler«). Den første tidsfrist, der omtales, er den periode, menneskets udvikling har taget, indtil det fremstår som menneske. Den anden tidsfrist hos Gud er den periode, som dets udvikling til et fuldkomment menneske vil strække sig over. Denne er *bestemt* i den forstand, at Gud i Sin alviden kender dens længde, men det afhænger af den enkeltes anstrengelser, hvor lang den vil være. At mennesket er skabt af »ler« betyder også, at det er let at forme og omforme.

7. Mon de ikke ser. hvor mangen en slægt før dem, Vi har tilintetgjort? Vi havde grundfæstet dem på jorden, som Vi ikke har grundfæstet jer. Og Vi sendte skyer over dem, med regn i strømme, og Vi lod strømme flyde under dem. Men så tilintetgjorde Vi dem for deres synders skyld, og Vi opvakte en slægt af andre efter dem.

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم مِّن قَرْنٍ مَّكَّنَّاهُمْ
فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّن لَّكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِم
مِّدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِن تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُم
بِذُنُوبِهِمْ وَأَنشَأْنَا مِن بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ (٧)

8. Og selv om Vi også havde sendt Bogen ned til dem på pergament, så de kunne berøre den med deres hænder. så havde de vantro visselig sagt: Dette er intet andet end åbenbar trolddom!

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ
لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ (٨)

9. Og de siger: Hvorfor er der ikke sendt en engel ned til ham? Men hvis Vi havde sendt en engel, så havde sagen været afgjort. Så havde de ikke fået udsættelse [3].

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكًا لَّقُضِيَ
الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنظَرُونَ (٩)

10. Og hvis Vi havde gjort ham [Muhammad] til en engel, så havde Vi dog skabt ham som et menneske, og så havde Vi visselig forvirret dem i det, de selv forvirrer [4].

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِم
مَّا يَلْبِسُونَ (١٠)

11.Og sendebud før dig er visselig blevet spottet, men det, som de spottede over, omfattede dem af dem, der spottede.

وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ
سَخِرُوا مِنْهُم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (١١) ع

12. Sig: Drag omkring på jorden, og se så, hvorledes enden blev for dem, der forkastede.

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِينَ (١٢)

---

[3] Englene, gennem hvem Gud virker, bringer også straf. Derfor skal de ikke uden omtanke bede om noget, der vil betyde deres ruin.

[4] Englene er åndsvæsener, uden nogen materiel form. De kan ses i visioner, men ikke af almindelige mennesker med deres almindelige sanser. Hvis Gud skulle sende en engel, der skulle kunne ses af almindelige mennesker, måtte Han da have givet den menneskeform. Ydermere: der kræves et menneske som forbillede for mennesker.

13. Sig: Hvem tilhører (alt) hvad der er i himlene og på jorden? Sig: Allah! Han har foreskrevet Sig Selv barmhjertighed! Han vil visselig samle jer sammen til opstandelsens dag, hvorom der ikke er tvivl. Men de, som ødelægger deres egne sjæle - de vil ikke tro [5].

قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۖ قُلْ لِلّٰهِ ۚ كَتَبَ عَلٰى
نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۚ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ
فِيهِ ۚ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾

14. Ham tilhører hvad der bor i natten og i dagen. Og Han er den Althørende, den Alvidende.

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الَّيْلِ وَالنَّهَارِ ۚ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣﴾

15. Sig: Skal jeg antage en anden beskytter end Allah, himlenes og jordens skaber? Og Han giver næring, men næres ikke selv! Sig: Det er befalet mig at være den første af dem, der underkaster sig!- Og vær ikke en af afgudsdyrkerne!

قُلْ أَغَيْرَ اللّٰهِ أَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ ۗ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ
أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤﴾

16. Sig: Jeg frygter, hvis jeg er min Herre ulydig, en frygtelig dags straf.

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾

17. Den, der holdes borte fra den på hin dag - overfor den har Han visselig været Barmhjertig. Og dette er en åbenbar sejr.

مَنْ يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ ۚ وَذٰلِكَ الْفَوْزُ
الْمُبِينُ ﴿١٦﴾

18. Og hvis Allah rammer dig med en ulykke, så er der ingen, der kan tage den bort - undtagen Ham. Og hvis Han sender dig lykke, så er Han Mægtig over alle ting.

وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ ۚ
وَإِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

19. Og Han er den Mægtige over Sine tjenere, og Han er den Alvise, den Alvidende.

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٨﴾

20. Sig: Hvad er vægtigst som vidnesbyrd? Sig: Allah er Vidne mellem

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً ۖ قُلِ اللّٰهُ ۖ شَهِيدٌ

[5] At Gud har barmhjertighed og nåde som Sine vigtigste attributer går gennem hele Qur'ânen. 'Min barmhjertighed omfatter alle ting', som det lyder andetsteds. Ialt omtaler Qur'ânen Guds barmhjertighed og tilgivelse mere end 790 gange.

mig og jer, og denne Qur'ân er blevet mig åbenbaret, for at jeg kan advare jer dermed og dem, den når til. Mon I virkelig vil bevidne, at der er andre guder ved siden af Allah? Sig: Jeg bevidner det ikke! Sig: Han er alene Gud, den Eneste, og jeg siger mig sandelig løs af det, I stiller op ved siden af (Ham)!

بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَٰذَا الْقُرْآنُ
لِأُنْذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ
أَنَّ مَعَ اللَّهِ آلِهَةً أُخْرَىٰ قُلْ لَا أَشْهَدُ
قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ وَإِنَّنِي بَرِيءٌ
مِمَّا تُشْرِكُونَ ١٩

21. De, til hvem Vi gav Bogen, genkender ham, som de genkender deres sønner. Men de, der fordærver deres egne sjæle - de vil ikke tro [6].

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ
أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٢٠

22. Og hvem er mere uretfærdig end den, der opdigter en løgn om Allah eller forkaster Hans tegn? De uretfærdige vil visselig ikke have held med sig.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ٢١

23. Og på den dag da Vi samler dem sammen, da vil Vi sige til dem, der satte guder op ved siden af (Os): Hvor er jeres medguder, som I formodede (var til)?

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا
أَيْنَ شُرَكَاؤُكُمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ٢٢

24. Da vil deres svar kun være, at de siger: Ved Allah, vor Herre, vi satte ikke guder op ved siden af (Allah) [7]!

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا
كُنَّا مُشْرِكِينَ ٢٣

25. Se, hvorledes de lyver mod sig selv. Og det, som de opdigtede, er veget fra dem.

انْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ٢٤

26. Og blandt dem er der dem, der lytter til dig. Men Vi har lagt slør over

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ

[6] Her hentydes atter til profetierne om Muhammad i de tidligere bøger, jvf. til Moses (5.Moseb. 18:18) og til Abraham ('I dit navn skal alle folkeslagene velsigne sig' 1. Mosebog 12:3). - Muslimerne afslutter som bekendt enhver bøn med flg. ord:'O Allah, velsign Muhammad og Muhammads folk, ligesom Du velsignede Abraham og Abrahams folk'. Såvidt os bekendt bruger ingen anden tro at velsigne sig i Abrahams navn - og Muslimerne beviser derved, at de er Abrahams sande sønner.

[7] *Fitnah* betyder her svar eller undskyldning, fordi deres svar er løgnagtigt.

deres hjerter, så de ikke forstår, og i deres ører er der døvhed. Og selv om de ser ethvert tegn, vil de ikke tro derpå, så at de strides med dig, når de kommer til dig. De, som er vantro, siger: Dette er ikke andet end de gamles fabler [8].

أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۚ وَإِن يَرَوْا
كُلَّ آيَةٍ لَّا يُؤْمِنُوا بِهَا ۚ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ
يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾

27. Og de holder (andre) borte derfra og er (selv) fjernt derfra. Og de fordærver kun sig selv, men de begriber det ikke.

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْأَوْنَ عَنْهُ ۖ وَإِن يُهْلِكُونَ
إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

28. Og hvis du kunne se, når de bliver stillet foran ilden. Da vil de sige: O gid vi blev sendt tilbage (til livet), så ville vi ikke forkaste vor Herres tegn, og vi ville være blandt de troende [9].

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَ
لَا نُكَذِّبَ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾

29. Nej, det, de plejede at skjule tidligere, er blevet åbenbaret for dem. Og selv om de også blev sendt tilbage, så ville de visselig vende tilbage til det, som er blevet dem forbudt. Og de er visselig løgnere.

بَلْ بَدَا لَهُم مَّا كَانُوا يُخْفُونَ مِن قَبْلُ ۖ وَلَوْ رُدُّوا
لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾

30. Og de siger: Der er ikke andet end vort nærværende liv, og vi skal ikke oprejses.

وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ
بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾

31. Og hvis du kunne se, når de stilles foran deres Herre. Han vil sige:

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ قَالَ أَلَيْسَ هَٰذَا بِالْحَقِّ ۚ

[8] Qur'ânen slår atter og atter fast, at straffen ikke er andet end virkningerne af forudgående handlinger, se f.eks. 4:156 : 'Allah har forseglet dem for deres vantros skyld.'

[9] Det betones atter og atter, at vi kun kan regne med dette liv som prøve for vor kommende skæbne. Islam nægter muligheden af en tilbagevenden til dette liv, d.v.s. reinkarnation. En sådan tro vil blandt andet forflygtige menneskets ansvarsfølelse. Se også 23:101 : 'Og bag dem (d.v.s. de døde) er en skranke til den dag, de opvækkes'. Reinkarnationstanken, der bygger på sjælens evighed (altså ikke skabt), fører til fornægtelse af Gud som Skaberen. Netop det, at Gud har skabt alt, er denne Sûras grundtema, som det i det hele taget er et gennemgående tema i Qur'ânen. Det er karakteristisk, at Hinduismen og Buddhismen, der hylder reinkarnationstanken, har udviklet sig til hhv. polyteisme og ateisme. Fornægter man Gud som Skaberen, benægter man en af Hans fuldkomne egenskaber og forflygtiger Gudsbegrebet derhen, at alt betragtes som en emanation af Gud, en udstrømning af Gud. Men dermed er den kvalitative forskel ml. Gud og menneske udvisket.

Er dette ikke sandheden? De vil sige: Jo, ved vor Herre! Han vil sige: Smag da straffen, fordi I plejede at være vantro!

قَالُوا بَلٰى وَرَبِّنَا ۚ قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ ﴿٣٠﴾ ع

32. Sandelig, de, som benægter mødet med Allah, er tabere. Men når timen så pludselig kommer til dem, siger de: O ve os, fordi vi har forsømt den! Og de skal bære deres byrder på deres rygge. Slemt er sandeligt, hvad de bærer [10].

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ ۖ حَتّٰى إِذَا جَاءَتْهُمُ
السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلٰى مَا فَرَّطْنَا فِيهَا
وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلٰى ظُهُورِهِمْ ۚ أَلَا سَاءَ مَا
يَزِرُونَ ﴿٣١﴾

33. Og det nærværende liv er kun spøg og skæmt, men det kommende (livs) hjem er bedre for dem, der er retfærdige. Mon I ikke vil forstå?

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ ۖ وَلَلدَّارُ الْآخِرَةُ
خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾

34. Vi ved visselig, at det, de siger, bedrøver dig, men i sandhed, de forkaster ikke dig, men de uretfærdige fornægter Allahs tegn.

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ ۖ فَإِنَّهُمْ لَا
يُكَذِّبُونَكَ وَلٰكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾

35. Sendebud er visselig blevet forkastet før dig, men de var udholdende, selv om de blev forkastet og forfulgt, indtil Vor hjælp kom til dem. Og ingen kan ændre Allahs ord, og der er allerede kommet til dig kundskab om sendebudene [11].

وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلٰى مَا كُذِّبُوا
وَأُوذُوا حَتّٰى أَتَاهُمْ نَصْرُنَا ۚ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ۚ
وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَإِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٤﴾

36. Og hvis det, at de vender sig bort (fra dig), er tungt for dig - hvis du da formår at søge dig en gang ned i jorden eller stige til himlen, for at bringe dem et tegn, (så må du det). Men hvis Allah havde (gennemtvunget) Sin vilje, så ville Han visselig have

وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ
تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ
بِآيَةٍ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدٰى فَلَا

[10] *As-sâ'ah* (»timen«) står i Qur'ânen for 1) den enkeltes død, 2) et helt folks domfældelse i denne verden - og 3) dommens dag i det hinsides.

[11] Allahs uforanderlige ord eller lov er, at 1) der vil altid være mennesker, som forkaster og modsætter sig Guds profeter, og 2) at Gud aldrig tvinger sådanne mennesker til at tro, se det flg. vers. Jvf. også 2:257, 3:21 og 36:31.

samlet dem sammen på den rette vej. Vær derfor ikke en af de uvidende.

تَكُوْنَنَّ مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿٣٥﴾

37. Kun de, som hører, kan svare. Men de døde vil Allah opvække, og derpå skal de bringes tilbage til Ham.

اِنَّمَا يَسْتَجِيْبُ الَّذِيْنَ يَسْمَعُوْنَ ؕ وَالْمَوْتٰى يَبْعَثُهُمُ
اللّٰهُ ثُمَّ اِلَيْهِ يُرْجَعُوْنَ ﴿٣٦﴾

38. Og de siger: Hvorfor sendes der ham ikke et tegn fra hans Herre? Sig: Allah er visselig mægtig til at sende et tegn, men de fleste af dem ved det ikke [12].

وَقَالُوْا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ
قَادِرٌ عَلٰٓى اَنْ يُّنَزِّلَ اٰيَةً وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا
يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٧﴾

39. Der er intet dyr på jorden, ejheller nogen fugl, som flyver på sine to vinger, som ikke er samfund ligesom jer selv. Vi har ikke forsømt noget i Bogen. Derpå skal de samles sammen til deres Herre [13].

وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِى الْاَرْضِ وَلَا طٰۤئِرٍ يَّطِيْرُ بِجَنَاحَيْهِ
اِلَّاۤ اُمَمٌ اَمْثَالُكُمْ ؕ مَا فَرَّطْنَا فِى الْكِتٰبِ مِنْ شَىْءٍ ثُمَّ
اِلٰى رَبِّهِمْ يُحْشَرُوْنَ ﴿٣٨﴾

40. Men de, som fornægter Vore tegn, er døve og stumme i mørket. Hvem Allah vil, efterlader Han i hans vildfarelse, og hvem Han vil, fører Han til den rette vej.

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا صُمٌّ وَّبُكْمٌ فِى الظُّلُمٰتِ ؕ
مَنْ يَّشَاِ اللّٰهُ يُضْلِلْهُ ؕ وَمَنْ يَّشَاْ يَجْعَلْهُ عَلٰى صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٣٩﴾

41. Sig: Hvad mener I? Hvis Allahs straf kom til jer, eller timen kom til jer, ville I da kalde på nogen anden end Allah, hvis I er sandfærdige?

قُلْ اَرَءَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ اَوْ اَتَتْكُمُ السَّاعَةُ
اَغَيْرَ اللّٰهِ تَدْعُوْنَ ۚ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٤٠﴾

---

[12] Islams modstandere har hævdet, at Profeten i modsætning til de tidligere profeter indrømmede, at han ikke kunne gøre mirakler. Qur'ânens ufravigelige regel er, at mirakler og tegn er det alene Guds sag at sende. Naturstridige mirakler forkastes af Islam, men sande mirakler mangler Islam og dens Profet ikke. Qur'ânen er i enestående grad Profetens 'stående mirakel', smlgn. også det flg. vers.

[13] At de forskellige dyrearter er en slags samfund med bestemte områder og love, har først den moderne naturvidenskab opdaget, men Qur'ânen - Profetens 'stående mirakel', klargjorde dette for 1400 år siden. - Verset siger også, at dyr og fugle kan forstå tegnene på årstidernes skiften, men de vantro kan ikke se de tegn, der viser, at den nye æra vil sejre. Selv en hund kan se, når dens herre er vred, men de vantro kan ikke se, at deres Herre er utilfreds med dem.- Verset fortæller også, at dyrene vil blive genoprejst og gengældt for deres handlinger, selvom ligheden mellem menneskers og dyrs dom ikke vil være fuldstændig, idet dyret er et instinktvæsen, medens mennesket har sin frie vilje. Men verset er også blevet opfattet om de vantro: 'de (vantro) skal samles sammen.'

42. Nej, Ham alene vil I påkalde, og så vil Han borttage det, som I bønfalder Ham om, hvis Han vil, og I vil glemme det, I stillede ved siden af (Ham).

بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ
وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾ ع

43. Og Vi har allerede sendt (sendebud) til folkeslag før dig, og så hjemsøgte Vi dem med nød og trængsler, for at de skulle ydmyge sig,

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ
وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٢﴾

44. Men hvorfor ydmygede de sig ikke, da Vor straf kom til dem? Men deres hjerter forhærdedes, og Satan forskønnede det, de plejede at øve, for dem.

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ
وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

45. Men når de glemte det, de blev formanet til, så åbnede Vi portene til alle ting for dem, indtil Vi pludselig hjemsøgte dem, medens de glædede sig over det, der var blevet skænket (dem), og se - de blev fortvivlede.

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ
شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً
فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾

46. Så blev det uretfærdige folks rod skåret over. Og al pris tilhører Allah, verdenernes Herre.

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا ۚ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾

47. Sig: Hvad mener I? Hvis Allah borttager jeres hørelse og jeres syn og forsegler jeres hjerter, hvilken gud uden Allah kan da bringe jer dem (igen)? Se, hvordan Vi gentager (og mangfoldiggør) tegnene, og dog vender de sig bort.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ
عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ ۗ انْظُرْ
كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿٤٦﴾

48. Sig: Hvad mener I? Hvis Allah straf pludselig kommer til jer eller (den kommer) tydeligt (og klart), mon nogen bliver tilintetgjort med undtagelse af det uretfærdige folk?

قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ
جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٧﴾

49. Og Vi sender kun sendebudene som forkyndere af glædeligt budskab og som advarere. De, der så tror og

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ ۖ
فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

forbedrer sig - over dem kommer ingen frygt, ejheller skal de sørge.

يحزنون ﴿٤٩﴾

50. Men de, som fornægter Vore tegn - dem skal straffen ramme, fordi de var oprørere.

والذين كذبوا بآياتنا يمسهم العذاب بما كانوا
يفسقون ﴿٥٠﴾

51. Sig: Jeg siger ikke til jer: Hos mig er Allahs skatte!- ejheller kender jeg det skjulte, og jeg siger ikke til jer: Se, jeg er en engel! Jeg følger kun det, der er blevet åbenbaret mig. Sig: Mon den blinde og den seende er lige? Mon I ikke vil tænke jer om?

قل لا أقول لكم عندي خزائن الله ولا أعلم
الغيب ولا أقول لكم إني ملك إن أتبع إلا ما
يوحى إلي قل هل يستوي الأعمى والبصير أفلا
تتفكرون ﴿٥١﴾

52. Og advar hermed dem, der frygter, at de skal samles til deres Herre - de har ingen ven eller fortaler undtagen Ham - for at de må blive retfærdige [eller: gudfrygtige].

وأنذر به الذين يخافون أن يحشروا إلى ربهم
ليس لهم من دونه ولي ولا شفيع لعلهم
يتقون ﴿٥٢﴾

53. Og driv ikke dem bort, som påkalder deres Herre morgen og aften, idet de søger Hans åsyn. Du er ikke ansvarlig for dem i nogen ting, og de er ikke ansvarlige for dig i nogen ting. Men driver du dem bort, så vil du være en af de uretfærdige [14].

ولا تطرد الذين يدعون ربهم بالغداة والعشي
يريدون وجهه ما عليك من حسابهم من شيء
وما من حسابك عليهم من شيء فتطردهم فتكون
من الظالمين ﴿٥٢﴾

54. Og således har Vi prøvet nogle af dem ved hjælp af andre, så at de siger: Er det dem, som Allah har vist (Sin) nåde af os (alle)? Mon Allah ikke bedst kender de taknemmelige [15].

وكذلك فتنا بعضهم ببعض ليقولوا أهؤلاء
من الله عليهم من بيننا أليس الله بأعلم
بالشاكرين ﴿٥٣﴾

55. Og når de, som tror på Vore tegn, kommer til dig, så sig: Fred være med jer! Jeres Herre har foreskrevet Sig Selv barmhjertighed. Hvis en af jer handler ondt i uvidenhed og der-

وإذا جاءك الذين يؤمنون بآياتنا فقل سلام
عليكم كتب ربكم على نفسه الرحمة أنه من
عمل منكم سوءا بجهالة ثم تاب من بعده

[14] 'Guds åsyn' betyder: 'Guds nåde' eller 'Gud selv'.

[15] *li* kan betyde både 'for at' og 'så at'. Her er den sidste betydning den eneste mulige.

efter angrer og forbedrer sig, så er Han visselig Tilgivende, Barmhjertig.

وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٤﴾

56. Og således gør Vi tegnene klare (og tydelige), og (Vi gør det også) for at syndernes vej må blive klar.

وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ
ع الْمُجْرِمِينَ ﴿٥٥﴾

57. Sig: Det er blevet mig forbudt at tilbede dem, som I påkalder ved siden af Allah. Sig: Jeg vil ikke følge jeres onde lyster. Så ville jeg visselig fare vild og ikke være en af de retledede.

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ
اللَّهِ ۚ قُل لَّا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ ۙ قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَمَا
أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

58. Sig: Jeg (bygger) på et klart bevis fra min Herre, men I har forkastet Ham. Jeg har ikke det, som I ønsker at fremskynde. Dommen tilkommer alene Allah. Han beretter sandheden, og Han er den bedste Dommer.

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُم بِهِ ۚ مَا عِندِي
مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ ۚ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ ۖ يَقُصُّ الْحَقَّ
وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ ﴿٥٧﴾

59. Sig: Hvis jeg havde det, som I ønsker at fremskynde, så var sagen (allerede) afgjort mellem mig og jer. Men Allah kender bedst de uretfærdige.

قُلْ لَّوْ أَنَّ عِندِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ
بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۗ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾

60. Og hos Ham er nøglerne til det skjulte. Ingen kender dem undtagen Han (alene). Og Han ved, hvad der er på det tørre land og i havet. Og ikke et blad falder af, undtagen Han kender det. Og der er ikke et korn i jordens mørke, ejheller noget grønt eller noget vissent, undtagen det er i en tydelig bog.

وَعِندَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ ۚ وَيَعْلَمُ
مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۚ وَمَا تَسْقُطُ مِن وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا
وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ
إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٥٩﴾

61. Og Han er Den, der tager jeres sjæle til Sig om natten, og Han ved, hvad I frembringer om dagen. Han vækker jer igen i (jeres søvn), så at den fastsatte frist kan fuldendes. Derpå vender I tilbage til Ham, og så vil Han forkynde jer, hvad I plejede at øve.

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم
بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ۖ ثُمَّ
ع إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾

62. Og Han er den Mægtige over Sine tjenere, og Han sender vogtere over jer, indtil - når døden kommer til en af jer - Vore sendebud tager hans sjæl bort, og de svigter ikke [16].

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً
حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ
لَا يُفَرِّطُونَ ﴿٦٢﴾

63. Derpå bliver de bragt tilbage til Allah, deres sande Herre. Sandelig, Ham tilkommer dommen, og Han er den hurtigste til at gøre regnskab [17].

ثُمَّ رُدُّوٓا إِلَى اللَّهِ مَوْلَىٰهُمُ الْحَقِّ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ
أَسْرَعُ الْحَٰسِبِينَ ﴿٦٣﴾

64. Sig: Hvem redder jer fra mørket til lands og til vands, når I påkalder Ham i ydmyghed og hemmelighed? (idet I siger): Hvis Han redder os ud fra dette, så vil vi visselig høre til de taknemmelige.

قُلْ مَن يُنَجِّيكُم مِّن ظُلُمَٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُۥ
تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَّئِنْ أَنجَىٰنَا مِنْ هَٰذِهِۦ لَنَكُونَنَّ
مِنَ الشَّٰكِرِينَ ﴿٦٤﴾

65. Sig: Allah redder jer derfra og fra enhver trængsel, men derefter sætter I (guder) op ved siden af (Ham).

قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُم مِّنْهَا وَمِن كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنتُمْ
تُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾

66. Sig: Han har magt til at sende en straf over jer fra (himlen) over jer eller (jorden) under jeres fødder eller forvirre jer til partier og lade nogle af jer smage de andres vold. Se, hvorledes Vi gør tegnene tydelige, for at de må forstå.

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰٓ أَن يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّن
فَوْقِكُمْ أَوْ مِن تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا
وَيُذِيقَ بَعْضَكُم بَأْسَ بَعْضٍ انظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ
الْءَايَٰتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٦﴾

67. Men dit folk har forkastet det, og det er (dog) sandheden. Sig: Jeg er ikke vægter over jer.

وَكَذَّبَ بِهِۦ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُل لَّسْتُ عَلَيْكُم
بِوَكِيلٍ ﴿٦٧﴾

68. For enhver profeti er der en fastsat (tid), og I vil snart vide besked.

لِّكُلِّ نَبَإٍ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

---

[16] *Tawaffa* betyder 'tage sjælen til Sig' (hvadenten det er i søvn eller død) både her og i det foregående vers. Det kan aldrig betyde: at tage både sjæl og legeme til Sig (se 3:56).

[17] Der skiftes fra ental i foregående vers til flertal i dette, fordi døden er individuel, men opstandelsen kollektiv.- Gud er den hurtigste til at gøre regnskab, fordi Hans orden *(taqdîr)* er sådan, at menneskers handlinger medfører bestemte konsekvenser, der sætter præg på deres sjæle. Disse konsekvenser manifesteres i bestemt form i opstandelsen, smlgn. v. 71, der fortæller, at sjælen fordærves af det, den gennem sine handlinger erhverver sig.

69. Og når du ser dem, der taler forvrøvlet om Vore tegn, så vend dig fra dem, indtil de hengiver sig til en anden tale end denne. Og hvis Satan lader dig glemme (dette), så sid ikke efter (at) erindringen (er kommet til dig) sammen med de uretfærdiges folk.

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ
عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِمَّا
يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَىٰ مَعَ
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٩﴾

70. Og der påhviler ikke de gudfrygtige noget ansvar for hine, men kun formaning, for at de må blive gudfrygtige.

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
وَلَٰكِنْ ذِكْرَىٰ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٧٠﴾

71. Lad dem alene, som tager deres religion for spøg og skæmt, og hvem det nærværende liv har bedåret, og forman hermed, for at ingen sjæl skal fordærves af det, den erhverver sig. Den skal ikke have nogen beskytter eller fortaler uden Allah. Og selv om den også byder enhver løsesum, skal den ikke modtages af den. Sådanne er de, der fordærves af det, de fortjener. Deres del bliver en drik af kogende vand og en smertelig straf, fordi de var vantro.

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۚ وَذَكِّرْ بِهِ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ
لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ ۚ وَإِنْ
تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذْ مِنْهَا ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا ۖ لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ
أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧١﴾ ع ١٤

72. Sig: Skal vi påkalde ved siden af Allah det, som hverken gavner os eller skader os, så vi vender om på vore hæle, efter at Allah har retledet os, ligesom ham, satanerne forfører til (at vandre om) forvirret i landet. Han har fæller, som kalder ham til retledningen: Kom til os! Sig: Sandelig, Allahs retledning - det er den (sande) retledning, og det er blevet pålagt os at underkaste os verdenernes Herre.

قُلْ أَنَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا
وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَانَا اللَّهُ كَالَّذِي
اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهُ أَصْحَابٌ
يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَى ائْتِنَا ۗ قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ
هُوَ الْهُدَىٰ ۖ وَأُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٢﴾

73. Og (sig): Hold bøn og frygt Ham (alene) og Han er Den, til Hvem I skal samles.

وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَاتَّقُوهُ ۚ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ﴿٧٣﴾

74. Og det er Ham, som har skabt himlene og jorden med visdom. Og på den dag, da Han vil sige: Bliv til! - så bliver det til. Hans ord er sandheden, og Ham tilkommer herredømmet på den dag, da der blæses i basunen. (Han er) Den, der kender det skjulte og det åbenbare, og Han er den Alvise, den Alvidende.

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۖ وَيَوْمَ
يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ ۚ قَوْلُهُ الْحَقُّ ۚ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ
يُنْفَخُ فِي الصُّورِ ۚ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهٰدَةِ ۚ وَهُوَ
الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٧٣﴾

75. Og (kom ihu), da Abraham sagde til sin fader Âzar: Tager du gudebilleder til guder? Jeg ser visselig dig og dit folk i åbenlys vildfarelse [18].

وَإِذْ قَالَ إِبْرٰهِيمُ لِأَبِيهِ ءَازَرَ أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا ءَالِهَةً ۖ
إِنِّيٓ أَرٰىكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٧٤﴾

76. Og således viste Vi Abraham himlenes og jordens rige, (for at han kunne være retledet), og for at han kunne høre til de faste i troen.

وَكَذٰلِكَ نُرِيٓ إِبْرٰهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ﴿٧٥﴾

77. Da nu natten overdækkede ham, så han en stjerne. Han sagde: Er dette min Herre? Men da den gik ned, sagde han: Jeg elsker ikke dem, der går ned [19].

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ الَّيْلُ رَءَا كَوْكَبًا ۖ قَالَ هٰذَا رَبِّي ۖ
فَلَمَّآ أَفَلَ قَالَ لَآ أُحِبُّ الْأٰفِلِينَ ﴿٧٦﴾

78. Og da han så månen stråle frem, sagde han: Er dette min Herre? Men da den gik ned, sagde han: Hvis min Herre ikke retleder mig, vil jeg visselig høre til de vildfarnes folk.

فَلَمَّا رَءَا الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هٰذَا رَبِّي ۖ فَلَمَّآ أَفَلَ
قَالَ لَئِنْ لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ
الضَّآلِّينَ ﴿٧٧﴾

79. Da han så solen stråle frem, sagde han: Er dette min Herre? Denne er den største! Men da den gik ned,

فَلَمَّا رَءَا الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هٰذَا رَبِّي هٰذَآ أَكْبَرُ ۖ

[18] Kristne kritikere hævder, at Abrahams fader hed Terah, og ikke Âzar. For det første betyder *Ab* ikke altid fader, men f.eks. også onkel (se 2:134): Lukas 3:34 siger, at Abraham var søn af Thara (og ikke Terah). Eusebius kalder Abrahams fader for Athar, hvilket turde være det sammen som Âzar.- Imidlertid er det nok rimeligst at tage Âthar som en onkel, for 9:114 siger, at det blev Abraham forbudt at bede for sin *Ab*, der forblev vantro hele sit liv, medens 14:42 indeholder en bøn for Abrahams virkelige fader *(wâlid)*.

[19] At Abraham ikke selv tror på muligheden af, at stjerne, måne eller sol kan være guddommelige - og at der altså her er tale om retoriske spørgsmål - viser v. 84, hvor hele tankegangen kaldes den 'bevisførelse, som Vi (Gud) gav Abraham.'

sagde han: O mit folk, jeg siger mig fri af det, som I sætter op ved siden af (den eneste Gud)!

فَلَمَّآ اَفَلَتْ قَالَ يٰقَوْمِ اِنِّىْ بَرِىْٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ﴿٧٩﴾

80. Jeg har sandelig vendt mit ansigt i al oprigtighed til Ham, som har skabt himlene og jorden. Og jeg er ikke en af afgudsdyrkerne.

اِنِّىْ وَجَّهْتُ وَجْهِىَ لِلَّذِىْ فَطَرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
حَنِيْفًا وَّمَآ اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿٨٠﴾

81. Og hans folk stredes med ham. Han sagde: Strides I med mig om Allah, når Han sandelig har retledet mig. Og jeg frygter ikke det, som I sætter op ved siden af (Ham), men kun det, min Herre vil. Min Herre indeslutter alle ting i (Sin) viden. Vil I da ikke tænke jer om?

وَحَآجَّهٗ قَوْمُهٗ ؕ قَالَ اَتُحَآجُّوْٓنِّىْ فِى اللّٰهِ وَقَدْ
هَدٰىنِ ؕ وَلَآ اَخَافُ مَا تُشْرِكُوْنَ بِهٖٓ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ
رَبِّىْ شَيْـًٔا ؕ وَسِعَ رَبِّىْ كُلَّ شَىْءٍ عِلْمًا ؕ اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٨١﴾

82. Og hvordan skulle jer frygte det, I sætter ved siden af (Allah), når I ikke frygter at sætte noget ved siden af Allah, som Han ikke har åbenbaret jer nogen fuldmagt for? Hvilket af de to partier har da større krav på vished, hvis I ved besked?

وَكَيْفَ اَخَافُ مَآ اَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُوْنَ اَنَّكُمْ
اَشْرَكْتُمْ بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا ؕ
فَاَىُّ الْفَرِيْقَيْنِ اَحَقُّ بِالْاَمْنِ ۚ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٨٢﴾ نصف

83. De, som tror og ikke forvirrer deres tro med uretfærdighed - dem tilkommer visheden, og de er retledede.

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَمْ يَلْبِسُوْٓا اِيْمَانَهُمْ بِظُلْمٍ اُولٰٓئِكَ
لَهُمُ الْاَمْنُ وَهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٨٣﴾ ع ٩ ١٥

84. Og således var Vor bevisførelse, som Vi gav Abraham mod hans folk. Vi ophøjer i rang, hvem Vi vil, thi din Herre er Alviis, Alvidende.

وَتِلْكَ حُجَّتُنَآ اٰتَيْنٰهَآ اِبْرٰهِيْمَ عَلٰى قَوْمِهٖ ؕ نَرْفَعُ
دَرَجٰتٍ مَّنْ نَّشَآءُ ؕ اِنَّ رَبَّكَ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿٨٤﴾

85. Og Vi skænkede ham Isak og Jakob. Hver af dem retledede Vi. Og Noah retledede Vi tidligere, og af hans efterkommere: David og Salomon og Job og Josef og Moses og Aron. Og

وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ ؕ كُلًّا هَدَيْنَا ۚ وَنُوْحًا
هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهٖ دَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ
وَاَيُّوْبَ وَيُوْسُفَ وَمُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ؕ وَكَذٰلِكَ

således belønner Vi dem, der handler godt [20].

نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾

86. Og (Vi retledede også) Zacharias og Johannes og Jesus og Elias. Alle hørte de til de retfærdige:

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ ۖ كُلٌّ مِّنَ
الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾

87. Og Ismael og Elisa og Jonas og Lot. Og Vi ophøjede dem alle over folkene.

وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا ۚ وَكُلًّا
فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾

88. Og af deres fædre og deres børn og deres brødre: Vi udvalgte dem og ledte dem til den rette vej.

وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ ۖ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ
وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٨٨﴾

89. Således er Allahs retledning: Han retleder dermed hvem Han vil af Sine tjenere. Og hvis de havde sat (andre) ved siden af (Ham), så var det, de øvede, visselig blevet til intet.

ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۚ
وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٩﴾

90. Disse er det, som Vi gav Bogen og Visdommen og profetien. Men hvis disse [jøderne] fornægtede dem, så har Vi nu betroet dem til et folk, som ikke vil fornægte dem.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ۚ
فَإِن يَكْفُرْ بِهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا
بِهَا بِكَافِرِينَ ﴿٩٠﴾

91. Disse (profeter) er det, som Allah har retledet, følg derfor deres retledning. Sig: Jeg beder jer ikke om belønning derfor, thi dette er kun en formaning (og kilde til ære) for alverden [21].

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ ۖ فَبِهُدَاهُمُ اقْتَدِهْ ۗ قُل لَّا
أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾

92. Og de bedømmer ikke Allah på rette vis, når de siger: Allah har intet

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ

[20] At Qur'ânen ikke mener, at Jakob var søn af Abraham, fremgår klart af 11:72 og 21:73. I sidstnævnte vers kaldes han ligefrem *nâfilah:* sønnesøn.- Der nævnes her tre grupper profeter: v. 85, v.86 og v. 87. Den første gruppe fik verdslig magt foruden deres profetiske stilling. Den anden gruppe besad ingen verdslig magt eller rigdom. Den tredje er nævnt for sig, fordi alle i denne gruppe med urette var blevet anklaget for at begære verdslig magt og rigdom. - At Elias er nævnt sammen med Zacharias, Johannes og Jesus skyldes profetien om hans andet komme, som gik i opfyldelse i Johannes' person.

[21] Ordene: 'følg da deres retledning' kan forstås om den Hellige Profet eller om enhver Muslim. Alle profeters lære er i det væsentlige identisk.

åbenbaret til et menneske! - Sig: Hvem åbenbarede (da) Bogen, som Moses bragte (som) lys og retledning for mennesker - (selvom) I (også) behandler den som (lige så mange) stykker papir, som I viser frem, medens I skjuler meget - og (ved hvilken) I er blevet belært om det, som hverken I eller jeres fædre vidste? Sig: Allah! - og efterlad dem så til at fornøje sig i deres forfængelige snak.

عَلٰى بَشَرٍ مِّنْ شَيْءٍ ۗ قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ الَّذِيْ جَآءَ
بِهٖ مُوْسٰى نُوْرًا وَّهُدًى لِّلنَّاسِ تَجْعَلُوْنَهٗ قَرَاطِيْسَ
تُبْدُوْنَهَا وَتُخْفُوْنَ كَثِيْرًا ۚ وَعُلِّمْتُمْ مَّا لَمْ تَعْلَمُوْٓا
اَنْتُمْ وَلَآ اٰبَآؤُكُمْ ۗ قُلِ اللّٰهُ ۙ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِيْ خَوْضِهِمْ
يَلْعَبُوْنَ ﴿٩٢﴾

93. Og dette er en Bog, som Vi har åbenbaret (som) en velsignelse (og som) en bekræfter på det, som var før den, og for at du måtte advare byernes moder [Makka] og alle, der bor rundt om den. Og de, som tror på det kommende (liv), tror på den, og de vogter (strengt) over deres bøn [22].

وَهٰذَا كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ مُبٰرَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِيْ بَيْنَ
يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا ۗ وَالَّذِيْنَ
يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَهُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ
يُحَافِظُوْنَ ﴿٩٣﴾

94. Og hvem er uretfærdigere end den, der opdigter en løgn mod Allah eller siger: Mig er blevet åbenbaret! - når (dog) intet er blevet ham åbenbaret, og den, der siger: Jeg vil lade det samme åbenbare, som Allah har åbenbaret -? Og hvis du kunne se de uretfærdige i dødens pinsler, når englene strækker deres hænder ud (og siger): Giv jeres sjæle fra jer. På denne dag skal I belønnes med en beskæmmelsens straf, fordi I sagde noget mod Allah, som ikke var sandt, og plejede at vende jer i overmod fra Hans tegn.

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ قَالَ اُوْحِيَ
اِلَيَّ وَلَمْ يُوْحَ اِلَيْهِ شَيْءٌ وَّمَنْ قَالَ سَاُنْزِلُ مِثْلَ
مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ ۗ وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الظّٰلِمُوْنَ فِيْ غَمَرٰتِ الْمَوْتِ
وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَاسِطُوْٓا اَيْدِيْهِمْ ۚ اَخْرِجُوْٓا اَنْفُسَكُمْ ۗ اَلْيَوْمَ
تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُوْلُوْنَ عَلَى
اللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ اٰيٰتِهٖ تَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٩٤﴾

95. Og (nu) er I sandelig kommet til Os alene, ligesom Vi skabte jer første gang, og I har ladt bag jeres rygge hvad Vi skænkede jer, og Vi ser ikke jeres fortalere sammen med jer, om

وَلَقَدْ جِئْتُمُوْنَا فُرَادٰى كَمَا خَلَقْنٰكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ
وَّتَرَكْتُمْ مَّا خَوَّلْنٰكُمْ وَرَآءَ ظُهُوْرِكُمْ ۚ وَمَا نَرٰى مَعَكُمْ

[22] *Musaddiq* (bekræfter) betyder også 'en opfylder', 'en opfyldelse'.

hvem I formodede, at de ville være delagtige med jer (i jeres sag). (Nu) er der visselig gjort en adskillelse mellem jer, og det, som I formodede, er veget fra jer.

شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ ۚ
لَقَد تَّقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنكُم مَّا كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ع

96. Sandelig, Allah er den, som spalter kornet og daddelkernen, (når de spirer). Han frembringer det levende af det døde, og Han er Den, der bringer det døde frem af det levende. Således er Allah. Hvorfor er I da bortvendte?

إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ ۖ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ
الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ۚ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ ۖ فَأَنَّىٰ
تُؤْفَكُونَ

97. Han er Den, der lader morgenerne gry. Og Han har skabt natten til hvile og solen og månen til at beregne efter. Således er den Almægtiges, den Alvidendes skabelsesorden.

فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
حُسْبَانًا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

98. Og Han er Den, der har skabt stjernerne for jer, for at I må være retledede ved dem i mørket til lands og vands. Vi har gentaget tegnene for et folk, som har viden.

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي
ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۗ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ

99. Og Han er Den, som lod jer opstå af et eneste levende væsen, derpå er der et opholdssted og et hjemsted (for jer). Vi har visselig gentaget tegnene for et folk, som forstår [23].

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ
وَمُسْتَوْدَعٌ ۗ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ

100. Og Han er Den, som sender vand ned fra skyerne, og så frembringer Vi dermed vækster af enhver art. Og derfra frembringer Vi grønt, hvoraf Vi lader spire korn i rækker - og af daddelpalmen, af dens blomsterstand (lader Vi spire) lavthængende daddelklaser - og haver med druer og oliven og granatæbler - hinanden lig og hinanden ulig. Se på deres frugt, når de

وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ
نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ
حَبًّا مُّتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ
وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا
وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۗ انظُرُوا إِلَىٰ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ

[23] Det midlertidige opholdssted er jorden, hjemstedet er det kommende, højere liv.

sætter frugt, og når de modnes. Heri er der sandelig tegn for et folk, som tror.

إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝١٠٠

101. Og de har gjort djinnerne delagtige med Allah (i magt og viden), skønt Han har skabt dem. Og de tildigter Ham sønner og døtre uden viden. Hellig er Han og fri for alle mangler og højt ophøjet over det, de tillægger (Ham) [24].

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ
بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا
ع ١٣ ١٨ يَصِفُونَ ۝١٠١

102. Himlenes og jordens Skaber. Hvordan skulle Han have en søn, når Han ikke har en hustru? Og Han har skabt alle ting. Og Han er vidende om alle ting [25].

بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَ
لَمْ تَكُن لَّهُ صَاحِبَةٌ ۖ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝١٠٢

103. Således er Allah, jeres Herre: der er ingen gud undtagen Ham, alle tings Skaber, tilbed derfor Ham (alene), og Han er Vægter over alle ting.

ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ ۖ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
فَاعْبُدُوهُ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝١٠٣

104. Øjnene når Ham ikke, men Han når øjnene, og Han er Den, der

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ ۖ وَهُوَ

---

[24] *Djinn* kommer fra en rod, der betyder: at tilsløre, tildække, skjule. Ordet Djinn er i Qur'ânen brugt i flg. betydninger:
a) om onde ånder, der indgiver mennesket onde tanker,
b) om fantasiväsener, som afgudsdyrkerne tilbad,
c) om indbyggere i den nordlige bjergrige del af Europa, af hvidlig eller rødlig farve, som levede afskåret (skjult, jvf. grundbetydningen) fra Asiens civiliserede folkeslag, men som i en senere epoke var bestemt til at gøre voldsom materiel fremgang og lede et stort oprør mod religionen,
d) om folk tilhørende andre religioner og nationaliteter,
e) om vilde og barbariske folk, som i forhistorisk tid - før mennesket var udviklet åndeligt og moralsk til at modtage en åbenbaret lov - levede i huler i jorden og ikke fulgte nogen regler for opførsel.

[25] Kristne kritikere har indvendt, at dette vers viser, at Qur'ânen har en så grov opfattelse af hvad udtrykket 'Guds søn' betyder, at dens angreb ikke rammer kristendommens opfattelse.- Sagen er denne: enten må udtrykket forstås bogstaveligt eller også billedligt - noget tredje gives ikke. Hvis den bogstavelige tolkning er 'for grov', så må man holde sig til den billedlige. Men billedligt betyder udtrykket kun: et fortrolighedsforhold, et nært forhold til Gud - og i den betydning er det brugt om mange af Gammel Testamentes profeter, se f.eks. 1. Moseb. 6:2, 2.Moseb. 4:22, Job 1:6 og Salme 2:7.

kender de mindste ting, den Alvidende [26].

اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٠٣﴾

105. Nu er der visselig kommet klare beviser til jer fra jeres Herre. Den, der da ser, ser til sit eget bedste, og den, der er blind, ham bliver det til egen skade. Og jeg er ikke nogen vægter over jer.

قَدْ جَاءَكُم بَصَائِرُ مِن رَّبِّكُمْ ۖ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ ۖ
وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا أَنَا عَلَيْكُم بِحَفِيظٍ ﴿١٠٤﴾

106. Og således gentager Vi tegnene (for at de må forstå), og for at de må sige: Du har (sandelig) forelæst (dem), og for at gøre dem tydelige for et folk, som forstår.

وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾

107. Følg det, som er åbenbaret dig fra din Herre - der er ingen gud undtagen Ham - og vend dig fra afgudsdyrkerne.

اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ ۖ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ وَ
أَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٦﴾

108. Og hvis Allah havde (gennemtvunget) Sin vilje, så havde de ikke sat (guder) op ved siden af (Ham). Men Vi har ikke gjort dig til vægter over dem, og du er ikke ansvarlig for dem.

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا ۗ وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ
حَفِيظًا ۖ وَمَا أَنتَ عَلَيْهِم بِوَكِيلٍ ﴿١٠٧﴾

109. Og tal ikke nedsættende om dem, som de anråber i stedet for Allah, ellers vil de smæde Allah af fjendskab (og) uden viden. Således har Vi for ethvert folk gjort deres handlemåde skøn for dem. Derpå er deres tilbagevenden til deres Herre, og Han vil meddele dem, hvad de plejede at øve [27].

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا
اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ كَذَٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ
عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِم مَّرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠٨﴾

[26] Gud er usynlig og kan ikke opfattes med øjnene ('Øjnene når Ham ikke'), men Han kan i Sin åbenbaring give Sig tilkende og vise Sig billedligt i visioner. ('Men Han når øjnene').

[27] Qur'ânen går så vidt i tolerance, at den endog forbyder nedsættende tale om afguder og gudebilleder, skønt tilbedelse af sådanne ting er den største synd, nemlig *sjirk* i den groveste form, efter Qur'ânen, se 4:49. Men da nedsættende tale vil fremkalde gengældelse og medføre en almindelig forgiftelse af atmosfæren mellem forskellige religiøse opfattelser, må dette forbud - selv om afgudsdyrkelse er Muslimer en vederstyggelighed - håndhæves.

110. Og de sværger deres stærkeste eder ved Allah, at hvis der kom et tegn til dem, så ville de visselig tro derpå. Sig: Hos Allah beror tegnene! Men hvad skal få jer til at begribe, at når de kommer, vil de ikke tro?

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن جَاءَتْهُمْ آيَةٌ
لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا ۚ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِندَ اللَّهِ ۖ وَمَا يُشْعِرُكُمْ
أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾

111. Og Vi vil gøre deres hjerter og øjne forvendte, fordi de ikke troede derpå første gang, og Vi vil efterlade dem blindt vandrende i deres overtrædelse.

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ
مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾

[8. del]

112. Og selvom Vi sendte engle ned til dem, og de døde talte til dem, og Vi samlede alle ting overfor dem, så ville de dog ikke tro, medmindre Allah gennemtvang Sin vilje. Men de fleste af dem er uvidende.

وَلَوْ أَنَّنَا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَىٰ
وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَّا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا
أَن يَشَاءَ اللَّهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١١﴾

113. Og således har Vi gjort satanerne blandt mennesker og djinnerne til enhver profets fjende. De indgiver hinanden gylden tale til bedrag, men hvis din Herre havde (gennemtvunget) Sin vilje, så havde de ikke gjort det. Overlad dem da til sig selv og det, de opdigter [28].

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنسِ وَ
الْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا ۚ
وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ ۖ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٢﴾

114. Og (overlad dem til sig selv) for at deres hjerter, som ikke tror på det kommende (liv), kan vise tilbøjelighed dertil og for at de må finde behag deri, og for at de må erhverve sig, hvad de erhverver sig.

وَلِتَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَ
لِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُم مُّقْتَرِفُونَ ﴿١١٣﴾

115. Mon jeg skal søge en anden dommer end Allah - når det er Ham, som har åbenbaret jer Bogen, som er

أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ إِلَيْكُمُ

[28] Ang. Satan og sataner, se noten til 2:15. Og ang. djinner, se noten til 6:101. Satanerne synes at være mennesker i begge tilfælde - altså rent menneskelige 'modstandere', se også 72:7.

gjort tydelig og klar? Og de, hvem Vi gav Skriften, ved, at den er åbenbaret af din Herre med sandheden - derfor skal du ikke være en af tvivlerne.

الْكِتَابَ مُفَصَّلًا ۚ وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ
أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ ۖ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٤﴾

116. Din Herres ord er fuldkommet med sandhed og retfærdighed. Der er ingen, som kan ændre Hans ord, og Han er den Althørende, den Alvidende.

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ۚ لَا مُبَدِّلَ
لِكَلِمَاتِهِ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٥﴾

117. Hvis du adlyder de fleste af dem, som er på jorden, så vil de vildlede dig bort fra Allahs vej. De følger blot formodninger, og de lyver blot.

وَإِنْ تُطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ
سَبِيلِ اللَّهِ ۚ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ
إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾

118. Sandelig, din Herre er Den, der bedst ved, hvem der farer vild fra Hans vej, og Han kender bedst de retledede.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ ۖ وَهُوَ
أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٧﴾

119. Spis derfor af det, som Allahs navn er nævnt over, hvis I da tror på Hans tegn.

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ
مُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾

120. Hvad fejler jer, at I ikke spiser af det, som Allah navn er nævnt over, når Han allerede har gjort klart for jer, hvad Han har forbudt jer - undtagen når I er i en tvangssituation? Men sandelig, de fleste fører visselig (andre) vild med deres onde lyster af mangel på viden. Sandelig, din Herre er Den, der bedst kender overtræderne.

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ
قَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ
إِلَيْهِ ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَائِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ
إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١١٩﴾

121. Og undgå de åbenbare synder og de skjulte. Sandelig, de som erhverver sig synd, skal belønnes for det, som de har begået.

وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ
الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢٠﴾

122. Men spis ikke af det, som Allahs navn ikke er nævnt over, thi det er visselig ulydighed. Og satanerne vil visselig indgive deres venner at strides med jer, men hvis I adlyder

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ
لَفِسْقٌ ۗ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ

لِيُجَادِلُوكُمْ ۖ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢١﴾

dem, så vil I visselig være afgudsdyrkere.

أَوَمَن كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا
يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ
بِخَارِجٍ مِّنْهَا ۚ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾

123. Kan da den, som var død, og Vi gjorde ham levende og sendte ham et lys, han kunne vandre i blandt mennesker, være lig den, som er i mørke og ikke kan finde udvej deraf? Således er det, de plejer at øve, blevet gjort tiltrækkende for de vantro.

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكَابِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا
فِيهَا ۖ وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾

124. Og således har Vi i enhver by anbragt dens synderes anførere, så at de lægger (onde) planer deri. Men de smeder kun planer mod sig selv, og de ved det ikke.

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَن نُّؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ
مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ ۘ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ
رِسَالَتَهُ ۗ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِندَ
اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾

125. Og når et tegn kommer til dem, så siger de: Vi vil ikke tro, førend der bliver givet os det samme som er blevet givet Allahs sendebud.- Allah ved bedst, hvor Han skal anbringe Sit budskab. Fornedrelse hos Allah vil ramme dem, som har forsyndet sig - og en streng straf for det, som de planlagde (af ondt).

فَمَن يُرِدِ اللَّهُ أَن يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ ۖ
وَمَن يُرِدْ أَن يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا
كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ ۚ كَذَٰلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ
عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾

126. Den, Allah da ønsker at retlede, hans bryst udvider Han for Islam. Men den, Han ønsker at efterlade i vildfarelse, hans bryst gør Han snævert og trangt, som om han steg til vejrs. Således sender Allah straf over dem, der ikke tror.

وَهَٰذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا ۗ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾

127. Og dette er din Herres vej, den rette. Vi har visselig gentaget tegnene for et folk, som vil tænke sig om.

لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِندَ رَبِّهِمْ ۖ وَهُوَ وَلِيُّهُم بِمَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾

128. For dem er der fredens bolig hos deres Herre, og Han er deres Ven på grund af det, de plejede at øve.

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ

129. Og på den dag, da Vi samler dem sammen, (vil Vi sige): O forsam-

ling af djinner, I søgte visselig (at vinde) de fleste af menneskene. Og deres venner blandt menneskene vil sige: Vor Herre, vi drog fordel af hinanden, men nu har vi nået vor tidsfrist, som Du har bestemt for os. Han vil sige: Ilden skal være jeres tilflugtssted at forblive deri, hvis Allah da ikke vil noget andet, thi din Herre er Alviis, Alvidende [29].

اسْتَكْثَرْتُم مِّنَ الْإِنسِ ۖ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُم مِّنَ
الْإِنسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَا
أَجَلَنَا الَّذِي أَجَّلْتَ لَنَا ۚ قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ
خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۗ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ
عَلِيمٌ ﴿١٢٨﴾

130. Og således gør Vi de uretfærdige til hinandens venner på grund af det, som de plejede at erhverve sig.

وَكَذَٰلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾ ع ١٥

131. O, forsamling af djinner og mennesker, er der ikke kommet til jer sendebud fra jer selv, som har fortalt jer Mine tegn og advaret jer mod denne dags møde? De vil sige: Vi bærer vidnesbyrd mod os selv! Det nærværende liv har bedraget dem, og de bærer vidnesbyrd mod sig selv, at de var vantro.

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ
يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
هَٰذَا ۚ قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنفُسِنَا ۖ وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٣٠﴾

132. Således (vil det være), fordi din Herre ikke med urette vil ødelægge byerne, medens deres indbyggere var uadvarede.

ذَٰلِكَ أَن لَّمْ يَكُن رَّبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَ
أَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿١٣١﴾

133. For enhver er der rangtrin i overensstemmelse med det, som de har øvet, og din Herre er ikke uvidende om, hvad de gør.

وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِّمَّا عَمِلُوا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا
يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾

134. Og din Herre er den Selvtilstrækkelige, Barmhjertighedens Herre. Hvis Han vil, kan Han tage jer bort og i jeres sted efter jer bringe, hvem Han vil, ligesom Han lod jer opstå af andre folks efterkommere.

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ۚ إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ
وَيَسْتَخْلِفْ مِن بَعْدِكُم مَّا يَشَاءُ كَمَا أَنشَأَكُم
مِّن ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿١٣٣﴾

[29] Angående Qur'ânens lære om, at helvede kun er midlertidigt, se yderligere 11:108-109.

135. Sandelig, det, der er blevet lovet jer, vil komme, og I kan ikke forhindre det.

إِنَّ مَا تُوعَدُونَ لَآتٍ ۖ وَمَا أَنتُم بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾

136. Sig: O mit folk, handl efter jeres formåen, også jeg vil handle, og snart skal I vide, hvem den endelige bolig tilkommer, thi de uretfærdige vil visselig ikke have held med sig.

قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ ۖ فَسَوْفَ
تَعْلَمُونَ مَن تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ ۗ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الظَّالِمُونَ ﴿١٣٥﴾

137. Og de tildeler Allah en andel i det, som Han har ladet vokse af afgrøden og kvæget, og så siger de: Dette er til Allah, efter deres formening, og dette er til vore medguder. Men det, som er til deres medguder, når ikke Allah, og det, som er til Allah, når til deres medguder. Slet er hvad de dømmer [30].

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا
فَقَالُوا هَٰذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَٰذَا لِشُرَكَائِنَا ۖ فَمَا
كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ ۖ وَمَا كَانَ
لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ ۗ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾

138. Og således har deres medguder ladet drabet af deres børn forekomme de fleste af afgudsdyrkerne som noget skønt, for at de kan fordærve dem og forvirre deres religion for dem. Men hvis Allah havde (gennemtvunget) Sin vilje, så havde de ikke gjort det. Overlad dem da til sig selv og det, som de har opdigtet.

وَكَذَٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ
شُرَكَاؤُهُمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ ۖ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ ۖ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾

139. Og de siger: Dette kvæg og denne afgrøde er forbudt. Ingen skal spise deraf, undtagen den, vi vil - efter deres formening. Og der er dyr, hvis ryg er forbudt (til ridning), og dyr, hvorover de ikke nævner Allahs navn, idet de opfinder løgne mod Ham. Han vil snart belønne dem for det, de har opdigtet.

وَقَالُوا هَٰذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَّا يَطْعَمُهَا إِلَّا
مَن نَّشَاءُ بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ
لَّا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ ۚ سَيَجْزِيهِم
بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾

[30] Afgudsdyrkerne plejede at dele afgrøde i to portioner: til Allah og til deres påståede medguder. Hvis noget af Allahs andel faldt over i medgudernes portion, beholdt medguderne det, men hvis noget af medgudernes andel faldt over i Allahs portion, blev det givet tilbage til medguderne.

140. Og de siger: Hvad der er i dette kvægs liv er udelukkende (beregnet) for vore mænd og forbudt for vore kvinder. Men hvis det er dødfødt, så skal de have (lige) andel deri. Han vil snart belønne dem for deres påstand, thi Han er Alviis, Alvidende.

وقالوا ما في بطون هذه الأنعام خالصة لذكورنا
ومحرم على أزواجنا وإن يكن ميتة فهم فيه
شركاء سيجزيهم وصفهم إنه حكيم عليم ﴿١٣٩﴾

141. De, som dræber deres børn i tåbelighed uden viden, og som forbyder det, Allah har forsynet dem med, idet de opdigter løgn mod Allah, er visselig fortabt. De er visselig faret vild, og de er ikke retledede.

قد خسر الذين قتلوا أولادهم سفها بغير علم
وحرموا ما رزقهم الله افتراء على الله قد ضلوا
وما كانوا مهتدين ﴿١٤٠﴾

142. Og Han er det, som har frembragt haver, (hvor I dyrker) med espalier og uden espalier, og daddelpalmer og korn, hvis afgrøde er forskellig, og oliven og granatæbler, hinanden lig og hinanden ulig: Spis af deres frugter, når de bærer frugt og giv (de fattige deres) retmæssige andel deraf på høstens dag, og vær ikke umådeholdne, thi Han elsker ikke de umådeholdne.

وهو الذي أنشأ جنات معروشات وغير معروشات
والنخل والزرع مختلفا أكله والزيتون والرمان
متشابها وغير متشابه كلوا من ثمره إذا أثمر
وآتوا حقه يوم حصاده ولا تسرفوا إنه لا يحب
المسرفين ﴿١٤١﴾

143. Og af kvæget lastdyr og slagtedyr: Spis af det, som Allah har forsynet jer med, og følg ikke Satans fodspor, thi han er jer en åbenlys fjende.

ومن الأنعام حمولة وفرشا كلوا مما رزقكم الله
ولا تتبعوا خطوات الشيطان إنه لكم عدو
مبين ﴿١٤٢﴾

144. (Af kvæget) otte (der hører sammen i) par: af fårene to og af gederne to. Sig: Har Han forbudt de to hanner eller de to hunner eller det, de to hunners moderliv indeholder? Meddel mig det på grundlag af viden, hvis I er sandfærdige [31].

ثمانية أزواج من الضأن اثنين ومن المعز
اثنين قل آلذكرين حرم أم الأنثيين أما
اشتملت عليه أرحام الأنثيين نبئوني بعلم
إن كنتم صادقين ﴿١٤٣﴾

[31] Polemikken mod forskellige hedenske skikke, der er ufornuftige (mangler 'grundlag i viden'), og som ikke er baseret på åbenbaring fra Gud (se næste vers: 'var I vidner?') fortsætter i disse vers. Islams læresætninger er derimod i overensstemmelse med sand viden og bygger på guddommelig åbenbaring.

145. Og af kamelerne to og af okserne to. Sig: Er det de to hanner, Han har forbudt, eller de to hunner eller det, de to hunners moderliv indholder? Var I vidner, da Allah pålagde jer dette? Hvem er da mere uretfærdig end den, der opdigter en løgn mod Allah for uden viden at vildlede mennesker. Sandelig, Allah retleder ikke det uretfærdige folk.

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ آلذَّكَرَيْنِ
حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ
الْأُنثَيَيْنِ أَمْ كُنتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّاكُمُ اللَّهُ بِهَٰذَا
فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ النَّاسَ
بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾

146. Sig: Jeg finder ikke i det, som er åbenbaret til mig, noget forbudt for den spisende, som vil spise det, undtagen når det drejer sig om (kød af) selvdøde dyr eller udgydt blod eller svinekød, thi det er urent, eller (det, hvis fortæring betyder) ulydighed, (nemlig) det, der er slagtet i andres navn end Allahs. Men over for den, der er tvunget (af omstændighederne) uden at begære det eller overskride (mindstemålets) grænser, er din Herre visselig Tilgivende, Barmhjertig [32].

قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَىٰ طَاعِمٍ
يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا
أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ
اللَّهِ بِهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٦﴾

147. Og dem, der var jøder, forbød Vi alle (dyr) med kløer, og af okserne og fårene og gederne forbød Vi det fede, undtagen hvad deres rygge bærer eller indvoldene eller det, der er blandet med knogler. Dette forbød Vi dem på grund af deres overtrædelse. Og Vi er visselig sanddru [33].

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفُرٍ وَمِنَ
الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا
حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَٰلِكَ
جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٧﴾

148. Og hvis de forkaster dig, så sig: Jeres Herre er den altomfattende barmhjertigheds Herre, men Hans

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا

[32] Blod, selvdøde dyr og svinekød er usundt eller urent *(ridjs)*, mens spisning af afgudsofferkød kaldes *fisq* = noget, der betegner ulydighed (nemlig mod Gud), smlgn. 2:174, 5:4 og 16:116.

[33] Smlgn. hertil 3. Mosebog 7:23. I Talmud gøres der undtagelse for det fedt, som hænger ved ribbenene. Jøderne betragter endvidere det fedt som tilladt, der ikke kan skilles fra indvoldene (se Enc. Bibl.col. 1544-45).

straf kan ikke holdes borte fra de syndige.

يُرَدُّ بَأْسُهُۥ عَنِ ٱلْقَوْمِ ٱلْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾

149. Afgudsdyrkerne vil sige: Hvis Allah havde villet det, så havde vi og vore fædre ikke sat nogen ved siden af (Gud), ejheller havde vi forbudt noget. Således forkastede de forudgående (sandheden), indtil de smagte Vores straf. Sig: Har I nogen viden? Så fremlæg den for os. Men I følger blot en formodning, og I lyver blot.

سَيَقُولُ ٱلَّذِينَ أَشْرَكُوا۟ لَوْ شَآءَ ٱللَّهُ مَآ أَشْرَكْنَا وَ
لَآ ءَابَآؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِن شَىْءٍ ۚ كَذَٰلِكَ كَذَّبَ ٱلَّذِينَ
مِن قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا۟ بَأْسَنَا ۗ قُلْ هَلْ عِندَكُم
مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَآ ۖ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ وَ
إِنْ أَنتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾

150. Sig: Hos Allah er det bevis, der kan overtyde. Havde Han da (gennemtvunget) Sin vilje, ville Han have retledet jer alle [34].

قُلْ فَلِلَّهِ ٱلْحُجَّةُ ٱلْبَٰلِغَةُ ۖ فَلَوْ شَآءَ لَهَدَىٰكُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾

151. Sig: Bring jeres vidner hid, dem, som vil bevidne, at Allah har forbudt dette. Men hvis de bevidner (det), så skal du ikke aflægge videnbyrd sammen med dem og følg ikke deres onde lyster, som forkaster Vore tegn, og som ikke tror på det kommende, og som sætter andre lige med deres Herre.

قُلْ هَلُمَّ شُهَدَآءَكُمُ ٱلَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ ٱللَّهَ
حَرَّمَ هَٰذَا ۖ فَإِن شَهِدُوا۟ فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ ۚ وَلَا
تَتَّبِعْ أَهْوَآءَ ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا وَٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِٱلْءَاخِرَةِ وَهُم بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾ ع ١٨ ٥

152. Sig: Kom og jeg vil forelæse jer, hvad jeres Herre har forbudt jer: I må ikke sætte nogen (eller noget) ved siden af (Ham), og (I skal vise) forældrene godhed, og dræb ikke jeres børn på grund af fattigdom. Vi sørger for jer og for dem, og gå ikke nær til skændighederne, de være sig åbenlyse eller skjulte, og dræb ikke det liv,

قُلْ تَعَالَوْا۟ أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ ۖ أَلَّا تُشْرِكُوا۟
بِهِۦ شَيْـًٔا ۖ وَبِٱلْوَٰلِدَيْنِ إِحْسَٰنًا ۖ وَلَا تَقْتُلُوٓا۟ أَوْلَٰدَكُم
مِّنْ إِمْلَٰقٍ ۖ نَّحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ ۖ وَلَا تَقْرَبُوا۟
ٱلْفَوَٰحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ۖ وَلَا تَقْتُلُوا۟

[34] Afgudsdyrkerne mente - som mange kritikere af Islam i vore dage - at når Gud tillod noget ('ville det'), så betød det, at Han billigede det. Det var ikke Gud, der tvang dem til at følge deres falske kurs; tværtimod, havde Gud gennemtvunget Sin vilje, havde alle været retledte. Men friheden - også til at fare vild - er en væsentlig betingelse for, at Guds plan med mennesket kan gennemføres. Gud kunne have skabt mennesket sådan, at det ikke kunne tage fejl, men dermed ville det have været reduceret til en maskine, og der ville heller ikke have været mulighed for den udvikling, der strækker sig fremover *højere og højere* for det menneske, der vil følge Guds retledning gennem Hans profeter.

som Allah har gjort ukrænkeligt, med mindre det sker med rette. Dette pålægger Han jer, for at I må være forstandige.

النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ
بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾

153. Og kom ikke nær til den forældreløses ejendom, undtagen på bedste måde, indtil de når deres modenhed, og giv fuld vægt og mål med retfærdighed. Vi har ikke bebyrdet nogen, undtagen efter evne. Når I taler, så tal ret, selvom det også er mod en slægtning, og opfyld pagten med Allah. Dette pålægger Han jer, for at I må tænke jer om.

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ
أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ
نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا
قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾

154. Og dette er Min vej, den rette, følg da den. Og følg ikke (andre) veje, for at I ikke må blive ført bort fra Hans vej. Dette pålægger Han jer, for at I må være retfærdige.

وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا
السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾

155. Og Vi gav også Moses Bogen - som en fuldendelse (af nåden) for den, der handlede godt, og som en klarlæggelse af alle ting og en retledning og barmhjertighed, for at de måtte tro på mødet med deres Herre.

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَ
تَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ
رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾

156. Og denne (Qur'ân) er en bog, som Vi har åbenbaret, fuld af velsignelse. Følg den derfor og vær retfærdige, for at der må vises jer barmhjertighed.

وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾

157. Så at I ikke skal sige: Bogen er kun åbenbaret til to folk før os, og vi havde visselig intet kendskab til deres læsning [35].

أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلَىٰ طَائِفَتَيْنِ مِنْ
قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ﴿١٥٦﴾

[35] De 'to folk', som havde fået en 'bog', d.v.s. en åbenbaret lov, var jøderne og perserne, som fik deres respektive lovbøger gennem Moses og Zarathustra, hhv. Torahen og Avesta. Jesus bragte ikke nogen ny lov, men både han og hans disciple fulgte Moseloven.

158. (Og så at) de heller ikke skal sige: Hvis bogen var blevet åbenbaret os, så ville vi visselig være bedre retledet end disse. Men der er allerede kommet til jer et klart bevis fra jeres Herre og retledning og barmhjertighed. Hvem er da uretfærdigere end dem, der forkaster Allahs tegn og vender sig fra dem? Vi vil belønne dem, der vender sig fra Vore tegn med en hård straf, fordi de vendte sig bort.

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ
مِنْهُمْ ۚ فَقَدْ جَاءَكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَ
رَحْمَةٌ ۚ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ
عَنْهَا ۗ سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ
الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾

159. Venter de på andet end at englene skal komme til dem, eller din Herre skal komme, eller nogen af din Herres tegn skal komme? På den dag, da nogle af din Herres tegn skal komme, skal troen ikke gavne noget menneske, som ikke har troet før eller erhvervet sig noget godt i sin tro. Sig: Vent (blot). Vi venter sandelig også.

هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا أَن تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ
رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ ۗ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ
آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ
مِن قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا ۗ قُلِ انتَظِرُوا
إِنَّا مُنتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾

160. Sandelig, med dem der splittede deres religion og blev til sekter, har du intet at gøre. Deres sag vil alene være (at henvise) til Allah, derefter vil Han meddele dem, hvad de plejede at gøre.

إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ
فِي شَيْءٍ ۚ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا
يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾

161. Den, der bringer en god gerning, skal belønnes tifold, men den, der bringer en ond gerning, skal kun belønnes med det samme, og der skal ikke gøres dem uret.

مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا ۖ وَمَن جَاءَ
بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾

162. Sig: Se, min Herre har ført mig til den rette vej, den evige tro, Abrahams den oprigtiges religion. Og han hører ikke til dem, der sætter nogen (eller noget) op ved siden af (Gud).

قُلْ إِنَّنِي هَدَانِي رَبِّي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ دِينًا
قِيَمًا مِّلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾

163. Sig: Min bøn og mit offer og mit liv og min død er helliget Allah, verdenernes Herre,

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا

164. Han har ingen ved siden af Sig. Således blev det pålagt mig, og jeg er den første af dem, der underkaster sig (Hans åbenbarede vilje).

لَا شَرِيكَ لَهُۥ ۖ وَبِذَٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا۠ أَوَّلُ ٱلْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾

165. Sig: Skal jeg søge en anden Herre end Allah, når Han er alle tings Herre? Og ingen sjæl erhverver (noget), som ikke kommer til den (selv alene), og ingen, der bærer en byrde, skal bære en andens byrde. Derpå er jeres tilbagevenden til jeres Herre, og Han vil så give jer underretning om det, I var uenige om [36].

قُلْ أَغَيْرَ ٱللَّهِ أَبْغِى رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَىْءٍ ۚ وَلَا تَكْسِبُ
كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ
ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ
تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾

166. Og Han er Den, der har gjort jer til efterfølgere på jorden og har ophøjet nogle af jer over andre i rang for at prøve jer i det, som Han har skænket jer. Sandelig din Herre er hurtig til at gengælde, og Han er visselig Tilgivende, Barmhjertig [37].

وَهُوَ ٱلَّذِى جَعَلَكُمْ خَلَٰٓئِفَ ٱلْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ
فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَٰتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِى مَآ ءَاتَىٰكُمْ ۗ إِنَّ رَبَّكَ
سَرِيعُ ٱلْعِقَابِ وَإِنَّهُۥ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌۢ ﴿١٦٥﴾ ع

[36] Udtrykket 'ingen, der bærer en byrde, skal bære en andens byrde' betyder ikke, at vi ikke skal hjælpe og bistå hinanden - og altså i den forstand bære hinandens byrder. 'Byrde' betyder her 'synd', og verset indskærper da i det dobbelte udtryk, at synd er noget personligt ('kommer til den selv alene') og ikke noget nedarvet, og at det enkelte menneske selv må bære ansvaret for sine handlinger og ikke kan sætte sin lid til nogen andens 'stedfortrædende lidelse'. Gud er alle tings Herre: Hos Ham alene må tilgivelsen da søges - og ikke hos menneskelige midlere, forsonere eller frelsere.

[37] Muslimerne er nu de tidligere pagtfolks, jødernes og persernes (v. 157) efterfølgere *(Khalâ'ifa)* og arvtagere til alle de åndelige velsignelser, som disse tidligere modtog. Denne Sûra begyndte med en henvisning til 'mørket' og 'lyset' og afviste, at der var tale om to magter (som Zarathustras tilhængere hævdede). Gud var lysets og mørkets skaber. Dette vers siger, at lys og mørke er skabt 'for at prøve jer'. Både lys og mørke er altså til menneskets bedste, thi kun gennem prøvelse kan det udvikles til stadig højere rang. Hvis der ikke havde været mørke, ville der heller ikke have været nogen fremgang, jvf. v. 2, noten.

AL-A'RÂF

(åbenbaret efter Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ (١)

2. Alif Lâm Mîm Sâd (Jeg er Allah, den Alvidende, den Sanddru).

الٓمٓصٓ (٢)

3. (Denne Qur'ân) er en (strålende) bog, som er åbenbaret dig. Lad der da ikke være nogen hindring for den i dit bryst, at du med den må advare (om den kommende straf), og (at den må være) en formaning for de troende [1].

كِتَٰبٌ أُنزِلَ إِلَيۡكَ فَلَا يَكُن فِي صَدۡرِكَ حَرَجٞ مِّنۡهُ
لِتُنذِرَ بِهِۦ وَذِكۡرَىٰ لِلۡمُؤۡمِنِينَ (٣)

4. Følg det, som er åbenbaret jer fra jeres Herre, og følg ikke andre beskyttere end Ham. Hvor lidet tænker I jer om?

ٱتَّبِعُواْ مَآ أُنزِلَ إِلَيۡكُم مِّن رَّبِّكُمۡ وَلَا تَتَّبِعُواْ مِن دُونِهِۦٓ
أَوۡلِيَآءَۗ قَلِيلٗا مَّا تَذَكَّرُونَ (٤)

5. Hvor mangen en by har Vi ikke ødelagt. Og Vores straf kom til dem om natten, eller når de sov til middag.

وَكَم مِّن قَرۡيَةٍ أَهۡلَكۡنَٰهَا فَجَآءَهَا بَأۡسُنَا بَيَٰتًا أَوۡ هُمۡ
قَآئِلُونَ (٥)

6. Og deres råb var, når Vores straf kom til dem, ene og alene: Vi var visselig uretfærdige.

فَمَا كَانَ دَعۡوَىٰهُمۡ إِذۡ جَآءَهُم بَأۡسُنَآ إِلَّآ أَن قَالُوٓاْ إِنَّا
كُنَّا ظَٰلِمِينَ (٦)

7. Vi vil da visselig udspørge dem, til hvem sendebudene kom, og Vi vil visselig udspørge sendebudene.

فَلَنَسۡـَٔلَنَّ ٱلَّذِينَ أُرۡسِلَ إِلَيۡهِمۡ وَلَنَسۡـَٔلَنَّ ٱلۡمُرۡسَلِينَ (٧)

8. Da vil Vi visselig fortælle dem (deres gerninger) med (fuldkommen) viden, og Vi var aldrig fraværende.

فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيۡهِم بِعِلۡمٖۖ وَمَا كُنَّا غَآئِبِينَ (٨)

9. Og vejningen (af alle gerninger) på denne dag vil være sand, og de,

وَٱلۡوَزۡنُ يَوۡمَئِذٍ ٱلۡحَقُّۚ فَمَن ثَقُلَتۡ مَوَٰزِينُهُۥ فَأُوْلَٰٓئِكَ

---

[1] Den ubestemte form af *kitâb* kan bruges om det fuldkomne,jvf. brugen af *radjul* (mand i ubest. form) i 36:21.

hvis vægtskåle vil være tunge, vil være dem, der skal fuldkommengøres.

هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾

10. Og de, hvis vægtskåle vil være lette, vil være dem, der har mistet sig selv, fordi de plejede at være uretfærdige mod Vore tegn.

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ﴿١٠﴾

11. Og Vi har visselig befæstet jer på jorden og skænket jer alt (til) livets underhold på den. Hvor er I lidet taknemmelige.

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ ۗ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿١١﴾

12. Og Vi har visselig skabt jer og derpå givet jer form. Og derpå sagde Vi til englene: Vær Adam undergivne. Og de underkastede sig, men Iblîs (gjorde det ikke). Han ville ikke være blandt dem, der underkastede sig [2].

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿١٢﴾

13. (Gud) sagde: Hvad forhindrede dig i at underkaste dig, da Jeg befalede dig (det)? Han sagde: Jeg er bedre end han. Du har skabt mig af ild, medens Du skabte ham af ler [3].

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ ۖ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿١٣﴾

14. (Gud) sagde: Gå da bort herfra, thi det er dig ikke tilladt at hovmode dig her. Gå da ud, thi du skal visselig være blandt de ydmygede.

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٤﴾

15. Han sagde: Giv mig udsættelse til den dag, de oprejses [4].

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٥﴾

---

[2] Befalingen til at underkaste sig Adam var rettet til englene, men henvendte sig til hele skabningen, da englene er de virkende midler, gennem hvilke Guds befalinger udgår til og realiseres i hele skabningen.

[3] At Adam var skabt af ler hentyder både til menneskets oprindelse af den døde materie og til, at menneskets natur (i modsætning til *Iblîs*, der havde en ild-lignende, en brændende og trodsig natur) var ydmyg og letformelig.

[4] Den dag, da menneskene oprejses, kan også hentyde til menneskets åndelige opstandelse. Når det vækkes til nyt åndeligt liv, mister Iblîs sin magt over det.

16. (Gud) sagde: Du skal visselig være blandt dem, der har fået udsættelse.

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٦﴾

17. Han sagde: Fordi Du har dømt mig som vildfarende, så vil jeg visselig ligge i baghold efter dem på Din rette vej [5].

قَالَ فَبِمَآ أَغْوَيْتَنِى لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَٰطَكَ
الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٧﴾

18. Da vil jeg visselig komme over dem forfra og bagfra og fra deres højre og fra deres venstre side. Og Du vil visselig ikke finde de fleste af dem taknemmelige (mod Dig).

ثُمَّ لَآتِيَنَّهُم مِّنۢ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
وَعَنْ أَيْمَٰنِهِمْ وَعَن شَمَآئِلِهِمْ ۖ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ
شَٰكِرِينَ ﴿١٨﴾

19. (Gud) sagde: Gå ud herfra, foragtet og fordrevet. Alle, der følger dig iblandt dem - jer vil Jeg visselig fylde helvede med.

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَّدْحُورًا ۖ لَّمَن تَبِعَكَ
مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٩﴾

20. Og O Adam, bo du og din hustru i haven og spis af det, I lyster, men nærm jer ikke dette træ, så I bliver uretfærdige [6].

وَيَٰٓـَٔادَمُ اسْكُنْ أَنتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ
شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ
الظَّٰلِمِينَ ﴿٢٠﴾

21. Men Satan hviskede til dem, for at åbenbare det, der var skjult for dem af deres skam, og han sagde: Jeres Herre har kun forbudt jer dette træ, for at I ikke skal blive to engle eller blive af dem, der lever evigt [7].

فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَٰنُ لِيُبْدِىَ لَهُمَا مَا وُۥرِىَ
عَنْهُمَا مِن سَوْءَٰتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَىٰكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ
هَٰذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّآ أَن تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ
الْخَٰلِدِينَ ﴿٢١﴾

---

[5] *Aghwajta* kan betyde 'vildlede' og 'dømme som vildfarende'. I arabisk talemåde kan konsekvensen af en handling ofte tilskrives den, der bevirker, at konsekvensen følger på handlingen.

[6] Alt er tilladt - undtagen det, der er fysisk eller psykisk skadeligt. 'Det forbudte træ' står for de befalinger, der forbød Adam og hans hustru visse ting, f.eks. at have forbindelse med Iblîs og hans afkom. I 14:25 lignes et 'godt ord' med et 'godt træ' og i 14:27 et 'ondt ord' med et 'ondt træ'. *Sjadra* (træ) betyder også: stamme, folk (se vers 28).

[7] Medens onde tanker sluttelig vil bringe ødelæggelse over et menneske, åbenbarer de også dets svagheder. Onde tanker leder et menneske til at tro, at vejen til fremskridt og velstand ligger i den retning, Gud har forbudt det at gå. En tyv tror, at han sikrer sig velstand ved at stjæle.

22. Og han tilsvor dem, (idet han sagde): Jeg er jer en hengiven rådgiver.

وَقَاسَمَهُمَآ إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ ٱلنَّٰصِحِينَ ﴿٢١﴾

23. Og han vildledte dem ved bedrag. Og efter at de havde smagt af træet, blev deres skam åbenbar for dem, og de begyndte at skjule sig med havens løv. Og deres Herre kaldte dem, (idet Han sagde): Forbød Jeg jer ikke dette træ og sagde til jer: Satan er jer visselig en åbenbar fjende [8].

فَدَلَّىٰهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا ٱلشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا
سَوْءَٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِن وَرَقِ
ٱلْجَنَّةِ وَنَادَىٰهُمَا رَبُّهُمَآ أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَن تِلْكُمَا
ٱلشَّجَرَةِ وَأَقُل لَّكُمَآ إِنَّ ٱلشَّيْطَٰنَ لَكُمَا عَدُوٌّ
مُّبِينٌ ﴿٢٢﴾

24. De sagde: Vor Herre, vi har handlet uret mod os selv, og hvis Du ikke tilgiver os og har barmhjertighed med os, så vil vi visselig være blandt de fortabte [9].

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَآ أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَ
تَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ﴿٢٣﴾

25. Han sagde: Gå bort som hinandens fjender, og på jorden skal der være et opholdssted og et livsunderhold for jer for en tid [10].

قَالَ ٱهْبِطُوا۟ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِى ٱلْأَرْضِ
مُسْتَقَرٌّ وَمَتَٰعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٤﴾

26. Han sagde: Der skal I leve og der skal I dø, og derfra skal I oprejses [11].

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا
تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾ ع

27. O Adams børn, Vi har visselig sendt jer en klædning, som kan dække jeres skam, og (som tjener jer) til prydelse. Men retfærdighedens klædning er den bedste. Dette er (et) af

يَٰبَنِىٓ ءَادَمَ قَدْ أَنزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُوَٰرِى سَوْءَٰتِكُمْ
وَرِيشًا وَلِبَاسُ ٱلتَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ

---

[8] Efter at et menneske har syndet, søger det at dække sin synd med gode gerninger og udslette den ved anger. 'Paradisets løv' står her for disse gode gerninger, som mennesket søger at dække sig med. (Smlgn. v.20, noten).

[9] *Ghafara*, der sædvanligt oversættes ved 'tilgive', betyder egt. 'tildække', jvf. foregående vers m. note.

[10] Dette vers viser, at Iblîs eller Satan også var et menneskeligt væsen, for der siges til dem, at de alle skal gå bort, og at de vil være hinandens fjender på jorden.

[11] Dette vers viser, at det er en fejlagtig idé at tro, at Jesus eller noget andet menneskeligt væsen dvæler i himlen. Alle må leve og dø på denne jord og vil blive oprejst fra den.

Allahs tegn, for at de skal ihukomme (det).

آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾

28. O Adams børn, lad ikke Satan friste jer, ligesom han bragte jeres forældre ud af haven, idet han fratog dem deres klædning, så at han kunne åbenbare dem deres skam. Han ser jer visselig, han og hans stamme, hvorfra I ikke ser dem. Vi har visselig gjort satanerne til venner af dem, som ikke tror [12].

يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمْ
مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا
سَوْآتِهِمَا ۗ إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا
تَرَوْنَهُمْ ۗ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾

29. Og når de øver noget skændigt, så siger de: Vi fandt vore fædre handlende således, og Allah har påbudt os det. Sig (til dem): Sandelig, Allah påbyder ikke det skændige. Vil I sige om Allah, hvad I ikke ved?

وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا
وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا ۗ قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ ۖ
أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

30. Sig: Min Herre har påbudt retfærdighed. Og vær sandt opmærksomme på ethvert (tidspunkt eller) sted for tilbedelse, og påkald Ham, idet I er Ham fuldt og helt hengivne i lydighed. Sådan som Han frembragte jer, skal I vende tilbage[13].

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ ۖ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ
مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ كَمَا بَدَأَكُمْ
تَعُودُونَ ﴿٢٩﴾

31. Nogle har Han retledet, og vildfarelse er med rette blevet andre til del, thi de har taget satanerne til venner i stedet for Allah, og de mener, at de er retledede.

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ ۗ إِنَّهُمُ
اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ
أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾

32. O Adams børn, se til jeres prydelse på ethvert (tidspunkt eller) sted for tilbedelse. Og spis og drik, men

يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا

[12] At 'Satan ser jer, hvorfra I ikke ser ham' betyder, at de onde er meget snedige. De våger snedigt over de retfærdige for at mistolke deres opførsel og vække til fjendskab mod dem. De onde opfordrer folk til at holde fast ved deres gamle traditioner og ikke agte på Guds kald.

[13] Man skal rense sig fysisk og psykisk, før man går til bøn.

overdriv ikke, thi Allah elsker ikke de umådeholdne [14].

ع وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾

33. Sig: Hvem har forbudt Allahs prydelse, som Han har frembragt til Sine tjenere, og de gode ting af (Hans) forsyning. Sig: Det er for dem, der tror i dette liv, (og) udelukkende deres på opstandelsens dag. Således fremstiller Vi i enkeltheder tegnene for dem, der har viden [15].

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ
مِنَ الرِّزْقِ ۚ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾

34. Sig: Min Herre har kun forbudt de skændige ting, hvadenten de er åbenlyse eller skjulte, og synd og uretmæssig overtrædelse, og at I sætter (nogen eller noget) ved siden af Allah, som Han ingen fuldmagt har åbenbaret for, og at I siger om Allah, hvad I ikke ved.

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ
وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ
يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

35. Og for ethvert folk er der en frist. Når deres frist så er kommet, kan de ikke blive tilbage (så meget som) et øjeblik, ejheller kan de komme før (dens udløb) [16].

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ
سَاعَةً ۖ وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٤﴾

36. O Adams børn, hvornår der end kommer sendebud fra jer selv og beretter jer Mine tegn, så skal der ikke komme (nogen) frygt hos dem, der da

يَا بَنِي آدَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ
آيَاتِي ۙ فَمَنِ اتَّقَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا

[14] Det er gennem bøn og tilbedelse, at et menneske får kræfter og synsstyrke til retfærdig handlen. Retfærdig handlen betyder harmoni, afstemning og mådehold i alle livssfærer, f.eks. rimelig brug af Guds nådefulde gaver uden at henfalde til overdrivelse og umådehold.

[15] Islam insisterer på renhed og redelighed i alle henseender, f.eks. føde, klæder, krop, og sjæl. Den forbyder urenhed og forsømmelse. Forsømmelse af legemet og selvpålagt afholdenhed og bod fordømmes af Islam. Det er en falsk idé, at den rette brug af god føde står i nogen modstrid med sand åndsstorhed.

[16] Dette betyder ikke, at Gud har fastsat en frist ved Sit dekret. Meningen er, at Gud gennem Sine dekreter har besluttet og bestemt, hvilken handlemåde, der tjener til at forlænge eller forkorte fristen. Når et folkeslag forlader retfærdighedens vej, slår det ind på vejen til ødelæggelse. 'Frist' hentyder da til den lov, som regulerer folkeslags blomstring og forfald. Jvf. ordene: 'Allah forandrer ikke et folks tilstand, før det har forandret sin egen tilstand'(13:12).

frygter (Gud) og handler retfærdigt, ejheller skal de sørge [17].

هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٦﴾

37. Men de, der forkaster Vore tegn og vender sig fra dem i hovmod, er ildens indbyggere, hvori de skal forblive (længe).

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٧﴾

38. Hvem er da mere uretfærdig end den, der opdigter en løgn om Allah, eller forkaster Hans tegn? Deres del af det, der er bestemt, skal nå dem, indtil Vore sendebud siger, når de kommer til dem for at tage deres sjæle: Hvor er de, I påkaldte ved siden af Allah? De vil svare: De er veget fra os. De vil vidne mod sig selv, at de var vantro.

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِآيَاتِهِ ۚ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ ۖ حَتَّىٰ
إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ
تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۖ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا
عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٨﴾

39. (Gud) vil sige: Gå da ind i ilden blandt folkeslag af djinner og mennesker, som gik bort før jer. Hver gang et folk går ind, vil det forbande sit søsterfolk, indtil, når de allesammen er nået derind, de sidste vil sige om de første: Vor Herre, disse vildledte os, giv dem da en dobbelt straf af ilden. Han vil sige: For enhver skal straffen være mangfoldig, men I forstår det ikke [18].

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ
وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ ۖ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا ۖ
حَتَّىٰ إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأُولَاهُمْ
رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ ۖ
قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ وَلَٰكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

40. Og de første vil sige til de sidste: I har intet fortrin fremfor os, smag da straffen, for hvad I plejede at øve.

وَقَالَتْ أُولَاهُمْ لِأُخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ
فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٤٠﴾ ع

41. Sandelig, de, som forkaster Vore tegn og vender sig fra dem i hovmod, for dem skal himlens porte ikke åbnes,

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ

[17] Gud sender altid profeter, som det er menneskets pligt at tro på.

[18] Enhver påtager sig ved synd et yderligere ansvar ved at føre andre vild, enten i samtid eller eftertid, ikke blot ved direkte vold mod andres rettigheder, men også ved overtrædelse af Guds bud om menneskets forhold til Ham. I første tilfælde sker det ved direkte at forbryde sig mod et medmenneske, i sidste ved gennem eksemplets magt at friste andre til forsømmelighed i pligter, der hører Gud til.

ejheller skal de gå ind i haven, førend en kamel går igennem et nåleøje. Således belønner Vi synderne [19].

لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ
الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾

42. De skal have et leje i helvede, og over dem skal der være tæpper (af ild), og således belønner Vi de uretfærdige.

لَهُم مِّن جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِن فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ ۚ وَ
كَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

43. Men de, som tror og handler retfærdigt - Vi bebyrder ingen sjæl over evne - skal være havens beboere, i den skal de forblive.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا
وُسْعَهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾

44. Og Vi skal fjerne, hvad der er af (gensidigt) nag i deres hjerter. Under dem skal floder strømme, og de skal sige: Al pris tilkommer Allah, som ledte os til dette. Og vi ville ikke have været retledte, hvis Allah ikke havde retledt os. Sandelig bragte vor Herres sendebud sandheden. Der skal siges til dem: Dette er haven, som er blevet givet jer i arv (som belønning) for det, I plejede at øve.

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِم مِّنْ غِلٍّ تَجْرِي مِن تَحْتِهِمُ
الْأَنْهَارُ ۖ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَٰذَا وَمَا
كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ ۖ لَقَدْ جَاءَتْ
رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۖ وَنُودُوا أَن تِلْكُمُ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا
بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

45. Og havens beboere skal kalde ildens beboere (og sige): Vi har visselig fundet, at det, vor Herre forjættede os, var sandt. Har I (også) fundet, at det, jeres Herre forjættede jer, var sandt? De vil svare: Ja. Da skal en herold meddele mellem dem: Allahs forbandelse er over de uretfærdige,

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَن قَدْ وَجَدْنَا
مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدتُّم مَّا وَعَدَ رَبُّكُمْ
حَقًّا ۖ قَالُوا نَعَمْ ۚ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَن لَّعْنَةُ اللَّهِ
عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾

46. Dem, som vendte (andre) bort fra Allahs vej og søgte at gøre den kroget, og de troede ikke på det kommende (liv).

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
وَهُم بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿٤٥﴾

[19] Udtrykket 'førend en kamel går igennem et nåleøje' kan også oversættes: 'førend et tov går gennem et nåleøje'. Det vil være umuligt for dem, der forkaster Guds tegn, nogensinde at indgå i paradiset - medmindre Gud viser dem Sin barmhjertighed.

47. Og mellem dem skal der være en skranke, og på de ophøjede steder skal der være mænd, som kender alle på deres mærker, og de skal tilråbe havens beboere: Fred være med jer. De (tiltalte) er (endnu) ikke trådt ind i den, men de håber (at gøre det).

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ ۚ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا
بِسِيمَاهُمْ ۚ وَنَادَوْا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ۚ
لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٧﴾

48. Og når deres blik vendes mod ildens beboere, siger de: Vor Herre, anbring os ikke sammen med de uretfærdiges folk.

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا
لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٨﴾

49. Og beboerne på de ophøjede steder vil kalde mænd, som de kender på deres mærker, og sige: Jeres mængde nyttede jer ikke, ejheller at I var hovmodige.

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ
قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٩﴾

50. Er disse de (mennesker), om hvem I svor, at Allah ikke ville nå dem med Sin barmhjertighed? (Så vil Gud sige til disse mennesker): Gå ind i haven , ingen frygt skal være over jer, ejheller skal I sørge.

أَهَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ ۚ
ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٥٠﴾

51. Og ildens beboere skal råbe til havens beboere (og sige): Udgyd vand over os eller noget af det, som Allah har forsynet jer med. De vil svare: Sandelig, Allah har forbudt begge dele for de vantro.

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا
مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ ۚ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا
عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥١﴾

52. Dem, som gjorde deres religion til spøg og skæmt, og hvem dette nærværende liv bedrog.- Idag vil Vi da glemme dem, ligesom de glemte mødet med denne deres dag, og fordi de plejede at fornægte Vore tegn.

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا ۚ فَالْيَوْمَ نَنْسَاهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَٰذَا
وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٥٢﴾

53. Vi har allerede bragt dem en Bog, som Vi har udlagt på alle måder (grundet) på kundskab, (som) en ret-

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَ

ledning og en barmhjertighed for et folk, som tror.

رَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٥٢﴾

54. Mon de venter på andet end opfyldelsen (af advarslerne) deri? På den dag, da opfyldelsen vil komme, skal de, som glemte den før, sige: Vor Herres sendebud har allerede bragt sandheden. Mon vi da vil have nogen forbedere, som vil gå i forbøn for os? Eller vil vi blive sendt tilbage, så vi kan handle anderledes, end vi plejede at handle? - De har allerede mistet deres sjæle, og det, de plejede at opdigte, er veget fra dem.

هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا تَاْوِيْلَهٗ ؕ يَوْمَ يَاْتِيْ تَاْوِيْلُهٗ
يَقُوْلُ الَّذِيْنَ نَسُوْهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَآءَتْ
رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۚ فَهَلْ لَّنَا مِنْ شُفَعَآءَ فَيَشْفَعُوْا
لَنَآ اَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِيْ كُنَّا نَعْمَلُ ؕ قَدْ
خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا
يَفْتَرُوْنَ ﴿٥٣﴾ ع ١٣

55. Sandelig, jeres Herre er Allah, som skabte himlene og jorden i seks tider, og så satte Sig på tronen. Han lader natten dække dagen, idet den hurtigt følger den. Og (Han skabte) solen og månen og stjernerne, (alle) tvunget i tjeneste på Hans bud. Sandelig, Ham tilhører skabningen og befalingen. Velsignet være Allah, (alle) verdeners Herre.

اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ
سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۫ يُغْشِي الَّيْلَ النَّهَارَ
يَطْلُبُهٗ حَثِيْثًا ۙ وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُوْمَ مُسَخَّرٰتٍۭ
بِاَمْرِهٖ ؕ اَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ ؕ تَبٰرَكَ اللّٰهُ رَبُّ
الْعٰلَمِيْنَ ﴿٥٤﴾

56. Påkald jeres Herre i ydmyghed og hemmelighed, thi Han elsker ikke overtræderne.

اُدْعُوْا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَّخُفْيَةً ؕ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ
الْمُعْتَدِيْنَ ﴿٥٥﴾

57. Og skab ikke ufred på jorden, efter at den er bragt i en tilstand af fred og orden. Og påkald Ham i frygt og håb, thi Allahs barmhjertighed er nær ved dem, der handler godt.

وَلَا تُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا وَادْعُوْهُ
خَوْفًا وَّطَمَعًا ؕ اِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ قَرِيْبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٥٦﴾

58. Og det er Ham, der sender vindene med godt nyt foran Sin barmhjertighed, indtil Vi - når de bærer tunge skyer - driver dem til et dødt land, og Vi så sender vand ned derfra og frembringer alle slags frugt derved.

وَهُوَ الَّذِيْ يُرْسِلُ الرِّيٰحَ بُشْرًاۢ بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهٖ ؕ
حَتّٰٓى اِذَآ اَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنٰهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَاَنْزَلْنَا
بِهِ الْمَآءَ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ ؕ كَذٰلِكَ نُخْرِجُ

Således bringer Vi de døde frem, for at I må tænke jer om [20].

الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝٥٧

59. Og det gode land - dets planter kommer frem (i overflod) på Allahs bud - men det, som er dårligt - (dets planter) kommer kun frem (i) ringe (tal): Således fremstiller Vi på mange måder tegnene for et folk, som er taknemmeligt.

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۚ وَالَّذِي
خَبُثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا ۚ كَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ۝٥٨ ع ١٤

60. Vi sendte visselig Noah til hans folk, og han sagde: O mit folk, tjen Allah. I har ingen gud undtagen Ham. Jeg frygter i sandhed en stor dags straf for jer.

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝٥٩

61. Hans folks førere sagde: Vi ser dig i sandhed i åbenbar vildfarelse.

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝٦٠

62. Han sagde: O mit folk, der er ingen vildfarelse i mig, men jeg er et sendebud fra alverdens Herre.

قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَٰكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ۝٦١

63. Jeg overgiver jer min Herres budskaber, og jeg giver jer et oprigtigt råd, og jeg ved fra Allah, hvad I ikke ved.

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ
مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝٦٢

64. Undrer I jer over, at der kommer en formaning til jer fra jeres Herre gennem en mand af jeres egen midte, at han må advare jer, og for at I må være retfærdige, og for at der må vises jer barmhjertighed.

أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنْكُمْ
لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝٦٣

65. Da forkastede de ham, og Vi reddede ham og dem, der var med ham i skibet, og Vi druknede dem, der

فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا

[20] 'Dødt land' betyder et land, som er blevet tørt og goldt på grund af mangel på regn. 'Således bringer Vi de døde frem' henviser ikke her til opstandelsen, men til den åndelige opvågning til nyt religiøst og moralsk liv. 'At I må tænke jer om' viser, at det er et tegn, der bevidnes i dette liv, altså er henvisningen klart nok til et faldent folks renæssance og fornyede vækst.

forkastede Vore tegn, thi de var et folk af blinde.

ع ٨ ١٥ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٤﴾

66. Og til 'Âd (sendte Vi) deres broder Hûd. Han sagde: O mit folk, tjen Allah. I har ingen anden gud end Ham. Vil I da ikke være gudfrygtige?

وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا ۗ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۚ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٥﴾

67. De vantro førere fra hans folk sagde: Sandelig, vi ser dig (fortabt) i dårskab, og vi mener sandelig, at du er af løgnerne.

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٦٦﴾

68. Han svarede: O mit folk, der er ingen dårskab i mig, men jeg er et sendebud fra alverdens Herre.

قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَٰكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾

69. Jeg meddeler jer min Herres budskaber, og jeg er jer en hengiven rådgiver, sanddru.

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٦٨﴾

70. Undrer I jer over, at en formaning er kommet til jer fra jeres Herre gennem en mand af jeres egne, at han måtte advare jer? Husk, da Vi gjorde jer til efterfølgere (til velsignelserne) efter Noahs folk og øgede jer gavmildt i kropsstyrke, og husk Allahs velgerninger, for at I må fuldkommes [21].

أَوَعَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ ۚ وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً ۖ فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾

71. De svarede: Er du kommet til os, for at vi skal tjene Allah alene og forlade dem, vore fædre plejede at tjene? Bring os da det, du har truet os med, hvis du er en af de sanddru.

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا ۖ فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧٠﴾

72. Han sagde: Straf og vrede fra min Herre er allerede faldet på jer. Strides I med mig om navne, som I og jeres fædre har opfundet, (og) som Allah ikke har åbenbaret nogen fuldmagt for. Vent da, jeg er med jer blandt dem, der venter.

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ ۖ أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنتُمْ وَآبَاؤُكُم مَّا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِن سُلْطَانٍ ۚ فَانتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُم مِّنَ الْمُنتَظِرِينَ ﴿٧١﴾

[21] En anden mulig oversættelse: 'og øgede jer gavmildt i antal'.

73. Og Vi frelste ham og dem, der var med ham, ved Vores barmhjertighed, og Vi overskar rødderne på dem, der forkastede Vore tegn. Og de troede ikke.

فَأَنجَيْنَٰهُ وَٱلَّذِينَ مَعَهُۥ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ
ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا ۖ وَمَا كَانُوا۟ مُؤْمِنِينَ ﴿٧٢﴾

74. Og til Thamûd (sendte Vi) deres broder Sâlih. Han sagde: O mit folk, tjen Allah. I har ingen gud undtagen Ham. Der er sandelig kommet et klart bevis til jer fra jeres Herre. Dette er Allahs hunkamel, et tegn for jer. Lad den da være, at den kan æde på Allahs jord og gør den ikke noget ondt, så at en smertelig straf indhenter jer.

وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَٰلِحًا ۗ قَالَ يَٰقَوْمِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ مَا
لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥ ۖ قَدْ جَآءَتْكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ
هَٰذِهِۦ نَاقَةُ ٱللَّهِ لَكُمْ ءَايَةً ۖ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِىٓ أَرْضِ
ٱللَّهِ ۖ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوٓءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

75. Og husk, da Vi gjorde jer til efterfølgere (til velsignelserne) efter 'Âd og anviste jer en bolig i landet, idet I byggede borge på dens sletter og huggede huse ud i bjergene. Husk da Allahs velgerninger og begå ingen overtrædelser i landet, idet I stifter ufred.

وَٱذْكُرُوٓا۟ إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنۢ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ
فِى ٱلْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِن سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ
ٱلْجِبَالَ بُيُوتًا ۖ فَٱذْكُرُوٓا۟ ءَالَآءَ ٱللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا۟ فِى
ٱلْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾

76. De hovmodige førere fra hans folk sagde til dem, der blev anset for svage - til dem af dem, som troede: Ved I (med sikkerhed), at Sâlih er sendt af jeres Herre? De svarede: Vi tror visselig på det, som han er blevet sendt med.

قَالَ ٱلْمَلَأُ ٱلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوا۟ مِن قَوْمِهِۦ لِلَّذِينَ
ٱسْتُضْعِفُوا۟ لِمَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَٰلِحًا
مُّرْسَلٌ مِّن رَّبِّهِۦ ۚ قَالُوٓا۟ إِنَّا بِمَآ أُرْسِلَ بِهِۦ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾

77. De hovmodige svarede: Vi er sandelig vantro med hensyn til det, I tror på.

قَالَ ٱلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوٓا۟ إِنَّا بِٱلَّذِىٓ ءَامَنتُم بِهِۦ كَٰفِرُونَ ﴿٧٦﴾

78. Så huggede de hasesenen over på hunkamelen og gjorde oprør mod deres Herres befaling, og de sagde: O

فَعَقَرُوا۟ ٱلنَّاقَةَ وَعَتَوْا۟ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا۟ يَٰصَٰلِحُ

Sâlih, bring os det, du har truet os med, hvis du er et af sendebudene [22].

ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٨﴾

79. Så tog jordskælvet dem, så de om morgenen lå sammenkrøbne i deres huse.

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِى دَارِهِمْ جٰثِمِينَ ﴿٧٩﴾

80. Og (Sâlih) vendte sig da fra dem og sagde: O mit folk, jeg har allerede meddelt jer min Herres budskab, og jeg gav jer et oprigtigt råd, men I brød jer ikke om oprigtige rådgivere.

فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ
رَبِّى وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلٰكِنْ لَّا تُحِبُّونَ النّٰصِحِينَ ﴿٨٠﴾

81. Og (Vi sendte) Lot, da han sagde til sit folk: Begår I en skændighed, som ingen i alverden begik før jer?

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِۦٓ أَتَأْتُونَ الْفٰحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ
بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعٰلَمِينَ ﴿٨١﴾

82. Sandelig, I går med begær til mænd i stedet for kvinder. Nej, I er et folk, som overskrider (alle) grænser.

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَآءِۚ
بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨٢﴾

83. Og hans folks svar var kun, at de sagde: Uddriv dem af jeres by, thi de er mennesker, som ønsker at forblive rene.

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِۦٓ إِلَّآ أَنْ قَالُوٓا أَخْرِجُوهُمْ
مِّنْ قَرْيَتِكُمْۖ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٨٣﴾

84. Da reddede Vi ham og hans familie med undtagelse af hans hustru: hun var af dem, der blev tilbage.

فَأَنْجَيْنٰهُ وَأَهْلَهُۥٓ إِلَّا امْرَأَتَهُۥ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِينَ ﴿٨٤﴾

85. Og Vi lod en regn regne ned over dem. Se da, hvorledes enden blev for synderne.

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًاۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عٰقِبَةُ
ع ١٠ ١٤ الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٥﴾

86. Og til Midian (sendte Vi) deres broder Sju'aib. Han sagde: O mit folk, tjen Allah. I har ingen anden gud end Ham. Der er visselig kommet et klart bevis til jer fra jeres Herre, giv da fuldt mål og fuld vægt og formindsk ikke folks ting for dem og stift ikke ufred

وَإِلٰى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًاۗ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
مَا لَكُمْ مِّنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُۥۖ قَدْ جَآءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ
فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَآءَهُمْ
وَلَا تُفْسِدُوا فِى الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلٰحِهَاۚ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ

[22] At dræbe en kamel er ikke i sig selv nogen forbrydelse, men denne kamel blev brugt af Sâlih, når han red omkring for at bringe sit budskab til sit folk. Derfor kaldes den 'Allahs hunkamel'. At de dræbte den, var et kraftigt udtryk for deres oprør mod Guds budskab til dem, derfor ramte straffen dem.

på jorden, efter at den er bragt i en tilstand af fred og orden. Dette er bedre for jer, om I er troende [23].

لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾

87. Og sid ikke ved enhver vej, idet I truer (mennesker) og søger at vende (dem) bort fra Allahs vej, som tror på Ham, og idet I søger at gøre den kroget. Og husk, da I var få, og Han mangfoldiggjorde jer. Og se, hvorledes enden blev for dem, der stiftede ufred.

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا
وَاذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ وَانْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾

88. Og hvis der er et parti blandt jer, som tror på det, jeg er blevet sendt med, og et parti, som ikke tror, vær da tålmodige, indtil Allah dømmer os imellem. Og Han er den bedste af (alle) dommere.

وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ
بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ
بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾

[9. del]

89. De hovmodige førere fra hans folk sagde: Vi vil visselig drive dig ud, Sju'aib, og de troende sammen med dig fra vores by - eller (også) skal I vende tilbage til vores religion. Han svarede: Selv om vi også afskyr (det)?

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ
يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ
فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ ﴿٨٨﴾

90. Vi ville visselig opdigte en løgn mod Allah, hvis vi vendte tilbage til jeres religion, efter at Allah har frelst os fra den. Og det sømmer sig ikke for os, at vi skulle vende tilbage til den - medmindre Allah, vor Herre, ville det (så). Vor Herre omfatter alle ting i (Sin) viden. Til Allah har vi sat

قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ
إِذْ نَجَّانَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا
عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا

[23] Bibelen beretter, at Abraham foruden Hagar og Sara havde endnu en hustru (nemlig Kethûra, se 1.Moseb. 25:1-2), med hvem han fik Midian. Dennes efterkommere slog sig ned nær Akabah-bugten, syd for Palæstina og nord for Hidjâz. Det siges, at en af deres byer, også kaldet Midian, lå i denne egn. Sju'aib blev sendt til dette folk, formodentlig fra Palæstina i nord og slog sig ned blandt dem. Midian havde en stor befolkning af Ismaels efterkommere. Der er megen lighed mellem Sju'aibs og den Hellige Profets skæbne. Begge blev voldsomt forfulgt af deres landsmænd, og begge måtte flytte til en anden by, Midian i Sju'aibs tilfælde - Madina i Muhammads tilfælde.

vor lid. Vor Herre, døm med sandhed mellem os og vort folk, og Du er den bedste Dommer.

بِالْحَقِّ وَأَنتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ٩٠

91. Og de vantro førere for hans folk sagde: Hvis I følger Sju'aib, så vil I visselig være tabere.

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ
شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَّخَاسِرُونَ ٩١

92. Og jordskælvet tog dem, og om morgenen lå de sammenkrøbne (på gulvet) i deres huse.

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ٩٢

93. De, som forkastede Sju'aib, blev som om de aldrig havde boet i dem. De, som forkastede Sju'aib - det var dem, der blev taberne.

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۚ الَّذِينَ كَذَّبُوا
شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ٩٣

94. Da vendte han sig fra dem og sagde: O mit folk, jeg har visselig overgivet jer min Herres budskaber, og jeg var jer en hengiven rådgiver. Hvordan skulle jeg da sørge over et vantro folk?

فَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي
وَنَصَحْتُ لَكُمْ ۖ فَكَيْفَ آسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ ٩٤

95. Og Vi sendte ikke en profet til en by - undtagen Vi greb dens folk med trængsler og lidelser, så at de måtte ydmyge sig.

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا
بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ٩٥

96. Derpå ændrede Vi (deres) slette tilstand til det gode, indtil de voksede (i rigdom og tal) og sagde: Trængsler og glæder ramte allerede vore fædre. - Da greb Vi dem pludselig, og de opfattede det ikke [24].

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوا وَّقَالُوا
قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُم بَغْتَةً
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ٩٦

97. Og hvis (disse) byers folk havde troet og været retfærdige, så ville Vi visselig have udgydt over dem velsignelser fra himmelen og jorden, men de forkastede (profeterne), og så greb Vi dem (med Vor straf) på grund af

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم
بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم

[24] 'Indtil de voksede' kan også oversættes 'Indtil de glemte'.

det, de plejede at erhverve sig (af onde handlinger).

بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾

98. Har (disse) byers folk da nogen sikkerhed for, at Vor straf (ikke) kommer til dem om natten, når de sover [25]?

أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰٓ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَآئِمُونَ ﴿٩٧﴾

99. Eller har (disse) byers folk nogen sikkerhed for, at Vores straf (ikke) kommer til dem om morgenen, når de forlyster sig?

أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰٓ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾

100. Er de da sikre mod Allahs plan? Men ingen føler sig sikre mod Allahs plan, undtagen det tabende folk.

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ ۚ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَٰسِرُونَ ﴿٩٩﴾

101. Kan det da ikke retlede dem, der arvede jorden efter dens (tidligere) indbyggere, at Vi - om Vi ville - kunne ramme dem (med straf) for deres synders skyld? Og Vi kunne forsegle deres hjerter, så at de ikke kunne høre?

أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنۢ بَعْدِ أَهْلِهَآ أَن لَّوْ نَشَآءُ أَصَبْنَٰهُم بِذُنُوبِهِمْ ۚ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾

102. Således var de byer, om hvilke Vi har givet dig nogle efterretninger. Og deres sendebud kom visselig til dem med klare tegn. Men de ville ikke tro på det, de havde forkastet først. Således forsegler Allah de vantros hjerter.

تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنۢبَآئِهَا ۚ وَلَقَدْ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَٰتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِن قَبْلُ ۚ كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَٰفِرِينَ ﴿١٠١﴾

103. Og Vi fandt ikke pagt-(troskab) hos de fleste af dem, og Vi fandt visselig, at de fleste af dem var oprørere (mod Guds bud).

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِم مِّنْ عَهْدٍ ۖ وَإِن وَجَدْنَآ أَكْثَرَهُمْ لَفَٰسِقِينَ ﴿١٠٢﴾

104. Derefter oprejste Vi efter dem Moses (som profet), (og Vi sendte ham) med Vore tegn til Farao og hans stormænd, men de forkastede med urette (tegnene). Se da, hvorledes enden blev for dem, der yppede kiv.

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنۢ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِـَٔايَٰتِنَآ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَإِي۟هِۦ فَظَلَمُوا بِهَا ۖ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾

[25] Fra v. 98 til v. 100 er talen om Makka og dens søsterbyer i *Hidjâz*. Meningen er: vil folkene i Makka og de andre byer ikke tage ved lære af de straffe, der ramte 'Âd, Thamûd, Lots folk og Sju'aibs folk?

105. Og Moses sagde: O Farao, se, jeg er et sendebud fra verdenernes Herre.

وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾

106. Det ville ikke være ret, om jeg sagde andet end sandheden om Allah. Visselig er jeg kommet med et tydeligt tegn til jer fra jeres Herre. Send derfor Israels børn med mig.

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَن لَّا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ ۚ قَدْ جِئْتُكُم بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٠٥﴾

107. Han svarede: Hvis du virkelig er kommet med et tegn - så vis os det, om du hører til de sanddru.

قَالَ إِن كُنتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٦﴾

108. Og han kastede sin stav, og se - den blev tydeligvis en slange.

فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٠٧﴾

109. Og han trak sin hånd frem, og se - den blev hvid for beskuerne [26].

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٠٨﴾

110. Anførerne fra Faraos folk sagde: Denne er visselig en dygtig troldmand.

قَالَ الْمَلَأُ مِن قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَٰذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٩﴾

111. Han ønsker at uddrive jer af jeres land. Hvad vil I da råde til?

يُرِيدُ أَن يُخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ ۖ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿١١٠﴾

112. De sagde: Hold ham og hans broder hen (en tid), og send herolder ud i byerne,

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿١١١﴾

113. Som skal bringe enhver dygtig troldmand til dig.

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿١١٢﴾

114. Og troldmændene kom til Farao (og) sagde: Vi skal selvfølgelig have

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن

[26] Moses' hånd blev ikke spedalsk. Den forekom tilskuerne hvid - 'uden sygdom', som vi læser 28:33. Vi læser heller ikke noget sted i Qur'ânen, at Moses' stav virkelig blev en slange. Den forekom dem at være en slange. Begge disse tegn har en dybere mening - og er klog anti-magi, ikke magiske kunster. Efter Tâ'tîr al-Anâm betyder i visioner eller drømme en slange ens fjender, medens en stav står billedligt for ens samfund, menighed. Hvis Moses kastede sit folk fra sig, ville de blive fjender af Gud, men holdt han dem tæt til sig, ville de blive en menighed, et folk. I 28:3 :'Før din hånd ind i din brystflig. Den vil komme ud hvid, uden sygdom'. Dette betyder da, at Moses' menighed ved hans omhyggelige pleje ville blive folk, der ikke blot selv ville lyse i guddommelig erkendelse, men også være i stand til at skænke lys til andre.

en stor belønning, hvis det er os, som sejrer?

كُنَّا نَحْنُ الْغٰلِبِيْنَ ﴿١١٤﴾

115. Han svarede: Ja, så skal I sandelig være blandt dem, der står (mig) nær.

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ﴿١١٥﴾

116. De sagde: O Moses, enten kaster du (først), eller også kaster vi (først).

قَالُوْا يٰمُوْسٰى إِمَّآ أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّآ أَنْ نَّكُوْنَ نَحْنُ
الْمُلْقِيْنَ ﴿١١٦﴾

117. Han svarede: Kast I - men da de kastede, forheksede de folks øjne og indgød dem frygt og frembragte et stort trolddomsværk [27].

قَالَ أَلْقُوْا ج فَلَمَّآ أَلْقَوْا سَحَرُوْٓا أَعْيُنَ النَّاسِ
وَاسْتَرْهَبُوْهُمْ وَجَآءُوْ بِسِحْرٍ عَظِيْمٍ ﴿١١٧﴾

118. Og Vi åbenbarede Moses: Kast din stav - og se, den opåd, hvad de havde foregøglet.

وَأَوْحَيْنَآ إِلٰى مُوْسٰٓى أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ج فَإِذَا هِيَ
تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُوْنَ ﴿١١٨﴾

119. Således blev sandheden indlysende, og hvad de plejede at øve viste sig at være bedrag.

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١١٩﴾

120. Og de blev besejret der, og de vendte tilbage (som) ydmygede.

فَغُلِبُوْا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوْا صٰغِرِيْنَ ﴿١٢٠﴾

121. Og troldmændene blev kastet næsegrus til jorden.

وَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سٰجِدِيْنَ ﴿١٢١﴾

122. (Og) de sagde: Vi tror på verdenernes Herre,

قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٢٢﴾

123. Moses' og Arons Herre.

رَبِّ مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿١٢٣﴾

124. Farao sagde: Tror I på ham, førend jeg giver jer tilladelse dertil? Dette er visselig en list, som I har planlagt i byen for at uddrive dens

قَالَ فِرْعَوْنُ اٰمَنْتُمْ بِهٖ قَبْلَ أَنْ اٰذَنَ لَكُمْ ج إِنَّ
هٰذَا لَمَكْرٌ مَّكَرْتُمُوْهُ فِي الْمَدِيْنَةِ لِتُخْرِجُوْا مِنْهَآ

[27] Der er sandsynligvis tale om en art suggestion, jvf. udtrykkene: forhekse deres øjne, foregøgle, bedrag. - En anden forklaring ville være, at troldmændenes reb indeholdt elastiske bånd, og at deres stave var hule og indholdt kviksølv. Enten dette alene eller i forbindelse med suggestion frembragte indtrykket af bevægende slanger. At Moses' stav da 'opåd deres gøgleri' vil sige, at han med sin stav knuste deres bedrageriske rekvisitter. Udtrykket 'opæde, opsluge' bruges i arabisk idiom i samme betydning som 'tilintetgøre virkningen af eller det indtryk, som er skabt af et eller andet'.

indbyggere fra den, men I skal snart kende (følgerne deraf).

أَهْلَهَا ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٢٣﴾

125. Jeg vil sandelig afhugge jeres hænder og jeres fødder på modsat side, derpå vil jeg korsfæste jer alle tilhobe.

لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُم مِّنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿١٢٤﴾

126. De svarede: Sandelig, så vender vi tilbage til vor Herre.

قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنقَلِبُونَ ﴿١٢٥﴾

127. Og du øver kun hævn over os, fordi vi troede på vor Herres tegn, efter at de var kommet til os. Vor Herre, overgyd os med udholdenhed og lad os dø som Muslimer [idet vi har underkastet os Din vilje].

وَمَا تَنقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا ۚ
رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ ﴿١٢٦﴾

128. Og førerne fra Faraos folk sagde: Vil du tillade Moses og hans folk at skabe ufred i landet og forlade dig og dine guder? Han svarede: Vi vil visselig dræbe deres sønner og lade deres døtre leve. Og vi har sandelig magten over dem.

وَقَالَ الْمَلَأُ مِن قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَذَرُ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ
لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآلِهَتَكَ ۚ قَالَ
سَنُقَتِّلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ
قَاهِرُونَ ﴿١٢٧﴾

129. Moses sagde til sit folk: Søg hjælp hos Allah og vær udholdende, thi jorden tilhører Allah. Han giver den i arv til hvem Han vil af Sine tjenere, og udgangen (på sagen vil være) til gunst for de retfærdige.

قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا ۖ إِنَّ
الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَ
الْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٨﴾

130. De svarede: Vi blev forfulgt, før du kom til os - og (vi er blevet forfulgt) efter at du er kommet til os. Han svarede: Måske jeres Herre vil ødelægge jeres fjender og lade jer efterfølge dem (som herskere) i landet, så Han kan se, hvorledes I vil handle.

قَالُوا أُوذِينَا مِن قَبْلِ أَن تَأْتِيَنَا وَمِن بَعْدِ مَا
جِئْتَنَا ۚ قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَ
يَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾

131. Og Vi greb visselig Faraos folk med hungerår og knaphed på frugter, for at de skulle lade sig formane.

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِّنَ
الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣٠﴾

132. Men når noget godt kom til dem, sagde de: Dette kommer til os

فَإِذَا جَاءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَٰذِهِ ۖ وَإِن تُصِبْهُمْ

(med rette), og hvis noget ondt ramte dem, så tilskrev de Moses og dem, der var sammen med ham, deres onde skæbne. Men sandelig, deres onde skæbne var hos Allah alene, men de fleste af dem vidste det ikke.

سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَن مَّعَهُ ۗ أَلَا إِنَّمَا
طَائِرُهُمْ عِندَ اللَّهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾

133. Og de sagde: Hvilket tegn du end bringer os for at forhekse os dermed, så vil vi ikke tro på dig.

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا
فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾

134. Så sendte Vi over dem stormen og græshopperne og lusene og frøerne og blodet - klare og tydelige tegn. Men de var hovmodige og var et folk af syndere [28].

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ
وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ آيَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا
وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾

135. Og når straffen faldt på dem, sagde de: Påkald din Herre for os, fordi Han har sluttet pagt med dig. Hvis du tager straffen fra os, så vil vi visselig tro på dig, og så vil vi visselig sende Israels børn med dig.

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ
بِمَا عَهِدَ عِندَكَ ۖ لَئِن كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ
لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٣٤﴾

136. Men når Vi tog straffen fra dem indtil et tidspunkt, som de skulle nå, så brød de (deres løfte).

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُم بَالِغُوهُ
إِذَا هُمْ يَنكُثُونَ ﴿١٣٥﴾

137. Da øvede Vi gengældelse mod dem og lod dem drukne i havet, fordi de forkastede Vore tegn, og fordi de ikke agtede på dem.

فَانتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٣٦﴾

138. Og Vi lod folket, som var blevet regnet for svagt, arve de østlige og de vestlige dele af det land, som Vi havde velsignet, og nådens ord fra din Herre blev opfyldt på Israels børn, fordi de var udholdende. Og Vi ødelagde, hvad

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ
الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا ۖ وَتَمَّتْ
كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا ۖ
وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا

[28] Til Ægyptens plager, se 2. Mosebog 7:20, 8:6, 8:17, 9:23 og 10:14.

Farao og hans folk havde bygget, og hvad de havde rejst [29].

يَعْرِشُونَ (١٣٧)

139. Og Vi lod Israels børn krydse floden, og de kom til et folk, som var deres afgudsbilleder hengivent. De sagde: O Moses, lav os en gud ligesom deres guder. Han svarede: I er visselig et uvidende folk [30].

وَجَاوَزْنَا بِبَنِيٓ إِسْرَآءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ
يَعْكُفُونَ عَلَىٰٓ أَصْنَامٍ لَّهُمْ ۚ قَالُوا يَٰمُوسَى اجْعَل
لَّنَآ إِلَٰهًا كَمَا لَهُمْ ءَالِهَةٌ ۚ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ (١٣٨)

140. Se (alt) hvad disse er beskæftiget med skal ødelægges, og forgæves er (alt) hvad de gør.

إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ مُتَبَّرٌ مَّا هُمْ فِيهِ وَبَٰطِلٌ مَّا كَانُوا
يَعْمَلُونَ (١٣٩)

141. Han [Moses] sagde: Skal jeg søge jer en anden gud end Allah, når Han har ophøjet jer over alle folkene [31].

قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَٰهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى
الْعَٰلَمِينَ (١٤٠)

142. (Husk den tid), da Vi reddede jer fra Faraos folk, som pålagde jer en ond straf, idet de dræbte jeres sønner og lod jeres døtre leve. I dette var der en stor prøvelse fra jeres Herre.

وَإِذْ أَنجَيْنَٰكُم مِّنْ ءَالِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوٓءَ
الْعَذَابِ ۖ يُقَتِّلُونَ أَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَآءَكُمْ ۚ
وَفِي ذَٰلِكُم بَلَآءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ (١٤١)

143. Og Vi forjættede Moses 30 nætter (til mødet på bjerget), og Vi fuldendte dem med ti til, således at tiden, der var fastsat af hans Herre, blev fulde fyrre nætter. Og Moses sagde til sin broder Aron: Vær min stedfortræder blandt mit folk og hold fred (mellem dem) og følg ikke urostifternes vej.

وَوَٰعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَٰثِينَ لَيْلَةً وَأَتْمَمْنَٰهَا بِعَشْرٍ
فَتَمَّ مِيقَٰتُ رَبِّهِۦٓ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ۚ وَقَالَ مُوسَىٰ
لِأَخِيهِ هَٰرُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ
سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ (١٤٢)

---

[29] 'De østlige og vestlige dele af det land, som Vi havde velsignet' er Palæstina på begge sider af Jordan-floden, som også nævnes i v. 139.

[30] De oprindelige indbyggere i Kana'an var af arabisk herkomst, formodentlig efterkommere af 'Âd af Ismaels slægt. En af deres vigtigste guddomme var Ba'al, der dyrkedes i tyreskikkelse (en frugtbarhedskult).

[31] Deres ophøjelse er midlertidig. Når den universelle profet kom, ville det være i overensstemmelse med deres egen tradition, som dermed beviste sin foreløbige karakter, se vv.158-159. Om jødernes straf for pagtsbruddet, se v.169.

144. Og da Moses kom (til mødet med Os) på den af Os fastsatte tid, og da hans Herre talte til ham, sagde han: Min Herre, vis mig Dig selv, så jeg kan se Dig. Han [Gud] svarede: Du kan ikke se Mig, men kast dit blik på bjerget: hvis det da bliver på sit sted, så vil du visselig se Mig. - Men da hans Herre åbenbarede Sin Majestæt på bjerget, sønderknuste Han det, og Moses faldt til jorden i afmagt. Men efter at han var kommet til sig selv, sagde han: Hellig er Du og uden mangler. Jeg vender mig til Dig, og jeg er den første af de troende.

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ
أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ ۚ قَالَ لَنْ تَرَانِي وَلَٰكِنِ انْظُرْ
إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي ۚ فَلَمَّا
تَجَلَّىٰ رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا ۚ
فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾

145. (Gud) sagde: O Moses, Jeg har udvalgt dig fremfor de andre mennesker (i din generation) ved Mine budskaber og ved Mine ord. Modtag da, hvad Jeg giver dig, og vær en af de taknemmelige.

قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي
وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾

146. Og Vi foreskrev ham på tavlerne en formaning i enhver sag og en forklaring på alle (de) ting (som var nødvendige på hans tid). - Hold da fast ved det med styrke og pålæg dit folk at følge det bedste af det. Snart vil Jeg vise jer oprørernes bolig [32].

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا
لِكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا
سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٥﴾

147. Dem, der er hovmodige på jorden uden nogen ret, vil Jeg vende bort fra Mine tegn [bud]. Og selv om de ser ethvert tegn [under], vil de ikke tro på det. Og hvis de ser retfærdighedens vej, vil de ikke anse den for en vej. Men hvis de ser løgnens vej, så vil de anse dén for en vej. Dette

سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ
يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا
سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا

[32] Når Moses' folk skal påbydes at 'følge det bedste af det', som blev foreskrevet Moses på bjerget, vil det sige, at de skal følge de påbud, loven indeholder, nemlig det gode i loven, og holde sig fjernt fra det, loven forbyder.

er (sådant) fordi de forkastede Vore tegn og ikke gav agt på dem.

بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوْا عَنْهَا غٰفِلِيْنَ ۝

148. Og de, som forkastede Vore tegn og mødet i det hinsides, deres gerninger er blevet til intet. Mon de skal belønnes for andet end det, de plejede at øve?

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَلِقَآءِ الْاٰخِرَةِ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ ۗ
هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝

149. Og Moses' folk lavede i hans fravær af deres smykker en kalv, en (livløs) krop, der frembragte en brølende lyd. Mon de ikke så, at den ikke talte til dem og ikke ledte dem på nogen vej? (Dog) tog de den (som gud), og de var syndefulde [33].

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوْسٰى مِنْۢ بَعْدِهٖ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا
جَسَدًا لَّهٗ خُوَارٌ ۗ اَلَمْ يَرَوْا اَنَّهٗ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا
يَهْدِيْهِمْ سَبِيْلًا ۘ اِتَّخَذُوْهُ وَكَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ۝

150. Og da de angrede det og så, at de visselig var faret vild, sagde de: Hvis vor Herre ikke viser os barmhjertighed og tilgiver os, så vil vi sandelig høre til de tabende.

وَلَمَّا سُقِطَ فِيْٓ اَيْدِيْهِمْ وَرَاَوْا اَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوْا ۙ
قَالُوْا لَئِنْ لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُوْنَنَّ مِنَ
الْخٰسِرِيْنَ ۝

151. Og da Moses vendte tilbage til sit folk, vred (og) sorgfuld, sagde han: Ondt er hvad I har gjort efter mig i min fraværelse. Ville I mon fremskynde jeres Herres befaling? Og han kastede tavlerne og greb sin broder i hovedet, idet han trak ham hen til sig.- Han [Aron] sagde: Søn af min moder, se, folket regnede mig for svag, og de havde nær dræbt mig. Lad da ikke fjenderne glæde sig over mig, og an-

وَلَمَّا رَجَعَ مُوْسٰٓى اِلٰى قَوْمِهٖ غَضْبَانَ اَسِفًا ۙ قَالَ
بِئْسَمَا خَلَفْتُمُوْنِيْ مِنْۢ بَعْدِيْ ۚ اَعَجِلْتُمْ اَمْرَ رَبِّكُمْ ۚ
وَاَلْقَى الْاَلْوَاحَ وَاَخَذَ بِرَاْسِ اَخِيْهِ يَجُرُّهٗٓ اِلَيْهِ ۗ
قَالَ ابْنَ اُمَّ اِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُوْنِيْ وَكَادُوْا
يَقْتُلُوْنَنِيْ ۖ فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْاَعْدَآءَ وَلَا تَجْعَلْنِيْ

[33] Kalven frembragte som et andet legetøjsinstrument lyde uden mening, måske ved en særlig udhulning, som vinden kunne blæse igennem.

bring mig ikke sammen med det uretfærdige folk [34].

مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٥١﴾

152. Han [Moses] sagde: Min Herre, skænk mig og min broder Din beskyttelse, og lad os indgå i Din barmhjertighed, og Du er den barmhjertigste af alle barmhjertige [35].

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِيْ وَلِاَخِيْ وَاَدْخِلْنَا فِيْ رَحْمَتِكَ ۖ
وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ﴿١٥٢﴾ ع ١٨ ٨

153. Se, de som tog kalven (til gud) - vrede fra deres Herre skal nå dem og ydmygelse i det nærværende liv - og således lønner Vi løgnerne.

اِنَّ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ
وَذِلَّةٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۗ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِيْنَ ﴿١٥٣﴾

154. Men de, som øvede ondt, og så angrede derefter og troede - se, din Herre er derefter visselig Tilgivende, Barmhjertig.

وَالَّذِيْنَ عَمِلُوا السَّيِّاٰتِ ثُمَّ تَابُوْا مِنْۢ بَعْدِهَا وَ
اٰمَنُوْٓا اِنَّ رَبَّكَ مِنْۢ بَعْدِهَا لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٥٤﴾

155. Men da Moses' vrede var stilnet af, tog han tavlerne, og i skriften på dem var der retledning og barmhjertighed for dem, der frygter deres Herre.

وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُّوْسَى الْغَضَبُ اَخَذَ الْاَلْوَاحَ ۖ وَفِيْ
نُسْخَتِهَا هُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّلَّذِيْنَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُوْنَ ﴿١٥٥﴾

156. Og Moses udvalgte 70 mand af sit folk til den fastsatte tid (for mødet) med Os. Men da jordskælvet overrumplede dem, sagde han: Min Herre, hvis Du havde villet, havde Du ødelagt dem før - og (også) mig. Vil Du tilintetgøre os for det, som tåberne blandt os har gjort? Dette er kun en

وَاخْتَارَ مُوْسٰى قَوْمَهٗ سَبْعِيْنَ رَجُلًا لِّمِيْقَاتِنَا ۚ فَلَمَّا
اَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ اَهْلَكْتَهُمْ مِّنْ
قَبْلُ وَاِيَّايَ ۗ اَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَآءُ مِنَّا ۚ

[34] 'Ville I fremskynde jeres Herres befaling?' betyder, at Israeliterne tabte tålmodigheden og ville skabe sig selv en religion. Derved fremskyndede de dog kun deres Herres befaling om deres egen straf. Der kan også oversættes: 'Var I utålmodige i jeres Herres sag, d.v.s. i jeres sag med jeres Herre'. Moses' ophold blev forlænget med 10 dage, derfor regnede Israeliterne ham for død.

Qur'ânen frikender helt Aron for nogensomhelst meddelagtighed i frembringelsen af kalven og den efterfølgende afgudsdyrkelse.

[35] *Ghafr*, der som regel oversættes med 'tilgivelse', betyder egentlig 'beskyttelse', nemlig 1) mod at begå synder - og 2) mod konsekvenserne af begåede synder. At en profet påkalder Gud som *Ghafûr* (altså egt. 'den, der beskytter mod synd'), viser ikke, at profeter er syndige. Profeter er syndfri, ja, mere end det: de er fuldkomne. Se 3:162 og 21:28. En profet synder ikke, men kan begå fejltagelser, der ligger udenfor det moralske og religiøse område. *Istighfâr* i en profets tilfælde gælder da Guds beskyttelse mod at begå sådanne fejl.

prøvelse fra Dig. Du dømmer dermed som vildfaren, hvem Du vil (af dem, der ikke består prøven), og Du retleder, hvem Du vil. Du er vor Beskytter, skænk os da Din beskyttelse og hav barmhjertig med os - og Du er den Bedste af dem, der tilgiver [eller: skænker beskyttelse].

إن هي إلا فتنتك تضل بها من تشاء وتهدي
من تشاء أنت ولينا فاغفر لنا وارحمنا وأنت
خير الغافرين ﴿١٥٦﴾

157. Og bestem det gode til os i dette nærværende (liv) og i det kommende, thi vi har visselig vendt os til Dig. Han svarede: Jeg rammer med Min straf, hvem Jeg vil, men Min barmhjertighed omfatter alle ting. Så vil Jeg da bestemme den til dem, der er retfærdige og giver Zakât, og dem, der tror på Vore tegn.

واكتب لنا في هذه الدنيا حسنة وفي الآخرة
إنا هدنا إليك قال عذابي أصيب به من أشاء
ورحمتي وسعت كل شيء فسأكتبها للذين يتقون
ويؤتون الزكاة والذين هم بآياتنا يؤمنون ﴿١٥٧﴾

158. Dem, der følger Sendebudet, Profeten, den rene [eller: den, der hverken kan læse eller skrive], som de finder beskrevet hos sig i Torahen og Evangeliet: han påbyder dem det rette og forbyder dem det onde, og han tillader dem de gode ting og forbyder dem de slette, og han tager deres byrde fra dem - og lænkerne, som var på dem. De, som da tror på ham og står ham bi og hjælper ham og følger det lys, som er blevet åbenbaret med ham - disse er det, som vil have held [eller: som vil fuldkommes] [36].

الذين يتبعون الرسول النبي الأمي الذي يجدونه
مكتوبا عندهم في التوراة والإنجيل يأمرهم
بالمعروف وينهاهم عن المنكر ويحل لهم الطيبات
ويحرم عليهم الخبائث ويضع عنهم إصرهم
والأغلال التي كانت عليهم فالذين آمنوا به و
عزروه ونصروه واتبعوا النور الذي أنزل معه
ع ١٩ أولئك هم المفلحون ﴿١٥٨﴾

159. Sig: O menneskehed, jeg er et sendebud til jer alle fra Allah, Hvem himlenes og jordens rige tilhører: der

قل يا أيها الناس إني رسول الله إليكم جميعا الذي
له ملك السماوات والأرض لا إله إلا هو يحيي و

[36] *al-Ummî* betyder: den rene, uskyldige (egt. en, som tilhører en moder - nemlig: et uskyldigt barn). Ordet betyder sekundært da: en, der hører til Makka, en araber, en, der ikke er læse- og skrivekyndig. Se 5.Mosebog, kap. 18, v.18-22, og Math. 23:39, Johs. 14:16, 26 og 16:7-14. Ligeledes Apostl. Gern. 3:21-24.

Det fremgår klart af profetien her og i Bibelen, at den kommende profet skal være 1) en lovgiver-profet, 2) en efterkommer af Ismael og 3) en sejrrig profet, der skal overvinde sine modstandere.

er ingen gud undtagen Ham - Han giver liv, og Han giver død. Tro derfor på Allah og Hans Sendebud, Profeten, den rene, som tror på Allah og Hans ord, og følg ham, for at I må være retledede.

يُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾

160. Og af Moses' folk er der en menighed, som retleder med sandhed, og som øver retfærdighed dermed.

وَمِن قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٩﴾

161. Og Vi delte dem i tolv stammer, (særlige) samfund, og Vi åbenbarede Moses, da hans folk bad ham om drikkevand: Slå klippen med din stav! Da strømmede der frem deraf tolv kilder - hver stamme kendte visselig deres drikkested. Og Vi lod skyerne overskygge dem og nedsendte til dem Manna og Salwâ, (idet Vi sagde): Spis af de gode ting, som Vi forsyner jer med. Og de gjorde ikke Os uret, med de gjorde sig selv uret.

وَقَطَّعْنَاهُمُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا ۚ وَأَوْحَيْنَا
إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنِ اضْرِب بِّعَصَاكَ
الْحَجَرَ ۖ فَانبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۖ قَدْ
عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ۚ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ
وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَىٰ ۖ كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا
رَزَقْنَاكُمْ ۚ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿١٦٠﴾

162. Og (ihukom den tid), da der blev sagt til dem: Bo i denne by og spis, hvor I vil, i den og sig: (Vi beder om) tilgivelse, og gå ind ad porten i ydmyghed. (Så) vil Vi tilgive jer jeres synder (og) Vi vil visselig forøge (det gode) for dem, der handler godt.

وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اسْكُنُوا هَٰذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا
حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا
نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ ۚ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦١﴾

163. Men de, som syndede blandt dem, forandrede det ord, som var blevet sagt til dem, med et andet. Så sendte Vi straf fra himlen over dem, fordi de syndede [37].

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ
لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا
يَظْلِمُونَ ﴿١٦٢﴾

164. Og spørg dem om byen, som lå ved havet, da de begik overtrædelser på Sabbaten, da deres fisk kom til dem på deres sabbatsdag, svømmende syn-

وَاسْأَلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ
إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ

[37] Se 2:60.

lige (nær overfladen). Men når de ikke holdt Sabbat, som kom de ikke til dem, Således prøvede Vi dem, fordi de var oprørske.

سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَٰلِكَ نَبْلُوهُم بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٣﴾

165. Og (husk den tid), da et samfund blandt dem sagde (til et andet): Hvorfor formaner I et folk, som Allah vil tilintetgøre eller straffe med en streng straf? De svarede: Som undskyldning overfor jeres Herre, og for at de må blive retfærdige.

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعْذِرَةً إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٦٤﴾

166. Og da de glemte det, de var blevet formanet med, reddede Vi dem, der forbød det onde, og greb dem, der var uretfærdige, med en streng straf, fordi de var oprørske.

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٥﴾

167. Og da de overtrådte det, som var blevet forbudt dem, sagde Vi til dem: Bliv (som) foragtede aber [38].

فَلَمَّا عَتَوْا عَن مَّا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٦٦﴾

168. Og (husk den tid), da din Herre forkyndte: Jeg vil visselig indtil opstandelsens dag imod dem rejse folk, som vil ramme dem med en slem straf. Se, din Herre er hurtig til at gengælde, og Han er visselig Tilgivende, Barmhjertig.

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَن يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٧﴾

169. Og Vi splittede dem (og spredte dem) over jorden som (spredte) samfund. Af dem er der nogle, som er retfærdige, og andre, som er anderledes, og Vi prøvede dem med gode ting og dårlige ting, for at de skulle vende tilbage.

وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِّنْهُمُ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَٰلِكَ وَبَلَوْنَاهُم بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾

170. Og efter dem kom der en (ond) slægt, som arvede Bogen [Skriften]. De tager de ydre (tillokkelser) i denne lave (verden) og siger: Det vil blive os

فَخَلَفَ مِن بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ

[38] Se 2:66.

tilgivet. Og hvis lignende ydre (goder) kommer til dem, så tager de (også) dem. Blev Skriftens pagt da ikke sluttet med dem, at de ikke måtte sige andet end sandheden om Allah? Og de har læst, hvad der er i den. Og det kommende (liv)s bolig er bedre for dem, som er retfærdige. Mon I ikke forstår [39]?

عَرَضَ هَٰذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ
يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلُهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ
الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا
فِيهِ وَالدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾

171. Og de retfærdige, der holder fast ved Skriften og holder bøn, deres løn lader Vi visselig ikke gå til spilde.

وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا
لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧٠﴾

172. Og (ihukom den tid), da Vi rystede bjerget over dem, som om det var en dug, og de troede, at det ville falde over dem, (og sagde): Hold fast ved den (lov), som Vi har givet jer, med styrke, og husk, hvad der er deri, for at I må blive retfærdige.

وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ
وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا
فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧١﴾

173. Og da din Herre frembragte Adams børns afkom, af deres lænder, og lod dem vidne mod sig selv, (idet Han sagde): Er Jeg ikke jeres Herre? da svarede de: Jo, vi bevidner (det). (Han gjorde dette) for at I ikke på opstandelsens dag skal sige: Vi var visselig uvidende om dette [40].

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ
وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ
شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ
هَٰذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٢﴾

[39] Den slægt, der arvede skriften efter jødernes endelige adsplittelse (v.169), er de kristne. Der blev ikke givet dem nogen ny lov, jvf. Jesu ord: »Ikke det mindste bogstav eller en tøddel af loven (skal) forgå« (Math. 5:18), - derfor siges det, at de arvede den tidligere lov. De kristne materialistiske indstilling er rammende skildret, ligesom deres fortrøstning til Guds tilgivelse, som de mener at have garanti for ved Jesu såkaldte offerdød. Sammenlign 18:37 og 18:105. Ligesom jøderne anklages de kristne her for at skjule de profetier, som de læser i skriften om Muhammads komme. V. 172 gør det endnu engang klart, at pagtslutningen på Sinai også gælder de kristne, både således at Moseloven er i kraft for dem, og således, at den »talsmand«, Jesus forudsiger, er identisk med »den profet«, Moses forjætter.

[40] Historien om, at Gud fremdrog kommende generationer af Adams ryg, er en mistolkning af dette vers. Der er tale om, at generationerne frembringes af Adams *børns* lænder. Dette vers betyder ganske enkelt, at Gud gennem alle generationer, som Han Selv frembringer, har givet mennesker retledning gennem Sine sendebud om den rette religion, så de er uden undskyldninger.

174. Eller (for at) I (ikke) skal sige: Det var kun vor fædre tidligere, som satte (guder) ved siden af (Gud), og vi var (kun) en (svag) slægt (som kom) efter dem. Vil Du da tilintetgøre os for det, løgnerne har gjort?

أَوْ تَقُولُوٓا۟ إِنَّمَآ أَشْرَكَ ءَابَآؤُنَا مِن قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً
مِّنۢ بَعْدِهِمْ ۖ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ ٱلْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٣﴾

175. Og således gør Vi tegnene tydelige (for at de måtte forstå) og for at de måtte vende tilbage (til Gud).

وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلْءَايَٰتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٤﴾

176. Og forelæs dem historien om ham, som Vi viste Vore tegn, men som han stødte fra sig, og Satan fulgte ham op, og han blev en af de vildfarne [41].

وَٱتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ٱلَّذِىٓ ءَاتَيْنَٰهُ ءَايَٰتِنَا فَٱنسَلَخَ مِنْهَا
فَأَتْبَعَهُ ٱلشَّيْطَٰنُ فَكَانَ مِنَ ٱلْغَاوِينَ ﴿١٧٥﴾

177. Og havde Vi gennemtvunget Vor vilje, så kunne Vi visselig have ophøjet ham ved dem [tegnene], men han klæbede til jorden og fulgte sit (lave) begær, så at hans tilfælde var nøjagtig som en (tørstig) hunds: hvis du driver den bort, gisper og stønner den, og hvis du lader den være, så gisper og stønner den også. Sådan er de folks tilstand, som forkaster Vore tegn. Fortæl dem da historien, for at de må tænke efter.

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَٰهُ بِهَا وَلَٰكِنَّهُۥٓ أَخْلَدَ إِلَى ٱلْأَرْضِ
وَٱتَّبَعَ هَوَىٰهُ ۚ فَمَثَلُهُۥ كَمَثَلِ ٱلْكَلْبِ إِن تَحْمِلْ عَلَيْهِ
يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَث ۚ ذَّٰلِكَ مَثَلُ ٱلْقَوْمِ ٱلَّذِينَ
كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا ۚ فَٱقْصُصِ ٱلْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾

178. Slet er det folks tilstand, som forkastede Vore tegn. Det var sig selv, det øvede uret imod.

سَآءَ مَثَلًا ٱلْقَوْمُ ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا وَأَنفُسَهُمْ كَانُوا۟
يَظْلِمُونَ ﴿١٧٧﴾

179. Den, som Allah retleder, er virkelig retledt. Men dem, Han dømmer som vildfarende, er taberne.

مَن يَهْدِ ٱللَّهُ فَهُوَ ٱلْمُهْتَدِى ۖ وَمَن يُضْلِلْ فَأُو۟لَٰٓئِكَ
هُمُ ٱلْخَٰسِرُونَ ﴿١٧٨﴾

180. Og Vi har visselig skabt mange af djinnerne og menneskene, som vil ende i helvede. De har hjerter, som de ikke forstår med, og de har ører,

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ ۖ
لَهُمْ قُلُوبٌ لَّا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ

[41] Der er ikke tale om nogen bestemt mand. Slutningen på v. 177 og v. 178 viser, at denne historie eller lignelse har almen anvendelse på en hel kategori at mennesker ('de folks tilstand').

som de ikke hører med. De er som kvæg - nej, de er endnu mere vildfarne. Disse er det, som ikke giver agt (på Guds retledning) [42].

بِهَا ۡ وَلَهُمْ اٰذَانٌ لَّا يَسْمَعُوْنَ بِهَا ؕ اُولٰٓئِكَ كَالْاَنْعَامِ
بَلْ هُمْ اَضَلُّ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْغٰفِلُوْنَ ﴿١٧٩﴾

181. Og Allah (alene) tilkommer de fuldkomne egenskaber [eller: de skønneste navne]. Påkald Ham da med disse (navne), og overlad dem til sig selv, som afviger med hensyn til Hans egenskaber. De vil blive belønnet for det, de øver.

وَلِلّٰهِ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى فَادْعُوْهُ بِهَا ۪ وَذَرُوا الَّذِيْنَ
يُلْحِدُوْنَ فِيْٓ اَسْمَآئِهٖ ؕ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٨٠﴾

182. Og blandt dem, Vi har skabt, er der en menighed, som retleder (andre) ved hjælp af sandheden (som de selv har modtaget), og de øver ret ved hjælp af den.

وَمِمَّنْ خَلَقْنَآ اُمَّةٌ يَّهْدُوْنَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ يَعْدِلُوْنَ ﴿١٨١﴾ ٢٢ ع ١٢

183. Og de, som forkaster Vore tegn - dem vil Vi gradvis (tilintetgøre) fra et sted, de ikke kender.

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا
يَعْلَمُوْنَ ﴿١٨٢﴾

184. Men giv dem udsættelse, thi Min plan er urokkelig.

وَاُمْلِيْ لَهُمْ ؕ اِنَّ كَيْدِيْ مَتِيْنٌ ﴿١٨٣﴾

185. Har de da ikke betænkt, at deres fælle [Muhammad] ikke er besat? Han er kun en åbenbar advarer.

اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوْا ٚ مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جِنَّةٍ ؕ اِنْ هُوَ اِلَّا
نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٨٤﴾

186. Mon de da ikke har betragtet himlenes og jordens kongedømme og hvad Allah iøvrigt har skabt? Og (ser de ikke) at deres frist måske allerede er kommet nær? Men hvilket udsagn vil de da tro på efter dette?

اَوَلَمْ يَنْظُرُوْا فِيْ مَلَكُوْتِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا
خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ ۙ وَّاَنْ عَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ قَدِ اقْتَرَبَ
اَجَلُهُمْ ۚ فَبِاَيِّ حَدِيْثٍۢ بَعْدَهٗ يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٨٥﴾

---

[42] Dyrene er ikke ansvarlige, de følger blot deres instinkter. Mennesket har fået en fri vilje, d.v.s. evnen til at handle med fornuft og under ansvar. Hvis det blot handler som et dyr ved at følge enhver naturlig tilskyndelse, er det i virkeligheden værre end dyr, for disse har ikke nogen anden mulighed end at følge deres natur. Ifølge Islam er kærlighed eller gengældelseslyst naturlige følelser, som først ved at anvendes under fornuftens administration - og idet man tager omstændigheder og alle særlige forhold i betragtning - kan omdannes til høje moralske egenskaber. *Li-djahannama* betyder ikke, at de er skabt for (d.v.s. at det er målet for deres skabelse) helvede. Partiklen *li* bruges her om 'slutning og resultat' - ikke om 'mål eller hensigt'. Partiklen kaldes i denne brug *lâm 'âqibah* (se Lane).

187. For den, som Allah dømmer som vildfarende, vil der ikke være nogen vejviser. Og Han efterlader dem blindt vandrende i deres overtrædelse.

مَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ ۚ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾

188. De spørger dig om timen (for den endelige dom): Hvornår vil den komme? Sig: Kundskaben derom er hos din Herre (alene). Ingen kan lade den komme tilsyne til dens (rette) tid undtagen Han. Tungt hviler den på himlene og jorden. Den skal ikke komme over jer undtagen pludseligt. De spørger dig, som om du var velbekendt med den. Sig: Kundskaben derom er hos min Herre alene, men de fleste mennesker ved det ikke.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ۖ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا
عِندَ رَبِّي ۖ لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ۚ ثَقُلَتْ فِي
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً ۗ يَسْأَلُونَكَ
كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا ۖ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِندَ اللَّهِ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾

189. Sig: Jeg har ikke magt over gavn eller skade for mig selv. undtagen hvad Allah vil. Og havde jeg kendt det usete. så ville jeg visselig have haft overflod af godt. og ondt ville ikke have ramt mig. Jeg er kun en advarer og en forkynder af glædeligt budskab for et folk. som tror.

قُل لَّا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۚ
وَلَوْ كُنتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ
وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ ۚ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾

190. Det er Ham, som har skabt jer af ét levende væsen, og som deraf har frembragt dets ægtefælle, for at han måtte finde hvile hos hende. Når han da kender hende, så bærer hun en let byrde og går omkring med den. Og når hun bliver svær, så påkalder de begge Allah, deres Herre (idet de siger): Hvis Du skænker os et sundt og godt (barn), så vil vi visselig være blandt de taknemmelige.

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا
زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا ۖ فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا
خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِ ۖ فَلَمَّا أَثْقَلَت دَّعَوَا اللَّهَ رَبَّهُمَا
لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَّنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٨٩﴾

191. Men når Han har skænket dem et sundt og godt (barn), så tillægger de ham partnere i det, Han har givet

فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا

dem. Men højt ophøjet er Allah over (alt) det, de sætter lige (med Ham) [43].

فَتَعٰلَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩٠﴾

192. Vil de sætte lige (med Ham) dem, der ikke har skabt noget, og som selv er skabte?

أَيُشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿١٩١﴾

193. Og de kan ikke skænke dem nogen hjælp, ejheller kan de hjælpe sig selv.

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنفُسَهُمْ يَنصُرُونَ ﴿١٩٢﴾

194. Og hvis I kalder dem til retledningen, så vil de ikke følge jer. Det er det samme for jer, om I kalder dem, eller I forbliver tavse.

وَإِن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدٰى لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ
أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنتُمْ صٰمِتُونَ ﴿١٩٣﴾

195. Se, de, som I påkalder ved siden af Allah, (er) tjenere ligesom I selv. Påkald dem da og lad dem svare jer, hvis I er sandfærdige.

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللّٰهِ عِبَادٌ أَمْثَالُكُمْ
فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِن كُنتُمْ صٰدِقِينَ ﴿١٩٤﴾

196. Har de fødder, som de kan gå med, eller har de hænder, som de kan gribe med, eller har de øjne, som de kan se med, eller har de ører, som de kan høre med? Sig: Påkald dem, I sætter lige med (Gud), og læg så en plan mod mig, og giv mig ikke udsættelse.

أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَآ أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَآ
أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَآ أَمْ لَهُمْ ءَاذَانٌ يَسْمَعُونَ
بِهَا قُلِ ادْعُوا شُرَكَآءَكُمْ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنظِرُونِ ﴿١٩٥﴾

197. Sandelig, min beskytter er Allah, som har åbenbaret Bogen, og Han beskytter de retfærdige.

إِنَّ وَلِـِّۧيَ اللّٰهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتٰبَ وَهُوَ يَتَوَلَّى
الصّٰلِحِينَ ﴿١٩٦﴾

198. Men de, som I påkalder ved siden af Ham, har ikke magt til at hjælpe jer, og de kan ikke hjælpe sig selv.

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ
وَلَا أَنفُسَهُمْ يَنصُرُونَ ﴿١٩٧﴾

199. Og hvis I kalder dem til retledningen, så hører de ikke. Og du ser

وَإِن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدٰى لَا يَسْمَعُوا وَتَرٰىهُمْ

---

[43] *Sjirk*, d.v.s. den største synd ifølge Islam: at sætte noget eller nogen ved siden af Gud, er ikke alene afguds- eller billeddyrkelse. Som v. 190-191 viser, er det *sjirk* at føle taknemmelighed over for nogen anden end Gud, som skaber og frembringer alle ting.

dem stirre (tomt) mod dig, men de ser ikke.

ينظرون اليك وهم لا يبصرون ١٩٨

200. Læg dig efter tilgivelse og påbyd (andre) godhed og vend dig fra de uvidende.

خذ العفو وأمر بالعرف وأعرض عن الجاهلين ١٩٩

201. Og hvis ond bagvaskelse fra Satan rammer dig, så søg tilflugt hos Allah, thi Han er Althørende, Alvidende [44].

وإما ينزغنك من الشيطان نزغ فاستعذ بالله
إنه سميع عليم ٢٠٠

202. Når en ond skæbne fra Satan rammer de retfærdige, så ihukommer de (Gud) og begynder at se (klart).

إن الذين اتقوا إذا مسهم طائف من الشيطان
تذكروا فإذا هم مبصرون ٢٠١

203. Men (de vantros) brødre hjælper dem til at fortsætte i løgnen, og så holder de ikke op.

وإخوانهم يمدونهم في الغي ثم لا يقصرون ٢٠٢

204. Og hvis du ikke bringer dem et (nyt) tegn, så siger de: Hvorfor opfinder du det ikke? Sig: Jeg følger kun det, som er blevet åbenbaret mig fra min Herre. Dette er klare beviser fra jeres Herre og en retledning og barmhjertighed for et folk, som tror.

وإذا لم تأتهم بآية قالوا لولا اجتبيتها قل إنما
أتبع ما يوحى إلي من ربي هذا بصائر من ربكم
وهدى ورحمة لقوم يؤمنون ٢٠٣

205. Og når Qur'ânen reciteres, så lyt til den og vær tavse, for at der må vises jer barmhjertighed.

وإذا قرئ القرآن فاستمعوا له وأنصتوا لعلكم
ترحمون ٢٠٤

206. Og ihukom din Herre i din sjæl i ydmyghed og frygt og uden kraftig tale - om morgenen og om aftenen og vær ikke en af dem, der forsømmer (Guds ihukommelse).

واذكر ربك في نفسك تضرعا وخيفة ودون الجهر
من القول بالغدو والآصال ولا تكن من الغافلين ٢٠٥

207. Se, de som er hos din Herre vender sig ikke i hovmod fra tilbedel-

إن الذين عند ربك لا يستكبرون عن عبادته

[44] *Nazagha* betyder egt: finde fejl hos ngn, tale lidt om ngn. Det, der hentydes til her, er da de vantros bagvaskelseskampagner mod Profeten. Han opfordres til at søge tilflugt hos Gud, der er Althørende og Alvidende, d.v.s. Gud kender modstandernes onde anslag og vil gøre dem til intet. Jvf. her at Satan betyder 'modstander' og ofte anvendes om mennesker i Qur'ânen.

sen af Ham, men de priser Hans hellighed og kaster sig ned for Ham [45].

وَيُسَبِّحُونَهُۥ وَلَهُۥ يَسْجُدُونَ ۩ ٢٠٦

[45] Sadjda efter dette vers.

AL-ANFÂL
(åbenbaret efter Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (١)

2. De spørger dig om byttet (i krigen). Sig: Byttet tilhører Allah og Sendebudet. Frygt derfor Allah og stift fred mellem jer selv og adlyd Allah og Hans Sendebud, hvis I er troende [1].

يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ ۗ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُوْلِ ۚ
فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَصْلِحُوْا ذَاتَ بَيْنِكُمْ ۖ وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَ
رَسُوْلَهٗۤ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ (٢)

3. (Sande) troende er alene de, hvis hjerter skælver, når Allahs navn nævnes. Når Hans tegn forelæses dem, forøger det deres tro, og de sætter deres lid til deres Herre,

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوْبُهُمْ
وَاِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ اٰيٰتُهٗ زَادَتْهُمْ اِيْمَانًا وَّعَلٰى
رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ (٣)

4. De, som holder bøn og giver ud af det, Vi har forsynet dem med.

الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ (٤)

5. Sådanne er de sande troende. For dem er der rangtrin hos deres Herre og tilgivelse og en ærefuld forsyning.

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ حَقًّا ۗ لَهُمْ دَرَجٰتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَمَغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ (٥)

6. (Sådan er det), fordi din Herre bragte dig ud af dit hus i en retfærdig sag og se, en del af de troende var uvillige (til at kæmpe).

كَمَآ اَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْۢ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ ۖ وَاِنَّ فَرِيْقًا
مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ لَكٰرِهُوْنَ (٦)

7. De stredes med dig om det retfærdige (i at kæmpe), efter at det stod

يُجَادِلُوْنَكَ فِى الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَاَنَّمَا يُسَاقُوْنَ

---

[1] Dette vers drejer sig ikke om byttets deling. Reglerne for delingen fastsættes i 8:42. De troende spørger, hvordan de, der er overmåde svage, skal kunne besejre en mægtig fjende og vinde bytte. Svaret er, at det tilkommer Allah at give bytte til hvem Han vil, og at Han har forjættet Sit sendebud sejren (og dermed byttet).- Eller: *anfâl* er lig med *fai'*: bytte vundet uden kamp, se 59:8. Eller: *anfâl* står for 'frivillige gaver', hvormed de troende understøttede kampen for Allahs sag.

dem klart, at de så at sige blev drevet i døden, medens de (selv) så til [2].

إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنظُرُونَ ٦

8. Da Allah lovede jer, at en af de to parter skulle tilhøre jer, og I ønskede, at den uden brod skulle tilhøre jer. Men Allah ønskede at fastslå sandheden i Sine ord og at overskære de vantros rod [3].

وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَ
تَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ
اللَّهُ أَن يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ٧

9. Så Han kunne lade sandheden triumfere og lade løgnen gå til grunde, selvom også synderne hadede (det).

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ٨

10. (Det var) dengang I bønfaldt jeres Herre om hjælp, og Han svarede jer: Jeg vil bistå jer med tusind engle i følge.

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُم
بِأَلْفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ ٩

11. Og Allah gjorde det kun til glædeligt budskab, og for at jeres hjerter måtte have fred. Og hjælpen kommer alene fra Allah, thi Allah er den Almægtige, den Alvise [4].

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ
وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِندِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ١٠

12. (Dette skete), da Han lod søvn falde på jer (for at give jer glædeligt budskab om) sikkerhed fra Sig, og Han sendte vand fra himlen ned over jer for at rense jer dermed og for at borttage fra jer Satans urenhed og for

إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُم مِّنَ
السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ

[2] De var ikke bange for at kæmpe, men var uvillige af humanitære grunde. Men Gud havde vist dem det retfærdige i at forsvare retten til frit at dyrke sin religion (jvf. 22:40-42).

[3] De to parter er den let bevæbnede karavane, der nærmede sig Makka fra nord, og den stærke hær, som rykkede ud fra Makka under ledelse af *Abû Sufyân*. Den let bevæbnede karavane kaldes i modsætning til den svært udrustede hær 'den uden brod'. Allah ønskede at opfylde Sine forjættelser om sejr, derfor stillede Han Muslimerne overfor den stærke part i slaget ved *Badr*.

[4] At 'Allah gjorde det kun til glædeligt budskab' betyder, at den vision, som fortalte om englenes bistand, ikke skulle tages bogstaveligt. At engle ville blive sendt til hjælp til Muslimerne betød, at de skulle sejre - og hensigten med visionen var at opmuntre dem og give dem fortrøstning til Guds hjælp.

at styrke jeres hjerter og for at gøre (jeres) fødder urokkelige dermed [5].

وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ﴿١٢﴾

13. Da din Herre åbenbarede til englene: Jeg er med jer, styrk da dem, der tror. Jeg vil kaste rædsel i hjerterne på dem, der er vantro.- Og (I troende), slå dem da over deres halse og slå dem over fingerspidserne.

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ
آمَنُوا ۚ سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا
فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٣﴾

14. Sådan (skal det være), fordi de modsatte sig Allah og Hans Sendebud, og den, der modsætter sig Allah og Hans Sendebud, (skal vide,) at Allah visselig er streng til at øve gengældelse.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَمَنْ يُشَاقِقِ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٤﴾

15. Således (er Allahs gengældelse), smag den da, og (vid), at ildens straf tilkommer de vantro.

ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ ﴿١٥﴾

16. O I som tror, når I møder dem, der er vantro, på (deres) fremmarch, så skal I ikke vende dem ryggen.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا
فَلَا تُوَلُّوهُمُ الْأَدْبَارَ ﴿١٦﴾

17. Og den, der en sådan dag vender ryggen, undtagen for at vende sig til slaget eller for at skifte stilling (og rykke over) til en (anden) afdeling, han har sandelig pådraget sig Allahs vrede, og hans tilflugtssted skal være helvede, og et slet rejsemål (er det).

وَمَنْ يُوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِتَالٍ أَوْ
مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ
جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٧﴾

18. I dræbte dem da ikke, men Allah dræbte dem, og du kastede ikke, da du kastede, men Allah kastede (for at I måtte sejre) og for at Han kunne prøve de troende med en god prøvelse

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ ۚ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ
رَمَيْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ ۚ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ

[5] Makkanernes hær havde taget stilling på lergrund, medens Muslimerne stod på sandgrund. Et regnskyl gjorde sandet fast og begunstigede Muslimernes manøvredygtighed, medens lergrunden, der før regnen var fordelagtig, blev til et ælte, der gjorde de vantros bevægelser særdeles besværlige.

fra Sig, thi Allah er Althørende, Alvidende [6].

بَلَآءً حَسَنًا ۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾

19. Således (skete det, som Han havde forudsagt) og (vid), at Allah er Den, der svækker de vantros plan.

ذَٰلِكُمْ وَأَنَّ ٱللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿١٨﴾

20. (I vantro), hvis I søgte en (afgørelse ved) sejr, så er afgørelsen visselig kommet til jer. Og hvis I afholder jer (fra yderligere kamp), så vil det være bedre for jer. Men hvis I vender tilbage (til kamp), så vil Vi vende tilbage (med straf), og jeres hær skal ikke nytte jer noget, selvom den er nok så talrig, og (vid), at Allah er med de troende.

إِن تَسْتَفْتِحُوا۟ فَقَدْ جَآءَكُمُ ٱلْفَتْحُ ۖ وَإِن تَنتَهُوا۟ فَهُوَ
خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ وَإِن تَعُودُوا۟ نَعُدْ وَلَن تُغْنِىَ عَنكُمْ فِئَتُكُمْ
شَيْـًٔا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾ ع ١٩

21. O I som tror, adlyd Allah og Hans Sendebud, og vend jer ikke fra Ham, når I hører (Hans bud).

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَطِيعُوا۟ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَلَا تَوَلَّوْا۟
عَنْهُ وَأَنتُمْ تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾

22. Og vær ikke ligesom dem, der sagde: Vi hører - men de hørte ikke.

وَلَا تَكُونُوا۟ كَٱلَّذِينَ قَالُوا۟ سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾

23. Sandelig, de værste dyr for Allahs åsyn er de døve (og) de stumme, som ikke forstår.

إِنَّ شَرَّ ٱلدَّوَآبِّ عِندَ ٱللَّهِ ٱلصُّمُّ ٱلْبُكْمُ ٱلَّذِينَ
لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾

24. Og hvis Allah havde kendt noget godt i dem, så ville Han visselig have ladet dem høre, men hvis Han lader dem høre (som de er nu), så ville de visselig vende sig bort, og de er uvillige.

وَلَوْ عَلِمَ ٱللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ ۖ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ
لَتَوَلَّوا۟ وَّهُم مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾

25. O I som tror, svar Allah og Sendebudet, når Han kalder jer, at Han må give jer liv. Og vid, at Allah kommer imellem et menneske og dets

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱسْتَجِيبُوا۟ لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا
دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ ۖ وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ

[6] Profeten kastede en håndfuld grus mod de vantro, og i samme øjeblik begyndte en stærk brise at blæse sand mod Makkanernes hær og hindrede deres udsyn. Ligesom regnen tillægges den Almægtiges virke, således også den pludseligt opstående vind.- Bemærk, at Guds mirakler sker i overensstemmelse med naturens love. Det underfulde er ikke selve begivenhederne, men at Gud på forhånd ved Sit ord til Profeten og Sine visioner til de troende havde forkyndt dem sejren.

hjerte, og at det er Ham, til Hvem I skal samles [7].

الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾

26. Og frygt den hjemsøgelse, som ikke udelukkende vil ramme dem af jer, som er uretfærdige, og vid, at Allah er streng til at gengælde.

وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَّا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنكُمْ
خَاصَّةً ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

27. Og husk, da I var få (og) regnet for svage i landet (og) frygtede, at mennesker skulle bortsnappe jer. Han derimod gav jer et tilflugtssted (i Madina) og styrkede jer med Sin hjælp og forsynede jer af de gode ting, for at I måtte være taknemmelige.

وَاذْكُرُوا إِذْ أَنتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ
تَخَافُونَ أَن يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُم
بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾

28. O I som tror, vær ikke utro mod Allah og Sendebudet, og vær ikke utro mod jeres troskabspagter, når I ved besked.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا
أَمَانَاتِكُمْ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾

29. Og vid, at jeres ejendom og jeres børn kun er en prøvelse, og at det er hos Allah den største belønning er.

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۙ وَأَنَّ
اللَّهَ عِندَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ ع

30. O I som tror, hvis I frygter Allah, vil Han skænke jer en udmærkelse og vil fjerne jeres dårligdomme fra jer og vil tilgive jer, og Allah er den største nådes Herre.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَل لَّكُمْ
فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

31. Og (husk), da de vantro lagde planer op mod dig for at fængsle dig eller dræbe dig eller uddrive dig. Og de lagde planer, men Allah lagde også en plan, og Allah er den bedste af (alle) planlæggere [8].

وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ
يُخْرِجُوكَ ۚ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ ۖ وَاللَّهُ خَيْرُ
الْمَاكِرِينَ ﴿٣٠﴾

---

[7] 'Give jer liv' betyder, at der gives den åndeligt døde et nyt åndeligt liv. De, som er fysisk døde, bringes ikke tilbage til liv på denne jord. 'Når han [Muhammad] kalder jer, for at han [Muhammad] må give jer liv', er en mulig oversættelse.

[8] De vantros planer om at fængsle eller dræbe Profeten lykkedes ikke. Det kom til boycot og planer om drab, men Gud gav til sidst Profeten tilladelse til at udvandre (efter at han først havde sendt alle de troende i forvejen). I Madina havde Gud åbnet hjerterne for ham og hans budskab, og det, der så ud som de vantros triumf, blev i virkeligheden begyndelsen til deres nederlag, thi i Madina grundlagdes og befæstedes den første islamiske stat.

32. Og når Vore tegn forelæses dem, siger de: Vi har hørt. Hvis vi ville, så kunne vi sige det samme som dette. Det er ikke andet end de gamles fabler.

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ
لَقُلْنَا مِثْلَ هَٰذَا إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ٣١

33. Og (husk), da de sagde: O Allah, hvis dette er sandheden fra Dig, så lad sten regne ned over os fra himlen eller bring os en smertefuld straf.

وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَٰذَا هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ
فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ أَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ
أَلِيمٍ ٣٢

34. Men Allah ville ikke straffe dem, medens du [Muhammad] var blandt dem, og Allah ville ikke straffe dem, når de bad om tilgivelse.

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ
اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ٣٣

35. Men hvad (undskyldning) har de nu, at Allah ikke skulle straffe dem, når de holder (folk) borte fra den Hellige Moské [Ka'baen], når de ikke er dens (rette) beskyttere. Dens (rette) beskyttere er kun de retfærdige, men de fleste af dem ved det ikke.

وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَاؤُهُ
إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٣٤

36. Og deres bøn ved Huset [Ka'baen] er kun fløjten og klappen i hænder. - Smag da straffen, fordi I var vantro [9].

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً
فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ٣٥

37. Se, de som er vantro giver ud af deres ejendom for at holde (folk) borte fra Allahs vej. Og de vil fortsætte med at give ud, men det vil blive (en kilde til) beklagelse for dem, og så vil de blive overvundet. Og de, som er vantro, skal samles til helvede.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ
سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً
ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ٣٦

38. For at Allah må adskille det slette fra det gode og bunke de onde sammen og kaste dem i helvede. Disse er visselig taberne.

لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ
بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ٣٧
١٨

[9] Verset omtaler afgudsdyrkernes meningsløse gudstjeneste ved Ka'baen, der i virkeligheden var det første tempel for den Ene Gud, genopbygget og renset af Abraham og Ismael.

39. Sig til dem, der er vantro, at de, hvis de holder op (med kamp), skal få tilgivelse for det, som allerede er sket. Men hvis de vender tilbage (til kamp), så er de tidligeres eksempel allerede gået forud.

قُل لِّلَّذِينَ كَفَرُوٓا إِن يَنتَهُوا يُغْفَرْ لَهُم مَّا قَدْ
سَلَفَ وَإِن يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾

40. Og kæmp mod dem, indtil der ikke længere er forfølgelse, og religionen kun er (en sag) for Allah (og den enkelte). Og hvis de afholder sig (fra kamp), så ser Allah visselig, hvad de gør.

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ
كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنِ انتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٩﴾

41. Men hvis de vender sig bort (fra dette tilbud), vid så, at Allah er jeres Beskytter - en underfuld Beskytter og en underfuld Hjælper.

وَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوٓا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَىٰكُمْ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ
وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٤٠﴾

[10. del]

42. Og vid, at hvad I end tager som bytte (i krigen) er en femtedel af det til Allah og Sendebudet og de nærtbeslægtede og de forældreløse og de fattige og de vejfarende, hvis I tror på Allah og hvad Vi åbenbarede Vor tjener (Muhammad) på sondringens dag, på den dag, da de to hære mødtes, og Allah er Mægtig over alle ting [10].

وَاعْلَمُوٓا أَنَّمَا غَنِمْتُم مِّن شَيْءٍ فَأَنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ
وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَٰمَىٰ وَالْمَسَٰكِينِ
وَابْنِ السَّبِيلِ إِن كُنتُمْ ءَامَنتُم بِاللَّهِ وَمَآ أَنزَلْنَا
عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾

43. (Den dag), da I var på den nærmeste side (af dalen), og de (vantro) var på den fjerneste side, og karavanen var lavere end jer. Og hvis I skulle have truffet en aftale (med fjenden om slag), så ville I visselig have været uenige om aftalen. Men (Vi bragte mødet i stand), for at Allah kunne fuldende en sag, som (allerede) var besluttet, for at den,

إِذْ أَنتُم بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُم بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ
وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدتُّمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِي
الْمِيعَٰدِ وَلَٰكِن لِّيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِّيَهْلِكَ

10 'Sondringens dag' er slaget ved *Badr*. Jvf. v. 20. Slaget bragte sondring mellem sandt og falsk ved at Muslimerne sejrede, som det i forvejen var blevet åbenbaret Profeten.

der (allerede) var gået til grunde ved (at forkaste) et klart tegn, kunne gå til grunde, og for at den, der (allerede) levede ved (at have antaget) et klart tegn, kunne leve, og Allah er visselig Althørende, Alvidende [11].

مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَإِنَّ
اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٣﴾

44. Dengang viste Allah dig dem som fåtallige i din drøm, og havde Han vist dig dem som mange, ville I visselig have vaklet og visselig have været uenige om sagen, men Allah frelste (jer), thi Han er Den, der ved, hvad der er i (jeres) hjerter [12].

إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا وَلَوْ أَرَاكَهُمْ
كَثِيرًا لَفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ
إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٤﴾

45. Og da I mødtes, viste Han jer dem som få i jeres øjne, og gjorde jer få i deres øjne, for at Allah kunne fuldende en sag, som (allerede) var besluttet, og til Allah vender (alle) ting tilbage [13].

وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَ
يُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا
ع وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤٥﴾

46. O I troende, når I møder en afdeling (af fjenden), så vær standhaftige og ihukom Allah meget, for at det må gå jer vel.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا
اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٦﴾

47. Og adlyd Allah og Hans Sendebud og strides ikke indbyrdes, så at I vakler, og så at jeres kraft forlader (jer), og vær udholdende, thi Allah er med de udholdende.

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ
رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٧﴾

---

[11] Den 'nærmeste side' er den side, der var nærmest Madina. At karavanen var 'lavere' vil sige, at den var nærmere havet.

[12] En sand drøm meddeler altid sandheden i billedligt sprog. At fjenderne var få i drømmen betød ikke, at de i virkeligheden var få, men at der ville blive givet Muslimerne en let sejr.

[13] I begyndelsen af slaget var en tredjedel af de vantros hær på 1000 mand skjult bag en bakke. Den muslimiske hær bestod kun af 313 mand. Muslimerne mente da, at de kun havde en fjende, der var dobbelt så talrig som de selv, foran sig, og i urokkelig tillid til Guds løfter angreb de voldsomt og bragte fuldstændig forvirring i den stærke, krigsøvede hær.

48. Og vær ikke som dem, der gik pralende ud fra deres hjem for at blive set af mennesker, og som støder (mennesker) bort fra Allahs vej. Allah omfatter (alt), hvad de gør.

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِن دِيَارِهِم بَطَرًا وَ
رِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ
بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٨﴾

49. Og (husk), da Satan forskønnede deres gerninger for dem og sagde: Ingen blandt mennesker kan i dag overvinde jer, og jeg er sandelig jeres beskytter. Men efter at de to hære var kommet indenfor hinandens synsvidde, vendte han om på sine hæle og sagde: Jeg siger mig sandelig fri af jer, thi jeg ser, hvad I ikke ser. Jeg frygter sandelig Allah, og Allah er Mægtig til at gengælde [14].

وَإِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ
لَكُمُ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ ۖ فَلَمَّا تَرَاءَتِ
الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكُمْ
إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ ۚ وَاللَّهُ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ﴿٤٩﴾

50. Da hyklerne og de, i hvis hjerter der er en sygdom, sagde: Deres religion har bedraget dem. - Men for dem, der fortrøster sig til Allah - er Allah visselig Almægtig, Alviis.

إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ غَرَّ
هَٰؤُلَاءِ دِينُهُمْ ۗ وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٥٠﴾

51. Og havde du kunnet se, da englene borttog deres sjæle, som var vantro, idet de slog deres ansigter og deres rygge, (og sagde): Smag da den brændende (ilds) straf!

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا ۙ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ
وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥١﴾

52. Denne (straf) er (gengældelse) for hvad jeres hænder har sendt i forvejen (for jer selv), og (vid), at Allah ikke er uretfærdig mod (Sine) tjenere.

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
لِّلْعَبِيدِ ﴿٥٢﴾

53. (Jeres endeligt vil være) ligesom Faraos folks og deres før dem: de forkastede Allahs tegn, og Allah greb dem (med Sin straf) for deres synder,

كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ

[14] Det er den makkanske hær, der omtales i vv. 48-49. Den »satan« (modstander), der nævnes, er Surâqa ibn Mâlik, der først ophidsede Makkanerne til at drage til angreb mod Muslimerne, men som flygtede, da han så den muslimiske hær. Det berettes, at Muslimerne så ud som 'folk, der bevidst søgte døden' (Tabari).

thi Allah er Almægtig (og) streng til at gengælde.

قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾

54. Dette er (sådan), fordi Allah aldrig ville forandre den nåde, som Han har skænket et folk, førend de forandrer det, der er i dem selv. Og (vid), at Allah er Althørende, Alvidende.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ
حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ ۙ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٣﴾

55. (O i vantro, jeres endeligt vil være) ligesom Faraos folks og deres før dem: de forkastede deres Herres tegn, og derfor tilintetgjorde Vi dem på grund af deres synder, og Vi lod Faraos folk drukne, thi de var alle uretfærdige.

كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَذَّبُوا
بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُم بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ
فِرْعَوْنَ ۚ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٥٤﴾

56. Sandelig, de værste dyr for Allahs åsyn er dem, der er vantro [utaknemmelige], og som ikke vil tro,

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِندَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾

57. Dem, du sluttede en pagt med, og som så brød deres pagt hver eneste gang, og som ikke frygtede (Gud).

الَّذِينَ عَاهَدتَّ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنقُضُونَ عَهْدَهُمْ
فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾

58. Hvis du da overvælder dem i kamp, skræm da dem, der står bag dem, ved dette, for at de må blive advaret.

فَإِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِم مَّنْ خَلْفَهُمْ
لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

59. Og hvis du frygter forræderi fra et folk, så kast (deres traktat) tilbage til dem på lige vilkår, thi Allah elsker ikke de forræderiske.

وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِن قَوْمٍ خِيَانَةً فَانبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ
ع سَوَاءٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ ﴿٥٨﴾

60. Og de vantro skal ikke mene, at de har undsluppet (Os ved deres forræderi), thi de kan ikke gøre (Guds plan) til intet.

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا ۚ إِنَّهُمْ لَا
يُعْجِزُونَ ﴿٥٩﴾

61. Og gør rede for dem (der kæmper mod dig) hvad du formår af (krigs-)magt og af beredne grænsevagter, hvormed I kan skræmme Allahs fjende og jeres fjende og andre foruden dem. I kender dem ikke, (men) Allah kender

وَأَعِدُّوا لَهُم مَّا اسْتَطَعْتُم مِّن قُوَّةٍ وَمِن رِّبَاطِ
الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ
مِن دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا

dem. Og hvad I end giver ud for Allahs sag skal gengældes jer, og der skal ikke gøres jer uret [15].

تُنفِقُوا مِن شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنتُمْ
لَا تُظْلَمُونَ ٦٠

62. Men hvis de viser tilbøjelighed til fred, så vær du også tilbøjelig dertil, og sæt din lid til Allah, thi Han er den Althørende, den Alvidende.

وَإِن جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٦١

63. Og hvis de har til hensigt at bedrage dig, så skal Allah visselig være dig nok. Han er Den, der har styrket dig ved Sin hjælp og ved de troende,

وَإِن يُرِيدُوا أَن يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ
الَّذِي أَيَّدَكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ٦٢

64. Og Han har knyttet deres hjerter sammen. Selv om du havde givet alt, hvad der er på jorden, ud (i samme hensigt), så kunne du ikke have forenet deres hjerter, men Allah har forenet dem, thi Han er den Almægtige, den Alvise [16].

وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
مَّا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٦٣

65. O Profet, Allah skal være nok for dig og for dem, der følger dig af de troende.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ٦٤ ع

66. O Profet, bliv ved med at opildne de troende til (at holde sig rede til) kamp. Hvis der er tyve af jer, som er udholdende, så skal de besejre to hundrede, og hvis der er hundrede af jer, så skal de besejre tusind af dem, som er vantro, fordi de er et folk, som ikke forstår.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِن يَكُن
مِّنكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِن
يَكُن مِّنكُم مِّائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ ٦٥

67. (Men) for øjeblikket har Allah taget jeres byrde fra jer, for Han ved,

الْآنَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِن

[15] Dette vers indeholder en profeti om, at det byzantinske og det persiske rige, der begge havde vasaller blandt de arabiske grænsestammer, ville søge at ødelægge den nye islamiske stat, hvilket da også skete straks efter Profetens død. Her advares Muslimerne om, at der står fjender bag deres nuværende fjender, og at de derfor skal holde sig rede.

[16] Det er et af Islams største mirakler, at et folk af indbyrdes krigende stammer, der havde modsat sig ethvert foreningsforsøg, ved Islam for første gang blev svejset sammen til en stærk og uovervindelig nation, der knuste det persiske imperium og erobrede en stor del af det byzantinske.

at der er svaghed blandt jer. Hvis der da er hundrede udholdende blandt jer, så skal de besejre to hundrede, og hvis der er tusind af jer, så skal de besejre to tusinde med Allahs billigelse. Og Allah er med de udholdende [17].

يَكُن مِّنكُم مِّائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ ۚ وَإِن يَكُن مِّنكُمْ
أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٦٧﴾

68. Det tilkommer ikke en profet at tage fanger, førend han har kæmpet regulært i landet. I ønsker denne verdens ydre (goder), medens Allah ønsker (at I skal vinde) det kommende (liv). Og Allah er Almægtig, Alviis [18].

مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَن يَكُونَ لَهُ أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يُثْخِنَ فِي
الْأَرْضِ ۚ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ۗ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٨﴾

69. Hvis der ikke allerede var kommet et dekret fra Allah, så ville en stor straf visselig have ramt jer for det, I tog [19].

لَّوْلَا كِتَابٌ مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٦٩﴾

70. Nyd da af det, som I har vundet som tilladt og godt bytte og frygt Allah. Sandelig, Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٠﴾

71. O Profet, sig til de fanger, som er i jeres magt: Hvis Allah kender noget godt i jeres hjerter, så vil Han give jer det, som er bedre end det, som blev taget fra jer, og vil tilgive jer, og Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُل لِّمَن فِي أَيْدِيكُم مِّنَ الْأَسْرَىٰ
إِن يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ
مِنكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧١﴾

72. Og hvis de ønsker at handle forræderisk mod dig, så har de allerede

وَإِن يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِن قَبْلُ

---

[17] Da Muslimerne ikke var så stærke, som de senere blev, og da nogle af dem endnu ikke havde nået den grad af styrke og mod, som stammer fra en urokkelig vished i troen, er der her tale om en øjeblikkelig lettelse. Senere, i kampene mod byzantinerne og perserne, stod Muslimerne ofte over for en tifold stærkere fjende, der dog i overensstemmelse med Guds forjættelse (se foreg. vers) blev overvundet.

[18] Islam tillader ikke, at frie mænd eller kvinder gøres til slaver. Det er kun tilladt at tage fanger i en krig, der føres til forsvar for religionsfriheden. Sådanne fanger må sættes fri efter krigen eller gives lejlighed til at købe sig fri (47:5).Det er ikke tilladt at tage fanger i mindre skærmydsler, der skal være tale om regulær krig.

[19] At løskøbe fanger var allerede erklæret lovligt. Det er dette guddommelige dekret, der henvises til.

handlet forræderisk mod Allah tidligere, men Han gav (dig) magt over dem. Og Allah er Alvidende, Alviis.

فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾

73. Sandelig, de som tror og er udvandret og har kæmpet med deres ejendom og deres liv for Allahs sag og de, som har givet (disse) husly og har hjulpet (dem), er hinandens venner. Men for dem, som tror og ikke er udvandret - har I ikke noget ansvar i nogetsomhelst, førend de udvandrer. Men hvis de søger jeres hjælp i religionen(s anliggender), så påhviler det jer at hjælpe dem, undtagen (når det er) mod et folk, som I har en pagt med. Og Allah ser, hvad I gør.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَ
أَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا
أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَ
لَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ
يُهَاجِرُوا ۚ وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ
النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ ۗ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٢﴾

74. Men de, som er vantro, er hinandens venner. Hvis I ikke gør (hvad I har fået befaling om), så vil der være forfølgelse i landet og stor ufred.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ إِلَّا تَفْعَلُوهُ
تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٣﴾

75. Og de, som tror og er udvandret og har kæmpet for Allahs sag og de, som har givet (disse) husly og har hjulpet (dem) - disse er de sande troende. For dem (vil der være) tilgivelse og en ærefuld forsyning.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا ۚ
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾

76. Og de, som har troet senere og er udvandret og har kæmpet sammen med jer - disse hører da til jer. Men de beslægtede står hinanden nærmere efter Allahs forordning, thi Allah ved alle ting [20].

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ
فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ ۚ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ
فِي كِتَابِ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

[20] Ved ankomsten til Madina oprettede Profeten en særlig midlertidig institution for at hjælpe de udvandrede, der havde måttet forlade familie og ejendom for deres tros skyld. Disse fattige *Muhâdjirûn* (emigranter) blev enkeltvis knyttet i et særligt broderskab til 'hjælperne' - *Ansâr* - i Madina. Vers 76 slår fast, at hvor nært dette broderskab end måtte være - så er det ikke slægtskab, og altså involverer dette broderskab ikke de arveretslige bestemmelser.

Kitâb kan betyde: Bog, skrivelse, forskrift, dekret, forordning. Se også vers 69.

AL-TAUBA

(åbenbaret efter Hidjra) [1]

1. (Dette er) en erklæring fra Allah og Hans Sendebud til afgudsdyrkerne, som I havde forjættet, (at Islam skulle sejre), om at (Allah og Hans Sendebud) er fri for enhver anklage, (idet denne forjættelse er opfyldt) [2].

بَرَآءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِۦٓ إِلَى الَّذِينَ عَٰهَدتُّم مِّنَ
الْمُشْرِكِينَ ١

2. Drag da omkring i landet i fire måneder (og se selv, at Islam har sejret), og vid, at I ikke kan hindre Allah(s plan) og at Allah vil beskæmme de vantro.

فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوٓا أَنَّكُمْ
غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَٰفِرِينَ ٢

3. Og (dette er) en bekendtgørelse fra Allah og Hans Sendebud til menneskene på den Store Valfarts dag, at Allah er fri for anklage fra afgudsdyrkerne, og at det er Hans Sendebud (også). Hvis I vender om, så er det bedre for jer, og hvis I vender tilbage (til fjendtligheder), vid da, at I ikke kan hindre Allah (s plan). Og forkynd de vantro en smertelig straf [3],

وَأَذَٰنٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِۦٓ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ
الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيٓءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُۥ
فَإِن تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوٓا
أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ٣

---

1 Denne Sûra er ikke en selvstændig Sûra, da den ikke indledes med ordene: »I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.« Efter Profetens eget udsagn blev denne formular åbenbaret som indledning til enhver ny Sûra (Abû Dâwûd). Al-Tauba er da en del af al-Anfâl, hvad indholdet da også viser.

2 *Barî* betyder: 'fri for krav, fejl eller anklage'. Der er altså ikke tale om nogen erklæring af frihed for ansvar i krigen mod de vantro.

3 Den Store Valfart var den første valfart, år 9 efter Hidjra, som fejredes under Muslimernes herredømme efter erobringen af Makka. De fleste af afgudsdyrkerne havde brudt deres overenskomster med Profeten. Som det flg. vers viser, er der ikke tale om nogen generel krig mod de vantro, fordi de var vantro, som visse kritikere ynder at fremstille sagen. Men de, der brød pagten og deltog i fjendtligheder mod Muslimerne, er alene genstand for denne bekendtgørelse. V. 4 gør det klart, at der var afgudsdyrkere, som havde holdt deres overenskomst. Det drejer sig om *Banû Khuzâ'a, Banû Mudlidj, Banû Bakr, Banû Dumra* og nogle af *Banû Sulaim.*

4. Undtagen de afgudsdyrkere, som I har sluttet overenskomst med, og som ikke derefter har brudt (deres overenskomster) med jer i nogetsomhelst, og som ikke har hjulpet nogen imod jer. Opfyld da overenskomsterne med dem indtil deres udløb, thi Allah elsker de retfærdige.

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدتُّم مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنقُصُوكُمْ
شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوا إِلَيْهِمْ
عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٤﴾

5. Men når de fredhellige måneder er forløbet, dræb da afgudsdyrkerne, hvor I finder dem, og tag dem (til fange) og omring dem og lig på lur efter dem på ethvert sted (der er egnet) for baghold. Hvis de da angrer og holder bøn og betaler Zakât, lad dem da (frit) gå deres vej, thi Allah er Tilgivende, Barmhjertig [4].

فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ
حَيْثُ وَجَدتُّمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا
لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ ۚ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا
الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥﴾

6. Og hvis en af afgudsdyrkerne søger beskyttelse hos dig, så giv ham beskyttelse, indtil han har hørt Allahs ord, og (ønsker han alligevel at vende tilbage), før ham så til hans sikre tilholdssted. Sådan (skal det være), fordi de er et folk, som ikke har viden [5].

وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ
كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا
يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾ ع

7. Hvorledes kan der for (disse) afgudsdyrkere være en pagt med Allah og med Hans Sendebud undtagen med dem, som I sluttede pagt med ved den Hellige Moské? Så længe de da op-

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِندَ اللَّهِ وَعِندَ رَسُولِهِ
إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدتُّمْ عِندَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۖ فَمَا

[4] 'De fredhellige måneder' er her de i v. 2 nævnte måneder, hvor der ikke skulle finde fjendtligheder sted, for at give de vantro lejlighed til at indse, at deres sag var tabt. Kritikere fremstiller ofte sagen sådan, at der skulle føres krig mod de vantro, indtil de omvendte sig. Dette er at vende tingene på hovedet. Som det er klart af det foregående, er der kun tale om at føre krig mod dem, der selv angriber. Som en særlig nåde tilføjes det da, at om fjenderne omvender sig, skal fjendtlighederne mod dem øjeblikkeligt indstilles, da det er forbudt at føre krig mod trosfæller.

[5] Selv midt under fjendtlighederne blev der givet asyl til enhver fra de krigsførendes parti, som måtte ønske at gøre sig bekendt med Islam. Selv om vedkommende, efter at have hørt Islams budskab, skulle foretrække at vende tilbage til de vantro, påhvilede det de troende at sørge for deres eskorte tilbage. Hvor finder man vel mage til tolerance? I lyset af dette vers må enhver tale om religionskrig forstumme.

retholder (pagten) med jer, skal I opretholde (den) med dem, thi Allah elsker de retfærdige [6].

اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللهَ يُحِبُّ
الْمُتَّقِينَ ⑦

8. Hvorledes (kan der være en pagt for disse), når de, hvis de overvandt jer, ikke overfor jer ville tage hensyn til slægtskab eller overenskomst? De søger at behage jer med deres munde, men deres hjerter fornægter (det), og de fleste af dem er oprørske.

كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلًّا
وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ
وَأَكْثَرُهُمْ فٰسِقُونَ ⑧

9. De sælger Allahs tegn for en ringe pris og holder (mennesker) borte fra Hans vej. Ondt er visseligt det, de plejer at øve.

اِشْتَرَوْا بِاٰيٰتِ اللهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ
اِنَّهُمْ سَاۤءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑨

10. Overfor en troende tager de ikke hensyn til slægtskab eller overenskomst, og det er disse, som er overtræderne.

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولٰۤئِكَ هُمُ
الْمُعْتَدُونَ ⑩

11. Men hvis de angrer og holder bøn og betaler Zakât, så er de jeres brødre i troen, og Vi gør tegnene klare og tydelige for et folk, som har viden.

فَاِنْ تَابُوا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَاِخْوَانُكُمْ
فِي الدِّيْنِ وَنُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ ⑪

12. Og hvis de bryder deres eder, efter at de har sluttet pagt, og begår overgreb mod jeres religion, bekæmp så vantroens ledere, thi for dem betyder eder intet, for at de må afholde sig (fra angreb).

وَاِنْ نَكَثُوْۤا اَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوْا
فِيْ دِيْنِكُمْ فَقَاتِلُوْۤا اَئِمَّةَ الْكُفْرِ اِنَّهُمْ لَاۤ اَيْمَانَ
لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُوْنَ ⑫

13. Vil I ikke kæmpe mod et folk, som har brudt deres eder, og som planlagde at uddrive Sendebudet, når de begyndte (fjendtlighederne) mod jer i første omgang? Mon I frygter dem?

اَلَا تُقَاتِلُوْنَ قَوْمًا نَكَثُوْۤا اَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوْا بِاِخْرَاجِ
الرَّسُوْلِ وَهُمْ بَدَءُوْكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ اَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللهُ

[6] Makkanerne havde ved Makkas fald meddelt, at alle afgudsdyrkere kom under Muslimernes beskyttelse ved traktat. Dette var falsk tale, da der ikke var sluttet en sådan traktat, ejheller kunne en sådan beskyttelse automatisk udstrækkes til folk, som stadig var under våben og ikke havde anmodet om en traktat.

Men Allah har større krav på at I frygter Ham, hvis I er troende [7].

أَحَقُّ أَن تَخْشَوْهُ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

14. Kæmp (da) mod dem. Allah vil straffe dem ved jeres hænder og beskæmme dem og hjælpe jer mod dem og rense hjerterne på et folk, som tror.

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنصُرْكُمْ
عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

15. Og Han vil fjerne vreden fra deres hjerter. Og Allah vender Sig (nådigt) til hvem Han vil, og Allah er Alvidende, Alviis.

وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ ۗ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ ۗ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾

16. Eller mener I, at I vil blive ladt i fred, når Allah endnu ikke har kendetegnet dem af jer, som kæmper (for Allahs sag), og som ikke tager andre til nære venner end Allah og Hans Sendebud og de troende? Og Allah er vel vidende om, hvad I gør.

أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا
مِنكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِن دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَ
لَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً ۚ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

17. Det tilkommer ikke afgudsdyrkerne at forvalte Allahs moskeer, når de bærer vidnesbyrd om vantro mod sig selv. Deres handlinger er intet, og de skal forblive i ilden.

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَن يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ
عَلَىٰ أَنفُسِهِم بِالْكُفْرِ ۚ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَ
فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٧﴾

18. Kun den, der tror på Allah og den yderste dag og holder bøn og betaler Zakât, kan forvalte Allahs moskeer (på rette vis) - og (den) som ikke frygter andre end Allah. Det er sådanne, som måske vil være blandt de retledede.

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ ۖ فَعَسَىٰ
أُولَٰئِكَ أَن يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾

19. Holder I det at give drikke til pilgrimmene og det at forvalte den Hellige Moské for lige med (de gode gerninger hos) den, der tror på Allah og den yderste dag og kæmper for Allahs sag? De er ikke lige for Allahs

أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ ۚ لَا يَسْتَوُونَ عِندَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

[7] Læg mærke til, at det stadig fremhæves, at afgudsdyrkerne var de første til at gribe til våben. Muslimerne forsvarede sig blot.

åsyn, og Allah retleder ikke de uretfærdiges folk.

الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٩﴾

20. De, som tror og udvandrer (fra deres hjem) og kæmper for Allahs sag med deres ejendele og deres liv, har den højeste rang for Allahs åsyn. Og disse er det, som vil sejre.

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ اَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللّٰهِ ؕ وَ
اُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَآئِزُوْنَ ﴿٢٠﴾

21. Deres Herre giver dem glædeligt budskab om barmhjertighed fra Ham og (Hans) velbehag og haver, hvori de skal have evig salighed.

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَّجَنّٰتٍ لَّهُمْ
فِيْهَا نَعِيْمٌ مُّقِيْمٌ ﴿٢١﴾

22. De skal forblive der for evigt, thi hos Allah er den største belønning.

خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗٓ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿٢٢﴾

23. O I som tror, tag ikke jeres fædre og brødre til venner, hvis de foretrækker vantroen fremfor troen. Og den af jer, som slutter venskab med dem - disse er det, som er uretfærdige.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْٓا اٰبَآءَكُمْ وَاِخْوَانَكُمْ
اَوْلِيَآءَ اِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْاِيْمَانِ ؕ وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ
مِّنْكُمْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٢٣﴾

24. Sig: Hvis jeres fædre og jeres sønner og jeres brødre og jeres hustruer og jeres slægtninge og jeres ejendom, som I har erhvervet jer, og den handel, hvis stagnation I frygter, og de boliger, som I elsker, er jer kærere end Allah og Hans Sendebud og kampen for Hans sag, så vent, indtil Allah bringer Sin befaling (til udførelse); Allah retleder ikke de oprørskes folk.

قُلْ اِنْ كَانَ اٰبَآؤُكُمْ وَاَبْنَآؤُكُمْ وَاِخْوَانُكُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ
وَعَشِيْرَتُكُمْ وَاَمْوَالُ ۨاقْتَرَفْتُمُوْهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ
كَسَادَهَا وَمَسٰكِنُ تَرْضَوْنَهَآ اَحَبَّ اِلَيْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ
وَرَسُوْلِهٖ وَجِهَادٍ فِيْ سَبِيْلِهٖ فَتَرَبَّصُوْا حَتّٰى يَاْتِيَ
اللّٰهُ بِاَمْرِهٖ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٢٤﴾

25. Allah har allerede hjulpet jer på mange slagmarker, og (også) i slaget ved Hunain, da jeres store antal gjorde jer stolte, men det nyttede jer intet,

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ فِيْ مَوَاطِنَ كَثِيْرَةٍ ۙ وَّيَوْمَ حُنَيْنٍ ۙ
اِذْ اَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْـًٔا وَّ

og jorden blev jer trang i (al) dens vidde, og så vendte I jer om i flugt [8].

ضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم
مُّدْبِرِينَ ﴿٢٥﴾

26. Så sendte Allahs Sin fred ned over Sit Sendebud og over de troende, og Han sendte hærskarer (af engle), som I ikke så, og straffede dem, der var vantro. Sådan er de vantros belønning.

ثُمَّ أَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ
وَأَنزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾

27. Men derefter vil Allah vende Sig (nådigt) til hvem Han vil. Og Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٧﴾

28. O I som tror, afgudsdyrkerne er visselig urene, lad dem da ikke nærme sig den Hellige Moské efter dette deres år. Og hvis I frygter fattigdom, så vil Allah snart gøre jer rige af Sin nåde, hvis Han vil. Allah er visselig Alvidende, Alviis [9].

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا
الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَٰذَا وَإِنْ خِفْتُمْ
عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ إِن شَاءَ
إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾

29. Kæmp mod dem fra Skriftens folk, som ikke tror på Allah og ejheller på den yderste dag, og som ikke holder det for forbudt, som Allah og Hans Sendebud har forbudt, og som ikke følger sandhedens religion, indtil de betaler tribut med (egen) hånd og underkaster sig (øvrigheden) [10].

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ
دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجِزْيَةَ
عَن يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٢٩﴾

---

[8] Efter indtagelsen af Makka drog stammerne *Hawâzin* og *Thâqif* mod Makka for at forhindre, at Islam skulle brede sig i *Hidjâz*. Deres bueskytter havde indtaget gode stillinger i bjergene ved *Hunain*, og da der var 2.000 nyomvendte i den muslimiske hær, lykkedes det dem til at begynde med at skabe panik. Profeten forsatte under høje råb frem mod fjenden, og da hans onkel, *'Abbâs*, stemte i med dem, lykkedes det at kalde hæren til angreb. 6.000 fanger blev taget.

[9] Visse folk frygtede, at udelukkelsen af afgudsdyrkerne fra valfarten skulle betyde fattigdom for Makka. Gud forjætter her, at fremtiden har rige gaver til Makka som valfartscenter i det islamiske verdenrige.

[10] Betingelserne for kamp er allerede fastlagt i f. eks. 22:40-41. Hvis jøder eller kristne skulle angribe Muslimerne (hvilket snart skete), skulle kampen mod dem fortsættes, indtil de indvilligede i at betale tribut, *Djizja*. Denne tribut fritog dem for militærtjeneste og var iøvrigt mindre end de troendes Zakât-afgifter.

30. Og jøderne siger: Ezra er Allahs søn. og de kristne siger: Messias er Allahs søn. Dette er, hvad de siger med deres munde: de efterligner deres tale, som var vantro før. Allah forbande dem! Hvor er de bortvendte (fra sandheden) [11].

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ
ابْنُ اللَّهِ ۖ ذَٰلِكَ قَوْلُهُم بِأَفْوَاهِهِمْ ۖ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَبْلُ ۚ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ ۚ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٣٠﴾

31. De tager deres præster og deres munke til herrer ved siden af Allah. Og (på samme måde har de taget) Messias. Marias søn (til herre). Og de fik ikke befaling om andet end at tilbede Een Gud. Der er ingen gud undtagen Ham. Hellig er Han (og ophøjet over alt) hvad de måtte sætte ved siden af (Ham).

اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ
اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا
إِلَٰهًا وَاحِدًا ۖ لَّا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾

32. De ønsker at udslukke Allahs lys med deres munde. men Allah vil kun fuldkommengøre Sit lys, selvom også de vantro hader (det).

يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ
إِلَّا أَن يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾

33. Det er Ham. som har sendt Sit Sendebud med retledningen og sandhedens religion. for at den må triumfere over enhver (anden) religion. selvom også afgudsdyrkerne måtte hade (det).

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ
عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾

34. O I som tror, mange af præsterne og munkene opæder visselig menneskers ejendele med falskhed og holder (mennesker) borte fra Allahs vej. Forkynd dem, der samler guld og sølv og ikke giver det ud for Allahs sag, en smertelig straf,

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ
لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن
سَبِيلِ اللَّهِ ۗ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ
وَلَا يُنفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ
أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾

[11] Der eksisterede en jødisk sekt, som havde denne lære (se Qastalânî og Dâwûd Zâhirî). Den moderne religionshistorie har ført beviset for, at de kristnes lære om et menneskes guddommelighed og om treenigheden i virkeligheden er en efterligning af tidligere hedenske religioner. Disse lærdomme var meget udbredte i Romerriget, da kristendommen bredte sig udover Palæstinas grænser.

35. På den dag, da der skal hedes op i helvedes ild, og deres pander og deres sider og deres rygge skal brændemærkes dermed (og der skal siges til dem): Dette er hvad I samlede sammen til jer selv. Smag da, hvad I plejede at hobe op.

يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ
وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ ۖ هَٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ
فَذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾

36. Månedernes antal hos Allah er visselig tolv måneder efter Allahs forordning siden den dag, Han skabte himlene og jorden. Af dem er fire fredhellige. Dette er den sande religion, øv derfor ikke uret mod jer selv i dem. Og bekæmp afgudsdyrkerne alle til hobe, ligesom de bekæmper jer alle til hobe, og vid, at Allah er med de retfærdige [12].

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِندَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ
اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ
ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ ۚ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنفُسَكُمْ
وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

37. Udsættelse (af en fredhellig måned) er visselig kun (endnu) en tilføjelse til vantroen. De vantro vildledes derved, idet de gør den profan et år og gør den fredhellig et (andet) år, for at de må stemme overens i antallet af (de måneder), som Allah har erklæret fredhellige, så de erklærer profant, hvad Allah har erklæret fredhelligt. Det onde i deres handlinger forekom-

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ ۖ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِّيُوَاطِئُوا عِدَّةَ مَا
حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ ۚ زُيِّنَ لَهُمْ سُوءُ

[12] Både måneåret og solåret omfatter tolv måneder. Bahâî-sektens kalender med nitten måneder er en ren vilkårlighed, der bygger på irrationel talmystik (det 'hellige nitten-tal'). - De fredhellige måneder er *Dhul-Qa'da, Dhul-Hidjdja, Muharram og Radjab,* i hvilke alle kampe måtte hvile. At overtræde forbudet mod kamp i disse måneder er at 'øve uret mod sig selv', idet denne begrænsning af krigeriske foretagender selvfølgelig var til stor fordel for dem, der overholdt denne lov.

mer dem (godt og) skønt, men Allah retleder ikke de vantros folk [13].

ع أَعْمَالِهِمْ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٧﴾

38. O I som tror, hvad fejler jer, at I klæber tungt til jorden, når der siges til jer: Drag ud (til kamp) for Allahs sag. Mon I foretrækker det nærværende liv for det kommende? Men det nærværende livs nydelse er kun ringe sammenlignet med det kommende.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمُ انْفِرُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ ۚ أَرَضِيتُمْ بِالْحَيَاةِ
الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ ۚ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي
الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٨﴾

39. Hvis I ikke drager ud, så vil Han straffe jer med en smertefuld straf og indsætte et andet folk i jeres sted, og I kan ikke skade Ham det mindste; thi Allah er Mægtig over alle ting.

إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا
غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

40. Og hvis I ikke vil hjælpe (Profeten), så (vid), at Allah allerede hjalp ham, da de vantro drev ham ud som den anden af to, da de begge var i hulen. Da sagde han til sin fælle: Sørg ikke, thi Allah er med os.- Og Allah sendte Sin fred ned over ham og styrkede ham med hærskarer (af engle), som I ikke så, og ydmygede de vantros ord. Og Allahs ord er (alene) det ophøjede. Og Allah er Almægtig, Alviis [14].

إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ
لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا ۖ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ
وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ
كَفَرُوا السُّفْلَىٰ ۗ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾

41. Drag ud (til kamp), lette eller tunge (af udrustning), og kæmp med

انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ

---

[13] De hedenske arabere plejede, hvis de fredhellige måneder skulle hindre dem i allerede påbegyndte krigseventyr, at erklære en hellig måned profan - for så siden at skabe ligevægt ved at gøre en profan måned hellig. Denne praksis blev også fulgt, når det gjaldt om at skaffe sig fordele ved overrumplingsangreb mod andre stammer, som var uforberedte på krig i de fredhellige måneder. - Denne hedenske skik omtales her for at vise, hvor let de hedenske arabere havde ved at være utro mod sluttede aftaler - når de så let brød et af religionens bud.

[14] Dette vers hentyder til Profetens emigration fra Makka, som han forlod om natten sammen med sin tro fælle *Abû Bakr*. De skjulte sig for forfølgerne i en nærliggende bjerghule. Den følgende morgen nåede Makkanerne hulen, men en edderkop havde spundet sit net over indgangen, og en fugl havde bygget rede udenfor, så forfølgerne drog videre i den formening, at de undslupne ikke kunne være der.

jeres ejendele og jeres liv for Allahs sag. Dette er det bedste for jer, om I blot vidste (det)!

فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

42. Hvis det havde været et nært bytte eller en let rejse, så ville de visselig have fulgt dig, med den vanskelige rejse syntes dem for lang. Dog (når I vender tilbage) vil de sværge ved Allah: Hvis vi havde kunnet, ville vi være draget ud sammen med jer. De ødelægger deres egne sjæle, og Allah ved, at de sandelig er løgnere [15].

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَّاتَّبَعُوكَ وَ
لَٰكِن بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ ۚ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ
لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنفُسَهُمْ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٤٢﴾ ع ١٢

43. Må Allah fjerne (følgerne af din fejltagelse) fra dig. Hvorfor gav du dem tilladelse (til at blive tilbage), førend det stod dig klart, hvem der var sanddru, og du havde opdaget løgnerne.

عَفَا اللَّهُ عَنكَ لِمَ أَذِنتَ لَهُمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكَ
الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ﴿٤٣﴾

44. De, som tror på Allah og den yderste dag, vil ikke bede om tilladelse (til at blive fritaget) fra at kæmpe med deres ejendom og deres liv. Allah kender de retfærdige.

لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
أَن يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِالْمُتَّقِينَ ﴿٤٤﴾

45. Kun de vil bede om tilladelse, som ikke tror på Allah og den yderste dag, og hvis hjerter tvivler, så de kastes frem og tilbage i deres tvivl.

إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿٤٥﴾

46. Og hvis de havde ønsket at drage ud, så ville de sandelig have truffet forberedelser dertil, men Allah ønskede ikke, at de skulle drage ud, derfor hindrede Han dem, og der blev sagt

وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَٰكِن كَرِهَ
اللَّهُ انبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ

[15] Da rygter om, at grækerne samlede store hærstyrker ved den syriske grænse i år 9 efter Hidjra nåede Profeten, drog han i spidsen for en hær på 30.000 mand til *Tabûk*. I nærheden af den syriske grænse sendte han rekognosceringspatruljer ud, og da det viste sig, at rygterne ikke havde talt sandt, vendte hæren tilbage til Madina. Marchen til *Tabûk* var meget vanskelig i den stærke varme.

til dem: Bliv sammen med dem, der sidder (hjemme) [16].

الْقَاعِدِينَ ٤٦

47. Hvis de var draget ud sammen med jer, ville de kun have skabt øget forvirring, og de ville visselig være trængt ind i jeres midte, idet de havde søgt (at skabe) forvirring mellem jer. Og blandt jer er der nogle, som ville høre efter dem. Men Allah kender de uretfærdige.

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَأَوْضَعُوا
خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَّاعُونَ لَهُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ٤٧

48. De har allerede søgt (at skabe) forvirring tidligere, og de smedede rænke efter rænke mod dig, indtil sandheden kom, og Allahs forordning blev tydelig, skønt de hadede det [17].

لَقَدِ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ
حَتَّىٰ جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَارِهُونَ ٤٨

49. Blandt dem er der den, der siger: Giv mig tilladelse (til at blive tilbage) og bring mig ikke i fristelse. Sandelig, de er allerede styrtet i fristelse. Og helvede omfatter visselig de vantro [18].

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِي وَلَا تَفْتِنِّي ۚ أَلَا فِي
الْفِتْنَةِ سَقَطُوا ۗ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ٤٩

50. Hvis noget godt hænder dig, så bedrøver det dem, og hvis et uheld rammer dig, så siger de: Vi havde sandelig taget vore forholdsregler i forvejen. Og de vender sig bort og fryder sig.

إِنْ تُصِبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ ۖ وَإِنْ تُصِبْكَ مُصِيبَةٌ
يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ
فَرِحُونَ ٥٠

51. Sig: Intet rammer os undtagen hvad Allah har foreskrevet os. Han er vor Beskytter, og på Allah skal de troende forlade sig.

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا ۚ
وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ٥١

[16] Allah så deres hjerters uvilje, og som straf bød Han dem for deres uviljes skyld at blive hjemme.

[17] De uvillige havde indtil for kort tid siden hørt til modstanderne. Allahs forordning (nemlig at Islam skulle sejre) blev tydelig og klar ved Makkas indtagelse.

[18] Nogle af hyklerne hævdede, at de syriske kvinder var kendt for deres skønhed og derved let kunne bringe dem i fristelse.

52. Sig: Mon I venter andet end én af to gode ting for os? Men hvad jer angår, så venter vi, at Allah vil ramme jer med en straf fra Sig Selv eller (straffe jer) ved vore hænder. Vent da, thi vi venter sammen med jer [19].

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَآ إِلَّآ إِحْدَى ٱلْحُسْنَيَيْنِ ۖ
وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَن يُصِيبَكُمُ ٱللَّهُ بِعَذَابٍ
مِّنْ عِندِهِۦٓ أَوْ بِأَيْدِينَا ۖ فَتَرَبَّصُوٓا۟ إِنَّا مَعَكُم
مُّتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾

53. Sig: Giv ud - frivilligt eller tvungent - intet skal modtages fra jer. I er i sandhed et folk af oprørere.

قُلْ أَنفِقُوا۟ طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَّن يُتَقَبَّلَ مِنكُمْ ۖ إِنَّكُمْ
كُنتُمْ قَوْمًا فَٰسِقِينَ ﴿٥٣﴾

54. Og intet andet har hindret dem i, at deres gaver skal modtages af dem, end at de fornægter Allah og Hans Sendebud. Og de kommer kun trevne til bøn og giver kun ud med vrangvilje [20].

وَمَا مَنَعَهُمْ أَن تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَٰتُهُمْ إِلَّآ أَنَّهُمْ
كَفَرُوا۟ بِٱللَّهِ وَبِرَسُولِهِۦ وَلَا يَأْتُونَ ٱلصَّلَوٰةَ إِلَّا وَهُمْ
كُسَالَىٰ وَلَا يُنفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَٰرِهُونَ ﴿٥٤﴾

55. Lad da ikke deres ejendom og deres børn fremkalde din undren. Allah ønsker kun at straffe dem dermed i det nærværende liv, og at deres sjæle må drage bort, medens de er vantro.

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَٰلُهُمْ وَلَآ أَوْلَٰدُهُمْ ۚ إِنَّمَا يُرِيدُ
ٱللَّهُ لِيُعَذِّبَهُم بِهَا فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَتَزْهَقَ
أَنفُسُهُمْ وَهُمْ كَٰفِرُونَ ﴿٥٥﴾

56. Og de sværger ved Allah, at de visselig hører til jer. Og de er ikke af jer, men de er et forskræmt folk.

وَيَحْلِفُونَ بِٱللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنكُمْ وَمَا هُم مِّنكُمْ وَ
لَٰكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ ﴿٥٦﴾

57. Hvis de blot kunne finde et tilflugtssted eller huler (at skjule sig i) eller en smutvej, så ville de styre mod den, idet de styrtede hovedkulds af sted.

لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَـًٔا أَوْ مَغَٰرَٰتٍ أَوْ مُدَّخَلًا لَّوَلَّوْا۟
إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿٥٧﴾

58. Og blandt dem er der nogle, der bagtaler dig med hensyn til almisserne. Og hvis de modtager af dem, så er de tilfredse, men hvis de ikke modtager af dem, vredes de.

وَمِنْهُم مَّن يَلْمِزُكَ فِى ٱلصَّدَقَٰتِ فَإِنْ أُعْطُوا۟
مِنْهَا رَضُوا۟ وَإِن لَّمْ يُعْطَوْا۟ مِنْهَآ إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ﴿٥٨﴾

[19] Allah har foreskrevet de troende to gode ting i kampen: martyrdøden eller sejren.

[20] Den eneste straf, hyklerne blev idømt, var den, at man nægtede at modtage Zakât og andre bidrag fra dem.

59. Men hvis de havde været tilfredse med, hvad Allah og Hans Sendebud havde givet dem, og havde sagt: Allah er tilstrækkelig for os, Allah vil give os af Sin nåde, og (det vil) Hans Sendebud (også), og vi er Allah hengivne, (så ville det have været bedre for dem).

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا
حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِن فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ
إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾

60. Almisserne er kun til de fattige og trængende og til dem, der arbejder med (indsamlingen af) dem, og til dem, hvis hjerter skal knyttes til (Islam) og til (løskøbelse af) slaver og de gældbundne og dem, (der kæmper) på Allahs vej og de vejfarende. (Dette er) en forordning fra Allah, og Allah er Alvidende, Alviis [21].

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ
عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ
وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾

61. Og blandt dem er der nogle, der taler ilde om Profeten og siger: Han er (lutter) øren. Sig: (Ja, han er lutter) øren for alt, som er godt for jer: han tror på Allah og tror de troende og (han er) en barmhjertighed for dem af jer, som tror. Men de, som taler ilde om Allahs Sendebud, vil få en smertelig straf.

وَمِنْهُمُ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ
قُلْ أُذُنُ خَيْرٍ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ
وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ
اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦١﴾

62. De sværger ved Allah overfor jer for at behage jer. Men Allah og Hans Sendebud har større krav på, at de skulle behage Ham, hvis de er troende.

يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ
أَن يُرْضُوهُ إِن كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾

63. Mon de ikke ved, at den, der modsætter sig Allah og Hans Sendebud, vil komme i helvedes ild, hvori han skal forblive. Dette er den store forsmædelse.

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَن يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ
لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿٦٣﴾

[21] Med *Sadaqât* (almisser) forstås her Zakât (den obligatoriske fattigskat) og ikke frivillige almisser, der ellers normalt betegnes med dette udtryk.

64. Hyklerne (foregiver, at de) frygter, at en Sûra skal åbenbares om dem, som meddeler dem, hvad der er i deres hjerter. Sig: Spot (kun), thi Allah vil bringe frem (i lyset), hvad I frygter.

يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَن تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُم
بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ ۚ قُلِ اسْتَهْزِئُوا إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ
مَّا تَحْذَرُونَ ﴿٦٤﴾

65. Og hvis du spørger dem, vil de visselig svare: Vi vrøvlede og spøgte kun. Sig: Var det Allah og Hans tegn og Hans Sendebud, som I spottede med?

وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ
قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦٥﴾

66. Kom ikke med undskyldninger. I har visselig været vantro, efter at I havde antaget troen. Hvis Vi tilgiver en del af jer, vil Vi straffe en (anden) del, fordi de var syndere.

لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ ۚ إِن نَّعْفُ عَن
طَائِفَةٍ مِّنكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾

67. De hykleriske mænd og de hykleriske kvinder er alle ens: de påbyder det onde og forbyder det gode og knuger deres hænder sammen (om deres rigdom). De har glemt Allah, derfor vil Han glemme dem. Sandelig, hyklerne er de oprørske [22].

الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُم مِّن بَعْضٍ ۚ يَأْمُرُونَ
بِالْمُنكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ ۚ
نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ ۗ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٦٧﴾

68. Allah har forjættet de hykleriske mænd og de hykleriske kvinder og de vantro helvedes ild, hvori de skal forblive. Den skal være dem tilstrækkelig. Og Allah har forbandet dem, og de vil få en langvarig straf.

وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ
خَالِدِينَ فِيهَا ۚ هِيَ حَسْبُهُمْ ۚ وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ ۖ وَلَهُمْ
عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٦٨﴾

69. Ligesom de, der gik forud for jer. De var større end jer i magt og rigere på ejendom og børn. De nød da deres andel, og I vil ligeledes nyde jeres andel ligesom de, der var før jer,

كَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ
أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُم
بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ

[22] 'derfor vil Han glemme dem' kan også oversættes: 'derfor vil Han straffe dem for deres forglemmelse'. Jvf. 2:16, noten.

Ma'rûf, som vi her og i det flg. har oversat ved 'det gode', betyder egt: 'det, som er i overensstemelse med viden - det passende'. *Munkar* (her oversat 'det onde') betyder opr. 'det, der ikke er i overensstemmelse med viden'.

nød deres andel. Og I taler forvrøvlet, ligesom de vrøvlede. Deres gerninger blev til intet i denne verden og den kommende. Disse blev taberne.

وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٩﴾

70. Er fortællingen om de tidligere folk ikke nået til dem? (Fortællingen om) Noahs folk og 'Âd og Thamûd og Abrahams folk og indbyggerne i Midian og de omstyrtede (byer Sodoma og Gomorra)? Deres sendebud kom til dem med klare tegn. Og Allah ville ikke gøre dem uret, men de gjorde sig selv uret.

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ
وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ
أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ
وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾

71. Og de troende mænd og de troende kvinder er hinandens venner: de påbyder det gode og forbyder det onde og holder bøn og betaler Zakât og adlyder Allah og Hans Sendebud. Disse er det, som Allah vil vise Sin barmhjertighed, thi Allah er Almægtig, Alviis.

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ
يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ
يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٧١﴾

72. Allah har forjættet de troende mænd og de troende kvinder (paradisets) haver, gennem hvilke floder strømmer: de skal forblive deri - og (forjættet dem) gode boliger i evighedens haver. Og Allahs velbehag er det største (af alt). Dette er den store sejr [23].

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي
جَنَّاتِ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَٰلِكَ هُوَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

73. O Profet, strid mod de vantro og hyklerne og vær hård overfor dem. Og deres tilflugtssted er helvede, og et slemt rejsemål (er det).

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ
عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾

[23] Ved alle paradisskildringer bør det erindres, at 'vand' ofte i Qur'ânen står for Guds åbenbaring, medens 'træer' står for gode gerninger. I paradiset møder vi altså en manifestation af vores tro (som er fremkaldt ved åbenbaringen), såvel som vore gerninger (der er næret af denne tro). Paradiset er ikke materielt, men det er heller ikke rent åndeligt. Vore nuværende kategorier opererer kun med disse modsætninger, men det kommende liv er hvad 'ingen sjæl har vidst' (32:18).

74. De sværger ved Allah, at de intet har sagt. Men de har allerede talt vantroens ord og er blevet vantro, efter at de havde antaget Islam. Og de pønsede på det, som de ikke kunne nå. Og de følte kun had, fordi Allah og Hans Sendebud havde gjort dem rige af Sin nåde. Hvis de da angrer, vil det være bedre for dem. Hvis de derimod vender sig bort, vil Allah straffe dem med en smertelig straf i denne verden og den kommende. Og de vil ikke have nogen ven eller hjælper på jorden.

يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَ
كَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا
نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ
فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ
عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٤﴾

75. Og blandt dem er der den, som har sluttet pagt med Allah (og sagt): Hvis Han giver os af Sin nåde, vil vi visselig give almisser, og så vil vi visselig være af de retfærdige.

وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهَ لَئِنْ آتَانَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ
وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾

76. Men da Han gav dem af Sin nåde, blev de gerrige med det, (de havde fået), og vendte sig bort i modvilje.

فَلَمَّا آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾

77. Og Han gengældte dem med hykleri i deres hjerter, indtil den dag, da de skal møde Ham, fordi de brød deres løfte til Allah, og fordi de løj.

فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا
اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿٧٧﴾

78. Mon de ikke véd, at Allah kender deres hemmeligheder og deres private rådslagninger, og at Allah er Den, der kender de usynlige ting?

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ
اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٧٨﴾

79. De, som bagtaler dem af de troende, som giver almisse frivilligt, og dem, der kun finder (frugten) af deres slid. Dem spotter de! Allah vil gengælde dem deres spot, og de vil få en smertelig straf.

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي
الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ
مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

80. Du kan bede om tilgivelse for dem, eller du kan lade være at bede om tilgivelse for dem. Selv om du beder om tilgivelse for dem halvfjerdsindstyve gange, vil Allah ikke tilgive dem. Sådan (skal det være), fordi de ikke troede på Allah og Hans Sendebud. Og Allah retleder ikke det oprørske folk.

اِسْتَغْفِرْ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ اِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ
سَبْعِيْنَ مَرَّةً فَلَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا
بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٨٠﴾

81. De, som blev siddende hjemme, fryder sig over, at de blev siddende tilbage efter Allahs Sendebud, og de var uvillige til at kæmpe med deres ejendom og deres liv for Allahs sag. Og de sagde: Drag ikke ud (til kamp) i denne varme. Sig: Helvedes ild er endnu varmere, hvis de blot forstod (det).

فَرِحَ الْمُخَلَّفُوْنَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلٰفَ رَسُوْلِ اللّٰهِ وَ
كَرِهُوْٓا اَنْ يُّجَاهِدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِيْ سَبِيْلِ
اللّٰهِ وَقَالُوْا لَا تَنْفِرُوْا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ اَشَدُّ
حَرًّا لَوْ كَانُوْا يَفْقَهُوْنَ ﴿٨١﴾

82. De skal da le lidet og græde meget, en belønning for det, de erhvervede sig.

فَلْيَضْحَكُوْا قَلِيْلًا وَّلْيَبْكُوْا كَثِيْرًا جَزَآءً بِمَا
كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٨٢﴾

83. Hvis Allah da sender dig tilbage til en del af dem, og de så beder om tilladelse til at drage ud, så skal du sige: I skal aldrig mere drage ud med mig, og I skal aldrig mere bekæmpe en fjende sammen med mig. Thi I valgte at sidde hjemme første gang. Bliv da siddende sammen med dem, der bliver tilbage.

فَاِنْ رَّجَعَكَ اللّٰهُ اِلٰى طَآئِفَةٍ مِّنْهُمْ فَاسْتَاْذَنُوْكَ
لِلْخُرُوْجِ فَقُلْ لَّنْ تَخْرُجُوْا مَعِيَ اَبَدًا وَّلَنْ تُقَاتِلُوْا
مَعِيَ عَدُوًّا اِنَّكُمْ رَضِيْتُمْ بِالْقُعُوْدِ اَوَّلَ مَرَّةٍ
فَاقْعُدُوْا مَعَ الْخٰلِفِيْنَ ﴿٨٣﴾

84. Og du skal aldrig bede for nogen af dem, når de dør, og du skal ikke stå ved deres grave, thi de troede ikke på Allah og Hans Sendebud, og de døde som oprørere.

وَلَا تُصَلِّ عَلٰٓى اَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّاتَ اَبَدًا وَّلَا تَقُمْ
عَلٰى قَبْرِهٖ اِنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَمَاتُوْا وَ
هُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿٨٤﴾

85. Og deres ejendom og deres børn skal ikke fremkalde din undren, thi Allah ønsker kun at straffe dem der-

وَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَاَوْلَادُهُمْ اِنَّمَا يُرِيْدُ
اللّٰهُ اَنْ يُّعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ

med i dette liv, og at deres sjæle skal drage bort, medens de er vantro.

وَهُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿٨٥﴾

86. Og når en Sûra åbenbares (som befaler dem): Tro på Allah og kæmp sammen med Hans Sendebud, så beder de rige folk blandt dem dig om tilladelse og siger: Lad os blive sammen med dem, der sidder (hjemme).

وَإِذَآ أُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ أَنْ اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَجَاهِدُوْا مَعَ
رَسُوْلِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوْا ذَرْنَا
نَكُنْ مَّعَ الْقٰعِدِيْنَ ﴿٨٦﴾

87. De foretrækker at blive sammen med dem, der bliver tilbage, og deres hjerter er forseglede, så at de ikke forstår.

رَضُوْا بِأَنْ يَّكُوْنُوْا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ ﴿٨٧﴾

88. Men Sendebudet og de, som tror sammen med ham, kæmper med deres ejendom og deres liv (for Allahs sag), og det er sådanne, som skal få alle de gode ting, og det er sådanne, som det vil gå vel [eller: som vil blive fuldkomne].

لٰكِنِ الرَّسُوْلُ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ جٰهَدُوْا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ ۚ وَأُولٰٓئِكَ لَهُمُ الْخَيْرٰتُ ۖ وَأُولٰٓئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُوْنَ ﴿٨٨﴾

89. Allah har beredt for dem af floder gennemstrømmede haver, hvori de skal forblive. Dette er den store sejr!

أَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ
خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿٨٩﴾ ع

90. Og de, som undskylder sig af beduinerne, kommer til dig, for at der kan gives dem tilladelse (til at blive hjemme). Og de, som fornægter Allah og Hans Sendebud, bliver siddende (hjemme). En pinefuld straf vil snart ramme de vantro af dem.

وَجَآءَ الْمُعَذِّرُوْنَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ
وَقَعَدَ الَّذِيْنَ كَذَبُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۚ سَيُصِيْبُ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيْمٌ ﴿٩٠﴾

91. Der hviler ingen skyld på de svage, ejheller på de syge eller på dem, som ikke kan finde noget at give ud (til deres krigsudstyr), når de er oprigtige mod Allah og Hans Sendebud. Der er ingen vej (til anklage) mod dem, der handler godt, og Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَآءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضٰى وَلَا عَلَى
الَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ مَا يُنْفِقُوْنَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوْا
لِلّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ۚ مَا عَلَى الْمُحْسِنِيْنَ مِنْ سَبِيْلٍ ۚ وَ
اللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٩١﴾

92. Ejheller er der (nogen skyld) hos dem, til hvem du sagde, da de kom til dig, for at du kunne skaffe dem ridedyr: Jeg finder ingen ridedyr at sætte jer på. De vendte tilbage, og deres øjne flød over af tårer af sorg over, at de ikke kunne finde noget at give ud [24].

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا
أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوا وَّأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ
الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنفِقُونَ ﴿٩٢﴾

93. Der er kun en vej (til anklage) mod dem, som bad dig om tilladelse (til at blive hjemme), skønt de var rige. De foretrak at blive hos dem, der blev tilbage. Og Allah har forseglet deres hjerter, så at de ikke ved (det).

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ
أَغْنِيَاءُ ۚ رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ
اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾

[11. del]

94. De vil bringe jer undskyldninger, når I vender tilbage til dem. Sig (til dem): Kom ikke med undskyldninger. Vi vil ikke tro jer. Allah har allerede bragt os efterretninger om jer. Og Allah vil se jeres handling, og (det vil) Hans Sendebud (også), og derpå skal I sendes tilbage til Ham, der kender det usynlige og det synlige, og Han vil så meddele jer, hvad I plejede at øve.

۞ يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ ۚ قُل
لَّا تَعْتَذِرُوا لَن نُّؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا اللَّهُ مِنْ
أَخْبَارِكُمْ ۚ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ
إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

95. De vil sværge ved Allah over for jer, når I vender tilbage til dem, for at I skal vende jer fra dem. Vend jer da fra dem, thi de er urene, og deres tilflugtssted er helvede - en (passende) belønning for det, de plejede at erhverve sig.

سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا
عَنْهُمْ ۖ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ ۖ إِنَّهُمْ رِجْسٌ ۖ وَمَأْوَاهُمْ
جَهَنَّمُ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾

[24] I traditionerne fortælles det, at disse folk var så ivrige efter at deltage i ekspeditionen, at de var parat til at marchere gennem ørkenen, hvis der blot kunne skaffes sko eller sandaler, der kunne give dem nogen beskyttelse mod det brændende sand og de glohede sten.

96. De vil sværge over for jer, for at I må være tilfredse med dem. Men selv om I er tilfredse med dem, så er Allah ikke tilfreds med det oprørske folk.

يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ ۖ فَإِن تَرْضَوْا عَنْهُمْ
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٦﴾

97. Ørkenaraberne er de værste i vantro og hykleri og de første til ikke at kende grænserne (i de bud og forbud), som Allah har åbenbaret Sit Sendebud. Og Allah er Alvidende, Alviis.

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا
حُدُودَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾

98. Og blandt ørkenaraberne er der den, der anser det, som han betaler (i Zakât) som en bøde, og som venter på, at skæbnens omskiftelser skal ramme jer. På dem (selv) skal omskiftelsen til det onde falde. Og Allah er Althørende, Alvidende.

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَن يَتَّخِذُ مَا يُنفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ
بِكُمُ الدَّوَائِرَ ۚ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾

99. Men blandt ørkenaraberne er der (også) den, der tror på Allah og den yderste dag, og som anser det, som han betaler (i Zakât), for noget, der bringer ham nærmere til Allah og Sendebudets velsignelser. Sandelig, det er visselig noget, der bringer dem nærmere (til Gud). Allah vil snart føre dem ind i Sin barmhjertighed, thi Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَن يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَيَتَّخِذُ مَا يُنفِقُ قُرُبَاتٍ عِندَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ ۚ
أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَّهُمْ ۚ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ ۗ
إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٩٩﴾

100. Og i de forreste - de første blandt emigranterne og hjælperne, og de, som fulgte deres (eksempel) i godhed, har Allah velbehag, og de har velbehag i Ham, og Han har beredt dem af floder gennemstrømmede haver, i hvilke de skal forblive i evighed. Dette er den største sejr.

وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنصَارِ
وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُم بِإِحْسَانٍ رَّضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ
وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾

101. Og blandt ørkenaraberne omkring jer er der (også) hyklere, og (det er der også) blandt Madinas indbyg-

وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ ۖ وَمِنْ
أَهْلِ الْمَدِينَةِ ۖ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ

gere. De fremturer i (deres) hykleri. Du kender dem ikke, (men) Vi kender dem. Vi vil straffe dem to gange, og derpå skal de sendes tilbage til en stor straf [25].

نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُم مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ
عَذَابٍ عَظِيمٍ ١٠١

102. Og (der er) andre, som har vedkendt sig deres synder. De blandede en retfærdig handling med en anden, (der var) ond. Måske vil Allah vende Sig til dem (i Sin nåde); thi Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

وَآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا
وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ١٠٢

103. Tag almisser af deres ejendele, for at du kan rense dem og lutre dem derved, og bed for dem; thi din bøn er (en kilde til) sjælero for dem. Allah er Althørende, Alvidende.

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِم
بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَّهُمْ وَاللَّهُ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ١٠٣

104. Mon de ikke ved, at Allah modtager anger fra Sine tjenere og modtager almisser, og at Allah er Den, der vender Sig (i nåde), den Barmhjertige.

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَ
يَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ١٠٤

105. Og sig (til dem): Arbejd, så vil Allah og Hans Sendebud se jeres handling, og (det vil) de troende (også). Og så skal I sendes tilbage til Ham, der kender det usynlige og det synlige, og Han skal meddele jer, hvad I plejede at øve.

وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ
وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا
كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ١٠٥

106. Og (der er) andre, som venter på Allahs befaling, om Han vil straffe dem, eller Han vil vende Sig til dem. Og Allah er Alvidende, Alviis [26].

وَآخَرُونَ مُرْجَوْنَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ
عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ١٠٦

[25] De blev straffet to gange som forudsagt. Første gang ved de hedenske afgudsdyrkeres endelige nederlag, og anden gang ved de kristne araberes nederlag. Begge parter havde de intrigeret med og støttet.

[26] Der hentydes til *Hilâl, Murâra og Ka'b.* Profeten afsagde ikke nogen dom over dem, før han modtog besked derom i en åbenbaring, se v. 118 i denne Sûra.

107. Og de, som byggede en moské for at skade (Islam) og (hjælpe) vantroen og skabe splittelse blandt de troende og som et baghold for ham, der førte krig mod Allah og Hans Sendebud før (dette), vil visselig sværge: Vi mente ikke andet end det bedste. Men Allah bevidner, at de visselig er løgnere [27].

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا
بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
مِن قَبْلُ ۚ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ ۖ وَاللَّهُ يَشْهَدُ
إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٠٧﴾

108. Du [Muhammad] skal aldrig stå i den (for at lede bønnen). En moské, der er grundlagt på retfærdighed fra første dag, har større krav på, at du skal stå (og bede) i den. I den er der mænd, som elsker at rense sig, og Allah elsker dem, der renser sig.

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا ۚ لَّمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ
يَوْمٍ أَحَقُّ أَن تَقُومَ فِيهِ ۚ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَن يَتَطَهَّرُوا ۚ
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِّرِينَ ﴿١٠٨﴾

109. Mon den, der grundlagde sin bygning på retfærdighed fra Allah og Hans velbehag, er den bedste, eller den, der grundlagde sin bygning på kanten af en faldefærdig skrænt, som så styrtede ned med ham i helvedes ild? Allah retleder ikke det uretfærdige folk.

أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ
خَيْرٌ أَم مَّنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرُفٍ هَارٍ
فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾

110. Deres bygning, som de har bygget, vil ikke ophøre med at være (en kilde til) tvivl i deres hjerter, medmindre deres hjerter sønderrives. Allah er Alvidende, Alviis.

لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ
إِلَّا أَن تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾ ع

111. Allah har sandelig købt de troendes liv og ejendom af dem, mod at de skal have (Paradisets) have, (for) de kæmper på Allahs vej, og de dræber og bliver dræbt, et løfte, som Han har

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُم
بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ ۚ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ

---

[27] *Abû 'Âmir,* en kristen munk, som var en bitter fjende af Islam, bad i et budskab til hyklerne i Madina om at skaffe ham et tilholdssted, hvor de kunne forhandle sammen om mulighederne for at ophidse Byzantinerne mod muslimerne. På den tid var der kun en moské i Madina foruden Profetens moské, og hyklerne byggede derfor endnu en moské som skjulested for munken. For at skjule deres sande hensigter inviterede de Profeten til at lede bønnen i moskeen, men Gud advarede Profeten, og han afslog. Abû 'Âmir troede, at en eller anden havde røbet ham, og drog bort og fortsatte sine intriger andetsteds. Som følge af disse rænker kom Byzantinerne senere i konflikt med Muslimerne og led nederlag.

gjort bindende for Sig i Torahen og Evangeliet og Qur'ânen. Og hvem er bedre til at opfylde sin pagt end Allah? Fryd jer da over den handel, som I har sluttet med Ham - og dette, det er den store sejr!

وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرٰىةِ وَالْإِنْجِيلِ
وَالْقُرْاٰنِ وَمَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهٖ مِنَ اللّٰهِ فَاسْتَبْشِرُوا
بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهٖ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١١﴾

112. De, som vender sig (til Gud i anger), som tjener (Ham) og lovpriser (Ham), som drager omkring (i landet for at tjene Ham), som bøjer sig og kaster sig ned (i bøn til Ham), og som påbyder det gode og forbyder det slette, og de, som vogter over (de) grænser, (der er sat) af Allah, forkynd du glædeligt budskab for sådanne troende.

اَلتَّآئِبُونَ الْعٰبِدُونَ الْحٰمِدُونَ السَّآئِحُونَ الرّٰكِعُونَ
السّٰجِدُونَ الْاٰمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَالْحٰفِظُونَ لِحُدُودِ اللّٰهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾

113. Det sømmer sig ikke for Profeten og de troende, at de skulle bede om tilgivelse for afgudsdyrkerne, selvom det også er slægtninge, efter at det står dem klart, at de er helvedes beboere.

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ اٰمَنُوٓا اَنْ يَّسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ
وَلَوْ كَانُوٓا اُولِي قُرْبٰى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُمْ
اَصْحٰبُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾

114. Abrahams bøn om tilgivelse for sin fader skyldtes kun et løfte, som han havde givet ham. Men efter at det stod ham klart, at han var en fjende af Allah, sagde han sig fri af ham. Abraham var visselig blødhjertet (og) mild.

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ اِبْرٰهِيمَ لِاَبِيهِ اِلَّا عَنْ مَّوْعِدَةٍ
وَّعَدَهَآ اِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهٗٓ اَنَّهٗ عَدُوٌّ لِّلّٰهِ تَبَرَّاَ مِنْهُ
اِنَّ اِبْرٰهِيمَ لَاَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾

115. Allah vil ikke lade et folk fare vild, efter at Han har retledet dem, før Han har gjort dem klart, hvad de bør vogte sig for, thi Allah ved alle ting.

وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ اِذْ هَدٰىهُمْ
حَتّٰى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَّا يَتَّقُونَ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾

116. Sandelig, Allah tilhører herredømmet i himlene og på jorden. Han skænker liv og sender død. Og I har ikke nogen Ven eller Hjælper ved siden af Allah.

اِنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يُحْيٖ
وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ
وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾

117. Allah har visselig vendt Sig til Profeten og emigranterne og hjælperne, som fulgte ham i nødens stund, efter at hjerterne hos en del af dem nær var faret vild. Da vendte Han Sig (også) til dem (i Sin nåde): thi Han er Nådefuld, Barmhjertig [28].

لَقَدْ تَّابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ
الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا
كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ
إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١١٧﴾

118. Og (Han har også vendt Sig i nåde) til de tre, som var blevet ladt alene, indtil (de følte), at jorden i al dens vidde var blevet dem for snæver, og deres sjæle (også) var blevet dem for snævre, og de troede, at der ikke var nogen tilflugt fra Allah undtagen hos Ham. Da vendte Han Sig til dem, for at de måtte vende sig til Ham. Sandelig, det er Allah, som er Den, der vender Sig (i nåde), den Barmhjertige [29].

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُوا حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا
رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ
مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ
ع هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾

119. O I som tror, frygt Allah og vær sanddru.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾

120. Det sømmede sig ikke for Madinas indbyggere og de omkringboende ørkenarabere, at de skulle blive tilbage, efter (at) Allahs Sendebud (var draget ud), eller at de skulle foretrække deres eget liv fremfor hans. Således (burde det ikke være), fordi hverken tørst, udmattelse eller sult rammer dem på Allahs vej, og de træder ikke på noget spor, der ophidser de vantro, ejheller vinder de nogen sejr over en fjende, uden at der derved for dem optegnes en god gerning: thi Allah lader ikke

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ
أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ
نَفْسِهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا
مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ
الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ

[28] Det fremgår klart af dette vers, at *tâba* (vender Sig til) ikke nødvendigvis forudsætter, at den, Gud vender sig til, har syndet. Udtrykket betyder her: vende Sig til for at skænke nåde.

[29] Smlgn. v. 106 og noten dertil.

deres løn. som handler godt, gå til spilde.

عَمَلٌ صَالِحٌ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾

121. Og de giver ikke nogen sum ud, liden eller stor, ejheller gennemkrydser de nogen dal, uden det optegnes for dem, så Allah kan belønne dem for det bedste, de øvede.

وَلَا يُنفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ
وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾

122. Og det er ikke muligt for de troende at drage ud allesammen (for at få undervisning i troen). Men hvorfor drager der da ikke en del ud fra hver afdeling, for at de kan blive velbevandrede i troen, og for at de kan advare deres folk (mod slaphed i religionen), når de vender tilbage til dem, så at de kan vogte sig (mod ondt) [30].

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَافَّةً ۚ فَلَوْلَا نَفَرَ مِن
كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ
وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ
يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

123. O I som tror, kæmp mod dem, der lever nær ved jer af de vantro, og lad dem finde hårdhed i jer, og vid, at Allah er med de retfærdige.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُم مِّنَ الْكُفَّارِ
وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾

124. Og når der åbenbares en Sûra, så er der nogle af dem, som siger: Hvem har denne (Sûra) styrket i troen? Men hvad de troende angår, så styrker den deres tro, og de fryder sig.

وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُم مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ
هَٰذِهِ إِيمَانًا ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا
وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾

125. Men hvad dem angår, i hvis hjerter der er en sygdom, så føjer den urenhed til deres urenhed, og de dør, medens de er vantro.

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا
إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾

[30] Her under forsvarskrigen mindes de troende om, at deres vigtigste opgave er at berede sig til deres egentlige missionerende opgaver. Enhver Muslim er missionær for sin tro, men der skal være visse udvalgte, som helt helliger sig dette arbejde.

126. Mon de ikke ser, at de hvert år prøves en eller to gange. Dog angrer de ikke, ejheller lader de sig advare [31].

أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ
مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾

127. Og når der åbenbares en Sûra, så kaster de blikke til hinanden (og siger): Mon nogen ser jer? Og så vender de sig bort. Allah vil gøre deres hjerter forvendte, fordi de er et folk, som intet forstår.

وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ
يَرَاكُم مِّنْ أَحَدٍ ثُمَّ انصَرَفُوا ۚ صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُم
بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾

128. Der er visselig kommet et Sendebud til jer fra jeres egne: tungt er det for ham, at I besværes, (han er) lidenskabeligt optaget af jer(es velfærd, og mod de troende nådig (og) barmhjertig.

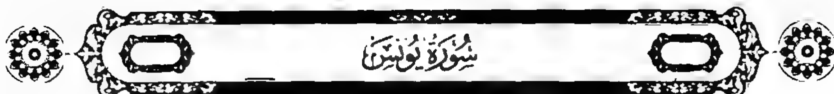
لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا
عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُم بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ
رَّحِيمٌ ﴿١٢٨﴾

129. Men hvis de vender sig bort, så sig: Allah er tilstrækkelig for mig, der er ingen gud undtagen Ham. Ham har jeg sat min lid til, og Han er den store trones Herre [32].

فَإِن تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۖ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

[31] Gud prøver af og til mennesker, så at de sande troende kan skilles fra dem, der ikke har nogen virkelig tro. Måske kan v. 101 forstås sådan, at det, set ud fra dette vers, hentyder til, at der som regel var to større ekspeditioner om året, ved hvilke lejligheder denne sondring mellem troende og hyklere fandt sted, og hvorved hyklerne straffedes for deres hykleri.

[32] 'Den store trones Herre' betegner Gud som den Almægtige. Udtrykket siger i denne sammenhæng, at Profeten ikke så det som sin opgave at skabe en verdslig magt ved skabelsen af den arabiske stat. Hans opgave var det at skabe et levende udtryk for Guds rige her på jorden.

JÛNUS

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Alif Lâm Râ (Jeg er Allah, den Altseende). Dette er den vise Bogs tegn [vers] [1].

الٓرٰ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْحَكِيْمِ ﴿٢﴾

3. Mon det forekommer menneskene forunderligt, at Vi har åbenbaret en mand fra deres midte: Advar menneskene og forkynd glædeligt budskab til de troende, at de skal have en sand (æres) stilling hos deres Herre. De vantro derimod siger: Han er sandelig en åbenbar troldmand.

اَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا اَنْ اَوْحَيْنَآ اِلٰى رَجُلٍ مِّنْهُمْ اَنْ
اَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنَّ لَهُمْ قَدَمَ
صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ قَالَ الْكٰفِرُوْنَ اِنَّ هٰذَا لَسٰحِرٌ
مُّبِيْنٌ ﴿٣﴾

4. Jeres Herre er visselig Allah, som har skabt himlene og jorden i seks perioder. Derpå satte Han sig på tronen: Han leder alle ting. Der er ingen forbeder undtagen efter Hans billigelse. Dette er Allah, jeres Herre, tjen derfor Ham (alene). Mon I ikke vil tænke jer om? [2]

اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ
سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ ؕ مَا
مِنْ شَفِيْعٍ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ اِذْنِهٖ ؕ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوْهُ ؕ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٤﴾

5. Til Ham vender I alle tilbage: (dette er) i sandhed Allahs løfte; thi Han påbegyndte skabelsen, og derpå vil Han gentage den, for at Han kan belønne dem, der tror og handler retfærdigt, med billighed. Men de, som

اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا ؕ وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا ؕ اِنَّهٗ يَبْدَؤُا
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ بِالْقِسْطِ ؕ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ

---

[1] *Alif Lâm Râ* er efter nogle fortolkere en forkortelse for: *Anâ Allâhu Arâ:* Jeg er Allah, Jeg ser (alt).

[2] *Jawm* betyder på arabisk ikke blot dag, men enhver tidsperiode, af længere eller kortere varighed. Mudjâhid, Ahmad ibn Hanbal og Ibn 'Abbâs mener, at *jawm* her står for 1000 år. Qur'ânen understøtter dette, se 22:48. *Jawm* bruges også om en periode på 50.000 år, se 70:5. At Allah sætter Sig på tronen er et billedligt udtryk, der siger, at Han ikke blot skabte én gang for alle, men stadig skaber og har fuld kontrol over universet.

er vantro, vil få en drik koghed vand og en smertelig straf, fordi de var vantro.

حميم وعذاب أليم بما كانوا يكفرون ⑤

6. Det var Ham, som skabte solen som lyskilde og månen som lysgiver, og Han bestemte dens etaper, for at I kunne kende årenes inddeling og regnekunsten. Allah har kun skabt dette i (fuldkommen) visdom. Han gør tegnene tydelige for et folk, som har viden [3].

هو الذي جعل الشمس ضياء والقمر نورا و
قدره منازل لتعلموا عدد السنين والحساب ۚ ما
خلق الله ذلك إلا بالحق ۚ يفصل الآيات لقوم
يعلمون ⑥

7. Sandelig, i nattens og dagens veksel og i (alt), hvad Allah har skabt i himlene og på jorden, er der visselig tegn for folk, som frygter (Gud).

إن في اختلاف الليل والنهار وما خلق الله في
السماوات والأرض لآيات لقوم يتقون ⑦

8. Men de, som ikke håber på mødet med Os, og som er tilfredse med det nærværende liv og finder sjælefred i det, og de, som ikke giver agt på Vore tegn,

إن الذين لا يرجون لقاءنا ورضوا بالحياة الدنيا
واطمأنوا بها والذين هم عن آياتنا غافلون ⑧

9. Deres hjemsted er ilden på grund af det, som de har erhvervet sig.

أولئك مأواهم النار بما كانوا يكسبون ⑨

10. Men de, som tror og handler retfærdigt, dem vil deres Herre lede i deres tro: for deres fødder vil floder strømme i lyksalighedens haver.

إن الذين آمنوا وعملوا الصالحات يهديهم ربهم
بإيمانهم ۖ تجري من تحتهم الأنهار في جنات
النعيم ⑩

11. Deres råb dér (vil være): Lovpriset være Du, o Allah, og deres hilsen dér (vil lyde): Fred, og deres sidste råb (vil være): Al pris tilkommer (alene) Allah, verdenernes Herre [4].

دعواهم فيها سبحانك اللهم وتحيتهم فيها سلام ۚ
وآخر دعواهم أن الحمد لله رب العالمين ⑪

[3] Lane & Aqrab definerer *dhijâ'un* som selvstændigt lys (f.eks. solens eller ildens), medens *nûr* er tilbagekastet lys. Det er en kendsgerning, at alle kalendere og al regnekunst bygger på iagttagelse af himmellegemernes bevægelse, især solens og månens.

[4] 'deres sidste råb' betyder: 'deres fornemste, bedste lovprisning af Gud' - ikke noget tidsmæssigt 'sidst', da tid er et meningsløst begreb i evigheden!

12. Og hvis Allah ville fremskynde det onde (resultat af deres handlinger) for menneskene, ligesom de søger at fremskynde (jagen efter) rigdom, så ville deres (livs) frist allerede være afsluttet for dem. Men Vi lader dem, der ikke håber på mødet med Os, flakke blinde om i deres overtrædelse.

وَلَوْ يُعَجِّلُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ
لَقُضِيَ اِلَيْهِمْ اَجَلُهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا
فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٢﴾

13. Og når et uheld træffer mennesket, så påkalder det Os, (hvadenten det ligger) på sin side, eller det sidder eller står. Men når vi har fjernet dets uheld fra det, så går det videre, som om det ikke havde påkaldt Os til (at fjerne) det uheld, som ramte det. Således er det, de plejede at øve, blevet forskønnet for de umådeholdne.

وَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْبِهِ اَوْ قَاعِدًا
اَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَاَنْ لَمْ يَدْعُنَا
اِلٰى ضُرٍّ مَسَّهُ كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾

14. Og Vi har allerede tilintetgjort slægterne før jer, efter at de havde syndet. Og deres sendebud kom til dem med klare beviser, men de ville ikke tro. Således belønner Vi det syndige folk.

وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا
وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤﴾

15. Derpå gjorde Vi jer til efterfølgere på jorden efter dem, for at Vi kunne se, hvorledes I ville handle.

ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْاَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ
كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

16. Og når Vore tegn forelæses dem, så siger de, som ikke håber på mødet med Os: Bring en anden Qur'ân end denne, eller lav den om. Sig (til dem): Det tilkommer ikke mig at ændre den efter eget tykke. Jeg følger kun det, der er blevet åbenbaret mig. Jeg frygter visselig en streng straf, hvis jeg var ulydig mod min Herre [5].

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
لِقَاءَنَا ائْتِ بِقُرْاٰنٍ غَيْرِ هٰذَا اَوْ بَدِّلْهُ قُلْ
مَا يَكُونُ لِي اَنْ اُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِي اِنْ
اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوحٰى اِلَيَّ اِنِّي اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّي
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٦﴾

[5] At Profeten ikke kunne ændre Qur'ânen 'efter eget tykke', betyder ikke, at Gud måske kunne ændre den. Udtrykket betyder alene, at Profetens eget skøn ikke på nogen vis spiller ind. Som fortsættelsen siger: Han er helt passiv og giver kun videre, hvad han modtager i åbenbaringen.

17. Sig: Hvis Allah havde villet, havde jeg ikke forelæst jer den, ejheller havde Han gjort jer bekendt med den. Men jeg har allerede levet en menneskealder blandt jer før dette. Mon I da ikke vil forstå? [6]

قُلْ لَّوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا تَلَوْتُهٗ عَلَيْكُمْ وَلَآ اَدْرٰىكُمْ بِهٖ ۖ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيْكُمْ عُمُرًا مِّنْ قَبْلِهٖ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿١٦﴾

18. Hvem er da mere uretfærdig end den, der opdigter en løgn om Allah eller forkaster Hans tegn? Sandelig, synderne vil ikke have held (med sig) [7].

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ ؕ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿١٧﴾

19. Og de tilbeder ved siden af Allah det, som hverken skader dem eller gavner dem, og de siger: Disse (medguder) er vore forbedere hos Allah. Sig (til dem): Mon I vil meddele Allah, hvad Han ikke véd i himlene og på jorden? Priset være Han og fri for alle mangler. Og Han er højt ophøjet over det, de sætter ved siden af (Ham).

وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُوْلُوْنَ هٰٓؤُلَآءِ شُفَعَآؤُنَا عِنْدَ اللّٰهِ ؕ قُلْ اَتُنَبِّـُٔوْنَ اللّٰهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِى السَّمٰوٰتِ وَلَا فِى الْاَرْضِ ؕ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿١٨﴾

20. Og menneskene var kun én menighed, men de blev uenige. Og var ikke et ord allerede udgået fra din Herre, så ville der visselig (allerede) være truffet afgørelse mellem dem om det, de var uenige om [8].

وَمَا كَانَ النَّاسُ اِلَّآ اُمَّةً وَّاحِدَةً فَاخْتَلَفُوْا ؕ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَقُضِىَ بَيْنَهُمْ فِيْمَا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿١٩﴾

21. Og de siger: Hvorfor er et tegn ikke blevet åbenbaret ham fra hans Herre? Sig da: (Viden om) det skjulte (i fremtiden) er alene Allahs. Vent

وَيَقُوْلُوْنَ لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ۚ فَقُلْ اِنَّمَا الْغَيْبُ لِلّٰهِ فَانْتَظِرُوْا ۚ اِنِّىْ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ﴿٢٠﴾ ع

[6] Profetens tidligere liv var modstanderne velkendt. Han var kendt for sin høje moral og sin sanddruhed, der havde forskaffet ham tilnavnet *al-Amîn* (den sanddru). Derfor var det umuligt, at han, der aldrig havde sagt noget usandt i rent menneskelige forhold, skulle sige noget usandt om Gud.

[7] Gud har lovet at straffe dem, der foregiver at modtage åbenbaring. Falske profeters lod er en voldsom død, se 5. Moseb.18:20 og Qur'ânen 69:45-48.

[8] At menneskeheden var én menighed kan enten hentyde til den oprindelige urreligion, eller udtrykket kan betyde, at menneskeheden var forenet i ondskab og synd. Det ord, der allerede er udgået fra Gud, er: Min barmhjertighed omfatter alle ting (se: 7:157).

derfor. Jeg er visselig blandt jer mellem de ventende[9].

22. Og når Vi lader menneskene smage barmhjertighed, efter at trængslerne ramte dem, så smeder de rænker mod Vore tegn. Sig: Allah er hurtigere til at udføre (Sin) plan, thi Vore sendebud skriver ned, hvad I smeder af rænker[10].

وَإِذَآ أَذَقْنَا ٱلنَّاسَ رَحْمَةً مِّنۢ بَعْدِ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُمْ
إِذَا لَهُم مَّكْرٌ فِىٓ ءَايَاتِنَا ۚ قُلِ ٱللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا ۚ إِنَّ
رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ﴿٢١﴾

23. Det er Ham, der gør jer i stand til at rejse til lands og til vands. Indtil I er på skibene, og de sejler med (jer og) dem [nemlig: synderne] for en god brise, og de fryder sig derover, så rammer en voldsom blæst dem, og bølgerne kommer over dem fra alle sider, og de tror, at de er omringet, og de påkalder Allah i fuldstændig lydighed mod Ham (og siger): Hvis Du redder os fra dette, så vil vi visselig være blandt de taknemmelige.

هُوَ ٱلَّذِى يُسَيِّرُكُمْ فِى ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا كُنتُمْ
فِى ٱلْفُلْكِ وَجَرَيْنَ بِهِم بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا۟ بِهَا
جَآءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَآءَهُمُ ٱلْمَوْجُ مِن كُلِّ
مَكَانٍ وَظَنُّوٓا۟ أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ ۙ دَعَوُا۟ ٱللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ ٱلدِّينَ لَئِنْ أَنجَيْتَنَا مِنْ هَـٰذِهِۦ لَنَكُونَنَّ مِنَ
ٱلشَّـٰكِرِينَ ﴿٢٢﴾

24. Men efter at Han har reddet dem, så begår de overtrædelser på jorden med urette. O I mennesker, jeres overtrædelser er udelukkende mod jer selv i jeres begær efter det nærværende

فَلَمَّآ أَنجَىٰهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِى ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ ۗ
يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَىٰٓ أَنفُسِكُم ۖ مَّتَـٰعَ ٱلْحَيَوٰةِ

[9] Guds åbenbaring til Muhammad indeholder så mange profetier, at Qur'ânen med rette har fortjent at kaldes Profetens 'stående mirakel'. Gud er den eneste, der kender fremtiden, og derfor er en profeti, der går i opfyldelse, et tegn fra Ham.

[10] De sendebud, der skriver menneskenes handlinger ned, er englene. Englene står for de midler, gennem hvilke Guds plan bringes til udførelse, både i belønning og straf og i meddelelse af åbenbaring. De er ikke selvstændige væsener, men udfører kun det, de beordres til, se 66:7. At menneskers handlinger skrives ned vil sige, at de 'opbevares' i den forstand, at deres konsekvenser før eller siden vil vise sig. Ligesom der i det materielle liv kræves visse ydre midler, for at mennesker kan handle, således også i menneskets åndelige og moralske liv. Ligesom øjet må have lys for at kunne se, øret luft for at kunne høre, således er englene og sataneme de midler, der betinger, at mennesket kan leve som moralsk væsen, idet englene bringer tilskyndelser til det gode, sataneme til det onde. Uden valget mellem disse tilskyndelser har mennesket ingen virkelig frihed, og frihed er den grundlæggende betingelse for, at mennesket kan udvikle sig mod stadig højere mål. Friheden giver mulighed for fald, men hvis denne mulighed ikke eksisterede, eksisterede der heller ingen mulighed for at stige i udviklingen.

livs nydelser. Derefter skal I vende tilbage til Os, og Vi vil meddele jer, hvad I plejede at øve.

الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

25. Det nærværende livs lignelse er udelukkende som det vand, Vi sender ned fra himlen. Så blandes dermed jordens vækster, hvoraf menneskene og kvæget spiser, indtil, når jorden tager sin (fulde) pragt på og stråler i skønhed, og dens beboere tænker, at de har magt over den, Vor befaling kommer til den ved nat eller dag og Vi gør den til en afmejet mark, som om intet havde været der dagen før. Således gør Vi tegnene tydelige for et folk, som vil tænke sig om.

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَآءٍ أَنْزَلْنٰهُ مِنَ السَّمَآءِ
فَاخْتَلَطَ بِهٖ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَ
الْأَنْعَامُ حَتّٰى إِذَآ أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَ
ازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَآ أَنَّهُمْ قٰدِرُوْنَ
عَلَيْهَآ أَتٰهَآ أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنٰهَا
حَصِيْدًا كَأَنْ لَّمْ تَغْنَ بِالْأَمْسِ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْأٰيٰتِ
لِقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿٢٤﴾

26. Og Allah kalder til fredens bolig og leder hvem Han vil til den rette vej.

وَاللّٰهُ يَدْعُوْآ إِلٰى دَارِ السَّلٰمِ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ
إِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٢٥﴾

27. For dem, der handler godt, skal der være den bedste (løn) og mere (dertil). Hverken mørke eller skændsel skal dække deres ansigter. Disse er havens beboere. De skal forblive dér.

لِلَّذِيْنَ أَحْسَنُوا الْحُسْنٰى وَ زِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوْهَهُمْ
قَتَرٌ وَّ لَا ذِلَّةٌ أُولٰٓئِكَ أَصْحٰبُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيْهَا
خٰلِدُوْنَ ﴿٢٦﴾

28. Og for dem, som erhverver onde ting (i deres handlinger) skal straffen for noget ondt være lig det (onde, der er begået), og skændsel skal tildække dem. De har ikke nogen beskytter mod Allah. (Det skal være), som om deres ansigter dækkedes af mørke stykker af natten. Disse er ildens beboere. De skal forblive dér.

وَالَّذِيْنَ كَسَبُوا السَّيِّاٰتِ جَزَآءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَ
تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَا لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَآ
أُغْشِيَتْ وُجُوْهُهُمْ قِطَعًا مِّنَ الَّيْلِ مُظْلِمًا أُولٰٓئِكَ
أَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢٧﴾

29. Og (ihukom) den dag, da Vi skal samle dem sammen. Da skal Vi sige til dem, som satte (guder) ved siden af (Gud): (Tilbage med jer) på jeres pladser, I og jeres medguder. Så vil Vi skille dem fra hinanden, og deres

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ثُمَّ نَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ أَشْرَكُوْا
مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَآؤُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ

(påståede) medguder vil sige: Det var ikke os. I tilbad.

شُرَكَآؤُهُم مَّا كُنتُمْ إِيَّانَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٨﴾

30. Og Allah er tilstrækkelig som Vidne mellem os og jer. Vi var visselig uvidende om, at I tilbad os.

فَكَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدًۢا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِن كُنَّا عَنْ
عِبَادَتِكُمْ لَغَٰفِلِينَ ﴿٢٩﴾

31. Der (og da) skal enhver sjæl erfare, hvad den har sendt forud, og de skal bringes tilbage til Allah, deres sande Herre, og hvad de plejede at opdigte vil være veget fra dem.

هُنَالِكَ تَبْلُوا۟ كُلُّ نَفْسٍ مَّآ أَسْلَفَتْ ۚ وَرُدُّوٓا۟ إِلَى ٱللَّهِ
۞ مَوْلَىٰهُمُ ٱلْحَقِّ ۖ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا۟ يَفْتَرُونَ ﴿٣٠﴾ النصف

32. Sig (til dem): Hvem forsørger jer fra himlen og jorden? Eller hvem har magt over hørelse og syn? Og hvem frembringer det levende af det døde og frembringer det døde af det levende? Og hvem leder alle ting? Da vil de svare: Allah! Sig da (til dem): Vil I da ikke søge (Hans) beskyttelse?

قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ
ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَٰرَ وَمَن يُخْرِجُ ٱلْحَىَّ مِنَ ٱلْمَيِّتِ
وَيُخْرِجُ ٱلْمَيِّتَ مِنَ ٱلْحَىِّ وَمَن يُدَبِّرُ ٱلْأَمْرَ ۚ
فَسَيَقُولُونَ ٱللَّهُ ۚ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾

33. Dette er da Allah, jeres sande Herre. Hvad er der da efter sandheden andet end vildfarelse? Men hvorfor lader I jer da vende bort (fra sandheden) [11]?

فَذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمُ ٱلْحَقُّ ۖ فَمَاذَا بَعْدَ ٱلْحَقِّ إِلَّا
ٱلضَّلَٰلُ ۖ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ ﴿٣٢﴾

34. Således vil din Herres ord stadfæstes mod dem, som var oprørske, at de ikke vil tro.

كَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى ٱلَّذِينَ فَسَقُوٓا۟
أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾

35. Sig: Er der nogle af jeres (såkaldte) medguder, som (først) påbegyndte skabelsen, og derpå lader den vende tilbage? Sig: Allah påbegyndte skabelsen, og derpå lader Han den vende tilbage. Hvorfor er I da bortvendte (fra Ham)?

قُلْ هَلْ مِن شُرَكَآئِكُم مَّن يَبْدَؤُا۟ ٱلْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُۥ ۚ قُلِ ٱللَّهُ يَبْدَؤُا۟ ٱلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ ۖ فَأَنَّىٰ
تُؤْفَكُونَ ﴿٣٤﴾

[11] V.31-33: *al-Haqq* kan opfattes som 'den Virkelige' (væsensattribut til Allah), og der kan så oversættes: '...de skal bringes tilbage til Allah, deres Herre, den eneste Virkelige ... Dette er da Allah, jeres Herre, den eneste Virkelige. Hvad er der da efter den Virkelige andet end løgn (og intet)?...'

36. Sig: Er der mon nogen af jeres medguder, som leder til sandheden? Sig: Allah leder til sandheden. Mon da Den, der leder til sandheden, har størst krav på at følges, eller den, der ikke kan finde vej, medmindre han (selv) er retledet? Men hvad fejler jer da? Hvorledes er det, I dømmer?

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَآئِكُمْ مَنْ يَهْدِيٓ إِلَى الْحَقِّ قُلِ
اللّٰهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِيٓ إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ
أَنْ يُتَّبَعَ أَمَّنْ لَا يَهِدِّيٓ إِلَّآ أَنْ يُهْدٰى فَمَا لَكُمْ
كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾

37. Men de fleste af dem følger kun en formodning. Sandelig, en formodning nytter intet over for sandheden, thi Allah ved, hvad de gør.

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي
مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٧﴾

38. Og denne Qur'ân er ikke sådan, at den kunne være frembragt af andre end Allah, men den er en bekræftelse på det, der var før den, og en fremstilling i (alle) enkeltheder af den (fuldkomne) lov - derom er der ingen tvivl - fra alverdens Herre.

وَمَا كَانَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ أَنْ يُفْتَرٰى مِنْ دُونِ اللّٰهِ
وَلٰكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتٰبِ
لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعٰلَمِينَ ﴿٣٨﴾

39. Mon de siger: Han [Muhammad] har opdigtet den? Kom da med en Sûra lig den, og påkald hvem I kan ved siden af Allah, hvis I taler sandt [12].

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰىهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا
مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ﴿٣٩﴾

40. Nej, (det kan de ikke), de har forkastet det, hvis (fulde) viden de ikke kan omfatte, og opfyldelsen deraf [eller: den fulde forståelse deraf] var endnu ikke kommet til dem. Således forkastede (også) de, (der var) før dem. Se da, hvorledes enden blev for dem, der var uretfærdige.

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ
كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الظّٰلِمِينَ ﴿٤٠﴾

41. Og blandt dem er der dem, der tror derpå, og blandt dem er der dem,

وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ

[12] Opfordringen til at frembringe noget, der kan måle sig med Qur'ânen, gentages i forskellige former, se 2:24, 11:14, 17:89, 52:34-35. Qur'ânen er sprogligt og indholdsmæssigt uforlignelig: dens skønhed, dens dybe indhold, dens universelle anvendelighed, dens utallige profetier, altsammen beviser dens guddommelige oprindelse. Det understreges yderligere derved, at ingen igennem 14 århundreder har vovet at tage udfordringen op.

der ikke tror derpå. Men din Herre kender bedst dem, der stifter ufred.

ع وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾

42. Og hvis de forkaster dig, så sig: For mig er mit værk, og for jer jeres værk. I er fri (for ansvar) for det, jeg øver, og jer er fri (for ansvar) for det, I øver.

وَإِن كَذَّبُوكَ فَقُل لِّي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ ۖ أَنتُم
بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾

43. Og blandt dem er der dem, der lytter til dig. Men kan du få de døve til at høre, når de ikke forstår?

وَمِنْهُم مَّن يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ ۚ أَفَأَنتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ
وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾

44. Og blandt dem er der dem, der ser på dig. Men mon du kan retlede de blinde, når de ikke ser?

وَمِنْهُم مَّن يَنظُرُ إِلَيْكَ ۚ أَفَأَنتَ تَهْدِي الْعُمْيَ
وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ ﴿٤٣﴾

45. Sandelig, Allah gør ikke menneskene det mindste uret, men menneskene er uretfærdige mod sig selv.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَٰكِنَّ النَّاسَ
أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾

46. Og på den dag, Han samler dem sammen, (skal det være), som om de kun har dvælet en stund af dagen. De skal genkende hinanden. Fortabt er visselig de, som fornægtede mødet med Allah, og som ikke var retledede.

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ
النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ ۚ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤٥﴾

47. Og hvadenten Vi viser dig noget af det, Vi har lovet dem, eller Vi lader dig dø (før opfyldelsen), så skal de vende tilbage til Os, og Allah er Vidne til (alt) hvad de gør.

وَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ
أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ
عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾

48. Og til ethvert folk (har der været) et sendebud. Når da deres sendebud kom, blev der truffet afgørelse mellem dem i retfærdighed, og de led ikke uret.

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ ۖ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُم
بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾

49. Og de siger: Hvornår vil dette løfte (blive opfyldt), hvis I taler sandt?

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾

50. Sig (til dem): Jeg har ikke magt over skade eller gavn for mig selv, undtagen hvad Allah vil. For ethvert folk er der en frist: når deres frist

قُل لَّا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۗ
لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ ۚ إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ

kommer, så kan de ikke blive en time tilbage, ejheller kan de ile forud (for den).

سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿٤٩﴾

51. Sig: Hvad mener I? Hvis Hans straf kommer til jer ved nat eller dag, hvorledes vil synderne undslippe den?

قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُهٗ بَيَاتًا اَوْ نَهَارًا مَّاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٥٠﴾

52. Vil I så, når den indtræffer, tro på den? Hvad? Nu? Og I søgte visselig at fremskynde den.

اَثُمَّ اِذَا مَا وَقَعَ اٰمَنْتُمْ بِهٖ ؕ آٰلْـٰٔنَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهٖ تَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿٥١﴾

53. Så skal der siges til dem, der var uretfærdige: Smag den (lang)varige straf! Mon I straffes for andet end det, I har erhvervet jer?

ثُمَّ قِيْلَ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذُوْقُوْا عَذَابَ الْخُلْدِ ۚ هَلْ تُجْزَوْنَ اِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ﴿٥٢﴾

54. Og de vil spørge dig: Er dette sandt? Sig (til dem): Ja, ved min Herre, det er visselig sandt, og I kan ikke gøre (Hans plan) til intet.

وَيَسْتَنْۢبِـُٔوْنَكَ اَحَقٌّ هُوَ ؕ قُلْ اِىْ وَرَبِّىْٓ اِنَّهٗ لَحَقٌّ ؕ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿٥٣﴾

55. Og selv om enhver sjæl, der havde begået uret, ejede alt, hvad der er på jorden, så ville den visselig søge at løskøbe sig dermed. Og de vil skjule (deres) anger, når de ser straffen. Og der skal træffes afgørelse mellem dem i retfærdighed, og de skal ikke lide uret.

وَلَوْ اَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِى الْاَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهٖ ؕ وَاَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ ۚ وَقُضِىَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٥٤﴾

56. Husk, Allah tilhører visselig (alt), hvad der er i himlene og på jorden. Husk, Allahs løfte er visselig sandt, men de fleste af dem ved det ikke.

اَلَآ اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ اَلَآ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٥٥﴾

57. Han giver liv og sender død, og til Ham vender I tilbage.

هُوَ يُحْىٖ وَيُمِيْتُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٥٦﴾

58. O I mennesker, der er visselig kommet til jer en formaning fra jeres Herre og et lægemiddel for det, som er i hjerterne, og en retledning og en barmhjertighed for de troende.

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَتْكُمْ مَّوْعِظَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَشِفَآءٌ لِّمَا فِى الصُّدُوْرِ ۙ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٥٧﴾

59. Sig (til dem): (Alt dette sker) ved Allahs nåde og Hans barmhjertighed.

قُلْ بِفَضْلِ اللّٰهِ وَبِرَحْمَتِهٖ فَبِذٰلِكَ فَلْيَفْرَحُوْا ؕ هُوَ

Lad dem da fryde sig derover. Dette er bedre end hvad de hober sammen (af rigdomme).

خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٩﴾

60. Sig: Mon I forstår, at Allah sender jer (alle mulige ting som) underhold. Derpå gør I (noget) forbudt og (andet) tilladt? Sig: Mon Allah har meddelt jer (dette)? Eller lyver I om Allah?

قُلْ أَرَءَيْتُم مَّآ أَنزَلَ ٱللَّهُ لَكُم مِّن رِّزْقٍ فَجَعَلْتُم مِّنْهُ حَرَامًا وَحَلَٰلًا قُلْ ءَآللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى ٱللَّهِ تَفْتَرُونَ ﴿٦٠﴾

61. Men hvad tænker de, der opdigter løgn om Allah, om opstandelsens dag? Sandelig, Allah er Nådefuld mod menneskeheden, men de fleste af dem er ikke taknemmelige.

وَمَا ظَنُّ ٱلَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ إِنَّ ٱللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾ ع

62. Du er ikke (beskæftiget) med noget hverv, og du forelæser ikke fra Ham nogen del af Qur'ânen, og I øver ikke nogen gerning, uden at Vi er vidner over jer, når I hengiver jer dertil. Og ikke et støvgrans vægt er skjult for din Herre på jorden eller i himlen. Og der er ikke noget mindre end dette eller noget større, uden det er (optegnet) i en klar (og tydelig) bog [13].

وَمَا تَكُونُ فِى شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا۟ مِنْهُ مِن قُرْءَانٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَن رَّبِّكَ مِن مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا فِى ٱلسَّمَآءِ وَلَآ أَصْغَرَ مِن ذَٰلِكَ وَلَآ أَكْبَرَ إِلَّا فِى كِتَٰبٍ مُّبِينٍ ﴿٦٢﴾

63. Husk, over Allahs venner skal der sandelig ikke komme frygt, og de skal ikke sørge:

أَلَآ إِنَّ أَوْلِيَآءَ ٱللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٣﴾

64. De, som tror og stedse er retfærdige,

ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَكَانُوا۟ يَتَّقُونَ ﴿٦٤﴾

65. Til dem (kommer der) glædeligt budskab i dette liv og i det kommende. Der er ingen ændring i Allahs ord, og dét er den største sejr [14].

لَهُمُ ٱلْبُشْرَىٰ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَفِى ٱلْءَاخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَٰتِ ٱللَّهِ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿٦٥﴾

---

[13] Sammenlign noten til v. 22.

[14] Vv. 63-65 forjætter de sande Muslimer, at Guds åbenbaring ('glædeligt budskab i dette liv') skal være deres gave og privilegium for stedse. Se også 41:31-33. *Mubasjsjarât* (glædeligt nyt) er en del af profetien (Bukhârî).

66. Og lad ikke deres tale bedrøve dig; thi al magt tilhører Allah. Han er den Althørende, den Alvidende.

وَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿٦٦﴾

67. Husk, at alle, som er i himlene og på jorden visselig tilhører Allah. Og de, som påkalder (andre) ved siden af Allah, følger (i virkeligheden) ikke (disse) medguder; thi de følger kun en formodning, og de lyver kun.

أَلَآ إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا
يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَآءَ إِنْ
يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٧﴾

68. Det er Ham, som har skabt natten for jer, for at I kan hvile i den, og (som har gjort) dagen lys (for at I kan arbejde i den). I dette er der visselig tegn for et folk, som vil høre.

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ
مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَأٰيٰتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٨﴾

69. De siger: Allah har taget Sig en søn. Lovpriset er Han og fri for alle mangler. Han er den Selvtilstrækkelige. Ham tilhører alt, hvad der er i himlene og på jorden. Har I nogen fuldmagt (fra Ham) til (at påstå) dette? Eller siger I om Allah, hvad I ikke ved?

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي
السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ
بِهٰذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

70. Sig: De, der opdigter en løgn om Allah, skal ikke have held (med sig).

قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا
يُفْلِحُونَ ﴿٧٠﴾

71. (De vil have en kortvarig) nydelse i denne verden, og derpå skal de vende tilbage til Os, og Vi skal lade dem smage en streng straf, fordi de var vantro.

مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيقُهُمُ
الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧١﴾

72. Forelæs dem Noahs historie, da han sagde til sit folk: O mit folk, hvis min rang (hos Gud) og det, at jeg formaner (jer) ved Allahs tegn, forekommer jer utåleligt, så sætter jeg min lid til Allah. Så saml da kun jeres rænkespil og jeres medguder og lad ikke jeres plan være jer dunkel (i nogen

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يٰقَوْمِ إِنْ
كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذْكِيرِي بِأٰيٰتِ اللَّهِ فَعَلَى
اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَآءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ

henseende). Fuldfør den så mod mig og giv mig ikke udsættelse.

أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ ﴿٧١﴾

73. Men hvis I vender jer bort, så (husk, at) jeg ikke har bedt jer om nogen belønning, thi min belønning er alene hos Allah, og jeg er blevet befalet at være en af Muslimerne.

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا
عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٢﴾

74. Men de forkastede ham. Derpå reddede Vi ham og dem, der var sammen med ham i skibet, og gjorde dem til efterfølgere og druknede dem, der forkastede Vore tegn. Se da, hvordan enden blev for dem, der var blevet advaret.

فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ
خَلَائِفَ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٧٣﴾

75. Derpå sendte Vi efter ham (andre) sendebud til deres folk, og de kom til dem med klare beviser. Men de ville ikke tro på det, som de først havde forkastet. Således forsegler Vi overtrædernes hjerter.

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ
كَذَٰلِكَ نَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ﴿٧٤﴾

76. Så sendte Vi efter dem Moses og Aron til Farao og hans fyrster med Vore tegn. Men de var hovmodige og var et folk af syndere.

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿٧٥﴾

77. Men da sandheden kom til dem fra Os, sagde de: Denne er visselig en åbenbar troldmand.

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَٰذَا لَسِحْرٌ
مُبِينٌ ﴿٧٦﴾

78. Moses sagde: Siger I (dette) om sandheden, efter at den er kommet til jer? Mon dette er trolddom? (Nej) for troldmændene har aldrig held (med sig).

قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَٰذَا
وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ ﴿٧٧﴾

79. De sagde: Er du kommet til os for at vende os bort fra den (vej), som vi fandt vore fædre følge, og for at I to kan have overmagten i landet? Men vi vil ikke tro på jer.

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَ
تَكُونَ لَكُمَا الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا
بِمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾

80. Og Farao sagde: Bring mig enhver kyndig troldmand.

وقال فرعون ائتوني بكل سحر عليم ٨٠

81. Men da troldmændene kom, sagde Moses til dem: Kast hvad I har at kaste.

فلما جاء السحرة قال لهم موسى ألقوا ما أنتم
ملقون ٨١

82. Men da de havde kastet, sagde Moses: Hvad I har bragt er trolddom. Se, Allah vil snart gøre det til intet, thi Allah lader ikke de oprørskes værk lykkes.

فلما ألقوا قال موسى ما جئتم به السحر إن الله
سيبطله إن الله لا يصلح عمل المفسدين ٨٢

83. Og Allah stadfæster sandheden ved Sine ord, selv om også synderne hader det.

ع وىحق الله الحق بكلمته ولو كره المجرمون ٨٣

84. Og ingen troede på Moses undtagen (nogle) ynglinge fra hans folk af frygt for, at Farao og deres stormænd ville forfølge dem. Og sandelig, Farao var en voldsherre i landet, og han var visselig en af overtræderne.

فما آمن لموسى إلا ذرية من قومه على خوف
من فرعون وملإيهم أن يفتنهم وإن فرعون
لعال في الأرض وإنه لمن المسرفين ٨٤

85. Og Moses sagde: O mit folk, hvis I tror på Allah, så sæt jeres fortrøstning til Ham, hvis I er Muslimer.

وقال موسى يقوم إن كنتم آمنتم بالله فعليه
توكلوا إن كنتم مسلمين ٨٥

86. Da sagde de: Vi har sat vores fortrøstning til Allah. Vor Herre, gør os ikke til en fristelse for det uretfærdige folk.

فقالوا على الله توكلنا ربنا لا تجعلنا فتنة للقوم
الظلمين ٨٦

87. Og frels os i Din barmhjertighed fra det vantro folk.

ونجنا برحمتك من القوم الكفرين ٨٧

88. Og Vi åbenbarede til Moses og hans broder: Byg huse for jeres folk i Ægypten, og læg jeres huse overfor hinanden og hold bøn. Og forkynd glædeligt budskab til de troende [15].

وأوحينا إلى موسى وأخيه أن تبوءا لقومكما
بمصر بيوتا واجعلوا بيوتكم قبلة وأقيموا الصلوة
وبشر المؤمنين ٨٨

[15] Meningen med at Israeliterne skulle anlægge deres huse 'overfor hinanden' var, at de skulle lære at betragte sig som et særskilt folk, de skulle derved styrke deres indbyrdes sammenhold under fremmedåget.

89. Og Moses sagde: Vor Herre, Du har skænket Farao og hans fyrster pragt og rigdomme i dette liv, vor Herre, så at de leder bort fra Din vej. Vor Herre, tilintetgør deres rigdomme og vær hård ved deres hjerter, thi de vil ikke tro, førend de ser den pinefulde straf.

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ ۖ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٩﴾

90. (Gud) svarede: Jeres bøn er modtaget, vær da begge standhaftige og følg ikke de uvidendes vej.

قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَّعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٠﴾

91. Og Vi bragte Israels børn over havet. Da fulgte Farao og hans hære dem i overtrædelse og fjendskab, indtil druknedøden nåede ham [Farao], og han sagde: (Nu) tror jeg, at der ikke er nogen gud undtagen Ham, Israels børn tror på, og jeg er en af dem, der underkaster mig (Hans vilje) [d.v.s. en af Muslimerne].

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدْوًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ آمَنتُ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا الَّذِي آمَنَتْ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾

92. (Gud sagde): Hvorledes? Nu? Og du var visselig ulydig før og var en af ufredsstifterne.

آلْآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩٢﴾

93. Så vil Vi da i dag redde dig i din krop (alene), for at du kan blive et tegn for dem, som kommer efter dig. Og se, mange af menneskene giver visselig ikke agt på Vore tegn [16].

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ آيَةً ۚ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ ﴿٩٣﴾

94. Og Vi gav Israels børn en (i alle henseender) fortræffelig bolig, og Vi forsynede dem med (alle slags) gode ting. Og de blev ikke uenige, førend

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مُبَوَّأَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ ۚ إِنَّ

[16] Hverken Bibelen eller noget historisk værk nævner, at Faraos krop skulle reddes og bevares op igennem tiderne som et tegn, nemlig på, at Gud er en levende virkelighed, og at Qur'ânen er sikker guddommelig åbenbaring. Denne kendsgerning var helt ukendt, ikke desto mindre åbenbarede Gud den til Muhammad, og i dag kan vi forvisse os om Qur'ânens sandhed ved at betragte den kendsgerning, at Faraos, d.v.s. Ramses IIs eller hans søns Menaptahs mumier befinder sig velbevaret på et museum i Cairo. Gud ikke alene reddede hans krop, men bevarede den gennem alle omvæltninger, krige og katastrofer.

erkendelsen kom til dem. Sandelig, din Herre vil træffe afgørelse mellem dem på opstandelsens dag angående det, de var uenige om [17].

رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٤﴾

95. Og hvis du, (o læser), er i tvivl om det, som Vi har åbenbaret dig, spørg så dem, der læste Skriften før dig. Sandheden er visselig kommet til dig fra din Herre. Vær da ikke en af tvivlerne [18].

فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْـَٔلِ الَّذِينَ
يَقْرَءُونَ الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٥﴾

96. Og vær ikke blandt dem, som forkastede Allahs tegn: Så vil du blive en af de fortabte.

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيٰتِ اللّٰهِ فَتَكُونَ
مِنَ الْخٰسِرِينَ ﴿٩٦﴾

97. Sandelig, de, om hvem din Herres ord er blevet stadfæstet, vil ikke tro,

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٧﴾

98. Selvom også ethvert tegn kom til dem, førend de ser den pinefulde straf.

وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ
الْأَلِيمَ ﴿٩٨﴾

99.Hvorfor har der da ikke været nogen by, som troede, og som dens tro gavnede, undtagen Jonas' folk? Da de troede, tog Vi skændselens straf fra dem i denne verden og forsynede dem (i alle henseender) en tidlang [19].

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ آمَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ
يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي
الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنٰهُمْ إِلٰى حِينٍ ﴿٩٩﴾

100. Og hvis din Herre havde (gennemtvunget) Sin vilje, så ville de, der var på jorden, have troet alle tilhobe. Vil du da tvinge menneskene, så at de bliver troende?

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَآمَنَ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا
أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتّٰى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٠﴾

[17] De blev uenige, hver gang et sendebud kom til dem, og atter, da Muhammad blev sendt, selvom de hævdede, at de troede på deres konventionelle lærdomme.

[18] Ikke for altid at finde identiske beretninger, men her også for at finde, at Skriftens folk intet ved om Faraos skæbne (v.93).

[19] Henvisningen til Jonas' folk, som blev reddet ved at antage deres sendebud, og den omstændighed, at denne Sûra har fået navn efter denne profet, indeholder en profeti om, at Makkanerne til sidst vil tro og blive reddet fra fuldstændig tilintetgørelse.

101. Og det sømmer sig ikke for nogen sjæl at tro undtagen med Allahs billigelse. Og Han sender (Sin) vrede over dem, der ikke vil forstå [20].

وما كان لنفس ان تؤمن الا باذن الله ويجعل
الرجس على الذين لا يعقلون ﴿١٠٠﴾

102. Sig (til dem): Betragt da (alt) det, der (sker) i himlene og på jorden. Men tegnene og advarerne nytter ikke et folk, som ikke vil tro.

قل انظروا ماذا في السموت والارض وما تغني
الايت والنذر عن قوم لا يؤمنون ﴿١٠١﴾

103. Mon de da venter andet end (straffens) dage lig deres, som gik bort før dem? Sig (til dem): Vent da, thi jeg er sammen med jer blandt de ventende.

فهل ينتظرون الا مثل ايام الذين خلوا من
قبلهم قل فانتظروا اني معكم من المنتظرين ﴿١٠٢﴾

104. Så vil Vi redde Vore sendebud og dem, der tror. Således (vil det altid være), (thi Vi har gjort det til) en pligt for Os Selv at redde de troende.

ثم ننجي رسلنا والذين امنوا كذلك حقا علينا
ننج المؤمنين ﴿١٠٣﴾

105. Sig: O I mennesker, hvis I er i tvivl om min religion, så tilbeder jeg ikke dem, I tilbeder ved siden af Allah, men jeg tilbeder Allah, som vil lade jer dø (og stille for dommen), og det er blevet pålagt mig at være blandt de troende.

قل يايها الناس ان كنتم في شك من ديني
فلا اعبد الذين تعبدون من دون الله ولكن
اعبد الله الذي يتوفىكم وامرت ان اكون
من المؤمنين ﴿١٠٤﴾

106. Og (det er også blevet mig pålagt at sige): Ret dit ansigt mod religionen i (al) oprigtighed og vær ikke en af afgudsdyrkerne.

وان اقم وجهك للدين حنيفا ولا تكونن من
المشركين ﴿١٠٥﴾

107. Og påkald ikke ved siden af Allah det, som hverken gavner dig eller skader dig. Og hvis du gør det, så hører du visselig til de uretfærdige.

ولا تدع من دون الله ما لا ينفعك ولا يضرك
فان فعلت فانك اذا من الظلمين ﴿١٠٦﴾

---

[20] Det er vigtigt at læse dette vers i fortsættelse af det foregående: ingen kan tvinges til at tro. Man kan ikke tro ved blot at ytre visse formler med sine læber. Man kan kun nå til virkelig tro 'med Allahs billigelse', idet man følger de af Gud definerede og fastsatte love. Der er ikke her tale om nogen vilkårlig udvælgelse, det modbevises også af de følgende ord om, at Guds vrede rammer, ikke dem Han vilkårligt har udvalgt dertil, men dem, der ikke vil forstå.

108. Og hvis Allah rammer dig med noget ondt, så er der ingen, som kan fjerne det, undtagen Han. Og hvis Han ønsker (at skænke) dig noget godt, så er der ingen, der kan sende Hans nåde tilbage. Han sender den til hvem Han vil af Sine tjenere, og Han er den Tilgivende, den Barmhjertige.

وَإِن يَمْسَسْكَ ٱللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُۥٓ إِلَّا هُوَ ۖ وَ
إِن يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَآدَّ لِفَضْلِهِۦ ۚ يُصِيبُ بِهِۦ مَن
يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ ۚ وَهُوَ ٱلْغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ١٠٨

109. Sig: O I mennesker, sandheden er visselig kommet til jer fra jeres Herre. Den, der da lader sig retlede, han er alene retledet til sin egen gavn, og den, der farer vild, han farer alene vild til sin (egen) skade. Og jeg er ikke nogen vægter over jer.

قُلْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ ۖ فَمَنِ
ٱهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِى لِنَفْسِهِۦ ۖ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا
يَضِلُّ عَلَيْهَا ۖ وَمَآ أَنَا۠ عَلَيْكُم بِوَكِيلٍ ١٠٩

110. Og følg det, som er blevet åbenbaret dig, og vær udholdende, indtil Allah fælder (Sin) dom, og Han er den bedste af (alle) dommere.

وَٱتَّبِعْ مَا يُوحَىٰٓ إِلَيْكَ وَٱصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ ٱللَّهُ ۚ وَهُوَ
خَيْرُ ٱلْحَٰكِمِينَ ١١٠

HÛD

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ١

2. Alif Lâm Râ (Jeg er Allah, den Altseende). (Dette er) en Bog, hvis vers er blevet gjort faste (og uforanderlige), og som derpå er blevet gentaget og tydeliggjorte fra En, som er Alviis, Alvidende [1].

الٓرٰ كِتٰبٌ اُحْكِمَتْ اٰيٰتُهٗ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَّدُنْ
حَكِيْمٍ خَبِيْرٍ ٢

3. (Den lærer), at I ikke skal tilbede andre end Allah. Se, jeg er en advarer og en, der bringer jer godt budskab fra Ham.

اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ؕ اِنَّنِيْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ وَّبَشِيْرٌ ٣

4. Og at I skal bede jeres Herre om tilgivelse og så vende jer til Ham. Så vil Han forsørge jer rigeligt til en fastsat frist. Og Han vil skænke Sin nåde til enhver, som Han har behag i. Og hvis I vender jer bort, så frygter jeg en voldsom dags straf for jer.

وَّاَنِ اسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ
مَّتَاعًا حَسَنًا اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى وَّيُؤْتِ كُلَّ ذِيْ فَضْلٍ
فَضْلَهٗ ؕ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ كَبِيْرٍ ٤

5. Til Allah skal I vende tilbage, og Han er Mægtig over alle ting.

اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ٥

6. Sandelig, de lukker deres bryst for at søge at skjule sig for Ham. Visselig, når de søger at dække sig med deres klædning, så ved Han, hvad de skjuler, og hvad de åbenbarer, thi Han kender det, der er i hjerterne.

اَلَآ اِنَّهُمْ يَثْنُوْنَ صُدُوْرَهُمْ لِيَسْتَخْفُوْا مِنْهُ ؕ اَلَا
حِيْنَ يَسْتَغْشُوْنَ ثِيَابَهُمْ ۙ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا
يُعْلِنُوْنَ ۚ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ٦

[12. del]

7. Og der er ikke noget levende væsen på jorden, hvis forsørgelse ikke

وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِى الْاَرْضِ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ رِزْقُهَا

---

[1] Smlgn. 3:8 om de grundlæggende og de billedlige (fortolkelige) vers.

påhviler Allah, og Han kender dets opholdssted og dets hjemsted. Alt er i en tydelig bog.

وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا ۚ كُلٌّ فِي كِتٰبٍ
مُّبِيْنٍ ۝٧

8. Og det er Ham, der skabte himlene og jorden i seks perioder, og Ham, hvis trone hviler på vandet, for at Han kan prøve, hvem af jer som er bedst i handling. Og hvis du siger: I skal visselig opvækkes efter (jeres) død, så vil de, der er vantro sige: dette er intet andet end åbenbart bedrag [2].

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِي سِتَّةِ
اَيَّامٍ وَّكَانَ عَرْشُهٗ عَلَى الْمَآءِ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ
اَحْسَنُ عَمَلًا ۗ وَلَئِنْ قُلْتَ اِنَّكُمْ مَّبْعُوْثُوْنَ مِنْ بَعْدِ
الْمَوْتِ لَيَقُوْلَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ
مُّبِيْنٌ ۝٨

9. Og hvis Vi udsætter deres straf til en beregnet tid, så vil de visselig sige: Hvad holder den tilbage? Men sandelig, den dag, den kommer til dem, er der ingen, der kan afvende den fra dem, og det, som de plejede at spotte, vil omringe dem.

وَلَئِنْ اَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ اِلٰٓى اُمَّةٍ مَّعْدُوْدَةٍ
لَّيَقُوْلُنَّ مَا يَحْبِسُهٗ ۗ اَلَا يَوْمَ يَاْتِيْهِمْ لَيْسَ مَصْرُوْفًا
عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝٩

10. Og hvis Vi lader mennesket smage barmhjertighed fra Os, og derpå tager den fra det, se, så er det visselig fortvivlet (og) utaknemmeligt.

وَلَئِنْ اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنٰهَا مِنْهُ ۚ
اِنَّهٗ لَيَـُٔوْسٌ كَفُوْرٌ ۝١٠

11. Og hvis Vi lader det smage Vore nådegerninger efter trængslerne, som har ramt det, så siger det visselig: De onde ting er veget fra mig, thi det er letsindigt (og) pralende,

وَلَئِنْ اَذَقْنٰهُ نَعْمَآءَ بَعْدَ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُ لَيَقُوْلَنَّ
ذَهَبَ السَّيِّاٰتُ عَنِّيْ ۗ اِنَّهٗ لَفَرِحٌ فَخُوْرٌ ۝١١

12. Undtagen de, som er udholdende og handler retfærdigt. Disse (derimod) bliver der tilgivelse og en stor løn til del.

اِلَّا الَّذِيْنَ صَبَرُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۗ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ
مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ ۝١٢

[2] Guds trone betyder Hans magt og styrelse, og vand står i Qur'ânens billedsprog for åbenbaring. Verset betyder da, at Gud gør Sine bud bekendt gennem åbenbaring. Gud har ingen fysisk form. I virkeligheden siger Qur'ânen, at Han ikke har nogensomhelst lighed med noget andet (se 42:12: 'Der er intet, som er lig Ham'). Derfor må alle udsagn og prædikater, der synes at have materiel begrænsning, tages i billedlig forstand, når de anvendes på Gud. At den her givne fortolkning er den rette, viser også fortsættelsen: 'for at Han kan prøve -'. Gud prøver netop menneskets godhed eller slethed ved at stille det over for Sin åbenbarede vilje.

13. Måske (håber de vantro forgæves, at) du vil opgive en del af det, der er åbenbaret dig, og at dit bryst vil blive trangt, fordi de siger: Hvorfor er der ikke blevet sendt en skat ned til ham, eller (hvorfor) kommer der ikke en engel sammen med ham? Du er kun en advarer, og Allah er Vogter over alle ting.

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌۢ بَعْضَ مَا يُوحَىٰٓ إِلَيْكَ وَضَآئِقٌۢ بِهِۦ
صَدْرُكَ أَن يَقُولُوا۟ لَوْلَآ أُنزِلَ عَلَيْهِ كَنزٌ أَوْ جَآءَ
مَعَهُۥ مَلَكٌ ۚ إِنَّمَآ أَنتَ نَذِيرٌ ۚ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ
وَكِيلٌ ﴿١٢﴾

14. Eller siger de: Han har opdigtet den(ne Qur'ân)? Sig: Bring da ti Sûrer lig den, (nogle I har) forfalsket, og påkald hvem I kan ved siden af Allah, hvis I taler sandt [3].

أَمْ يَقُولُونَ ٱفْتَرَىٰهُ ۖ قُلْ فَأْتُوا۟ بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهِۦ
مُفْتَرَيَٰتٍ وَٱدْعُوا۟ مَنِ ٱسْتَطَعْتُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ إِن
كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿١٣﴾

15. Og hvis de ikke svarer jer, så skal I vide, at den kun er åbenbaret med (hvad der udelukkende er indenfor) Allahs vidende, og at der ikke er nogen gud undtagen Ham. Vil I da blive Muslimer?

فَإِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا۟ لَكُمْ فَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّمَآ أُنزِلَ بِعِلْمِ ٱللَّهِ
وَأَن لَّآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَهَلْ أَنتُم مُّسْلِمُونَ ﴿١٤﴾

16. De, der ønsker dette liv og dets skønhed, deres gerninger hernede vil Vi belønne dem ligeligt for, at de skal ikke lide (den mindste) uret.

مَن كَانَ يُرِيدُ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ
إِلَيْهِمْ أَعْمَٰلَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾

17. Det er disse, som ikke skal have andet i det kommende (liv) end ilden, og hvad de har øvet her skal blive til intet, og hvad de plejede at gøre skal gå til grunde.

أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِى ٱلْءَاخِرَةِ إِلَّا ٱلنَّارُ ۖ
وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا۟ فِيهَا وَبَٰطِلٌ مَّا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

18. Mon den (kan være en bedrager), der har et klart bevis fra sin Herre, og hvem et vidne fra Ham skal følge (for at bevidne hans sandhed), og før hvem Mose lov, (der også vidner om ham), var retledning og barmhjertighed? De, (som er Mose sande efter-

أَفَمَن كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِۦ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ
وَمِن قَبْلِهِۦ كِتَٰبُ مُوسَىٰٓ إِمَامًا وَرَحْمَةً ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ
يُؤْمِنُونَ بِهِۦ ۚ وَمَن يَكْفُرْ بِهِۦ مِنَ

[3] I den nuværende, ikke-kronologiske, men åbenbarede rækkefølge går der netop ti Sûrer foran denne Sûra.

følgere), tror på ham, og de, der forkaster ham fra (de fjendtlige) partier skal have ilden som deres forjættede sted. Vær da ikke (o læser) i tvivl om det; thi han er sandheden fra din Herre, men de fleste mennesker tror ikke [4].

الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ ۚ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ ۚ إِنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٨﴾

19. Og hvem er vel uretfærdigere end den, der opdigter en løgn om Allah? Sådanne skal stilles for deres Herre (til dom), og vidnerne vil sige: Det er disse, der forkastede deres Herre. Sandelig, Allahs forbandelse er over de uretfærdige,

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۚ أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

20. (Over) dem, som holdt (mennesker) borte fra Allahs vej og søgte at gøre den krum. Det er dem, som ikke troede på det kommende.

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُم بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٢٠﴾

21. Sådanne (mennesker) kan ikke tilintetgøre (Allahs planer) på jorden, og de har ingen hjælpere foruden Allah. Straffen skal fordobles for dem. De formåede hverken at høre eller se. (skønt Vi gav dem hørelse og syn).

أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ۘ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ ۚ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾

22. Det er disse, som har mistet deres egne sjæle, og hvad de plejede at opdigte er veget fra dem.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٢﴾

23. (Der er) ingen tvivl om, at de i det kommende (liv) vil være de største tabere.

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ ﴿٢٣﴾

24. Sandelig, de som tror og handler retfærdigt og ydmyger sig for deres

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ

[4] 'Den, der har et klart bevis fra sin Herre' er Muhammad, (Guds fred og velsignelse være over ham), og det 'vidne fra Ham (Gud)', der 'skal følge ham for at bevidne hans sandhed', er den Forjættede Messias. Denne profeti er gået i opfyldelse i *Hazrat Mirzâ Ghulâm Ahmads* person, som i tale og skrift og handling på uimodståelig vis beviste og bevidnede Islâms og Muhammads sandhed. At *jatlûhû* her har sin primære betydning 'følge' (og altså ikke den sekundære betydning 'forelæse') viser modstillingen til Moses, som var *før* Muhammad.

Herre, er havens beboere. De skal forblive dér.

ربهم اولئك اصحب الجنة هم فيها خلدون ٢٤

25. De to partiers tilstand er som den blindes og den døves og den seendes og den hørendes. Mon deres tilstand er ens? Vil I da ikke forstå?

مثل الفريقين كالاعمى والاصم والبصير و
ع ٢ ٢ السميع هل يستويان مثلا افلا تذكرون ٢٥

26. Og Vi sendte visselig Noah til hans folk, (og han sagde): Jeg er jer sandelig en åbenbar advarer.

ولقد ارسلنا نوحا الى قومه اني لكم نذير
مبين ٢٦

27. At I ikke skal tilbede andre end Allah, thi jeg frygter en pinefuld dags straf for jer.

ان لا تعبدوا الا الله اني اخاف عليكم عذاب
يوم اليم ٢٧

28. Men lederne for hans folk, som ikke troede, sagde: Vi ser kun et menneske ligesom os i dig, og vi ser kun dem følge dig, som er de laveste blandt os efter deres ydre fremtoning, og vi ser ikke i jer noget fortrin fremfor os. Nej, vi mener, at I er løgnere.

فقال الملا الذين كفروا من قومه ما نرىك الا
بشرا مثلنا وما نرىك اتبعك الا الذين هم
اراذلنا بادي الراي وما نرى لكم علينا من فضل
بل نظنكم كذبين ٢٨

29. Han sagde: O mit folk, hvad mener I? Hvis jeg følger et klart bevis fra min Herre, og Han har skænket mig barmhjertighed fra Sig, men den er forblevet dunkel for jer, skal vi så påtvinge jer den, når I dog hader den?

قال يقوم ارءيتم ان كنت على بينة
من ربي واتىني رحمة من عنده
فعميت عليكم انلزمكموها وانتم لها
كرهون ٢٩

30. O mit folk, jeg beder jer ikke om rigdom herfor, thi min løn er alene hos Allah, og jeg vil ikke drive de troende bort, thi de skal møde deres Herre, men jeg anser jer for at være et uvidende folk.

ويقوم لا اسئلكم عليه مالا ان اجري الا
على الله وما انا بطارد الذين امنوا انهم ملقوا
ربهم ولكني ارىكم قوما تجهلون ٣٠

31. O mit folk, hvem vil hjælpe mig mod Allah, hvis jeg driver dem bort? Mon I ikke forstår?

ويقوم من ينصرني من الله ان طردتهم افلا
تذكرون ٣١

32. Og jeg siger ikke til jer: Jeg besidder Allahs skatte, ejheller kender jeg det usynlige, ejheller siger jeg: Jeg er en engel. Og jeg siger heller ikke

ولا اقول لكم عندي خزائن الله ولا اعلم
الغيب ولا اقول اني ملك ولا اقول للذين

om dem, som jeres øjne foragter: Allah vil ikke give dem noget godt. Allah ved bedst, hvad der er i deres sjæle. Sandelig, jeg ville da være en af de uretfærdige.

تَزْدَرِىٓ أَعْيُنُكُمْ لَن يُؤْتِيَهُمُ ٱللَّهُ خَيْرًا ۖ ٱللَّهُ
أَعْلَمُ بِمَا فِىٓ أَنفُسِهِمْ ۖ إِنِّىٓ إِذًا لَّمِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٣١﴾

33. De sagde: O Noah, du har sandelig stredet med os og forlænget (din) ordstrid med os. Bring os nu det, som du har truet os med, hvis du er en af de sandfærdige.

قَالُوا۟ يَٰنُوحُ قَدْ جَٰدَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَٰلَنَا فَأْتِنَا
بِمَا تَعِدُنَآ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ﴿٣٢﴾

34. Han sagde: Allah alene vil bringe jer det, hvis Han vil, og I kan ikke hindre (Hans plan).

قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُم بِهِ ٱللَّهُ إِن شَآءَ وَمَآ أَنتُم
بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٣﴾

35. Og mit oprigtige råd ville ikke gavne jer, om jeg skulle ønske at råde jer, hvis Allah ønsker at tilintetgøre jer. Han er jeres Herre, og til Ham skal I sendes tilbage.

وَلَا يَنفَعُكُمْ نُصْحِىٓ إِنْ أَرَدتُّ أَنْ أَنصَحَ لَكُمْ
إِن كَانَ ٱللَّهُ يُرِيدُ أَن يُغْوِيَكُمْ ۚ هُوَ رَبُّكُمْ
وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٤﴾

36. Eller siger de: Han har opdigtet det? Sig: Hvis jeg har opdigtet det, så hviler min brøde på mig (alene), og jeg er fri for (ansvar for) hvad I begår af synder.

أَمْ يَقُولُونَ ٱفْتَرَىٰهُ ۖ قُلْ إِنِ ٱفْتَرَيْتُهُۥ فَعَلَىَّ إِجْرَامِى
وَأَنَا۠ بَرِىٓءٌ مِّمَّا تُجْرِمُونَ ﴿٣٥﴾

37. Og der blev åbenbaret til Noah: Ingen fra dit folk vil tro undtagen dem, der allerede har troet, men vær ikke bedrøvet over det, de plejer at gøre.

وَأُوحِىَ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُۥ لَن يُؤْمِنَ مِن قَوْمِكَ إِلَّا
مَن قَدْ ءَامَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا۟ يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

38. Og byg skibet for Vore øjne og efter Vor åbenbaring. Men tal ikke til Mig om dem, der er uretfærdige; thi de skal lide druknedøden.

وَٱصْنَعِ ٱلْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَٰطِبْنِى فِى
ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓا۟ ۚ إِنَّهُم مُّغْرَقُونَ ﴿٣٧﴾

39. Og han byggede skibet, og hver gang hans folks anførere gik forbi, spottede de ham. Han sagde: Hvis I spotter os (nu), så (vil den tid komme, hvor) vi vil spotte jer, ligesom I (nu) spotter os.

وَيَصْنَعُ ٱلْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِّن قَوْمِهِۦ
سَخِرُوا۟ مِنْهُ ۚ قَالَ إِن تَسْخَرُوا۟ مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنكُمْ
كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٣٨﴾

40. Så skal I snart erfare, til hvem der vil komme en straf, der vil beskæmme ham, og på hvem en varig straf vil stige ned.

فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ مَنْ يَّأْتِيْهِ عَذَابٌ يُّخْزِيْهِ وَ
يَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿٣٩﴾

41. (Sådan var det), indtil Vi, da Vor befaling udgik, og (jordens) strømme brød frem, sagde: Bring om bord i det to af alle, et par, og din familie - undtagen dem, mod hvem ordet allerede er udgået - og dem, der tror. Og der var kun få, som troede sammen med ham.

حَتّٰٓى إِذَا جَآءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّوْرُ قُلْنَا احْمِلْ فِيْهَا
مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ
عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ اٰمَنَ وَمَآ اٰمَنَ مَعَهٗٓ إِلَّا قَلِيْلٌ ﴿٤٠﴾

نزد حفص بفتح الميم در امالة الراء

42. Og han sagde: Gå ombord i det. I Allahs navn skal dets sejlads og dets landing ske, thi min Herre er visselig Tilgivende, Barmhjertig [5].

وَقَالَ ارْكَبُوْا فِيْهَا بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرٖىهَا وَمُرْسٰىهَا
إِنَّ رَبِّيْ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٤١﴾

43. Og det sejlede med dem over bølger (så høje) som bjerge, og Noah råbte til sin søn, som holdt sig tilbage: O min kære søn, gå ombord sammen med os og bliv ikke sammen med de vantro.

وَهِيَ تَجْرِيْ بِهِمْ فِيْ مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادٰى
نُوْحُ ِۨابْنَهٗ وَكَانَ فِيْ مَعْزِلٍ يّٰبُنَيَّ ارْكَبْ مَّعَنَا وَ
لَا تَكُنْ مَّعَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٤٢﴾

44. Han svarede: Jeg vil tage min tilflugt til et bjerg, som vil beskytte mig mod vandet. Han sagde: Der er i dag ingen beskyttelse mod Allahs befaling (for nogen), undtagen (for) den, som Han har vist barmhjertighed. Og en bølge kom imellem dem, og derpå var han blandt de druknede.

قَالَ سَاٰوِيْٓ إِلٰى جَبَلٍ يَّعْصِمُنِيْ مِنَ الْمَآءِ قَالَ
لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللّٰهِ إِلَّا مَنْ رَّحِمَ وَحَالَ
بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِيْنَ ﴿٤٣﴾

45. Og der blev sagt: O jord, slug dit vand, og o himmel, hold op (med at regne). Og vandet begyndte at synke, og sagen var afsluttet. Og (arken)

وَقِيْلَ يٰٓأَرْضُ ابْلَعِيْ مَآءَكِ وَيٰسَمَآءُ أَقْلِعِيْ
وَغِيْضَ الْمَآءُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُوْدِيِّ

[5] *Bismillâhi madjrîhâ wa mursâhâ* (I Allahs navn etc.) bruges, når man påbegynder en rejse.

stod fast på al-Djûdî, og der blev sagt: Bort med det uretfærdige folk [6].

ع وَقِيلَ بُعْدًا لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ٤٤

46. Og Noah anråbte sin Herre og sagde: Min Herre, se, min søn hører til min familie, og Dit løfte er visseligt sandt, og Du er Den Retfærdigste af (alle) dommere.

وَنَادَىٰ نُوحٌ رَّبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي
وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ٤٥

47. Han sagde: O Noah, han hørte visselig ikke til din familie, thi han var (en mand af) onde gerninger. Spørg mig da ikke om det, hvorom du ingen viden har. Sandelig, Jeg formaner dig, for at du ikke skal være (en) af de uvidende [7].

قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ ۖ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ
صَالِحٍ ۖ فَلَا تَسْأَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۖ إِنِّي
أَعِظُكَ أَن تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ٤٦

48. Han sagde: Min Herre, se, jeg søger min tilflugt hos Dig mod, at jeg skulle spørge Dig om det, hvorom jeg ikke har viden. Og hvis Du ikke beskytter mig (mod fejltagelse) og er mig barmhjertig, så vil jeg være (en) af de fortabte [8].

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ
عِلْمٌ ۖ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُن مِّنَ
الْخَاسِرِينَ ٤٧

49. Der blev sagt: O Noah, stig ned (herfra) med fred fra Os og velsignelser over dig og over folkeslag (der skal udgå) fra dem, der er sammen med dig. Og (der vil være andre) folkeslag, som Vi vil forsørge (for en tid), derpå skal en smertelig straf fra Os ramme dem.

قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِّنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَ
عَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّن مَّعَكَ ۚ وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُم
مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ٤٨

---

[6] Det fremgår sikkert af en lang række armeniske og andre forfattere, at Ararats bjerg ikke var forbundet med syndfloden på nogen måde førend det 10. årh. - Ældre fortolkning (d.v.s. før 10. årh.) identificerede Noahs landingssted med al-Djûdî. (Enc. of Islam, Vol. I p.1059).

[7] Se 66:11 om Noahs hustru.

[8] Gud havde allerede meddelt Noah, at ikke alle fra hans familie ville blive reddet (se. v. 41). Den beskyttelse og barmhjertighed, Noah beder om, forudsætter ikke nogen synd fra hans side, kun en forglemmelse, altså en ikke-moralsk fejltagelse.

50. Dette er (nogle) af beretningerne om det usete, som Vi har åbenbaret dig (o Muhammad). Du kendte dem ikke, hverken du eller dit folk, før dette. Vær da udholdende, thi den (sejrrige) udgang vil være for de gudfrygtige [9].

تِلْكَ مِنْ أَنۢبَآءِ ٱلْغَيْبِ نُوحِيهَآ إِلَيْكَ ۖ مَا كُنتَ
تَعْلَمُهَآ أَنتَ وَلَا قَوْمُكَ مِن قَبْلِ هَٰذَا ۖ فَٱصْبِرْ ۖ
إِنَّ ٱلْعَٰقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾

51. Og til 'Âd (sendte Vi) deres broder Hûd. Han sagde: O mit folk, tjen Allah (alene), thi I har ingen gud undtagen Ham. (Ved at sætte guder ved siden af Ham) opdigter I visselig kun løgne.

وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا ۚ قَالَ يَٰقَوْمِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ
مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥٓ ۖ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾

52. O mit folk, jeg beder jer ikke om nogen belønning herfor. Se, min belønning er ene og alene hos Ham, som har skabt mig. Mon I ikke vil forstå?

يَٰقَوْمِ لَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ إِنْ أَجْرِىَ إِلَّا عَلَى
ٱلَّذِى فَطَرَنِىٓ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾

53. Og o mit folk, bed jeres Herre om tilgivelse, og vend jer så til Ham, så vil Han sende vand i strømme ned over jer fra himlen, og Han vil føje kraft til jeres kraft. Og vend jer ikke bort som syndere.

وَيَٰقَوْمِ ٱسْتَغْفِرُوا۟ رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوٓا۟ إِلَيْهِ يُرْسِلِ
ٱلسَّمَآءَ عَلَيْكُم مِّدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ
وَلَا تَتَوَلَّوْا۟ مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾

54. De sagde: O Hûd, du har ikke bragt os noget tydeligt bevis, og vi vil ikke forlade vore guder på dit ord (alene), og vi vil ikke tro på dig.

قَالُوا۟ يَٰهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِىٓ
ءَالِهَتِنَا عَن قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾

55. Vi kan kun sige: En af vore guder har hjemsøgt dig med en ulykke. Han svarede: Jeg kalder sandelig Allah til vidne, og I skal (også) bevidne, at jeg har sagt mig løs fra (de guder), som I stiller op

إِن نَّقُولُ إِلَّا ٱعْتَرَىٰكَ بَعْضُ ءَالِهَتِنَا بِسُوٓءٍ ۗ قَالَ إِنِّىٓ
أُشْهِدُ ٱللَّهَ وَٱشْهَدُوٓا۟ أَنِّى بَرِىٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾

[9] Hverken Muhammad eller hans folk kendte de rette omstændigheder ved arkens stranding. At Qur'ânen - trods dette generelle ukendskab - giver den af moderne forskning godkendte version, er et de mange beviser på Qur'ânens guddommelige oprindelse.

56. Ved siden af Ham. Så læg da planer mod mig, alle tilhobe og giv mig ikke udsættelse.

مِن دُونِهِۦ فَكِيدُونِى جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنظِرُونِ ٥٥

57. Se, jeg sætter min lid til Allah, min Herre og jeres Herre. Der findes ikke noget levende væsen, uden Han holder det fast i dets pandelok. Se, min Herre er på den rette vej (for athjælpe dem, der vender sig til Ham).

إِنِّى تَوَكَّلْتُ عَلَى ٱللَّهِ رَبِّى وَرَبِّكُم مَّا مِن دَآبَّةٍ
إِلَّا هُوَ ءَاخِذٌۢ بِنَاصِيَتِهَآ إِنَّ رَبِّى عَلَىٰ صِرَٰطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ٥٦

58. Hvis I da vender jer bort, så har jeg allerede overbragt jer det, jeg er blevet sendt til jer med. og min Herre vil bringe et andet folk i jeres sted. I kan ikke skade Ham det mindste, thi min Herre er Vogter over alle ting.

فَإِن تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُم مَّآ أُرْسِلْتُ بِهِۦٓ إِلَيْكُمْ
وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّى قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُۥ شَيْـًٔا إِنَّ
رَبِّى عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ حَفِيظٌ ٥٧

59. Og da Vores befaling (om straf) kom, reddede Vi Hûd og dem, der troede sammen med ham, ved en barmhjertighed(sgerning) fra Os, og Vi reddede dem fra en streng straf.

وَلَمَّا جَآءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُۥ
بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَنَجَّيْنَٰهُم مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ٥٨

60. Og således var 'Âd. De benægtede deres Herres tegn og var ulydige mod Hans sendebud, og fulgte enhver hovmodig (og) fremturende (fjendes) opfordring.

وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُۥ
وَٱتَّبَعُوٓا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ٥٩

61. Og de blev i denne verden fulgt af en forbandelse, og (vil også være forbandede) på opstandelsens dag. Husk, 'Âd var utaknemmelige mod deres Herre. Husk, forstødt er 'Âd, Hûds folk.

وَأُتْبِعُوا فِى هَٰذِهِ ٱلدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ أَلَآ
إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِّعَادٍ قَوْمِ هُودٍ ٦٠

62. Og til Thamûd (sendte Vi) deres broder Sâlih. Han sagde: O mit folk, tjen Allah (alene), thi I har ingen gud undtagen Ham. Han lod jer fremgå af jorden og gav jer en boplads på den. Bed Ham da om tilgivelse og vend

وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَٰلِحًا قَالَ يَٰقَوْمِ ٱعْبُدُوا ٱللَّهَ
مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥ هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ ٱلْأَرْضِ
وَٱسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَٱسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوٓا إِلَيْهِ

jer til Ham, thi min Herre er nær (og) bønhører.

إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ ﴿٦١﴾

63. De sagde: O Sâlih, du var tidligere en (mand), som vi satte vort håb til. Vil du forbyde os at tilbede det, som vore fædre tilbad? Vi er sandelig i foruroligende tvivl angående det, du kalder os til [10].

قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنتَ فِينَا مَرْجُوًّا
قَبْلَ هَٰذَا أَتَنْهَانَا أَن نَّعْبُدَ مَا يَعْبُدُ
آبَاؤُنَا وَإِنَّنَا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَا
إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٦٢﴾

64. Han svarede: O mit folk, hvad mener I? Hvis jeg har et klart bevis fra min Herre, og Han har givet mig barmhjertighed fra Sig, hvem skal så hjælpe mig mod Allah, hvis jeg er ulydig mod Ham? I ville da ikke gøre mig rigere på andet end fordærv.

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي
وَآتَانِي مِنْهُ رَحْمَةً فَمَن يَنصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ
عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿٦٣﴾

65. O mit folk, dette er Allahs hunkamel, et tegn for jer. Lad den da æde frit på Allahs jord og tilføj den intet ondt, for så vil en nær straf gribe jer.

وَيَا قَوْمِ هَٰذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ
فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ
قَرِيبٌ ﴿٦٤﴾

66. Men de overskar dens hasesene. Da sagde han: Mor jer da i jeres huse i tre dage. Dette er et løfte, som ikke kan forkastes.

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ
ذَٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ﴿٦٥﴾

67. Og da Vores befaling (om straf) kom, så reddede Vi Sâlih og dem, der troede sammen med ham ved en barmhjertighed(sgerning) fra Os og (reddede dem) fra den dags skændsel; thi din Herre er den Stærke, den Almægtige.

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٦٦﴾

68. Og jordskælvet overrumplede dem, der var uretfærdige, og om morgenen lå de sammenkrøbne i deres huse [11].

وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ
جَاثِمِينَ ﴿٦٧﴾

[10] Makkanerne havde også forhåbninger til Muhammad og udnævnte ham til mægler, da den sorte sten skulle genanbringes i den genopbyggede Ka'ba.

[11] *Sajhah*, der her er oversat ved: jordskælv, kan også betyde: højt råb, straf, hjemsøgelse, overfald (Lane & Aqrab).

69. (Det var) som om de aldrig havde boet der. Husk, Thamûd var visselig utaknemmelig mod deres Herre. Husk, forstødt er Thamûd.

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۗ أَلَآ إِنَّ ثَمُودَا۟ كَفَرُوا۟ رَبَّهُمْ ۗ
أَلَا بُعْدًا لِّثَمُودَ ٦٩

70. Og Vore sendebud kom til Abraham med det glædelige budskab. De sagde: Fred. Han svarede: Fred. Og han tøvede ikke med at bringe en stegt kalv.

وَلَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُنَآ إِبْرَٰهِيمَ بِٱلْبُشْرَىٰ قَالُوا۟ سَلَـٰمًا ۖ
قَالَ سَلَـٰمٌ ۖ فَمَا لَبِثَ أَن جَآءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ٧٠

71. Men da han så, at deres hænder ikke rakte ud efter den, anså han med dem for fremmede og følte frygt for dem. De sagde: Frygt ikke, thi vi er sendt til Lots folk [12].

فَلَمَّا رَءَآ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ
مِنْهُمْ خِيفَةً ۚ قَالُوا۟ لَا تَخَفْ إِنَّآ أُرْسِلْنَآ إِلَىٰ
قَوْمِ لُوطٍ ٧١

72. Og hans hustru stod (nær ved), og hun frygtede (også). Da forkyndte Vi hende et glædeligt budskab om Isak, og efter Isak om Jakob [13].

وَٱمْرَأَتُهُۥ قَآئِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَـٰهَا بِإِسْحَـٰقَ وَ
مِن وَرَآءِ إِسْحَـٰقَ يَعْقُوبَ ٧٢

73. Hun sagde: O ve mig. Skal jeg føde, når jeg er en gammel kone, og denne min ægtemand er en olding. Det er sandelig en forunderlig ting.

قَالَتْ يَـٰوَيْلَتَىٰٓ ءَأَلِدُ وَأَنَا۠ عَجُوزٌ وَهَـٰذَا بَعْلِى شَيْخًا ۖ
إِنَّ هَـٰذَا لَشَىْءٌ عَجِيبٌ ٧٣

74. De sagde: Undrer du dig over Allahs befaling? Allahs barmhjertighed og Hans velsignelser er over jer, I husets folk. Han er visselig den Lovpriste, den Højlovede.

قَالُوٓا۟ أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ ٱللَّهِ ۖ رَحْمَتُ
ٱللَّهِ وَبَرَكَـٰتُهُۥ عَلَيْكُمْ أَهْلَ ٱلْبَيْتِ ۚ إِنَّهُۥ
حَمِيدٌ مَّجِيدٌ ٧٤

75. Og efter at frygten var veget fra Abraham, og det glædelige budskab havde nået ham, stredes han med Os angående Lots folk,

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَٰهِيمَ ٱلرَّوْعُ وَجَآءَتْهُ ٱلْبُشْرَىٰ
يُجَـٰدِلُنَا فِى قَوْمِ لُوطٍ ٧٥

[12] Abraham så, at de ikke ville spise, og frygtede, at de ikke var kommet som venner, siden de på den måde afslog hans gæstevenskab. Derfor beroliger de ham med, at de ikke er kommet med dårligt budskab til ham, men til Lots folk.

[13] Qur'ânen siger ganske utvetydigt, at Jakob var Abrahams sønnesøn, se 21:73. Sammenhængen her viser klart, at *dhahika* her betyder 'frygte', og altså ikke 'le'. Måske er denne dobbelttydighed årsag til Bibelens beretning om 'Sara, der stod bag døren og lo'.

76. Abraham var sandelig overbærende og mild af sindelag, en, der ofte vender sig (til Os).

إِنَّ إِبْرٰهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُّنِيبٌ ﴿٧٥﴾

77. O Abraham, afstå fra denne (forbøn), thi din Herres befaling (om straf) er allerede afgivet, og der kommer visselig over dem en uafvendelig straf.

يٰٓإِبْرٰهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هٰذَآ إِنَّهُۥ قَدْ جَآءَ أَمْرُ
رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ ءَاتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٧٦﴾

78. Og da Vore sendebud kom til Lot, var han bedrøvet for deres skyld, og han følte sig hjælpeløs med hensyn til dem, og han sagde: Dette er en ulykkesvanger dag [14].

وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِىٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ
ذَرْعًا وَقَالَ هٰذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿٧٧﴾

79. Og hans folk kom løbende til ham, skælvende (af vrede), og de havde allerede tidligere øvet onde ting. Han sagde: O mit folk, disse er mine døtre: de er uden dadel i jeres øjne. Frygt da Allah, og beskæm mig ikke over for mine gæster. Er der da ikke en retfærdig mand blandt jer [15]?

وَجَآءَهُۥ قَوْمُهُۥ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِن قَبْلُ كَانُوا۟
يَعْمَلُونَ السَّيِّـَٔاتِ قَالَ يٰقَوْمِ هٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِى هُنَّ
أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا۟ اللّٰهَ وَلَا تُخْزُونِ فِى ضَيْفِىٓ أَلَيْسَ
مِنكُمْ رَجُلٌ رَّشِيدٌ ﴿٧٨﴾

80. De sagde: Du ved, at vi ikke har nogen rimelig anklage mod dine døtre, og du ved, hvad vi ønsker [16].

قَالُوا۟ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِى بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ
لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ﴿٧٩﴾

81. Han sagde: Gid jeg havde nogen magt blandt jer, men (som det er), vil jeg søge tilflugt til en mægtig støtte [nemlig: Gud].

قَالَ لَوْ أَنَّ لِى بِكُمْ قُوَّةً أَوْ ءَاوِىٓ إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٨٠﴾

[14] Lot, der var Abrahams nevø, hørte oprindelig hjemme i Irâq. Han levede nu i Palæstina blandt et folk, som havde forbudt ham at omgås fremmede. (Se 15:71). Da han så gæsterne ankomme, var han klar over, at han ved at underholde dem ville vække sit folks vrede.

[15] To af Lots døtre var giftet bort mellem folket (se 1. Moseb. 19:14). Lot henviser til, at de har anerkendt ham som en af deres egne ved at ægte hans døtre, og at disse døtre er en garanti mod, at han skulle omgås med fremmede i en dem fjendtlig hensigt.

[16] Folkene svarer, at de ikke har noget at sige ham og hans døtre på, men at de alligevel ikke vil tåle fremmede blandt sig.

82. De sagde: O Lot, Vi er din Herres sendebud, (vi ved), at de ikke skal nå dig (med deres hævn). Men rejs med din familie i (den sidste) del af natten, og lad ingen vende sig om, undtagen din hustru. Der skal visselig ramme hende det (samme), som rammer dem. Sandelig, den forjættede tid (for deres dom) er morgenen. Mon ikke morgenen er nær [17]?

قالوا يلوط انا رسل ربك لن يصلوا
اليك فاسر باهلك بقطع من اليل ولا
يلتفت منكم احد الا امراتك انه
مصيبها ما اصابهم ان موعدهم الصبح
اليس الصبح بقريب ٨٢

83. Og da Vores befaling kom, gjorde Vi det øverste i denne (by) til det nederste, og Vi lod regne sten af ler ned over den, lag på lag [18],

فلما جاء امرنا جعلنا عاليها سافلها وامطرنا
عليها حجارة من سجيل منضود ٨٣

84. Bestemt (for dem) hos din Herre. Og sådan (en straf) er ikke fjern fra de uretfærdige.

مسومة عند ربك وما هي من الظلمين
ببعيد ٨٤

85. Og til Midian (sendte Vi) deres broder Sju'aib. Han sagde: O mit folk, tjen Allah (alene), thi I har ingen guder undtagen Ham (alene). Og formindsk ikke mål og vægt. Jeg ser jer i velstand, og jeg frygter for jer straffen på en dag, der vil omringe (jer).

والى مدين اخاهم شعيبا قال يقوم اعبدوا
الله ما لكم من اله غيره ولا تنقصوا المكيال
والميزان اني اريكم بخير واني اخاف عليكم
عذاب يوم محيط ٨٥

86. Og o mit folk, giv fuldt mål og vægt med retfærdighed og formindsk ikke tingene for menneskene og begå ikke overtrædelser på jorden, idet I stifter ufred.

ويقوم اوفوا المكيال والميزان بالقسط ولا
تبخسوا الناس اشياءهم ولا تعثوا في الارض
مفسدين ٨٦

87. Den varige (løn) hos Allah er bedre for jer, hvis I er troende. Og jeg er ikke nogen vogter over jer.

بقيت الله خير لكم ان كنتم مؤمنين وما انا
عليكم بحفيظ ٨٧

[17] Disse sendebud var hellige mænd fra omegnen, der ved Guds åbenbaring havde fået pålæg om at drage til Lot og advare ham og fortælle ham, hvor han skulle drage hen.

[18] Det synes, at Lots folk blev tilintetgjort ved at voldsomt jordskælv, ledsaget af vulkanagtige udbrud.

88. De sagde: O Sju'aib, mon din bøn påbyder dig, at vi skal forlade det, vore fædre tilbad, eller at vi holder op med at handle med vores ejendom, som vi vil? Du er visselig blødhjertet (og) retfærdig.

قالوا يشعيب اصلوتك تأمرك ان نترك ما
يعبد اباؤنا او ان نفعل في اموالنا ما نشؤا
انك لانت الحليم الرشيد ﴿٨٨﴾

89. Han svarede: O mit folk, hvad mener I? Hvis jeg følger et klart bevis fra min Herre, og Han har forsynet mig med en skøn forsørgelse fra Sig, (hvad vil I da svare Ham)? Og jeg ønsker ikke at gøre det samme mod jer, som jeg forbyder jer at gøre. Jeg ønsker kun at forbedre (jer), såvidt jeg formår. Jeg har ingen magt (til at fuldføre noget) undtagen ved Allah. Til Ham har jeg sat min fortrøstning, og til Ham vender jeg mig.

قال يقوم ارءيتم ان كنت على
بينة من ربي ورزقني منه رزقا
حسنا وما اريد ان اخالفكم الى
ما انهكم عنه ان اريد الا الاصلاح
ما استطعت وما توفيقي الا بالله
عليه توكلت واليه انيب ﴿٨٩﴾

90. O mit folk, lad ikke (jeres) fjendskab mod mig forlede jer til synd, så at det samme rammer jer, som ramte Noahs folk eller Hûds folk eller Sâlihs folk, og Lots folk er ikke langt borte fra jer.

ويقوم لا يجرمنكم شقاقي ان يصيبكم مثل
ما اصاب قوم نوح او قوم هود او قوم صلح
وما قوم لوط منكم ببعيد ﴿٩٠﴾

91. Bed jeres Herre om tilgivelse og vend jer til Ham, thi min Herre er Barmhjertig, fuld af Kærlighed.

واستغفروا ربكم ثم توبوا اليه ان ربي رحيم
ودود ﴿٩١﴾

92. De sagde: O Sju'aib, vi forstår ikke meget af det, du siger. Og vi ser dig som en, der er svag iblandt os. Og havde det ikke været for din stamme, så ville vi have stenet dig. Du er ikke nogen mægtig (mand) blandt os.

قالوا يشعيب ما نفقه كثيرا مما تقول وانا
لنرىك فينا ضعيفا ولولا رهطك لرجمنك و
ما انت علينا بعزيز ﴿٩٢﴾

93. Han sagde: O mit folk, har min stamme større betydning for jer end Allah? Og I har (så at sige) kastet Ham

قال يقوم ارهطي اعز عليكم من الله واتخذتموه

وَرَآءَكُمْ ظِهْرِيًّا ؕ اِنَّ رَبِّىْ بِمَا تَعْمَلُوْنَ مُحِيْطٌ ﴿٩٣﴾

bag jeres rygge. Sandelig, min Herre omfatter (alt), hvad I øver [19].

وَيٰقَوْمِ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّىْ عَامِلٌ ؕ سَوْفَ
تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ يَّاْتِيْهِ عَذَابٌ يُّخْزِيْهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ ؕ
وَارْتَقِبُوْۤا اِنِّىْ مَعَكُمْ رَقِيْبٌ ﴿٩٤﴾

94. O mit folk, handl I (kun) på jeres stade. Se, jeg handler (også). Snart vil I vide, over hvem der vil komme en straf, der vil beskæmme ham, og hvem der er løgner. Vent kun; thi se, jeg venter sammen med jer.

وَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَّالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ
بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَاَخَذَتِ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَاَصْبَحُوْا
فِىْ دِيَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ۙ ﴿٩٥﴾

95. Og da Vores befaling (til straf) kom, reddede Vi Sju'aib og dem, der troede sammen med ham ved en barmhjertighed(sgerning) fra Os, og straffen greb dem, der var uretfærdige, og de lå om morgenen sammenkrøbne i deres huse,

كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا ؕ اَلَا بُعْدًا لِّمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ
ثَمُوْدُ ﴿٩٦﴾ ع

96. Som om de aldrig havde boet i dem. Husk, forstødt er Midian ligesom Thamûd blev forstødt.

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۙ ﴿٩٧﴾

97. Vi sendte visselig Moses med Vore tegn og en åbenbar fuldmagt

اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ فَاتَّبَعُوْۤا اَمْرَ فِرْعَوْنَ ۚ وَمَاۤ
اَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيْدٍ ﴿٩٨﴾

98. Til Farao og hans fyrster. Men de fulgte Faraos befaling, skønt Faraos befaling ikke var retfærdig.

يَقْدُمُ قَوْمَهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَاَوْرَدَهُمُ النَّارَ ؕ وَبِئْسَ
الْوِرْدُ الْمَوْرُوْدُ ﴿٩٩﴾

99. Han vil gå foran sit folk på opstandelsens dag og vil føre dem til ilden, og slet er drikkestedet, som de føres ned til [20].

وَاُتْبِعُوْا فِىْ هٰذِهٖ لَعْنَةً وَّيَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ بِئْسَ الرِّفْدُ
الْمَرْفُوْدُ ﴿١٠٠﴾

100. Og de vil blive fulgt af en forbandelse i denne (verden) og på opstandelsens dag, og slet er den støtte, de støttede sig til.

[19] Muhammads stamme (Bânu Hâsjim) betød også beskyttelse for ham.

[20] *Awrada* betyder: føre ned til et drikkested *(Wird)*. De, som følger Farao, tror, de skal nå et godt mål derved (et drikke- eller vandingssted). I virkelighed fører de, som er oprørske mod Gud, kun deres tilhængere til helvedesilden. I udtrykket ligger også, at de ledes som kvæg (altså uden nogen eftertanke).

101. Dette er (en) af efterretningerne om de (ødelagte) byer, som Vi beretter dig. Af dem er der (nogle) der står (endnu), og blandt dem er der (nogle), som er mejet ned.

ذَٰلِكَ مِنْ أَنۢبَآءِ ٱلْقُرَىٰ نَقُصُّهُۥ عَلَيْكَ مِنْهَا قَآئِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠١﴾

102. Og Vi var ikke uretfærdige mod dem, men de var uretfærdige mod sig selv. Og deres (såkaldte) guder, som de påkaldte i stedet for Allah, nyttede dem ikke det mindste, da din Herres befaling (om straf) kom. De øgede kun deres fordærv.

وَمَا ظَلَمْنَٰهُمْ وَلَٰكِن ظَلَمُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ فَمَآ أَغْنَتْ عَنْهُمْ ءَالِهَتُهُمُ ٱلَّتِى يَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مِن شَىْءٍ لَّمَّا جَآءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ﴿١٠٢﴾

103. Og således er din Herres greb, når Han griber byerne, og de øver uret (på uret). Din Herres greb er visselig smertefuldt (og) voldsomt.

وَكَذَٰلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَآ أَخَذَ ٱلْقُرَىٰ وَهِىَ ظَٰلِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُۥٓ أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٣﴾

104. I dette er der visselig et tegn for dem, der frygter straffen i det hinsides. Dette er den dag, hvor menneskene skal forsamles for Ham, og dette er en dag, som skal bevidnes (af alle).

إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ ٱلْءَاخِرَةِ ذَٰلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لَّهُ ٱلنَّاسُ وَذَٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ ﴿١٠٤﴾

105. Og Vi udsætter den kun til en beregnet frist.

وَمَا نُؤَخِّرُهُۥٓ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ ﴿١٠٥﴾

106. Når den kommer, skal ingen sjæl tale undtagen med Hans billigelse. (Nogle) af dem vil da være elendige og (andre) lykkelige.

يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِۦ فَمِنْهُمْ شَقِىٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٦﴾

107. Hvad angår de elendige, så (vil de være) i ilden, hvor der vil være sukken og stønnen for dem.

فَأَمَّا ٱلَّذِينَ شَقُوا۟ فَفِى ٱلنَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٧﴾

108. De skal forblive der, så længe himlene og jorden består, hvis din Herre vil; thi din Herre er Den, der gennemfører (alt) hvad Han ønsker.

خَٰلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ ٱلسَّمَٰوَٰتُ وَٱلْأَرْضُ إِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٠٨﴾

109. Og hvad de lykkelige angår, så (skal de være) i haven og forblive der,

وَأَمَّا ٱلَّذِينَ سُعِدُوا۟ فَفِى ٱلْجَنَّةِ خَٰلِدِينَ فِيهَا مَا

så længe himlene og jorden består, hvis din Herre vil, en gave, som ikke skal afbrydes [21].

دَامَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَ ۖ
عَطَآءً غَيْرَ مَجْذُوذٍ ﴿١٠٩﴾

110. Vær da ikke i tvivl (o læser) om det, disse (folk) tilbeder. De tilbeder kun, som deres fædre tilbad før (dem), og Vi vil visselig betale dem deres del uforkortet.

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هٰٓؤُلَآءِ ۚ مَا يَعْبُدُونَ
إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَآؤُهُم مِّن قَبْلُ ۚ وَإِنَّا لَمُوَفُّوهُمْ
نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنقُوصٍ ﴿١١٠﴾

111. Og Vi gav visselig Moses Bogen (for at fjerne stridigheder mellem Israels børn), men (efter nogen tid) blev de (også) uenige om den. Og hvis der ikke allerede var udgået et (barmhjertighedens) ord fra din Herre, så var der allerede blevet truffet afgørelse dem imellem. Og (nu) er de (folk) i foruroligende tvivl angående den.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتٰبَ فَاخْتُلِفَ
فِيهِ ۗ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ
لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ
مُرِيبٍ ﴿١١١﴾

112. Og visselig, alt er endnu ikke (blevet gengældt dem), men din Herre skal gengælde dem deres gerninger fuldtud, thi Han er vel vidende om, hvad de gør.

وَإِنَّ كُلًّا لَّمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ أَعْمٰلَهُمْ ۚ إِنَّهُ بِمَا
يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١٢﴾

113. Vær da oprigtig (o Profet), som det er blevet befalet dig, og (det skal også) de (være), som har vendt sig (til Gud) sammen med dig. Og overskrid ikke grænserne, thi Han ser (alt), hvad I øver.

فَاسْتَقِمْ كَمَآ أُمِرْتَ وَمَن تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا ۚ
إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٣﴾

114. Og gør ingen tilnærmelser til dem, som er uretfærdige, for at ilden ikke skal berøre jer. (I så fald) vil I

وَلَا تَرْكَنُوٓا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا

[21] Paradiset er evigt, 'en gave, som ikke skal afbrydes'. Hvad helvede angår (v. 108), så gennemfører Gud alt, hvad Han vil. Se 'Jeg har kun skabt djinner og mennesker for at de skal tjene Mig' (51:57) og 'Han har foreskrevet Sig Selv barmhjertighed' (f.eks. 6:13). Profeten har sagt: »Der vil komme over helvede en dag, hvor dens porte skal slå imod hinanden.« (Musnad og Fath). En anden hadîth siger: »Efter at englene og profeterne og de troende er gået i forbøn, vil Gud sige: Nu er det Min tur, og Han vil tage ud af ilden en håndfuld, som aldrig har gjort noget godt.« (Bukhârî og Muslim). Se 39:68 om hele jorden, der vil være en håndfuld for Ham på opstandelsens dag.

ikke have nogen venner ved siden af Allah. og så vil I ikke blive hjulpet.

لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَآءَ ثُمَّ لَا تُنْصَرُوْنَ ﴿١١٤﴾

115. Og hold bøn ved dagens to ender og i den nærmeste (del) af natten, thi de gode gerninger driver de onde på flugt. Dette er en formaning for dem. der vil tænke efter.

وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا مِّنَ الَّيْلِ اِنَّ
الْحَسَنٰتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّاٰتِ ۭ ذٰلِكَ ذِكْرٰى
لِلذّٰكِرِيْنَ ﴿١١٥﴾

116. Og vær udholdende, thi Allah lader ikke deres løn gå til spilde, som handler smukt.

وَاصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١١٦﴾

117. Hvorfor var der ikke blandt generationerne før jer nogle forstandige, der forbød (mennesker) at stifte ufred på jorden, undtagen nogle få af dem, som Vi reddede ud af deres midte? Men de, der var uretfærdige, fulgte det, som de var umådeholdne i, og de blev syndere.

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُوْنِ مِنْ قَبْلِكُمْ اُولُوْا بَقِيَّةٍ
يَّنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْاَرْضِ اِلَّا قَلِيْلًا مِّمَّنْ
اَنْجَيْنَا مِنْهُمْ ۚ وَاتَّبَعَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مَآ اُتْرِفُوْا فِيْهِ
وَكَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ﴿١١٧﴾

118. Og din Herre er ikke Den, der ødelægger byerne med urette, når deres folk handler retfærdigt.

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَّاَهْلُهَا
مُصْلِحُوْنَ ﴿١١٨﴾

119. Og hvis din Herre havde (gennemtvunget) Sin vilje, så havde Han gjort menneskeheden til een menighed, men de ville ikke holde op med at være uenige,

وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلَا
يَزَالُوْنَ مُخْتَلِفِيْنَ ﴿١١٩﴾

120. Med undtagelse af dem, som din Herre har vist barmhjertighed, og dertil har Han skabt dem. Og din Herres ord skal opfyldes: Jeg vil visselig fylde helvede med djinner og mennesker tilhobe.

اِلَّا مَنْ رَّحِمَ رَبُّكَ ۭ وَلِذٰلِكَ خَلَقَهُمْ ۭ وَ
تَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَاَمْلَـَٔنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ
وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٢٠﴾

121. Og Vi beretter dig alt det fra efterretningerne om sendebudene, hvormed Vi kan styrke dit hjerte. og heri er sandheden kommet til dig, en

وَكُلًّا نَّقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الرُّسُلِ
مَا نُثَبِّتُ بِهٖ فُؤَادَكَ ۚ وَجَآءَكَ فِيْ هٰذِهِ

formaning og en erindring for de troende[22].

الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٠﴾

122. Og sig til dem, der ikke tror: Handl I på jeres stade. Se, vi handler (også).

وَقُل لِّلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ ﴿١٢١﴾

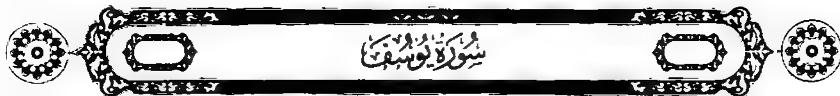
123. Og vent (blot). Se, vi venter (også).

وَانتَظِرُوا إِنَّا مُنتَظِرُونَ ﴿١٢٢﴾

124. Og Allahs er det usynlige i himlene og på jorden, og til Ham skal hele sagen bringes tilbage. Tjen derfor Ham og sæt din lid til Ham, og din Herre er ikke uvidende om, hvad I gør.

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

[22] Gud har ikke åbenbaret Muhammad de tidligere profeters historie blot for at korrigere de fejlagtige versioner, der skyldtes forvanskning af de tidligere hellige skrifter, men også for at styrke Profetens og de troendes hjerter ved de profetier om Islâms sejr, som indeholdes i disse beretninger. V. 124, der erklærer, at Allah er den eneste, der kender det usynlige, nemlig fremtiden, viser, at denne fortolkning er rigtig.

JÛSUF

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Alif Lâm Râ (Jeg er Allah, den Altseende). Dette er den klare Bogs vers.

الٓرٰ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ②

3. Vi har visselig åbenbaret den (som) en klar Qur'ân, for at I må kunne forstå [1].

اِنَّآ اَنْزَلْنٰهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ③

4. Vi beretter dig (alle ting) på den bedste måde, for Vi har åbenbaret dig denne Qur'ân, skønt du før var blandt dem, der ikke vidste besked (om sandheden) [2].

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ اَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَآ اَوْحَيْنَآ
اِلَيْكَ هٰذَا الْقُرْاٰنَ ۖ وَاِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهٖ لَمِنَ
الْغٰفِلِيْنَ ④

5. (Ihukom den tid,) da Josef sagde til sin fader: O min fader, jeg har visselig (i en drøm) set elleve stjerner og solen og månen, jeg så dem bøje sig for mig.

اِذْ قَالَ يُوْسُفُ لِاَبِيْهِ يٰٓاَبَتِ اِنِّيْ رَاَيْتُ
اَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَاَيْتُهُمْ
لِيْ سٰجِدِيْنَ ⑤

6. Han sagde: O min elskede søn, beret ikke din drøm til dine brødre, for at de ikke skal smede rænker mod dig, thi Satan er en åbenbar fjende for mennesket.

قَالَ يٰبُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلٰٓى اِخْوَتِكَ فَيَكِيْدُوْا
لَكَ كَيْدًا ۭ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ⑥

7. Og således (som du har set) vil din Herre udvælge dig og lære dig drømmes fortolkning [eller: (de gud-

وَكَذٰلِكَ يَجْتَبِيْكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَاْوِيْلِ

---

[1] *Qur'ân-an 'Arabijj-an* kan oversættes 'en arabisk Qur'ân' eller 'en klar og utvetydig Qur'ân. *'Aruba* betyder: han talte klart, tydeligt og uden nogen defekt (Lane & Aqrab). Verset siger da, at dette er den lov, der skulle åbenbares til profeten af Israels brødres sæd, Ismaeliternes sæd: Profeten lig Moses (5. Moseb. 18:18), og også, at Qur'ânen er klar, tydelig og uden defekter, hvilket er et klart bevis på dens guddommelige oprindelse.

[2] Sætningen 'Vi beretter dig alle ting på bedste måde' kan også oversættes: 'Vi beretter dig den skønneste af (alle) fortællinger'.

dommelige) tings kundskab] og fuldkomme Sin nåde over dig og over Jakobs slægt, ligesom Han fuldkommede den tidligere over dine fædre, Abraham og Isak; thi din Herre er Alvidende, Alviis.

الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ
كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِن قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ
إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝٦ ع

8. Der er sandelig i (historien om) Josef og hans brødre tegn for dem, der spørger (om sandheden)[3].

لَّقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِّلسَّائِلِينَ ۝٧

9. (Husk), da (brødrene) sagde (til hinanden): Josef og hans broder er visselig vor fader kærere end os, skønt vi er en (statelig) skare. Vor fader er visselig (indviklet) i en åbenbar fejltagelse (i denne sag).

إِذْ قَالُوا لَيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَىٰ
أَبِينَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا
لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝٨

10. Dræb Josef eller fordriv ham til et (fjernt) land. Jeres faders opmærksomhed vil (da) være for jer alene, og I kan bagefter være retfærdige folk.

اقْتُلُوا يُوسُفَ أَوِ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ
لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِن بَعْدِهِ
قَوْمًا صَالِحِينَ ۝٩

11. En af dem sagde: Dræb ikke Josef, men kast ham i brøndens dyb, hvis I må gøre noget. En eller anden rejsende vil (så) samle ham op.

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي
غَيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنتُمْ
فَاعِلِينَ ۝١٠

12. De sagde: O vor fader, hvorfor tror du os ikke, hvad angår Josef, når vi dog visselig ønsker ham alt godt?

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا
لَهُ لَنَاصِحُونَ ۝١١

13. Send ham med os i morgen, at han kan more sig og lege, og vi vil visselig vogte over ham.

أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَإِنَّا
لَهُ لَحَافِظُونَ ۝١٢

14. Han sagde: Se, det bedrøver mig virkelig, at I skulle tage ham bort, og jeg frygter, at ulven vil æde ham, når I ikke giver agt på ham.

قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَن تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَن
يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ۝١٣

[3] Josef-historien er ikke blot en beretning fra fortiden, den skal også tjene som tegn for dem, der spørger om Profetens sandhed, idet Josef-historien indeholder mange profetier om Muhammads egen fremtid. Se også v. 112, denne Sûras afslutningsvers.

15. De svarede: Hvis ulven æder ham, når vi dog er en (statelig) skare, så skulle vi sandelig være (store) tabere.

قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا
لَّخَاسِرُونَ ﴿١٥﴾

16. Da de nu havde taget ham bort og var enige om at kaste ham i brøndens dyb, åbenbarede Vi ham: Du skal (leve i sikkerhed og) visselig (en dag) underrette dem om denne deres gerning, medens de skal være uvidende (derom).

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوا أَن يَجْعَلُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ
وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُم بِأَمْرِهِمْ هَٰذَا وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٦﴾

17. Og de kom grædende til deres fader om aftenen.

وَجَاءُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٧﴾

18. De sagde: O vor fader, se, vi gav os til at løbe om kap og efterlod Josef ved vore brugs-ting. Da (kom) ulven (og) åd ham. Men du vil ikke tro os, selv om vi også er sandfærdige.

قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ
عِندَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا
وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٨﴾

19. Og de havde kommet falsk blod på hans skjorte. Han sagde: Nej, (det er ikke sandt, men) jeres sjæle har lettet jer (den onde) gerning. Derfor (kræves der af mig) en passende udholdenhed. Og Allah er (alene) Den, der bør kaldes til hjælp mod det I påstår.

وَجَاءُوا عَلَىٰ قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ
لَكُمْ أَنفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ
عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١٩﴾

20. Og der kom (en karavane af) rejsende, og de sendte deres vandbærer (til brønden), og han sænkede sin spand ned. (Da han opdagede Josef), sagde han: O lykkelige budskab, her er en yngling. Og de (rejsende) skjulte ham som en vare, men Allah vidste, hvad de gjorde.

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَىٰ دَلْوَهُ
قَالَ يَا بُشْرَىٰ هَٰذَا غُلَامٌ وَأَسَرُّوهُ بِضَاعَةً وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

21. Og de [nemlig: brødrene] solgte ham for en ringe pris, nogle få Dirham, og i denne (sag) var de ligegyldige [4].

وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا
فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢١﴾

22. Og den (mand) fra Ægypten, der (sluttelig) købte ham, sagde til sin hustru: Gør hans ophold ærefuldt. Måske vil han blive os til nytte, eller vi kan antage ham som en søn. Således gav Vi Josef en stærk stilling i landet, og (Vi gjorde det også), for at Vi kunne lære ham (alle) tings fortolkning. Og Allah fører Sin befaling sejrrig igennem, men de fleste mennesker ved (det) ikke.

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي
مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا ۚ وَكَذَٰلِكَ
مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ ۚ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

23. Og efter at han havde nået sin (fulde) modenhed, skænkede Vi ham visdom og viden: således belønner Vi dem, der handler godt.

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَكَذَٰلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٣﴾

24. Og hun. i hvis hus han var, søgte at forføre ham mod hans vilje. Og hun lukkede dørene og sagde: Kom herhen. Han svarede: Jeg søger tilflugt hos Allah, thi min Herre har gjort mit ophold skønt. Sandelig, de uretfærdige har aldrig held.

وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ
نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ
لَكَ ۚ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ ۖ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ
مَثْوَايَ ۖ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٤﴾

25. Og hun havde visselig tænkt på ham (for at forføre ham), og han havde tænkt angående hende, (at han ville modstå hende). Havde han ikke set et tydeligt tegn fra sin Herre, (havde han ikke kunnet vise sådan beslutsomhed). Således (skete det), for at Vi kunne afvende det onde og de skændige ting fra ham; thi han var en af Vore udvalgte tjenere.

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ ۖ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ
رَأَىٰ بُرْهَانَ رَبِّهِ ۚ كَذَٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ
السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ ۚ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا
الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٥﴾

[4] De, der solgte Josef, var ikke karavanen, men hans brødre. Foregående vers viser nemlig, at de satte stor pris på den fundne unge mand, jvf. vandbærerens udbrud og den kendsgerning, at de skjulte ham. Josefs brødre derimod solgte ham ikke for vindings skyld, men for at komme af med ham.

26. De løb begge mod døren, og hun sønderrev hans skjorte i ryggen, og de mødte hendes herre i døren. Hun sagde: Hvad anden straf er der for den, som har ondt i sinde mod dit hus [nemlig: din hustru], end at han skal fængsles eller (lide) en streng straf?

وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَّ
اَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَآءُ مَنْ اَرَادَ
بِاَهْلِكَ سُوْٓءًا اِلَّآ اَنْ يُّسْجَنَ اَوْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٢٦﴾

27. Han sagde: Det var hende, som søgte at forføre mig mod min vilje. Og et vidne fra hendes husholdning bevidnede: Hvis hans skjorte er sønderrevet forpå, så taler hun sandt, og han er en af løgnerne.

قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِيْ عَنْ نَّفْسِيْ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ
اَهْلِهَا اِنْ كَانَ قَمِيْصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ
وَهُوَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٢٧﴾

28. Men hvis hans skjorte er sønderrevet i ryggen, så lyver hun, og han er en af de sanddru.

وَاِنْ كَانَ قَمِيْصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ
مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٢٨﴾

29. Da han nu havde set, at hans skjorte var sønderrevet i ryggen, sagde han: Det er sandelig en kvindelist. Jeres list er visselig mægtig.

فَلَمَّا رَاٰ قَمِيْصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ اِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ
اِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيْمٌ ﴿٢٩﴾

30. Josef, vend dig fra denne (misgerning, idet du tilgiver den), og du (min hustru), bed om tilgivelse for din synd. thi du er visselig en af synderne.

يُوْسُفُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا وَاسْتَغْفِرِيْ لِذَنْۢبِكِ
اِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخٰطِـِٕيْنَ ﴿٣٠﴾

31. Og kvinderne i byen sagde: 'Azîz' hustru søger at forføre sin unge slave mod hans vilje. Han har visselig vakt hendes brændende kærlighed. Sandelig, vi mener, at hun (befinder sig) i en åbenbar vildfarelse.

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِيْنَةِ امْرَاَتُ الْعَزِيْزِ تُرَاوِدُ
فَتٰىهَا عَنْ نَّفْسِهٖ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا اِنَّا لَنَرٰىهَا
فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٣١﴾

32. Da hun nu hørte om deres listige tale, sendte hun bud til dem, og beredte et måltid for dem og gav hver enkelt af dem en kniv og sagde (til Josef): Kom ud til dem. Da de så ham, fandt de, at han var (en person) af stor værdighed og skar sig i hænderne (af overraskelse) og sagde: Han har be-

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ اَرْسَلَتْ اِلَيْهِنَّ وَاَعْتَدَتْ
لَهُنَّ مُتَّكَاً وَّاٰتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّيْنًا وَّ
قَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَاَيْنَهٗ اَكْبَرْنَهٗ وَقَطَّعْنَ
اَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا هٰذَا بَشَرًا اِنْ هٰذَآ

varet sig (mod ondt) af frygt for Allah. Dette er ikke et menneske. Denne er ene og alene en ædel engel.

إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ٣٢

33. Hun sagde: Denne er det, for hvis skyld I har dadlet mig. Jeg søgte visselig at forføre ham mod hans vilje, men han var standhaftig. Men hvis han ikke gør, hvad jeg befaler ham, så skal han visselig kastes i fængsel og sandelig være blandt de ydmygede.

قَالَتْ فَذَٰلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ ۖ وَلَقَدْ رَاوَدتُّهُ
عَن نَّفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ ۖ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا آمُرُهُ
لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونًا مِّنَ الصَّاغِرِينَ ٣٣

34. Han sagde: O min Herre, fængslet er mig kærere end det, de indbyder mig til, og hvis Du ikke afvender deres list fra mig, kunne jeg hælde mod dem og blive en af de uvidende.

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ
وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن
مِّنَ الْجَاهِلِينَ ٣٤

35. Da bønhørte hans Herre ham og vendte deres list fra ham, thi Han er visselig den Althørende, den Alvidende.

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ ۚ إِنَّهُ
هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٣٥

36. Så forekom det dem [nemlig: de fornemme blandt folket], efter at de havde set tegnene (på hans uskyld), at de skulle kaste ham i fængsel for en tid (for at beskytte deres anseelse).

ثُمَّ بَدَا لَهُم مِّن بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لَيَسْجُنُنَّهُ
حَتَّىٰ حِينٍ ٣٦ ٣ ع ٤ ١٣

37. Og to ynglinge kom i fængsel sammen med ham.En af dem sagde: Jeg har visselig set mig selv (i en drøm) presse vin (af druer). Og den anden sagde: Jeg har visselig set mig selv (i en drøm) bære brød, hvoraf fuglene spiste, på mit hoved. Meddel os dets tydning, thi vi anser dig for at være en af dem, der handler godt.

وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانِ ۖ قَالَ
أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا ۖ وَقَالَ
الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْزًا
تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ ۖ نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ ۖ
إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ٣٧

38. Han svarede: Den føde, hvormed I forsørges, skal ikke komme til jer, undtagen jeg har meddelt jer dets tydning, førend den kommer til jer. (At jeg kan gøre) dette skyldes det, min Herre har lært mig. Se, jeg har

قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَّأْتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ
قَبْلَ أَن يَأْتِيَكُمَا ۚ ذَٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي ۚ إِنِّي تَرَكْتُ
مِلَّةَ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُم بِالْآخِرَةِ هُمْ

forladt de folks religion, som ikke tror på Allah, og som fornægter det kommende (liv).

كٰفِرُوْنَ ﴿٣٨﴾

39. Og jeg følger mine fædres, Abrahams og Isaks og Jakobs religion. Det sømmer sig ikke for os, at vi sætter noget (eller nogen) ved siden af Allah. Dette er Allahs nåde mod os og mod mennesker, dog de fleste mennesker er ikke taknemmelige.

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ اٰبَآءِيْٓ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ ۚ مَا كَانَ لَنَآ اَنْ نُّشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٣٩﴾

40. O mine fængselsfæller, er forskellige herrer bedre, end Allah, den Ene, den Almægtige?

يٰصَاحِبَيِ السِّجْنِ ءَاَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُوْنَ خَيْرٌ اَمِ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٤٠﴾

41. I tilbeder ikke ved siden af Ham andet end navne, som I har opfundet, I og jeres fædre. Allah har ikke åbenbaret nogen fuldmagt derfor. Det tilkommer alene Allah at dømme. Han har befalet, at I ikke skal tilbede andre end Ham. Dette er den rette tro, men de fleste mennesker ved det ikke.

مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖٓ اِلَّآ اَسْمَآءً سَمَّيْتُمُوْهَآ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ مَّآ اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ۚ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ۚ اَمَرَ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّآ اِيَّاهُ ۚ ذٰلِكَ الدِّيْنُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٤١﴾

42. O mine fængselsfæller, hvad den ene af jer angår, så skal han give sin herre vin at drikke. Og hvad den anden angår, så skal han korsfæstes, og fuglene skal æde af hans hoved. Sagen, som I har spurgt mig til råds om, er afgjort [5].

يٰصَاحِبَيِ السِّجْنِ اَمَّآ اَحَدُكُمَا فَيَسْقِيْ رَبَّهٗ خَمْرًا ۚ وَاَمَّا الْاٰخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَاْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَّاْسِهٖ ۚ قُضِيَ الْاَمْرُ الَّذِيْ فِيْهِ تَسْتَفْتِيٰنِ ﴿٤٢﴾

43. Og han sagde til ham, som han mente ville blive reddet af dem: Husk mig hos din herre. Men Satan lod ham glemme at nævne det for hans herre. Så (Josef) forblev i fængslet nogle år [6].

وَقَالَ لِلَّذِيْ ظَنَّ اَنَّهٗ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِيْ عِنْدَ رَبِّكَ ۖ فَاَنْسٰىهُ الشَّيْطٰنُ ذِكْرَ رَبِّهٖ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِيْنَ ﴿٤٣﴾ ع ٥ ١٥

[5] *Salaba* (korsfæste) betyder klart: 'at dræbe ved korsfæstelse', for fuglene vil først æde af hans hoved, når han er død. Smlgn. 4:158 om Jesu korsfæstelse.

[6] Nogle fortolkere har ment, at Josef glemte at ihukomme sin Herre og Gud og derfor forblev i fængslet nogle år. Men v.46 viser, at det var hans fælle, der glemte at 'nævne' ham for 'sin herre'.

44. Og kongen sagde: Jeg har visselig (i en drøm) set syv fede køer, som syv magre opåd, og syv grønne aks og andre (syv) visne. O I stormænd, giv en kendelse angående min drøm, hvis I da forstår at tyde drømme.

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَىٰ سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ
سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا
الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُؤْيَايَ إِن كُنتُمْ لِلرُّؤْيَا تَعْبُرُونَ ﴿٤٣﴾

45. De svarede: (Det er kun) forvirrede drømme, og vi kender ikke drømmes fortolkning.

قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ
بِعَالِمِينَ ﴿٤٤﴾

46. Og den af de to (fængselsfæller), der var blevet reddet sagde, da han (nu) huskede efter en tid: Jeg vil meddele jer fortolkningen deraf, send derfor mig.

وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُم
بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ﴿٤٥﴾

47. (Og han kom til Josef og sagde): Josef, du sanddru, forklar os meningen med (at se i en drøm) syv fede køer, som syv magre opæder, og syv grønne aks og andre (syv) visne, for at jeg kan vende tilbage til folkene, så de kan vide besked.

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ
يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ
يَابِسَاتٍ لَّعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾

48. Han svarede: I vil så syv år i træk, og hvad I høster, skal I efterlade i aksene, undtagen en lille smule, som I spiser.

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدتُّمْ فَذَرُوهُ
فِي سُنبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٤٧﴾

49. Så vil der da komme derefter syv strenge (hunger)år, som vil fortære, hvad I har lagt op for dem, undtagen en smule, som I kan bevare.

ثُمَّ يَأْتِي مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا
قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تُحْصِنُونَ ﴿٤٨﴾

50. Så vil der efter dette komme et år, hvor folk vil blive hjulpet (ved ny frugtbarhed), og hvor de vil give gaver (for at fejre deres frelse) [7].

ثُمَّ يَأْتِي مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ
وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ﴿٤٩﴾ ع ١٩

[7] Der er i beretningen om Ægyptens hungerår en profetisk hentydning til den hungersnød, der ramte Makkanerne, fordi de forkastede Muhammad. *Ja'sirûn* (give gaver) kan også betyde: presse druer (jvf. v.37).

51. Og kongen sagde: Bring ham til mig. Og da sendebudet kom til ham [Josef], sagde han: Vend tilbage til din herre og spørg ham, hvordan det står til med de kvinder, som skar sig i hænderne, thi min herre kender (såre vel) deres list.

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُ
الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ
مَا بَالُ النِّسْوَةِ اللَّاتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ ۚ إِنَّ
رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾

52. (Kongen) sagde: Hvordan stod det til med jeres sag, da I søgte at forføre Josef mod hans vilje? De svarede: Han bevarede sig (mod ondt) af frygt for Allah. Vi véd ikke noget ondt (at sige) imod ham. (Derpå) sagde 'Azîz' hustru: Nu er sandheden kommet for en dag. Jeg søgte at forføre ham mod hans vilje, og han er visselig en af dem, der taler sandt [8].

قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاوَدتُّنَّ يُوسُفَ عَن
نَّفْسِهِ ۚ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ
مِن سُوءٍ ۚ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ الْآنَ حَصْحَصَ
الْحَقُّ أَنَا رَاوَدتُّهُ عَن نَّفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ
الصَّادِقِينَ ﴿٥٢﴾

53. (Josef sagde): Dette (forhør forlangte jeg) for at han ['Azîz] kan vide, at jeg ikke har været troløs mod ham i (hans) fravær, og at Allah ikke leder de troløses list (til sejr).

ذَٰلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
كَيْدَ الْخَائِنِينَ ﴿٥٣﴾

[13. del]

54. Og jeg anser ikke mig selv for at være fri for fejl, thi sjælen påbyder (ofte) det onde, undtagen for den, som min Herre har vist barmhjertighed, thi min Herre er Tilgivende, Barmhjertig [9].

وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي ۚ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ
إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي ۚ إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٤﴾

55. Og kongen sagde: Bring ham hid. Jeg vil udvælge ham for mig selv.

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصْهُ

[8] Ligesom *'Azîz'* hustru med urette anklagede Josef for sanseligt begær, således vil Profeten også blive anklaget i samme sag. Men som i Josefs tilfælde vil der også, hvad den Hellige Profet angår, blive tale om en fuldkommen renselse for alle beskyldninger.

[9] En profet kan ikke begå nogen synd, kun rent menneskelige, ikke-moralske fejl. Ordene *zulm* og *dhanb*, der af og til bruges om profeter, kan begge betyde '(ikke-moralske) fejl', medens ordet *djurm*, der står for 'synd', aldrig bruges om profeter. Jfr. dette vers med 75:3 og 89:28-31, hvad de tre hovedstadier i sjælens udvikling angår.

Efter at han havde talt med ham, sagde han: Sandelig, du er fra i dag hos os (en mand, hvis stilling er) stærk (og) betroet [10].

لِنَفْسِيْ ۚ فَلَمَّا كَلَّمَهٗ قَالَ اِنَّكَ الْيَوْمَ
لَدَيْنَا مَكِيْنٌ اَمِيْنٌ ﴿٥٥﴾

56. Han sagde: Sæt mig over landets skatkamre, thi jeg er en (god) vogter og vel vidende (om sådanne ting).

قَالَ اجْعَلْنِيْ عَلٰى خَزَآئِنِ الْاَرْضِ ۚ اِنِّيْ
حَفِيْظٌ عَلِيْمٌ ﴿٥٦﴾

57. Og således befæstede Vi Josefs (stilling) i landet. Han boede i det, hvor han ville. Vi skænker Vor barmhjertighed til hvem Vi vil, og Vi lader ikke deres løn gå til spilde, som handler smukt.

وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوْسُفَ فِي الْاَرْضِ ۚ يَتَبَوَّاُ مِنْهَا
حَيْثُ يَشَآءُ ۗ نُصِيْبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَّشَآءُ وَلَا نُضِيْعُ
اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٥٧﴾

58. Men lønnen i det hinsides er sandelig bedre for dem, der tror og handler retfærdigt.

ع وَلَاَجْرُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿٥٨﴾

59. Og Josefs brødre kom (også under hungersnøden) og trådte ind til ham. Da genkendte han dem, medens de var uvidende om ham.

وَجَآءَ اِخْوَةُ يُوْسُفَ فَدَخَلُوْا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ
لَهٗ مُنْكِرُوْنَ ﴿٥٩﴾

60. Og da han havde forsynet dem med deres forsyning (af korn), sagde han: Bring mig jeres broder på fædrene side. Har I ikke set, at jeg har givet jer fuldt mål, og at jeg er den bedste af (alle) værter?

وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ قَالَ ائْتُوْنِيْ بِاَخٍ لَّكُمْ
مِّنْ اَبِيْكُمْ ۚ اَلَا تَرَوْنَ اَنِّيْۤ اُوْفِي الْكَيْلَ وَاَنَا خَيْرُ
الْمُنْزِلِيْنَ ﴿٦٠﴾

61. Men hvis I ikke bringer ham til mig, så vil I ikke få nogen (fremtidig) tilmåling hos mig, ejheller skal I komme mig nær.

فَاِنْ لَّمْ تَاْتُوْنِيْ بِهٖ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِيْ وَلَا
تَقْرَبُوْنِ ﴿٦١﴾

62. De svarede: Vi vil forsøge at påvirke vor fader til at skilles fra ham, og vi vil visselig gøre det.

قَالُوْا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ اَبَاهُ وَاِنَّا لَفٰعِلُوْنَ ﴿٦٢﴾

63. Og han sagde til sine tjenere: Læg deres penge i deres sadeltasker, for at de kan opdage dem, nå de vender

وَقَالَ لِفِتْيٰنِهِ اجْعَلُوْا بِضَاعَتَهُمْ فِيْ رِحَالِهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُوْنَهَاۤ اِذَا انْقَلَبُوْۤا اِلٰۤى اَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ

[10] Både *makîn* (stærk) og *amîn* (betroet) bruges om profeter. se 81:21-22.

يَرْجِعُونَ ﴿٦٢﴾

hjem til deres familie, så at de vil vende tilbage.

فَلَمَّا رَجَعُوٓا إِلَىٰٓ أَبِيهِمْ قَالُوا يَـٰٓأَبَانَا مُنِعَ مِنَّا ٱلْكَيْلُ
فَأَرْسِلْ مَعَنَآ أَخَانَا نَكْتَلْ وَإِنَّا لَهُۥ لَحَـٰفِظُونَ ﴿٦٣﴾

64. Da de var vendt tilbage til deres fader, sagde de: O vor fader, en (fremtidig) tilmåling (af korn) er blevet os nægtet, send da med os vor broder, så vil vi få vor tilmåling, og vi skal sandelig vogte ham (vel).

قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَآ أَمِنتُكُمْ
عَلَىٰٓ أَخِيهِ مِن قَبْلُ ۖ فَٱللَّهُ خَيْرٌ حَـٰفِظًا ۖ وَهُوَ
أَرْحَمُ ٱلرَّٰحِمِينَ ﴿٦٤﴾

65. Han sagde: Mon jeg kan betro ham til jer på anden måde, end jeg betroede jeres broder (Josef) til jer tidligere? Dog Allah er den Bedste Vogter, og Han er den Barmhjertigste af (alle) barmhjertige.

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَـٰعَهُمْ وَجَدُوا بِضَـٰعَتَهُمْ
رُدَّتْ إِلَيْهِمْ ۖ قَالُوا يَـٰٓأَبَانَا مَا نَبْغِى ۖ
هَـٰذِهِۦ بِضَـٰعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا ۖ وَنَمِيرُ أَهْلَنَا
وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ۖ ذَٰلِكَ
كَيْلٌ يَسِيرٌ ﴿٦٥﴾

66. Og da de åbnede deres bagage, fandt de deres penge, (som var) givet tilbage til dem. De sagde: O vor fader, hvad kan vi forlange mere? Her er vores penge, (som er) givet os tilbage. Vi vil bringe forsyning til vor familie og vogte vor broder (vel), og vi skal ydermere have, hvad en kamel kan bære. Denne (ekstra) tilmåling er let (vundet).

قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُۥ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِّنَ
ٱللَّهِ لَتَأْتُنَّنِى بِهِۦٓ إِلَّآ أَن يُحَاطَ بِكُمْ ۖ فَلَمَّآ ءَاتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ
قَالَ ٱللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٦٦﴾

67. Han svarede: Jeg vil ikke sende ham med jer, førend I giver mig et højtideligt løfte i Allahs navn, at I visselig vil bringe ham (tilbage), med mindre I er (helt) omringede. Og efter at de havde givet ham det højtidelige løfte, sagde han: Allah er Vogter over det, vi har sagt.

وَقَالَ يَـٰبَنِىَّ لَا تَدْخُلُوا مِنۢ بَابٍ وَٰحِدٍ وَٱدْخُلُوا
مِنْ أَبْوَٰبٍ مُّتَفَرِّقَةٍ ۖ وَمَآ أُغْنِى عَنكُم مِّنَ ٱللَّهِ
مِن شَىْءٍ ۖ إِنِ ٱلْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ ۖ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۖ وَعَلَيْهِ

68. Og han sagde: O mine sønner, drag ikke ind ad een port, men drag ind ad forskellige porte. Og jeg kan ikke nytte jer det mindste mod Allah. Afgørelsen hviler hos Allah alene. Ham sætter jeg min lid til, og til Ham

skal de, der vil sætte deres lid (til nogen), (alene) sætte deres lid.

فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٨﴾

69. De drog nu ind på den måde, deres fader havde befalet dem; det kunne intet nytte dem mod Allah, men det var en trang i Jakobs sjæl, som han tilfredsstillede (på denne måde), og han ejede stor kundskab, fordi Vi havde belært ham, men de fleste mennesker ved det ikke [11].

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي
عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ
قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٩﴾ ع ٨

70. Da de nu var draget ind til Josef, gav han sin broder ophold hos sig. Han sagde: Sandelig, jeg er din broder. Vær da ikke (længere) bedrøvet over, hvad de har gjort.

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي
أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧٠﴾

71. Da han nu havde forsynet dem med deres forsyning (af korn), anbragte han sit drikkebæger i sin broders sadeltaske. Da råbte en herold: O (I folk i) karavanen, I er visselig tyve.

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ
فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا
الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ﴿٧١﴾

72. De svarede, idet de vendte sig til dem: Hvad er det, I savner?

قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٧٢﴾

73. De sagde: Vi savner kongens målebæger, og til den, der bringer det, er der en kamellast, og jeg er ansvarlig for det.

قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ
بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٣﴾

74. De svarede: Ved Allah, I ved sandelig, at vi ikke er kommet for at stifte ufred i landet, og vi er ikke tyve.

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ
وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ﴿٧٤﴾

75. De sagde: Og hvad er straffen derfor, hvis I er løgnere?

قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٥﴾

76. De svarede: Straffen for det skal være, at den, i hvis sadeltaske det findes, selv skal være gengæld derfor. Således lønner vi de uretfærdige.

قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَٰلِكَ
نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾

[11] Jakob var klar over, at Josef befandt sig i Ægypten. Han bad dem drage ind ad forskellige porte, for at Josefs folk kunne få lejlighed til at træffe Benjamin uden brødrenes viden.

77. Og (herolden) begyndte med deres tasker førend (Josefs) broders taske. Men så bragte han det frem fra hans broders taske. Således lagde Vi planen for Josef. Han kunne ikke have taget sin broder under kongens lov, medmindre Allah havde villet. Vi ophøjer i rangklasser, hvem Vi vil. Og over enhver, der har kundskab, er der En, som er Alvidende [12].

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَآءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا
مِن وِعَآءِ أَخِيهِ كَذَٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ
لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِى دِينِ الْمَلِكِ إِلَّآ أَن يَشَآءَ اللَّهُ
نَرْفَعُ دَرَجَٰتٍ مَّن نَّشَآءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِى عِلْمٍ
عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾

78. De sagde: Hvis han har stjålet, så har hans broder allerede tidligere begået tyveri. Men Josef holdt (sin reaktion) hemmelig i sit sind og åbenbarede den ikke for dem. Han sagde (til sig selv): I er på et ondt stade, og Allah ved bedst, hvad I påstår.

قَالُوٓا إِن يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُۥ مِن قَبْلُ
فَأَسَرَّهَا يُوسُفُ فِى نَفْسِهِۦ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ
أَنتُمْ شَرٌّ مَّكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾

79. De sagde: O du mægtige, hans fader er visselig en olding. Tag derfor en af os i hans sted, thi vi ser, at du er (en) af dem, der handler godt.

قَالُوا يَٰٓأَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُۥٓ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ
أَحَدَنَا مَكَانَهُۥٓ إِنَّا نَرَىٰكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾

80. Han svarede: Jeg søger tilflugt hos Allah mod (den tanke), at vi skulle tage nogen anden end den, hos hvem vi har fundet vor ejendom. Så ville vi visselig høre til de uretfærdige.

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَن نَّأْخُذَ إِلَّا مَن وَجَدْنَا مَتَٰعَنَا
عِندَهُۥٓ إِنَّآ إِذًا لَّظَٰلِمُونَ ﴿٧٩﴾

81. Da de nu var fortvivlede angående ham, gik de afsides (og holdt) hemmelig rådslagning. Den ældste af dem sagde: Ved I ikke, at jeres fader allerede har taget et højtideligt løfte af jer i Allahs navn, og at I tidligere

فَلَمَّا اسْتَيْـَٔسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ
تَعْلَمُوٓا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُم مَّوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ

[12] I v. 71 siges det, at Josef lagde et drikkebæger i sin broders taske, måske som gave. Det bæger, der savnes, er et målebæger (v. 73), som måske er kommet i Benjamins sæk ved en fejltagelse, enten fra Josefs side eller fra den, som foretog tilmålingen. Det er også muligt, at det samme bæger er blevet brugt både som drikke- og målebæger, og at Josef ved en fejltagelse, adspredt under indtrykket af den tilstundende afsked med Benjamin, har anbragt dette bæger i Benjamins bagage. I hvert fald kaldes fejltagelsen her for 'Guds plan', som skulle give Josef mulighed for at beholde sin broder, hvad han ikke uden videre kunne efter den dagældende lov.

har svigtet angående Josef? Jeg vil da ikke forlade landet, førend min fader tillader mig (det), eller Allah træffer afgørelse for mig, og Han er den Bedste af (alle) dommere [13].

وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ
حَتَّىٰ يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨١﴾

82. Vend tilbage til jeres fader og sig: O vor fader, din søn har visselig stjålet, og vi kan ikke bevidne andet end det, vi ved, og vi kunne ikke være vogtere over det usete.

ارْجِعُوا إِلَىٰ أَبِيكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ
وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ
حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾

83. Spørg kun (folkene fra) den by, vi var i, og karavanen, som vi kom hid med, og vi er visselig sanddru.

وَاسْأَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا
فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٣﴾

84. (Da de havde sagt dette til Jakob,) sagde han: Nej, (dette kan ikke være sandt), men jeres sjæle har foregøglet jer noget, derfor er tålmodighed (fra min side) passende. Måske vil Allah bringe mig dem sammen, thi Han er visselig den Alvidende, den Alvise.

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا
فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا
إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٤﴾

85. Og han vendte sig fra dem og sagde: O jeg sørger over Josef, og hans øjne fyldtes med tårer af sorg, men han undertrykte (sin sorg) [14].

وَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسَفَىٰ عَلَىٰ يُوسُفَ وَابْيَضَّتْ
عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٨٥﴾

86. De sagde: Ved Allah, (det lader til, at) du ikke vil ophøre med at mindes Josef, førend du er (ganske) udmarvet, eller du hører til dem, der går til grunde.

قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَأُ تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا
أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٨٦﴾

[13] *Kabîr* (ældst) kan betyde: 'leder, ældre, ældst'. Det er nytteløst at diskutere, om det drejer sig om Ruben eller Judah. Bibelen har ikke noget berettiget krav på at være sandhedsvidne.

[14] Udtrykket 'at hans øjne blev hvide af sorg', betyder ikke, at han blev blind, men kun at hans øjne fyldtes med tårer (se Lane og Bihâr). Yderligere siger netop dette vers, at han stadig undertrykte sin sorg, og der er da intet, der taler til gunst for, at Jakob skulle have grædt så voldsomt, at han blev blind. Desuden viser ordene 'bringe sammen' i v.84, at Jakob havde guddommelig viden om, at de begge (Josef og Benjamin) vil blive hans igen.

87. Han svarede: Jeg klager kun min kummer og min sorg til Allah, og jeg ved fra Allah, hvad I ikke ved.

قَالَ إِنَّمَآ أَشْكُوا۟ بَثِّى وَحُزْنِىٓ إِلَى ٱللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ
ٱللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

88. O mine sønner, gå og spørg nyt om Josef og hans broder og fortvivl ikke om Allahs barmhjertighed, thi ingen fortvivler om Allahs barmhjertighed, undtagen de vantros folk.

يَٰبَنِىَّ ٱذْهَبُوا۟ فَتَحَسَّسُوا۟ مِن يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا
تَا۟يْـَٔسُوا۟ مِن رَّوْحِ ٱللَّهِ ۖ إِنَّهُۥ لَا يَا۟يْـَٔسُ مِن رَّوْحِ
ٱللَّهِ إِلَّا ٱلْقَوْمُ ٱلْكَٰفِرُونَ ﴿٨٧﴾

89. Da de så trådte ind til ham, sagde de: O du mægtige, fattigdom har ramt os og vor familie, og vi har bragt en ringe sum penge. Men giv os (alligevel) fuldt mål og skænk os (mere) som almisse, thi Allah belønner dem, der giver almisser.

فَلَمَّا دَخَلُوا۟ عَلَيْهِ قَالُوا۟ يَٰٓأَيُّهَا ٱلْعَزِيزُ
مَسَّنَا وَأَهْلَنَا ٱلضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَٰعَةٍ
مُّزْجَىٰةٍ فَأَوْفِ لَنَا ٱلْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَآ ۖ
إِنَّ ٱللَّهَ يَجْزِى ٱلْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٨٨﴾

90. Han svarede: Mon I ved, hvad I gjorde ved Josef og hans broder, da I var uvidende?

قَالَ هَلْ عَلِمْتُم مَّا فَعَلْتُم بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ
أَنتُمْ جَٰهِلُونَ ﴿٨٩﴾

91. De svarede: Er du da visselig Josef? Han sagde: Jeg er Josef, og dette er min broder. Allah har visselig været os nådig. Sandelig, for dem, som er retfærdige og udholdende, og for dem, som handler godt, lader Allah visselig ikke belønningen gå til spilde.

قَالُوٓا۟ أَءِنَّكَ لَأَنتَ يُوسُفُ ۖ قَالَ أَنَا۠ يُوسُفُ وَهَٰذَآ
أَخِى ۖ قَدْ مَنَّ ٱللَّهُ عَلَيْنَآ ۖ إِنَّهُۥ مَن يَتَّقِ وَيَصْبِرْ
فَإِنَّ ٱللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾

92. De sagde: Ved Allah! Allah har visselig foretrukket dig fremfor os, og vi har sandelig været syndere.

قَالُوا۟ تَٱللَّهِ لَقَدْ ءَاثَرَكَ ٱللَّهُ عَلَيْنَا وَإِن كُنَّا
لَخَٰطِـِٔينَ ﴿٩١﴾

93. Han sagde: (Der skal) ingen anklage (være) mod jer i dag. Måtte Allah tilgive jer. Og Han er den Barm-

قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ ٱلْيَوْمَ ۖ يَغْفِرُ ٱللَّهُ لَكُمْ ۖ وَهُوَ

hjertigste af (alle) dem, der viser barmhjertighed [15].

ارْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ﴿٩٣﴾

94. Gå med denne min skjorte og læg den foran min fader, så vil han vide (alt). Og kom til mig med hele jeres familie.

اِذْهَبُوْا بِقَمِيْصِيْ هٰذَا فَاَلْقُوْهُ عَلٰى وَجْهِ اَبِيْ يَاْتِ
بَصِيْرًا ۚ وَاْتُوْنِيْ بِاَهْلِكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٩٤﴾

95. Og efter at karavanen var brudt op, sagde deres fader: Hvis det ikke var, at I ville mene, jeg har uret, (ville jeg sige), at jeg (ligesom) sporer lugten af Josef (i luften).

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيْرُ قَالَ اَبُوْهُمْ اِنِّيْ لَاَجِدُ رِيْحَ
يُوْسُفَ لَوْلَآ اَنْ تُفَنِّدُوْنِ ﴿٩٥﴾

96. De svarede: Ved Allah, du (befinder dig) sandelig (endnu) i din gamle fejltagelse.

قَالُوْا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِيْ ضَلٰلِكَ الْقَدِيْمِ ﴿٩٦﴾

97. Men da budbringeren nu kom, lagde han (skjorten) foran ham, og da vidste han det (med sikkerhed). Han sagde: Har jeg ikke sagt jer, at jeg visselig vidste fra Allah, hvad I ikke vidste [16]?

فَلَمَّآ اَنْ جَآءَ الْبَشِيْرُ اَلْقٰىهُ عَلٰى وَجْهِهٖ فَارْتَدَّ
بَصِيْرًا ۚ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ ۚ اِنِّيْٓ اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا
لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٩٧﴾

98. De sagde: O vor fader, bed for os (Allah) om tilgivelse for vore synder, thi vi har sandelig været syndere.

قَالُوْا يٰٓاَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَآ اِنَّا كُنَّا
خٰطِـِٕيْنَ ﴿٩٨﴾

99. Han sagde: Jeg vil visselig bede min Herre om tilgivelse for jer. Han er sandelig den Tilgivende, den Barmhjertige.

قَالَ سَوْفَ اَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّيْ ۗ اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ
الرَّحِيْمُ ﴿٩٩﴾

---

[15] Der er mange lighedspunkter mellem Josefs og Muhammads liv. Da Profeten efter det sejrrige indtog i Makka stod over for sine fjender, der havde forfulgt ham gennem mange år, havde tortureret og dræbt hans tro tilhængere og havde startet krig mod ham og hans nye samfund, spurgte han dem: 'Hvilken behandling venter I af mig?' Svævende mellem håb og frygt svarede de: 'En ædel broders.' Og med Josefs ord til brødrene svarede den Hellige Profet dem: 'Der skal ingen anklage være mod jer i dag.' At lære barmhjertighed er een ting, men at praktisere den, når man har sine fjender i sin fulde magt, er noget helt andet. Kender historien blot eet tilsvarende eksempel på barmhjertighed og tilgivelse?

[16] Skjorten, Josef lod bringe til Jakob, var sikkert den, han bar, da han blev kastet i brønden, og som hans fader kendte så godt. Da han så den og genkendte den, fik han fuldstændig vished i sin formodning om, at Josef var i live, og hele historien stod klart for hans indre blik.

100. Da de nu (alle) trådte ind til Josef, gav han sine forældre ophold hos sig og sagde: Drag ind i Ægypten i sikkerhed, om Allah vil.

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ وَقَالَ
ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ ۝١٠٠

101. Og han tog sine forældre op (til sig) på tronen, og de faldt (alle) ned på deres ansigter (for Allah i taknemmelighed) for (den nåde, der var blevet vist) ham. Og han sagde: O min fader, dette er opfyldelsen [eller: fortolkningen] af min fordums drøm. Min Herre har visselig gjort den sand. Og Han har allerede handlet godt mod mig, da Han førte mig ud af fængslet og bragte jer (til mig) fra ørkenen, efter at Satan havde anstiftet ufred mellem mig og mine brødre. Min Herre er visselig nådig mod hvem Han vil. Han er sandelig den Alvidende, den Alvise.

وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا ۖ وَ
قَالَ يَا أَبَتِ هَٰذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِن قَبْلُ قَدْ
جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا ۖ وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ
السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُم مِّنَ الْبَدْوِ مِن بَعْدِ أَن نَّزَغَ
الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي ۚ إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا
يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝١٠١

102. Min Herre, Du har nu givet mig en del herredømme og lært mig noget af drømmes fortolkning. O himlenes og jordens Skaber, Du er min Beskytter i denne verden og den kommende. Lad mig dø som Muslim og foren mig med de retfærdige.

رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِن تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ ۚ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنتَ وَلِيِّي فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ۝١٠٢

103. (O Profet), dette er en del af de meddelelser om det usete, som Vi åbenbarer dig. Og du var ikke hos dem [nemlig: dine fjender], da de enedes om deres plan, medens de smedede rænker [17].

ذَٰلِكَ مِنْ أَنبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ۖ وَمَا كُنتَ
لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ۝١٠٣

[17] Atter bliver det gjort klart for os, at dette ikke blot er en historie om fortiden, men en profeti om Profeten Muhammads skæbne: Josefs brødre lagde planer mod hans liv og skaffede ham bort fra hans hjem. På samme måde gik det i Profetens liv. Anslaget mod hans liv lykkedes ikke, men han var nødt til at udvandre fra sin hjemby. Det siges her, at Profeten ikke kunne vide noget om de hemmelige planer, hans bysbørn havde, men den Alvidende åbenbarede ham det.

104. Men de fleste mennesker vil ikke tro, selv om du også begærer det (brændende).

وَمَآ أَكۡثَرُ ٱلنَّاسِ وَلَوۡ حَرَصۡتَ بِمُؤۡمِنِينَ ١٠٣

105. Og du beder dem ikke om nogen løn derfor. Det er kun en formaning og en ære for alverden.

وَمَا تَسۡـَٔلُهُمۡ عَلَيۡهِ مِنۡ أَجۡرٍۚ إِنۡ هُوَ إِلَّا ذِكۡرٞ لِّلۡعَٰلَمِينَ ١٠٤

106. Og hvor mange tegn er der ikke i himlene og på jorden, som de går forbi, idet de vender sig bort fra dem.

وَكَأَيِّن مِّنۡ ءَايَةٖ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ يَمُرُّونَ عَلَيۡهَا
وَهُمۡ عَنۡهَا مُعۡرِضُونَ ١٠٥

107. Og de fleste mennesker vil ikke tro på Allah, uden at de (samtidig) sætter (guder) ved siden af (Ham).

وَمَا يُؤۡمِنُ أَكۡثَرُهُم بِٱللَّهِ إِلَّا وَهُم مُّشۡرِكُونَ ١٠٦

108. Føler de sig da sikre mod, at der kommer en overvældende straf fra Allah til dem, eller at (dommens) time pludselig kommer over dem, uden at de ved det.

أَفَأَمِنُوٓاْ أَن تَأۡتِيَهُمۡ غَٰشِيَةٞ مِّنۡ عَذَابِ ٱللَّهِ أَوۡ
تَأۡتِيَهُمُ ٱلسَّاعَةُ بَغۡتَةٗ وَهُمۡ لَا يَشۡعُرُونَ ١٠٧

109. Sig: Dette er min vej, (idet jeg bygger) på et klart bevis, jeg og de, som følger mig. Hellig er Allah og uden mangler, og jeg hører ikke til dem, der sætter (guder) ved siden af (Allah).

قُلۡ هَٰذِهِۦ سَبِيلِيٓ أَدۡعُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِۚ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا۠ وَمَنِ
ٱتَّبَعَنِيۖ وَسُبۡحَٰنَ ٱللَّهِ وَمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ١٠٨

110. (Også) før dig sendte Vi kun mænd fra byerne, til hvem Vi gav åbenbaring. Har de ikke rejst omkring på jorden, så de har set, hvorledes enden blev for dem, (som var) før dem? Og det kommende livs bolig er bedre for dem, som frygter (Allah). Vil I da ikke forstå?

وَمَآ أَرۡسَلۡنَا مِن قَبۡلِكَ إِلَّا رِجَالٗا نُّوحِيٓ إِلَيۡهِم مِّنۡ
أَهۡلِ ٱلۡقُرَىٰٓۗ أَفَلَمۡ يَسِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَيَنظُرُواْ كَيۡفَ
كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۗ وَلَدَارُ ٱلۡأٓخِرَةِ خَيۡرٞ
لِّلَّذِينَ ٱتَّقَوۡاْۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ١٠٩

111. Indtil, da sendebudene fortvivlede (over de vantro) og (de vantro) tænkte, at der (kun) var blevet fortalt dem løgne, Vor hjælp kom (til sendebudene). Da blev de reddede, som

حَتَّىٰٓ إِذَا ٱسۡتَيۡـَٔسَ ٱلرُّسُلُ وَظَنُّوٓاْ أَنَّهُمۡ قَدۡ كُذِبُواْ
جَآءَهُمۡ نَصۡرُنَا فَنُجِّيَ مَن نَّشَآءُۖ وَلَا يُرَدُّ بَأۡسُنَا

Vi ville. Og Vor straf kan ikke afvendes fra syndernes folk [18].

عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١١١﴾

112. I beretningen om dem er der visselig en lære for dem, der er begavet med fornuft. Det er ikke nogen opdigtet historie, menen opfyldelse af det, der var før den, og en forklaring i enkeltheder af alle ting og en retledning og en barmhjertighed for et folk, som tror!

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۗ مَا
كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ
يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١٢﴾

---

[18] En anden mulig oversættelse: 'da sendebudene fortvivlede og tænkte, at de var blevet forkastede; *(kudhdhibû,* Imâm Warsj's læsemåde.)

AL-RA'D
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Alif Lâm Râ (Jeg er Allah, den Alvidende, den Altseende). Dette er den (fuldkomne) Bogs vers. Og det, som er åbenbaret dig fra din Herre, er sandheden, men de fleste mennesker er ikke troende.

الٓمّٓرٰ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ ؕ وَالَّذِيْۤ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ
رَّبِّكَ الْحَقُّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ②

3. Allah er det, som har oprejst himlene uden støtter, som I kan se. Derpå satte Han sig på tronen, og han har tvunget solen og månen i (jeres) tjeneste. Enhver (planet) løber (i sin bane) til en fastsat tid. Han leder alle ting, og Han forklarer tegnene, for at I må være visse på mødet med jeres Herre [1].

اَللّٰهُ الَّذِيْ رَفَعَ السَّمٰوٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوٰى
عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ؕ كُلٌّ يَّجْرِيْ لِاَجَلٍ
مُّسَمًّى ؕ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ يُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَآءِ
رَبِّكُمْ تُوْقِنُوْنَ ③

4. Og det er Ham, som har udbredt jorden og anbragt bjerge og floder på den. Og af alle frugter skabte Han på den to køn. Han lader natten dække dagen. Sandelig, i dette er der tegn for folk, som tænker sig om [2].

وَهُوَ الَّذِيْ مَدَّ الْاَرْضَ وَجَعَلَ فِيْهَا رَوَاسِيَ وَ
اَنْهٰرًا ؕ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ جَعَلَ فِيْهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ
يُغْشِي الَّيْلَ النَّهَارَ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ④

5. Og på jorden er der (forskellige) egne ved siden af hinanden og vinhaver

وَفِي الْاَرْضِ قِطَعٌ مُّتَجٰوِرٰتٌ وَّجَنّٰتٌ مِّنْ اَعْنَابٍ وَّ

---

[1] De usynlige støtter, som holder himlene (planetbanerne) oppe, er lovene for himmellegemernes gravitet (tyngdeloven). Himmellegemerne er også skabt til at tjene mennesket - et udsagn, som vi i vor tid skulle have særlig mulighed for at fatte. At det materielle univers skal tjene som 'tegn' vil sige, at der er en parallelisme mellem dette og det åndelige univers. Solen står her for en uafhængig profet, der er oprejst direkte af Gud, medens månen, der låner sit lys fra solen, er den afhængige profet, der får sin lære fra mesterprofeten.

[2] At planterne havde kønnet forplantning var et ukendt fænomen på Muhammads tid. I nattens og dagens veksel er der også 'tegn'. I åndens eller religionens verden svinger udviklingen også mellem mørke og lyse tider.

og kornmarker og daddelpalmer, (som vokser) fra én rod og (andre) fra flere rødder. De vandes (alle) med det samme vand, og (dog) lader Vi nogle af dem udmærke sig frem for andre i frugt. Heri er der sandelig tegn for et folk, som forstår [3].

زَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقَىٰ بِمَاءٍ
وَاحِدٍ وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الْأُكُلِ ۚ إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٥﴾

6. Og hvis du (o læser) forundrer dig, så er deres tale sandelig forunderlig, (når de siger): Hvorledes? Når vi er støv, skal vi så visselig være i en (tilstand af) ny skabelse? Disse er det, som ikke tror på deres Herre. Og disse er det, som har lænker om deres hals. Og disse er ildens beboere. De skal forblive i den [4].

وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَإِذَا كُنَّا تُرَابًا أَإِنَّا لَفِي
خَلْقٍ جَدِيدٍ ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ ۖ وَأُولَٰئِكَ
الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ ۖ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٦﴾

7. Og de beder dig fremskynde straffen fremfor det gode, selv om eksemplariske straffe allerede er gået forud for dem. Og din Herre er sandelig fuld af tilgivelse mod menneskene trods deres uretfærdighed. Og din Herre er visselig streng til at gengælde [5].

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ
مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثُلَاتُ ۗ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ
عَلَىٰ ظُلْمِهِمْ ۖ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾

8. Og de, som er vantro, siger: Hvorfor sendes der ham ikke et tegn fra hans Herre? Du er kun en advarer og en fører for ethvert folk [6].

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ
رَبِّهِ ۗ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ ۖ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ﴿٨﴾

9. Allah ved, hvad enhver kvinde bærer (i sit moderskød), og hvad mo-

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ

---

[3] Alle får del i det samme vand, men udvikler sig alligevel forskelligt. Alle får del i den samme åbenbaring, siger lignelsen, men ikke alle drager nytte af den ved at følge retledningen.

[4] Det er i virkeligheden dem, der fornægter et kommende liv, der bør fremkalde forundring: skulle den gigantiske udvikling, vi er vidner til, pludselig standse?

[5] De vantro, som ikke tror på Profetens advarsler om den kommende straf for fornægterne, beder ham fremskynde den lovede straf. Verset nævner Guds tilgivelse først og gør dermed opmærksom på, at hensigten er ikke først og fremmest at straffe, men at kalde mennesker til Guds barmhjertighed og kærlighed.

[6] eller: 'der er en (åndelig) fører for ethvert folk'.

derskødene lader mindskes, og hvad de lader vokse. Og alle ting har et fastsat mål hos Ham.

وما تزداد وكل شيء عنده بمقدار ﴿٩﴾

10. (Han er Den), der kender det usynlige og det synlige, den Store, den Ophøjede [7].

عالم الغيب والشهادة الكبير المتعال ﴿١٠﴾

11. Den, der taler ordet hemmeligt, og den, der taler det åbent blandt jer, er lige (for Ham). Og (ligeledes) den, der skjuler sig i natten, og den, der går åbent frem i dagen.

سواء منكم من أسر القول ومن جهر به ومن هو
مستخف بالليل وسارب بالنهار ﴿١١﴾

12. For ham [nemlig: Sendebudet] er der rækker (af engle) foran ham og bag ham, som vogter ham på Allahs bud. Allah ændrer visselig ikke et folks skæbne, førend de (selv) ændrer det, som er i deres hjerter. Når Allah ønsker at straffe et folk, så er der ingen, som kan afvende det, og de har ingen beskytter med undtagelse af Ham [8].

له معقبات من بين يديه ومن خلفه يحفظونه
من أمر الله إن الله لا يغير ما بقوم حتى يغيروا
ما بأنفسهم وإذا أراد الله بقوم سوءا فلا مرد له
وما لهم من دونه من وال ﴿١٢﴾

13. Det er Ham, som lader jer se lynet, (som vækker) håb og frygt, og Han lader de tunge skyer opstå [9].

هو الذي يريكم البرق خوفا وطمعا وينشئ السحاب
الثقال ﴿١٣﴾

14. Og tordenen lovpriser Ham med den pris, der tilkommer Ham, og (det gør også) englene i ærefrygt for Ham. Og Han sender tordenkilerne og rammer dermed hvem Han vil. Alligevel strides de om Allah, når Han er streng til at straffe.

ويسبح الرعد بحمده والملائكة من خيفته و
يرسل الصواعق فيصيب بها من يشاء وهم
يجادلون في الله وهو شديد المحال ﴿١٤﴾

[7] De vantro beder om tegn. Islam tilbyder ikke naturstridige mirakler, men det store tegn er, at Gud kender alle ting, og at Han har åbenbaret af disse ukendte ting i Qur'ânen.

[8] Allah ændrer ikke et folks skæbne, førend det selv har ændret den ved hjerternes fordærv med moralsk og religiøst forfald. Påstande om, at Islam lærer prædestination, må forstumme ved den klare fastslåen af, at Guds handlinger med mennesker ikke er vilkårlige, men betinget af menneskers egen holdning.

[9] Når åbenbaringen kommer, vækker den både håb og frygt; håb for dem, der lader sig retlede, og frygt for dem, der vender sig fra formaningen.

15. Ham tilkommer den sande bøn. Men de, som påkalder (andre guder) ved siden af Ham - de hører dem slet ikke - er kun at ligne ved en, som strækker sine hænder ud mod vandet, for at det skal nå hans mund - og det når ham ikke. Og de vantros bøn er kun ødslet bort [10].

لَهُۥ دَعْوَةُ ٱلْحَقِّ ۖ وَٱلَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِۦ لَا
يَسْتَجِيبُونَ لَهُم بِشَىْءٍ إِلَّا كَبَٰسِطِ كَفَّيْهِ إِلَى ٱلْمَآءِ
لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَٰلِغِهِۦ ۚ وَمَا دُعَآءُ ٱلْكَٰفِرِينَ
إِلَّا فِى ضَلَٰلٍ ﴿١٤﴾

16. Og alle, som er i himlene og på jorden, underkaster sig Allah, frivilligt eller tvungent, og (det gør) deres skygger (også) om morgenen og om aftenen [11].

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَن فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ طَوْعًا وَ
كَرْهًا وَظِلَٰلُهُم بِٱلْغُدُوِّ وَٱلْءَاصَالِ ۩ ﴿١٥﴾ السجدة

17. Sig: Hvem er himlenes og jordens Herre? Sig: Allah. Sig: Har I da taget jer hjælpere, som ikke har magt til at gavne eller skade sig selv, ved siden af Ham? Sig: Mon den blinde og den seende er lige? Eller mon mørket og lyset er lige? Eller sætter de partnere op ved siden af Allah, som har skabt ligesom Han har bevirket, at (de to) skabelser forekommer dem lige. Sig: Allah er Den, der har skabt alle ting, og Han er den Ene, den Almægtige [12].

قُلْ مَن رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ قُلِ ٱللَّهُ ۚ قُلْ
أَفَٱتَّخَذْتُم مِّن دُونِهِۦٓ أَوْلِيَآءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ
نَفْعًا وَلَا ضَرًّا ۚ قُلْ هَلْ يَسْتَوِى ٱلْأَعْمَىٰ وَٱلْبَصِيرُ
أَمْ هَلْ تَسْتَوِى ٱلظُّلُمَٰتُ وَٱلنُّورُ ۗ أَمْ جَعَلُوا۟ لِلَّهِ
شُرَكَآءَ خَلَقُوا۟ كَخَلْقِهِۦ فَتَشَٰبَهَ ٱلْخَلْقُ عَلَيْهِمْ ۚ
قُلِ ٱللَّهُ خَٰلِقُ كُلِّ شَىْءٍ وَهُوَ ٱلْوَٰحِدُ ٱلْقَهَّٰرُ ﴿١٦﴾

18. Han sender vand ned fra himmelen, så dalene strømmer i overensstemmelse med deres mål, og strømmen bærer opstigende skum. Og fra det, som de smelter i ilden, for at

أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌۢ بِقَدَرِهَا
فَٱحْتَمَلَ ٱلسَّيْلُ زَبَدًا رَّابِيًا ۚ وَمِمَّا يُوقِدُونَ

[10] Eller: 'kaldet til Sandhed gælder kun Ham', eller: 'kun Han kan kaldes den Virkelige'.

[11] De, der underkaster sig Allah tvungent, er de døde ting, dyr og planter, som kun kan følge naturens love, da de ikke er stillet over for moralske love. Menneskene er derimod ikke blot stillet over for naturlovene, men også over for den moralske lov, som de kan sige ja eller nej til. Derfor underkaster mennesket sig frivilligt. Dette og mange andre vers efterfølges af *Sadjda*, d.v.s. nedkastning med panden mod jorden.

[12] Eller: 'som har skabt ligesom Han har skabt, således at de (to) skabelser forekommer dem lige.'

frembringe smykker og nyttegenstande, (kommer der) et lignende skum. Således fremstiller Allah (i lignelsens form) sandheden og løgnen. Hvad nu angår skummet, så forsvinder det som affald, og hvad angår det, som gavner mennesker, så forbliver det på jorden. Således fremstiller Allah lignelser.

عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُهُ
كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ ۚ فَأَمَّا الزَّبَدُ
فَيَذْهَبُ جُفَاءً ۖ وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ
فِي الْأَرْضِ ۚ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ﴿١٨﴾

19. Det bedste bliver dem til del, som svarer deres Herre (og adlyder Ham), og de, der ikke svarer Ham, havde de end alt, hvad der er på jorden, og det samme dertil, så ville de visselig løskøbe sig dermed. Disse er det, som vil få en dårlig afregning, og deres hjemsted vil være helvede, og et slemt hvilested er det.

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَىٰ ۚ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا
لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ
لَافْتَدَوْا بِهِ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ
جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩﴾

20. Er da den, der ved, at det, som er åbenbaret dig fra din Herre, er sandheden, lig den, som er blind? (Slet ikke, men) det er kun de forstandige, som vil tænke sig om.

أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ
هُوَ أَعْمَىٰ ۚ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٠﴾

21. De, som opfylder pagten med Allah, og som ikke bryder overenskomsten,

الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ ﴿٢١﴾

22. Og de, som knytter sammen, hvad Allah har befalet skal sammenknyttes, og som frygter ders Herre og frygter den dårlige afregning [13].

وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَ
يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿٢٢﴾

23. Og de, som er udholdende i at søge deres Herres velbehag, og som holder bøn og giver ud af det, som Vi har forsynet dem med, hemmeligt eller åbent, og som driver det onde bort med det gode - det er dem, som vil få den (endelig) boligs belønning,

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا
الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَ
يَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى
الدَّارِ ﴿٢٣﴾

[13] Deres opfyldelse af Guds pagt knyttes sammen med deres forpligtelser over for deres medmennesker. Eller: Guds pagt må knyttes sammen med pagt-troskab fra deres side (se v.26).

24. Evighedens haver: de skal træde ind i dem og (også) de, der handlede retfærdigt af deres fædre og deres hustruer og deres børn. Og englene skal træde hen til dem fra enhver port, (idet de siger):

جنت عدن يدخلونها ومن صلح من اٰبآئهم
وازواجهم وذريتهم والملئكة يدخلون عليهم
من كل باب ٢٣

25. Fred være med jer, fordi I var udholdende. Hvor udmærket er nu ikke den (endelige) boligs løn.

سلم عليكم بما صبرتم فنعم عقبى الدار ٢٤

26. Men de, som bryder pagten med Allah efter at have sluttet den, og som adskiller, hvad Allah har befalet at sammenføje, og som stifter ufred på jorden, dem er det, forbandelsen tilkommer, og de vil få den slette bolig.

والذين ينقضون عهد الله من بعد ميثاقه
ويقطعون ما امر الله به ان يوصل ويفسدون
في الارض اولئك لهم اللعنة ولهم سوء الدار ٢٥

27. Allah udvider (Sit) underhold til hvem Han vil og begrænser (det for hvem Han vil), og de glæder sig over det nærværende liv, men det nærværende liv er kun en (midlertidig) nydelse i sammenligning med det kommende.

الله يبسط الرزق لمن يشاء ويقدر وفرحوا
بالحيوة الدنيا وما الحيوة الدنيا في الاخرة الا
متاع ٢٦

28. Og de, som er vantro, siger: Hvorfor sendes der ham ikke et tegn fra hans Herre? Sig (til dem): Allah dømmer den, Han vil, til at fare vild, og Han leder til Sig dem, der vender sig (til Ham) [14].

ويقول الذين كفروا لولا انزل عليه اية من
ربه قل ان الله يضل من يشاء ويهدي اليه
من اناب ٢٧

29. De, som tror og hvis hjerter har fundet ro i Allahs ihukommelse, sandelig, i Allahs ihukommelse finder hjerterne ro (og fred).

الذين امنوا وتطمئن قلوبهم بذكر الله الا
بذكر الله تطمئن القلوب ٢٨

[14] Slutningen 'den, der vender sig til Ham', hvor vi måske ville have ventet 'den, Han vil', viser, at dette sidste udtryk aldrig kan betyde noget vilkårligt fra Guds side, når det bruges i stedet for det her brugte udtryk, der klart viser, at Gud retleder det menneske, der vil retledes og vender sig til Ham.

30. De, som tror og handler retfærdigt, for dem vil der være salighed og et skønt hjemsted.

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ
وَحُسْنُ مَآبٍ ﴿٢٩﴾

31. Således har Vi sendt dig til et folk, forud for hvilket der allerede er gået (andre) folk, for at du kunne forelæse dem det, som er blevet åbenbaret dig, og dog fornægter de den Nådige. Sig: Han er min Herre, der er ingen gud undtagen Ham. Til Ham har jeg sat min lid, og til Ham vender jeg mig.

كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهَا أُمَمٌ
لِّتَتْلُوَ عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ
بِالرَّحْمَٰنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَإِلَيْهِ مَتَابِ ﴿٣٠﴾

32. Og selv om der også fandtes en Qur'ân, ved hjælp af hvilken bjergene kunne flyttes eller jorden sønderspaltes, eller ved hvilken der kunne tales til de døde, (så ville de dog alligevel ikke tro). Nej, Allah tilkommer hele magten. Har de troende da ikke erfaret, at hvis Allah havde (gennemtvunget) Sin vilje, så ville Han have gjort hele verden retledt. Og ulykke vil ikke holde op med at ramme de vantro for det, de har øvet, eller stige ned nær ved deres bolig, indtil Allahs forjættelse opfyldes, thi Allah bryder ikke (Sit) løfte [15].

وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِّعَتْ بِهِ
الْأَرْضُ أَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتَىٰ بَل لِّلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا
أَفَلَمْ يَيْأَسِ الَّذِينَ آمَنُوا أَن لَّوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهَدَى
النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُم بِمَا
صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّىٰ
يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿٣١﴾ ع

33. Og sendebud er allerede blevet spottet før dig, men Jeg gav udsættelse til dem, der var vantro. Men så greb Jeg dem, og hvorledes var Min straf?

وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَمْلَيْتُ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٣٢﴾

34. Mon da ikke Den, der står over enhver sjæl (og våger over), hvad den erhverver sig, (også vil kalde disse til regnskab?) Og dog giver de Allah

أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ
شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي

[15] Her har vi en forudsigelse af krigen mellem afgudsdyrkerne op Profetens tilhængere. Ved Makkanernes aggression vil de vantro selv drage straffen ned over sig, og de troende vil trænge frem nærmere og nærmere Makka, indtil Allahs forjættelse opfyldes, d.v.s. indtil Profeten sejrrigt rykker ind i Makka.

partnere [nemlig: medguder]. Sig: Nævn dem! Eller vil I fortælle Ham, hvad Han ikke ved på jorden, eller er det blot tom tale? Nej, men de vantros onde plan forekommer dem skøn, og de er blevet holdt tilbage fra den (rette) vej. Og for den, Allah efterlader i vildfarelse, vil der ikke være nogen fører.

الْأَرْضِ أَمْ بِظَاهِرٍ مِّنَ الْقَوْلِ ۗ بَلْ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ ۗ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا
لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾

35. For dem (vil der være) straf i det nærværende liv. Men straffen i det kommende er visselig hårdere, og de har ingen beskytter mod Allah.

لَّهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ
أَشَقُّ ۖ وَمَا لَهُم مِّنَ اللَّهِ مِن وَاقٍ ﴿٣٤﴾

36. En lignelse af (paradisets) have, som er forjættet de retfærdige: floder strømmer igennem den, dens frugt er evig, og (det er) dens skygge (også). Således er deres løn, som frygtede (Gud). Men de vantros løn er (helvedes) ild [16].

مَّثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ ۖ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ ۖ أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا ۚ تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوا ۖ
وَّعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴿٣٥﴾

37. Og de, til hvem Vi gav Skriften, fryder sig over det, som er blevet åbenbaret dig. Og blandt de (forskellige) partier er der nogle, som fornægter en del af det. Sig: Det er alene blevet befalet mig, at jeg tjener Allah, og at jeg ikke sætter (guder) ved siden af (Ham). Til Ham kalder jeg (jer), og til Ham vender jeg tilbage.

وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ ۖ
وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَن يُنكِرُ بَعْضَهُ ۚ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ
أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ ۚ إِلَيْهِ أَدْعُو وَإِلَيْهِ
مَآبِ ﴿٣٦﴾

38. Og således har Vi åbenbaret det (som) en klar og tydelig afgørelse. Og hvis du (o læser) følger deres onde begæringer, efter at kundskaben er kommet til dig, så skal du ikke have nogen ven eller beskytter mod Allah [17].

وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا ۚ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُم
بَعْدَمَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ
وَلَا وَاقٍ ﴿٣٧﴾

[16] Bemærk at der atter i forbindelse med paradis-skildringen er tale om en *Mathal*, d.v.s. en lignelse.

[17] *Hukm 'arabî* (en klar og tydelig afgørelse) kan også oversættes: 'arabisk visdom'. Men v.42 støtter dog valget af 'dom, afgørelse' for *hukm*.

39. Vi har allerede sendt sendebud før dig og skænket dem hustruer og børn. Og det tilkom ikke noget sendebud at bringe et tegn, undtagen med Allahs billigelse. For enhver plan er der en (bestemt) frist [18].

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً ۚ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَن يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ﴿٣٩﴾

40. Allah udsletter, hvad Han vil, og befæster, hvad Han vil. Og hos Ham er kilden til (alle) befalinger [19].

يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثْبِتُ ۖ وَعِندَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ﴿٤٠﴾

41. Og hvadenten Vi lader dig se noget af det. Vi har forjættet dem, eller Vi lader dig dø, så påhviler det kun dig at forkynde og Os at dømme.

وَإِن مَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿٤١﴾

42. Mon de ikke ser, at Vi hjemsøger landet, idet Vi bortskærer af det fra dets ender. Og Allah dømmer: der er ingen, der kan omstøde Hans dom. Og Han er hurtig til at afregne [20].

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا ۚ وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ ۚ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤٢﴾

43. De, der var før dem, har allerede smedet rænker (mod sendebudene, med de kunne intet opnå), thi al (virkningsfuld) planlægning tilkommer (alene) Allah. Han ved, hvad enhver sjæl erhverver sig. Og de vantro vil

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا ۖ يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ ۗ وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ

[18] *Kitâb* (frist) af *kataba*, der betyder: 'skrive, foreskrive'. Derfor betyder *kitâb:* 'bog, dekret, forskrift, frist'. Måske skulle vi oversætte: 'For enhver periode er der et dekret.'

[19] Gud kan, hvad en forjættet straf angår, handle på to måder: 1) enten kan Han helt eller delvis ophæve straffen - eller 2) Han kan befæste den, d.v.s. lade den stå ved magt. Derfor vil straffen også kun komme, hvis den er fuldt fortjent.

Umm-ul-Kitâb (som vi oversætter 'kilden til (alle) befalinger') tages ofte i den ordrette betydning: Bogens Moder, som henførende til et himmelsk originalskrift, indeholdende både de forskellige hellige skrifter samt skæbnens dekreter. Denne fortolkning af udtrykket kan ikke baseres på Qur'ânen. Her bruges udtrykket enten om Sûra Al-Fâtihah som Bogens (Qur'ânens) moder, d.v.s. det kapitel, der som i en nøddeskal indeholder hele Qur'ânen - eller, som her, om Guds magt til at ændre eller stadfæste dekreter. (Netop det, at der kan være tale om ændring af dekreter, viser, hvor tåbelig prædestinationslæren i den vulgære udformning er). En tredje betydning af udtrykket findes i 3:8 om de grundlæggende vers, der er 'Bogens moder'.

[20] Dette vers siger, at Islâm begynder at gøre fremgang over hele landet. At Gud således langsomt reducerede de vantros magt, var et tegn på Islams endelige triumf, og skulle også tjene som et tegn for dem, der var så hurtige til at kræve tegn og ikke tro på dem.

snart vide, hvem den (endelige) boligs løn vil tilkomme.

عُقْبَى الدَّارِ ﴿٤٢﴾

44. Og de vantro siger: Du er ikke noget sendebud. Sig: Allah er tilstrækkelig som vidne mellem mig og jer, og (også) den, der har viden om Skriften.

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا ۚ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿٤٣﴾

IBRÂHÎM

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ١

2. Alif Lâm Râ (Jeg er Allah, den Altseende). (Dette er) en Bog, som Vi har åbenbaret dig, for at du kan føre menneskene ud af (alle) arter af mørke (og) ind i lyset, på deres Herres befaling, til den Almægtiges, den Højlovedes vej,

الٓر كِتَٰبٌ أَنزَلْنَٰهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَٰتِ
إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَىٰ صِرَٰطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ٢

3. Allahs (vej), hvem alt i himlene og på jorden tilhører. Og ve de vantro på grund af den strenge straf,

اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ
لِّلْكَٰفِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ٣

4. (Ve) dem, der foretrækker det nuværende liv for det kommende, og som holder (andre) borte fra Allahs vej og søger at gøre den krum. Sådanne er langt borte i (deres) vildfarelse.

الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَوٰةَ الدُّنْيَا عَلَى الْءَاخِرَةِ
وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
أُولَٰٓئِكَ فِي ضَلَٰلٍ بَعِيدٍ ٤

5. Og Vi har ikke sendt noget sendebud, uden (han fik åbenbaring i) sit folks sprog, for at han kunne gøre (Vore bud) klare for dem. Derpå dømmer Allah som vildfarende, hvem Han vil, og retleder, hvem Han vil, og Han er den Almægtige, den Alvise.

وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ
لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَآءُ وَيَهْدِي مَن يَشَآءُ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٥

6. Og Vi har allerede sendt Moses med Vore tegn, (idet Vi sagde): Før dit folk ud af (alle) arter af mørke (og) ind i lyset og mind dem om Allahs dage (der bragte velsignelser til nogle og straf til andre). Sandelig, i dette er der visselig tegn for enhver tålmodig (og) taknemmelig (person).

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِـَٔايَٰتِنَآ أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ
الظُّلُمَٰتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُم بِأَيَّىٰمِ اللَّهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَءَايَٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ٦

7. Og (ihukom. o læser) den tid, da Moses sagde til sit folk: Ihukom Allahs nåde mod jer, da Han reddede jer fra Faraos folk, som hjemsøgte jer med en slem straf og dræbte jeres sønner og lod jeres kvinder leve. Og heri var der en stor prøvelse fra jeres Herre.

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
إِذْ أَنجَاكُم مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
وَيُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ ۚ وَفِي ذَٰلِكُم
بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٧﴾

8. Og (ihukom også den tid), da jeres Herre meddelte jer (gennem profeterne): Hvis I er taknemmelige (for Mine velsignelser), så vil Jeg visselig mangfoldiggøre dem for jer, men hvis I er utaknemmelige, så er Min straf visselig streng.

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ ۖ وَلَئِن
كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾

9. Og Moses sagde: Hvis I er vantro [eller: utaknemmelige], I og (alle), som er på jorden tilhobe, så er Allah visselig den Uafhængige (af Hvem alt afhænger), den Højlovede.

وَقَالَ مُوسَىٰ إِن تَكْفُرُوا أَنتُمْ وَمَن فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٩﴾

10. Er den (frygtelige) efterretning om dem, som var før jer, ikke kommet til jer? Om Noahs, 'Âds og Thamûds folk? Og om dem, (der levede) efter dem? Ingen kender dem med undtagelse af Allah. Deres sendebud kom til dem med klare beviser, men de forkastede dem og sagde: Vi tror ikke på det, I er blevet sendt med, og vi er sandelig i foruroligende tvivl om det, I kalder os til [1].

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ
وَثَمُودَ ۛ وَالَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ ۛ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ ۚ
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ
وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُم بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا
تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿١٠﴾

11. Deres sendebud sagde: Er det om Allah - himlenes og jordens Skaber - I er i tvivl? Han kalder jer, for at

قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

[1] Det udtryk, vi her oversætter ved: 'de forkastede dem' hedder egentlig ordret oversat: 'de sendte deres hænder tilbage til deres munde', idet det enten kan betyde, at de holdt deres hænder op for deres egen mund i foregivet forbløffelse over sendebudenes forkyndelse, eller at de søgte at bringe dem til tavshed ved at holde dem for munden. *Jad* (hånd) kan imidlertid bruges i betydningen: 'nåde, gave', og udtrykket betyder så, at de vantro så at sige kaster profeternes nådegaver tilbage i deres ansigt, at de altså forkaster dem.

Han må tilgive jer nogle af jeres synder og give jer udsættelse til en fastsat tid. De svarede: I er ikke andet end dødelige ligesom vi (selv). I ønsker at vende os bort fra det, som vore fædre plejede at tilbede. Bring os da en tydelig fuldmagt [2].

يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰٓ أَجَلٍ
مُّسَمًّى ۚ قَالُوٓا۟ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَن
تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ ءَابَآؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَٰنٍ
مُّبِينٍ ﴿١٠﴾

12. Deres sendebud sagde til dem: Vi er visselig kun dødelige ligesom I, men Allah viser Sin nåde til hvem Han vil af Sine tjenere. Og det tilkommer ikke os at bringe nogen fuldmagt, medmindre (det sker) med Allahs billigelse. Og til Allah skal de troende sætte deres lid.

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِن نَّحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَ
لَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ ۖ وَمَا كَانَ
لَنَآ أَن نَّأْتِيَكُم بِسُلْطَٰنٍ إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۚ وَعَلَى ٱللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ ٱلْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

13. Og hvorfor skulle vi ikke fortrøste os til Allah, når Han visselig har retledet os med hensyn til vore veje? Vi vil visselig udholde (alt), hvad I måtte plage os med. Og til Allah skal de, der vil fortrøste sig, sætte deres lid.

وَمَا لَنَآ أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى ٱللَّهِ وَقَدْ هَدَىٰنَا سُبُلَنَا ۚ
وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَىٰ مَآ ءَاذَيْتُمُونَا ۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
ٱلْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٢﴾ ع ١٤

14. Men de, som var vantro, sagde til deres sendebud: Vi vil visselig drive jer ud af vort land, eller (også) vender I tilbage til vores religion! Og deres Herre åbenbarede til dem: Vi vil visselig tilintetgøre de uretfærdige.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُم مِّنْ
أَرْضِنَآ أَوْ لَتَعُودُنَّ فِى مِلَّتِنَا ۖ فَأَوْحَىٰٓ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ
لَنُهْلِكَنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٣﴾

15. Og Vi vil lade jer bo i sikkerhed i landet efter dem. Dette (skal være) for den, der frygter at stå for Mig, og som frygter Min advarsel.

وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ ٱلْأَرْضَ مِنۢ بَعْدِهِمْ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ
خَافَ مَقَامِى وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٤﴾

16. Og de bad om sejr, og enhver hovmodig (og) fremturende (fjende) gik til grunde.

وَٱسْتَفْتَحُوا۟ وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٥﴾

---

[2] Allah tilgiver selvfølgelig alle synder. At der her siges: 'nogle af jeres synder' hentyder til, at hvis der er øvet ondt mod en person, tilgiver Gud først, når denne skadede person har tilgivet. Når synderen beder den forurettede om tilgivelse, bevæger Han denne til at tilgive.

17. Udover denne (nærværende straf) er: helvede, og han skal gives at drikke af sydende vand.

مِّن وَرَآئِهِۦ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِن مَّآءٍ صَدِيدٍ ﴿١٦﴾

18. Han skal nippe til det og næsten ikke kunne synke det, og døden skal komme til ham fra enhver kant, og (dog) skal han ikke dø. Derudover skal der være en streng straf.

يَتَجَرَّعُهُۥ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُۥ وَيَأْتِيهِ ٱلْمَوْتُ مِن
كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ۖ وَمِن وَرَآئِهِۦ عَذَابٌ
غَلِيظٌ ﴿١٧﴾

19. En lignelse om dem, der fornægter deres Herre: Deres gerninger er som aske, som vinden blæser voldsomt med på en stormfuld dag. De skal ikke have magt over noget af det, som de har erhvervet sig. Dette er sandelig den yderste vildfarelse.

مَّثَلُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِرَبِّهِمْ ۖ أَعْمَٰلُهُمْ كَرَمَادٍ
ٱشْتَدَّتْ بِهِ ٱلرِّيحُ فِى يَوْمٍ عَاصِفٍ ۖ لَّا يَقْدِرُونَ
مِمَّا كَسَبُوا۟ عَلَىٰ شَىْءٍ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلضَّلَٰلُ ٱلْبَعِيدُ ﴿١٨﴾

20. Ser du ikke (o læser), at Allah har skabt himlene og jorden i overensstemmelse med (alle) visdom(mens og sandhedens krav)? Hvis Han vil, kan Han tage jer bort og bringe en ny skabning.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ بِٱلْحَقِّ ۚ
إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٩﴾

21. Og dette er slet ikke vanskeligt for Allah.

وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿٢٠﴾

22. Og de skal alle træde frem for Allah. Så skal de svage sige til de hovmodige: Vi fulgte visselig jer. Kan I nytte os det mindste mod Allahs straf? De vil svare: Hvis Allah havde retledt os, så ville vi have retledt jer. Det er os ligemeget, om vi ikke er standhaftige, eller vi er standhaftige. Der er ikke nogen udvej for os.

وَبَرَزُوا۟ لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ ٱلضُّعَفَٰٓؤُا۟ لِلَّذِينَ
ٱسْتَكْبَرُوٓا۟ إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنتُم مُّغْنُونَ
عَنَّا مِنْ عَذَابِ ٱللَّهِ مِن شَىْءٍ ۚ قَالُوا۟
لَوْ هَدَىٰنَا ٱللَّهُ لَهَدَيْنَٰكُمْ ۖ سَوَآءٌ عَلَيْنَآ أَجَزِعْنَآ
أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِن مَّحِيصٍ ﴿٢١﴾ ٣ ع ١٥

23. Og Satan vil sige, efter at sagen er afgjort: Sandelig, Allah forjættede jer sandhedens forjættelse, men jeg forjættede jer og brød løftet til jer. Og jeg havde ingen magt over jer, undtagen at jeg kaldte jer, og I svarede

وَقَالَ ٱلشَّيْطَٰنُ لَمَّا قُضِىَ ٱلْأَمْرُ إِنَّ ٱللَّهَ وَعَدَكُمْ
وَعْدَ ٱلْحَقِّ وَوَعَدتُّكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ ۖ وَمَا كَانَ لِىَ
عَلَيْكُم مِّن سُلْطَٰنٍ إِلَّآ أَن دَعَوْتُكُمْ فَٱسْتَجَبْتُمْ لِى ۖ

mig. Bebrejd da ikke mig, men bebrejd jer selv. Jeg kan ikke hjælpe jer, og I kan ikke hjælpe mig. Se, jeg har allerede tidligere sagt mig fri af, at I har sat mig ved siden af (Gud). Sandelig, de uretfærdige bliver en smertelig straf til del.

فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوٓا أَنفُسَكُم مَّآ أَنَا۠ بِمُصْرِخِكُمْ
وَمَآ أَنتُم بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَآ أَشْرَكْتُمُونِ
مِن قَبْلُ إِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٢٢

24. Men de, som tror og handler retfærdigt, skal føres ind i haver, gennem hvilke floder strømmer, idet de skal forblive deri, efter deres Herres vilje. Deres hilsen der skal være: Fred.

وَأُدْخِلَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ جَنَّٰتٍ تَجْرِي
مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ
فِيهَا سَلَٰمٌ ٢٣

25. Har du ikke set (o læser), hvorledes Allah fremsætter lignelsen om et godt ord: (Det er) som et godt træ, hvis rod er fast, og hvis top er i himlen.

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ
طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي ٱلسَّمَآءِ ٢٤

26. Det giver sin frugt til enhver tid med sin Herres billigelse. Og Allah fremsætter lignelserne for menneskene, for at de skal tænke sig om [3].

تُؤْتِيٓ أُكُلَهَا كُلَّ حِينٍۭ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ ٱللَّهُ
ٱلْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ٢٥

27. Men lignelsen om et slet ord: (det er) som et slet træ, som er rykket op af jorden, det har ingen rod.

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ ٱجْتُثَّتْ
مِن فَوْقِ ٱلْأَرْضِ مَا لَهَا مِن قَرَارٍ ٢٦

28. Allah styrker dem, der tror, med ordet, som er fast grundet, i dette liv og det kommende. Og Allah efterlader de uretfærdige i vildfarelse, thi Allah gør, hvad Han vil.

يُثَبِّتُ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِٱلْقَوْلِ ٱلثَّابِتِ فِي ٱلْحَيَوٰةِ
ٱلدُّنْيَا وَفِي ٱلْءَاخِرَةِ وَيُضِلُّ ٱللَّهُ ٱلظَّٰلِمِينَ وَ
يَفْعَلُ ٱللَّهُ مَا يَشَآءُ ٢٧

29. Har du ikke set (o læser) dem, der har ombyttet Allahs nåde med vantro og har bragt deres folk til ødelæggelsens bolig:

أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ بَدَّلُوا۟ نِعْمَتَ ٱللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا۟
قَوْمَهُمْ دَارَ ٱلْبَوَارِ ٢٨

30. Helvede. De skal brænde i det, og et slemt hvilested (er det).

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَبِئْسَ ٱلْقَرَارُ ٢٩

---

[3] 'Det gode ord' kan også betyde 'den gode bekendelse', nemlig Islâm. Islâm vil da efter dette vers fortsætte med at vokse og altid frembringe retfærdige mennesker, der har kontakt med Gud. Dette er beviset på, at Islâm som den eneste religion er levende. Dette bekræftes af v.28, der siger, at Gud vil styrke dem ved det fastgrundede ord *i dette liv.*

31. Og de har sat medguder op ved siden af Allah for at lede (mennesker) vild fra Hans vej. Sig (til dem): Fornøj jer en tid, men så går jeres rejse til ilden.

وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَندَادًا لِّيُضِلُّوا عَن سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا
فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ٣٠

32. Sig til Mine tjenere, som tror: de skal holde bøn og give ud af det, som Vi har forsynet dem med, hemmeligt og offentligt, førend den dag kommer, hvor der ikke vil være handel, ejheller venskab.

قُل لِّعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَوٰةَ وَيُنفِقُوا
مِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ
يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خِلَٰلٌ ٣١

33. Allah er det, som har skabt himlene og jorden, og Han sender vand ned fra himlen og frembringer dermed frugter til jeres underhold. Og Han har underlagt jer skibet, så det flyder (med jer) på havet på Hans bud. Og Han har (også) underlagt jer floderne.

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضَ وَأَنزَلَ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَٰتِ رِزْقًا لَّكُمْ
وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ
وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَٰرَ ٣٢

34. Og Han har underlagt jer solen og månen, som begge uafladelig opfylder deres opgave. Og Han har underlagt jer natten og dagen.

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ
لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ٣٣

35. Og Han giver jer alt, hvad I beder Ham om, og hvis I søger at opregne Allahs nådegerninger, så vil I ikke kunne tælle [eller: omfatte] dem. Se, mennesket er sandelig uretfærdigt (og) utaknemmeligt.

وَآتَىٰكُم مِّن كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَتَ
ع اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ الْإِنسَٰنَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ٣٤

36. Og (ihukom, o læser, den tid,) da Abraham sagde: Min Herre, gør denne by (Makka, til en by i) fred og sikkerhed, og hold mig og mine sønner borte fra at dyrke afguderne.

وَإِذْ قَالَ إِبْرَٰهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَٰذَا الْبَلَدَ آمِنًا
وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَن نَّعْبُدَ الْأَصْنَامَ ٣٥

37. Min Herre, de har visselig vildledt mange af menneskene. Men den, der følger mig, hører sandelig til mig.

رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضْلَلْنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَن تَبِعَنِي

فَإِنَّهُ مِنِّي ۖ وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٧﴾

og for den, der er ulydig mod mig, er Du Tilgivende, Barmhjertig [4].

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنتُ مِن ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِندَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُم مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾

38. Vor Herre, se, jeg har bosat en del af min efterkommere i en ufrugtbar dal, nær ved Dit Hellige Hus [Ka'-baen], o vor Herre, for at de må holde bøn. Gør Du da menneskers hjerter tilbøjelige til (at elske) dem, og forsyn dem med (alle slags) frugter, for at de må være taknemmelige.

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ ۗ وَمَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِن شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٩﴾

39. Vor Herre, Du ved, hvad vi skjuler, og hvad vi åbenbarer. Og intet er skjult for Allah på jorden, ejheller i himlen.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ ۚ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٤٠﴾

40. Al lovprisning tilkommer (alene) Allah, som i (min) alderdom har skænket mig Ismael og Isak, thi min Herre er visselig Den, der hører bønnen.

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِن ذُرِّيَّتِي ۚ رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٤١﴾

41. Min Herre, gør mig (udholdende) i at holde bøn og (også) mine børn. Vor Herre. (skænk os Din nåde) og modtag min bøn.

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤٢﴾

42. Vor Herre, tilgiv mig og mine forældre og de troende på den dag, dommen vil finde sted.

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ ۚ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٣﴾

43. Og du skal ikke mene (o læser), at Allah ikke giver agt på, hvad de uretfærdige gør. Han giver dem kun udsættelse til en dag, hvor øjnene skal stirre stift.

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ ۖ وَأَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ ﴿٤٤﴾

44. De vil flygte af sted i angst med oprejste hoveder, deres blik vender ikke tilbage til dem, og deres hjerter er tomme (for ethvert håb).

وَأَنذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ

45. Og advar menneskene mod en dag, hvor straffen skal komme over

[4] 'Hører til mig' egt. 'er af mig (og min slægt)' d.v.s. omfattes af forjættelserne til Ismaelitterne.

dem. Da skal de, der var syndige, sige: Giv os udsættelse en kort frist, så vil vi svare Dit kald og følge sendebudene. Har I ikke svoret før, at for jer ville der intet fald være.

الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخِّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نُّجِبْ
دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرُّسُلَ ۗ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُم
مِّن قَبْلُ مَا لَكُم مِّن زَوَالٍ ﴿٤٤﴾

46. Og I bor i deres boliger, som syndede mod sig selv, og det står jer klart, hvorledes Vi handlede med dem. Og Vi fremsætter lignelserne [eller: eksemplerne] for jer.

وَسَكَنتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ
لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ ﴿٤٥﴾

47. De har allerede smedet deres rænker, men deres rænkespil er hos Allah, selv om deres rænker også var sådan, at bjergene kunne bringes til fald derved.

وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِندَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِن
كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ﴿٤٦﴾

48. Du skal ikke mene (o læser), at Allah vil svigte Sit løfte til Sine sendebud. Allah er sandelig Almægtig, gengældelsens Herre.

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ
عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ﴿٤٧﴾

49. På den dag, da jorden skal forandres til en ny jord, og (ligeledes) himlene, skal de (alle) gå frem for Allah, den Ene, den Mægtige.

يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ ۖ وَبَرَزُوا
لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٤٨﴾

50. Og på den dag vil du se de skyldige bundet i lænker,

وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٤٩﴾

51. Deres klæder vil (så at sige) være af beg, og ilden vil dække deres ansigter [5].

سَرَابِيلُهُم مِّن قَطِرَانٍ وَتَغْشَىٰ وُجُوهَهُمُ النَّارُ ﴿٥٠﴾

52. For at Allah må gengælde enhver sjæl, hvad den har erhvervet, thi Allah er hurtig til at afregne.

لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥١﴾

---

[5] Straf (og belønning) i det kommende liv vil repræsentere de vantros (og de troendes) handlinger her. Da de her begår deres handlinger ved andres bistand, fremstilles de som lænkede sammen. Klæder tjener til beskyttelse, men de vantros klæder vil i det kommende liv være som beg, der ikke vil beskytte dem mod ilden, men forøge smerten.

Det flg. vers siger klart, at der er tale om en nøje gengældelse. De vil blive gengældt med deres egne gerninger.

53. Dette er en (tilstrækkelig) formaning for menneskeheden, (så de kan tænke sig om) og så at de kan advares derved (om den kommende straf), og så at de kan vide, at Han er Den Ene Gud, og så at de forstandige kan lade sig formane.

هَٰذَا بَلَٰغٌ لِّلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا۟ بِهِۦ وَلِيَعْلَمُوٓا۟ أَنَّمَا هُوَ
إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُو۟لُوا۟ ٱلْأَلْبَٰبِ ﴿٥٢﴾

AL-HIDJR
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Alif Lâm Râ (Jeg er Allah, den Altseende). Dette er versene i den (fuldkommne) Bog og i den klare og strålende Qur'ân.

الٓرٰ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ وَ قُرْاٰنٍ مُّبِيْنٍ ②

[14. del]

3. Ofte vil de vantro ønske, at de var Muslimer [eller: at de havde underkastet sig Qur'ânens bud].

رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ كَانُوْا مُسْلِمِيْنَ ③

4. Overlad dem til sig selv, så de spiser og morer sig, og forfængelige håb afleder deres opmærksomhed (fra sandheden). Snart vil de komme til at erfare (sandheden).

ذَرْهُمْ يَاْكُلُوْا وَ يَتَمَتَّعُوْا وَ يُلْهِهِمُ الْاَمَلُ فَسَوْفَ
يَعْلَمُوْنَ ④

5. Vi har aldrig tilintetgjort nogen stad, uden at der til den kom en befaling, som var kendt (af den i forvejen).

وَ مَآ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا وَ لَهَا كِتَابٌ مَّعْلُوْمٌ ⑤

6. Intet folk kan (undslippe sin dom ved at) overskride sin frist, ejheller (ved at) blive tilbage.

مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَ مَا يَسْتَاْخِرُوْنَ ⑥

7. Og de (vantro) siger: O du, til hvem formaningen er blevet sendt, du er visselig besat.

وَ قَالُوْا يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْ نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ اِنَّكَ لَمَجْنُوْنٌ ⑦

8. Hvorfor bringer du os ikke englene, hvis du er en af de sanddru?

لَوْ مَا تَاْتِيْنَا بِالْمَلٰٓئِكَةِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ⑧

9. Vi sender kun englene ned med god grund, og til den tid vil der ikke blive givet dem udsættelse [1].

مَا نُنَزِّلُ الْمَلَٰٓئِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوٓا إِذًا مُّنظَرِينَ ﴿٩﴾

10. Sandelig, Vi har Selv åbenbaret formaningen, og Vi vil visselig Selv bevare den (mod fordærv og forglemmelse) [2].

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُۥ لَحَٰفِظُونَ ﴿١٠﴾

11. Og Vi har visselig udsendt (sendebud) før dig blandt de tidligere folks partier.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ فِى شِيَعِ الْأَوَّلِينَ ﴿١١﴾

12. Og der kom ikke noget sendebud til dem, undtagen de spottede ham.

وَمَا يَأْتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٢﴾

13. Således lader Vi denne (vane til spot) indgå i syndernes hjerter.

كَذَٰلِكَ نَسْلُكُهُۥ فِى قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾

14. De vil ikke tro på denne (Qur'ân), skønt de tidligere folks eksempel er gået forud.

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِۦ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٤﴾

15. Og selv om Vi åbnede en dør til himlen for dem, så de begyndte at stige op gennem den,

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا مِّنَ السَّمَآءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ﴿١٥﴾

---

[1] Engle kan ikke ses med det fysiske blik. Englene er de midler, igennem hvilke Gud virker: gennem dem administrerer Han naturens love, gennem dem optegnes konsekvenserne af menneskers moralske vandel, gennem dem sender Han Sin åbenbaring. Når Gud bringer de omstændigheder sammen, som vil medføre de vantros straf og forsmædelige nederlag, som Profeten gang på gang har forudsagt gennem den åbenbaring, der er bragt af englen Gabriel, så vil de vantro forstå, at ligesom disse profetier var sande, således er også Profetens tale om engle sand, skønt de ikke kan se disse væsener.

[2] I dette vers forjætter Gud, at Qur'ânen vil blive bevaret og sikret mod ændringer og forfalskninger. Qur'ânen er det eneste hellige skrift, der bevaret uforandret gennem tiderne. Dette indrømmes af ven og fjende. 'Vi kan på det stærkeste vidnesbyrd bekræfte, at hver vers i Qur'ânen er Muhammads ægte og uforandrede udgave' og 'At sammenligne denne rene tekst med andre hellige skrifters forskellige læsemåder er at sammenligne ting, mellem hvilke der ikke er den ringeste lighed.' (William Muir i Introduktionen til 'The Life of Mohammad') - 'Europæiske lærdes anstrengelser for at bevise eksistensen af senere tilføjelser til Qur'ânen har lidt skibbrud.' (Theodor Noeldeke i artiklen 'Qur'ân' i Enc. Brit.) Ikke blot teksten har Gud her lovet at ville bevare, men også dens sande ånd og mening. 'Gud vil sandelig oprejse for denne menighed i begyndelsen af hvert århundrede en mand, der vil reformere dens religion for den,' har Profeten sagt ifølge Abû Da'ûds traditionssamling. De mange profetier om den forjættede Messias, der skulle komme på en tid, 'da der ikke var andet tilbage af Islam end navnet, og af Qur'ânen end dens bogstaver,' er velkendte. I vor tid er denne forjættede Messias, Hazrat Ahmad, kommet og har gengivet Qur'ânens lære liv og aktualitet.

16. Så ville de visselig sige: Vore blikke er blot forvirrede - nej, vi er et forhekset folk.

لَقَالُوٓا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْحُورُونَ ﴿١٦﴾

17. O Vi har visselig anbragt tårne [stjernebilleder] på himlen og har smykket den for betragterne.

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَآءِ بُرُوجًا وَّزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٧﴾

18. Og Vi har beskyttet den mod enhver oprørsk (og) forkastet modstander.

وَحَفِظْنَاهَا مِن كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ ﴿١٨﴾

19. Men hvis nogen lytter stjålent (til noget af åbenbaringen og forvansker det), så forfølger der ham (straks) en strålende flamme [3].

إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُّبِينٌ ﴿١٩﴾

20. Og jorden har Vi udbredt og anbragt bjerge på den, og Vi lader enhver tilmålt ting vokse og udvikle sig på den.

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ ﴿٢٠﴾

21. Og Vi har skabt eksistensmidler på den for jer og (også) for (alle) dem, I ikke forsørger.

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَن لَّسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ﴿٢١﴾

22. Og der findes ikke nogen ting, undtagen der hos Os er (ubegrænsede) forråd af den. Men Vi sender det ikke ned undtagen i et kendt mål.

وَإِن مِّن شَيْءٍ إِلَّا عِندَنَا خَزَآئِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿٢٢﴾

23. Og Vi udsender de befrugtende vinde, og så sender Vi vand ned fra

وَأَرْسَلْنَا الرِّيَاحَ لَوَاقِحَ فَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً

[3] Verset hentyder til de ondsindede mennesker, som hører en del af åbenbaringen og spreder den blandt andre i forvrænget form for derved at ægge til modstand mod Profeten og Muslimerne. Men nårsomhelst dette sker, tilintetgør Gud deres onde anslag gennem et tegn, der kommer som et strålende glimt og afslører alt. Hermed hentydes sikkert til de *Kahana* eller *Kuhhân*, stjernetydere, der på Profetens tid mente, at de havde adgang til hemmelighederne og kunne forudsige fremtiden. Den sande åbenbaring afslørede, ved sin sikre opfyldelse, stjernetydernes ynkelige gætterier. Stjernebillederne i v.17 har også en dybere mening. Ved siden af og parallelt med det fysiske univers har vi et åndeligt univers. Stjernebillederne står her for de store åndelige reformatorer, der jo er lysgivere i mørket, så at sige. Qur'ânen bruger ofte solen som billede på den Hellige Profet, medens månen står for den Forjættede Messias, der låner sit lys fra Profeten, ligesom månen låner sit lys fra solen. Stjernerne står da for *Mudjaddidîn* (reformatorer) og *Awliyâ* (hellige mænd). Se også det følgende.

himlen og giver jer det at drikke. Og I kunne ikke selv have opbevaret det.

فَأَسْقَيْنَٰكُمُوهُ وَمَآ أَنتُمْ لَهُۥ بِخَٰزِنِينَ ٢٢

24. Og det er sandelig Os, som skænker liv og sender død, og det er (alene) Os, der arver (alle ting).

وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْىِۦ وَنُمِيتُ وَنَحْنُ ٱلْوَٰرِثُونَ ٢٣

25. Og Vi kender sandelig dem af jer, som går hurtigt frem (og når videre end de andre), og Vi kender visselig dem af jer, som (sakker agterud og) bliver tilbage [4].

وَلَقَدْ عَلِمْنَا ٱلْمُسْتَقْدِمِينَ مِنكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا ٱلْمُسْتَـْٔخِرِينَ ٢٤

26. Og din Herre er visselig Den, der vil samle dem sammen, thi Han er den Alvise, den Alvidende.

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُۥ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ٢٥

27. Og Vi har sandelig skabt mennesket af klingende ler, af mudder der er formet (og har ændret egenskaber).

وَلَقَدْ خَلَقْنَا ٱلْإِنسَٰنَ مِن صَلْصَٰلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ٢٦

28. Og djinnerne skabte Vi før af en brændende vinds ild [5].

وَٱلْجَآنَّ خَلَقْنَٰهُ مِن قَبْلُ مِن نَّارِ ٱلسَّمُومِ ٢٧

29. Og (ihukom den tid) da din Herre sagde til englene: Jeg vil skabe et menneske af klingende ler, af mudder der er formet (og har ændret egenskaber).

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَٰٓئِكَةِ إِنِّى خَٰلِقٌۢ بَشَرًا مِّن صَلْصَٰلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ٢٨

30. Så når Jeg har fuldendt det og blæst i det af Min åbenbaring, fald så tilbedende ned sammen med det [6].

فَإِذَا سَوَّيْتُهُۥ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِى فَقَعُوا۟ لَهُۥ سَٰجِدِينَ ٢٩

[4] Dette vers, der pludselig taler om menneskers åndelige udvikling eller mangel på samme, viser, at de foregående vers også hentyder til åndelige forhold. Når Gud har skaffet jer alle eksistensmuligheder på det fysiske plan, skulle Han så ikke også have sørget for jeres åndelige liv, synes versene at sige. 'Vand' står ofte i Qur'ânen for Guds åbenbaring, der giver liv til en død jord. De befrugtende vinde hentyder da til, at Gud, før Han sender en reformator, drager retfærdige sjæle mod den kommende reformator ved sande drømme og visioner.

[5] For djinnerne, se noten til 6:101. 'Skabt af ild' er en metafor, der betegner vedkommendes brændende, let ophidselige sind, medens 'skabt af ler' er et billede på ens bløde, letformelige natur. 'Skabt af ler' kan også hentyde til, at det bevidste er fremgået af det ubevidste, af den døde materie. 'Klingende ler' hentyder da til mennesket som eneste talende væsen.

[6] Verset kan også oversættes: fald så ned og tjen det (mennesket).

31. Og englene faldt på deres ansigter (i bøn) alle tilhobe.

فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٣١﴾

32. Men Iblîs (gjorde det ikke). Han nægtede at være blandt dem, der faldt tilbedende ned (for Gud) [7].

إِلَّآ إِبْلِيسَ أَبَىٰٓ أَن يَكُونَ مَعَ السّٰجِدِينَ ﴿٣٢﴾

33. (Gud) sagde: O Iblîs, hvad fejler dig, at du ikke er blandt dem, der faldt tilbedende ned (for Gud)?

قَالَ يٰٓإِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السّٰجِدِينَ ﴿٣٣﴾

34. Han svarede: Jeg vil aldrig falde tilbedende ned som [eller: for] et menneske, Du har skabt af klingende ler, af mudder der er formet (og har ændret egenskaber).

قَالَ لَمْ أَكُن لِّأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُۥ مِن صَلْصٰلٍ
مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ﴿٣٤﴾

35. (Gud) sagde: Gå da ud herfra, thi du er visselig forkastet.

قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٣٥﴾

36. Og forbandelsen skal være over dig til dommens dag.

وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣٦﴾

37. Han svarede: Min Herre, giv mig da udsættelse til den dag, de oprejses [8].

قَالَ رَبِّ فَأَنظِرْنِىٓ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٧﴾

38. (Gud) svarede: Du er da blandt dem, der har fået udsættelse

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿٣٨﴾

39. Indtil den (vel)kendte tids dag.

إِلَىٰ يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٩﴾

40. Han svarede: Min Herre, siden Du har dømt mig som vildfarende, så vil jeg visselig forskønne (det onde) for dem på jorden og visselig lede dem vild alle til hobe -

قَالَ رَبِّ بِمَآ أَغْوَيْتَنِى لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِى الْأَرْضِ
وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾

41. Undtagen Dine udvalgte tjenere blandt dem.

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤١﴾

42. (Gud) sagde: Dette er en vej, som fører lige til Mig.

قَالَ هٰذَا صِرٰطٌ عَلَىَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿٤٢﴾

[7] *Illâ* kan betyde 'undtagen' og altså betegne en undtagelse fra en tidligere nævnt kategori - men det kan lige så vil betyde: 'men ikke', hvad det gør her. Foregående vers siger, at alle englene faldt ned. Iblîs var ikke en engel, men en af djinnerne, se 18:51.

[8] se 7:15.

43. Sandelig, over Mine tjenere skal du ikke have nogen magt, men alene over dem, som følger dig af de vildfarne.

إن عبادي ليس لك عليهم سلطن إلا من
اتبعك من الغوين ﴿٤٣﴾

44. Og helvede er sandelig deres forjættede sted alle til hobe.

وإن جهنم لموعدهم أجمعين ﴿٤٤﴾

45. Det har syv porte: hver port skal en del af dem tildeles [9].

لها سبعة أبواب لكل باب منهم جزء مقسوم ﴿٤٥﴾

46. Sandelig, de retfærdige skal være blandt haver og kilder.

إن المتقين في جنت وعيون ﴿٤٦﴾

47. Træd ind med fred, i sikkerhed.

ادخلوها بسلم امنين ﴿٤٧﴾

48. Og Vi vil fjerne, hvad der er i deres hjerter af gensidigt nag, (så de vil være som) brødre, (siddende) på troner, over for hinanden.

ونزعنا ما في صدورهم من غل إخوانا على
سرر متقبلين ﴿٤٨﴾

49. Der skal dér ikke berøre dem udmattelse, ejheller skal de drives ud derfra.

لا يمسهم فيها نصب وما هم منها بمخرجين ﴿٤٩﴾

50. Forkynd Mine tjenere, at Jeg sandelig er den Alttilgivende, den Barmhjertige.

نبئ عبادي أني أنا الغفور الرحيم ﴿٥٠﴾

51. Og at Min straf er en smertelig straf.

وأن عذابي هو العذاب الأليم ﴿٥١﴾

52. Og forkynd dem om Abrahams gæster,

ونبئهم عن ضيف إبرهيم ﴿٥٢﴾

53. Da de trådte ind til ham og sagde: Fred, svarede han: Sandelig, Vi nærer frygt ved jer(es komme).

إذ دخلوا عليه فقالوا سلما قال إنا منكم
وجلون ﴿٥٣﴾

[9] Tallet 'syv' betegner på arabisk ikke altid noget bestemt tal, men blot et fuldkomment antal, ligesom 70. 'Syv' kan imidlertid også henføre til de 7 sanser: synet, hørelsen, lugtesans, smagssans, smertesans, berøringssans, og temperatursans. Helvedes beboere vil træde ind gennem den port, der svarer til deres særlige syndighed, smlgn. også Profetens ord om Paradis, at enhver skal gå ind ad den dør, der svarer til hans gode gerninger. (Bukhârî Fadhâ'il ashâb).

54. De svarede: Frygt ikke, thi vi bringer dig glædeligt budskab om en dreng, begavet med viden.

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٣﴾

55. Han sagde: Bringer I mig glædeligt budskab på trods af, at alderdommen (allerede) har indhentet mig? (Sig mig) på hvilket grundlag I giver (et sådant) glædeligt budskab.

قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَن مَّسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ ﴿٥٤﴾

56. De svarede: Vi har bragt dig glædeligt budskab på grundlag af sandheden (fra Allah). Du skal derfor ikke høre til dem, der er fortvivlede.

قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ الْقَانِطِينَ ﴿٥٥﴾

57. Han svarede: (Hvordan kan jeg fortvivle) og hvem kan (i det hele taget) fortvivle om sin Herres barmhjertighed - undtagen de, der er faret vild?

قَالَ وَمَن يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٦﴾

58. Han sagde: Hvad er jeres ærinde (yderligere), I sendebud?

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٧﴾

59. De svarede: Vi er sandelig sendt til et folk af syndere

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾

60. Med undtagelse af Lots tilhængere. Dem vil vi sandelig redde alle

إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾

61. Undtagen hans hustru. Vi mener, at hun vil være blandt dem, der bliver tilbage [10].

إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٦٠﴾

62. Og da sendebudene kom til Lots familie.

فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾

63. Sagde han: I er visselig fremmede folk.

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنكَرُونَ ﴿٦٢﴾

---

[10] *Qaddarnâ*, som har oversat ved 'vi mener', kan også betyde: 'Vi har besluttet, dekreteret'. Men denne betydning kan kun opretholdes her, såfremt det er sikkert, at sendebudene i den sag udtaler sig på Guds vegne. Vi foretrækker derfor den givne oversættelse, som er i fuldstændig samklang med arabisk sprogbrug. -

Qur'ânen bringer aldrig fantastiske historier som den, at Lots hustru så sig tilbage og blev forvandlet til en stenstøtte. Den slags eventyr tjener ikke til at øge et helligt skrifts tilforladelighed, tværtimod. Alt hvad Qur'ânen siger om Lots hustru er 'at hun blev tilbage' og derfor delte skæbne med byernes øvrige indbyggere, der omkom under jordskælv og vulkanske udbrud.

64. De svarede: Nej, vi er kommet med det [nemlig: Guds straf], som de tvivlede om.

قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٦٤﴾

65. Og vi er kommet til dig med sandheden, og vi er visselig sanddru.

وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٥﴾

66. Rejs derfor med dit folk (af troende) i (den sidste) del af natten, og følg du [Lot] efter dem, og lad ingen af dem vende sig om, men drag videre derhen, hvor det bliver jer befalet [11].

فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ
مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٦﴾

67. Og Vi forkyndte ham klart denne befaling, at hine (syndige mennesker)s rod skulle skæres over om morgenen.

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَٰؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ
مُصْبِحِينَ ﴿٦٧﴾

68. Og byens folk kom, idet de frydede sig [12].

وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٨﴾

69. (Lot) sagde: Disse er visselig mine gæster, beskæm mig derfor ikke,

قَالَ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٩﴾

70. Men frygt Allah, og bring mig ikke fornedrelse.

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ ﴿٧٠﴾

71. De svarede: Forbød vi dig ikke (at huse) nogensomhelst (udefra)?

قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾

72. (Lot) sagde: Hvis I må gøre noget, så er disse mine døtre (sikkerhed nok) [13].

قَالَ هَٰؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٧٢﴾

73. Ved dit liv (o Profet), disse (dine fjender) vandrer (lig dem) forblindede i deres beruselse.

لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٣﴾

---

[11] At Lot skal følge efter sine tilhængere, der først må forlade byen, er en profeti om, at det samme skal ske i den Hellige Profets tilfælde. Se v.76: det er et tegn for de forudseende. V. 73 er henvendt til Profeten Muhammad og underbygger yderligere denne fortolkning. De måtte ikke se sig tilbage, for ikke at blive fristede til at vende om til de slægtninge, de måtte have i byen. Også Lots døtre var borngiftet der.

[12] Lots folk frydede sig over, at de nu havde en lejlighed til at straffe ham for at overtræde deres forbud mod at omgås fremmede (se v.71).

[13] Se Sûra 11, v.79.

74. Da greb jordskælvet dem om morgenen,

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ (73)

75. Og Vi vendte op og ned på den [nemlig: Lots by], og Vi lod regne sten af brændt ler ned over dem.

فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ (74)

76. Sandelig, i dette er der visselig tegn for de forudseende,

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ (75)

77. Og den [nemlig: Lots by] ligger ved en stadig bestående vej [14].

وَإِنَّهَا لَبِسَبِيلٍ مُّقِيمٍ (76)

78. Sandelig, i dette er der visselig tegn for de troende.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ (77)

79. Og (også) skovtykningens folk var visselig overtrædere [15].

وَإِن كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَظَالِمِينَ (78)

80. Derfor øvede Vi gengældelse mod dem. Og begge ligger de ved en tydelig hovedvej.

فَانتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُّبِينٍ (79)

81. Og (også) folket i den af en stenmur beskyttede by forkastede sendebudene [16].

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ (80)

82. Og Vi gav dem Vore tegn, men de vendte sig bort fra dem.

وَآتَيْنَاهُمْ آيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ (81)

83. Og de plejede at hugge deres huse ud i klippen, for at være i sikkerhed.

وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ (82)

84. Men jordskælvet greb dem om morgenen [17],

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ (83)

85. Og (alt), hvad de havde erhvervet sig, nyttede dem intet.

فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ (84)

---

14 Vejen fra Hidjâz til Syrien.

15 Skovtykningens folk er Sju'aibs folk.

16 *Hidjr* (som har givet denne Sûra navn) betyder: omgivet af sten, af en mur af sten.

17 *Sajhah* betyder jordskælv, kraftig vind eller blot: straffedom, se 11:68.

86. Og Vi har kun skabt himlene og jorden og hvad der er imellem dem i overensstemmelse med sandhed (og visdom). Og timen kommer visselig, tilgiv derfor (deres overtrædelser) med den skønneste tilgivelse [18].

وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ إِلَّا بِالْحَقِّ
وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ﴿٨٥﴾

87. Din Herre er visselig den Største Skaber, den Alvidende.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلّٰقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٦﴾

88. Og Vi har visselig givet dig de syv ofte gentagne (vers) og den ophøjede Qur'ân [19].

وَلَقَدْ آتَيْنٰكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ﴿٨٧﴾

89. Lad ikke dine øjne vandre til det, som Vi har forsynet visse grupper af dem med, og sørg ikke over dem, men sænk din (barmhjertigheds) vinge over de troende [20].

لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهِۦٓ أَزْوٰجًا مِّنْهُمْ وَ
لَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

90. Og sig: Jeg er visselig en åbenbar advarer,

وَقُلْ إِنِّيٓ أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٨٩﴾

91. Fordi Vi har (besluttet) at sende (straf) ned over disse (også), som har sluttet sig sammen i grupper (imod dig) [21],

كَمَآ أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩٠﴾

92. Dem, der behandler Qur'ânen som (lige så mange) løgne.

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ﴿٩١﴾

93. Derfor, ved din Herre, Vi vil visselig drage dem alle til regnskab

فَوَرَبِّكَ لَنَسْـَٔلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٢﴾

94. For det, som de plejede at øve.

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

---

18 *As-Sâ'ah* (timen) bruges i tre betydninger i Qur'ânen: 1) om dommedag, 2) om en nations dom, 3) om det enkelte menneskes dom ved dets død.

19 'De 7 ofte gentagne vers' er Sûra Al-Fâtihah, den vigtigste islamiske bøn.

20 *Djanâh* betyder: 'vinge, beskyttelse, tilflugt'.

21 Perfektumformen, der ofte er af fortidsbetydning, bruges også om den sikre fremtid (perfectum propheticum). (Dens sikre indtræffen gør, at den betegnes som allerede indtruffet). En anden mulig oversættelse: 'ligesom Vi sendte (advarere) til de (tidligere) grupper. Dette vers ender så med punktum, og v.92 knyttes til v.93.

95. Forkynd derfor åbent det, der er blevet befalet dig, og vend dig bort fra afgudsdyrkerne.

فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٥﴾

96. Vi (alene) vil visselig være dig nok mod dem, der søger at spotte.

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِءِينَ ﴿٩٦﴾

97. Dem, der sætter andre guder op ved siden af Allah. Dog, de skal snart kende (resultatet af deres handlinger).

الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ ۚ فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾

98. Vi ved visselig, at dit bryst bliver trangt på grund af det, de siger [22].

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٨﴾

99. Men lovpris din Herre og vær sammen med dem, der kaster sig ned (for deres Herre).

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٩﴾

100. Og tilbed din Herre, indtil den sikre (død) kommer til dig.

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿١٠٠﴾

[22] At Profetens bryst knuges sammen - eller føles snævert (som udtrykket egt. bør oversættes) betyder ikke, at han frygtede eller følte sig modløs. Men hans kærlighed til sit folk fyldte ham med sorg over deres ulydighed mod Gud.

AL-NAHL
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Allahs befaling vil komme, søg derfor ikke at fremskynde den. Hellig er Han og ophøjet over (alt) det, som de (vantro) sætter op ved siden (af Ham).

أَتٰى أَمْرُ اللّٰهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوْهُ ۚ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ②

3. Han sender englene med åbenbaringen efter Sin befaling til hvem Han vil af Sine tjenere: Advar (menneskene) om, at der ikke er nogen gud undtagen Mig, og tag (alene) Mig til Beskytter.

يُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ بِالرُّوْحِ مِنْ أَمْرِهٖ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖٓ أَنْ أَنْذِرُوْٓا أَنَّهٗ لَآ إِلٰهَ إِلَّآ أَنَا فَاتَّقُوْنِ ③

4. Han har skabt himlene og jorden med visdom. Ophøjet er Han over (alt) det, som de (vantro) sætter ved siden (af Ham).

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ تَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ④

5. Han har skabt mennesket af en (ubetydelig) dråbe, og se - det er en åbenbar fornægter (af Ham).

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ ⑤

6. Og kvæget har Han (også) skabt: I finder i det varme og (anden) nytte, og I spiser af det.

وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا ۚ لَكُمْ فِيْهَا دِفْءٌ وَّمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُوْنَ ⑥

7. Og det er en pryd for jer, når I driver det hjem om aftenen, og når I driver det ud (på græs) om morgenen.

وَلَكُمْ فِيْهَا جَمَالٌ حِيْنَ تُرِيْحُوْنَ وَحِيْنَ تَسْرَحُوْنَ ⑦

8. Og det bærer jeres byrder til et (fjernt) land, som I ikke kunne nå undtagen med stor møje for jer selv. Sandelig, jeres Herre er God (og) Barmhjertig.

وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلٰى بَلَدٍ لَّمْ تَكُوْنُوْا بٰلِغِيْهِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ ۚ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ⑧

9. Og (Han har også skabt) hestene og muldyrene og æslerne, så I kan ride på dem, og (de kan være til) pryd (for jer). Og Han vil skabe (til samme formål), hvad I (endnu) ikke ved [1].

وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً ۚ وَيَخْلُقُ
مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾

10. Og Allahs sag er (det at vise) den rette vej, for der er (andre veje) som afviger derfra. Og hvis Allah havde (gennemtvunget) Sin vilje, så ville Han have retledet jer alle [2].

وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ ۚ وَلَوْ شَاءَ
لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٠﴾ ع

11. Det er Ham, som sender vand ned fra himlen til jer: af det (får I) drikkevand, og af det (vokser) træerne, hvoraf I lader (kvæget) æde.

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً ۖ لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ
وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١١﴾

12. Ved det lader Han kornet gro for jer og oliven og daddelpalmer og druer og frugter af enhver art. Sandelig, heri er der visselig et tegn for folk, som vil tænke efter.

يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ
وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٢﴾

13. Og Han har underlagt jer natten og dagen og solen og månen, og stjernerne er (også) underlagt (jer) på Hans befaling. Sandelig, i dette er der

وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۖ
وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ

[1] Her er en tydelig profeti om nye transportmidler, der vil afløse heste, kameler, muldyr etc.

[2] Vv. 6-9 incl. opregner nogle af de materielle goder, som Gud har skabt til menneskets brug. Hele den øvrige skabning er frembragt til menneskets brug, et klart tegn på, at der står en ophøjet intelligens bag universet. I v.10 tales der dernæst om det største åndelige gode, nemlig åbenbaringen, som allerede nævntes i begyndelsen af Sûren. Tankegangen, der forbinder disse vers, er den: når Gud på alle måder har sørget for menneskehedens rent materielle fremgang, skulle Han så ikke også have truffet forholdsregler til at sikre menneskets åndelige velfærd og fremgang? Svaret er: Jo, og Gud har gjort dette ved at udvælge Sine sendebud og åbenbare dem retledningen. Den menneskelige fornuft alene er ikke tilstrækkelig til at løse de komplicerede spørgsmål, som knytter sig til menneskets rette udvikling. Derfor sender Gud profeter og åbenbarer Sin lov.

visselig et tegn for folk, som bruger deres fornuft [3].

لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٢﴾

14. Og hvad Han har skabt for jer på jorden er af forskellig art og farve. Sandelig, i dette er der visselig tegn for folk, som lader sig formane.

وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ۗ إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣﴾

15. Og det er Ham, som har underlagt jer havet, så at I kan spise frisk kød derfra og frembringe smykker derfra, som I bærer. Og du ser skibene pløje sig igennem det (for at I kan rejse viden om) og for at I kan søge af Hans nåde - og for at I kan være taknemmelige.

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا
وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا ۖ وَتَرَى
الْفُلْكَ مَوَاخِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِن فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾

16. Og Han har forankret bjerge i jorden, så den ikke skælver med jer, og floder og veje, for at I må følge den rette vej [4].

وَأَلْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَن تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا
وَسُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾

17. Og (Han har skabt andre) vejvisere: (af dem) og af stjernerne retledes de.

وَعَلَامَاتٍ ۚ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾

18. Mon da Den, som har skabt (alt dette) er lig den, som intet har skabt? Vil I da ikke lade jer formane?

أَفَمَن يَخْلُقُ كَمَن لَّا يَخْلُقُ ۗ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾

19. Og hvis I vil opregne Allahs nådegerninger, vil I ikke kunne tælle dem. Sandelig, Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا ۗ إِنَّ اللَّهَ
لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٨﴾

20. Og Allah ved, hvad I skjuler, og hvad I åbenbarer.

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿١٩﴾

[3] Gud har givet mennesket myndighed over hele universet. Dette viser klart den høje værdighed, Islâm tillægger mennesket, Guds ypperste skabning. Vor tids rumfart giver os særlig mulighed for at fatte rækkevidden i dette vers. Smlgn. 55:34, hvor menneskers forsøg på at nå ud i universet omtales endnu tydeligere: kan en sådan viden, som disse vers afslører, tillægges nogen anden end den Alvidende?

[4] Den moderne naturvidenskab har godtgjort, at jordens stabilitet er øget efter bjergkædernes tilblivelse.

21. Og de, som de (vantro) påkalder ved siden af Allah, har intet skabt, men er selv skabte.

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا
وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢١﴾

22. Døde (er de), ikke levende, og de ved ikke, hvornår de skal oprejses (til nyt liv).

أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢٢﴾

23. Jeres Gud er een Gud. Men de, som ikke tror på det kommende (liv). deres hjerter er fremmede (for sandheden), og de er hovmodige [5].

إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
قُلُوبُهُم مُّنكِرَةٌ وَهُم مُّسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٣﴾

24. Der er ikke tvivl om, at Allah kender (alt) det, de skjuler, og (alt) det, de åbenbarer. Han elsker sandelig ikke de hovmodige.

لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ
إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٤﴾

25. Og når der siges til dem: Hvor (underfuldt) er det, som jeres Herre har åbenbaret, svarer de: (Det er kun) de gamles fabler.

وَإِذَا قِيلَ لَهُم مَّاذَا أَنزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا أَسَاطِيرُ
الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾

26. (Følgen er), at de skal bære deres byrder tilfulde på opstandelsens dag, (også) en del af deres byrder, som de uden viden ledte vild. Se, ondt er hvad de bærer.

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ
الَّذِينَ يُضِلُّونَهُم بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٢٦﴾

27. De, der var før dem, smedede visselig rænker, men Allah fattede deres (rænkers) bygning ved grundvoldene, så at taget styrtede ned over dem, og straffen kom til dem fra (den side), hvor de ikke ventede det.

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَأَتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُم مِّنَ
الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِن فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ
الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٧﴾

28. Derpå vil Han beskæmme dem på opstandelsens dag og sige: Hvor er Mine 'medguder' for hvis skyld I plejede at modsætte jer (Mine profe-

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ
الَّذِينَ كُنتُمْ تُشَاقُّونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا

[5] Vv. 21-23 indeholder en kraftig bevisførelse for Guds enhed og mod alle forsøg på at guddommeliggøre det skabte. V. 22 angiver klart, at alle mennesker, som i tidens løb er blevet tilbedt som guddommelige, også Jesus, er døde. V. 21 gør det også klart, at kun Gud kan skabe, og at det derfor er fejlagtigt at mene, at mennesker kan gøre mirakler som at give liv til døde.

ter). De, der har fået viden, vil sige: På denne dag vil visselig skændsel og hjemsøgelse (falde) på de vantro,

الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٨﴾

29. På dem, som englene lader dø, medens de øver ondt mod sig selv. Men så vil de tilbyde underkastelse (og sige): Vi plejede ikke at øve ondt. Nej, sandelig, Allah ved vel, hvad I plejede at øve.

الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوُا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَى إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾

30. Træd da ind ad helvedes porte og forbliv der. Slet er visselig de hovmodiges bolig.

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَلَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٣٠﴾

31. Og (når) det siges til de retfærdige: Hvor (underfuldt) er det, som jeres Herre har åbenbaret, vil de svare: (Sandelig, det er) det bedste. For dem, der handler godt, er der godt i denne verden, men det kommende (liv)s bolig er bedre. Saligt er visselig de retskafnes hjemsted,

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾

32. Evighedens haver, som de skal træde ind i, gennem dem strømmer der floder. Dér vil de få (alt), hvad de ønsker. Således belønner Allah de retfærdige,

جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٢﴾

33. Dem, som englene lader dø, medens de er rene (i sjælen), idet de siger: Fred være med jer. Træd ind i (paradisets) have (som belønning) for det, I plejede at øve.

الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمُ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾

34. Mon de venter på andet, end at englene kommer til dem, eller din Herres befaling indtræffer? Således gjorde de, (der var) før dem. Og Allah gjorde dem ikke uret, men de øvede uret mod sig selv.

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرُ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٤﴾

35. Da ramte dem de onde ting, som de øvede, og den (straf), som de plejede at spotte, omfattede dem.

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٥﴾

36. Og afgudsdyrkerne siger: Hvis Allah havde villet det (anderledes), ville vi ikke have tilbedt noget ved siden af Ham, hverken vi eller vore fædre, og vi ville ikke have forbudt noget uden (befaling fra) Ham. Således gjorde de (der modsatte sig sandheden) før dem. Men mon der påhviler sendebudene andet end den klare og tydelige forkyndelse?

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِن
دُونِهِ مِن شَيْءٍ نَّحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِن
دُونِهِ مِن شَيْءٍ ۚ كَذَٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ
فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٣٦﴾

37. Og Vi opvakte visselig et sendebud blandt ethvert folk. (som forkyndte): Tilbed Allah og sky enhver oprører. Derpå var der blandt dem nogle (som var værdige). som Allah retledede, og nogle (som viste sig uværdige) blandt dem, som fortjente ødelæggelse. Drag da omkring på jorden og se, hvordan enden blev for dem, der fornægtede (sendebudene).

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ
وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ۖ فَمِنْهُم مَّنْ هَدَى اللَّهُ
وَمِنْهُم مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ ۚ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾

38. Hvis du brændende begærer deres retledning, så (vid at) Allah ikke retleder dem, der vildleder (andre), ejheller vil de have nogen hjælpere.

إِن تَحْرِصْ عَلَىٰ هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَن
يُضِلُّ ۖ وَمَا لَهُم مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٣٨﴾

39. Og de sværger ved Allah deres kraftigste eder: Allah vil ikke opvække dem. der er døde. Men nej. (det er) et løfte. (som Han har gjort) bindende for Sig Selv. men de fleste mennesker ved det ikke.

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ ۙ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَن
يَمُوتُ ۚ بَلَىٰ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

40. (Han vil visselig opvække dem), så at Han kan gøre klart for dem (alt)

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ

det, som de stredes om, og så at de vantro kan vide, at de var løgnere [6].

كَفَرُوٓا أَنَّهُمْ كَانُوا كٰذِبِينَ ﴿٤٠﴾

41. Vort ord angående noget, når Vi ønsker det, er kun, at Vi siger om det: Bliv til - og så bliver det til.

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَآ أَرَدْنٰهُ أَنْ نَّقُوْلَ لَهٗ كُنْ
فَيَكُوْنُ ﴿٤١﴾

42. Og dem, som er udvandret for Allahs sag, efter at de havde lidt uret, vil Vi visselig give en skøn bolig i denne verden. Men lønnen i det hinsides er visselig større, om de blot vidste det,

وَالَّذِيْنَ هَاجَرُوْا فِي اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوْا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ
فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَلَاَجْرُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ ۘ لَوْ كَانُوْا
يَعْلَمُوْنَ ﴿٤٢﴾

43. Dem, der var udholdende og satte deres lid til deres Herre.

الَّذِيْنَ صَبَرُوْا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ﴿٤٣﴾

44. Og Vi sendte (også) før dig kun mænd, til hvem Vi gav åbenbaring. Spørg da (I vantro) dem, der ejer (viden om) den åbenbaring, (som blev sendt af Allah), hvis I ikke ved besked.

وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوْحِيْٓ اِلَيْهِمْ فَسْـَٔلُوْٓا
اَهْلَ الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٤٤﴾

45. (Vi sendte Vore sendebud) med klare tegn og skrifter. Og Vi har (nu) sendt dig (o Muhammad) den (fuldkomne) formaning, at du må gøre det klart for menneskeheden, hvad der er åbenbaret dem, og for at de må tænke efter.

بِالْبَيِّنٰتِ وَالزُّبُرِ ۗ وَاَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ
لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ اِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ﴿٤٥﴾

46. Er de, der smedede onde rænker (mod dig), da sikre på, at Allah ikke vil lade jorden synke med dem, eller at straffen vil komme til dem fra (en kant), hvor de ikke tænker sig det?

اَفَاَمِنَ الَّذِيْنَ مَكَرُوا السَّيِّاٰتِ اَنْ يَّخْسِفَ اللّٰهُ بِهِمُ
الْاَرْضَ اَوْ يَاْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٤٦﴾

47. Eller Han vil gribe dem i deres rejser hid og did, så (de må huske), at de ikke kan gøre (Allahs planer) til intet -

اَوْ يَاْخُذَهُمْ فِيْ تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿٤٧﴾

---

[6] Ligesom vi fra den fysiske verden ved, at der på en spænding følger en afspænding, at en årsag ikke kan tænkes uden en virkning, således vil på det åndelige plan alle de spørgsmål og problemer, hvorom mennesker strides og er uenige, få deres løsning på 'dommens dag'.

48. Eller Han vil gribe dem med en gradvis ødelæggelse. Jeres Herre (I vantro) er sandelig Mild (og) Barmhjertig.

أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَىٰ تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٤٨﴾

49. Har de ikke, idet de kaster sig ned for Allah, betragtet alt det, som Allah har skabt, og set, hvordan dets skygge breder sig til højre og til venstre, (således vil Sendebudets skygge brede sig) og de (vantro) vil blive ydmygede [7].

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ يَتَفَيَّأُ ظِلَالُهُ
عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِّلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ﴿٤٩﴾

50. Og alt hvad der er i himlene og på jorden af levende væsener underkaster sig Allah, og (det samme gør) englene, og de er ikke hovmodige.

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِن
دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٥٠﴾

51. De frygter deres Herre (som har magten) over dem, og de handler (kun), som de har fået befaling til [8].

يَخَافُونَ رَبَّهُم مِّن فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا
السجدة
يُؤْمَرُونَ ﴿٥١﴾

52. Og Allah har sagt (til ethvert folk): Hav ikke to guder. Der er kun een Gud, frygt derfor Mig.

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَٰهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ
وَاحِدٌ فَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٥٢﴾

53. Og Ham tilhører, hvad der er i himlene og på jorden, og Ham tilkommer lydighed i evighed. Vil I da tage nogen anden beskytter end Allah [9]?

وَلَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا
أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾

54. Og hvilken velsignelse, der end kommer til jer, er den fra Allah. Og når så noget ondt rammer jer, råber I til Ham (om bistand).

وَمَا بِكُم مِّن نِّعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ
فَإِلَيْهِ تَجْأَرُونَ ﴿٥٤﴾

---

[7] Islâm vil brede sig mod øst og syd (højre), og så mod vest og nord (venstre).

[8] Englene har ikke nogen selvstændig eksistens: de handler kun i overensstemmelse med Guds vilje. At spore det ondes oprindelse i et fald blandt englene (som visse kristne gør), er da umuligt efter Islâm. Ondt og godt er efter Islâm menneskers misbrug eller rette brug af Guds gaver. Dette vers følges af *Sadjda:* nedkastning med panden mod jorden.

[9] *lahud-Dînu wâsibâ* kan også oversættes: 'Hans (Allahs) er den evige religion', da *Dîn* betyder: 'dom, retfærdighed, lydighed, religion etc.'

55. Men når Han så tager det onde bort fra jer, se, så sætter en del af jer (guder) ved siden af jeres Herre,

ثُمَّ إِذَا كَشَفَ الضُّرَّ عَنكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنكُم بِرَبِّهِمْ
يُشْرِكُونَ ﴿٥٥﴾

56. Så at de fornægter det, Vi har givet dem. Nyd da (jeres del i denne verden) en tid, men snart skal I vide besked.

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾

57. Og de skænker en del af det, Vi har forsynet dem med, til de (falske guder), hvorom de ingen viden har. Ved Allah, I skal visselig udspørges om det, I plejede at opdigte.

وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ
تَاللَّهِ لَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَفْتَرُونَ ﴿٥٧﴾

58. Og de tildigter Allah døtre - Hellig er Han og fri for alle mangler - medens de selv får, hvad de ønsker sig [10].

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُم مَّا يَشْتَهُونَ ﴿٥٨﴾

59. Og når en af dem får underretning om en datter(s fødsel), så formørkes hans ansigt; og han undertrykker sin sorg.

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا
وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٩﴾

60. Han skjuler sig for mennesker på grund af den dårlige nyhed, han fik. Skal han beholde hende på trods af skammen, eller skal han begrave hende i støvet? Sandelig, ondt er det, som de dømmer.

يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِن سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُمْسِكُهُ
عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا
يَحْكُمُونَ ﴿٦٠﴾

61. Deres tilstand, som ikke tror på det kommende (liv), er ond. Men Allah tilkommer de mest ophøjede egenskaber, og Han er den Almægtige, den Alvise.

لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَلِلَّهِ
الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦١﴾ ع

62. Og hvis Allah ville straffe mennesker for deres uretfærdighed (omgående), ville Han ikke efterlade noget levende væsen på (jor)den(s overflade),

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِم مَّا تَرَكَ عَلَيْهَا
مِن دَابَّةٍ وَلَٰكِن يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا

[10] Der hentydes til de hedenske araberes forkærlighed for sønner. Da de selv græmmede sig over døtre, hvordan kunne de så tildigte Allah dem? spørger verset ironisk.

men Han giver dem udsættelse, (så de kan angre og forbedre sig) til en fastsat tid. Men når så deres tid kommer, er der ingen, der kan blive tilbage (så meget som) en time, ejheller kan de ile forud (for den).

جَآءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿٦١﴾

63. Og de tillægger Allah, hvad de (selv) foragter, og deres tunger (vover at) sige den løgn, at de vil få det bedste (af alt). Der er ingen tvivl om, at ilden vil blive deres lod, og at de (trods det) er overmodige [11].

وَيَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ مَا يَكْرَهُوْنَ وَتَصِفُ اَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ
اَنَّ لَهُمُ الْحُسْنٰى لَا جَرَمَ اَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَاَنَّهُمْ
مُّفْرَطُوْنَ ﴿٦٢﴾

64. Ved Allah, Vi har visselig sendt (profeter) til folkeslag før din tid. Dog Satan lod deres handlinger forekomme dem gode og skønne. Så er han da i dag deres beskytter, og en smertelig straf bliver deres.

تَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰٓى اُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ
الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ
اَلِيْمٌ ﴿٦٣﴾

65. Og Vi åbenbarede dig kun Bogen, for at du skulle klargøre det for dem, hvorom de var uenige, og (som) en retledning og barmhjertighed for et folk, som vil tro.

وَمَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ اِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِى اخْتَلَفُوْا
فِيْهِ وَهُدًى وَّرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٦٤﴾

66. Og Allah sender vand ned fra himlen og skænker dermed liv til jorden efter dens død. Se, heri er der sandelig et tegn for et folk, som vil høre.

وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ﴿٦٥﴾ ع

67. Og der er visselig en lære for jer i kvæget. Vi giver jer at drikke af det, som er i dets maver mellem maveindhold og blod: mælk, ren og velsmagende for dem, der drikker.

وَاِنَّ لَكُمْ فِى الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيْكُمْ مِّمَّا فِىْ بُطُوْنِهٖ
مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَّدَمٍ لَّبَنًا خَالِصًا سَآئِغًا لِّلشّٰرِبِيْنَ ﴿٦٦﴾

68. Og fra daddelpalmernes og vinstokkenes frugter vinder I en berusende drik og (også) en god næring. Se,

وَمِنْ ثَمَرٰتِ النَّخِيْلِ وَالْاَعْنَابِ تَتَّخِذُوْنَ مِنْهُ

[11] *jufratûn* (de er overmodige) kan også gengives: 'de vil blive forladt (i ilden)'.

heri er der sandelig et tegn for et folk, som vil forstå [12].

سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

69. Og din Herre åbenbarede bien: Byg huse i bjergene og træerne og i (de espalierer) som (menneskene) rejser [13].

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا
وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٩﴾

70. Spis så af alle frugter og følg din Herres veje, (som er gjort) lette (for dig). Af deres maver kommer en drik, mangfoldig i farve og art, hvori der er lægedom for mennesker. Se, heri er der visselig tegn for et folk, som vil tænke efter.

ثُمَّ كُلِي مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا ۚ
يَخْرُجُ مِن بُطُونِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ
لِّلنَّاسِ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٧٠﴾

71. Og Allah har skabt jer, og derpå lader han jer dø. Og blandt jer er der (nogle), som drives til den værste del af livet [nemlig: alderdommen], så at de ikke ved noget (mere), efter (at de dog har haft) viden (derom). Sandelig, Allah er Alvidende, Almægtig.

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ ۚ وَمِنكُم مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ
أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
قَدِيرٌ ﴿٧١﴾ ع ٩ ١٥

72. Og Allah har udmærket nogle frem for andre i (henseende til denne verdens) underhold. Og dog vil de, som er udmærkede (i så henseende) ikke give tilbage af deres underhold til dem, som deres højrehænder besidder [nemlig: deres slaver], så de kunne

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ ۚ فَمَا
الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَادِّي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ

[12] V. 67 beskriver den proces, hvorved græs gennem maveindhold og blod som to stadier forvandles til ren og velsmagende mælk, (en proces, der var ukendt på Muhammads tid). Dette tjener som en lære for mennesker, og skal vise dem, hvordan tingene ved deres rette brug i overensstemmelse med Guds åbenbaring bliver gode og nyttige for mennesker. Misbrug derimod gør dem onde, v. 68: druer er en god næring, men fordærves de ved gæring bliver de til en berusende drik. Tingene er ikke gode eller onde i sig selv, det er menneskene, der gør dem det ved hhv. brug og misbrug.

[13] Det gudgivne instinkt, som dirigerer bien (og alle andre dyr), kaldes her: åbenbaring. Qur'ânen taler om åbenbaring til jorden, til bien, til engle, til almindelige mennesker og til profeter. Smlgn. 4:164, 5:112, 8:13, 16:69, 28:8 og 99:6.

have lige andel deri. Vil de da fornægte Allahs nådegave? [14].

فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ ۚ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾

73. Og Allah har givet jer hustruer af jeres egne og ved jeres hustruer skænket jer sønner og sønnesønner og forsynet jer med alle gode ting. Vil de da tro på løgnen og forkaste Allahs nådegerning?

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ
مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ۚ
أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾

74. Og dog tilbeder de ved siden af Allah sådanne (væsener og ting), som ikke mægter at skænke dem noget underhold fra himlene og jorden, ej-heller kan de (nogensinde) nå (en sådan) magt.

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا
مِنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٣﴾

75. Frembring da ingen billeder eller lignelser af Allah, thi Allah ved (alle ting), men I ved intet.

فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾

76. Allah fremstiller en lignelse (for jer): En slave, en livegen, som ikke har magt over noget og en (fri mand), som Vi har skænket rigeligt underhold, som han giver ud af, hemmeligt og åbenlyst. Mon disse er lige? Al lovprisning tilkommer Allah: Nej, de fleste af dem ved intet.

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ
وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا
وَجَهْرًا ۖ هَلْ يَسْتَوُونَ ۚ الْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

77. Og Allah fremstiller (endnu) en lignelse: To mænd, af hvilke den ene er stum og ikke har magt over noget, men udelukkende er en byrde for sin herre. Hvor han end sender ham, bringer han ikke noget godt. Kan han

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ
عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَىٰ مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّهْهُ لَا يَأْتِ
بِخَيْرٍ ۖ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ ۙ وَهُوَ

[14] Islâm anerkender den private ejendomsret, men accepterer samtidig som princip den kollektive ejendom, thi kun det kan 'gives tilbage' til en person, som egentlig tilhører ham. *Zakât*, som Profeten siger *'skal tages fra de rige og gives tilbage til de fattige'*, er altså ikke nogen almisse, men en ret der er begrundet i, at de fattige er medskabere af de riges rigdom. Ved at forbyde rente har Islâm yderligere - da det er umuligt for en enkelt at rejse tilstrækkelig kapital til et større foretagende - givet en vigtig spore til kooperation. Verset siger også, at de rige Makkanere, som ikke ville give det mindste af deres egen magt og rigdom fra sig, ved at sætte deres guder ved siden af Gud, så at sige ville tage det, der var Hans fra Ham og give det til deres 'medguder'.

da være lig den, der påbyder retfærdighed, og selv er på den rette vej [15]?

عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٧٧﴾ ع ١٦

78. Og Allah tilhører himlenes og jordens hemmeligheder, og den (forjættede) times anliggende er kun som et blink med øjet, eller den er (endnu) nærmere. Allah er visselig Mægtig over alle ting.

وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَمَاۤ اَمْرُ السَّاعَةِ
اِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ اَوْ هُوَ اَقْرَبُ ۚ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيْرٌ ﴿٧٨﴾

79. Allah har bragt jer ud af jeres mødres skød, da I ikke vidste noget, og Han har givet jer hørelse og øjne og hjerter, for at I måtte være taknemmelige.

وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ مِّنْۢ بُطُوْنِ اُمَّهٰتِكُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ شَيْـًٔا ۙ
وَّجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٕدَةَ ۙ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُوْنَ ﴿٧٩﴾

80. Ser de da ikke fuglene, som er indordnet i tjeneste under himlens hvælv? Ingen holder dem tilbage undtagen Allah. Sandelig, i dette er der tegn for folk, som tror [16].

اَلَمْ يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرٰتٍ فِيْ جَوِّ السَّمَآءِ ۭ مَا
يُمْسِكُهُنَّ اِلَّا اللّٰهُ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ
يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٨٠﴾

81. Og Allah har skænket jer en hvileplads i jeres huse, og Han har (også) givet jer af kvægets skind boliger, som I finder lette på jeres rejses dag og på jeres opholds dag. Og af deres uld og deres pels og deres hår (har Han skænket jer) husgeråd og (anden) nytte for en tid [17].

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْۢ بُيُوْتِكُمْ سَكَنًا وَّجَعَلَ لَكُمْ مِّنْ
جُلُوْدِ الْاَنْعَامِ بُيُوْتًا تَسْتَخِفُّوْنَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ
اِقَامَتِكُمْ ۙ وَمِنْ اَصْوَافِهَا وَاَوْبَارِهَا وَاَشْعَارِهَاۤ
اَثَاثًا وَّمَتَاعًا اِلٰى حِيْنٍ ﴿٨١﴾

82. Og Allah har af det, Han har skabt, givet jer (ting til) skygge. Og Han har givet jer tilflugtssteder i bjergene, og han har givet jer klædninger,

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّمَّا خَلَقَ ظِلٰلًا وَّجَعَلَ لَكُمْ مِّنَ
الْجِبَالِ اَكْنَانًا وَّجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيْلَ تَقِيْكُمُ الْحَرَّ

---

[15] Vv. 76 og 77 indeholder to lignelser, som begge karakteriserer Profetens modstandere i forhold til ham selv. De er slaver af deres hedenske tro og praksis.

[16] 'Fugle' står ofte symbolsk for krigens ulykker, idet fugle følger efter hærene for at fortære ligene af de dræbte. Der profeteres om den kommende krig mellem de troende og de vantro. Smlgn. også v. 82, der gør dette endnu klarere.

[17] *Jawm*, der sædvanligt oversættes 'dag', står for ethvert tidsrum, uanset længde. Jvf. skabelsens 'dage'. Qur'ânen sætter en 'dag' til 1000 år (22:48), et andet sted til 50.000 år (70:5). Den primære betydning af *Jawm* er 'tid i absolut forstand, kort eller lang, uden hensyn til længde. (Lane & Aqrab). Se også 10:4.

som beskytter jer mod varme (og kulde), og (andre) klædninger, som beskytter jer i jeres krige. Således fuldbyrder Han Sin nåde over jer, for at I må underkaste jer (Hans åbenbarede vilje).

وَسَرَابِيلَ تَقِيكُم بَأْسَكُمْ كَذَٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ
لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨٢﴾

83. Men hvis de vender sig bort, så påhviler der kun dig den klare forkyndelse [18].

فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٨٣﴾

84. De erkender Allahs nåde, og dog fornægter de den, og de fleste af dem er vantro [egt: utaknemmelige].

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ
الْكَافِرُونَ ﴿٨٤﴾

85. Men (tænk på) den dag, da Vi vil oprejse fra hvert folk et vidne, da skal der ikke gives de vantro tilladelse (til at undskylde sig), ejheller skal de kunne bede om nåde.

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِن كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ
لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٥﴾

86. Og når de, som øvede uret, ser straffen, så skal den ikke lettes dem, og der skal ikke gives dem udsættelse.

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ
وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٦﴾

87. Og når afgudsdyrkerne ser deres 'afguder', vil de sige: Vor Herre, disse er vore 'guder', som vi påkaldte ved siden af Dig. Så vil de (såkaldte 'guder') svare dem: I er visselig løgnere.

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا
هَٰؤُلَاءِ شُرَكَاؤُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُو مِن دُونِكَ
فَأَلْقَوْا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٨٧﴾

88. Og på hin dag vil de tilbyde Allah underkastelse, og hvad de plejede at opdigte vil være veget fra dem.

وَأَلْقَوْا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَمَ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿٨٨﴾

89. For dem, som er vantro og holder (folk) borte fra Allahs vej, vil Vi føje straf til denne straf, fordi de plejede at stifte ufred.

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ
عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٩﴾

90. Og på den dag, da Vi oprejser et vidne mod dem i ethvert folk fra deres egne, vil Vi bringe dig som vidne

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِم مِّنْ أَنفُسِهِمْ

[18] Den kommende krig har ikke noget med udbredelsen af Islâm at gøre, den er kun forsvar.

mod disse. Og Vi har åbenbaret dig Bogen til forklaring af alle ting og som retledning og barmhjertighed og glædeligt budskab for dem, der underkaster sig [nemlig: Muslimerne].

وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ ۚ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ
تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ ١٢ ع ١٨

91. Sandelig, Allah påbyder (jer) retfærdighed og godhed og kærlighed som til slægtninge, og Han forbyder (jer) skændige tanker og synd og overtrædelse. Han formaner jer, for at I må tænke jer om [19].

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي
الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ ۚ
يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾

92. Og opfyld pagten med Allah, når I har sluttet den, og bryd ikke jeres edelige løfter efter deres bekræftelse, når I allerede har gjort Allah til jeres sikkerhed, thi Allah ved, hvad I gør.

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ
بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا ۚ
إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾

93. Og vær ikke som hende, der brød sit garn i stykker efter at have fæstnet det, idet I bruger jeres edelige løfter til smutveje i forholdet mellem jer, (af frygt for eller i håb om) at et folk skal blive mægtigere end et andet. Thi Allah prøver jer kun hermed. Og på opstandelsens dag vil han gøre klart for jer det, som I plejede at være uenige om.

وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ
أَنْكَاثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ
أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ ۚ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ ۚ وَلَيُبَيِّنَنَّ
لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾

94. Og hvis Allah havde (gennemtvunget) Sin vilje, så ville Han visselig have gjort jer til én menighed, men Han lader den, der vil, gå vild og

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ يُضِلُّ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا

---

[19] Dette vers angiver tre trin af godt, og tre trin af ondt. *'Adl* betyder: ligelighed og er det første trin på det godes rangstige. *Ihsân* betyder: godhed - og det vil sige at gøre mere godt end man selv har modtaget. *Ītâ'idhil-qurbâ* er kærlighed ligesom den, der udgår fra slægtninge, f.eks. ligesom en moders inderlige kærlighed til sit barn - en kærlighed, der ikke spørger om løn. (Det betyder ikke 'at give til de nærmeste', så skulle det have været med akkusativ og ikke genitiv, se f.eks. 17:27).

De tre grader af ondt er: skændige tanker, hvor det onde er begrænset inden for den enkeltes personlighed - synd, d.v.s. enhver overtrædelse, der ikke skader andre end synderen selv - og overtrædelse, hvor andres rettigheder og person trædes under fode.

retleder den, der vil; og I skal visselig udspørges om det, I plejede at øve [20].

كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

95. Og brug ikke jeres edelige løfter som smutvej i forholdet mellem jer, så at (jeres) fod vil glide, efter at den har stået fast, og så at I vil smage det onde, fordi I vendte (mennesker) bort fra Allah sag; og I vil få en streng straf.

وَلَا تَتَّخِذُوٓا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ
بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوٓءَ بِمَا صَدَدتُّمْ عَن
سَبِيلِ اللَّهِ ۚ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٥﴾

96. Og sælg ikke pagten med Allah for en ringe pris. Sandelig, hvad der er hos Allah er bedre for jer, hvis I blot vidste det [21].

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۚ إِنَّمَا عِندَ اللَّهِ
هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾

97. Hvad der er hos jer forgår, men hvad der er hos Allah består. Og Vi vil visselig give dem, der er standhaftige, deres løn for det bedste af det, de plejede at øve.

مَا عِندَكُمْ يَنفَدُ ۖ وَمَا عِندَ اللَّهِ بَاقٍ ۗ وَلَنَجْزِيَنَّ
الَّذِينَ صَبَرُوٓا أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

98. Og den, der handler retfærdigt - det være sig mand eller kvinde - og er troende, vil Vi visselig belønne med et rent og godt liv. Og Vi vil visselig give sådanne belønning for det bedste af det, de plejede at øve.

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيَوٰةً طَيِّبَةً ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم
بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾

99. Og når du forelæser Qur'ânen, så søg tilflugt hos Allah mod Satan, den forbandede [22].

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيمِ ﴿٩٩﴾

---

[20] Der kan også oversættes: Han efterlader i vildfarelse dem, Han vil, og Han retleder den, Han vil. Men dette betyder ikke, at det er vilkårligt, hvem der retledes etc. Meningen er, som det også er klart af andre Qur'ân-vers, at Gud dømmer som vildfarende efter Sin åbenbarede vilje. Den, der går imod Guds åbenbarede vilje, farer vild, og Gud efterlader sådanne i deres vildfarelse. Hvis man vil oversætte: *adhalla* og *judhillu* ved 'lede vild', må man erindre sig, at dette verbum altid som objekt har: synderne, de uretfærdige, overtræderne etc.

[21] Dette betyder ikke, at man må sælge Guds tegn for en stor pris. Udtrykket vil sige - som sammenhængen i verset også viser, at enhver pris er ringe, nemlig i sammenligning med den gode løn, som findes hos Gud.

[22] Enhver *Tilâwa* (Qurân-recitation) indledes med bønnen: *A'ûdhu billâhi minasj-sjaitânir-radjîm:* jeg søger tilflugt hos Allah mod Satan, den forbandede. Dette efterfølges af bønnen: *Bismillâhir-rahmânir-rahîm:* i Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

100. Sandelig. han har ingen magt over dem. der tror, og som sætter deres lid til deres Herre.

إنه ليس له سلطن على الذين ءامنوا وعلى ربهم
يتوكلون ١٠٠

101. Han har magt over dem alene, der slutter venskab med ham. og over dem. som sætter 'guder' op ved siden (af Gud).

إنما سلطنه على الذين يتولونه والذين هم به
مشركون ١٠١

102. Og når Vi bringer et bud i stedet for et andet bud - og Allah ved (dog) bedst, hvad Han åbenbarer - så siger de: Du er bare en løgner. Nej de fleste af dem har ingen viden [23].

وإذا بدلنا ءاية مكان ءاية والله أعلم بما
ينزل قالوا إنما أنت مفتر بل أكثرهم
لا يعلمون ١٠٢

103. Sig: Den hellige ånd har åbenbaret den fra din Herre med sandheden for at styrke de troende og som retledning og glædeligt budskab for dem, der underkaster sig [24].

قل نزله روح القدس من ربك بالحق ليثبت
الذين ءامنوا وهدى وبشرى للمسلمين ١٠٣

104. Og Vi ved visselig, at de siger: Kun et menneske belærer ham. Den persons sprog. som de bagtalerisk hentyder til. er dog en fremmed, medens dette er klart arabisk sprog [25].

ولقد نعلم أنهم يقولون إنما يعلمه بشر
لسان الذي يلحدون إليه أعجمي وهذا لسان
عربي مبين ١٠٤

105. Sandelig. de som ikke tror på Allahs tegn. dem vil Allah ikke retlede, og for dem vil der være en pinefuld straf.

إن الذين لا يؤمنون بـايت الله لا يهديهم الله
ولهم عذاب أليم ١٠٥

[23] Der menes den islamiske lovs ophævelse af visse af Moselovens bestemmelse. Hvis Moseloven var fra Gud, som Qur'ânen lærer, så kunne den ikke ophæves efter de vantros mening. De forstod ikke, at Moseloven kun havde begrænset gyldighed og måtte afløses af den højere og universelle islamiske *sjarî'ah*. Vv. 116, 119 og 125 i denne Sûra bekræfter til fulde denne tolkning.

[24] Den hellige ånd er Ærkeenglen Gabriel, der bragte åbenbaringer til Muhammad.

[25] En anden og forskellig anklage rettes mod Profeten i 25:5-7. Her hentydes imidlertid til en enkelt mand, den kristne slave Djabr, som Profeten skulle have hørt recitere fra de kristne skrifter. Disse var imidlertid ikke oversat til arabisk på Profetens tid, og omtalte Djabr kunne - som det siges her - ikke tale arabisk. Profeten kendte hverken hebræisk, aramæisk eller græsk - derfor er der - som verset siger - ingen mulighed for plagiat.

106. De, som ikke tror på Allahs tegn, opdigter kun løgn, og de er alene løgnerne.

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ
اللَّهِ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٠٦﴾

107. Dem, der fornægter Allah efter at have troet - undtagen dem, der bliver tvunget (til at afsværge troen), medens deres hjerter finder urokkelig fred i troen (og som Vi ikke vil straffe, men) over dem, der åbner deres bryst for vantroen, hviler Allahs vrede, og de får en streng straf.

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَ
قَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَٰكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ
صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٧﴾

108. Sådan (skal det være), fordi de har foretrukket det nærværende liv for det kommende, og (for at de kan vide), at Allah ikke retleder det vantro folk.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَ
أَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٨﴾

109. Disse er det, hvis hjerter og hvis hørelse og hvis syn Allah har forseglet, og disse er det, som ikke giver agt (på Allahs formaning).

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ وَ
أَبْصَارِهِمْ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٠٩﴾

110. Der er ingen tvivl om, at de i det kommende (liv) vil være taberne.

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١١٠﴾

111. Men din Herre vil visselig mod dem, der udvandrede efter at de var blevet forfulgt og som derpå kæmpede og var udholdende, sandelig, din Herre vil derefter være Tilgivende, Barmhjertig,

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا
ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿١١١﴾ ع ١٤

112. På den dag, da enhver sjæl vil komme og stride for sig selv, og da enhver sjæl til fulde skal gengældes, hvad den øvede, og ingen skal lide uret.

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفَّىٰ
كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١٢﴾

113. Allah fremsætter en lignelse: en by i sikkerhed og fred, som fik sit underhold rigeligt fra enhver side. Men den fornægtede Allahs nådegerninger, og derfor lod Allah den bære sultens

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً
يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ
بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ

og frygtens klædebon (som straf) for det, de plejede at øve [26].

بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾

114. Nu er der visselig kommet til dem et Sendebud fra deres egen midte, men de forkastede ham, og straffen greb dem, fordi de var uretfærdige.

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ
الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٣﴾

115. Spis da af det, som Allah har forsynet jer med af tilladte, gode og rene ting, og være taknemmelig for Allahs nåde, hvis det da er Ham, I tilbeder.

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا
نِعْمَتَ اللَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾

116. Han har kun forbudt jer det selvdøde og blod og svinekød og det, hvorover en andens navn end Allahs er lovprist (ved slagtning). Men tvinges nogen (af sult), uden af begære det, og uden at overskride (mindstemålets grænser), så er Allah visselig Tilgivende, Barmhjertig.

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنزِيرِ
وَمَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۖ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَ
لَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٥﴾

117. Og sig ikke på grund af det, jeres tunger falskeligt ytrer: Dette er tilladt og hint er forbudt, så at I opdigter løgn mod Allah, thi de, der opdigter løgn mod Allah, skal ikke have held med sig.

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَٰذَا
حَلَالٌ وَهَٰذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ۚ
إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾

118. (For sådanne skal der kun være) en kort nydelse, og en smertelig straf skal blive dem til del.

مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٧﴾

119. Og dem, der er jøder, har Vi forbudt, hvad Vi allerede tidligere har berettet dig. Og Vi øvede ikke uret mod dem, men de øvede uret mod sig selv [27].

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ
مِن قَبْلُ ۖ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

120. Dog er din Herre visselig mod dem, der handlede ondt i uvidenhed,

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ

[26] Byen, der omtales er Makka.

[27] Se 6:147.

og som så angrede derefter og forbedrede sig, din Herre er visselig derefter Tilgivende, Barmhjertig.

تابوا من بعد ذلك وأصلحوا إن ربك من بعدها ١٥ ع ٢١
لغفور رحيم ﴿١١٩﴾

121. Abraham var visselig et forbillede i moral, lydig mod Allah, altid underdanig (mod Ham), og han var ikke en af afgudsdyrkerne.

إن إبراهيم كان أمة قانتا لله حنيفا ولم يك
من المشركين ﴿١٢٠﴾

122. Men taknemmelig for Hans nådegerninger. Han udvalgte ham og ledede ham ind på den rette vej.

شاكرا لأنعمه اجتباه وهداه إلى صراط
مستقيم ﴿١٢١﴾

123. Og Vi skænkede ham godt i denne verden. Han vil i den kommende være en af de retfærdige.

وآتيناه في الدنيا حسنة وإنه في الآخرة لمن
الصالحين ﴿١٢٢﴾

124. Derpå har Vi åbenbaret dig: Følg Abrahams, den gudhengivnes, religion, han var ikke en af afgudsdyrkerne.

ثم أوحينا إليك أن اتبع ملة إبراهيم حنيفا
وما كان من المشركين ﴿١٢٣﴾

125. (Straffen for overtrædelse af) Sabbaten var kun pålagt dem, der stredes om den. Din Herre vil visselig dømme imellem dem på opstandelsens dag i det, hvorom de strides [28].

إنما جعل السبت على الذين اختلفوا فيه وإن
ربك ليحكم بينهم يوم القيامة فيما كانوا فيه
يختلفون ﴿١٢٤﴾

126. Kald til din Herres vej med visdom og god formaning, og strides med dem på bedste måde; thi din Herre ved bedst, hvem der er faret vild fra Hans vej, og Han kender bedst de retledte [29].

ادع إلى سبيل ربك بالحكمة والموعظة الحسنة
وجادلهم بالتي هي أحسن إن ربك هو أعلم
بمن ضل عن سبيله وهو أعلم بالمهتدين ﴿١٢٥﴾

---

[28] Der kan først opstå uenighed om sabbaten, *efter* at den er pålagt dem. Men efter Profetens komme er striden formålsløs.

[29] Islâm, der var den endelig og universelle religion, måtte også give regler for den rette omgang med andre religioner, både hvad forkyndelse og diskussioner angår. Den største grad af takt og finfølelse må anvendes på det religiøse område, da menneskelige følelser i høj grad er ømfindtlige her. Denne tilbageholdenhed må dog ikke fremhæves på sandhedens bekostning, og som det flg. vers viser, kan der være tilfælde, hvor en skarp optræden nødvendiggøres. Qur'ânen overlader - efter at have opstillet det almene princip - til den enkeltes dømmekraft at afgøre, hvornår mildhed er på sin plads, og hvornår strenghed er uomgængelig.

127. Og hvis I øver gengæld (for overgreb), så gengæld dem i samme mål, som de begik overgreb mod jer. Men hvis I er udholdende, så er det visselig bedre for de udholdende [30].

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُم بِهِۦ ۖ
وَلَئِن صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِّلصَّٰبِرِينَ ﴿١٢٧﴾

128. Og vær udholdende, og din udholdenhed kommer kun fra Allah. Og sørg ikke over dem, og vær ikke nedtrykt på grund af deres anslag.

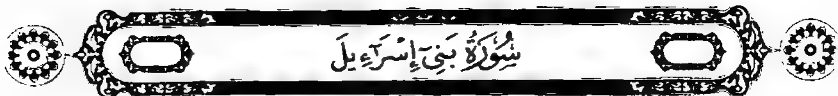
وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ ۚ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ
وَلَا تَكُ فِى ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٨﴾

129. Sandelig, Allah er med de retskafne og dem, der handler godt.

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوا وَّالَّذِينَ هُم
١٦ ع ٢٢ مُّحْسِنُونَ ﴿١٢٩﴾

---

[30] At bære angreb med tålmod og udholdenhed er bedre for den enkelte. Godhed *(ihsân)* er mere end retfærdighed *('adl)*, jvf. v. 91 og 129.

BANÎ ISRÂ'ÎL

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

[15. del]

2. Lovpriset være (Allah), som ved nattetid rejste med Sin tjener [Muhammad] fra den Hellige Moské til den fjerneste Moské, hvis omgivelser Vi har velsignet, for at Vi kunne lade ham skue nogle af Vore tegn. Sandelig, Han er den Althørende, den Altseende [1].

سُبْحٰنَ الَّذِيْۤ اَسْرٰى بِعَبْدِهٖ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ اِلَى الْمَسْجِدِ الْاَقْصَا الَّذِيْ بٰرَكْنَا حَوْلَهٗ
لِنُرِيَهٗ مِنْ اٰيٰتِنَا ؕ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ②

3. Og Vi gav Moses Bogen [Torahen] og gjorde den til en retledning for Israels børn (og Vi befalede i den): Tag ikke nogen beskytter ved siden af Mig.

وَاٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ وَجَعَلْنٰهُ هُدًى لِّبَنِيْۤ
اِسْرَآءِيْلَ اَلَّا تَتَّخِذُوْا مِنْ دُوْنِيْ وَكِيْلًا ③

4. O I efterkommere af dem, Vi bar (i arken) sammen med Noah. Han var visselig en taknemmelig tjener.

ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوْحٍ ؕ اِنَّهٗ كَانَ
عَبْدًا شَكُوْرًا ④

5. Og Vi havde forordnet for Israels børn i Bogen: I vil visselig stifte ufred

وَقَضَيْنَاۤ اِلٰى بَنِيْۤ اِسْرَآءِيْلَ فِي الْكِتٰبِ لَتُفْسِدُنَّ

---

[1] Dette hentyder til den såkaldte *Isrâ* (nogle giver også Sûren denne overskrift), Profetens visionære natterejse. Flertallet af kommentatorer mener, at denne 'rejse' gik fra Makka til tempelpladsen i Jerusalem. Ifølge overleveringerne ledede Profeten der i den fortsatte vision de tidligere profeter i bøn. At der var tale om en vision og altså ikke nogen fysisk rejse, siges tydelig i denne Sûra (v.61). *'Â'isja* bekræfter også denne tydning, da hun hævder, at Profeten ikke forlod sit hus den nat, men hele tiden var på sit leje. (Hisjâm og Ma'âd, Vol. 1).

En anden tydning af verset ser i det en profeti om Profetens emigration til Madina, idet man henviser til, at templet i Jerusalem forlængst var ophørt at eksistere (se v.8). Visionen kan også tolkes på en tredje måde: Natterejsen er da Profetens åndelige rejse til et fjernt land på en tid, hvor jorden er indhyllet i åndeligt mørke og hentyder da til Profetens åndelige genkomst i en af sine disciples skikkelse. Profetien har set sin opfyldelse i Hazrat Ahmad fra Qadian, Pandjab. Jvf. også profetien om Profetens åndelige genkomst i 62:3-5.

på jorden to gange, og I vil visselig blive overmåde hovmodige.

في الأرض مرتين ولتعلن علوا كبيرا ﴿٥﴾

6. Og da så (opfyldelsen af) den første af de to profetier kom, sendte Vi mod jer nogle af Vore tjenere, stærke krigsfolk, og de trængte ind i husene (hos jer). Det var en profeti, der måtte opfyldes [2].

فإذا جاء وعد أولىهما بعثنا عليكم عبادا لنا
أولي بأس شديد فجاسوا خلل الديار وكان وعدا
مفعولا ﴿٦﴾

7. Derpå gav Vi jer igen overhånd over dem, og Vi styrkede jer med rigdomme og børn og gjorde jer større i antal [3].

ثم رددنا لكم الكرة عليهم وأمددنكم بأموال
وبنين وجعلنكم أكثر نفيرا ﴿٧﴾

8. Hvis I (nu) handler smukt, handler I smukt mod jer selv, men hvis I handler ondt, så er dét mod jer selv. Da så (opfyldelsen af) den anden profeti kom, (sendte Vi atter nogle af Vore tjenere imod jer) for at bedække jeres ansigter med sorg [eller: for at handle ondt mod jeres anførere] og for at de kunne trænge ind i Templet, ligesom de var trængt ind i det første gang, og for at de kunne ødelægge i bund og grund, hvad de havde erobret [4].

إن أحسنتم أحسنتم لأنفسكم وإن أسأتم فلها
فإذا جاء وعد الآخرة ليسوءا وجوهكم وليدخلوا
المسجد كما دخلوه أول مرة وليتبروا ما علوا
تتبيرا ﴿٨﴾

9. Måske vil jeres Herre (I Israels børn) vise jer barmhjertighed. Men hvis I vender tilbage (til jeres overtrædelser og jeres fjendskab), så vil (også) Vi vende tilbage (med straf), og Vi har

عسى ربكم أن يرحمكم وإن عدتم عدنا وجعلنا

[2] Der hentydes til Jerusalems erobring, der gennemførtes af Kong Nebukadnezar af Babylon i år 587 f.v.t. Denne dræbte Kong Zedekias' sønner og blindede Kongen og bortførte størstedelen af folket til Babylon. (Se. 2. Kong. kap. 25).

[3] Kong Kyros af Persien gjorde ende på babylonernes magt og gjorde det muligt for israeliterne at vende hjem. Denne hjemvenden, (hvori dog langt fra alle jøder deltog), fandt sted i profeterne Ezras og Nehemias' tid (se Ezras Bog og Nehemias' bog, kap. 1 og 2).

[4] Jerusalem ødelagdes for anden gang af Titus i år 70 e.v.t. Da han nærede mistanke om jødisk oprør mod det romerske herredømme, foranstaltede han, efter at have vundet sejr, massakrer i Jerusalem og begik helligbrøde, bl.a. ved at slagte svin i templet.

gjort helvede til et fængsel for de vantro [5].

جَهَنَّمَ لِلْكٰفِرِيْنَ حَصِيْرًا ﴿٩﴾

10. Denne Qur'ân fører visselig til det, som er mest retfærdigt og rigtigt, og bringer glædeligt budskab til de troende, som handler retfærdigt, at de vil få en stor løn,

إِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ يَهْدِيْ لِلَّتِيْ هِيَ اَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ
الْمُؤْمِنِيْنَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ
اَجْرًا كَبِيْرًا ﴿١٠﴾

11. Og (dårligt nyt) at Vi har beredt dem, som ikke tror på det kommende, en smertelig straf.

وَّاَنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا
اَلِيْمًا ﴿١١﴾

12. Og mennesket beder om det onde, som det burde bede om det gode. Og mennesket er forhastet.

وَيَدْعُ الْاِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَآءَهٗ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْاِنْسَانُ
عَجُوْلًا ﴿١٢﴾

13. Og Vi har gjort natten og dagen til to tegn: så udsletter Vi nattens tegn og gør dagens tegn lysende [eller: givende syn], for at I må søge nåde fra jeres Herre, og for at I må kende optællingen af årene og regnekunsten. Og alle ting har Vi forklaret på fuldkommen vis [6].

وَجَعَلْنَا الَّيْلَ وَالنَّهَارَ اٰيَتَيْنِ فَمَحَوْنَآ اٰيَةَ الَّيْلِ
وَجَعَلْنَآ اٰيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوْا فَضْلًا مِّنْ
رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوْا عَدَدَ السِّنِيْنَ وَالْحِسَابَ ؕ وَكُلَّ
شَيْءٍ فَصَّلْنٰهُ تَفْصِيْلًا ﴿١٣﴾

---

[5] Gud er en nådig og barmhjertig Gud: jøderne får endnu en chance ved Profetens komme. Den mosaiske pagtslutnings tid er forbi, men i den nye pagt med Profeten Muhammads komme har jøderne ligesom alle andre mulighed for ved anger og omvendelse at gøre sig fortjent til Guds nåde. Profeten henviser ofte til den slående lighed, der vil være mellem den mosaiske og den muhammadanske pagtslutning. I Sahîh-al-Bukhârî siger Profeten, at hans menighed vil følge i jødernes fodspor, og at ligheden mellem de to menigheder vil være så fuldkommen, at 'om jøderne havde søgt tilflugt i en slanges jordhul, ville I også gøre det'. Muslimerne straffedes da også for deres overtrædelser to gange: 1) ved Baghdâds erobring, da de tatariske horder under Halaku styrtede det islamiske imperium (år 1258), og 2) ved europæernes koloniherredømme i 19. og 20. årh. Men ligheden med jøderne indeholder også forjættelsen om en Messias, der skal komme 13 århundreder efter Muhammad, ligesom Jesus kom 13 århundreder efter Moses, den jødiske lovgiver-profet (12 årh. mellem den lovgivende profets årh. og tiden for hans Messias, der altså vil komme ved overgangen til det 14. årh.)

[6] Dagen og natten bruges ofte i Qur'ânen som tegn, d.v.s. som en billedlig fremstilling af et folks opgangs- og nedgangsperioder. Opgang følges før eller siden af nedgang: det er en slags naturlov i folkenes liv. Derfor sender Gud til stadighed Sine sendebud for 'at forvandle nat til dag'. Et vigtigt kriterium på en profets sandhed er, at han optræder på et tidspunkt, hvor behovet for guddommelig retledning kulminerer, jvf. også om den Hellige Profet Sûra 97. Verset fortæller også om den betydning naturfænomenerne (som dagens og nattens vekslen) har for menneskets udvikling af videnskaber (astronomi, matematik etc.)

14. Og Vi har bundet ethvert menneskes handlinger til dets hals, og på opstandelsens dag vil Vi bringe det en bog, som det vil finde vidt åben.

وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَٰهُ طَٰٓئِرَهُۥ فِي عُنُقِهِۦ ۖ وَنُخْرِجُ
لَهُۥ يَوْمَ الْقِيَٰمَةِ كِتَٰبًا يَلْقَىٰهُ مَنْشُورًا ﴿١٤﴾

15. (Og Vi vil sige til det): Læs din bog. Din egen sjæl er i dag tilstrækkelig som vidne mod dig [7].

اقْرَأْ كِتَٰبَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿١٥﴾

16. Den, der har fulgt retledningen, har alene fulgt den til sin egen fordel. Og den, som er faret vild, er alene faret vild til sin egen skade. Og ingen, som (selv) bærer en byrde, skal bære en andens byrde. Og Vi har ikke for vane at straffe, førend Vi har oprejst et sendebud [8].

مَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِۦ ۖ وَمَنْ ضَلَّ
فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ
وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٦﴾

17. Og når Vi ønsker at tilintetgøre en by, sender Vi Vor befaling til dens oprørere. Men de stifter ufred i den, så dommen over den falder med rette, og Vi tilintetgør den fuldstændig.

وَإِذَآ أَرَدْنَآ أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا
مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا
الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَٰهَا تَدْمِيرًا ﴿١٧﴾

18. Hvor mange generationer har Vi ikke tilintetgjort efter Noah. Og din Herre kender og ser tilfulde Sine tjeneres synder.

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ ۗ وَكَفَىٰ
بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِۦ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿١٨﴾

19. Den, som begærer det nærværende liv - for ham fremskynder Vi deri, hvad Vi vil, for hvem Vi ønsker det - derefter har Vi skabt helvede for ham. Han skal brænde deri, fordømt (og) forkastet.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُۥ فِيهَا مَا نَشَآءُ لِمَنْ
نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُۥ جَهَنَّمَ يَصْلَىٰهَا مَذْمُومًا
مَدْحُورًا ﴿١٩﴾

---

[7] *Tâ'ir:* menneskets handlinger (v.14) er af en sådan beskaffenhed, at de både sender visse virkninger forud *(târa* betyder flyve (om en fugl) og efterlader spor i den menneskelige sjæl. Den bog, mennesket vil få overrakt på dommens dag, er ikke nogen fysisk bog, som sammenhængen også viser: menneskets sjæl er tilstrækkelig som vidne, der behøves ikke yderligere vidnesbyrd. At der tales om en 'bog' betyder kun, at menneskets handlinger er bevaret i de spor, de har efterladt i deres sjæl.

[8] Hvis Gud ikke er holdt op med at straffe, så er Han heller ikke holdt op med at sende Sine sendebud.

20. Men den, der ønsker det hinsides og stræber efter det med (den rette) stræben og er troende, hans stræben skal belønnes.

وَمَنْ اَرَادَ الْاٰخِرَةَ وَسَعٰى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَاُولٰٓئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَّشْكُوْرًا ﴿٢٠﴾

21. Alle forsyner Vi - disse såvel som hine - af din Herres gave, og din Herres gave er ikke begrænset.

كُلًّا نُّمِدُّ هٰٓؤُلَآءِ وَهٰٓؤُلَآءِ مِنْ عَطَآءِ رَبِّكَ ؕ وَمَا
كَانَ عَطَآءُ رَبِّكَ مَحْظُوْرًا ﴿٢١﴾

22. Se, hvorledes Vi har udmærket nogle over andre. Og det kommende (liv) er visselig højere i grad og større i udmærkelse.

اُنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ ؕ وَلَلْاٰخِرَةُ اَكْبَرُ
دَرَجٰتٍ وَّاَكْبَرُ تَفْضِيْلًا ﴿٢٢﴾

23. Sæt ikke andre guder ved siden af Allah, så du sidder fordømt (og) forladt.

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُوْمًا
مَّخْذُوْلًا ﴿٢٣﴾ ع

24. Og din Herre har påbudt: Tjen Ham alene og (vis) godhed mod forældre. Hvadenten en af dem eller de begge når den høje alder hos dig, så tal aldrig nedsættende til dem, og stød dem ikke bort, men tal et nådigt ord til dem.

وَقَضٰى رَبُّكَ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّآ اِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ
اِحْسَانًا ؕ اِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ اَحَدُهُمَآ اَوْ
كِلٰهُمَا فَلَا تَقُلْ لَّهُمَآ اُفٍّ وَّلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَّهُمَا
قَوْلًا كَرِيْمًا ﴿٢٤﴾

25. Og skænk for dem ydmyghedens vinge af barmhjertighed og sig: Min Herre, vis dem barmhjertighed, ligesom de opfostrede mig som lille [9]

وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ
رَّبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيٰنِيْ صَغِيْرًا ﴿٢٥﴾

26. Jeres Herre ved bedst, hvad der er i jeres sjæle: hvis I er retfærdige, så er Han visselig Tilgivende mod dem, der vender sig (til Ham).

رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا فِيْ نُفُوْسِكُمْ ؕ اِنْ تَكُوْنُوْا صٰلِحِيْنَ
فَاِنَّهٗ كَانَ لِلْاَوَّابِيْنَ غَفُوْرًا ﴿٢٦﴾

27. Og giv slægtningene deres rette del og de fattige og den vejfarende, men vær ikke i nogen måde ødsel.

وَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهٗ وَالْمِسْكِيْنَ وَابْنَ السَّبِيْلِ
وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيْرًا ﴿٢٧﴾

---

[9] *Djanâh* betyder:'vinge, hånd, overarm, fløj, beskyttelse'. Araberne siger: Han er klippet på vingen, d.v.s. han mangler styrke eller evne. En anden talemåde: Jeg er under hans vinge, d.v.s. under hans beskyttelse. Når 'vinge' bruges om engle hentyder det enten til magt, styrke eller barmhjertighed eller til det antal guddommelige attributter, den pågældende engel manifesterer.

Verbet: *rabbajânî* = 'opfostrede mig' viser grundbetydningen i *Rabb:* Herre.

28. De ødsle er satanernes brødre, og Satan var utaknemmelig mod sin Herre.

إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوٓا إِخْوَانَ الشَّيٰطِينِ ۖ وَكَانَ
الشَّيْطٰنُ لِرَبِّهِۦ كَفُورًا ﴿٢٧﴾

29. Og hvis du vender dig bort fra dem for at stræbe efter din Herres barmhjertighed, på hvilken du håber, så tal til dem et lettelsens ord.

وَإِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَآءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ
تَرْجُوهَا فَقُل لَّهُمْ قَوْلًا مَّيْسُورًا ﴿٢٨﴾

30. Og hold ikke din hånd lænket til din hals, og stræk den (heller) ikke ud i dens fulde længde, så du må sidde dadlet (og) blottet (for alle midler) [10].

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا
كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ﴿٢٩﴾

31. Sandelig, din Herre udvider Sit underhold til hvem Han vil og begrænser det (for hvem Han vil), thi Han kender og ser Sine tjenere [11].

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّهُۥ
كَانَ بِعِبَادِهِۦ خَبِيرًۢا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾ ع

32. Og dræb ikke jeres børn af frygt for fattigdom; Vi forsørger dem og jer. Sandelig, drabet på dem er en stor synd [12].

وَلَا تَقْتُلُوٓا أَوْلٰدَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلٰقٍ ۖ نَّحْنُ نَرْزُقُهُمْ
وَإِيَّاكُمْ ۚ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْـًٔا كَبِيرًا ﴿٣١﴾

33. Og gå ikke nær til ægteskabsbrud, thi det er noget skændigt og en ond vej [13].

وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَىٰٓ ۖ إِنَّهُۥ كَانَ فٰحِشَةً وَسَآءَ سَبِيلًا ﴿٣٢﴾

34. Og dræb ikke det liv, som Allah har forbudt (at tage), undtagen (det sker i overensstemmelse) med (lov og) ret. Og når en dræbes med urette, har

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۗ وَمَن

[10] Islâm går ofte i skranken for den gyldne middelvej. Islâm er imod alle ekstremer og opfordrer mennesker til at følge fornuftens og mådeholdets vej.

[11] Tilføjelsen: 'Han kender og ser Sine tjenere' viser, at udtrykket 'hvem Han vil' ikke betegner nogen vilkårlighed, men en retfærdig udvælgelse på grundlag af Guds viden.

[12] Her er ikke tale om de hedenske araberes lejlighedsvise drab af døtre. Bevæggrunden til sådanne drab var ikke frygt for fattigdom, men falsk stolthed. Her er *Qatl* (drab) enten brugt i overført forstand om 'drab' i betydningen: ikke at give tilstrækkelig uddannelse. Eller der er tale om det drab, som fosterfordrivelse er. Islâm tillader svangerskabsafbrydelse, hvis moderens liv er i fare, men ikke af økonomiske årsager. Yderligere forudser Islâm en slags familieplanlægning (se f.eks. 46:16 og 2:234).

[13] Bemærk den islamiske lovs overlegenhed over den tidligere lovs: 'Du må ikke bedrive hor'. Her advares mod at gå nær til hor, at udsætte sig for fristelsen.

Vi visselig givet hans arving fuldmagt (til at kræve gengældelse), men han skal ikke overskride (de foreskrevne) grænser i drab, for Han er hjulpet (af øvrigheden inden for disse grænser).

قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِۦ سُلْطَٰنًا فَلَا يُسْرِف فِّى ٱلْقَتْلِ ۖ إِنَّهُۥ كَانَ مَنصُورًا ﴿٣٣﴾

35. Og nærm jer ikke den forældreløses ejendom undtagen på bedste måde, indtil han (eller hun) når sin modenhed, og opfyld pagten, thi pagten skal der gøres regnskab for.

وَلَا تَقْرَبُوا۟ مَالَ ٱلْيَتِيمِ إِلَّا بِٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُۥ ۚ وَأَوْفُوا۟ بِٱلْعَهْدِ ۖ إِنَّ ٱلْعَهْدَ كَانَ مَسْـُٔولًا ﴿٣٤﴾

36. Og giv fuldt mål, når I måler, og vej med en ret vægt. Dette er bedre og skønnere i (sidste) ende.

وَأَوْفُوا۟ ٱلْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا۟ بِٱلْقِسْطَاسِ ٱلْمُسْتَقِيمِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾

37. Og følg ikke det, som du ikke har nogen viden om; thi hørelsen og synet og forstanden [egt. hjertet] skal alle drages til regnskab derfor.

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِۦ عِلْمٌ ۚ إِنَّ ٱلسَّمْعَ وَٱلْبَصَرَ وَٱلْفُؤَادَ كُلُّ أُو۟لَٰٓئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْـُٔولًا ﴿٣٦﴾

38. Og gå ikke hovmodigt på jorden; thi du kan visselig ikke gennembore jorden, og du kan ikke nå bjergene i højde.

وَلَا تَمْشِ فِى ٱلْأَرْضِ مَرَحًا ۖ إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ ٱلْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ ٱلْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾

39. Det onde af alt dette er forhadt hos din Herre.

كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُۥ عِندَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾

40. Dette er (en del) af hvad din Herre har åbenbaret dig af visdommen. Og sæt ikke andre guder op ved siden af Allah, så du skal kastes i helvede, dadlet (og) forkastet [14].

ذَٰلِكَ مِمَّآ أَوْحَىٰٓ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ ٱلْحِكْمَةِ ۗ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ فَتُلْقَىٰ فِى جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾

41. Mon jeres Herre har udmærket jer med sønner og taget døtre til Sig Selv af englene? Sandelig, I taler visselig et voldsomt ord.

أَفَأَصْفَىٰكُمْ رَبُّكُم بِٱلْبَنِينَ وَٱتَّخَذَ مِنَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةِ إِنَٰثًا ۚ إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾

42. Vi har i denne Qur'ân fremstillet (sandheden) på varieret vis, for at de må lade sig formane. Men det forøger dem kun i modvilje.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِى هَٰذَا ٱلْقُرْءَانِ لِيَذَّكَّرُوا۟ وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾

[14] Smlgn. en lign. række bud i 6:152-154.

43. Sig: Hvis der var guder ved siden af Ham, sådan som I siger, så ville de visselig have søgt en vej til tronens Herre [15].

قُلْ لَّوْ كَانَ مَعَهٗٓ اٰلِهَةٌ كَمَا يَقُوْلُوْنَ اِذًا لَّابْتَغَوْا اِلٰى
ذِى الْعَرْشِ سَبِيْلًا ﴿٤٣﴾

44. Hellig er Han og fri for alle mangler og umådeligt højt ophøjet over (alt) hvad de siger.

سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يَقُوْلُوْنَ عُلُوًّا كَبِيْرًا ﴿٤٤﴾

45. De syv himle og jorden og alle, som er i dem, lovpriser Ham. Og der findes ikke nogen ting undtagen den lovpriser Hans herlighed. Men I forstår ikke deres lovprisning. Sandelig, Han er Langmodig, Tilgivende [16].

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوٰتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيْهِنَّ
وَاِنْ مِّنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهٖ وَلٰكِنْ لَّا تَفْقَهُوْنَ
تَسْبِيْحَهُمْ اِنَّهٗ كَانَ حَلِيْمًا غَفُوْرًا ﴿٤٥﴾

46. Og når du forelæser Qur'ânen, anbringer Vi mellem dig og dem, der ikke tror på det kommende, et skjult slør.

وَاِذَا قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِيْنَ
لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُوْرًا ﴿٤٦﴾

47. Og Vi lægger et dække over deres hjerter, således at de ikke forstår den, og døvhed i deres øren. Og når du nævner din Herres eenhed i Qur'ânen, så vender de deres rygge til i modvilje.

وَّجَعَلْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَّفْقَهُوْهُ وَفِيْٓ اٰذَانِهِمْ
وَقْرًا وَاِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْاٰنِ وَحْدَهٗ وَلَّوْا
عَلٰٓى اَدْبَارِهِمْ نُفُوْرًا ﴿٤٧﴾

48. Vi ved, hvad de lytter til, når de lytter til dig, og når de forhandler i hemmelighed, når de uretfærdige siger: I følger kun en besat mand.

نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُوْنَ بِهٖٓ اِذْ يَسْتَمِعُوْنَ اِلَيْكَ وَاِذْ هُمْ نَجْوٰٓى
اِذْ يَقُوْلُ الظّٰلِمُوْنَ اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا رَجُلًا مَّسْحُوْرًا ﴿٤٨﴾

49. Se, hvordan de fremstiller lignelser af dig; men de er faret vild og kan ikke finde vej.

اُنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوْا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوْا فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ
سَبِيْلًا ﴿٤٩﴾

[15] Der er intet tegn på, at afgudsdyrkerne har nået nogen nærhed til Gud gennem deres tro på 'medguder'. Deres bønner høres ikke, deres moral forbedres ikke, de har ikke guddommelig beskyttelse. Disse ting er tegn på nærhed til Gud. 'Tronens Herre' står for Allah som indehaver af alle de højeste attributter. 'De' kan også stå for 'medguderne' selv. Hvis deres 'medguder' havde været sådanne 'guder' ville de have forsøgt at vinde magten i universet. Men magten kan kun tilhøre een, da universets lovmæssighed klart beviser almagtens ene-herredømme.

[16] De 7 himle og jorden er de 8 hovedplaneter i vort solsystem. I øvrigt bruges syvtallet blandt araberne til at betegne et fuldkomment tal uden tanke på, om der er nøjagtig 7 eller ej. På samme måde bruges tallet 70. Smlgn. 15:45.

50. Og de siger: Når vi er døde ben og hensmuldrende knogler,skal vi så genopvækkes i en ny skabelse?

وقالوا ءاذا كنا عظاما ورفاتا ءانا لمبعوثون
خلقا جديدا ﴿٥٠﴾

51. Sig: Hvad enten I er sten eller jern

قل كونوا حجارة او حديدا ﴿٥١﴾

52. Eller en (anden) skabning, som forekommer jer sværest (at frembringe, så skal I visselig skabes påny). Og så vil de sige: Hvem skal bringe os tilbage? Sig: Han, som skabte jer første gang. Og så vil de ryste på deres hoveder ad dig. og de vil sige: Hvornår skal denne (nyskabelse) finde sted? Sig: Måske er den nær.

او خلقا مما يكبر في صدوركم فسيقولون
من يعيدنا قل الذي فطركم اول مرة
فسينغضون اليك رءوسهم ويقولون متى
هو قل عسى ان يكون قريبا ﴿٥٢﴾

53. (Den skal finde sted) på en dag. da Han vil kalde jer. Da vil I svare med at lovprise Ham, og I vil mene, at I kun har dvælet (i verden) en kort tid.

يوم يدعوكم فتستجيبون بحمده وتظنون ان
لبثتم الا قليلا ﴿٥٣﴾

54. Og sig til Mine tjenere, at de skal sige det. der er skønnest og bedst. Sandelig, Satan skaber ufred imellem dem, thi Satan er en åbenlys fjende for mennesket.

وقل لعبادي يقولوا التي هي احسن ان الشيطن
ينزغ بينهم ان الشيطن كان للانسان عدوا
مبينا ﴿٥٤﴾

55. Jeres Herre kender jer bedst. Hvis Han vil, så viser Han jer barmhjertighed. og hvis Han vil, så straffer Han jer. Og Vi har ikke sendt dig som vægter over dem.

ربكم اعلم بكم ان يشا يرحمكم او ان يشا
يعذبكم وما ارسلنك عليهم وكيلا ﴿٥٥﴾

56. Og din Herre kender bedst dem, der er i himlene og på jorden. Og Vi har visselig ophøjet nogle af profeterne over andre. og Vi gav David Salmerne [Zabûr] [17].

وربك اعلم بمن في السموت والارض ولقد
فضلنا بعض النبين على بعض واتينا داود
زبورا ﴿٥٦﴾

[17] *Zabûr* betyder egt. 'små stykker'. Den Bog, der blev åbenbaret David, bestod af små stykker med lovprisninger og formaninger. Den indeholdt ingen ny lov.

57. Sig: Påkald de (guder), I mener (eksisterer) ved siden af Ham. Men de (såkaldte guder) har ikke magt til at fjerne noget ondt fra jer eller til (at frembringe nogensomhelst) forandring.

قل ادعوا الذين زعمتم من دونه فلا يملكون
كشف الضر عنكم ولا تحويلا ﴿٥٦﴾

58. Hine, som de påkalder, søger (selv) nærhed til deres Herre (for at se), hvem der er nærmest, og de håber på Hans barmhjertighed og frygter Hans straf, thi din Herres straf bør frygtes [18].

أولئك الذين يدعون يبتغون إلى ربهم الوسيلة
أيهم أقرب ويرجون رحمته ويخافون عذابه
إن عذاب ربك كان محذورا ﴿٥٧﴾

59. Og der er ikke nogen stad, uden Vi vil ødelægge den førend opstandelsens dag eller straffe den med en streng straf. Dette er optegnet i Bogen [19].

وإن من قرية إلا نحن مهلكوها قبل يوم القيامة
أو معذبوها عذابا شديدا كان ذلك في الكتاب
مسطورا ﴿٥٨﴾

60. Og hvad skulle hindre Os i at sende tegnene, undtagen at de tidligere (folk) forkastede dem, (men det hindrer Os ikke). Og Vi gav Thamûd hunkamelen som et tydeligt tegn, men de handlede uret mod den. Og Vi sender kun tegnene for at advare [20].

وما منعنا أن نرسل بالآيات إلا أن كذب بها
الأولون وآتينا ثمود الناقة مبصرة فظلموا
بها وما نرسل بالآيات إلا تخويفا ﴿٥٩﴾

61. Og (husk den tid), da Vi sagde til dig: Sandelig, din Herre omfatter menneskene (med Sin straf). Og Vi gjorde kun det syn, som Vi lod dig se, til prøvelse for mennesker, og (ligeledes) det træ, som er forbandet i Qur'ânen. Og Vi (fortsætter med at)

وإذ قلنا لك إن ربك أحاط بالناس وما جعلنا
الرؤيا التي أريناك إلا فتنة للناس والشجرة
الملعونة في القرآن ونخوفهم فما يزيدهم

[18] Sammenhængen viser, at der er tale om mennesker, måske profeter, der er blevet guddommeliggjort af deres tilhængere.

[19] Bogen betyder her enten Qur'ânen eller Guds viden eller dekret. Smlgn. v.15.

[20] For Thamûd se 7:74-80, 11:62-69 etc.

advare dem, men det tilskynder dem kun til større overtrædelser [21].

ع إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ٦٠

62. Og (husk den tid), da Vi sagde til englene: Fald ned sammen med Adam [eller: adlyd Adam], og de faldt (alle) ned. Men Iblîs (gjorde det ikke). Han sagde: Skal jeg kaste mig ned sammen med [eller: for] en, som Du har skabt af ler [22]?

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَٰٓئِكَةِ ٱسْجُدُوا۟ لِءَادَمَ فَسَجَدُوٓا۟ إِلَّآ
إِبْلِيسَ قَالَ ءَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ٦١

63. Han sagde (videre): Hvad mener Du? Denne er det, som Du har æret over mig. Hvis Du giver mig udsættelse til opstandelsens dag, så vil jeg visselig vinde magt over hans efterkommere undtagen nogle få.

قَالَ أَرَءَيْتَكَ هَٰذَا ٱلَّذِى كَرَّمْتَ عَلَىَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ
إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُۥٓ إِلَّا قَلِيلًا ٦٢

64. Han sagde: Gå bort, og den, der følger dig, blandt dem - så er helvede visselig jeres belønning, en overdådig belønning.

قَالَ ٱذْهَبْ فَمَن تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَآؤُكُمْ
جَزَآءً مَّوْفُورًا ٦٣

65. Og ophids hvem du kan af dem med din stemme og angrib dem med dit rytteri og dit fodfolk, og vær deres partner i rigdomme og børn og giv dem løfter. Men Satan lover kun bedrag.

وَٱسْتَفْزِزْ مَنِ ٱسْتَطَعْتَ مِنْهُم بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ
عَلَيْهِم بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِى ٱلْأَمْوَٰلِ
وَٱلْأَوْلَٰدِ وَعِدْهُمْ ۚ وَمَا يَعِدُهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ إِلَّا غُرُورًا ٦٤

66. Sandelig, du skal ingen magt have over Mine tjenere. Og din Herre er tilstrækkelig som Beskytter.

إِنَّ عِبَادِى لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَٰنٌ ۚ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ
وَكِيلًا ٦٥

67. Jeres Herre er det, som blidt driver skibene for jer på havet, for at

رَّبُّكُمُ ٱلَّذِى يُزْجِى لَكُمُ ٱلْفُلْكَ فِى ٱلْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا۟

[21] 'Synet' er det, der nævnes v. 2 i denne Sûra. Nogle fortolkere mener, at 'det forbandede træ' er det, der omtales i 14:27, eller det er *Zaqqûm-træet*, se 44:44.

Sjadjara kan imidlertid også betyde: slægt, familie, og der hentydes da til jødefolket (se 5:14, 61, 65, 79). Denne tydning bestyrkes også af Sûrens navn: Banî Isrâ'îl og også af Profetens syn, hvor han i bøn ledede de tidligere profeter, d.v.s. Islâm arvede de åndelige velsignelser, der tidligere havde været jødernes.

[22] *Illâ*, der som regel oversættes: 'undtagen', har to betydninger: 1) betegnende en undtagelse fra en lige nævnt kategori, eller 2) blot betydende: 'men', og det, der undtages fra, er følgelig ikke af samme kategori (smlgn. 7:12,15:32).

I må stræbe efter Hans nåde, thi Han er Barmhjertig mod jer.

مِنْ فَضْلِهٖ ۭ اِنَّهٗ كَانَ بِكُمْ رَحِيْمًا ﴿٦٧﴾

68. Og når noget ondt på havet træffer jer, så forsvinder de, som I påkalder, undtagen Ham alene. Men når Han har frelst jer til det tørre land, så vender I jer bort. Og mennesket er utaknemmeligt!

وَاِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِى الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُوْنَ اِلَّآ
اِيَّاهُ ۚ فَلَمَّا نَجّٰىكُمْ اِلَى الْبَرِّ اَعْرَضْتُمْ ۭ وَكَانَ
الْاِنْسَانُ كَفُوْرًا ﴿٦٨﴾

69. Er I da sikre på, at Han ikke vil lade jer synke i jorden eller sende en voldsom storm imod jer? Så vil I ikke finde nogen beskytter.

اَفَاَمِنْتُمْ اَنْ يَّخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ اَوْ يُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوْا لَكُمْ وَكِيْلًا ﴿٦٩﴾

70. Eller er I sikre på, at Han ikke vil sende jer tilbage på (havet) endnu en gang, og så sende over jer en brølende vind og drukne jer, fordi I var vantro? Så vil I ikke finde nogen hjælper mod Os.

اَمْ اَمِنْتُمْ اَنْ يُّعِيْدَكُمْ فِيْهِ تَارَةً اُخْرٰى فَيُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيْحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ۙ
ثُمَّ لَا تَجِدُوْا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهٖ تَبِيْعًا ﴿٧٠﴾

71. Vi har visselig æret Adams børn og båret dem til lands og vands og forsynet dem med alle gode ting og ophøjet dem over mange af dem, Vi har skabt, i udmærkelse.

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِيْٓ اٰدَمَ وَحَمَلْنٰهُمْ فِى الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَرَزَقْنٰهُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ وَفَضَّلْنٰهُمْ عَلٰى كَثِيْرٍ مِّمَّنْ
خَلَقْنَا تَفْضِيْلًا ﴿٧١﴾ ع

72. (Og husk) den dag, da Vi skal kalde ethvert folk med deres fører [Imâm]. De, der da får givet deres bog i højre hånd, vil da læse deres bog, og der skal ikke gøres dem en tøddel uret.

يَوْمَ نَدْعُوْا كُلَّ اُنَاسٍۢ بِاِمَامِهِمْ ۚ فَمَنْ اُوْتِيَ كِتٰبَهٗ
بِيَمِيْنِهٖ فَاُولٰۗىِٕكَ يَقْرَءُوْنَ كِتٰبَهُمْ وَلَا يُظْلَمُوْنَ فَتِيْلًا ﴿٧٢﴾

73. Men den, som var blind i denne (verden), han skal også være blind i den kommende og den mest vildfarne i opførsel [23].

وَمَنْ كَانَ فِيْ هٰذِهٖٓ اَعْمٰى فَهُوَ فِى الْاٰخِرَةِ اَعْمٰى وَاَضَلُّ
سَبِيْلًا ﴿٧٣﴾

74. Og de havde nær skaffet dig (den hårdeste) trængsel på grund af det, som

وَاِنْ كَادُوْا لَيَفْتِنُوْنَكَ عَنِ الَّذِيْٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ

[23] De, der ikke gør rettelig brug af det åndelige syn i dette liv, vil blive berøvet det i det kommende liv. Der er ikke her tale om nogen fysisk blindhed, men om den i Qur'ânen ofte fremstillede lov: det kommende liv er en manifestation af de åndelige forhold i dette.

Vi havde åbenbaret dig. (i det forgæves håb). at du skulle opfinde imod Os noget andet end det. Og så ville de sandelig have taget dig til ven [24].

لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُۥ ۖ وَإِذًا لَّاتَّخَذُوكَ خَلِيلًا ﴿٧٣﴾

75. Og havde Vi ikke styrket dig (med åbenbaringen af Qur'ânen). så ville du måske have bøjet dig en lille smule imod dem.

وَلَوْلَآ أَن ثَبَّتْنَٰكَ لَقَدْ كِدتَّ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْـًٔا
قَلِيلًا ﴿٧٤﴾

76. (Men hvis du havde opdigtet noget mod Os, som de forestiller sig det.) så ville Vi have ladet dig smage dobbelt (straf) i dette liv og dobbelt (straf) efter døden. og så ville du ikke have fundet dig en hjælper mod Os.

إِذًا لَّأَذَقْنَٰكَ ضِعْفَ ٱلْحَيَوٰةِ وَضِعْفَ ٱلْمَمَاتِ ثُمَّ لَا
تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

77. Og de havde næsten skræmt dig ud af landet. så de kunne fordrive dig derfra, og så ville de kun have været dine efterfølgere (i landet) en kort tid.

وَإِن كَادُوا۟ لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ ٱلْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ
مِنْهَا ۖ وَإِذًا لَّا يَلْبَثُونَ خِلَٰفَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾

78. (Dette har været Vor) sædvane med dem. Vi sendte før dig. af Vore sendebud, og du vil ikke finde nogen omskiftelse i Vor sædvane.

سُنَّةَ مَن قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِن رُّسُلِنَا ۖ وَلَا تَجِدُ
لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾ ع

79. Hold bøn (til forskellige tider) mellem solens begyndende deklination og nattens mørke og (recitér) Qur'ânen ved daggry. thi Qur'ân-recitation ved daggry er (særlig) velbehagelig (for Allah) [eller: særlig bevidnet],

أَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ لِدُلُوكِ ٱلشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ ٱلَّيْلِ وَ
قُرْءَانَ ٱلْفَجْرِ ۖ إِنَّ قُرْءَانَ ٱلْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾

80. Og vågn op dertil i nattens timer. en ekstra (gave fra Allah) til dig. Måske

وَمِنَ ٱلَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِۦ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰٓ أَن يَبْعَثَكَ

---

[24] *'An* betyder her 'på grund af' (se Lane). Som sammenhængen i øvrigt viser. er der tale om de vantros forsøg på at volde Profeten besvær på gr. af hans fra Gud åbenbarede lære, der ikke passede med deres yndlingsteorier. Fra traditionen ved vi, at de gik til Abû Tâlib og foreslog, at hvis hans nevø, nemlig Profeten, blot ville afstå fra at kritisere deres afguder, ville de tage ham til konge og leder. Profetens svar er velkendt: 'Om I så ville give mig solen i den ene hånd og månen i den anden, ville jeg ikke opgive min mission.'

vil din Herre (så) ophøje dig til en høj rang [25].

رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴿٨٠﴾

81. Og sig: Min Herre, lad mig indgå (i Makka) med en god indgang, og lad mig gå ud derfra med en god udgang, og skænk mig en hjælpende kraft fra Dig [26].

وَقُل رَّبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَل لِّي مِن لَّدُنكَ سُلْطَانًا نَّصِيرًا ﴿٨١﴾

82. Og sig: Sandheden er kommet, og løgnen er forsvundet, thi løgnen vil (altid) forsvinde.

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ ۚ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨٢﴾

83. Og Vi åbenbarer (fra tid til anden stykker) af Qur'ânen, som er et lægemiddel og en barmhjertighed for de troende. Og det får kun de uretfærdige til at vokse i tab.

وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۙ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٣﴾

84. Og når Vi skænker mennesket nåde, så vender det sig bort og går til en side. Og når ondt rammer det, så er det (helt) fortvivlet.

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ ۖ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ﴿٨٤﴾

85. Sig: Enhver skal handle på sin vis, så vil jeres Herre bedst vide, hvem der er på den rigtigste vej.

قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ﴿٨٥﴾ ع

86. Og de spørger dig om åbenbaringen. Sig: Åbenbaringen sker på min Herres befaling, og I har kun fået lidt viden (derom) [27].

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ ۖ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُم مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٦﴾

[25] I foregående vers nævntes de obligatoriske bønner. Her omtales *Tahadjdjud-bønnen*, som er en *nâfil* (frivillig, ekstra) nattebøn, bestående af et vist antal parvise rak'ât, afsluttet med *Witr* (3 rak'ât), hvis de ikke allerede er forrettet efter nattebønnen *(Salât al-'isjâ)*.

[26] Dette vers åbenbaredes, da Profeten stod i begreb med at forlade Makka. På dette tidspunkt åbenbaredes det ham, at han atter skal vende tilbage og da med sejr (flg. vers). Det kommende indtog nævnes før udvandringen for at understrege, hvor sikkert det er, at Makka bliver erobret. Det flg. vers reciterede Profeten, da Ka'baen efter indtoget rensedes for afgudsbilleder.

[27] *Rûh* kan betyde 'ånd, åbenbaring, sjæl, barmhjertighed' etc. Ud fra sammenhængen (se flg. vers, der klart handler om åbenbaringen) foretrækker vi betydningen 'åbenbaring'. Hvis vi oversætter 'sjæl' siger verset, at sjælen såvel som legemet er skabt og ikke evig (som hinduerne fejlagtigt tror).

87. Og hvis Vi ville, så kunne Vi visselig tage det bort, som Vi har åbenbaret til dig, og så ville du ikke finde dig nogen beskytter mod Os i den sag,

وَلَئِن شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِيٓ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ ثُمَّ
لَا تَجِدُ لَكَ بِهِۦ عَلَيْنَا وَكِيلًا ٨٦

88. Hvis ikke det var for din Herres barmhjertighed, thi Hans nåde over dig er stor.

إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُۥ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ٨٧

89. Sig: Hvis mennesker og djinner samledes for at bringe denne Qur'âns lige, så kunne de ikke bringe dens lige, selv om de også hjalp hinanden [28].

قُل لَّئِنِ ٱجْتَمَعَتِ ٱلْإِنسُ وَٱلْجِنُّ عَلَىٰٓ أَن يَأْتُوا۟ بِمِثْلِ
هَٰذَا ٱلْقُرْءَانِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِۦ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ
ظَهِيرًا ٨٨

90. Og Vi har visselig gentaget og varieret for menneskene i denne Qur'ân enhver slags lignelse, og de fleste mennesker nægter (alt) undtagen vantro.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا ٱلْقُرْءَانِ مِن كُلِّ مَثَلٍ
فَأَبَىٰٓ أَكْثَرُ ٱلنَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ٨٩

91. Og de siger: Vi vil ikke tro på dig, førend du lader en kilde sprudle frem fra jorden for os,

وَقَالُوا۟ لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ ٱلْأَرْضِ
يَنۢبُوعًا ٩٠

92. Eller du skaber en have af palmer og druer, og du lader floder sprudle frem i deres midte i overvældende strømme,

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ
ٱلْأَنْهَٰرَ خِلَٰلَهَا تَفْجِيرًا ٩١

93. Eller du får himlen til at falde ned over os i stykker, som du mener, eller du bringer os Allah og englene ansigt til ansigt,

أَوْ تُسْقِطَ ٱلسَّمَآءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا أَوْ تَأْتِيَ
بِٱللَّهِ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةِ قَبِيلًا ٩٢

94. Eller du får et hus af guld, eller du stiger op i himlen. Og Vi vil ikke

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُخْرُفٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِي ٱلسَّمَآءِ

[28] Enhver profets hovedmirakel har haft særlig forbindelse med tidens 'smag'. På Mose tid blomstrede magi, på Jesu tid var lægekunst og helbredelse det sidste ord, og på Profetens tid var veltalenhed hans folks største dyd. Trods gentagne opfordringer, se 2:24, 10:39, 11:14 og 52:35, var disse sprogets mestre ikke i stand til at bringe noget, der kunne måle sig med Qur'ânen i stil eller indhold. De vovede end ikke at forsøge. Tværtimod blev deres største digtere og dygtigste mestre i veltalenhed overbevist om Profetens guddommelige sendelse blot ved at læse eller høre et kort stykke af Qur'ânen og opgav derefter helt deres digtekunst.

tro på din himmelfart, førend du sender en bog ned til os, som vi kan læse (selv). Sig: Hellig er min Herre og fri for alle mangler. Mon jeg er mere end et menneske, et sendebud [29]?

وَلَن نُّؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتّٰى تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتٰبًا نَّقْرَؤُهٗ
قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيْ هَلْ كُنْتُ اِلَّا بَشَرًا رَّسُوْلًا ﴿۹۴﴾

95. Og intet hindrer mennesker i at tro, når retledningen kommer til dem, end at de siger: Mon Allah har sendt et menneske som sendebud?

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُّؤْمِنُوْٓا اِذْ جَآءَهُمُ الْهُدٰٓى
اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا اَبَعَثَ اللّٰهُ بَشَرًا رَّسُوْلًا ﴿۹۵﴾

96. Sig: Hvis der på jorden var engle, som vandrede fredeligt rundt, så ville Vi visselig have sendt dem en engel fra himlen som sendebud [30].

قُلْ لَّوْ كَانَ فِي الْاَرْضِ مَلٰٓئِكَةٌ يَّمْشُوْنَ مُطْمَئِنِّيْنَ
لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَآءِ مَلَكًا رَّسُوْلًا ﴿۹۶﴾

97. Sig: Allah er tilstrækkelig som Vidne mellem os, thi Han kender (og) ser Sine tjenere.

قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًاۢ بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ۚ اِنَّهٗ كَانَ
بِعِبَادِهٖ خَبِيْرًاۢ بَصِيْرًا ﴿۹۷﴾

98. Og den, Allah retleder, han er retledet. Og dem, Han efterlader i vildfarelse, for dem vil du ikke finde beskyttere ved siden af Ham. Og Han vil samle dem sammen på opstandelsens dag på deres ansigter, blinde, stumme, og døve. Deres tilflugtssted skal være helvede. Hver gang det(s flamme) synker, vil Vi føje mere ild til det.

وَمَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۚ وَمَنْ يُّضْلِلْ فَلَنْ
تَجِدَ لَهُمْ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِهٖ ۚ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ عَلٰى وُجُوْهِهِمْ عُمْيًا وَّبُكْمًا وَّصُمًّا ۚ مَاْوٰىهُمْ
جَهَنَّمُ ۚ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنٰهُمْ سَعِيْرًا ﴿۹۸﴾

99. Dette er deres belønning, fordi de forkastede Vore tegn og sagde: Når vi er knogler og smuldrende ben, mon vi så skal oprejses i en ny skabelse?

ذٰلِكَ جَزَآؤُهُمْ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِنَا وَقَالُوْٓا ءَاِذَا
كُنَّا عِظَامًا وَّرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ خَلْقًا جَدِيْدًا ﴿۹۹﴾

100. Indser de ikke, at Allah, som har skabt himlene og jorden, har magt til at skabe deres lige? Og Han har

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ

[29] En fysisk himmelfart er lige så tåbelig som et hus af guld, sendt ned fra himlen. Når der er tale om himmelfart i religiøse skrifter, menes der en åndelig himmelfart. Gud er selvfølgelig i stand til at udføre ethvert mirakel, men Han handler ikke mod Sine erklærede egenskaber (f.eks. Sin visdom).

[30] Et menneske er nødvendigt som forbillede for mennesker.

bestemt en frist for dem, hvorom der ikke er tvivl. Men de uretfærdige nægter (alt) undtagen vantro.

قَادِرٌ عَلٰٓى اَنْ يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ اَجَلًا لَّا
رَيْبَ فِيْهِ ۚ فَاَبَى الظّٰلِمُوْنَ اِلَّا كُفُوْرًا ﴿١٠٠﴾

101. Sig: Hvis I havde magt over min Herres barmhjertigheds skatte, så ville I visselig holde dem tilbage af frygt for at give ud. Og mennesket er (overmåde) gerrigt.

قُلْ لَّوْ اَنْتُمْ تَمْلِكُوْنَ خَزَآئِنَ رَحْمَةِ رَبِّيْٓ اِذًا لَّاَمْسَكْتُمْ
خَشْيَةَ الْاِنْفَاقِ ۚ وَكَانَ الْاِنْسَانُ قَتُوْرًا ﴿١٠١﴾ ع

102. Og Vi gav visselig Moses ni klare tegn. Spørg kun Israels børn. Da (Moses) kom til dem, sagde Farao til ham: Jeg tror sandelig, at du er offer for en illusion [31].

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسٰى تِسْعَ اٰيٰتٍۭ بَيِّنٰتٍ فَسْـَٔلْ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ
اِذْ جَآءَهُمْ فَقَالَ لَهٗ فِرْعَوْنُ اِنِّيْ لَاَظُنُّكَ يٰمُوْسٰى
مَسْحُوْرًا ﴿١٠٢﴾

103. (Moses) sagde: Du ved visseligt, at ingen har sendt disse (tegn) undtagen himlenes og jordens Herre som klare beviser. Og jeg mener sandelig, o Farao, at du er offer for fordærv.

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَآ اَنْزَلَ هٰٓؤُلَآءِ اِلَّا رَبُّ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ بَصَآئِرَ ۚ وَاِنِّيْ لَاَظُنُّكَ يٰفِرْعَوْنُ مَثْبُوْرًا ﴿١٠٣﴾

104. Så besluttede han at skræmme dem bort fra landet. Men Vi druknede ham og alle, som var med ham.

فَاَرَادَ اَنْ يَّسْتَفِزَّهُمْ مِّنَ الْاَرْضِ فَاَغْرَقْنٰهُ وَمَنْ
مَّعَهٗ جَمِيْعًا ﴿١٠٤﴾

105. Og Vi sagde efter ham til Israels børn: Bo i det (hellige) land, og når de sidste dages forjættelse kommer, så vi Vi bringe jer [Israels børn] sammen (fra forskellige lande) [32].

وَّقُلْنَا مِنْۢ بَعْدِهٖ لِبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اسْكُنُوا الْاَرْضَ
فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيْفًا ﴿١٠٥﴾

106. Og med sandheden har Vi åbenbaret den, og med sandheden er den steget ned. Og Vi har kun sendt dig som en budbringer med glædeligt nyt og som en advarer.

وَبِالْحَقِّ اَنْزَلْنٰهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ ۗ وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا
مُبَشِّرًا وَّنَذِيْرًا ﴿١٠٦﴾

[31] De '9 tegn', se: Sûra 7, vv.108, 109, 131 og 134. Det drejer sig altså om: staven, den hvide hånd, tørke, hungersnød, stormen, græshopperne, lusene, frøerne og blodet. Hvis man henviser til Bibelens '10 plager', så falder 'fluer' (eller bremser) væk, da de overførte de to plager: kvæg- og byldepest (2. Moseb. kap. 7-12).

[32] Denne forjættelse gik i opfyldelse, da jøderne vendte tilbage til Palæstina og oprettede staten Israel. *Lafîf:* 'en blandet flok' (Penrice). At der tales om 'sidste tider' betyder her kun, at en tidsalder går til ende, nemlig ved den Forjættede Messias' komme. 21:106 gør det klart, at der kun er tale om en midlertidig besiddelse.

107. Og Vi har inddelt Qur'ânen, for at du kan forelæse den for menneskeheden med mellemrum, og Vi har åbenbaret den stykkevis [33].

وَقُرْاٰنًا فَرَقْنٰهُ لِتَقْرَاَهٗ عَلَى النَّاسِ عَلٰى مُكْثٍ
وَّنَزَّلْنٰهُ تَنْزِيْلًا ﴿١٠٦﴾

108. Sig: Hvadenten I tror derpå eller I ikke tror derpå, sandelig, de, der fik viden før den, falder tilbedende ned på deres ansigter, når den forelæses dem.

قُلْ اٰمِنُوْا بِهٖٓ اَوْ لَا تُؤْمِنُوْا ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ
مِنْ قَبْلِهٖٓ اِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ يَخِرُّوْنَ لِلْاَذْقَانِ
سُجَّدًا ﴿١٠٧﴾

109. Og de siger: Hellig er vor Herre og fri for alle mangler. Vor Herres forjættelse bliver visselig gennemført.

وَّيَقُوْلُوْنَ سُبْحٰنَ رَبِّنَآ اِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُوْلًا ﴿١٠٨﴾

110. Og de falder grædende ned på deres ansigter, og det forøger deres ydmyghed [34].

وَيَخِرُّوْنَ لِلْاَذْقَانِ يَبْكُوْنَ وَيَزِيْدُهُمْ خُشُوْعًا ﴿١٠٩﴾ السجدة

111. Sig: Påkald Allah eller påkald den Nådige. Med hvilket navn I end påkalder (Ham), så tilhører de skønneste navne Ham. Og fremsig ikke din bøn (for) højt, ejheller (helt) lavt, men søg en mellemvej mellem disse (to yderpunkter).

قُلِ ادْعُوا اللّٰهَ اَوِ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ ؕ اَيًّا مَّا تَدْعُوْا فَلَهُ الْاَسْمَآءُ
الْحُسْنٰى ۚ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَ
ابْتَغِ بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيْلًا ﴿١١٠﴾

112. Og sig: Al lovprisning tilkommer (alene) Allah, som ikke har antaget Sig en søn, og Han har ikke nogen partner i herredømmet, og Han har ikke nogen hjælper af svaghed. Pris da Hans ære med al lovprisning [35].

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَّلَمْ يَكُنْ
لَّهٗ شَرِيْكٌ فِى الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ وَلِيٌّ مِّنَ الذُّلِّ
وَكَبِّرْهُ تَكْبِيْرًا ﴿١١١﴾ ع ١٢

[33] Af pædagogiske grunde ('for at du kan forelæse den') er Qur'ânen åbenbaret stykkevis. Af samme grund er åbenbaringens rækkefølge ikke den samme som den nuværende kompositoriske rækkefølge, der også er åbenbaret.

[34] Recitationen af dette vers følges af en nedkastning (Sadjda).

[35] At Gud 'ikke har antaget Sig en søn', danner en klar overgang til næste Sûra (se 18:5).

AL-KAHF
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Al pris tilkommer (alene) Allah. som har åbenbaret Sin tjener [Muhammad] den (fuldkomne) Bog [nemlig Qur'ânen]. og som ikke har lagt nogen krumhed i den [1].

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ عَلٰى عَبْدِهِ الْكِتٰبَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَّهٗ عِوَجًا ﴿٢﴾

3. (Og som har gjort den til) en vægter. at den må advare om en streng straf fra Ham og forkynde glædeligt budskab for de troende, som handler retfærdigt. at de vil modtage en god (og skøn) belønning [2],

قَيِّمًا لِّيُنْذِرَ بَاْسًا شَدِيْدًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِيْنَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا حَسَنًا ﴿٣﴾

4. Som de skal forblive i for evigt.

مّٰكِثِيْنَ فِيْهِ اَبَدًا ﴿٤﴾

5. Og (for at) den må advare dem, der siger: Allah har taget Sig en søn [3].

وَّيُنْذِرَ الَّذِيْنَ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا ﴿٥﴾

6. De (kristne) har ikke nogen viden derom, og (det havde) deres forfædre heller ikke. Forfærdeligt er det ord, som udgår af deres munde. De taler (i denne sag) kun løgn.

مَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ وَّلَا لِاٰبَآئِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ اَفْوَاهِهِمْ اِنْ يَّقُوْلُوْنَ اِلَّا كَذِبًا ﴿٦﴾

---

[1] *'iwadj* betyder 'krumhed. forfald, forvrængning, afvigelse, ondskab' (Lane & Aqrab).

[2] *Qajjim* betyder 'vægter; en, der leder et foretagende; sand; fuldkommen' (Lane, Aqrab & Mufradât). Vi kunne derfor også oversætte: 'fuldkommen og sand, for at den -'. At Qur'ânen er 'vægter' forklares i relation til de tidligere bøger således, at den retter hvad der er forkert i dem og opretholder, hvad der er sandt og af varig værdi. I forhold til fremtiden betyder det, at den kan lede alle fremtidige generationer mod fuldkommenhed.

[3] *Sûra al-Kahf* er i særlig grad en skildring af kristenhedens fortid, nutid og fremtid. Profeten har sagt (Musnad. Vol. 6, pp. 446, 449), at 'den, der lærer udenad de første ti og de sidste ti vers af Sûra al-Kahf vil være immum over for *Dadjdjâl's* (eller Anti-Krists) angreb'. Anti-Krist står for den kristne kirkes lære om Jesu guddommelighed, der efter Qur'ânen er lige det modsatte af, hvad Kristus selv lærte.

7. Måske vil du sørge dig til døde over dem, hvis de ikke vil tro på dette ord?

فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِمْ إِن لَّمْ يُؤْمِنُوا۟
بِهَٰذَا ٱلْحَدِيثِ أَسَفًا ﴿٦﴾

8. Vi [Allah] har visselig gjort alt, hvad der er på jorden, til en pryd for den, for at Vi kan prøve dem (og således finde) hvem af dem, der handler bedst.

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى ٱلْأَرْضِ زِينَةً لَّهَا لِنَبْلُوَهُمْ
أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴿٧﴾

9. Og Vi vil visselig gøre alt, hvad der er på den, til nøgen og gold jord [4].

وَإِنَّا لَجَٰعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ﴿٨﴾

10. Mener du, at Hulens og Indskriftens folk var et under blandt Vore tegn [5]?

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَٰبَ ٱلْكَهْفِ وَٱلرَّقِيمِ كَانُوا۟
مِنْ ءَايَٰتِنَا عَجَبًا ﴿٩﴾

11. Da de unge mænd tog deres tilflugt til hulen og sagde: Vor Herre, giv os barmhjertighed fra Dig og skænk os retledning (og retfærdighed) i vor sag.

إِذْ أَوَى ٱلْفِتْيَةُ إِلَى ٱلْكَهْفِ فَقَالُوا۟ رَبَّنَآ ءَاتِنَا
مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾

12. Så forseglede Vi deres ører i hulen et vist antal år.

فَضَرَبْنَا عَلَىٰٓ ءَاذَانِهِمْ فِى ٱلْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿١١﴾

13. Derpå opvakte Vi dem, så at Vi kunne vide, hvilket af de to partier var bedst til at beregne den tid, de havde dvælet (i hulen).

ثُمَّ بَعَثْنَٰهُمْ لِنَعْلَمَ أَىُّ ٱلْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا
لَبِثُوٓا۟ أَمَدًا ﴿١٢﴾

14. Vi [Allah] beretter dig [Muhammad] nu deres historie i overensstemmelse med sandheden: De (der boede i hulen) var unge mænd, som troede på deres Herre (alene), og Vi skænkede dem øget retledning.

نَّحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِٱلْحَقِّ ۚ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ
ءَامَنُوا۟ بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَٰهُمْ هُدًى ﴿١٣﴾

[4] En profeti om følgerne af industriel forurening. Se også v.41.

[5] Udtrykket 'Hulens og Indskriftens folk' giver en rammende karakteristik af kristenheden i dens første og seneste udvikling. De kristne begyndte som forfulgte, der måtte leve i katakomberne, men er nu et folk med verdslig magt, bygget på økonomisk grund. (Udtrykket kunne også meget træffende henvise til Essæerne, Qumrân-sekten.) *Raqîm* betyder 'skrift' eller 'bog', men bruges også om afmærkninger af varer, f.eks. ved prissedler.

15. Og Vi styrkede deres hjerter, da de stod op og sagde: Vor Herre er himlenes og jorden Herre. Vi vil aldrig påkalde nogen (anden) gud ved siden af Ham. (Om vi gjorde det) ville vi visselig sige noget uhyrligt.

وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ
السَّمَٰوٰتِ وَالْأَرْضِ لَن نَّدْعُوَا۟ مِن دُونِهِۦٓ إِلَٰهًا
لَّقَدْ قُلْنَآ إِذًا شَطَطًا ﴿١٥﴾

16. Dette vort folk har antaget (andre) guder ved siden af Ham. Hvorfor bringer de ikke en klar fuldmagt for disse (såkaldte guders eksistens)? Og hvem er mere uretfærdig end den, der opdigter en løgn om Allah?

هَٰٓؤُلَآءِ قَوْمُنَا ٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً ۖ لَّوْلَا
يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَٰنٍۭ بَيِّنٍ ۖ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ
ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا ﴿١٦﴾

17. Og når I har skilt jer ud fra dem og det, de tilbeder ved siden af Allah, søg da tilflugt i hulen. Jeres Herre vil give jer overflod af Sin barmhjertighed og skænke jer støtte i jeres sag.

وَإِذِ ٱعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا ٱللَّهَ فَأْوُۥٓا۟
إِلَى ٱلْكَهْفِ يَنشُرْ لَكُمْ رَبُّكُم مِّن رَّحْمَتِهِۦ وَيُهَيِّئْ
لَكُم مِّنْ أَمْرِكُم مِّرْفَقًا ﴿١٧﴾

18. Og du vil se solen, når den stod op, forlade deres hule på højre side, og når den gik ned, forsvinde bort på venstre side, og de var derimellem [eller: i dens åbning]. Dette hører til blandt Allahs tegn. Den, Allah retleder, er visselig retledet. Og den, Han efterlader i vildfarelse, for ham vil du ikke finde nogen hjælper (eller) fører [6].

وَتَرَى ٱلشَّمْسَ إِذَا طَلَعَت تَّزَٰوَرُ عَن كَهْفِهِمْ
ذَاتَ ٱلْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَت تَّقْرِضُهُمْ ذَاتَ
ٱلشِّمَالِ وَهُمْ فِى فَجْوَةٍ مِّنْهُ ۚ ذَٰلِكَ مِنْ ءَايَٰتِ
ٱللَّهِ ۗ مَن يَهْدِ ٱللَّهُ فَهُوَ ٱلْمُهْتَدِ ۖ وَمَن يُضْلِلْ فَلَن
تَجِدَ لَهُۥ وَلِيًّا مُّرْشِدًا ﴿١٨﴾

19. Og du ville anse dem for vågne, og dog sov de. Og Vi vil lade dem vende sig mod højre og venstre. Og deres hund strækker sine forben ud på tærskelen. Og hvis du kastede et blik ind over dem, så ville du visselig vende dig fra dem i flugt, og du ville

وَتَحْسَبُهُمْ أَيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ ۚ وَنُقَلِّبُهُمْ
ذَاتَ ٱلْيَمِينِ وَذَاتَ ٱلشِّمَالِ ۖ وَكَلْبُهُم بَٰسِطٌ
ذِرَاعَيْهِ بِٱلْوَصِيدِ ۚ لَوِ ٱطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ

[6] En hule, hvor solen står op til højre og går ned til venstre, ligger mod nord. Dette er i virkeligheden en understregning af, at det, der skildres i denne lignelse, er de kristne nationer mod nord.

visselig være fyldt af ærefrygt for dem [7].

فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ﴿١٩﴾

20. Og således oprejste Vi dem, for at de kunne spørge hinanden indbyrdes. En af dem sagde: Hvor længe har I dvælet (her)? De sagde: Vi har været her en dag eller noget af en dag. (Andre) sagde: Jeres Herre ved bedst hvor længe I har opholdt jer her. Send derfor en af jer til byen med disse jeres mønter og lad ham se, hvilken føde er renest, og bringe jer forråd derfra. Og lad ham være venlig og mild og ikke underrette nogen om jer.

وَكَذٰلِكَ بَعَثْنٰهُمْ لِيَتَسَآءَلُوْا بَيْنَهُمْ قَالَ قَآئِلٌ
مِّنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوْا لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ
قَالُوْا رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوْٓا اَحَدَكُمْ
بِوَرِقِكُمْ هٰذِهٖٓ اِلَى الْمَدِيْنَةِ فَلْيَنْظُرْ اَيُّهَآ اَزْكٰى
طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِّنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ
وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ اَحَدًا ﴿٢٠﴾

21. Thi hvis de skulle opdage jer, ville de stene jer eller tvinge jer tilbage til deres religion, og så ville I aldrig blive lykkelige [eller: fuldkomne].

اِنَّهُمْ اِنْ يَّظْهَرُوْا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوْكُمْ اَوْ يُعِيْدُوْكُمْ
فِيْ مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوْٓا اِذًا اَبَدًا ﴿٢١﴾

22. Og således lod Vi dem blive opdaget, for at de kunne vide, at Allahs løfte er sandt, og at der ikke er tvivl om (dommens) time. (Og husk) da de stredes indbyrdes om deres [hulebeboernes] sag, sagde nogle: Rejs en bygning (til minde) over dem. Deres Herre kendte dem bedst. De, som sejrede i deres sag, sagde: Vi vil visselig rejse et gudstjenestehus over dem [8].

وَكَذٰلِكَ اَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوْٓا اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ
حَقٌّ وَّاَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيْهَا اِذْ يَتَنَازَعُوْنَ
بَيْنَهُمْ اَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوْا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا رَبُّهُمْ
اَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِيْنَ غَلَبُوْا عَلٰٓى اَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ
عَلَيْهِمْ مَّسْجِدًا ﴿٢٢﴾

23. Nogen vil sige: (De var) tre (med) deres hund som den fjerde. Og andre vil sige: (Nej.) fem (med) deres hund som den sjette. (Sådan siger de,) idet de gætter tilfældigt. Og (atter andre)

سَيَقُوْلُوْنَ ثَلٰثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُوْلُوْنَ
خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَ

[7] Det fra alt og alle afsondrede ophold i katakomber og andre steder under forfølgelsesperioder betød, at de kristne måtte leve som 'sovende vågne'. Deres ører var forseglede (v.12), d.v.s. de kunne ikke modtage underretninger udefra. Vagthunde kendes også fra katakomberne, og de kristne har altid haft forkærlighed for hunde.

[8] De kristne har ofte bygget kirker over deres helgener. På sit dødsleje forbød Profeten, at man rejste nogen moské over hans grav.

vil sige: (De var) syv (med) deres hund som den ottende. Sig (til dem): Min Herre kender bedst deres antal. Ingen kender dem undtagen nogle få. Diskutér derfor ikke angående dem undtagen med kraftig bevisførelse. Og spørg ingen af dem til råds angående dem [9].

يَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَّثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ ۚ قُل رَّبِّيٓ أَعْلَمُ
بِعِدَّتِهِم مَّا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ ۗ فَلَا تُمَارِ
فِيهِمْ إِلَّا مِرَآءً ظَاهِرًا ۖ وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِم
مِّنْهُم أَحَدًا ﴿٢٣﴾ ع ٣ ١٥

24. Og sig ikke om noget: Jeg vil gøre det i morgen.

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَاْىۡءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ﴿٢٤﴾

25. Undtagen (du tilføjer): om Allah vil. Og ihukom din Herre, når du glemmer (at gøre denne tilføjelse) og sig: Måtte min Herre lede mig nærmere end dette til retfærdighed [10].

إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ ۚ وَٱذْكُر رَّبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ
عَسَىٰٓ أَن يَهْدِيَنِ رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشَدًا ﴿٢٥﴾

26. Og de blev i hulen i tre hundrede år, og de tilføjede ni mere [11].

وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَٰثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَ
ٱزْدَادُوا تِسْعًا ﴿٢٦﴾

27. Sig (til de kristne): Allah ved bedst, hvor længe de dvælede. Ham tilhører alle hemmeligheder i himlene og på jorden. Hvor Seende er Han og hvor Hørende! de har ikke nogen ven (eller hjælper) ved siden af Ham, og Han giver ingen andel i Sit herredømme (eller i Sin visdom).

قُلِ ٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا ۖ لَهُۥ غَيْبُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ
أَبْصِرْ بِهِۦ وَأَسْمِعْ ۚ مَا لَهُم مِّن دُونِهِۦ مِن وَلِيٍّ
وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِۦٓ أَحَدًا ﴿٢٧﴾

28. Og forelæs hvad der er åbenbaret dig [Muhammad] af din Herres bog. Ingen kan ændre Hans ord, og du vil

وَٱتْلُ مَآ أُوحِيَ إِلَيْكَ مِن كِتَابِ رَبِّكَ ۖ لَا مُبَدِّلَ

[9] Disse gætterier er baseret på indskrifter i visse af kamrene i katakomberne. Men hver indskrift har kun relation til en enkelt gruppe eller familie. Det samlede tal på katakombebeboerne på et bestemt tidspunkt er ikke kendt.

[10] Verset henvender sig til muslimerne, når de står i en lign. situation, nemlig over for Gog og Magog, som ingen vil kunne modstå. De kan kun besejres af Allah (Se også v.40).

[11] De kristnes første periode i svaghed og forfølgelser (karakteriseret ved opholdet i katakomberne) endte med Kejser Konstantins overtagelse af magten både i det vest- og østromerske rige i 337, hvorved kristendommen blev statsreligion. Dette årstal synes ikke at stemme med Qur'ânen. Men Ærkebiskop Usher har i sin bog om Bibelens kronologi påvist, at der skal trækkes 28 år fra vores tidsregning. Dr. Kitto er nået til samme resultat i sin bog 'Daily Bible Illustrations'. Det var altså efter 309 år at kristendommen sejrede.

ikke finde nogen tilflugt ved siden af Ham.

لِكَلِمٰتِهٖ ۚ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُوْنِهٖ مُلْتَحَدًا ﴿٢٧﴾

29. Og vær udholdende sammen med dem, der påkalder deres Herre morgen og aften, idet de ønsker Hans velbehag (alene). Og lad ikke dine øjne søge ud over dem, idet du begærer denne verdens pryd. Og adlyd ikke den, hvis hjerte Vi har gjort ligegyldigt over for Vor ihukommelse og som følger sit begær og hvis sag overskrider alle grænser [eller: hvis sag er lutter forsømmelighed].

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ
وَالْعَشِيِّ يُرِيْدُوْنَ وَجْهَهٗ وَلَا تَعْدُ عَيْنٰكَ عَنْهُمْ ۚ
تُرِيْدُ زِيْنَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَلَا تُطِعْ مَنْ
اَغْفَلْنَا قَلْبَهٗ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ
وَكَانَ اَمْرُهٗ فُرُطًا ﴿٢٨﴾

30. Og sig: Sandheden er fra jeres Herre. Lad da den, der vil, tro, og lad den, der vil, være vantro. Vi har visselig forberedt de uretfærdige en ild, hvis telt skal omfatte dem. Og hvis de råber om hjælp, skal de hjælpes med vand som smeltet bly, der brænder deres ansigter. En frygtelig drik og en frygtelig hjælp [12].

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكُمْ ۚ فَمَنْ شَآءَ فَلْيُؤْمِنْ
وَّمَنْ شَآءَ فَلْيَكْفُرْ ۚ اِنَّآ اَعْتَدْنَا لِلظّٰلِمِيْنَ نَارًا ۙ
اَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا ۚ وَاِنْ يَّسْتَغِيْثُوْا يُغَاثُوْا بِمَآءٍ
كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوْهَ ۚ بِئْسَ الشَّرَابُ ۚ وَسَآءَتْ
مُرْتَفَقًا ﴿٢٩﴾

31. Sandelig, de, som tror og handler retfærdigt, sandelig, Vi vil ikke gøre deres belønning, som handler godt og smukt, til intet.

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اِنَّا لَا نُضِيْعُ
اَجْرَ مَنْ اَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣٠﴾

32. De vil få evighedens haver, i hvis bund floder strømmer, hvori de skal være iført armbånd af guld og bære grønne klædninger af silke og brokade, idet de dér læner sig tilbage på ophøjede puder. Hvor salig en belønning

اُولٰٓئِكَ لَهُمْ جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهِمُ
الْاَنْهٰرُ يُحَلَّوْنَ فِيْهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ
وَّيَلْبَسُوْنَ ثِيَابًا خُضْرًا مِّنْ سُنْدُسٍ وَّ
اِسْتَبْرَقٍ مُّتَّكِـِٕيْنَ فِيْهَا عَلَى الْاَرَآئِكِ ۚ نِعْمَ

[12] Verset siger klart, at i trossager hersker der fra Guds side fuldstændig frihed. Fra menneskers side bør det derfor også være tilfældet.

Ilden kan opfattes som helvede i det hinsides, men kan lige så vel forstås som en dennesidig straf. *Surâdiq* (telt) betyder også en hvælving over et hus eller røg, der hæver sig over noget og dækker det helt. Denne straf er ikke hårdhed fra Guds side, men som indledningen til verset gjorde klart, noget, de uretfærdige bringer over deres egne hoveder. Det ligger nær at erindre om det misbrug af tekniske muligheder og økonomiske også, som førte til de to verdenskrige, og at pege på den stadigt truende atomkrig.

og hvor skøn en hjælp [eller: hvor skønt et hvilested] [13].	الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ۝
33. Og fortæl dem lignelsen om de to mænd: Vi gav den ene af dem to haver med druer og omgav dem med daddelpalmer, og mellem de to lagde Vi en kornmark [14].	وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا رَّجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ۝
34. Hver af de to haver gav sit udbytte (i overflod) og svigtede ikke det mindste heri. Og mellem dem lod Vi en flod strømme frem [15].	كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ أُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِم مِّنْهُ شَيْئًا ۚ وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهَرًا ۝
35. Og han havde frugt (i mængde) og sagde til sin fælle, idet han stredes med ham: Jeg har større rigdom end du har, og jeg er mægtigere i følge [d.v.s. i antal].	وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ۝
36. Og han trådte ind i sin have, idet han handlede uret mod sig selv. Han sagde: Jeg tror ikke, at dette nogensinde skal forgå.	وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَٰذِهِ أَبَدًا ۝
37. Og jeg tror ikke, at timen [d.v.s dommen] skal komme, og selv om jeg også blev sendt tilbage til min Herre, så ville jeg visselig finde et bedre sted end dette [16].	وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُّدِدتُّ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنقَلَبًا ۝

[13] Det er ligesom i v.30 muligt at opfatte verset her som henførende til denne verdens forhold. De første muslimer blev arvinger til Ægypten og Persiens flodlande. Qur'ânen skildrer selv (43:52) Ægypten med de samme ord, der i andre sammenhænge bruges om paradiset: *tadjrî min-tahtihim-ul-anhâr* (gennem hvis bund floder strømmer). Verset kan også opfattes som en profeti om Islâms verdensherredømme efter den nuværende vesterlandske civilisations undergang (smlgn. de flg. vers).

[14] De to mænd repræsenterer kristenheden og Islâm. Kristendommens første velmagtstid (have) var fra ca. 300 til ca. 700 (da Islâm brød ind over den kristne verden), den anden fra ca. 1500 til vore dage.

[15] Floden, der strømmer frem imellem de to haver, er Islâm, der i foregående vers modsvares af kristenhedens mere beskedne stilling (en kornmark).

[16] Jvf. de kristnes letsindige tale om Guds kærlighed og tilgivelse.

38. (Men) hans fælle sagde til ham, idet han stredes med ham: Fornægter du Ham, der skabte dig af støv, derpå af en (sæd)dråbe, og som så gjorde dig til et fuldkomment menneske [17]?

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّىٰكَ رَجُلًا ٣٧

39. Hvad mig angår, så tror jeg, at Allah er min Herre, og jeg sætter ikke en eneste ved siden af min Herre.

لَّٰكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ٣٨

40. Og hvorfor sagde du ikke, da du trådte ind i din have: (Kun) det, som Allah vil (er blevet skænket mig). Der er ikke nogen magt undtagen i Allah. Hvis du ser mig som ringere end dig på rigdom og mænd.

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ۚ إِن تَرَنِ أَنَا أَقَلَّ مِنكَ مَالًا وَوَلَدًا ٣٩

41. Så vil min Herre måske give mig noget bedre end din have og vil sende over den en storm fra himlen, så den skal blive til gold, glat jord [18].

فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِ خَيْرًا مِّن جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا ٤٠

42. Eller dens vand vil forsvinde (i jorden), så du ikke vil være i stand til at finde det.

أَوْ يُصْبِحَ مَاؤُهَا غَوْرًا فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ٤١

43. Og hans afgrøde blev (virkelig) omfattet (af en ødelæggelse), og han begyndte at vride sine hænder (af fortrydelse) over hvad han havde givet ud på den, nu da den lå sammenstyrtet på sine (vinranke)stilladser. Og han vil sige: O gid jeg ikke havde stillet nogen (guddom) ved siden af min Herre.

وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَا أَنفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَٰلَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ٤٢

44. Og han havde ikke noget parti, der kunne hjælpe ham mod Allah, og

وَلَمْ تَكُن لَّهُ فِئَةٌ يَنصُرُونَهُ مِن دُونِ اللَّهِ وَمَا

---

[17] At den, der taler her er muslim, er klart: det er Qur'ânens sprog om menneskets tilblivelse, som vi møder atter og atter. Endnu tydeligere bliver det i de flg. vers.

[18] *Husbân* (storm) betyder egt: 'straf, hjemsøgelse, prøvelse, græshopper, støv eller røg, ild, små pile, lyn' (Lane & Aqrab). Smlgn. her v.8, der gør det klart, at Gud har givet de kristne alle muligheder, men deres eget misbrug af disse vil føre en definitiv katastrofe med sig.

han var heller ikke i stand til at hjælpe sig selv.

كَانَ مُنْتَصِرًا ﴿٤٣﴾

45. I et sådant tilfælde kommer (virkelig) beskyttelse fra Allah. den Sande [d.v.s. den eneste Virkelige]. Han giver den bedste belønning, og Han giver det bedste resultat.

هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلّٰهِ الْحَقِّ ۚ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَّ
خَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٤﴾ ع

46. Og fortæl dem lignelsen om livet i denne verden: (det er) som vand, som Vi sender ned fra himlen, og derpå blandes jordens planter med det. Men (til slut) bliver det til hø, som vindene spreder. Og Allah har magt over alle ting.

وَ اضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَآءٍ اَنْزَلْنٰهُ
مِنَ السَّمَآءِ فَاخْتَلَطَ بِهٖ نَبَاتُ الْاَرْضِ فَاَصْبَحَ
هَشِيْمًا تَذْرُوْهُ الرِّيٰحُ ۚ وَ كَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾

47. Rigdom og børn er en prydelse for det nærværende liv, men varige gode gerninger er bedre hos din Herre, hvad belønning angår, og bedre hvad håb (om det kommende liv) angår.

اَلْمَالُ وَ الْبَنُوْنَ زِيْنَةُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَ الْبٰقِيٰتُ
الصّٰلِحٰتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَّ خَيْرٌ اَمَلًا ﴿٤٦﴾

48. Og (tænk på) den dag, da Vi skal sætte bjergene i bevægelse, og du vil se jorden(s nationer) marchere frem (mod hinanden), og Vi vil samle dem og Vi vil ikke efterlade en eneste af dem [19].

وَ يَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَ تَرَى الْاَرْضَ بَارِزَةً ۙ وَّ حَشَرْنٰهُمْ
فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ اَحَدًا ﴿٤٧﴾

49. Og de vil blive stillet frem for din Herre i række og geled (og det skal siges til dem): Nu er I visselig kommet til Os, således som Vi skabte jer først. Men nej, I mente, at Vi ikke ville opfylde jer (Vort) løfte [20].

وَ عُرِضُوْا عَلٰى رَبِّكَ صَفًّا ۚ لَقَدْ جِئْتُمُوْنَا كَمَا خَلَقْنٰكُمْ
اَوَّلَ مَرَّةٍ ۢ بَلْ زَعَمْتُمْ اَلَّنْ نَّجْعَلَ لَكُمْ مَّوْعِدًا ﴿٤٨﴾

[19] Bjergenes bevægelse kan hentyde til de jordskælv, der ved deres enorme antal vil indvarsle den messianske periode. 'Bjerge' anvendes også i Qur'ânen om mægtige folk, ledere etc. og står da her i modsætning til 'jorden', der betegner de almindelige mennesker. Der synes at være en klar henvisning til verdensomspændende krige.

[20] Verset er blevet opfattet om dommedag. Men det er lige så vel muligt at tage det om den samling af folkeslagene, der vil finde sted efter de føromtalte krige.

50. Og Bogen vil blive forelagt dem, og du vil se de uretfærdige skælve for hvad den indeholder, og de vil sige: Ve os, hvilken Bog er dette. Den udelader hverken lidet eller stort, men den har opregnet det (alt sammen). Og de vil finde alt, hvad de har øvet, nærværende (i den), og din Herre øver ikke uret mod nogen [21].

وَوُضِعَ الْكِتٰبُ فَتَرَى الْمُجْرِمِيْنَ مُشْفِقِيْنَ مِمَّا
فِيْهِ وَيَقُوْلُوْنَ يٰوَيْلَتَنَا مَالِ هٰذَا الْكِتٰبِ لَا يُغَادِرُ
صَغِيْرَةً وَّلَا كَبِيْرَةً اِلَّآ اَحْصٰهَا ۚ وَوَجَدُوْا مَا
عَمِلُوْا حَاضِرًا ۗ وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ اَحَدًا ﴿٥٠﴾

51. Og (ihukom) den tid, da Vi sagde til englene: Kast jer ned for Adam [eller: adlyd Adam - eller: tilbed sammen med Adam] - og de adlød undtagen Iblîs. Han var en af djinnerne, derfor adlød han ikke Sin Herres befaling. Vil I tage ham og hans afkom til venner [eller: beskyttere] ved siden af Mig, når de er jeres fjender? Et dårligt bytte for de uretfærdige [22].

وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ
اِبْلِيْسَ ۭ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ اَمْرِ رَبِّهٖ ۭ
اَفَتَتَّخِذُوْنَهٗ وَذُرِّيَّتَهٗٓ اَوْلِيَاۗءَ مِنْ دُوْنِيْ وَهُمْ
لَكُمْ عَدُوٌّ ۭ بِئْسَ لِلظّٰلِمِيْنَ بَدَلًا ﴿٥١﴾

52. Jeg gjorde dem ikke til øjenvidner ved skabelsen af himlene og jorden, ejheller ved deres egen skabelse, og Jeg tager ikke dem, der vildleder mennesker, til hjælp.

مَآ اَشْهَدْتُّهُمْ خَلْقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَا خَلْقَ
اَنْفُسِهِمْ ۠ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّيْنَ عَضُدًا ﴿٥٢﴾

53. Og (ihukom) den dag, da Han vil sige: Påkald dem, I mente var Mine partnere (i guddommeligheden eller magten). Så vil de påkalde dem, men

وَيَوْمَ يَقُوْلُ نَادُوْا شُرَكَاۗءِيَ الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ

[21] 'Bogen' er blevet forstået som 'regnskabets bog' på dommedag. Men det synes fornuftigere at mene, at det er Qur'ânen, det her drejer sig om. Den vil i den messianske periode for første gang blive forelagt folkeslagene, og de vil undre sig over, at den indeholder alt om dem, en klar beskrivelse af deres historie og grundene til deres forfald. Sammenhængen i denne Sûra viser, at det specielt er de kristne nationer, der menes.

[22] *Iblîs* er ikke efter Qur'ânen en falden engel. Han tilhører djinnernes kategori, d.v.s. 1) væsener, der lever skjult (ånder eller udlændinge); 2) væsener, der har et særligt stridbart og brændende temperament eller 3) lig med *sjajâtîn*, modstanderne, særligt profeternes modstandere. Hvis Iblîs tages som identisk med djævelen, er han ikke (som i kristendommen) 'denne verdens herre', men kun et redskab i Guds hånd til at prøve mennesker med (Se Johs.ev. 12:31, 14:30, 16:11).

de vil ikke svare dem. Og Vi skal sætte en skranke mellem dem.

فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم مَّوْبِقًا ﴿٥٢﴾

54. Og synderne skal se ilden og tænke, at (nu) vil de falde i den, og de vil ikke finde nogen vej bort fra den.

وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُم مُّوَاقِعُوهَا وَ
ع 19 لَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٣﴾

55. Og Vi har visselig forklaret på mangfoldig vis i denne Qur'ân til menneskeheden(s bedste) alle slags lignelser, men mennesket er mest af alt stridbart.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِن كُلِّ
مَثَلٍ ۚ وَكَانَ الْإِنسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾

56. Og hvad skulle hindre mennesker i at tro, når retledningen kommer til dem, eller i at bede deres Herre om tilgivelse andet end at det, der skete med de gamle (også) skulle ske med dem, eller straffen skulle møde dem ansigt til ansigt?

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَن يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ
وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَن تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ
أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾

57. Og Vi sender kun sendebudene for at forkynde glædeligt budskab og for at advare (om straf). Og de vantro strides ved hjælp af løgn for at gendrive sandheden dermed. Og de driver spot med Mine tegn og hvad de (ellers) advares med.

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۚ
وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ
الْحَقَّ ۖ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا ﴿٥٦﴾

58. Og hvem er mere uretfærdig end den, der formanes med sin Herres tegn og så vender sig fra dem og glemmer, hvad hans hænder har sendt forud? Vi har visselig lagt dækker over deres hjerter, så at de ikke forstår det, og i deres ører er der døvhed. Og hvis du kalder dem til retledningen, så vil de aldrig i evighed lade sig retlede.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا
وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ ۚ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۖ وَإِن
تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَن يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٥٧﴾

59. Og din Herre er den Tilgivende, al barmhjertigheds Herre. Hvis Han skulle straffe dem for hvad de har gjort, ville Han visselig have fremskyndet straffen for dem. Nej, de har et løfte,

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ ۖ لَوْ يُؤَاخِذُهُم بِمَا
كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ ۚ بَلْ لَّهُم مَّوْعِدٌ

لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْئِلًا ﴿٥٩﴾

som de ikke vil finde nogen tilflugt mod undtagen i Ham.

وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا
لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ﴿٦٠﴾

60. Og disse byer - Vi ødelagde dem, da de øvede uret. Og Vi satte en bestemt tid for deres ødelæggelse [23].

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ
مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦١﴾

61. Og (husk den tid), da Moses sagde til sin unge (discipel): Jeg vil ikke standse, før jeg når (stedet), hvor de to floder mødes - eller (også) vil jeg fortsætte i århundreder [24].

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ
سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦٢﴾

62. Og da han nåede stedet, hvor de to floder [eller: have] mødtes, glemte de begge deres fisk, og den fandt hurtigt sin vej til havet [25].

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ آتِنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا
مِنْ سَفَرِنَا هَٰذَا نَصَبًا ﴿٦٣﴾

63. Og da de gik videre, sagde (Moses) til sin unge (discipel): Bring os vort morgenmåltid, thi vi har visselig mødt (meget) besvær på denne rejse.

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ
الْحُوتَ وَمَا أَنْسَانِيهُ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ

64. Han(s discipel) svarede: Så du ikke, da vi søgte tilflugt på klippen, og jeg glemte fisken, (så den slap bort,) og ingen anden lod mig glemme at nævne det (for dig) end Satan, og den

---

[23] *maw'ida* betyder: løfte om godt eller ondt, tidspunktet da det (gode eller onde) vil indtræffe. Vi oversætter 'løfte' i v.59 og 'bestemt tid' i v.60.

[24] Moses' unge discipel opfatter vi som Jesus. Stedet, 'hvor de to floder [eller: have] mødes', har voldt fortolkerne mange vanskeligheder. Vi mener at kunne opfatte det som hentydende til stedet eller tidspunktet, hvor den mosaiske pagt afløses af den muhammadanske pagt. Det drejer sig derfor her om en vision, Moses oplevede, og ikke om en fysisk rejse. Allerede Bukhârî (Kitâb-ul-Tafsîr) gør det klart, at der her er tale om en profeti, nemlig om en ny lov efter den mosaiske (smlgn. 5.Moseb.18:18). Udtrykket: fortsætte betyder da:'fortsætte efter min egen lov'.

[25] Ifølge Ta'tîr al-Anâm betyder en 'fisk' i en vision: et retfærdigt folks gudshuse. Derfor opfatter vi fiskens forsvinden som et symbol for den mosaiske (og dermed også kristne) tros degeneration.

fandt sin vej til havet på en forunderlig måde [26].

وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُۥ فِى ٱلْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٤﴾

65. (Moses) sagde: Det er, hvad vi har søgt! Og de vendte derpå tilbage, søgende deres (eget) spor.

قَالَ ذَٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ فَٱرْتَدَّا عَلَىٰٓ ءَاثَارِهِمَا
قَصَصًا ﴿٦٥﴾

66. Så fandt de en af Vore tjenere, som Vi havde skænket Vor barmhjertighed, og som Vi havde skænket kundskab fra Os Selv [27].

فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَآ ءَاتَيْنَٰهُ رَحْمَةً مِّنْ
عِندِنَا وَعَلَّمْنَٰهُ مِن لَّدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٦﴾

67. Moses sagde til Ham: Mon jeg må følge dig på betingelse af, at du lærer mig af den retledning, som er blevet skænket dig [28]?

قَالَ لَهُۥ مُوسَىٰ هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰٓ أَن تُعَلِّمَنِ
مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ﴿٦٧﴾

68. Han [nemlig: Guds tjener] svarede: Du kan ikke holde ud i tålmod i mit selskab.

قَالَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِىَ صَبْرًا ﴿٦٨﴾

69. Og hvorledes skulle du kunne udholde med tålmod, hvad du ikke (selv) kan omfatte med (din) kundskab?

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِۦ خُبْرًا ﴿٦٩﴾

70. (Moses) sagde: Du vil finde mig tålmodig - om Allah vil det - og jeg vil ikke være ulydig mod dig i (nogensomhelst) sag.

قَالَ سَتَجِدُنِىٓ إِن شَآءَ ٱللَّهُ صَابِرًا وَلَآ أَعْصِى لَكَ
أَمْرًا ﴿٧٠﴾

71. (Allahs tjener) sagde: Hvis du da vil følge mig, så spørg mig ikke om nogen ting, førend jeg selv nævner den for dig.

قَالَ فَإِنِ ٱتَّبَعْتَنِى فَلَا تَسْـَٔلْنِى عَن شَىْءٍ حَتَّىٰٓ أُحْدِثَ
لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧١﴾

[26] I drømmes (og visioners) sprog betyder 'klippe' et 'liv i last og synd'. Hermed angives årsagen til den i v.62 nævnte degeneration.

[27] Profeten Muhammad er blevet kaldt Guds særlige tjener i Qur'ânen mange gange (se f.eks. 2:24, 8:42, 17:2, 18:2, 25:2, 39:37, 53:11, 72:20). Yderligere kalder Qur'ânen Muhammad 'en barmhjertighed for alverden' (21:108). Qur'ânen taler også gentagne gange om, at Gud har skænket Muhammad særlig kundskab(4:114, 6:93, 20:114, 27:7).

[28] Profeten har sagt: Hvis Moses og Jesus havde været levende, ville de ikke have haft andet valg end at følge mig. (Ibn Kathîr: Fath-ul-Bayân)

72. Så drog de begge af sted, indtil de gik ombord i en båd, som (Allahs tjener) borede hul i. (Moses) sagde: Har du boret hul i den for at drukne dens besætning? Du har visselig gjort en tåbelig ting [29].

فَانْطَلَقَا حَتّٰٓى إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِيْنَةِ خَرَقَهَا قَالَ
أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٧٢﴾

73. Han sagde: Sagde jeg ikke, at du ikke kunne holde ud sammen med mig i tålmodighed?

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٣﴾

74. (Moses) svarede: Vær ikke vred på mig, fordi jeg forglemte mig og overvæld mig ikke med (bebrejdelser, så du derved bringer mig i) vanskeligheder i (denne) min sag.

قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِيْ بِمَا نَسِيْتُ وَلَا تُرْهِقْنِيْ مِنْ
أَمْرِيْ عُسْرًا ﴿٧٤﴾

75. Så drog de videre, indtil de mødte en ung mand, som (tjeneren) dræbte. (Moses) sagde: Har du dræbt en uskyldig sjæl uden (han har dræbt) nogen sjæl? Du har visselig gjort noget afskyeligt [30].

فَانْطَلَقَا حَتّٰٓى إِذَا لَقِيَا غُلٰمًا فَقَتَلَهٗ قَالَ أَقَتَلْتَ
نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا
نُّكْرًا ﴿٧٥﴾

[16. del]

76. (Tjeneren) svarede: Sagde jeg ikke til dig, at du ikke kunne holde ud med mig i tålmodighed?

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٦﴾

77. (Moses) sagde: Hvis jeg spørger dig om noget herefter, så skal du ikke (længere) tåle mit selskab. Du har

قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍۢ بَعْدَهَا فَلَا تُصٰحِبْنِيْ قَدْ

[29] 'En båd' (eller 'et skib') betyder i drømmenes sprog 'verdslige rigdomme'. Hermed hentydes til den historiske kendsgerning, at ingen profet (eller ingen religion) ville kræve så store økonomiske ofre af sine tilhængere som Islâm. Hvad Islâms økonomiske program angår, må man huske, at foruden *Zakât* (fra 2 ½ % - 20 % af ens besiddelser og udbytte og afgrøder) kræves også frivillige bidrag *(infâq)* og under visse omstændigheder en særlig testamentarisk gave til samfundet (fra 1/10 til 1/3), kaldet *Wasijjat* (jvf. Ahmadiyya-Bevægelsens bestemmelser desang., som de findes formuleret i 'al-Wasiyyat' af Mirzâ Ghulâm Ahmad, Bevægelsens grundlægger).

[30] 'En ung mand' betyder i drømmenes sprog bl. a. 'uvidenhed, magt, uhæmmet kærlighed til sanselige fornøjelser'. Meningen er da, at Profetens (Tjeneren's) disciple måtte bekæmpe disse ting, og at en sådan indstilling var uforståelig for jøder og kristne.

visselig fået den sidste undskyldning fra mig.

بَلَغْتَ مِن لَّدُنِّي عُذْرًا ٧٦

78. Så drog de videre, indtil de kom til indbyggerne i en by (og) bad dem om føde, men de afslog at beværte dem. Men de fandt i den en mur, som var lige ved at bryde sammen, og den satte (tjeneren) i stand. (Moses) sagde: Om du havde villet, kunne du visselig have taget en belønning for det [31].

فَانطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلَهَا
فَأَبَوْا أَن يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ
أَن يَنقَضَّ فَأَقَامَهُ ۖ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ
عَلَيْهِ أَجْرًا ٧٧

79. (Tjeneren) sagde: Dette (betyder) vores afsked med hinanden. Jeg vil nu fortælle dig meningen med det, du ikke formåede at bære med tålmodighed.

قَالَ هَٰذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ ۚ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ
مَا لَمْ تَسْتَطِع عَّلَيْهِ صَبْرًا ٧٨

80. Hvad båden angik, så tilhørte den nogle fattige, som arbejdede på havet [eller: floden], og jeg ønskede at beskadige den, fordi der var en konge efter dem, som tog enhver båd med magt [32].

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ
فَأَرَدتُّ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُم مَّلِكٌ يَأْخُذُ
كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ٧٩

81. Og hvad den unge mand angik, så var hans forældre troende, og vi frygtede, at han skulle overvælde dem med overtrædelser og vantro [33].

وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَن
يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ٨٠

82. Og vi ønskede, at deres Herre skulle give dem (et barn), som var bedre end ham i renhed og nærmere i barmhjertighed.

فَأَرَدْنَا أَن يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكَاةً
وَأَقْرَبَ رُحْمًا ٨١

---

[31] 'En mur med hul i' betyder: 'en leder eller lærd, som har mistet sin ejendom' (Ta'tir al Anâm). At 'Tjeneren' reparerer muren, betyder derfor, at Muhammad genrejser religionen, efter at den jødiske, hhv. kristne religion var kommet i forfald.

[32] 'Fattige' betyder: 'de ydmyge af hjertet'. En 'konge' betyder: 'kærlighed til denne verden'. Dermed er fortolkningen her en yderligere uddybning af det allerede forklarede. Man bedes bemærke, at *fortolkningen af visionen er en del af visionen.*

[33] Se v.75. Forældrene står for legeme og sjæl, der frembringer de moralske egenskaber. Drabet af den unge mand betyder altså: at man bringer de menneskelige lidenskaber under kontrol.

83. Og hvad muren angik, så tilhørte den to forældreløse drenge i byen, og under den var der en skat, som tilhørte dem begge. Og deres fader havde været en retfærdig mand. Derfor ønskede din Herre, at de skulle nå deres modne alder og bringe deres skat for dagen (som) en barmhjertighed fra din Herre. Og jeg gjorde det ikke på egen foranledning. Dette er forklaringen på, hvad du ikke kunne udholde (sammen med mig) i tålmodighed [34].

وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنزٌ لَّهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَن يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنزَهُمَا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَٰلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِع عَّلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٢﴾

84. Og de vil spørge dig om Dhul-Qarnain. Sig (til dem): Jeg vil nu forelæse jer noget til ihukommelse af ham [35].

وَيَسْأَلُونَكَ عَن ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُم مِّنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾

85. Vi gav ham visselig styrke på jorden og skænkede ham midler til (at nå) alle ting.

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِن كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾

86. Derpå fulgte han en vej.

فَأَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٥﴾

87. Indtil han nåede til solens nedgang (og) fandt, at den gik ned i en mudret kilde, og fandt et folk hos den. Vi [Gud] sagde: O Dhul-Qarnain, du kan enten straffe dem eller vise dem godhed [36].

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِندَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَن تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَن تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾

88. Han svarede: Hvad angår dem, der øver uret, så vil vi visselig straffe dem. Derpå skal de sendes tilbage til

قَالَ أَمَّا مَن ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ

[34] Profeten Muhammad øvede ikke sin gerning på egen foranledning: 'Han taler ikke efter eget ønske' (53:4). 'Skatten' betyder den skat af guddommelig viden, som tidligere var blevet skænket til Moses og Jesus (98:4).

[35] *Dhul-Qarnain* er Bibelens Kyros (se. Jesaia 44:28, 45:1-3, Ezra 1:1-2 og 2.Krøn.36:22-23).

[36] 'Solens nedgang' betyder de vestlige dele af Kyros' erobringer. Det er Sortehavet, det drejer sig om. Dette er så udstrakt, at det for en iagttager ser ud, som om solen gik ned i det. Kyros var en discipel af Zarathustra (se Jewish Encyclopedia, vol.4, p.404).

deres Herre, så vil Han straffe dem med en frygtelig straf.

رَبِّهِۦ فَيُعَذِّبُهُۥ عَذَابًا نُّكْرًا ﴿٨٨﴾

89. Den, der tror og handler retfærdigt, vil få den bedste belønning, og vi vil på vor befaling tiltale ham med lettelse(ns ord).

وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحًا فَلَهُۥ جَزَآءً ٱلْحُسْنَىٰ
وَسَنَقُولُ لَهُۥ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٩﴾

90. Derpå fulgte han en (anden) vej,

ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٩٠﴾

91. Indtil han nåede solens opgang (og) fandt den stående op over et folk, som Vi ikke havde givet nogen beskyttelse mod den [37].

حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ ٱلشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ
قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَل لَّهُم مِّن دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩١﴾

92. Således (forholder sandheden sig). Og Vi omfattede i (Vor) erkendelse alt, hvad der var hos ham.

كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩٢﴾

93. Derpå fulgte han (endnu) en vej,

ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٩٣﴾

94. Indtil han nåede (stedet) mellem de to bjerge (og) ved dem fandt et folk, som næppe forstod et ord [38].

حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ ٱلسَّدَّيْنِ وَجَدَ مِن دُونِهِمَا قَوْمًا
لَّا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٤﴾

95. De sagde: O Dhul-Qarnain, Gog og Magog skaber visselig ufred på jorden. Må vi betale tribut til dig på betingelse af, at du bygger en mur mellem os og dem [39]?

قَالُوا۟ يَٰذَا ٱلْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ
فِى ٱلْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰٓ أَن تَجْعَلَ
بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٥﴾

96. Han svarede: Den styrke, min Herre har givet mig, er bedre, men

قَالَ مَا مَكَّنِّى فِيهِ رَبِّى خَيْرٌ فَأَعِينُونِى بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ

---

[37] Det drejer sig om Kyros' tog mod Afghanistan og Baluchistan. Skildringen af det ubønhørlige klima er særdeles træffende.

[38] Denne egn lå nord for Persien i det nuværende Rusland.

[39] *Ja'djûdj* og *Ma'djûdj* (Gog & Magog) står for folkene nord for Kaukasus - set i forhold til det medo-persiske imperium. Om Gog og Magog, smlgn. Ezekiel 38:2-6, hvoraf det fremgår, at det drejer sig om Rusland og de (idag såkaldte) Vestmagter, der har delt verden i 2 store blokke. Stednavne som Rosj, Mesjech og Tubal kan måske identificeres som Rus(land), Moskva og Tobolsk. Encyclopedia Britannica omtaler (under Derbent) volden ved Derbent, som beskyttede perserne mod skythernes angreb. Dhul-Qarnain, (der betyder: 'den tohornede, den, der har magt over to riger, eller den, der lever i to århundreder',) er ikke, som alm. antaget, Alexander den Store, som aldrig vandt herredømmet over hele Persien. Han militære ekspeditioner var lynhurtige, og han måtte gentagne gange nedkæmpe oprør i sin egen hær. Derfor kan det ikke siges om ham, at han havde en stærk stilling (se v. 85).

hjælp mig med (jeres fysiske) styrke, så vil jeg bygge en befæstet vold mellem jer og dem.

بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٦﴾

97. Bring mig blokke af jern. (Det gjorde de.) indtil der var jævnet ud mellem de to bjerge. (Så) sagde han: Blæs nu (med jeres blæsebælge). (Det gjorde de) indtil han havde gjort det (rødglødende som) ild. (Derpå) sagde han: Bring mig smeltet kobber, at jeg kan hælde det derover.

آتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ
قَالَ انفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ آتُونِي أُفْرِغْ
عَلَيْهِ قِطْرًا ﴿٩٧﴾

98. Derfor var (Gog og Magog) ikke i stand til at overskride (volden). og de var ikke i stand til at grave igennem den.

فَمَا اسْطَاعُوا أَن يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ
نَقْبًا ﴿٩٨﴾

99. Han sagde: Dette er en barmhjertighed fra min Herre. Men når min Herres løfte indtræffer, så vil Han bryde (volden) i stykker. Og min Herres løfte er sandt.

قَالَ هَٰذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي
جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴿٩٩﴾

100. Og på denne dag skal Vi lade nogen af dem bølge frem mod andre (af dem), og der skal blæses i (krigs–) trompeten. Og derpå vil Vi samle dem alle sammen [40].

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ
فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ﴿١٠٠﴾

101. Og på den dag vi Vi anbringe helvede ansigt til ansigt med de vantro [41].

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ عَرْضًا ﴿١٠١﴾

102. Hvis øjne var under et slør, så de ikke gav agt på Min advarsel, og de formåede ikke at høre.

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَن ذِكْرِي وَكَانُوا
لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ﴿١٠٢﴾

103. Mon de vantro mener. at de kan tage Mine tjenere til beskyttere i stedet for Mig [eller: ved siden af Mig]?

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِن
دُونِي أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ

[40] Sammenlign 21:97, hvor også Gog og Magogs fremstød omtales. Ordet: *jamûdjû* (bølge) viser, at der også i det store verdensopgør vil blive tale om kampe på havet.

[41] Her synes at være en hentydning til atomkrigens helvede.

نُزُلًا ۝١٠٢

Vi har visselig beredt helvede som en gave til de vantro.

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُم بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ۝١٠٣

104. Sig (til dem): Skal Vi meddele jer, hvem der er de største tabere, hvad deres gerninger angår?

الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ۝١٠٤

105. (Det er) dem, hvis (hele) anstrengelse er gået tabt i (søgen efter) denne verden(s ting), medens de selv mener, at de handler godt [42],

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا ۝١٠٥

106. Dem, der forkaster deres Herres tegn og mødet med Ham (i det hinsides). Derfor er deres gerninger intet værd, og Vi vil ikke på dommens dag give dem tynge (på deres vægt).

ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ۝١٠٦

107. Det er deres belønning: helvede, fordi de var vantro og drev spot med Mine tegn og Mine sendebud.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ۝١٠٧

108. De som tror og handler retfærdigt, vil få paradisets have som gave,

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ۝١٠٨

109. Hvori de skal forblive, og de skal ikke ønske nogen forandring i den.

قُلْ لَّوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَن تَنفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ۝١٠٩

110. Sig (til dem): Hvis havet var blæk for min Herres ord, så ville visselig havet være udtømt, før min Herres ord udtømmes, selvom Vi også bragte dets lige til hjælp [43].

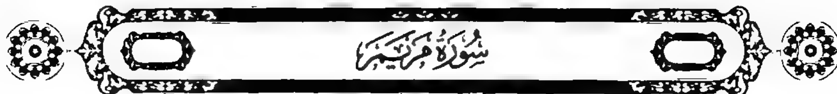
[42] En træffende beskrivelse af 'reklamens folk' (Ashâbul-Raqîm, se v.10) - Vestens folk, hvis eneste mål i livet er at skrabe til sig, at forøge deres materielle rigdom. Ikke for intet beskriver Profeten Muhammad *Dadjdjâl* (anti-krist) som blind på det højre øje (d.v.s. med sans for det materielle og ikke det åndelige).

[43] Guds ord betyder ofte i Qur'ânen: Guds skaberværk. Det er uendeligt, og de kristelige nationers opdagelser, deres videnskab og teknik er som en dråbe i havet, når vi tænker på fremtiden - efter at Gog og Magog har måttet vige pladsen for Islâm. Verset betyder også, at Guds åbenbaring ingensinde kan ophøre. Gud er *al-Mutakallim* (Den, der taler i ord), og denne egenskab kan ligeså lidt som andre guddommelige egenskaber bortfalde (smlgn. 31:28).

111. Sig: Jeg er kun en dødelig som jer. Det er blevet mig åbenbaret, at jeres gud er een Gud. De, der da håber på mødet med deres Herre, lad dem handle retfærdigt og ikke sætte nogen ved siden af deres Herre i (deres) tilbedelse [44].

قُلْ إِنَّمَآ أَنَا۠ بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰٓ إِلَيَّ أَنَّمَآ إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ
وَٰحِدٌ ۖ فَمَن كَانَ يَرْجُوا۟ لِقَآءَ رَبِّهِۦ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا
صَٰلِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِۦٓ أَحَدًۢا ﴿١١١﴾ ع

[44] Efter denne skildring af de kristne folks historie, danner verset her en passende overgang til næste Sûra, der skildrer den oprindelige kristne tro, fri for afguderi og forsoningsdød.

MARJAM
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ١

2. Kâf Hâ Jâ 'Ain Sâd (Allah er den Tilstrækkelige, Føreren, den Alvidende, den Sande) [1].

كٓهيعٓصٓ ٢

3. (Dette er) en ihukommelse af din Herres barmhjertighed mod Sin tjener Zakarias,

ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُۥ زَكَرِيَّآ ٣

4. Da han påkaldte sin Herre, idet han anråbte Ham i hemmelighed.

إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُۥ نِدَآءً خَفِيًّا ٤

5. Han sagde (da): Min Herre, mine knogler er svækkede i mig, og mit hoved flammer i gråt, og jeg har aldrig, når jeg bad til Dig, min Herre, stået tilbage elendig.

قَالَ رَبِّ إِنِّى وَهَنَ ٱلْعَظْمُ مِنِّى وَٱشْتَعَلَ ٱلرَّأْسُ
شَيْبًا وَلَمْ أَكُنۢ بِدُعَآئِكَ رَبِّ شَقِيًّا ٥

6. Jeg frygter mine slægtninge(s opførsel) efter mig, og min hustru er gold. Giv Du mig derfor (som en velsignelse) fra Dig en arving (til profetembedet),

وَإِنِّى خِفْتُ ٱلْمَوَٰلِىَ مِن وَرَآءِى وَكَانَتِ ٱمْرَأَتِى
عَاقِرًا فَهَبْ لِى مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا ٦

7. Som vil arve efter mig og arve efter Jakobs slægt, og gør ham, min Herre, til en, (der er Dig) velbehagelig.

يَرِثُنِى وَيَرِثُ مِنْ ءَالِ يَعْقُوبَ ۖ وَٱجْعَلْهُ رَبِّ
رَضِيًّا ٧

8. (Allah sagde): O Zakarias, Vi sender dig visselig et glædeligt budskab om en dreng, hvis navn skal være Jahjâ

يَٰزَكَرِيَّآ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَٰمٍ ٱسْمُهُۥ يَحْيَىٰ لَمْ نَجْعَل

[1] Hvad *Muqatta'ât* (forkortelser) angår, se 2:2. Ummi Hani, en kusine til Profeten fortæller, at bogstaverne betyder: *al-Kâfi, al-Hâdi, al-'Alîm, as-Sâdiq* (oversat som her). 'Alî, Profetens fætter, plejede at påkalde Gud med disse bogstaver.

[Johannes]. Vi har ikke før skabt nogen, der var hans lige [2].

لَهُۥ مِن قَبْلُ سَمِيًّا ﴿٨﴾

9. (Zakarias) sagde: Hvordan skal jeg kunne få en dreng, når min kone er ufrugtbar, og jeg allerede har nået den yderste (grænse af) alderdom?

قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِى غُلَٰمٌ وَكَانَتِ ٱمْرَأَتِى عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ ٱلْكِبَرِ عِتِيًّا ﴿٩﴾

10. (Englen, der bragte åbenbaringen) sagde: Sådan (skal det være). Din Herre siger: Det er let for Mig, og Jeg skabte dig visselig fordum, da du intet var [3].

قَالَ كَذَٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِن قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْـًٔا ﴿١٠﴾

11. Han sagde: Min Herre, giv mig et tegn. (Allah) svarede: Dit tegn skal være, at du ikke taler til mennesker tre (dage og) nætter i træk [4].

قَالَ رَبِّ ٱجْعَل لِّىٓ ءَايَةً قَالَ ءَايَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ ٱلنَّاسَ ثَلَٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ﴿١١﴾

12. Og han gik fra sit kammer ud til folket, og han gav dem til kende, at de skulle lovprise (Allah) morgen og aften [5].

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِۦ مِنَ ٱلْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰٓ إِلَيْهِمْ أَن سَبِّحُوا۟ بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿١٢﴾

13. (Allah sagde): O Jahjâ, hold fast ved Bogen [nemlig: Torahen]. Og vi gav ham visdom, da (han kun var) et barn [6].

يَٰيَحْيَىٰ خُذِ ٱلْكِتَٰبَ بِقُوَّةٍ وَءَاتَيْنَٰهُ ٱلْحُكْمَ صَبِيًّا ﴿١٣﴾

---

[2] *Samijjan* betyder både: 1) navn og 2) lige. Sammenhængen synes her at vise, at ingen tidligere har været hans lige, jvf. Jesu ord: 'Den største blandt kvindefødte'(Math.11:11). *Jahjâ* (ordret: han skal leve) indeholder en profeti om, at han, trods sin tidlige død, skal leve evigt i menneskers erindring, se 2:155, hvor det siges, at martyrer lever.

[3] Det at gøre Zakarias' hustru egnet til at blive svanger og føde er intet imod, at Gud er Skaberen af hele universet. Den 'første skabelse' er et bevis på Guds almagt.

[4] *Sawijjan* (i træk) kan også betyde: '(skønt du er) fuldkommen rask'. Et påbud om at afholde sig fra tale og prædiken betød en forøgelse af hans fysiske kræfter.

[5] *Awhâ* betyder: 'at give til kende ved gestus eller tegn eller: at tale lavmælt' (Lane & Aqrab). Zakarias bliver ikke ifølge Qur'ânen straffet for sin vantro (utænkelig om en Guds profet) med stumhed. Han får et guddommeligt løfte og bud om ikke at spilde sin kraft, men alligevel opfordre folket til at tilbede Gud alene.

[6] Jahjâ modtog ikke nogen ny lov, men fulgte Moseloven (Torahen). Læg mærke til, at både Jesus og Johannes nævnes som vise på et tidligt tidspunkt i deres liv. I det hele taget fortælles Jesu historie fuldstændig parallelt med Johannes'.

14. Og (Vi skænkede ham også) medfølelse (som en særlig gave) fra Os og renhed, og han var retfærdig (og gudfrygtig) [7].

وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَوٰةً ۖ وَكَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾

15. Og lydig mod sine forældre, og han var ikke hovmodig (og) ulydig.

وَبَرًّا بِوَٰلِدَيْهِ وَلَمْ يَكُن جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٤﴾

16. Og fred være med ham den dag, han fødtes, og den dag, han dør, og den dag, han oprejses til liv [8].

وَسَلَٰمٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ
حَيًّا ﴿١٥﴾

17. Og nævn i Bogen [Qur'ânen] Marjam [Maria], da hun trak sig tilbage fra sin familie til et sted mod øst [9].

وَاذْكُرْ فِى الْكِتَٰبِ مَرْيَمَ إِذِ انتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا
مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾

18. Da tog hun en skærm (der kunne skjule hende) for dem, og Vi sendte så Vor ånd til hende, og han tog skikkelse for hende som en fuldkommen mand [10].

فَاتَّخَذَتْ مِن دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا
رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾

19. Hun sagde: Jeg søger tilflugt hos den Nådige mod dig, hvis du er gudfrygtig.

قَالَتْ إِنِّىٓ أَعُوذُ بِالرَّحْمَٰنِ مِنكَ إِن كُنتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾

20. Han svarede: Jeg er kun et sendebud fra din Herre, der skal give

قَالَ إِنَّمَآ أَنَا۠ رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَٰمًا

[7] *Hanânan* (medfølelse) synes at give forklaringen på Jahjâ's hebræiske navn: *Jochanan*. Dette har da sikkert været et tilnavn, der kendetegnede ham som særlig barmhjertig og medfølende, medens *Jahjâ* var hans virkelige navn.

[8] Det samme siges senere om Jesus med de nødvendige ændringer, der følger af, at Jesus udtaler ordene om sig selv. Vi har her oversat ordene som et ønske. Det er også muligt at opfatte dem som en konstatering: der er fred (fra Gud) over mig etc.

[9] Jøderne har altid betragtet øst som et helligt verdenshjørne: det første menneske boede i øst (1.Moseb.2:8). Se også Math.2:2 og Johs.Åb.7:2. De oprindelige kristne havde en bederetning mod øst. (Kirkerne er stadig østvendte).

[10] *Rûh* (ånd) kan betyde forskellige ting (se 2:88, 4:172 og 16:3). Ordet betyder her: *Rûh-al-Amîn* (den trofaste ånd), nemlig ærkeenglen Gabriel, der er overbringer af åbenbaringer af særlig vigtighed, spec. til profeter.

dig (nyheden om) en ren (og fuldkommen) søn [11].

زَكِيًّا ﴿٢٠﴾

21. Hun sagde: Hvordan kan jeg få en søn, når ingen mand har rørt mig, og jeg ikke har været ukysk?

قَالَتْ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَ
لَمْ أَكُ بَغِيًّا ﴿٢١﴾

22. Han svarede: Således (skal det være). Din Herre siger: Det er let for Mig, og (Vi vil skabe ham) for at gøre ham til et tegn for menneskene og en barmhjertighed fra Os. Og (dette) er en (allerede) besluttet sag [12].

قَالَ كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً
لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا ﴿٢٢﴾

23. Derpå blev hun svanger (med Jesus-barnet) og trak sig tilbage med ham til et fjernt sted.

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٣﴾

24. Da drev fødselsveerne hende til palmetræets stamme. Hun sagde: Gid jeg var død før dette og var fuldstændig glemt og gået af minde.

فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَىٰ جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ
يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَٰذَا وَكُنْتُ نَسْيًا مَنْسِيًّا ﴿٢٤﴾

25. Da kaldte (englen) hende fra (et sted) neden under hende: Vær ikke bedrøvet. Din Herre har frembragt en strøm (her på det lavereliggende sted) under dig.

فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ
تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٥﴾

26. Og ryst palmetræets stamme mod dig, så vil det lade friske, modne dadler falde over dig [13].

وَهُزِّي إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا
جَنِيًّا ﴿٢٦﴾

27. Spis og drik og køl (dit forgrædte) øje, og hvis du ser nogen mand, så sig: Jeg har lovet den Nådige (Gud)

فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ
أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَٰنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ

---

[11] At Jesus var 'ren' er ikke - som de kristne hævder - noget særligt for ham. Det samme siges om Johannes i v.14. Iøvrigt er alle profeter syndfri.

[12] Smlgn. 3:41 og 51:31. Jesus var et tegn for (alle) menneskene, fordi han forudsagde den første universelle profets komme (Muhammads).

[13] Dette vers viser, at Jesus blev født på en årstid, hvor der findes modne dadler, d.v.s. august og september. Luk.2:8 siger jo også, at der var hyrder på marken om natten. At Jesu fødselsdag blev sat til 24. dec. af den kristne kirke er endnu et udslag af kapitulation over for hedenskabet: denne dag fejredes solhverv, saturnalier og Mithras fødsel hos forskellige slags hedninger.

en faste, derfor vil jeg ikke tale til noget menneske i dag [14].

الْيَوْمَ إِنسِيًّا ﴿٢٧﴾

28. Og hun bragte (Jesus) til sit folk, førende ham siddende på et (æsel). De sagde: O Marjam, du har visselig bragt noget forunderligt [15].

فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ﴿٢٨﴾

29. O Arons søster, din fader var ikke nogen slet mand, og din moder var ikke ukysk [16].

يَا أُخْتَ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا ﴿٢٩﴾

30. Da pegede hun på ham [nemlig: Jesus]. De sagde: Hvordan kan vi tale med en, der er (som) et barn i vuggen (i sammenligning med os) [17].

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَن كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٣٠﴾

31. (Jesus) svarede: Jeg er Allahs tjener. Han har givet mig Bogen [Torahen] og gjort mig til profet [18].

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿٣١﴾

32. Og Han har gjort mig velsignet, hvor jeg end er, og Han har befalet

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ

[14] Ligesom Zakarias fik Maria påbud om at tale så lidt som muligt og hellige sin tid til Guds ihukommelse. 'Faste' betyder ikke nødvendigvis afholdelse fra føde. Oprindeligt betyder ordet, at man pålægger sig selv visse indskænkninger, der nærmere må defineres. Her består 'fasten' i tavshed.

[15] *Hamala* betyder ikke blot: at bære, men også: at forsyne med et ridedyr. Qur'ânen (9:92) bekræfter selv denne betydning af ordet. De efterflg. vers viser, at Jesus på dette tidspunkt allerede var kaldet til profet - og altså en ca. 40 år (se 46:16).

[16] Vedr. udtrykket Arons søster, smlgn. 3:36 udtrykket 'Imrâns hustru. 'Arons søster eller datter' betyder simpelthen, at Maria er af aronitisk slægt, altså præsteslægt. (Se Luk.1:5). At *ukht* (søster) også kan betyde 'datter', se Parrinder: 'Jesus in the Quran' p.75 og 78. (Smlgn. også her Qumrân-fundene, der bekræfter Qur'ânens ord ved at kalde Messias en af Arons slægt).

[17] Der er selvfølgelig ikke tale om, at Jesus taler i vuggen. Men de ærværdige jødiske skriftlærde måtte betragte ham: 'som lig et barn i vuggen', når de tænkte på deres egen alder og viden. V. 32 viser, at Jesus på dette tidspunkt havde fået befaling om at forrette bøn og betale almisse. De islamiske fortolkere, der mener, at Jesus talte i vuggen, skulle overveje, hvad et vugge-barn skulle betale Zakât af, og hvordan det skulle forrette en foreskreven bøn.

[18] Jesus er discipel-profet i forhold til Moses, idet han kom for at føre Israel tilbage til Moseloven (Math.5:17-19).

mig bøn og almisse, så længe jeg lever [19].

وَالزَّكٰوةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۝٣١

33. Og pligtfuld optræden mod min moder, og Han har ikke gjort mig hovmodig (og) elendig.

وَبَرًّا بِوَالِدَتِيْ وَلَمْ يَجْعَلْنِيْ جَبَّارًا شَقِيًّا ۝٣٢

34. Og fred være med mig den dag, jeg blev født, og den dag,jeg dør, og den dag, jeg genopstår til nyt liv [20].

وَالسَّلٰمُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُّ وَيَوْمَ اَمُوْتُ وَيَوْمَ
اُبْعَثُ حَيًّا ۝٣٣

35. Sådan var Jesus, Marias søn. (Dette er) en sand beretning, om hvilken de [jøder og kristne] tvivler [21].

ذٰلِكَ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۚ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِيْ فِيْهِ
يَمْتَرُوْنَ ۝٣٤

36. Det er umuligt, at Allah kunne tage Sig en søn. Han er (Selv) uden fejl og mangler (og behøver det derfor ikke). Hvis Han beslutter en sag, så siger Han blot om den: Bliv til, og så bliver den til.

مَا كَانَ لِلّٰهِ اَنْ يَّتَّخِذَ مِنْ وَّلَدٍ ۙ سُبْحٰنَهٗ ۚ اِذَا قَضٰى
اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ۝٣٥

37. (Og Jesus sagde): Allah er min Herre og jeres Herre, tilbed derfor Ham (alene). Dette er den rette vej.

وَاِنَّ اللّٰهَ رَبِّيْ وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ۚ هٰذَا صِرَاطٌ
مُّسْتَقِيْمٌ ۝٣٦

38. Men partierne [d.v.s. sekterne] stredes indbyrdes, men vé de vantro for deres møde med en voldsom dag [d.v.s. dommedag].

فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْۢ بَيْنِهِمْ ۚ فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ
كَفَرُوْا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ۝٣٧

39. Hvor hørende og hvor seende vil de ikke være den dag, de kommer til Os. Men i dag er de uretfærdige i en åbenbar vildfarelse.

اَسْمِعْ بِهِمْ وَاَبْصِرْ ۙ يَوْمَ يَاْتُوْنَنَا لٰكِنِ الظّٰلِمُوْنَ
الْيَوْمَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝٣٨

---

[19] Hvis Jesus skulle være levende i himlen, som nogle muslimske kommentatorer har ment: Hvem betaler han så almisse til?

[20] Jesus stilling her er ikke anderledes end Johannes' (se v. 16). De samme ord kan kun betyde det samme om de to personer. Hvis derfor nogle kristne og muslimske fortolkere mener, at Jesus er levende i himmelen, er Johannes det også. At 'fred skulle være over ham på hans dødsdag', viser også, at han ikke døde en forbandet død på korset, men en naturlig og fredelig død som profet.

[21] Visse kristne har ment, at *Qawl-al-Haqq* (egt. sandhedens ord) hentyder til 'Logos'-læren (at Jesus skulle være en del af guddommen), men dette strider mod hele Qur'ânens fremstilling af Jesu historie og rolle. *Qawl* betyder: 'ord, fremstilling, beretning'.

40. Og advar dem mod fortrydelsens dag, når sagen afgøres. Men de er ligegyldige og vantro!

وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٠﴾

41. Vi [Gud] vil sandelig arve jorden og alle, som befinder sig på den. Og til Os vil de (alle) blive sendt tilbage.

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٤١﴾

42. Og ihukom i Bogen Ibrâhîm [Abraham], thi han var sanddru (og) en profet,

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَّبِيًّا ﴿٤٢﴾

43. Da han sagde til sin fader: O min fader, hvorfor tilbeder du det, der hverken kan høre eller se eller gavne dig i nogen måde [22].

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنكَ شَيْئًا ﴿٤٣﴾

44. O min fader, til mig er der kommet en viden, som ikke er kommet til dig, følg mig derfor, og jeg vil føre dig på en lige vej.

يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٤﴾

45. O min fader, tilbed ikke Satan, thi Satan er ulydig mod den Nådige [23].

يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَٰنِ عَصِيًّا ﴿٤٥﴾

46. O min fader, jeg frygter, at en straf fra den Nådige skal ramme dig, så du bliver en ven af Satan.

يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَن يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمَٰنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٦﴾

47. Han(s fader) sagde: Vil du vende dig bort fra mine guder, o Abraham. Hvis du ikke afstår fra (dette), så vil jeg visselig lade dig stene. Og skil dig nu fra mig for en tid [24].

قَالَ أَرَاغِبٌ أَنتَ عَنْ آلِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمُ لَئِن لَّمْ تَنتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا ﴿٤٧﴾

---

[22] *Ab* betyder ikke blot fader i egentlig mening, men også forfader, bedstefader eller onkel (på faderens side) (se Lane & Aqrab). Smlgn. 6:75.

[23] *'Ibâda* betyder ikke bare tilbedelse i den betydning at kaste sig ned for eller knæle for nogen i bøn, men det betyder først og fremmest at følge nogen blindt, at kopiere vedkommende. Her betyder 'Satan': onde tilbøjeligheder, forkerte ideer, dårlige kammerater og onde ånder.

[24] Det er muligt i st. f. 'jeg vil stene dig' at oversætte: 'jeg vil drive dig bort, jeg vil bryde alle bånd med dig' (se Lane & Aqrab). *Malijjan* kan betyde: 'en tid eller en lang tid' (Aqrab).

48. (Abraham) sagde: Fred være med dig. Jeg vil bede min Herre tilgive dig, thi Han har været nådig mod mig.

قَالَ سَلَٰمٌ عَلَيْكَ ۖ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّىٓ ۖ إِنَّهُۥ كَانَ بِى حَفِيًّا ﴿٤٨﴾

49. Og jeg vil fjerne mig fra jer og fra det, I påkalder ved siden af Allah. Og jeg vil påkalde min Herre. Måske vil jeg ikke blive skuffet, når jeg påkalder min Herre.

وَأَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَأَدْعُوا۟ رَبِّى عَسَىٰٓ أَلَّآ أَكُونَ بِدُعَآءِ رَبِّى شَقِيًّا ﴿٤٩﴾

50. Efter at han havde skilt sig fra dem og det, som de tilbad ved siden af Allah, skænkede Vi ham Isak og (som sønnesøn) Jakob. Og enhver af dem gjorde Vi til profet [25].

فَلَمَّا ٱعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَهَبْنَا لَهُۥٓ إِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ ۖ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٥٠﴾

51. Og Vi skænkede dem af Vor barmhjertighed, og Vi skænkede dem et godt (og varigt) ophøjet rygte.

وَوَهَبْنَا لَهُم مِّن رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥١﴾

52. Og ihukom i Bogen Moses, thi han var en udvalgt, og han var et sendebud, en profet [26].

وَٱذْكُرْ فِى ٱلْكِتَٰبِ مُوسَىٰٓ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ﴿٥٢﴾

53. Og Vi kaldte ham fra den højre side af (Sinais) bjerg, og Vi drog ham nær (til Os) i en hemmelig samtale.

وَنَٰدَيْنَٰهُ مِن جَانِبِ ٱلطُّورِ ٱلْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَٰهُ نَجِيًّا ﴿٥٣﴾

54. Og Vi gav ham ud af Vor barmhjertighed hans broder Hârûn [Aron] som profet [27].

وَوَهَبْنَا لَهُۥ مِن رَّحْمَتِنَآ أَخَاهُ هَٰرُونَ نَبِيًّا ﴿٥٤﴾

[25] Ismael nævnes ikke her af to grunde. 1) Ismael har en særlig stilling, ikke underordnet som Isak og Jakob. 2) Han nævnes særskilt i denne Sûra efter Moses, da denne var den betydeligste repræsentant for Isaks linie inden for profetien. At Jakob er sønnesøn fremgår klart af 21:73.

[26] Ifølge en udbredt opfattelse er en *rasûl* (sendebud) en, der bringer en ny lov, medens en *nabî* (profet) kun er bemyndiget til at reformere sit folk. Men de to ord angiver kun to aspekter af samme embede. Som *rasûl* modtager den udvalgte sit budskab *(risâla)* fra Gud, som *nabî* bringer han budskabet til sit folk (*nubuwwa* betyder egt. det at overbringe et budskab). Se 5:45 for en anden adskillelse mellem profeter: i dem, der bringer en lov og dem, der ikke gør det. Men denne sondring modsvares ikke af forskellen i terminologien.

[27] Moses behøvede på grund af en taledefekt en hjælper (20:30, hvor Aron kaldes hans *wazîr).* Heraf kan det sikkert udledes, at en profet kan være underordnet en anden profet.

55. Og nævn [eller: ihukom] i Bogen Ismael, thi han var ordholden, og han var et sendebud, en profet [28].

وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ إِسْمٰعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ
وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ﴿٥٥﴾

56. Og han plejede at påbyde sit folk bøn og almisse, og han havde sin Herres velbehag.

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ وَكَانَ عِنْدَ
رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٦﴾

57. Og nævn [eller husk] i Bogen Idrîs [Enok], thi han var sanddru (og) en profet [29].

وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَّبِيًّا ﴿٥٧﴾

58. Og Vi ærede ham med en ophøjet stilling [30].

وَّرَفَعْنٰهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٨﴾

59. Det er dem, som Allah har bevist Sin nåde blandt profeterne af Adams slægt og af dem, Vi bar (i arken) sammen med Noah og af Abrahams og Israels afkom. Og de er (alle) af dem, som Vi retledede og udvalgte. Når den Nådiges tegn, [d.v.s. åbenbaringsvers eller bud] blev forelæst dem, faldt de ned på deres ansigter (foran Gud), grædende [31].

أُولٰٓئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِّنَ النَّبِيّٖنَ مِنْ
ذُرِّيَّةِ اٰدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَّمِنْ ذُرِّيَّةِ
إِبْرٰهِيمَ وَإِسْرَآءِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا
إِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُ الرَّحْمٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَّبُكِيًّا ﴿٥٩﴾

60. Så fulgte der efter dem en generation, som forsømte bønnen og fulgte det (onde) begær, men snart skal de møde (deres) ødelæggelse.

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّبَعُوا
الشَّهَوٰتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا ﴿٦٠﴾

61. Undtagen dem, der angrer og tror og handler retfærdigt. De skal da

إِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولٰٓئِكَ يَدْخُلُونَ

---

[28] Ismael, Abrahams førstefødte søn, blev arabernes første profet. Efter at profetdømmet passerede ud af hænderne på Israeliterne, overgik det til Ismaeliterne. Ang. forjættelserne til Ismael, se 1.Moseb.17:20 og Math.21:42-44.

[29] De fleste kommentatorer mener, at *Idrîs* er Enok.

[30] Både i Sefer Hanok og i Hayye Hanok siges det, at Enok blev taget op i himlen, smlgn. 1.Moseb.5:24. Hvis Jesus bliver guddommelig af at blive løftet op til himlen, må det samme gælde for Enok. Men *rafa'* betyder ikke blot: 'løfte op (i fysisk forstand)', men også: 'skænke ære og en ophøjet stilling'.

[31] Efter recitation af dette vers enten i *tilâwa* (messende oplæsning) eller i *salât* (den rituelle bøn), foretager man en *sadjda* (nedkastning med pande, hænder og knæ på jorden).

indgå i (paradisets) have, og der skal ikke gøres dem den mindste uret.

الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْـًٔا ﴿٦٠﴾

62. (De skal indgå i) evighedens haver, som den Nådige har lovet Sine tjenere i det usete, thi Hans forjættelse vil visselig indtræffe [32].

جَنّٰتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمٰنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ ۚ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ﴿٦١﴾

63. De vil ikke høre deri nogen forfængelig tale, men kun fred(shilsner). Og de vil modtage deres ernæring deri morgen og aften.

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلٰمًا ۖ وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿٦٢﴾

64. Sådan er den have, som Vi vil give Vore tjenere til arv, til dem af dem, som er retfærdige.

تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾

65. Og (engle vil sige til dem): Vi stiger kun ned med [eller: på] din Herres befaling. Ham tilhører hvad der er før os og hvad der er efter os og (alt), hvad der er imellem, og din Herre glemmer aldrig [33].

وَمَا نَتَنَزَّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ ۖ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذٰلِكَ ۚ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾

66. (Han er) himlenes og jordens Herre og (Herre over) hvad der er mellem de to. Tjen derfor Ham og vær udholdende i din tjeneste af Ham. Kender du mon nogen, der er lig Ham?

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ ۚ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾ ع

67. Og mennesket siger: Mon jeg, når jeg er død, skal bringes til live igen?

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَإِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾

68. Mon mennesket ikke husker, at Vi skabte det tidligere, da det ikke var noget?

أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنٰهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْـًٔا ﴿٦٧﴾

69. Men ved din Herre, Vi skal visselig forsamle dem og alle Sataner [modstandere] og derpå anbringe dem rundt om helvede på (deres) knæ.

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيٰطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٨﴾

[32] 'i det usete' betyder enten: i det kommende liv, som er noget uset, usynligt. Eller verset betyder, at de har tjent Gud i det usete, d.v.s. uden at andre har set det.

[33] Eller det er åbenbaringens ord til Muhammad, der omtales sidst af profeterne.

70. Derpå skal Vi fra ethvert parti tage dem, der var voldsomst i fjendskab mod den Nådige.

ثُمَّ لَنَنزِعَنَّ مِن كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَٰنِ
عِتِيًّا ﴿٧٠﴾

71. Derpå ved Vi visselig bedst, hvem der er nærmest til at brænde deri.

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا ﴿٧١﴾

72. Og der er ikke nogen af jer undtagen I skal komme til det. Det er for din Herre en (allerede) afgjort beslutning [34].

وَإِن مِّنكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا ۚ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا
مَّقْضِيًّا ﴿٧٢﴾

73. Derpå skal Vi redde de retfærdige og efterlade de uretfærdige deri på (deres) knæ.

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوا وَّنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا
جِثِيًّا ﴿٧٣﴾

74. Og når Vore klare tegn bliver forelæst dem, siger de vantro til de troende: Hvilket af de to partier har den bedste stilling og den skønneste forsamling?

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ
نَدِيًّا ﴿٧٤﴾

75. Og hvor mange generationer har Vi ikke ødelagt før dem, som var skønnere i rigdom og udseende?

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَاثًا
وَرِئْيًا ﴿٧٥﴾

76. Sig: Den Nådige giver overflod til dem, der befinder sig i vildfarelse, indtil de ser, hvad der var forjættet dem, enten det er straffen eller (dommens) time. Da vil de vide, hvem der havde den dårligste stilling og den svageste styrke.

قُلْ مَن كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَٰنُ مَدًّا ۚ
حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ
فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضْعَفُ جُندًا ﴿٧٦﴾

77. Og Allah vil give forøget retledning til dem, der har antaget (sig) retledningen. Og de varige retfærdige

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى ۗ وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ

[34] At der ikke er nogen af dem, undtagen de skal komme til helvede, betyder ifølge sammenhængen: at der ikke er nogen af de vantro, som ikke skal komme til helvede. De tre foregående vers handler klart om de vantro. Hvis verset opfattes generelt (som nogle kommentatorer har gjort det), hentydes der for de troendes vedkommende til prøvelser og hjemsøgelser i dette liv. Profeten har sagt: 'Feber er den troendes andel af helvedesilden'. (Qurtubî, citeret af Tabarî). Men den første fortolkning er i overensstemmelse med Profetens egen fortolkning: han henviste engang sin hustru *Hafsa* til at læse det flg. vers, da hun fortolkede det generelt. (Muslim, cit. efter Djâmî' al Bayân).

gerninger er bedre hos din Herre, hvad belønning angår, og bedre, hvad det endelige mål angår.

خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ٧٦

78. Har du ikke set ham, der forkaster Vore tegn og siger: Jeg vil visselig få rigdom og børn.

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتَيَنَّ مَالًا
وَوَلَدًا ٧٧

79. Kender han det usete, eller har han sluttet en (særlig) pagt med den Nådige?

أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَٰنِ عَهْدًا ٧٨

80. Visselig nej! Vi vil skrive op, hvad han siger. Og Vi vil give ham overflod af straffen.

كَلَّا ۚ سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ٧٩

81. Og Vi vil arve af ham (alt) det, han nævner, og han skal komme alene til Os [35].

وَنَرِثُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ٨٠

82. Og de har taget sig guder ved siden af Allah, for at de kan være (en kilde til) magt for dem.

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ٨١

83. Visselig nej! De vil forkaste, at de er blevet tilbedt. Og de vil (på dommens dag) blive deres modstandere.

كَلَّا ۚ سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ٨٢

84. Har du ikke set, at Vi har sendt Sataner til de vantro, så de kan ophidse dem til forvirring?

أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤُزُّهُمْ
أَزًّا ٨٣

85. Forsøg derfor ikke at fremskynde (dommen) over dem, thi Vi alene holder fuldt regnskab med dem.

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ٨٤

86. (Husk) den dag, da Vi vil forsamle de retfærdige som (ærede) gæster for den Nådige.

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَٰنِ وَفْدًا ٨٥

35 Der er her tale om en profeti om, at de troende skal arve både de vantros rigdom og deres børn. Islâm sejrede i hele den da kendte verden, og alle modstandernes børn blev hengivne disciple af den nye religion.

87. Og Vi vil drive synderne til helvede som en hjord (af tørstige kameler).

وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وِرْدًا ﴿٨٧﴾

88. De vil ikke have (nogen) magt til at gå i forbøn, undtagen den, der har sluttet en pagt med den Nådige [36].

لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ
عَهْدًا ﴿٨٨﴾

89. Og de siger: Den Nådige har taget Sig en søn.

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا ﴿٨٩﴾

90. I har visselig bragt en ulykkelig ting [37].

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ﴿٩٠﴾

91. Himlene kunne næsten briste derved, og jorden slå revner, og bjergene falde ned i stykker [38].

تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَ
تَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩١﴾

92. Ved at de tilskriver den Nådige en søn.

أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمٰنِ وَلَدًا ﴿٩٢﴾

93. Men det passer sig ikke, at den Nådige skulle tage Sig en søn.

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمٰنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٣﴾

94. Der er ingen i himlene og på jorden, som ikke vil komme til den Nådige som en (ydmyg) tjener.

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمٰنِ
عَبْدًا ﴿٩٤﴾

95. Han omfatter dem (i Sin viden) og holder fuldkomment regnskab med dem.

لَقَدْ أَحْصٰىهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٥﴾

96. Og de skal alle komme til Ham alene på dommens dag.

وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَرْدًا ﴿٩٦﴾

---

[36] Der er 4 betingelser for forbøn ifølge Qur'ânen: 1) Vedkommende har en særlig forbindelse med Gud. 2) Den, for hvem forbøn søges, må have en særlig forbindelse med forbederen. 3) Den, for hvem forbøn søges, må virkelig have søgt at vinde Guds velbehag (21:29). 4) Forbøn kan kun foretages med Guds udtalte samtykke (2:256, 10:4).

[37] *Shirk* (det at sætte nogen lig med Gud) er ikke blot gudsbespottelse, men nedværdiger også den der gør sig skyldig deri. At tilbede noget lavere end Gud tjener kun til at forringe menneskets værd.

[38] Himmelske fænomener, f.eks. store meteorfald, sol- og måneformørkelser, samt en tiltagen af jordskælvenes antal nævnes som eksempler på forvarsler for den Forjættede Messias, som skal bringe sandheden om den første Messias for dagen (Se 75:9-10 med note).

97. Sandelig, den Nådige vil skabe kærlighed (i deres hjerter), som tror og handler retfærdigt [39].

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَٰنُ
وُدًّا ﴿٩٦﴾

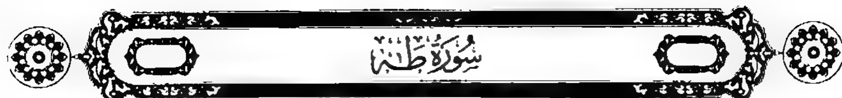
98. Vi har visselig gjort (Qur'ânen) let i dit sprog, for at du må bringe glædeligt budskab til de retfærdige og dermed advare et stridslystent folk.

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ
بِهِ قَوْمًا لُّدًّا ﴿٩٧﴾

99. Og hvor mange generationer har Vi (ikke) ødelagt før dem? Kan du opfatte en eneste af dem? Eller høre blot en hvisken om dem?

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُم
مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿٩٨﴾

39 Eller: 'Den Nådige vil skænke (Sin) Kærlighed til dem, der etc.

TÂHÂ

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ١

2. Tâ Hâ (O du fuldkomne mand) [1],

طٰهٰ ٢

3. Vi har ikke åbenbaret Qur'ânen til dig (o Muhammad) for at gøre dig elendig,

مَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لِتَشْقٰىٓ ٣

4. Men som en formaning for den, der frygter (Allah),

اِلَّا تَذْكِرَةً لِّمَنْ يَّخْشٰى ٤

5. (Som) en åbenbaring fra Den, som skabte jorden og de højeste himle,

تَنْزِيْلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْاَرْضَ وَالسَّمٰوٰتِ الْعُلٰى ٥

6. Den Nådige, (som) satte Sig på tronen [2].

اَلرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوٰى ٦

7. Ham tilhører, hvad der er i himlene, og hvad der er på jorden, og hvad der er mellem dem, og hvad der er under den fugtige jordbund.

لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرٰى ٧

8. Og selv om du taler højt, så kender Han visselig den hemmelige (tanke) og hvad der er endnu mere skjult [3].

وَاِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَاِنَّهٗ يَعْلَمُ السِّرَّ وَاَخْفٰى ٨

---

[1] *Tâhâ* betyder i 'Akk's dialekt: *jâ radjul:* 'o fuldkomne mand'. Kashshâf siger, det betyder: 'O du!' Qâdir siger, at meningen er: 'vær du tryg og beroliget'.

[2] *'Arsh* (tronen) betyder Guds transcendente egenskaber. At Gud sætter Sig på tronen betyder, at Han ikke blot har skabt verden, men har overtaget fuld kontrol med universet, som Han leder gennem Sine mange attributter. Hans andre egenskaber, der i navn og udtryk ligner menneskelige egenskaber, er tronens bærere (se 7:55 og 10:4).

[3] Meningen synes at være: 1) du behøver ikke at tale højt, thi Gud hører alt. 2) Eller der er underforstået: eller du taler sagte. Verset hentyder også til det underbevidste.

9. (Han er) Allah, der er ingen gud undtagen Ham. Hans er de smukkeste navne [4].

اَللّٰهُ لَآ إِلٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ لَهُ الْأَسْمَآءُ الْحُسْنٰى ﴿٩﴾

10. Er Moses' historie mon kommet til dig?

وَهَلْ أَتٰىكَ حَدِيثُ مُوسٰى ﴿١٠﴾

11. Da han så en ild og sagde til sin familie: Bliv her, thi jeg har opfattet en ild, så måske kan jeg bringe jer en brand derfra, eller jeg kan finde retledning ved ilden.

إِذْ رَأٰ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوٓا إِنِّيٓ ءَانَسْتُ نَارًا لَّعَلِّيٓ ءَاتِيكُم مِّنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ﴿١١﴾

12. Men da han kom til den, blev han tilråbt: O Moses,

فَلَمَّآ أَتٰىهَا نُودِيَ يٰمُوسٰىٓ ﴿١٢﴾

13. Se, Jeg er din Herre, tag derfor dine sko af, thi du er i den hellige dal Tuwâ [5].

إِنِّيٓ أَنَا۠ رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ ۖ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٣﴾

14. Og Jeg har udvalgt dig, lyt derfor til det, der bliver åbenbaret (dig):

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحٰىٓ ﴿١٤﴾

15. Sandelig, Jeg er Allah: der er ingen gud undtagen Mig, tilbed derfor Mig (alene) og forret bønnen til Min ihukommelse.

إِنَّنِيٓ أَنَا اللّٰهُ لَآ إِلٰهَ إِلَّآ أَنَا۠ فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَوٰةَ لِذِكْرِيٓ ﴿١٥﴾

16. Visselig, (dommens) time vil komme. Jeg vil næsten skjule den, at enhver sjæl kan blive gengældt efter hvad den øvede [6].

إِنَّ السَّاعَةَ ءَاتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍۭ بِمَا تَسْعٰى ﴿١٦﴾

17. Lad derfor ikke den, som ikke tror på den, og som følger sit begær, vende dig bort fra den, så du går til grunde.

فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنْهَا مَن لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ فَتَرْدٰى ﴿١٧﴾

---

[4] De smukkeste navne er Guds ophøjede attributter.

[5] 'Sko' betegner i drømme alle verdslige forbindelser. *Tuwâ* kan betyde: 'to gange helliget' (Zamakhshari), måske p.gr.af de to tegn - eller fordi Gud talte dér, og Moses blev kaldet til profet.

[6] Verset kan også oversættes: Jeg vil næsten åbenbare den. Meningen synes at blive næsten den samme: dommens dag er hverken åbenbar eller skjult, derfor kan et menneske dømmes efter sine handlinger, der hverken bygger på frygt eller ligegyldighed.

18. Og hvad er det i din højre hånd, o Moses?

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَٰمُوسَىٰ ﴿١٨﴾

19. Han svarede: Det er min stav. Jeg støtter mig til den, og jeg slår (blade og græs) til mine får, og jeg har (også) anden brug af den.

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرَىٰ ﴿١٩﴾

20. (Gud) sagde: Kast den, o Moses!

قَالَ أَلْقِهَا يَٰمُوسَىٰ ﴿٢٠﴾

21. Så kastede han den, og se: den blev en løbende slange [7].

فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ ﴿٢١﴾

22. (Gud) sagde: Tag (fat i) den og frygt ikke. Vi vil atter give den dens tidligere form.

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَىٰ ﴿٢٢﴾

23. Og stik din hånd ind under din armhule. Den vil komme frem igen, hvid, men uden sygdom, endnu et tegn [8].

وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ آيَةً أُخْرَىٰ ﴿٢٣﴾

24. For at Vi kan vise dig af Vore større tegn.

لِنُرِيَكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى ﴿٢٤﴾

25. Gå til Farao, thi han har overtrådt (alle) grænser.

اذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٢٥﴾

26. (Moses) sagde: Min Herre, udvid mit bryst for mig.

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٦﴾

27. Og gør min sag let for mig,

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٧﴾

28. Og løs knuden fra min tunge,

وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ﴿٢٨﴾

29. At de kan forstå min tale.

يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٩﴾

30. Og skænk mig en hjælper fra min familie,

وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي ﴿٣٠﴾

31. Hârûn [Aron], min broder.

هَارُونَ أَخِي ﴿٣١﴾

32. Gør min ryg stærk ved hjælp af ham,

اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي ﴿٣٢﴾

---

[7] Staven, der får liv, betyder, at hans folk skal få nyt åndeligt liv.

[8] Den hvide hånd betyder, at folket vil forblive sundt, om Moses holder det tæt til sig, smlgn. 7:109. Moses blev ikke spedalsk, som Bibelen siger (2.Moseb.4:7).

33. Og lad ham få del i mit hverv,

وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي ﴿٣٢﴾

34. Så vi kan lovprise Dig meget,

كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا ﴿٣٣﴾

35. Og ihukomme Dig meget,

وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾

36. Thi Du ser os.

إِنَّكَ كُنتَ بِنَا بَصِيرًا ﴿٣٥﴾

37. (Gud) sagde: Din bøn er skænket dig, Moses.

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَىٰ ﴿٣٦﴾

38. Og Vi har visselig vist dig yndest en anden gang.

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ﴿٣٧﴾

39. Da Vi åbenbarede til din moder, hvad Vi åbenbarede [9].

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ﴿٣٨﴾

40. Anbring ham i kurven og sæt den i vandet, så vil floden [egt. vandet] kaste den op på bredden, og Min og hans fjende vil tage ham op. Og Jeg kastede Min kærlighed på dig. (Dette gjorde Jeg for at redde dig) og for at du måtte vokse op under Mine øjne.

أَنِ اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ
فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ
يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَّهُ ۚ وَ
أَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي ۚ وَلِتُصْنَعَ
عَلَىٰ عَيْنِي ﴿٣٩﴾

41. Da din søster kom gående og sagde: Skal jeg vise jer en, der kan tage vare på ham? Så lod Vi dig vende tilbage til din moder, for at hendes øje kunne køles [d.v.s. hun atter kunne glædes], og for at hun ikke skulle sørge. Og du dræbte et menneske, og Vi reddede dig fra sorgen, og Vi prøvede dig på forskellig vis. Derpå forblev du nogle år blandt Midians folk, og så nåede du til et mål (fastsat af Os), o Moses.

إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ
عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۖ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ
كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَقَتَلْتَ
نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ
فُتُونًا ۚ فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ
ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَا مُوسَىٰ ﴿٤٠﴾

42. Og Jeg har (nu) udvalgt dig for Mig selv.

وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ﴿٤١﴾

43. Gå du og din broder med Mine tegn, og bliv ikke trætte i (jeres) ihukommelse af Mig.

اذْهَبْ أَنتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي ﴿٤٢﴾

[9] Ordene: 'hvad Vi åbenbarede' (egt. det, der blev åbenbaret) betyder: 'en vigtig åbenbaring'.

44. Gå I begge til Farao [Fir'awn], thi han har overskredet (alle) grænser.

اِذْهَبَآ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى ﴿٤٣﴾

45. Men tal til ham et mildt ord, for at han måske kan tænke sig om eller frygte.

فَقُوْلَا لَهٗ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهٗ يَتَذَكَّرُ اَوْ يَخْشٰى ﴿٤٤﴾

46. De sagde: Vor Herre, vi frygter for, at han skal begå overgreb imod os eller overskride (alle) grænser.

قَالَا رَبَّنَآ اِنَّنَا نَخَافُ اَنْ يَّفْرُطَ عَلَيْنَآ اَوْ اَنْ
يَّطْغٰى ﴿٤٥﴾

47. (Gud) sagde: Frygt ikke, thi Jeg er med jer. Jeg hører, og Jeg ser.

قَالَ لَا تَخَافَآ اِنَّنِيْ مَعَكُمَآ اَسْمَعُ وَاَرٰى ﴿٤٦﴾

48. Gå da til ham og sig: Vi er din Herres sendebud. Send derfor med os Israels børn. Og straf dem ikke. Vi er visselig kommet til dig med et tegn fra din Herre. Og fred være med den, der følger retledningen.

فَأْتِيٰهُ فَقُوْلَآ اِنَّا رَسُوْلَا رَبِّكَ فَاَرْسِلْ مَعَنَا بَنِيْٓ
اِسْرَآءِيْلَ ۙ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ ۗ قَدْ جِئْنٰكَ بِاٰيَةٍ مِّنْ
رَّبِّكَ ۗ وَالسَّلٰمُ عَلٰى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدٰى ﴿٤٧﴾

49. Det er sandelig blevet åbenbaret os, at straffen skal komme over den, der forkaster (budskabet) og vender sig bort.

اِنَّا قَدْ اُوْحِيَ اِلَيْنَآ اَنَّ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ كَذَّبَ
وَتَوَلّٰى ﴿٤٨﴾

50. (Farao) sagde: Hvem er da jeres Herre, o Moses?

قَالَ فَمَنْ رَّبُّكُمَا يٰمُوْسٰى ﴿٤٩﴾

51. Han sagde: Vor Herre er Ham, som har givet alle deres rette form og derpå retledet dem (i deres udvikling).

قَالَ رَبُّنَا الَّذِيْٓ اَعْطٰى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهٗ ثُمَّ هَدٰى ﴿٥٠﴾

52. (Farao) sagde: Hvad vil da de tidligere generationers skæbne blive?

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُوْنِ الْاُوْلٰى ﴿٥١﴾

53. (Moses) sagde: Viden derom beror hos min Herre i en bog. Min Herre tager ikke fejl, ejheller glemmer Han [10].

قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّيْ فِيْ كِتٰبٍ ۚ لَا يَضِلُّ رَبِّيْ وَ
لَا يَنْسَى ﴿٥٢﴾

54. (Han er den) som har skabt jorden som en vugge for jer og ladet

الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ مَهْدًا وَّسَلَكَ لَكُمْ

[10] De tidligere folks gerninger er optegnet i en bog, d.v.s. konsekvenserne af dem er bevaret og vil nå dem.

veje løbe over den for jer. Og Han sender vand ned fra himlen og frembringer derved forskellige planter i par.

فِيهَا سُبُلًا وَأَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَخْرَجْنَا
بِهِۦٓ أَزْوَٰجًا مِّن نَّبَاتٍ شَتَّىٰ ٥٣

55. Spis (selv) og lad jeres kvæg græsse, thi heri er der tegn for folk, begavet med fornuft.

كُلُوا۟ وَٱرْعَوْا۟ أَنْعَٰمَكُمْ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّأُو۟لِى
ٱلنُّهَىٰ ٥٤

56. Fra den(ne jord) skabte Vi jer, og til den skal I vende tilbage, og Vi skal frembringe jer af den endnu en gang.

مِنْهَا خَلَقْنَٰكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ
تَارَةً أُخْرَىٰ ٥٥

57. Og Vi viste ham [Farao] sandelig alle tegnene, men han forkastede (dem) og nægtede (at tro).

وَلَقَدْ أَرَيْنَٰهُ ءَايَٰتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ ٥٦

58. Han sagde: Er du kommet for at drive os ud af vort land ved din trolddom, o Moses?

قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ
يَٰمُوسَىٰ ٥٧

59. Så vil vi sandelig komme til dig med trolddom magen dertil, fastsæt derfor mellem os og dig et løfte (om et møde), som vi ikke skal bryde, hverken vi eller du, på et sted, der er lige (gunstigt for os begge) [11].

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِۦ فَٱجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ
مَوْعِدًا لَّا نُخْلِفُهُۥ نَحْنُ وَلَآ أَنتَ مَكَانًا
سُوًى ٥٨

60. (Moses) svarede: Løftet til jer (om et møde) skal være på festens dag og (gå ud på), at folket skal forsamles om formiddagen.

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ ٱلزِّينَةِ وَأَن يُحْشَرَ ٱلنَّاسُ
ضُحًى ٥٩

61. Så vendte Farao sig bort og lagde en samlet plan, og derpå kom han (til mødet).

فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُۥ ثُمَّ أَتَىٰ ٦٠

62. Moses sagde til dem: Ve jer, opdigt ikke løgn om Allah, så Han skal lægge et straffens bånd over jer, og den, som lyver, skal visselig gå til grunde.

قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا۟ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا
فَيُسْحِتَكُم بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنِ ٱفْتَرَىٰ ٦١

[11] 'et sted, der er lige', betyder vel et sted, der ligger lige langt fra begge parter. Det kan også betyde: en jævn, plan plads, eller: en markedsplads (Lane & Aqrab).

63. Da stredes de indbyrdes om deres sag og holdt hemmelig rådslagning.

فَتَنَازَعُوْٓا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَاَسَرُّوا النَّجْوٰى ﴿٦٣﴾

64. De sagde: Disse to [Moses og Aron] er visselig magikere, som ønsker at drive jer ud af jeres land ved deres trolddom og ødelægge jeres bedste overleveringer.

قَالُوْٓا اِنْ هٰذٰنِ لَسٰحِرٰنِ يُرِيْدٰنِ اَنْ يُّخْرِجٰكُمْ
مِّنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيْقَتِكُمُ الْمُثْلٰى ﴿٦٤﴾

65. Læg derfor samlet jeres plan og kom så i række (og geled); thi den, der vinder i dag, skal få (lykke og) fremgang.

فَاَجْمِعُوْا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوْا صَفًّا ۚ وَقَدْ اَفْلَحَ
الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلٰى ﴿٦٥﴾

66. De sagde: O Moses, enten kaster du, eller vi vil være de første til at kaste.

قَالُوْا يٰمُوْسٰٓى اِمَّآ اَنْ تُلْقِيَ وَاِمَّآ اَنْ نَّكُوْنَ اَوَّلَ
مَنْ اَلْقٰى ﴿٦٦﴾

67. Han sagde: Nej, kast I! Og se, deres snore og deres stave foregøgledes ham ved deres trolddom, som om de løb.

قَالَ بَلْ اَلْقُوْا ۚ فَاِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ
اِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ اَنَّهَا تَسْعٰى ﴿٦٧﴾

68. Da følte Moses frygt i sin sjæl.

فَاَوْجَسَ فِيْ نَفْسِهٖ خِيْفَةً مُّوْسٰى ﴿٦٨﴾

69. Vi [Gud] sagde: Frygt ikke, thi du vil visselig vinde overhånd,

قُلْنَا لَا تَخَفْ اِنَّكَ اَنْتَ الْاَعْلٰى ﴿٦٩﴾

70. Og kast, hvad du har i din højre hånd. Den vil opæde, hvad de har fremstillet. Thi hvad de har fremstillet, er kun en magikers list, og det går ikke magikeren vel, hvor han end kommer [12].

وَاَلْقِ مَا فِيْ يَمِيْنِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوْا ۗ اِنَّمَا صَنَعُوْا
كَيْدُ سٰحِرٍ ۗ وَلَا يُفْلِحُ السّٰحِرُ حَيْثُ اَتٰى ﴿٧٠﴾

71. Så blev magikerne kastet (omkuld, da de så sandheden) med ansigterne mod jorden (i tilbedelse). De

فَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِرَبِّ هٰرُوْنَ

[12] *Laqafa* betyder egt. ikke 'opsluge', men 'snappe, gribe fat i'. Grundbetydningen viser, at Mose stav på en eller anden effektiv måde afslørede magikernes bedrag.

sagde: Vi tror på Arons og Moses' Herre[13].

وَمُوسٰى ﴿٧١﴾

72. (Farao) sagde: Tror I på ham, førend jeg giver jer tilladelse? Han er visselig jeres anfører, som har lært jer trolddom, og jeg vil visselig hugge jeres hænder og jeres fødder af på modsat side [eller: på grund af jeres oprør] og jeg vil korsfæste jer på palmestammer, og I skal visselig erfare, hvem af os der er den strengeste og mest vedholdende til at straffe.

قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ
اِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِى عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ
فَلَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ
وَلَاُصَلِّبَنَّكُمْ فِى جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ
اَيُّنَا اَشَدُّ عَذَابًا وَاَبْقٰى ﴿٧٢﴾

73. De sagde: Vi vil aldrig foretrække dig fremfor det, som er kommet til os af de klare tegn, ejheller (fremfor), Ham, som har skabt os. Beslut kun, hvad du vil beslutte, thi du træffer kun beslutning for dette nærværende liv.

قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلٰى مَا جَاۤءَنَا مِنَ الْبَيِّنٰتِ وَ
الَّذِى فَطَرَنَا فَاقْضِ مَاۤ اَنْتَ قَاضٍ اِنَّمَا تَقْضِى
هٰذِهِ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿٧٣﴾

74. Sandelig, vi tror på vor Herre, så Han kan tilgive os vore synder og hvad du har tvunget os til af magi. Allah er den Bedste og den Mest Vedholdende.

اِنَّاۤ اٰمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطٰيٰنَا وَمَاۤ اَكْرَهْتَنَا
عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللّٰهُ خَيْرٌ وَاَبْقٰى ﴿٧٤﴾

75. Sandelig, den, der kommer til sin Herre som en synder, for ham er der helvede. Han vil ikke dø deri, ejheller leve.

اِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَاِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا
يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيٰى ﴿٧٥﴾

76. Og for dem, der kommer til Ham som troende og har handlet retfærdigt, vil der være de højeste rangklasser,

وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصّٰلِحٰتِ فَاُولٰۤئِكَ
لَهُمُ الدَّرَجٰتُ الْعُلٰى ﴿٧٦﴾

77. (Nemlig) evighedens haver, under hvilke floder strømmer, hvori de skal forblive. Dette er belønningen for den, der renser sig.

جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِينَ
فِيهَا وَذٰلِكَ جَزٰۤؤُا مَنْ تَزَكّٰى ﴿٧٧﴾

[13] Visse kritikere har hævdet, at Moses nævnes efter Aron af hensyn til rimet. Man glemmer, at det er magikerne, der taler uden at kende rangfølgen mellem de to, eller fordi Aron var Moses' talsmand (p.gr.af den talefejl, der plagede Moses, se 26:14). I øvrigt nævnes de vigtigste ofte sidst på arabisk (se f.eks. 87:20).

78. Og Vi åbenbarede visselig til Moses: Rejs ved nat med Mine tjenere og slå (med din stav) en tør vej gennem havet for dem. Du skal ikke frygte at blive indhentet, og du skal ikke nære (anden) angst (heller) [14].

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِى فَٱضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِى ٱلْبَحْرِ يَبَسًا لَّا تَخَفْ دَرَكًا وَلَا تَخْشَىٰ ٧٨

79. Og Farao fulgte dem med sine hærskarer, men af havet dækkede dem det, der dækkede dem [15].

فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِۦ فَغَشِيَهُم مِّنَ ٱلْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ٧٩

80. Og Farao vildledte sit folk, og han retledte det ikke.

وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُۥ وَمَا هَدَىٰ ٨٠

81. O Israels børn, Vi reddede jer visselig fra jeres fjende og sluttede pagt med jer på højre side af bjerget [Sinai], og Vi sendte manna og salwâ ned over jer [16].

يَٰبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ قَدْ أَنجَيْنَٰكُم مِّنْ عَدُوِّكُمْ وَوَعَدْنَٰكُمْ جَانِبَ ٱلطُّورِ ٱلْأَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ ٱلْمَنَّ وَٱلسَّلْوَىٰ ٨١

82. Spis af de gode ting, som Vi har forsynet jer med, men overdriv ikke i dette, så at Min vrede stiger ned over jer, for den, over hvem Min vrede stiger ned, skal visselig gå til grunde.

كُلُوا۟ مِن طَيِّبَٰتِ مَا رَزَقْنَٰكُمْ وَلَا تَطْغَوْا۟ فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِى ۖ وَمَن يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِى فَقَدْ هَوَىٰ ٨٢

83. Men Jeg er sandelig Tilgivende mod den, der angrer og tror og handler retfærdigt og derpå holder sig til retledningen.

وَإِنِّى لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحًا ثُمَّ ٱهْتَدَىٰ ٨٣

84. Og hvad har fået dig til at haste forud for dit folk, o Moses?

وَمَآ أَعْجَلَكَ عَن قَوْمِكَ يَٰمُوسَىٰ ٨٤

85. Han svarede: De følger i mit spor, men jeg ilede til dig, min Herre, for at Du kunne have behag (i mig).

قَالَ هُمْ أُو۟لَآءِ عَلَىٰٓ أَثَرِى وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ ٨٥

---

[14] At Moses slog med staven, var selvfølgelig ikke årsag til, at vandet trak sig tilbage. Den usædvanligt stærke ebbe bevirkedes af andre naturlige årsager. Miraklet består i, at Gud vidste og forud åbenbarede, at de to ting ville falde sammen.

[15] 'Der dækkede dem det, der dækkede dem' er et spec. arabisk udtryk, der angiver, at de blev ganske og fuldstændigt begravede i vandmasserne.

[16] Sammenlign 2:58.

86. (Gud) sagde: Vi har visselig prøvet dit folk i dit fravær, og sâmirien har ført dem på vildspor [17].

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ
السَّامِرِيُّ ﴿٨٥﴾

87. Da vendte Moses tilbage til sit folk, vred (og) bedrøvet. Han sagde (til dem): O mit folk, gav jeres Herre jer ikke et godt og skønt løfte? Blev tiden jer da for lang, eller ønskede I, at vrede fra jeres Herre skulle stige ned over jer, siden I brød jeres løfte til mig?

فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا ۚ قَالَ
يَا قَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا ۚ أَفَطَالَ
عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ
مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي ﴿٨٦﴾

88. (De) svarede: Vi har ikke brudt løftet til dig af vor egen tilskyndelse. Vi var belæsset med byrden af folkets smykker, men vi kastede dem fra os, thi således foreslog sâmirien.

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلَٰكِنَّا حُمِّلْنَا
أَوْزَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَٰلِكَ أَلْقَى
السَّامِرِيُّ ﴿٨٧﴾

89. Så frembragte han for dem en kalv, en (død) krop, der gav en brægende lyd fra sig. Og de sagde: Dette er jeres gud og Moses' gud. Så opgav han (Moses' religion) [18].

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ فَقَالُوا هَٰذَا إِلَٰهُكُمْ
وَإِلَٰهُ مُوسَىٰ فَنَسِيَ ﴿٨٨﴾

90. Mon de ikke kunne se, at den ikke gav dem noget svar, og at den ikke havde magt til at skade eller gavne dem?

أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ
ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾

91. Og Aron havde sagt til dem i forvejen: O mit folk, I bliver kun prøvet med dette. Og se, jeres Herre

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا
فُتِنْتُمْ بِهِ ۖ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَٰنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا

---

[17] *Sâmir* betyder en smed eller en tømrer. *Sâmirah* betyder samaritanerne, måske er der her en forbindelse med denne senere så jødefjendtlige sekt. Eller *Sâmirî* er en ægypter, omvendt til Israels børns religion (ibn Abbâs hos Râzî), jvf. gl. ægyptisk 'shemer', der betyder: fremmed, udlænding. Guldkalven har måske også forbindelse med ægypternes dyrkelse af Apis-tyren.

Verset kaster også lys over *taqdir* (=forudtilmåling, prædestination). Sâmirien har ført dem vild, men denne vildledelse er *samtidig* et udtryk for Guds prøvelse.

[18] Sidste sætning kan også oversættes: 'men han glemte det', og hører så med til deres tale.

er den Nådige. Følg derfor mig og adlyd min befaling [19].

أَمْرِي ﴿٩١﴾

92. De svarede: Vi vil ikke ophøre med at være den hengivne, førend Moses vender tilbage til os.

قَالُوا لَن نَّبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا
مُوسَىٰ ﴿٩٢﴾

93. (Moses) sagde: O Aron, hvad hindrede dig, da du så dem fare vild,

قَالَ يَا هَارُونُ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ﴿٩٣﴾

94. I at følge mig? Har du da handlet ulydig mod min befaling?

أَلَّا تَتَّبِعَنِ ۖ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ﴿٩٤﴾

95. Han svarede: O min moders søn, træk mig ikke i skægget, ejheller i mit hoved(hår). Jeg frygtede, at du skulle sige: Du har skabt splid mellem Israels børn og ventede ikke på min afgørelse.

قَالَ يَبْنَؤُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي ۖ إِنِّي
خَشِيتُ أَن تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ﴿٩٥﴾

96. (Moses) sagde: Og hvad er dit forsvar, o Sâmirî?

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ ﴿٩٦﴾

97. Han svarede: Jeg så, hvad de ikke så. Så tog jeg en håndfuld af sendebudets spor, men det kastede jeg også bort, således indgav min sjæl mig det [20].

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً
مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَٰلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ﴿٩٧﴾

98. (Moses) sagde: Gå bort, og det skal være din skæbne i livet at sige: Rør mig ikke. Og der er en trussel (om straf), som du aldrig skal kunne undgå. Og se til din gud, som du fortsatte med at være hengiven. Vi vil visselig brænde den og derpå sprede den som støv i havet.

قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَن تَقُولَ لَا
مِسَاسَ ۖ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّن تُخْلَفَهُ ۖ وَانظُرْ
إِلَىٰ إِلَٰهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا ۖ لَّنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ
لَنَنسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٨﴾

[19] Bibelen siger, at Aron, en Guds profet, var medskyldig i fremstillingen af kalven (2.Moseb.32:4). Selv kristne har følt anstød og angrebet denne bibelske påstand (se Enc. Brit. under 'The Golden Calf' og under 'Moses').

[20] Der er ikke noget holdepunkt for den fantastiske legende, at Sâmirî så Gabriel, da han bragte åbenbaring til Moses, tog noget af den jord, han havde trådt på og blandede den i guldkalven. Verset betyder ganske enkelt, at S. kun delvis havde antaget Moses' religion (spor står for traditioner eller lærdomme). Sendebudet (der nævnes i bestemt form og altså som bekendt i sammenhængen), kan kun være Moses.

99. Jeres gud er alene Allah, ved siden af Hvem der ikke er nogen gud. Han omfatter alle ting i (Sin) viden.

إِنَّمَآ إِلَٰهُكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِى لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ وَسِعَ كُلَّ
شَىْءٍ عِلْمًا ﴿٩٩﴾

100. Således beretter Vi dig nogle af efterretningerne om det, der allerede er sket. Og Vi har givet dig en formaning fra Os.

كَذَٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنۢبَآءِ مَا قَدْ سَبَقَ ۚ
وَقَدْ ءَاتَيْنَٰكَ مِن لَّدُنَّا ذِكْرًا ﴿١٠٠﴾

101. Den, der vender sig fra den, skal bære en (tung) byrde på opstandelsens dag,

مَّنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُۥ يَحْمِلُ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ وِزْرًا ﴿١٠١﴾

102. Hvorunder han skal forblive, og en ond byrde er det for dem på opstandelsens dag,

خَٰلِدِينَ فِيهِ ۖ وَسَآءَ لَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ حِمْلًا ﴿١٠٢﴾

103. På den dag, da der skal blæses i trompeten. Og Vi vil forsamle de syndige på den dag, de blåøjede.

يَوْمَ يُنفَخُ فِى ٱلصُّورِ ۚ وَنَحْشُرُ ٱلْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ
زُرْقًا ﴿١٠٣﴾

104. De skal tale sagte indbyrdes: I forblev kun i ti (århundreder) [21].

يَتَخَٰفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٤﴾

105. Vi ved bedst, hvad de vil sige, når den, der har (fulgt) den bedste tradition blandt dem vil sige: I forblev kun en dag (til) [22].

نَّحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً
إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٥﴾

106. Og de vil spørge dig om bjergene. Svar da: Min Herre vil knuse dem helt til støv [23].

وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلْجِبَالِ فَقُلْ يَنسِفُهَا رَبِّى نَسْفًا ﴿١٠٦﴾

107. Og så vil Han efterlade dem som en jævn slette.

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٧﴾

108. Du vil ikke se nogen ujævnhed eller forhøjning i den.

لَّا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَآ أَمْتًا ﴿١٠٨﴾

---

[21] De blåøjede folk i det foreg. vers er folkene mod nord og vest, altså i Europa og Amerika. Efter 10 århundreders nedgang for Islâm og opgang for kristenheden vendes forholdet nu om.

[22] I det første århundrede (efter de 10 førnævnte) vil Islâm spredes og fæstne sig overalt.

[23] 'Bjerg' kan også betyde 1) en høvding og 2) en lærd mand. Der hentydes formentlig atter til Vestens nedgang i magt og indflydelse.

109. På den dag skal de følge herolden, i hvem der ikke er svig, og alle stemmer skal ydmyge sig for den Nådige, så du ikke skal høre andet end en mumlen [24].

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ ۚ وَخَشَعَتِ
الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمٰنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ﴿١٠٩﴾

110. På den dag skal forbøn ikke gavne nogen, undtagen den, som den Nådige giver tilladelse, og med hvis tale Han er veltilfreds.

يَوْمَئِذٍ لَّا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ
الرَّحْمٰنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ﴿١١٠﴾

111. Han ved, hvad der er før dem og efter dem, men de omfatter det ikke med (deres) viden.

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ﴿١١١﴾

112. Og ansigterne skal ydmyge sig for den Levende, den Altopretholdende; og den, der bærer på synd, skal gå til grunde.

وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ ۚ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ
ظُلْمًا ﴿١١٢﴾

113. Men den, som handler retfærdigt og er troende, skal hverken frygte overgreb eller uret.

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخٰفُ
ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴿١١٣﴾

114. Og således har Vi åbenbaret den (som) en arabisk Qur'ân, og Vi har i den på forskellig vis fremstillet forjættelser [eller: advarsler], for at de måske ville være retfærdige, eller den måtte fremkalde ihukommelse (af Gud) hos dem.

وَكَذٰلِكَ أَنْزَلْنٰهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا وَّصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ
الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٤﴾

115. Ophøjet er da Allah, den Sande Konge. Og vær ikke forhastet med Qur'ânen, førend dens åbenbaring til dig er afsluttet, og sig: Min Herre, forøg min viden [25].

فَتَعٰلَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ ۚ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْاٰنِ
مِنْ قَبْلِ أَنْ يُّقْضٰٓى إِلَيْكَ وَحْيُهُ ۫ وَقُلْ رَّبِّ زِدْنِي
عِلْمًا ﴿١١٥﴾

116. Og Vi sluttede visselig en pagt med Adam tidligere. Han glemte (Vort

وَلَقَدْ عَهِدْنَآ إِلٰٓى اٰدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ

[24] Herolden må efter det foregående være den islamiske Messias, Mahdien. Smlgn. 3:194.

[25] Se 75:17. Advarslen mod at være 'forhastet med Qur'ânen' synes at have særlig relation til den forjættede Messias' tid (smlgn. 55:5 med note).

bud). men Vi fandt ikke nogen fast beslutning i ham (til ulydighed)[26].

لَهُۥ عَزْمًا ﴿١١٥﴾

117. Og da Vi sagde til englene: Adlyd Adam, adlød de. Men Iblîs (gjorde det ikke). Han nægtede (at adlyde).

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَـٰٓئِكَةِ ٱسْجُدُوا۟ لِـَٔادَمَ فَسَجَدُوٓا۟ إِلَّآ إِبْلِيسَ
أَبَىٰ ﴿١١٦﴾

118. Da sagde Vi: O Adam, denne er sandelig en fjende af dig og din hustru. Lad ham da ikke fordrive jer fra haven, så du bliver elendig.

فَقُلْنَا يَـٰٓـَٔادَمُ إِنَّ هَـٰذَا عَدُوٌّ لَّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا
يُخْرِجَنَّكُمَا مِنَ ٱلْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰٓ ﴿١١٧﴾

119. Du skal visselig ikke sulte eller være nøgen i den,

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ﴿١١٨﴾

120. Og du skal ikke tørste der eller udsættes for solens brand.

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَؤُا۟ فِيهَا وَلَا تَضْحَىٰ ﴿١١٩﴾

121. Men Satan hviskede til ham. Han sagde: O Adam, skal jeg vise dig evighedens træ og et kongedømme, som aldrig forfalder.

فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ ٱلشَّيْطَـٰنُ قَالَ يَـٰٓـَٔادَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ
شَجَرَةِ ٱلْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَىٰ ﴿١٢٠﴾

122. Da spiste de begge af det, og deres nøgenhed viste sig for dem, og de begyndte at sy blade fra haven sammen til at dække sig med. Og Adam var ulydig mod sin Herre og fejlede[27].

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْءَٰتُهُمَا
وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِن وَرَقِ ٱلْجَنَّةِ
وَعَصَىٰٓ ءَادَمُ رَبَّهُۥ فَغَوَىٰ ﴿١٢١﴾

123. Derpå udvalgte hans Herre ham og vendte Sig til ham (i nåde) og retledte (ham).

ثُمَّ ٱجْتَبَـٰهُ رَبُّهُۥ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ ﴿١٢٢﴾

124. (Gud) sagde: Gå bort herfra, alle sammen, som hinandens fjender. Og nårsomhelst der kommer retledning til jer fra Mig, skal den, der følger

قَالَ ٱهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًۢا ۖ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۖ فَإِمَّا
يَأْتِيَنَّكُم مِّنِّى هُدًى فَمَنِ ٱتَّبَعَ هُدَاىَ فَلَا

[26] Adam syndede ikke bevidst. Dermed falder læren om arvesynd til jorden.

[27] Sammenlign 7:23.

Min retledning, hverken fare vild eller blive elendig [28].

يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ ﴿١٢٤﴾

125. Men den, der vender sig fra Min formaning, for ham skal der visselig være et fattigt liv, og Vi vil opvække ham (som) blind på opstandelsens dag.

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنكًا
وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَىٰ ﴿١٢٥﴾

126. Han vil sige: Min Herre, hvorfor har Du opvakt mig (som) blind, når jeg dog var seende?

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَىٰ وَقَدْ كُنتُ بَصِيرًا ﴿١٢٦﴾

127. (Gud) vil svare: Sådan (var det): Vore tegn kom til dig, men du glemte dem. Og således skal du være forglemt i dag.

قَالَ كَذَٰلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا ۖ وَكَذَٰلِكَ الْيَوْمَ
تُنسَىٰ ﴿١٢٧﴾

128. Og således belønner Vi den, der er umådeholden og ikke tror på sin Herres tegn. Og den kommende (verdens) straf er visselig hårdere og mere varig.

وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِن بِآيَاتِ رَبِّهِ ۚ
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَىٰ ﴿١٢٨﴾

129. Mon det ikke giver dem retledning (når de betænker), hvorledes Vi tilintetgjorde generationerne før dem, i hvis boliger de vandrer; thi heri er der visselig tegn for folk med indsigt.

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ الْقُرُونِ
يَمْشُونَ فِي مَسَاكِنِهِمْ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي
النُّهَىٰ ﴿١٢٩﴾ ع ١٦

130. Og hvis et ord ikke allerede var udgået fra din Herre og en tidsfrist bestemt, så havde (straffen) allerede klæbet til dem.

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ
مُّسَمًّى ﴿١٣٠﴾

131. Bær da tålmodigt, hvad de siger, og lovpris din Herres ære og ophøjethed før solens opgang og før dens nedgang. Og lovpris Ham i nat-

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ
رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ
غُرُوبِهَا ۖ وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ

[28] Adam var den første profet, og allerede til ham blev det forkyndt, at Gud ville fortsætte med at sende Sine profeter til menneskenes retledning, og at det var menneskenes pligt at adlyde disse kommende sendebud.

tens timer og ved dagens yderpunkter, for at du må finde tilfredshed [29].

وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ﴿١٣٠﴾

132. Og lad ikke dit øje vandre til det, som Vi har forsynet nogle klasser af dem med af denne verdens glans for at prøve dem dermed. Og din Herres forsyning er bedre og varigere.

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِۦٓ أَزْوَٰجًا مِّنْهُمْ
زَهْرَةَ الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ
خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿١٣١﴾

133. Og påbyd dit folk bønnen og vær udholdende deri. Vi beder dig ikke om underhold. Vi underholder dig. Og den (lykkelige) ende vil tilkomme (den, der følger) retfærdigheden.

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَوٰةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْـَٔلُكَ
رِزْقًا نَّحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَٰقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ ﴿١٣٢﴾

134. Og de siger: Hvorfor bringer han os ikke et tegn fra sin Herre? Er der ikke kommet et klart bevis til dem i det, som er i de tidligere skrifter?

وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِـَٔايَةٍ مِّن رَّبِّهِۦٓ أَوَلَمْ تَأْتِهِم
بَيِّنَةُ مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ﴿١٣٣﴾

135. Og hvis Vi havde tilintetgjort dem med en straf før ham [Muhammad], så ville de have sagt: Hvorfor sendte Du ikke et sendebud til os, så vi kunne følge Dine bud, før vi blev ydmyget og beskæmmet.

وَلَوْ أَنَّآ أَهْلَكْنَٰهُم بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِۦ لَقَالُوا رَبَّنَا
لَوْلَآ أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ ءَايَٰتِكَ مِن قَبْلِ
أَن نَّذِلَّ وَنَخْزَىٰ ﴿١٣٤﴾

136. Sig (til dem): Enhver skal vente. Vent I da (også), så skal I få at vide, hvem der er den rette vejs folk, og hvem der har antaget sig retledningen.

قُلْ كُلٌّ مُّتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَٰبُ
ع الصِّرَٰطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَىٰ ﴿١٣٥﴾

[29] Her synes de 5 daglige bønner at være omtalt i flg. rækkefølge: *Fadjr, 'Asr, 'Isjâ, Zuhr* og *Maghrib.*

AL-AMBIJÂ
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

[17. del]

2. Menneskenes regnskab er kommet nær til dem, men de vender sig bort i ligegyldighed.

اِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِيْ غَفْلَةٍ
مُّعْرِضُوْنَ ﴿٢﴾

3. Der kommer ikke nogen ny formaning til dem fra deres Herre, uden de lytter til den, medens de driver spøg.

مَا يَأْتِيْهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّنْ رَّبِّهِمْ مُّحْدَثٍ اِلَّا اسْتَمَعُوْهُ
وَهُمْ يَلْعَبُوْنَ ﴿٣﴾

4. Deres hjerter er glemsomme, og de holder hemmelig rådslagning, de, som handler uret, (og de siger): Er dette andet end en dødelig ligesom jer? Vil I da komme til (og dermed anerkende) magi, når I dog ser, (hvordan det forholder sig)?

لَاهِيَةً قُلُوْبُهُمْ وَاَسَرُّوا النَّجْوَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا
هَلْ هٰذَآ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ اَفَتَاْتُوْنَ السِّحْرَ وَاَنْتُمْ
تُبْصِرُوْنَ ﴿٤﴾

5. (Profeten) sagde: Min Herre kender ethvert ord i himlen og på jorden, og Han er den Althørende, den Alvidende.

قٰلَ رَبِّيْ يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ
السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٥﴾

6. Nej, de siger: (Dette er kun) forvirrede drømme. Nej, han har opdigtet det. Nej, han er digter. Lad ham bringe os et tegn, sådan som de tidligere (profeter) var sendt (med tegn).

بَلْ قَالُوْٓا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍ بَلِ افْتَرٰىهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ
فَلْيَاْتِنَا بِاٰيَةٍ كَمَآ اُرْسِلَ الْاَوَّلُوْنَ ﴿٦﴾

7. Ingen by, som Vi ødelagde før dem, troede. Mon da de vil tro?

مَآ اٰمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنٰهَا
اَفَهُمْ يُؤْمِنُوْنَ ﴿٧﴾

8. Og Vi sendte før dig kun mænd, til hvem Vi sendte åbenbaring. Spørg

وَمَآ اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوْحِيْٓ اِلَيْهِمْ فَسْـَٔلُوْٓا

da formaningens folk, hvis I ikke ved besked [1].

اَهْلَ الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ⑧

9. Og Vi gav dem ikke legemer, der ikke tog føde til sig, og de levede ikke evigt [2].

وَ مَا جَعَلْنٰهُمْ جَسَدًا لَّا يَاْكُلُوْنَ الطَّعَامَ وَ مَا
كَانُوْا خٰلِدِيْنَ ⑨

10. Så opfyldte Vi Vort løfte til dem og reddede dem og hvem Vi ville, og Vi tilintetgjorde overtræderne [3].

ثُمَّ صَدَقْنٰهُمُ الْوَعْدَ فَاَنْجَيْنٰهُمْ وَ مَنْ نَّشَآءُ
وَ اَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِيْنَ ⑩

11. Vi har visselig åbenbaret til jer en Bog, hvori der er ære og formaning for jer. Vil I da ikke forstå?

لَقَدْ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكُمْ كِتٰبًا فِيْهِ ذِكْرُكُمْ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ⑪ ع ١

12. Og hvor mangen by, der handlede uretfærdigt, har Vi (ikke) straffet, og Vi oprejste efter dem et andet folk.

وَ كَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَّ اَنْشَاْنَا
بَعْدَهَا قَوْمًا اٰخَرِيْنَ ⑫

13. Og da de mærkede Vores straf, begyndte de at løbe bort fra den.

فَلَمَّآ اَحَسُّوْا بَاْسَنَآ اِذَا هُمْ مِّنْهَا يَرْكُضُوْنَ ⑬

14. (Men Vi sagde): Løb ikke, men vend tilbage til det. I var umådeholdne i, og til jeres boliger, for at I kan udspørges.

لَا تَرْكُضُوْا وَ ارْجِعُوْٓا اِلٰى مَآ اُتْرِفْتُمْ فِيْهِ وَ مَسٰكِنِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تُسْـَٔلُوْنَ ⑭

15. De sagde: Ve os, vi var visselig uretfærdige [4].

قَالُوْا يٰوَيْلَنَآ اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ⑮

16. Og dette ophørte ikke at være deres råb, indtil Vi gjorde dem (som) afhøstede, udbrændte.

فَمَا زَالَتْ تِّلْكَ دَعْوٰىهُمْ حَتّٰى جَعَلْنٰهُمْ حَصِيْدًا
خٰمِدِيْنَ ⑯

---

[1] 'Formaningens folk' vil sige: de folk, som tidligere har modtaget åbenbaring og besidder et helligt skrift.

[2] Det er uforståeligt ud fra et klart vers som dette, at visse muslimer har kunnet tro, at visse profeter, som Enok og Jesus, skulle være faret levende til himmels med deres jordiske legeme.

[3] Det er en uforanderlig guddommelig lov, at en profet og hans sag til sidst triumferer, medens oppositionen bringes til fald.

[4] 'Uretfærdig' *(zâlim)* svarer nærmest til den bibelske brug af ordet og ikke til den dagligdags. *Zalima* betyder: 'handle ondt, gøre uret, undertrykke, tyrannisere, gøre fortræd, begå uhyrlige overgreb'.

17. Og Vi har ikke skabt himlen og jorden, og hvad der er imellem dem, for spøg.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَآءَ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لٰعِبِيْنَ ﴿١٦﴾

18. Hvis Vi havde ønsket at drive spøg, ville Vi visselig have drevet den hos Os Selv, hvis Vi (overhovedet) ville gøre (noget sådant).

لَوْ اَرَدْنَآ اَنْ نَّتَّخِذَ لَهْوًا لَّاتَّخَذْنٰهُ مِنْ لَّدُنَّآ ۖ
اِنْ كُنَّا فٰعِلِيْنَ ﴿١٧﴾

19. Nej, Vi slynger sandheden mod løgnen, så den knuser dens hoved, og se, den forsvinder, men vé jer for, hvad I tilskriver (Gud)[5].

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهٗ فَاِذَا
هُوَ زَاهِقٌ ۗ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُوْنَ ﴿١٨﴾

20. Og Ham tilhører enhver i himlene og på jorden, og de, som er hos Ham, vender sig ikke hovmodigt fra tilbedelse af Ham, og de trættes ikke (i deres tilbedelse).

وَلَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَمَنْ عِنْدَهٗ
لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِهٖ وَلَا يَسْتَحْسِرُوْنَ ﴿١٩﴾

21. De lovpriser (Ham) nat og dag uden ophold.

يُسَبِّحُوْنَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُوْنَ ﴿٢٠﴾

22. Har de taget guder fra jorden, som vil oprejse dem fra de døde?

اَمِ اتَّخَذُوْٓا اٰلِهَةً مِّنَ الْاَرْضِ هُمْ يُنْشِرُوْنَ ﴿٢١﴾

23. Hvis der i dem [nemlig: himlene og jorden] havde været andre guder end Allah, så ville begge visselig være gået til grunde. Men Allah er fri for enhver mangel og ufuldkommenhed og ophøjet er Han, tronens Herre, over (alt), hvad de tillægger (Ham)[6].

لَوْ كَانَ فِيْهِمَآ اٰلِهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا ۚ فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ
رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿٢٢﴾

24. Han kan ikke spørges om, hvad Han gør, men de vil blive udspurgt (og draget til ansvar).

لَا يُسْـَٔلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْـَٔلُوْنَ ﴿٢٣﴾

[5] 'knuse hovedet' betyder også: 'modbevise, gendrive'.

[6] Universets orden og lovmæssighed og denne ordens og disse loves ensartethed og harmoni beviser, at der er Een Gud. En gud er ikke en gud med mindre Han har Sin egen skabning: hvis der da var flere guder, ville universet have været styret af mere end een lov, hvilket er en umulighed.

25. Eller har de taget guder ved siden af Ham? Sig (til dem): Bring jeres bevis (for deres eksistens)! Dette er en formaning for dem, der er med mig, og en formaning for dem, der var før mig. Men nej, de fleste af dem kender ikke sandheden, så de vender sig bort.

أَمِ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ آلِهَةً ۖ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
هَٰذَا ذِكْرُ مَن مَّعِيَ وَذِكْرُ مَن قَبْلِي ۗ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ ۖ فَهُم مُّعْرِضُونَ ﴿٢٥﴾

26. Og Vi sendte ikke før dig noget sendebud, uden at Vi åbenbarede til ham: Der er ikke nogen gud undtagen Mig, tilbed derfor Mig (alene).

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ
أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٦﴾

27. Og de siger: Den Nådige har antaget Sig en søn. Ophøjet er Han og fri for enhver mangel. Nej, de er kun tjenere, der er ærede (af Mig med dette navn) [7].

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَٰنُ وَلَدًا ۗ سُبْحَانَهُ ۚ بَلْ عِبَادٌ
مُّكْرَمُونَ ﴿٢٧﴾

28. De foregriber ikke Ham, hvad talen angår, og de handler (kun) på Hans befaling.

لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُم بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

29. Han ved, hvad der er før dem, og hvad der er efter dem, og de går ikke i forbøn undtagen for den, Han er veltilfreds med, og de handler med omhu på grund af frygt for Ham [8].

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ
إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُم مِّنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٢٩﴾

30. Og den af dem, som siger: Jeg er en gud ved siden af Ham - en sådan skal Vi gengælde med helvede. Således

وَمَن يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَٰهٌ مِّن دُونِهِ فَذَٰلِكَ نَجْزِيهِ

[7] At tage sig en søn ville betyde, at man behøvede hjælp og senere fortsættelse af sit værk. Gud er Nådig, og Han tilgiver derfor uden at behøve at ofre Sin 'søn'. 'Guds søn' er en ærestitel, som Gud skænker visse udvalgte tjenere. David kaldes således, og Moses kaldes endda 'gud' (2.Moseb.4:16 og Salm.2:7). Se også Johs.10:31-36, hvor Jesus forklarer brugen af sådanne titler.

[8] Dette og det foregående vers siger flg. om profeter i alm: 1) de taler på grundlag af åbenbaring (ikke inspiration), 2) de er syndfri, 3) de kan kun gå i forbøn for mennesker, når og for hvem Gud vil, 4) de er ikke blot syndfri, men også gode og retfærdige mennesker.

øver Vi gengældelse mod de uretfærdige [9].

ع ٢ جَهَنَّمَ ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٣٠﴾

31. Ser de vantro ikke, at himlene og jorden var (én) tillåset (masse), som Vi så åbnede (og skilte ad)? Og Vi skabte af vandet alt levende. Mon de da ikke vil tro [10]?

أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا
رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا ۖ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ۖ
أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣١﴾

32. Og Vi anbragte på jorden bjerge, så den ikke skulle bevæge sig voldsomt med dem. Og Vi skabte i dem bjergpas (som) veje, for at de måske måtte lade sig retlede [11].

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا
فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣٢﴾

33. Og Vi gjorde himlen til et tag, (vel) beskyttet, og (dog) vender de sig bort fra dens tegn [12].

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا ۖ وَهُمْ عَنْ
آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٣﴾

34. Og Han er Den, der skabte natten og dagen og solen og månen. Alle (himmellegemer) svømmer let omkring i (deres) kredse [13].

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَ
الْقَمَرَ ۖ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٤﴾

[9] En falsk profet straffes i denne verden (69:46-48), medens den, der hævder at være guddommelig, først straffes i det hinsides. Dette skyldes, at et sådant menneskes påstand skulle være indlysende falsk, medens den, der fejlagtigt eller løgnagtigt hævdede at være en Guds profet, meget let ville kunne vildlede mennesker.

[10] Jorden, solen og planeterne er skabt af en roterende masse. Livet er her på jorden først opstået i havene.

[11] Der hentydes ganske klart til isostasiens (ligevægtens) lov. Ordene: 'for at de måske måtte lade sig retlede' viser, at disse videnskabelige, materielle sandheder modsvares af parallelle åndelige: også det åndelige univers skabes af Gud, og også dér findes bjerge (store mænd) og veje (profeternes budskaber).

[12] Der hentydes formodentlig til jordens atmosfære, i hvilken de fleste meteorer går til grunde. Eller måske er der tale om det radioaktive bælte (ionosfæren), der ligger uden om jorden.

[13] At alle himmellegemer bevægede sig i kredse var, ligesom fænomenerne i de foreg. vers, ikke kendt på Muhammads tid, derfor er Qur'ânen uden tvivl åbenbaret af Gud.

35. Og Vi gav ikke noget menneske før dig evigt liv. Hvis du da dør, skal de mon så leve evigt [14]?

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّن قَبْلِكَ الْخُلْدَ ۖ أَفَإِن مِّتَّ
فَهُمُ الْخَالِدُونَ ﴿٣٥﴾

36. Enhver sjæl skal smage døden. Og Vi prøver jer med ondt og godt (kun) som en prøvelse. Og til Os skal I sendes tilbage.

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ۗ وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَ
الْخَيْرِ فِتْنَةً ۖ وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾

37. Og når de vantro ser dig, driver de kun spøg med dig. (De siger): Er det denne, der omtaler jeres guder (på ufordelagtig vis)? Men de forkaster selv (med foragt) omtalen af den Nådige.

وَإِذَا رَآكَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا
أَهَٰذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ وَهُم بِذِكْرِ الرَّحْمَٰنِ
هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾

38. Mennesket er skabt af hastværk. Jeg vil snart vise jer Mine tegn, men søg ikke at få Mig til at fremskynde dem [15].

خُلِقَ الْإِنسَانُ مِنْ عَجَلٍ ۚ سَأُرِيكُمْ آيَاتِي فَلَا
تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٨﴾

39. Men de siger: Hvorlænge (vil det vare før) dette løfte (opfyldes), hvis I taler sandt?

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٩﴾

40. Hvis blot de vantro kendte tiden, hvor de ikke skal kunne holde ilden bort fra deres ansigter og ejheller fra deres rygge. De skal ikke blive hjulpet.

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكُفُّونَ عَن وُجُوهِهِمُ
النَّارَ وَلَا عَن ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٠﴾

41. Nej, den skal komme pludselig til dem, så den forvirrer dem fuldstændig. Og da vil de ikke kunne sende den tilbage, og de vil ikke få udsættelse.

بَلْ تَأْتِيهِم بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا
وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٤١﴾

42. Og sendebud er visselig blevet spottet før dig, men det, de spottede med, omringede dem, der hånede dem.

وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ
سَخِرُوا مِنْهُم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤٢﴾

[14] Dette og det flg. vers får atter én til at undre sig over, at visse muslimer har kunnet tro på Jesu såkaldte legemlige himmelfart, og på, at han før verdens ende ville vende tilbage til denne jord - som også de kristne tror.

[15] At mennesket er skabt 'af hastværk' vil sige, at det er skabt forhastet. På samme måde kan vi derfor tage andre lign. udtryk i overført betydning, f. eks. 'skabt af ler' vil sige med en letformelig natur.

43. Sig (til dem): Hvem kan beskytte jer ved nat og ved dag mod den Nådige? Men nej, de vender sig bort fra deres Herres ihukommelse.

قُلْ مَنْ يَكْلَؤُكُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمٰنِ ؕ
بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٤٢﴾

44. Eller har de guder, som kan beskytte dem, ved siden af Os? De formår ikke at hjælpe sig selv, (hvordan skulle de så kunne hjælpe andre?), og de vil ikke blive behandlet som fæller af Os [16].

اَمْ لَهُمْ اٰلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِّنْ دُوْنِنَا ؕ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ
نَصْرَ اَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِّنَّا يُصْحَبُوْنَ ﴿٤٣﴾

45. Nej, Vi har forsynet disse og deres fædre, indtil tiden for deres vedkommende blev lang. Ser de da ikke, at Vi hjemsøger landet, idet Vi beskærer det fra dets sider. Mon de da vil blive sejrherrer [17]?

بَلْ مَتَّعْنَا هٰٓؤُلَآءِ وَاٰبَآءَهُمْ حَتّٰى طَالَ عَلَيْهِمُ
الْعُمُرُ ؕ اَفَلَا يَرَوْنَ اَنَّا نَاْتِى الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا
مِنْ اَطْرَافِهَا ؕ اَفَهُمُ الْغٰلِبُوْنَ ﴿٤٤﴾

46. Sig: Jeg advarer jer kun efter åbenbaringen, men de døve kan ikke høre kaldet, når de advares.

قُلْ اِنَّمَآ اُنْذِرُكُمْ بِالْوَحْىِ ۖ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ
الدُّعَآءَ اِذَا مَا يُنْذَرُوْنَ ﴿٤٥﴾

47. Og hvis et åndepust af din Herres straf rører dem, så vil de visselig sige: O ve os, vi var sandelig uretfærdige.

وَلَئِنْ مَّسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُوْلُنَّ
يٰوَيْلَنَآ اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿٤٦﴾

48. Og Vi vil anbringe den rette vægt til dommens dag, så ingen sjæl skal lide den mindste uret. Og selv om det var så lidt som vægten af et sennepskorn, så vil Vi komme med det. Og Vi er tilstrækkelig til at holde regnskab.

وَنَضَعُ الْمَوَازِيْنَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ فَلَا تُظْلَمُ
نَفْسٌ شَيْـًٔا ؕ وَاِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ
اَتَيْنَا بِهَا ؕ وَكَفٰى بِنَا حٰسِبِيْنَ ﴿٤٧﴾

49. Og Vi gav visselig Moses og Aron sondringen (mellem sandt og falsk) og et lys og en formaning for de retfærdige [18].

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ الْفُرْقَانَ وَضِيَآءً
وَّذِكْرًا لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿٤٨﴾

16 Eller: 'de vil ikke blive bevaret imod Os' (*ashaba min*, se Penrice).

17 Islām vinder dag for dag frem på alle fronter, i alle lag og i alle familier. Viser det ikke, at Guds forjættelser er ved at gå i opfyldelse? lyder spørgsmålet til de vantro makkanere.

18 'Sondringen' *(al-Furqân)* står for de tegn og undere, Moses viste, medens 'lyset' betyder de argumenter, han støttede sin sendelse på, og 'formaningen' er selve hans budskab.

50. Dem, der frygter deres Herre i det skjulte, og som handler med (ængstelig) omhu på grund af (doms-)timen.

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُم مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾

51. Dette er en velsignet formaning, som Vi har åbenbaret. Vil I da så forkaste den?

وَهَٰذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنزَلْنَاهُ ۚ أَفَأَنتُمْ لَهُ مُنكِرُونَ ﴿٥٠﴾

52. Og Vi gav visselig Abraham hans retfærdighed tidligere, og Vi var vel vidende om ham [19].

وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ ﴿٥١﴾

53. Da han sagde til sin fader og sit folk: Hvad er det for billeder, som I er så hengivne (tilbedere af)?

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَٰذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿٥٢﴾

54. De svarede: Vi fandt vore forfædre tilbedende dem.

قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ﴿٥٣﴾

55. Han sagde: Sandelig, I og jeres forfædre har været i en åbenbar vildfarelse.

قَالَ لَقَدْ كُنتُمْ أَنتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٥٤﴾

56. De sagde: Er du kommet til os med sandheden, eller hører du til dem, der driver spot?

قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ ﴿٥٥﴾

57. Han svarede: Nej, jeres Herre er himlenes og jordens Herre, Som skabte dem, og jeg er en af dem, der bevidner dette.

قَالَ بَل رَّبُّكُمْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُم مِّنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٦﴾

58. Og ved Allah, jeg vil visselig lægge en plan mod jeres gudebilleder, efter at I er gået bort og har vendt (mig) ryggen.

وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُم بَعْدَ أَن تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ ﴿٥٧﴾

[19] 'Retfærdighed' *(rusjd)* må vist her betyde 'retledning'.

59. Så slog han dem i stykker undtagen deres øverste, for at de måske kunne vende tilbage til Ham [20].

فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا لَّهُمْ لَعَلَّهُمْ
إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴿٥٩﴾

60. De sagde: Hvem har gjort dette ved vore guder? Han er visselig en af de uretfærdige.

قَالُوا مَن فَعَلَ هَٰذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٦٠﴾

61. De sagde: Vi har hørt en yngling nævne dem (på ufordelagtig vis). Han kaldes Abraham.

قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ﴿٦١﴾

62. De sagde: Bring ham frem for folkets øjne, for at de kan aflægge vidnesbyrd.

قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَشْهَدُونَ ﴿٦٢﴾

63. De sagde: Har du gjort dette ved vor guder, o Abraham?

قَالُوا أَأَنتَ فَعَلْتَ هَٰذَا بِآلِهَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٣﴾

64. Han svarede: Nuvel, nogen må have gjort det. Dette er deres øverste. Spørg (ham eller) dem, hvis de (da) kan tale [21].

قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَٰذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِن
كَانُوا يَنطِقُونَ ﴿٦٤﴾

65. Så vendte de sig til deres egne og sagde: I er visselig selv uretfærdige.

فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٥﴾

66. Derpå hang de med hovedet (af skam og sagde): Du ved sandelig, at disse (billeder) ikke taler.

ثُمَّ نُكِسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَٰؤُلَاءِ
يَنطِقُونَ ﴿٦٦﴾

67. Han sagde: Tilbeder I da ved siden af Allah det, som hverken kan gavne jer det mindste eller skade jer?

قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنفَعُكُمْ
شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٦٧﴾

[20] Der kan også oversættes: 'for at de må vende tilbage til det' (den øverste afguds billede). Meningen ville da være: for at spørge den. Dette ville så vise dem, hvor unyttigt og tåbeligt det er at tilbede billeder. Eller sætningen kunne forstås: 'for at de må vende tilbage til ham (nemlig Abraham)'. Meningen er ikke, at de skulle tjene og tilbede ét gudebillede alene, men at det ene tilbageblevne billede mellem alle de sønderknuste skulle henlede deres tanker på den Ene, Ophøjede Gud.

[21] Hvis vi oversætter som ovenfor, må vi tænke os et punktum efter *fa'alahu*. Uden det må der oversættes: 'Nej, denne deres øverste har gjort det etc.' Ordene vil da være at opfatte ironisk.

68. Skam få jer og hvad I tilbeder ved siden af Allah. Vil I da ikke bruge jeres fornuft?

أُفٍّ لَّكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾

69. De sagde: Brænd ham og hjælp jeres guder, hvis I (overhovedet) vil foretage jer noget.

قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِن كُنتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٦٨﴾

70. Vi [Gud] sagde: O ild, vær kølig og sikker for Abraham [22].

قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾

71. Og de ønskede (at gennemføre en ond) plan mod ham, men Vi gjorde dem til de største tabere.

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾

72. Og Vi reddede ham og Lot (og lod dem nå) til landet, [d.v.s. Palæstina], som Vi har velsignet for alverden [23].

وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾

73. Og Vi skænkede ham Isak, og som sønnesøn Jakob, og dem alle gjorde Vi retfærdige.

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۖ وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٢﴾

74. Og Vi gjorde dem til ledere, som skulle lede (folket) på Vores befaling, og Vi åbenbarede dem at øve gode handlinger og holde bøn og give Zakât. Og de tilbad Os (alene).

وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ ۖ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ ﴿٧٣﴾

75. Og (også) Lot skænkede Vi visdom og kundskab og reddede ham fra den by, [d.v.s. Sodoma eller Gomorra], som øvede de skændige ting, thi de var et ondt (og) oprørsk folk.

وَلُوطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَت تَّعْمَلُ الْخَبَائِثَ ۗ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسِقِينَ ﴿٧٤﴾

76. Og Vi lod ham indgå i Vor barmhjertighed, thi han var en af de retfærdige.

وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا ۖ إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾

---

[22] Smlgn. 29:25 og 37:98-99. Hvordan ilden blev 'kølig og sikker', ved vi ikke. Måske en voldsom regn eller en storm slukkede den.

[23] Palæstina er ikke for et enkelt folk, men for alle folk - religiøst set, se også v.96-97 og v.106.

77. Og (Vi skænkede også profetembedet til) Noah, da han kaldte på Os tidligere. Da svarede Vi ham og reddede ham og hans folk fra den store ulykke [d.v.s. vandfloden].

وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِن قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ
وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٧﴾

78. Og Vi hjalp ham mod folk, som forkastede Vore tegn. De var visselig et ondt folk, derfor druknede Vi dem alle sammen.

وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۚ
إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٨﴾

79. Og (ligeledes) David og Salomon, da de begge afsagde dom angående ageren, da folkets får græssede derpå ved nat. Og Vi var Vidne til deres dom [24].

وَدَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ
نَفَشَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ ۚ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٩﴾

80. Og Vi skænkede Salomon forståelse af det, og Vi gav dem begge visdom og kundskab. Og Vi undertvang bjergene og fuglene, så de priste (Guds) fuldkommenhed sammen med David. Og det er Os, som gennemfører (alle sådanne ting) [25].

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ ۚ وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَ
سَخَّرْنَا مَعَ دَاوُودَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ ۚ وَكُنَّا
فَاعِلِينَ ﴿٨٠﴾

81. Og Vi lærte ham fremstillingen af brystpanser for jer til at beskytte jer mod hinandens krigsførelse. Men mon I er taknemmelige?

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِتُحْصِنَكُم مِّن
بَأْسِكُمْ ۖ فَهَلْ أَنتُمْ شَاكِرُونَ ﴿٨١﴾

82. Og for Salomon (gjorde Vi) vinden voldsom. Den blæste på hans bud til landet, som Vi har velsignet. Og Vi har (fuld) viden om alle ting [26].

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى
الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا ۚ وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ
عَالِمِينَ ﴿٨٢﴾

---

24 'Ageren' betyder vel Palæstina, medens 'folkets får' er de nabostammer, der rettede røveriske angreb på landet. David foreslog en kraftig og krigerisk politik, medens Salomon ved en mildere politik ville vinde stammerne for sig og knytte dem til sig.

25 'Bjergene' betyder billedligt - som tidligere nævnt - store og indflydelsesrige mænd, medens 'fuglene' står for højt moralske og åndelige mænd (se Lane & Aqrab). Udtrykket 'forståelse af *det*' hentyder til doms- og styreform (Ibn al-Khatîb).

26 Ifølge 1.Kong.10:22 havde Salomon en handelsflåde,der anløb de forskellige Middelhavshavne og bragte guld, sølv, elfenben, aber og påfugle til Palæstina. Men hans skibe besejlede også Rødehavet og den Persiske Golf.

83. Og (Vi underkastede for ham) af modstanderne dem, der dykkede for ham og gjorde andet arbejde. Og det var Os, der bevogtede dem [27].

وَمِنَ الشَّيٰطِيْنِ مَنْ يَّغُوْصُوْنَ لَهٗ وَيَعْمَلُوْنَ
عَمَلًا دُوْنَ ذٰلِكَ ۚ وَكُنَّا لَهُمْ حٰفِظِيْنَ ﴿٨٢﴾

84. Og (også) Job, da han råbte til sin Herre: Jeg er blevet ramt af fortræd, og Du er den Barmhjertigste af alle, der viser barmhjertighed.

وَاَيُّوْبَ اِذْ نَادٰى رَبَّهٗۤ اَنِّيْ مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَاَنْتَ
اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ﴿٨٣﴾

85. Så svarede Vi ham og fjernede den fortræd, der havde ramt ham. Og Vi gav ham hans familie og deres lige med dem (som) en barmhjertighed fra Os og en formaning for dem, der tilbeder (Gud) [28].

فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ فَكَشَفْنَا مَا بِهٖ مِنْ ضُرٍّ وَّاٰتَيْنٰهُ اَهْلَهٗ
وَمِثْلَهُمْ مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَذِكْرٰى
لِلْعٰبِدِيْنَ ﴿٨٤﴾

86. Og Ismael og Idrîs og Dhul-Kifl. Alle hørte de til de udholdende [29].

وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِدْرِيْسَ وَذَا الْكِفْلِ ۗ كُلٌّ مِّنَ
الصّٰبِرِيْنَ ﴿٨٥﴾

87. Og Vi lod dem indgå i Vor barmhjertighed; thi de hørte til de retfærdige.

وَاَدْخَلْنٰهُمْ فِيْ رَحْمَتِنَا ۗ اِنَّهُمْ مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٨٦﴾

88. Og Dhun-Nûn [Jonas], da han drog bort i vrede og tænkte, at Vi ikke ville dekretere nogen ulykke mod ham. Da råbte han i alle slags mørke: Der er ingen gud undtagen Dig. Hellig er

وَذَا النُّوْنِ اِذْ ذَّهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ اَنْ لَّنْ نَّقْدِرَ
عَلَيْهِ فَنَادٰى فِي الظُّلُمٰتِ اَنْ لَّاۤ اِلٰهَ اِلَّاۤ اَنْتَ

[27] *Sjaitân* betyder en 'modstander, oprører, genstridig person'. Det betyder også 'en ekspert' (se Lane, Aqrab og Mufradât). Se også 1.Kong.9:20-21, hvor de forskellige folk, der udførte tvangsarbejde for Salomon, nævnes. De her nævnte dykkere hentede perler i den Persiske Golf.

[28] Qur'ânen giver ikke nogen baggrund for de eventyr, visse kommentatorer har at berette om Job. I Qur'ânen er Job en Guds udvalgt, en hellig mand, der må lide megen modgang og store tab. Job bar alle disse prøvelser med et mod og en udholdenhed, der er blevet ordsproglig. Job omtales også i 4:164, 6:85 og 38:42.

[29] *Dhul-Kifl* er formodentlig Ezekiel. Ordene ligner hinanden lydligt. Men også sprogligt, idet Dhul-Kifl betyder 'den, der har fået en dobbelt portion eller i overflod', og Ezekiel betyder 'Gud giver styrke'. Ang. *Idrîs* (Enok), se 19:57.

Du og fri for enhver mangel. Jeg hører visselig til dem, der har fejlet [30].

سُبْحَٰنَكَ إِنِّى كُنتُ مِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٨٨﴾

89. Da bønhørte Vi ham og frelste ham fra hjemsøgelsen. Og således frelser Vi de troende.

فَٱسْتَجَبْنَا لَهُۥ وَنَجَّيْنَٰهُ مِنَ ٱلْغَمِّ ۚ وَكَذَٰلِكَ
نُۨجِى ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٩﴾

90. (Som) Zakarias, da han påkaldte sin Herre: Min Herre, efterlad mig ikke alene [d.v.s. skænk mig en søn og arving], men Du er den bedste arving [31].

وَزَكَرِيَّآ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُۥ رَبِّ لَا تَذَرْنِى فَرْدًا
وَأَنتَ خَيْرُ ٱلْوَٰرِثِينَ ﴿٩٠﴾

91. Så bønhørte Vi ham. Og Vi skænkede ham Johannes og helbredte hans kone for ham, thi de plejede at kappes i gode gerninger, og de påkaldte Os i håb og frygt, og de ydmygede sig for Os [32].

فَٱسْتَجَبْنَا لَهُۥ وَوَهَبْنَا لَهُۥ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُۥ
زَوْجَهُۥٓ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ يُسَٰرِعُونَ فِى ٱلْخَيْرَٰتِ وَ
يَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا ۖ وَكَانُوا۟ لَنَا خَٰشِعِينَ ﴿٩١﴾

92. Dette gjaldt også (Maria), som bevarede sin dyd. Så sendte Vi åbenbaring til hende ved Vor ånd [d.v.s. Gabriel]. Og Vi gjorde hende og hendes søn (Jesus) til et tegn for alverden [33].

وَٱلَّتِىٓ أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِن رُّوحِنَا
وَجَعَلْنَٰهَا وَٱبْنَهَآ ءَايَةً لِّلْعَٰلَمِينَ ﴿٩٢﴾

93. Sandelig, dette er jeres menighed, én menighed. Og Jeg er jeres Herre, tilbed derfor Mig (alene).

إِنَّ هَٰذِهِۦٓ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَٰحِدَةً وَأَنَا۠ رَبُّكُمْ
فَٱعْبُدُونِ ﴿٩٣﴾

94. Men de er blevet splittet indbyrdes i deres sag, (men) alle skal de vende tilbage til Os.

وَتَقَطَّعُوٓا۟ أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ ۖ كُلٌّ إِلَيْنَا
رَٰجِعُونَ ﴿٩٤﴾

---

[30] Se 10:99 og 68:49 om Jonas, fiskens mand. Jonas' vrede gjaldt hans folk, der imidlertid troede på ham, da Gud sendte ham tilbage til dem.

[31] Se 19:3-12.

[32] At Z's hustru blev helbredt vil her sige: helbredt for sin barnløshed.

[33] Det er forkert at oversætte: Vi indblæste hende af Vor ånd, hvis man med 'ånd' forbinder tanker på den kristne 'Helligånd'. I Qur'ânen betyder 'Guds ånd', 'den hellige ånd' etc., altid åbenbaringens engel Gabriel. Eller 'ånd' bruges om åbenbaring i det hele taget. Smlgn. også 19:17 ff.

95. Den, der øver retfærdige handlinger og er en troende, hans stræben skal ikke blive tildækket, (men åbenbaret og belønnet). Og Vi skriver visselig (alt) ned for ham.

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا
كُفْرَانَ لِسَعْيِهٖ ۚ وَاِنَّا لَهٗ كٰتِبُوْنَ ﴿٩٥﴾

96. Og det er en uomgængelig lov for en by, som Vi har ødelagt, at dens folk ikke skal vende tilbage.

وَحَرٰمٌ عَلٰى قَرْيَةٍ اَهْلَكْنٰهَآ اَنَّهُمْ لَا
يَرْجِعُوْنَ ﴿٩٦﴾

97. (Sådan skal det være,) lige til der bliver åbnet for Gog og Magog, og de strømmer frem fra ethvert højdedrag [34].

حَتّٰٓى اِذَا فُتِحَتْ يَاْجُوْجُ وَمَاْجُوْجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ
حَدَبٍ يَّنْسِلُوْنَ ﴿٩٧﴾

98. Og (opfyldelsen af) den sande forjættelse er kommet nær. Se da, hvor de vantros øjne stirrer. (Og de vil sige): Ve os. Vi var visselig ikke agtpågivende i denne sag. Nej, Vi var uretfærdige.

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَاِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ اَبْصَارُ
الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۭ يٰوَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِيْ غَفْلَةٍ مِّنْ هٰذَا
بَلْ كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿٩٨﴾

99. Sandelig, I og det, I tilbeder ved siden af Allah, er brændsel til helvede. Til det skal I alle komme [35].

اِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ ۭ
اَنْتُمْ لَهَا وٰرِدُوْنَ ﴿٩٩﴾

100. Hvis disse havde været guder, ville de ikke være kommet hertil. Og alle skal forblive deri.

لَوْ كَانَ هٰٓؤُلَآءِ اٰلِهَةً مَّا وَرَدُوْهَا ۭ وَكُلٌّ فِيْهَا
خٰلِدُوْنَ ﴿١٠٠﴾

101. Deri skal sukken og stønnen være deres (lod), og de skal ikke høre (andet) deri.

لَهُمْ فِيْهَا زَفِيْرٌ وَّهُمْ فِيْهَا لَا يَسْمَعُوْنَ ﴿١٠١﴾

102. Men de, til hvem (løftet om) den gode (belønning) allerede er gået

اِنَّ الَّذِيْنَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِّنَّا الْحُسْنٰٓى ۙ اُولٰٓئِكَ

---

[34] De døde vender aldrig tilbage til denne jord (se også 23:100-101 og 36:32). *Hattâ* betyder: 'indtil, ligetil, iberegnet'(Lane, Aqrab og Mufradat). Verset kan betyde, at der i de 'sidste tider' vil blive gjort forsøg på at give mennesker evigt liv, men at det ikke vil lykkes. Meningen kan også være, at der i de 'sidste tider' vil ske noget nyt, nemlig at en død nation (d.v.s. Islâm), får skænket nyt liv, eller måske hentydes der med 'by' til Jerusalem, således at verset forudsiger jødernes tilbagevenden. Denne tolkning underbygges af v.106 i denne Sûra. - Gog og Magog er den vestlige og den østlige blok, smlgn. Ezekiel 38:3 og 39:1, hvor Gog er 'fyrste over Rosj, Mesjech og Tubal' (iflg. nogles mening Rusland, Moskva og Tobolsk).

[35] *Wârada*, egt. 'komme til et drikke- eller vandingssted (bemærk ironien).

forud. vil være fjernet langt fra det(te helvede).

عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠٢﴾

103. De vil ikke høre den ringeste lyd fra det. og de vil forblive i det, som deres sjæle begærer.

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا ۖ وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ
أَنفُسُهُمْ خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾

104. Den største rædsel skal ikke bedrøve dem, og englene vil modtage dem (og sige): Dette er jeres dag. som blev forjættet jer,

لَا يَحْزُنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ
هَٰذَا يَوْمُكُمُ الَّذِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٤﴾

105. Den dag, hvor Vi folder himlen sammen. ligesom bogruller rulles sammen. Sådan som Vi begyndte den første skabelse, vil Vi lade den vende tilbage [vil Vi gentage den]. (Dette er) et løfte (som er bindende) for Os. Vi skal visselig gøre det.

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ ۚ كَمَا
بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيدُهُ ۚ وَعْدًا عَلَيْنَا ۚ إِنَّا كُنَّا
فَاعِلِينَ ﴿١٠٥﴾

106. Og Vi har allerede skrevet [d.v.s. åbenbaret] i Davids bog [al-Zabûr] efter formaningen, at Mine retfærdige tjenere vil arve landet [36].

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِن بَعْدِ الذِّكْرِ
أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٦﴾

107. Sandelig, i dette er der et budskab for et folk, som tjener (Gud).

إِنَّ فِي هَٰذَا لَبَلَاغًا لِّقَوْمٍ عَابِدِينَ ﴿١٠٧﴾

108. Og Vi har udelukkende sendt dig som en barmhjertighed for alverden.

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾

109. Sig: Det er visselig blevet mig åbenbaret, at jeres Gud kun er een Gud. Vil I da underkaste jer (Ham)?

قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۖ
فَهَلْ أَنتُم مُّسْلِمُونَ ﴿١٠٩﴾

110. Men hvis de vender sig bort. så sig: Jeg har meddelt jer det alle ligeligt. Og jeg ved ikke, om det, der er forjættet jer, er nært eller fjernt.

فَإِن تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ ۖ وَإِنْ أَدْرِي
أَقَرِيبٌ أَم بَعِيدٌ مَّا تُوعَدُونَ ﴿١١٠﴾

[36] Se Salm.37:29, hvor ordene: 'de retfærdige skal arve landet' følger efter en formaning. Jødernes besiddelse af visse dele af Palæstina er kun midlertidig.

111. Han kender visselig den åbenbare tale, og Han kender, hvad I skjuler.

إِنَّهُۥ يَعْلَمُ ٱلْجَهْرَ مِنَ ٱلْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴿١١١﴾

112. Og jeg ved ikke, om det måske er en prøvelse for jer og (kun) en nydelse for en (kort) tid.

وَإِنْ أَدْرِى لَعَلَّهُۥ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَٰعٌ إِلَىٰ
حِينٍ ﴿١١٢﴾

113. Han sagde (også): Min Herre, døm Du med sandhed. Og vor Herre er den Nådige, Den hvis hjælp søges mod det, som I påstår.

قَٰلَ رَبِّ ٱحْكُم بِٱلْحَقِّ ۗ وَرَبُّنَا ٱلرَّحْمَٰنُ ٱلْمُسْتَعَانُ
عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١١٢﴾

AL-HADJDJ

(åbenbaret før og efter Hidjra) [1]

1. I Allah den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بسم الله الرحمن الرحيم (1)

2. O I mennesker, frygt jeres Herre. Sandelig, timens rystelse er en voldsom ting.

يا أيها الناس اتقوا ربكم إن زلزلة الساعة
شيء عظيم (2)

3. Den dag, I skal se den, vil enhver (moder), der ammer, glemme det (barn), hun ammer, og enhver svanger vil kaste sin byrde, og du vil se menneskene (som) drukne, men de er ikke drukne, men Allahs straf vil være streng.

يوم ترونها تذهل كل مرضعة عما أرضعت
وتضع كل ذات حمل حملها وترى الناس
سكارى وما هم بسكارى ولكن عذاب الله
شديد (3)

4. Og blandt mennesker er der den, der strides om Allah uden viden, og som følger enhver genstridig modstander.

ومن الناس من يجادل في الله بغير علم و
يتبع كل شيطان مريد (4)

5. Det er bestemt om ham, at den, der slutter venskab med ham, ham vil han vildlede og føre til den (brændende) ilds straf.

كتب عليه أنه من تولاه فأنه يضله ويهديه
إلى عذاب السعير (5)

6. O I mennesker, hvis I er i tvivl om opstandelsen, så (betænk, at) Vi visselig har skabt jer af støv, derefter af en dråbe [celler eller sædcelle], derpå af sammenløbet blod, og så af en klump kød, formet og uformet, for at Vi må gøre (den kommende skabelse) indlysende for jer. Og Vi anbringer i moderskødene, hvad Vi vil, (og lader det vokse der) til en bestemt tid, og

يا أيها الناس إن كنتم في ريب من البعث فإنا
خلقناكم من تراب ثم من نطفة ثم من علقة
ثم من مضغة مخلقة وغير مخلقة لنبين
لكم ونقر في الأرحام ما نشاء إلى أجل مسمى
ثم نخرجكم طفلا ثم لتبلغوا أشدكم ومنكم

[1] Ibn 'Abbâs og Mudjâhid mener, at vv. 20-22 blev åbenbaret efter Hidjra. Ibn 'Abbâs føjer også v.23 hertil. Ifølge Dhahhâk er hele Sûren åbenbaret i Madina.

så bringer Vi jer frem som børn. Derpå (lader Vi jer vokse), for at I kan nå jeres modenhed. Og blandt jer er der dem, der dør (unge), og blandt jer er dem, der sendes tilbage til den værste del af livet [d.v.s. alderdommen], så at de efter (at have besiddet) viden intet ved. Og du ser jorden uden liv, men når Vi sender vand over den, så røres den og svulmer og lader fremspire planter af enhver smuk art.

مَّن يُتَوَفَّىٰ وَمِنكُم مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا
يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا ۚ وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً
فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنبَتَتْ
مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٦﴾

7. Det skyldes, at Allah er den (Eneste) Virkelige, og at Han gør de døde levende, og at Han har magt over alle ting,

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَ
أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧﴾

8. Og at (dommens) time kommer, derom er der ingen tvivl, og at Allah vil oprejse dem, der er i gravene.

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ
يَبْعَثُ مَن فِي الْقُبُورِ ﴿٨﴾

9. Og blandt mennesker er der den, som diskuterer om Allah uden viden og uden (åbenbaret) retledning og uden en lysende bog,

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ
لَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ﴿٩﴾

10. Idet han vender sin side til (med foragt) for at lede (mennesker) på vildspor (og) bort fra Allahs vej. For ham er der i denne verden skam, og på opstandelsens dag vil Vi lade ham smage den brændende ilds straf.

ثَانِيَ عِطْفِهِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۖ لَهُ فِي
الدُّنْيَا خِزْيٌ ۖ وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ
الْحَرِيقِ ﴿١٠﴾

11. Dette skyldes det, som dine hænder har sendt forud, og (vid), at Allah ikke er uretfærdig mod (Sine) tjenere.

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
لِّلْعَبِيدِ ﴿١١﴾

12. Og af mennesker er der den, der tjener Allah (så at sige) på grænsen (mellem tro og vantro). Og hvis der træffer ham noget godt, så er han veltilfreds dermed. Men hvis en prøvelse rammer ham, så vender han tilbage til sin (tidligere) vej. Han har

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ ۖ فَإِنْ
أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ ۖ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ
انقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ

mistet dette liv og det kommende. Det er det åbenbare tab.

ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾

13. Han påkalder ved siden af Allah det, som ikke kan skade ham og ikke gavne ham. Det er den store afvigelse.

يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا
يَنْفَعُهُ ۚ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيدُ ﴿١٣﴾

14. Han påkalder den, hvis skade er nærmere end hans gavn. Slet er sandelig beskytteren, og slet er sandelig vennen [2].

يَدْعُوا لَمَنْ ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ ۚ لَبِئْسَ
الْمَوْلَىٰ وَلَبِئْسَ الْعَشِيرُ ﴿١٤﴾

15. Allah lader visselig dem, der tror og handler retfærdigt, indgå i haver, gennem hvilke floder strømmer. Sandelig, Allah gennemfører det, Han ønsker.

إِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
جَنّٰتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ ۚ إِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ
مَا يُرِيدُ ﴿١٥﴾

16. Den, som tænker, at Allah ikke vil hjælpe ham [nemlig: Muhammad] i denne verden og den kommende, lad ham bane sig en vej til himlen, og lad ham derefter afskære (Guds hjælp), og lad ham så se, om hans planer virkelig fjerner det, der gør (ham) rasende.

مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَ
الْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ
فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ ﴿١٦﴾

17. Således har Vi åbenbaret den(ne Qur'ân) som åbenbare tegn, og (vid), at Allah retleder den, Han vil [eller: den, der vil].

وَكَذٰلِكَ أَنْزَلْنٰهُ آيٰتٍ بَيِّنٰتٍ وَأَنَّ اللّٰهَ يَهْدِي مَنْ
يُرِيدُ ﴿١٧﴾

18. Sandelig, de troende og jøderne og sabierne og de kristne og magierne og afgudsdyrkerne, Allah vil visselig træffe afgørelse mellem dem på opstandelsens dag; thi Allah er Vidne over alle ting.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصّٰبِئِينَ وَ
النَّصٰرَىٰ وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا ۖ إِنَّ اللّٰهَ
يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۚ إِنَّ اللّٰهَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٨﴾

19. Har du ikke set, at alle, som er i himlene og alle, som er på jorden, og solen og månen og stjernerne og bjergene og træerne og dyrene og

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ
فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ

[2] Der er ingen modstrid ml. v. 13 og 14. Afguderne kan ikke skade nogen. Når afgudsdyrkerne alligevel skades, så er det afgudsdyrkelsen, der fordærver dem, ikke de ikke-eksisterende 'medguder'.

mange af menneskene underkaster sig Allah. Men over mange (andre mennesker) er straffen retfærdig. Og dem, Allah vanærer, dem er der ingen, der kan ære; thi Allah gør, hvad Han vil [3].

20. Dette er to stridende (grupper), som diskuterer om deres Herre. Men til de vantro skal der skæres klædninger af ild, (og) kogende vand skal hældes ned over deres hoveder.

21. Hvad der er i deres maver og (også) deres hud skal smeltes derved [4].

22. Og der vil være køller af jern til dem!

23. Hver gang de ønsker at gå ud af (ilden) af angst, vil de blive sendt tilbage i den, og (det skal siges til dem): Smag den brændende ilds straf [5].

24. Allah vil visselig lade dem, der tror og handler retfærdigt, indgå i haver, gennem hvilke floder strømmer. Dér skal de iføres armbånd af guld

وَالشَّجَرُ وَالدَّوَآبُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ ۖ وَكَثِيرٌ
حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ ۗ وَمَن يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن
مُّكْرِمٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ۩ ﴿١٩﴾
هَٰذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ ۖ فَالَّذِينَ كَفَرُوا
قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّن نَّارٍ يُصَبُّ مِن فَوْقِ
رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴿٢٠﴾
يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ﴿٢١﴾
وَلَهُم مَّقَامِعُ مِنْ حَدِيدٍ ﴿٢٢﴾
كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا
فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٢٣﴾
إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا
مِنْ أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا ۖ وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا

[3] Hele naturen bøjer sig under eller underkaster sig Allahs lov. Kun mennesket er frit og kan vælge, om det vil underkaste sig eller ej. Islâm vil sige at leve i overensstemmelse med naturen og dens love, som de er skabt af Gud. Naturlove kan mennesket ikke overtræde, men hvad den religiøse lov *(Sjarî'a)* angår, er mennesket frit. Begge lovkomplekser implicerer visse konsekvenser for mennesket, selv om følgerne af overtrædelse af den religiøse lov ikke indtræffer med det samme, som f. eks. konsekvenserne af en 'overtrædelse' af naturloven, ligesom det at træde ud af et vindue på 4.sal medfører et omgående fald. Men konsekvenserne er lige virkelige i begge tilfælde. Gud kan udslette de onde følger af vore onde handlinger, fordi Han har magt over Sin egen lov: Det kalder vi, at Gud tilgiver synder. Dette vers følges af *Sadjda* (nedkastning med panden mod jorden).

[4] De skal renses for syndens indre og ydre følger.

[5] At de sendes tilbage i ilden, betyder ikke, at de skal forblive der evigt, men kun at de må opfylde deres strafs fulde mål.

og perler. Og deres klædning dér skal være silke [6].

حَرِيرٌ ﴿٢٤﴾

25. Og der skal de lære god og ren tale, og de vil blive ført ad den Lovpriste (Gud)s vej.

وَهُدُوٓا إِلَى ٱلطَّيِّبِ مِنَ ٱلْقَوْلِ ۚ وَهُدُوٓا إِلَىٰ
صِرَٰطِ ٱلْحَمِيدِ ﴿٢٥﴾

26. Sandelig, de som er vantro og holder (andre) borte fra Allahs vej og den Hellige Moské [Ka'baen], som Vi har gjort (til centrum) for alle mennesker uden forskel, for dem, der bor i den, og dem, der kommer fra ørkenen. Og den, der ønsker at afvige (fra sandheden) i uretfærdighed, vil Vi lade smage en pinefuld straf.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ
وَٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ ٱلَّذِى جَعَلْنَٰهُ لِلنَّاسِ سَوَآءً
ٱلْعَٰكِفُ فِيهِ وَٱلْبَادِ ۚ وَمَن يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍۭ
بِظُلْمٍ نُّذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٦﴾ ع

27. Og (husk), da Vi gav Abraham en bolig ved [Ka'baens] hus (og sagde): Sæt ikke nogen gud op ved siden af Mig og rens Mit hus for dem, der vandrer omkring det (ved valfarten) og dem, der står opret og bøjer sig og kaster sig ned (i bøn).

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَٰهِيمَ مَكَانَ ٱلْبَيْتِ أَن لَّا تُشْرِكْ
بِى شَيْـًٔا وَطَهِّرْ بَيْتِىَ لِلطَّآئِفِينَ وَٱلْقَآئِمِينَ
وَٱلرُّكَّعِ ٱلسُّجُودِ ﴿٢٧﴾

28. Og kald menneskeheden til valfart. De skal komme til fods og på magre kameler, der kommer fra alle fjerne bjergpas.

وَأَذِّن فِى ٱلنَّاسِ بِٱلْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَىٰ
كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِن كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٢٨﴾

29. For at være vidne til (valfartens) forskellige gavnlige virkninger på dem og for at nævne Allahs navn i (valfartens) velkendte dage over kvæget med fire fødder, som Vi har forsynet dem med, (idet de ofrer det). Spis så af det, og giv den ulykkelige (og) den fattige at spise.

لِّيَشْهَدُوا مَنَٰفِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا ٱسْمَ ٱللَّهِ فِىٓ
أَيَّامٍ مَّعْلُومَٰتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّنۢ بَهِيمَةِ ٱلْأَنْعَٰمِ
فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا ٱلْبَآئِسَ ٱلْفَقِيرَ ﴿٢٩﴾

[6] En forjættelse om erobringen af Ægypten og Persien. Profeten har sagt: 'Nilen og Eufrat er paradisets to floder' (Muslim: al-Djanna). Kaliffen 'Umar gav Surâqa den persiske konges guldarmbånd. Profeten havde engang sagt til Surâqa: 'Hvordan ville du mon føle det, når du får Khosroes' guldarmbånd at bære' (Khasâis al-Kubrâ, vol.II p.113).

30. Lad dem da fuldføre deres renselseshandlinger og lad dem opfylde deres løfter og vandre omkring det Ældgamle Hus.

ثُمَّ لْيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا
بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ٢٩

31. Dette (er Guds bud). Og den, der ærer Allahs hellige ting, vil få det godt hos sin Herre. Og tilladt (som føde) for jer er kvæget undtagen det, der er forelæst jer. Undgå derfor afgudernes smuds og undgå løgnenes tale [7].

ذَٰلِكَ وَمَن يُعَظِّمْ حُرُمَٰتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُ عِندَ
رَبِّهِ ۗ وَأُحِلَّتْ لَكُمُ الْأَنْعَٰمُ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ
فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَٰنِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ
الزُّورِ ٣٠

32. (Idet I forbliver) Allah hengivne, uden at sætte nogen op ved siden af Ham. Og den, der sætter nogen (eller noget) op ved siden af Allah, er som en, der falder ned fra himlen, og som fuglene så snapper bort, eller vinden blæser til et fjernt sted [8].

حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ ۚ وَمَن يُشْرِكْ
بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ
أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ٣١

33. Således (er det). Og den, som ærer Allahs hellige tegn (skal vide, at) det (at ære dem på rette måde) kommer visselig af hjerternes gudsfrygt.

ذَٰلِكَ وَمَن يُعَظِّمْ شَعَٰٓئِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِن تَقْوَى
الْقُلُوبِ ٣٢

34. I disse (offerdyr) er der forskellige former for nytte for jer til en fastsat tid. Derpå er deres bestemmelsessted det Ældgamle Hus [Ka'baen].

لَكُمْ فِيهَا مَنَٰفِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا
إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ٣٣ ع

35. Og for ethvert folk har Vi indstiftet offerriter, for at de måtte nævne Allahs navn over, hvad Vi har forsynet dem med af kvæget, som har fire fødder. Derfor er jeres Gud een Gud: underkast jer da Ham (alene), og giv godt budskab til de ydmyge.

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ
عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّن بَهِيمَةِ الْأَنْعَٰمِ ۗ فَإِلَٰهُكُمْ
إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا ۗ وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ٣٤

---

[7] Forelæste spiseregler, se f.eks. 6:146.

[8] Mennesket er Guds ædleste og højeste skabning. Hvis det tilbeder det skabte, som ligger under det selv, falder det så at sige ned fra himlen, og fugle eller vinde (ting der er underlagt mennesket) fører det på afveje.

36. Til dem, hvis hjerter skælver, når Allahs (navn) nævnes, dem, der udholdende bærer, hvad der end rammer dem, og dem, der opretholder bønnen (på den foreskrevne vis) og giver ud af det, Vi har forsynet dem med.

الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّٰبِرِينَ
عَلَىٰ مَآ أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَوٰةِ وَمِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ
يُنفِقُونَ ٣٥

37. Og offerkamelerne har Vi gjort til et af Allahs hellige tegn for jer. Der er (meget) godt i dem for jer, nævn derfor Allahs navn over dem, når de står på række. Og når de falder ned på deres sider, spis da af dem og giv den tilfredse og den ulykkelige at spise. Således har Vi underlagt jer dem, for at I må være taknemmelige [9].

وَالْبُدْنَ جَعَلْنَٰهَا لَكُم مِّن شَعَٰٓئِرِ اللَّهِ لَكُمْ
فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَآفَّ فَإِذَا
وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَ
الْمُعْتَرَّ كَذَٰلِكَ سَخَّرْنَٰهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ٣٦

38. Deres kød når ikke Allah, ejheller deres blod, men jeres retfærdighed og gudsfrygt når Ham. Således har Han underlagt jer dem, for at I må ophøje Allah, fordi Han har retledet jer. Og giv godt budskab til dem, der handler godt [10].

لَن يَنَالَ اللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَآؤُهَا وَلَٰكِن يَنَالُهُ
التَّقْوَىٰ مِنكُمْ كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ
عَلَىٰ مَا هَدَىٰكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ٣٧

39. Sandelig, Allah holder (det onde) borte fra dem, der tror. Allah elsker visselig ikke enhver forræderisk (og) utaknemmelig (person).

إِنَّ اللَّهَ يُدَٰفِعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ٣٨

40. Tilladelse (til at kæmpe) gives dem, mod hvem der kæmpes, fordi de har lidt uret. Og Allah er visselig Mægtig til at hjælpe dem.

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَٰتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ
نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ٣٩

[9] Ofringerne i *Minâ* under valfarten er en symbolsk handling. Dette vers og det flg. forklarer den bagvedliggende filosofi: 1) Mennesket skal være parat til at ofre alt, incl. sit eget liv, for Allahs sag. 2) Ofringerne har derefter også en social hensigt, i bespisningen af de fattige. 3) Gud indskærper mennesket at ofre, fordi det derved vil forstå, at Gud har givet det magt over hele skabningen. 4) Idet mennesket ofrer, indser det også, at det ofrede egt. er en gave, og viser derved sin taknemmelighed, der er den religiøse grundfølelse.

[10] Mennesket foretager ikke ofringer, fordi Gud behøver noget, men fordi det selv behøver noget. Et sandt offer må udspringe af et sandt sindelag, og udvikles menneskets retfærdighed og gudsfrygt, er hensigten med ofret nået.

41. (Tilladelsen gives) dem, der er blevet drevet ud af deres hjem med urette, kun fordi de sagde: Vor Herre er Allah (alene). Og hvis Allah ikke drev visse mennesker tilbage ved hjælp af andre mennesker [d.v.s. ved krig], så ville visselig klostre og kirker og synagoger og moskeer, hvori Allahs navn ihukommes meget, være blevet revet ned. Og Allah vil visselig hjælpe den, der hjælper Ham, thi Allah er Stærk, Almægtig [11].

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِن دِيَارِهِم بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَن
يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ ۗ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم
بِبَعْضٍ لَّهُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَ
مَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا ۗ وَلَيَنصُرَنَّ
اللَّهُ مَن يَنصُرُهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾

42. Dem, der, hvis Vi grundfæster dem i landet, vil opretholde bønnen og betale Zakât og påbyde det rette og forbyde det onde. Og hos Allah er alle tings endemål.

الَّذِينَ إِن مَّكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ
الْمُنكَرِ ۗ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤٢﴾

43. Og hvis de forkaster dig, så forkastede sandelig før dem Noahs folk og 'Âd og Thamûd (deres profeter).

وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ
وَعَادٌ وَثَمُودُ ﴿٤٣﴾

44. Og (ligeledes) Abrahams folk og Lots folk.

وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٤٤﴾

45. Og Midians indbyggere. Og Moses blev forkastet, og Jeg gav de vantro udsættelse, men så greb Jeg dem (med Min straf). Og hvordan blev ikke (følgerne af), at de forkastede Mig [12].

وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ ۖ وَكُذِّبَ مُوسَىٰ فَأَمْلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ
ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ ۖ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٥﴾

46. Og hvor mangen en by har Vi ikke tilintetgjort, når den handlede uretfærdigt, så den ligger sammenfal-

فَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ
خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ مُّعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ

[11] *Djihâd* (ofte oversat: 'hellig krig') vil ikke sige at udbrede troen ved sværdet. Dette og det foregående vers angiver klart, hvad *djihâd* (i sin specielle krigeriske form) er: nemlig en forsvarskrig for religionsfriheden efter at et angreb har fundet sted. Kampen føres ikke blot for at beskytte moskeer (altså Islâm), men lige så vel for kristendommen og jødedommen, ja, for alle menneskers ret til i frihed at vælge deres religion og dyrke Gud på den måde, de ønsker det.

[12] *'Âds* profet var *Hûd, Thamûds* profet var *Sâlih*, og *Midians* profet var *Sju'aib.*

den på sine tage. Og (hvor mangen) en forladt brønd og (hvor mangen) en høj borg.

مَّشِيدٍ ﴿٤٥﴾

47. Har de ikke rejst omkring i landet, så de kan få hjerter til at forstå med og ører til at høre med. For det er ikke øjnene, som er blinde; men hjerterne, som er i brystet, er blinde.

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ
يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا ۖ فَإِنَّهَا لَا
تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَٰكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي
الصُّدُورِ ﴿٤٦﴾

48. Og de beder dig fremskynde straffen, men Allah vil aldrig bryde Sit løfte. Og sandelig, én dag hos din Herre er som tusind år af dem, I regner med.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَن يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ ۚ
وَإِنَّ يَوْمًا عِندَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾

49. Og hvor mangen en by, som øvede uret, har Jeg ikke givet udsættelse. Derpå greb Jeg den (med Min straf). Og til Mig er tilbagekomsten (for alle).

وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ أَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ
أَخَذْتُهَا ۚ وَإِلَيَّ الْمَصِيرُ ﴿٤٨﴾ ع

50. Sig: O menneskehed, jeg er kun en klar advarer til jer (og vil ikke tvinge jer).

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٩﴾

51. De, som da tror og handler retfærdigt, vil få tilgivelse og et ærefuldt underhold.

فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَ
رِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٠﴾

52. Men de, som stræber imod Vore tegn, idet de forsøger at gøre (Vor plan) til intet, vil blive helvedes beboere.

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ﴿٥١﴾

53. Og Vi har ikke sendt noget sendebud eller nogen profet før dig, uden at Satan [eller: ærkemodstanderen], når han ønskede (at nå et mål), kastede (hindringer i vejen) for hans ønske(s opfyldelse). Men Allah udsletter, hvad Satan kaster. Derpå grund-

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا
إِذَا تَمَنَّىٰ أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا
يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

fæster Allah Sine tegn. Og Allah er Alvidende, Alviis [13].

حَكِيمٌ ﴿٥٣﴾

54. (Dette sker) for at Han kan gøre (de hindringer), som Satan lægger, til en prøvelse for dem, i hvis hjerter der er sygdom, og hvis hjerter er forhærdede. Og de uretfærdige er visselig i en yderliggående opposition.

لِّيَجْعَلَ مَا يُلْقِى الشَّيْطَٰنُ فِتْنَةً لِّلَّذِينَ فِى
قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ ۗ وَإِنَّ الظَّٰلِمِينَ
لَفِى شِقَاقٍۭ بَعِيدٍ ﴿٥٤﴾

55. Og for at de, som har modtaget kundskab, kan vide, at det er sandheden fra din Herre, så at de kan tro på Ham, og deres hjerter kan ydmyges for Ham. Og Allah er visselig Den, der retleder de troende til den rette vej.

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ
فَيُؤْمِنُوا بِهِۦ فَتُخْبِتَ لَهُۥ قُلُوبُهُمْ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ
لَهَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوٓا إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٥﴾

56. Og de vantro vil ikke ophøre med at være i tvivl om det, indtil (dommens) time pludselig kommer til dem, eller der til dem kommer en uhyggelig dags straf.

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِى مِرْيَةٍ مِّنْهُ حَتَّىٰ
تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابُ يَوْمٍ
عَقِيمٍ ﴿٥٦﴾

57. Kongedømmet tilhører på den dag Allah. Han vil dømme mellem dem, og så vil de . der tror og handler retfærdigt, være i lyksalighedens haver [14].

الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِّلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ۚ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّٰلِحَٰتِ فِى جَنَّٰتِ النَّعِيمِ ﴿٥٧﴾

58. Og de, som var vantro og forkastede Vore tegn, vil få en beskæmmende straf.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِـَٔايَٰتِنَا فَأُولَٰٓئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥٨﴾ ع ١٤

59. Og de, som er flygtet (fra deres hjem) for Allahs sag [d.v.s. for religionens skyld] og som så bliver dræbt eller dør, dem vil Allah visselig skænke et godt og skønt underhold, og Allah

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِى سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوٓا أَوْ
مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ

[13] Det er forkert at tro, at sataner eller andre kan blande sig i åbenbaringen og ændre den. Gud har erklæret, at Han vil beskytte den mod ethvert indgreb, se 15:10 og 72:27-29. Smlgn. også 53:21, noten.

[14] Gud har altid magten, men på dommens dag vil dette være anerkendt af alle.

er sandelig den Bedste af dem, som skænker underhold.

خير الرازقين ۝٥٩

60. Han vil visselig lade dem få en indgang, som de vil være tilfredse med. Og Allah er visselig Alvidende, Mild [15].

ليدخلنهم مدخلا يرضونه ۗ وإن الله لعليم
حليم ۝٦٠

61. Sådan (vil det være). Og den, der gengælder med det samme, som han er blevet ramt med, og der så begås overgreb mod ham, ham vil Allah visselig hjælpe; thi Allah er Den, der udsletter (synder), den Tilgivende.

ذلك ۖ ومن عاقب بمثل ما عوقب به ثم بغي
عليه لينصرنه الله ۗ إن الله لعفو غفور ۝٦١

62. Denne (gengældeseslov virker), fordi Allah lader natten gå over i dag og lader dagen gå over i nat, og fordi Allah er Althørende, Altseende [16].

ذلك بأن الله يولج الليل في النهار ويولج
النهار في الليل وأن الله سميع بصير ۝٦٢

63. Det er fordi Allah er sandheden, og fordi det, de påkalder ved siden af Ham, er løgn, og fordi Allah er den Ophøjede, den Store.

ذلك بأن الله هو الحق وأن ما يدعون من
دونه هو الباطل وأن الله هو العلي الكبير ۝٦٣

64. Har du ikke set, at Allah sender vand ned fra himlen, så jorden bliver grøn? Sandelig, Allah er Den, der kender de mindste og fineste ting, Den, der har viden (om alle ting).

ألم تر أن الله أنزل من السماء ماء فتصبح
الأرض مخضرة ۗ إن الله لطيف خبير ۝٦٤

65. Ham tilhører (alt) hvad der er i himlene og (alt) hvad der er på jorden, og Allah er sandelig den Uafhængige, den Lovpriste.

له ما في السماوات وما في الأرض ۗ وإن الله
لهو الغني الحميد ۝٦٥ ع

66. Har du ikke set, at Allah har underlagt jer (alt) hvad der er på jorden, og skibene, der sejler på havet på Hans befaling. Og Han holder

ألم تر أن الله سخر لكم ما في الأرض والفلك
تجري في البحر بأمره ويمسك السماء أن تقع

---

[15] De, som måtte flygte fra Makka, vil vende sejrrige tilbage.

[16] Det er en historisk lov, at nationer går til grunde og andre opstår og vinder styrke og glans, hvorefter tilbagegangen sætter ind. Her får vi at vide, at denne lov for kulturernes opblomstring og forfald bygger på moralsk grundlag (se foreg. vers). Dette vers profeterer om Islâms opblomstring og de vantros nederlag.

himlen [eller: regnen] tilbage, så den ikke falder på jorden undtagen med Hans vilje. Sandelig, Allah er Nådig (og) Barmhjertig mod mennesker.

عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ
رَحِيمٌ ﴿٦٥﴾

67. Og Han er Den, der gav jer liv, og derpå vil Han lade jer dø og så give jer liv igen. Sandelig, mennesket er utaknemmeligt.

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ۗ
إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٦٦﴾

68. For ethvert folk har Vi indstiftet offerriter (og andre riter), som de følger. Lad dem da ikke strides med dig i denne sag. Men kald du (dem) til din Herre, thi du er visselig den (eneste af alle), der følger den rette vejledning.

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ ۖ فَلَا يُنَازِعُنَّكَ
فِي الْأَمْرِ ۚ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ ۖ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى
مُسْتَقِيمٍ ﴿٦٧﴾

69. Men hvis de (alligevel) strides med dig, så sig: Allah ved bedst, hvad I gør.

وَإِنْ جَادَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾

70. Allah vil dømme mellem jer på opstandelsens dag i (alt), hvad I har afvigende meninger om.

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ
تَخْتَلِفُونَ ﴿٦٩﴾

71. Véd du ikke, at Allah véd, hvad der er i himlene og på jorden; thi det er (altsammen bevaret) i en bog. Det er visselig let for Allah.

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۗ
إِنَّ ذَٰلِكَ فِي كِتَابٍ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧٠﴾

72. Og de tilbeder ved siden af Allah det, som Han ikke har åbenbaret nogen fuldmagt for, og som de ikke (af sig selv) har nogen viden om. Og de uretfærdige vil ikke have nogen hjælper.

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَ
مَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ ۗ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٧١﴾

73. Og når Vore klare tegn forelæses for dem, vil du se fornægtelsen i de vantros ansigter. De er på nippet til at overfalde dem, der forelæser dem Vore tegn. Sig: Skal jeg fortælle jer om noget værre end dette? (Det er) ilden!

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ
الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ ۖ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ
يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا ۗ قُلْ أَفَأُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ

Allah har lovet den til de vantro. Og et slet bestemmelsessted er det.

ذٰلِكُمُ ۗ النَّارُ ۗ وَعَدَهَا اللّٰهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۗ وَبِئْسَ
الْمَصِيْرُ ﴿٧٣﴾

74. O I mennesker, en lignelse præges (for jer), lyt derfor til den. Sandelig, de (falske guder). I påkalder ved siden af Allah, kan ikke skabe (så meget som) en flue, selv om de også sluttede sig sammen om det, og hvis fluen fløj bort med noget, så ville de ikke kunne redde det fra den. Svag er den, der søger, og den, der søges [d.v.s. både afgudsdyrkeren og afguden].

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوْا لَهٗ ؕ اِنَّ
الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَنْ يَّخْلُقُوْا ذُبَابًا
وَّلَوِ اجْتَمَعُوْا لَهٗ ؕ وَاِنْ يَّسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا
لَّا يَسْتَنْقِذُوْهُ مِنْهُ ؕ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوْبُ ﴿٧٤﴾

75. De vurderer ikke Allah på rette vis. Sandelig, Allah er Stærk, Mægtig.

مَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴿٧٥﴾

76. Allah udvælger (Sine) sendebud blandt englene og menneskene; thi Allah er Althørende, Altseende [17].

اَللّٰهُ يَصْطَفِيْ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا وَّمِنَ النَّاسِ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌۢ بَصِيْرٌ ﴿٧٦﴾

77. Han ved, hvad der er foran dem og hvad der er bag dem, og til Allah vender alle ting tilbage.

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ
الْاُمُوْرُ ﴿٧٧﴾

78. O I troende, bøj jer og kast jer ned og tilbed jeres Herre, og gør det gode, at I måske må udvikle jer (til det bedre) [18].

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا ارْكَعُوْا وَاسْجُدُوْا وَاعْبُدُوْا
رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۩ ﴿٧٨﴾ السجدة

79. Og stræb for Allah(s sag) med den rette stræben. Han har udvalgt jer og ikke lagt nogen knugende byrde på jer i religionen, jeres faders Abrahams tro. Han har kaldt jer muslimer før og (også) i denne (Bog), for at Sendebudet [Muhammad] må være vidne for jer, og I må være vidner for

وَجَاهِدُوْا فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهٖ ؕ هُوَ اجْتَبٰىكُمْ
وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّيْنِ مِنْ حَرَجٍ ؕ مِلَّةَ
اَبِيْكُمْ اِبْرٰهِيْمَ ؕ هُوَ سَمّٰىكُمُ الْمُسْلِمِيْنَ ۙ مِنْ
قَبْلُ وَفِيْ هٰذَا لِيَكُوْنَ الرَّسُوْلُ شَهِيْدًا عَلَيْكُمْ

[17] Verset viser, at Gud altid vil sende Sine profeter til jorden. Hvis Han i dag stadig sender Sine engle (og det siger Qur'ânen mange steder, Han gør), så er adgangen ikke spærret for nye profeter (såfremt de følger Muhammad). Formen: *jastafi* bruges da også enten om nutid eller fremtid, således at verset siger: 1) Allah sender altid eller 2) Allah vil sende. Den første oversættelse er den rigtige.

[18] Ved recitation og bøn følger *sadjda*.

menneskene. Og oprethold bønnen og betal Zakât. Og hold fast ved Allah. Han er jeres Beskytter. Hvor udmærket en Beskytter, og hvor udmærket en Hjælper [19].

وَتَكُونُوا شُهَدَآءَ عَلَى النَّاسِ ۚ فَأَقِيمُوا الصَّلَوٰةَ
وَآتُوا الزَّكَوٰةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَىٰكُمْ ۖ فَنِعْمَ
الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٧٨﴾ ع

[19] At Gud kaldte Islâms tilhængere *muslimer* før Qur'ânens åbenbarelse, kan betyde, at alle i deres rette gudsforhold har været muslimer, d.v.s. dem, der underkastede sig Guds vilje. Der hentydes måske også til Guds løfte i Biblen om at skænke Sine tjenere et nyt navn (se Jesaia 62:2 og 65:15), nemlig Muslim, der som navn er nyt, men som betegner det ældgamle, rette forhold til Gud.

AL-MU'MINÛN
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بسم الله الرحمن الرحيم ①

[18. del]

2. De troende vil visselig udvikle sig (fra trin til trin),

قد أفلح المؤمنون ②

3. De, som er ydmyge i deres bønner,

الذين هم في صلاتهم خاشعون ③

4. Og som vender sig bort fra det, der er forfængeligt.

والذين هم عن اللغو معرضون ④

5. Og de, som er aktive til (at betale) zakât [egt. renselse, dernæst renselse af sin ejendom ved at ofre af den].

والذين هم للزكاة فاعلون ⑤

6. Og de, som vogter deres kønsdrift,

والذين هم لفروجهم حافظون ⑥

7. Undtagen når det drejer sig om deres hustruer eller deres kvindelige krigsfanger [hvad deres højrehænder besidder eller har magt over], for så skal de ikke dadles.

إلا على أزواجهم أو ما ملكت أيمانهم فإنهم غير ملومين ⑦

8. Men den, der begærer ud over dette, er en overtræder.

فمن ابتغى وراء ذلك فأولئك هم العادون ⑧

9. Og de, som vogter opmærksomt på deres tillidsposter og deres pagter,

والذين هم لأماناتهم وعهدهم راعون ⑨

10. Og de, som vogter over deres bønner (for at holde dem til rette tid og i den foreskrevne form),

والذين هم على صلواتهم يحافظون ⑩

11. Sådanne er de, som vil arve,

أولئك هم الوارثون ⑪

12. Arve paradiset, hvori de skal forblive.

الذين يرثون الفردوس هم فيها خالدون ⑫

13. Vi har visselig skabt mennesket af et udtræk af ler.

ولقد خلقنا الإنسان من سلالة من طين ⑬

14. Derpå har Vi gjort det til en dråbe på et sikkert sted.

ثُمَّ جَعَلْنَٰهُ نُطْفَةً فِى قَرَارٍ مَّكِينٍ ١٣

15. Derpå skabte Vi dråben om til sammenløbet blod og omskabte det sammenløbne blod til en klump. Så skabte Vi knogler ud af denne klump. Derpå dækkede Vi knoglerne med kød. Og så udviklede Vi det til en anden skabning (med sjæl). Velsignet være da Allah, den Bedste af alle skabere [1].

ثُمَّ خَلَقْنَا ٱلنُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا ٱلْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا ٱلْمُضْغَةَ عِظَٰمًا فَكَسَوْنَا ٱلْعِظَٰمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَٰهُ خَلْقًا ءَاخَرَ فَتَبَارَكَ ٱللَّهُ أَحْسَنُ ٱلْخَٰلِقِينَ ١٤

16. Så må I sandelig derefter dø,

ثُمَّ إِنَّكُم بَعْدَ ذَٰلِكَ لَمَيِّتُونَ ١٥

17. (Men) derpå skal I visselig oprejses på opstandelsens dag.

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ تُبْعَثُونَ ١٦

18. Og Vi har visselig skabt over jer syv himmelsfærer, og Vi er ikke ligegyldige med skabelsen [2].

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَآئِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ ٱلْخَلْقِ غَٰفِلِينَ ١٧

19. Og Vi sender vand ned fra himlen efter mål, og Vi lader det blive i jorden, og Vi er visselig i stand til at tage det bort (igen). [eller: det er visselig Os, der bestemmer dets forsvinden (igen)].

وَأَنزَلْنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءًۢ بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّٰهُ فِى ٱلْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍۭ بِهِۦ لَقَٰدِرُونَ ١٨

20. Og Vi fremkaldte ved dets hjælp haver for jer med daddelpalmer og druer. I dem har I mange frugter, og af dem spiser I.

فَأَنشَأْنَا لَكُم بِهِۦ جَنَّٰتٍ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَٰبٍ لَّكُمْ فِيهَا فَوَٰكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ١٩

21. Og (Vi frembragte) et træ, som springer frem af Sinais bjerg, (og) som

وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِن طُورِ سَيْنَآءَ تَنۢبُتُ بِٱلدُّهْنِ

[1] Læg mærke til, at både menneskets åndelige udvikling (v.2-12) omfatter 7 trin ligesom dets tidligere materielle (fysiske) udvikling (v.13-15). Se også v.18, hvor der omtales 7 himle eller 7 stadier eller veje (tarâ'iqa) i himlen over os. I v.15 kan der være tale om menneskets udvikling i moders liv eller dets udvikling fra én celle til homo sapiens (det tænkende menneske).

[2] *Tarîqa* betyder: 'vej, kurs, regel, opførsel, linie, stribe, himmelstadium, væv' (Lane & Aqrab). Det er muligt, der her hentydes til de 7 hovedplaneter i vort solsystem. Men verset kan også forstås udelukkende i billedlig forstand i sammenhæng med den foregående skildring af menneskets syv-fasede åndelige udvikling, hvor 7. fase eller stadium er paradiset.

frembringer olie og en dyppelse for de spisende [3].

وَصِبْغٍ لِّلْآكِلِينَ ﴿٢١﴾

22. Og der er visselig (også) en lære for jer i kvæget. Vi giver jer at drikke af det, som er i deres indre, og I har megen (anden) gavn af dem, og I spiser (også) af dem [4].

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۖ نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِي بُطُونِهَا
وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٢﴾

23. Og på dem og på skibene bliver I båret.

وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

24. Og Vi sendte visselig Noah til hans folk, og han sagde: O mit folk, tjen Allah. I har ikke nogen gud undtagen Ham. Vil I da ikke være gudfrygtige (og retfærdige)?

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٤﴾

25. Og anførerne for de vantro i hans folk sagde: Denne er kun en dødelig ligesom jer. Han ønsker at vinde anseelse fremfor jer. Og hvis Allah havde villet, havde Han visselig sendt engle ned (med ham). Vi har ikke hørt om noget sådant blandt vore forfædre.

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ
مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَن يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنزَلَ
مَلَائِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾

26. Han er kun en mand, der er besat. Vent derfor angående han en tidlang.

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٢٦﴾

27. (Noah) sagde: Min Herre, hjælp mig, for de har forkastet mig.

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٢٧﴾

[3] Foruden den åndelige retledning, der kom fra Sinai, henvises der her også bogstaveligt til olivenolies fortrin for andre fedtstoffer. Den nyere ernæringsvidenskab er blevet klar over dette i vore dage.

[4] Verset viser, at også det foregående har både en fysisk og en åndelig mening. Ligesom græs og hø omdannes til mælk i kvægets indre, må vores fornuft hjælpes af åbenbaringen, for at den kan blive nyttig for os. V. 19 peger i lignelsen om det livgivende vand netop på åbenbaringens rolle. Guds åbenbaring stiger ned til Profeten, og gennem hans virke skabes der liv i de (åndeligt) døde. Verset indeholder også en profeti om, at der vil komme en dag for Islâm, hvor der ikke er andet end ordene tilbage af Qur'ânen og ikke andet end navnet tilbage af Islâm som Profeten har formuleret det. På den tid vil den Forjættede Reformator komme (se også 62:4). V. 21 fortæller, at Sinai-bjerget både betød fysisk og åndelig føde for Israel og minder os om profetien om Jesus og Muhammad, som Moses bragte (se 5. Moseb.33:2. Paran ligger i Arabien).

28. Så åbenbarede Vi til ham: Byg arken under Vore øjne og Vor åbenbaring, og når Vor befaling kommer og (jordens) kilder sprudler, så bring ind i den et par af enhver art og din familie, undtagen dem, som (dommens) ord allerede har lydt over. Og tal ikke til Mig om de uretfærdige, thi de skal druknes.

فَأَوْحَيْنَآ إِلَيْهِ أَنِ ٱصْنَعِ ٱلْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا
فَإِذَا جَآءَ أَمْرُنَا وَفَارَ ٱلتَّنُّورُ فَٱسْلُكْ فِيهَا مِن
كُلٍّ زَوْجَيْنِ ٱثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ
ٱلْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَٰطِبْنِى فِى ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓا۟ إِنَّهُم
مُّغْرَقُونَ ﴿٢٨﴾

29. Og når du befinder dig i arken, du og de, som er med dig, så sig: Al lovprisning tilkommer (alene) Allah, som reddede os fra det uretfærdige folk.

فَإِذَا ٱسْتَوَيْتَ أَنتَ وَمَن مَّعَكَ عَلَى ٱلْفُلْكِ فَقُلِ
ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى نَجَّىٰنَا مِنَ ٱلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٢٩﴾

30. Og (når vandet er sunket og du vil stige ned, så) sig: Min Herre, lad mig lande (med) en velsignet landing, og Du er den Bedste af dem, der bringer folk i land [5].

وَقُل رَّبِّ أَنزِلْنِى مُنزَلًا مُّبَارَكًا وَأَنتَ خَيْرُ
ٱلْمُنزِلِينَ ﴿٣٠﴾

31. Sandelig, i dette er der tegn, og Vi prøvede visselig (Noahs folk).

إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ وَإِن كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٣١﴾

32. Og så frembragte Vi efter dem en anden generation.

ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنۢ بَعْدِهِمْ قَرْنًا ءَاخَرِينَ ﴿٣٢﴾

33. Og Vi sendte iblandt dem et sendebud fra deres egne rækker, (som sagde): Tjen Allah (alene). I har ikke nogen gud undtagen Ham. Vil I da ikke frygte (Gud) [ordret: vil I da ikke tage Gud til skjold] [6]?

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ أَنِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ مَا لَكُم
مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥٓ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٣﴾ ع

34. Og førerne for hans folk, som var vantro og forkastede mødet (med Gud) i det kommende, som Vi havde ladet leve overdådigt i det herværende liv, sagde: Dette er kun en dødelig ligesom jer selv. Han spiser det samme,

وَقَالَ ٱلْمَلَأُ مِن قَوْمِهِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَكَذَّبُوا۟ بِلِقَآءِ
ٱلْءَاخِرَةِ وَأَتْرَفْنَٰهُمْ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا مَا هَٰذَآ إِلَّا بَشَرٌ
مِّثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا

[5] Ordene anvendes som bøn af rejsende.

[6] Jvf. 9:118 'der er ingen tilflugt fra Allah undtagen hos Ham'.

som I spiser, og han drikker det samme, som I drikker.

تَشْرَبُونَ ۝٣٣

35. Og hvis I adlyder et dødeligt menneske som jer selv, så vil I visselig være tabere.

وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا لَخَاسِرُونَ ۝٣٤

36. Lover han jer, at I, når I er døde og er blevet til støv og knogler, skal bringes ud (af døden til nyt liv)?

أَيَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا
أَنَّكُمْ مُخْرَجُونَ ۝٣٥

37. Fjernt, fjernt (fra sandheden) er det, I er blevet lovet.

هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ۝٣٦

38. Der er kun dette vort nærværende liv: vi dør, men (nu) lever vi, og vi skal ikke oprejses (når vi engang er døde).

إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ
بِمَبْعُوثِينَ ۝٣٧

39. Han er kun en mand, som har opdigtet en løgn om Allah, og vi vil ikke tro på ham.

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ
لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ۝٣٨

40. Han sagde: Min Herre, hjælp mig, for de har forkastet mig.

قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ۝٣٩

41. (Gud) sagde: Om kort tid, så skal de visselig blive angerfulde.

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ۝٤٠

42. Og straffen greb dem i sandhed [eller: retfærdigt], og Vi gjorde dem til (værdiløst) halm. Forbandet [egt: fjernt] være da det uretfærdige folk.

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً
فَبُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝٤١

43. Så frembragte Vi andre generationer efter dem.

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ۝٤٢

44. Intet folk kan gå forud for sin fastsatte tid, ejheller kan det blive tilbage.

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ۝٤٣

45. Så sendte Vi Vore sendebud, det ene efter det andet. Hver gang der til et folk kom dets sendebud, forkastede de ham. Så lod Vi dem følge hinanden (i tilintetgørelsen), og Vi gjorde dem

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَا كُلَّ مَا جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا
كَذَّبُوهُ فَأَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ

til (sagn og) fortællinger. Forbandet være da de folk, som ikke tror.

فَبُعْدًا لِّقَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٥﴾

46. Og derefter sendte Vi Moses og hans broder Aron med Vore tegn og en åbenbar fuldmagt

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٤٦﴾

47. Til Farao og hans førere. Men de var hovmodige, og de var et overlegent folk.

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٧﴾

48. Og de sagde: Skulle vi tro på to mennesker som os selv, når deres folk (ovenikøbet) er vore slaver?

فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ ﴿٤٨﴾

49. Så de forkastede dem og blev ødelagt.

فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٤٩﴾

50. Og Vi gav visselig Moses Bogen [d.v.s. Torahen], for at de måske kunne retledes.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٥٠﴾

51. Og Vi gjorde (Jesus) Marias søn og hans moder til et tegn, og Vi skænkede dem tilflugt i et højland med dale og strømmende vand [7].

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٥١﴾

52. O I sendebud, spis af de gode og rene ting, og handl retfærdigt, thi Jeg ved, hvad I gør.

يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥٢﴾

53. Og sandelig, denne jeres menighed er én menighed og Jeg er jeres

وَإِنَّ هَٰذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ

---

[7] Efter at være frelst fra døden på korset drog Jesus mod øst for at finde de 10 tabte stammer (Johs. 10:16). Højlandet med dal og strømme kan ikke være hverken Ægypten eller Syrien. Beskrivelsen passer derimod udmærket på Kashmir, i hvis hovedstad profeten *Jus Asaf* [Jesus Samleren (af de tabte stammer)] efter gammel folkelig tradition ligger begravet. Dette bekræftes af Nehru i hans 'Glimpses of World History'. Det ældgamle hindu-skrift (der dateres tilbage til ca. år 115 e.v.t.) 'Bhavishya Maha Purana', p. 282 (oversat af Dr. Shiv Nath Shastri) fortæller: 'En dag drog Radja Shalewahin til et land i Himalaya. Der så han en Radja fra Sakaerne (de fremmede) i Wein, som var lys af hudfarve og bar hvide klæder. Radjaen spurgte ham, hvem han var. Han svarede, at han var *Jus Asaf* og var født af en kvinde (efter en anden rapport: af en jomfru)... Radjaen spurgte ham om hans religion. Han svarede: Det er kærlighed, sandhed og hjertets renhed og af den grund kaldes jeg 'Îsâ Masîh (d.v.s. Jesus Messias).'

De foreg. vers fortæller om, hvordan Noah og Moses blev frelst. Verset om Jesus drejer sig derfor også om hans redning (nemlig fra den truende korsdød).

Herre, tag derfor Mig (alene) som Beskytter.

فَاتَّقُونِ ﴿٥٢﴾

54. Men de adsplittedes indbyrdes i deres sag (og blev) partier. Og ethvert parti glædede sig over det, de havde.

فَتَقَطَّعُوٓا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ زُبُرًا ۖ كُلُّ حِزْبٍۭ بِمَا لَدَيْهِمْ
فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾

55. Men efterlad dem i deres forvirring indtil et vist tidspunkt.

فَذَرْهُمْ فِى غَمْرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٤﴾

56. Mon de mener, at Vi, når Vi forsyner dem med rigdom og børn,

أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُم بِهِۦ مِن مَّالٍ وَبَنِينَ ﴿٥٥﴾

57. (Dermed) kun fremskynder de gode ting for dem? Nej, de opfatter det ikke.

نُسَارِعُ لَهُمْ فِى ٱلْخَيْرَٰتِ ۚ بَل لَّا يَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾

58. Sandelig, de som tager vare (på deres handlinger) af frygt for deres Herre,

إِنَّ ٱلَّذِينَ هُم مِّنْ خَشْيَةِ رَبِّهِم مُّشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾

59. Og de, som tror på deres Herres tegn,

وَٱلَّذِينَ هُم بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾

60. Og de, som ikke sætter (nogen eller noget) op ved siden af deres Herre,

وَٱلَّذِينَ هُم بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

61. Og de, som giver, hvad de giver, medens deres hjerter skælver, fordi de skal vende tilbage til deres Herre -

وَٱلَّذِينَ يُؤْتُونَ مَآ ءَاتَوا۟ وَّقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ
إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَٰجِعُونَ ﴿٦٠﴾

62. Sådanne (er det som) haster til gode gerninger, og som overgår (andre) i dem.

أُو۟لَٰٓئِكَ يُسَٰرِعُونَ فِى ٱلْخَيْرَٰتِ وَهُمْ لَهَا سَٰبِقُونَ ﴿٦١﴾

63. Og Vi bebyrder ingen sjæl over dens evne, og hos Os er der en bog, som taler sandhed, og de skal ikke lide uret.

وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۖ وَلَدَيْنَا كِتَٰبٌ يَنطِقُ
بِٱلْحَقِّ ۚ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

64. Nej, deres hjerter er indhyllet, så de ikke forstår denne (bog) [eller: deres hjerter er i trængsel på grund af dette], og de har andre handlinger ved siden af disse, som de øver.

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِى غَمْرَةٍ مِّنْ هَٰذَا وَلَهُمْ أَعْمَٰلٌ
مِّن دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَٰمِلُونَ ﴿٦٣﴾

65. Indtil de, når Vi griber dem af dem, der lever overdådigt, med straffen, begynder at råbe om hjælp.

حتى إذا أخذنا مترفيهم بالعذاب إذا هم يجأرون ﴿٦٥﴾

66. Råb ikke om hjælp i dag, thi I vil ikke blive hjulpet af Os.

لا تجأروا اليوم إنكم منا لا تنصرون ﴿٦٦﴾

67. Mine tegn blev visselig forelæst jer, men I vendte om på jeres hæle,

قد كانت آياتي تتلى عليكم فكنتم على أعقابكم تنكصون ﴿٦٧﴾

68. Idet I var hovmodige (og) tilbragte natten med snak om den(ne Qur'ân), medens I talte forvrøvlet.

مستكبرين به سامرا تهجرون ﴿٦٨﴾

69. Mon de da ikke vil betænke det (guddommelige) ord, eller er der kommet noget til dem, som ikke kom til deres forfædre?

أفلم يدبروا القول أم جاءهم ما لم يأت آباءهم الأولين ﴿٦٩﴾

70. Eller kender de ikke deres sendebud, så de fornægter ham?

أم لم يعرفوا رسولهم فهم له منكرون ﴿٧٠﴾

71. Eller siger de: Han er besat? Nej, han er kommet med sandheden, men de fleste af dem afskyr sandheden.

أم يقولون به جنة بل جاءهم بالحق وأكثرهم للحق كارهون ﴿٧١﴾

72. Og hvis sandheden skulle følge deres begær, så ville visselig himlene og jorden være fordærvet og (alle) som var i dem. Nej, Vi har givet dem deres formaning, men de vender sig bort fra deres formaning.

ولو اتبع الحق أهواءهم لفسدت السماوات والأرض ومن فيهن بل أتيناهم بذكرهم فهم عن ذكرهم معرضون ﴿٧٢﴾

73. Eller beder du dem om nogen belønning? Men din Herres belønning er bedst, og Han er Den Bedste af alle forsørgere.

أم تسألهم خرجا فخراج ربك خير وهو خير الرازقين ﴿٧٣﴾

74. Og du [Muhammad] kalder dem visselig til en ret vej.

وإنك لتدعوهم إلى صراط مستقيم ﴿٧٤﴾

75. Og visselig, de, som ikke tror på det kommende (liv), afviger fra vejen.

وإن الذين لا يؤمنون بالآخرة عن الصراط لناكبون ﴿٧٥﴾

76. Og selv om Vi viste dem barmhjertighed og fjernede det onde, der

ولو رحمناهم وكشفنا ما بهم من ضر للجوا

er i dem, så ville de vandrende i blinde fremture i deres overtrædelse.

فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ٧٥

77. Og Vi greb dem visselig med straffen, men de ydmygede sig ikke for deres Herre, og de bad ikke underdanigt.

وَلَقَدْ أَخَذْنٰهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ
وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ٧٦

78. (Sådan vil det være) indtil de, når Vi over dem åbner porten til en streng straf, begynder at fortvivle derover.

حَتّٰٓى إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ٧٧

79. Og Han er Den, der har skabt for jer ører og øjne og hjerter, (men) I er kun lidet taknemmelige [eller: det var kun lidet, om I viste taknemmelighed].

وَهُوَ الَّذِىٓ أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْـِٔدَةَ
قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ٧٨

80. Og Han er det, Som har spredt jer ud over jorden, og til Ham skal I vende tilbage.

وَهُوَ الَّذِى ذَرَأَكُمْ فِى الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ٧٩

81. Og Han er det, Som skænker liv og giver død, og Han har magt over nattens og dagens skiften. Vil I da ikke forstå?

وَهُوَ الَّذِى يُحْيِى وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ الَّيْلِ وَ
النَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ٨٠

82. Nej, de siger det samme, som de tidligere (folk) sagde.

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ٨١

83. De siger: Mon vi, når vi er døde og blevet til støv og ben, mon vi så virkelig skal oprejses igen?

قَالُوٓا أَءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَءِنَّا
لَمَبْعُوثُونَ ٨٢

84. Sandelig, vi og vore fædre er blevet lovet dette før. Det er ikke andet end de fordums (folks) historier.

لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَءَابَآؤُنَا هٰذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هٰذَآ
إِلَّآ أَسٰطِيرُ الْأَوَّلِينَ ٨٣

85. Sig (til dem): Hvem tilhører jorden og alle på den, hvis I ved (det)?

قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَآ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ٨٤

86. De vil svare: Allah. Sig: Vil I da ikke huske (det)?

سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ٨٥

87. Sig: Hvem er de syv himles Herre og den vældige trones Herre?

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ ٨٦

88. De vil sige: (Det er altsammen) Allahs. Sig: Vil I da ikke tage Ham som Beskytter?

سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ ۚ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٨﴾

89. Sig: I Hans hånd er herredømmet over alle ting, og Han beskytter (andre), men der er ingen beskyttelse mod Ham, hvis I ved (det)?

قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا
يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

90. De vil sige: (Alt dette er) Allahs. Sig: Hvorfor er I så (som) forheksede (af jeres såkaldte 'medguder')?

سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ ۚ قُلْ فَأَنَّىٰ تُسْحَرُونَ ﴿٩٠﴾

91. Men nej, Vi har bragt dem sandheden, og de er visselig løgnere.

بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩١﴾

92. Allah har ikke antaget Sig nogen søn, og der er ikke nogen gud sammen med Ham. Så ville enhver gud visselig have taget (til sig), hvad han (selv) havde skabt, og nogle af dem ville have besejret andre (af disse formentlige 'guder'). Allah er fri fra alle (sådanne) mangler og (højt) hævet over, hvad de tilskriver (Ham).

مَا اتَّخَذَ اللّٰهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ
إِلٰهٍ ۚ إِذًا لَذَهَبَ كُلُّ إِلٰهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا بَعْضُهُمْ
عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٩٢﴾

93. Han, Som kender det skjulte og det åbenbare, højt hævet er Han over det, de sætter ved siden af (Ham).

عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٣﴾ ع

94. Sig: Min Herre, hvadenten Du viser mig det, Du har lovet dem [eller: truet dem med], (eller Du ikke gør det,)

قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيَنِّي مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٤﴾

95. Min Herre, så anbring mig ikke blandt det uretfærdige folk.

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٩٥﴾

96. Og Vi har visselig magt til at vise dig, hvad Vi lover dem [eller: truer dem med].

وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَادِرُونَ ﴿٩٦﴾

97. Driv det onde bort med det, som er bedst. Vi ved bedst, hvad de tilskriver (Os).

ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةَ ۚ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا
يَصِفُونَ ﴿٩٧﴾

98. Og sig: Min Herre, jeg søger min tilflugt hos Dig fra satanernes tilskyndelser.

وَقُلْ رَّبِّ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ هَمَزٰتِ الشَّيٰطِيْنِ ﴿٩٨﴾

99. Og jeg søger tilflugt hos Dig, min Herre, at de ikke kommer mig nær.

وَاَعُوْذُ بِكَ رَبِّ اَنْ يَّحْضُرُوْنِ ﴿٩٩﴾

100. (De fortsætter deres onde kurs) indtil, en af dem, når døden kommer til ham, siger: Min Herre, send mig tilbage (til mit forrige liv),

حَتّٰۤى اِذَا جَآءَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُوْنِ ﴿١٠٠﴾

101. For at jeg måske kan handle retfærdigt i det, jeg har efterladt. Men nej, det er kun et (tomt) ord, han taler. Og bagved dem, (som er døde), skal der være en (uoverstigelig) skranke indtil den dag, de oprejses (fra de døde) [8].

لَعَلِّيْۤ اَعْمَلُ صَالِحًا فِيْمَا تَرَكْتُ كَلَّا ؕ اِنَّهَا كَلِمَةٌ
هُوَ قَآئِلُهَا ؕ وَمِنْ وَّرَآئِهِمْ بَرْزَخٌ اِلٰى يَوْمِ
يُبْعَثُوْنَ ﴿١٠١﴾

102. Når der så stødes i trompeten, vil der ikke på den dag være slægtskabsbånd imellem dem (som kan redde dem) [eller: som de bare kan tænke på], og de vil ikke spørge efter hinanden.

فَاِذَا نُفِخَ فِى الصُّوْرِ فَلَاۤ اَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ
وَّلَا يَتَسَآءَلُوْنَ ﴿١٠٢﴾

103. Og de, hvis vægtskåle er tunge (af gode gerninger), de er de lykkelige [eller: de, der har udviklet (deres talenter)].

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِيْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿١٠٣﴾

104. Men de, hvis vægtskåle er lette, de har mistet sig selv. I helvede skal de forblive.

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِيْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْۤا
اَنْفُسَهُمْ فِىْ جَهَنَّمَ خٰلِدُوْنَ ﴿١٠٤﴾

105. Ilden skal svide deres ansigter, og de skal lave grimasser der.

تَلْفَحُ وُجُوْهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيْهَا كٰلِحُوْنَ ﴿١٠٥﴾

106. (Og der vil blive sagt til dem): Mon ikke Mine tegn blev forelæst jer? Men I forkastede dem.

اَلَمْ تَكُنْ اٰيٰتِىْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا
تُكَذِّبُوْنَ ﴿١٠٦﴾

[8] Sjælevandring eller reinkarnation afvises kontant i Qur'anen.

107. De vil svare: Vor Herre, vores elendighed fik overhånd over os, og vi er et vildfarende folk.

قالوا ربنا غلبت علينا شقوتنا وكنا قوما
ضالين ١٠٧

108. Vor Herre, tag os ud af dette (helvede), og hvis vi så vender tilbage (til vor ondskab), så er vi sandelig uretfærdige.

ربنا أخرجنا منها فإن عدنا فإنا ظالمون ١٠٨

109. (Gud) vil sige: Bort (med jer og bliv) deri, og tal ikke til Mig.

قال اخسئوا فيها ولا تكلمون ١٠٩

110. Der var visselig en del af Mine tjenere, som sagde: Vor Herre, vi tror, tilgiv os derfor, og vis os barmhjertighed, thi Du er den Bedste af de barmhjertige.

إنه كان فريق من عبادي يقولون ربنا آمنا
فاغفر لنا وارحمنا وأنت خير الراحمين ١١٠

111. Men I drev spot med dem, indtil de, (fordi I foragtede dem), fik jer til at glemme Min ihukommelse, medens I (fortsatte og også) lo ad dem.

فاتخذتموهم سخريا حتى أنسوكم ذكري وكنتم
منهم تضحكون ١١١

112. Sandelig, Jeg har i dag belønnet dem, fordi de var udholdende, så at de alene er sejrherrerne.

إني جزيتهم اليوم بما صبروا أنهم هم الفائزون ١١٢

113. (Gud) vil (så) sige: Hvorlænge dvælede I på jorden i åremål?

قال كم لبثتم في الأرض عدد سنين ١١٣

114. De vil svare: Vi dvælede en dag eller en del af en dag, men spørg dem, der fører regnskab [9].

قالوا لبثنا يوما أو بعض يوم فاسأل العادين ١١٤

115. Han vil sige: I dvælede kun kort tid, hvis I bare havde vidst det [10].

قال إن لبثتم إلا قليلا لو أنكم كنتم تعلمون ١١٥

116. Mon I mente, at Vi blot havde skabt jer for spøg [eller: til spøg], og at I ikke skulle vende tilbage til Os.

أفحسبتم أنما خلقناكم عبثا وأنكم إلينا لا
ترجعون ١١٦

[9] Deres liv, der var brugt i sus og dus, i overdrivelser og udskejelser, syntes dem nu ganske kort, da det var uden indhold og mål.

[10] Det guddommelige svar siger, at et liv i luksus og begær i sandhed er kort (fordi det er tomt). Hvis de blot havde forstået det, medens de levede, kunne de have ændret deres kurs.

117. Ophøjet være da Allah, den Sande Konge [eller: Kongen, den Virkelige]. Der er ingen gud undtagen Ham, den strålende trones Herre.

فَتَعَٰلَى ٱللَّهُ ٱلْمَلِكُ ٱلْحَقُّ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ ٱلْعَرْشِ ٱلْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾

118. Men den, der påkalder andre guder sammen med Allah, for hvilke han ikke har noget bevis, hans regnskab er hos hans Herre alene. Sandelig, de vantro vil ikke udvikle sig (mod målet med deres skabelse).

وَمَن يَدْعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ لَا بُرْهَٰنَ لَهُۥ بِهِۦ فَإِنَّمَا حِسَابُهُۥ عِندَ رَبِّهِۦٓ إِنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ ٱلْكَٰفِرُونَ ﴿١١٧﴾

119. Og sig: Min Herre, tilgiv og vis barmhjertighed, og Du er den Bedste af dem, der viser barmhjertighed.

وَقُل رَّبِّ ٱغْفِرْ وَٱرْحَمْ وَأَنتَ خَيْرُ ٱلرَّٰحِمِينَ ﴿١١٨﴾

AL-NÛR
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ①

2. (Dette er) en Sûra, som Vi har åbenbaret og gjort bindende. Og Vi har i den åbenbaret klare tegn, for at I måske ville tænke jer om.

سُورَةٌ أَنزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ②

3. Den kvinde, der bedriver hor, og den mand, der bedriver hor, giv hver enkelt af dem hundrede piskeslag, og hav ikke medlidenhed med dem i (udøvelsen af) Allahs dom, hvis I tror på Allah og den yderste dag. Og lad en flok af de troende være vidner til deres afstraffelse [1].

الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ
جَلْدَةٍ ۖ وَلَا تَأْخُذْكُم بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِن
كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا
طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ③

4. Den mand, der har bedrevet hor, kan kun ægte en kvinde, der har bedrevet hor, eller en afgudsdyrkerske, og den kvinde, der har bedrevet hor, kan kun en mand, der (selv) har bedrevet hor eller er afgudsdyrker, ægte. Og dette er forbudt for de troende.

الزَّانِي لَا يَنكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ
لَا يَنكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ ۚ وَحُرِّمَ ذَٰلِكَ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ ④

5. Og de, som bagvasker dydige kvinder, og som derefter ikke kommer med fire vidner, dem skal I give firs

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ
شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا

---

[1] Nogle muslimer har ment, at straffen for hor i Islâm var stening, som Moseloven foreskrev det (3.Moseb.20:10; 5.Moseb.22:22-24; Johs.8:5). Profeten har i visse tilfælde anvendt denne straf, men det synes at være før åbenbaringen af denne Sûra. I tilfælde, hvor der ikke forelå en åbenbaring, fulgte Profeten sædvanligvis den tidligere lov (nemlig: Torahen). Når en *hadîth* tillægger 'Umar ordene: Der var et vers i Bogen, som foreskrev stening, så må der være tale om visse misforståelser i overleveringen, eller også betyder 'Bogen' her Moseloven. Udtrykket: *adjlidû* (giv pisk) er beslægtet med ordet: *djild* (skind) og viser, at straffen kun må berøre forbryderens hud. Intet ben må lide skade, ejheller de indre organer. At ordene *zânî* og *zânija* er brugt med artikel, lader formode, at det drejer sig om en særlig klasse af forhærdede forbrydere (derfor bruges også participium egt. 'den, der fortsat bedriver hor') mod samfundets orden og hjemmenes ukrænkelighed.

piskeslag og modtog aldrig (mere) vidnesbyrd af dem. Disse er de oprørske [2].

لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ⑤

6. Undtagen dem, der angrer efter dette og forbedrer sig, thi Allah er visselig Tilgivende, Barmhjertig.

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑥

7. Og de, som anklager deres hustruer, og som ikke har vidner undtagen sig selv - en sådans vidnesbyrd skal da være, at han fire gange bevidner ved Allah, at han visselig er sanddru.

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ
إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ
بِاللَّهِ ۙ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ⑦

8. Og den femte (ed) skal være, at Allahs forbandelse kommer over ham, hvis han er en løgner.

وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ
الْكَاذِبِينَ ⑧

9. Men det skal holde straffen borte fra hende, at hun bevidner fire gange ved Allah, at han er en af dem, der lyver.

وَيَدْرَأُ عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ
بِاللَّهِ ۙ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ⑨

10. Og den femte (ed) skal være, at Allahs vrede skal komme over hende, hvis han er en af dem, der taler sandt.

وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ⑩

11. Og hvis det ikke var for Allahs nåde mod jer og Hans barmhjertighed, og at Allah er Den, der vender Sig (til mennesker med Sin barmhjertighed), Alviis, (så ville det være gået jer ilde).

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ
تَوَّابٌ حَكِيمٌ ⑪ ع

12. Sandelig, de, som bragte løgnen (om 'Â'isja) er en gruppe af jeres egne. I skal ikke mene, at det er ondt for jer. Nej, det er godt for jer. Hver enkelt af dem skal få (straffen for) hvad han har erhvervet sig af synden. Og den

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ ۚ لَا تَحْسَبُوهُ
شَرًّا لَكُمْ ۖ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ ۚ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ
مِنَ الْإِثْمِ ۚ وَالَّذِي تَوَلَّىٰ كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ

[2] Straffen for at udbrede falske rygter eller rette falske anklager om et andet menneskes seksualliv er næsten lige så streng som straffen for hor. Med denne vise bestemmelse har Qur'ânen gjort det muligt at udrydde en af samfundets største plager: sladderen.

عَظِيمٌ ۝١١

af dem, som bar hovedansvaret for den(ne sladder), skal få en stor straf [3].

لَّوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَٰذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ۝١٢

13. Hvorfor tænkte de troende mænd og de troende kvinder, da I hørte det, ikke godt om deres egne folk, og (hvorfor) sagde de (ikke): Dette er en åbenbar løgn?

لَّوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ ۚ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَٰئِكَ عِندَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ۝١٣

14. Hvorfor kom de ikke med fire vidner? Men da de ikke kommer med vidnerne, er de sandelig løgnere i Allahs øjne.

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝١٤

15. Og havde det ikke været for Allahs nåde mod jer og Hans barmhjertighed i denne verden og den kommende, så ville en stor straf visselig have ramt jer for (den sladder), I hengav jer voldsomt til.

إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُم مَّا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِندَ اللَّهِ عَظِيمٌ ۝١٥

16. Da I modtog det med jeres tunger og sagde med jeres munde, hvad I ikke havde viden om, og I syntes, at det var noget ubetydeligt, medens det i Allahs øjne var noget alvorligt.

وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُم مَّا يَكُونُ لَنَا أَن نَّتَكَلَّمَ بِهَٰذَا سُبْحَانَكَ هَٰذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ۝١٦

17. Og hvorfor sagde I ikke, da I hørte det: Det er os ikke tilladt [eller: det er ikke passende for os] at tale om det. Hellig er Du. (Vor Gud,) dette er en alvorlig bagvaskelse.

يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَن تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ۝١٧

18. Allah formaner jer, at I aldrig vender tilbage til noget lignende, hvis I er troende.

[3] Der hentydes her til de rygter, der sattes i omløb, da *'Â'isja*, Profetens hustru, under kampagnen mod *Banî Mustaliq* i året 5 (efter Hidjra), var gået ud fra lejren for at søge efter et halsbånd, hun havde tabt. Da hun vendte tilbage til lejren, var hæren marcheret videre, da de, der førte hendes kamel, mente, hun allerede var steget ind i bærekurven. Senere bragte *Safwân* hende tilbage til Madina på sin kamel, idet han selv gik bagefter dyret. (Bukhârî: Kitâb-al-Nikâh). Hyklerne i Madina under ledelse af *'Abdullah ibn Ubajj ibn Salûl* startede en sladderkampagne for at skade Profeten og hans sag, men 'Â'isjas uskyldighed blev bekræftet i en guddommelig åbenbaring, nemlig dette og de flg. vers.

19. Allah gør tegnene klare for jer, og Allah er Alvidende, Alviis.

وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٩﴾

20. Sandelig, de, som ønsker, at skændighed skal sprede sig blandt de troende, vil få en pinefuld straf i denne verden og den kommende. Og Allah véd, men I ved ikke.

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَن تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ
آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾

21. Og havde det ikke været for Allahs nåde mod jer og Hans barmhjertighed, og for at Allah er Mild (og) Barmhjertig, (så ville det være gået jer ilde).

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ
رَحِيمٌ ﴿٢١﴾ ع النصف

22. O I troende, følg ikke i Satans fodspor, og den, der følger i Satans fodspor, (han skal vide), at han visselig påbyder det skændige (i tanker) og det (åbenlyst) onde. Og havde det ikke været for Allahs nåde med jer og Hans barmhjertighed, så ville ikke én af jer nogensinde være ren. Men Allah renser, hvem Han vil [eller: hvem der vil]. Og Allah er Althørende, Alvidende.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۚ وَمَن
يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنكَرِ ۚ
وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَىٰ مِنكُم مِّنْ أَحَدٍ
أَبَدًا وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿٢٢﴾

23. Og de, der besidder rigdom og fylde iblandt jer skal ikke sværge, at de ikke vil give (noget) til de nærtbeslægtede og de fattige og dem, der er udvandret for Allahs sag, men de skal tilgive og glemme. Ønsker I ikke, at Allah skal tilgive jer, og Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنكُمْ وَالسَّعَةِ أَن يُؤْتُوا
أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ
وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا ۗ أَلَا تُحِبُّونَ أَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ ۗ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٣﴾

24. Visselig, de, som bagtaler [eller: falskeligen anklager] dydige troende kvinder, som ikke er sig noget ondt bevidst, er forbandede i denne verden og den kommende, og de vil få en stor straf

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ
لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿٢٤﴾

25. På den dag, da deres tunger og deres hænder og deres fødder skal

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُم

vidne imod dem vedrørende det, de plejede at øve.

بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾

26. På den dag skal Allah betale dem deres sande ret fuldt og helt, og de skal vide, at Allah er den Åbenbare Sandhed.

يَوْمَئِذٍ يُوَفِّيهِمُ اللّٰهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ
اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٢٦﴾

27. Slette ting [eller: slette kvinder] passer til slette mænd, og slette mænd til slette ting [eller: slette kvinder]. Og gode ting til gode mænd, og gode mænd til gode ting. Sådanne er uskyldige i det, de siger. For dem er der tilgivelse og en ærefuld forsyning.

الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ ۖ وَ
الطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ ۚ أُولَٰئِكَ
مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ ۖ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ
كَرِيمٌ ﴿٢٧﴾

28. O I troende, træd ikke ind i andre huse end jeres egne huse, førend I har bedt om tilladelse og har hilst dets indbyggere med fredshilsen. Dette er bedre for jer, at I måske må tænke jer om.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ
حَتَّىٰ تَسْتَأْنِسُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٨﴾

29. Men hvis I ikke finder nogen i det, så træd ikke ind i det, førend der gives jer tilladelse. Og hvis der bliver sagt til jer: Gå tilbage, så gå tilbage. Det er renere for jer. Og Allah ved, hvad I foretager jer.

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ
لَكُمْ ۖ وَإِنْ قِيلَ لَكُمُ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا ۖ هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ ۚ
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

30. Der hviler ikke nogen brøde på jer, om I går ind i ubeboede huse, i hvilke jeres brugsting er. Og Allah ved, hvad I åbenbarer, og hvad I skjuler.

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ ۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا
تَكْتُمُونَ ﴿٣٠﴾

31. Sig til de troende mænd, at de skal sænke deres blikke (når de møder andres kvinder) og bevare deres dyd. Dette er renere for dem. Allah er sandelig vel vidende om, hvad de gør [4].

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ۚ
ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ ۗ إِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣١﴾

32. Og sig til de troende kvinder, at de (på samme vis) skal sænke deres

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ

[4] *jaghudhdhû min absârihim* betyder egt. 'at holde sit blik tilbage (fra at vandre)'.

blikke, (når de ser fremmede mænd), og bevare deres dyd og ikke åbenbare deres (naturlige og kunstige) skønhed, undtagen hvad der er åbenbar af den, og at de skal trække deres hoveddække sammen om deres bryster og ikke åbenbare deres skønhed, undtagen over for deres ægtemænd eller deres fædre eller deres ægtemænds fædre eller deres sønner eller deres ægtemænds sønner eller deres brødre eller deres brorsønner eller deres søstersønner eller deres kvinder eller deres krigsfanger eller deres mandlige tjenere, som ikke besidder nogen kønsdrift, eller børn, som ikke har nogen forståelse af kvinders nøgenhed. Og de skal ikke slå deres fødder sammen (i dans), så at det, de skjuler af deres skønhed, bliver kendt. Og vend jer til Allah allesammen, I troende, for at det måske må gå jer vel [5].

فروجهن ولا يبدين زينتهن الا ما ظهر منها
وليضربن بخمرهن على جيوبهن ولا يبدين
زينتهن الا لبعولتهن او ابآئهن او اباء بعولتهن
او ابنآئهن او ابناء بعولتهن او اخوانهن او
بني اخوانهن او بني اخوتهن او نسآئهن او ما
ملكت ايمانهن او التبعين غير اولي الاربة
من الرجال او الطفل الذين لم يظهروا على عورت
النسآء ولا يضربن بارجلهن ليعلم ما يخفين
من زينتهن وتوبوا الى الله جميعا ايه المؤمنون
لعلكم تفلحون ﴿٣٢﴾

33. Og bortgift enkerne iblandt jer og de retfærdige af jeres mandlige og kvindelige slaver. Hvis de er fattige, så vil Allah gøre dem rige ud af Sin nåde, og Allah er Altomfattende [overmåde Rig], Alvidende.

وانكحوا الايامى منكم والصلحين من عبادكم
وامآئكم ان يكونوا فقرآء يغنهم الله من فضله
والله واسع عليم ﴿٣٣﴾

34. Og lad dem, som ikke finder (veje og midler til) ægteskab, afholde sig, indtil Allah gør dem rige [eller: gør dem selvstændige] ud af Sin nåde. Og de af jeres krigsfanger eller slaver, som ønsker (frigivelses)dokumentet af

وليستعفف الذين لا يجدون نكاحا حتى يغنيهم
الله من فضله والذين يبتغون الكتب مما ملكت

[5] Det foreg. vers viser, at Islâm pålægger mænd den samme sømmelighed som kvinder. Om kvinderne bevæger sig uden for deres huse, skal de bære et hoveddække, som de kan trække sammen om deres ansigter og deres bryst. Deres legeme må i øvrigt også være dækket fra hoved til fod. (Se også 33:60). Som det fremgår af hele sammenhængen i denne Sûra, tjener de forskellige bestemmelser kun til at bevare hjemmets ukrænkelighed og dermed samfundets sundhed. *Ghair ûli-l-Irbah* betyder: 'idioter, folk med nedsatte åndsevner, folk uden kønsdrift' (Lane & Mufradât).

af jer, for dem skal I oprette det, om I ved, at der er noget godt i dem. Og giv dem af Allahs rigdom, som Han har givet jer. Og tving ikke jeres tjenestepiger til hor, hvis de ønsker at bevare (deres dyd), for at søge jer denne verdens goder. Men hvis nogen tvinger dem, så er Allah visselig, efter at de er blevet tvunget, Tilgivende (og) Barmhjertig (mod dem) [6].

أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۖ وَآتُوهُم
مِّن مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ ۚ وَلَا تُكْرِهُوا فَتَيَاتِكُمْ
عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا ۚ وَمَن يُكْرِههُّنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِن بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٣﴾

35. Og Vi har sandelig sendt jer klare tegn og (ligeledes) deres eksempel, som er gået bort før jer, og en formaning til de gudfrygtige og retfærdige.

وَلَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ
خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٤﴾ ع

36. Allah er himlenes og jordens lys. Hans lys' billede er som en niche, i hvilken der er en lampe. Lampen er i et glas. Glasset er som en strålende stjerne, tændt af det velsignede oliventræ, som hverken er østligt eller vestligt: dets olie lyser næsten, selv om ilden ikke berører den. Lys over lys! Allah retleder til Sit lys, hvem Han vil [eller: hvem der vil), og Allah præger lignelserne for menneskene. Og Allah er Vidende om alle ting [7].

اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا
مِصْبَاحٌ ۖ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ ۖ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ
دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ مُّبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ
وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ
نَارٌ ۚ نُّورٌ عَلَىٰ نُورٍ ۗ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ ۚ
وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

37. (Dette lys brænder) i de huse, som Allah har bestemt, at de skal ophøjes og Hans navn ihukommes i

فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ أَن تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ

---

[6] Qur'ânen giver her praktiske retningslinier for en gradvis eliminering af slaveri. For det første ved ægteskab (v. 33) og dernæst ved at give slaverne mulighed for at arbejde sig fri i henhold til en kontrakt. Læg mærke til, at det er en pligt for dem, der har slaver, der arbejder sig fri, at give dem af deres engen formue for at gøre det muligt for dem at etablere sig efter frigivelsen. Derfor gøres der også opmærksom på, at de slaver, der frigives, må være i stand til at arbejde selvstændigt ('om I ved, der er noget godt i dem'). Det forbydes yderligere at bruge slavepiger til utugt.

[7] Verset kaldes *Âjatun-Nûr* (lysverset) og viser bl.a. det fejlagtige i treenighedslæren: den ureflekterede tilskuer vil mene, at både niche, glas og olie skinner, men i virkeligheden er der kun eet lys: Allah.

Eller: lampen, der bringer Allahs lys til verden, er Profeten.

dem. I dem lovpriser Ham såvel morgen som aften

يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٣٦﴾

38. Mænd, som hverken handel eller købslåen holder borte fra Allahs ihukommelse og bønnens opretholdelse og betalingen af zakât. De frygter en dag, hvor hjerter og øjne skal blive fordrejet [8]-

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ
وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا
تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٧﴾

39. (En dag, som må indtræffe), for at Allah kan belønne dem for det bedste af det, de har øvet, og give dem mere (end belønningen) af Sin nåde, og Allah forsyner hvem Han vil uden mål.

لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُمْ مِنْ
فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾

40. Men se dem, der er vantro, deres handlinger vil være som en luftspejling i en ørken. Den tørstige mener, at det er vand, indtil han, når han kommer til det, finder, at det ikke er noget. Men han finder Allah hos sig, Som så afgør hans regnskab fuldtud med ham, og Allah er hurtig til at afslutte regnskabet.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ
الظَّمْآنُ مَاءً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ
اللَّهَ عِنْدَهُ فَوَفَّاهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾

41. Eller (deres handlinger er) som mørke over et udstrakt hav, som bølge over bølge dækker, (og) over hvilket der er skyer: mørke over mørke. Når han rækker sin hånd frem, kan han næppe se den. Og den, som Allah ikke skænker lys, vil (slet) ikke få noget lys.

أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ
سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ
لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا
لَهُ مِنْ نُورٍ ﴿٤٠﴾ ع

42. Har du ikke set, at alle, som er i himlene og på jorden lovpriser Allah (alene), og (også) fuglene med udspredte vinger. Enhver kender visselig sin bøn og sin lovprisning. Og Allah ved, hvad de gør.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَالطَّيْرُ صَافَّاتٍ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾

[8] Verset handler ikke om kristne munke, men tydeligt nok om folk, der på trods af deres verdslige gøremål ikke afholdes fra bøn og aktiv indsats for medmennesket.

43. Og herredømmet over himlene og jorden til(hører) Allah (alene). Og til Allah vender tingene (allesammen) tilbage.

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَاِلَى
اللّٰهِ الْمَصِيْرُ ﴿٤٢﴾

44. Har du ikke set, at Allah driver skyerne afsted og så samler dem sammen, og derpå stabler Han dem oven på hinanden, så at du ser styrtregnen komme ud af deres midte. Og Han nedsender fra himlen (skyer som) bjerge, hvori der er hagl, og Han rammer dermed, hvem Han vil, og holder dem borte fra hvem Han vil. Glimtet af Hans lyn tager næsten blikket bort.

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُزْجِيْ سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهٗ ثُمَّ
يَجْعَلُهٗ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلٰلِهٖ ۚ وَ
يُنَزِّلُ مِنَ السَّمَآءِ مِنْ جِبَالٍ فِيْهَا مِنْۢ بَرَدٍ فَيُصِيْبُ
بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ وَيَصْرِفُهٗ عَنْ مَّنْ يَّشَآءُ ۗ يَكَادُ سَنَا
بَرْقِهٖ يَذْهَبُ بِالْاَبْصَارِ ﴿٤٣﴾

45. Allah lader nat og dag skifte, og der er sandelig deri en lære for folk, som har øjne (at se med) [9].

يُقَلِّبُ اللّٰهُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۗ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً
لِّاُولِى الْاَبْصَارِ ﴿٤٤﴾

46. Og Allah har skabt ethvert levende væsen af vand, og af dem er der så nogle, som kryber på deres bug, og af dem er der nogle, som går på to ben, og af dem er der nogle, som går på fire ben. Allah skaber, hvad Han vil, thi Allah har magt over alle ting.

وَاللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ دَآبَّةٍ مِّنْ مَّآءٍ ۚ فَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِيْ
عَلٰى بَطْنِهٖ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِيْ عَلٰى رِجْلَيْنِ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ
يَّمْشِيْ عَلٰٓى اَرْبَعٍ ۗ يَخْلُقُ اللّٰهُ مَا يَشَآءُ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٤٥﴾

47. Vi har visselig åbenbaret klare (og tydelige) tegn, og Allah leder hvem Han vil [eller: hvem der vil] til den rette vej.

لَقَدْ اَنْزَلْنَآ اٰيٰتٍ مُّبَيِّنٰتٍ ۗ وَاللّٰهُ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى
صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٤٦﴾

48. Og de siger: Vi tror på Allah og dette Sendebud, og vi adlyder. Derefter vender en del af dem sig bort, og sådanne er ikke troende.

وَيَقُوْلُوْنَ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُوْلِ وَاَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلّٰى
فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ ۗ وَمَآ اُولٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٤٧﴾

49. Og når de kaldes til Allah og Hans sendebud, for at han kan dømme

وَاِذَا دُعُوْٓا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ اِذَا فَرِيْقٌ

[9] Sejrens dag vil sikkert oprinde for muslimerne.

mellem dem, så vender en del af dem sig væk (fra denne kalden).

مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٤٩﴾

50. Men hvis retten er på deres side, så kommer de til ham i (al) ydmyghed.

وَإِن يَكُن لَّهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿٥٠﴾

51. Mon der er en sygdom i deres hjerter? Eller tvivler de? Eller frygter de, at Allah og Hans Sendebud skal behandle dem uretfærdigt? Nej, det er dem (selv), der er uretfærdige.

أَفِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَمِ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَن يَحِيفَ
اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ ۚ بَلْ أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥١﴾

52. De (sande) troendes svar, når de kaldes til Allah og Hans Sendebud, for at Han kan dømme imellem dem, er udelukkende dette: Vi har hørt, og vi adlyder! Og sådanne er det, som vil udvikle sig (efter Allahs skabelsesplan).

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ
لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۚ وَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥٢﴾

53. Og de, som adlyder Allah og Hans Sendebud og frygter Allah og tager Ham til skjold (mod synder og alt ondt) skal sejre.

وَمَن يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللَّهَ وَيَتَّقْهِ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٥٣﴾

54. Og de sværger deres kraftigste eder ved Allah, at de, hvis du befaler dem det, visselig vil drage ud (mod fjenden). Sig (til dem): Sværg ikke. (Hvad der kræves er) lydighed i , hvad der er godt. Sandelig, Allah er vel vidende om, hvad I gør.

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ
قُل لَّا تُقْسِمُوا ۖ طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ ۚ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا
تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

55. Sig: Adlyd Allah og adlyd Sendebudet. Men hvis de vender sig bort, så (skal de vide), at ham påhviler kun det, han har ansvar for, og jer påhviler (ligeledes kun), hvad I har ansvar for. Og hvis I adlyder ham, vil I være retledede. Og der påhviler udelukkende Sendebudet en klar forkyndelse (af sit budskab).

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۖ فَإِن
تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُم مَّا
حُمِّلْتُمْ ۖ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا ۚ وَمَا عَلَى
الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٥٥﴾

56. Allah har lovet dem af jer, som tror og handler retfærdigt, at Han

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

visselig vil gøre dem til efterfølgere [arab: Khulafâ: kaliffer] på jorden, sådan som Han skænkede efterfølgere [nemlig: herskere] (blandt dem] før dem. Og Han vil visselig for dem grundfæste deres religion, som Han har udvalgt for dem, og Han vil visselig skænke dem sikkerhed (og fred) efter deres frygt. De vil tjene Mig og ikke sætte nogen ved siden af Mig. Men de, som er utaknemmelige [vantro] efter dette, vil være (at betragte som) oprørere [10].

لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ
وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا ۚ يَعْبُدُونَنِي
لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا ۚ وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٦﴾

57. Og oprethold bønnen (i dens foreskrevne form og til de foreskrevne tider) og betal den (lovbefalede) zakât (til den centrale myndighed). Og adlyd Sendebudet, for at der må blive vist jer barmhjertighed.

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٧﴾

58. Du skal ikke mene, at de vantro kan gøre (Vores plan) på jorden til intet, og deres tilflugtssted skal være ilden. Og en slem tilbagevenden er det.

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ۚ
ع وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ ۖ وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٥٨﴾

59. O I som tror, lad dem, som jeres højrehænder har magt over [d.v.s. slaver og krigsfanger] og dem af jer, som ikke har nået deres pubertet, bede om tilladelse (til at træde ind) tre gange (om dagen): (nemlig) før morgenbønnen, og når I lægger jeres klæder bort om middagen (for at holde siesta) og efter nattebønnen. (Dette skal være) tre private tidsrum for jer. Der påhviler jer ikke nogen brøde og heller ikke

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنْكُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ
مَرَّاتٍ ۚ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ
مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ۚ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ
لَكُمْ ۚ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ ۚ

[10] Muslimerne loves her *Khilâfat* (det verdslige og åndelige kalifat efter Profeten). I Qur'ânen omtales 3 slags kaliffer: 1) kaliffer, som også er profeter, som Adam og David (se 2:31 og 38:27); 2) profeter, som er en anden og større profets kaliffer (se 5:45); 3) ikke-profetiske kaliffer, såsom lovlærde (se også 5:45). Verset dækker alle slags kaliffer, nemlig de retledede kaliffer efter Profeten *(Abû Bakr, 'Umar, 'Uthmân* og *'Alî)*, den Forjættede Messias (eller Mahdi), hans efterfølgere og reformatorerne *(al-mudjdjaddidûn)*.

dem udover disse (tider). Nogle af jer må (jo) vandre omkring og betjene hinanden. Således gør Allah tegnene [her: buddene] klare og tydelige for jer. Og Allah er Alvidende, Alviis [11].

طَوَّٰفُونَ عَلَيۡكُم بَعۡضُكُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ
ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلۡأٓيَٰتِۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٞ ﴿٥٩﴾

60. Og når børnene blandt jer når deres modenhed, skal de bede om tilladelse (også på andre tidspunkter) ligesom de, (der er nævnt) før dem. Således gør Allah Sine bud tydelige for jer, og Allah er Alvidende, Alviis [12].

وَإِذَا بَلَغَ ٱلۡأَطۡفَٰلُ مِنكُمُ ٱلۡحُلُمَ فَلۡيَسۡتَـٔۡذِنُواْ كَمَا
ٱسۡتَـٔۡذَنَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمۡ
ءَايَٰتِهِۦۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٞ ﴿٦٠﴾

61. Og de gamle kvinder, som ikke (længere) har håb om ægteskab, hviler der ingen brøde på, om de lægger deres klæder bort uden at stille sig til skue med deres skønhed. Men at de afholder sig (derfra) er bedre for dem. Og Allah er Althørende, Alvidende.

وَٱلۡقَوَٰعِدُ مِنَ ٱلنِّسَآءِ ٱلَّٰتِي لَا يَرۡجُونَ نِكَاحٗا
فَلَيۡسَ عَلَيۡهِنَّ جُنَاحٌ أَن يَضَعۡنَ ثِيَابَهُنَّ غَيۡرَ
مُتَبَرِّجَٰتِۭ بِزِينَةٖۖ وَأَن يَسۡتَعۡفِفۡنَ خَيۡرٞ لَّهُنَّۗ
وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ﴿٦١﴾

62. Der er ikke noget forbud (og ikke nogen brøde) for den blinde, og der er intet forbud for den lamme. Ejheller er der nogen brøde for den syge eller for jer selv, at I spiser i jeres egne huse eller jeres fædres huse eller jeres mødres huse eller jeres brødres huse eller jeres søstres huse eller jeres farbrødres huse eller fastres huse eller jeres morbrødres huse eller mostres huse eller (i et hus), som I har nøgler til, eller (i) en af jeres venners (hus). Der påhviler jer ingen brøde, om (i disse tilfælde) I (mænd og kvinder) spiser sammen eller adskilt. Men når I træder ind i huse, så hils jeres folk med en hilsen fra Allah, velsignet (og)

لَّيۡسَ عَلَى ٱلۡأَعۡمَىٰ حَرَجٞ وَلَا عَلَى ٱلۡأَعۡرَجِ حَرَجٞ وَلَا
عَلَى ٱلۡمَرِيضِ حَرَجٞ وَلَا عَلَىٰٓ أَنفُسِكُمۡ أَن تَأۡكُلُواْ مِنۢ
بُيُوتِكُمۡ أَوۡ بُيُوتِ ءَابَآئِكُمۡ أَوۡ بُيُوتِ أُمَّهَٰتِكُمۡ أَوۡ
بُيُوتِ إِخۡوَٰنِكُمۡ أَوۡ بُيُوتِ أَخَوَٰتِكُمۡ أَوۡ بُيُوتِ أَعۡمَٰمِكُمۡ
أَوۡ بُيُوتِ عَمَّٰتِكُمۡ أَوۡ بُيُوتِ أَخۡوَٰلِكُمۡ أَوۡ بُيُوتِ خَٰلَٰتِكُمۡ
أَوۡ مَا مَلَكۡتُم مَّفَاتِحَهُۥٓ أَوۡ صَدِيقِكُمۡۚ لَيۡسَ عَلَيۡكُمۡ
جُنَاحٌ أَن تَأۡكُلُواْ جَمِيعًا أَوۡ أَشۡتَاتٗاۚ فَإِذَا دَخَلۡتُم
بُيُوتٗا فَسَلِّمُواْ عَلَىٰٓ أَنفُسِكُمۡ تَحِيَّةٗ مِّنۡ عِندِ ٱللَّهِ
مُبَٰرَكَةٗ طَيِّبَةٗۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلۡأٓيَٰتِ لَعَلَّكُمۡ

---

[11] Tjenere og mindreårige skal ikke træde ind i deres herres (eller frues) eller deres forældres private værelser på de ovenfor nævnte tidspunkter.

[12] 'De før dem' henfører sig sikkert til v.28. Eller det betyder: de, der nåede puberteten før dem.

god. Således gør Allah buddene klare for jer, for at I måske kan forstå [13].

تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾

63. Sande troende er kun de, som tror på Allah og Hans Sendebud, og som, når de er sammen med ham i en (eller anden) sag, ikke går bort, før de har bedt om tilladelse. Sandelig, de, der beder om tilladelse, er dem, der tror på Allah og Hans Sendebud. Når de da beder dig om tilladelse for en eller anden forretning eller beskæftigelse, så giv tilladelse (til at gå) til hvem du vil af dem og bed Allah om tilgivelse for dem; thiAllah er Tilgivende, Barmhjertig.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا
كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ
إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ
فَأْذَن لِّمَن شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهَ إِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٦٣﴾

64. Og gør ikke det at kalde på Profeten lige med det at kalde på hinanden [eller: Gør ikke Profetens kald (d.v.s. indbydelse) lige med jeres egne indbyrdes invitationer]. Allah kender visselig dem af jer, der sniger sig stjålent bort. Lad da dem, der går imod hans befaling, tage sig i agt, for at der ikke skal ramme dem en prøvelse, eller der skal ramme dem en smertelig straf.

لَّا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُم بَعْضًا
قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ
الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَن تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ
يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٤﴾

65. Sandelig, hvad der er i himlene og på jorden tilhører Allah. Han ved visselig, hvad I er beskæftigede med. Og på den dag, da de sendes tilbage til Ham, skal Han meddele dem, hvad de har øvet. Og Allah er Vidende om alle ting.

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنتُمْ
عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٥﴾

[13] Den omstændelige og detaillerede gennemgang af dem af begge køn, der kan spise sammen, viser klart, hvilken betydning Islâm lægger på afsondringen mellem kønnene (medmindre det drejer sig om slægtninge eller nære venner).

AL-FURQÂN
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١

2. Velsignet være Den, som har åbenbaret sondringen (mellem sandt og falsk) til Sin tjener, så han kunne være en advarer for alverden,

تَبٰرَكَ الَّذِيْ نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلٰى عَبْدِهٖ لِيَكُوْنَ لِلْعٰلَمِيْنَ نَذِيْرًا ۝٢

3. (Velsignet være Den,) Som ejer magten over himlene og jorden. Og Han har ikke antaget Sig nogen søn, og Han har ikke nogen fælle i herredømmet, og Han har skabt alle ting, og derpå bestemt for (alle disse ting) et ret mål [d.v.s. en indre og ydre lovmæssighed].

الَّذِيْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَّلَمْ يَكُنْ لَّهٗ شَرِيْكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهٗ تَقْدِيْرًا ۝٣

4. Og de har taget sig guder ved siden af Ham, (guder) som ikke har skabt noget, men som selv er skabte og ikke har magt over gavn eller skade for sig selv, og som (heller) ikke har magt over død og liv og opstandelse.

وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً لَّا يَخْلُقُوْنَ شَيْئًا وَّهُمْ يُخْلَقُوْنَ وَلَا يَمْلِكُوْنَ لِاَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا وَّلَا يَمْلِكُوْنَ مَوْتًا وَّلَا حَيٰوةً وَّلَا نُشُوْرًا ۝٤

5. Og de vantro siger: Dette er kun en løgn, som han har opdigtet, og andre folk har hjulpet ham. De (der siger det) er sandelig kommet med en uretfærdighed og en løgn [1].

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اِفْكُ ِۨافْتَرٰىهُ وَاَعَانَهٗ عَلَيْهِ قَوْمٌ اٰخَرُوْنَ ۚ فَقَدْ جَآءُوْ ظُلْمًا وَّزُوْرًا ۝٥

6. Og de siger: (Det er kun) de gamles historier, som han har skrevet

وَقَالُوْٓا اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلٰى عَلَيْهِ

---

[1] Anklagen for plagiat rettes også i vore dage mod Qur'ânen, fordi den indeholder beretninger om profeter, der også findes i Bibelen. Men en sammenligning ml. beretningerne de to steder vil hurtig afgøre sagen. Qur'ânens profethistorier reviderer ofte Bibelens på en sådan måde, at den senere historiske forskning må give Qur'ânen ret. Denne kommentar henviser ofte til sådanne eksempler. Qur'ânens profethistorier indeholder yderligere mange profetier, hvis opfyldelse også understregede, hvad det flg. vers 7 siger: denne åbenbaring kan kun være fra den Alvidende, den kan ikke være menneskeværk, og endnu mindre et plagiat.

op, og de dikteres ham morgen og aften.

بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا ۝٦

7. Sig (til dem): Han, som kender alle hemmeligheder i himlene og på jorden, har åbenbaret den(ne Qur'ân). Han er visselig Tilgivende (og) Barmhjertig.

قُلْ اَنْزَلَهُ الَّذِيْ يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ
اِنَّهٗ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۝٧

8. Og de siger: Hvad er der i vejen med dette Sendebud, at han tager føde til sig og vandrer omkring i gyderne? Hvorfor er der ikke blevet sendt en engel til ham, så at den kunne være en advarer sammen med ham?

وَقَالُوْا مَالِ هٰذَا الرَّسُوْلِ يَاْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِيْ
فِي الْاَسْوَاقِ ۙ لَوْلَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُوْنَ مَعَهٗ
نَذِيْرًا ۝٨

9. Eller en skat skulle være kastet ned til ham, eller han skulle have en have at spise af? Og de uretfærdige siger: I følger kun en forhekset mand.

اَوْ يُلْقٰٓى اِلَيْهِ كَنْزٌ اَوْ تَكُوْنُ لَهٗ جَنَّةٌ يَّاْكُلُ مِنْهَا ۭ
وَقَالَ الظّٰلِمُوْنَ اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا رَجُلًا مَّسْحُوْرًا ۝٩

10. Se, hvordan de præger lignelser om dig. Men de er vildfarne og kan ikke finde vej.

اُنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوْا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوْا فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ
سَبِيْلًا ۝١٠ ع

11. Velsignet være Han, som, hvis Han vil, kan give dig noget bedre end dette: haver, gennem hvilke floder strømmer, og som kan give dig paladser [2].

تَبٰرَكَ الَّذِيْٓ اِنْ شَاۗءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذٰلِكَ
جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۙ وَيَجْعَلْ لَّكَ
قُصُوْرًا ۝١١

12. Men nej, de forkaster (dommens) time, men Vi har forberedt en brændende ild for den, som forkaster (dommens) time.

بَلْ كَذَّبُوْا بِالسَّاعَةِ ۣ وَاَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ
بِالسَّاعَةِ سَعِيْرًا ۝١٢

13. Når den [nemlig: ilden] ser dem fra et fjernt sted, vil de høre dens rasen og stønnen.

اِذَا رَاَتْهُمْ مِّنْ مَّكَانٍۢ بَعِيْدٍ سَمِعُوْا لَهَا تَغَيُّظًا
وَّزَفِيْرًا ۝١٣

14. Og når de kastes ned i et snævert sted i den, sammenlænkede, så vil de der bede om (hurtig) ødelæggelse.

وَاِذَآ اُلْقُوْا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقَرَّنِيْنَ دَعَوْا هُنَالِكَ
ثُبُوْرًا ۝١٤

[2] En profeti, der imod al sandsynlighed opfyldtes på kort tid ved erobringen af Persien og Ægypten.

15. (Men det skal siges til dem): Bed ikke om én ødelæggelse i dag, men bed om mange ødelæggelser.

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَّاحِدًا وَّادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٤﴾

16. Sig (til dem): Er dette det bedste, eller evighedens have, som er forjættet de retfærdige (og gudfrygtige)? (Og denne have) vil være deres belønning og deres endemål.

قُلْ اَذٰلِكَ خَيْرٌ اَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِيْ وُعِدَ الْمُتَّقُوْنَ
كَانَتْ لَهُمْ جَزَآءً وَّمَصِيْرًا ﴿١٥﴾

17. De vil i den få (alt), hvad de ønsker sig, og de vil forblive dér evigt. Det er et løfte, som påhviler din Herre, (et løfte), som man kan bede om (at få opfyldt).

لَهُمْ فِيْهَا مَا يَشَآءُوْنَ خٰلِدِيْنَ كَانَ عَلٰى رَبِّكَ وَعْدًا
مَّسْـُٔوْلًا ﴿١٦﴾

18. Og den dag, da Han vil samle dem og det, de tilbeder ved siden af Allah, vil Han sige: Har I vildledt disse Mine tjenere, eller er de (selv) faret vild fra vejen?

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ
فَيَقُوْلُ ءَاَنْتُمْ اَضْلَلْتُمْ عِبَادِيْ هٰٓؤُلَآءِ اَمْ هُمْ ضَلُّوا
السَّبِيْلَ ﴿١٧﴾

19. De vil svare: Hellig er Du og fri for alle mangler. Det passede sig ikke for os, at vi skulle have taget andre venner [eller: beskyttere] end Dig, men Du forsynede dem og deres fædre (med gode ting), indtil de glemte formaningen, og de var et ødelagt folk.

قَالُوْا سُبْحٰنَكَ مَا كَانَ يَنْۢبَغِيْ لَنَآ اَنْ نَّتَّخِذَ مِنْ
دُوْنِكَ مِنْ اَوْلِيَآءَ وَلٰكِنْ مَّتَّعْتَهُمْ وَاٰبَآءَهُمْ حَتّٰى
نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوْا قَوْمًا بُوْرًا ﴿١٨﴾

20. (Så vil Gud sige til afgudsdyrkerne): De har visselig forkastet, hvad I sagde. Så nu kan I ikke afværge (straffen) og ikke (skaffe jer) hjælp. Og den, som har handlet uret af jer, ham vil Vi lade smage en stor straf.

فَقَدْ كَذَّبُوْكُمْ بِمَا تَقُوْلُوْنَ فَمَا تَسْتَطِيْعُوْنَ صَرْفًا
وَّلَا نَصْرًا وَمَنْ يَّظْلِمْ مِّنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا
كَبِيْرًا ﴿١٩﴾

21. Og Vi sendte ikke før dig sendebud, undtagen de visselig tog føde til sig og vandrede omkring i gyderne. Og Vi gør nogle af jer til en prøvelse for andre. Vil I da være udholdende? Og din Herre er Altseende.

وَمَآ اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ اِلَّآ اِنَّهُمْ
لَيَاْكُلُوْنَ الطَّعَامَ وَيَمْشُوْنَ فِي الْاَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا
بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً اَتَصْبِرُوْنَ وَكَانَ
رَبُّكَ بَصِيْرًا ﴿٢٠﴾ ع

[19. del]

22. Og de, som ikke håber på mødet med Os, siger: Hvorfor bliver der ikke sendt engle ned til os? Eller (hvorfor) ser vi (ikke) vor Herre? De er visselig hovmodige (og stolte) af sig selv, og de har langt overskredet (alle) grænser.

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنزِلَ
عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا ۗ لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا
فِي أَنفُسِهِمْ وَعَتَوْ عُتُوًّا كَبِيرًا ﴿٢٢﴾

23. Den dag, hvor de vil se englene, vil der ikke være godt nyt for synderne, og de vil sige: (Gud give, der var) en stærk mur (mellem os og ilden).

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُجْرِمِينَ
وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٢٣﴾

24. Og Vi skal komme først til enhver handling, de har øvet, og gøre den til fint støv, der spredes (i luften).

وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً
مَّنثُورًا ﴿٢٤﴾

25. (Men) indbyggerne i (paradisets) have skal på den dag have en bedre bolig og et skønnere opholdssted.

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ
مَقِيلًا ﴿٢٥﴾

26. Og på den dag skal himlen med skyerne sønderrives, og englene skal stige ned i folk og følge [3].

وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ
تَنزِيلًا ﴿٢٦﴾

27. Det sande herredømme tilhører på den dag Den Nådige (Gud), og det vil være en hård dag for de vantro.

الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَٰنِ ۚ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى
الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٧﴾

28. Og den dag vil den uretfærdige bide sig i fingrene og sige: Åh, gid jeg var slået ind på vejen sammen med Sendebudet.

وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ
مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٨﴾

29. Åh, ve mig, gid jeg ikke havde taget den og den til ven.

يَا وَيْلَتَىٰ لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا ﴿٢٩﴾

30. Han ledte mig visselig vild (og) bort fra formaningen, efter at den var kommet til mig. Og Satan (eller: mod-

لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي ۗ وَكَانَ

[3] Måske en hentydning til det kommende slag ved *Badr*, smlgn. 3:125-126.

standeren) er forræderisk mod mennesket [4].

الشَّيْطٰنُ لِلْاِنْسَانِ خَذُوْلًا ﴿٢٩﴾

31. Og Sendebudet [Muhammad] vil sige: O min Herre, mit folk har visselig behandlet denne Qur'ân som (noget) forladt [eller: forældet] [5].

وَقَالَ الرَّسُوْلُ يٰرَبِّ اِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوْا هٰذَا الْقُرْاٰنَ مَهْجُوْرًا ﴿٣٠﴾

32. Og således har Vi for enhver profet skabt ham en fjende fra synderne, men din Herre er tilstrækkelig som Retleder og Hjælper.

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِيْنَ ۗ وَكَفٰى
بِرَبِّكَ هَادِيًا وَّنَصِيْرًا ﴿٣١﴾

33. Og de vantro siger: Hvorfor blev Qur'ânen ikke åbenbaret ham på én gang (i stedet for den stykkevise åbenbaring)? (Det sker) således, for at Vi kan styrke dit hjerte med den, og Vi har reciteret den stykke for stykke [eller: Vi har ordnet den i den bedste rækkefølge] [6].

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْاٰنُ جُمْلَةً
وَّاحِدَةً ۚ كَذٰلِكَ ۚ لِنُثَبِّتَ بِهٖ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنٰهُ
تَرْتِيْلًا ﴿٣٢﴾

34. Og de bringer dig ikke nogen lignelse, undtagen Vi bringer dig sandheden og den bedste og skønneste forklaring [7].

وَلَا يَأْتُوْنَكَ بِمَثَلٍ اِلَّا جِئْنٰكَ بِالْحَقِّ وَاَحْسَنَ
تَفْسِيْرًا ﴿٣٣﴾

35. De, som skal samles til helvede på deres ansigter, er i den værste situation og mest vildfarne fra (sandhedens) vej.

اَلَّذِيْنَ يُحْشَرُوْنَ عَلٰى وُجُوْهِهِمْ اِلٰى جَهَنَّمَ ۙ اُولٰٓئِكَ
شَرٌّ مَّكَانًا وَّاَضَلُّ سَبِيْلًا ﴿٣٤﴾

[4] Verset godtgør, at satan er et menneske, en modstander af profeternes sag. V. 32 viser, at enhver profet har en ærkemodstander, en satan.

[5] Der vil komme en dag (nemlig tiden for Messias' komme), da 'der intet er tilbage af Qur'ânen undtagen dens skrift' (Baihaqî: Shu'ab-ul-Imân). Messias vil give nyt liv til Islâm.

[6] Verset forklarer, at den endelige ordning af Sûrerne ikke stemmer med den orden, i hvilken de åbenbaredes. Åbenbaringsordenen svarede til behovet i Profetens specielle situation, medens den orden, som Vi nu finder, og som dette vers hævder også er åbenbaret, svarer til de evige behov.

[7] Qur'ânen indeholder selv svaret på alle spørgsmål og indvendinger.

36. Og Vi gav visselig Moses Bogen og gjorde hans broder Aron til en hjælper for ham.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ
وَزِيرًا ﴿٣٦﴾

37. Derpå sagde Vi: Gå begge bort til det folk, som har forkastet Vore tegn. Derpå ødelagde Vi dem (der havde forkastet Vore tegn) fuldstændigt.

فَقُلْنَا اذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ
تَدْمِيرًا ﴿٣٧﴾

38. Og (husk) Noahs folk; da de forkastede sendebudene, lod Vi dem drukne og gjorde dem til et tegn for menneskene. Og Vi har beredt en smertelig straf for de uretfærdige.

وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ
لِلنَّاسِ آيَةً وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٨﴾

39. Og (husk også) 'Âd og Thamûd og brøndens folk og mange (andre) generationer mellem dem [8].

وَعَادًا وَثَمُودَا وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ
كَثِيرًا ﴿٣٩﴾

40. Og for enhver af dem prægede Vi de (klare) lignelser, og enhver af dem tilintetgjorde Vi fuldstændigt.

وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ﴿٤٠﴾

41. Og disse (Makkanere) er visselig kommet til den by, som den slemme regn (af ild og vulkansk aske) regnede nedover. Har de da ikke set den? Jo, men de håber ikke på at blive oprejst (efter døden).

وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أُمْطِرَتْ مَطَرَ السَّوْءِ
أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ﴿٤١﴾

42. Og når de ser dig [Muhammad], driver de kun spot med dig (og siger): Er det denne, som Allah har oprejst til sendebud?

وَإِذَا رَأَوْكَ إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَذَا الَّذِي
بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٤٢﴾

43. Han havde sandelig nær vildledt os (og ført os) bort fra vore guder, om vi ikke standhaftigt havde holdt fast ved dem! Og de skal snart vide, når de ser straffen, hvem der er mest vildfaren fra (sandhedens) vej.

إِنْ كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا
وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ
سَبِيلًا ﴿٤٣﴾

[8] *Ashâb-al-Rass* (brøndens folk) er enten et folk i *Yamâmah,* hvor der findes en by *Rass* (brønd), eller en rest af Thamûd, som kastede sin profet i en brønd.

44. Har du set ham, som tager sit begær til gud? Mon du kunne være en beskytter for ham [9]?

أَرَءَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَىٰهُ أَفَأَنتَ تَكُونُ
عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٤﴾

45. Eller mener du, at størsteparten af dem hører eller forstår? De er kun som kvæg, ja, de er (endda) mere vildfarne fra (sandhedens) vej.

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ
هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٥﴾ ع

46. Har du ikke set, hvorledes din Herre forlænger skyggen? Og hvis Han havde ønsket det, havde Han visselig gjort den blivende. Derpå gjorde Vi solen til en angivelse deraf [eller: et bevis derpå, eller: en fører derfor] [10].

أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ
سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿٤٦﴾

47. Så drager Vi den [skyggen] til os, idet Vi griber let [11].

ثُمَّ قَبَضْنَٰهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٧﴾

48. Og det er Ham, der har gjort natten til en klædning for jer og søvnen til hvile, og Han har (også) skabt dagen til at (I troende skal) rejse jer igen [12].

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا
وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٨﴾

49. Og det er Ham, som sender vindene som glædeligt budskab foran Sin barmhjertighed. Og Vi sender rent vand ned fra himlen,

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَٰحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ
وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٩﴾

50. For at Vi kan skænke liv til et dødt land med det og give det som drikke til kvæg og mange mennesker, som Vi har skabt.

لِّنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَٰمًا
وَأَنَاسِيَّ كَثِيرًا ﴿٥٠﴾

[9] Verset viser, at den islamiske opfattelse af afgudsdyrkelse er meget omfattende. *Shirk* er ikke bare dyrkelse af hedenske guder eller gudebilleder eller guddommeliggørelse af mennesker. At følge sine egne ønsker mod Guds vilje er at gøre sine ønsker til gud.

[10] Når Gud er bag et folk vokser dets indflydelse, ligesom skyggen vokser, når solen står bag noget. Solen repræsenterer ellers her som andre steder Profeten, se 16:49.

[11] Forudsigelse af Islâms tilbagegang.

[12] Efter denne tilbagegangs nat kommer et nyt daggry på den tid, da Mahdien, Profetens repræsentant, vil føre Islâm frem igen.

51. Og Vi har visselig forklaret det på mange og forskellige måder blandt dem, for at de må tænke sig om. Men de fleste mennesker nægter alt undtagen vantro [eller: utaknemmelighed].

وَلَقَدْ صَرَّفْنٰهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوْا فَأَبٰٓى اَكْثَرُ
النَّاسِ اِلَّا كُفُوْرًا ﴿٥١﴾

52. Og hvis Vi havde villet, kunne Vi have oprejst en advarer i enhver by.

وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِيْ كُلِّ قَرْيَةٍ نَّذِيْرًا ﴿٥٢﴾

53. Adlyd derfor ikke de vantro, men før ved hjælp af den(ne Qur'ân) en stor krig mod dem [13].

فَلَا تُطِعِ الْكٰفِرِيْنَ وَجَاهِدْهُمْ بِهٖ جِهَادًا كَبِيْرًا ﴿٥٣﴾

54. Og det er Ham, som lod de to have flyde: det (ene) frisk (og) sødt, det (andet) bittert (og) salt, og Han har skabt mellem dem en skranke og en stærk skillevæg [14].

وَهُوَ الَّذِيْ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَّ
هٰذَا مِلْحٌ اُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَّحِجْرًا
مَّحْجُوْرًا ﴿٥٤﴾

55. Og det er Ham, som skabte mennesket af vand og gav ham (familie) ved slægtskab og ved ægteskab. Og din Herre er Almægtig.

وَهُوَ الَّذِيْ خَلَقَ مِنَ الْمَآءِ بَشَرًا فَجَعَلَهٗ نَسَبًا
وَّصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيْرًا ﴿٥٥﴾

56. Men de tilbeder ved siden af Allah dem, der hverken gavner eller skader dem, og den vantro er en hjælper (for satan) mod sin Herre.

وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا
يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلٰى رَبِّهٖ ظَهِيْرًا ﴿٥٦﴾

57. Og Vi har kun sendt dig som en forkynder af godt budskab og som en advarer.

وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَّنَذِيْرًا ﴿٥٧﴾

58. Sig: Jeg beder jer ikke om nogen belønning, undtagen at den, der vil, slår ind på vejen til sin Herre.

قُلْ مَآ اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِلَّا مَنْ شَآءَ اَنْ
يَّتَّخِذَ اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيْلًا ﴿٥٨﴾

---

[13] Den største *djihâd* ('hellig krig'), Islâm kender, er udbredelse af Qur'ânen.

[14] Lignelsen kan forstås om den sande og den falske religion, således at både Islâm og de andre religioner vil leve side om side. Eller lignelsen betyder, at når en sand religion blandes med en falsk, bliver den selv falsk, men Gud vil bevare Islâm fra en sådan skæbne. *Bahr* betyder både: flod og sø. Hvis der stadig kommer regn, forbliver vandet frisk, hvis ikke bliver det salt eller brakt. Regn bruges som bekendt for åbenbaring i Qur'ânens billedsprog.

59. Og sæt din lid til den Levende (Gud), som ikke dør, og lovpris Hans hellighed og ære. Og Han er tilstrækkelig til at kende Sine tjeneres synder.

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ ۚ وَكَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا ﴿٥٩﴾

60. (Det er Ham), som skabte himlene og jorden, og hvad der er imellem dem, på seks dage [eller: tider]. Derpå satte Han Sig på tronen. (Han er) den Nådige. Spørg (kun) vedrørende Ham én, som ved besked.

الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۚ الرَّحْمَٰنُ فَسْئَلْ بِهِ خَبِيرًا ﴿٦٠﴾

61. Og når det siges til dem: Kast jer ned for den Nådige, siger de: Hvem er den Nådige? Skal vi kaste os ned for den, du befaler os? Det øger kun deres modvilje [15].

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَٰنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَٰنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۩ ﴿٦١﴾

62. Velsignet være Han, som har skabt stjernebillederne [dyretegnene] på himlen, og Som der har anbragt en (strålende) lampe [nemlig: solen] og en lysende måne [16].

تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿٦٢﴾

63. Det er Ham, som har ladet natten og dagen følge efter hinanden, (som et tegn) for den, der ønsker at tænke sig om, eller som ønsker at være taknemmelig (mod sin Gud).

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٣﴾

64. Den Nådiges tjenere er dem, der vandrer i ydmyghed på jorden, og som, når de uvidende taler til dem, siger: Fred,

وَعِبَادُ الرَّحْمَٰنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٤﴾

65. Og som våger om natten for (at søge) deres Herre, idet de kaster sig ned (og lovpriser Ham), og idet de står op (og reciterer Hans åbenbaring).

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٥﴾

---

[15] *Sadjda* efter dette vers.

[16] Solen er Muhammad, de 12 stjernebilleder er de 12 reformatorer mellem ham og Mahdien, der som månen kun videregiver hans lys, og ikke er en selvstændig lyskilde.

66. Og som siger: Vor Herre, afvend fra os helvedes straf; thi dens straf er såre tyngende.

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ
إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا (٦٦)

67. Sandelig, slet er det som opholdssted og som bolig.

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا (٦٧)

68. Og de, som når de giver ud, ikke overdriver og ikke er nærige, men iagttager den gyldne middelvej,

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ
بَيْنَ ذَٰلِكَ قَوَامًا (٦٨)

69. Og de, som ikke påkalder andre guder sammen med Allah og som ikke dræber det menneske, som Allah har forbudt (at dræbe), undtagen for en retfærdig sag [d.v.s. som straf for mord eller i krig], og som ikke begår hor. Og den, som gør dette, skal møde straffen for sin synd.

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ
النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ
وَمَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ يَلْقَ أَثَامًا (٦٩)

70. Straffen skal fordobles for ham på opstandelsens dag, og han skal forblive i den, vanæret,

يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ
مُهَانًا (٧٠)

71. Men ikke den, som angrer og tror og handler retfærdigt; thi for sådanne vil Allah forandre deres onde handlinger til gode handlinger og Allah er Tilgivende, Barmhjertig [17].

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ
يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَحِيمًا (٧١)

72. Og den, der angrer og handler retfærdigt, vender sig visselig med sand anger til Allah.

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ
مَتَابًا (٧٢)

73. Og de, som ikke aflægger falsk vidnesbyrd [eller: roligt bivåner falskhed], og som, når de passerer forfængelighed, vandrer værdigt forbi.

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ
مَرُّوا كِرَامًا (٧٣)

74. Og de, som, når deres Herres åbenbaringer nævnes, ikke falder døve og blinde til jorden derved.

وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا
صُمًّا وَعُمْيَانًا (٧٤)

[17] Deres synder har så at sige dannet modgift i dem, så de nu er immune og handler godt i stedet.

75. Og de, som siger: Vor Herre, skænk os fra vore hustruer og vore børn (vore) øjnes fryd, og gør os til et forbillede for de gudfrygtige (og retfærdige).

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَ
ذُرِّيّٰتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ۝

76. De skal belønnes med højgemakker (i paradiset), fordi de var udholdende: og de vil dér blive modtaget med hilsen og fred.

أُولٰٓئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا
تَحِيَّةً وَسَلٰمًا ۝

77. De skal forblive der, et skønt opholdssted og hjem er det.

خٰلِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝

78. Sig: Min Herre ville ikke bryde Sig om jer, hvis det ikke var for jeres bøn (til Ham). Men I har visselig forkastet (sandheden), og snart vil (straffen) klæbe ved jer.

قُلْ مَا يَعْبَؤُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَآؤُكُمْ فَقَدْ
كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ۝

AL-SJU'ARÂ
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Tâ Sîn Mîm (Du Nådige. Althørende og Alvidende Gud) [1].

طٰسٓمّٓ ﴿٢﴾

3. Dette er den klare Bogs vers.

تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ﴿٣﴾

4. Måske vil du sørge dig til døde, fordi de ikke vil tro.

لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ اَلَّا يَكُوْنُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٤﴾

5. Hvis Vi ville, kunne Vi sende et tegn ned over dem fra himlen, så deres hoveder [egt: halse] ville begynde at bøje sig derfor.

اِنْ نَّشَاْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَاۗءِ اٰيَةً فَظَلَّتْ اَعْنَاقُهُمْ لَهَا خٰضِعِيْنَ ﴿٥﴾

6. Og der kommer ikke nogen ny formaning til dem fra den Nådige (Gud), uden at de vender sig bort fra den.

وَمَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّنَ الرَّحْمٰنِ مُحْدَثٍ اِلَّا كَانُوْا عَنْهُ مُعْرِضِيْنَ ﴿٦﴾

7. Og de har visselig forkastet den, men snart skal nyhederne om det, de spottede over, komme til dem (i form af straf).

فَقَدْ كَذَّبُوْا فَسَيَاْتِيْهِمْ اَنْۢبٰۗؤُا مَا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٧﴾

8. Har de ikke betragtet jorden, hvorledes Vi lader vokse planter på den af enhver ædel art?

اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الْاَرْضِ كَمْ اَنْۢبَتْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيْمٍ ﴿٨﴾

9. Deri er der visselig et tegn, men de fleste af dem vil ikke tro.

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ۭ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٩﴾

10. Og din Herre er visselig (alene) den Almægtige, den Barmhjertige.

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿١٠﴾

---

[1] Angående *Muqatta'ât*, se 2:2. Bogstaverne her er blevet forstået som: *Latîf, Samî'* og *'Alîm*, henholdsvis: 'Nådig, Hørende og Vidende'. Nogle kommentatorer har, da de 3 'T S M'-Sûrer alle behandler Moses' historie i detaljer, forstået forkortelserne som betydende: *Tûr Sainâ* og *Mûsâ* (Sinais bjerg og Moses).

11. Og (ihukom) da din Herre kaldte Moses (og sagde): Gå til det uretfærdige folk,

وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰٓ أَنِ ٱئْتِ ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١١﴾

12. Til Faraos folk. Mon de ikke vil frygte (Gud)?

قَوْمَ فِرْعَوْنَ ۚ أَلَا يَتَّقُونَ ﴿١٢﴾

13. (Moses) svarede: Min Herre, jeg frygter sandelig, at de forkaster mig.

قَالَ رَبِّ إِنِّىٓ أَخَافُ أَن يُكَذِّبُونِ ﴿١٣﴾

14. Og mit bryst (føles) snævert, og min tunge er ikke veltalende. Send derfor (bud) til Aron.

وَيَضِيقُ صَدْرِى وَلَا يَنطَلِقُ لِسَانِى فَأَرْسِلْ إِلَىٰ
هَٰرُونَ ﴿١٤﴾

15. Og de har en anklage mod mig, så jeg frygter, at de vil dræbe mig.

وَلَهُمْ عَلَىَّ ذَنۢبٌ فَأَخَافُ أَن يَقْتُلُونِ ﴿١٥﴾

16. (Gud) sagde: Visselig nej, men gå I begge med Vore tegn; thi Vi er med jer (og) hører.

قَالَ كَلَّا ۖ فَٱذْهَبَا بِـَٔايَٰتِنَآ ۖ إِنَّا مَعَكُم مُّسْتَمِعُونَ ﴿١٦﴾

17. Gå da til Farao og sig: Vi er visselig sendebud fra alverdens Herre,

فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَآ إِنَّا رَسُولُ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١٧﴾

18. (For at fortælle dig) at du skal sende Israels børn med os.

أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ﴿١٨﴾

19. (Farao) svarede: Har vi ikke opfostret dig blandt os, (da du var) barn. Og du opholdt dig hos os (mange) år af dit liv [2].

قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ
عُمُرِكَ سِنِينَ ﴿١٩﴾

20. Og du øvede den handling som du øvede, og du var en af de utaknemmelige [3].

وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ ٱلَّتِى فَعَلْتَ وَأَنتَ مِنَ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٢٠﴾

21. (Moses) sagde: Jeg gjorde det dengang, og jeg var en af dem, der (uforsætligt) fejlede.

قَالَ فَعَلْتُهَآ إِذًا وَأَنَا۠ مِنَ ٱلضَّآلِّينَ ﴿٢١﴾

22. Så flygtede jeg fra jer, da jeg frygtede jer. Men min Herre gav mig

فَفَرَرْتُ مِنكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِى رَبِّى حُكْمًا

[2] *nurabbika* (vi har opfostret dig) viser grundbet. af *rabb* (Herre).

[3] Sammenlign 20:41 og 28:16.

dømmekraft og gjorde mig til et af sendebudene.

وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٢﴾

23. Og den nåde, som (du siger) du har vist mig, er det: at du har gjort Israels børn til trælle?

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٣﴾

24. Farao sagde: Og hvad er (det, du taler om): alverdens Herre?

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٤﴾

25. Han svarede: Himlenes og jordens Herre og (Herre over) det, som er imellem dem, hvis I vil have vished.

قَالَ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِن كُنتُم
مُّوقِنِينَ ﴿٢٥﴾

26. (Farao) sagde til dem, der omgav ham: Hører I det?

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ ﴿٢٦﴾

27. (Moses) sagde (videre): Jeres Herre og jeres fordums fædres Herre.

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٧﴾

28. (Farao) sagde: Sandelig, jeres sendebud, som er sendt til jer, er gal.

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٨﴾

29. (Moses) sagde: Herre over østen og vesten og hvad der er imellem dem, hvis I vil forstå.

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِن كُنتُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٢٩﴾

30. (Farao) sagde: Hvis du tager en anden gud end mig, så vil jeg visselig kaste dig i fængsel.

قَالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ إِلَٰهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ
الْمَسْجُونِينَ ﴿٣٠﴾

31. (Moses) sagde: Også hvis jeg bringer dig noget, der er (overbevisende) klart?

قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ﴿٣١﴾

32. (Farao) sagde: Bring det, hvis du hører til dem, der taler sandt.

قَالَ فَأْتِ بِهِ إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٢﴾

33. Så kastede han sin stav, og se, den blev en åbenbar slange.

فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٣٣﴾

34. Og han drog sin hånd frem (fra armhulen) og se, den var hvid for tilskuerne (at se).

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ﴿٣٤﴾

35. (Farao) sagde til de ledende mænd omkring ham: Sandelig, denne er en klog troldmand.

قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ إِنَّ هَٰذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

36. Han ønsker at drive jer ud af jeres land med sin trolddom. Hvad råder I mig da til?

يُرِيدُ أَن يُخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُم بِسِحْرِهِۦ فَمَاذَا
تَأْمُرُونَ ﴿٣٦﴾

37. De svarede: Send ham og hans broder bort, og send herolder ud i byerne,

قَالُوٓا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَابْعَثْ فِى الْمَدَآئِنِ
حٰشِرِينَ ﴿٣٧﴾

38. Som skal bringe dig enhver dygtig troldmand.

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٍ ﴿٣٨﴾

39. Så forsamledes troldmændene til den fastsatte tid på en bekendt dag [nemlig: festdagen].

فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقٰتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٣٩﴾

40. Og der blev sagt til folket: Vil I (også) forsamle jer,

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنتُم مُّجْتَمِعُونَ ﴿٤٠﴾

41. For at vi kan følge troldmændene, hvis de bliver sejrherrer?

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِن كَانُوا هُمُ الْغٰلِبِينَ ﴿٤١﴾

42. Og efter at troldmændene var kommet, sagde de til Farao: Får vi bestemt en belønning, hvis vi bliver sejrherrer?

فَلَمَّا جَآءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَئِنَّ لَنَا لَأَجْرًا
إِن كُنَّا نَحْنُ الْغٰلِبِينَ ﴿٤٢﴾

43. Han svarede: Ja, og I skal da visselig høre til dem, der står (mig) nær.

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذًا لَّمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٣﴾

44. (Moses) sagde til dem: Kast (nu) hvad I vil kaste.

قَالَ لَهُم مُّوسَىٰٓ أَلْقُوا مَآ أَنتُم مُّلْقُونَ ﴿٤٤﴾

45. Så kastede de deres snore og deres stave og sagde: Ved Faraos ære og magt, vi vil visselig blive sejrherrer.

فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ
إِنَّا لَنَحْنُ الْغٰلِبُونَ ﴿٤٥﴾

46. Da kastede Moses sin stav, og se, den opslugte hvad de havde foregøglet (tilskuerne).

فَأَلْقَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِىَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿٤٦﴾

47. Da blev troldmændene tvunget til at tilbede (Ham) med panden mod jorden.

فَأُلْقِىَ السَّحَرَةُ سٰجِدِينَ ﴿٤٧﴾

48. De sagde: Vi tror på alverdens Herre,

قَالُوٓا ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعٰلَمِينَ ﴿٤٨﴾

49. Moses' og Arons Herre[4].

رَبِّ مُوْسٰى وَ هٰرُوْنَ ﴿٤٩﴾

50. (Farao) sagde: Tror I på ham, førend jeg har givet jer tilladelse. Han er visselig jeres anfører, som har lært jer magi. Men I skal snart få at vide (hvem der er herre og anfører). Jeg vil visselig lade jeres hænder og fødder hugge af på grund af (jeres) oprør [eller: på modsat side], og jeg vil visselig korsfæste jer alle.

قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهٗ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ ۚ اِنَّهٗ لَكَبِيْرُكُمُ
الَّذِيْ عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ ۚ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ؕ لَاُقَطِّعَنَّ
اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ وَّ لَاُوصَلِّبَنَّكُمْ
اَجْمَعِيْنَ ﴿٥٠﴾

51. De sagde: Det vil ikke skade (os virkeligt). Vi vil visselig vende tilbage til vor Herre.

قَالُوْا لَا ضَيْرَ ۫ اِنَّاۤ اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَ ﴿٥١﴾

52. Thi vi håber, at vor Herre vil tilgive os vore synder, fordi vi var de første, der troede.

اِنَّا نَطْمَعُ اَنْ يَّغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطٰيٰنَاۤ اَنْ كُنَّاۤ اَوَّلَ
الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٥٢﴾

53. Og Vi åbenbarede til Moses: Rejs bort med Mine tjenere om natten, thi I vil blive forfulgt.

وَاَوْحَيْنَاۤ اِلٰى مُوْسٰۤى اَنْ اَسْرِ بِعِبَادِيْۤ اِنَّكُمْ مُّتَّبَعُوْنَ ﴿٥٣﴾

54. Da sendte Farao herolder ud i byerne.

فَاَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِى الْمَدَاۤئِنِ حٰشِرِيْنَ ﴿٥٤﴾

55. Sandelig, disse (israeliter) er en lille flok,

اِنَّ هٰۤؤُلَاۤءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيْلُوْنَ ﴿٥٥﴾

56. Men de har visselig gjort os vrede.

وَاِنَّهُمْ لَنَا لَغَاۤئِظُوْنَ ﴿٥٦﴾

57. Og vi er sandelig en vagtsom (og velforberedt) mængde.

وَاِنَّا لَجَمِيْعٌ حٰذِرُوْنَ ﴿٥٧﴾

58. Men Vi [Gud] bragte dem ud af haver og kilder

فَاَخْرَجْنٰهُمْ مِّنْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿٥٨﴾

59. Og (bort fra) kostbarheder og ædle boliger.

وَّكُنُوْزٍ وَّمَقَامٍ كَرِيْمٍ ﴿٥٩﴾

[4] Se 20:71. Det lader til, at nogle af magikerne har forstået mere af Mose religion end andre. De, der taler her, er klar over, at Moses' Gud er verdens Herre. Men måske er de forskellige udtryk blot en genklang af de tanker, der besjælede forskellige af magikerne, idet hovedindholdet er det samme.

60. Således (straffede Vi dem). Og Vi gav dem til arv for Israels børn [5].

كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَاءِيلَ ﴿٦٠﴾

61. Og de [nemlig: ægypterne] forfulgte dem om morgenen.

فَأَتْبَعُوهُم مُّشْرِقِينَ ﴿٦١﴾

62. Og efter at de to hære kom inden for hinandens synsvidde, sagde Moses' fæller: Vi er visselig blevet indhentet.

فَلَمَّا تَرَاءَى الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَىٰ إِنَّا لَمُدْرَكُونَ ﴿٦٢﴾

63. (Moses) svarede (dem): Visselig nej, thi min Herre er med mig. Han vil visselig lede mig (til frelse).

قَالَ كَلَّا ۖ إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٣﴾

64. Da åbenbarede Vi til Moses: Slå havet med din stav, og det skiltes, så at hver del (så ud) som et mægtigt bjerg.

فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنِ اضْرِب بِّعَصَاكَ الْبَحْرَ ۖ
فَانفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿٦٤﴾

65. Og Vi bragte de andre nær dertil.

وَأَزْلَفْنَا ثَمَّ الْآخَرِينَ ﴿٦٥﴾

66. Og Vi reddede Moses og dem, der var med ham, alle til hobe.

وَأَنجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَن مَّعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿٦٦﴾

67. Derpå lod Vi de andre drukne.

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٦٧﴾

68. Sandelig, i dette er der et tegn, men de fleste af dem vil ikke tro.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾

69. Og din Herre er visselig den Almægtige [al æres Herre], den Barmhjertige.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦٩﴾

70. Og forelæs dem Abrahams historie.

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ﴿٧٠﴾

71. Da han sagde til sin fader og sit folk: Hvad er det, I tilbeder?

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧١﴾

72. De svarede: Vi tilbeder (vore) gudebilleder, og vi vil fortsætte med at være dem hengivne.

قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَاكِفِينَ ﴿٧٢﴾

73. Han sagde: Mon de hører jer, når I påkalder (dem)?

قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ﴿٧٣﴾

---

5 Israels børn arvede de samme ting, som ægypterne mistede, men selvfølgelig i Kana'ans land.

74. Eller gavner de jer? Eller skader de (jer)?

أَوْ يَنفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ﴿٧٣﴾

75. De svarede: Nej, men vi fandt. at vore fædre handlede sådan.

قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾

76. Han sagde: Hvad mener I om det, som I tilbeder?

قَالَ أَفَرَأَيْتُم مَّا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾

77. I og jeres forfædre før jer?

أَنتُمْ وَآبَاؤُكُمُ الْأَقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾

78. Men (I skal vide) at de sandelig er mine fjender (allesammen) undtagen alverdens Herre,

فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٧﴾

79. Som har skabt mig, og derpå er det Ham, som retleder mig.

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾

80. Og det er Ham. der giver mig at spise og at drikke,

وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾

81. Og når jeg er syg, helbreder Han mig.

وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾

82. Og Som lader mig dø og derpå skænker mig liv.

وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨١﴾

83. Og Som - håber jeg - vil tilgive mig mine fejl på dommens dag.

وَالَّذِي أَطْمَعُ أَن يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٨٢﴾

84. Min Herre. skænk mig visdom, og føj mig til de retfærdige(s antal).

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿٨٣﴾

85. Og giv mig ry for sandhed og retfærdighed blandt dem, der kommer efter.

وَاجْعَل لِّي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾

86. Og gør mig til (en) af arvingerne til lyksalighedens have.

وَاجْعَلْنِي مِن وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾

87. Og tilgiv min fader, thi han er en af de vildfarne [6].

وَاغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٦﴾

88. Og gør mig ikke til skamme på den dag. de oprejses,

وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾

---

[6] Smlgn. 9:114. Se også 6:75 om *Âzar* og bet. af *ab* (fader, forfader, onkel etc.). I 14:42 er en bøn for A.'s egt. fader *(wâlid)*, som A. fortsatte med at bede for - i modsætning til onkelen Âzar, som han fik guddommelig ordre til at afskære sig fra.

89. Den dag, da rigdom og børn ikke vil være til (nogensomhelst) nytte.

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَّلَا بَنُوْنَ ﴿٨٨﴾

90. Men kun de, som bringer Allah et sundt hjerte, (vil blive frelst).

إِلَّا مَنْ أَتَى اللّٰهَ بِقَلْبٍ سَلِيْمٍ ﴿٨٩﴾

91. Og (paradisets) have skal bringes nær til de retfærdige,

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿٩٠﴾

92. Og helvedes ild skal vise sig for dem, der er faret vild.

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيْمُ لِلْغٰوِيْنَ ﴿٩١﴾

93. Og det skal siges til dem: Hvor er nu det, I plejede at tilbede

وَقِيْلَ لَهُمْ أَيْنَمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُوْنَ ﴿٩٢﴾

94. Ved siden af Allah? Mon de (nu) kan hjælpe jer eller hjælpe sig selv?

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ هَلْ يَنْصُرُوْنَكُمْ أَوْ يَنْتَصِرُوْنَ ﴿٩٣﴾

95. Og de vil blive styrtet hovedkulds deri, de (såkaldte guder) såvel som de, der fejlede (ved at tilbede dem),

فَكُبْكِبُوْا فِيْهَا هُمْ وَالْغَاوٗنَ ﴿٩٤﴾

96. Og Iblîs' hærskarer alle til hobe [7].

وَجُنُوْدُ إِبْلِيْسَ أَجْمَعُوْنَ ﴿٩٥﴾

97. De vil sige, når de strides deri:

قَالُوْا وَهُمْ فِيْهَا يَخْتَصِمُوْنَ ﴿٩٦﴾

98. Ved Allah, vi var visselig i en åbenbar fejltagelse,

تَاللّٰهِ إِنْ كُنَّا لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٩٧﴾

99. Da vi satte jer lige med alverdens Herre.

إِذْ نُسَوِّيْكُمْ بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٩٨﴾

100. Og ingen andre end de syndefulde ledte os vild,

وَمَآ أَضَلَّنَآ إِلَّا الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٩٩﴾

101. Og nu har vi ikke nogen forbeder.

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِيْنَ ﴿١٠٠﴾

102. Ejheller nogen kærlig ven.

وَلَا صَدِيْقٍ حَمِيْمٍ ﴿١٠١﴾

103. Men hvis der gaves (nogen) tilbagevenden for os (til verden), så ville vi høre til de troende.

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٠٢﴾

104. Sandelig, i dette er der et tegn, men de fleste af dem vil ikke tro.

إِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٠٣﴾

[7] Ang. Iblîs, se 2:35, 18:51 og noterne dertil.

105. Og sandelig, din Herre er den Almægtige, den Barmhjertige.

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿١٠٥﴾

106. Noahs folk forkastede (også) sendebudene,

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوْحِ ِۨالْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٠٦﴾

107. Da deres broder Noah sagde til dem: Vil I ikke være retfærdige?

اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ نُوْحٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٠٧﴾

108. Jeg er visselig et trofast og sanddru sendebud til jer,

اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ﴿١٠٨﴾

109. Frygt derfor Allah og adlyd mig.

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَ اَطِيْعُوْنِ ﴿١٠٩﴾

110. Og jeg beder jer ikke om nogen belønning derfor. Min belønning er ene og alene hos alverdens Herre.

وَمَاۤ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى
رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١١٠﴾

111. Frygt derfor Allah og adlyd mig.

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَ اَطِيْعُوْنِ ﴿١١١﴾

112. De sagde: Skal vi tro på dig, når de (socialt og økonomisk) ringeste følger dig?

قَالُوْۤا اَنُؤْمِنُ لَكَ وَ اتَّبَعَكَ الْاَرْذَلُوْنَ ﴿١١٢﴾

113. Han sagde: Jeg har ikke nogen viden om, hvad de foretager sig.

قَالَ وَمَا عِلْمِيْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١١٣﴾

114. Deres regnskab er udelukkende min Herres (sag), hvis I kan fatte det.

اِنْ حِسَابُهُمْ اِلَّا عَلٰى رَبِّيْ لَوْ تَشْعُرُوْنَ ﴿١١٤﴾

115. Og jeg vil ikke drive de troende bort.

وَمَاۤ اَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١٥﴾

116. Jeg er kun en klar og tydelig advarer.

اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿١١٦﴾

117. De sagde: Hvis du ikke holder op, o Noah, så vil du visselig blive (en) af dem, der er stenet (til døde).

قَالُوْا لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ يٰنُوْحُ لَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْمَرْجُوْمِيْنَ ﴿١١٧﴾

118. Han sagde: Min Herre, mit folk har visselig forkastet mig.

قَالَ رَبِّ اِنَّ قَوْمِيْ كَذَّبُوْنِ ﴿١١٨﴾

119. Døm Du derfor mellem mig og dem med en (afgørende) dom, og

فَافْتَحْ بَيْنِيْ وَ بَيْنَهُمْ فَتْحًا وَّ نَجِّنِيْ وَمَنْ مَّعِيَ مِنَ

red mig og de troende, som er med mig.	الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٩﴾
120. Vi reddede da ham og dem med ham i det fuldtladede skib,	فَأَنجَيْنَاهُ وَمَن مَّعَهُ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١٢٠﴾
121. Og derpå lod Vi de tiloversblevne drukne.	ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ ﴿١٢١﴾
122. Sandelig, i dette er der et tegn, men de fleste af dem vil ikke tro.	إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾
123. Og din Herre er visselig den Almægtige, den Barmhjertige.	وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٣﴾ ع
124. 'Âd forkastede sendebudene [8].	كَذَّبَتْ عَادٌ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٤﴾
125. Da deres broder Hûd sagde til dem: Vil I ikke være retfærdige?	إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٥﴾
126. Jeg er visselig et sanddru og trofast sendebud til jer.	إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٦﴾
127. Frygt derfor Allah og adlyd mig.	فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٢٧﴾
128. Og jeg spørger jer ikke om nogen belønning derfor. Min belønning påhviler alene verdenernes Herre.	وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٨﴾
129. Bygger I monumenter på enhver høj, idet I morer jer (der)?	أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٩﴾
130. Og bygger I jer paladser [eller: borge - eller: vandtanke], for at I måske skal leve evigt?	وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٣٠﴾
131. Og når I griber (nogen), griber I (dem) som tyranner.	وَإِذَا بَطَشْتُم بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣١﴾
132. Men frygt Allah og adlyd mig,	فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٣٢﴾
133. Og frygt Ham, som har hjulpet jer med (alt) det, I ved,	وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُم بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٣﴾
134. Hjulpet jer med kvæg og børn	أَمَدَّكُم بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ﴿١٣٤﴾
135. Og haver og kilder.	وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٣٥﴾

[8] Se 7:66-73, 11:51-60, 46:22-26, 69:7-8, 89:7-9.

136. Jeg frygter sandelig en forfærdelig dags straf over jer.

إِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيۡكُمۡ عَذَابَ يَوۡمٍ عَظِيمٖ ١٣٥

137. De svarede: Det er os det samme, om du advarer (os) eller du ikke hører til advarerne,

قَالُواْ سَوَآءٌ عَلَيۡنَآ أَوَعَظۡتَ أَمۡ لَمۡ تَكُن مِّنَ ٱلۡوَٰعِظِينَ ١٣٦

138. Dette er kun en af de gamles vaner,

إِنۡ هَٰذَآ إِلَّا خُلُقُ ٱلۡأَوَّلِينَ ١٣٧

139. Og vi vil ikke blive straffet.

وَمَا نَحۡنُ بِمُعَذَّبِينَ ١٣٨

140. Men de forkastede ham, og derpå tilintetgjorde Vi dem. Sandelig, i dette er der et tegn, men de fleste af dem vil ikke tro.

فَكَذَّبُوهُ فَأَهۡلَكۡنَٰهُمۡۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗۖ وَمَا كَانَ أَكۡثَرُهُم مُّؤۡمِنِينَ ١٣٩

141. Og din Herre er visselig den Almægtige, den Barmhjertige.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ١٤٠

142. Thamûd forkastede sendebudene [9].

كَذَّبَتۡ ثَمُودُ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ١٤١

143. Da deres broder Sâlih sagde til dem: Vil I ikke være retfærdige?

إِذۡ قَالَ لَهُمۡ أَخُوهُمۡ صَٰلِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ١٤٢

144. Jeg er visselig et sanddru og trofast sendebud til jer,

إِنِّي لَكُمۡ رَسُولٌ أَمِينٞ ١٤٣

145. Frygt derfor Allah og adlyd mig.

فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ١٤٤

146. Og jeg beder jer ikke om nogen belønning derfor. Min belønning påhviler alene verdenernes Herre.

وَمَآ أَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ مِنۡ أَجۡرٍۖ إِنۡ أَجۡرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٤٥

147. Min I (tror, at I) vil blive efterladt i sikkerhed (og tryghed) mellem de ting (som I har) her:

أَتُتۡرَكُونَ فِي مَا هَٰهُنَآ ءَامِنِينَ ١٤٦

148. I haver og kilder

فِي جَنَّٰتٖ وَعُيُونٖ ١٤٧

149. Og kornmarker og daddelpalmer med klaser (så tunge), at de brister.

وَزُرُوعٖ وَنَخۡلٖ طَلۡعُهَا هَضِيمٞ ١٤٨

[9] Se 7:74-80, 11:62-69, 17:60, 27:46-54, 54:24-32, 91:12-16.

150. Og I hugger huse ud af bjergene med livlighed (og dygtighed).

وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فٰرِهِينَ ﴿١٥٠﴾

151. Men frygt Allah og adlyd mig.

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ ﴿١٥١﴾

152. Og adlyd ikke de tøjlesløses (og udsvævendes) befaling,

وَلَا تُطِيعُوٓا اَمْرَ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿١٥٢﴾

153. Dem, der skaber ufred på jorden og ikke stifter fred [eller: forbedrer (den)].

الَّذِيْنَ يُفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ وَلَا يُصْلِحُوْنَ ﴿١٥٣﴾

154. De sagde: Du er bare en af dem, der er forheksede.

قَالُوٓا اِنَّمَآ اَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِيْنَ ﴿١٥٤﴾

155. Du er kun en dødelig ligesom os. Kom med et tegn, hvis du er en af de sanddru.

مَآ اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ۚ فَاْتِ بِاٰيَةٍ اِنْ كُنْتَ
مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿١٥٥﴾

156. Han sagde: Dette er en hunkamel: den skal have sit at drikke, og I skal have jeres at drikke på en bestemt [eller: kendt] dag.

قَالَ هٰذِهٖ نَاقَةٌ لَّهَا شِرْبٌ وَّلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ
مَّعْلُوْمٍ ﴿١٥٦﴾

157. Og rør den ikke med noget ondt, så at en skrækkelig dags straf skal gribe jer.

وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿١٥٧﴾

158. Men de skar dens hasesener over, dog derefter blev de angerfulde.

فَعَقَرُوْهَا فَاَصْبَحُوْا نٰدِمِيْنَ ﴿١٥٨﴾

159. Så greb straffen dem. Sandelig, i dette er et tegn, men de fleste af dem vil ikke tro.

فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُ ۗ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ۗ وَمَا كَانَ
اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٥٩﴾

160. Og din Herre er visselig den Almægtige, den Barmhjertige.

ع ٨ ١٩ ١٢ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿١٦٠﴾

161. Lots folk forkastede sendebudene [10].

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوْطِ ۨالْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٦١﴾

162. Da deres broder Lot sagde til dem: Vil I ikke være retfærdige?

اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ لُوْطٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٦٢﴾

163. Jeg er visselig et trofast og sanddru sendebud til jer.

اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ﴿١٦٣﴾

---

[10] Se 7:81-85, 11:78-83, 15:62-76, 27:56-59, 29:29-30, 54:34-35.

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿١٦٤﴾

164. Frygt derfor Allah og adlyd mig.

وَمَآ اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ ۚ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦٥﴾

165. Og jeg beder jer ikke om nogen belønning derfor. Min belønning påhviler alene verdenernes Herre.

اَتَاْتُوْنَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦٦﴾

166. Går I af alle folk til mænd (i stedet for til jeres kvinder)?

وَتَذَرُوْنَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ ۚ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ عٰدُوْنَ ﴿١٦٧﴾

167. Og lader jeres hustruer, som jeres Herre har skabt for jer, alene? Ja, sandelig, I er et folk, som overskrider (naturens og sømmelighedens) grænser.

قَالُوْا لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ يٰلُوْطُ لَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِيْنَ ﴿١٦٨﴾

168. De svarede: Hvis du ikke holder op, o Lot, så vil du visselig høre til dem, der er fordrevet (fra deres land).

قَالَ اِنِّيْ لِعَمَلِكُمْ مِّنَ الْقَالِيْنَ ﴿١٦٩﴾

169. Han sagde: Jeg hører visselig til dem, der foragter og afskyr jeres handlinger.

رَبِّ نَجِّنِيْ وَاَهْلِيْ مِمَّا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٧٠﴾

170. Min Herre, red mig og min familie fra det, de øver.

فَنَجَّيْنٰهُ وَاَهْلَهٗٓ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٧١﴾

171. Så reddede Vi ham og hans familie.

اِلَّا عَجُوْزًا فِي الْغٰبِرِيْنَ ﴿١٧٢﴾

172. Undtagen en gammel kone (som valgte at blive) blandt de tilbageblevne.

ثُمَّ دَمَّرْنَا الْاٰخَرِيْنَ ﴿١٧٣﴾

173. Så ødelagde Vi de andre,

وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًا ۚ فَسَآءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿١٧٤﴾

174. Og Vi lod regne ned over dem en (voldsom) regn. Slem var den regn (der da faldt) på dem, der (tidligere) var blevet advaret (om en mulig straf).

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ۗ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٧٥﴾

175. Sandelig, i dette er der et tegn, men de fleste af dem vil ikke tro.

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿١٧٦﴾

176. Og din Herre er sandelig den Almægtige, den Barmhjertige.

177. Skovens folk forkastede sendebudene [11].

كَذَّبَ اَصْحٰبُ لْـَٔيْكَةِ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٧٦﴾

178. Da Sju'aib sagde til dem: Vil I ikke være retfærdige?

اِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٧٧﴾

179. Sandelig, jeg er et trofast og sanddru sendebud til jer.

اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ﴿١٧٨﴾

180. Frygt derfor Allah og adlyd mig.

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿١٧٩﴾

181. Og jeg beder jer ikke om nogen belønning derfor. Min belønning påhviler alene verdenernes Herre.

وَمَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ ۚ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى
رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٨٠﴾

182. Giv fuldt mål, og vær ikke af dem, der formindsker (målet).

اَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُوْنُوْا مِنَ الْمُخْسِرِيْنَ ﴿١٨١﴾

183. Og vej med en ret vægt,

وَزِنُوْا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيْمِ ﴿١٨٢﴾

184. Og formindsk ikke folk deres ting, og begå ikke synder på jorden, idet I skaber ufred.

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَآءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ
مُفْسِدِيْنَ ﴿١٨٣﴾

185. Men frygt (Ham), som har skabt jer og de tidligere folk.

وَاتَّقُوا الَّذِيْ خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٨٤﴾

186. De svarede: Du er kun en af de forheksede,

قَالُوْٓا اِنَّمَآ اَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِيْنَ ﴿١٨٥﴾

187. Og du er kun en dødelig som os, og vi mener, at du visselig hører til løgnerne.

وَمَآ اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَاِنْ نَّظُنُّكَ لَمِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿١٨٦﴾

188. Lad da stykker af himlen falde ned over os, hvis du hører til de sanddru.

فَاَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِّنَ السَّمَآءِ اِنْ كُنْتَ مِنَ
الصّٰدِقِيْنَ ﴿١٨٧﴾

189. Han sagde: Min Herre ved bedst, hvad I øver.

قَالَ رَبِّيْٓ اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٨٨﴾

190. Men de forkastede ham. Da greb en altoverskyggende dags straf

فَكَذَّبُوْهُ فَاَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ ۗ اِنَّهٗ كَانَ

[11] *Ashâb-ul-Aikah* (Skovens folk) var en gren af midianitterne, til hvem Sju'aib var sendt, se 7:86-94, 11:85-96, 15:81-85.

dem. Det var sandelig en ulykkesvanger dags straf.

عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٩٠﴾

191. I dette er der visselig et tegn, men det fleste af dem vil ikke tro.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩١﴾

192. Og sandelig, din Herre er den Almægtige, den Barmhjertige.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩٢﴾ ع ١٤

193. Og dette er sandelig en åbenbaring fra alverdens Herre.

وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٣﴾

194. Den trofaste ånd (Gabriel) har bragt den

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٤﴾

195. Til dit hjerte, så at du kan være (en) af advarerne,

عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿١٩٥﴾

196. På et klart og tydeligt arabisk sprog.

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١٩٦﴾

197. Og det er visselig (nævnt) i de tidligere (folk)s skrifter [12].

وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩٧﴾

198. Er det ikke et tegn for dem, at de lærde fra Israels børn kender det [eller: ham]?

أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةً أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٩٨﴾

199. Og hvis Vi havde åbenbaret det til en af de fremmede [d.v.s. ikke-araberne],

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٩﴾

200. Og han så havde forelæst det for dem, så ville de ikke have troet ham.

فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٠٠﴾

201. Således har Vi ladet (vantroen) indgå i syndernes hjerter:

كَذَٰلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠١﴾

202. De vil ikke tro på det [eller: ham], førend de ser den pinefulde straf.

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٢٠٢﴾

203. Men den skal komme pludselig til dem, og de skal ikke opdage det.

فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٣﴾

12 Angående profetier om Muhammad, se 5.Moseb.18:18 og 33:2, Jesaja 62:2, Højsangen 1:5-6, Habakkuk 3:3-7 (Kedar og Paran er i Arabien). Math.21:42-45, Johs.16:13-14.

204. Og de vil sige: Mon vi vil få udsættelse?

فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾

205. Mon de forsøger at fremskynde Vor straf?

أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾

206. Hvad mener du? Hvis Vi forsyner dem med denne verdens goder en årrække.

أَفَرَءَيْتَ إِن مَّتَّعْنَٰهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾

207. Og der så kommer til dem, hvad de er blevet lovet [eller: truet med],

ثُمَّ جَآءَهُم مَّا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾

208. Hvad vil så det, de er blevet forsynet med, nytte dem?

مَآ أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُوا يُمَتَّعُونَ ﴿٢٠٧﴾

209. Og Vi har ikke ødelagt nogen by, uden at advarere (var kommet) til dem.

وَمَآ أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنذِرُونَ ﴿٢٠٨﴾

210. (Dette er) en formaning, og Vi øver aldrig uret.

ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَٰلِمِينَ ﴿٢٠٩﴾

211. Og satanerne har ikke åbenbaret den,

وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ ٱلشَّيَٰطِينُ ﴿٢١٠﴾

212. Og det passer sig ikke for dem, og de formår det heller ikke,

وَمَا يَنۢبَغِى لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١١﴾

213. Thi de er visselig afskåret fra at lytte.

إِنَّهُمْ عَنِ ٱلسَّمْعِ لَمَعْزُولُونَ ﴿٢١٢﴾

214. Påkald derfor ikke nogen anden gud sammen med Allah, så du bliver (en) af dem, der straffes.

فَلَا تَدْعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ فَتَكُونَ مِنَ ٱلْمُعَذَّبِينَ ﴿٢١٣﴾

215. Og advar din nærmeste slægt,

وَأَنذِرْ عَشِيرَتَكَ ٱلْأَقْرَبِينَ ﴿٢١٤﴾

216. Og sænk din (barmhjertigheds) vinge over de troende, som følger dig.

وَٱخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ ٱتَّبَعَكَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١٥﴾

217. Hvis de da er ulydige mod dig, så sig (til dem): Jeg er fri (for ansvar) for, hvad I øver.

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّى بَرِىٓءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢١٦﴾

218. Og sæt din lid til den Almægtige, den Barmhjertige.

وَتَوَكَّلْ عَلَى ٱلْعَزِيزِ ٱلرَّحِيمِ ﴿٢١٧﴾

219. Som ser dig, hvor du står (i bøn),

الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٩﴾

220. Og (Som ser) dine bevægelser blandt dem, der kaster sig ned (i bøn) med panden mod jorden.

وَتَقَلُّبَكَ فِي السَّاجِدِينَ ﴿٢٢٠﴾

221. Han er visselig den Althørende, den Alvidende.

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٢٢١﴾

222. Skal Jeg fortælle jer, over hvem satanerne stiger ned?

هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ﴿٢٢٢﴾

223. De stiger ned over enhver løgner (og) synder.

تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٣﴾

224. Som (blot) fortæller videre, hvad han har hørt, og de fleste af dem er løgnere.

يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثَرُهُمْ كَاذِبُونَ ﴿٢٢٤﴾

225. Og digterne, (kun) de vildfarende følger dem.

وَالشُّعَرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٢٥﴾

226. Har du ikke set, at de flakker om i enhver dal uden mål (og uden at få deres tørst efter viden tilfredsstillet) [13].

أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٢٢٦﴾

227. Og at de siger, hvad de ikke praktiserer,

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٧﴾

228. Undtagen de (digtere), som tror og handler retfærdigt og ihukommer Allah meget og (kun) forsvarer sig, efter at de har lidt uret. Og de uretfærdige skal snart få at vide, til hvilket sted de endelig skal vende tilbage.

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ
كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا ۗ وَسَيَعْلَمُ
الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٨﴾

[13] *jahîmûn* kommer af: *hâma:* 'han var eller blev tørstig'. *Hâma 'alâ wadjhihi* betyder: 'han flakkede tilfældigt om, uden at vide, hvor han gik'. (Lane & Aqrab).

AL-NAML
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ (١)

2. Tâ Sîn (Du Nådige og Althørende). Dette er Qur'ânens vers og (dermed vers) fra en tydelig Bog [1],

طسٓ تِلْكَ ءَايَٰتُ ٱلْقُرْءَانِ وَكِتَابٍ مُّبِينٍ (٢)

3. En retledning og et glædeligt budskab for de troende,

هُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ (٣)

4. Som holder bøn og betaler zakât, og som har fuld vished om det kommende (liv).

ٱلَّذِينَ يُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤْتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَهُم بِٱلْءَاخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ (٤)

5. Hvad dem angår, som ikke tror på det kommende (liv), så har Vi forskønnet deres handlinger for dem, så de vandrer i blinde.

إِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْءَاخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَٰلَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ (٥)

6. De skal lide en slem straf, og de skal være de største tabere i det kommende (liv).

أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَهُمْ سُوٓءُ ٱلْعَذَابِ وَهُمْ فِى ٱلْءَاخِرَةِ هُمُ ٱلْأَخْسَرُونَ (٦)

7. Du har visselig modtaget Qur'ânen fra En, Som er Alviis (og) Alvidende.

وَإِنَّكَ لَتُلَقَّى ٱلْقُرْءَانَ مِن لَّدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ (٧)

8. (Og ihukom) da Moses sagde til sin familie: Jeg har set en ild. Jeg vil bringe jer underretning derfra, eller jeg vil bringe jer en flamme, en brand, for at I kan varme jer.

إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِۦٓ إِنِّىٓ ءَانَسْتُ نَارًا سَـَٔاتِيكُم مِّنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ ءَاتِيكُم بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ (٨)

9. Da han så kom til (ilden), blev der råbt (til ham): Velsignet være den, som er i ilden, og de, der er rundt om den. Og lovpriset være Allah og

فَلَمَّا جَآءَهَا نُودِىَ أَن بُورِكَ مَن فِى ٱلنَّارِ وَ

---

[1] Se 26:2. *Mîm* er her udeladt, formentlig fordi Moses kun omtales ganske kort.

højt ophøjet over alle mangler, verdenernes Herre [2].	مَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَٰنَ ٱللَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٩﴾
10. O Moses, Jeg er visselig Allah, den Almægtige, den Alvise.	يَٰمُوسَىٰٓ إِنَّهُۥٓ أَنَا ٱللَّهُ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿١٠﴾
11. Kast din stav! Og da han så den bevæge sig som om den var en slange, vendte han sig til flugt og så sig ikke tilbage. (Vi sagde til ham): O Moses, frygt ikke, thi sendebudene frygter ikke i Min nærværelse.	وَأَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَءَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَآنٌّ وَلَّىٰ مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَٰمُوسَىٰ لَا تَخَفْ إِنِّى لَا يَخَافُ لَدَىَّ ٱلْمُرْسَلُونَ ﴿١١﴾
12. Men for dem, der handler uret og derefter ombytter det onde med noget godt. (overfor dem) er jeg visselig Tilgivende (og) Barmhjertig [3].	إِلَّا مَن ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًۢا بَعْدَ سُوٓءٍ فَإِنِّى غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾
13. Og stik din hånd ind i din brystfold: den vil komme ud hvid, men uden sygdom. (Dette er et tegn) blandt de ni tegn til Farao og hans folk, thi de er et oprørsk folk [4].	وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِى جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوٓءٍ فِى تِسْعِ ءَايَٰتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِۦٓ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَوْمًا فَٰسِقِينَ ﴿١٣﴾
14. Men efter at Vore indlysende tegn kom til dem, sagde de: Dette er åbenbar magi.	فَلَمَّا جَآءَتْهُمْ ءَايَٰتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا۟ هَٰذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٤﴾
15. Men de forkastede dem med urette og (falsk) stolthed, medens deres sjæle var overbevist derom. Men se, hvordan enden blev for dem, der stiftede ufred.	وَجَحَدُوا۟ بِهَا وَٱسْتَيْقَنَتْهَآ أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلْمُفْسِدِينَ ﴿١٥﴾ ع
16. Og Vi skænkede visselig David og Salomon kundskab, og de sagde: Al pris tilkommer Allah, som har givet os fortrin fremfor mange af Sine troende tjenere.	وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُۥدَ وَسُلَيْمَٰنَ عِلْمًا وَقَالَا ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦﴾

[2] *Nâr* = 'Ild' står her for Guds kærlighed eller bruges om prøvelser og forfølgelser. *Bûrika*, som er passiv, bruges ikke om Gud. Det gør *tabâraka*.

[3] *illâ* er her *istithnâ munqat'* (se 17:62).

[4] Smlgn. 7:134.

17. Og Salomon arvede (riget og profetdømmet) efter David. Og han sagde: O mennesker, vi har lært fuglenes sprog, og vi har fået alting foræret. Dette er sandelig en åbenbar nådegave [5].

وَوَرِثَ سُلَيْمٰنُ دَاوٗدَ وَقَالَ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا
مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَاُوْتِيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ؕ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ
الْفَضْلُ الْمُبِيْنُ ﴿١٧﴾

18. Og Salomons hærskarer af djinner og mennesker og fugle blev forsamlet for ham, og de (stod opstillede) i afdelinger [6].

وَحُشِرَ لِسُلَيْمٰنَ جُنُوْدُهٗ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ
وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوْزَعُوْنَ ﴿١٨﴾

19. Men da de kom til Wâdi al-Naml, sagde en kvinde af Naml-stammen: O Naml, gå ind i jeres boliger, så at Salomon og hans hærskarer ikke skal træde jer ned, uden at de lægger mærke til det [7].

حَتّٰٓى اِذَآ اَتَوْا عَلٰى وَادِ النَّمْلِ ۙ قَالَتْ نَمْلَةٌ يّٰٓاَيُّهَا
النَّمْلُ ادْخُلُوْا مَسٰكِنَكُمْ ۚ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمٰنُ
وَجُنُوْدُهٗ ۙ وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿١٩﴾

20. Da smilede (Salomon), idet han morede sig over hendes ord, og han sagde: Min Herre, giv mig at være taknemmelig for Din nåde, som Du har bevist mig og mine forældre, og at handle retfærdigt til Dit velbehag. Og lad mig indgå i Din barmhjertighed blandt Dine retfærdige tjenere.

فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ اَوْزِعْنِيْٓ
اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِيْٓ اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلٰى وَالِدَيَّ
وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰىهُ وَاَدْخِلْنِيْ بِرَحْمَتِكَ
فِيْ عِبَادِكَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٢٠﴾

21. Og han inspicerede fuglene og sagde: Hvordan kan det være, at jeg

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَآ اَرَى الْهُدْهُدَ ۖ

[5] 'Fuglenes sprog' kan opfattes som deres måde at 'signalere' til hinanden på. Måske menes der, at David og Salomon gjorde brug af f.eks. brevduer. En bedre tolkning ville det måske være at tage 'fuglene' om 'retfærdige mennesker, der når en høj udvikling', smlgn. 3:50. Ordet kan ligeledes anvendes om hurtige heste (Lane: under tayyâr).

[6] *Djinn* betyder måske her: 'skjulte folk'. Hentydningen er da til de fremmede folkeslag, der kom i Salomons tjeneste.

[7] *Naml* betyder ikke her virkelige myrer. Det er et stammenavn, ligesom *Mâzin* (der bogstavelig betyder: myreæg; se Qamûs under: baraq). Dyrenavne er i det hele taget alm. bl. arabere som stammenavne: *Asad* (løve), *Kalb* (hund), *Taghlab* (stor løve). Gamle totemnavne. (Jvf. de danske navne Oxe, Marsvin, Gyldenløve).

ikke ser Hudhud? Eller er han blandt de fraværende [8]?

أَمْ كَانَ مِنَ الْغَآئِبِينَ ﴿٢١﴾

22. Jeg vil visselig straffe ham med en streng straf eller dræbe ham, hvis han ikke kommer med en klar fuldmagt (som forklaring på sit fravær).

لَأُعَذِّبَنَّهُۥ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَاْذْبَحَنَّهُۥٓ أَوْ
لَيَأْتِيَنِّي بِسُلْطَٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٢٢﴾

23. Og han ventede ikke længe (med at komme), og han sagde da: Jeg har erfaret, hvad du ikke ved, og jeg er kommet til dig fra Saba med sikker underretning.

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِۦ
وَجِئْتُكَ مِن سَبَإٍۭ بِنَبَإٍ يَقِينٍ ﴿٢٣﴾

24. Jeg har visselig fundet, at en kvinde hersker over dem, og der er blevet givet hende alle ting, og hun har en mægtig trone.

إِنِّي وَجَدتُّ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِن كُلِّ
شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٤﴾

25. Jeg har fundet, at hun og hendes folk kaster sig ned (i bøn) for solen i stedet for Allah, og Satan har forskønnet deres gerninger for dem, så at han har vendt dem fra den (rette) vej, således at de ikke er retledede.

وَجَدتُّهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِن دُونِ
اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَٰنُ أَعْمَٰلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ
السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٥﴾

26. (Og han har befalet dem) ikke at kaste sig ned (i bøn) for Allah, som bringer det skjulte for dagen i himlene og jorden, og som ved, hvad I skjuler, og hvad I åbenbarer.

أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَٰوَٰتِ
وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٦﴾

27. Allah - der er ingen gud undtagen Ham, Herren over den mægtige trone [9].

اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٧﴾ السجدة

28. (Salomon) svarede: Vi vil snart se, om du har talt sandhed, eller om du hører til løgnerne.

قَالَ سَنَنظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنتَ مِنَ الْكَٰذِبِينَ ﴿٢٨﴾

[8] *Hudhud* betyder ikke her: hærfugl. Der er snarere tale om en arabisk form for det bibelske navn: Hadad. En edomitisk fyrste bærer navnet (se 1.Kong.11:14). Efter Lisân al-'Arab er Hudâhad navnet på en stamme i Yemen.

[9] *Sadjda* efter dette vers. - *Ilâh* (gud) betyder: 'genstand for beundring, kærlighed og tilbedelse'.

29. Gå med dette mit brev og kast det hen til dem, og vend dig så fra dem og se, hvad de vil svare.

اِذْهَبْ بِّكِتٰبِیْ هٰذَا فَاَلْقِهْ اِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ
فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُوْنَ ﴿٢٩﴾

30. (Da dronningen havde fået brevet) sagde hun: O mine rådsherrer, et fornemt brev er blevet bragt til mig.

قَالَتْ يٰۤاَيُّهَا الْمَلَؤُا اِنِّیْۤ اُلْقِیَ اِلَیَّ كِتٰبٌ
كَرِيْمٌ ﴿٣٠﴾

31. Det er visselig fra Salomon, og det lyder: I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

اِنَّهٗ مِنْ سُلَيْمٰنَ وَاِنَّهٗ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿٣١﴾

32. Rejs jer ikke i overmod mod mig, men kom til mig, idet I underkaster jer.

ع اَلَّا تَعْلُوْا عَلَیَّ وَاْتُوْنِیْ مُسْلِمِيْنَ ﴿٣٢﴾

33. Hun sagde: O mine rådsherrer, giv mig et råd i (denne) min sag. Jeg plejer ikke at afgøre nogen sag, medmindre I er tilstede (som rådgivere).

قَالَتْ يٰۤاَيُّهَا الْمَلَؤُا اَفْتُوْنِیْ فِیْۤ اَمْرِیْ ۚ مَا كُنْتُ
قَاطِعَةً اَمْرًا حَتّٰی تَشْهَدُوْنِ ﴿٣٣﴾

34. De svarede: Vi er et stærkt folk og et mægtigt krigsfolk, men afgørelsen beror hos dig. Overvej derfor, hvad du befaler.

قَالُوْا نَحْنُ اُولُوْا قُوَّةٍ وَّاُولُوْا بَاْسٍ شَدِيْدٍ ۙ وَّ
الْاَمْرُ اِلَيْكِ فَانْظُرِیْ مَاذَا تَاْمُرِيْنَ ﴿٣٤﴾

35. Hun sagde: Når konger erobrer en by, stifter de ufred i den og gør folkets mægtigste til de laveste. Og således vil de (også) gøre.

قَالَتْ اِنَّ الْمُلُوْكَ اِذَا دَخَلُوْا قَرْيَةً اَفْسَدُوْهَا وَ
جَعَلُوْۤا اَعِزَّةَ اَهْلِهَاۤ اَذِلَّةً ۚ وَكَذٰلِكَ يَفْعَلُوْنَ ﴿٣٥﴾

36. Men jeg vil visselig sende en gave til ham og så vente og se, hvad sendebudene bringer tilbage (som svar).

وَاِنِّیْ مُرْسِلَةٌ اِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنٰظِرَةٌ ۢ بِمَ يَرْجِعُ
الْمُرْسَلُوْنَ ﴿٣٦﴾

37. Og da (dronningens sendebud) kom til Salomon, sagde han: Mon I vil hjælpe mig med (jeres) rigdom? Men det, Allah har givet mig, er bedre end det, Han har givet jer. Ja, sandelig, I fryder jer over jeres gave.

فَلَمَّا جَآءَ سُلَيْمٰنَ قَالَ اَتُمِدُّوْنَنِ بِمَالٍ ؗ فَمَاۤ اٰتٰنِۦَ
اللّٰهُ خَيْرٌ مِّمَّاۤ اٰتٰىكُمْ ۚ بَلْ اَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُوْنَ ﴿٣٧﴾

38. Vend tilbage til dem, så vil vi visselig komme til dem med hære, som de ikke kan stå sig imod, og vi vil

اِرْجِعْ اِلَيْهِمْ فَلَنَاْتِيَنَّهُمْ بِجُنُوْدٍ لَّا قِبَلَ
لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِّنْهَاۤ اَذِلَّةً وَّهُمْ

visselig drive dem ud derfra som ringeagtede, og de vil blive ydmygede.

صٰغِرُوْنَ ۝٣٨

39. Han sagde: O mine rådsherrer, hvem af jer vil bringe mig hendes trone, førend de kommer til mig i underkastelse?

قَالَ يٰٓاَيُّهَا الْمَلَؤُا اَيُّكُمْ يَاْتِيْنِيْ بِعَرْشِهَا قَبْلَ اَنْ
يَّاْتُوْنِيْ مُسْلِمِيْنَ ۝٣٩

40. En høvding fra djinnerne sagde: Jeg vil bringe dig den, førend du står op fra dit sted [eller: bryder op fra din lejr]. Og jeg har visselig magt dertil (og jeg er) pålidelig [10].

قَالَ عِفْرِيْتٌ مِّنَ الْجِنِّ اَنَا اٰتِيْكَ بِهٖ قَبْلَ اَنْ
تَقُوْمَ مِنْ مَّقَامِكَ ۚ وَاِنِّيْ عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ اَمِيْنٌ ۝٤٠

41. En, som havde kundskab om Bogen, sagde: Jeg vil bringe dig den, førend dit blik vender tilbage til dig [eller: førend dit ædle (sendebud) vender tilbage til dig]. - Og da han så den stå hos sig, sagde han: Dette er en nåde fra min Herre, for at Han kan prøve mig, om jeg er taknemmelig eller utaknemmelig [vantro]. Og den, som er taknemmelig , er kun taknemmelig til bedste for sig selv. Og den, som er utaknemmelig [vantro], (han skal vide) at min Herre er Uafhængig (af alt og alle), Ædelmodig.

قَالَ الَّذِيْ عِنْدَهٗ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتٰبِ اَنَا اٰتِيْكَ بِهٖ
قَبْلَ اَنْ يَّرْتَدَّ اِلَيْكَ طَرْفُكَ ۚ فَلَمَّا رَاٰهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهٗ
قَالَ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّيْ ۖ لِيَبْلُوَنِيْٓ ءَاَشْكُرُ اَمْ
اَكْفُرُ ۚ وَمَنْ شَكَرَ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ كَفَرَ
فَاِنَّ رَبِّيْ غَنِيٌّ كَرِيْمٌ ۝٤١

42. (Salomon) sagde: Gør hendes trone ukendelig for hende, så vil vi se, om hun følger retledningen, eller hun er en af dem, der ikke lader sig retlede [11].

قَالَ نَكِّرُوْا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ اَتَهْتَدِيْٓ اَمْ تَكُوْنُ
مِنَ الَّذِيْنَ لَا يَهْتَدُوْنَ ۝٤٢

43. Da hun så var kommet, sagde man til hende: Er dette din trone? Hun svarede: Det er, ligesom det er den. Men vi havde fået underretningen i forvejen, og vi har underkastet os.

فَلَمَّا جَآءَتْ قِيْلَ اَهٰكَذَا عَرْشُكِ ۗ قَالَتْ كَاَنَّهٗ هُوَ ۚ
وَاُوْتِيْنَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِيْنَ ۝٤٣

[10] *'Ifrît* betyder: 'mægtig, stærk, høvding, meget intelligent, uforskammet' (Lane & Aqrab).

[11] Dronningen havde formodentlig sendt sin trone som gave. Nu blev afgudsbillederne på den fjernet, for at hun kunne indse sine fejl.

44. Og det, hun plejede at tilbede i stedet for Allah, havde hindret hende (i at tro), thi hun hørte til et vantro folk.

وصدها ما كانت تعبد من دون الله ۖ انها
كانت من قوم كفرين ﴿٤٣﴾

45. Man sagde (derpå) til hende: Træd ind i paladset. Men da hun så det, mente hun, at det var et udstrakt vand og blottede sine ben [eller: beredte sig til at overvinde vanskelighederne]. (Salomon) sagde: Det er visselig et slot, belagt med glas(fliser). Hun sagde: Min Herre, jeg har handlet uret mod mig selv, men nu underkaster jeg mig sammen med Salomon Allah, verdenernes Herre [12].

قيل لها ادخلي الصرح ۚ فلما راته حسبته لجة
وكشفت عن ساقيها ۚ قال انه صرح ممرد
من قوارير ۗ قالت رب اني ظلمت نفسي واسلمت
مع سليمن لله رب العلمين ﴿٤٤﴾ ع

46. Og Vi sendte til Thamûd deres broder Sâlih, (som sagde): Tilbed Allah (alene). Og se, de blev to partier, der stredes indbyrdes.

ولقد ارسلنا الى ثمود اخاهم صلحا ان اعبدوا
الله فاذا هم فريقن يختصمون ﴿٤٥﴾

47. Han sagde: O mit folk, hvorfor søger I at fremskynde det onde fremfor det gode? Hvorfor søger I ikke tilgivelse hos Allah, så at der kan vises jer barmhjertighed?

قال يقوم لم تستعجلون بالسيئة قبل الحسنة ۚ
لولا تستغفرون الله لعلكم ترحمون ﴿٤٦﴾

48. De sagde: Vi mener, at skylden for vor onde skæbne ligger hos dig og dem, der er med dig. Han svarede: (Årsagen til) jeres onde skæbne er hos Allah (som dermed straffer jer). I er sandelig et folk, som bliver prøvet (af Gud) [13].

قالوا اطيرنا بك وبمن معك ۚ
قال طئركم عند الله بل انتم
قوم تفتنون ﴿٤٧﴾

[12] Salomons palads var belagt med glasfliser, under hvilket vandet strømmede. Da dronningen så fliserne, antog hun det gennemsigtige glas for det vand, der løb nedenunder. Hun indså sin fejltagelse og forstod, at hun ved at tilbede solen havde forvekslet denne med den sande livgiver, Gud, som havde skabt den og alt andet.

[13] *tatajjara bisjai'in* betyder: 'tage varsel af noget'. *Tâ'irukum 'indallâhi* betyder: 'årsagen til jeres onde skæbne er hos Gud'. (Lane & Lisân).

49. Og der var i byen en flok på ni, som stiftede ufred i landet, og som ikke ville stifte fred.

وكان في المدينة تسعة رهط يفسدون في
الأرض ولا يصلحون ﴿٤٩﴾

50. De sagde: Tilsværg hinanden ved Allah, at vi visselig vil angribe ham og hans familie ved nattetide, og at vi så (efter at have myrdet ham) vil sige til hans arving og værge: Vi var ikke vidne til hans families undergang, og vi taler visselig sandt [14].

قالوا تقاسموا بالله لنبيتنه وأهله ثم لنقولن
لوليه ما شهدنا مهلك أهله وإنا لصادقون ﴿٥٠﴾

51. Og de lagde en plan, men Vi lagde (også) en plan, uden at de opdagede det.

ومكروا مكرا ومكرنا مكرا وهم لا يشعرون ﴿٥١﴾

52. Se så, hvorledes enden på deres plan blev: Vi ødelagde dem og deres folk alle tilhobe.

فانظر كيف كان عاقبة مكرهم أنا دمرناهم
وقومهم أجمعين ﴿٥٢﴾

53. Og dette er deres huse, sammenfaldne, fordi de øvede uret. I dette er der sandelig et tegn for et folk, som besidder kundskab.

فتلك بيوتهم خاوية بما ظلموا إن في ذلك
لآية لقوم يعلمون ﴿٥٣﴾

54. Men Vi frelste dem, der troede og handlede retfærdigt [egt: tog Gud til skjold].

وأنجينا الذين آمنوا وكانوا يتقون ﴿٥٤﴾

55. Og (Vi sendte også) Lot, da han sagde til sit folk: Begår I denne skændighed, når I dog ser (hvad der er det rette)?

ولوطا إذ قال لقومه أتأتون الفاحشة وأنتم
تبصرون ﴿٥٥﴾

56. Går I til mænd med begær i stedet for til kvinder? Sandelig, I er et uvidende folk.

أئنكم لتأتون الرجال شهوة من دون النساء ۚ
بل أنتم قوم تجهلون ﴿٥٦﴾

[14] Qur'ânen fortæller de tidligere profeters historie bl.a. for at fremsætte profetier om Profeten Muhammad. Quraisjen, den ledende stamme i Makka, udvalgte en mand fra hver stamme for at myrde Profeten og sprede ansvaret, så der ikke kunne blive tale om hævn. Kommentatorerne nævner da også ni mænd ved navn. De otte af konspiratorerne faldt i slaget ved Badr, og den niende (Abû Lahab, se Sûra 111) døde ved efterretningen om Quraisjens nederlag.

57. Men hans folks svar var kun: Driv Lots familie ud af jeres by, thi de er folk, som vil holde sig rene.

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِۦٓ إِلَّآ أَن قَالُوٓا۟ أَخْرِجُوٓا۟ ءَالَ لُوطٍ مِّن قَرْيَتِكُمْ ۖ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٥٦﴾

58. Så frelste Vi ham og hans familie undtagen hans hustru. Vi dømte hende til at være mellem de tilbageblevne.

فَأَنجَيْنَٰهُ وَأَهْلَهُۥٓ إِلَّا ٱمْرَأَتَهُۥ قَدَّرْنَٰهَا مِنَ ٱلْغَٰبِرِينَ ﴿٥٧﴾

59. Og Vi lod det regne voldsomt over dem (med lava), og slem var den regn (der faldt) over dem, der var blevet advaret (mod følgerne af deres handlinger).

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِم مَّطَرًا ۖ فَسَآءَ مَطَرُ ٱلْمُنذَرِينَ ﴿٥٨﴾

60. Sig: Al pris tilkommer Allah, og fred med Hans tjenere, som Han har udvalgt. Er Allah bedst, eller hvad de sætter ved siden (af Ham)?

قُلِ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَٰمٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ ٱلَّذِينَ ٱصْطَفَىٰٓ ۗ ءَآللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

[20. del]

61. Eller: hvem har skabt himlene og jorden, og (hvem) sender vand ned til jer fra himlen? Ved hjælp af det lader Vi smukke haver vokse. I kunne ikke få deres træer til at vokse. Mon der er nogen gud sammen med Allah? Men nej, de er et folk, som afviger fra den rette vej (ved at gøre andre lige med Allah).

أَمَّنْ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَأَنزَلَ لَكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَنۢبَتْنَا بِهِۦ حَدَآئِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ أَن تُنۢبِتُوا۟ شَجَرَهَآ ۗ أَءِلَٰهٌ مَّعَ ٱللَّهِ ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ﴿٦٠﴾

62. Eller: hvem har gjort jorden til et opholdssted og skabt floder i dens midte og anbragt bjerge i den og skabt en skillevæg mellem de to vande [det salte og det ferske]? Mon der er nogen gud sammen med Allah? Men nej, de fleste af dem ved ikke (noget).

أَمَّن جَعَلَ ٱلْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَٰلَهَآ أَنْهَٰرًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَٰسِىَ وَجَعَلَ بَيْنَ ٱلْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ أَءِلَٰهٌ مَّعَ ٱللَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾

63. Eller: hvem svarer den nødstedte, når han påkalder Ham, og (hvem) fjerner det onde og gør jer til efterfølgere på jorden? Mon der er nogen gud sammen med Allah? I tænker jer kun lidet om.

أَمَّن يُجِيبُ ٱلْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ ٱلسُّوٓءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَآءَ ٱلْأَرْضِ ۗ أَءِلَٰهٌ مَّعَ ٱللَّهِ ۚ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾

64. Eller: hvem leder jer i mørket til lands og vands, og hvem sender vindene som glædeligt budskab foran Sin barmhjertighed [nemlig: regnen]? Mon der er nogen gud sammen med Allah? Allah er ophøjet over (alt) det, de sætter ved siden af (Ham).

أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ
الرِّيَٰحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِۦٓ ۗ أَءِلَٰهٌ مَّعَ اللَّهِ ۚ
تَعَٰلَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾

65. Eller: hvem begyndte skabningen og lader den så vende tilbage [eller: gentager den]? Og hvem giver jer føde fra himlen og jorden? Mon der er nogen gud sammen med Allah? Sig: Kom med jeres beviser, hvis I taler sandfærdigt.

أَمَّنْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ
مِّنَ السَّمَآءِ وَالْأَرْضِ ۗ أَءِلَٰهٌ مَّعَ اللَّهِ ۚ قُلْ هَاتُوا بُرْهَٰنَكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٦٥﴾

66. De, som er i himlene og på jorden, kender ikke det usete, undtagen Allah. Og de ved ikke, hvornår de skal oprejses.

قُلْ لَّا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ
إِلَّا اللَّهُ ۚ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٦﴾

67. Men nej, deres viden om det kommende (liv) har nået sin (yderste) grænse. Men nej, de er i tvivl om det, ja, de er blinde for det.

بَلِ ادَّٰرَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ ۚ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ
ع مِّنْهَا ۖ بَلْ هُمْ مِّنْهَا عَمُونَ ﴿٦٧﴾

68. Og de vantro siger: Når vi og vore fædre er støv, mon vi så skal bringes frem (af jorden)?

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوٓا أَءِذَا كُنَّا تُرَٰبًا وَءَابَآؤُنَآ أَئِنَّا
لَمُخْرَجُونَ ﴿٦٨﴾

69. Vi og vore fædre har visselig fået dette løfte før. Dette er ikke andet end de gamles historier.

لَقَدْ وُعِدْنَا هَٰذَا نَحْنُ وَءَابَآؤُنَا مِنْ قَبْلُ ۙ إِنْ
هَٰذَآ إِلَّآ أَسَٰطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٩﴾

70. Sig (til de vantro): Rejs omkring på jorden og se, hvordan enden blev for de syndige.

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ
الْمُجْرِمِينَ ﴿٧٠﴾

71. Og sørg ikke over dem, og vær ikke nedtrykt over det, de planlægger.

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧١﴾

72. Og de vil sige: Hvornår (bliver) dette løfte (opfyldt), om I (da) er sandfærdige?

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٧٢﴾

73. Svar (dem): Måske er noget af det, I søger at fremskynde, nær ved jer.

قُلْ عَسَىٰٓ أَن يَكُونَ رَدِفَ لَكُم بَعْضُ ٱلَّذِى
تَسْتَعْجِلُونَ ۝۷۳

74. Og sandelig: din Herre er den Nådige mod menneskene, men de fleste af dem er ikke taknemmelige.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
لَا يَشْكُرُونَ ۝۷۴

75. Og din Herre ved visselig, hvad deres hjerter skjuler, og hvad de åbenbarer.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ۝۷۵

76. Og der er intet skjult i himlen og på jorden, som ikke er i en klar og tydelig Bog.

وَمَا مِنْ غَآئِبَةٍ فِى ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ إِلَّا فِى كِتَٰبٍ
مُّبِينٍ ۝۷۶

77. Sandelig, denne Qur'ân fortæller Israels børn det meste af det, de strides om.

إِنَّ هَٰذَا ٱلْقُرْءَانَ يَقُصُّ عَلَىٰ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ أَكْثَرَ
ٱلَّذِى هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝۷۷

78. Og den er sandelig en retledning og en barmhjertighed for de troende.

وَإِنَّهُۥ لَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۝۷۸

79. Sandelig, din Herre vil træffe afgørelse mellem dem ved Sin dom, og Han er den Almægtige, den Alvidende.

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِى بَيْنَهُم بِحُكْمِهِۦ ۚ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ
ٱلْعَلِيمُ ۝۷۹

80. Og sæt din fortrøstning til Allah, thi du (Muhammad, bygger) på den klare sandhed.

فَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ ۖ إِنَّكَ عَلَى ٱلْحَقِّ ٱلْمُبِينِ ۝۸۰

81. Du kan visselig ikke få (åndeligt) døde til at høre, ejheller kan du få døve til at høre kaldet, når de vender (dig) ryggen.

إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ ٱلْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ ٱلصُّمَّ ٱلدُّعَآءَ إِذَا
وَلَّوْا۟ مُدْبِرِينَ ۝۸۱

82. Og du kan ikke lede de blinde bort fra deres fejltagelse. Du kan kun få dem til at høre, der tror på Vore tegn, således at de underkaster sig.

وَمَآ أَنتَ بِهَٰدِى ٱلْعُمْىِ عَن ضَلَٰلَتِهِمْ ۖ إِن تُسْمِعُ
إِلَّا مَن يُؤْمِنُ بِـَٔايَٰتِنَا فَهُم مُّسْلِمُونَ ۝۸۲

83. Og når dommen fældes over dem, vil Vi frembringe fra jorden et dyr, som skal såre dem, fordi men-

وَإِذَا وَقَعَ ٱلْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَآبَّةً مِّنَ
ٱلْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ ٱلنَّاسَ كَانُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا

neskene ikke besad vished om Vore tegn [15].

لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٣﴾ ع

84. Og den dag vil Vi forsamle fra hvert folk en flok af dem, der forkastede Vore tegn, og da vil de være (ordnede) i grupper.

وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يُكَذِّبُ بِاٰيٰتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٤﴾

85. Men når de kommer (til Allah), vil Han sige: Har I forkastet Mine tegn, når I ikke fattede dem med (jeres) viden? Eller hvad var det, I øvede?

حَتّٰىٓ اِذَا جَآءُوْ قَالَ اَكَذَّبْتُمْ بِاٰيٰتِىْ وَلَمْ تُحِيْطُوْا بِهَا عِلْمًا اَمَّا ذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٨٥﴾

86. Og dommen skal fældes over dem, fordi de handlede uret, og de vil intet kunne sige.

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوْا فَهُمْ لَا يَنْطِقُوْنَ ﴿٨٦﴾

87. Har de ikke set, at Vi har skabt natten, så de kan hvile i den, og dagen til at se (Guds tegn)? I dette er der visselig tegn for et folk, som besidder troens vished.

اَلَمْ يَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا الَّيْلَ لِيَسْكُنُوْا فِيْهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۭ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٨٧﴾

88. Og på den dag, da der blæses i (krigs)trompeten, skal alle, som er i himlene og på jorden, rammes af rædsel, med undtagelse af dem, Allah vil, og alle skal komme ydmygede til Ham.

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِى الصُّوْرِ فَفَزِعَ مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِى الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَآءَ اللّٰهُ ۭ وَكُلٌّ اَتَوْهُ دٰخِرِيْنَ ﴿٨٨﴾

89. Og du skal se bjergene, som du tror er solide, forsvinde som skyer, der går (over himlen). (Dette er) Allahs værk, (Allah) Som har fuldkommet alle ting. Han ved visselig, hvad I gør.

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَّهِىَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ ۭ صُنْعَ اللّٰهِ الَّذِىْٓ اَتْقَنَ كُلَّ شَىْءٍ ۭ اِنَّهٗ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَفْعَلُوْنَ ﴿٨٩﴾

90. Den, som bringer en god gerning, skal få noget endnu bedre. Og

مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ خَيْرٌ مِّنْهَا ۚ وَهُمْ مِّنْ فَزَعٍ

[15] *Dâbbatul-ardh* (fra jorden et dyr) betyder: ethvert insekt eller krybdyr eller dyr, som vandrer langsomt. (Lane & Aqrab): I Qur'ânen betyder det også: 'verdslige mennesker, groft materialistiske mennesker' (se: 34:15 og smlgn. 18:105) *Tukallimu* betyder: 'tale til, sâre'. Sidste betydning giver mening her: der er tale om en sygdomsepidemi, der vil være et tegn på den sidste tid, den messianske tidsalder. V. 87 viser også, at der er tale om den nye opgangsperiode for Islâm efter dekadencens 'nat'. V. 88 taler yderligere om denne periodes voldsomme krigshandlinger. V. 89. om 'bjergenes' (d.v.s. stormænds og magthaveres) undergang.

de skal på den dag være sikre mod (al) rædsel.

يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ﴿٨٩﴾

91. Men de, der bringer en ond gerning, skal styrtes hovedkulds i ilden. Mon I bliver belønnet for andet, end hvad I har øvet [16]?

وَمَن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ
تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾

92. Jeg har fået befaling om kun at tjene Herren over denne by [Makka], som Han har helliget, og Ham tilhører alle ting. Og jeg har fået befaling om at være blandt dem, der underkaster sig (Allah alene).

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَٰذِهِ الْبَلْدَةِ الَّذِي
حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ ۖ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾

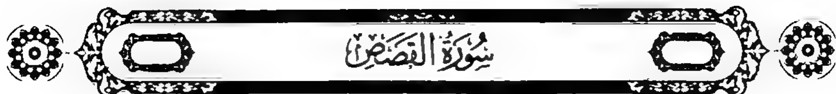
93. Og (jeg har ligeledes fået befaling om) at forelæse Qur'ânen: den, der da lader sig retlede, retledes kun til sit eget bedste. Og sig til den, der afviger: Jeg er kun en af advarerne.

وَأَنْ أَتْلُوَ الْقُرْآنَ ۖ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي
لِنَفْسِهِ ۖ وَمَن ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ
الْمُنذِرِينَ ﴿٩٢﴾

94. Og sig: Al pris tilkommer Allah. Han vil snart vise jer Sine tegn, så I vil kende dem. Og din Herre er ikke ligegyldig overfor det, I øver.

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا ۚ وَمَا
رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

[16] 'De skal styrtes hovedkulds i ilden' kan også oversættes: 'deres ledere skal styrtes i ilden'.

AL-QASAS

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ١

2. Tâ Sîn Mîm (Du Nådige, Althørende, Alvidende Gud) [1].

طسٓمٓ ٢

3. Dette er den klare Bogs vers.

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ٣

4. Vi forelæser dig af Moses' og Farao's historie i overensstemmelse med sandheden, (en nyttig beretning) for et folk, som vil tro.

نَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبَإِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ
لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٤

5. Sandelig. Farao opførte sig hovmodigt i landet og splittede dets folk i partier; han søgte at svække en del af dem, idet han dræbte deres sønner og lod deres kvinder leve. Han var visselig en af dem, der stifter ufred.

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا
يَسْتَضْعِفُ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي
نِسَاءَهُمْ ۚ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ٥

6. Men Vi ønskede at skænke Vor nåde til dem, der var agtet ringe i landet, og at gøre dem til ledere og gøre dem til arvinger (af Vor nåde).

وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ
وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ٦

7. Og (Vi ønskede) at grundfæste dem på jorden og at vise Farao og Hâmân og deres hærskarer det, som de frygtede fra dem [2].

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ
وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ٧

8. Og Vi åbenbarede til Moses' moder: Am ham, men når du frygter for ham, så sæt ham i floden, og frygt ikke og sørg ikke; thi Vi vil bringe

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ ۖ فَإِذَا خِفْتِ
عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي ۖ إِنَّا

---

[1] Se 26:2.

[2] *Hâmân* var Faraos ypperstepræst (se 'A story of Egypt' af J.H. Breasted, Ph.D.), jvf. navnet Amon. Ypperstepræsten stod i rang næst efter kongen, og hans titel var Hâ-Amen (Mhmd. Asad's Qur'ân-oversættelse; Brill, 1980).

ham tilbage til dig og gøre ham til et sendebud.

رَآدُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٨﴾

9. Og (da hun havde gjort det), samlede Faraos folk ham op, så at han kunne blive en fjende og en sorg for dem. Sandelig, Farao og Hâmân og deres hærskarer var syndere.

فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا ۗ
إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ﴿٩﴾

10. Og Faraos hustru sagde: (Han vil blive) en øjentrøst for mig og dig. Dræb ham ikke. Måske kan han blive til gavn for os, eller vi kan tage ham som søn. De anede ikke (hvad Vor plan gik ud på).

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِّي وَلَكَ ۖ لَا
تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَن يَنفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠﴾

11. Og Moses' moders hjerte blev befriet (for sin sorg). Hun havde nær åbenbaret, hvem han var, hvis Vi ikke havde styrket hendes hjerte, så hun kunne blive en af dem, der troede (fuldt og fast på Vort ord).

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِغًا ۖ إِن كَادَتْ لَتُبْدِي
بِهِ لَوْلَا أَن رَّبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١﴾

12. Og hun sagde til hans søster: Følg efter ham. Og hun stod afsides og iagttog ham (da de samlede ham op). Men de (andre) vidste ikke (noget om deres slægtskab).

وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ ۖ فَبَصُرَتْ بِهِ عَن جُنُبٍ وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾

13. Og Vi havde allerede dekreteret, at han skulle afslå de kvinder, som ville amme ham. Så sagde hun [nemlig: Moses' søster]: Skal jeg vise jer en familie, som vil opfostre ham for jer, og som vil være ham hengiven?

وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِن قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ
عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ﴿١٣﴾

14. Således bragte Vi ham da tilbage til hans moder, så at hendes øje kunne glædes, og så at hun ikke skulle sørge, og for at hun kunne vide, at Allahs løfte er sandt. Men de fleste af dem ved det ikke.

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ
أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾

15. Og da han nåede sin modenhed og var fuldvoksen, skænkede Vi ham

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ

visdom og kundskab. Således belønner Vi dem, der handler godt.

وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٥﴾

16. Og han gik ind i byen, da dens indbyggere ikke var agtpågivende, og han fandt der to mænd, som stredes: den ene fra hans parti, og den anden en af hans fjender. Og den, som var fra hans parti, bad ham om hjælp mod den, som hørte til hans fjender. Da slog Moses ham med et næveslag og gjorde det af med ham. Han sagde: Dette er Satans værk. Han er visselig en åbenbar, vildledende fjende [3].

وَدَخَلَ الْمَدِيْنَةَ عَلٰى حِيْنِ غَفْلَةٍ مِّنْ اَهْلِهَا
فَوَجَدَ فِيْهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلٰنِ هٰذَا مِنْ شِيْعَتِهٖ
وَهٰذَا مِنْ عَدُوِّهٖ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِىْ مِنْ شِيْعَتِهٖ
عَلَى الَّذِىْ مِنْ عَدُوِّهٖ فَوَكَزَهٗ مُوْسٰى فَقَضٰى عَلَيْهِ
قَالَ هٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطٰنِ اِنَّهٗ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِيْنٌ ﴿١٦﴾

17. Han sagde: Min Herre, jeg har handlet uret mod mig selv, tilgiv mig derfor. Da tilgav Han ham, thi Han er den Tilgivende, den Barmhjertige [4].

قَالَ رَبِّ اِنِّىْ ظَلَمْتُ نَفْسِىْ فَاغْفِرْ لِىْ فَغَفَرَ لَهٗ
اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿١٧﴾

18. (Moses) sagde (derpå): Fordi Du har vist mig nåde, vil jeg aldrig være nogen hjælper for de skyldige.

قَالَ رَبِّ بِمَآ اَنْعَمْتَ عَلَىَّ فَلَنْ اَكُوْنَ ظَهِيْرًا
لِّلْمُجْرِمِيْنَ ﴿١٨﴾

19. Og om morgenen var han i byen, frygtsom og agtpågivende. Og se: den, der dagen før havde bedt ham om hjælp, råbte (atter) til ham om bistand. (Da) sagde Moses til ham: Du er visselig en åbenbar vildledt.

فَاَصْبَحَ فِى الْمَدِيْنَةِ خَآئِفًا يَّتَرَقَّبُ فَاِذَا الَّذِى
اسْتَنْصَرَهٗ بِالْاَمْسِ يَسْتَصْرِخُهٗ قَالَ لَهٗ مُوْسٰٓى
اِنَّكَ لَغَوِىٌّ مُّبِيْنٌ ﴿١٩﴾

20. Og da han havde i sinde at gribe fat i den, som var en fjende til dem begge, sagde denne: O Moses, har du i sinde at dræbe mig, som du dræbte

فَلَمَّآ اَنْ اَرَادَ اَنْ يَّبْطِشَ بِالَّذِىْ هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا
قَالَ يٰمُوْسٰٓى اَتُرِيْدُ اَنْ تَقْتُلَنِىْ كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا

---

[3] Ordene kan være henvendt til den døende ægypter og betyde: Din død er et resultat af din sataniske handling. Jødisk Encyklopædi fortæller under 'Moses', at ægypteren havde tvunget den pgl. israelits kone til at begå hor med sig. Udtrykket: 'Dette er Satans værk' er alm. arabisk talemåde, når man ønsker at fastslå, at noget ondt er hændt én. Moses' knytnæveslag var ikke ment som andet end hjælp til en fælle: at det havde dødelig udgang, gør ikke Moses skyldig moralsk set.

[4] Ordet: *zalamtu* (har handlet uret) betyder heller ikke, at Moses anser sig for moralsk skyldig. *Zalama* betyder: 'begå en fejl, anbringe noget et forkert sted'. *Ghafara* (tilgive) betyder egt. 'dække, beskytte mod konsekvenserne af ens handlinger'.

et menneske i går? Du har visselig kun i sinde at blive en tyran i landet, og du har ikke i sinde at blive en af dem, der stifter fred.

بِالْأَمْسِ إِن تُرِيدُ إِلَّآ أَن تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ
وَمَا تُرِيدُ أَن تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿٢٠﴾

21. Og der kom en mand løbende fra den anden ende af byen og sagde: O Moses, stormændene holder rådslagning angående dig for at dræbe dig. Drag derfor bort, thi jeg er en af dem, der giver dig et hengivent råd.

وَجَآءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَٰمُوسَىٰٓ
إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ
مِنَ النَّٰصِحِينَ ﴿٢١﴾

22. Og han drog bort derfra, frygtsom og agtpågivende. Han sagde: Min Herre, frels mig fra det uretfærdige folk.

فَخَرَجَ مِنْهَا خَآئِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ
الْقَوْمِ الظَّٰلِمِينَ ﴿٢٢﴾

23. Og da han havde sat kurs mod Midian, sagde han: Måske vil min Herre lede mig på den rette vej.

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَآءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّيٓ أَن
يَهْدِيَنِي سَوَآءَ السَّبِيلِ ﴿٢٣﴾

24. Og da han kom til Midians vand, fandt han dér en flok mænd, som vandede (deres får), og han fandt foruden disse to kvinder, som holdt (deres får) tilbage. Han sagde: Hvad er der i vejen med jer to? De svarede: Vi kan ikke give (vore får) at drikke, førend hyrderne driver (deres dyr) bort, og vores far er en meget gammel mand (og kan ikke hjælpe os).

وَلَمَّا وَرَدَ مَآءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ
النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِن دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ
تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ
يُصْدِرَ الرِّعَآءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٤﴾

25. Da vandede han (deres hjord) for dem, og derpå vendte han sig til skyggen og sagde så: Min Herre, jeg har visselig behov for, hvad Du vil sende mig af godt.

فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰٓ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَآ
أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٥﴾

26. Og den ene af dem kom til ham, vandrende blufærdigt. Hun sagde: Min far kalder dig, for at han kan give dig en belønning, fordi du vandede (dyrene) for os. Og efter at (Moses) var kommet til ham og havde fortalt ham historien (om sig selv), sagde han:

فَجَآءَتْهُ إِحْدَىٰهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَآءٍ قَالَتْ إِنَّ
أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا
جَآءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ

مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٢٥﴾

Frygt ikke. du er undsluppet et uretfærdigt folk.

قَالَتْ اِحْدٰىهُمَا يٰۤاَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ ۫ اِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْاَمِيْنُ ﴿٢٦﴾

27. En af de to sagde: O min fader, lej ham (til at arbejde for os), thi den bedste du kan leje. er den stærke, den pålidelige.

قَالَ اِنِّيْۤ اُرِيْدُ اَنْ اُنْكِحَكَ اِحْدَى ابْنَتَيَّ هٰتَيْنِ عَلٰۤى اَنْ تَأْجُرَنِيْ ثَمٰنِيَ حِجَجٍ ۚ فَاِنْ اَتْمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ ۚ وَمَاۤ اُرِيْدُ اَنْ اَشُقَّ عَلَيْكَ ؕ سَتَجِدُنِيْۤ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٢٧﴾

28. Han sagde: Jeg ønsker visselig at lade dig ægte en af disse mine to døtre på betingelse af. at du tjener mig i otte år. Og hvis du fuldender 10 (år), så skal det stå til dig selv. Og jeg ønsker ikke at være hård ved dig: du vil - om Allah vil - finde, at jeg er en af de retfærdige [5].

قَالَ ذٰلِكَ بَيْنِيْ وَبَيْنَكَ ؕ اَيَّمَا الْاَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُوْلُ وَكِيْلٌ ﴿٢٨﴾ ع

29. (Moses) sagde: Dette (er hermed afgjort) mellem mig og dig. Hvilket af de to tidsrum. jeg (end) fuldender, så skal der ikke være noget fjendskab mod mig. og Allah vogter over, hvad vi siger.

فَلَمَّا قَضٰى مُوْسَى الْاَجَلَ وَسَارَ بِاَهْلِهٖۤ اٰنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّوْرِ نَارًا ۚ قَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُوْۤا اِنِّيْۤ اٰنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّيْۤ اٰتِيْكُمْ مِّنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ جَذْوَةٍ مِّنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُوْنَ ﴿٢٩﴾

30. Og efter at Moses havde fuldendt fristen og rejste med sin familie, opdagede han en ild i retning af (Sinai) bjerget. Han sagde til sin familie: Bliv her, jeg har opdaget en ild. måske vil jeg bringe jer nyt derfra eller en brand fra ilden, så I kan varme jer (derved).

فَلَمَّاۤ اَتٰىهَا نُوْدِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْاَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبٰرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ اَنْ يّٰمُوْسٰۤى اِنِّيْۤ اَنَا اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٠﴾

31. Men da han kom til den, blev han kaldt fra den højre side af dalen på det velsignede sted, fra træet: O Moses, Jeg er visselig Allah. verdenernes Herre.

[5] Kristne kritikere har hævdet, at der er en sammenblanding med Jakobs aftale med Laban (se 1.Moseb.29:18). Men Jakob skulle tjene i 7 år, og den Jødiske Encyklopædi hævder, at Moses opholdt sig hos Jethro i 10 år, som Qur'ânen også her bekræfter det. Men i virkeligheden er der her tale om en profeti om Muhammad, der også i dette stykke skulle være 'lig Moses': Muhammad opholdt sig 8 år i Madina før erobringen af 'Makka og to år efter.

32. Kast din stav. Og da han så den bevæge sig, som om den var en slange, vendte han sig til flugt og så sig ikke tilbage. (Vi sagde da): O Moses, vend om og frygt ikke, thi du hører til dem, der er sikrede (mod alt ondt).

وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّىٰ
مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَىٰ أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ
مِنَ الْآمِنِينَ ٣١

33. Stik din hånd ind i din brystfold: den vil komme ud (som) hvid, (men) uden noget ondt. Og træk så din arm tilbage til dig (så du bliver befriet) for frygten. Og dette er to tegn fra din Herre til Farao og hans stormænd, thi de er et oprørsk folk [6].

اسْلُكْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ
وَاضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ
مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا
فَاسِقِينَ ٣٢

34. (Moses) sagde: Min Herre, jeg har dræbt et menneske iblandt dem, og jeg frygter, at de vil dræbe mig (som hævn derfor).

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ
يَقْتُلُونِ ٣٣

35. Og min broder Aron er mere veltalende end jeg. Send derfor ham med mig som en hjælper, der skal bekræfte mig (i mit udsagn), thi jeg frygter, at de skal kalde mig løgner.

وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسِلْهُ مَعِيَ
رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ٣٤

36. (Gud) sagde: Vi vil styrke din arm ved hjælp af din broder, og Vi vil give jer begge fuldmagt, så de ikke skal kunne nå jer (med noget ondt). (Gå da begge) med Vore tegn. I og de, der følger jer, vil være de sejrende!

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا
فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا
الْغَالِبُونَ ٣٥

37. Og da Moses kom til dem med Vore tydelige tegn, sagde de: Dette er ikke andet end forfalsket magi, og vi har ikke hørt om (noget lig) dette blandt vore forfædre.

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَٰذَا
إِلَّا سِحْرٌ مُفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي آبَائِنَا
الْأَوَّلِينَ ٣٦

38. Og Moses sagde: Min Herre kender bedst den, der kommer med retledning fra Ham, og den, der vil

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ
عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ

[6] Smlgn. 7:108-109 og 20:20-23.

få det (evige) hjems belønning. Sandelig. de uretfærdige vil ikke have fremgang.

الظّٰلِمُوْنَ ﴿٣٨﴾

39. Og Farao sagde: O I stormænd, jeg kender ikke nogen gud for jeg med undtagelse af mig. Brænd derfor, o Hâmân, lersten til mig, og lav mig et tårn, så jeg måske kan skue Moses' gud. Men jeg mener sandelig, at han er en af løgnerne.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يٰٓاَيُّهَا الْمَلَاُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِّنْ
اِلٰهٍ غَيْرِيْ ۚ فَاَوْقِدْ لِيْ يٰهَامٰنُ عَلَى الطِّيْنِ فَاجْعَلْ
لِّيْ صَرْحًا لَّعَلِّيْٓ اَطَّلِعُ اِلٰٓى اِلٰهِ مُوْسٰى ۙ وَاِنِّيْ لَاَظُنُّهٗ
مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٣٩﴾

40. Og han og hans hærskarer var hovmodige i landet uden nogen ret, og de mente, at de ikke ville vende tilbage til Os.

وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُوْدُهٗ فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَ
ظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ اِلَيْنَا لَا يُرْجَعُوْنَ ﴿٤٠﴾

41. Så tog Vi ham og hans hærskarer og kastede dem i havet. Se da, hvorledes enden blev for de uretfærdige.

فَاَخَذْنٰهُ وَجُنُوْدَهٗ فَنَبَذْنٰهُمْ فِى الْيَمِّ ۚ فَانْظُرْ
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤١﴾

42. Og Vi gjorde dem til anførere, der kaldte til (helvedes) ild, og på opstandelsens dag vil de ikke blive hjulpet.

وَجَعَلْنٰهُمْ اَئِمَّةً يَّدْعُوْنَ اِلَى النَّارِ ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ
لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿٤٢﴾

43. Og Vi lod en forbandelse følge dem i denne verden, og på opstandelsens dag vil de være foragtede (og fjernt fra det, de ønsker af godt).

وَاَتْبَعْنٰهُمْ فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ هُمْ
مِّنَ الْمَقْبُوْحِيْنَ ﴿٤٣﴾ ع

44. Og Vi gav visselig Moses Bogen, efter at Vi havde ladet de foregående generationer gå til grunde, som beviser for menneskene og en retledning og en barmhjertighed, for at de måske ville tænke sig om.

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ مِنْۢ بَعْدِ مَآ اَهْلَكْنَا الْقُرُوْنَ
الْاُوْلٰى بَصَآئِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَّرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٤٤﴾

45. Og du [Muhammad] var ikke på den vestlige side (af bjerget), da Vi overgav loven til Moses, og du var ikke et af vidnerne.

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ اِذْ قَضَيْنَآ اِلٰى مُوْسَى
الْاَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿٤٥﴾

46. Men Vi frembragte (andre) generationer, og tiden blev forlænget for dem. Og du boede ikke blandt Midians

وَلٰكِنَّآ اَنْشَاْنَا قُرُوْنًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۚ وَمَا
كُنْتَ ثَاوِيًا فِيْٓ اَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِنَا ۙ

folk og forelæste dem Vore tegn, men det er Os, der sender sendebudene.

وَلٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِيْنَ ﴿٤٥﴾

47. Og du var ikke på bjergets side, da Vi kaldte Moses, men (Vi har sendt dig) som en barmhjertighed fra din Herre, for at du kan advare et folk, til hvem der ikke kom nogen advarer før dig, for at de måske kan tænke sig om [7].

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّوْرِ اِذْ نَادَيْنَا وَلٰكِنْ رَّحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّآ اَتٰىهُمْ مِّنْ نَّذِيْرٍ مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٤٦﴾

48. Og om det ikke havde været sådan, at hvis en hjemsøgelse skulle ramme dem for det, deres hænder har sendt i forvejen, og de ville sige: Vor Herre, hvorfor sendte Du ikke et sendebud til os, så vi kunne følge Dine bud og have været blandt de troende, (så ville Vi ikke have sendt dig).

وَلَوْلَآ اَنْ تُصِيْبَهُمْ مُّصِيْبَةٌ ۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ فَيَقُوْلُوْا رَبَّنَا لَوْلَآ اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُوْلًا فَنَتَّبِعَ اٰيٰتِكَ وَنَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٤٧﴾

49. Men da sandheden kom til dem fra Os, sagde de: Hvorfor er der ikke blevet givet ham det samme, som blev givet Moses? Forkastede de ikke det, der blev givet Moses tidligere? De siger: To trolddomsværker [nemlig: Torahen og Qur'ânen], der gensidigt støtter hinanden. Og de siger: Vi forkaster dem begge.

فَلَمَّا جَآءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوْا لَوْلَآ اُوْتِيَ مِثْلَ مَآ اُوْتِيَ مُوْسٰى ؕ اَوَلَمْ يَكْفُرُوْا بِمَآ اُوْتِيَ مُوْسٰى مِنْ قَبْلُ ۚ قَالُوْا سِحْرٰنِ تَظٰهَرَا ۫ وَقَالُوْا اِنَّا بِكُلٍّ كٰفِرُوْنَ ﴿٤٨﴾

50. Sig: Bring da fra Allah en bog, som retleder bedre end disse to, at jeg kan følge den, om I da taler sandt [8].

قُلْ فَاْتُوْا بِكِتٰبٍ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ هُوَ اَهْدٰى مِنْهُمَآ اَتَّبِعْهُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٤٩﴾

51. Og hvis de ikke svarer dig, så vid, at de kun følger deres onde begær. Og hvem er mere vildfaren end den,

فَاِنْ لَّمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَكَ فَاعْلَمْ اَنَّمَا يَتَّبِعُوْنَ اَهْوَآءَهُمْ

[7] Dette og de foregående vers siger, at man skulle tro, at Muhammad havde været til stede på bjerget og i Midian sammen med Moses, så tydelig skildrede denne sidste ham i sine profetier om 'én lig sig selv' (5.Moseb.18:18). Først ca. 2000 år senere så denne profeti ('og tiden blev forlænget for dem') sin opfyldelse, en ganske bogstavelig opfyldelse, som om Moses havde set det hele ganske nær på.

[8] 'Bog' må her betyde 'lov'. Evangeliet kan ikke indeholde en ny lov, thi så måtte den være bedre end Torahen. Jesus var en ikke-lovgivende profet.

der følger sit begær uden retledning fra Allah? Sandelig, Allah retleder ikke de uretfærdige folk.

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٠﴾

52. Og Vi har visselig ladet ordet nå til dem, så de måske kan lade sig advare.

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾

53. De, til hvem Vi gav Bogen før den(ne Qur'ân), tror på den.

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِن قَبْلِهِ هُم بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

54. Og når den forelæses for dem, siger de: Vi tror på den, thi den er sandheden fra vor Herre. Sandelig, vi var muslimer [d.v.s. folk, der underkaster sig Guds åbenbarede vilje] før den.

وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّنَا
إِنَّا كُنَّا مِن قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾

55. Disse vil få deres belønning to gange, fordi de var udholdende og gengældte ondt med godt og gav ud af det, Vi havde forsynet dem med.

أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُم مَّرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَ
يَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾

56. Og når de hører forfængelig tale, vender de sig bort fra den og siger: Os (tilkommer) vore handlinger, og jer (tilkommer) jeres handlinger. Fred være med jer. Vi søger ikke de uvidende(s selskab).

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا
لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾

57. Du kan visselig ikke retlede (alle) dem, du elsker, men Allah retleder hvem Han vil. Og Han kender bedst dem, der lader sig retlede.

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن
يَشَاءُ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

58. Og de siger: Hvis vi fulgte retledningen sammen med dig, så ville vi blive ført bort fra vort land. Har Vi da ikke grundfæstet for dem et fredhelligt (og) sikkert (område), hvortil alle tings frugter bringes som underhold fra Os? Men de fleste af dem ved ikke (besked).

وَقَالُوا إِن نَّتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ أَرْضِنَا ۚ
أَوَلَمْ نُمَكِّن لَّهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ
كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا مِّن لَّدُنَّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

59. Og hvor mangen en by, der frydede sig over sit behagelige liv, har

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍ بَطِرَتْ مَعِيشَتَهَا ۖ فَتِلْكَ

Vi ikke ødelagt. Og dette er deres boliger, som ikke har været beboet efter dem, undtagen lidet. Og det er Os, som er Arving (til det hele).

مَسَٰكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَن مِّنۢ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا ۖ وَ
كُنَّا نَحْنُ ٱلْوَٰرِثِينَ ﴿٥٩﴾

60. Og din Herre ville aldrig ødelægge byerne, førend Han havde oprejst i deres moder(-by) et sendebud, som forelæste dem Vore tegn. Og Vi ville ikke ødelægge byerne, medmindre deres indbyggere handlede uret.

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ ٱلْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِىٓ أُمِّهَا
رَسُولًا يَتْلُوا۟ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتِنَا ۚ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِى ٱلْقُرَىٰٓ
إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَٰلِمُونَ ﴿٦٠﴾

61. Og hvad I end får skænket af (alle mulige) ting, så (skal I vide, at det kun er) en forsyning for denne verden og dens (forgængelige) skønhed. Og det, som er hos Allah er bedre og varigere. Vil I da ikke forstå?

وَمَآ أُوتِيتُم مِّن شَىْءٍ فَمَتَٰعُ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَ
ع زِينَتُهَا ۚ وَمَا عِندَ ٱللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰٓ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾

62. Er da den, som Vi har givet et godt og skønt løfte, som han vil møde (opfyldelsen af), lig den, som Vi har skænket denne verdens forsyning, hvorefter han på opstandelsens dag hører til dem, der bringes frem (til domfældelse)?

أَفَمَن وَعَدْنَٰهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَٰقِيهِ
كَمَن مَّتَّعْنَٰهُ مَتَٰعَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ثُمَّ
هُوَ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ مِنَ ٱلْمُحْضَرِينَ ﴿٦٢﴾

63. Og på den dag vil Han kalde dem og sige: Hvor er de ('medguder'), som I mente havde del sammen med Mig (i guddommeligheden)?

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَآءِىَ ٱلَّذِينَ
كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٣﴾

64. De, over hvem (dommens) ord har vist sig berettiget, vil sige: Vor Herre, det er disse, som vi vildledte. Vi vildledte dem, ligesom vi selv for vild. Vi siger os fri fra dem (og vender os) til Dig. Det var ikke os, som de tilbad.

قَالَ ٱلَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ ٱلْقَوْلُ رَبَّنَا هَٰٓؤُلَآءِ ٱلَّذِينَ
أَغْوَيْنَآ ۚ أَغْوَيْنَٰهُمْ كَمَا غَوَيْنَا ۖ تَبَرَّأْنَآ إِلَيْكَ ۖ مَا
كَانُوٓا۟ إِيَّانَا يَعْبُدُونَ ﴿٦٤﴾

65. Og det skal siges: Påkald jeres 'medguder'! Så vil de påkalde dem, men de vil ikke svare dem. Og de skal se straffen. Gid de havde ladet sig retlede.

وَقِيلَ ٱدْعُوا۟ شُرَكَآءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا۟
لَهُمْ وَرَأَوُا۟ ٱلْعَذَابَ ۚ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا۟ يَهْتَدُونَ ﴿٦٥﴾

66. Og på den dag vil Han kalde dem og sige: hvad svarede I sendebudene?

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَآ أَجَبْتُمُ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿٦٦﴾

67. Så vil deres undskyldninger på denne dag svinde bort for dem, og de vil ikke (engang) spørge hinanden (til råds).

فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ ٱلْأَنۢبَآءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَآءَلُونَ ﴿٦٧﴾

68. Men hvad angår den, der vender om og tror og handler retfærdigt, så vil han måske være en af dem, der vil have fremgang.

فَأَمَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحًا فَعَسَىٰٓ أَن يَكُونَ
مِنَ ٱلْمُفْلِحِينَ ﴿٦٨﴾

69. Og din Herre skaber, hvad Han vil, og udvælger (hvem Han vil). Valget tilkommer ikke dem. Lovpriset være Allah og højt ophøjet over det, de sætter ved siden af (Ham)[9].

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ ٱلْخِيَرَةُ
سُبْحَٰنَ ٱللَّهِ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٩﴾

70. Og din Herre ved, hvad deres hjerter skjuler, og hvad de åbenbarer.

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٠﴾

71. Og Han er Allah: der er ingen gud undtagen Ham (alene). Ham tilkommer al lovprisning i begyndelsen og det hinsidige. Hans er dommen, og til Ham vil I blive sendt tilbage.

وَهُوَ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ لَهُ ٱلْحَمْدُ فِى ٱلْأُولَىٰ وَٱلْءَاخِرَةِ
وَلَهُ ٱلْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧١﴾

72. Sig: Hvad mener I: hvis Allah lod natten vare evigt over jer til opstandelsens dag, hvilken gud ved siden af Allah ville så kunne bringe lys? Vil I da ikke høre?

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِن جَعَلَ ٱللَّهُ عَلَيْكُمُ ٱلَّيْلَ سَرْمَدًا
إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ ٱللَّهِ يَأْتِيكُم بِضِيَآءٍ
أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧٢﴾

73. Sig: Hvad mener I: Hvis Allah gjorde dagen evig over jer indtil opstandelsens dag, hvilken gud ved siden af Allah kunne så bringe jer en nat, som I kunne hvile i? Vil I da ikke se?

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِن جَعَلَ ٱللَّهُ عَلَيْكُمُ ٱلنَّهَارَ سَرْمَدًا
إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ ٱللَّهِ يَأْتِيكُم بِلَيْلٍ
تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٧٣﴾

---

[9] Nogle har anvendt dette vers til at fraskrive mennesket enhver form for handlefrihed. Det 'valg', der imidlertid er tale om i dette vers, er udvælgelsen af sendebud. Denne udvælgelse tilkommer alene Gud. V. 66 ff. gør det klart, at det drejer sig om de vantros stilling *til* Guds profeter.

74. Og af Sin barmhjertighed har Han skabt dag og nat for jer, for at I kan hvile (om natten) og for at I kan søge Hans nåde (om dagen), og for at I må være taknemmelige.

وَمِنْ رَّحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوْا
فِيْهِ وَلِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۝۷۳

75. Og den dag vil Han kalde dem og sige: Hvor er de ('medguder'), som I mente havde del (i guddommeligheden) sammen med Mig?

وَيَوْمَ يُنَادِيْهِمْ فَيَقُوْلُ اَيْنَ شُرَكَآءِيَ الَّذِيْنَ كُنْتُمْ
تَزْعُمُوْنَ ۝۷۴

76. Og Vi skal fra ethvert folk udtage et vidne. Derpå vil Vi sige: Bring jeres bevis! Da vil de vide, at sandheden tilhører Allah. Og hvad de plejede at opdigte vil være veget fra dem.

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيْدًا فَقُلْنَا هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ
فَعَلِمُوْٓا اَنَّ الْحَقَّ لِلّٰهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۝۷۵

77. Sandelig, Korah [Qârûn] hørte til Moses' folk, men han begik overgreb imod dem. Og Vi gav ham så mange skatte, at deres mængde var en (tung) byrde for en flok stærke mænd. Da hans folk sagde til ham: fryd dig ikke (med urette), thi Allah elsker ikke dem, der fryder sig (med urette) [10].

اِنَّ قَارُوْنَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوْسٰى فَبَغٰى عَلَيْهِمْ وَاٰتَيْنٰهُ
مِنَ الْكُنُوْزِ مَآ اِنَّ مَفَاتِحَهٗ لَتَنُوْٓاُ بِالْعُصْبَةِ اُولِي
الْقُوَّةِ اِذْ قَالَ لَهٗ قَوْمُهٗ لَا تَفْرَحْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ
الْفَرِحِيْنَ ۝۷۶

78. Og søg ved hjælp af det, Allah har skænket dig, det kommende (liv)s hjem. Men glem (heller) ikke din andel af dette nærværende (liv). Og handl godt (mod andre), som Allah har handlet godt mod dig. Og søg ikke at skabe ufred på jorden, thi Allah elsker ikke dem, der stifter ufred.

وَابْتَغِ فِيْمَآ اٰتٰىكَ اللّٰهُ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ وَلَا تَنْسَ
نَصِيْبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَاَحْسِنْ كَمَآ اَحْسَنَ اللّٰهُ
اِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْاَرْضِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ
الْمُفْسِدِيْنَ ۝۷۷

79. Da svarede han: Jeg har kun fået dette givet på grund af den viden, jeg besidder. Mon han ikke vidste, at Allah før ham havde tilintetgjort generationer, som havde større styrke og talrigere følge end han? Og de syn-

قَالَ اِنَّمَآ اُوْتِيْتُهٗ عَلٰى عِلْمٍ عِنْدِيْ اَوَلَمْ يَعْلَمْ اَنَّ
اللّٰهَ قَدْ اَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهٖ مِنَ الْقُرُوْنِ مَنْ هُوَ اَشَدُّ
مِنْهُ قُوَّةً وَّاَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوْبِهِمُ

[10] Korah hørte til dem, der troede på Moses (se 4. Moseb. 16:1ff). *Mafâtih*, som vi oversætter ved mængde, kan også betyde: nøgler.

defulde skal ikke spørges om deres synder (så de kommer med undskyldninger).

الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٩﴾

80. Så gik han ud til sit folk i (al) sin pragt. De, som ønskede det nærværende liv, sagde: O gid vi havde det samme, som Korah har fået skænket, thi han besidder et mægtigt held.

فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِهٖ فِيْ زِيْنَتِهٖ ۖ قَالَ الَّذِيْنَ يُرِيْدُوْنَ
الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا يٰلَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَآ اُوْتِيَ قَارُوْنُ ۙ
اِنَّهٗ لَذُوْ حَظٍّ عَظِيْمٍ ﴿٨٠﴾

81. Men de, som havde fået skænket kundskab, sagde: Ve jer, Allahs belønning er bedre for den, der tror og handler retfærdigt. Men kun de udholdende skal få lov at møde den.

وَقَالَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ اللّٰهِ خَيْرٌ
لِّمَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ۚ وَلَا يُلَقّٰهَآ اِلَّا الصّٰبِرُوْنَ ﴿٨١﴾

82. Og Vi lod jorden opsluge ham og hans hus. Og han havde ikke nogen hær, der kunne hjælpe ham mod Allah, og han hørte ikke til dem, der kunne hjælpe sig selv.

فَخَسَفْنَا بِهٖ وَبِدَارِهِ الْاَرْضَ ۫ فَمَا كَانَ لَهٗ مِنْ فِئَةٍ
يَّنْصُرُوْنَهٗ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِيْنَ ﴿٨٢﴾

83. Og de, som havde begæret hans plads dagen i forvejen, sagde: Ve os, Allah forøger og formindsker Sit underhold til hvem Han vil af Sine tjenere. Hvis Allah ikke havde været os nådig, ville Han have ladet (jorden) opsluge os (også). Ve os, de utaknemmelige har ikke fremgang.

وَاَصْبَحَ الَّذِيْنَ تَمَنَّوْا مَكَانَهٗ بِالْاَمْسِ يَقُوْلُوْنَ وَيْكَاَنَّ
اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ ۚ
لَوْلَآ اَنْ مَّنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا ۖ وَيْكَاَنَّهٗ لَا يُفْلِحُ
الْكٰفِرُوْنَ ﴿٨٣﴾ ع

84. Dette det kommende (liv)s hjem giver Vi til dem, som ikke ønsker at ophøje sig på jorden og som ikke stifter ufred, og den (gode) afslutning tilkommer de retfærdige.

تِلْكَ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِيْنَ لَا يُرِيْدُوْنَ عُلُوًّا
فِي الْاَرْضِ وَلَا فَسَادًا ۚ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿٨٤﴾

85. Den, der øver en god handling, vil få en bedre (belønning) end denne, men den, der øver en ond handling - ja, de der handler ondt skal kun gengældes for det, de øvede.

مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ خَيْرٌ مِّنْهَا ۚ وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ
فَلَا يُجْزَى الَّذِيْنَ عَمِلُوا السَّيِّاٰتِ اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٨٥﴾

86. Sandelig, (Allah) som har gjort Qurânen bindende for dig, vil visselig

اِنَّ الَّذِيْ فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لَرَآدُّكَ اِلٰى مَعَادٍ ۚ

قُلْ رَّبِّيْٓ أَعْلَمُ مَنْ جَآءَ بِالْهُدٰى وَمَنْ هُوَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٨٦﴾

bringe dig tilbage til (dit) bestemmelsessted. Sig: Min Herre ved bedst, hvem der har bragt retledningen, og hvem der (befinder sig) i åbenbar vildfarelse [11].

وَمَا كُنْتَ تَرْجُوْٓا أَنْ يُّلْقٰٓى إِلَيْكَ الْكِتٰبُ إِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُوْنَنَّ ظَهِيْرًا لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٨٧﴾

87. Og du håbede ikke, at denne (fuldkomne) Bog skulle blive åbenbaret dig. Men (det skete som) en barmhjertighed fra din Herre. Vær da aldrig en, der hjælper de utaknemmelige.

وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ بَعْدَ إِذْ أُنْزِلَتْ إِلَيْكَ وَادْعُ إِلٰى رَبِّكَ وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿٨٨﴾

88. Og lad dem ikke vende dig bort fra Allahs tegn [eller: bud], efter at de er åbenbaret dig, og kald (menneskene) til din Herre, og vær ikke en af dem, der sætter ('guder') op ved siden af (Allah).

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ إِلٰهًا اٰخَرَ لَآ إِلٰهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهٗ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٨٩﴾

89. Og påkald ikke nogen anden gud sammen med Allah. Der er ingen gud undtagen Ham. Alle ting vil gå til grunde undtagen Hans ansigt. Ham tilkommer dommen, og til Ham skal I sendes tilbage [12].

[11] *Ma'âd* (bestemmelsesstedet) betyder egentlig det sted, hvortil man vender tilbage. Makka kaldes således, fordi pilgrimmene vender tilbage hertil atter og atter. (Lane & Aqrab). Flere kommentatorer mener, at dette vers blev åbenbaret, da Profeten udvandrede fra Makka, og det indeholder da en klar profeti om hans sejrrige tilbagekomst. Smlgn. også v. 28 i denne sûra, der profeterer, at Muhammad skal opholde sig 8 år i Madina før sin tilbagekomst til Makka.

[12] *Wadj* betyder: 'ansigt, selve tingen, retning, motiv, handling, opmærksomhed'. (Lane & Aqrab). Kun de, der har Guds opmærksomhed og velbehag, vil bestå.

AL-'ANKABÛT
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ١

2. Alif Lâm Mîm (Jeg er Allah, den Alvidende) [1].

الٓمٓ ٢

3. Mener menneskene mon, at de vil blive ladt i fred, fordi de siger: Vi tror, når de ikke er blevet prøvede?

أَحَسِبَ النَّاسُ أَن يُتْرَكُوٓا أَن يَقُولُوٓا ءَامَنَّا وَهُمْ
لَا يُفْتَنُونَ ٣

4. Og Vi prøvede visselig dem, (der var) før dem. Således vil Allah sandelig kendetegne dem, der taler sandt, og Han vil visselig kendetegne løgnerne [2].

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ
صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَٰذِبِينَ ٤

5. Eller mener de, som handler ondt, at de vil undslippe Os? Slet er det, de dømmer.

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّـَٔاتِ أَن يَسْبِقُونَا
سَآءَ مَا يَحْكُمُونَ ٥

6. De, der håber på mødet med Allah, (skal vide) at Allahs tid visselig kommer. Og Han er den Althørende, den Alvidende.

مَن كَانَ يَرْجُوا لِقَآءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَءَاتٍ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٦

7. Og de, som anstrenger sig, anstrenger sig kun for eget bedste, thi Allah er visselig den Uafhængige af alverden.

وَمَن جَٰهَدَ فَإِنَّمَا يُجَٰهِدُ لِنَفْسِهِۦٓ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِىٌّ
عَنِ الْعَٰلَمِينَ ٧

8. Og (hvad angår) dem, der tror og handler retfærdigt, vil Vi visselig tage deres onde handlinger fra dem, og Vi vil visselig belønne dem for det bedste, de plejede at øve.

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحَٰتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ
سَيِّـَٔاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِى
كَانُوا يَعْمَلُونَ ٨

---

[1] Se 2:2.

[2] *'Ilm* betyder ikke blot: viden, men også evnen til at skelne mellem to ting (kendetegne). Her må ordet være brugt i sidste betydning, jvf. også 2:144 og 3:141. Se også v.12 i denne Sûra.

9. Og Vi pålagde mennesket (at handle) godt mod sine forældre, men hvis de strides med dig, for at du skal sætte ved siden af Mig (nogen 'gud'), som du ikke har nogen viden om, så adlyd dem ikke. Til Mig vender I tilbage, og så vil Jeg meddele jer, hvad I plejede at øve.

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا ۖ وَ
إِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ
بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۚ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ
فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩﴾

10. Og dem, der tror og handler retfærdigt, vil Jeg visselig lade indgå (i paradiset) blandt de retfærdige.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي
الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾

11. Og blandt mennesker er der dem, der siger: Vi tror på Allah! Men når de lider for Allah(s sag), sætter de menneskers forfølgelse lig med Allahs straf. Men når der kommer hjælp fra din Herre, siger de visselig: Sandelig, vi var med jer! Mon Allah ikke bedst ved, hvad der er (skjult) i alle skabningers hjerter.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي
اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ ۖ وَلَئِنْ جَاءَ
نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ ۚ أَوَلَيْسَ اللَّهُ
بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴿١١﴾

12. Og Allah vil visselig (ved at skænke medgang og modgang) kendetegne de troende, og Han vil visselig kendetegne hyklerne (derved).

وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴿١٢﴾

13. Og de vantro siger til de troende: Følg vores vej, så vil vi bære jeres synder. Men de skal ikke bære nogen af deres synder, thi de er visselig løgnere.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا
وَلْنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ
مِنْ شَيْءٍ ۖ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾

14. Men de skal visselig bære deres (egne) byrder og (andre) byrder sammen med deres (egne) byrder. Og de skal visselig på opstandelsens dag udspørges om det, de plejede at opdigte [3].

وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ ۖ وَلَيُسْأَلُنَّ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٤﴾ ع ١٣

[3] Ved at 'opdigte løgn' og påstå, at de kan bære andres synder, bliver de vantro ansvarlige for andres synder, idet de har vildledt dem med deres falske udsagn.

15. Og Vi sendte visselig Noah til hans folk, og han blev hos dem i 1000 år undtagen 50 år. Så tog vandfloden dem, medens de handlede uret [4].

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِۦ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ
سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ ٱلطُّوفَانُ وَ
هُمْ ظَٰلِمُونَ ﴿١٥﴾

16. Men Vi frelste ham og dem, der (ellers) var ombord på skibet, og Vi gjorde det til et tegn for alverden.

فَأَنجَيْنَٰهُ وَأَصْحَٰبَ ٱلسَّفِينَةِ وَجَعَلْنَٰهَآ ءَايَةً لِّلْعَٰلَمِينَ ﴿١٦﴾

17. Og (Vi sendte også) Abraham, da han sagde til sit folk: Tjen Allah og tag Ham til beskytter. Dette er bedre for jer, om I (blot) vidste (det).

وَإِبْرَٰهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ وَٱتَّقُوهُ
ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾

18. I tilbeder kun ved siden af Allah gudebilleder, og I opdigter (derved) løgn (om Allah), thi de (billeder), som I tilbeder ved siden af Allah, har ikke magt til (at sende) jer nogen forsyning. Søg da forsyning (af alle gode ting) hos Allah (alene), og tjen Ham og vær taknemmelige mod Ham. Til Ham skal I sendes tilbage (til dom).

إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَوْثَٰنًا وَتَخْلُقُونَ
إِفْكًا ۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ
لَكُمْ رِزْقًا فَٱبْتَغُوا۟ عِندَ ٱللَّهِ ٱلرِّزْقَ وَٱعْبُدُوهُ
وَٱشْكُرُوا۟ لَهُۥٓ ۖ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٨﴾

19. Og hvis I forkaster (mig), så forkastede folkeslagene før jer (også deres sendebud). Men det påhviler kun Sendebudet at forkynde budskabet klart.

وَإِن تُكَذِّبُوا۟ فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ۖ وَمَا
عَلَى ٱلرَّسُولِ إِلَّا ٱلْبَلَٰغُ ٱلْمُبِينُ ﴿١٩﴾

20. Mon de ikke ser, hvorledes Allah frembringer skabningen og derpå genfrembringer den? Dette er visselig let for Allah.

أَوَلَمْ يَرَوْا۟ كَيْفَ يُبْدِئُ ٱللَّهُ ٱلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥٓ ۚ
إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٠﴾

21. Sig: Rejs omkring på jorden og se, hvorledes Allah har frembragt skabningen. Derpå vil Allah frembringe den anden skabelse, thi Allah har magt over alle ting.

قُلْ سِيرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ فَٱنظُرُوا۟ كَيْفَ بَدَأَ ٱلْخَلْقَ
ثُمَّ ٱللَّهُ يُنشِئُ ٱلنَّشْأَةَ ٱلْءَاخِرَةَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ
شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢١﴾

[4] Bibelen siger, at Noah blev 952 år. Men de 950 år synes at være det tidsrum, Noahs lov gjaldt. Qur'ânen siger, at Abraham var discipel af Noah (37:84), så 'Noahs tid' varede til Abraham eller måske til Josef eller Moses.

22. Han vil straffe hvem Han vil og være barmhjertig mod hvem Han vil. Og til Ham skal I sendes tilbage.

يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَ
إِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢٢﴾

23. Og I kan ikke tilintetgøre (Allahs plan) hverken på jorden eller i himlen. Og I har ikke nogen ven eller hjælper ved siden af Allah.

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَ
مَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٣﴾

24. Og de, som ikke tror på Allahs tegn og mødet med Ham, har visselig fortvivlet om Min barmhjertighed, og de vil få en smertelig straf.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ
يَئِسُوا مِنْ رَحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿٢٤﴾

25. Og hans folks svar var kun, at de sagde: Dræb ham eller brænd ham. Men Allah reddede ham fra ilden. I dette er der visselig tegn for et folk, som vil tro.

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿٢٥﴾

26. Og han sagde: I har kun taget jer gudebilleder ved siden af Allah på grund af gensidig kærlighed i denne verden. Men på opstandelsens dag vil nogle af jer fornægte de andre, og nogle af jer forbande de andre. Og jeres bolig vil være (helvedes)ilden, og I vil ingen hjælpere have.

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَوَدَّةَ
بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ
بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ
النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٦﴾

27. Men Lot troede på ham. Og (Abraham) sagde: Jeg flygter visselig til Min Herre, thi Han er den Almægtige, den Alvise [5].

فَآمَنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ
هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾

28. Og Vi skænkede ham Isak og (som sønnesøn) Jakob, og Vi gav profetdømmet og Bogen til hans slægt, og Vi gav ham hans belønning (allerede) i denne verden. Og i den kom-

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ
النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي

[5] At Lot troede på Abraham viser, at en profet godt kan være discipel af en højere profet. Lot fulgte Abrahams lov og bragte selvfølgelig ikke en lov, der skulle gælde samtidig med Abrahams lov.

mende vil han være blandt de retfærdige [6].

الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٢٨﴾

29. Og (Vi sendte også) Lot, da han sagde til sit folk: I begår visselig det skændige. Ingen i alverden har begået noget sådant før jer.

وَلُوْطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الْفَاحِشَةَ ؗ مَا
سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٩﴾

30. Vil I virkelig gå til mænd (i stedet for til kvinder) og afskære vejen og begå ondt i jeres forsamlinger? Og hans folks svar var kun, at de sagde: Bring os Allahs straf, om du er en af de sanddru [7].

اَئِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُوْنَ السَّبِيْلَ ۙ وَ
تَاْتُوْنَ فِيْ نَادِيْكُمُ الْمُنْكَرَ ؕ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ
اِلَّآ اَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتَ مِنَ
الصّٰدِقِيْنَ ﴿٣٠﴾

31. Han sagde: Min Herre, hjælp mig mod det ufredselskende folk.

قَالَ رَبِّ انْصُرْنِيْ عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٣١﴾

32. Og da Vore sendebud kom til Abraham med det glædelige budskab (om at han skulle få sønner i sin alderdom), sagde de (også): Vi vil visselig ødelægge denne bys folk, thi dens folk er syndere.

وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَآ اِبْرٰهِيْمَ بِالْبُشْرٰى ۙ قَالُوْٓا اِنَّا
مُهْلِكُوْٓا اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ ۚ اِنَّ اَهْلَهَا كَانُوْا
ظٰلِمِيْنَ ﴿٣٢﴾

33. Han sagde: Sandelig, Lot (bor også) i den. De svarede: Vi ved bedst, hvem der er i den. Vi vil visselig redde ham og hans familie undtagen hans hustru, som er en af dem, der lades tilbage.

قَالَ اِنَّ فِيْهَا لُوْطًا ؕ قَالُوْا نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَنْ فِيْهَا ٘ۗ
لَنُنَجِّيَنَّهٗ وَاَهْلَهٗٓ اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۗ كَانَتْ مِنَ
الْغٰبِرِيْنَ ﴿٣٣﴾

34. Og da Vore sendebud kom til Lot, var han bedrøvet på grund af dem og følte sig magtesløs, men de sagde: Frygt ikke og vær ikke bedrøvet, thi vi vil frelse dig og din familie undtagen din hustru, som er en af dem, der lades tilbage.

وَلَمَّآ اَنْ جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوْطًا سِيْٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ
ذَرْعًا وَّقَالُوْا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ ۫ اِنَّا مُنَجُّوْكَ وَاَهْلَكَ
اِلَّا امْرَاَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ﴿٣٤﴾

[6] At Jakob var Abrahams sønnesøn, siges klart i 21:73. Han nævnes parallelt med Isak her, fordi de begge var profeter, som verset også siger.

[7] Udtrykket 'at afskære vejen' kan betyde: 1) de ligger i baghold som landevejsrøvere, eller: 2) de har ved deres unormale kønsliv afskåret den naturlige forbindelse mellem mand og kvinde.

35. Vi vil lade straffen komme ned fra himlen over denne bys folk, fordi de var oprørske.

إِنَّا مُنزِلُونَ عَلَىٰٓ أَهْلِ هَٰذِهِ ٱلْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ
بِمَا كَانُوا۟ يَفْسُقُونَ ٣٥

36. Og Vi efterlod visselig noget af den som et tydeligt tegn for folk, som vil forstå.

وَلَقَد تَّرَكْنَا مِنْهَآ ءَايَةًۢ بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ٣٦

37. Og til Midian (sendte Vi) deres broder Sju'aib, hvorefter han sagde: O mit folk, tjen Allah og frygt (og håb på) den yderste dag og begå ikke overgreb på jorden, idet I stifter ufred.

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَٰقَوْمِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ
وَٱرْجُوا۟ ٱلْيَوْمَ ٱلْـَٔاخِرَ وَلَا تَعْثَوْا۟ فِى ٱلْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ٣٧

38. Men de forkastede ham. Da overraskede jordskælvet dem, og morgenen fandt dem liggende næsegrus på jorden i deres huse.

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ ٱلرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا۟ فِى دَارِهِمْ
جَٰثِمِينَ ٣٨

39. Og (Vi straffede) 'Âd og Thamûd (på lignende vis), og (resterne) af deres bygninger er kendt for jer, og Satan forskønnede deres gerninger for dem og vendte dem således bort fra den (rette) vej, selvom de (også) indså (sandheden).

وَعَادًا وَثَمُودَا۟ وَقَد تَّبَيَّنَ لَكُم مِّن مَّسَٰكِنِهِمْ ۖ وَزَيَّنَ
لَهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ أَعْمَٰلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ ٱلسَّبِيلِ وَ
كَانُوا۟ مُسْتَبْصِرِينَ ٣٩

40. Og (Vi straffede ligeledes) Korah og Farao og Hâmân, og Moses var visselig kommet til dem med de klare beviser; dog de opførte sig hovmodigt på jorden, men de kunne ikke undslippe (Vor straf).

وَقَٰرُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَٰمَٰنَ ۖ وَلَقَدْ جَآءَهُم مُّوسَىٰ
بِٱلْبَيِّنَٰتِ فَٱسْتَكْبَرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ وَمَا كَانُوا۟ سَٰبِقِينَ ٤٠

41. Derfor greb Vi enhver i hans brøde, så blandt dem (finder du) den, som Vi sendte en storm imod. Og blandt dem (finder du også) dem, som jordskælvet overraskede. Og blandt dem er der (også) dem, som Vi lod jorden opsluge. Og blandt dem er dem, Vi lod drukne. Og Allah ville ikke gøre dem uret, men de plejede at øve uret mod sig selv.

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنۢبِهِۦ ۖ فَمِنْهُم مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا
وَمِنْهُم مَّنْ أَخَذَتْهُ ٱلصَّيْحَةُ وَمِنْهُم مَّنْ خَسَفْنَا
بِهِ ٱلْأَرْضَ وَمِنْهُم مَّنْ أَغْرَقْنَا ۚ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ
لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِن كَانُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ٤١

42. De, som tager beskyttere ved siden af Allah, ligner edderkoppen, som bygger et hus. Og det svageste af alle huse er sandelig edderkoppens hus, om de blot vidste (det).

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ
الْعَنكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا ۖ وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ
الْعَنكَبُوتِ ۖ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

43. Sandelig, Allah kender alt det, de påkalder ved siden af Ham. Og Han er den Almægtige, den Alvise.

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ مِن شَيْءٍ ۚ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾

44. Og sådanne lignelser fremstiller Vi for menneskene, men kun de, der er begavede med viden, forstår dem.

وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ ۖ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا
الْعَالِمُونَ ﴿٤٣﴾

45. Allah skabte himlene og jorden i overensstemmelse med sandhed og visdom. Sandelig, i dette er der et tegn for dem, der har (en fast og sikker) tro.

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾

[21. del]

46. Forelæs det, som er blevet åbenbaret dig (o Muhammad) af Bogen og opretholdt bønnen (i dens rette form), thi bønnen holder visselig (mennesket) borte fra skændige tanker og åbenlyst ondt. Og Guds ihukommelse er visselig stærkere (end alle andre tanker). Og Allah ved, hvad I øver.

اتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ ۖ إِنَّ
الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنكَرِ ۗ وَلَذِكْرُ اللَّهِ
أَكْبَرُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾

47. Og strides ikke med Skriftens folk undtagen med det bedste og skønneste (argument), men (strides) ikke med de uretfærdige blandt dem. Og sig (til dem): Vi tror på det, som er blevet åbenbaret os og åbenbaret jer, og vores Gud og jeres Gud er een (og samme Gud), og vi har underkastet os Ham [8].

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ
ظَلَمُوا مِنْهُمْ ۖ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ
إِلَيْكُمْ وَإِلَٰهُنَا وَإِلَٰهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾

[8] I diskussioner må man vise den største finfølelse over for andres tro. Islâm lærer yderligere, at man skal tro på alle religioners guddommelige oprindelse.

48. Og således har Vi åbenbaret dig (o Muhammad) den fuldkomne Bog, så at de, som Vi gav den (tidligere) Bog, tror på den. Og af disse (makkanere) er der (også) nogle, som tror på den. Og kun de utaknemmelige fornægter Vore tegn [9].

وَكَذٰلِكَ أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ٱلْكِتٰبَ ۚ فَٱلَّذِينَ ءَاتَيْنٰهُمُ ٱلْكِتٰبَ
يُؤْمِنُونَ بِهِۦ ۖ وَمِنْ هٰٓؤُلَآءِ مَن يُؤْمِنُ بِهِۦ ۚ وَمَا يَجْحَدُ
بِـَٔايٰتِنَآ إِلَّا ٱلْكٰفِرُونَ ﴿٤٨﴾

49. Og du læste ikke før den(ne Qur'ân) nogen bog, og du skrev ikke nogen med din højre hånd, ellers ville løgnerne have tvivlet (med nogen ret) [10].

وَمَا كُنتَ تَتْلُوا۟ مِن قَبْلِهِۦ مِن كِتٰبٍ وَلَا تَخُطُّهُۥ بِيَمِينِكَ ۖ
إِذًا لَّٱرْتَابَ ٱلْمُبْطِلُونَ ﴿٤٩﴾

50. Nej, denne (Bog) er klare tegn for deres hjerter, som har fået den (sande) viden, og kun de uretfærdige forkaster Vore tegn.

بَلْ هُوَ ءَايٰتٌۢ بَيِّنٰتٌ فِى صُدُورِ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ ۚ
وَمَا يَجْحَدُ بِـَٔايٰتِنَآ إِلَّا ٱلظّٰلِمُونَ ﴿٥٠﴾

51. Og de siger: Hvorfor bliver der ingen tegn sendt ned til ham fra hans Herre? Sig (til dem): Tegnene beror hos Allah alene, og jeg er kun en åbenbar advarer.

وَقَالُوا۟ لَوْلَآ أُنزِلَ عَلَيْهِ ءَايٰتٌ مِّن رَّبِّهِۦ ۖ قُلْ إِنَّمَا
ٱلْءَايٰتُ عِندَ ٱللَّهِ ۖ وَإِنَّمَآ أَنَا۠ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥١﴾

52. Er det ikke nok for dem, at Vi har åbenbaret dig den (fuldkomne) Bog, som forelæses dem? Sandelig, heri er der visselig barmhjertighed og en kilde til ære for folk, som tror (på den).

أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّآ أَنزَلْنَا عَلَيْكَ ٱلْكِتٰبَ يُتْلٰى عَلَيْهِمْ ۚ
إِنَّ فِى ذٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرٰى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ ع

53. Sig: Allah er tilstrækkelig som Vidne mellem mig og jer. Han ved, hvad der er i himlene og jorden. Og de, som tror på løgnen og ikke tror på Allah, er sandelig taberne.

قُلْ كَفٰى بِٱللَّهِ بَيْنِى وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا ۖ يَعْلَمُ مَا فِى
ٱلسَّمٰوٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۗ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِٱلْبٰطِلِ وَكَفَرُوا۟
بِٱللَّهِ أُو۟لٰٓئِكَ هُمُ ٱلْخٰسِرُونَ ﴿٥٣﴾

[9] 'De, som Vi gav bogen' kan også være muslimerne i st.f.de tidligere skriftfolk. Betydningen er så: 'de, som Vi gav (forståelse af) bogen'. 'Disse' kan foruden om makkanerne tages om skriftfolkene. Denne sidste tydning passer til den anden tydning af 'dem, som Vi gav bogen'.

[10] Profeten var *ummî*, d.v.s. han kunne hverken læse eller skrive. I øvrigt fandtes Bibelen ikke oversat til arabisk på Profetens tid.

54. Og de søger at få dig til at fremskynde straffen. Og hvis der ikke havde været en fastsat frist, så ville straffen visselig være kommet til dem. Den vil komme pludselig til dem, når de ikke ser det.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَآ أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَآءَهُمُ
الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُم بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ٥٣

55. De søger at få dig til at fremskynde straffen, og helvede omfatter sandelig de vantro.

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌۢ بِالْكَٰفِرِينَ ٥٤

56. Den dag, da straffen vil dække dem (helt), over dem og under deres fødder, vil Han sige: Smag (frugten) af det, I plejede at øve.

يَوْمَ يَغْشَىٰهُمُ الْعَذَابُ مِن فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ
أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ٥٥

57. O Mine tjenere, som tror! Se, Min jord er omfattende, tjen derfor Mig alene [11].

يَٰعِبَادِىَ الَّذِينَ ءَامَنُوٓا إِنَّ أَرْضِى وَٰسِعَةٌ فَإِيَّٰىَ
فَاعْبُدُونِ ٥٦

58. Enhver sjæl må smage døden. Derpå skal I sendes tilbage til Os.

كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ٥٧

59. Og dem, som tror og handler retfærdigt, vil Vi visselig skænke en bolig i højgemakker i (paradis)haven, gennem hvilken floderne strømmer. Dér skal de forblive. Hvor vidunderlig er de arbejdendes løn,

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحَٰتِ لَنُبَوِّئَنَّهُم مِّنَ
الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِى مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا
نِعْمَ أَجْرُ الْعَٰمِلِينَ ٥٨

60. De, som er udholdende og sætter deres lid til deres Herre.

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ٥٩

61. Og hvor mangt et dyr findes der ikke, som ikke (selv) skaffer sit livsunderhold. Allah forsyner dem og jer. Og Han er den Althørende, den Alvidende.

وَكَأَيِّن مِّن دَآبَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا
وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٦٠

62. Og hvis du spørger dem, hvem der har skabt himlene og jorden og underlagt (jer) solen og månen, så vil de visselig svare: Allah. Hvorfor er de så bortvendte (fra sandheden)?

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَٰوَٰتِ
وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ
اللَّهُ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ٦١

[11] Her er en klar hentydning til, at det ville blive nødvendigt for muslimerne at udvandre for i frihed at kunne praktisere deres religion.

63. Allah forøger livsunderholdet for hvem Han vil af Sine tjenere og begrænser det for den (Han vil), thi Allah ved alle ting.

اَللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ
لَهٗ ۭ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٦٢﴾

64. Og hvis du spørger dem, hvem der sender vand ned fra himlen og skænker jorden liv dermed efter dens død, vil de visselig svare: Allah. Sig: Al pris tilkommer Allah! - men de fleste af dem forstår (det) ikke.

وَلَىِٕنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ نَّزَّلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَحْيَا بِهِ
الْاَرْضَ مِنْۢ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ ۭ قُلِ الْحَمْدُ
لِلّٰهِ ۭ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿٦٣﴾

65. Og dette nærværende liv er kun skæmt og spøg, men det kommendes bolig, det er visselig det sande liv, hvis de (blot) vidste (det).

وَمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا لَهْوٌ وَّلَعِبٌ ۭ وَاِنَّ
الدَّارَ الْاٰخِرَةَ لَهِىَ الْحَيَوَانُ ۘ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿٦٤﴾

66. Men når de er ombord i skibet, påkalder de Allah i lydighed mod Ham alene, og når Han så redder dem til det faste land, se så, hvor de giver (Ham) 'medguder',

فَاِذَا رَكِبُوْا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ
لَهُ الدِّيْنَ ڬ فَلَمَّا نَجّٰىهُمْ اِلَى الْبَرِّ اِذَا هُمْ
يُشْرِكُوْنَ ﴿٦٥﴾

67. For at de kan fornægte, hvad Han har skænket dem, og for at de kan nyde livet (en kort tid). Men snart vil de kende (følgerne).

لِيَكْفُرُوْا بِمَآ اٰتَيْنٰهُمْ ۚ وَلِيَتَمَتَّعُوْا ۫
فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿٦٦﴾

68. Mon de ikke har set, at Vi har gjort (dette sted) fredhelligt (og) sikkert, medens mennesker bortføres rundt om dem? Vil de da tro på løgnen og forkaste Allahs velgerning [12]?

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا اٰمِنًا وَّيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ
حَوْلِهِمْ ۭ اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُوْنَ وَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَكْفُرُوْنَ ﴿٦٧﴾

69. Og hvem er mere uretfærdig end den, der opdigter en løgn om Allah, eller forkaster sandheden, efter at den er kommet til ham? Mon der ikke i helvede er et hjemsted for de vantro?

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ
بِالْحَقِّ لَمَّا جَاۗءَهٗ ۭ اَلَيْسَ فِيْ جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٦٨﴾

70. Og dem, der anstrenger sig for Vores sag, vil Vi visselig lede ad Vore veje. Og sandelig, Allah er med dem, der handler godt [13].

وَالَّذِيْنَ جَاهَدُوْا فِيْنَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا ۭ وَاِنَّ اللّٰهَ
لَمَعَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٦٩﴾

---

[12] Makka var dengang og er forblevet i overensstemmelse med profetien et sikkert og fredhelligt sted i en verden, der hærges af vold og krig.

[13] *Djihad* (anstrengelse for en god sag, for Allahs sag) er - som verset viser - et omfattende begreb. Det kan ikke indskrænkes til noget rent militært, se også 22:79.

AL-RÛM
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Alif Lâm Mîm (Jeg er Allah, den Alvidende) [1].

الٓمّٓ ﴿٢﴾

3. Romerne er blevet besejret

غُلِبَتِ الرُّوْمُ ﴿٣﴾

4. I et land tæt herved. Men de vil efter deres nederlag snart sejre,

فِيْٓ اَدْنَى الْاَرْضِ وَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُوْنَ ﴿٤﴾

5. Om nogle få år - Allah tilhører magten før og efter - og på den dag vil de troende fryde sig

فِيْ بِضْعِ سِنِيْنَ ۬ؕ لِلّٰهِ الْاَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْۢ بَعْدُ ؕ وَيَوْمَئِذٍ يَّفْرَحُ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿٥﴾

6. Over Allahs hjælp. Han hjælper, hvem Han vil. Og Han er den Almægtige, den Barmhjertige [2].

بِنَصْرِ اللّٰهِ ؕ يَنْصُرُ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿٦﴾

---

[1] Se note til 2:2. A-L-M-surerne (Sûra 29-32) handler alle om de vantros nederlag og Islâms kommende triumf. Visse fortolkere (se Djarîr) mener, at disse forkortelser også har talbetydning efter det gamle Abdjad-system. Her bliver værdien: 71, og det siges, at Islâms første triumf og hele udfoldelse skal vare 71 år (indtil Yazîd, Mu'awiyas søn, arvede khalifatet, i modstrid med Qur'ânens principper om demokratisk valg af Khalîfa'en).

[2] *Bidh'a* (nogle) i v.5 betyder: 3-9 år (Lane & Aqrab). Perserne under Khosroes drev romerne tilbage: Damascus faldt i 613, Jerusalem 614, dernæst erobredes Ægypten, og Lilleasien blev rendt over ende. Da kom i 616 åbenbaringen, at romerne ville sejre inden 9 år. I 624 rykkede den romerske kejser Heraclius ind i Persien og ødelagde det store ildtempel i Gandzak (Gazaca). Men åbenbaringen indeholdt også en profeti om de troendes samtidige sejr. Denne del af profetien opfyldtes ved sejren ved Badr (også år 624), da Quraisjens magt blev brudt. De kristne kritikere, der hævder, at *sajaghlibûn* (de vil sejre) i v.4 også kan læses: *sajughlabûn* (de vil blive besejret, glemmer to ting: 1) at den Qur'âniske tekst fra første færd blev lært udenad og anvendt i de daglige bønner, den kunne altså ikke være usikker. 2) at modsætningen mellem nederlag (v.3) og den kommende sejr (v.4) ville forsvinde og gøre hele konstruktionen meningsløs. Hvis man skulle tillade forskellige læsemåder, så skulle v.3 læses: Romerne har sejret, og v.4: de vil snart lide nederlag. I så tilfælde ville der være tale om en profeti om muslimernes sejr over romerne under 'Umar, for på den dag vil de troende juble. Al-Tabarî fortæller i sin kommentar, hvordan Abû Bakr indgik et væddemål med Quraisjen om, at romerne ville være sejrherrer om 3 år, Profeten gjorde da opmærksom på, at *bidh'a* betød: fra 3-9. Væddemålet blev da ændret og indsatsen forhøjet. Hvis denne beretning er sand bekræfter den den første version, der imidlertid desforuden har den fordel at bekræftes af Qur'ânen selv.

7. (Dette er) Allahs løfte. Allah bryder ikke Sit løfte, men de fleste mennesker ved det ikke.

وَعْدَ اللّٰهِ ۖ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ وَعْدَهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٧﴾

8. De kender kun den ydre (side) af dette nærværende liv, og de er ligegyldige med det kommende.

يَعْلَمُوْنَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚۖ وَهُمْ عَنِ
الْاٰخِرَةِ هُمْ غٰفِلُوْنَ ﴿٨﴾

9. Vil de ikke tænke efter for sig selv? Allah har ikke skabt himlene og jorden og hvad der er mellem dem undtagen i overensstemmelse med ret og sandhed og for en bestemt tid. Men mange mennesker benægter sandelig mødet med deres Herre.

اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوْا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ ۗ مَا خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ
وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَآئِ رَبِّهِمْ لَكٰفِرُوْنَ ﴿٩﴾

10. Har de ikke rejst omkring på jorden, så de kan se, hvorledes enden blev for dem (der var) før dem? De var stærkere end dem i styrke, og de dyrkede jorden og bebyggede den mere end de (her) har bebygget den. Og deres sendebud kom til dem med klare beviser. Og Allah ville ikke gøre dem uret, men de plejede at øve uret mod sig selv.

اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ كَانُوْٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَّاَثَارُوا
الْاَرْضَ وَعَمَرُوْهَآ اَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوْهَا وَجَآءَتْهُمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ ۗ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ
كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ۗ ﴿١٠﴾

11. Ond blev da afslutningen for dem, der handlede ondt, fordi de forkastede Allahs tegn og drev spot med dem.

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ الَّذِيْنَ اَسَآءُوا السُّوْٓاٰى اَنْ كَذَّبُوْا
بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَكَانُوْا بِهَا يَسْتَهْزِءُوْنَ ۠ ﴿١١﴾ ع

12. Allah begynder skabelsen, så gentager Han den, og derpå bliver I bragt tilbage til Ham.

اَللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿١٢﴾

13. Og på den dag (doms)timen oprinder, vil synderne fortvivle.

وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿١٣﴾

14. Og de vil ikke have nogen forbedere (hos Allah) fra dem, de sætter op ved siden af (Ham), og de vil fornægte deres (formodede) 'medguder'.

وَلَمْ يَكُنْ لَّهُمْ مِّنْ شُرَكَآئِهِمْ شُفَعٰٓؤُا وَكَانُوْا
بِشُرَكَآئِهِمْ كٰفِرِيْنَ ﴿١٤﴾

15. Og den dag (doms)timen oprinder, på den dag vil de blive skilt (fra hinanden).

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَتَفَرَّقُونَ ﴿١٥﴾

16. Og hvad angår dem, som troede og handlede retfærdigt, så vil de blive lykkeliggjorte i (paradisets) enge.

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٦﴾

17. Og hvad angår dem, som var vantro og forkastede Vore tegn og mødet i det kommende (liv), så vil de blive bragt til stede (og kastet) i straffen(s ild).

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٧﴾

18. Så (sig): Priset være Allah, når I kommer til aftenen, og når I kommer til morgenen [3].

فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٨﴾

19. Og (sig): Ham tilkommer al pris i himlene og på jorden, og (lovpris Ham også) om natten, og når I kommer til tiden (umiddelbart) efter middag.

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٩﴾

20. Han frembringer det levende af det døde, og Han frembringer det døde af det levende, og Han gør jorden levende efter dens død, og således skal I bringes frem (af død til liv).

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿٢٠﴾

21. Og blandt Hans tegn er, at Han skabte jer af støv, og derpå blev I mennesker, som spredtes ud (over den ganske jord).

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴿٢١﴾

22. Og blandt Hans tegn er (også), at Han har skabt jer hustruer af jeres egen art, at I må finde sjælefred hos dem, og Han har skabt kærlighed og barmhjertighed mellem jer. Heri er der sandelig tegn for folk, som vil tænke sig om.

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٢﴾

[3] Dagen begynder ved solnedgang for araberne, jvf. også Bibelens: 'det blev aften, og det blev morgen, den første dag' (1.Moseb.1:5).

23. Og blandt Hans tegn er himlenes og jordens skabelse, og forskellen i jeres sprog og farve. Sandelig, i dette er der tegn for dem, der har viden [4].

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ خَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافُ
اَلْسِنَتِكُمْ وَاَلْوَانِكُمْ ۗ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّلْعٰلِمِيْنَ ﴿٢٣﴾

24. Og blandt Hans tegn er jeres søvn ved nat og ved dag, og at I stræber efter Hans nåde. I dette er der visselig tegn for folk, som hører.

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ مَنَامُكُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَآؤُكُمْ
مِّنْ فَضْلِهٖ ۗ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ﴿٢٤﴾

25. Og blandt Hans tegn er, at Han viser jer lynet til frygt og håb. Og Han sender vand ned fra himlen, og genopliver dermed jorden efter dens død. Sandelig, i dette er der visselig tegn for folk, som er begavet med fornuft.

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ يُرِيْكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَّطَمَعًا وَّيُنَزِّلُ
مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَيُحْيٖ بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۗ
اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿٢٥﴾

26. Og blandt Hans tegn er, at himlen og jorden opretholdes på Hans befaling. Når Han så kalder jer med et kald (som kommer) fra jorden, se, så vil I komme frem.

وَمِنْ اٰيٰتِهٖۤ اَنْ تَقُوْمَ السَّمَآءُ وَالْاَرْضُ بِاَمْرِهٖ ۗ ثُمَّ
اِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً ۖ مِّنَ الْاَرْضِ ۖ اِذَآ اَنْتُمْ
تَخْرُجُوْنَ ﴿٢٦﴾

27. Og alle, som er i himlene og på jorden, tilhører Ham. Alt og alle adlyder Ham.

وَلَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ كُلٌّ لَّهٗ قٰنِتُوْنَ ﴿٢٧﴾

28. Og Han er det, Som begyndte skabningen og derpå lader den vende tilbage, og det er det letteste for Ham. Og Han har den mest ophøjede stilling i himlene og på jorden, og Han er den Almægtige, den Alvise.

وَهُوَ الَّذِيْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ وَهُوَ اَهْوَنُ
عَلَيْهِ ۗ وَلَهُ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ
وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٢٨﴾ ع

29. Og Han præger for jer en lignelse, taget fra jeres egne (forhold): Har I blandt dem, jeres højrehænder har magt over, partnere i det, Vi har forsynet jer med, så at I er lige om det, (og så) I frygter dem, som I frygter jeres egne? Således forklarer Vi tydeligt

ضَرَبَ لَكُمْ مَّثَلًا مِّنْ اَنْفُسِكُمْ ۗ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا
مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَآءَ فِيْ مَا رَزَقْنٰكُمْ فَاَنْتُمْ
فِيْهِ سَوَآءٌ تَخَافُوْنَهُمْ كَخِيْفَتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ ۗ كَذٰلِكَ

[4] Et nærmere studium af de forskellige sprog og de forskellige racer vil vise menneskehedens enhed. I 'Minan-ur-Rahmân' har den Forjættede Messias godtgjort, at arabisk er *umm-ul-alsinah:* alle sprogs moder.

tegnene for et folk, som er begavet med fornuft.

نُفَصِّلُ الْآيٰتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٩﴾

30. Nej, de uretfærdige følger deres egne begærlige ønsker uden nogen viden. Hvem skal så retlede den, som Allah har dømt som vildfarende? Og de vil ikke have nogensomhelst hjælpere.

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوٓا أَهْوَآءَهُم بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَن
يَهْدِى مَنْ أَضَلَّ اللّٰهُ وَمَا لَهُم مِّن نّٰصِرِينَ ﴿٣٠﴾

31. Og ret dit ansigt mod religionen i (al) oprigtighed: (den er) Allahs natur, som Han har skabt menneskene i. Der er ingen ændring i Allahs skabelse. Dette er den rette religion, men de fleste mennesker ved det ikke [5].

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللّٰهِ الَّتِى فَطَرَ
النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللّٰهِ ذٰلِكَ الدِّينُ
الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

32. (Ret jeres ansigter mod religionen), idet I angrende vender jer til Ham, og tag Ham som værge (mod alt ondt), og hold bøn, og vær ikke af afgudsdyrkerne,

مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَلَا تَكُونُوا
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣٢﴾

33. Af dem, der splittede deres religion og blev partier, idet hver gruppe glædede sig over, hvad den besad (af særlige lærdomme).

مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا كُلُّ حِزْبٍ
بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٣﴾

34. Og når noget ondt rammer menneskene, påkalder de deres Herre, idet de vender sig til Ham i anger, men når Han så lader dem smage af Sin barmhjertighed, så sætter en del af dem 'medguder' op ved siden af deres Herre,

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُم مُّنِيبِينَ إِلَيْهِ
ثُمَّ إِذَآ أَذَاقَهُم مِّنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُم بِرَبِّهِمْ
يُشْرِكُونَ ﴿٣٤﴾

35. Så at de bliver utaknemmelige med hensyn til det Vi (alene) har

لِيَكْفُرُوا بِمَآ ءَاتَيْنٰهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ

[5] Udtrykket: 'ret dit ansigt mod religionen' kan opfattes således: Sæt dit mål med oprigtighed i religionens tjeneste. Dette er en lige så ordret oversættelse, som den, der er givet ovenfor, (idet *li* betyder: 'til, for', og *wadj* betyder: 'ansigt, hensigt'). Profeten har selv forklaret dette vers om den naturlige religion med ordene: 'Ethvert barn fødes i overensstemmelse med Islâms natur, men så gør dets forældre det til jøde eller kristen eller magier. Har I nogensinde set et dyr komme til verden med klippede ører? Ret da dit ansigt mod religionen i al oprigtighed etc.' (Bukhârî 23:93).

skænket dem. Nyd da livet (for en tid), men snart vil I kende (følgerne).

تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

36. Eller har Vi sendt dem nogen fuldmagt, som taler om det, de sætter op ved siden af Ham?

أَمْ أَنزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾

37. Og når Vi lader mennesker smage barmhjertighed, fryder de sig over det, men hvis noget ondt rammer dem på grund af det, deres hænder har sendt forud (af onde handlinger), så bliver de fortvivlede.

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾

38. Har de ikke set, at Allah forøger Sit underhold for hvem Han vil og begrænser (det for hvem Han vil). Sandelig, heri er der visselig tegn for folk, som tror.

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾

39. Giv da slægtningen hans ret og den fattige og den vejfarende. Dette er bedre for dem, der søger Allahs ansigt [nemlig: Allahs yndest], og det er sådanne, som er de lykkelige.

فَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾

40. Og hvad I giver af rente, for at det må vokse i menneskers rigdomme, det vokser ikke i Allahs øjne. Men hvad I giver af Zakât, idet I søger Allahs velbehag, (vokser sandelig i Allahs øjne), thi sådanne (som giver Zakât) vil fordoble (deres rigdomme hos Allah)[6].

وَمَا آتَيْتُم مِّن رِّبًا لِّيَرْبُوَ فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُو عِندَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُم مِّن زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٣٩﴾

41. Allah er det, Som har skabt jer og så forsynet jer. Derpå lader Han jer dø og giver jer så liv påny. Er der mon nogen af jeres (såkaldte) medguder, som kan gøre noget af dette? Lovpriset er Han (og fri for alle mangler) og højt ophøjet over det, de sætter ved siden af (Ham).

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِن شُرَكَائِكُم مَّن يَفْعَلُ مِن ذَٰلِكُم مِّن شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٠﴾ ع

[6] Sammenlign om rente 2:276-281 og noten der, samt 3:131.

42. Ufred og fordærv har vist sig til lands og til vands på grund af det, menneskenes hænder har erhvervet for dem, at Han må lade dem smage (følgerne af) noget af det, de har øvet, for at de måske vil vende tilbage (til Ham).

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي
النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾

43. Sig: Rejs om på jorden og se, hvorledes enden blev for dem (der levede) tidligere. De fleste af dem var afgudsdyrkere.

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ ۚ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾

44. Ret da dit ansigt mod den rette religion, førend der kommer en dag fra Allah, som ingen kan afvende. På den dag vil de være splittet (i partier).

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ
يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ ۖ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ ﴿٤٣﴾

45. Mod dem, der forkaster, vil forkastelsen da være anklage. Men de, som handler ret, vil berede (det gode) for sig selv [7],

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ ۖ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِأَنْفُسِهِمْ
يَمْهَدُونَ ﴿٤٤﴾

46. At Han kan belønne dem, der tror og handler retfærdigt, af Sin nåde. Han elsker visselig ikke dem, der forkaster (Hans sendebud).

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ ۚ
إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٤٥﴾

47. Og blandt Hans tegn er, at Han sender vindene som gode budbringere og for at Han kan lade jer smage af Sin barmhjertighed, og for at skibene kan sejle efter Hans vilje, og for at I kan søge jer (noget) af Hans nåde, og for at I måske kan vise jer taknemmelige (for Hans gaver).

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ
مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ
فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾

48. Og Vi har visselig sendt før dig sendebud til deres folk. De kom da med klare beviser, hvorefter Vi (da de forkastede dem) straffede dem, der

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا ۖ وَكَانَ حَقًّا

[7] Da *'alâ* betyder: 'mod, over', kan vi også oversætte første del af verset således: 'på dem, der forkaster, hviler deres forkastelse (som en synd)'. Meningen er næsten den samme.

handlede syndigt. Og det påhvilede Os som pligt at hjælpe de troende [8].

عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٨﴾

49. Allah er det, Som sender vindene, så de driver skyerne af sted. Så spreder Han dem ud på himlen, som Han vil, og Han lader dem lægge sig i lag. Så ser du regnen strømme ud af deres midte. Og når Han lader den falde over hvem Han vil af Sine tjenere, så fryder de sig,

اَللّٰهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيٰحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ
فِي السَّمَآءِ كَيْفَ يَشَآءُ وَيَجْعَلُهُ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ
يَخْرُجُ مِنْ خِلٰلِهِ فَإِذَآ أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَآءُ مِنْ
عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٩﴾

50. Selv om de, før den sendtes ned over dem, visselig var fortvivlede.

وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ
لَمُبْلِسِينَ ﴿٥٠﴾

51. Se da på sporene efter Allahs barmhjertighed: hvorledes Han giver jorden liv efter dens død. Sandelig, denne (samme Gud) er det, som vil give liv til de døde. Og Han har magt over alle ting.

فَانْظُرْ إِلَىٰٓ اٰثٰرِ رَحْمَتِ اللّٰهِ كَيْفَ يُحْيِ الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا إِنَّ ذٰلِكَ لَمُحْيِ الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٥١﴾

52. Og hvis Vi sendte en vind og de så så (deres høst) blive gul (og moden), så ville de derefter begynde at benægte (Vor nåde) [9].

وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ
يَكْفُرُونَ ﴿٥٢﴾

53. Du kan visselig ikke få de (åndeligt) døde til at høre, og du kan ikke få de døve til at høre kaldet, når de vender sig om og viser (dig) deres rygge.

فَإِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَآءَ إِذَا
وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٥٣﴾

54. Og du kan ikke lede de blinde ud af deres vildfarelse. Du kan kun få dem til at høre, som tror på Vore tegn og så underkaster sig.

وَمَآ أَنْتَ بِهٰدِ الْعُمْيِ عَنْ ضَلٰلَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا
مَنْ يُؤْمِنُ بِاٰيٰتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٤﴾

[8] Gud har selvfølgelig ingen forpligtelser over Sig, undtagen dem, Han i Sin åbenbaring har erklæret bindende for Sig Selv, smlgn. 10:104, 40:52, 58:22.

[9] *Zallû* kan betyde både: 'begynde' og 'fortsætte'. Hvis vi vælger den første oversættelse, så er de taknemmelige til at begynde med, men senere, da det fortsat går dem godt, begynder de at betragte Guds gaver som noget selvfølgeligt eller noget, de selv har fortjent ved deres egne anstrengelser. Vælger vi derimod den anden oversættelse ('så ville de fortsætte med at benægte'), har de pgl. aldrig, heller ikke da regnen kom og deres afgrøder begyndte at spire, vist nogen taknemmelighed.

55. Allah er det, Som skabte jer af svaghed, og derpå gav Han jer efter (jeres) svaghed styrke, og efter (jeres) styrke gav Han jer (atter) svaghed og alderdom. Han skaber, som Han vil, og Han er den Alvidende, den Almægtige [10].

اللهُ الَّذِي خَلَقَكُم مِّن ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنۢ بَعْدِ
ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنۢ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً
يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٥﴾

56. Og på den dag, da (doms)timen oprinder, vil de skyldige sværge, at de kun dvælede en time. Således vil de være fordrejede (i deres opfattelse).

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا
غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَٰلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿٥٦﴾

57. Og de, som er blevet begavet med viden og (fast) tro, siger: I har visselig dvælet efter Allahs Bog indtil opstandelsens dag. Og dette er opstandelsens dag, men I ved det ikke [11].

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ
فِي كِتَابِ اللهِ إِلَىٰ يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَٰذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَ
لَٰكِنَّكُمْ كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

58. På den dag skal de uretfærdiges undskyldninger ikke gavne dem, og de skal ikke få lov til at bede om forladelse og yndest.

فَيَوْمَئِذٍ لَّا يَنفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ
يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٨﴾

59. Og Vi har visselig præget enhver slags lignelse for menneskene i denne Qur'ân, men hvis du bringer dem et tegn, så vil de vantro visselig sige: I er kun løgnere.

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ
مَثَلٍ وَلَئِن جِئْتَهُم بِآيَةٍ لَّيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ أَنتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٩﴾

[10] Gud har skabt mennesket af svaghed (smlgn. 21:38: 'mennesket er skabt af hastværk') vil sige, at Han har skabt det svagt. Disse udtryk tjener også til at belyse udtrykket 'skabt af ler', der også må fortolkes billedligt ('skabt let at forme').

[11] 'Allahs bog' betyder her ganske klart: det guddommelige dekret, den guddommelige lov. *Kitâb* betyder på arabisk først og fremmest: 'det skrevne, det foreskrevne'. Der er ikke tale om nogen virkelig bog (kitâb kan lige såvel betyde skrivelse eller brev), hverken her eller andre steder i Qur'ânen. 'Opstandelsens dag' er ikke her den yderste dag, thi i så fald ville alle vide det. Opstandelsens dag er her: en ny nations, en ny religions fødsel, en profets fremtræden. Ordet *ba'th* betyder: 'opstandelse', men også: 'sendelse (af en profet)', og ordet er brugt i den sidstnævnte betydning mange steder i Qur'ânen.

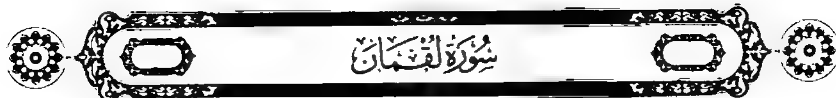
60. Således vil Allah forsegle hjerterne på dem, der ikke besidder viden [12].

كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ ٱلَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝٦٠

61. Vær du da tålmodig og udholdende, thi Allahs løfte er sandt. Og lad ikke dem, der ikke ejer sikkerhed, regne dig for lidet.

فَٱصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ ۖ وَلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ ٱلَّذِينَ
لَا يُوقِنُونَ ۝٦١ ع

[12] Verset siger klart, at det er dem, der ikke besidder viden, d.v.s. dem, der ikke tænker sig om og lader sig formane af profeten, hvis hjerter forsegles. Der er ikke på nogen måde tale om, at deres hjerter på forhånd er forseglede ifølge en eller anden forudbestemmelse. Deres forhærdelse indtræder, efter at de har taget stilling.

LUQMÂN

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ (١)

2. Alif Lâm Mîm (Jeg er Allah, den Alvidende).

الٓمٓ (٢)

3. Dette er den Vise Bogs [Qur'ânens] vers,

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ (٣)

4. En retledning og en barmhjertighed for dem, der handler godt,

هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ (٤)

5. Som holder bøn og giver zakât, og som er sikre på det kommende.

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُم
بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ (٥)

6. Det er dem, der følger retledningen fra deres Herre, og det er dem, der udvikler sig (mod fuldkommenhed).

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ (٦)

7. Og blandt menneskene er der dem, som køber sig forfængelig tale (for retlednings pris) for at vildlede (mennesker og føre dem) bort fra Allahs vej uden viden, og for at drive spot med dem [nemlig: Hans tegn eller vers]. Sådanne vil få en beskæmmende straf [1].

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ
عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا
أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ (٧)

8. Og når Vore tegn forelæses en sådan person, vender han sig hovmodigt bort, som om han ikke hører dem, som om der var døvhed i begge hans ører. Forkynd ham da en smertelig straf.

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَّىٰ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا
كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ (٨)

[1] 'dem' henviser til Allahs tegn eller vers, se v.3 og v.8.

9. Sandelig, de der tror og handler retfærdigt, vil få lyksalighedens haver i eje,

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحَٰتِ لَهُمْ جَنَّٰتُ النَّعِيمِ ﴿٩﴾

10. Hvori de vil forblive. Allahs løfte er sandt. Og Han er den Almægtige, den Alvise.

خَٰلِدِينَ فِيهَا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٠﴾

11. Han har skabt himlene og jorden uden støtter, som I kan se, og Han har kastet bjerge i jorden, så den ikke skælver med jer, og Han har udbredt alle slags dyr på den. Og Vi sender vand ned fra himlen og lader vokse på den (planter) af enhver ædel art [2].

خَلَقَ السَّمَٰوَٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَأَلْقَىٰ فِي الْأَرْضِ
رَوَٰسِيَ أَن تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ
وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنۢبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ
كَرِيمٍ ﴿١١﴾

12. Dette er Allahs skabning. Men vis mig, hvad Hans (såkaldte) 'medguder' har skabt. Men nej, de uretfærdige befinder sig i en åbenbar vildfarelse.

هَٰذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِن دُونِهِۦ
بَلِ الظَّٰلِمُونَ فِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿١٢﴾

13. Og Vi skænkede visselig Luqmân den visdom (at han sagde): Vær taknemmelige mod Allah. Og den, der er taknemmelig, er udelukkende taknemmelig til sit eget bedste. Men den, der er utaknemmelig, (han skal vide) at Allah visselig er Uafhængig (af alt og alle), al lovprisning Værdig [3].

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا لُقْمَٰنَ الْحِكْمَةَ أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَن
يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِۦ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ
حَمِيدٌ ﴿١٣﴾

14. Og (husk) da Luqmân sagde til sin søn, da han formanede ham: O min kære søn, sæt ikke (nogen eller noget) op ved siden af Allah, thi afgudsdyrkelse er visselig en stor synd.

وَإِذْ قَالَ لُقْمَٰنُ لِابْنِهِۦ وَهُوَ يَعِظُهُۥ يَٰبُنَيَّ لَا تُشْرِكْ
بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾

[2] De usynlige støtter, der holder jorden og planeterne oppe, er tyngdekraften, som det er videnskabens opgave nærmere at beskrive. 'Kastet' *(alqâ)* betyder her ikke mere end 'skabt' (*dja'ala* bruges i Qur'ânen i lign. sammenhænge, se f.eks. 21:32).

[3] *Luqmân* siges at være identisk med Æsop, men det er sandsynligt, at ordet Æsop er det samme som æthioper. Luqmân synes at have være en æthiopisk profet.

15. Og Vi har pålagt mennesket angående dets forældre, dets moder bærer det i svaghed på svaghed, og dets afvænning tager to år, (idet Vi åbenbarede): Vær taknemmelige mod Mig og dine forældre. Til Mig vender du tilbage [4].

ووصينا الإنسان بوالديه حملته أمه وهنا
على وهن وفصاله في عامين أن اشكر لي ولوالديك
إلي المصير ١٥

16. Men hvis de strides med dig, om at du skal sætte op ved siden af Mig det, som du ikke har nogen viden om, så skal du ikke adlyde dem. Men omgås dem på passende vis i denne verden, og følg (hvad religion angår) deres vej, som vender sig til Mig. Så skal I vende tilbage til Mig, og Jeg vil underrette jer om det, I plejede at øve [5].

وإن جاهداك على أن تشرك بي ما ليس لك به
علم فلا تطعهما وصاحبهما في الدنيا معروفا
واتبع سبيل من أناب إلي ثم إلي مرجعكم
فأنبئكم بما كنتم تعملون ١٦

17. (Luqmân sagde): O min kære søn, om det så kun er vægten af et sennepskorn, og det er i en klippe eller i himlene eller på jorden, så vil Allah bringe det for dagen, thi Allah kender de mindste ting, (Han er) Alvidende.

يا بني إنها إن تك مثقال حبة من خردل فتكن في
صخرة أو في السماوات أو في الأرض يأت بها الله
إن الله لطيف خبير ١٧

18. O min kære søn, hold bøn og påbyd det gode og forbyd det onde og vær udholdende i (alle de ting) der rammer dig, thi det er (et spørgsmål) om en fast beslutning.

يا بني أقم الصلاة وأمر بالمعروف وانه عن المنكر
واصبر على ما أصابك إن ذلك من عزم الأمور ١٨

19. Og vend ikke din kind bort fra mennesker og gå ikke stolt omkring

ولا تصعر خدك للناس ولا تمش في الأرض مرحا

---

[4] At barnets afvænning fra moderens skal vare to år, tages af nogle fortolkere som basis for en vis familieplanlægning: der bør altså mindst være to år mellem hvert barn.

[5] Qur'ânen kender ikke til absolutte moralske bud (kun den religiøse befaling om ikke at tilbede andre end Gud er absolut), men lærer at ethvert bud må rette sig efter den individuelle situations særlige krav. Lydigheden mod forældre kommer her (v. 15) lige efter buddet om taknemmelighed mod Gud. Men lydigheden er ikke absolut: hvis forældrene påbyder afgudsdyrkelse, støder dette sammen med ens absolutte forpligtelse over for Gud, og man må nægte sine forældre lydighed, men ikke desto mindre omgås dem godt og smukt i alle andre forhold.

på jorden, thi Allah elsker ikke nogen bedragerisk pralhals.

إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿١٩﴾

20. Og gå afsted med afmålte skridt og sænk din stemme, thi den afskyeligste stemme er visselig æslernes (skrydende) stemme.

وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِن صَوْتِكَ ۚ إِنَّ
أَنكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿٢٠﴾

21. Har I ikke set, at Allah har underkastet (til brug) for jer (alt), hvad der er i himlene og på jorden og har overøst jer med Sine nådegerninger, åbenbare og skjulte. Og blandt mennesker er der dem, der strides om Allah uden nogen viden og uden retledning og en oplysende bog.

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً ۗ وَ
مِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى
وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ﴿٢١﴾

22. Og når man siger til dem: Følg det, som Allah har åbenbaret, svarer de: Nej, vi følger det, som vi fandt vore forfædre følge. Hvorledes? Og selvom også Satan plejede at kalde dem til den brændende ilds straf?

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ
مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا ۚ أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ
يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢٢﴾

23. Og den, der underkaster sig Allah helt og fuldkomment og handler godt, har visselig grebet fat i et ubrydeligt håndtag, og hos Allah er alle tings ende (og afgørelse).

وَمَن يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ
اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ ۗ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ
الْأُمُورِ ﴿٢٣﴾

24. Lad ikke den vantros fornægtelse gøre dig bedrøvet. Til Os vender de (alle) tilbage, og så vil Vi meddele dem, hvad de har øvet, thi Allah kender det, der er i hjerterne.

وَمَن كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ ۚ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم
بِمَا عَمِلُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾

25. Vi forsyner dem for en kort tid, men så vil Vi drive dem til en streng straf.

نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٢٥﴾

26. Og hvis du spørger dem: Hvem har skabt himlene og jorden? Så vil de visselig svare: Allah. Sig: Al pris tilkommer Allah. Men nej, de fleste af dem ved (det) ikke.

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ
اللَّهُ ۚ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

27. Allah tilhører (alt) hvad der er i himlene og (på) jorden. Sandelig, Allah er den Uafhængige, som er Værdig til al lovprisning.

لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ
الْحَمِيْدُ ﴿٢٧﴾

28. Og selv om også alle træer på jorden var penne, og havet (var blæk) med syv andre have føjet til det, efter at det (var opbrugt), så ville Allahs ord ikke være udtømt. Sandelig, Allah er Almægtig, Alviis [6].

وَلَوْ اَنَّ مَا فِي الْاَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ اَقْلَامٌ وَّالْبَحْرُ
يَمُدُّهٗ مِنْۢ بَعْدِهٖ سَبْعَةُ اَبْحُرٍ مَّا نَفِدَتْ كَلِمٰتُ
اللّٰهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٨﴾

29. Jeres skabelse og jeres opvækkelse er kun som én sjæls (skabelse og opvækkelse for Allah). Allah er visselig Althørende, Altseende.

مَا خَلْقُكُمْ وَلَا بَعْثُكُمْ اِلَّا كَنَفْسٍ وَّاحِدَةٍ ۗ اِنَّ اللّٰهَ
سَمِيْعٌۢ بَصِيْرٌ ﴿٢٩﴾

30. Har du ikke set, at Allah lader natten gå over i dagen, og at Han lader dagen gå over i natten, og at Han har underlagt solen og månen (Sin tjeneste): enhver (af dem) løber til sin bestemte tid, og (ser du ikke) at Allah ved (alt), hvad I øver [7].

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ
فِي الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۖ كُلٌّ يَّجْرِيْۤ اِلٰۤى اَجَلٍ
مُّسَمًّى وَّاَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿٣٠﴾

31. Det er fordi Allah er Sandheden (og Virkeligheden), og fordi det, de påkalder ved siden af Ham er løgn (og intet), og fordi Allah (alene) er den Ophøjede, den Store.

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهِ
الْبَاطِلُ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ ﴿٣١﴾

32. Ser du ikke, at skibene sejler på havet ved Allahs nåde, for at Han kan vise dem af Sine tegn? Sandelig, heri

اَلَمْ تَرَ اَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِيْ فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللّٰهِ لِيُرِيَكُمْ

[6] *Madda* betyder: 'forlænge, forøge', men kan også betyde: 'forsyne (et blækhus) med blæk'. Der kunne da også oversættes: 'og syv have leverede blæk til havet efter det (var udtømt)'. Smlgn. 18:110.

[7] At natten går over i dag, betyder her, at Islâms lys vil fortrænge hedenskabets mørke. At Islâms dag atter vil blive afløst af en nat med nedgang impliceres også, men i denne kommende nat vil en måne (den forjættede reformator og Messias) sprede solens (Muhammads) lys. V. 34 viser, at den kristne lære om den stedfortrædende lidelse vil være fremtrædende på det tidspunkt. 'Ærkebedrageren' kaldes i traditionslitteraturen *Dadjdjâl*, anti-krist, fordi kirkens lære er i modstrid med Kristi oprindelige lære. Traditionen fortæller, at *Dadjdjâl* vil komme fra kirken (Sahîh Muslim).

مِّنْ ءَايَٰتِهِۦٓ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣١﴾

er der visselig tegn for ethvert udholdende (og) taknemmeligt (menneske).

وَإِذَا غَشِيَهُم مَّوْجٌ كَٱلظُّلَلِ دَعَوُا۟ ٱللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ ٱلدِّينَ فَلَمَّا نَجَّىٰهُمْ إِلَى ٱلْبَرِّ فَمِنْهُم مُّقْتَصِدٌ ۚ
وَمَا يَجْحَدُ بِـَٔايَٰتِنَآ إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ﴿٣٢﴾

33. Og når bølgerne dækker dem som tæpper, anråber de Allah, i lydighed mod Ham alene. Men når Han har reddet dem op på det tørre land, så er der (kun) nogle (få) af dem, der holder sig til det rette. Men ingen forkaster Vore tegn undtagen enhver forræderisk (og) utaknemmelig (person).

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱتَّقُوا۟ رَبَّكُمْ وَٱخْشَوْا۟ يَوْمًا لَّا يَجْزِى
وَالِدٌ عَن وَلَدِهِۦ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَن وَالِدِهِۦ
شَيْـًٔا ۚ إِنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ ۖ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا
وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِٱللَّهِ ٱلْغَرُورُ ﴿٣٣﴾

34. O I mennesker, tag jeres Herre som skjold (og værge) og frygt den dag, da en fader ikke kan yde retfærdiggørelse for sin søn, en søn ejheller kan træde i sin faders sted. Allahs løfte er visselig sandt, lad da ikke denne verdens liv bedrage jer, og lad ikke ærkebedrageren bedrage jer angående Allah.

إِنَّ ٱللَّهَ عِندَهُۥ عِلْمُ ٱلسَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ ٱلْغَيْثَ وَيَعْلَمُ
مَا فِى ٱلْأَرْحَامِ ۖ وَمَا تَدْرِى نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا ۖ
وَمَا تَدْرِى نَفْسٌۢ بِأَىِّ أَرْضٍ تَمُوتُ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ
خَبِيرٌۢ ﴿٣٤﴾ ع

35. Sandelig, hos Allah alene beror kundskaben om (doms)timen. Han sender regnen ned, og Han ved, hvad der er i moderlivene. Og ingen sjæl ved, hvad den vil erhverve sig i morgen, og ingen sjæl ved, i hvilket land den skal dø. Sandelig, Allah er Alvidende, og besidder kundskab (om alle ting).

AL-SADJDA
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Alif Lâm Mîm (Jeg er Allah, den Alvidende).

الٓمّٓ ﴿٢﴾

3. Åbenbaringen af den Fuldkomne Bog - der er ingen tvivl derom - er fra alverdens Herre.

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ لَا رَيْبَ فِيْهِ مِنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣﴾

4. Eller siger de: Han har forfalsket den? Nej, den er sandheden fra din Herre, at du kan advare et folk, til hvilket der ikke kom nogen advarer før dig, for at de måske kan lade sig retlede.

أَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۚ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ
رَّبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّآ أَتٰىهُمْ مِّنْ نَّذِيْرٍ
مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُوْنَ ﴿٤﴾

5. Allah er Den, som skabte himlene og jorden, og hvad der er imellem dem, på seks dage [eller: i seks tider], og derpå satte Han Sig på tronen. I har ikke nogen ven eller forbeder ved siden af Ham. Vil I da ikke tænke jer om?

اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِيْ
سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۚ مَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ
مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا شَفِيْعٍ ۚ أَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٥﴾

6. Han leder den (guddommelige) sag fra himlen til jorden, og derpå vil den stige op til Ham på en dag, hvis mål er tusind år, efter hvad I beregner [1].

يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَآءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِيْ يَوْمٍ
كَانَ مِقْدَارُهٗٓ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّوْنَ ﴿٦﴾

7. Dette er (den Gud), som kender det usynlige og det synlige, den Almægtige, den Barmhjertige [2],

ذٰلِكَ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿٧﴾

---

[1] At den guddommelige sag stiger til himmels igen, vil sige at religionen så at sige forsvinder fra jordens overflade (smlgn. 62:3-4 og noten). Profeten har sagt, at de tre første generationer efter ham vil være de bedste. Derefter vil falskhed spredes og kærlighed til denne verden (se Tirmidhî og Bukhârî: Kitâb al-Sjahâdât). Nedgangsperioden vil vare tusind år, derefter vil Islâms opgang begynde igen ved den Forjættede Messias' komme.

[2] *Dhâlika* (den, det) er brugt om Allah også i 75:41.

8. Som har gjort skønne og gode alle de ting, Han har skabt, og Han begyndte menneskets skabelse fra ler.

الَّذِيٓ أَحۡسَنَ كُلَّ شَيۡءٍ خَلَقَهُۥ وَبَدَأَ خَلۡقَ ٱلۡإِنسَٰنِ مِن طِينٖ ﴿٨﴾

9. Derpå frembragte han dets afkom af et udtræk af en ringeagtet væske.

ثُمَّ جَعَلَ نَسۡلَهُۥ مِن سُلَٰلَةٖ مِّن مَّآءٖ مَّهِينٖ ﴿٩﴾

10. Og så fuldkommengjorde Han det og indblæste det af Sin ånd. Han skænkede jer hørelse og syn og hjerte. (Men) I er kun lidet taknemmelige [3].

ثُمَّ سَوَّىٰهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِن رُّوحِهِۦۖ وَجَعَلَ لَكُمُ ٱلسَّمۡعَ وَٱلۡأَبۡصَٰرَ وَٱلۡأَفۡـِٔدَةَۚ قَلِيلٗا مَّا تَشۡكُرُونَ ﴿١٠﴾

11. Og de siger: Hvorledes? Når vi er forsvundet i jorden, skal vi så virkelig (oprejses) i en ny skabelse? Ja, men de tror ikke på mødet med deres Herre.

وَقَالُوٓاْ أَءِذَا ضَلَلۡنَا فِي ٱلۡأَرۡضِ أَءِنَّا لَفِي خَلۡقٖ جَدِيدِۭۚ بَلۡ هُم بِلِقَآءِ رَبِّهِمۡ كَٰفِرُونَ ﴿١١﴾

12. Sig: Dødsenglen, som er sat over jer, skal bevirke jeres død, og så skal I sendes tilbage til jeres Herre.

قُلۡ يَتَوَفَّىٰكُم مَّلَكُ ٱلۡمَوۡتِ ٱلَّذِي وُكِّلَ بِكُمۡ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمۡ تُرۡجَعُونَ ﴿١٢﴾

13. Hvis du bare kunne se, når synderne vil bøje deres hoveder for deres Herre (og sige): Vor Herre, vi har set og vi har hørt, send os da tilbage, så vi kan handle retfærdigt, thi (nu) har vi fået sikkerhed.

وَلَوۡ تَرَىٰٓ إِذِ ٱلۡمُجۡرِمُونَ نَاكِسُواْ رُءُوسِهِمۡ عِندَ رَبِّهِمۡ رَبَّنَآ أَبۡصَرۡنَا وَسَمِعۡنَا فَٱرۡجِعۡنَا نَعۡمَلۡ صَٰلِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٣﴾

14. Og hvis Vi havde (gennemtvunget) Vor vilje, så kunne Vi visselig have givet hver sjæl dens retledning, men ordet fra Mig er sandt og virkeligt: jeg vil visselig fylde helvede med djinner og mennesker tilhobe [4].

وَلَوۡ شِئۡنَا لَأٓتَيۡنَا كُلَّ نَفۡسٍ هُدَىٰهَا وَلَٰكِنۡ حَقَّ ٱلۡقَوۡلُ مِنِّي لَأَمۡلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ ٱلۡجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ أَجۡمَعِينَ ﴿١٤﴾

15. Smag da (straffen), fordi I glemte mødet med denne jeres dag. Vi har visselig (også) glemt jer. Og smag den varige straf for det, I plejede at øve.

فَذُوقُواْ بِمَا نَسِيتُمۡ لِقَآءَ يَوۡمِكُمۡ هَٰذَآ إِنَّا نَسِينَٰكُمۡۖ وَذُوقُواْ عَذَابَ ٱلۡخُلۡدِ بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ﴿١٥﴾

[3] Eller: 'det var kun lidt, om I var taknemmelige'.

[4] Smlgn. 11:120, 15:44 og 38:85-86. Der er ikke tale om, at nogle er forudbestemt til helvede. 11:120 siger, at Gud skabte mennesker for at vise dem barmhjertighed, men om dem, der forkaster Guds barmhjertighed, gælder ordet: 'Jeg vil fylde helvede -'.

16. Kun de vil tro på Vore tegn, som, når de formanes med dem, falder ned på deres ansigter og lovpriser deres Herres ære, og som ikke er hovmodige [5].

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِـَٔايَٰتِنَا ٱلَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا۟ بِهَا خَرُّوا۟ سُجَّدًا
وَسَبَّحُوا۟ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۩ ﴿١٥﴾

17. Deres kroppe [egt: sider] holder sig borte fra deres senge, idet de påkalder deres Herre i frygt og håb, og de giver ud af det, som Vi har forsynet dem med.

تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ ٱلْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا
وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ يُنفِقُونَ ﴿١٦﴾

18. Og ingen ved, hvad der er skjult for dem af øjenlyst som belønning for det, de plejede at øve [6].

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّآ أُخْفِىَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَآءًۢ
بِمَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

19. Er da den, som er troende, lig den, som er oprørsk? De er ikke lige.

أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا ۚ لَّا يَسْتَوُۥنَ ﴿١٨﴾

20. Hvad angår dem, der tror og handler retfærdigt, så skal de eje den (evige) boligs haver som en gave for det, de plejede at øve.

أَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَلَهُمْ جَنَّٰتُ
ٱلْمَأْوَىٰ نُزُلًۢا بِمَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

21. Og hvad angår dem, der er oprørske, så er deres tilflugtssted ilden. Hver gang de ønsker at komme ud af den, skal de sendes tilbage i den, og det skal siges til dem: Smag ildens straf, som I plejede at benægte.

وَأَمَّا ٱلَّذِينَ فَسَقُوا۟ فَمَأْوَىٰهُمُ ٱلنَّارُ ۖ كُلَّمَآ أَرَادُوٓا۟ أَن
يَخْرُجُوا۟ مِنْهَآ أُعِيدُوا۟ فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا۟ عَذَابَ
ٱلنَّارِ ٱلَّذِى كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾

22. Og Vi vil visselig lade dem smage af den nærmere straf ved siden af den større straf, for at de måske vil vende tilbage (til Os i anger) [7].

وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنَ ٱلْعَذَابِ ٱلْأَدْنَىٰ دُونَ ٱلْعَذَابِ
ٱلْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾

23. Og hvem er mere uretfærdig end dem, der formanes ved deres Herres

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِۦ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَآ ۚ

[5] Dette vers efterfølges af *Sadjda*.

[6] Det kommende liv leves i andre dimensioner end det nuværende: derfor er det nu 'skjult' og ingen 'véd', hvordan det vil være. Det kan kun beskrives billedligt.

[7] 'Den nærmere straf' er straffen i denne verden, 'den større straf' er straffen i det kommende liv.

tegn, og som så vender sig bort fra dem. Vi vil visselig gengælde de syndige (deres synd).

إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ ﴿٢٢﴾

24. Og Vi gav visselig Moses Bogen - vær da ikke i tvivl om mødet med Ham - og Vi gjorde den til en rettesnor for Israels børn.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِّن
لِّقَائِهِ ۖ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٣﴾

25. Og Vi udpegede blandt dem ledere, som retledte dem på Vor befaling, da de var udholdende og havde en sikker tro på Vore tegn [8].

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا ۖ
وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٤﴾

26. Sandelig, din Herre vil træffe afgørelse mellem dem på opstandelsens dag, hvad angår det, de var uenige om.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٥﴾

27. Er det mon ikke en retledning for dem (at vide), hvor mange tidligere slægtled, blandt hvis boliger de vandrer, Vi ødelagde? Sandelig, heri er der visselig tegn. Vil de da ikke høre?

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم مِّنَ الْقُرُونِ
يَمْشُونَ فِي مَسَاكِنِهِمْ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ ۖ أَفَلَا
يَسْمَعُونَ ﴿٢٦﴾

28. Har de ikke set, at Vi driver (skyerne med) vandet til det tørre land, og at Vi derved frembringer afgrøde, hvoraf deres kvæg og de selv spiser? Vil de da ikke se?

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ
فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنفُسُهُمْ ۖ
أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٧﴾

29. Og de siger: Hvornår (vil) denne sejr (komme), hvis I er sandfærdige [9]?.

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْفَتْحُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾

30. Sig: På sejrens dag vil deres tro ikke gavne de vantro, og der vil ikke blive givet dem udsættelse.

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ
وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٢٩﴾

31. Vend dig da bort fra dem og vent; thi de venter (også).

فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانتَظِرْ إِنَّهُم مُّنتَظِرُونَ ﴿٣٠﴾

[8] *Imâmatet*, det åndelige lederskab, findes i Islâm parallelt med dets eksistens i den mosaiske pagtslutning.

[9] Verset viser, at sammenhængen her, ligesom i de øvrige i A-L-M-gruppen, drejer sig om Islâms sejr.

AL-AHZÂB

(åbenbaret efter Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ①

2. O du Profet, tag Allah som skjold og adlyd ikke de vantro og hyklerne. Sandelig, Allah er Alvidende, Alviis.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ ٱتَّقِ ٱللَّهَ وَلَا تُطِعِ ٱلۡكَٰفِرِينَ وَٱلۡمُنَٰفِقِينَۚ
إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمٗا ②

3. Og følg det, der er åbenbaret dig fra din Herre. Sandelig, Allah er vel vidende om, hvad I gør.

وَٱتَّبِعۡ مَا يُوحَىٰٓ إِلَيۡكَ مِن رَّبِّكَۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِمَا
تَعۡمَلُونَ خَبِيرٗا ③

4. Og sæt din lid til Allah, og Allah er tilstrækkelig som Beskytter.

وَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱللَّهِۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلٗا ④

5. Allah har ikke givet nogen mand to hjerter i hans bryst, og Han har ikke gjort jeres hustruer, som I skiller jer fra, idet I kalder dem jeres mødre, til jeres (virkelige) mødre, ejheller har Han gjort jeres adopterede sønner til jeres (virkelige) sønner. Dette er (blot) ord fra jeres munde (og ikke virkelighed). Og Allah siger sandheden, og Han leder til den (rette) vej [1].

مَّا جَعَلَ ٱللَّهُ لِرَجُلٖ مِّن قَلۡبَيۡنِ فِي جَوۡفِهِۦۚ وَمَا جَعَلَ
أَزۡوَٰجَكُمُ ٱلَّٰٓـِٔي تُظَٰهِرُونَ مِنۡهُنَّ أُمَّهَٰتِكُمۡۚ وَمَا جَعَلَ
أَدۡعِيَآءَكُمۡ أَبۡنَآءَكُمۡۚ ذَٰلِكُمۡ قَوۡلُكُم بِأَفۡوَٰهِكُمۡۖ وَٱللَّهُ
يَقُولُ ٱلۡحَقَّ وَهُوَ يَهۡدِي ٱلسَّبِيلَ ⑤

6. Kald dem efter deres fædre. Dette er rigtigst i Allahs øjne. Og hvis I ikke kender deres fædre, så skal de være jeres brødre i troen og jeres venner. Og der hviler ingen brøde på jer i (de tilfælde), hvor I har begået en (uforsætlig) fejl, men (kun) hvor jeres hjerter har fulgt en fast hensigt (til at synde). Og Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

ٱدۡعُوهُمۡ لِأٓبَآئِهِمۡ هُوَ أَقۡسَطُ عِندَ ٱللَّهِۚ فَإِن لَّمۡ
تَعۡلَمُوٓاْ ءَابَآءَهُمۡ فَإِخۡوَٰنُكُمۡ فِي ٱلدِّينِ وَمَوَٰلِيكُمۡۚ
وَلَيۡسَ عَلَيۡكُمۡ جُنَاحٞ فِيمَآ أَخۡطَأۡتُم بِهِۦ وَلَٰكِن مَّا
تَعَمَّدَتۡ قُلُوبُكُمۡۚ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا رَّحِيمًا ⑥

---

[1] Der hentydes til *zihâr*, en særlig form for skilsmisse blandt de hedenske arabere. Disse sagde: 'Du skal være for mig som min moders ryg', idet de mente, at disse ord gjorde deres hustruer *harâm*, forbudte for dem. Se 58:3ff. Der lægges op til hovedtemaet, der kulminerer i v.41 om Muhammad som profeternes segl og den åndelig fader (se også v.7-8).

7. Profeten står de troende nærmere end deres egne, og hans hustruer er deres mødre. Men blodsbeslægtede står hinanden nærmest efter Allahs lov end de (andre) troende (hjælpere) og flygtningene, med undtagelse af at I handler godt mod jeres venner. Dette er (også) skrevet i den fuldkomne bog [2].

اَلنَّبِيُّ اَوْلٰى بِالْمُؤْمِنِيْنَ مِنْ اَنْفُسِهِمْ وَاَزْوَاجُهٗٓ
اُمَّهٰتُهُمْ ۗ وَاُولُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ
فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُهٰجِرِيْنَ اِلَّآ اَنْ
تَفْعَلُوْٓا اِلٰٓى اَوْلِيٰٓئِكُمْ مَّعْرُوْفًا ۗ كَانَ ذٰلِكَ فِي الْكِتٰبِ
مَسْطُوْرًا ﴿٧﴾

8. Og (husk) da Vi gennem profeterne sluttede en pagt med dem (og deres folk) og med dig (og dit folk) og med Noah og Abraham og Moses og Jesus Marias søn. Og Vi sluttede (visselig) en stærk (og ubrydelig) pagt med dem [3].

وَاِذْ اَخَذْنَا مِنَ النَّبِيّٖنَ مِيْثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ
نُّوْحٍ وَّاِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰى وَعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۖ
وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّيْثَاقًا غَلِيْظًا ۙ ﴿٨﴾

9. Så Han kan spørge de sanddru om deres sanddruhed. Og Han har beredt de vantro en smertelig straf.

لِّيَسْـَٔلَ الصّٰدِقِيْنَ عَنْ صِدْقِهِمْ ۚ وَاَعَدَّ لِلْكٰفِرِيْنَ
عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿٩﴾

10. O I troende, ihukom Allahs nåde over jer, da der kom hærskarer til jer, og Vi så sendte en vind mod dem og hærskarer, som I ikke så. Og Allah ser (alt), hvad I gør [4].

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ
جَآءَتْكُمْ جُنُوْدٌ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيْحًا وَّجُنُوْدًا لَّمْ
تَرَوْهَا ۗ وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرًا ﴿١٠﴾

11. Da de kom til jer fra (steder, der lå) højere end jer og fra (steder, der lå) lavere end jer, og da blikkene

اِذْ جَآءُوْكُمْ مِّنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ اَسْفَلَ مِنْكُمْ وَاِذْ

[2] Hjælperne *(al-ansâr)* var de troende i Madina, der hjalp flygtningene *(al-muhâdjirûn)* fra Makka.

[3] Hvad pagten med profeterne går ud på, ses i 3:82: det var alle religioners pligt at tro på sendebud, der kom som bekræftelse på profeterne i deres bøger. Denne pagt er efter dette vers også sluttet med Muhammad, og det er da muslimernes pligt at tro på det sendebud, som Qur'ânen forkynder vil komme, nemlig den Forjættede Messias, se f.eks. 11:18 og 62:3-4.

[4] Her begynder omtalen af den såkaldte 'gravkrig', kaldet således på grund af en spærregrav, som Profeten lod anlægge langs den ene af naturen ubeskyttede side af Madina. De forenede hedenske hære talte mellem 10 og 20.000 mand, medens muslimerne rådede over ca. 1200 mand. Polyteisterne kunne ikke trænge ind i byen, og omsider fik en storm med kulde dem til at drage bort med uforrettet sag, efter at stormen havde slukket deres bål og væltet deres telte og skabt panik.

der lå) lavere end jer, og da blikkene veg (i angst) og hjerterne nåede halsen, og I tænkte (forskellige vildfarne) tanker om Allah.

زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ
بِاللَّهِ الظُّنُونَا ١٠

12. Dér (og da) blev de troende sat på en (svær) prøve, og de blev rystet på det voldsomste [5].

هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ١١

13. Og da hyklerne og de, i hvis hjerter der var en sygdom, sagde: Allah og Hans Sendebud har kun lovet os et bedrag,

وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ
مَّا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ١٢

14. Og da en gruppe af dem sagde: O Jathribs folk. I kan ikke holde stand, vend derfor tilbage. Og en del af dem bad Profeten om tilladelse (dertil), idet de sagde: Vore huse er visselig blottede (og forsvarsløse). Men de var ikke blottede. De (hykleriske folk) ønskede kun at flygte [6].

وَإِذْ قَالَت طَّائِفَةٌ مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ
لَكُمْ فَارْجِعُوا ۚ وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِّنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ
إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ ۚ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ ۖ إِن يُرِيدُونَ
إِلَّا فِرَارًا ١٣

15. Og hvis der var kommet et gennembrud mod dem fra dens forstæder, og de så var blevet bedt om (at slutte sig) til oprøret, så ville de visselig have sluttet sig til det, og de ville ikke være forblevet i dette (oprør som deltagere) undtagen en kort tid.

وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِم مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ
لَآتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا ١٤

16. Og de havde visselig forpligtet sig over for Allah tidligere, at de ikke ville vende deres rygge til (i flugt), og pagten med Allah skal der spørges om (på dommens dag).

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِن قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ
الْأَدْبَارَ ۚ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ١٥

17. Sig: Flugt skal ikke gavne jer, om I flygter fra død eller kamp. Og derefter skal I kun nyde (dette livs goder) en kort tid.

قُل لَّن يَنفَعَكُمُ الْفِرَارُ إِن فَرَرْتُم مِّنَ الْمَوْتِ أَوِ
الْقَتْلِ وَإِذًا لَّا تُمَتَّعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ١٦

---

[5] *Zilzâl* (rystelse) kan altså bruges om krig, borgerkrig etc. (Se Sûra 99).

[6] *Jathrib* er det gamle navn for *Madînat-un-Nabî* (Profetens by).

18. Sig: Hvem er det som vil beskytte jer mod Allah, hvis Han ønsker (at tilføje jer) ondt, eller Han ønsker (at skænke) jer barmhjertighed? Og de vil ikke kunne finde sig nogen ven eller hjælper med undtagelse af Allah.

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِّنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ
سُوٓءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً ۚ وَلَا يَجِدُونَ لَهُم
مِّن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٨﴾

19. Allah kender visselig dem blandt jer, som hindrer (andre i at drage ud i kamp), og som siger til deres brødre: Kom her til os! Og de drager kun sjældent i kamp,

قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ
هَلُمَّ إِلَيْنَا ۖ وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٩﴾

20. Idet de er gerrige, når det gælder (om at hjælpe) jer. Men når frygten kommer (over dem), ser du dem kigge hen til dig med rullende øjne som den, der er overvældet af død(sfrygt). Når så (grunden til) deres frygt er forsvundet, bagtaler de jer med skarpe tunger, idet de er begærlige efter rigdom. Disse har aldrig troet, derfor har Allah gjort deres gerninger til intet, og dette er let for Allah.

أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ ۖ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ
يَنظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَىٰ
عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۖ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُم
بِأَلْسِنَةٍ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ ۚ أُولَٰئِكَ لَمْ
يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٢٠﴾

21. De mener, at de forenede (hære) ikke er draget bort. Og hvis de forenede (hære) skulle komme (tilbage), så ville de ønske, at de var i ørkenen hos nomaderne og spurgte nyt om jer. Og hvis de var iblandt jer, ville de kun kæmpe lidt.

يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا ۖ وَإِن يَأْتِ
الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُم بَادُونَ فِي
الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنبَائِكُمْ ۖ وَلَوْ
كَانُوا فِيكُم مَّا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢١﴾

22. I har visselig i Allahs Sendebud et godt og skønt forbillede for den, som håber på (og frygter) Allah og den yderste dag og ihukommer Allah meget [7].

لَّقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ
يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢٢﴾

[7] Verset fremstiller Profeten som forbillede for de troende, og i overensstemmelse hermed er Profetens *sunna* (sædvane) den anden lov-kilde i Islâm (efter Qur'ânen). Profeten gennemgik i sit liv alle faser fra forældreløs og fattig til kriger og konge: hans liv kan da være forbillede for enhver, i hvilken situation vedkommende end måtte befinde sig.

23. Og da de troende så de forenede (hære), sagde de: Dette er, hvad Allah og Hans Sendebud lovede os, og Allah og Hans Sendebud har talt sandt! Og det øgede kun deres tro og underkastelse.

وَلَمَّا رَأَ الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَٰذَا مَا وَعَدَنَا
اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ
إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿٢٣﴾

24. Blandt de troende er der mænd, som har været tro mod den pagt, som de havde sluttet med Allah. Blandt dem er der dem, som har opfyldt deres løfte, og blandt dem er der dem, der venter (på at kunne opfylde det), og de har ikke forandret sig det mindste.

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ
فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا
بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ﴿٢٤﴾

25. Så at Allah kan belønne de sanddru for deres sanddruhed og straffe hyklerne, om Han vil, eller vende Sig til dem (i Sin nåde). Sandelig, Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ
إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا
رَحِيمًا ﴿٢٥﴾

26. Og Allah har drevet de vantro tilbage i deres vrede: de opnåede intet godt. Og Allah var tilstrækkelig for de troende i kampen, og Allah er Stærk, Almægtig.

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا
وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا
عَزِيزًا ﴿٢٦﴾

27. Og Han har bragt dem af Skriftens folk, der bistod de (vantro), ned fra deres fæstninger og kastet rædsel i deres hjerter. Nogle dræbte I, og andre tog I tilfange [8].

وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ
صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا
تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿٢٧﴾

28. Og Han har ladet jer arve deres land og deres huse og deres rigdomme, og (Han vil lade jer arve) et land, som

وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا

[8] Den jødiske stamme *Banû Quraiza* brød overenskomsten med Profeten og sammensvor sig med Makkanerne. Da de efter lang belejring kapitulerede, ønskede de, at deres tidligere forbundsfælle *Sa'd bin Ma'âdh* skulle fælde dommen over dem. Sa'd traf afgørelsen i overensstemmelse med Moseloven (5. Moseb.20:10-15): kombattanter dømtes til døden, de øvrige blev taget tilfange. Profeten selv ville formodentlig have givet dem samme straf, som Qainuqâ havde fået: landsforvisning.

I (endnu) ikke har betrådt, og Allah har magt over alle ting [9].

لَمْ تَطَـُٔوهَا ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرًا ﴿٢٨﴾

29. O du Profet, sig til dine hustruer: Hvis I ønsker dette nærværende liv og dets pryd, så kom og jeg vil forsyne jer og sende jer bort på skønneste vis.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِىُّ قُل لِّأَزْوَٰجِكَ إِن كُنتُنَّ تُرِدْنَ ٱلْحَيَوٰةَ
ٱلدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ
سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٢٩﴾

30. Men hvis I ønsker Allah og Hans Sendebud og det kommende (livs) hjem, så har Allah visselig beredt en stor belønning for dem af jer, som vil handle godt.

وَإِن كُنتُنَّ تُرِدْنَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَٱلدَّارَ ٱلْءَاخِرَةَ
فَإِنَّ ٱللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَٰتِ مِنكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٠﴾

31. O I Profetens hustruer, om nogen af jer begår en åbenbar skændighed, så skal straffen fordobles for hende, og dette er let for Allah.

يَٰنِسَآءَ ٱلنَّبِىِّ مَن يَأْتِ مِنكُنَّ بِفَٰحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ
يُضَٰعَفْ لَهَا ٱلْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى
ٱللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣١﴾

[22. del]

32. Men om nogen af jer er lydig mod Allah og Hans Sendebud og handler retfærdigt, så vil Vi give hende hendes belønning to gange, og Vi har beredt hende en ærefuld forsyning (af alle gode ting) [10].

وَمَن يَقْنُتْ مِنكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَتَعْمَلْ صَٰلِحًا
نُّؤْتِهَآ أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣٢﴾

33. O I Profetens hustruer, I er ikke som andre kvinder, hvis I er retfærdige. Vær ikke milde og undergivne i jeres tale, så den, der har en sygdom i sit hjerte, fatter (usømmelige) håb. Men før passende og sømmelig tale.

يَٰنِسَآءَ ٱلنَّبِىِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ ٱلنِّسَآءِ ۚ إِنِ ٱتَّقَيْتُنَّ
فَلَا تَخْضَعْنَ بِٱلْقَوْلِ فَيَطْمَعَ ٱلَّذِى فِى قَلْبِهِۦ مَرَضٌ
وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٣٣﴾

34. Og forbliv med alvor og værdighed i jeres huse og pynt jer ikke, som man pyntede sig i den forrige

وَقَرْنَ فِى بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ ٱلْجَٰهِلِيَّةِ
ٱلْأُولَىٰ ۖ وَأَقِمْنَ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتِينَ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَطِعْنَ

[9] En profeti om, at muslimerne senere vil erobre Palæstina.

[10] Profetens hustruer indtager en særstilling som 'de troendes mødre': med særlige pligter følger særlige rettigheder. Ligesom Profeten skulle være et forbillede, måtte deres liv også være forbilledligt. Da rigdommene strømmede ind til de sejrende muslimer, fik de valget mellem denne verden eller Gud og Hans profet og et liv i frivillig fattigdom. Det tjener til deres ære, at de alle valgte det sidste.

uvidenhed(s dage), og hold bøn og giv zakât og adlyd Allah og Hans Sendebud. Allah ønsker kun at fjerne al urenhed fra jer, I husets folk, og at rense jer fuldstændigt [11].

اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۭ اِنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ
الرِّجْسَ اَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيْرًا ۝٣٣

35. Og husk, hvad der forelæses i jeres huse af Allahs tegn og visdommen, thi Allah kender de mindste ting (og er) Alvidende [12].

وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلٰى فِيْ بُيُوْتِكُنَّ مِنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ وَالْحِكْمَةِ ۭ
ع اِنَّ اللّٰهَ كَانَ لَطِيْفًا خَبِيْرًا ۝٣٤

36. Sandelig, muslimerne - både mænd og kvinder - og de troende mænd og de troende kvinder og de lydige mænd og de lydige kvinder og de sanddru mænd og de sanddru kvinder og de udholdende mænd og de udholdende kvinder og de ydmyge mænd og de ydmyge kvinder og de mænd, som giver almisse, og de kvinder, som giver almisse, og de fastende mænd og de fastende kvinder og de mænd, som vogter over deres ærbarhed, og de kvinder, som vogter over deres ærbarhed, og de mænd, der ihukommer Allah meget, og de kvinder, som ihukommer (Allah) - dem har Allah alle beredt tilgivelse og en stor belønning [13].

اِنَّ الْمُسْلِمِيْنَ وَالْمُسْلِمٰتِ وَالْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ
وَالْقٰنِتِيْنَ وَالْقٰنِتٰتِ وَالصّٰدِقِيْنَ وَالصّٰدِقٰتِ وَ
الصّٰبِرِيْنَ وَالصّٰبِرٰتِ وَالْخٰشِعِيْنَ وَالْخٰشِعٰتِ
وَالْمُتَصَدِّقِيْنَ وَالْمُتَصَدِّقٰتِ وَالصَّاۗىِٕمِيْنَ وَالصّٰۗىِٕمٰتِ
وَالْحٰفِظِيْنَ فُرُوْجَهُمْ وَالْحٰفِظٰتِ وَالذّٰكِرِيْنَ اللّٰهَ
كَثِيْرًا وَّالذّٰكِرٰتِ ۙ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ مَّغْفِرَةً وَّاَجْرًا
عَظِيْمًا ۝٣٥

37. Og det sømmer sig ikke for en troende mand og en troende kvinde, at der, når Allah og Hans Sendebud har afgjort en sag, skulle være noget

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَّلَا مُؤْمِنَةٍ اِذَا قَضَى اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗٓ
اَمْرًا اَنْ يَّكُوْنَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ اَمْرِهِمْ ۭ وَمَنْ يَّعْصِ

[11] *Al-djâhilijja* (uvidenhedens dage) er tiden før Muhammads sendelse. *Ahl-al-bait* (husets folk) er først og fremmest Profetens hustruer, dernæst hans slægt iøvrigt, som det fremgår af dette vers.

[12] Hensigten med, at de skulle blive i deres huse, var at de skulle lære Qur'ânens bud (Allahs tegn) og den til grund for disse bud liggende filosofi (visdommen). Profetens hustruer var bestemt til at blive lærere i den nye religion.

[13] Ti gange nævnes mænd og kvinder her side om side, hvad de religiøse pligter og deres belønning angår, som for at gøre det overvældende klart, at mand og kvinde i Islâm har samme pligter og samme rettigheder.

valg for dem i deres (forhold til denne) sag. Og den, som er ulydig mod Allah og Hans Sendebud. er visselig faret vild i en åbenbar fejltagelse.

ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَٰلًا مُّبِينًا ﴿٣٦﴾

38. Og (husk). da du (o Muhammad), sagde til ham [nemlig: Zaid]. som Allah havde vist nåde. og som du havde vist nåde: Behold din hustru hos dig, og frygt Allah. Og du skjulte i din sjæl. hvad Allah ville bringe for dagen. og du frygtede mennesker. og Allah havde større krav på, at du frygtede Ham. Men da Zaid opnåede, hvad han ønskede af hende (og lod sig skille). lod Vi dig gifte dig med hende, så der ikke skulle være nogen vanskelighed for de troende, hvad angår deres adoptivsønners hustruer, når de har opnået af dem. hvad de ønsker (og har fået skilsmisse). Og Allahs bud må udføres [14].

وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِىٓ أَنْعَمَ ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ
أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَٱتَّقِ ٱللَّهَ وَتُخْفِى فِى نَفْسِكَ
مَا ٱللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى ٱلنَّاسَ وَٱللَّهُ أَحَقُّ أَن
تَخْشَىٰهُ فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَٰكَهَا لِكَىْ
لَا يَكُونَ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِىٓ أَزْوَٰجِ أَدْعِيَآئِهِمْ
إِذَا قَضَوْا۟ مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ ٱللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٣٧﴾

39. Der skal ikke være nogen vanskelighed for Profeten i de ting, som Allah har gjort bindende for ham. (Dette er) Allahs sædvane over for dem, som er gået bort før (ham), og Allahs befaling er et dekret. der skal bringes til udførelse [15].

مَّا كَانَ عَلَى ٱلنَّبِىِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ ٱللَّهُ لَهُۥ سُنَّةَ
ٱللَّهِ فِى ٱلَّذِينَ خَلَوْا۟ مِن قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ ٱللَّهِ قَدَرًا
مَّقْدُورًا ﴿٣٨﴾

[14] *Zainab* var Profetens kusine og af høj byrd, hvorfor hun aldrig kunne forlige sig med at være gift med *Zaid bin Hâritha*, den tidligere slave, som Profeten havde sat fri. Ægteskabet var blevet til på Profetens foranledning, skønt Zainab egentlig ønskede at ægte Profeten selv. Derfor forsøgte Profeten at hindre Zaid i at lade sig skille, men forsøget mislykkedes, og Profeten så sig forpligtet til at ægte Zainab. Dermed blev det også gjort klart, at ægteskab med en tidligere hustru til en adoptivsøn var tilladt, i modsætning til hvad araberne mente.

[15] Profetens ægteskab med Zainab fandt sted efter en klar guddommelig befaling. Kritikere har forvansket beretningen om Profetens ægteskab med Zainab til ukendelighed: han skulle en dag have set hende uden slør og være blevet forelsket i hende, hvorefter Zaid lod sig skille. Dette er i modstrid med de historiske kendsgerninger, som er anført i noten til v.38. Yderligere var Zainab Profetens kusine og flygtede til Madina sammen med de andre troende. Profeten må have set hende mange gange, før den guddommelige befaling om kvindernes tilsløring kom.

40. (Overfor dem), der forkyndte Allahs budskaber og frygtede Ham og ikke frygtede nogen anden end Allah. Og Allah er tilstrækkelig til at holde regnskab.

الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسٰلٰتِ اللّٰهِ وَيَخْشَوْنَهٗ وَلَا يَخْشَوْنَ
أَحَدًا إِلَّا اللّٰهَ ۗ وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَسِيبًا ۝٤٠

41. Muhammad er ikke fader til nogen af jeres mænd, men han er Allahs sendebud og profeternes segl, og Allah ved alle ting [16].

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَآ أَحَدٍ مِّنْ رِّجَالِكُمْ وَلٰكِنْ رَّسُولَ
اللّٰهِ وَخَاتَمَ النَّبِيّٖنَ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝٤١ ع

42. O I troende, ihukom Allah med megen ihukommelse,

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا اللّٰهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ۝٤٢

43. Og lovpris Ham morgen og aften.

وَّسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَّأَصِيلًا ۝٤٣

44. Det er Ham, som sender Sine velsignelser over jer, og Hans engle (beder for jer), at Han må bringe jer ud af (alle slags) mørke og ind i lyset, og Han er Barmhjertig mod de troende [17].

هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلٰٓئِكَتُهٗ لِيُخْرِجَكُمْ مِّنَ
الظُّلُمٰتِ إِلَى النُّورِ ۗ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ۝٤٤

45. Deres hilsen på den dag, da de møder Ham, skal være: Fred! Og Han har beredt dem en ærefuld belønning.

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهٗ سَلٰمٌ ۚ وَّأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا
كَرِيمًا ۝٤٥

[16] Det arabiske udtryk for: 'profeternes segl' er *Khâtam al-nabijjîn*. *Khâtam* betyder: 'en signetring, et segl, et stempel, et mærke, den sidste del af en ting, pryd, smykke, det bedste og mest fuldkomne' (Lane, Aqrab, Mufradât, Fath og Zurqânî). Meningen er klar: Profeten er ikke fader til nogen (rent fysiske) sønner, der har levet længe nok til at blive mænd *(ridjâl)*, men han er de troendes fader som Guds sendebud (se v.7 i denne Sûra) og han er profeternes segl, d.v.s. den åndelige fader til kommende sendebud, der må være forsynet med hans segl: deres komme må være bekræftet af ham. Ordet 'men' *(lâkin)* bruges på arabisk til at fjerne en mulig tvivl i det foregående: her den tvivl, der kunne opstå ved tanken om den tidlige makkanske åbenbaring: 'Det er visselig din fjende, som er uden afkom' (Sûra 108). Profeten har åndeligt afkom, og han er den eneste, der har det: thi kun i hans menighed vil der kunne oprejses discipel-profeter i afhængighed af ham uden nogen lov, thi den er fuldkommet i Qur'ânen, men for at tjene Qur'ânens lov. 'Â'isja, Profetens hustru, har sagt: 'Sig: han er profeternes segl, men sig ikke: der er ingen profet efter ham' (Manthûr). Profeten har selv sagt om sin søn: 'Hvis Ibrâhîm havde levet, ville han være blevet en sand profet' (Ibn Mâdja: Kitâb-al-Djanâ'iz). Den kommende Messias kaldes da også 'Allahs profet' (Muslim).

[17] *Salla* betyder om Gud: 'at velsigne'; når det bruges om engle og mennesker betyder det: 'at bede'.

46. O du Profet, Vi har visselig sendt dig som et vidne og en, der forkynder glædeligt nyt, og en advarer,

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ شَاهِدًا وَّمُبَشِّرًا وَّ
نَذِيْرًا ﴿٤٦﴾

47. Og som en, der kalder til Allah på Hans befaling, og som en lysgivende sol [18].

وَّدَاعِيًا اِلَى اللّٰهِ بِاِذْنِهٖ وَسِرَاجًا مُّنِيْرًا ﴿٤٧﴾

48. Og forkynd de troende det glædelige budskab, at de vil opnå stor nåde fra Allah [19].

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ بِاَنَّ لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ فَضْلًا كَبِيْرًا ﴿٤٨﴾

49. Og adlyd ikke de vantro og hyklerne og vend dig med sindsro fra deres sårende tale og sæt din lid til Allah (alene), og Allah er tilstrækkelig som Beskytter.

وَلَا تُطِعِ الْكٰفِرِيْنَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ وَدَعْ اَذٰىهُمْ وَتَوَكَّلْ
عَلَى اللّٰهِ ۗ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ﴿٤٩﴾

50. O I, som tror, når I har ægtet troende kvinder, og derefter skiller jer fra dem, førend I har været sammen med dem, påhviler der jer ikke at beregne nogen ventetid (inden skilsmissen fuldbyrdes). Men forsyn dem (med noget godt) og send dem bort på skønneste vis.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنٰتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوْهُنَّ
مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوْهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ
تَعْتَدُّوْنَهَا ۚ فَمَتِّعُوْهُنَّ وَسَرِّحُوْهُنَّ سَرَاحًا جَمِيْلًا ﴿٥٠﴾

51. O du Profet, Vi har visselig tilladt dig at have dine hustruer, som du har betalt deres brudegave, og dem, som din højrehånd behersker, af dem, som Allah har givet dig i krigsbytte, og din farbrors døtre og din fasters døtre og din morbrors døtre og din mosters døtre, som er udvandret (fra Makka) sammen med dig, og enhver troende kvinde, om hun ønsker at ægte Pro-

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّآ اَحْلَلْنَا لَكَ اَزْوَاجَكَ الّٰتِيْٓ اٰتَيْتَ
اُجُوْرَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِيْنُكَ مِمَّآ اَفَآءَ اللّٰهُ عَلَيْكَ
وَبَنٰتِ عَمِّكَ وَبَنٰتِ عَمّٰتِكَ وَبَنٰتِ خَالِكَ وَبَنٰتِ

[18] Profeten Muhammad er solen i det åndelige univers. Fra ham får alle andre deres lys (jvf. at månen bruges om den kommende Messias, hvis lys i virkeligheden er Muhammads lys).

[19] Den 'store nåde' og den 'ærefulde belønning' (v.45) omtales i enkeltheder i 4:70ff. Den 'store nåde' omtales spec. i 62:4-5 (Messias' komme) og tidspunktet antydes i 84:17-19 og 75:8-10.

feten, hvis Profeten (da også) ønsker at ægte hende. (Dette gælder) udelukkende for dig, og ikke for de (andre) troende. Vi ved visselig, hvad Vi har forordnet dem angående deres hustruer og hvad deres højrehænder besidder. (Det gælder udelukkende for dig,) for at der ikke skal være nogen vanskelighed for dig (i udførelsen af dit profetiske hverv). Og Allah er Tilgivende, Barmhjertig [20].

خَٰلَٰتِكَ ٱلَّٰتِى هَاجَرْنَ مَعَكَ وَٱمْرَأَةً مُّؤْمِنَةً إِن
وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِىِّ إِنْ أَرَادَ ٱلنَّبِىُّ أَن يَسْتَنكِحَهَا
خَالِصَةً لَّكَ مِن دُونِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ۗ قَدْ عَلِمْنَا مَا
فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِىٓ أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٥٠﴾

52. Du kan forskyde, hvem du vil af dem, og du kan tage til dig, hvem du vil, og hvem du ønsker (at tage tilbage) af dem, som du (midlertidigt) har skilt dig fra; der hviler da ingen brøde på dig. Dette er (den) nærmeste (vej) til, at deres øjne må kølnes [d.v.s. at de bliver glade igen], og at de ikke bedrøves, og at de bliver tilfredse med det, du har givet dem. Og Allah ved, hvad der er i jeres hjerter, og Allah er Alvidende, Mild.

تُرْجِى مَن تَشَآءُ مِنْهُنَّ وَتُـْٔوِىٓ إِلَيْكَ مَن تَشَآءُ ۖ
وَمَنِ ٱبْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ۚ ذَٰلِكَ
أَدْنَىٰٓ أَن تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ بِمَآ
ءَاتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ ۚ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِى قُلُوبِكُمْ ۚ وَكَانَ
ٱللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥١﴾

53. Herefter er (yderligere) kvinder ikke tilladt for dig, ejheller (er det dig tilladt) at ombytte dem med andre hustruer, selvom også deres skønhed måtte behage dig, med undtagelse af dem, din højrehånd besidder. Allah er Vogter over alle ting.

لَّا يَحِلُّ لَكَ ٱلنِّسَآءُ مِنۢ بَعْدُ وَلَآ أَن تَبَدَّلَ بِهِنَّ
مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ
يَمِينُكَ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ رَّقِيبًا ﴿٥٢﴾

54. O I som tror, gå ikke ind i Profetens huse, undtagen når I er bedt

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَدْخُلُوا۟ بُيُوتَ ٱلنَّبِىِّ إِلَّآ أَن

[20] Profeten fik tilladelse til at beholde sine hustruer, da de øvrige troende kun fik tilladelse til at have fire (se 4:4). Som et led i sit profetiske hverv ægtede Profeten f.eks. døtre af høvdinge, hvis stammer dermed gik over til Islâm. Verset kan også ses i sammenhæng med vv. 29-30, hvor hans hustruer fik valget mellem Gud eller denne verden. Sammenlign også det flg. vers. Profeten er blevet anklaget for sanselighed. Intet er længere fra virkeligheden: alle hans hustruer undtagen 'Âisja var enker efter tilhængere eller faldne fjender. Profeten havde absolut magt og kunne have taget de hustruer, han ville. At han ikke gjorde det, viser at hans ægteskaber havde en ganske anden motivering end den, fjendtligsindede kritikere tillægger dem.

til et måltid, uden at I (sidder og) venter på dets komme. Men når I er indbudte, så gå ind, og når I har spist, spred jer så, og (bliv) ikke (siddende) for at erfare nyt, thi dette ulejliger Profeten, men han generer sig ved (at bede) jer (gå). Allah generer sig ikke for (at sige) sandheden. Og når I beder dem [nemlig: Profetens hustruer] om nogen forsyning (af mad), så spørg dem (idet I er) bag et forhæng. Dette er det reneste for jeres hjerter og for deres hjerter. Og det sømmer sig ikke for jer, at I volder Profeten ulejlighed, ejheller at I nogensinde skulle gifte jer med hans hustruer efter ham, thi dette er i Allahs øjne noget formasteligt [21].

يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَٰظِرِينَ إِنَىٰهُ وَلَٰكِنْ
إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانتَشِرُوا وَ
لَا مُسْتَـْٔنِسِينَ لِحَدِيثٍ ۚ إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِى
النَّبِىَّ فَيَسْتَحْىِۦ مِنكُمْ ۖ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْىِۦ مِنَ الْحَقِّ ۚ
وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَٰعًا فَسْـَٔلُوهُنَّ مِن وَرَآءِ حِجَابٍ ۚ
ذَٰلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ ۚ وَمَا كَانَ لَكُمْ
أَن تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَآ أَن تَنكِحُوٓا أَزْوَٰجَهُۥ مِنۢ
بَعْدِهِۦٓ أَبَدًا ۚ إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ عِندَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٣﴾

55. Hvadenten I åbenbarer noget, eller I skjuler det, så (skal I vide) at Allah er vel vidende om alle ting.

إِن تُبْدُوا شَيْـًٔا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَىْءٍ
عَلِيمًا ﴿٥٤﴾

56. Der hviler ikke nogen brøde på dem (hvad angår socialt samkvem) med deres fædre og deres sønner og deres brødre og deres brødres sønner og deres søstres sønner og deres tjenestekvinder og dem, som deres højrehænder besidder. Men frygt Allah (I Profetens hustruer), thi Allah er Vidne til alle ting.

لَّا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِىٓ ءَابَآئِهِنَّ وَلَآ أَبْنَآئِهِنَّ وَلَآ
إِخْوَٰنِهِنَّ وَلَآ أَبْنَآءِ إِخْوَٰنِهِنَّ وَلَآ أَبْنَآءِ أَخَوَٰتِهِنَّ
وَلَا نِسَآئِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُهُنَّ ۗ وَاتَّقِينَ
اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدًا ﴿٥٥﴾

57. Sandelig, Allah og Hans engle sender velsignelser over Profeten. O I

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَٰٓئِكَتَهُۥ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِىِّ ۚ يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ

[21] Verset indeholder gode regler for social og familiemæssig moral. Islâm tolererer ikke frit samkvem mellem kønnene, da dette fører mange samfundsmæssige onder med sig: derfor forordner Islâm adskillelse mellem kønnene (uden for ægteskabet og uden for familiens kreds). Til gengæld må der være adgang til tidlige ægteskaber og relativt let skilsmisse.

Da Profetens hustruer havde særlige åndelige opgaver over for menigheden som 'de troendes mødre', kunne der ikke være tale om, at deres hengivenhed over for Profeten skulle kunne afløses af en ny loyalitet, ejheller at de skulle kunne ægte deres 'åndelige sønner', deres disciple.

troende, send (også I) velsignelser over ham og hils ham med fredshilsenen [22].

آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾

58. Sandelig, dem, som søger at skade Profeten (ved bagvaskelse), har Allah forbandet i denne verden og den kommende, og dem har Han beredt en nedværdigende straf.

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٥٧﴾

59. Og de, som bagvasker de troende mænd og de troende kvinder for noget, de ikke har gjort, skal visselig bebyrdes med (skyld for) en bagvaskelse og en åbenbar synd.

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا
اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ﴿٥٨﴾

60. O du Profet, sig til dine hustruer og dine døtre og til de troendes kvinder, at de skal trække deres ydre kåber tæt sammen om og over sig (når de går ud). Dette er det bedste, så de kan kendes, og så de ikke forulempes. Og Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ
يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ
يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٩﴾

61. Hvis hyklerne og de, i hvis hjerter der er en sygdom, og de, der skaber uro i byen, ikke afstår (fra deres intriger), så vil Vi visselig ophidse dig imod dem, og så vil de ikke forblive dine naboer i den undtagen en kort tid.

لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا
يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٠﴾

62. (Så vil de være) forbandede: hvor de end findes, vil de blive pågrebet og hugget ned.

مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا ثُقِفُوا أُخِذُوا وَقُتِّلُوا تَقْتِيلًا ﴿٦١﴾

63. (Dette er) Allahs sædvane over for dem, som er gået bort tidligere, og du vil ikke finde nogen ændring i Allahs sædvane.

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ
اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٦٢﴾

64. Menneskene spørger dig om (doms)timen. Sig (til dem): Viden om

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ

[22] Når man nævner Profetens navn, føjer man til: *Sallallâhu 'alaihi wasallam:* Guds velsignelser og fred være over ham.

den beror hos Allah (alene). Og hvad skal lære dig, at timen måske er nær?

اللّٰهِ ۚ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٣﴾

65. Allah har visselig forbandet de vantro og beredt dem en brændende ild,

إِنَّ اللّٰهَ لَعَنَ الْكٰفِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٤﴾

66. Hvori de skal forblive i lang tid. (Dér) vil de ikke finde nogen ven eller hjælper.

خٰلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٦٥﴾

67. Den dag, hvor deres ansigter skal vendes om i ilden, vil de sige: Å, gid vi havde adlydt Allah og adlydt Sendebudet [23].

يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يٰلَيْتَنَا
أَطَعْنَا اللّٰهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَا ﴿٦٦﴾

68. Og de vil sige: Vor Herre, vi har visselig adlydt vore høvdinge og vore ældste, og de har ført os vild fra vejen.

وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا
السَّبِيلَا ﴿٦٧﴾

69. Vor Herre, giv dem en dobbelt straf, og forband dem med en stor forbandelse.

رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنْهُمْ لَعْنًا
كَبِيرًا ﴿٦٨﴾

70. O I troende, vær ikke som dem, der bagvaskede Moses, men (vid, at) Allah derefter friede ham for det, de sagde, og han har en ærefuld stilling hos Allah [24].

يٰأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَىٰ
فَبَرَّأَهُ اللّٰهُ مِمَّا قَالُوا ۚ وَكَانَ عِنْدَ اللّٰهِ وَجِيهًا ﴿٦٩﴾

71. O I troende, frygt Allah og før retledet tale,

يٰأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾

72. Så vil Han forbedre jeres handlinger for jer og tilgive jer jeres synder. Og den, der adlyder Allah og Hans Sendebud, har visselig vundet en stor triumf.

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَنْ
يُطِعِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾

73. Vi tilbød visselig den betroede (frihed) til himlene og jorden og bjergene, men de afslog at bære den, og

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَ

[23] *Wudjûh* (ansigter) kan også betyde: 'anførere, ledere', smlgn. næste vers.

[24] Hvad angår bagvaskelsen af Moses, se 4.Moseb.12:1-10, i anledning af en kvinde, han havde ægtet. 'Profeten lig Moses', Muhammad, måtte udsættes for lignende bagvaskelser.

de frygtede derfor. Men mennesket bar den. Det er visselig (dermed i stand til at blive) uretfærdigt (og) forsømmeligt [25].

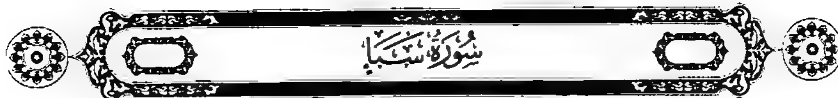
الْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
الْإِنْسَانُ ۖ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾

74. Så at Allah straffer de hykleriske mænd og kvinder og afgudsdyrkerne. både mænd og kvinder. Og (så at) Allah vender Sig (i nåde) til de troende mænd og kvinder, thi Allah er Tilgivende. Barmhjertig.

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ
وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٣﴾ ع

[25] *Al-Amânah*, 'noget, der er betroet mennesket', kan bedst opfattes om 'viljens frihed': mennesket er den eneste skabning, der har frihed og kan vælge mellem godt og ondt.

Al-Amânah kan også stå for den guddommelige lov. Himmellegemerne, jorden og alt i naturen adlyder de guddommelige love. Mennesket er det eneste skabte, som har brudt denne betroede lov (*hamala* kan både betyde: 'bære' og 'bryde').

AL-SABA

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ١

2. Al pris tilkommer Allah, som ejer (alt) hvad der er i himlene og på jorden. Ham tilkommer (også) al pris i det kommende (liv), og Han er den Alvise, den Alvidende.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْاٰخِرَةِ ۚ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ ٢

3. Han ved, hvad der går ned i jorden, og hvad der kommer op af den, og hvad der stiger ned fra himlen, og hvad der stiger op i den, og Han er den Barmhjertige, den Tilgivende [1].

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا
يَنْزِلُ مِنَ السَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيْهَا ۚ وَهُوَ الرَّحِيْمُ
الْغَفُوْرُ ٣

4. Og de vantro siger: (Doms)timen vil ikke komme til os. Sig: Jo, ved min Herre, som kender det usete, den vil visselig komme til jer. Ikke et støvgrans vægt i himlene eller på jorden undslipper Ham. (Der er) ejheller noget, som er mindre eller større end dette, undtagen (det er optegnet) i en tydelig bog,

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَا تَاْتِيْنَا السَّاعَةُ ۚ قُلْ بَلٰى وَ
رَبِّيْ لَتَاْتِيَنَّكُمْ عٰلِمِ الْغَيْبِ ۚ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ
ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ وَلَآ اَصْغَرُ مِنْ
ذٰلِكَ وَلَآ اَكْبَرُ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ٤

5. Så Han kan belønne dem, der tror og handler retfærdigt. Til dem (vil der være) tilgivelse og en ærefuld forsyning.

لِّيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۚ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ
مَّغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ٥

6. Men til dem, som anstrenger sig for at gøre Vore tegn [befalinger] til intet, vil der være en smertelig strafs lidelse.

وَالَّذِيْنَ سَعَوْ فِيْٓ اٰيٰتِنَا مُعٰجِزِيْنَ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
مِّنْ رِّجْزٍ اَلِيْمٌ ٦

7. Og de, som har fået viden, indser, at det, som er blevet åbenbaret til dig

وَيَرَى الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ الَّذِيْٓ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ
رَّبِّكَ هُوَ الْحَقَّ ۙ وَيَهْدِيْٓ اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيْزِ

[1] 'Hvad der stiger ned' er åbenbaringen, og 'hvad der stiger op' er bøn, se også 57:5.

fra din Herre, er sandheden, som fører til den Almægtiges, den Lovpristes vej.

الْحَمِيدِ ⑦

8. Men de vantro siger: Skal vi vise jer en mand, som vil fortælle jer, at I, når I er fuldstændig spredt (og forsvundet i jorden), visselig skal (oprejses) i en ny skabelse?

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ
إِذَا مُزِّقْتُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ⑧

9. Har han opdigtet en løgn om Allah, eller er han besat? Nej, men de, der ikke tror på det kommende (liv), er (allerede her på jorden) i straffen og den fuldstændige vildfarelse.

أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ ۗ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ⑨

10. Mon de ikke ser, hvad der er foran dem og bag dem af himlen og jorden? Hvis Vi ville, lod Vi jorden opsluge dem eller stykker af himlen falde ned over dem. Sandelig, i dette er der tegn for enhver angerfuld tjener [2].

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ ۚ إِنْ نَشَأْ نَخْسِفْ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطْ
عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِكُلِّ عَبْدٍ
مُنِيبٍ ⑩ ع

11. Og Vi skænkede visselig David nåde fra Os (og sagde): I bjerge, gentag (Allahs pris) med ham, og (også I) fugle! Og Vi gjorde jernet blødt (og brugbart) for ham [3].

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ مِنَّا فَضْلًا ۖ يَا جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ وَ
الطَّيْرَ ۖ وَأَلَنَّا لَهُ الْحَدِيدَ ⑪

12. (Vi sagde): Lav brynjer og tilmål ringene (dertil) og handl retfærdigt, thi Jeg ser, hvad I gør.

أَنِ اعْمَلْ سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ ۖ وَاعْمَلُوا صَالِحًا ۖ
إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ⑫

13. Og Salomon (underlagde Vi) vinden, hvis morgenrejse var en måned(s rejse), og hvis aftenrejse var en måned(s rejse). Og Vi lod strømme for ham en kilde af kobber.- Og af djinnerne var der dem, som arbejdede for

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ ۖ وَ
أَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ ۖ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ

---

[2] Sammenlign 21:33 med note: jordens atmosfære beskytter den mod skade ved meteorer og lign.

[3] Sammenlign 21:80: 'Bjergene' kan hentyde til de bjergstammer, David underlagde sig. Der er sikkert en hentydning til Davids salmer (Allahs pris). 'Fugle' står også for åndelige mennesker.

hans åsyn på hans Herres befaling. Og dem blandt dem, der afveg fra Vor befaling, lod Vi smage den flammende ilds straf [4].

يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِۦ ۖ وَمَن يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ
مِنْ عَذَابِ ٱلسَّعِيرِ ﴿١٢﴾

14. De lavede for ham, hvad han ønskede af altre og statuer og bassiner, dybe som gruber, og fastgjorte krukker. (Og Vi sagde): Handl i taknemmelighed (mod Gud), o Davids hus. Men få af Mine tjenere er taknemmelige.

يَعْمَلُونَ لَهُۥ مَا يَشَآءُ مِن مَّحَٰرِيبَ وَتَمَٰثِيلَ وَجِفَانٍ
كَٱلْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَّاسِيَٰتٍ ۚ ٱعْمَلُوٓا۟ ءَالَ دَاوُۥدَ شُكْرًا ۚ
وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِىَ ٱلشَّكُورُ ﴿١٣﴾

15. Og da Vi havde dekreteret hans død, var der intet, der viste hans død (for djinnerne) undtagen et jordens dyr, som opåd hans stav. Da han så faldt ned, blev djinnerne klare over, at de, om de havde kendt det usete, ikke ville være forblevet i den nedværdigende straf [5].

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ ٱلْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِۦٓ إِلَّا
دَآبَّةُ ٱلْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنسَأَتَهُۥ ۖ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ
ٱلْجِنُّ أَن لَّوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ ٱلْغَيْبَ مَا لَبِثُوا۟ فِى
ٱلْعَذَابِ ٱلْمُهِينِ ﴿١٤﴾

16. Der var visselig for Saba et tegn i deres hjemland: to haver, (en) til højre og (en) til venstre. (Og Vi sagde til dem): Spis af jeres Herres forsyning og vær taknemmelige mod Ham. (I har her) et godt land og en tilgivende Herre [6].

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِى مَسْكَنِهِمْ ءَايَةٌ ۖ جَنَّتَانِ عَن يَمِينٍ
وَشِمَالٍ ۖ كُلُوا۟ مِن رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَٱشْكُرُوا۟ لَهُۥ ۚ بَلْدَةٌ
طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ ﴿١٥﴾

17. Men de vendte sig bort (fra deres Herre), og Vi sendte over dem en opstemmet strøm. Og Vi forvandlede deres to haver til to andre, som bar

فَأَعْرَضُوا۟ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ ٱلْعَرِمِ وَبَدَّلْنَٰهُم
بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَىْ أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثْلٍ وَشَىْءٍ

[4] Betydningen må være, at Salomons skibe ved gunstig vind klarede en måneds rejse (til fods eller kamel) på en dag. Smlgn. 21:82, 27:18 og 38:37. Djinnerne (egt: de skjulte) var undertvungne folkeslags tvangsarbejdere. Om 'kilden af kobber', se 2.Krønikeb.4:2-6.

[5] 'Et jordens dyr' er Rehabeam, under hvis uduelige og svage styre Salomons imperium faldt fra hinanden, se 1. Kongeb. kap. 12-14. 'Staven' står som symbol på kongemagten.

[6] *Saba* var en by i Jemen, 3 dagsrejser fra San'ā.

bitter frugt og (indeholdt) tamarisker og en smule lotustræer [7].

مِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ ١٦

18. Således lønnede Vi dem, fordi de var utaknemmelige, og mon Vi (på den måde) lønner andre end de utaknemmelige?

ذَٰلِكَ جَزَيْنَٰهُم بِمَا كَفَرُوا۟ ۖ وَهَلْ نُجَٰزِىٓ إِلَّا ٱلْكَفُورَ ١٧

19. Og Vi anbragte mellem dem og de byer, som Vi havde velsignet, byer, der var lette at se (for de rejsende). og Vi inddelte rejsen mellem dem (og sagde): Rejs mellem dem, både nat og dag i sikkerhed [8].

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ ٱلْقُرَى ٱلَّتِى بَٰرَكْنَا فِيهَا
قُرًى ظَٰهِرَةً وَقَدَّرْنَا فِيهَا ٱلسَّيْرَ ۖ سِيرُوا۟ فِيهَا
لَيَالِىَ وَأَيَّامًا ءَامِنِينَ ١٨

20. Men de sagde: Vor Herre, gør afstanden længere mellem (rastpladserne) på vore rejser. De øvede (derved) uret mod sig selv, og Vi gjorde dem til sagn, idet Vi tilintetgjorde dem fuldkomment. Sandelig, heri er der visselig tegn for enhver udholdende (og) taknemmelig (person).

فَقَالُوا۟ رَبَّنَا بَٰعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ
فَجَعَلْنَٰهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَٰهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ ۚ إِنَّ فِى
ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ١٩

21. Og Iblîs fik visselig sin formodning om dem bekræftet: de fulgte ham, undtagen nogle få troende [9].

وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُۥ فَٱتَّبَعُوهُ إِلَّا
فَرِيقًا مِّنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ٢٠

22. Og han havde ikke nogen magt over dem, men (det skete således), for at Vi kan skelne dem, der tror på det kommende (liv), fra dem, der er i tvivl angående det. Og din Herre er Vogter over alle ting [10].

وَمَا كَانَ لَهُۥ عَلَيْهِم مِّن سُلْطَٰنٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يُؤْمِنُ
بِٱلْءَاخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِى شَكٍّ ۗ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ
شَىْءٍ حَفِيظٌ ٢١

[7] Dæmningen ved Ma'ârib brast. Ifølge Palmer skete det i 1. eller 2. årh. efter Kr.

[8] Det drejer sig om vejen fra Jemen til Syrien. Der var 70 rastpladser fra Hadramaut til Aila (Muir).

[9] Se 17:63.

[10] Buhl oversætter: 'for at Vi kunne vide, hvo der tror på det tilkommende liv af dem, der tvivler derom' og føjer til: 'unægtelig en af Muhammads uheldigst formulerede udtalelser'. Ja, det er unægtelig en af Buhls uheldigste oversættelser, thi at: *'alima sjai'an min sjai'in* betyder: 'at skelne, at adskille noget fra noget andet', ved selv en begynder i arabisk. (Se Buhl: Muhammeds religiøse forkyndelse efter Qur'ânen, p. 100).

23. Sig: Påkald dem, I formoder (er guder) ved siden af Allah. De har ikke magt over (så meget som) et støvgrans vægt i himlene og ejheller på jorden, og de har ikke nogen andel i nogen af dem, og Han har ikke taget Sig nogen hjælper blandt dem.

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ ۖ لَا يَمْلِكُونَ
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ
فِيهِمَا مِن شِرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُم مِّن ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾

24. Ingen forbøn vil gavne hos Ham, undtagen for dem, som Han tillader (den). (Og sådan vil det også være) når de siger, efter at rædslen er veget fra deres hjerter: Hvad var det, din Herre sagde? (Sendebudene) vil svare: Sandheden! Og Han er den Ophøjede, den Store.

وَلَا تَنفَعُ الشَّفَاعَةُ عِندَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ ۚ حَتَّىٰ
إِذَا فُزِّعَ عَن قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ ۖ قَالُوا
الْحَقَّ ۖ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾

25. Sig: Hvem forsyner jer fra himlene (over jer) og fra jorden (under jer)? Sig: Allah! Enten er vi eller I retledede eller åbenlyst vildfarne.

قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ قُلِ اللَّهُ ۖ
وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾

26. Sig: I skal ikke blive spurgt om det, vi har forbrudt, og vi skal ikke blive spurgt om det, I har gjort.

قُل لَّا تُسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾

27. Sig: Vor Herre skal bringe os sammen, og så vil Han med sandhed træffe afgørelse mellem os. Og Han er den Store Dommer, den Alvidende.

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ
الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿٢٦﴾

28. Sig: Vis mig dem, som I har tillagt Ham som partnere. Men nej, Han er Allah, den Almægtige, den Alvise.

قُلْ أَرُونِيَ الَّذِينَ أَلْحَقْتُم بِهِ شُرَكَاءَ ۖ كَلَّا ۚ بَلْ هُوَ
اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾

29. Og Vi har udelukkende sendt dig [Muhammad] som en forkynder af godt nyt og som en advarer til hele menneskeheden, men de fleste mennesker ved det ikke.

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَ
لَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

30. Og de vil sige: Hvornår (vil) dette løfte (blive opfyldt), om I da er sandfærdige?

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾

31. Sig: I har løftet om en dag, som I ikke kan komme (så meget som) en time for sent til, ejheller kan I komme tidligere.

قُلْ لَّكُمْ مِّيعَادُ يَوْمٍ لَّا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً
وَّلَا تَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٠﴾

32. Og de vantro siger: Vi vil aldrig tro på denne Qur'an og heller ikke på det, som var før den. Gid du kunne se, når de uretfærdige bliver stillet for deres Herre. (Da) vil de kaste skylden på hinanden: De, som var agtet svage, vil sige til dem, der var hovmodige: Hvis det ikke havde været for jer, ville vi visselig have været troende.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُّؤْمِنَ بِهٰذَا الْقُرْاٰنِ وَلَا
بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ ۗ وَلَوْ تَرٰٓى إِذِ الظّٰلِمُونَ مَوْقُوفُونَ
عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلٰى بَعْضٍ الْقَوْلَ ۚ
يَقُولُ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَآ أَنْتُمْ
لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣١﴾

33. De hovmodige vil sige til de ringeagtede: Har vi holdt jer borte fra retledningen, efter at den var kommet til jer? Nej, I var (selv) syndere.

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوٓا أَنَحْنُ
صَدَدْنٰكُمْ عَنِ الْهُدٰى بَعْدَ إِذْ جَآءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ
مُّجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾

34. Og de ringeagtede vil sige til de hovmodige: Nej, (det var jeres) intriger ved nat og dag, da I påbød os at forkaste Allah og sætte ligemænd op ved siden af Ham. Og de vil skjule deres anger, når de ser straffen. Og Vi vil anbringe lænker om halsen på de vantro. Mon de ikke bliver belønnet alene for det, de plejede at øve?

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ
الَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَآ أَنْ نَّكْفُرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ
لَهٗٓ أَنْدَادًا ۚ وَأَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ ۚ وَ
جَعَلْنَا الْأَغْلٰلَ فِيٓ أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ هَلْ يُجْزَوْنَ
إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾

35. Og Vi har ikke sendt nogen advarer til en by, uden at de overmodige i den sagde: Vi forkaster visselig det, som I er sendt med.

وَمَآ أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَآ
إِنَّا بِمَآ أُرْسِلْتُمْ بِهٖ كٰفِرُونَ ﴿٣٤﴾

36. Og de siger: Vi har flere rigdomme og børn (end I), og vi vil ikke blive straffet.

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَّأَوْلَادًا وَّمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٣٥﴾

37. Sig: Min Herre forøger og formindsker sandelig Sin forsyning (med denne verdens ting) for hvem Han vil, men de fleste mennesker ved det ikke.

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ وَلٰكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

38. Og det bliver ikke jeres rigdomme og jeres børn, der vil bringe jer nær til Os i (åndelig) fremgang. Men de, som tror og handler retfærdigt (vil kunne nærme sig Allah). Sådanne vil få en dobbelt belønning for det, de har øvet, og de vil være i sikkerhed i højgemakker.

وَمَآ أَمْوَالُكُمْ وَلَآ أَوْلَادُكُم بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِندَنَا
زُلْفَىٰٓ إِلَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمْ
جَزَآءُ الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوا۟ وَهُمْ فِي الْغُرُفَٰتِ ءَامِنُونَ ﴿٣٧﴾

39. Og de, som stræber efter at gøre Vore tegn til intet, skal blive ført frem til straffen.

وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِيٓ ءَايَٰتِنَا مُعَٰجِزِينَ أُو۟لَٰٓئِكَ فِي
الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿٣٨﴾

40. Sig: Min Herre forøger visselig Sin forsyning for hvem Han vil af Sine tjenere og begrænser (den) for den, (Han vil). Og hvad som helst I giver ud, vil Han give igen, og Han er den Bedste af alle, der giver forsyning.

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ وَ
يَقْدِرُ لَهُۥ ۚ وَمَآ أَنفَقْتُم مِّن شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُۥ ۖ وَ
هُوَ خَيْرُ الرَّٰزِقِينَ ﴿٣٩﴾

41. Og på den dag, Han samler dem sammen, vil Han sige til englene: Var det jer, disse plejede at tilbede?

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَٰٓئِكَةِ أَهَٰٓؤُلَآءِ
إِيَّاكُمْ كَانُوا۟ يَعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾

42. De vil svare: Hellig er Du (og fri for enhver mangel). Du er vor Beskytter mod dem. Nej, de tilbad djinnerne. De fleste af dem troede på dem.

قَالُوا۟ سُبْحَٰنَكَ أَنتَ وَلِيُّنَا مِن دُونِهِم ۖ بَلْ كَانُوا۟
يَعْبُدُونَ الْجِنَّ ۖ أَكْثَرُهُم بِهِم مُّؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾

43. (Da skal det siges til de vantro): Derfor skal på denne dag ingen af jer have magt over gavn eller skade for hinanden. Og Vi vil sige til de uretfærdige: Smag ildens straf, som I plejede at benægte.

فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَّفْعًا وَلَا ضَرًّا
وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ ذُوقُوا۟ عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُم
بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٢﴾

44. Og når Vore klare tegn forelæses dem, siger de: Dette er kun en mand, som søger at vende jer bort fra det, som jeres fædre plejede at tilbede. Og de siger: Dette er kun en opdigtet løgn. Og de vantro siger om sandheden, efter

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتُنَا بَيِّنَٰتٍ قَالُوا۟ مَا هَٰذَآ إِلَّا رَجُلٌ
يُرِيدُ أَن يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ ءَابَآؤُكُمْ ۚ وَ
قَالُوا۟ مَا هَٰذَآ إِلَّآ إِفْكٌ مُّفْتَرًى ۚ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا۟

at den er kommet til dem: Dette er kun åbenbar trolddom.

لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٤٣﴾

45. Og Vi gav dem ikke bøger, som de kunne læse, og Vi sendte ikke nogen advarer til dem før dig.

وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا ۖ وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ
قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿٤٤﴾

46. Og de, der var før dem, forkastede (også sandheden), og disse (her) har ikke nået en tiendedel af, hvad Vi gav dem (før dem), men de har forkastet Mine sendebud. Så (skal de også se) hvorledes (følgerne af deres) fornægtelse af Mig vil være.

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوا مِعْشَارَ
مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي ۖ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٥﴾ ع

47. Sig: Jeg formaner jer kun til én ting: at I står op for Allah parvis eller enkeltvis og så tænker jer om. (Da vil I forstå, at) der ikke er nogen galskab i jeres fælle (Muhammad). Han er kun en advarer for jer, førend en streng straf (indtræffer).

قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ ۖ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَثْنَىٰ
وَفُرَادَىٰ ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا ۚ مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ ۚ
إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٦﴾

48. Sig: Hvilken belønning jeg end måtte bede jer om, så er den jeres. Min belønning er udelukkende hos Allah, og Han er Vidne til alle ting.

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا
عَلَى اللَّهِ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٧﴾

49. Sig: Min Herre slynger visselig sandheden (mod løgnen og knuser den). (Han er) den Store Kender af alle de usete ting.

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٤٨﴾

50. Sig: Sandheden er kommet, og løgnen kan ikke frembringe (noget), ejheller genfrembringe (det).

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴿٤٩﴾

51. Sig: Hvis jeg tager fejl, så tager jeg kun fejl til min egen skade. Og hvis jeg er retledet, så er det på grund af det, min Herre har åbenbaret mig, thi Han er Hørende (og) Nær.

قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي ۖ وَإِنِ اهْتَدَيْتُ
فَبِمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي ۚ إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥٠﴾

52. Og kunne du blot se, når de slås med rædsel. Da vil der ikke være nogen (mulighed for) flugt, og de vil

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَزِعُوا فَلَا فَوْتَ وَأُخِذُوا مِنْ مَكَانٍ

blive grebet (af straffen) fra et sted nær ved [11].

قريب ٥١

53. Og de vil sige: (Nu) tror vi derpå. Men hvordan vil de kunne gribe (troen) fra et så fjernt sted?

وقالوا آمنا به وأنى لهم التناوش من مكان بعيد ٥٢

54. De forkastede det visselig forud. Men de taler i blinde fra et fjernt sted [12].

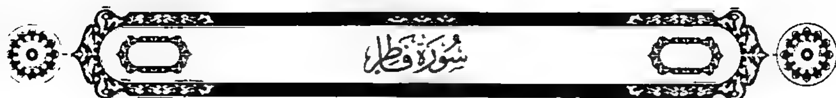
وقد كفروا به من قبل ويقذفون بالغيب من مكان بعيد ٥٣

55. Og der skal sættes en skranke mellem dem og det, de ønsker, som det skete med deres lige før (dem). De var (også) i foruroligende tvivl.

وحيل بينهم وبين ما يشتهون كما فعل بأشياعهم من قبل إنهم كانوا في شك مريب ٥٤

[11] 'Stedet nær ved' er *Badr*, hvor de vantro mødte deres nederlag.

[12] 'Tale i blinde' ordret: 'de beskyder det usete'.

AL-FÂTIR

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ١

2. Al pris tilkommer (alene) Allah. Skaberen af himlene og jorden, Som har gjort englene til sendebud med to, tre og fire vinger. Han føjer til skabningen, hvad Han vil, thi Allah har magt over alle ting [1].

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ
الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا اُولِيْٓ اَجْنِحَةٍ مَّثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ
يَزِيْدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَآءُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيْرٌ ٢

3. Hvad end Allah skænker menneskene af Sin barmhjertighed, så er der ingen, der kan holde den tilbage, og hvad end Han tilbageholder, så er der ingen, der kan sende det efter Ham. og Han er den Almægtige, den Alvise [2].

مَا يَفْتَحِ اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَّحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا ۚ
وَمَا يُمْسِكْ ۙ فَلَا مُرْسِلَ لَهٗ مِنْۢ بَعْدِهٖ ؕ وَهُوَ الْعَزِيْزُ
الْحَكِيْمُ ٣

4. O I mennesker, husk Allahs nåde (som Han har udgydt) over jer. Er der mon nogen Skaber foruden Allah, som forsyner jer fra himlen og jorden? Der er ingen gud undtagen Ham alene. Hvorfor er I da bortvendte (fra sandheden)?

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ ؕ هَلْ
مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللّٰهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ؕ
لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۖ فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ٤

5. Og hvis de forkaster dig, så (skal du vide) at sendebud før dig visselig er blevet forkastet. men til Allah vender alle ting tilbage (til dom).

وَاِنْ يُّكَذِّبُوْكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ ؕ وَ
اِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ٥

6. O I mennesker. Allah løfte er visselig sandt. Lad da ikke det nærværende liv bedrage jer, og lad ikke

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ

---

[1] *Djanâh* er på arabisk ikke blot en fugls forlem, men betyder også: 'hånd, side, fløj, beskyttelse, tilflugt, magt, tilbøjelighed, hjælper' (Lane & Aqrab). Verset viser, at englene har forskellige grader af magt i overensstemmelse med deres hverv.

[2] *Mim ba'dihi* (efter ham) kan også betyde: 'imod ham, i modstrid med hans vilje etc.'

ærkebedrageren bedrage jer angående Allah.

الْحَيَوٰةُ الدُّنْيَا ۖ وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغَرُورُ ﴿٦﴾

7. Sandelig, Satan er en fjende for jer. Tag ham da som fjende. Han kalder kun sit parti i den hensigt, at de skal blive beboere af den flammende ild.

إِنَّ الشَّيْطَٰنَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا ۚ إِنَّمَا يَدْعُوا
حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَٰبِ السَّعِيرِ ﴿٧﴾

8. For de vantro skal der være en streng straf, men de, der tror og handler retfærdigt, skal få tilgivelse og en stor belønning.

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا
ع ١٣ وَعَمِلُوا الصَّٰلِحَٰتِ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٨﴾

9. Er da den, hvis onde gerninger forskønnes for ham, så han ser dem som skønne og gode (lig den, der tror og handler retfærdigt)? Allah dømmer visselig som vildfarende hvem Han vil, og Han retleder hvem Han vil. Lad da ikke din sjæl forlade (dig) af sorg over dem, thi Allah ved, hvad de gør.

أَفَمَن زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا ۖ فَإِنَّ اللَّهَ
يُضِلُّ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ ۖ فَلَا تَذْهَبْ
نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرَٰتٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٩﴾

10. Og Allah er det, Som sender vindene, der så spreder skyerne. Så driver Vi dem til en død egn, og Vi opliver derved jorden efter dens død. Således skal (også) opstandelsen være.

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَٰحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَٰهُ إِلَىٰ
بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ كَذَٰلِكَ
النُّشُورُ ﴿١٠﴾

11. Den, som ønsker sig ære, (skal vide,) at al ære tilhører Allah. Til Ham opstiger det gode ord, og den retfærdige handling får det til at hæve sig. Men de, der lægger onde planer, vil få en streng straf. Sådannes planer vil gå til grunde [3].

مَن كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا ۚ إِلَيْهِ
يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّٰلِحُ يَرْفَعُهُ ۚ
وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّـَٔاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۖ
وَمَكْرُ أُولَٰٓئِكَ هُوَ يَبُورُ ﴿١١﴾

12. Allah skabte jer af støv, dernæst af en dråbe, og derefter gjorde Han jer til par. Og ingen kvinde bliver svanger eller nedkommer, undtagen med Hans vidende. Og der skænkes ikke nogen et langt liv, ejheller for-

وَاللَّهُ خَلَقَكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ
أَزْوَٰجًا ۚ وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ ۚ
وَمَا يُعَمَّرُ مِن مُّعَمَّرٍ وَلَا يُنقَصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا

[3] Det er også muligt at oversætte: 'og den retfærdige gerning ophøjer Han'.

kortes nogens liv, undtagen (det er skrevet) i en bog. Dette er visselig let for Allah [4].

فِي كِتَٰبٍ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٌ ١١

13. Og de to have er ikke ens: det ene er frisk, sødt (og) vederkvægende at drikke, det andet salt (og) bittert. Men fra begge (have) spiser I frisk kød, og I bringer (også) frem (fra begge) smykker, som I bærer. Og du ser skibene pløje sig frem over dem, for at I kan søge jer (en forsyning) af Hans nåde(rige gaver), og for at I måske kan blive taknemmelige.

وَمَا يَسْتَوِي ٱلْبَحْرَانِ هَٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَآئِغٌ
شَرَابُهُۥ وَهَٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِن كُلٍّ تَأْكُلُونَ
لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَ
تَرَى ٱلْفُلْكَ فِيهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوا۟ مِن فَضْلِهِۦ وَ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ١٢

14. Han lader natten gå over i dagen, og Han lader (ligeledes) dagen gå over i natten, og Han har underlagt (jer) solen og månen, hver (af dem) løber til en bestemt tid. Således er Allah, jeres Herre. Hans er magten. Men de, som I påkalder ved siden af Ham, har ikke magt over (så meget som) den hvide plet bag på en daddelkerne [5].

يُولِجُ ٱلَّيْلَ فِي ٱلنَّهَارِ وَيُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِي ٱلَّيْلِ
وَسَخَّرَ ٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ
مُّسَمًّى ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ ٱلْمُلْكُ وَٱلَّذِينَ تَدْعُونَ
مِن دُونِهِۦ مَا يَمْلِكُونَ مِن قِطْمِيرٍ ١٣

15. Hvis I påkalder dem, vil de ikke høre jeres kalden. Og selv om de kunne høre, ville de ikke kunne svare jer. Og på opstandelsens dag vil de nægte, at I (med deres viden) har sat dem op ved siden af (Allah). Og ingen kan give dig underretning som Den, der ved (alt).

إِن تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا۟ دُعَآءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا۟ مَا
ٱسْتَجَابُوا۟ لَكُمْ وَيَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ
وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ١٤

16. O I mennesker, I er fattige (og har behov) for Allah, men Allah er den Rige og Uafhængige, Som fortjener al lovprisning.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ أَنتُمُ ٱلْفُقَرَآءُ إِلَى ٱللَّهِ وَٱللَّهُ هُوَ
ٱلْغَنِيُّ ٱلْحَمِيدُ ١٥

[4] Parallelismen mellem 'Allahs viden' og 'bogen' viser at der ikke er tale om nogen forudbestemmelse, når der ellers er tale om 'bogen', men derimod om Allahs forudviden.

[5] *Sakhkhara* betyder ikke alene 'at underlægge', men 'at underkaste, så det bliver tjenligt og nyttigt'.

17. Om Han ville, kunne Han tage jer bort og bringe en ny skabning.

إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾

18. Og dette ville ikke være noget stort (og vanskeligt) for Allah.

وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾

19. Og ingen, der bærer en byrde, kan bære en andens byrde. Men hvis en, som bærer en tung byrde, kalder (en anden) til at bære den, skal intet af den bæres (af nogen anden), selv om det (også) var en slægtning. Du kan kun advare dem, der frygter deres Herre i det usete og som holder bøn. Og den, der renser sig, renser sig kun til sit eget bedste. Og til Allah vender tingene tilbage.

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ
إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۗ
إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَ
أَقَامُوا الصَّلَاةَ ۚ وَمَن تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۚ
وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

20. Og den blinde og den seende er ikke lige.

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿١٩﴾

21. Ejheller (er) mørke og lys (lige),

وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ﴿٢٠﴾

22. Ejheller skygge og hede.

وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ﴿٢١﴾

23. Og de levende og de døde er ikke lige. Allah lader visselig den, som vil, høre. Men du kan ikke få dem, der er i gravene, til at høre.

وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ
مَن يَشَاءُ ۖ وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ ﴿٢٢﴾

24. Du er kun en advarer.

إِنْ أَنتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾

25. Vi har visselig sendt dig med sandheden, som en forkynder af glædeligt nyt og som en advarer. Og der findes ikke noget folk, undtagen en advarer har været iblandt dem.

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۚ وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ
إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾

26. Og hvis de forkaster dig, så (skal du vide), at de, som var før dem, (også) forkastede (deres sendebud). Deres sendebud kom til dem med de klare tegn og med skrifterne og den lysende Bog.

وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ
الْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾

27. Men så greb Jeg de vantro, og hvorledes blev (følgen af), at de fornægtede Mig?

ع ١٥ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٦﴾

28. Har du ikke set, at Allah sender vand ned fra himlen? Så frembringer Vi derved frugter af forskellige farver. Og i bjergene er der striber, røde og hvide, af forskellige farver og (andre, som er) ravnsorte [6].

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ
ثَمَرَاتٍ مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا ۚ وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بِيضٌ
وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ﴿٢٧﴾

29. Og blandt menneskene og de vilde dyr og kvæget er der også forskellige farver. Kun de af Allahs tjenere, som besidder viden, frygter Ham. Allah er visselig Almægtig (og) Tilgivende.

وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ
كَذَٰلِكَ ۗ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ۗ إِنَّ
اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾

30. Sandelig, de, som følger Allahs Bog og holder bøn og giver ud af det, Vi har forsynet dem med, i hemmelighed og åbenlyst, håber på en handel, som ikke vil give tab,

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَ
أَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً
لَّن تَبُورَ ﴿٢٩﴾

31. Så Han kan give dem deres belønning fuldtud og (også) give dem mere af Sin nåde, thi Han er Tilgivende (og) Påskønnende.

لِيُوَفِّيَهُمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ
غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٠﴾

32. Og den Bog, som Vi har åbenbaret dig, er sandheden, som bekræfter og opfylder det, som var før den, thi Allah er visselig Den, som kender og ser Sine tjenere.

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا
لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣١﴾

33. Derpå gav Vi Bogen i arv til dem, Vi udvalgte af Vore tjenere. Og blandt dem er der den, som øver uret mod sig selv. Og blandt dem er der den, som følger den rette vej. Og blandt dem er der den, som med Allahs

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا ۖ
فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُم مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ
سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ

[6] *Lawn* (farve) kan også betyde: 'art, slags'.

tilladelse overgår (andre) i gode gerninger. Dette er den store nåde [7].

الْكَبِيرُ ٣٢

34. (Deres belønning vil blive) evighedens haver, som de skal træde ind i. Der skal de få guldarmbånd at bære og perler. Og deres klædning skal dér være silke.

جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ
مِن ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا ۖ وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ٣٣

35. Og de skal sige: Al pris tilkommer Allah, som har taget sorgen fra os. Vores Herre er visselig Tilgivende (og) Påskønnende.

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ ۖ إِنَّ
رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ٣٤

36. Som har anbragt os i evighedens bolig af Sin nåde. I den skal ingen træthed røre os, og i den skal ingen udmattelse ramme os.

الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا
فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ٣٥

37. Men til de vantro vil der være helvedes ild. Der skal ikke gøres ende på dem, så de dør, og dens straf skal ikke lettes dem. Således lønner Vi enhver utaknemmelig (person).

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ
فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُم مِّنْ عَذَابِهَا ۚ كَذَٰلِكَ
نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ ٣٦

38. Og de skal råbe om hjælp deri (og sige): Vor Herre, tag os ud (herfra). Så vil vi handle anderledes retfærdigt, end vi plejede. (Gud vil svare dem og sige): Gav Vi jer ikke et liv (langt nok) til at I kunne tænke jer om i det, enhver som ville tænke sig om, og kom der ikke en advarer til jer? Smag da (straffen), for de uretfærdige skal ikke have nogen hjælper.

وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا
غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ۚ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ
فِيهِ مَن تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ ۖ فَذُوقُوا فَمَا
لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ٣٧

39. Allah kender visselig det usete i himlene og på jorden. Han kender visselig alt, hvad der er i hjerterne.

إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ ٣٨

[7] *Zâlimun-linafsihi* (som øver uret mod sig selv) kan også oversættes: 'som undertvinger sin sjæl(s begær)'. I det tilfælde ville der være tale om en udvikling i tre stadier: 1) krig mod ens begær og streng selvfornægtelse. 2) efter at have fået sit begær under kontrol, følges den rette kurs uden snublen, men gradvis. 3) efter at have fuldendt sin moralske vækst, foregår den videre proces hurtigt og let.

40. Det er Ham. Som har gjort jer til herskere (og efterfølgere) på jorden. Den. som så er utaknemmelig. er det til egen skade. Og de vantros utaknemmelighed vil kun gøre dem mere forhadte i Allahs øjne. Og deres utaknemmelighed vil kun bringe de vantro yderligere tab.

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ ۚ فَمَنْ كَفَرَ
فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ ۖ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا ۖ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا
خَسَارًا ﴿٣٩﴾

41. Sig: Har I set jeres 'medguder'. som I påkalder ved siden af Allah? Vis mig, hvad de har skabt af jorden. Eller har de nogen andel i himlene? Eller har Vi givet dem en bog. så de har noget bevis derfra? Nej. de uretfærdige lover kun hinanden bedrag.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ
فِي السَّمَاوَاتِ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَتٍ مِنْهُ ۚ
بَلْ إِنْ يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٤٠﴾

42. Sandelig, Allah holder himlene og jorden tilbage. så de ikke afgiver (fra deres kurs). Og hvis de afveg (fra deres kurs), kunne ingen holde dem tilbage efter Ham. Han er visselig Mild (og) Tilgivende.

إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا ۚ وَ
لَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ ۚ إِنَّهُ
كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤١﴾

43. Og de svor deres kraftigste eder ved Allah, at de, hvis der kom en advarer til dem. visselig ville følge retledningen bedre end noget andet folk. Men da en advarer kom til dem, gjorde det kun deres modvilje større.

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ
لَيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُمْ
نَذِيرٌ مَا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٢﴾

44. (De var) hovmodige på jorden og lagde onde planer. Men den onde plan omringer kun sine ophavsmænd. Mon de så vil vente andet end (Allahs) sædvane over for de tidligere? Men du vil aldrig finde nogen ændring i Allahs sædvane. Og du vil ikke finde nogen omskiftelse i Allahs sædvane.

اسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ ۚ وَلَا يَحِيقُ
الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ ۚ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ
الْأَوَّلِينَ ۚ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۖ وَلَنْ تَجِدَ
لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿٤٣﴾

45. Har de ikke rejst omkring på jorden og set. hvorledes enden blev for dem før dem? Og de havde større magt end disse (her). Og Allah vil ikke lade

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً ۚ وَمَا

noget i himlene eller på jorden gøre Sin plan til intet, thi Han er Alvidende (og) Almægtig.

46. Og hvis Allah ville straffe menneskene for hvad de har øvet, ville Han ikke efterlade noget levende væsen på jordens overflade. Men Han giver dem udsættelse til en fastsat tid. Og når deres tid så kommer, (vil de finde) at Allah visselig ser Sine tjenere.

كَانَ اللّٰهُ لِيُعْجِزَهٗ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي
الْاَرْضِ ۚ اِنَّهٗ كَانَ عَلِيْمًا قَدِيْرًا ﴿٤٥﴾

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوْا مَا تَرَكَ عَلٰى
ظَهْرِهَا مِنْ دَآبَّةٍ وَّلٰكِنْ يُّؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ
مُّسَمًّى ۚ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِعِبَادِهٖ
بَصِيْرًا ﴿٤٦﴾

JÂ SÎN
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Jâ Sîn (Du fuldkomne menneske) [1].

يسٓ ﴿٢﴾

3. Ved den vise Qur'ân;

وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ﴿٣﴾

4. Du er visselig et af sendebudene

إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٤﴾

5. På en ret og lige vej.

عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥﴾

6. (Dette er) en åbenbaring fra den Almægtige, den Barmhjertige.

تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٦﴾

7. For at du kan advare et folk, hvis fædre ikke blev advaret, så at de var uagtpågivende.

لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَا أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ﴿٧﴾

8. Ordet (fra Allah) har visselig vist sig sandt om de fleste af dem, for de tror ikke [2].

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨﴾

9. Vi har visselig lagt lænker om deres halse, så de når til deres hager med det resultat, at deres hoveder presses i vejret [3].

إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ﴿٩﴾

10. Og Vi har anbragt en skranke foran dem og en (anden) skranke bag dem, og Vi har lagt et dække over dem, så de ikke kan se.

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٠﴾

---

[1] *Jâ Sîn* betyder ifølge Ibn 'Abbâs: 'du fuldkomne menneske' eller 'du fuldkomne leder'. Det er et tilnavn til Profeten. Sûren kaldes iøvrigt: *Qalb-ul-Qur'ân* (Qur'ânens hjerte) og læses på grund af sit centrale budskab for enhver døende muslim.

[2] 'Ordet' er enten 1) Hans ord til Iblîs om, at med undtagelse af Allahs oprigtige tjenere vil menneskene følge ham, eller 2) Allahs ord, at i begyndelsen forkastes alle sendebud, eller 3) Allahs dom over fornægterne.

[3] En beskrivelse af deres hovmodige udseende.

11. Og det er dem det samme, om du advarer dem eller ikke advarer dem: de vil ikke tro.

وَسَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

12. Du kan kun advare den, som følger formaningen og frygter den Nådige i det usete. Bring dem da glædeligt budskab om tilgivelse og en ædelmodig belønning.

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ ٱتَّبَعَ ٱلذِّكْرَ وَخَشِىَ ٱلرَّحْمَٰنَ بِٱلْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿١٢﴾

13. Vi giver visselig liv til de døde, og Vi skriver op, hvad de sender forud og hvad de lader tilbage, og Vi opregner alle ting i en klar og tydelig bog [4].

إِنَّا نَحْنُ نُحْىِ ٱلْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا۟ وَءَاثَٰرَهُمْ وَكُلَّ شَىْءٍ أَحْصَيْنَٰهُ فِىٓ إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿١٣﴾

14. Og præg for dem en lignelse om en bys indbyggere, da sendebudene kom til dem:

وَٱضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَٰبَ ٱلْقَرْيَةِ إِذْ جَآءَهَا ٱلْمُرْسَلُونَ ﴿١٤﴾

15. Da Vi sendte dem to sendebud, forkastede de dem begge. Så styrkede Vi (dem) med et tredje (sendebud), og de sagde (alle): Vi er visselig sendt til jer (fra Allah) [5].

إِذْ أَرْسَلْنَآ إِلَيْهِمُ ٱثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوٓا۟ إِنَّآ إِلَيْكُم مُّرْسَلُونَ ﴿١٥﴾

16. De svarede: I er kun dødelige som os, og den Nådige har ikke åbenbaret noget. I lyver kun.

قَالُوا۟ مَآ أَنتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَآ أَنزَلَ ٱلرَّحْمَٰنُ مِن شَىْءٍ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٦﴾

17. (Sendebudene) svarede: Vor Herre ved, at vi sandelig er sendt til jer (fra Ham).

قَالُوا۟ رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّآ إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٧﴾

18. Og vor forpligtelse er kun at forkynde budskabet klart og tydeligt.

وَمَا عَلَيْنَآ إِلَّا ٱلْبَلَٰغُ ٱلْمُبِينُ ﴿١٨﴾

19. De sagde: Vi tager sandelig ondt varsel af jer. Hvis I ikke holder inde, vil vi visselig stene jer, og en smertelig straf skal visselig ramme jer fra os.

قَالُوٓا۟ إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنتَهُوا۟ لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٩﴾

---

[4] Det, som sendes forud, er virkningerne af deres handlinger; det, de lader tilbage, er de selvsamme handlingers spor i deres egne sjæle.

[5] Det sandsynligste er, at lignelsen om de 3 sendebud gælder: Moses, Jesus og Muhammad.

20. (Sendebudene) svarede: Jeres onde varsel beror hos jer selv. Men hvad, om I formanes (ved budskabet)? Nej. I er et folk, som overskrider (alle grænser).

قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ أَئِنْ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ﴿٢٠﴾

21. Men fra den fjerneste by kom en mand ilende og sagde: O mit folk, følg (alle) sendebudene [6].

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَىٰ قَالَ يَٰقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾

22. Følg dem, der ikke beder jer om nogen løn, men som er retledede.

اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْـَٔلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

[23. del]

23. Og hvorfor skulle jeg ikke tilbede Ham, Som har skabt mig, og til Hvem I skal bringes tilbage?

وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٣﴾

24. Skulle jeg tage andre guder ved siden af Ham? Hvis den Nådige skulle ønske (at tilføje) mig ondt, så vil deres forbøn ikke gavne mig det mindste, ejheller kan de frelse mig.

ءَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَٰنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ ﴿٢٤﴾

25. Jeg ville da visselig være i åbenbar vildfarelse.

إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَٰلٍ مُبِينٍ ﴿٢٥﴾

26. Jeg tror visselig på jeres Herre, hør da mig [7].

إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ﴿٢٦﴾

27. Det blev sagt (til ham): Gå da ind i (paradis)haven. Han sagde: O gid mit folk vidste (besked om dette) [8],

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَٰلَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾

---

[6] *Aqsa-l-madînati* kan betyde: 1) den fjerneste del af byen - eller 2) den fjerneste by. Smlgn. her: *adna-l-ardhi:* det nærmeste land (og ikke: den nærmeste del af landet) i Sûra Rûm (30:4). Ordet: *radjul* i betydningen: en stor mand - kendes fra Profetens forudsigelse om 'en mand fra Persiens sønner, som skal bringe troen tilbage til jorden' (Bukârî: Kitâb-ul-Tafsîr til 62:4). Den fjerneste by er da Qadian, hvor den Forjættede Messias fødtes. Denne by ligger nøjagtig øst for Damaskus, som Profeten sagde, jvf. også Jesu ord om Messias' komme: der skal være som lynet, der skinner fra øst og lyser helt om i vest (Math.24:27).

[7] Ordene: 'på jeres Herre' viser, at denne fuldkomne mand henvender sig til muslimerne.

[8] Perfektum bruges på arabisk om fremtiden, når denne - som i en guddommelig profeti - er fuldstændig sikker (perfectum propheticum) (smlgn. Sûra Takwîr 81:2-15).

28. Hvorledes Min Herre har beskyttet mig (mod synd) og gjort mig til en af dem, der vises ære (af Ham).

بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٨﴾

29. Og Vi sendte ikke ned over hans folk efter ham nogen hærskare fra himlen, og Vi sender ikke (nogensinde sådanne hærskarer).

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ
السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿٢٩﴾

30. Det var kun ét råb, og se, de var (som) hendøende ild [9].

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ ﴿٣٠﴾

31. Ve Mine tjenere, der kommer ikke noget sendebud til dem, uden at de driver spot med ham [10].

يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ ۚ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا
كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣١﴾

32. Har de ikke set, hvor mange generationer før dem Vi tilintetgjorde, (og) at de ikke vender tilbage til dem.

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ
إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣٢﴾

33. Og de er endnu ikke alle forsamlede hos Os, (men de vil visselig alle) blive bragt frem (til doms).

وَإِنْ كُلٌّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٣٣﴾

34. Og et tegn for dem er den døde jord. Vi skænker den liv, og Vi bringer korn frem af den, og deraf spiser de.

وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا
مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٤﴾

35. Og Vi anbringer i den haver med daddelpalmer og druer, og Vi lader kilder sprudle frem i den,

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا
فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٥﴾

36. For at de må spise af dens frugt. Og det var ikke deres hænder, som frembragte det. Vil de da ikke være taknemmelige?

لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ ۖ أَفَلَا
يَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾

37. Hellig (og ophøjet over alle mangler) er Han, Som har skabt alle ting i par, af det, jorden lader spire,

سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ

[9] Guds straffedom bringes til udførelse ved naturlige årsagers samvirken (som her: krig), og ikke ved engles nedstigen fra himlen.

[10] Verset beviser, at den fuldkomne mand, som kommer sendebudene til hjælp, selv er et sendebud. Se også v.28: 'en af dem, der vises ære'.

og af dem selv og (også) af det, de (endnu) ikke ved.

الْأَرْضُ وَمِنْ أَنفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾

38. Og (også) natten er et tegn for dem: Vi tager dagen af den (som et afflået skind) og se, de befinder sig i mørke.

وَآيَةٌ لَّهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُم
مُّظْلِمُونَ ﴿٣٨﴾

39. Og solen løber sin (foreskrevne) kurs: dette er den Almægtiges, den Alvidendes forordning.

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ
الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٩﴾

40. Og (også) for månen har Vi forordnet (forskellige) stadier, indtil den igen bliver som en gammel (krum) palmegren [11].

وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ
الْقَدِيمِ ﴿٤٠﴾

41. Det tilkommer ikke solen at indhente månen, ejheller natten at ile forud for dagen. Og alle bevæger sig af sted i en kreds.

لَا الشَّمْسُ يَنبَغِي لَهَا أَن تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا
اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤١﴾

42. Og det er et tegn for dem, at Vi bærer deres afkom i det fuldtlastede skib.

وَآيَةٌ لَّهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿٤٢﴾

43. Og Vi vil skabe dets lige for dem, som de vil rejse af sted på [12].

وَخَلَقْنَا لَهُم مِّن مِّثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٣﴾

44. Og hvis Vi ville, kunne Vi lade dem drukne, så der ikke var nogen, der kunne hjælpe dem, og de ville ikke blive reddet

وَإِن نَّشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ
يُنقَذُونَ ﴿٤٤﴾

45. Undtagen som en barmhjertighed fra Os og til en forsyning for en (kort) tid.

إِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٥﴾

46. Og når der siges til dem: Frygt det, som er foran jer, og det, som er

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ

[11] Nat, dag, sol og måne står her som symboler for sandhedens forskellige stadier: solen betegner den Hellige Profet og månen den Forjættede Reformator, som oplyser den åndelige nat med Profetens lys.

[12] En klar forudsigelse af nye samfærdselsmidlers voldsomme vækst på den Forjættede Messias' tid, se også 81:5.

bag jer, for at I måske kan modtage barmhjertighed (,vender de sig bort) [13].

لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾

47. Og der kommer ikke noget tegn til dem blandt deres Herres tegn, uden at de vender sig bort fra det.

وَمَا تَأْتِيهِم مِّنْ آيَةٍ مِّنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٧﴾

48. Og når der siges til dem: Giv ud af det, som Allah har forsynet jer med, siger de vantro til de troende: Skal vi bespise dem, som Allah kunne have bespist, om Han havde villet? I er kun i åbenlys vildfarelse.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنُطْعِمُ مَن لَّوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٨﴾

49. Og de siger: Hvornår (vil) dette løfte (blive opfyldt)? - hvis I da taler sandt.

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٩﴾

50. De venter kun ét råb, som vil overvælde dem, medens de (stadig) strides.

مَا يَنظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿٥٠﴾

51. Så vil de ikke være i stand til at gøre testamente, ejheller vil de vende tilbage til deres familier [14].

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥١﴾

52. Og der skal blæses i (krigs)luren, og så skal de haste frem fra gravene til deres Herre [15].

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنسِلُونَ ﴿٥٢﴾

53. De vil sige: Ve os, hvem har vækket os af vores søvn? Dette er, hvad den Nådige har forjættet, og sendebudene har talt sandt.

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَن بَعَثَنَا مِن مَّرْقَدِنَا هَٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَٰنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٣﴾

54. Det skal kun være som ét råb, og så vil de være bragt sammen foran Os.

إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٤﴾

---

[13] *Taqwâ* betyder egt. at tage som skjold, beskyttelse, d.v.s. søge beskyttelse mod fremtiden ved bøn og mod fortiden ved anger.

[14] Jvf. den Forjættede Messias' forordninger om testamente (Wasijjat).

[15] Jvf. den Forjættede Messias' detaljerede forudsigelser om 1. verdenskrig (Haqiqatul Wahi).

55. På den dag skal ingen gøres den mindste uret, og I skal kun belønnes med det, I plejede at øve.

فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾

56. Sandelig, (paradis)havens indbyggere skal på den dag være lykkelige i (deres) beskæftigelse [16].

إِنَّ أَصْحٰبَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فٰكِهُونَ ﴿٥٦﴾

57. De og deres hustruer (skal befinde sig) i skygger, lænende sig tilbage på ophøjede sæder.

هُمْ وَأَزْوٰجُهُمْ فِي ظِلٰلٍ عَلَى الْأَرَآئِكِ مُتَّكِـُٔونَ ﴿٥٧﴾

58. Der vil de have (forskellige) frugter og få, hvad de beder om.

لَهُمْ فِيهَا فٰكِهَةٌ وَلَهُمْ مَّا يَدَّعُونَ ﴿٥٨﴾

59. Fred, et ord (til hilsen) fra en barmhjertig Herre.

سَلٰمٌ قَوْلًا مِّنْ رَّبٍّ رَّحِيمٍ ﴿٥٩﴾

60. (Og Allah vil sige): Skil jer ud i dag, I uretfærdige.

وَامْتٰزُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٦٠﴾

61. Sluttede Jeg ikke pagt med jer, I Adams børn, at I ikke skulle tilbede Satan, thi han var jeres åbenbare fjende,

أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يٰبَنِيٓ اٰدَمَ أَنْ لَّا تَعْبُدُوا الشَّيْطٰنَ إِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦١﴾

62. Og at I skulle tilbede Mig (alene)? Dette er den rette vej.

وَأَنِ اعْبُدُونِي هٰذَا صِرٰطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦٢﴾

63. Han vildledte sandelig store mængder af jer. Hvorfor ville I da ikke forstå?

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

64. Dette er helvede, som blev lovet jer.

هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٤﴾

65. Brænd nu i det, fordi I var vantro.

اِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٥﴾

66. I dag skal Vi sætte et segl på deres munde, og deres hænder skal tale til Os, og deres fødder skal vidne om det, de plejede at øve.

اَلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلٰٓى أَفْوٰهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَآ أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٦﴾

[16] Det kommende liv vil ikke være 'en evig hvile', men en tilstand af stadig fremgang.

67. Og hvis Vi havde villet, kunne Vi visselig have blindet deres øjne, så de ville være styrtet frem til vejen. Men hvordan skulle de da se?

وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ
فَأَنَّىٰ يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾

68. Og om Vi havde villet, kunne Vi have omdannet dem på deres (forskellige) steder, men hvordan ville de så have været i stand til at gå frem eller vende tilbage?

وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا
مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾

69. Og den, som Vi skænker et langt liv, gør Vi (atter) svag i hans skabning. Vil de da ikke forstå?

وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ
أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

70. Og Vi har ikke lært ham digtekunst, ejheller sømmer det sig for ham (at være digter). Det er kun en formaning (og kilde til ære) og en Qur'ân, som gør (alle ting) klare og tydelige.

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا
ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ ﴿٦٩﴾

71. Så den kan advare dem, der er levende, og så (doms)ordet kan være ret og rimeligt mod de vantro.

لِيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾

72. Ser de ikke, at Vi har skabt for dem af de ting, som Vore hænder har dannet, kvæg, som de er herrer over?

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا
أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ ﴿٧١﴾

73. Og Vi har undertvunget det for dem, så de har ridedyr blandt dem og spiser af (andre) blandt dem.

وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا
يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾

74. Og de har (forskellige andre slags) nytte af dem og (også) drikke. Vil de da ikke være taknemmelige?

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا
يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾

75. Og de tager (guder) ved siden af Allah, for at de måske kan få hjælp.

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ
يُنْصَرُونَ ﴿٧٤﴾

76. (Men) de kan ikke hjælpe dem, og de er for dem en hærskare, som vil blive bragt frem (for Allah til dommen).

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ
جُنْدٌ مُحْضَرُونَ ﴿٧٥﴾

77. Lad da ikke deres tale bedrøve dig. Vi ved visselig, hvad de skjuler, og hvad de åbenbarer.

فَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا
يُعْلِنُونَ ۝٧٦

78. Ser mennesket ikke, at Vi har skabt det af en dråbe, og så er det endda et åbenbart stridslystent (væsen).

أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ
خَصِيمٌ مُبِينٌ ۝٧٧

79. Og det præger lignelser om Os og glemmer sin (egen) skabelse. Det siger: Hvem kan give liv til knoglerne, når de er rådne?

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِ
الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ۝٧٨

80. Sig: Den, Som skabte dem første gang, vil give dem liv. Og Han kender enhver skabning [17],

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ
خَلْقٍ عَلِيمٌ ۝٧٩

81. (Han). Som frembringer ild for jer af det grønne træ, så I da kan tænde ild derfra.

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا
أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ۝٨٠

82. Mon Han, som har skabt himlene og jorden, ikke har magt til at skabe deres lige? Jo, og Han er den Store Skaber, den Alvidende.

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ
الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ۝٨١

83. Hans befaling, når Han vil noget, er kun, at Han siger om det: Bliv til. Så bliver det til.

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ
لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝٨٢

84. Hellig er da Han, i Hvis hånd herredømmet over alle ting er. Og til Ham skal I vende tilbage (i det kommende liv).

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ ۝٨٣

[17] 'Knoglerne' nævnes her som pars pro toto (en del for helheden), som repræsentanter for hele personligheden.

AL-SÂFFÂT

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ①

2. Ved dem, der stiller op i række og geled

وَالصَّٰفَّٰتِ صَفًّا ②

3. Og med kraft driver (fjenden) tilbage [1].

فَالزَّٰجِرَٰتِ زَجْرًا ③

4. Og forelæser formaningen:

فَالتَّٰلِيَٰتِ ذِكْرًا ④

5. Jeres Gud er visselig Een,

إِنَّ إِلَٰهَكُمْ لَوَٰحِدٌ ⑤

6. (Han, Som er) Herre over himlene og jorden og hvad der er imellem dem, og (Som er) Herre over østenerne [eller:solens opgangssteder] [2].

رَبُّ السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَٰرِقِ ⑥

7. Vi har sandelig prydet den nærmeste himmel med skønhed, (nemlig) stjernerne.

إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنْيَا بِزِينَةٍ الْكَوَاكِبِ ⑦

8. Og til beskyttelse mod enhver oprørsk modstander [egt. Satan] [3].

وَحِفْظًا مِّن كُلِّ شَيْطَٰنٍ مَّارِدٍ ⑧

9. De kan ikke lytte til den ophøjede forsamling, og de bliver beskudt fra enhver side,

لَّا يَسَّمَّعُونَ إِلَى الْمَلَإِ الْأَعْلَىٰ وَيُقْذَفُونَ مِن كُلِّ جَانِبٍ ⑨

10. (De er) slået på flugt, og vil få en varig straf.

دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ⑩

---

[1] Dette er en profeti om de kampe, de troende vil blive tvunget til at kæmpe til forsvar for deres tro.

[2] Islâm vil først blive herre over det nære og så det fjerne østen (østen står i flertal). Eller der hentydes til forskellige manifestationer af Islâms overlegenhed til forskellige tider (jvf. Profetens ord, om at solen i de sidste tider vil stå op i vest). Se også 55:18.

[3] Smlgn. 15:18. Der hentydes nok til astrologer og spåmænd, der søger at skaffe sig viden om fremtiden.

11. Men den, der opsnapper det mindste, forfølges af en gennemtrængende flamme [4].

إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ﴿١٠﴾

12. Spørg dem da, om de er sværere at skabe end de (andre), som Vi har skabt? Dem har Vi skabt af klæbrigt ler.

فَاسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا
خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ ﴿١١﴾

13. Men nej, du undrer dig, og de spotter,

بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ﴿١٢﴾

14. Og når de formanes, tænker de sig ikke om,

وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ﴿١٣﴾

15. Og når de ser et tegn, søger de at gøre nar:

وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ﴿١٤﴾

16. De siger: Dette er ikke andet end åbenbart bedrag.

وَقَالُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾

17. Når vi er døde og blevet til støv og knogler, skal vi så oprejses?

أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا
أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿١٦﴾

18. (Vi) og vore forfædre fra fordums tid?

أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿١٧﴾

19. Sig (til dem): Ja, og (så) skal I ydmyges.

قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ﴿١٨﴾

20. Der vil blot lyde et tilbageholdt skrig, og så vil de skue (sandheden).

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ
يَنْظُرُونَ ﴿١٩﴾

21. De vil sige: Ve os, dette er dommens dag.

وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هَٰذَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿٢٠﴾

22. (Allah vil sige): Dette er afgørelsens dag, som I plejede at benægte.

هَٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢١﴾

23. (Og det skal siges til englene): Saml dem, der øvede uret, og deres hustruer og det, de plejede at tilbede

احْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا
يَعْبُدُونَ ﴿٢٢﴾

24. Ved siden af Allah. Og før dem (så) til den brændende ilds vej.

مِنْ دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطِ الْجَحِيمِ ﴿٢٣﴾

[4] Åbenbaringens 'gennemtrængende flamme' vil afsløre dem.

25. Stands dem så, thi de skal udspørges:

وَقِفُوهُمْ إِنَّهُم مَّسْئُولُونَ ﴿٢٥﴾

26. Hvad fejler jer, siden I ikke hjælper hinanden?

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٢٦﴾

27. Men nej, på den dag vil de underkaste sig fuldstændigt.

بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٧﴾

28. Og de vil vende sig mod hinanden og spørge hinanden:

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٨﴾

29. De vil sige: I plejede at komme til os fra højre [d.v.s. idet i foregav at være retsindige].

قَالُوا إِنَّكُمْ كُنتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٩﴾

30. De vil svare: Nej, det var jer selv, der ikke var troende,

قَالُوا بَل لَّمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٣٠﴾

31. Og vi havde ikke nogen magt over jer. Nej. I var et folk, der begik overtrædelser,

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُم مِّن سُلْطَانٍ ۖ بَلْ كُنتُمْ قَوْمًا
طَاغِينَ ﴿٣١﴾

32. Så nu falder vor Herres dom over os med rette: vi skal visselig smage (straffen).

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا ۖ إِنَّا لَذَائِقُونَ ﴿٣٢﴾

33. Og vi ledte jer vild, thi vi var selv vildfarne.

فَأَغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ ﴿٣٣﴾

34. De skal da på denne dag være fælles om straffen,

فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٤﴾

35. Thi således handler Vi med de syndige,

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾

36. For de var hovmodige, når det blev sagt til dem: Der er ingen gud undtagen Allah.

إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ
يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٦﴾

37. Og de svarede (til dette): Skal vi da forlade vore guder til fordel for en gal digter?

وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُو آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ ﴿٣٧﴾

38. Men nej, han har bragt sandheden og bekræftet alle sendebudene(s sandhed).

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٨﴾

39. I skal visselig smage den smertefulde straf,

إِنَّكُمْ لَذَائِقُو الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿٣٩﴾

40. Og I skal udelukkende lønnes for det. I plejede at gøre,

وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٠﴾

41. Men ikke Allahs hengivne tjenere [5].

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤١﴾

42. De skal have en velkendt forsyning:

أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤٢﴾

43. (Nemlig) frugter. og de skal æres

فَوَاكِهُ ۖ وَهُم مُّكْرَمُونَ ﴿٤٣﴾

44. I lyksalighedens haver,

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٤٤﴾

45. (Siddende) på troner over for hinanden.

عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ ﴿٤٥﴾

46. Et bæger fra en flydende kilde skal gå på omgang imellem dem

يُطَافُ عَلَيْهِم بِكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴿٤٦﴾

47. (Med en) hvid (og strålende drik). velbehagelig for dem, der drikker (af den).

بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِّلشَّارِبِينَ ﴿٤٧﴾

48. Der vil ikke være noget i den, der betager dem fornuften, ejheller vil de blive udmattede af den.

لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنزَفُونَ ﴿٤٨﴾

49. Og hos dem (vil der være) kvinder med (kyske og) tilbageholdte blikke (og) sorte øjne [6].

وَعِندَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ ﴿٤٩﴾

50. Som om de var skjulte æg.

كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ﴿٥٠﴾

51. Da skal de vende sig til hinanden og spørge hinanden.

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥١﴾

52. En af dem skal sige: Jeg havde en fælle,

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥٢﴾

---

[5] *Mukhlas* betyder: 'udvalgt, anset, hengiven' (Penrice).

[6] Det er ikke nødvendigt blot at tage den foregående skildring som gående på paradiset i det kommende liv. Alle disse goder blev muslimerne til del i dette liv, da Syrien, Ægypten og Persien blev deres arvelod.

53. Som sagde: Er du en af dem, som bekræfter sandheden (hos sendebudene)?

يَقُوْلُ اَئِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِيْنَ ﴿٥٣﴾

54. Skal vi da virkeligt, når vi er døde og er støv og knogler, bringes til dom?

ءَاِذَا مِتْنَا وَ كُنَّا تُرَابًا وَّعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَدِيْنُوْنَ ﴿٥٤﴾

55. (Den talende vil så) sige: Vil I kaste et blik på ham?

قَالَ هَلْ اَنْتُمْ مُّطَّلِعُوْنَ ﴿٥٥﴾

56. Så vil han kigge og se ham midt i den brændende ild.

فَاطَّلَعَ فَرَاٰهُ فِيْ سَوَآءِ الْجَحِيْمِ ﴿٥٦﴾

57. Han vil sige (til sin tidligere fælle): Ved Allah, du bragte mig næsten i ødelæggelse.

قَالَ تَاللّٰهِ اِنْ كِدْتَّ لَتُرْدِيْنِ ﴿٥٧﴾

58. Havde det ikke været for min Herres nåde, havde jeg visselig været blandt dem, der bringes frem (til dom).

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّيْ لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِيْنَ ﴿٥٨﴾

59. Skal vi da ikke dø

اَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِيْنَ ﴿٥٩﴾

60. Undtagen vores første død? Og skal vi ikke straffes?

اِلَّا مَوْتَتَنَا الْاُوْلٰى وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِيْنَ ﴿٦٠﴾

61. Dette er visselig den mægtige triumf.

اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿٦١﴾

62. Lad da dem, der arbejder, arbejde for magen til dette.

لِمِثْلِ هٰذَا فَلْيَعْمَلِ الْعٰمِلُوْنَ ﴿٦٢﴾

63. Er dette bedre som underhold, eller Zaqqûm-træet [7]?

اَذٰلِكَ خَيْرٌ نُّزُلًا اَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّوْمِ ﴿٦٣﴾

64. Vi har visselig gjort det til en prøvelse for de uretfærdige.

اِنَّا جَعَلْنٰهَا فِتْنَةً لِّلظّٰلِمِيْنَ ﴿٦٤﴾

65. Det er et træ, som spirer frem i helvedes bund,

اِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِيْٓ اَصْلِ الْجَحِيْمِ ﴿٦٥﴾

66. Dets frugt er som slangehoveder.

طَلْعُهَا كَاَنَّهٗ رُءُوْسُ الشَّيٰطِيْنِ ﴿٦٦﴾

[7] *Zaqqûm* betyder egt. en hvilkensomhelst dødbringende føde (Lane & Aqrab). Zaqqûm-træet er vantroens træ. Qur'ânen har sammenlignet troen med et godt træ og vantroen med et dårligt træ (se 14:25-26). Zaqqûm-træet er en manifestation af den vantroens gift, som fornægterne har indtaget allerede i dette liv. Se også 44:44-46 og 56:53-55.

67. Og de skal visselig spise af det og fylde deres maver med det.

فَإِنَّهُمْ لَآكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ٦٦

68. Og ovenpå det skal de have en blanding af kogende vand.

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ ٦٧

69. Og derpå skal de vende tilbage til helvede.

ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ٦٨

70. Thi de fandt deres fædre på vildspor,

إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ٦٩

71. Og så ilede de videre i deres fodspor.

فَهُمْ عَلَىٰ آثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ ٧٠

72. Og de fleste af de fordums folkeslag var faret vild før dem.

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ٧١

73. Og Vi havde sendt advarere iblandt dem.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ٧٢

74. Men se, hvorledes enden blev for dem, der var advaret,

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ٧٣

75. Undtagen Allahs hengivne tjenere.

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ٧٤

76. Og Noah påkaldte Os visselig, og Vi gav (ham) et udmærket svar:

وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ٧٥

77. Vi reddede ham op hans familie fra den store trængsel,

وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ٧٦

78. Og Vi gjorde hans efterkommere til de eneste overlevende.

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ٧٧

79. Og Vi efterlod for ham blandt de kommende (generationer hilsenen):

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ٧٨

80. Fred være med Noah, blandt alle folk.

سَلَامٌ عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ٧٩

81. Således belønner Vi dem, der handler godt og smukt,

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ٨٠

82. Thi han var en af Vore troende tjenere.

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ٨١

83. Så lod Vi de øvrige drukne.

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ٨٢

84. Og til hans parti hørte visselig Abraham,

وَإِنَّ مِن شِيعَتِهِۦ لَإِبْرَٰهِيمَ ﴿٨٤﴾

85. Da han kom til sin Herre med et rent og sundt hjerte,

إِذْ جَآءَ رَبَّهُۥ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٥﴾

86. Da han sagde til sin fader og sit folk: Hvad er det I tilbeder [8]?

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِۦ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٦﴾

87. Er det løgn, I begærer: guder ved siden af Allah?

أَئِفْكًا ءَالِهَةً دُونَ ٱللَّهِ تُرِيدُونَ ﴿٨٧﴾

88. Hvad tænker I da om alverdens Herre?

فَمَا ظَنُّكُم بِرَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٨٨﴾

89. Så kastede han et blik på stjernerne

فَنَظَرَ نَظْرَةً فِى ٱلنُّجُومِ ﴿٨٩﴾

90. Og sagde: Se, jeg er syg [9].

فَقَالَ إِنِّى سَقِيمٌ ﴿٩٠﴾

91. Så gik de bort fra ham, idet de vendte ham ryggen.

فَتَوَلَّوْا۟ عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩١﴾

92. Da vendte han sig med list til deres guder og sagde: Spiser I ikke?

فَرَاغَ إِلَىٰٓ ءَالِهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩٢﴾

93. Hvad er der med jer, siden I ikke taler?

مَا لَكُمْ لَا تَنطِقُونَ ﴿٩٣﴾

94. Så angreb han dem med slag af sin højre hånd.

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًۢا بِٱلْيَمِينِ ﴿٩٤﴾

95. Da vendte (folket) tilbage til ham i hast.

فَأَقْبَلُوٓا۟ إِلَيْهِ يَزِفُّونَ ﴿٩٥﴾

96. (Abraham) sagde: Tilbeder I, hvad I selv har udhugget [eller: udskåret]?

قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ﴿٩٦﴾

---

[8] Smlgn. 19:43 og 26:71.

[9] Der er i hvert fald to fortolkninger af dette vers: 1) Måske var Abrahams samtidige stjernetilbedere, og han siger til dem: Hvis stjernerne har indflydelse på menneskers skæbne, så skulle jeg være syg nu, men det er jeg ikke. 2)). Eller meningen er simpelthen: Jeg føler mig syg af jeres afguderi, det er kvalmende.

97. Når Allah har skabt jer og hvad I frembringer [10].

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ٩٦

98. De sagde: Lav en (eller anden) opbygning til ham og kast ham så i den ild (I tænder derpå).

قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي
الْجَحِيمِ ٩٧

99. De fattede en ond plan angående ham, men Vi gjorde dem underlegne.

فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ٩٨

100. Han sagde: Jeg går til min Herre, Han vil lede mig.

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ٩٩

101. Min Herre, giv mig (en søn) af de retfærdige.

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ١٠٠

102. Da gav Vi ham glædeligt nyt om en mild søn,

فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ١٠١

103. Og da han nåede (den alder), hvor han kunne arbejde sammen med ham, sagde (Abraham): Min kære søn, jeg har set (en drøm) under søvnen, at jeg ofrede dig: overvej derfor, hvad du mener (derom). (Ismael) svarede: O min fader, gør som du er blevet befalet; du vil - om Allah vil - finde, at jeg er en af de udholdende.

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَىٰ فِي
الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ۚ قَالَ
يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ ۖ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ
مِنَ الصَّابِرِينَ ١٠٢

104. Og da de begge havde underkastet sig (Guds vilje) og han havde kastet ham ned med panden (mod jorden),

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ١٠٣

105. Råbte Vi til ham: O Abraham,

وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ ١٠٤

106. Du har visselig opfyldt synet (du havde i din drøm), thi således

قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا ۚ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ١٠٥

[10] Nogle har for vane at rive dette vers ud af sammenhængen her og misbruge det til at underbygge deres fejlagtige fortolkning af prædestinationslæren, idet de siger: Allah har skabt både jer og jeres handlinger. Men her betyder 'det, I gør eller fremstiller' ifølge sammenhængen: 'jeres gudebilleder'. Meningen er, at Allah har skabt alt, også det materiale, deres 'guder' er fremstillet af.

belønner Vi dem, der handler smukt og godt [11].

107. Dette var visselig en åbenbar prøvelse,

إِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْبَلٰٓؤُا الْمُبِيْنُ ﴿١٠٦﴾

108. Og Vi løskøbte ham med et mægtigt offer [12].

وَفَدَيْنٰهُ بِذِبْحٍ عَظِيْمٍ ﴿١٠٧﴾

109. Og Vi efterlod over ham blandt de senere (slægter hilsenen):

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِيْنَ ﴿١٠٨﴾

110. Fred være over Abraham.

سَلٰمٌ عَلٰٓى إِبْرٰهِيْمَ ﴿١٠٩﴾

111. Således belønner Vi dem, der handler godt,

كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١١٠﴾

112. Thi han var blandt Vore troende tjenere.

إِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١١﴾

113. Og Vi sendte ham glædeligt nyt om Isak, en profet (og en) af de retfærdige [13].

وَبَشَّرْنٰهُ بِإِسْحٰقَ نَبِيًّا مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١١٢﴾

114. Og Vi velsignede ham og Isak. Af deres afkom er der (nogle), som handler godt, og (andre) som klart øver uret mod sig selv.

وَبٰرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلٰٓى إِسْحٰقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا
مُحْسِنٌ وَّظَالِمٌ لِّنَفْسِهٖ مُبِيْنٌ ﴿١١٣﴾

115. Og Vi skænkede visselig Vor nåde til Moses og Aron,

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلٰى مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿١١٤﴾

116. Og Vi frelste dem begge og deres folk fra den store trængsel:

وَنَجَّيْنٰهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ ﴿١١٥﴾

117. Vi hjalp dem, så det var dem, der vandt sejr.

وَنَصَرْنٰهُمْ فَكَانُوْا هُمُ الْغٰلِبِيْنَ ﴿١١٦﴾

118. Og Vi gav dem den Bog, som gjorde (buddene) klare og forståelige.

وَاٰتَيْنٰهُمَا الْكِتٰبَ الْمُسْتَبِيْنَ ﴿١١٧﴾

[11] Ved at flytte Hagar og Ismael til den arabiske ørken ved Makka, havde Abraham allerede 'ofret' dem. Fra Ismael skulle den sidste lovgiver-profet udgå.

[12] 'Det mægtige offer' fortsættes den dag i dag ved ofringerne i *Minâ*-dalen under valfarten.

[13] Isak var ikke den førstefødte, men fødtes efter Ismael, som dette vers viser.

119. Og Vi ledte dem ad den rette vej.

وَهَدَيْنَٰهُمَا ٱلصِّرَٰطَ ٱلْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٩﴾

120. Og Vi efterlod over dem blandt de kommende (slægter hilsenen):

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِى ٱلْءَاخِرِينَ ﴿١٢٠﴾

121. Fred være med Moses og Aron.

سَلَٰمٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ﴿١٢١﴾

122. Thi således belønner Vi dem, der handler skønt og godt.

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٢﴾

123. De var visselig begge vore troende tjenere.

إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٣﴾

124. Og Elias var også et af sendebudene,

وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٤﴾

125. Da han sagde til sit folk: Vil I ikke være retfærdige og gudfrygtige?

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِۦٓ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٥﴾

126. Vil I påkalde Ba'al og forlade den Bedste af alle skabere?

أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ ٱلْخَٰلِقِينَ ﴿١٢٦﴾

127. (Som er) Allah, Herre over jer og jeres fordums fædre.

ٱللَّهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ ءَابَآئِكُمُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٢٧﴾

128. Men de forkastede ham, og de vil visselig blive bragt frem (for dommen),

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٢٨﴾

129. Men ikke Allahs hengivne tjenere.

إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٩﴾

130. Og Vi efterlod over ham blandt de efterfølgende (generationer hilsenen):

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِى ٱلْءَاخِرِينَ ﴿١٣٠﴾

131. Fred være med de (forskellige) Elias'er [14],

سَلَٰمٌ عَلَىٰٓ إِلْ يَاسِينَ ﴿١٣١﴾

132. Thi således belønner Vi dem, der handler godt og skønt,

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٢﴾

---

[14] *Iljâsîn,* flertalsformen af Elias hentyder til de forskellige personer, som åndeligt gik under det navn. Johannes Døberen var den genkomne Elias, der kom i 'Elias' ånd og kraft' (Math.11:14, 17:13; Mark.9:13; Luk.1:17). Imâm Warsj læser: ***Âl Jâ Sîn*** (dem, der er Jâ Sîns folk), eller (dem, der også har læst den foregående sûra).

133. Thi han var en blandt Vore troende tjenere.

إِنَّهُۥ مِنْ عِبَادِنَا ٱلْمُؤْمِنِينَ ١٣٣

134. Og Lot var visselig et af sendebudene.

وَإِنَّ لُوطًا لَّمِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ ١٣٤

135. Da Vi frelste ham og hans familie til hobe,

إِذْ نَجَّيْنَٰهُ وَأَهْلَهُۥٓ أَجْمَعِينَ ١٣٥

136. Undtagen en gammel kvinde blandt dem, der blev tilbage.

إِلَّا عَجُوزًا فِى ٱلْغَٰبِرِينَ ١٣٦

137. Så ødelagde Vi de andre.

ثُمَّ دَمَّرْنَا ٱلْءَاخَرِينَ ١٣٧

138. Og I vandrer visselig forbi dem om morgenen

وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِم مُّصْبِحِينَ ١٣٨

139. Og ved nattetide. Vil I da ikke forstå [15]?

وَبِٱلَّيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ١٣٩

140. Og Jonas var visselig (også) et af sendebudene [16],

وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ ١٤٠

141. Da han flygtede til det overfyldte skib.

إِذْ أَبَقَ إِلَى ٱلْفُلْكِ ٱلْمَشْحُونِ ١٤١

142. Og han kastede lod med dem, og han blev den, der tabte.

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ ٱلْمُدْحَضِينَ ١٤٢

143. Da slugte fisken ham, medens han bebrejdede (sig selv).

فَٱلْتَقَمَهُ ٱلْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ١٤٣

144. Og havde han ikke været en af dem, der lovpriser (Allah),

فَلَوْلَآ أَنَّهُۥ كَانَ مِنَ ٱلْمُسَبِّحِينَ ١٤٤

145. Ville han visselig være forblevet i dens bug indtil den dag, de oprejses.

لَلَبِثَ فِى بَطْنِهِۦٓ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ١٤٥

146. Men Vi kastede ham på en nøgen kyst, og han var syg,

فَنَبَذْنَٰهُ بِٱلْعَرَآءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ١٤٦

147. Og Vi lod en græskarplante vokse op over ham,

وَأَنۢبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّن يَقْطِينٍ ١٤٧

[15] Sodomas og Gomorras ruiner var velkendte for de arabiske handelskaravaner.

[16] Smlgn. 21:88 og 68:49. Jonas flygtede - ikke fra Gud, thi det gør en profet ikke - men i vrede over, at hans folk ikke antog ham. Da Gud tvang Jonas tilbage, antog Ninives folk ham som profet og blev reddet fra den forudsagte ulykke.

148. Og Vi sendte ham til hundredtusind eller flere.

وَأَرْسَلْنَٰهُ إِلَىٰ مِا۟ئَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٧﴾

149. Da troede de, og Vi forsynede dem derfor (med forskellige goder) for en tid.

فَـَٔامَنُوا۟ فَمَتَّعْنَٰهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤٨﴾

150. Spørg dem så, om deres Herre har døtre [nemlig: englene, efter de hedenske arabere] og de har sønner?

فَٱسْتَفْتِهِمْ أَلِرَبِّكَ ٱلْبَنَاتُ وَلَهُمُ ٱلْبَنُونَ ﴿١٤٩﴾

151. Skabte Vi englene som kvinder, medens de var vidner (dertil)?

أَمْ خَلَقْنَا ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ إِنَٰثًا وَهُمْ شَٰهِدُونَ ﴿١٥٠﴾

152. Det er visselig en af deres løgne, at de siger:

أَلَآ إِنَّهُم مِّنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ﴿١٥١﴾

153. Allah har avlet (børn), og de er visselig løgnere.

وَلَدَ ٱللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَٰذِبُونَ ﴿١٥٢﴾

154. Har Han udvalgt Sig døtre frem for sønner?

أَصْطَفَى ٱلْبَنَاتِ عَلَى ٱلْبَنِينَ ﴿١٥٣﴾

155. Hvad fejler jer? Hvorledes dømmer I?

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾

156. Vil I da ikke tænke jer om?

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾

157. Eller har I en klar fuldmagt?

أَمْ لَكُمْ سُلْطَٰنٌ مُّبِينٌ ﴿١٥٦﴾

158. Så kom med jeres (åbenbarede) bog, om I taler sandt.

فَأْتُوا۟ بِكِتَٰبِكُمْ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿١٥٧﴾

159. Og de hævder et slægtskab mellem Ham og djinnerne. Men djinnerne ved visseligt, at de skal bringes frem (for dommen).

وَجَعَلُوا۟ بَيْنَهُۥ وَبَيْنَ ٱلْجِنَّةِ نَسَبًا ۚ وَلَقَدْ عَلِمَتِ
ٱلْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾

160. Priset være Allah og fri for enhver mangel og utilstrækkelighed. (Han er højt ophøjet) over det, de beskriver.

سُبْحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٥٩﴾

161. Men Allahs hengivne tjenere (beskriver Ham ikke sådan).

إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٠﴾

162. Men I og hvad I tilbeder

فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦١﴾

163. Kan ikke friste nogen mod Hans vilje,

مَآ أَنتُمْ عَلَيْهِ بِفَـٰتِنِينَ ﴿١٦٣﴾

164. Men kun den, der vil brænde i helvede.

إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ ٱلْجَحِيمِ ﴿١٦٤﴾

165. Men der er ikke nogen af os, som ikke har sin velkendte plads.

وَمَا مِنَّآ إِلَّا لَهُۥ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿١٦٥﴾

166. Og vi er visselig dem, der står opstillet i rækker [17]?

وَإِنَّا لَنَحْنُ ٱلصَّآفُّونَ ﴿١٦٦﴾

167. Og vi er visselig dem, der lovpriser (Allah).

وَإِنَّا لَنَحْنُ ٱلْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٧﴾

168. Men de (vantro) plejede at sige:

وَإِن كَانُوا۟ لَيَقُولُونَ ﴿١٦٨﴾

169. Hvis vi havde fået en formaning som de tidligere folk,

لَوْ أَنَّ عِندَنَا ذِكْرًا مِّنَ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٦٩﴾

170. Så ville vi sandelig have været Allahs hengivne tjenere.

لَكُنَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ ﴿١٧٠﴾

171. Men de har forkastet ham [nemlig: Muhammad], og de skal snart komme til at vide.

فَكَفَرُوا۟ بِهِۦ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧١﴾

172. Vort ord er visselig allerede nået til Vore tjenere, sendebudene [18],

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٢﴾

173. At de sandelig vil blive hjulpet (af Os),

إِنَّهُمْ لَهُمُ ٱلْمَنصُورُونَ ﴿١٧٣﴾

174. Og at det er Vores hær, som vil sejre.

وَإِنَّ جُندَنَا لَهُمُ ٱلْغَـٰلِبُونَ ﴿١٧٤﴾

175. Vend dig da fra dem til en tid.

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٥﴾

176. Og iagttag dem, for de vil snart få at se.

وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٦﴾

177. Er det Vores straf, de søger at fremskynde?

أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٧﴾

---

[17] 'De, som står i rækker' kan enten være de troende, som nævnes i begyndelsen af Sûren, eller det kan være de retfærdige, som er nævnt i Sûrens forløb. Det kan også være englene, som har deres fastsatte funktioner, og som aldrig svigter i udførelsen af deres gerning.

[18] En sand profets sag må sejre iflg. Allahs dekret, smlgn. 58:22, 14:14ff, 12:111, 40:52.

178. Men når den stiger ned midt på deres gårdsplads, vil det blive en ond morgen for dem, der blev advaret.

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٧﴾

179. Vend dig derfor fra dem til en tid.

وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٨﴾

180. Og iagttag (dem), for de vil snart få at se.

وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٩﴾

181. Ophøjet er din Herre over alle mangler og utilstrækkeligheder, magtens og ærens Herre, over (alt) det de beskriver (angående Hans væsen og egenskaber).

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾

182. Fred være med sendebudene,

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾

183. Og al pris tilkommer (alene) Allah, alverdens Herre.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

SÂD
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Sâd (Allah har talt sandhed). Ved Qur'ânen, fuld af formaning („dette er sandheden).

صٓ وَالْقُرْاٰنِ ذِي الذِّكْرِ ﴿٢﴾

3. Men nej, de vantro (befinder sig) i (en tilstand af falsk) stolthed og fjendskab.

بَلِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِيْ عِزَّةٍ وَّشِقَاقٍ ﴿٣﴾

4. Hvor mangen generation har Vi (ikke) tilintetgjort før dem? De råbte (om hjælp), men der var ikke tid til at flygte.

كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَّلَاتَ
حِيْنَ مَنَاصٍ ﴿٤﴾

5. Og de undrer sig over, at der er kommet en advarer til dem fra deres eget folk. De vantro siger: Denne (mand) er en troldmand, en løgner.

وَعَجِبُوْٓا اَنْ جَآءَهُمْ مُّنْذِرٌ مِّنْهُمْ وَقَالَ الْكٰفِرُوْنَ
هٰذَا سٰحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٥﴾

6. Har han gjort (alle) guderne til Een Gud? Dette er sandelig en forunderlig ting.

اَجَعَلَ الْاٰلِهَةَ اِلٰهًا وَّاحِدًا ۚ اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ
عُجَابٌ ﴿٦﴾

7. Deres ledere gik omkring (og sagde): Gå og hold fast ved jeres guder, thi dette er visselig noget, der ønskes [af Muhammad, eller: af os].

وَانْطَلَقَ الْمَلَاُ مِنْهُمْ اَنِ امْشُوْا وَاصْبِرُوْا عَلٰٓى
اٰلِهَتِكُمْ ۚ اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ يُّرَادُ ﴿٧﴾

8. Vi har ikke hørt om dette i den seneste religion. Det er kun noget opdigtet [1].

مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِي الْمِلَّةِ الْاٰخِرَةِ ۚ اِنْ هٰذَآ اِلَّا
اخْتِلَاقٌ ﴿٨﴾

9. Mon formaningen er åbenbaret til ham blandt os (alle)? Men nej, de

ءَاُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا ۭ بَلْ هُمْ فِيْ شَكٍّ

---

[1] De vantro henviser til kristendommen, der lærte, at Jesus var Guds søn og en af personerne i treenigheden.

(vantro) er i tvivl om Min formaning. De har endnu ikke smagt Min straf.

مِّن ذِكْرِي ۚ بَل لَّمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ ﴿٩﴾

10. Ejer de din Herres, den Almægtiges, den Gavmildes skatte af barmhjertighed?

أَمْ عِندَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ﴿١٠﴾

11. Eller ejer de herredømmet over himlene og jorden og hvad der er mellem dem? Så lad dem stige op (til himlen) med deres midler (for at afskære åbenbaringen).

أَمْ لَهُم مُّلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ
فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ﴿١١﴾

12. Hvilken hær af de sammensvorne vil (ikke) blive slået på flugt her [2]?

جُندٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ الْأَحْزَابِ ﴿١٢﴾

13. Noahs folk og `Âd og Farao, den store hærfører, forkastede (sendebudene) før dem.

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ
ذُو الْأَوْتَادِ ﴿١٣﴾

14. Og Thamûd og Lots folk og skovfolket. De var (tidligere) de sammensvorne [3].

وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ لْئَيْكَةِ ۚ أُولَٰئِكَ
الْأَحْزَابُ ﴿١٤﴾

15. Alle tilhobe forkastede de sendebudene, så Min gengældelse traf (dem) med rette.

إِن كُلٌّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ﴿١٥﴾

16. Og disse her venter kun på ét råb, og der er intet, som kan udsætte det.

وَمَا يَنظُرُ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهَا مِن فَوَاقٍ ﴿١٦﴾

17. De siger: Vor Herre, fremskynd for os vores del (af straffen) før regnskabets dag.

وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّل لَّنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾

18. Bær med tålmod, hvad de siger og husk Vor tjener David, den stærke, thi han vendte sig altid (til Gud).

اصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ ۖ
إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿١٨﴾

19. Vi underkastede visselig bjergene sammen med ham, de lovpriste ved aftenstide og solopgang.

إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَ
الْإِشْرَاقِ ﴿١٩﴾

---

[2] En profeti om de vantros nederlag ved Badr.

[3] *Ashâbul Aikah* (skovfolket = Midian) se 26:177-178.

20. Og (Vi underkastede også) fuglene, som var forsamlede. Alle vendte sig til Ham (i lydighed) [4].

وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً ۖ كُلٌّ لَّهُ أَوَّابٌ ﴿٢٠﴾

21. Vi styrkede hans rige og skænkede ham visdommen og en afgørende dom [eller: klar tale].

وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ
الْخِطَابِ ﴿٢١﴾

22. Mon fortællingen om de stridende har nået dig? Dengang de klatrede op til værelset?

وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ﴿٢٢﴾ نصف الحزب

23. Da de trådte frem for David, blev han angst for dem. De sagde: Frygt ikke. (Vi er) to stridende, hvoraf den ene har begået overgreb mod den anden. Døm du da mellem os i sandhed og begå intet uretfærdigt og led os til den rette vej.

إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُودَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ ۖ قَالُوا لَا تَخَفْ ۖ
خَصْمَانِ بَغَىٰ بَعْضُنَا عَلَىٰ بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا
بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٣﴾

24. Se, dette er min broder. Han havde 99 moderfår, og jeg havde (kun) ét moderfår. Så sagde han: Betro det til mig. Og han besejrede mig i ordstriden.

إِنَّ هَٰذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِيَ
نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي
فِي الْخِطَابِ ﴿٢٤﴾

25. (David) svarede: Han har visselig øvet uret imod dig ved at kræve dit moderfår (i tilgift) til sine (egne) moderfår. Mange forretningspartnere begår visselig overgreb mod hinanden, undtagen de, der tror og handler retfærdigt, men de er få. Men David mærkede, at Vi blot prøvede ham, så han bad sin Herre om beskyttelse og faldt ned (for Allah), idet han bøjede

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِ ۖ
وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ ۗ
وَظَنَّ دَاوُودُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا

[4] 'Bjergene' (v.19) og 'fuglene', se 21:80 og 34:11.

sig (i tilbedelse), og han vendte sig (til sin Herre) [5].

وَأَنَابَ ﴿٢٥﴾

26. Derfor beskyttede Vi ham i denne sag, thi han besad nærhed til Os og (fik) en god og skøn tilbagevenden (til Os).

فَغَفَرْنَا لَهُ ذَٰلِكَ ۖ وَإِنَّ لَهُ عِندَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ
مَآبٍ ﴿٢٦﴾

27. (Så sagde Vi til ham): O David, Vi har gjort dig til efterfølger og hersker på jorden [eller: i landet], døm derfor retfærdigt mellem mennesker og følg ikke det (onde) begær, så det fører dig bort fra Allahs vej: thi de, der farer vild fra Allahs vej, vil få en streng straf, fordi de glemte regnskabets dag.

يَٰدَاوُۥدُ إِنَّا جَعَلْنَٰكَ خَلِيفَةً فِى ٱلْأَرْضِ فَٱحْكُم
بَيْنَ ٱلنَّاسِ بِٱلْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ ٱلْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ
عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ ۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَضِلُّونَ عَن سَبِيلِ
ٱللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌۢ بِمَا نَسُوا۟ يَوْمَ ٱلْحِسَابِ ﴿٢٧﴾

28. Vi har ikke skabt himlene og jorden som et gøglespil [egt: til løgn]. Sådan er de vantros formodning. Men ve de vantro for ilden.

وَمَا خَلَقْنَا ٱلسَّمَآءَ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَٰطِلًا ۚ
ذَٰلِكَ ظَنُّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ۚ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا۟
مِنَ ٱلنَّارِ ﴿٢٨﴾

29. Skal Vi behandle dem, der tror og handler retfærdigt, som dem, der skaber ufred på jorden? Eller skal Vi behandle de retfærdige som synderne?

أَمْ نَجْعَلُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ كَٱلْمُفْسِدِينَ
فِى ٱلْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ ٱلْمُتَّقِينَ كَٱلْفُجَّارِ ﴿٢٩﴾

30. (Dette er) en Bog, som Vi har åbenbaret dig, fuld af velsignelser, for at de må overveje dens vers [egt: tegn], og for at de forstandige må tænke sig om.

كِتَٰبٌ أَنزَلْنَٰهُ إِلَيْكَ مُبَٰرَكٌ لِّيَدَّبَّرُوٓا۟ ءَايَٰتِهِۦ وَ
لِيَتَذَكَّرَ أُو۟لُوا۟ ٱلْأَلْبَٰبِ ﴿٣٠﴾

31. Og Vi skænkede David Salomon (som søn og efterfølger). En udmærket tjener, thi han vendte sig altid (til Gud).

وَوَهَبْنَا لِدَاوُۥدَ سُلَيْمَٰنَ ۚ نِعْمَ ٱلْعَبْدُ ۖ إِنَّهُۥٓ
أَوَّابٌ ﴿٣١﴾

32. Da de ædle, rapfodede heste blev stillet foran ham ved aften,

إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِٱلْعَشِىِّ ٱلصَّٰفِنَٰتُ ٱلْجِيَادُ ﴿٣٢﴾

[5] David opdagede, at det ikke var nogen virkelig sag, de to mænd, som sandsynligvis har villet myrde ham, her forelægger. I 'sagen' var der imidlertid en hentydning til Davids erobringer af naboområderne, og de to mænd har sandsynligvis tilhørt en af de undertvungne stammer. Qur'ânen giver absolut ikke nogen støtte til Bibelens beretning om, at David skulle have begået hor (2. Samuel 11:4-5).

33. Sagde han: Jeg elsker det smukke og dyrebare, fordi det minder mig om min Herre. (Så stor var hans kærlighed, at han sagde), når de var skjult bag sløret [måske af støv]:

فَقَالَ إِنِّيٓ أَحۡبَبۡتُ حُبَّ ٱلۡخَيۡرِ عَن ذِكۡرِ رَبِّي
حَتَّىٰ تَوَارَتۡ بِٱلۡحِجَابِ ٣٢

34. Bring dem tilbage til mig. Så begyndte han at klappe dem på ben og hals [6].

رُدُّوهَا عَلَيَّۖ فَطَفِقَ مَسۡحَۢا بِٱلسُّوقِ وَٱلۡأَعۡنَاقِ ٣٣

35. Og Vi prøvede visselig Salomon og anbragte på hans trone en (blot og bar) krop. Så vendte han sig (til Gud) [7].

وَلَقَدۡ فَتَنَّا سُلَيۡمَٰنَ وَأَلۡقَيۡنَا عَلَىٰ كُرۡسِيِّهِۦ
جَسَدٗا ثُمَّ أَنَابَ ٣٤

36. Han sagde: Min Herre, beskyt mig og skænk mig et rige, som ikke vil tilkomme nogen anden efter mig, thi Du er visselig den Gavmilde.

قَالَ رَبِّ ٱغۡفِرۡ لِي وَهَبۡ لِي مُلۡكٗا لَّا يَنۢبَغِي لِأَحَدٖ
مِّنۢ بَعۡدِيٓۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلۡوَهَّابُ ٣٥

37. Så underlagde Vi ham vinden, som på hans befaling blæste blidt, hvorhen han ønskede, den skulle gå [8].

فَسَخَّرۡنَا لَهُ ٱلرِّيحَ تَجۡرِي بِأَمۡرِهِۦ رُخَآءً حَيۡثُ
أَصَابَ ٣٦

38. Og modstanderne, alle bygningsmændene og dykkerne

وَٱلشَّيَٰطِينَ كُلَّ بَنَّآءٖ وَغَوَّاصٖ ٣٧

39. Og andre, bundet sammen i lænker [9].

وَءَاخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي ٱلۡأَصۡفَادِ ٣٨

40. Dette er Vores gave. Skænk derfor nådigt, eller tilbagehold (af den) uden regnskab.

هَٰذَا عَطَآؤُنَا فَٱمۡنُنۡ أَوۡ أَمۡسِكۡ بِغَيۡرِ حِسَابٖ ٣٩

---

[6] *Mash* betyder: 'at berøre, at stryge, at klappe, kærtegne'; det kan ikke betyde: at slå ihjel. Historien om, at Salomon slog hestene ihjel, fordi hans kærlighed til dem lod ham glemme aftenbønnen, finder ingen støtte i teksten.

[7] Smlgn. 34:15. Begge steder hentydes formentlig enten til Rehabeam, hans værdiløse efterfølger, eller Jeroboam, som rejste oprør mod Salomon.

[8] Se 34:13.

[9] Se 21:83 og 34:13-14 og smlgn. 2.Krønikebog 2:1-2.

41. Og han havde visselig nærhed til Os og (fik) en skøn tilbagevenden (til Gud).

وَإِنَّ لَهُ عِندَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَـَٔابٍ ﴿٤١﴾

42. Og ihukom Vor tjener Job, da han påkaldte sin Herre: Satan har ramt mig med udmattelse og pine [10].

وَاذْكُرْ عَبْدَنَآ أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُۥٓ أَنِّى مَسَّنِىَ
الشَّيْطَـٰنُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ﴿٤٢﴾

43. (Vi sagde til ham): Anspor (dit ridedyr) med din fod [eller: stamp i jorden]. Her er køligt vand til vask og til drikke.

ارْكُضْ بِرِجْلِكَ هَـٰذَا مُغْتَسَلٌۢ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٣﴾

44. Og Vi gav ham hans familie (tilbage), og lige så mange til, som en barmhjertighed fra Os og en formaning for de forstandige.

وَوَهَبْنَا لَهُۥٓ أَهْلَهُۥ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنَّا
وَذِكْرَىٰ لِأُولِى الْأَلْبَـٰبِ ﴿٤٤﴾

45. (Og Vi sagde videre): Tag i din hånd et bundt tørre grene og slå dermed og bryd ikke din ed. Vi fandt sandelig, at han var tålmodig og udholdende. En udmærket tjener, thi han vendte sig altid (til Gud) [11].

وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِب بِّهِۦ وَلَا تَحْنَثْ
إِنَّا وَجَدْنَـٰهُ صَابِرًا نِّعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُۥٓ أَوَّابٌ ﴿٤٥﴾

46. Og ihukom Vore tjenere Abraham, Isak og Jakob, mænd med styrke og indsigt.

وَاذْكُرْ عِبَـٰدَنَآ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْحَـٰقَ وَيَعْقُوبَ أُولِى
الْأَيْدِى وَالْأَبْصَـٰرِ ﴿٤٦﴾

47. Vi udvalgte dem visseligt i særdelseshed for at formane om (det kommende livs) bolig.

إِنَّآ أَخْلَصْنَـٰهُم بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ﴿٤٧﴾

48. Og sandelig var de hos Os blandt de udvalgte, de bedste.

وَإِنَّهُمْ عِندَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ﴿٤٨﴾

[10] Se 21:84. Måske levede Job i et land, hvor herskeren var en tyrannisk afgudsdyrker (sjaitân). Eller sjaitân betyder ifølge arabisk sprogbrug: ørkenens satan, nemlig: tørst.

[11] Job skulle ikke være streng, når han straffede, enten det nu var hans familie, der havde skyld i hans adskillelse fra dem, eller det var hans polyteistiske fjender. Derfor skulle han kun straffe med et ris. I Jobs adskillelse fra sit folk, hans endelige tilbagevenden og hans mildhed mod fjenderne kan der være en hentydning til Profetens egen skæbne.

49. Og ihukom (også) Ismael, Elisa og Dhul-Kifl. Alle hørte de til de bedste [12].

وَاذْكُرْ إِسْمَٰعِيلَ وَٱلْيَسَعَ وَذَا ٱلْكِفْلِ ۖ وَكُلٌّ مِّنَ
ٱلْأَخْيَارِ ﴿٤٨﴾

50. Dette er en formaning, og de retfærdige vil få en smuk tilbagevenden (til Os).

هَٰذَا ذِكْرٌ ۚ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَـَٔابٍ ﴿٤٩﴾

51. Til evighedens haver, hvis døre skal åbnes for dem.

جَنَّٰتِ عَدْنٍ مُّفَتَّحَةً لَّهُمُ ٱلْأَبْوَٰبُ ﴿٥٠﴾

52. I dem skal de læne sig tilbage, og der skal de råbe på megen frugt og drikke.

مُتَّكِـِٔينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَٰكِهَةٍ كَثِيرَةٍ
وَشَرَابٍ ﴿٥١﴾

53. Og hos dem skal der være (kvinder) med tilbageholdt blik, jævnaldrende.

وَعِندَهُمْ قَٰصِرَٰتُ ٱلطَّرْفِ أَتْرَابٌ ﴿٥٢﴾

54. (Og det skal siges): Dette er, hvad der er lovet jer til regnskabets dag.

هَٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ ٱلْحِسَابِ ﴿٥٣﴾

55. (De skal svare): Sandelig, dette er vores forsyning, som aldrig vil udtømmes.

إِنَّ هَٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُۥ مِن نَّفَادٍ ﴿٥٤﴾

56. Sådan vil det være, men overtræderne vil visselig få en ond tilbagevenden

هَٰذَا ۚ وَإِنَّ لِلطَّٰغِينَ لَشَرَّ مَـَٔابٍ ﴿٥٥﴾

57. Til helvede, som de skal brænde i. Og et slet hvilested er det.

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ ٱلْمِهَادُ ﴿٥٦﴾

58. Sådan vil det være. Lad dem så smage det. Kogende vand og bitterkolde, stinkende drikke.

هَٰذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ ﴿٥٧﴾

59. Og andet lignende af samme slags - i par.

وَءَاخَرُ مِن شَكْلِهِۦٓ أَزْوَٰجٌ ﴿٥٨﴾

60. Dette er en flok, som skubber sig af sted sammen med jer, (I vantroens anførere). Ingen velkomst for dem, thi de skal brænde i ilden.

هَٰذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ ۖ لَا مَرْحَبًۢا بِهِمْ ۚ إِنَّهُمْ
صَالُوا۟ ٱلنَّارِ ﴿٥٩﴾

[12] Om Elisa, se 6:87. Om Dhul-Kifl, se 21:86 og om Ismael, se 2:126.

61. De vil sige: Nej, til jer (er der) intet velkommen. (Det var) jer, som forberedte dette til os. Hvilket ondt sted!

قَالُوا بَلْ أَنتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ أَنتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٦١﴾

62. De vil (også) sige: Vor Herre, giv dobbelt straf i ilden til dem, som forberedte dette for os [eller: som gik i forvejen for os, d.v.s. førte os til dette].

قَالُوا رَبَّنَا مَن قَدَّمَ لَنَا هَٰذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿٦٢﴾

63. Og de vil sige: Hvad er der i vejen med os, siden vi ikke ser de mænd, som vi regnede for de ringeste?

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَىٰ رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُم مِّنَ الْأَشْرَارِ ﴿٦٣﴾

64. Er det fordi vi drev spot med dem, eller er vore øjne gået fejl af dem?

أَتَّخَذْنَٰهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ الْأَبْصَارُ ﴿٦٤﴾

65. Dette er visselig virkelighed: den gensidige strid mellem ildens beboere.

إِنَّ ذَٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ ﴿٦٥﴾

66. Sig: Jeg er blot en advarer, og der er ingen gud undtagen Allah, den Ene, den Almægtige,

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٦﴾

67. Herre over himlene og jorden og hvad der er imellem dem, den Højlovede, den Tilgivende.

رَبُّ السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٦٧﴾

68. Sig: Dette er en mægtig profeti,

قُلْ هُوَ نَبَؤٌا عَظِيمٌ ﴿٦٨﴾

69. Som I vender jer bort fra.

أَنتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٩﴾

70. Jeg havde ikke nogen viden om den ophøjede forsamling, da den stredes indbyrdes (om sagen) [13].

مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَإِ الْأَعْلَىٰ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٧٠﴾

71. Det er alene åbenbaret mig, at jeg blot er en åbenlys advarer.

إِن يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٧١﴾

---

[13] 'Den ophøjede forsamling' kan være Gud, som afslører Sin hensigt, nemlig at oprejse en profet, til englene, som har forskellige hverv at udføre i forbindelse med en profets sendelse, f.eks. at forberede hjerterne, at overbringe budskab og at beskytte det åbenbarede mod forvanskning.

Der kan også være tale om Rådet i Makka, der lagde planer mod Muhammad, som han intet kunne vide om, men som Gud gav ham underretning om gennem åbenbaringen, jvf. hele denne Sûra, v.12, profetien om sejren, derefter grundlæggelsen af herredømmet (Davids rige) og etableringen af kalifatet (v.31 ff.). Derefter forfaldstiden (v.35). Sammenlign også her, hvad Job-fortællingen indeholder om Profetens egen skæbne (se v.45, noten).

72. (Husk) da din Herre sagde til englene: Jeg vil skabe et menneske af ler.

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَٰٓئِكَةِ إِنِّي خَٰلِقٌۢ بَشَرًا مِّن طِينٍ ﴿٧١﴾

73. Når Jeg så har fuldkommet det og indblæst det af Min ånd [åbenbaring], fald da ned i underkastelse for det.

فَإِذَا سَوَّيْتُهُۥ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا۟ لَهُۥ سَٰجِدِينَ ﴿٧٢﴾

74. Da underkastede englene sig alle tilhobe,

فَسَجَدَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾

75. Men Iblîs (gjorde det) ikke. Han var hovmodig og var en af de vantro.

إِلَّآ إِبْلِيسَ ٱسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٧٤﴾

76. (Allah) sagde: O Iblîs, hvad har hindret dig i at underkaste dig det, Jeg har skabt med Mine hænder. Er du stolt, eller er du en af dem, der ophøjer sig (med urette)?

قَالَ يَٰٓإِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَن تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ ۖ أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنتَ مِنَ ٱلْعَالِينَ ﴿٧٥﴾

77. Han sagde: Jeg er bedre end han. Du skabte mig af ild, medens Du skabte ham af ler [14].

قَالَ أَنَا۠ خَيْرٌ مِّنْهُ ۖ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُۥ مِن طِينٍ ﴿٧٦﴾

78. (Allah) sagde: Gå bort herfra, thi du er visselig forkastet.

قَالَ فَٱخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٧٧﴾

79. Og Min forbandelse skal være over dig til dommens dag.

وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِيٓ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلدِّينِ ﴿٧٨﴾

80. Han svarede: Min Herre, giv mig da udsættelse indtil den dag, de skal oprejses.

قَالَ رَبِّ فَأَنظِرْنِيٓ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٧٩﴾

81. (Allah) svarede: Sandelig, du har fået udsættelse

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ ٱلْمُنظَرِينَ ﴿٨٠﴾

82. Indtil det velkendte tidspunkts dag.

إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْوَقْتِ ٱلْمَعْلُومِ ﴿٨١﴾

[14] Smlgn. 7:13, 15:28, 55:16. Adams skabelse står her som billede på hvad der sker, når en profet oprejses. Iblîs er på denne måde ærkemodstanderen. 'Den dag, de oprejses' (v.80) er så ikke opstandelsens dag, men tidspunktet for menneskets åndelige genfødsel, se også 15:37.

83. Han svarede: Så vil jeg da ved Din magt vildlede dem alle

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾

84. Undtagen Dine hengivne tjenere iblandt dem.

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٨٣﴾

85. (Gud) sagde: Det er da sandheden, og sandheden taler Jeg:

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ ﴿٨٤﴾

86. Jeg vil visselig fylde helvede med dig og dem. der iblandt dem følger dig. alle tilhobe.

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾

87. Sig (til dem, Muhammad): Jeg beder jer ikke om nogen belønning derfor. og jeg er ikke en af dem, der forstiller sig.

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ﴿٨٦﴾

88. Dette er kun en formaning for alverden,

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾

89. Og I skal høre nyt om det efter en kort tid.

وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٨﴾ ع ٥ ٣ ١٣

AL-ZUMAR

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Åbenbaringen af denne (fuldkomne) Bog er fra Allah, den Almægtige, den Alvise.

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ②

3. Vi har visselig åbenbaret dig Bogen med sandheden. Tilbed derfor Allah, idet du er Ham (alene) hengiven i lydighed.

إِنَّآ أَنْزَلْنَآ إِلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللّٰهَ مُخْلِصًا
لَّهُ الدِّيْنَ ③

4. Hengiven lydighed tilkommer sandelig Allah (alene). Men de, der tager sig beskyttere ved siden af Ham, (siger): Vi tilbeder dem kun, for at de kan bringe os nærmere til Allah. Sandelig, Allah vil dømme imellem dem i alt, hvad de end er uenige om. Sandelig, Allah retleder ikke den, som er en løgner (og) en utaknemmelig.

أَلَا لِلّٰهِ الدِّيْنُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ
دُوْنِهٖٓ أَوْلِيَآءَ ۘ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُوْنَآ إِلَى ربع
اللّٰهِ زُلْفٰى ۗ إِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِيْ مَا هُمْ فِيْهِ
يَخْتَلِفُوْنَ ۗ إِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِيْ مَنْ هُوَ كٰذِبٌ
كَفَّارٌ ④

5. Om Allah havde ønsket at antage Sig en søn, ville Han visselig have udvalgt den, der behagede Ham, af dem, Han havde skabt. Han er fri for alle mangler og utilstrækkeligheder. Han er Allah, den Eneste, den Almægtige.

لَوْ أَرَادَ اللّٰهُ أَنْ يَّتَّخِذَ وَلَدًا لَّاصْطَفٰى مِمَّا يَخْلُقُ
مَا يَشَآءُ ۙ سُبْحٰنَهٗ ۗ هُوَ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ⑤

6. Han har skabt himlene og jorden i overensstemmelse med visdom og sandhed. Han lader natten tildække dagen, og Han lader dagen tildække natten, og Han har tvunget solen og månen i tjeneste: hver (af dem) løber til en bestemt tid. Sandelig, Han er den Almægtige, den Store Tilgiver.

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ يُكَوِّرُ الَّيْلَ عَلَى
النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَ
الْقَمَرَ ۗ كُلٌّ يَّجْرِيْ لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ أَلَا هُوَ الْعَزِيْزُ
الْغَفَّارُ ⑥

7. Han har skabt jer af én sjæl, og derpå har Han af den skabt dens mage. Og Han har sendt ned til jer otte i par af kvæget. Han skaber jer i jeres mødres liv, skabelse efter skabelse i trefoldigt mørke. Således er Allah, jeres Herre. Han (alene) har magten, der er ingen gud undtagen Ham. Hvor er I bortvendte (fra Gud) [1]?

خَلَقَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا
وَأَنزَلَ لَكُم مِّنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقُكُمْ
فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّن بَعْدِ خَلْقٍ فِي
ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَٰهَ
إِلَّا هُوَ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ ۝٦

8. Hvis I er vantro, så (skal I vide), at Allah visselig er Uafhængig af jer. Men Han er ikke tilfreds med vantro [eller: utaknemmelighed] hos Sine tjenere. Men hvis I er taknemmelige, er Han tilfreds med jer. Ingen bebyrdet sjæl skal bære en andens byrde. Så skal I vende tilbage til jeres Herre, og Han skal fortælle jer, hvad I plejede at øve; thi Han kender alt, som er i hjerterne.

إِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ
الْكُفْرَ وَإِن تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم
بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝٧

9. Når noget ondt rammer mennesket, påkalder det sin Herre, idet det vender sig til Ham (alene). Men når Han så skænker det nåde fra Sig, glemmer det, hvad det plejede at bede om før, og sætter ligemænd op ved siden af Allah, for at det kan lede (andre) vild fra Hans vej. Sig: Forlyst dig i din vantro en kort tid; thi du hører til ildens beboere.

وَإِذَا مَسَّ الْإِنسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ
ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو
إِلَيْهِ مِن قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَندَادًا لِّيُضِلَّ عَن
سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ
النَّارِ ۝٨

10. Er den, som står længe og lydigt (i bøn) i nattens timer, idet han kaster sig ned og står opret og frygter det kommende (liv) og håber på sin Herres barmhjertighed, (lig den, som er uly-

أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ
الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي
الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ

[1] Smlgn. 4:2, 7:190, 16:73, 30:22. *Anzala:* 'sendte ned', betyder 1) *awhâ:* åbenbarede - eller 2) *a'tâ:* skænkede. De 'otte i par' er gedens, fårets, kamelens og oksens par (6:144-145). Det 'trefoldige mørke' hentyder måske til fostrets fysiologiske placering under 3 lag, eller til 3 led i dets udvikling: *nutfah, 'alaqah* og *mudhghah* (22:6, se også de 3 vers 86:7-8, 3:7 og 16:79). Hentydningen kan også være til de 3 kritiske perioder under svangerskabet: 1) fra 2.-3. måned, 2) fra 3.-5. måned og 3) beg. af 8. måned.

أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿٩﴾ ع

dig)? Sig: Mon de, der er vidende, og de, der er uvidende, står lige? Sandelig, kun de forstandige vil tænke sig om.

قُلْ يٰعِبَادِ الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ ۚ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا
فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۗ وَأَرْضُ اللّٰهِ وَاسِعَةٌ ۗ
إِنَّمَا يُوَفَّى الصّٰبِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾

11. Sig: I, Mine tjenere, som tror, tag jeres Herre til skjold og værge. De, som handler godt, vil modtage godt i denne verden. Allahs jord er udstrakt. Sandelig, de udholdende og standhaftige vil få deres løn uden regnskab [2].

قُلْ إِنِّيٓ أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَّهُ الدِّينَ ﴿١١﴾

12. Sig: Jeg har visselig fået befaling om at tilbede Allah, i hengiven lydighed mod Ham (alene),

وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٢﴾

13. Og jeg har fået befaling om at være den første af dem, der underkaster sig (Hans åbenbarede vilje).

قُلْ إِنِّيٓ أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ
عَظِيمٍ ﴿١٣﴾

14. Sig: Hvis jeg var ulydig mod min Herre, så ville jeg sandelig frygte en voldsom dags straf.

قُلِ اللّٰهَ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَّهُ دِينِي ﴿١٤﴾

15. Sig: Allah tilbeder jeg, idet min lydighed alene gælder Ham.

فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِّنْ دُونِهِ ۗ قُلْ إِنَّ الْخٰسِرِينَ
الَّذِينَ خَسِرُوٓا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ
أَلَا ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١٥﴾

16. Tilbed da, hvad I vil, ved siden af Ham. (Men) sig (til dem, der gør det): Taberne er visselig dem, der mister sig selv og deres familie på opstandelsens dag. Mon det ikke er det (mest) åbenbare tab?

لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ
ظُلَلٌ ۗ ذٰلِكَ يُخَوِّفُ اللّٰهُ بِهِ عِبَادَهُ ۚ يٰعِبَادِ فَاتَّقُونِ ﴿١٦﴾

17. Over dem vil der være dækkener af ild og under dem (andre) dækkener. Hermed advarer Allah Sine tjenere, (idet Han siger): O Mine tjenere, tag Mig til Beskytter.

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطّٰغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوٓا

18. Men til dem, der vender sig bort fra tilbedelsen af overtræderne [eller:

[2] I dette vers synes der at være en klar hentydning til dem, der senere måtte udvandre for deres tros skyld, idet der siges, at de, som ikke kan handle godt, skal vide, at Allahs jord er udstrakt, således at der er andre steder, hvor der ikke lægges hindringer i vejen for gode handlinger.

de falske guder], og vender sig til Allah, lyder der glædeligt nyt. Forkynd da glædeligt nyt for Mine tjenere,

إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ ۚ فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٨﴾

19. Som lytter til ordet og følger det bedste af det. Disse er det, som Allah har retledet. Og disse er det, som er de forstandige [3].

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ۚ أُولَٰئِكَ
الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿١٩﴾

20. Mon den, over hvem straffedommen med rette er faldet, (kan være lig den, der frelses)? Mon du kan frelse den, der er i ilden?

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنْقِذُ
مَنْ فِي النَّارِ ﴿٢٠﴾

21. Men de, der tager deres Herre til Beskytter, vil få højgemakker (at bo i), over hvilke der er bygget (andre) højgemakker, og under dem strømmer floderne. (Dette er) Allahs løfte, (og) Allah bryder ikke forjættelsen.

لَٰكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِنْ فَوْقِهَا
غُرَفٌ مَبْنِيَّةٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ وَعْدَ
اللَّهِ ۖ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ ﴿٢١﴾

22. Har du ikke set, at Allah sender vand ned fra himmelen og lader det strømme som kilder i jorden og så derved frembringer planter, som veksler i farve. Så visner de, og du ser dem gule, og derpå gør Han dem til knækket strå. Sandelig, heri er der en formaning for de forstandige.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ
يَنَابِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا
أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ
حُطَامًا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٢٢﴾ ربع

23. Er da den, hvis bryst Allah har åbnet for Islâm, så han følger et lys fra sin Herre (lig den forhærdede)? Ve da dem, hvis hjerter er forhærdede mod Allahs ihukommelse. Sådanne befinder sig i åbenlys vildfarelse.

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ
مِنْ رَبِّهِ ۚ فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ ۚ
أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٣﴾

24. Allah har åbenbaret det bedste og skønneste ord, en Bog, (hvis vers er) i indbyrdes overensstemmelse og gentaget (i skiftende form), ved hvis (forelæsning) huden trækker sig sam-

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانِيَ
تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ

[3] At 'følge det bedste' betyder enten a) at følge buddene og holde sig fra det forbudte eller b) at følge den bedste af to gode muligheder.

men hos dem, der frygter deres Herre. Men så blødgøres deres hud og deres hjerter (og tilskyndes) til Allahs ihukommelse. Dette er Allahs retledning, hvormed Han retleder, hvem Han vil. Og den, som Allah efterlader i vildfarelse, vil ikke finde nogen fører.

جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُدَى
اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ
فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾

25. Er da den, som beskytter sit ansigt [eller: sin sjæl] mod den onde straf på opstandelsens dag (lig den ubeskyttede)? Og det skal siges til de uretfærdige: Smag (straffen for) hvad I plejede at erhverve jer [4].

أَفَمَنْ يَتَّقِي بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ
وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٢٥﴾

26. De tidligere forkastede (også Vore sendebud), og så kom straffen til dem fra en kant, de ikke havde ventet.

كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ
مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

27. Så lod Allah dem smage skændsel i dette liv, men det kommende (liv)s straf er visselig strengere, hvis de bare vidste (det).

فَأَذَاقَهُمُ اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَ
لَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ ۚ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾

28. Vi har visselig i denne Qur'ân præget enhver slags lignelse for menneskene, for at de måske kan tænke sig om.

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِنْ
كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٨﴾

29. (Vi har åbenbaret den som) en arabisk Qur'ân uden afvigelse fra sandhed og retfærdighed, for at de måske kan blive retfærdige [5].

قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٢٩﴾

30. Allah præger en lignelse om en mand, der tilhører stridende partnere og en (anden) mand, som helt og fuldstændigt tilhører én mand. Mon de to er lige i henseende til (deres)

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ
وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا ۚ الْحَمْدُ

---

[4] Nogle oversætter: 'den, der kun har sit ansigt til at beskytte sig mod etc.' Men se parallellerne i vv.23, 20 og 10. Man må fuldende ellipsen så naturligt som muligt, og modsætningen er her ml. de beskyttede og de uretfærdige.

[5] Se 12:3. Vi kunne også have oversat: 'en klar og veltalende Qur'ân'.

situation? Al pris tilkommer (alene) Allah. Men nej, de fleste af dem ved ikke besked.

لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾

31. Du vil visselig dø, og de skal også dø.

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُم مَّيِّتُونَ ﴿٣٠﴾

32. Og så skal I visselig strides indbyrdes for jeres Herre på opstandelsens dag.

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِندَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٣١﴾

[24. del]

33. Hvem er da uretfærdigere end den, der lyver mod sin Herre og (den, der) forkaster sandheden, når den kommer til ham? Er der mon ikke en bolig for de vantro i helvede?

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ
بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ ۚ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
لِّلْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾

34. Men den, der bringer sandheden og (den, der) bekræfter den, er retfærdig.

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ ۙ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُتَّقُونَ ﴿٣٣﴾

35. De vil få (alt), hvad de ønsker, hos deres Herre. Sådan er de godgørendes belønning.

لَهُم مَّا يَشَاءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ ۚ ذَٰلِكَ جَزَاءُ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٤﴾

36. Så at Allah kan fjerne det onde [eller: værste], som de har øvet, fra dem og give dem deres belønning for det bedste af det, de plejede at gøre.

لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ
أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾

37. Er Allah ikke tilstrækkelig for Sin tjener? Men de søger at skræmme dig med dem, (de sætter) ved siden af Ham. Den, Allah dømmer som vildfarende, vil ikke finde nogen fører.

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ ۖ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ
مِن دُونِهِ ۚ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٦﴾

38. Og ingen vil kunne lede den vild, som Allah retleder. Er Allah ikke den Almægtige, gengældelsens Herre?

وَمَن يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن مُّضِلٍّ ۗ أَلَيْسَ
اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انتِقَامٍ ﴿٣٧﴾

39. Hvis du spørger dem: Hvem har skabt himlene og jorden? vil de visselig svare: Allah. Sig: Hvad mener I? Hvis Allah ønsker at tilføje mig skade, kan da de, som I anråber ved siden af

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۚ قُلْ أَفَرَأَيْتُم مَّا تَدْعُونَ مِن دُونِ

Allah, fjerne den skade, Han tilføjer? Eller om Han ønsker (at vise) mig barmhjertighed, kan de så tilbageholde Hans barmhjertighed? Sig: Allah er nok for mig. De, der vil sætte (deres) lid (til nogen), sætter deres lid til Ham.

اللهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَٰشِفَٰتُ
ضُرِّهِۦٓ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَٰتُ رَحْمَتِهِۦ
قُلْ حَسْبِيَ اللهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٨﴾

40. Sig: Mit folk, arbejd på jeres sted. Se, jeg arbejder (også). Snart vil I så vide besked [6].

قُلْ يَٰقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ
تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

41. (Om) over hvem en straf, der vil nedværdige ham, vil komme, og på hvem en varig straf vil stige ned.

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
مُقِيمٌ ﴿٤٠﴾

42. Vi har visselig åbenbaret dig den (fuldkomne) Bog med sandheden for menneskeheden. Den, der da antager sig retledningen, (gør det) til eget bedste. Men den, der farer vild, farer kun vild til egen skade. Og du er ikke vogter over dem.

إِنَّا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَٰبَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ
اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِۦ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا
وَمَآ أَنتَ عَلَيْهِم بِوَكِيلٍ ﴿٤١﴾

43. Allah tager sjælene bort ved deres død, og dem, der ikke dør, i deres søvn. Så beholder Han dem, som Han har bestemt døden over, og sender de andre tilbage til en fastsat tid. I dette er der visselig tegn for et folk, som tænker sig om [7].

اللهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ
فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ
وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰٓ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾

44. Har de taget sig forbedere ved siden af Allah? Sig: Også selv om de ikke har magt over noget og ikke forstår?

أَمِ اتَّخَذُوا مِن دُونِ اللهِ شُفَعَآءَ قُلْ أَوَلَوْ كَانُوا
لَا يَمْلِكُونَ شَيْـًٔا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾

45. Sig: Al forbøn er alene Allahs. Hans er herredømmet over himlene og

قُل لِّلَّهِ الشَّفَٰعَةُ جَمِيعًا لَّهُۥ مُلْكُ السَّمَٰوَٰتِ وَ

[6] I st. f. 'sted' kan der også oversættes: 'rang, storhed, magt', hvis vi afleder af roden *makana* i st. f. af roden *kana*.

[7] Dette vers kan ikke begrunde Jesu optagelse i himlen, for hvis han var levende, blev hans sjæl sendt tilbage til den fastsatte tid (til hans naturlige død). Og beholdt Gud hans sjæl, var han død. I begge tilfælde ville hans krop være blevet efterladt på jorden.

jorden. Derpå skal I vende tilbage til Ham [8].

ٱلْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ٤٤

46. Når Allah alene nævnes, så trækker hjerterne sig sammen på dem, der ikke tror på det hinsides. Men når de, der (fejlagtig sættes) ved siden af Ham nævnes, fryder de sig.

وَإِذَا ذُكِرَ ٱللَّهُ وَحْدَهُ ٱشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ ٱلَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ ٱلَّذِينَ مِن دُونِهِۦٓ
إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ٤٥

47. Sig: O Allah, himlenes og jordens Skaber. Du, som kender det usynlige og det åbenbare, Du vil (alene) dømme mellem Dine tjenere i (alt) det, de er uenige om.

قُلِ ٱللَّهُمَّ فَاطِرَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ عَٰلِمَ ٱلْغَيْبِ
وَٱلشَّهَٰدَةِ أَنتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِى مَا كَانُوا۟
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ٤٦

48. Og selv om alt på jorden og dets lige lagt dertil tilhørte de uretfærdige, ville de visselig søge at løskøbe sig dermed fra den slemme straf på opstandelsens dag. Men fra Allah skal dét komme til dem, som de aldrig regnede med.

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ مَا فِى ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُۥ
مَعَهُۥ لَٱفْتَدَوْا۟ بِهِۦ مِن سُوٓءِ ٱلْعَذَابِ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ
وَبَدَا لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا۟ يَحْتَسِبُونَ ٤٧

49. Og de onde ting, som de har øvet, skal vise sig for dem, og det, de plejede at drive spot med, skal omringe dem.

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُوا۟ وَحَاقَ بِهِم مَّا
كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ٤٨

50. Når noget ondt træffer mennesket, påkalder det Os. Men når Vi skænker det noget nådigt fra Os, siger det: Jeg har udelukkende fået dette på grund af (min) viden. Men nej, det er en prøvelse, og dog ved de fleste af dem (det) ikke.

فَإِذَا مَسَّ ٱلْإِنسَٰنَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَٰهُ
نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَآ أُوتِيتُهُۥ عَلَىٰ عِلْمٍۭ بَلْ
هِىَ فِتْنَةٌ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٤٩

51. De, der var før dem, sagde det samme, og dog gavnede det, de havde erhvervet sig, dem intet.

قَدْ قَالَهَا ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَمَآ أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا
كَانُوا۟ يَكْسِبُونَ ٥٠

52. Men de onde ting, som de havde erhvervet sig, ramte dem. Og de onde ting, som de har erhvervet, vil også

فَأَصَابَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُوا۟ وَٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ مِنْ

[8] Se 2:256. Kun den, Allah giver tilladelsen, kan gå i forbøn.

snart ramme disse her. De vil ikke kunne undslippe (Vores straf).

هَٰؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٢﴾

53. Vidste de mon ikke, at Allah giver rigelig forsyning til hvem Han vil og indskrænker den (for hvem Han vil). Sandelig, heri er der visselig tegn for et troende folk.

أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٣﴾

54. Sig: O Mine tjenere, som har begået overtrædelser mod sig selv, fortvivl ikke om Allahs barmhjertighed; thi Allah tilgiver alle synder tilhobe. Han er den Tilgivende, den Barmhjertige [9].

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا ۚ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾

55. Og vend jer til jeres Herre og underkast jer Ham, førend straffen kommer til jer, for så vil I ikke få hjælp.

وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ ﴿٥٥﴾

56. Og følg det bedste af det, der er åbenbaret jer fra jeres Herre, førend straffen pludselig kommer til jer, uden at I opdager det,

وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾

57. For at ingen sjæl skal sige: O, jeg sørger over, hvad jeg har forsømt, hvad Allah angår. Jeg var sandelig blandt dem, der spottede.

أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّاخِرِينَ ﴿٥٧﴾

58. Eller for at den ikke skulle sige: Hvis Allah bare havde retledet mig, så ville jeg visselig have været blandt de retfærdige.

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٨﴾

59. Eller (for at den ikke) skulle sige, når den ser straffen: Gid jeg kunne vende tilbage (til denne verden), så ville jeg være blandt dem, der handler godt.

أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٩﴾

[9] Sluttelig vil Allah tilgive alle synder, og helvede vil være tømt, og 'dets porte slå mod hinanden'. Se v.45 om Allahs forbøn. Profeten har sagt: 'Gud vil til sidst (efter englenes og profeternes forbøn) tage en håndfuld mennesker ud af helvede - mennesker, der aldrig har gjort noget godt.' Hvor meget Allahs håndfuld er, kan ses i v.68.

60. Men nej. Mine tegn er allerede kommet til dig, men du forkastede dem. Du var hovmodig, og du hørte til de vantro.

بَلَىٰ قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٠﴾

61. Og på opstandelsens dag vil du se dem, der løj mod Allah, med sorte ansigter. Mon der ikke er en bolig for de hoffærdige i helvede?

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ ۚ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦١﴾

62. Men Allah vil redde de retfærdige (og føre dem) til et sted, der vil byde dem sikkerhed og tilflugt: intet ondt skal ramme dem, og de skal ikke sørge.

وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾

63. Allah er alle tings Skaber, og Han er Vogter over alle ting.

اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٣﴾

64. Hans er himlenes og jordens nøgler, men de, der forkaster Allahs tegn, er taberne.

لَّهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٤﴾

65. Sig: Byder I mig at tilbede andre end Allah, I uvidende?

قُلْ أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونِّي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿٦٥﴾

66. Når det visselig er åbenbaret til dig og dem før dig: Hvis du giver Mig partnere, så vil dit værk visselig mislykkes, og du vil sandelig høre til taberne.

وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٦﴾

67. Nej, tilbed Allah og vær blandt de taknemmelige.

بَلِ اللَّهَ فَاعْبُدْ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٧﴾

68. Men de (vantro) bedømmer ikke Allah efter Hans fortjeneste: hele jorden vil være i hans greb på opstandelsens dag, og himlene vil være rullet sammen i Hans højre. Han er fri for mangler og højt ophøjet over (alt) det, de sætter ved siden af (Ham).

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ ۚ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾

69. Og der skal blæses i basunen, og alle i himlene og på jorden - undtagen dem Allah vil - skal blive

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَن شَاءَ اللَّهُ ۖ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ

afmægtige. Derpå skal der blæses i den en anden gang, og så vil de stå oprejst og se til.

فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿٦٩﴾

70. Og jorden skal stråle med sin Herres lys, og bogen skal anbringes (over for dem), og profeterne og vidnerne skal bringes hid, og der skal træffes afgørelse mellem dem i sandhed.Der skal ikke øves uret imod dem [10].

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتٰبُ وَ
جِائْءَ بِالنَّبِيّٖنَ وَالشُّهَدَآءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا
يُظْلَمُونَ ﴿٧٠﴾

71. Og enhver sjæl skal gengældes med det, den har gjort. Og Han ved bedst, hvad de gør.

وَ وُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ
ع أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾

72. Og de vantro skal drives til helvede i grupper, indtil dets porte, når de når til det, skal åbnes, og dets vogtere skal sige til dem: Kom der ikke til jer sendebud fra jeres eget folk, som forelæste jer jeres Herres tegn og advarede jer mod mødet med denne jeres dag. De vil svare: Jo! Men straffedommen vil med rette være fældet over de vantro.

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوٓا إِلٰى جَهَنَّمَ زُمَرًا حَتّٰٓى إِذَا
جَآءُوهَا فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَآ أَلَمْ
يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ اٰيٰتِ رَبِّكُمْ
وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا قَالُوا بَلٰى وَلٰكِنْ
حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكٰفِرِينَ ﴿٧٢﴾

73. Der skal siges til dem: Gå ind ad helvedes porte for at forblive deri, og slet er de hoffærdiges bolig.

قِيلَ ادْخُلُوٓا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ
مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٣﴾

74. Men de, der frygtede deres Herre, skal føres til (paradisets) have i flokke, indtil dens porte, når de når til den, skal åbnes, og dens vogtere skal sige til dem: Fred være med jer,

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا
حَتّٰٓى إِذَا جَآءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
خَزَنَتُهَا سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا

[10] Det er muligt at tage denne sekvens som henførende til det hinsides, men det er også muligt at betragte versene som talende om begivenheder i dette liv: nemlig den endelige triumf for sandheden. V. 75 støtter denne fortolkning. 'Bogen' er da Qur'ânen og 'profeterne og vidnerne' er den og dem, der kommer i deres 'ånd og magt'.

I har handlet godt. Gå derfor ind for at forblive (der evigt) [11].

خٰلِدِينَ ﴿٧٣﴾

75. Og de vil sige: Al pris tilkommer Allah, som har opfyldt Sit løfte til os og givet os jorden til arv, så vi kan bygge i haven, hvor vi vil. Hvor udmærket er (ikke) de arbejdendes løn!

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا
الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ
أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾

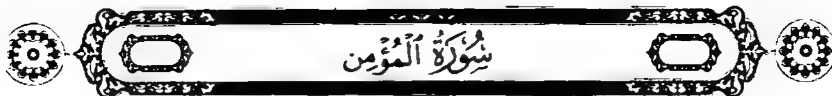
76. Og du vil se englene omringe tronen, lovsyngende deres Herres ære. Der vil blive truffet afgørelse mellem dem med rette, og det skal siges: Al pris tilhører Allah, alverdens Herre [12].

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ
بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٥﴾

---

[11] *Sîqa* (egt: drives) behøver ikke at tages i samme betydning, når der tales om helt forskellige ting (v.72 og 74). Det er i overensstemmelse med arabisk sprogbrug, at meningen skifter efter de nærmere omstændigheder.

[12] Englene vil ikke blive dømt, thi de kan ikke handle ondt ('de gør kun, hvad de har fået befaling til' 66:7). Med 'dem' må der menes menneskene, som er omtalt i det foregående.

AL-MU'MIN
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Hâ Mîm (Den Lovpriste, den Majestætiske) [eller: den Levende, den Altopholdende].

حٰمٓ ②

3. Åbenbaringen af Bogen er fra Allah, den Almægtige, den Alvidende,

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ③

4. Den, Der tilgiver synden og modtager angeren, den Stærke i gengældelsen, den Langmodige: der er ingen gud undtagen Ham. Til Ham vender alt og alle tilbage [1].

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيْدِ الْعِقَابِ ذِى الطَّوْلِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ اِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ④

5. Kun de vantro strides om Allahs tegn. Lad da ikke deres dragen omkring i landet bedrage dig.

مَا يُجَادِلُ فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ اِلَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَلَا يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ فِى الْبِلَادِ ⑤

6. Noahs folk og de (forskellige) grupper efter dem forkastede (sendebudene), og ethvert folk lagde planer mod deres sendebud om at gribe ham og stredes ved hjælp af løgnen for derved at gendrive sandheden. Men Jeg greb dem (med Min straf), og hvor (frygtelig) var Min gengældelse.

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَّالْاَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ اُمَّةٍ بِرَسُوْلِهِمْ لِيَاْخُذُوْهُ وَجٰدَلُوْا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوْا بِهِ الْحَقَّ فَاَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ⑥

7. Og således blev din Herres (doms) ord med rette fældet over de vantro, at de var helvedes indbyggere.

وَكَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنَّهُمْ اَصْحٰبُ النَّارِ ⑦

8. De, der bærer tronen, og de, som står omkring den, lovsynger deres Herres pris og tror på Ham og beder om tilgivelse for de troende: Vor Herre, Du omfatter alle ting i (Din) barm-

اَلَّذِيْنَ يَحْمِلُوْنَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَيَسْتَغْفِرُوْنَ لِلَّذِيْنَ

[1] *Dhu-l-Tawl* betyder: 'den Langmodige, Ædelmodige, Almægtige'.

hjertighed og viden. Tilgiv derfor dem, der angrer og følger Din vej og frels dem fra helvedes straf [2].

آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٨﴾

9. Vor Herre, lad dem indgå i evighedens haver, som Du har forjættet dem og (ligeledes) dem af deres fædre og hustruer og børn, som handler retfærdigt, thi Du er den Almægtige, den Alvise.

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدتَّهُمْ وَمَن صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾

10. Og frels dem fra alle onde ting. Og dem, Du frelser fra de onde ting på den dag, har Du visselig vist barmhjertighed. Dette er den mægtige triumf.

وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَن تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠﴾

11. Der skal sandelig råbes til de vantro: Allahs had var visselig større, da I blev kaldt til troen og blev vantro, end jeres had til jer selv (i dag).

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِن مَّقْتِكُمْ أَنفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ﴿١١﴾

12. De vil sige: Vor Herre, Du lod os dø to gange og skænkede os liv to gange, og nu vedkender vi os vore synder. Er der da nogen vej ud (af straffen for os) [3]?

قَالُوا رَبَّنَا أَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَىٰ خُرُوجٍ مِّن سَبِيلٍ ﴿١٢﴾

13. Sådan vil det være, fordi I ikke troede, da Allah alene blev påkaldt. Men hvis man gav Ham partnere, ville I tro. Dommen tilhører nu Allah, den Ophøjede, den Store.

ذَٰلِكُم بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِن يُشْرَكْ بِهِ تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴿١٣﴾

14. Det er Ham, som viser jer Sine tegn og sender forsyning ned til jer fra himmelen, men kun den, der vender sig (til Gud), vil tænke sig om.

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُم مِّنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَن يُنِيبُ ﴿١٤﴾

[2] 'Tronen' betyder de guddommelige attributter (se 10:4 og 39:76). Englene, der 'bærer tronen' er da dem, der manifesterer Guds vigtigste egenskaber, medens 'de, der står rundt om den' er underordnede engle. Ang. de vigtigste guddommelige egenskaber, se Sûra al-Fâtihah (1:1-4). Se også 69:18 og 59:23-25.

[3] Tilstanden før fødslen og den fysiske død er de to gange død. Fødslen og opstandelsen er de to gange liv.

15. Påkald derfor Allah, idet I er hengivne i lydighed mod Ham (alene), selv om også de vantro hader det.

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ ﴿١٥﴾

16. (Han er) Den, der ophøjer i grader, tronens Herre. Han sender ånden på Sin befaling over hvem Han vil af Sine tjenere, for at Han kan advare om mødets dag,

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ
أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ
التَّلَاقِ ﴿١٦﴾

17. Den dag, da de (alle) skal komme frem. Intet angående dem vil være skjult for Allah. Hvem tilhører herredømmet i dag? Allah, den Eneste, den Almægtige.

يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ ۖ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ
شَيْءٌ ۚ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ۖ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٧﴾

18. I dag skal enhver sjæl lønnes for det, den har øvet. Der skal ikke være nogen uret i dag; thi Allah er hurtig til at gøre regnskab.

الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۚ لَا ظُلْمَ
الْيَوْمَ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٨﴾

19. Og advar dem om dagen, der nærmer sig, da hjerterne skal sidde (dem) i struberne, medens de søger at undertrykke (deres sorg). Der vil ikke være nogen varmhjertet ven eller nogen forbeder, der vil blive adlydt, for de uretfærdige.

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْآزِفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى
الْحَنَاجِرِ كَاظِمِينَ ۚ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ
وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ ﴿١٩﴾

20. Han kender øjnenes forræderi og véd, hvad hjerterne skjuler.

يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿٢٠﴾

21. Og Allah vil dømme i overensstemmelse med sandhed og retfærd, men de, som de påkalder ved siden af Ham, kan ikke dømme i noget. Sandelig, Allah er den Althørende, den Altseende.

وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ ۖ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ
دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ
الْبَصِيرُ ﴿٢١﴾ ع

22. Har de ikke rejst omkring i landet og set, hvorledes enden blev for dem, der var før dem? De var stærkere end dem i henseende til styrke og de spor, (de efterlod) i landet, men Allah

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ
مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ

greb dem i deres synder, og de havde ikke nogen beskytter mod Allah.

وَمَا كَانَ لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ مِن وَاقٍ ﴿٢١﴾

23. Således skal det være, fordi de var vantro, da deres sendebud kom til dem med klare beviser. Så greb Allah dem (med Sin straf), thi Han er den Mægtige, den Stærke i gengældelsen.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَت تَّأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ فَكَفَرُوا۟
فَأَخَذَهُمُ ٱللَّهُ ۚ إِنَّهُۥ قَوِىٌّ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴿٢٢﴾

24. Og Vi har sendt Moses med Vore tegn og en klar fuldmagt

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِـَٔايَٰتِنَا وَسُلْطَٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٢٣﴾

25. Til Farao og Hâmân og Qârûn, men de sagde: en troldmand, en ærkeløgner [4].

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَٰمَٰنَ وَقَٰرُونَ فَقَالُوا۟ سَٰحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾

26. Men da han kom til dem med sandheden fra Os, sagde de: Dræb sønnerne af dem, der tror sammen med ham, og lad deres kvinder leve. Men de vantros plan (ender) i ødelæggelse (for dem selv).

فَلَمَّا جَآءَهُم بِٱلْحَقِّ مِنْ عِندِنَا قَالُوا۟ ٱقْتُلُوٓا۟ أَبْنَآءَ
ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَعَهُۥ وَٱسْتَحْيُوا۟ نِسَآءَهُمْ ۚ وَمَا كَيْدُ
ٱلْكَٰفِرِينَ إِلَّا فِى ضَلَٰلٍ ﴿٢٥﴾

27. Men Farao sagde: Lad mig alene, så vil jeg dræbe Moses. Lad ham så påkalde sin Herre. Thi jeg frygter, at han vil ændre jeres religion, eller at han vil lade ufred triumfere i landet.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِىٓ أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ
رَبَّهُۥٓ ۖ إِنِّىٓ أَخَافُ أَن يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَن يُظْهِرَ
فِى ٱلْأَرْضِ ٱلْفَسَادَ ﴿٢٦﴾

28. Og Moses sagde: Jeg søger tilflugt hos min Herre og jeres Herre mod enhver hovmodig (person), der ikke tror på regnskabets dag.

وَقَالَ مُوسَىٰٓ إِنِّى عُذْتُ بِرَبِّى وَرَبِّكُم مِّن كُلِّ
مُتَكَبِّرٍ لَّا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ ٱلْحِسَابِ ﴿٢٧﴾

29. Og en troende mand, der skjulte sin tro, fra Faraos folk sagde: Vil I dræbe en mand, fordi han siger: Min Herre er Allah, når han endda er kommet til jer med klare beviser fra jeres Herre. Hvis han er en løgner, så vil hans løgn falde (tilbage) på ham (selv). Men hvis han taler sandt, så

وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ ءَالِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَٰنَهُۥٓ
أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَن يَقُولَ رَبِّىَ ٱللَّهُ وَقَدْ جَآءَكُم
بِٱلْبَيِّنَٰتِ مِن رَّبِّكُمْ ۖ وَإِن يَكُ كَٰذِبًا فَعَلَيْهِ
كَذِبُهُۥ ۖ وَإِن يَكُ صَادِقًا يُصِبْكُم بَعْضُ ٱلَّذِى

[4] Smlgn. 28:7 og 28:77.

vil noget af det, han truer jer med, ramme jer. Sandelig, Allah retleder ikke den, som overskrider (alle grænser og er) en ærkeløgner.

يَعِدُكُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
كَذَّابٌ ﴿٢٩﴾

30. O mit folk, I har i dag magten, idet I triumferer i landet. Men hvem skal hjælpe os mod Allahs straf, om den kommer til os? Farao svarede: Jeg viser jer kun, hvad jeg (selv) ser, og jeg leder jer kun ad retskaffenhedens vej.

يَا قَوْمِ لَكُمُ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ
فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا ۚ قَالَ
فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ
إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٠﴾

31. Men de troende sagde: O mit folk, jeg frygter virkelig, at en lignende dag, som (den, der ramte) de (forskellige tidligere) grupper, (skal ramme også jer).

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ
يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٣١﴾

32. Noget mage til Noahs folks skæbne og `Âds og Thamûds og dem, (der kom) efter dem. Og Allah ønsker ikke nogen uret mod tjenerne.

مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ
مِنْ بَعْدِهِمْ ۚ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣٢﴾

33. O mit folk, jeg frygter, at den dag skal komme over jer, hvor I kalder hinanden (til hjælp).

وَيَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٣﴾

34. Den dag, hvor I vil vende ryggen til i flugt. I vil ikke have nogen beskytter mod Allah, og den, Allah efterlader i vildfarelse, vil ikke finde nogen fører.

يَوْمَ تُوَلُّونَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ
عَاصِمٍ ۗ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٤﴾

35. Og Josef kom visselig til jer tidligere med klare beviser, men I ophørte ikke med at være i tvivl om det, han bragte jer, indtil I ved hans død sagde: Allah vil aldrig oprejse noget sendebud efter ham. Således dømmer Allah dem som vildfarne, der er overtrædere (og) tvivlere [5]?

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا
زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ
لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا ۚ كَذَٰلِكَ يُضِلُّ
اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ﴿٣٥﴾

[5] Se 41:44 og 72:8. At mene, at ens egen profet er den sidste, er ikke nogen ny vildfarelse.

36. Dem, der strides om Allahs tegn uden nogen fuldmagt, der er kommet til dem. Særligt afskyelige (er de) i Allahs og de troendes øjne. Således forsegler Allah enhver hovmodig (og) stolt (persons) hjerte.

الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ كَبُرَ مَقْتًا عِندَ اللَّهِ وَعِندَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾

37. Og Farao sagde: O Hâmân. byg mig et tårn, så jeg kan nå vejene.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانُ ابْنِ لِي صَرْحًا لَّعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ﴿٣٦﴾

38. Vejene til himlene og betragte Moses' gud, for jeg tror sandelig, at han er løgner. Og på denne måde syntes Faraos onde gerning ham god, og han blev vendt fra den (sande) vej (til Gud). Men Faraos plan (endte) blot i ødelæggelse (for ham selv) [6].

أَسْبَابَ السَّمَاوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰ إِلَٰهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا وَكَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٣٧﴾

39. Den troende sagde: O mit folk, følg mig, og jeg vil lede jer ad retfærdighedens vej.

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٨﴾

40. O mit folk, livet i denne lave verden er kun en (midlertidig) nydelse, medens det hinsides er det varige hjem.

يَا قَوْمِ إِنَّمَا هَٰذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾

41. Den, der øver onde ting, skal kun lønnes med deres mage, men den, der handler retfærdigt - det være sig mand eller kvinde - og er troende, skal indgå i (paradis)haven og dér forsynes uden regnskab.

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

42. O mit folk, hvor mærkeligt, at jeg kalder jer til frelse, og I kalder mig til (helveds)ilden.

وَيَا قَوْمِ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجَاةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ ﴿٤١﴾

43. I indbyder mig til at fornægte Allah og give Ham partnere, som jeg ikke har nogen viden om, medens jeg kalder jer til den Almægtige, den Store Tilgiver.

تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ﴿٤٢﴾

[6] Ang. *Hâmân* (=Amon), se 28:7. Der er ingen sammenblanding med Haman i Esters Bog.

44. Det er sikkert og vist, at det, I indbyder mig til, ikke har nogen (ret til) påkaldelse hverken i denne verden eller den kommende, og at det er til Allah, vores tilbagevenden (vil være), og at overtræderne er ildens beboere.

لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِيٓ إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُۥ دَعْوَةٌ فِى
الدُّنْيَا وَلَا فِى الْءَاخِرَةِ وَأَنَّ مَرَدَّنَآ إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ
الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحٰبُ النَّارِ ﴿٤٤﴾

45. Så I vil snart huske, hvad jeg siger til jer. Men jeg betror min sag til Allah, thi Allah ser alle (Sine) tjenere.

فَسَتَذْكُرُونَ مَآ أَقُولُ لَكُمْ ۚ وَأُفَوِّضُ أَمْرِىٓ إِلَى
اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌۢ بِالْعِبَادِ ﴿٤٥﴾

46. Da frelste Allah ham fra deres onde rænker, medens den slemme straf omfattede Faraos folk,

فَوَقٰىهُ اللَّهُ سَيِّـَٔاتِ مَا مَكَرُوا ۖ وَحَاقَ بِـَٔالِ فِرْعَوْنَ
سُوٓءُ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾

47. Og ilden skal de udsættes for morgen og aften. Og på den dag, (doms)timen indtræffer (skal det siges): I Faraos folk, indgå i dens strengeste straf.

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا ۖ وَيَوْمَ
تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوٓا ءَالَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ
الْعَذَابِ ﴿٤٧﴾

48. Når de strides med hinanden i ilden, vil de svage sige til de hovmodige: Sandelig, vi fulgte altid jer. Kan I nu tage en del af ilden(s straf) fra os?

وَإِذْ يَتَحَآجُّونَ فِى النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِينَ
اسْتَكْبَرُوٓا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُّغْنُونَ
عَنَّا نَصِيبًا مِّنَ النَّارِ ﴿٤٨﴾

49. De hovmodige vil svare: Vi er her visselig alle, thi Allah har fældet dom mellem tjenerne.

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوٓا إِنَّا كُلٌّ فِيهَآ إِنَّ اللَّهَ قَدْ
حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٩﴾

50. Og de, som er i ilden, vil sige til helvedes vogtere: Påkald jeres Herre, at Han må lette os straffen (bare) for en dag.

وَقَالَ الَّذِينَ فِى النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا
رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ﴿٥٠﴾

51. De vil svare: Plejede jeres sendebud ikke at komme til jer med klare beviser? De vil sige: Jo, sandelig. (Så vil vogterne) sige: Bed da! - men de vantros bøn er kun spildt.

قَالُوٓا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُم بِالْبَيِّنٰتِ ۖ قَالُوا
بَلٰى ۚ قَالُوا فَادْعُوا ۗ وَمَا دُعٰٓؤُا الْكٰفِرِينَ إِلَّا فِى
ضَلٰلٍ ﴿٥١﴾ ع

52. Vi vil visselig hjælpe Vore sendebud og de troende i dette liv og på den dag, vidnerne træder frem,

إِنَّا لَنَنصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ﴿٥١﴾

53. Den dag, hvor de uretfærdiges undskyldninger ikke vil gavne dem, hvor forbandelsen vil ramme dem, og den onde bolig vil blive deres.

يَوْمَ لَا يَنفَعُ الظَّالِمِينَ مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ
وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٥٢﴾

54. Og Vi har allerede givet Moses retledningen, og Vi lod Israels børn arve Bogen [7].

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَىٰ وَأَوْرَثْنَا بَنِي
إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ ﴿٥٣﴾

55. (Som var) en retledning og en formaning for de forstandige.

هُدًى وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٥٤﴾

56. Vær derfor tålmodig, thi Allahs løfte er sandt, og bed om beskyttelse mod (følgerne af) din fejltagelse og lovpris din Herres ære aften og morgen [8].

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ وَ
سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ﴿٥٥﴾

57. Sandelig, de, som strides om Allahs tegn uden nogen fuldmagt, der er kommet til dem, lider udelukkende af en (falsk følelse) af storhed i deres hjerter, (en storhed,) som de ikke kan nå. Søg da din tilflugt hos Allah, thi Han er den Althørende, den Altseende.

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ
أَتَاهُمْ إِن فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَّا هُم بِبَالِغِيهِ
فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٥٦﴾

58. Himlenes og jordens skabelse er sandelig større end menneskenes skabelse, men de fleste mennesker ved (det) ikke.

لَخَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ
وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

59. Og den blinde og den seende står ikke lige, ejheller (er) de, der tror og handler retfærdigt, (lige med) dem, der handler ondt. Lidet tænker I jer om!

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ ۚ قَلِيلًا مَّا
تَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

[7] Moseloven gik i arv til de kommende profeter, der ikke modtog nogen ny lov.

[8] *Ghafara* (egt: dække til) betyder at beskytte mod følgerne af begåede synder og mod at begå synder. Derfor kan syndfri profeter også foretage *istighfâr* (bøn om tilgivelse eller beskyttelse). *Dhanb* betyder: 'fejl, ufuldkommenhed, naturlig svaghed', foruden 'synd'.

60. Sandelig. (doms)timen kommer visselig, der er ingen tvivl om det, men de fleste mennesker tror ikke.

إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦٠﴾

61. Jeres Herre siger: Påkald Mig, og Jeg vil svare jer! Sandelig, de, som er (for) hovmodige til at tilbede Mig, vil foragtede indgå i helvedes ild.

وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ
يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦١﴾

62. Allah er det, Som har skabt natten for jer, så I kan hvile jer i den, og dagen (har Han skabt, så I kan) se (og arbejde), thi Allah er Den, Som er Nådig mod alle mennesker, men de fleste mennesker er ikke taknemmelige.

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ
مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٢﴾

63. Sådan er Allah, jeres Herre, alle tings Skaber. Der er ingen gud undtagen Ham. Hvordan er I da bortvendte (fra sandheden) [9]?

ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَّا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ
فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٦٣﴾

64. Således vendes de, der plejer at nægte Allahs tegn, bort (fra sandheden).

كَذَٰلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
يَجْحَدُونَ ﴿٦٤﴾

65. Allah er det, Som har skabt jorden for jer som en bolig og himlen som en hvælving. Og Han har formet jer og gjort jeres skikkelser skønne og gode og forsynet jer med alle gode ting. Således er Allah, jeres Herre. Velsignet være da Allah, alverdens Herre.

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ
بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُم
مِّنَ الطَّيِّبَاتِ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ
رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾

66. Han er den Levende, der er ingen gud undtagen Ham. Påkald derfor Ham, i hengiven lydighed mod Ham (alene). Al pris tilkommer Allah, alverdens Herre.

هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ
الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

67. Sig: Jeg har fået forbud mod at tilbede dem, I tilbeder ved siden af

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن

[9] *Annâ* (spørg.part.) betyder: 'hvorfor, hvor, hvordan' - alt efter sammenhængen. Se også v.70.

Allah, efter at de klare beviser er kommet til mig fra min Herre, og jeg har fået befaling om at underkaste mig alverdens Herre.

دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ
أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

68. Han er det, Som har skabt jer af støv, derpå af en dråbe, og så af sammenløbet blod. Derefter lader Han jer komme til verden som børn, for at I derefter kan nå jeres modenhed, og for at I endelig kan blive gamle. Men blandt jer er der dem, der dør tidligere. (Alt dette sker) for at I kan nå en fastsat frist, og for at I måske kan forstå (meningen med livet) [10].

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ
ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا
أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى
مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾

69. Han er det, Som skænker liv og bringer død. Og når Han har besluttet en sag, siger Han blot om den: Bliv til - og den bliver til.

هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا
يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾

70. Har du ikke set dem, der strides om Allahs tegn. Hvor er de bortvendte (fra Gud)!

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّى
يُصْرَفُونَ ﴿٦٩﴾

71. De, som forkaster Bogen og det, Vi har sendt Vore sendebud med, skal snart vide besked.

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا
فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾

72. Når lænkerne lægges om deres halse og (også) kæderne. De vil blive slæbt

إِذِ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾

73. Ud i kogende vand. Derpå skal de brændes i helvede.

فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾

74. Og så skal det siges til dem: Hvor er de (medguder), som I plejede at stille op

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾

75. Ved siden af Allah? De vil svare: De er veget fra os. Nej, vi plejede ikke

مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ
نَدْعُو مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَٰلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ

[10] Til forklaring af menneskets udvikling, se også 22:6 og 23:13-16. Til den fysiske udvikling svarer også en åndelig.

at tilbede noget tidligere. Således vil Allah efterlade de vantro i vildfarelse.

الْكٰفِرِيْنَ ۝٧٤

76. Sådan skal det være, fordi I plejede at fryde jer på jorden med urette, og fordi I muntrede jer (falskeligt).

ذٰلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُوْنَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ
الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُوْنَ ۝٧٥

77. Træd ind ad helvedes porte for at forblive der. Slem er virkelig de hoffærdiges bolig.

اُدْخُلُوْٓا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ فَبِئْسَ
مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِيْنَ ۝٧٦

78. Men vær tålmodig, thi Allahs løfte er sandt. Hvadenten Vi da lader dig skue noget af det, som Vi har lovet dem, eller Vi lader dig dø, så skal de (i alle fald) bringes tilbage til Os (og stå til ansvar).

فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ ۚ فَاِمَّا
نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِيْ نَعِدُهُمْ اَوْ
نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا يُرْجَعُوْنَ ۝٧٧

79. Og Vi har visselig sendt sendebud før dig. Blandt dem er der dem, Vi har berettet dig om, og blandt dem er der (også) dem, Vi ikke har berettet dig om. Og det tilkommer ikke et sendebud at bringe et tegn, undtagen med Allahs billigelse. Men når Allahs befaling kommer (til udførelse), bliver der truffet afgørelse med rette, og dér og da skal løgnerne tabe.

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّنْ قَصَصْنَا
عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّنْ لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ ۗ وَمَا كَانَ
لِرَسُوْلٍ اَنْ يَّاْتِيَ بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ فَاِذَا جَاۤءَ
اَمْرُ اللّٰهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُوْنَ ۝٧٨ ع

80. Allah er det, Som har skabt kvæget for jer, at I kan ride på noget af det og spise andet.

اَللّٰهُ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَنْعَامَ لِتَرْكَبُوْا مِنْهَا وَمِنْهَا
تَاْكُلُوْنَ ۝٧٩

81. Og I opnår (også) fra det (forskellige andre) former for gavn, og (Han har skabt det) for at I ved hjælp af det kan tilfredsstille et behov i jeres hjerter. Og på det og skibene bæres I.

وَلَكُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوْا عَلَيْهَا
حَاجَةً فِيْ صُدُوْرِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى
الْفُلْكِ تُحْمَلُوْنَ ۝٨٠

82. Han viser jer sine tegn. Hvilke af Allahs tegn vil I da nægte [11]?

وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنكِرُونَ ٨٢

83. Har de ikke rejst omkring på jorden, så de kan se, hvorledes enden blev for dem. (der levede) før dem? De var flere end dem og havde større magt og efterlod flere spor på jorden, men hvad de plejede at erhverve sig, nyttede dem intet.

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ
قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ٨٣

84. Og da deres sendebud kom til dem med klare beviser, frydede de sig over den (smule) viden, de havde hos sig, men det. som de plejede at spotte, omfattede dem.

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِندَهُم
مِّنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ٨٤

85. Og da de så Vores straf. sagde de: Vi tror på Allah alene og forkaster det, vi plejede at stille ved siden af Ham.

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا
كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ٨٥

86. Men deres tro nyttede dem ikke, efter at de havde set Vor straf. (Sådan er) Allahs sædvane, som altid har været (gældende) blandt Hans tjenere. Nu og her tabte de vantro (og utaknemmelige).

فَلَمْ يَكُ يَنفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا ۖ
سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ ۖ وَخَسِرَ
هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ٨٦ ٩ ع ١٤

[11] Meningen med, at den foregående skildring detaljeret nævner de mange former for nytte og gavn, mennesket kan have af kvæget, er at henlede opmærksomheden på Guds nåde. Når Gud har sørget sådan for mennesket på det materielle plan, har Han så ikke også truffet foranstaltninger til at tilfredsstille dets åndelige behov?

HÂ MÎM SADJDA
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

2. Hâ Mîm (Allah er den Lovpriste, den Majestætiske) [1].

3. Åbenbaringen er fra den Nådige, den Barmhjertige,

4. En Bog, hvis vers er fremsat (og gentaget) i (alle) enkeltheder, en arabisk Qur'ân for et forstandigt folk [2].

5. En glædelig budbringer og en advarer. Men de fleste af dem vender sig bort og hører ikke.

6. Og de siger: Vore hjerter er dækket til mod det, du kalder os til, og i vore øren er der døvhed, og mellem os og dig er der et slør. Arbejd da, thi vi arbejder (også).

7. Sig: Jeg er blot en dødelig som jer. Det er åbenbaret mig, at jeres gud kun er een Gud, vær da retskafne over for Ham og bed Ham om tilgivelse. Men ve afgudsdyrkerne,

8. Som ikke giver zakât, og som fornægter det hinsides.

9. Sandelig, de, der tror og handler retfærdigt, vil få en løn uden ende.

10. Sig: Tror I virkelig ikke på Ham, som skabte jorden på to dage? Sætter

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (١)
حٰمٓ (٢)
تَنْزِيْلٌ مِّنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (٣)
كِتٰبٌ فُصِّلَتْ اٰيٰتُهٗ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا
لِّقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ (٤)
بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا ۚ فَاَعْرَضَ اَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا
يَسْمَعُوْنَ (٥)
وَقَالُوْا قُلُوْبُنَا فِيْٓ اَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُوْنَآ اِلَيْهِ
وَفِيْٓ اٰذَانِنَا وَقْرٌ وَّمِنْۢ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ
فَاعْمَلْ اِنَّنَا عٰمِلُوْنَ (٦)
قُلْ اِنَّمَآ اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوْحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَآ اِلٰهُكُمْ
اِلٰهٌ وَّاحِدٌ فَاسْتَقِيْمُوْٓا اِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوْهُ ۗ وَوَيْلٌ
لِّلْمُشْرِكِيْنَ (٧)
الَّذِيْنَ لَا يُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ (٨)
اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ
مَمْنُوْنٍ (٩)
قُلْ اَئِنَّكُمْ لَتَكْفُرُوْنَ بِالَّذِيْ خَلَقَ الْاَرْضَ فِيْ

---

[1] Se 40:2.

[2] *Arabijjun* betyder: 'fuldstændig, klar, nuanceret'. Se også 12:3 og 20:114.

I ligemænd op ved (siden af) Ham? Han er alverdens Herre.

يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُۥٓ أَندَادًا ۚ ذَٰلِكَ رَبُّ
ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١٠﴾

11. Han har anbragt på den bjerge, (som rejser sig) over den, og Han har fyldt den med velsignelser, og Han har forordnet, at forskellige former for føde (skulle fremstå) på den på fire dage, lige for (alle) dem, der søger (at få del i den) [3].

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَٰسِىَ مِن فَوْقِهَا وَبَٰرَكَ فِيهَا
وَقَدَّرَ فِيهَآ أَقْوَٰتَهَا فِىٓ أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَآءً
لِّلسَّآئِلِينَ ﴿١١﴾

12. Så vendte Han Sig til himlen og den var (som en) tåge, og Han sagde til den og til jorden: Kom I begge, frivilligt eller tvunget. De svarede begge: Vi kommer frivilligt (og underkaster os Din lov).

ثُمَّ ٱسْتَوَىٰٓ إِلَى ٱلسَّمَآءِ وَهِىَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا
وَلِلْأَرْضِ ٱئْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَآ أَتَيْنَا
طَآئِعِينَ ﴿١٢﴾

13. Så fuldendte Han dem som syv himle på to dage og åbenbarede i enhver himmel dens lov. Og Han prydede den laveste himmel med lys og (gjorde den til en) beskyttelse. Dette er den Almægtiges, den Alvidendes forordning.

فَقَضَىٰهُنَّ سَبْعَ سَمَٰوَاتٍ فِى يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ
فِى كُلِّ سَمَآءٍ أَمْرَهَا ۚ وَزَيَّنَّا ٱلسَّمَآءَ ٱلدُّنْيَا
بِمَصَٰبِيحَ وَحِفْظًا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ ٱلْعَزِيزِ
ٱلْعَلِيمِ ﴿١٣﴾

14. Men om de vender sig bort, så sig: Jeg advarer jer mod en dødelig straf i lighed med den straf, som ramte 'Âd og Thamûd.

فَإِنْ أَعْرَضُوا۟ فَقُلْ أَنذَرْتُكُمْ صَٰعِقَةً مِّثْلَ
صَٰعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ﴿١٤﴾

15. Da sendebudene kom til dem både forfra og bagfra [eller: de kom både før dem og efter dem] og sagde: Tilbed ikke andre end Allah, svarede de: Hvis vor Herre havde villet, ville Han visselig have sendt engle ned, så vi forkaster det. I er blevet sendt med.

إِذْ جَآءَتْهُمُ ٱلرُّسُلُ مِنۢ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ
خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوٓا۟ إِلَّا ٱللَّهَ ۖ قَالُوا۟ لَوْ شَآءَ رَبُّنَا
لَأَنزَلَ مَلَٰٓئِكَةً فَإِنَّا بِمَآ أُرْسِلْتُم بِهِۦ كَٰفِرُونَ ﴿١٥﴾

16. Hvad da 'Âd angår, så opførte de sig hovmodigt på jorden uden no-

فَأَمَّا عَادٌ فَٱسْتَكْبَرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ وَ

[3] *Jawm* betyder ikke bare dag, men også tid i det hele taget (1:4, 10:4). 'Dag' står også for 1000 år (22:48) eller 50.000 år (70:5). De to perioder (v.10) omfatter da jordens tilblivelse til dens afkøling, og de fire perioder livets gradvise opståen.

gen ret og sagde: Hvem besidder større styrke end vi? Så de ikke, at Allah var Den, Som havde skabt dem, (og at) Han var mægtigere end de. Men (alligevel) plejede de at fornægte Vore tegn.

قَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً ۖ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً ۖ وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿١٦﴾

17. Så sendte Vi over dem en vind, der rasede fortsat i (adskillige) uheldsvangre dage, så Vi kunne lade dem smage skændselens straf i dette liv. Men det kommende (liv)s straf er endnu mere nedværdigende, og de vil ikke blive hjulpet.

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحِسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ ۖ وَهُمْ لَا يُنْصَرُونَ ﴿١٧﴾

18. Og hvad Thamûd angår, så skænkede Vi dem retledningen, men de foretrak blindhed for retledning. Men så greb den dødelige skændselens straf dem på grund af det, de plejede at erhverve (sig).

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٨﴾

19. Men Vi reddede dem, der troede og plejede at handle retfærdigt.

وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٩﴾

20. Og på den dag, da Allahs fjender skal samles sammen (og drives) til ilden, skal de blive delt i grupper.

وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٢٠﴾

21. (Sådan skal det være), indtil deres hørelse skal vidne mod dem, når de kommer til den, og (ligeledes skal) deres øjne og deres hud vidne om, hvad de plejede at øve [4].

حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢١﴾

22. De vil sige til deres hud: Hvorfor vidner I mod os? (Deres hud) vil svare: Allah har givet os mæle, ligesom Han har givet mæle til alle ting. Han skabte jer første gang, og til ham er I blevet bragt tilbage.

وَقَالُوا لِجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا ۖ قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾

[4] Verset viser, at det kommende liv vil være en manifestation i klar form af vore handlinger her, som har efterladt deres tydelige spor på personligheden.

23. Og I frygtede ikke, (da I begik synder,) at jeres hørelse og jeres øjne og jeres hud skulle vidne mod jer, men I formodede, at Allah ikke vidste meget om det, I gjorde [5].

وَمَا كُنتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَن يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ
وَلَآ أَبْصَـٰرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَـٰكِن ظَنَنتُمْ أَنَّ
ٱللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾

24. Og denne jeres formodning, som I nærede om jeres Herre, har ødelagt jer, så I nu er blevet tabere.

وَذَٰلِكُمْ ظَنُّكُمُ ٱلَّذِى ظَنَنتُم بِرَبِّكُمْ أَرْدَىٰكُمْ
فَأَصْبَحْتُم مِّنَ ٱلْخَـٰسِرِينَ ﴿٢٣﴾

25. Hvis de er udholdende, så skal ilden nu være deres bolig, og hvis de beder om en gunst, skal de ikke høre til de begunstigede.

فَإِن يَصْبِرُوا۟ فَٱلنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ ۖ وَإِن يَسْتَعْتِبُوا۟
فَمَا هُم مِّنَ ٱلْمُعْتَبِينَ ﴿٢٤﴾

26. Og Vi bestemte fæller for dem, som forskønnede deres fortid og fremtid for dem. Men (straffe)dommen faldt med rette over dem sammen med folk, der var gået bort før dem, (både) af djinner og mennesker. De blev sandelig tabere.

وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَآءَ فَزَيَّنُوا۟ لَهُم مَّا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ ٱلْقَوْلُ
فِىٓ أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِم مِّنَ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ ۖ
إِنَّهُمْ كَانُوا۟ خَـٰسِرِينَ ﴿٢٥﴾

27. Og de vantro (her) siger: Lyt ikke til denne Qur'ân, men gør larm under den(s recitation), for at I måske kan sejre.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَا تَسْمَعُوا۟ لِهَـٰذَا ٱلْقُرْءَانِ
وَٱلْغَوْا۟ فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ ﴿٢٦﴾

28. Og Vi vil visselig lade de vantro smage en streng straf, og Vi vil visselig lønne dem for det værste af det, de plejede at øve.

فَلَنُذِيقَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ عَذَابًا شَدِيدًا وَ
لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ ٱلَّذِى كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾

29. Dette er Allahs fjenders løn: ilden. De skal have en varig bolig i den som løn, fordi de plejede at forkaste Vore tegn.

ذَٰلِكَ جَزَآءُ أَعْدَآءِ ٱللَّهِ ٱلنَّارُ ۖ لَهُمْ فِيهَا دَارُ
ٱلْخُلْدِ ۖ جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٢٨﴾

30. De vantro vil sige: Vor Herre, vis os de to, som blandt djinnerne og menneskene ledte os vild, så vi kan træde dem under fode, så at de begge kan blive blandt de laveste.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ رَبَّنَآ أَرِنَا ٱلَّذَيْنِ أَضَلَّانَا
مِنَ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ نَجْعَلْهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا
لِيَكُونَا مِنَ ٱلْأَسْفَلِينَ ﴿٢٩﴾

[5] Eller: 'I prøvede ikke at skjule jer, fordi jeres hørelse etc.'.

31. Sandelig, over dem, som siger: Vor Herre er Allah, og som så forbliver retskafne, stiger englene ned (og siger): Frygt ikke og sørg ikke, men modtag glædeligt nyt om den have, som er forjættet jer.

إِنَّ ٱلَّذِينَ قَالُوا۟ رَبُّنَا ٱللَّهُ ثُمَّ ٱسْتَقَـٰمُوا۟ تَتَنَزَّلُ
عَلَيْهِمُ ٱلْمَلَـٰٓئِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا۟ وَلَا تَحْزَنُوا۟ وَأَبْشِرُوا۟
بِٱلْجَنَّةِ ٱلَّتِى كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾

32. Vi er jeres venner og beskyttere i dette liv og i det kommende: deri vil I have (alt) hvad jeres sjæle begærer, og deri vil I få (alt), hvad I beder om,

نَحْنُ أَوْلِيَآؤُكُمْ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَفِى ٱلْـَٔاخِرَةِ
وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِىٓ أَنفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا
تَدَّعُونَ ﴿٣١﴾

33. Som en gave fra (den) Tilgivende (og) Barmhjertige (Gud) [6].

ع ١٨ نُزُلًا مِّنْ غَفُورٍ رَّحِيمٍ ﴿٣٢﴾

34. Og hvem fører (vel) skønnere tale end den, der kalder (mennesker) til Allah og handler retfærdigt og siger: Sandelig, jeg hører til dem, der underkaster sig (Gud).

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّن دَعَآ إِلَى ٱللَّهِ وَعَمِلَ
صَـٰلِحًا وَقَالَ إِنَّنِى مِنَ ٱلْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾

35. Godt og ondt er ikke lige. Gendriv (da) det onde med det bedste, og se, den, der var din fjende, vil blive en varmhjertet ven.

وَلَا تَسْتَوِى ٱلْحَسَنَةُ وَلَا ٱلسَّيِّئَةُ ۚ ٱدْفَعْ بِٱلَّتِى
هِىَ أَحْسَنُ فَإِذَا ٱلَّذِى بَيْنَكَ وَبَيْنَهُۥ عَدَٰوَةٌ
كَأَنَّهُۥ وَلِىٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾

36. Men kun de udholdende skal modtage dette, og kun de, der ejer stor lykke, skal få det skænket.

وَمَا يُلَقَّىٰهَآ إِلَّا ٱلَّذِينَ صَبَرُوا۟ وَمَا يُلَقَّىٰهَآ
إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾

37. Og hvis en bagvaskelse fra Satan rammer dig, så søg din tilflugt hos Allah, thi Han er den Althørende, den Alvidende [7].

وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ مِنَ ٱلشَّيْطَـٰنِ نَزْغٌ فَٱسْتَعِذْ
بِٱللَّهِ ۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾

38. Og blandt Hans tegn er natten og dagen og solen og månen. Kast jer

وَمِنْ ءَايَـٰتِهِ ٱلَّيْلُ وَٱلنَّهَارُ وَٱلشَّمْسُ وَٱلْقَمَرُ ۚ

---

[6] Profeten har sagt: 'Der er ikke noget tilbage af profetdømmet undtagen *mubasjsjarât*' (Bukhârî 92:5). (Se også 10:65). *Busjrâ* eller mubasjsjarât betyder: glædeligt nyt, og er en del af profetdømmet, nemlig uden lovgivning. *Basjîr* er et andet navn for en profet, ligesom *Nadhîr* (advarer).

[7] *Nazgh* betyder: 'sårende ord, ondt forslag, ophidselse, bagvaskelse'. Der hentydes altså til bagvaskelse fra deres side, der søger at lægge hindringer i vejen for Profetens virke, se også 7:201 og 22:53. Det er altså forkert at opfatte verset som handlende om en fristelse for Profeten.

ikke ned (i bøn) for solen og månen, men kast jer ned for Allah, som skabte dem, hvis det er Ham, I tilbeder.

لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي
خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ٣٧

39. Men hvis de er hovmodige, så lovpriser de, der er hos deres Herre, Ham ved nat og dag, og de trættes ikke [8].

فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِندَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ
بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ٣٨ السجدة

40. Og blandt Hans tegn er, at du ser jorden ligge vissen og regnløs hen. Men når Han sender vandet ned over den, røres den og spirer (med planter). Sandelig, Han, som gav den liv, vil visselig skænke liv til de døde, thi Han har magt over alle ting [9].

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنَّكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً
فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ
إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي الْمَوْتَىٰ
إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٣٩

41. Sandelig, de, der afviger (fra sandheden), hvad angår Vore tegn, er ikke skjult for Os. Er da den, der kastes i ilden, bedre end den, der kommer frelst på opstandelsens dag? Gør hvad I vil, thi Han ser, hvad I øver.

إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا
أَفَمَن يُلْقَىٰ فِي النَّارِ خَيْرٌ أَم مَّن يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ
الْقِيَامَةِ اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٤٠

42. De, som forkaster Formaningen, efter at den er kommet til dem, (skal kastes i ilden). Og det er sandelig en mægtig Bog.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ
عَزِيزٌ ٤١

43. Løgn kan ikke komme nær den, hverken før eller siden. (Den er) en åbenbaring fra (den) Alvise (og) Lovpriste (Gud) [10].

لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ
تَنزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ٤٢

44. Der skal ikke siges noget til dig [eller: om dig] undtagen det, der allerede er sagt til sendebudene før dig.

مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِن قَبْلِكَ

[8] Efter recitation af verset er der *sadjda* (med pande, hænder og knæ på jorden).

[9] Jvf. 22:6-7.

[10] Verset siger, at Qur'ânen ikke på noget tidspunkt vil blive udsat for ændringer, fradrag eller tilføjelser. Se også 15:10.

Din Herre er sandelig tilgivelsens og den smertelige gengældelses Herre [11].

إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٣﴾

45. Og hvis Vi havde gjort den til en Qur'ân på et fremmed sprog, ville de visselig have sagt: Hvorfor er dens vers ikke blevet gjort klare (og forståelige)? Hvad? Et fremmed sprog og en araber? Sig (til dem): Den er en retledning og et lægemiddel for de troende. Men de, der ikke tror, har døvhed i deres øren, og den er blindhed for dem. (Det er, som om) de kaldes fra et fjernt sted.

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ
أَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى
وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ
وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ
بَعِيدٍ ﴿٤٤﴾ ع ٥/١٢ ١٩

46. Og Vi skænkede allerede Moses Bogen, men der blev uenighed om den, og hvis ikke ordet allerede var udgået fra din Herre, så ville der sandelig være blevet truffet afgørelse imellem dem. Og de er visselig i foruroligende tvivl om den(ne Torah) [12].

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ وَلَوْلَا
كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ
لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿٤٥﴾

47. Den, der handler retfærdigt, gør det til eget bedste, og den, der handler ondt, (gør det) til egen skade. Din Herre er ikke uretfærdig mod tjenerne.

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا
وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٤٦﴾

[25. del]

48. Hos Ham alene beror kundskaben om (doms)timen. Og ingen frugter spirer frem af sine dækblade, og ingen kvinde bliver svanger, ejheller nedkommer nogen uden Hans viden. På den dag Han kalder til dem: Hvor er Mine (såkaldte) 'medguder'? vil de svare: Vi erklærer over for Dig, der er ikke noget vidne blandt os.

الجزء ٢٥ إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ
مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ
إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِي قَالُوا
آذَنَّاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ﴿٤٧﴾

[11] Sammenlign 40:35, hvor Josef af de vantro kaldes den sidste profet.

[12] Den guddommelige straf er blevet udsat for at give de nuværende fjender lejlighed til at besinde sig (se 7:157; 11:111,120.

49. Og det, de plejede at påkalde tidligere, er veget fra dem, og de vil vide, at de ikke kan undslippe.

وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَدْعُونَ مِن قَبْلُ وَظَنُّوا
مَا لَهُم مِّن مَّحِيصٍ ﴿٤٩﴾

50. Mennesket trættes ikke af at bede om det gode [eller: rigdom]. Men hvis det onde rammer det, så er det fortvivlet (og) håbløst.

لَا يَسْأَمُ الْإِنسَانُ مِن دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِن مَّسَّهُ الشَّرُّ
فَيَئُوسٌ قَنُوطٌ ﴿٥٠﴾

51. Og hvis Vi lader det smage barmhjertighed fra Os efter (de) trængsler, der har ramt det, så vil det visselig sige: Dette tilkommer mig (med rette), og jeg tror ikke, at (doms) timen (nogensinde) oprinder. Men hvis jeg sendes tilbage til min Herre, så vil jeg visselig få det bedste hos Ham. Men Vi skal visselig meddele de vantro, hvad de har øvet, og Vi skal visselig lade dem smage en hård straf.

وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِّنَّا مِن بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ
لَيَقُولَنَّ هَٰذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن
رُّجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِندَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنْ عَذَابٍ
غَلِيظٍ ﴿٥١﴾

52. Når Vi sender nåde over mennesket, så vender det sig bort og går til side, men når det onde rammer det, så hengiver det sig til lange bønner [13].

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ
وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ ﴿٥٢﴾

53. Sig (til dem): Hvad mener I? Hvis denne (Bog) er fra Allah, og I så forkaster den, hvem er så mere på vildspor end den, der er langt borte (fra Gud) i modstrid (med Ham).

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن كَانَ مِنْ عِندِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُم
بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾

54. Vi vil snart vise dem Vore tegn på horisonterne og blandt dem selv, indtil det står dem klart, at dette er sandheden. Er det ikke tilstrækkeligt, at din Herre er Vidne til alle ting [14].

سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنفُسِهِمْ حَتَّىٰ
يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٤﴾

55. Sandelig, de er visselig i tvivl om mødet med deres Herre. Sandelig, Han omfatter visselig alle ting.

أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِّن لِّقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ ﴿٥٥﴾

[13] Jvf. 17:84.

[14] Både i fjerne lande og i deres eget land vil de se opfyldelsen af profetierne og komme til at tro. Selve verset er også en profeti, der gik strålende i opfyldelse.

AL-SJÛRÂ
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Hâ Mîm (Allah er den Lovpriste, den Majestætiske).

حمٓ ﴿٢﴾

3. 'Ain Sîn Qâf (Den Ophøjede [eller: Alvidende, eller: Almægtige], den Althørende, den Almægtige).

عٓسٓقٓ ﴿٣﴾

4. Således sender Allah åbenbaring til dig og til dem, (der var) før dig, (Allah) den Almægtige, den Alvise.

كَذَٰلِكَ يُوحِيٓ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ
اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤﴾

5. Hans er (alt), hvad der er i himlene og på jorden. Han er den Ophøjede, den Almægtige.

لَهُۥ مَا فِي السَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ ﴿٥﴾

6. Himlene spaltes næsten over dem (på grund af menneskers overtrædelser). Englene lovsynger deres Herres ære og beder om tilgivelse for dem på jorden. Sandelig, Allah er visselig den Tilgivende, den Barmhjertige.

تَكَادُ السَّمَٰوَٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِن فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَٰٓئِكَةُ
يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَن فِي
الْأَرْضِ أَلَآ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٦﴾

7. Allah er Vogter over dem, der tager beskyttere ved siden af Ham, og du er ikke vogter [eller: ansvarlig] over dem.

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِۦٓ أَوْلِيَآءَ اللَّهُ حَفِيظٌ
عَلَيْهِمْ وَمَآ أَنتَ عَلَيْهِم بِوَكِيلٍ ﴿٧﴾

8. Og således har Vi åbenbaret dig en arabisk Qur'ân, for at du kan advare byernes moder [Makka], og (alle) dem, der lever omkring den, og advare om forsamlingsdagen, hvorom der ikke er tvivl. (Den dag) vil nogle være i (paradis)haven og andre i (helvedes)ilden.

وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِّتُنذِرَ أُمَّ
الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ
فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ ﴿٨﴾

9. Og om Allah havde (gennemtvunget) Sin vilje, ville Han visselig have gjort dem til ét folk, men Han lader dem, der vil, indgå i Sin barmhjertighed. Men de uretfærdige vil ikke have nogen beskytter eller hjælper.

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ
يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ ۚ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٩﴾

10. Har de antaget sig beskyttere [eller: venner] ved siden af Ham? Men Allah er den sande Ven, og Han skænker liv til de døde. Han har magt over alle ting.

أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۖ فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ
وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠﴾

11. Hvad I end strides om, hviler afgørelsen (alene) hos Allah. Således er Allah, min Herre. Til Ham har jeg sat min fortrøstning, og til Ham vender jeg mig.

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ۚ
ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿١١﴾

12. (Han er) himlenes og jordens Skaber. Han har skabt hustruer for jer af jeres egen art. Og af kvæget har Han også skabt par. Derved mangfoldiggør Han jer. Intet (eller ingen) er lig Ham, og Han er den Althørende, den Altseende.

فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا ۖ يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ ۚ
لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۖ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١٢﴾

13. Hans er himlenes og jordens nøgler. Han øger (Sin) forsyning for hvem Han vil og indskrænker den (for hvem Han vil): thi Han ved alle ting.

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٣﴾

14. Han har forordnet for jer den religion, som Han (også) pålagde Noah, og som Vi (nu) har åbenbaret dig, og som Vi (også) pålagde Abraham og Moses og Jesus: Opretholder denne religion og bliv ikke adsplittede i den. Det, som du kalder dem til, er tungt for afgudsdyrkerne. Allah udvælger for Sig Selv hvem Han vil og leder til Sig dem, der vender sig (til Ham).

شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِ نُوحًا وَالَّذِي
أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ
وَعِيسَىٰ ۖ أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ ۚ كَبُرَ
عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ ۚ اللَّهُ يَجْتَبِي
إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٤﴾

15. Men de adsplittedes ikke, før efter at erkendelsen var kommet til dem, af misundelse mod hinanden. Og var et ord ikke allerede udgået fra din Herre for en bestemt frist, så ville der visselig være dømt dem imellem. Og de, som fik Bogen i arv efter dem, er visselig i foruroligende tvivl om den.

وَمَا تَفَرَّقُوٓا إِلَّا مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلْعِلْمُ
بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ
إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى لَّقُضِىَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّ ٱلَّذِينَ
أُورِثُوا ٱلْكِتَٰبَ مِنۢ بَعْدِهِمْ لَفِى شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿١٤﴾

16. Kald dem da til dette. Og opretthold sandhed og retfærd, som du har fået befaling om, og følg ikke deres (onde) lyster. Men sig: Jeg tror på enhver bog, som Allah har åbenbaret, men jeg har fået befaling om at være mægler [eller: dommer] mellem jer. Allah er vor Herre og jeres Herre. Vi har vore handlinger, og I har jeres handlinger. Der skal ikke være nogen strid mellem os og jer. Allah vil bringe os sammen, og til Ham skal (vi alle) vende tilbage.

فَلِذَٰلِكَ فَٱدْعُ ۖ وَٱسْتَقِمْ كَمَآ أُمِرْتَ ۖ وَلَا تَتَّبِعْ
أَهْوَآءَهُمْ ۖ وَقُلْ ءَامَنتُ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ مِن كِتَٰبٍ ۖ
وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ ۖ ٱللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۖ
لَنَآ أَعْمَٰلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَٰلُكُمْ ۖ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَ
بَيْنَكُمُ ۖ ٱللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا ۖ وَإِلَيْهِ ٱلْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

17. Deres argumentation, som strides om Allah, efter at Han er blevet antaget (af dem), er gendrevet hos deres Herre, og (Hans) vrede er over dem, og de vil få en streng straf.

وَٱلَّذِينَ يُحَآجُّونَ فِى ٱللَّهِ مِنۢ بَعْدِ مَا ٱسْتُجِيبَ
لَهُۥ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِندَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ
غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿١٦﴾

18. Allah er det, Som har åbenbaret Bogen med sandheden, og (Han har også åbenbaret) retfærdighedens vægt. Hvad skal få dig til at forstå, at (doms)timen måske er nær [1].

ٱللَّهُ ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ ٱلْكِتَٰبَ بِٱلْحَقِّ وَٱلْمِيزَانَ ۗ وَمَا
يُدْرِيكَ لَعَلَّ ٱلسَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾

19. De, som ikke tror på den, søger at fremskynde den. Men de, som tror, skælver for den og véd, at den er den (sande) virkelighed. Tag jer i agt, thi de, der tvivler om (doms)timen er

يَسْتَعْجِلُ بِهَا ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا ۖ وَٱلَّذِينَ
ءَامَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا ٱلْحَقُّ ۗ
أَلَآ إِنَّ ٱلَّذِينَ يُمَارُونَ فِى ٱلسَّاعَةِ لَفِى ضَلَٰلٍ

[1] *Al-mîzân*, 'retfærdighedens vægt' betyder måske den rette brug af Bogen. Eller 'vægten' hentyder til dommen, der siges at være nær i det flg. Meningen er da, at de kriterier, efter hvilke dommen fældes, er åbenbaret.

visselig langt borte (fra sandheden) i (deres) vildfarelse.

بَعِيدٍ ⑲

20. Allah er Nådig mod Sine tjenere, Han forsyner hvem Han vil, og Han er den Stærke, den Almægtige.

اَللّٰهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهٖ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَهُوَ
الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ⑳ ع

21. Dem, der ønsker høsten i det hinsides, giver Vi mere i deres høst, men dem, der ønsker høsten i denne verden, giver Vi deraf, men de vil ikke få nogen del i det hinsides.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْاٰخِرَةِ نَزِدْ لَهٗ فِي حَرْثِهٖ ۚ
وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهٖ مِنْهَا وَ
مَا لَهٗ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ نَّصِيبٍ ㉑

22. Har de medguder, som i deres religion har forordnet for dem, hvad Allah ikke har tilladt? Og hvis det ikke var for det (endelige) domsord, så ville der (allerede nu) være dømt dem imellem, og de uretfærdige vil få en smertelig straf.

اَمْ لَهُمْ شُرَكٰٓؤُا شَرَعُوا لَهُمْ مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ
بِهِ اللّٰهُ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۚ وَ
اِنَّ الظّٰلِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ㉒

23. Du vil se de uretfærdige skælve for det, de har erhvervet (sig), og det skal (sandelig) træffe dem. Men de, som tror og handler retfærdigt, vil være i (paradis)havernes enge. De vil få, hvad de ønsker, hos deres Herre. Sådan skal den store nåde være.

تَرَى الظّٰلِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ
بِهِمْ ۚ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فِي رَوْضٰتِ
الْجَنّٰتِ ۚ لَهُمْ مَّا يَشَآءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ ذٰلِكَ هُوَ
الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ㉓

24. Dette er, hvad Allah giver Sine tjenere, som tror og handler retfærdigt, glædeligt nyt om. Sig: Jeg beder jer ikke nogen løn derfor, men om kærlighed til dem, der står jer nær. Og til dem, der handler godt, vil Vi give mere godt i tilgift, thi Allah er Tilgivende, Den, der påskønner taknemmelighed.

ذٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللّٰهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ ۚ قُلْ لَّآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمَوَدَّةَ
فِي الْقُرْبٰى ۚ وَمَنْ يَّقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهٗ فِيهَا
حُسْنًا ۚ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ㉔

25. Siger de: Han har opdigtet en løgn om Allah? Hvis Allah havde villet, havde Han forseglet dit hjerte. Men Allah udsletter løgnen og befæ-

اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ۚ فَاِنْ يَّشَاِ اللّٰهُ
يَخْتِمْ عَلٰى قَلْبِكَ ۚ وَيَمْحُ اللّٰهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ

ster sandheden ved Sine ord, thi Han kender (alt) det, som er i hjerterne [2].

بِكَلِمَٰتِهِۦٓ إِنَّهُۥ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ٢٥

26. Og det er Ham, der modtager angeren fra Sine tjenere og tilgiver de(res) onde handlinger. Han ved, hvad I gør.

وَهُوَ ٱلَّذِى يَقْبَلُ ٱلتَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِۦ وَيَعْفُوا۟
عَنِ ٱلسَّيِّـَٔاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ٢٦

27. Og Han bønhører dem, der tror og handler retfærdigt, og skænker dem mere (end de fortjener) ud af Sin nåde. Men over de vantro vil der komme en streng straf.

وَيَسْتَجِيبُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَيَزِيدُهُم
مِّن فَضْلِهِۦ ۚ وَٱلْكَٰفِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ٢٧

28. Men hvis Allah havde øget Sin forsyning til (alle) Sine tjenere, så ville de visselig have begået overtrædelser på jorden. Men Han sender hvad Han vil i overensstemmelse med et (ret og rimeligt) mål, thi Han kender og ser Sine tjenere.

وَلَوْ بَسَطَ ٱللَّهُ ٱلرِّزْقَ لِعِبَادِهِۦ لَبَغَوْا۟ فِى ٱلْأَرْضِ
وَلَٰكِن يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَآءُ ۚ إِنَّهُۥ بِعِبَادِهِۦ خَبِيرٌۢ
بَصِيرٌ ٢٨

29. Han er det, Som sender regnen ned, efter at de har fortvivlet (om dens komme). Han udbreder Sin barmhjertighed, og Han er Vennen, den Lovpriste.

وَهُوَ ٱلَّذِى يُنَزِّلُ ٱلْغَيْثَ مِنۢ بَعْدِ مَا قَنَطُوا۟
وَيَنشُرُ رَحْمَتَهُۥ ۚ وَهُوَ ٱلْوَلِىُّ ٱلْحَمِيدُ ٢٩

30. Og blandt Hans tegn er himlenes og jordens skabelse og de levende væsener, Han har spredt i begge. Og Han har magt til at samle dem sammen, når Han vil [3].

وَمِنْ ءَايَٰتِهِۦ خَلْقُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَثَّ
فِيهِمَا مِن دَآبَّةٍ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَآءُ
قَدِيرٌ ٣٠

31. Hvilken ulykke, der end rammer jer, så skyldes den det, jeres hænder har øvet, men Han tilgiver meget.

وَمَآ أَصَٰبَكُم مِّن مُّصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ
وَيَعْفُوا۟ عَن كَثِيرٍ ٣١

[2] Meningen med 'forseglingen' synes at være: hvis dine modstandere havde ret i deres anklage, ville Gud have forseglet dit hjerte, men dit hjerte er tværtimod åbnet af Gud (94:2). Eller meningen er: hvis Gud havde villet straffe dine fjender for at kalde dig løgner, ville han have forseglet dit hjerte, d.v.s. lukket dit hjerte for al medfølelse med dem.

[3] At der eksisterer levende væsener på andre kloder end jorden fastslog Qur'ânen altså allerede for 1400 år siden. Ligeledes, at de vil komme i forbindelse med hinanden!

32. Og I kan ikke gøre (Allah plan) på jorden til intet, og I har ikke nogen Ven eller Hjælper ved siden af Allah.

وَمَآ أَنتُم بِمُعْجِزِينَ فِى ٱلْأَرْضِ ۖ وَمَا لَكُم
مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِن وَلِىٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣١﴾

33. Og blandt Hans tegn er skibene på havet, (der rager op) som bjerge.

وَمِنْ ءَايَٰتِهِ ٱلْجَوَارِ فِى ٱلْبَحْرِ كَٱلْأَعْلَٰمِ ﴿٣٢﴾

34. Hvis Han vil, kan Han stilne vinden, så de ligger uden bevægelse på dets ryg. Sandelig, i dette er der visselig tegn for enhver udholdende og taknemmelig (person).

إِن يَشَأْ يُسْكِنِ ٱلرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَىٰ ظَهْرِهِۦٓ ۚ
إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٣﴾

35. Eller Han kunne ødelægge dem for det, de har erhvervet (sig), men Han tilgiver meget.

أَوْ يُوبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوا۟ وَيَعْفُ عَن كَثِيرٍ ﴿٣٤﴾

36. Han kender dem, der strides om Vore tegn. De vil ikke kunne undslippe[4].

وَيَعْلَمَ ٱلَّذِينَ يُجَٰدِلُونَ فِىٓ ءَايَٰتِنَا مَا لَهُم مِّن
مَّحِيصٍ ﴿٣٥﴾

37. Hvad I end modtager, er det (kun) en forsyning for dette liv. Men det, der er hos Allah, er bedre og varigere for dem, der tror og stoler på deres Herre (alene).

فَمَآ أُوتِيتُم مِّن شَىْءٍ فَمَتَٰعُ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۖ
وَمَا عِندَ ٱللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَلَىٰ
رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾

38. De, som undgår de store synder og de skændige ting, og som tilgiver, når de vredes,

وَٱلَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَٰٓئِرَ ٱلْإِثْمِ وَٱلْفَوَٰحِشَ وَإِذَا
مَا غَضِبُوا۟ هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٧﴾

39. Og som svarer deres Herre (med lydighed) og opretholder bønnen, og hvis lov er gensidig rådslagning, og som giver ud af det, Vi har forsynet dem med[5].

وَٱلَّذِينَ ٱسْتَجَابُوا۟ لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَأَمْرُهُمْ
شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٨﴾

40. Og som, når overgreb rammer dem, forsvarer sig.

وَٱلَّذِينَ إِذَآ أَصَابَهُمُ ٱلْبَغْىُ هُمْ يَنتَصِرُونَ ﴿٣٩﴾

[4] Eller: 'For at de, der strides om Vore tegn, skal vide, at de ikke kan undslippe.'

[5] Qur'ânen lægger hermed grundlaget for alt ægte demokrati: gensidig rådslagning mellem samfundets medlemmer. Se også 3:160.

41. Lønnen for noget ondt skal være i rette forhold til det onde. Men den, som tilgiver og (derved) forbedrer (synderen), har sin belønning hos Allah, thi Han elsker ikke dem, der handler uretfærdigt [6].

وَجَزَٰٓؤُا سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا ۖ فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُۥ عَلَى ٱللَّهِ ۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٤٠﴾

42. Men mod den, der forsvarer sig, efter at der er øvet uret mod ham, er der ikke nogen vej (til anklage).

وَلَمَنِ ٱنتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِۦ فَأُو۟لَٰٓئِكَ مَا عَلَيْهِم مِّن سَبِيلٍ ﴿٤١﴾

43. Anklagen kan kun ramme dem, der øver uret mod mennesker og begår overgreb på jorden uden nogen ret. De vil få en smertelig straf.

إِنَّمَا ٱلسَّبِيلُ عَلَى ٱلَّذِينَ يَظْلِمُونَ ٱلنَّاسَ وَيَبْغُونَ فِى ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٢﴾

44. Men den, der er udholdende og tilgiver, (står højere i Allahs øjne), thi noget sådant er (et spørgsmål om) beslutningernes styrke.

وَلَمَن صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ ٱلْأُمُورِ ﴿٤٣﴾ ع

45. Den, Allah dømmer som vildfarende, vil ikke finde nogen beskytter efter Ham. Og du vil finde, at de uretfærdige, når de har set straffen, vil sige: Er der nogen vej tilbage?

وَمَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِن وَلِىٍّ مِّنۢ بَعْدِهِۦ ۗ وَتَرَى ٱلظَّٰلِمِينَ لَمَّا رَأَوُا ٱلْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّن سَبِيلٍ ﴿٤٤﴾

46. Og du vil se dem blive anbragt foran (ilden), ydmygende sig af skam og betragtende (den) med et stjålent blik. Men de troende vil sige: Sandelig, taberne er dem, der har mistet deres sjæle [eller: sig selv] og deres familier på opstandelsens dag. Sandelig, de uretfærdige (befinder sig) i en varig straf.

وَتَرَىٰهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَٰشِعِينَ مِنَ ٱلذُّلِّ يَنظُرُونَ مِن طَرْفٍ خَفِىٍّ ۗ وَقَالَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا إِنَّ ٱلْخَٰسِرِينَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۗ أَلَآ إِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ فِى عَذَابٍ مُّقِيمٍ ﴿٤٥﴾

47. Og de har ikke nogen beskyttere, som kan hjælpe dem ved siden af Allah. De, som Allah dømmer som vildfarende, kan ikke finde nogen vej.

وَمَا كَانَ لَهُم مِّنْ أَوْلِيَآءَ يَنصُرُونَهُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ ۗ وَمَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِن سَبِيلٍ ﴿٤٦﴾

---

[6] Ikke straf, men reform er målet. Den, der kan forbedres, må behandles mildt, men den uforbederlige må straffes retfærdigt. Qur'ânen fastslår - som så ofte - principper og overlader deres anvendelse i de enkelte tilfælde til menneskelig fornuft og dømmekraft.

48. Svar jeres Herre (med lydighed), før den dag, som ingen kan afvende mod Allah(s vilje). Der vil ikke være nogen tilflugt for jer på den dag, og der vil ikke være (nogen mulighed for) benægtelse for jer.

اسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ
لَهُ مِنَ اللَّهِ ۚ مَا لَكُم مِّن مَّلْجَإٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُم
مِّن نَّكِيرٍ ﴿٤٨﴾

49. Men om de vender sig bort, så har Vi ikke sendt dig som vogter over dem. Kun afleveringen (af budskabet) påhviler dig. Sandelig, når Vi lader mennesket smage barmhjertighed fra Os, fryder det sig derover. Men hvis noget ondt rammer det på grund af det, deres hænder har sendt i forvejen, så er mennesket visselig utaknemmeligt.

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۖ إِنْ عَلَيْكَ
إِلَّا الْبَلَاغُ ۗ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ
بِهَا ۖ وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
فَإِنَّ الْإِنسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٩﴾

50. Herredømmet over himlene og jorden er Allahs. Han skaber, hvad Han vil. Han skænker døtre til hvem Han vil, og Han skænker sønner til hvem Han vil.

لِّلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ
يَهَبُ لِمَن يَشَاءُ إِنَاثًا وَيَهَبُ لِمَن يَشَاءُ
الذُّكُورَ ﴿٥٠﴾

51. Eller Han giver begge dele sammen: sønner og døtre. Og Han gør hvem Han vil ufrugtbar, thi Han er den Alvidende, den Almægtige.

أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَاثًا ۖ وَيَجْعَلُ مَن يَشَاءُ
عَقِيمًا ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٥١﴾

52. Det tilkommer ikke noget menneske, at Allah skulle tale til det undtagen ved åbenbaring eller bag et slør [ved visioner eller drømme] eller ved at sende et sendebud, som så åbenbarer hvad Han vil med Hans billigelse. Sandelig, Han er Ophøjet, Alviis [7].

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَن يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِن
وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ
مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ عَلِيٌّ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾

53. Og således har Vi åbenbaret dig ordet på Vor befaling. Du vidste ikke,

وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا ۚ مَا كُنتَ

[7] Verset nævner tre åbenbaringsformer: 1) Allah taler direkte ved inspiration, d.v.s. indskydelse af en idé, eller ved at modtageren hører nogle ord nævnt (audition). 2) Allah giver et budskab ved hjælp af et syn eller en drøm (vision). 3) Allah sender en engel, som forelæser åbenbaringen *(Wahi matluww)* for profeten, der bevarer ordene og reciterer dem for sit folk.

hvad Bogen eller troen var, men Vi gjorde det(te ord) til et lys, hvormed Vi ledede hvem Vi ville af Vore tjenere. Sandelig, du (Muhammad) leder visselig til den rette vej [8],

تَدْرِي مَا الْكِتٰبُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلٰكِن جَعَلْنٰهُ
نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا ۚ وَإِنَّكَ
لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٢﴾

54. Vejen til Allah, som ejer alt i himlene og på jorden. Sandelig, til Allah vender alle ting tilbage.

صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ
أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ﴿٥٣﴾ ع

[8] *Rûh* betyder: 'sjæl, ånd, ånde, åbenbaring, inspiration, engel, barmhjertighed, Guds ord'. Se også 4:172 og 16:3.'Den rette vej', som Profeten leder de troende til, er profeternes vej (4:69-70).

AL-ZUKHRUF
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ①

2. Hâ Mîm. (Allah er den Lovpriste, den Majestætiske).

حمٓ ②

3. Ved den klare Bog,

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ③

4. Vi har visselig gjort den til en arabisk Qur'ân [en klar og tydelig recitation], så at I måske kan forstå.

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ④

5. Den er visselig hos Os (bevaret) i Bogens moder, ophøjet (og) fuld af visdom [1].

وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ ⑤

6. Skal Vi da tage formaningen fra jer og lade jer ude af betragtning, fordi I er et folk af overtrædere?

أَفَنَضْرِبُ عَنكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَن كُنتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ⑥

7. Og hvor mange profeter har Vi (ikke) sendt blandt de fordums (slægter).

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِن نَّبِيٍّ فِي الْأَوَّلِينَ ⑦

8. Men der kom ikke nogen profet til dem, uden at de plejede at forsøge at drive spot med ham.

وَمَا يَأْتِيهِم مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ⑧

9. Så ødelagde Vi dem, som havde større magt end disse, og de fordums folks eksempel er gået forud.

فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُم بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ ⑨

10. Og hvis du spørger dem: Hvem har skabt himlene og jorden? vil de visselig svare: Den Almægtige og Alvidende har skabt dem,

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ⑩

---

[1] 'Bogens moder' er Qur'ânens oprindelige kilde, som den eksisterede i Allahs kundskab. 'Bogens moder' bruges også om *Sûra Al-Fâtihah* (sûra 1).

11. (Han) Som har skabt jorden som en vugge for jer jer og anbragt veje for jer på den, for at I må være retledede,

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَّجَعَلَ لَكُمْ
فِيهَا سُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠﴾

12. Og Som sender vand ned fra himlen efter et (bestemt) mål og derved skænker liv til et dødt land. På samme måde skal I bringes frem (til nyt liv).

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءًۢ بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا
بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا كَذٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١١﴾

13. Og Som har skabt alle ting i par og frembragt skibene for jer og kvæget, som I rejser på,

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنَ
الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿١٢﴾

14. For at I må sidde på deres rygge og så ihukomme jeres Herres nåde, når I sidder på dem, og sige: Hellig (og fri for alle mangler) er Han, som har underlagt os dette, og vi kunne ikke selv undertvinge dem.

لِتَسْتَوُوا عَلٰى ظُهُوْرِهٖ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ
إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحٰنَ الَّذِي سَخَّرَ
لَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿١٣﴾

15. Og vi skal visselig vende tilbage til vores Herre [2].

وَإِنَّا إِلٰى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿١٤﴾

16. De tillægger Ham en del af Hans tjenere (som Hans børn), thi menneske er sandeligt klart utaknemmeligt.

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهٖ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ
مُّبِينٌ ﴿١٥﴾ ع ١٦

17. Har Han taget Sig døtre af det, Han har skabt, og begunstiget jer med sønner?

أَمِ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنٰتٍ وَّأَصْفٰكُمْ بِالْبَنِينَ ﴿١٦﴾

18. Men når en af dem hører nyt om det samme, som han tillægger den Nådige, så formørkes hans åsyn, og han undertrykker sin sorg [3].

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمٰنِ مَثَلًا
ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَّهُوَ كَظِيمٌ ﴿١٧﴾

[2] Ordene i v.14-15 anvendes som bøn, når man påbegynder en rejse.

[3] De hedenske arabere anså det for skam at få døtre, og dog mente de, at Allah havde døtre. Dette er selvfølgelig ironi.

19. (Tillægger I da Gud) sådanne, som er opfostret i smykke(rs pryd), og som ikke kan diskutere klart [4]?

أَوَمَنْ يُنَشَّؤُا فِي الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ١٩

20. Og de anser englene, som er den Nådiges tjenere, for at være kvindelige væsener. Har de været vidner til deres skabelse? Så skal deres vidnesbyrd skrives op, og de skal forhøres.

وَجَعَلُوا الْمَلَٰئِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَٰنِ إِنَاثًا ۚ أَشَهِدُوا خَلْقَهُمْ ۚ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ ٢٠

21. Men de siger: Hvis den Nådige havde villet, ville vi ikke have tilbedt dem. De har ikke nogen viden derom. De lyver kun.

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَٰنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ ۗ مَا لَهُمْ بِذَٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۖ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ٢١

22. Har Vi givet dem en bog før denne, så at de holder fast ved den?

أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ ٢٢

23. Nej, de siger (blot): Vi har visselig fundet vore fædre på en (vis) vej, og vi lader os lede ad deres spor.

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِمْ مُهْتَدُونَ ٢٣

24. Og på samme måde har Vi ikke sendt før dem i nogen by nogensomhelst advarer uden at de, der begik overtrædelser i den, sagde: Vi fandt sandelig vore fædre på en (vis) vej, og vi er fulgt i deres fodspor.

وَكَذَٰلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ ٢٤

25. (Deres advarer) sagde: Er jeg ikke kommet til jer med det, der giver bedre retledning end, hvad I fandt jeres fædre følge? De svarede: Vi forkaster visselig det, som I er blevet sendt med.

قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ ۖ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ٢٥

26. Så øvede Vi gengældelse mod dem. Se da, hvorledes enden blev for dem, der forkastede (profeterne).

فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ٢٦

27. Og (husk) da Abraham sagde til sin fader og sit folk: Jeg siger mig sandelig fri af det, I tilbeder,

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ ٢٧

[4] Araberne plejede at hænge smykker på deres gudebilleder (jvf. votivgaver). Pronominet *huwa* (egt: han) viser, at der ikke her er tale om kvinder, men om gudebilleder.

28. Undtagen af Ham, som har skabt mig, for Han vil visselig lede mig.

إِلَّا ٱلَّذِى فَطَرَنِى فَإِنَّهُۥ سَيَهْدِينِ ﴿٢٨﴾

29. Og Han gjorde det til et varigt ord blandt hans efterkommere, for at de måske ville vende tilbage (til den Ene Gud).

وَجَعَلَهَا كَلِمَةًۢ بَاقِيَةً فِى عَقِبِهِۦ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٩﴾

30. Men nej, Jeg har forsynet disse (her) og deres fædre, indtil sandheden og et klart sendebud kom til dem.

بَلْ مَتَّعْتُ هَٰٓؤُلَآءِ وَءَابَآءَهُمْ حَتَّىٰ جَآءَهُمُ ٱلْحَقُّ
وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٣٠﴾

31. Men da sandheden kom til dem, sagde de: Dette er trolddom, og vi forkaster det sandelig.

وَلَمَّا جَآءَهُمُ ٱلْحَقُّ قَالُوا۟ هَٰذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِۦ
كَٰفِرُونَ ﴿٣١﴾

32. Og de sagde: Hvorfor er denne Qur'ân ikke blevet åbenbaret til en mægtig mand fra de to byer [5]?

وَقَالُوا۟ لَوْلَا نُزِّلَ هَٰذَا ٱلْقُرْءَانُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ ٱلْقَرْيَتَيْنِ
عَظِيمٍ ﴿٣٢﴾

33. Er det dem, der fordeler deres Herres barmhjertighed? Vi [Gud] fordeler deres levevilkår mellem dem i dette liv, og Vi ophøjer nogle af dem over andre i grader, så at nogle af dem driver spot med andre [eller: så at nogle undertrykker andre]. Men din Herres barmhjertighed er bedre end det, de samler (af jordiske rigdomme).

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ ۚ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُم
مَّعِيشَتَهُمْ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۚ وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ
فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَٰتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُم بَعْضًا سُخْرِيًّا ۗ
وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٣﴾

34. Og hvis det ikke var, at menneskene var blevet ét samfund, ville Vi visselig have givet til dem, der forkaster den Nådige, tage af sølv på deres huse, og (sølv)trapper, som de kunne stige op ad.

وَلَوْلَآ أَن يَكُونَ ٱلنَّاسُ أُمَّةً وَٰحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَن
يَكْفُرُ بِٱلرَّحْمَٰنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقُفًا مِّن فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ
عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٤﴾

35. Og (sølv)døre i deres huse og (sølv)troner, som de kunne læne sig tilbage i.

وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَٰبًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِـُٔونَ ﴿٣٥﴾

36. Og (husgeråd af) guld. Men alt dette er kun en forsyning for dette lave

وَزُخْرُفًا ۚ وَإِن كُلُّ ذَٰلِكَ لَمَّا مَتَٰعُ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۚ

[5] De to byer er *Makka* og *Tâif*.

liv, medens det kommende (liv) hos din Herre er for de retfærdige.

ع وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ٣٥

37. Men den, der vender sig bort fra den Nådiges ihukommelse, tildeler Vi en satan [modstander], som skal være hans fælle.

وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَٰنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا
فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ٣٦

38. Men disse holder dem borte fra vejen, og mener (endog), at de er retledede,

وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
مُهْتَدُونَ ٣٧

39. Indtil de, når de kommer til Os, siger: Gid der mellem mig og ham var en afstand (som) mellem øst og vest. Hvilken ond fælle [6].

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا لَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ
الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ ٣٨

40. Og det vil ikke gavne jer i dag i jeres misgerninger, at I er partnere i straffen.

وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ
مُشْتَرِكُونَ ٣٩

41. Kan du da få den døve til at høre? Eller kan du lede den blinde og den, som (befinder sig) i åbenlys vildfarelse?

أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْيَ وَمَنْ كَانَ
فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ٤٠

42. Selv om Vi også tager dig bort, så vil Vi visselig øve gengældelse mod dem.

فَإِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ ٤١

43. Eller (også) lader Vi dig se, hvad Vi har lovet dem, thi Vi har virkelig magt over dem.

أَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ
مُقْتَدِرُونَ ٤٢

44. Hold da fast ved det, som er åbenbaret dig, thi du er visselig på en ret vej.

فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ٤٣

45. Og det er visselig en formaning og kilde til ære for dig og dit folk. I skal snart udspørges, (hvordan I har handlet med den).

وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ٤٤

46. Spørg dem, til hvem Vi sendte Vore sendebud før dig: Har Vi sat

وَاسْأَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا

[6] Egt. 'en afstand (som) mellem de to østener.'

guder, der skulle tilbedes, ved siden af den Nådige?

ربع مِن دُونِ الرَّحْمَٰنِ آلِهَةً يُعْبَدُونَ ﴿٤٥﴾

47. Og Vi sendte allerede Moses med Vore tegn til Farao og hans rådsherrer, og han sagde: Jeg er visselig et sendebud fra alverdens Herre.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾

48. Men da han bragte dem Vore tegn, lo de ad dem.

فَلَمَّا جَاءَهُم بِآيَاتِنَا إِذَا هُم مِّنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾

49. Og Vi viste dem ikke noget tegn, undtagen det var større end dets forgænger [egt: søster]. Så greb Vi dem med straffen, for at de måske ville vende tilbage (til Gud).

وَمَا نُرِيهِم مِّنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا ۖ وَ
أَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾

50. De sagde: Du troldmand, påkald din Herre for os i overensstemmelse med den pagt, Han har sluttet med dig, (at Han tager straffen fra os), så vil vi visselig følge retledningen.

وَقَالُوا يَا أَيُّهَ السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِندَكَ
إِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾

51. Men da Vi fjernede straffen fra dem, så brød de (deres ord).

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنكُثُونَ ﴿٥٠﴾

52. Og Farao lod udråbe blandt sit folk, og han sagde: O mit folk, tilhører herredømmet over Ægypten og disse floder, som strømmer for mine fødder, ikke mig? Vil I da ikke se [7]?

وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي
مُلْكُ مِصْرَ وَهَٰذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي ۖ أَفَلَا
تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾

53. Er jeg ikke bedre end denne, som er foragtet og næppe kan tale klart?

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ
يُبِينُ ﴿٥٢﴾

54. Hvorfor har han da ikke fået armbånd af guld, eller (hvorfor) er englene ikke kommet sammen med ham i rad og række?

فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِّن ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ
الْمَلَائِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٣﴾

---

[7] Udtrykket 'floder, som strømmer forneden' bruges ofte i paradisskildringerne. Disse kan da sikkert mange gange tages bogstaveligt som forjættelse, der gælder dette liv, f.eks. som profetier om erobringen af Ægypten og Persien.

55. Således ringeagtede han sit folk, og de adlød ham, thi de var et (mod Gud) oprørsk folk.

فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا
قَوْمًا فَٰسِقِينَ ﴿٥٥﴾

56. Men da de bedrøvede Os, øvede Vi gengæld mod dem og druknede dem alle tilhobe.

فَلَمَّآ ءَاسَفُونَا انتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَٰهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٦﴾

57. Og Vi gjorde dem til et (advarende) forbillede og eksempel for de kommende (slægter).

فَجَعَلْنَٰهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْءَاخِرِينَ ﴿٥٧﴾ ع

58. Og når Marias søn nævnes som eksempel, så rejser dit folk en larm derover

وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ
يَصِدُّونَ ﴿٥٨﴾

59. Og siger: Er vore guder bedre, eller er han? De nævner det kun for dig af stridslyst, de er visselig et stridslystent folk.

وَقَالُوٓا ءَأَٰلِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا
بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٩﴾

60. Han [nemlig: Jesus] var kun en tjener, som Vi havde vist nåde, og som Vi havde gjort til et forbillede for Israels børn.

إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَٰهُ مَثَلًا لِّبَنِىٓ
إِسْرَٰٓءِيلَ ﴿٦٠﴾

61. Og hvis Vi havde villet, havde Vi gjort nogle af jer til engle på jorden, som skulle efterfølge (jer mennesker).

وَلَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنَا مِنكُم مَّلَٰٓئِكَةً فِى الْأَرْضِ
يَخْلُفُونَ ﴿٦١﴾

62. Men han [nemlig: Jesus] er et tegn på timen(s komme). Vær da ikke i tvivl om den og følg Mig (alene). Det er den rette vej [8].

وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ
هَٰذَا صِرَٰطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦٢﴾

63. Og lad ikke Satan holde jer tilbage (fra vejen), thi han er jeres åbenlyse fjende.

وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَٰنُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٣﴾

64. Og da Jesus kom med klare beviser, sagde han: Jeg er visselig kom-

وَلَمَّا جَآءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَٰتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُم بِالْحِكْمَةِ

[8] 'Timen' kan betyde både den enkeltes, et folks og verdens undergang. Her betyder det måske, at Jesus er enden på den mosaiske pagt og tegnet på, at profetien overgår til Ismael. Eller meningen er, at den genkomne Jesus (en mand i Jesu ånd og magt) vil være tegn på en ny verdensordens komme. *'Ilm* (viden) betyder nok her det samme som *'alam* (tegn).

met til jer med visdommen og for at gøre klart for jer noget af det, som I strides om. Frygt da Allah og adlyd mig [9].

وَلِأُبَيِّنَ لَكُم بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ ۚ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿٦٤﴾

65. Sandelig, Allah er min Herre og jeres Herre, tilbed derfor Ham (alene). Dette er en ret vej.

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۚ هَٰذَا صِرَاطٌ
مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦٥﴾

66. Men partierne stredes indbyrdes. Ve da de uretfærdige for en smertefuld dags straf.

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِن بَيْنِهِمْ ۖ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ
ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ أَلِيمٍ ﴿٦٦﴾

67. Mon de venter på noget andet end timen, der skal komme pludselig over dem, når de ikke aner det?

هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُم بَغْتَةً وَ
هُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٧﴾

68. Venner skal på den dag være indbyrdes fjender, undtagen de retfærdige,

الْأَخِلَّاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا
الْمُتَّقِينَ ﴿٦٨﴾

69. (Som Gud vil sige til): O Mine tjenere, i dag skal der ikke være nogen frygt over jer, ejheller skal I sørge,

يَا عِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾

70. (I) som troede på Vore tegn og plejede at underkaste jer,

الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٧٠﴾

71. Træd ind i haven, I og jeres hustruer, glade og lykkelige.

ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ ﴿٧١﴾

72. Blandt dem skal guldfade og bægre gå på omgang, og i den skal der være alt det, som sjælene måtte begære og øjnene vederkvæge sig ved. I skal forblive deri [10].

يُطَافُ عَلَيْهِم بِصِحَافٍ مِّن ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ ۖ
وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ ۖ وَأَنتُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٧٢﴾

73. Og dette er haven, som I modtager i arv for det, I plejede at øve.

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧٣﴾

74. I den skal I have mange frugter, hvoraf I skal spise.

لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِّنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٤﴾

[9] Jesus var reformator og bragte ikke nogen ny lov. På samme måde vil den islamiske Messias ikke bringe ny lov, men være reformator.

[10] 'I den' = 'deri' = i haven.

75. Sandelig, de skyldige skal være i helvedes straf og forblive (dér).

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابِ جَهَنَّمَ خَٰلِدُونَ ﴿٧٤﴾

76. (Dens ild) skal ikke mindskes for dem, og de skal fortvivle i den.

لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٥﴾

77. Vi øvede ikke uret imod dem, men de plejede at øve uret.

وَمَا ظَلَمْنَٰهُمْ وَلَٰكِن كَانُوا۟ هُمُ الظَّٰلِمِينَ ﴿٧٦﴾

78. Og de vil råbe: O Mâlik, (bed) din Herre om at gøre ende på os. Han skal svare: I skal visselig forblive (der, så længe Han vil) [11].

وَنَادَوْا۟ يَٰمَٰلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ ۖ
قَالَ إِنَّكُم مَّٰكِثُونَ ﴿٧٧﴾

79. (Gud vil sige): Vi har visselig bragt jer sandheden, men de fleste af jer hadede sandheden.

لَقَدْ جِئْنَٰكُم بِالْحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ
كَٰرِهُونَ ﴿٧٨﴾

80. Har de besluttet sig på en sag? Så har Vi sandelig også besluttet Os.

أَمْ أَبْرَمُوٓا۟ أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ ﴿٧٩﴾

81. Eller mener de, at Vi ikke hører deres hemmeligheder og deres rådslagninger? Men nej, Vore sendebud er hos dem og skriver op.

أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَىٰهُم ۚ بَلَىٰ
وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿٨٠﴾

82. Sig: Hvis den Nådige havde en søn, så var jeg den første af dem, der tilbad [12].

قُلْ إِن كَانَ لِلرَّحْمَٰنِ وَلَدٌ فَأَنَا۠ أَوَّلُ الْعَٰبِدِينَ ﴿٨١﴾

83. Hellig (og fri for mangler) er himlenes og jordens Herre, tronens Herre, (og højt hævet) over det, de tillægger (Ham).

سُبْحَٰنَ رَبِّ السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ
عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾

84. Lad dem da tale forvrøvlet og drive skæmt, indtil de møder deres dag, som er forjættet dem.

فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا۟ وَيَلْعَبُوا۟ حَتَّىٰ يُلَٰقُوا۟ يَوْمَهُمُ الَّذِى
يُوعَدُونَ ﴿٨٣﴾

[11] *Mâlik* er den engel, der er sat over helvede.

[12] Der er i hvert fald to måder at opfatte verset på: 1) Hvis Gud havde haft en søn, ville jeg have tilbedt ham, eller 2) Hvis Gud havde taget Sig en søn, ville jeg have større ret til denne titel, da jeg er den første til altid at tilbede og adlyde Ham.

85. Og Han er det, Som er Gud i himmelen og Gud på jorden, og Han er den Alvise, den Alvidende.

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَٰهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَٰهٌ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٥﴾

86. Velsignet være Den, som har magten i himlene og på jorden og (over) hvad der er imellem dem. Hos Ham beror kundskaben om timen. Og til Ham skal I sendes tilbage.

وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِندَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٦﴾

87. De, som de påkalder ved siden af Ham, har ikke magt over forbønnen, undtagen den, der bevidner sandheden, og de ved det [eller: de kender ham].

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَن شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٧﴾

88. Og hvis du spørger dem, hvem der har skabt dem, vil de visselig svare: Allah. Hvorfor er de da bortvendte (fra sandheden, som de kender)?

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۖ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٨٨﴾

89. (Jeg sværger) ved hans ord: O min Herre, dette er visselig et folk, som ikke vil tro.

وَقِيلِهِ يَا رَبِّ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ قَوْمٌ لَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٩﴾

90. Tilgiv dem og sig: Fred (være med jer). De skal snart vide besked.

فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ ۚ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٠﴾

AL-DUKHÂN
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ١

2. Hâ Mîm (Allah er den Lovpriste, den Majestætiske).

حمٓ ٢

3. Ved den klare Bog.

وَالْكِتَٰبِ الْمُبِينِ ٣

4. Vi har visselig åbenbaret den i en velsignet nat, thi Vi har visselig altid sendt advarere [1].

إِنَّآ أَنزَلْنَٰهُ فِي لَيْلَةٍ مُّبَٰرَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ٤

5. I den(ne nat) afgøres alle vise bud,

فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ٥

6. Bud, (som kommer) fra Os. Thi Vi har altid sendt Vore sendebud [2],

أَمْرًا مِّنْ عِندِنَآ إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ٦

7. (Som) en barmhjertighed fra din Herre. Han er visselig den Althørende, den Alvidende,

رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٧

8. Fra Herren over himlene og jorden og hvad der er imellem dem, hvis I har en sikker tro.

رَبِّ السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَآ إِن كُنتُم مُّوقِنِينَ ٨

9. Der er ingen gud undtagen Ham. Han skænker liv og sender død. (Han er) jeres Herre og jeres fordums fædres Herre.

لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ ءَابَآئِكُمُ الْأَوَّلِينَ ٩

10. Men nej, de tvivler og leger (med deres liv).

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ١٠

---

[1] Den 'velsignede nat' er den 'skæbnenat', som nævnes i 97:2, den nat i slutningen af Ramadân, da Muhammad modtog sin første åbenbaring (Musnad & Djarîr).

[2] Gud sender altid advarere (v.4) eller sendebud. Der er tale om en 'åndelig grundlov'.

11. Men vent på den dag, da himlen vil frembringe en tydelig røg [3].

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ ﴿١١﴾

12. Som vil dække alle mennesker. Dette er en smertelig straf.

يَغْشَى النَّاسَ ۖ هَٰذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٢﴾

13. (Mennesker vil da bede): Vor Herre, tag straffen fra os, thi (nu) tror vi sandelig.

رَّبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾

14. (Men) hvordan kan formaningen gavne dem, når der allerede er kommet et sendebud til dem, som forklarer (tingene) tydeligt og klart [4].

أَنَّىٰ لَهُمُ الذِّكْرَىٰ وَقَدْ جَاءَهُمْ
رَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿١٤﴾

15. Og dog vendte de sig fra ham og sagde: (Han er kun) oplært (og) besat.

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ ﴿١٥﴾

16. Vi skal visselig tage straffen fra jer en liden stund, thi I vil vende tilbage (til jeres vantro).

إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا ۚ إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ﴿١٦﴾

17. På den dag, da Vi griber fat (i dem) med det stærkeste greb, vil Vi visselig øve gengældelse.

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنتَقِمُونَ ﴿١٧﴾

18. Vi har allerede prøvet Faraos folk før dem, og et ædelt sendebud er (allerede) kommet til dem.

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ
كَرِيمٌ ﴿١٨﴾

19. (Han sagde): Overgiv mig Allahs tjenere, thi jeg er et trofast sendebud til jer.

أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ ۖ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٩﴾

20. Og rejs jer ikke i oprør mod Allah, thi jeg bringer jer en klar fuldmagt.

وَأَن لَّا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ ۖ إِنِّي آتِيكُم
بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٢٠﴾

---

[3] Hentydningen kan være til den hungersnød, som ramte Makka (Bukhârî: Abwâb-al-Istisqâ). *Dukhân* betyder både røg og støv. Eller der er tale om en ulykke, der vil ramme hele menneskeheden (jvf. flg. vers), måske atomkrigens rædsler.

[4] I tilfælde af sidste tolkning (v.11) hentydes der her til den Forjættede Messias.

21. Jeg tager visselig min tilflugt hos min Herre og jeres Herre, så I ikke stener mig.

وَإِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ ﴿٢١﴾

22. Tror I ikke på mig, så skil jer fra mig (og lad mig gøre, som jeg har fået ordre på).

وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا لِي فَاعْتَزِلُونِ ﴿٢٢﴾

23. Og (Moses) påkaldte sin Herre (og sagde): Dette er et syndefuldt folk.

فَدَعَا رَبَّهُ أَنَّ هَٰؤُلَاءِ قَوْمٌ مُجْرِمُونَ ﴿٢٣﴾

24. (Gud svarede ham): Rejs da bort om natten med Mine tjenere, thi I vil blive forfulgte.

فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ ﴿٢٤﴾

25. Efterlad havet roligt bag dig, thi de (forfølgende) er en hær, der (er dømt til at) druknes.

وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُغْرَقُونَ ﴿٢٥﴾

26. Hvor mange haver og kilder efterlod de ikke (bag sig)?

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٦﴾

27. Og (hvor mange) kornmarker og ærede steder?

وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٢٧﴾

28. Og (hvor mange) velsignelser, som de glædede sig over?

وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ ﴿٢٨﴾

29. Således (var Vor straf), og Vi gav det (alt sammen) i arv til et andet folk.

كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٢٩﴾

30. Og himlen og jorden græd ikke over dem, og de fik ikke udsættelse.

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ ﴿٣٠﴾

31. Vi reddede visselig Israels børn fra en skændig straf,

وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٣١﴾

32. Fra Farao, thi han var hovmodig (selv) blandt dem, der overskrider (alle grænser).

مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَالِيًا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣٢﴾

33. Og Vi udvalgte dem visselig med viden frem for alle folk (på deres tid),

وَلَقَدِ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾

34. Og Vi gav dem tegn, hvori der var en klar prøvelse.

وَآتَيْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُبِينٌ ﴿٣٤﴾

35. Sandelig, disse her siger visselig:

إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٥﴾

36. Der er kun vores første død, og vi vil ikke blive oprejst.

إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ ﴿٣٦﴾

37. Bring vore fædre (tilbage til livet), om I taler sandt.

فَأْتُوا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٧﴾

38. Mon de er bedre end Tubba's folk og de (andre) før dem? Vi tilintetgjorde dem, thi de var syndefulde [5].

أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٣٨﴾

39. Vi har ikke skabt himlene og jorden og (alt) hvad der er imellem dem for spøg.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ ﴿٣٩﴾

40. Vi har kun skabt dem i overensstemmelse med sandhedens krav, men de fleste af dem ved det ikke.

مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

41. Sandelig, afgørelsens dag er den fastsatte tid for dem alle,

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤١﴾

42. Den dag, da en ven ikke vil gavne en ven det ringeste, og da de ikke skal blive hjulpet (af nogen).

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى عَنْ مَوْلًى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٤٢﴾

43. Den eneste undtagelse er dem, som Allah har vist barmhjertighed, thi Han er den Almægtige, den Barmhjertige.

إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٣﴾

44. Sandelig, Zaqqûms træ [6]

إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ ﴿٤٤﴾

45. (Vil være) føde for den syndefulde,

طَعَامُ الْأَثِيمِ ﴿٤٥﴾

46. Som smeltet bly vil det brænde i hans bug [7],

كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٦﴾

47. Ligesom skoldhedt vand koger.

كَغَلْيِ الْحَمِيمِ ﴿٤٧﴾

[5] *Tubba'* siges at være en kongelig titel for kongerne i *Himjar* i Jemen. Smlgn. 50:15. Tubba'-dynastiet regerede over Himjar, Hadramaut og Saba' fra 270 til 525 e.v.t. De synes endog at have udstrakt deres styre til det øvrige Arabien og til Østafrika (Encycl. of Islam).

[6] Smlgn. 37:63 og 56:53.

[7] 'Den syndefulde' (v.45) må opfattes kollektivt, thi det efterfølges af flertal (egt: buge).

48. (Til helvedes engle skal det lyde): Grib ham og bær ham ud midt i den flammende ild.

خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٨﴾

49. Og hæld så over hans hoved det kogende vands straf.

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ
الْحَمِيمِ ﴿٤٩﴾

50. Smag (dette), thi du var (engang) den mægtige, den ædle (i egen indbildning).

ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٥٠﴾

51. Dette er visselig, hvad I plejede at tvivle om.

إِنَّ هَٰذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥١﴾

52. Sandelig, de gudfrygtige (vil være) på et sikkert sted

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥٢﴾

53. Blandt haver og kilder,

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٣﴾

54. Klædt i silke og brokade, siddende over for hinanden.

يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٤﴾

55. Således (vil Allahs belønning være). Og Vi vil formæle dem med rene, sortøjede jomfruer [8].

كَذَٰلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٥﴾

56. Der vil de bede om enhver slags frugt i fred og sikkerhed.

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٥٦﴾

57. Der vil de ikke smage nogen død undtagen den første. Og Han vil redde dem fra den brændende ilds straf.

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ ۖ وَ
وَقَاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٧﴾

58. (Som) en nådegerning fra din Herre. Dette er den store sejr.

فَضْلًا مِنْ رَبِّكَ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٨﴾

59. Og Vi har visselig gjort den(ne Qur'ân) let for din tunge, for at de måske kan tænke sig om [lade sig formane].

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٩﴾

60. Vent derfor (på din Herres afgørelse), thi de venter (også).

فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ ﴿٦٠﴾

[8] Smlgn. 5:112, 37:49, 52:21.

AL-DJÂTHIJA
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Hâ Mîm (Allah er den Lovpriste, den Majestætiske).

حٰمٓ ﴿٢﴾

3. Bogens åbenbaring (kommer nødvendigvis) fra Allah, den Almægtige, den Alvise.

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ﴿٣﴾

4. Sandelig, i himlene og på jorden er der visselig (overbevisende) tegn for de troende.

اِنَّ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَاٰيٰتٍ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٤﴾

5. Og (også) i jeres (egen) skabelse og i (alt), hvad Han udbreder af levende væsener (på den), er der visselig tegn for et folk, som har vished.

وَفِيْ خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَآبَّةٍ اٰيٰتٌ لِّقَوْمٍ
يُّوْقِنُوْنَ ﴿٥﴾

6. Og i nattens og dagens veksel, og i det, som Allah sender ned fra himlen som ernæring, hvorved Han levendegør jorden efter dens død. Og (ligeledes) i vindenes skiften er der tegn for et folk, som forstår.

وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ السَّمَآءِ
مِنْ رِّزْقٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيْفِ
الرِّيٰحِ اٰيٰتٌ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿٦﴾

7. Således er Allahs tegn, som Vi forelæser dig i overensstemmelse med sandheden. På hvilket ord vil de da tro efter (at have forkastet) Allah og Hans tegn?

تِلْكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ نَتْلُوْهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِاَيِّ حَدِيْثٍ
بَعْدَ اللّٰهِ وَاٰيٰتِهٖ يُؤْمِنُوْنَ ﴿٧﴾

8. Vé over enhver løgner (og) synder,

وَيْلٌ لِّكُلِّ اَفَّاكٍ اَثِيْمٍ ﴿٨﴾

9. Som hører Allahs tegn forelæst ham, og som derefter fremturer hovmodig, som om han ikke havde hørt dem. Forkynd ham derfor en smertelig straf.

يَّسْمَعُ اٰيٰتِ اللّٰهِ تُتْلٰى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ
لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٩﴾

10. Når han får kendskab til nogle af Vore tegn, driver han spot med dem. Men alle sådanne vil få en nedværdigende straf.

وَإِذَا عَلِمَ مِنْ ءَايَٰتِنَا شَيْـًٔا ٱتَّخَذَهَا هُزُوًا ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٠﴾

11. Foran dem er helvede. Og intet af det, de har erhvervet, vil nytte dem noget, ejheller dem, de har taget sig til beskyttere ved siden af Allah. De vil lide en streng straf [1].

مِن وَرَآئِهِمْ جَهَنَّمُ ۖ وَلَا يُغْنِى عَنْهُم مَّا كَسَبُوا۟
شَيْـًٔا وَلَا مَا ٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَوْلِيَآءَ ۖ وَلَهُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾

12. Dette er retledning (for dem), men de, der forkaster deres Herres tegn, vil lide en smertefuld strafs pine.

هَٰذَا هُدًى ۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ
مِّن رِّجْزٍ أَلِيمٌ ﴿١٢﴾

13. Allah er det, Som har underkastet jer havet, så skibene kan sejle på det på Hans bud, og så I kan søge jer (noget) af Hans nåde, og så I måske kan blive taknemmelige.

ٱللَّهُ ٱلَّذِى سَخَّرَ لَكُمُ ٱلْبَحْرَ لِتَجْرِىَ ٱلْفُلْكُ فِيهِ بِأَمْرِهِۦ
وَلِتَبْتَغُوا۟ مِن فَضْلِهِۦ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٣﴾

14. Og Han har undertvunget for jer (alt), som er i himlene og på jorden, alt tilhobe. I dette er der sandelig tegn for et folk, som vil tænke sig om.

وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا
مِّنْهُ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٤﴾

15. Sig til de troende, at de skal tilgive dem, der ikke håber på Allahs dage, (som bringer sejr for de troende og nederlag for de vantro), så Han kan belønne et folk for det, de plejede at erhverve sig.

قُل لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ يَغْفِرُوا۟ لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ ٱللَّهِ
لِيَجْزِىَ قَوْمًۢا بِمَا كَانُوا۟ يَكْسِبُونَ ﴿١٥﴾

16. Den, der handler retfærdigt, gør det til eget bedste. Og den, der handler ondt, til egen skade. Derpå skal I (alle) bringes tilbage til jeres Herre.

مَنْ عَمِلَ صَٰلِحًا فَلِنَفْسِهِۦ ۖ وَمَنْ أَسَآءَ فَعَلَيْهَا ۖ ثُمَّ
إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٦﴾

17. Vi har allerede givet Israels børn Bogen og herredømmet og profetien og forsynet dem med alle gode ting

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْحُكْمَ وَٱلنُّبُوَّةَ

[1] *Warâ* betyder: 'bagved, foran, udover, hinsides, ved siden af, undtagen' (Penrice).

og fremhævet dem fremfor alle folk (på deres tid) [2].

وَرَزَقْنٰهُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ وَفَضَّلْنٰهُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٧﴾

18. Og Vi har givet dem klare tegn på dette herredømme. Og de blev først uenige, da kundskaben var kommet til dem, af indbyrdes misundelse. Sandelig, din Herre vil dømme imellem dem på opstandelsens dag i (alt) det, de plejede at at strides om.

وَاٰتَيْنٰهُمْ بَيِّنٰتٍ مِّنَ الْاَمْرِ ۚ فَمَا اخْتَلَفُوْٓا اِلَّا مِنْۢ
بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ ۙ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ؕ اِنَّ رَبَّكَ
يَقْضِيْ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ
يَخْتَلِفُوْنَ ﴿١٨﴾

19. Derefter anbragte Vi dig (Muhammad), på en (ny) lov, hvad herredømmet angik. Følg derfor den, og følg ikke de uvidendes (onde) lyster [3].

ثُمَّ جَعَلْنٰكَ عَلٰى شَرِيْعَةٍ مِّنَ الْاَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَ
لَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٩﴾

20. Thi de vil ikke nytte dig noget mod Allah. De uretfærdige er sandelig hinandens venner, men Allah er de retfærdiges Ven.

اِنَّهُمْ لَنْ يُّغْنُوْا عَنْكَ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ؕ وَاِنَّ الظّٰلِمِيْنَ
بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٢٠﴾

21. Dette er indlysende beviser for menneskeheden og en retledning og en barmhjertighed for et folk, som har vished.

هٰذَا بَصَآئِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ
يُّوْقِنُوْنَ ﴿٢١﴾

22. Tror de, som begår onde ting, at Vi vil stille dem lige med dem, der tror og handler retfærdigt, så deres liv og deres død vil være lige? Slet er det, de dømmer.

اَمْ حَسِبَ الَّذِيْنَ اجْتَرَحُوا السَّيِّاٰتِ اَنْ نَّجْعَلَهُمْ
كَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ سَوَآءً مَّحْيَاهُمْ
وَمَمَاتُهُمْ ؕ سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ﴿٢٢﴾ ع ١٨

23. Og Allah har skabt himlene og jorden i overensstemmelse med sandhedens (og visdommens) krav, og (Han har gjort det), for at enhver sjæl kan belønnes med det, den har gjort, og for at de ikke skal lide uret.

وَخَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزٰى
كُلُّ نَفْسٍۢ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٢٣﴾

24. Har du ikke set den, der tager sit begær til gud, og som Allah efter

اَفَرَءَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهٗ هَوٰىهُ وَاَضَلَّهُ اللّٰهُ

[2] At udvælgelsen af Israel var midlertidig, ses af det kommende v.19.

[3] *Sjarî'ah* (lov) betyder egt. 'vej'. Sjarî'ahen er selvfølgelig Guds åbenbaring, *Qur'ânen*, efterfulgt af Profetens praktiske eksempel, *Sunna*.

(Sin) viden dømmer som vildfarende, og hvis hørelse og hjerte Han har forseglet, og over hvis syn Han har lagt et dække? Hvem skal da retlede ham efter Allah (har dømt ham)? Vil I da ikke tænke jer om?

عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ
بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾

25. De siger: Der er ikke andet end vort nuværende liv: vi er intet [egt: vi er døde], og (så) lever vi, og kun tiden tilintetgør os. Men de har ingen viden derom, de formoder kun.

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا
وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ ۚ وَمَا لَهُمْ بِذَٰلِكَ مِنْ
عِلْمٍ ۖ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٥﴾

26. Og når Vore klare tegn forelæses dem, så (består) deres argumentation kun i følgende: Bring vores fædre (tilbage til livet), hvis I er sanddru.

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ
إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتُوا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٦﴾

27. Sig (til dem): Allah skænker jer liv og sender jer så død. Derpå vil Han samle jer til opstandelsens dag, hvorom der ikke er tvivl. Men de fleste mennesker ved det ikke.

قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ
يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
ع لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾

28. Herredømmet over himlene og jorden er Allahs. Og på den dag, da (dommens) time oprinder, vil de løgnagtige stå som tabere.

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ
يَوْمَئِذٍ يَخْسَرُ الْمُبْطِلُونَ ﴿٢٨﴾

29. Og du vil se alle folk knæle ned: ethvert folk vil blive kaldt til deres bog (og det vil lyde): I dag skal I belønnes for det, I plejede at øve.

وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَاثِيَةً ۚ كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ
كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾

30. Dette er Vores bog, som taler sandt imod jer, thi Vi lod alt, hvad I plejede at øve, skrive ned.

هَٰذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ ۚ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٠﴾

31. De, der troede og handlede retfærdigt, vil deres Herre da føre ind i Sin barmhjertighed. Således vil den åbenbare triumf være.

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ
رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٣١﴾

32. Til dem, der var vantro, (skal der siges): Blev Mine tegn ikke forelæst

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ

jer? Men I var hovmodige og et syndefuldt folk.

فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ٣١

33. Men da der blev sagt til jer: Allahs løfte er visselig sandt, og der er ingen tvivl om (doms)timen. sagde I: Vi ved ikke, hvad timen er. Vi formodede kun, og vi søgte ikke at skaffe os sikkerhed.

وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ
فِيهَا قُلْتُم مَّا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِن نَّظُنُّ إِلَّا ظَنًّا
وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِينَ ٣٢

34. Og det onde, som de øvede, vil vise sig for dem, og det, de plejede at spotte, vil omringe dem.

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ٣٣

35. Og der skal siges: I dag har Vi glemt jer, ligesom I glemte mødet med denne jeres dag. Jeres tilflugtssted skal være ilden, og I vil ingen hjælpere have.

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسَاكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا
وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن نَّاصِرِينَ ٣٤

36. Sådan vil det være, fordi I drev spot med Allahs tegn, og (fordi) det nærværende liv bedrog jer. I dag skal de derfor ikke slippe ud deraf, og de skal ikke kunne ansøge om gunst.

ذَٰلِكُم بِأَنَّكُمُ اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَغَرَّتْكُمُ
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۚ فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ
يُسْتَعْتَبُونَ ٣٥

37. Allah tilkommer da al pris, (Han, som er) Herre over himlene og Herre over jorden, (Han, som er) alle verdeners Herre.

فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ٣٦

38. Han har det fuldstændige overherredømme i himlene og på jorden, og Han er den Almægtige, den Alvise.

وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ٣٧

AL-AHQÂF

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

[26. del]

2. Hâ Mîm (Den Lovpriste, Al Æres Herre) [eller: Den Levende, Den Altopretholdende].

الجزء ٢٦

حٰمٓ ②

3. Bogens åbenbaring er fra Allah, den Almægtige, den Alvise.

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ③

4. Vi har kun skabt himlene og jorden og hvad der er imellem dem i overensstemmelse med sandhedens og visdommens krav og til en bestemt frist. Men de vantro vender sig bort fra det, de formanes om.

مَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا
بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَمَّآ اُنْذِرُوْا
مُعْرِضُوْنَ ④

5. Sig: Ved I hvad det er, I påkalder ved siden af Allah? Vis mig hvad det er, de (såkaldte medguder) har skabt af jorden! Eller har de nogen andel i himlene(s skabelse)? Bring mig en bog (åbenbaret) før denne eller en eller anden rest af viden, om I taler sandfærdigt.

قُلْ اَرَءَيْتُمْ مَّا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَرُوْنِيْ
مَاذَا خَلَقُوْا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمٰوٰتِ ۖ
اِيْتُوْنِيْ بِكِتٰبٍ مِّنْ قَبْلِ هٰذَآ اَوْ اَثٰرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ
اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ⑤

6. Og hvem er mere vildfarende end den, som ved siden af Allah påkalder den, der ikke vil svare ham indtil opstandelsens dag. Og de (påkaldte) er uvidende om deres (hengivnes) bønner.

وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ يَّدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَنْ
لَّا يَسْتَجِيْبُ لَهٗٓ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَآىِٕهِمْ
غٰفِلُوْنَ ⑥

7. Og når menneskene er blevet forsamlet (til doms), så vil de være fjender af dem og fornægte deres tilbedelse af sig.

وَاِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوْا لَهُمْ اَعْدَآءً وَّكَانُوْا
بِعِبَادَتِهِمْ كٰفِرِيْنَ ⑦

8. Når Vore klare tegn forelæses dem, siger de vantro om sandheden, efter at den er kommet til dem: Dette er åbenlys magi.

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٨﴾

9. Eller de siger: Han har opdigtet det. Sig: Hvis jeg har opdigtet det, så har I ikke magt til at hjælpe mig det mindste mod Allah. Han kender den tale, I hengiver jer til. Han er tilstrækkelig som Vidne mellem mig og jer, og Han er den Tilgivende, den Barmhjertige.

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۖ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ
لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۖ هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ ۚ
كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۖ وَهُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ ﴿٩﴾

10. Sig: Jeg er ikke nogen nyhed blandt sendebudene. Og jeg ved ikke, hvad der skal gøres med mig, ejheller (hvad der skal gøres) med jer. Jeg følger kun det, som er åbenbaret mig, og jeg er kun en klar advarer.

قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ
بِي وَلَا بِكُمْ ۖ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا
إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿١٠﴾

11. Sig: Hvad mener I: hvis dette er fra Allah, og I forkaster det, medens et vidne fra Israels børn har bevidnet en (kommende profet) lig sig selv og har troet, men I er hovmodige - (hvordan vil det da gå jer?) Allah retleder sandelig ikke de uretfærdige mennesker [1].

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي
إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَآمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ ۖ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾ ع

12. Og de vantro siger om de troende: Hvis det var noget godt, så ville de ikke være kommet til (erkendelsen af) det før os. Og når de ikke retledes derved, vil de sige: Dette er en gammel løgn.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا
سَبَقُونَا إِلَيْهِ ۚ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ
هَٰذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ ﴿١٢﴾

13. Og før den(ne Qur'ân) var Moses' bog en retledning og barmhjer-

وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً ۚ وَهَٰذَا

---

[1] 'Jeg vil oprejse dem en profet lig dig fra dine brødre -' siger Gud til Moses (5.Moseb.18:18). Verset hentyder klart til denne profeti, hvilket også bekræftes af v.13, der taler om opfyldelsen af profetierne i Moseb. - At der skulle være en hentydning til den jødiske konvertit Abdullah bin Sallâm er umuligt, da hele Sûren er åbenbaret i Makka, medens Abdullah først antog Islâm i Madina.

tighed. Og dette er en bog, der på arabisk bekræfter og opfylder (den foregående åbenbaring) for at advare de uretfærdige og (være) glædelig budskab for dem, der handler godt.

كِتَٰبٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنذِرَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟
وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾

14. Sandelig, over dem som siger: Vor Herre er Allah - og som derefter holder sig til den rette vej - kommer der ikke frygt, og de vil ikke sørge.

إِنَّ ٱلَّذِينَ قَالُوا۟ رَبُّنَا ٱللَّهُ ثُمَّ ٱسْتَقَٰمُوا۟ فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾

15. De er beboere af haven, hvori de skal forblive - en belønning for det, de plejede at øve.

أُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلْجَنَّةِ خَٰلِدِينَ فِيهَا جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوا۟
يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

16. Og Vi har pålagt mennesket at øve godt mod sine forældre. Dets moder bærer det med trængsel og føder det i trængsel. Og svangerskab og afvænning af det (tager) 30 måneder. Og når det så har nået sin fulde modenhed og har nået de fyrre år, siger det: Min Herre, giv mig at være taknemmelig over Din nåde, som Du har bevist mig og mine forældre, og (giv) at jeg handler retfærdigt, så Du har behag i det, og befæst retfærdighed for mig i mine efterkommere, thi jeg vender mig til Dig, og jeg hører til dem, der underkaster mig (Din åbenbarede vilje) [2].

وَوَصَّيْنَا ٱلْإِنسَٰنَ بِوَٰلِدَيْهِ إِحْسَٰنًا ۖ حَمَلَتْهُ
أُمُّهُۥ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا ۖ وَحَمْلُهُۥ وَفِصَٰلُهُۥ
ثَلَٰثُونَ شَهْرًا ۚ حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُۥ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ
سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِىٓ أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ ٱلَّتِىٓ
أَنْعَمْتَ عَلَىَّ وَعَلَىٰ وَٰلِدَىَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَٰلِحًا
تَرْضَىٰهُ وَأَصْلِحْ لِى فِى ذُرِّيَّتِىٓ ۖ إِنِّى تُبْتُ إِلَيْكَ
وَإِنِّى مِنَ ٱلْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾

17. Det er sådanne, hvis gode gerninger Vi modtager af dem, og Vi overser deres onde handlinger. (De skal være) blandt havens beboere - (det er) sandhedens løfte, som de har fået forjættelse om.

أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا۟ وَ
نَتَجَاوَزُ عَن سَيِّـَٔاتِهِمْ فِىٓ أَصْحَٰبِ ٱلْجَنَّةِ ۖ وَعْدَ
ٱلصِّدْقِ ٱلَّذِى كَانُوا۟ يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾

18. Men den, som siger et ukvemsord til sine forældre (og fortsætter):

وَٱلَّذِى قَالَ لِوَٰلِدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَآ

[2] I 31:15 angives perioden med afvænning til 2 år. Grunden til at der her tales om 30 måneder synes at være, at svangerskabet her sættes til mindstemål: 6 måneder - eller at svangerskabets besværligheder først begynder efter 3 måneder.

Truer I mig med, at jeg skal opstå, når slægterne før mig allerede er gået bort? - Og de vil begge bønfalde Allah om hjælp (og sige til ham): Ve dig, tro (dog), thi Allahs løfte er virkelighed. Men han vil svare: Dette er kun de gamles historier.

أَتَعِدَانِنِيٓ أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ ٱلْقُرُونُ
مِن قَبْلِى وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ ٱللَّهَ وَيْلَكَ
ءَامِنْ إِنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا
هَٰذَآ إِلَّآ أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٨﴾

19. Det er sådanne, som straffedommen med rette faldt over blandt de slægter, som er gået bort før dem - blandt djinner og mennesker. De var visselig de tabende.

أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ ٱلْقَوْلُ فِىٓ أُمَمٍ قَدْ
خَلَتْ مِن قَبْلِهِم مِّنَ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ إِنَّهُمْ
كَانُوا۟ خَٰسِرِينَ ﴿١٩﴾

20. Og for alle er der grader i overensstemmelse med, hvad de har øvet, og så Han kan belønne dem for deres gerninger, og så de ikke lider uret.

وَلِكُلٍّ دَرَجَٰتٌ مِّمَّا عَمِلُوا۟ وَلِيُوَفِّيَهُمْ أَعْمَٰلَهُمْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٠﴾

21. Og den dag, de vantro skal stilles for ilden, (skal det siges): I fik jeres goder i jeres liv på denne jord, og I nød dem tilfulde. I dag skal I da lønnes med fornedrelsens straf, fordi I plejede at være hovmodige på jorden uden nogen ret, og fordi I plejede at være oprørske.

وَيَوْمَ يُعْرَضُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ عَلَى ٱلنَّارِ أَذْهَبْتُمْ
طَيِّبَٰتِكُمْ فِى حَيَاتِكُمُ ٱلدُّنْيَا وَٱسْتَمْتَعْتُم بِهَا
فَٱلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ ٱلْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ
فِى ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ وَبِمَا كُنتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢١﴾ ع

22. Og nævn `Âds broder, da han advarede sit folk blandt sandbankerne - og advarere er visselig gået bort både før ham og efter ham - (idet han sagde): Tilbed kun Allah, thi jeg frygter en streng dags straf over jer [3].

وَٱذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنذَرَ قَوْمَهُۥ بِٱلْأَحْقَافِ وَ
قَدْ خَلَتِ ٱلنُّذُرُ مِنۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِۦٓ
أَلَّا تَعْبُدُوٓا۟ إِلَّا ٱللَّهَ إِنِّىٓ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٢٢﴾

23. De svarede: Er du kommet til os for at vende os bort fra vore guder? Bring da det, du truer os med, om du da hører til dem, der taler sandt.

قَالُوٓا۟ أَجِئْتَنَا لِتَأْفِكَنَا عَنْ ءَالِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا
تَعِدُنَآ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ﴿٢٣﴾

24. Han sagde: Kundskaben er alene hos Allah, og jeg overbringer jer, hvad

قَالَ إِنَّمَا ٱلْعِلْمُ عِندَ ٱللَّهِ وَأُبَلِّغُكُم مَّآ أُرْسِلْتُ

[3] Om Âd se 11:51, 26:124 og 89:7. Deres 'broder' er profeten Hûd.

jeg er blevet sendt med, men jeg ser, at I er et uvidende folk.

بِهٖ وَلٰكِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ ﴿٢٤﴾

25. Men da de så den komme mod deres dale som en sky, sagde de: Dette er en sky, som vil bringe os regn. - Nej, det er hvad I søgte at fremskynde - en storm, hvori der er en pinefuld straf.

فَلَمَّا رَاَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ اَوْدِيَتِهِمْ
قَالُوْا هٰذَا عَارِضٌ مُّمْطِرُنَا ۭ بَلْ هُوَ
مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهٖ ۭ رِيْحٌ فِيْهَا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٢٥﴾

26. Den vil ødelægge alle ting på sin Herre befaling, og derefter så man ikke andet af dem end deres (tidligere) boliger. Således øver Vi gengæld mod det syndige folk.

تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍۢ بِاَمْرِ رَبِّهَا فَاَصْبَحُوْا لَا يُرٰٓى
اِلَّا مَسٰكِنُهُمْ ۭ كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٢٦﴾

27. Og Vi havde grundfæstet dem i det, som Vi ikke grundfæstede jer i. Og Vi havde givet dem øjne og ører og hjerter, men hverken deres hørelse eller syn eller hjerter gavnede dem det mindste, da de forkastede Allahs tegn, og det, de søgte at spotte, omgav dem.

وَلَقَدْ مَكَّنّٰهُمْ فِيْمَآ اِنْ مَّكَّنّٰكُمْ فِيْهِ وَجَعَلْنَا
لَهُمْ سَمْعًا وَّاَبْصَارًا وَّاَفْـِٕدَةً ڮ فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ
سَمْعُهُمْ وَلَآ اَبْصَارُهُمْ وَلَآ اَفْـِٕدَتُهُمْ مِّنْ شَيْءٍ
اِذْ كَانُوْا يَجْحَدُوْنَ ۙ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا
بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٢٧﴾ ع

28. Og Vi ødelagde visselig byerne rundt om jer, og Vi gentog tegnene på forskellig vis, for at de skulle vende tilbage.

وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِّنَ الْقُرٰى وَصَرَّفْنَا
الْاٰيٰتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٢٨﴾

29. Hvorfor hjalp de 'guder', som de havde taget ved siden af Allah for at søge nærhed (til Ham), dem ikke? Nej, de var forsvundet for dem. Og dette var (resultatet af) deres løgn og hvad de havde opdigtet.

فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ قُرْبَانًا
اٰلِهَةً ۭ بَلْ ضَلُّوْا عَنْهُمْ ۚ وَذٰلِكَ اِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوْا
يَفْتَرُوْنَ ﴿٢٩﴾

30. Og (ihukom) da Vi sendte dig en skare djinner, som lyttede til Qur'ânen, og da de overværede den(s recitation), sagde de: Vær stille (og lyt efter), og da den var afsluttet, vendte

وَاِذْ صَرَفْنَآ اِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُوْنَ الْقُرْاٰنَ ۚ
فَلَمَّا حَضَرُوْهُ قَالُوْٓا اَنْصِتُوْا ۚ فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا اِلٰى

de tilbage til deres folk og advarede (dem) [4].

قَوْمِهِم مُّنذِرِينَ ﴿٢٩﴾

31. De sagde: Vort folk, vi har hørt en bog, som er åbenbaret efter Moses, og som opfylder det, der var før den, idet den retleder til sandheden og til den rette vej [5].

قَالُوا يَٰقَوْمَنَآ إِنَّا سَمِعْنَا كِتَٰبًا أُنزِلَ مِنۢ بَعْدِ مُوسَىٰ
مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِىٓ إِلَى ٱلْحَقِّ وَإِلَىٰ
طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣٠﴾

32. O vort folk, modtag Allahs herold og tro på Ham, så vil Han tilgive jer jeres synder og beskytte jer mod en smertelig straf.

يَٰقَوْمَنَآ أَجِيبُوا۟ دَاعِىَ ٱللَّهِ وَءَامِنُوا۟ بِهِۦ يَغْفِرْ لَكُم
مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣١﴾

33. Den, der ikke modtager Allahs herold, han kan ikke svække (Allahs sag) på jorden, og han vil ingen beskyttere finde undtagen Ham. Sådanne befinder sig i åbenlys vildfarelse.

وَمَن لَّا يُجِبْ دَاعِىَ ٱللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِى ٱلْأَرْضِ
وَلَيْسَ لَهُۥ مِن دُونِهِۦٓ أَوْلِيَآءُ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٣٢﴾

34. Har de ikke set, at Allah, som har skabt himlene og jorden, uden at blive træt af deres skabelse, har magt til at genoplive de døde? Sandelig, Han har magt over alle ting [6].

أَوَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّ ٱللَّهَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ
وَلَمْ يَعْىَ بِخَلْقِهِنَّ بِقَٰدِرٍ عَلَىٰٓ أَن يُحْۦِىَ ٱلْمَوْتَىٰ ۚ
بَلَىٰٓ إِنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾

35. Og den dag, de vantro skal stilles foran ilden, (skal det siges): Er dette ikke virkelighed? De svarer: Jo, ved vor Herre. Han vil sige: Smag da straffen, fordi I plejede at fornægte.

وَيَوْمَ يُعْرَضُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ عَلَى ٱلنَّارِ أَلَيْسَ هَٰذَا
بِٱلْحَقِّ ۖ قَالُوا۟ بَلَىٰ وَرَبِّنَا ۚ قَالَ فَذُوقُوا۟ ٱلْعَذَابَ
بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾

36. Vær da udholdende ligesom de stærke viljers mænd blandt profeterne. Og hav ingen hast med dem, (der er vantro). Den dag, da de ser det, som de trues med, vil det være for dem,

فَٱصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُو۟لُوا۟ ٱلْعَزْمِ مِنَ ٱلرُّسُلِ وَلَا
تَسْتَعْجِل لَّهُمْ ۚ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ

[4] Djinnerne er jøder fra enten Nasibin, Mawsal (Mosul) eller Ninive. Næste vers lader ingen tvivl tilbage: de pgl. er disciple af Moses. De kaldes djinner, fordi de levede 'skjult' for araberne, altså i udlandet. (Bayân, vol. 8). Se også 72:2.

[5] 'Bogen efter Moses' er den nye lov, der kom med Muhammad, og som afløste Moseloven. 'Evangeliet' var ikke en ny bog (=lov), men en ret udlægning af Moseloven.

[6] Der findes måske her en hentydning til jødernes lære om, at Gud hvilede på den 7. dag. Qur'ânen afviser altid klart alle antropomorfismer i forbindelse med guddommen.

som om de kun havde dvælet en time af dagen. (Dette er) et budskab. Og mon andre end det oprørske folk bliver ødelagt?

لَمْ يَلْبَثُوٓا إِلَّا سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ بَلٰغٌ فَهَلْ يُهْلَكُ
إِلَّا الْقَوْمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿٣٥﴾

MUHAMMAD

(åbenbaret efter Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ①

2. De, som er vantro og holder (folk) borte fra Allahs vej - deres handlinger vil Han gøre til intet.

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ
أَعْمَالَهُمْ ②

3. Men de, som tror og handler retfærdigt og tror på det, som er åbenbaret til Muhammad - og det er sandheden fra deres Herre - deres synder vil Han fjerne fra dem og gøre deres tilstand retfærdig.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ
عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ ۙ كَفَّرَ عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ③

4. Sådan er det, fordi de vantro følger løgnen, og fordi de troende følger sandheden fra deres Herre. Således fremstiller Allah menneskenes tilstand for dem.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ
آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِن رَّبِّهِمْ ۚ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ
لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ ④

5. Når I da (i regulær krig) møder de vantro, så hug dem over halsen, og når I så har fået magt over dem, så bind dem fast i bånd. Dernæst (sæt dem fri) enten som en nåde eller mod løsepenge, indtil krigen aflægger sig sine byrder. Sådan (skal det være). Og om Allah havde villet, havde Han Selv straffet dem, men (Han har villet krigen) for at prøve jer ved hinanden, og Han gør ikke deres gerninger til intet, som bliver dræbt på Allahs vej [1].

فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ
حَتَّىٰ إِذَا أَثْخَنتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فَإِمَّا
مَنًّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ
أَوْزَارَهَا ۚ ذَٰلِكَ ۛ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانتَصَرَ
مِنْهُمْ وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَ بَعْضَكُم بِبَعْضٍ ۗ وَ
الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَن يُضِلَّ
أَعْمَالَهُمْ ⑤

معانقة ١٣ عند المتقدمين

6. Han vil lede dem (til deres endelige mål) og gøre deres tilstand retfærdig

سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ⑥

---

[1] Islâm tillader ikke, at man tager slaver eller krigsfanger - undtagen i en regulær krig. Efter krigen må de løslades på nævnte betingelser.

7. Og lade dem indgå i haven, som Han har gjort kendt for dem.

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ (٧)

8. O I troende, hvis I hjælper Allah, vil Han hjælpe jer og styrke jeres fodfæste.

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا إِنْ تَنْصُرُوا اللّٰهَ يَنْصُرْكُمْ وَ
يُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ (٨)

9. Men ødelæggelse er deres lod, som er vantro, og Han vil gøre deres gerninger til intet.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَّهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ (٩)

10. Sådan skal det være, fordi de hadede, hvad Allah åbenbarede. Derfor lægger Han deres handlinger øde.

ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَآ أَنْزَلَ اللّٰهُ
فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ (١٠)

11. Har de ikke rejst omkring på jorden og set, hvordan enden blev for dem, der var før dem? Allah tilintetgjorde dem (helt), og de vantro vil få samme lod.

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَ
لِلْكٰفِرِينَ أَمْثَالُهَا (١١)

12. Sådan er det, fordi Allah er de troendes Beskytter, og fordi de vantro ingen beskytter har.

ذٰلِكَ بِأَنَّ اللّٰهَ مَوْلَى الَّذِينَ اٰمَنُوا وَأَنَّ الْكٰفِرِينَ
ع لَا مَوْلٰى لَهُمْ (١٢)

13. Sandelig, Allah lader dem, der tror og handler retfærdigt, indgå i haver, som floder strømmer igennem. Men de vantro vil leve i nydelse og æde som kvæget æder, og ilden skal være deres bolig.

إِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
جَنّٰتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ
مَثْوًى لَّهُمْ (١٣)

14. Og hvor mangen en by, som var stærkere end din by, som har drevet dig ud, har Vi ødelagt, uden de havde nogen hjælper.

وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ
الَّتِي أَخْرَجَتْكَ أَهْلَكْنٰهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ (١٤)

15. Mon den, der følger et klart bevis fra sin Herre er som dem, hvis onde gerninger forekommer dem skønne, og som følger deres begær?

أَفَمَنْ كَانَ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوٓءُ
عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوٓا أَهْوَآءَهُمْ (١٥)

16. En lignelse af haven, som er forjættet de retfærdige: i den er der floder, hvis vand ikke bliver brak, og floder af mælk, hvis smag ikke ændres,

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَآ أَنْهٰرٌ
مِنْ مَآءٍ غَيْرِ اٰسِنٍ وَأَنْهٰرٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ

og floder af vin, som (altid) er velsmagende for dem, der drikker det, og floder af (fuldkommen) ren honning. Og der er dér af alle slags frugter og tilgivelse fra deres Herre. (Kan de have det) som dem, der skal blive i ilden og drikke kogende vand, så det sprænger deres indvolde [2]?

طَعْمُهُ ۚ وَاَنْهٰرٌ مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِّلشّٰرِبِيْنَ ۚ وَاَنْهٰرٌ مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى ۗ وَلَهُمْ فِيْهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ ۗ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوْا مَآءً حَمِيْمًا فَقَطَّعَ اَمْعَآءَهُمْ ﴿١٦﴾

17. Og blandt dem er der dem, der vil lytte til dig, indtil de - når de er gået ud fra dig - siger til dem, der har fået skænket kundskab: Hvad var det, han sagde lige nu? Det er sådanne, hvis hjerter Allah har forseglet, og som følger deres (onde) begær.

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّسْتَمِعُ اِلَيْكَ ۚ حَتّٰٓى اِذَا خَرَجُوْا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوْا لِلَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ اٰنِفًا ۗ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ وَاتَّبَعُوْٓا اَهْوَآءَهُمْ ﴿١٧﴾

18. Men dem, som har antaget retledningen, skænker Han øget retledning og giver dem deres retfærdighed og gudsfrygt.

وَالَّذِيْنَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَّاٰتٰىهُمْ تَقْوٰىهُمْ ﴿١٨﴾

19. Mon de venter på andet end (doms)timen, at den skal komme pludselig til dem, så (de skal forstå) at dens tegn allerede har vist sig? Men hvad nytter det at formane dem, når den er kommet til dem?

فَهَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا السَّاعَةَ اَنْ تَاْتِيَهُمْ بَغْتَةً ۚ فَقَدْ جَآءَ اَشْرَاطُهَا ۚ فَاَنّٰى لَهُمْ اِذَا جَآءَتْهُمْ ذِكْرٰىهُمْ ﴿١٩﴾

20. Vid da, at der ikke er nogen gud uden Allah og bed (Ham) om beskyttelse mod din (menneskelige) fejlbedømmelse og (bed også) for de troende mænd og kvinder, og Allah kender jeres bevægelser og jeres opholdssted [3].

فَاعْلَمْ اَنَّهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْۢبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوٰىكُمْ ﴿٢٠﴾ ع

21. Og de troende siger: Hvorfor bliver der ikke åbenbaret en Sûra? Men når en afgørende Sûra bliver åbenba-

وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُوْرَةٌ ۚ فَاِذَآ اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ مُّحْكَمَةٌ وَّذُكِرَ

[2] Mærk at der er tale om en lignelse. Vand, der ikke bliver brak, mælk, der ikke bliver sur, vin, der altid er en velbehagelighed, er jo heller ikke ting af denne verden.

[3] Om betydningen af *istighfâr* og *dhanb*, smlgn. 40:56 og 48:3.

ret, og kampen nævnes deri, ser du dem, i hvis hjerter der er en sygdom, stirre på dig med et blik som fra en, der er overvældet af dødsangst. Ve da over dem [4].

فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم
مَّرَضٌ يَنظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ
عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأَوْلَىٰ لَهُمْ ﴿٢١﴾

22. Lydighed og passende tale (var bedre for dem). Men når sagen er afgjort, ville det være godt for dem, om de var sande og tro mod Allah.

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ ۚ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ
صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ﴿٢٢﴾

23. Men hvis I fik magt, ville I så måske skabe ufred i landet og sønderrive jeres slægtskabsbånd?

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِن تَوَلَّيْتُمْ أَن تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ ﴿٢٣﴾

24. Det er sådanne, som Allah har forbandet og gjort døve og blindet deres øjne.

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعْمَىٰ
أَبْصَارَهُمْ ﴿٢٤﴾

25. Vil de da ikke tænke over Qur'-ânen - eller er der sat låse på deres hjerter?

أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ﴿٢٥﴾

26. Sandelig, de der vender ryggen til, efter at retledningen står dem klar - dem har Satan forført, og han tilhvisker dem (falske forhåbninger).

إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِم مِّن بَعْدِ مَا
تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى ۙ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَىٰ
لَهُمْ ﴿٢٦﴾

27. Det skyldes, at de sagde til dem, der hader, hvad Allah har åbenbaret: Vi vil adlyde jer i nogle ting! Men Allah kender deres hemmeligheder.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ
سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ ۖ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
إِسْرَارَهُمْ ﴿٢٧﴾

28. Men hvorledes (vil det gå dem), når englene tager deres sjæle [d.v.s. lader dem dø], idet de slår deres ansigter og deres rygge [5]?

فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ
وَأَدْبَارَهُمْ ﴿٢٨﴾

29. Sådan skal det være, fordi de fulgte det, der mishagede Allah, og

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمُ اتَّبَعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهَ وَكَرِهُوا

[4] 'De, i hvis hjerter der er sygdom' er hyklerne, som siger et og gør noget andet eller gør et og mener noget andet. *Awlâ lahum* kan betyde: 've dem' - eller: 'ulykken kommer dem stadig nærmere'.

[5] Her som andre steder i Qur'ânen betyder *tawaffa:* 'at tage ens sjæl, at lade dø'. Derfor betyder det selvfølgelig også: at lade dø (en naturlig død), når det bruges om Jesus.

hadede Hans velbehag. Derfor har Han gjort deres gerninger til intet.

ع ٣ رضوانه فأحبط أعمالهم ﴿٢٩﴾

30. Eller mener de, i hvis hjerter der er sygdom, at Allah ikke vil bringe deres had for dagen?

أم حسب الذين في قلوبهم مرض أن لن يخرج
الله أضغانهم ﴿٣٠﴾

31. Og om Vi ville, kunne Vi vise dig dem. Men du skal visselig kende dem på deres særlige tegn, og du skal visselig kende dem på deres tonefald. Og Allah kender jeres gerninger.

ولو نشاء لأريناكهم فلعرفتهم
بسيماهم ولتعرفنهم في لحن القول
والله يعلم أعمالكم ﴿٣١﴾

32. Og Vi vil visselig prøve jer, indtil Vi har kendetegnet dem af jer, der kæmper (for Allahs sag) og dem, der er standhaftige, og Vi vil gøre jeres tilstand åbenbar [6].

ولنبلونكم حتى نعلم المجاهدين منكم و
الصابرين ونبلوا أخباركم ﴿٣٢﴾

33. Sandelig, de, som er vantro og vender (folk) fra Allahs vej og modsætter sig Sendebudet, efter at retledningen er blevet klarlagt for dem, kan ikke skade Allah det mindste, men Han vil gøre deres gerninger til intet.

إن الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله و
شاقوا الرسول من بعد ما تبين لهم الهدى
لن يضروا الله شيئا وسيحبط أعمالهم ﴿٣٣﴾

34. O I troende, adlyd Allah og adlyd Sendebudet og gør ikke jeres gerninger til intet.

يا أيها الذين آمنوا أطيعوا الله وأطيعوا الرسول
ولا تبطلوا أعمالكم ﴿٣٤﴾

35. Sandelig, dem, som er vantro og holder folk borte fra Allahs vej og dør, medens de er vantro, vil Allah ikke tilgive.

إن الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله ثم
ماتوا وهم كفار فلن يغفر الله لهم ﴿٣٥﴾

36. Vær derfor ikke svage, så I opfordrer til fred, når I er overlegne. Allah er med jer og vil ikke berøve jer (frugten af) jeres handlinger [7].

فلا تهنوا وتدعوا إلى السلم وأنتم الأعلون
والله معكم ولن يتركم أعمالكم ﴿٣٦﴾

[6] Rodmeningen af *'ilm* (viden) er 'et tegn eller mærke, hvorved man skelner noget fra noget andet' (Lane & Aqrab). Det er derfor korrekt at oversætte: 'indtil Vi har kendetegnet dem', for Gud kender selvfølgelig deres tilstand på forhånd. - *Balâ* betyder: 'prøve, kende, erkende, manifestere, åbenbare' (Lane & Aqrab). *Akhbâr:* 'nyheder, beretninger, tilstande' (Lane & Aqrab).

[7] På den anden side må muslimer ikke afslå et tilbud om fred fra fjendens side (8:62).

37. Livet i denne verden er kun skæmt og forfængelighed, og hvis I tror og er retfærdige, så vil Han give jer jeres belønninger og ikke forlange jeres ejendomme af jer.

38. Hvis Han ville forlange dem af jer og presse jer, ville I være nærige, og Han ville bringe jeres had for dagen.

39. Hør, I er dem, der inviteres til at give ud på Allahs vej. Men blandt jer er der dem, der er nærige, og de, som er nærige, er kun nærige mod deres egne sjæle. Thi Allah er den Rige og Selvtilstrækkelige, men I er de fattige, som har behov (for Ham). Hvis I vender jer bort, så vil Han bringe et andet folk i stedet for jer, og så vil de ikke ligne jer [8].

إِنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَّ لَهْوٌ
وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أُجُورَكُمْ
وَلَا يَسْـَٔلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴿٣٧﴾

إِنْ يَّسْـَٔلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوا وَيُخْرِجْ
أَضْغَانَكُمْ ﴿٣٨﴾

هٰٓأَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوا فِي
سَبِيلِ اللّٰهِ فَمِنْكُمْ مَّنْ يَّبْخَلُ وَمَنْ
يَّبْخَلْ فَإِنَّمَا يَبْخَلُ عَنْ نَّفْسِهٖ وَاللّٰهُ الْغَنِيُّ
وَأَنْتُمُ الْفُقَرَآءُ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ
ثُمَّ لَا يَكُونُوٓا أَمْثَالَكُمْ ﴿٣٩﴾

[8] Der er ikke nogen modstrid mellem dette vers og de foregående: muslimer afkræves ikke al deres ejendom, de opfordres til at give ud af deres ejendom for Allahs sag. Rûh-al-Ma'ânî beretter, at Profeten - da han blev spurgt om, hvad det var for et folk, der skulle sættes i stedet, svarede: 'Om troen er forsvundet op til Syvstjernen, vil en mand af persisk herkomst bringe den tilbage til jorden.' (Se 62:4).

AL–FATH

(åbenbaret efter Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Vi har visselig skænket dig en åbenbar sejr [1].

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِيْنًا ②

3. For at Allah kan beskytte dig mod dine (menneskelige) fejltagelser, de fortidige og de fremtidige, og fuldkomme Sin nåde over dig og lede dig ad den rette vej [2].

لِّيَغْفِرَ لَكَ اللّٰهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْۢبِكَ
وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكَ وَ
يَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ③

4. Og for at Allah kan hjælpe dig med en mægtig hjælp.

وَّيَنْصُرَكَ اللّٰهُ نَصْرًا عَزِيْزًا ④

5. Ham var det, der sendte freden ned i de troendes hjerter, så de kunne føje tro til deres tro, og Allahs er himlenes og jordens hærskarer. Allah er Alvidende, Alviis,

هُوَ الَّذِيْٓ أَنْزَلَ السَّكِيْنَةَ فِيْ قُلُوْبِ الْمُؤْمِنِيْنَ
لِيَزْدَادُوْٓا إِيْمَانًا مَّعَ إِيْمَانِهِمْ ۗ وَلِلّٰهِ جُنُوْدُ
السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ⑤

6. For at Han kan lade de troende mænd og kvinder indgå i haver, igennem hvilke floder strømmer. I dem skal de forblive. Og Han vil fjerne deres vanskeligheder fra dem. Dette er hos Allah en stor triumf,

لِّيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ
سَيِّاٰتِهِمْ ۗ وَكَانَ ذٰلِكَ عِنْدَ اللّٰهِ فَوْزًا عَظِيْمًا ⑥

7. Og for at Han kan straffe de hykleriske mænd og kvinder og de

وَّيُعَذِّبَ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْمُشْرِكِيْنَ وَ

---

[1] Den 'åbenbare sejr' er fredstraktaten ved *Hudajbijjah.* Den syntes at være ugunstig for muslimerne, idet den pålagde dem at sende flygtninge fra Makka tilbage, medens flygtninge fra Madina ikke skulle returneres. Profeten skulle trække sig tilbage og vente et år med at besøge Makka på 'Umra (den mindre pilgrimsfærd). Begge parter skulle frit kunne knytte allierede til sig. (Bukhârî & Hishâm). Traktaten viste sig at være en mægtig sejr: som aldrig før sluttede folk i den fredsperiode, der fulgte, sig til den nye religion. Da Banû Bakr, Quraisjens forbundsfælle, senere angreb Banû Khuzâ'a, Profetens forbundsfælle, førte dette traktatbrud fra Makkanernes side til erobringen af Makka.

[2] *Dhanb* kan være en uforsætlig fejl, medens *ithm* altid er forsætlig, se også 3:17.

hedenske mænd og kvinder - de, som tænkte ondt om Allah. Over dem skal den onde vending (i begivenhederne) komme, og Allah er vred på dem. Han har forbandet dem og forberedt helvede til dem - og det er et slemt bestemmelsessted.

الْمُشْرِكَاتِ الظَّانِّينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ ۚ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۖ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٧﴾

8. Allahs er himlenes og jordens hærskarer, og Allah er Almægtig, Alviis.

وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٨﴾

9. Vi har visselig sendt dig som et vidne og en forkynder af glædeligt budskab og en advarer,

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٩﴾

10. For at I må tro på Allah og Hans Sendebud og ære og hædre Ham og lovprise Ham, morgen og aften.

لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿١٠﴾

11. Sandelig, de, som tilsvor dig troskab, svor alene Allah troskab: Allahs hånd var over deres hænder. Den, der da bryder (sin ed), bryder (den) kun til skade for sig selv. Men den, der opfylder den pagt, han har sluttet med Allah, vil Han snart give en stor belønning [3].

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ ۚ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهُ اللَّهَ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١﴾

12. De, som blev tilbage af beduinerne, vil snart sige til dig: Vore ejendele og vore familier holdt os beskæftigede, bed derfor om tilgivelse for os. De vil sige med deres tunger, hvad der ikke er i deres hjerter. Sig: Hvem har magt til fordel for jer imod Allah i det mindste, om han ønsker (at tilføje) jer skade eller gavn? Nej, Allah ved, hvad I øver.

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا ۚ يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ ۚ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا ۚ بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢﴾

13. Men nej. I tænkte, at Sendebudet og de troende aldrig ville vende tilbage

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ

[3] Der hentydes til den troskabsed, *bai'ah*, som alle de troende aflagde til Profeten ved Hudajbijja, da rygtet nåede dem, at Uthmân, deres udsending, var blevet dræbt.

til deres familier, og dette forekom jeres hjerter skønt, og I tænkte en ond tanke og var et ødelagt folk.

إِلَىٰٓ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَ
ظَنَنتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ وَكُنتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٣﴾

14. Og de, som ikke tror på Allah og Hans Sendebud, skal sandelig vide, at Vi har beredt en flammende ild for de vantro.

وَمَن لَّمْ يُؤْمِنۢ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِۦ فَإِنَّآ أَعْتَدْنَا
لِلْكَٰفِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٤﴾

15. Allahs er herredømmet over himlene og jorden. Han tilgiver, hvem Han vil, og Han straffer, hvem Han vil, og Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَآءُ
وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٥﴾

16. De, som blev tilbage, vil snart sige, når I drager af sted for at vinde bytte: Tillad os at følge jer. - De ønsker at forandre Allahs ord. Sig: I skal ikke følge os. Således har Allah sagt tidligere. Så vil de sige: Nej, men I misunder os. - Nej, men de forstår kun lidt [4].

سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَانِمَ
لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَن
يُبَدِّلُوا كَلَٰمَ اللَّهِ قُل لَّن تَتَّبِعُونَا كَذَٰلِكُمْ قَالَ
اللَّهُ مِن قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ
كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾

17. Sig til dem, der blev tilbage af beduinerne: I vil snart blive kaldt ud imod et mægtigt krigsfolk, som I skal kæmpe mod, medmindre de underkaster sig. Hvis I da adlyder, vil Allah give jer en skøn belønning. Men hvis I vender jer bort, som I tidligere vendte jer bort, vil Han straffe jer med en smertefuld straf [5].

قُل لِّلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ إِلَىٰ
قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَٰتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ
فَإِن تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِن
تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُم مِّن قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا ﴿١٧﴾

18. Der hviler ikke nogen brøde på den blinde og ikke nogen brøde på den halte, ejheller nogen brøde på den syge, (om de ikke drager ud i kamp). Den, der adlyder Allah og Hans Sen-

لَّيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ
وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَمَن يُطِعِ اللَّهَ وَ

---

[4] Der hentydes til *Khaibar*-ekspeditionen. Profeten marcherede mod det jødiske fort i *Khaibar*, for at straffe dem for deres gentagne forræderi. Se 9:83, der indeholder en lignende ordre fra Allah.

[5] En klar profeti om de senere krige med Byzantinere og Persere.

debud, vil Han indføre i haver, gennem hvilke floder strømmer. men den, der vender sig bort, vil Han straffe med en pinefuld straf.

رَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهٰرُ ۚ وَمَنْ يَّتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿١٨﴾

19. Allah havde visselig velbehag i de troende, da de svor dig troskabsed under træet, og Han vidste, hvad der var i deres hjerter. Derfor sendte Han freden ned over dem og belønnede dem med en nær sejr [6].

لَقَدْ رَضِىَ اللّٰهُ عَنِ الْمُؤْمِنِيْنَ اِذْ يُبَايِعُوْنَكَ تَحْتَ
الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِىْ قُلُوْبِهِمْ فَاَنْزَلَ السَّكِيْنَةَ
عَلَيْهِمْ وَاَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيْبًا ﴿١٩﴾

20. Og mægtigt bytte, som de vil vinde. Allah er Almægtig, Alviis.

وَّمَغَانِمَ كَثِيْرَةً يَّاْخُذُوْنَهَا ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا
حَكِيْمًا ﴿٢٠﴾

21. Allah har lovet jer mægtigt bytte, som I skal vinde, og Han har fremskyndet dette for jer og holdt menneskenes hænder borte fra jer, for at det måtte være et tegn for de troende, og Han kunne lede jer ad den rette vej.

وَعَدَكُمُ اللّٰهُ مَغَانِمَ كَثِيْرَةً تَاْخُذُوْنَهَا
فَعَجَّلَ لَكُمْ هٰذِهٖ وَكَفَّ اَيْدِىَ النَّاسِ عَنْكُمْ ۚ
وَلِتَكُوْنَ اٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا
مُّسْتَقِيْمًا ﴿٢١﴾

22. Og (Han har forjættet jer) en anden sejr, som I ikke har magt til at vinde (nu), men Allah har omfattet den (i Sin magt og viden), thi Allah har magt over alle ting.

وَّاُخْرٰى لَمْ تَقْدِرُوْا عَلَيْهَا قَدْ اَحَاطَ اللّٰهُ بِهَا ۗ
وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرًا ﴿٢٢﴾

23. Hvis de vantro skulle kæmpe imod jer, ville de visselig vende (jer) ryggen, og så ville de ikke finde nogen ven eller hjælper.

وَلَوْ قٰتَلَكُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوَلَّوُا الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا
يَجِدُوْنَ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿٢٣﴾

24. (Sådan er) Allahs sædvanlige lov, som allerede er gået forud. og du vil aldrig finde nogen ændring i Allahs sædvane.

سُنَّةَ اللّٰهِ الَّتِىْ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ ۖ وَلَنْ تَجِدَ
لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدِيْلًا ﴿٢٤﴾

25. Og det var Ham, der holdt deres hænder borte fra jer og jeres hænder

وَهُوَ الَّذِىْ كَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ

[6] Troskabseden, som vi tidligere har nævnt, kaldes *baj'at-al-ridhwân. Ridhwân* betyder 'Guds velbehag', og meningen med dette navn er, at de, der svor på at kæmpe mod afgudsdyrkerne til deres sidste åndedrag, dermed vandt Guds velbehag. - Den 'nære sejr' er sejren over de rige og mægtige jøder i Khaibar.

borte fra dem i Makkas dal, efter at Han allerede havde skænket jer sejr over dem. Allah ser, hvad I gør.

عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْۢ بَعْدِ اَنْ اَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ ؕ
وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرًا ﴿٢٤﴾

26. Det er dem, der er vantro og har holdt jer borte fra den Hellige Moské og det offer, der hindredes i at nå sit bestemmelsessted. Og hvis der ikke havde været troende mænd og kvinder, som I ikke kendte, og som I ville have trampet ned, så at vanære ville have ramt jer på grund af dem, jer selv uafvidende, (ville Han have ladet jer kæmpe, men Han holdt jer tilbage) for at Allah kan indføre i Sin barmhjertighed hvem Han vil. Hvis de (troende i Makka) havde været udskilte, ville Vi have straffet de vantro med en smertefuld straf.

هُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
وَالْهَدْيَ مَعْكُوْفًا اَنْ يَّبْلُغَ مَحِلَّهٗ ؕ وَلَوْلَا رِجَالٌ
مُّؤْمِنُوْنَ وَنِسَآءٌ مُّؤْمِنٰتٌ لَّمْ تَعْلَمُوْهُمْ اَنْ
تَطَـُٔوْهُمْ فَتُصِيْبَكُمْ مِّنْهُمْ مَّعَرَّةٌۢ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ
لِيُدْخِلَ اللّٰهُ فِيْ رَحْمَتِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ۚ لَوْ تَزَيَّلُوْا
لَعَذَّبْنَا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿٢٥﴾

27. Da de vantro nærede et rasende had - uvidenhedens had i deres hjerter, sendte Allah Sin fred ned over Sit Sendebud og over de troende og lod dem klæbe til retfærdighedens ord, og de havde større ret dertil og var berettigede dertil, og Allah ved alle ting [7].

اِذْ جَعَلَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِيْ قُلُوْبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ
الْجَاهِلِيَّةِ فَاَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِيْنَتَهٗ عَلٰى رَسُوْلِهٖ وَ
عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَاَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوٰى وَكَانُوْٓا
اَحَقَّ بِهَا وَاَهْلَهَا ؕ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ﴿٢٦﴾ ع

28. Allah har virkeligt allerede opfyldt det syn, som hans Sendebud så: I vil visselig drage ind i den Hellige Moské, om Allah vil, i sikkerhed med jeres hoveder barberede eller kortklippede, og I vil ikke nære frygt. Men Han vidste, hvad I ikke vidste, og skænkede jer en nær sejr foruden denne [8].

لَقَدْ صَدَقَ اللّٰهُ رَسُوْلَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ ۚ لَتَدْخُلُنَّ
الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ اٰمِنِيْنَ ۙ مُحَلِّقِيْنَ
رُءُوْسَكُمْ وَمُقَصِّرِيْنَ ۙ لَا تَخَافُوْنَ ؕ فَعَلِمَ مَا لَمْ
تَعْلَمُوْا فَجَعَلَ مِنْ دُوْنِ ذٰلِكَ فَتْحًا قَرِيْبًا ﴿٢٧﴾

---

[7] *Al-djâhilijja* er uvidenhedens tid før Islâm.

[8] Visionen er den, hvori Profeten så sig selv og sine disciple vandre rundt om Ka'baen (Bukhârî). Derpå drog Profeten ud med 1500 tilhængere, men Quraisjen nægtede dem adgang til Makka,og overenskomsten ved Hudajbijja blev undertegnet. Men synet var opfyldt, idet de næste år frit kunne foretage 'Umrah. Men på en anden måde havde visionen set en større opfyldelse, for den betød indledning til Islâms definitive sejr.

29. Det er Ham, der har sendt Sit Sendebud med retledningen og sandhedens religion, for at den må sejre over alle religioner. Allah er tilstrækkelig som Vidne.

هُوَ الَّذِىٓ اَرْسَلَ رَسُوْلَهٗ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ الْحَقِّ
لِيُظْهِرَهٗ عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهٖ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا ﴿٢٩﴾

30. Muhammad er Allahs Sendebud. De, som er med ham, er hårde imod de vantro, men milde i deres indbyrdes forhold. Du vil se dem bøje sig og kaste sig ned (i bøn), søgende nåde og velbehag fra Allah. Deres mærker er på deres ansigter som spor efter deres nedkastninger. Dette er deres lignelse i Torahen. Og deres beskrivelse i Evangeliet er som sæd, der sender sit skud op, så gør Han det stærkt og det bliver kraftigt, så det står fast på sin stængel - til glæde for dem, der har sået det, og til harme for de vantro. Allah har lovet dem, der tror og handler retfærdigt blandt dem, tilgivelse og en stor belønning [9].

مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ ؕ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗۤ اَشِدَّآءُ عَلَى الْكُفَّارِ
رُحَمَآءُ بَيْنَهُمْ تَرٰىهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَّبْتَغُوْنَ فَضْلًا
مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا ۫ سِيْمَاهُمْ فِىْ وُجُوْهِهِمْ مِّنْ
اَثَرِ السُّجُوْدِ ؕ ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِى التَّوْرٰىةِ ۛۚ وَمَثَلُهُمْ
فِى الْاِنْجِيْلِ ۛۚ كَزَرْعٍ اَخْرَجَ شَطْـَٔهٗ فَاٰزَرَهٗ فَاسْتَغْلَظَ
فَاسْتَوٰى عَلٰى سُوْقِهٖ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيْظَ بِهِمُ
الْكُفَّارَ ؕ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
مِنْهُمْ مَّغْفِرَةً وَّاَجْرًا عَظِيْمًا ﴿٣٠﴾ ع

معانقة ١٥ عند المتأخرين

ع ٤ ١٢

[9] Der synes her at hentydes til de 2 perioder i Islâms historie: 1) Profetens tid med dens mægtige og kraftige fremtrængen og 2) den messianske periode med den fredelige og langsomme, men støtte vækst ind i Islâms anden triumfperiode. Vedr. 'mærker på deres ansigter' smlgn. 2.Moseb.13:9, Ezek.9:4. *Istaghlaza* (det bliver kraftigt) kan også betyde: 'det sætter kærner', jvf. Math.13:8.

AL-HUDJURÂT
(åbenbaret efter Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١

2. O I troende, vær ikke overmodige i Allahs og Hans Sendebuds nærværelse, men frygt Allah, thi Allah er Hørende, Vidende.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُقَدِّمُوْا بَيْنَ يَدَيِ اللّٰهِ
وَرَسُوْلِهٖ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝٢

3. O I troende, hæv ikke jeres stemmer over Profetens stemme og tal ikke larmende til ham, sådan som I råber til hinanden, så at jeres gerninger ikke skal blive til intet, uden at I opdager det.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَرْفَعُوْٓا اَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ
صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوْا لَهٗ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ
بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ اَنْ تَحْبَطَ اَعْمَالُكُمْ وَاَنْتُمْ
لَا تَشْعُرُوْنَ ۝٣

4. Sandelig, de som sænker deres stemmer i Allahs Sendebuds nærværelse, er dem, hvis hjerter Allah har renset (og dermed gjort egnet) for retfærdighed. Tilgivelse og en stor belønning vil blive deres [1].

اِنَّ الَّذِيْنَ يَغُضُّوْنَ اَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُوْلِ اللّٰهِ
اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ امْتَحَنَ اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ لِلتَّقْوٰى ؕ
لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ عَظِيْمٌ ۝٤

5. Sandelig, de fleste af dem, som råber på dig uden for dine private værelser, mangler fornuft.

اِنَّ الَّذِيْنَ يُنَادُوْنَكَ مِنْ وَّرَآءِ الْحُجُرٰتِ
اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ۝٥

6. Hvis de tålmodigt havde ventet, til du var kommet ud til dem, havde det visselig været bedre for dem, men Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

وَلَوْ اَنَّهُمْ صَبَرُوْا حَتّٰى تَخْرُجَ اِلَيْهِمْ لَكَانَ
خَيْرًا لَّهُمْ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝٦

7. O I troende, hvis en ondskabsfuld person kommer til jer med en nyhed, så foretag undersøgelser, så I ikke i uvidenhed rammer et folk (som er

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنْ جَآءَكُمْ فَاسِقٌۢ بِنَبَاٍ
فَتَبَيَّنُوْٓا اَنْ تُصِيْبُوْا قَوْمًۢا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوْا

---

[1] Efter Makkas fald, da denne sûra blev åbenbaret, var så godt som hele Arabien gået over til Islâm, og mange uciviliserede elementer måtte derfor reformeres og bibringes elementære regler for god opførsel. Sûren går derefter over til at behandle problemer af national og international betydning.

uskyldigt), så I derefter kommer til at angre, hvad I har gjort.

عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ﴿٦﴾

8. Vid, at Allahs Sendebud er iblandt jer. Hvis han ville følge jeres ønsker i de fleste sager, ville I sandelig komme i fortræd, men Allah har gjort troen kær for jer og gjort den skøn for jeres hjerter, og han har fået jer til at hade vantro, oprør og ulydighed. Sådan er de, der er på den rette vej,

وَاعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ ۚ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي
كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ
الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ
وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ﴿٧﴾

9. Som en nåde og yndest fra Allah, og Allah er Alvidende, Alviis.

فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٨﴾

10. Hvis to parter blandt de troende strides, så stift fred imellem dem. Hvis en af dem derpå begår overgreb mod den anden, så bekæmp den (part), som begår overgreb, indtil den vender tilbage til Allahs befaling. Hvis den så vender tilbage, slut så fred mellem dem med retfærdighed og handl ligeligt, thi Allah elsker de retfærdige [2].

وَإِن طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا
بَيْنَهُمَا ۖ فَإِن بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا
الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ ۚ فَإِن فَاءَتْ
فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا ۖ إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٩﴾

11. De troende skal udelukkende være (som) brødre (indbyrdes). Slut derfor fred mellem jeres brødre, og tag Allah som jeres skjold, for at der må vises jer barmhjertighed [3].

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾

12. O I troende, lad ikke noget folk spotte et andet, måske er de bedre end dem, og lad ikke kvinder spotte andre kvinder, måske er de bedre end dem.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ عَسَىٰ
أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّن نِّسَاءٍ عَسَىٰ

---

[2] Dette vers indeholder ikke bare en udmærket procedure for forlig ml. islamiske grupper eller stater. Vi har her et program for en organisation til fredens bevarelse, der er indlysende rigtigt, og vil vise sig tvingende nødvendigt. Opstår der strid ml. to grupper af stater eller to stater, så er det 1) alle andres pligt at intervenere og udarbejde en mæglingsordning. 2) Om en af parterne nægter at følge mæglingen, må alle de øvrige tvinge den opsætsige part til at rette sig efter den vedtagne ordning. 3) Når en sådan opsætsig gruppe eller stat er tvunget til lydighed, må ingen benytte sig af situationen, men freden skal følge den oprindelige ordning.

[3] *Ikhwah* (brødre) er egt. en hunkønsform. Der bør derfor nok oversættes: 'brødre og søstre'. Se 4:177, hvor *ikhwah* betyder: søskende.

Og tal ikke ilde om jeres eget folk og giv ikke hinanden øgenavne. Slet er et skændigt navn efter (antagelsen af) troen. Og de, der ikke vender tilbage (til den rette vej i denne sag), er de uretfærdige.

أن يكن خيرا منهن ولا تلمزوا أنفسكم ولا
تنابزوا بالألقاب بئس الاسم الفسوق بعد
الإيمان ومن لم يتب فأولئك هم الظالمون ﴿١٢﴾

13. O I troende, undgå megen mistænksomhed, thi mistænksomhed er i nogle tilfælde en synd, og spionér ikke og bagvask ikke hinanden. Mon nogen af jer kunne lide at spise sin døde brors kød? I ville sandelig afsky det. Frygt Allah, thi Allah vender Sig (til jer med Sin tilgivelse og er) Barmhjertig [4].

يا أيها الذين آمنوا اجتنبوا كثيرا من الظن إن
بعض الظن إثم ولا تجسسوا ولا يغتب
بعضكم بعضا أيحب أحدكم أن يأكل لحم
أخيه ميتا فكرهتموه واتقوا الله إن الله
تواب رحيم ﴿١٣﴾

14. I mennesker, Vi har visselig skabt jer (alle) af mand og kvinde og gjort jer til folk og stammer, for at I må kende hinanden. Sandelig, den retfærdigste blandt jer har størst ære hos Allah, thi Allah er Alvidende og kender alle ting [5].

يا أيها الناس إنا خلقناكم من ذكر وأنثى
وجعلناكم شعوبا وقبائل لتعارفوا إن
أكرمكم عند الله أتقاكم إن الله عليم
خبير ﴿١٤﴾

15. Beduinerne siger: Vi tror. Sig (til dem): I tror ikke, men sig: Vi har underkastet os. For troen er endnu ikke trængt ind i jeres hjerter. Men om I adlyder Allah og Hans Sendebud, så vil Han ikke trække det mindste fra jeres gerninger, thi Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

قالت الأعراب آمنا قل لم تؤمنوا
ولكن قولوا أسلمنا ولما يدخل
الإيمان في قلوبكم وإن تطيعوا الله
ورسوله لا يلتكم من أعمالكم شيئا إن الله
غفور رحيم ﴿١٥﴾

16. Sande troende er kun de, som tror på Allah og Hans Sendebud og så ikke tvivler, men kæmper med deres

إنما المؤمنون الذين آمنوا بالله ورسوله ثم
لم يرتابوا وجاهدوا بأموالهم وأنفسهم في

[4] Dette og det foregående vers pålægger os at forbyde nedsættende omtale af andre folk, yderligere at forbyde spionage og ondsindet og falsk propaganda. Om sådanne regler blev gennemført, ville det yderligere befæste det gode og fredelige forhold mellem nationerne, som allerede var temaet i de foregående vers.

[5] Islâm betød fuldstændig afskaffelse af alle tidligere forrettigheder, knyttet til race, klasse eller andre kunstige positioner. Et menneske skal udelukkende bedømmes efter personlige kvalifikationer, og alle ideer om herrefolk og overlegne racer må falde til jorden.

ejendele og deres liv på Allahs vej. Sådanne er de sanddru.

سَبِيلِ اللّٰهِ ۚ أُولٰٓئِكَ هُمُ الصّٰدِقُونَ ﴿١٥﴾

17. Sig: Vil I belære Allah om jeres religion? Når Allah kender (alt) hvad der er i himlene og på jorden, og når Allah er vidende om alle ting.

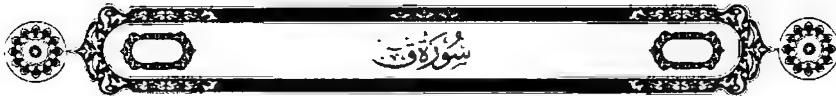
قُلْ أَتُعَلِّمُونَ اللّٰهَ بِدِينِكُمْ ۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٦﴾

18. De mener at have gjort dig en tjeneste ved at underkaste sig. Sig: Mén ikke, at I har vist mig en yndest ved at antage Islâm. Nej. Allah har bevist jer en nåde, ved at Han har ledet jer til troen, om I da er sanddru.

يَمُنُّونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا ۖ قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ ۖ بَلِ اللّٰهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدٰىكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ﴿١٧﴾

19. Sandelig. Allah kender himmelens og jordens hemmeligheder. og Allah ser, hvad I vil øve.

إِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

QÂF
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بسم الله الرحمن الرحيم ١

2. Qâf (Den Almægtige). Ved Qur'ânen, den strålende (, er du visselig et Sendebud),

ق والقرآن المجيد ٢

3. Men nej, de undrer sig over, at en advarer fra deres egen midte er kommet til dem. Og de vantro siger: Dette er en underlig ting.

بل عجبوا أن جاءهم منذر منهم فقال الكافرون هذا شيء عجيب ٣

4. Skal vi da, når vi er døde og blevet til støv (vækkes til live)? Det vil være en tilbagevenden fra et fjernt sted.

أإذا متنا وكنا ترابا ذلك رجع بعيد ٤

5. Vi ved visselig, hvor meget jorden formindsker af dem, og hos Os er der en bog, der opbevarer (alle ting).

قد علمنا ما تنقص الأرض منهم وعندنا كتاب حفيظ ٥

6. Men nej, de har forkastet sandheden, efter at den er kommet til dem, så de (nu) er i en tilstand af forvirring.

بل كذبوا بالحق لما جاءهم فهم في أمر مريج ٦

7. Har de da ikke betragtet himmelen over dem, hvorledes Vi har bygget den og smykket den, så der ikke er nogen fejl i den [1].

أفلم ينظروا إلى السماء فوقهم كيف بنيناها وزيناها وما لها من فروج ٧

8. Og jorden har Vi udbredt og anbragt bjerge i den og ladet vokse på den af enhver skøn art [2],

والأرض مددناها وألقينا فيها رواسي وأنبتنا فيها من كل زوج بهيج ٨

9. Som bevis og retledning for enhver angergiven tjener.

تبصرة وذكرى لكل عبد منيب ٩

---

[1] Smlgn. 15:17, 37:7, 41:13, 67:6.

[2] Smlgn. 13:4, 15:20, 31:11, 77:28, 27:61 og 31:11.

10. Og Vi sender velsignet vand ned fra himlen, og Vi lader derved fremvokse haver og kornhøster

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً مُّبٰرَكًا فَاَنْۢبَتْنَا بِهٖ جَنّٰتٍ وَّحَبَّ الْحَصِيْدِ ﴿١٠﴾

11. Og høje palmetræer med (den ene) frugtstand stablet ovenpå (den anden)

وَالنَّخْلَ بٰسِقٰتٍ لَّهَا طَلْعٌ نَّضِيْدٌ ﴿١١﴾

12. Som en forsyning for tjenerne. Og Vi genopliver derved dødt land. Således skal (også) genopstandelsen være.

رِّزْقًا لِّلْعِبَادِ وَاَحْيَيْنَا بِهٖ بَلْدَةً مَّيْتًا كَذٰلِكَ الْخُرُوْجُ ﴿١٢﴾

13. Før dem forkastede Noahs folk, brøndens folk og Thamûd (sandheden) [3].

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَّاَصْحٰبُ الرَّسِّ وَثَمُوْدُ ﴿١٣﴾

14. Og (også) 'Âd, Farao og Lots brødre

وَعَادٌ وَّفِرْعَوْنُ وَاِخْوَانُ لُوْطٍ ﴿١٤﴾

15. Og skovboerne og Tubba's folk - alle forkastede de sendebudene, så Min trussel gik i opfyldelse [4].

وَّاَصْحٰبُ الْاَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيْدِ ﴿١٥﴾

16. Er Vi mon blevet trætte af den første skabelse? Nej, men de er forvirrede angående en ny skabelse.

اَفَعَيِيْنَا بِالْخَلْقِ الْاَوَّلِ بَلْ هُمْ فِيْ لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيْدٍ ﴿١٦﴾ ع ١٥

17. Vi har visselig skabt mennesket, og Vi ved, hvad dets sjæl tilhvisker det, og Vi er nærmere ved det end dets halspulsåre.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهٖ نَفْسُهٗ وَنَحْنُ اَقْرَبُ اِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيْدِ ﴿١٧﴾

18. Når de to modtagende (engle) modtager (alle hans gerninger), siddende på højre og venstre side,

اِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيٰنِ عَنِ الْيَمِيْنِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيْدٌ ﴿١٨﴾

19. Så udtrykker han ikke et ord, undtagen der er vogtende (engel) parat [5].

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ اِلَّا لَدَيْهِ رَقِيْبٌ عَتِيْدٌ ﴿١٩﴾

---

[3] Noah, se 11:26-49. Brøndens folk, se 25:39. Thamûd, se 11:62-69.

[4] 'Âd, Farao, Lot, se f.eks. sûra 11. Skovboerne, se 15:79. Tubba', se 44:38.

[5] Det siges ellers i Qur'ânen, at menneskets hænder, fødder og tunge vil være vidner mod ham på dommens dag (24:25, smlgn.36:66).

20. Og dødens beruselse kommer virkelig: Det var, hvad du forsøgte at løbe væk fra.

وَجَآءَتْ سَكْرَةُ ٱلْمَوْتِ بِٱلْحَقِّ ذَٰلِكَ مَا كُنتَ مِنْهُ تَحِيدُ ﴿٢٠﴾

21. Og der skal blæses i trompeten. Dette er forjættelsens (og truslens) dag.

وَنُفِخَ فِى ٱلصُّورِ ذَٰلِكَ يَوْمُ ٱلْوَعِيدِ ﴿٢١﴾

22. Og enhver sjæl skal komme ledsaget af en fremdrivende (engel) og en bevidnende (engel) [6].

وَجَآءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا سَآئِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿٢٢﴾

23. (Vi vil da sige): Du var visselig ikke agtpågivende i denne sag. Men (nu) har Vi fjernet dit dække fra dig, så dit blik i dag er skarpt.

لَّقَدْ كُنتَ فِى غَفْلَةٍ مِّنْ هَٰذَا فَكَشَفْنَا عَنكَ غِطَآءَكَ فَبَصَرُكَ ٱلْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿٢٣﴾

24. Og hans fælle vil sige: Dette er, hvad jeg allerede har parat (imod ham).

وَقَالَ قَرِينُهُۥ هَٰذَا مَا لَدَىَّ عَتِيدٌ ﴿٢٤﴾

25. (Vi vil da sige til hans to fæller): Kast i helvede enhver ærkevantro (og) oprører,

أَلْقِيَا فِى جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٢٥﴾

26. Som forhindrer det gode, som er en overtræder, en tvivler,

مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ ﴿٢٦﴾

27. Som sætter andre guder op ved siden af Allah. Kast ham da, I to, i den strenge straf.

ٱلَّذِى جَعَلَ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِى ٱلْعَذَابِ ٱلشَّدِيدِ ﴿٢٧﴾

28. Hans fælle vil sige: Vor Herre, det var ikke mig, der vildledte ham, men han var selv langt borte i (sin) vildfarelse.

قَالَ قَرِينُهُۥ رَبَّنَا مَآ أَطْغَيْتُهُۥ وَلَٰكِن كَانَ فِى ضَلَٰلٍۭ بَعِيدٍ ﴿٢٨﴾

29. (Gud) vil sige: Strides ikke i Min nærværelse. Jeg har allerede i forvejen bragt jer advarselen.

قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا۟ لَدَىَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُم بِٱلْوَعِيدِ ﴿٢٩﴾

30. Dommen, fældet af Mig, kan ikke ændres, og Jeg øver ikke uret mod tjenerne.

مَا يُبَدَّلُ ٱلْقَوْلُ لَدَىَّ وَمَآ أَنَا۠ بِظَلَّٰمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٣٠﴾

6 'Den, der driver' er måske englen på venstre side, der optegner de onde handlinger og derefter driver vedkommende til helvede. 'Den, der bevidner' er så englen på højre side, som optegner de gode handlinger.

31. Den dag vil Vi sige til helvede: Er du mon fyldt? Og det vil svare: Er der mon flere?

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأْتِ وَتَقُولُ هَلْ
مِن مَّزِيدٍ ﴿٣٠﴾

32. Og paradiset vil blive bragt nær, ikke længere fjernt fra de retfærdige.

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ﴿٣١﴾

33. Dette er hvad der blev jer forjættet - til enhver, som vendte sig (til Allah) og vogtede (over sine gerninger),

هَٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ ﴿٣٢﴾

34. Som frygtede den Nådige i det skjulte og kom med et angergivent hjerte.

مَّنْ خَشِيَ الرَّحْمَٰنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ ﴿٣٣﴾

35. Indgå i det med fred. Dette er evighedens dag.

ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٤﴾

36. De vil få (alt), hvad de ønsker i det, og hos Os vil der være mere.

لَهُم مَّا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٣٥﴾

37. Hvor mangen generation tilintetgjorde Vi ikke før dem, som var mægtigere end dem i styrke? De drog omkring i landene (for at undslippe): Mon der var noget tilflugtssted?

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُم
بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِن مَّحِيصٍ ﴿٣٦﴾

38. Sandelig, heri er der en formaning for den, der har et hjerte (at forstå med) eller låner øre, når han er vidne.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِمَن كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى
السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾

39. Vi har visselig skabt himlene og jorden og hvad der er imellem dem på seks dage, og ingen træthed har rørt Os [7].

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي
سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِن لُّغُوبٍ ﴿٣٨﴾

40. Bær da med tålmod, hvad de siger, og lovpris din Herres ære før solens opgang og før dens nedgang

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ
طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾

41. Og en del af natten og lovpris Ham efter de (foreskrevne) nedkastninger.

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ السُّجُودِ ﴿٤٠﴾

[7] *Jawm* betyder ikke bare dag, men tid absolut, tidsperiode. Se også 22:48 og 70:5.

42. Og lyt: På den dag, da herolden vil kalde fra et sted nær ved -

وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِن مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٤٢﴾

43. Den dag vil de i sandhed høre råbet. Det er opstandelsens dag.

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ
يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿٤٣﴾

44. Sandelig, Vi giver liv og død, og til Os går rejsen tilbage.

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿٤٤﴾

45. Den dag, da jorden splittes, og de vil komme frem i hast. Dette er en samling (af dem), som er let for Os.

يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا
يَسِيرٌ ﴿٤٥﴾

46. Vi ved bedst, hvad de siger. Og du er ikke udnævnt til at tvinge dem, men forman ved hjælp af Qur'ânen den, som frygter Min advarsel.

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنتَ
عَلَيْهِم بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَن
يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٤٦﴾

AL-DHÂRIJÂT
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Ved dem, der spreder (sandheden) grundigt

وَالذَّارِيَاتِ ذَرْوًا ﴿٢﴾

3. Og så bærer byrden

فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا ﴿٣﴾

4. Og derefter løber let frem

فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا ﴿٤﴾

5. Og som så fordeler befalingen,

فَالْمُقَسِّمَاتِ أَمْرًا ﴿٥﴾

6. Sandelig, det, som er blevet jer forjættet, skal i sandhed indtræffe [1].

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ﴿٦﴾

7. Og dommen vil sandelig blive fældet.

وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾

8. Og ved himlen fuld af stjernebånd,

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ﴿٨﴾

9. I befinder jer visselig i ordstrid.

إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُخْتَلِفٍ ﴿٩﴾

10. Bortvendes fra den(ne sandhed) skal (alene) den, der (selv) vender sig bort.

يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ ﴿١٠﴾

11. Forbandet være løgnerne,

قُتِلَ الْخَرَّاصُونَ ﴿١١﴾

12. Som i deres uvidenhed er glemsomme.

الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ ﴿١٢﴾

13. De spørger: Hvornår er dommens dag?

يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٣﴾

14. Den dag, da de skal plages [eller: prøves] i ilden.

يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ﴿١٤﴾

---

[1] Der kan hentydes til vindene på det fysiske område, men på det åndelige område har vi en tilsvarende parallel i Profetens disciple, som efter at have modtaget sandheden og assimileret den drog af sted til de fjerneste egne og fordelte, hvad de selv havde modtaget.

15. Smag jeres pine. Dette er, hvad I forsøgte at fremskynde.

ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَٰذَا الَّذِي كُنتُم بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ١٥

16. Sandelig, de retfærdige skal være blandt haver og kilder,

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ١٦

17. Modtagende hvad deres Herre giver dem, thi de plejede at øve godt før dette.

آخِذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَٰلِكَ مُحْسِنِينَ ١٧

18. De plejede kun at sove lidt om natten,

كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ١٨

19. Og ved daggry bad de om tilgivelse.

وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ١٩

20. Og i deres ejendele var der en andel for den bedende og den, som var berøvet (livsmuligheder).

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ٢٠

21. På jorden er der tegn for dem, der har vished (i troen),

وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ ٢١

22. Og (også) i jeres egne sjæle. Vil I da ikke se?

وَفِي أَنفُسِكُمْ ۚ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ٢٢

23. Og i himlen er jeres ernæring og hvad I har fået forjættelse om.

وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ٢٣

24. Og ved himlens og jordens Herre, dette er visselig sandheden - ligesom I taler.

فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنطِقُونَ ٢٤

25. Har fortællingen om Abrahams ærede gæster nået dig [2]?

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ٢٥

26. Da de trådte ind til ham, sagde de: Fred. Han svarede: Fred (med jer), (og tænkte:) Ukendte folk.

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا ۖ قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُّنكَرُونَ ٢٦

27. Han vendte sig til sin familie og bragte en fedekalv.

فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ٢٧

28. Så anbragte han den for dem og sagde: Vil I ikke spise?

فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ٢٨

[2] Disse sendebud kan ikke være engle, som visse kommentatorer siger. Qur'ânen siger selv, at der ikke vandrer engle på jorden (17:96).

29. Da følte han frygt for dem. De sagde: Frygt ikke - og bragte ham glædeligt nyt om en ung mand, begavet med kundskab.

فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ۖ قَالُوا لَا تَخَفْ ۖ وَبَشَّرُوهُ
بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٢٩﴾

30. Så kom hans kone frem grædende og slog sig for ansigtet og sagde: En gammel gold kvinde.

فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَ
قَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿٣٠﴾

31. De svarede: Således har din Herre sagt. Han er visselig den Alvise, den Alvidende.

قَالُوا كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ ۖ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ
الْعَلِيمُ ﴿٣١﴾

[27. del]

32. (Abraham) sagde: Hvad er jeres ærinde (iøvrigt), I Sendebud?

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٢﴾

33. De svarede: Vi er visselig sendt til et syndefuldt folk,

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٣٣﴾

34. For at vi kan sende over dem sten af ler,

لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن طِينٍ ﴿٣٤﴾

35. Mærkede hos din Herre for overtræderne.

مُّسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٥﴾

36. Men Vi bragte (først) ud deraf dem, der hørte til de troende dér.

فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٦﴾

37. Men Vi fandt kun der ét hus af folk, som havde underkastet sig.

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٧﴾

38. Og Vi efterlod deri et tegn for dem, som frygter den pinefulde straf.

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِّلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٣٨﴾

39. Og (der var også tegn) i Moses' (historie), da Vi sendte ham til Farao med en klar fuldmagt.

وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ
مُّبِينٍ ﴿٣٩﴾

40. Men han vendte sig til sin (egen) magt og sagde: En troldmand eller en gal.

فَتَوَلَّىٰ بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٤٠﴾

41. Derfor greb Vi ham og hans hærskarer og kastede dem i havet, medens han selv var at bebrejde.

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ
مُلِيمٌ ﴿٤١﴾

42. Og (der var også tegn) i 'Âds (historie), da Vi sendte en hærgende vind over dem.

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿٤٢﴾

43. Den sparede intet af det, den kom over, men efterlod det som rådnende ben.

مَا تَذَرُ مِن شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ ﴿٤٣﴾

44. Og (der var ligeledes tegn) i Thamûds (historie), da det blev sagt til dem: Nyd nu livet en kort stund.

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾

45. Men de overtrådte deres Herres befaling. Derfor tog jordskælvet dem, medens de så til.

فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ
يَنظُرُونَ ﴿٤٥﴾

46. Og de kunne ikke rejse sig, og de kunne ikke hjælpe sig selv.

فَمَا اسْتَطَاعُوا مِن قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنتَصِرِينَ ﴿٤٦﴾

47. Og Noahs folk tidligere, thi de var et oprørsk folk, (ramte straffen også).

وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٤٧﴾

48. Og himlen har Vi bygget med kraft, og Vi ejer visselig en omfattende styrke [3].

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٤٨﴾

49. Og jorden har Vi udbredt, og hvor udmærket var Vi til at sprede den ud.

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ ﴿٤٩﴾

50. Alle ting har Vi skabt parvis, for at I må tænke jer om [4].

وَمِن كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾

51. Henfly da til Allah, thi jeg er jer en klar advarer fra Ham.

فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ ۖ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ
مُّبِينٌ ﴿٥١﴾

52. Og sæt ikke nogen anden gud ved siden af Allah, thi jeg er jer en klar advarer fra Ham.

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ ۖ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ
مُّبِينٌ ﴿٥٢﴾

[3] *Mûsi'ûn* kan også oversættes: 'Vi udvider den [himlen = universet]'.

[4] Mennesket må også åndeligt fuldkommengøres ved at dets natur forenes med den guddommelige åbenbaring.

53. Således kom der ikke noget sendebud til de tidligere (folk), uden at de sagde: En troldmand eller en gal.

كَذٰلِكَ مَآ اَتَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا
قَالُوْا سَاحِرٌ اَوْ مَجْنُوْنٌ ۝٥٣

54. Har de sluttet en gensidig pagt om dette? Nej, men de er et overtrædерisk folk.

اَتَوَاصَوْا بِهٖ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُوْنَ ۝٥٤

55. Vend dig da fra dem, thi du er ikke at bebrejde.

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَآ اَنْتَ بِمَلُوْمٍ ۝٥٥

56. Og bliv ved med at formane, thi formaningen gavner de troende.

وَّذَكِّرْ فَاِنَّ الذِّكْرٰى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝٥٦

57. Og Jeg har ikke skabt djinner og mennesker undtagen for at de skulle tilbede Mig (og iføre sig Mine egenskaber) [5].

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْاِنْسَ اِلَّا لِيَعْبُدُوْنِ ۝٥٧

58. Jeg ønsker ikke noget underhold af dem, og Jeg ønsker ikke, at de skal føde Mig.

مَآ اُرِيْدُ مِنْهُمْ مِّنْ رِّزْقٍ وَّمَآ اُرِيْدُ
اَنْ يُّطْعِمُوْنِ ۝٥٨

59. Sandelig, Allah er Den, som alene skænker underhold, magtens Herre, den Stærke.

اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِيْنُ ۝٥٩

60. De uretfærdiges lod skal være som deres fællers lod. Søg derfor ikke at fremskynde (straffen) fra Mig.

فَاِنَّ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذَنُوْبًا مِّثْلَ ذَنُوْبِ اَصْحٰبِهِمْ
فَلَا يَسْتَعْجِلُوْنِ ۝٦٠

61. Ve da de vantro på grund af deres dag, som er forjættet dem.

فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ يَّوْمِهِمُ الَّذِيْ
يُوْعَدُوْنَ ۝٦١

[5] *'Abbada* betyder at gøre til slave, at underkaste sig (vejen) og gøre den let at vandre. At gøre (en kamel) underdanig. At tilbede sin Herre indebærer som følge heraf at disciplinere sig selv i efterligning af sin Herres egenskaber.

AL-TÛR

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ (١)

2. Ved al-Tûr [Sinai-bjerget]

وَالطُّورِ (٢)

3. Og Bogen, som er skrevet

وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ (٣)

4. På udbredt pergament.

فِي رَقٍّ مَنْشُورٍ (٤)

5. Og ved det (stadig) besøgte Hus [nemlig: Ka'baen],

وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ (٥)

6. Og (dets) ophøjede tag.

وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ (٦)

7. Og ved det svulmende hav (af valfartende),

وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ (٧)

8. Din Herres straf vil visselig indtræffe,

إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ (٨)

9. Der er ingen eller intet, der kan holde den tilbage,

مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ (٩)

10. På den dag, da himlen skal sætte sig i voldsom bevægelse,

يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا (١٠)

11. Og bjergene skal bevæge sig hurtigt [1].

وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا (١١)

12. Ve da på den dag over dem, der forkaster (Profeten),

فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ (١٢)

13. Dem, der hengiver sig til dåretale.

الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ (١٣)

14. På den dag skal de stødes ned i helvedes ild med et voldsomt stød:

يَوْمَ يُدَعُّونَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا (١٤)

---

[1] Dette og det foregående vers synes at hentyde til himlens bistand til Profetens sag og 'bjergenes' (de tidligere stormænds) deraf følgende forsvinden fra scenen.

15. Dette er ilden, som I plejede at benægte.

هَٰذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنتُم بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٥﴾

16. Mon dette er magi - eller er det jer, som ikke kan se?

أَفَسِحْرٌ هَٰذَا أَمْ أَنتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٦﴾

17. Brænd i den, og vær så udholdende eller lad være. Det vil være ens for jer. I belønnes blot for, hvad I plejede at øve.

اصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ
إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

18. Sandelig, de retfærdige vil være i haver og salighed.

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٨﴾

19. Nydende, hvad deres Herre har givet dem, og deres Herre vil frelse dem fra den (brændende) ilds straf.

فَاكِهِينَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَاهُمْ رَبُّهُمْ
عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾

20. Spis og drik med velbehag, for det I plejede at øve,

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

21. Lænende jer tilbage på hynder, stillet i række, og Vi vil forene dem med de rene og skønne [2].

مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُم بِحُورٍ
عِينٍ ﴿٢١﴾

22. Og de, som tror, og hvis børn har fulgt dem i troen, vil Vi forene med deres børn, og Vi vil ikke formindske noget i deres gerning. Ethvert menneske er pant på, hvad det har øvet.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُم بِإِيمَانٍ
أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُم مِّنْ عَمَلِهِم
مِّن شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ﴿٢٢﴾

23. Og Vi vil forsyne dem rigeligt med frugt og kød, som de ønsker.

وَأَمْدَدْنَاهُم بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٣﴾

24. De vil dér fra hinanden modtage et bæger, som der hverken er forfængelighed eller synd i [3].

يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَّا لَغْوٌ فِيهَا
وَلَا تَأْثِيمٌ ﴿٢٤﴾

---

[2] Smlgn. om 'hurierne' 44:55 og 56:23. Det flg. vers viser, at der er tale om de troendes ægtefæller. *Hûr* betyder egt: 'hvid, ren' og *'ain* betyder: 'god, smuk'. Ordene kan være både hankøn og hunkøn.

[3] Der er ikke tale om alm. vin, ligesom der ikke var tale om alm. jordiske kvinder.

25. Og deres unge mænd vil vandre omkring dem, som de var velbevarede perler.

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَّهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ ﴿٢٥﴾

26. Og de vil vende sig til hinanden og udspørge hinanden.

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٦﴾

27. De vil sige: Vi var visselig tidligere blandt vor familie gudfrygtige,

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٧﴾

28. Og nu har Allah vist os nåde og frelst os fra den brændende vinds straf.

فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَانَا عَذَابَ السَّمُومِ ﴿٢٨﴾

29. Vi plejede tidligere at påkalde Ham, thi Han er den Retfærdige, den Barmhjertige.

إِنَّا كُنَّا مِن قَبْلُ نَدْعُوهُ ۖ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٢٩﴾

30. Forman (dem) da, thi du er ved din Herres nåde ikke nogen sandsiger eller nogen gal.

فَذَكِّرْ فَمَا أَنتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٣٠﴾

31. Eller siger de: (Han er) en digter, vi forventer angående ham den tvivl, tiden bringer.

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ الْمَنُونِ ﴿٣١﴾

32. Sig: Vent (blot), thi jeg venter sammen med jer.

قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُم مِّنَ الْمُتَرَبِّصِينَ ﴿٣٢﴾

33. Eller byder deres drømme (og forestillinger) dem dette - eller er de (bare) et oprørsk folk?

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُم بِهَٰذَا ۚ أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٣٣﴾

34. Siger de: Han har opdigtet det. - Nej, men de vil ikke tro.

أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ ۚ بَل لَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٤﴾

35. Lad dem da bringe et udsagn som dette, hvis de er sanddru [4].

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِن كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٣٥﴾

36. Eller er de skabt af ingen [eller: uden noget formål], eller har de skabt sig selv?

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴿٣٦﴾

---

[4] Ingen kan frembringe noget, der hverken hvad form eller indhold angår, kan måle sig med Qur'ânen eller blot en lille del deraf. Smlgn. også 2:24, 14:25 og 17:89.

37. Skabte de himlene og jorden? Nej, men de har ingen fast tro.

أَمْ خَلَقُوا السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضَ ۚ بَل لَّا يُوقِنُونَ ﴿٣٧﴾

38. Ejer de din Herres skatte - eller har de magten (over dem)?

أَمْ عِندَهُمْ خَزَآئِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصَيْطِرُونَ ﴿٣٨﴾

39. Har de en stige ved hjælp af hvilken de kan (stige op og) lytte? Lad da deres lyttepost komme med en klar fuldmagt.

أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ ۖ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُم بِسُلْطَٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٣٩﴾

40. Har Han døtre, medens I har sønner [5]?

أَمْ لَهُ الْبَنَٰتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ ﴿٤٠﴾

41. Eller beder du dem om en belønning, så de er tynget til jorden af gæld?

أَمْ تَسْـَٔلُهُمْ أَجْرًا فَهُم مِّن مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ ﴿٤١﴾

42. Har de (adgang til) den usete (fremtid), så lad dem skrive (det) ned.

أَمْ عِندَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤٢﴾

43. Eller har de i sinde at lægge en plan? Men det er de vantro, der bliver ofre for deres egen plan.

أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا ۖ فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٣﴾

44. Har de en gud foruden Allah? Højt ophøjet er Allah (og fri for alle mangler og fjernt) fra det, de sætter ved Hans side.

أَمْ لَهُمْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ ۚ سُبْحَٰنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٤﴾

45. Og hvis de skulle se et stykke af himlen falde ned, så ville de sige: (Det er kun) ophobede skyer.

وَإِن يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَآءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ﴿٤٥﴾

46. Lad dem da alene, indtil de møder deres dag, hvor de vil rammes af en tordenkile,

فَذَرْهُمْ حَتَّىٰ يُلَٰقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِى فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٦﴾

47. Den dag vil deres plan intet nytte dem, og de vil ikke blive hjulpet.

يَوْمَ لَا يُغْنِى عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْـًٔا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٧﴾

48. De retfærdige vil sandelig få en straf ved siden af denne, men de fleste af dem ved det ikke.

وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَٰلِكَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٨﴾

[5] Spørgsmålet er ironisk: araberne foretrak sønner, men anså englene for Allahs døtre, se 43:17,20.

49. Bi da på din Herres dom, thi du er for Vore øjne, og lovpris din Herres ære, når du står op

وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ۝٤٩

50. Og (også) om natten, og lovpris Ham, når stjernerne blegner.

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ۝٥٠

AL-NADJM

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ١

2. Ved stjernen, når den falder [1].

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ٢

3. Jeres landsmand [eller: bysbarn] tager ikke fejl, ejheller er han faret vild.

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ٣

4. Og han taler ikke af (eget) begær.

وَمَا يَنطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ٤

5. Dette er kun en åbenbaring, åbenbaret (af Gud).

إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ٥

6. Den Mægtige i styrke har belært ham [2].

عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ٦

7. Som atter og atter (manifesterer Sin styrke), så han [Muhammad] nåede til fuldkommenhed,

ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ٧

8. Og han nåede den højeste horisont [3].

وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ٨

9. Derpå nærmede han sig (Gud), og steg så ned (til menneskene),

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ٩

---

[1] *Nadjm* betyder: 'stjerne, plante (uden stamme), Syvstjernen, bestemt tid' (Lane, Aqrab, Kashshâf, Tâdj og Gharâ'ib al-Qur'ân). Som følge heraf er tolkningsmulighederne store: 1) Der kan hentydes til den gentagne profeti om Islâms opstigning til Syvstjernen; 2) Qur'ânens guddommelige oprindelse bevises ved at den består, medens den vaklende plante falder; 3) Qur'ânens brudstykkevise åbenbaring er et bevis på dens sandhed, først ved at svare til datidens krav og endelig ved sin guddommelige komposition at svare til alle tiders krav. Dateringen af Qur'ânstykkerne tjener også til at fastslå profetier; 4) En profeti om den arabiske stjernes fald, idet nadjm også (i flertal) betyder: 'høvdinge, små stater'.

[2] Almindeligvis tages ordene om Gabriel. Dette er urigtigt, thi Muhammad kunne kaldes Guds tjener, men ikke Gabriels (se v. 11). Der er også uden tvivl tale om guddommelige attributter med vægt på almagten og den gentagne manifestation af denne.

[3] Sûren handler om Profetens *mi'râdj* (åndelige himmelfart), der i traditionen ofte sammenblandes med hans *isrâ* (åndelige natterejse) til Jerusalem, se 17:2.

10. Så han blev den fælles streng mellem to buer eller nærmere [4].

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ﴿١٠﴾

11. Så åbenbarede Han til Sin tjener den vigtige åbenbaring -

فَأَوْحَىٰٓ إِلَىٰ عَبْدِهِۦ مَآ أَوْحَىٰ ﴿١١﴾

12. Hjertet løj ikke i hvad han så.

مَا كَذَبَ ٱلْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ﴿١٢﴾

13. Vil I strides med ham, om hvad han så?

أَفَتُمَٰرُونَهُۥ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ﴿١٣﴾

14. Og han så Ham også i en anden nedstigning [5]

وَلَقَدْ رَءَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ﴿١٤﴾

15. Ved det yderste lotus-træ.

عِندَ سِدْرَةِ ٱلْمُنتَهَىٰ ﴿١٥﴾

16. Der hvor evighedens have er,

عِندَهَا جَنَّةُ ٱلْمَأْوَىٰٓ ﴿١٦﴾

17. Da det Hemmelighedsfulde dækkede lotus-træet.

إِذْ يَغْشَى ٱلسِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ﴿١٧﴾

18. Blikket for ikke vild, ejheller veg det bort.

مَا زَاغَ ٱلْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ﴿١٨﴾

19. Han har visselig set det største af sin Herres tegn.

لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ ءَايَٰتِ رَبِّهِ ٱلْكُبْرَىٰٓ ﴿١٩﴾

20. Har I da set Lât og 'Uzza

أَفَرَءَيْتُمُ ٱللَّٰتَ وَٱلْعُزَّىٰ ﴿٢٠﴾

21. Og Manât, den tredje, endnu en (af jeres gudinder) [6]?

وَمَنَوٰةَ ٱلثَّالِثَةَ ٱلْأُخْرَىٰٓ ﴿٢١﴾

---

[4] Der er ikke tale om 'et eller to bueskuds afstand'. Araberne siger: *bainahumâ qâba qawsain*, hvilket betyder, at der er et meget nært forhold mellem de to. Der er også et ordsprogligt udtryk, som siger: *ramûna 'an qawsin wâhidin* (egt. de skød på os fra én bue): de stod hinanden nærmere end nær, de stod last og brast. - Udtrykket skildrer derfor Muhammads nære og fortrolige forhold til Gud (Lane, Lisân-al-'Arab).

[5] Den åndelige himmelart må være en vision, der har gentaget sig - eller Profeten så Gud to gange 'med hjertets øje' (Muslim: Kitâb-al- Îmân).

[6] Historien om, at Satan her skulle have hvisket noget om, at man kunne håbe på gudindernes forbøn er tydeligvis et falskneri. Hele Sûren lærer klart og kompromiløst monoteisme. Historien stammer fra Wâqidi, som alle autoriteter stempler som løgner, eller Tabarî, der af kendere betegnes som godtroende og upålidelig som rapportør. Intet spor af denne historie findes i Sihâh Sitta (de seks pålidelige traditionsværker). Qastalânî og Zurqânî mener, at en ondsindet person i forsamlingen sagde disse ord. Dette er muligt, da det fortælles, at Quraisjen før Islâm brugte de selvsamme ord (Mu'djam al-Buldân, vol.5 under 'Uzza). Qur'ânen erklærer selv, at dens tekst er guddommelig sikret (se 15:10 og 72:27-29). Det påstås yderligere, at v.53 af Sûra al-Hadj blev åbenbaret i forbindelse med denne 'lapsus fra Muhammads side'. Vil man mene, at det tog 7-8 år at få rettet misforståelsen?

22. Mon I skal have drenge og Han piger?

أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنْثَىٰ ﴿٢٢﴾

23. Dette var sandelig en uretfærdig fordeling [7].

تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ ﴿٢٣﴾

24. Det er ikke andet en navne, som I har givet - I og jeres forfædre. Allah har ikke åbenbaret nogen fuldmagt for dem. De følger kun en formodning og hvad deres sjæle begærer. Og retledningen er allerede kommet til dem fra deres Herre.

إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ۚ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا
الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ ۖ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ
رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ ﴿٢٤﴾

25. Vil mennesket få (alt), hvad det begærer?

أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّىٰ ﴿٢٥﴾

26. Så (skal det vide), at det kommende og det nuværende tilhører Allah (alene).

فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ﴿٢٦﴾

27. Og hvor mangen engel er der (ikke) i himlene: deres forbøn nytter ikke det mindste, undtagen efter at Allah har givet tilladelse til hvem Han vil, og som Han finder behag i.

وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ
شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَ
يَرْضَىٰ ﴿٢٧﴾

28. Sandelig, de, som ikke tror på det kommende (liv), kalder englene ved kvindenavne,

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ
تَسْمِيَةَ الْأُنْثَىٰ ﴿٢٨﴾

29. Skønt de ikke har nogen viden derom. De følger kun en formodning, men formodninger nytter ikke noget mod sandheden.

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ ۖ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ ۖ وَ
إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ﴿٢٩﴾

30. Vend dig da bort fra den, der vender sig bort fra Vor ihukommelse, og som kun søger det nærværende liv.

فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٣٠﴾

31. Det er højdepunktet af deres viden. Sandelig, din Herre ved bedst, hvem der er faret vild fra Hans vej,

ذَٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ

[7] Smlgn. 43:18, 52:40.

og Han kender bedst den, der har antaget sig retledningen.

بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَىٰ ﴿٣٠﴾

32. Hvad der er i himlene og på jorden tilhører Allah, så Han kan lønne dem, der øver ondt med [eller: for] det, de har gjort, og (også) lønne dem, der handler godt, med det bedste,

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى ﴿٣١﴾

33. (Nemlig) dem, der undgår de store synder og skændighederne undtagen en berøring (af disse ting), thi din Herre er Altomfattende i Sin tilgivelse. Han kendte jer bedst, da Han kaldte jer frem af jorden, og da I var fostre i jeres mødres liv. Regn derfor ikke jer selv for rene. Han ved bedst, hvem der er retfærdig.

الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَىٰ ﴿٣٢﴾

34. Har du set den, der vender sig bort

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّىٰ ﴿٣٣﴾

35. Og giver lidt og er nærig.

وَأَعْطَىٰ قَلِيلًا وَأَكْدَىٰ ﴿٣٤﴾

36. Har han viden om det usete, så han (virkelig) ser (det)?

أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَىٰ ﴿٣٥﴾

37. Har han ikke fået besked om, hvad der er i Mose skrifter?

أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ ﴿٣٦﴾

38. Og i Abrahams, som opfyldte (Guds befalinger) [8],

وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّىٰ ﴿٣٧﴾

39. (Nemlig) at ingen, der (selv) bærer en byrde, skal bære en andens byrde,

أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ﴿٣٨﴾

40. Og at mennesket kun får, hvad det har stræbt efter,

وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ﴿٣٩﴾

41. Og at dets stræben snart skal ses.

وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ ﴿٤٠﴾

42. Så vil det blive belønnet derfor med den fuldeste belønning,

ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَىٰ ﴿٤١﴾

[8] Smlgn. 2:125. Ang. Abrahams skrift, se 87:20.

43. Og at endemålet er hos din Herre,

وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنتَهَىٰ ﴿٤٢﴾

44. Og at Han får (mennesket) til at le og til at græde,

وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ﴿٤٣﴾

45. Og at Han volder død og skænker liv,

وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ﴿٤٤﴾

46. Og at Han har skabt de to køn, mand og kvinde

وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٤٥﴾

47. Af en dråbe, når den udgydes,

مِن نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ ﴿٤٦﴾

48. Og at den anden skabelse påhviler Ham,

وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْأُخْرَىٰ ﴿٤٧﴾

49. Og at det er Ham, der gør tilfreds, og som gør rig [9],

وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ﴿٤٨﴾

50. Og at Han er Sirius' Herre [10].

وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشِّعْرَىٰ ﴿٤٩﴾

51. Og at Han tilintetgjorde den første 'Âd [11].

وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ﴿٥٠﴾

52. Og Thamûd - så Han ikke levnede (noget),

وَثَمُودَا فَمَا أَبْقَىٰ ﴿٥١﴾

53. Og Noahs folk tidligere, thi de var de mest uretfærdige og mest oprørske.

وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَىٰ ﴿٥٢﴾

54. Og Han lod de væltede byer falde [12],

وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ ﴿٥٣﴾

55. Så at de blev helt tildækkede.

فَغَشَّاهَا مَا غَشَّىٰ ﴿٥٤﴾

56. Hvilke af din Herres velgerninger vil du da betvivle?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ﴿٥٥﴾

[9] Eller: 'Det er Ham, der gør rig og fattig' (Kalimât-al-Qur'ân).

[10] Grunden til, at Gud her kaldes 'Herre over Sirius' er, at araberne mente, at Sirius var en stor guddom, der bragte lykke og ulykke.

[11] Thamûd er kendt som 'den anden 'Âd'.

[12] De 'væltede byer' er Sodoma og Gomorra.

57. Dette er en advarer som de fordums advarere:

هَٰذَا نَذِيرٌ مِّنَ ٱلنُّذُرِ ٱلْأُولَىٰٓ

58. Den (time), som skulle komme, er kommet nær.

أَزِفَتِ ٱلْـَٔازِفَةُ

59. Der er ingen uden Allah, der kan afvende den [13].

لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ ٱللَّهِ كَاشِفَةٌ

60. Undrer I jer over dette udsagn?

أَفَمِنْ هَٰذَا ٱلْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ

61. Ler I og græder I ikke?

وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ

62. Og vil I more jer i forvirret stolthed?

وَأَنتُمْ سَٰمِدُونَ

63. Nej, kast jer ned for Allah og tilbed (Ham) [14].

فَٱسْجُدُوا۟ لِلَّهِ وَٱعْبُدُوا۟ ۩

[13] *Kâsjifa* betyder både 'afdække' og 'fjerne'.

[14] Dette vers følges - i bøn som i recitation - af *sadjda* (nedkastning med panden mod jorden).

AL-QAMAR
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ (١)

2. Timen er kommet nær, og månen er spaltet [1].

اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانشَقَّ الْقَمَرُ (٢)

3. Men hvis de ser et tegn, vender de sig bort og siger: (Det er kun) magi, som ofte gentages [2].

وَإِن يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ
مُّسْتَمِرٌّ (٣)

4. De forkaster (sandheden) og følger deres (onde) begær, men enhver (guddommelig) befaling er endeligt (og uforanderligt) afgjort.

وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ
مُّسْتَقِرٌّ (٤)

5. Og der er allerede kommet nyt til dem, hvori der er advarsel (at finde) -

وَلَقَدْ جَاءَهُم مِّنَ الْأَنبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ (٥)

6. Den højeste visdom, men advarselen [eller: advarerne] nyttede (dem) ikke.

حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ (٦)

7. Vend dig derfor fra dem på den dag, da herolden skal kalde til det forfærdelige:

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ وقف لازم
شَيْءٍ نُّكُرٍ (٧)

8. Deres blikke vil være sænkede, og de vil komme frem af gravene, som om de var spredte græshopper [3].

خُشَّعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ
جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ (٨)

---

[1] Månen var symbol på arabernes politiske magt. Måske ligger der bag dette en måneformørkelse, som åbenbaringen tolker som tegn på de hedenske araberes nederlag og Profetens sejr. Men der kan også være tale om en vision, som både visse disciple og medlemmer af Quraisjen deltog i. Meningen er i hvert fald, at Islâm vil sejre over det arabiske hedenskab, og den profeti gik i opfyldelse.

[2] Se foreg. note om måneformørkelse, der selvfølgelig er et ofte forekommende fænomen.

[3] 'Gravene' behøver ikke være virkelige grave, der åbnes på opstandelsens dag. Ligesom de vantro kaldes døde i 27:81 og 35:23, kan 'gravene' her betyde de vantros huse.

9. I frygt hastende hen til herolden. De vantro vil sige: Dette er en hård dag.

مُّهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَٰفِرُونَ هَٰذَا
يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿٩﴾

10. Noahs folk forkastede (sandheden) før dem: de forkastede Vores tjener og sagde: En, som er gal og drives frem (af begær eller galskab).

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا
مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ﴿١٠﴾

11. Men han påkaldte sin Herre (og sagde): Jeg er overvundet, hjælp mig da.

فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ﴿١١﴾

12. Da åbnede Vi himlens porte med strømmende vand,

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّنْهَمِرٍ ﴿١٢﴾

13. Og Vi kløvede jorden til kilder, og vandet mødtes for en sag, som allerede var bestemt.

وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَىٰ أَمْرٍ
قَدْ قُدِرَ ﴿١٣﴾

14. Men Vi bar ham på (et skib) lavet af planker og nagler.

وَحَمَلْنَٰهُ عَلَىٰ ذَاتِ أَلْوَٰحٍ وَدُسُرٍ ﴿١٤﴾

15. Som flød afsted for Vore øjne - en belønning for den, som var blevet forkastet.

تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِّمَن كَانَ كُفِرَ ﴿١٥﴾

16. Og Vi efterlod det som et tegn, men er der nogen, som vil tænke sig om [4]?

وَلَقَد تَّرَكْنَٰهَا ءَايَةً فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿١٦﴾

17. Men hvorledes var ikke Min straf og Min advarsel.

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿١٧﴾

18. Vi har visselig gjort Qur'ânen let at huske [eller: egnet til formaning]. Mon der er nogen, som vil tænke sig om?

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿١٨﴾

19. 'Âd(stammen) forkastede (sandheden), og hvorledes var Min straf og Min advarsel?

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿١٩﴾

---

[4] Smlgn. 29:16 og 11:42-45. Verset kan opfattes som en profeti, at Noah's ark en dag vil blive fundet. Stedet kaldes i Qur'ânen for al-Djûdî, hvilket næppe er Ararat-bjerget.

20. Vi sendte visselig mod dem en hærgende vind på en dag med gentagen ulykke.

إِنَّآ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِى يَوْمِ نَحْسٍ
مُّسْتَمِرٍّ ﴿٢٠﴾

21. Som rev menneskene bort, som om de var stammer af udhulede palmetræer.

تَنزِعُ ٱلنَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُّنقَعِرٍ ﴿٢١﴾

22. Hvorledes var da Min straf og Min advarsel?

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِى وَنُذُرِ ﴿٢٢﴾

23. Og Vi har visselig gjort Qur'ânen let at huske [eller: gjort den egnet til formaning], men mon der er nogen, som vil tænke sig om?

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا ٱلْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ
مِن مُّدَّكِرٍ ﴿٢٣﴾

24. Thamûd(stammen) forkastede (også) advarselen,

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِٱلنُّذُرِ ﴿٢٤﴾

25. Og de sagde: Mon vi skal følge en eneste dødelig blandt os? Så ville vi visselig befinde os i vildfarelse og vanvid.

فَقَالُوٓا۟ أَبَشَرًا مِّنَّا وَٰحِدًا نَّتَّبِعُهُۥٓ إِنَّآ إِذًا لَّفِى
ضَلَٰلٍ وَسُعُرٍ ﴿٢٥﴾

26. Mon formaningen er sendt til ham (alene) blandt os (alle)? Nej, han er en ærkeløgner, en spøgefugl.

أَءُلْقِىَ ٱلذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنۢ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ
أَشِرٌ ﴿٢٦﴾

27. De vil få at vide i morgen, hvem der er ærkeløgner og spøgefugl.

سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَّنِ ٱلْكَذَّابُ ٱلْأَشِرُ ﴿٢٧﴾

28. Vi vil visselig sende hunkamelen som en fristelse for dem, iagttag dem da og vær standhaftig.

إِنَّا مُرْسِلُوا۟ ٱلنَّاقَةِ فِتْنَةً لَّهُمْ فَٱرْتَقِبْهُمْ
وَٱصْطَبِرْ ﴿٢٨﴾

29. Meddel dem, at vandet skal deles mellem dem: enhver drikketid må være fastsat.

وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ ٱلْمَآءَ قِسْمَةٌۢ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ
مُّحْتَضَرٌ ﴿٢٩﴾

30. Men de tilkaldte deres fælle, og han rakte til (sit sværd) og huggede hasesenerne over (på hunkamelen) [5].

فَنَادَوْا۟ صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَىٰ فَعَقَرَ ﴿٣٠﴾

31. Hvorledes blev da Min straf og Min advarsel.

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِى وَنُذُرِ ﴿٣١﴾

[5] Om Thamûd, se 7:74 f, 11:65 f, 26:156 f og 91:14 f.

32. Vi sendte visselig et eneste råb imod dem, og de blev som halm, der bruges af en, der bygger en fårefold.

إِنَّآ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَٰحِدَةً فَكَانُوا۟
كَهَشِيمِ ٱلْمُحْتَظِرِ ﴿٣١﴾

33. Vi har visselig gjort Qur'ânen let at huske (og egnet til formaning). Men er der nogen, der vil tænke sig om?

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا ٱلْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ
مِن مُّدَّكِرٍ ﴿٣٢﴾

34. Lots folk forkastede advarselen.

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍۭ بِٱلنُّذُرِ ﴿٣٣﴾

35. Vi sendte visselig mod dem en storm af sten - undtagen mod Lots familie. Vi frelste dem ved daggry.

إِنَّآ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّآ ءَالَ لُوطٍ نَّجَّيْنَٰهُم
بِسَحَرٍ ﴿٣٤﴾

36. Som en yndest fra Os. Således frelser Vi dem, der er taknemmelige.

نِّعْمَةً مِّنْ عِندِنَا كَذَٰلِكَ نَجْزِى مَن شَكَرَ ﴿٣٥﴾

37. Og han havde visselig advaret dem mod Vort (straffe)greb, men de tvivlede på advarselen.

وَلَقَدْ أَنذَرَهُم بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا۟ بِٱلنُّذُرِ ﴿٣٦﴾

38. Og de søgte (at holde) ham borte fra hans gæster. Derfor blindede Vi deres øjne (og sagde): Smag Min straf og Min advarsel [6].

وَلَقَدْ رَٰوَدُوهُ عَن ضَيْفِهِۦ فَطَمَسْنَآ أَعْيُنَهُمْ
فَذُوقُوا۟ عَذَابِى وَنُذُرِ ﴿٣٧﴾

39. En fastsat straf kom over dem om morgenen:

وَلَقَدْ صَبَّحَهُم بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ ﴿٣٨﴾

40. Smag da Min straf og Min advarsel.

فَذُوقُوا۟ عَذَابِى وَنُذُرِ ﴿٣٩﴾

41. Og Vi har visselig gjort Qur'ânen let at huske (og egnet til formaning). Men er der nogen, der vil tænke sig om?

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا ٱلْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ
مِن مُّدَّكِرٍ ﴿٤٠﴾

42. Og advarerne kom også til Faraos folk.

وَلَقَدْ جَآءَ ءَالَ فِرْعَوْنَ ٱلنُّذُرُ ﴿٤١﴾

43. De forkastede alle Vore tegn, og så greb Vi dem med den Almægtiges, den Magtfuldes greb.

كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَٰهُمْ أَخْذَ
عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٤٢﴾

[6] Om Lot, se 11:78 og 15:69.

44. Mon jeres vantro er bedre end disse? Eller er der nogen frifindelse for jer i skrifterne?

أَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أُولَٰئِكُمْ أَمْ لَكُم بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ﴿٤٣﴾

45. Eller siger de: Vi er en mængde, som kan hjælpe sig selv (mod alt)?

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرٌ ﴿٤٤﴾

46. Deres mængde skal snart slås på flugt, og de skal vende deres rygge til [7].

سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ ﴿٤٥﴾

47. Ja, timen er deres forjættede tid, og timen vil bringe dem i største ulykke og være meget bitter.

بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَىٰ وَأَمَرُّ ﴿٤٦﴾

48. Sandelig, synderne befinder sig i vildfarelse og vanvid

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٤٧﴾

49. På den dag, da de skal slæbes ud i ilden på deres ansigter: Smag helvedes berøring.

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾

50. Sandelig, Vi har skabt alle ting efter (et bestemt) mål.

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾

51. Og Vores befaling skal (udføres ved) ét ord, som et blink med øjet.

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥٠﴾

52. Vi har allerede tilintetgjort jeres ligemænd, men mon nogen vil lade sig formane?

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿٥١﴾

53. Og alt hvad de har gjort er i skrifterne [8],

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ﴿٥٢﴾

54. Og alt, lidet eller stort, er skrevet ned.

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُّسْتَطَرٌ ﴿٥٣﴾

55. De retfærdige skal visselig være blandt haver og strømme

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴿٥٤﴾

---

[7] Denne profeti så sin opfyldelse i slaget ved Badr, hvor Profeten, efter at have tilbragt natten før slaget i bøn, kom ud og reciterede dette vers.

[8] Meningen kan være, at de tidligere skrifter indeholder beretninger om den skæbne, der ramte dem, der forkastede profeterne. Eller meningen kan være, at menneskets handlinger - store og små - efter årsagsloven, der også gælder her, efterlader sig deres spor (er 'optegnede' eller 'nedfældede').

56. På sandhedens og retfærdighedens plads hos en Mægtig Konge.

فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِندَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٥٦﴾ ٣ ع ١٠

AL-RAHMÂN

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ①

2. Den Nådige

الرَّحْمَٰنُ ②

3. Har lært (Muhammad) Qur'ânen.

عَلَّمَ الْقُرْآنَ ③

4. Han har skabt mennesket.

خَلَقَ الْإِنسَانَ ④

5. Han har lært det tydelig tale [1].

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ⑤

6. Solen og månen (bevæger sig) efter (bestemte) tidsberegninger,

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ⑥

7. Og (også) planter og træer underkaster sig (Allahs vilje) [2].

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ⑦

8. Han har hævet himlen og anbragt (lovmæssighedens) vægt,

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ⑧

9. Så at I ikke skal overskride hvad (retfærdighedens) vægt angår [3].

أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ⑨

10. Så vej (alle ting) i overensstemmelse med retfærdigheden og formindsk ikke (retfærds) mål.

وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ⑩

11. Også jorden har Han anbragt (dér) for (alle) de levende væsener.

وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ⑪

12. På den er der (forskellige) frugter og palmetræer med frugtstande

فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ⑫

---

[1] *Bayân* betyder både 'klart sprog' og 'forklaring, fortolkning'. Vi kunne derfor også oversætte: 'Vi har (Selv) lært ham (sc. Muhammad) fortolkningen (af Qurânen)'.

[2] Dette vers godtgør, at *nadjm* også kan betyde 'plante', jvf. 53:2.

[3] Ligesom himmellegemer og alle andre skabte væsener adlyder Guds love ('underkaster sig' = *aslama* og *sadjada)*, skal også mennesket, der har fri vilje, frivilligt underkaste sig.

13. Og korn med avner og vellugt [4].	وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ﴿١٣﴾
14. Hvilken af jeres Herres velgerninger vil I da benægte (I mennesker og djinner)?	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٤﴾
15. Han skabte mennesket af klingende ler ligesom keramik [5].	خَلَقَ الْإِنسَانَ مِن صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٥﴾
16. Og Han skabte djinnerne af en ildflamme [6].	وَخَلَقَ الْجَانَّ مِن مَّارِجٍ مِّن نَّارٍ ﴿١٦﴾
17. Hvilken af jeres Herres velgerninger vil I da benægte (I mennesker og djinner)?	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٧﴾
18. (Han er) Herre over de to østener og Herre over de to vestener [7].	رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٨﴾
19. Hvilken af jeres Herres velgerninger vil I da benægte (I mennesker og djinner)?	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٩﴾
20. Han har ladet de to have strømme adskilte, som (engang) skal mødes.	مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿٢٠﴾
21. Mellem dem er der (nu) en skranke, som de ikke kan overskride.	بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيَانِ ﴿٢١﴾

[4] Det gode kommer ved ret brug, men må bringes frem ved en anstrengelse: korn har både golde avner og vellugt og velsmag.

[5] *Salsâl* (klingende ler) betegner enten mennesket som 'talende væsen' (i modsætning til andre levende væsener) eller der angives hermed menneskets evne til at svare det guddommelige kald i åbenbaringen. - Der er 3 trin i menneskets skabelse: 1) *Turâb* (støv), 2) *Tîn* (ler) og 3) *Fakhkhâr* (keramik). (Se 3:60, 6:3 og her for de 3 stadier).

Den skabelse, der omtales er selvfølgelig den åndelige (den fysiske skabelses 7 stadier omtales f. eks. i begyndelsen af Sûra 23). Efter at have modtaget den første bestænkning af Guds ord bliver det 'ler', d.v.s. sammenhængende og letformelig, først efter at være prøvet og fristet nås stadiet 'keramik'.

[6] Om djinnerne, (se f. eks. 15:28). Der hentydes til deres brændende, oprørske temperament. Senere i Sûren vil det klart ses, at der ikke her er tale om ånder.

[7] Islâm vil først brede sig i det nære østen, derefter det fjerne. Endelig til vesten, både Europa og Amerika. Denne sidste udbredelse er reserveret for vor tid (smlgn. de flg. profetier). Bemærk også en sondring i 2 østener og 2 vestener, som ikke kan have været menneskelig tilgængelig på Profetens tid.

22. Hvilken af jeres Herres velgerninger vil I da benægte (I mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾

23. Fra dem begge kommer der perler og koral.

يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٢﴾

24. Hvilken af jeres Herres velgerninger vil I da benægte (I mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾

25. Og Hans er de høje skibe på havet (der rager op) som bjerge [8].

وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَآتُ فِي الْبَحْرِ
كَالْأَعْلَامِ ﴿٢٤﴾

26. Hvilken af jeres Herres velgerninger vil I da benægte (I mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٥﴾

27. Alle, som er på den(ne jord) vil forsvinde,

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٦﴾

28. Og tilbage vil (kun) være din Herres ansigt, Majestætens og Ærens Herre [9].

وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٢٧﴾

29. Hvilken af jeres Herres velgerninger vil I da benægte (I mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٨﴾

30. Alle som er i himlene og på jorden beder Ham (om deres behov). Hver dag er Han i en tilstand (af ny manifestation).

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي
شَأْنٍ ﴿٢٩﴾

31. Hvilken af jeres Herres velgerninger vil I da benægte (I mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٠﴾

---

[8] V. 20-25 indeholder tydelige profetier om bygningen af Suezkanalen og Panamakanalen. Begge steder var havene adskilte med tanger, som de ikke selv kunne gennembryde. I alle 4 have har man forekomster af perler og koraller. Og den, der f.eks. er kommet rejsende gennem ørkenen ud mod Suezkanalen og pludselig har set et kæmpemæssigt skib bevæge sig gennem sandet (uden at kanalen var synlig), tænker uvilkårligt på v.25.

[9] Ang. *wadjh* (ansigt), se 2:113. Foruden oversættelsen her kunne vi (jvf. 28:89) sige: 'undtagen det, som er under Allahs omsorg'.

32. Vi vil snart hellige jer Vor hele opmærksomhed. I to store grupper [10].

سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ ﴿٣٢﴾

33. Hvilken af jeres Herres velgerninger vil I da benægte, (I mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٣﴾

34. O forsamling af djinner og mennesker, hvis I formår at gå ud over himlenes og jordens grænser, så gå. I vil ikke kunne bevæge jer (ud over dem) undtagen med (fuld)magt [11].

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَن
تَنفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانفُذُوا
لَا تَنفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿٣٤﴾

35. Hvilken af jeres Herres velgerninger vil I da benægte, (I mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٥﴾

36. Der skal sendes mod jer begge en flamme af ild og røg, så I ikke skal kunne forsvare jer [12].

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّن نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا
تَنتَصِرَانِ ﴿٣٦﴾

37. Hvilken af jeres Herres velgerninger vil I da benægte, (I mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٧﴾

38. Når så himlen spaltes og bliver rosenfarvet som rødt læder -

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٨﴾

39. Hvilken af jeres Herres velgerninger vil I da benægte, (I mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٩﴾

40. På den dag skal hverken menneske eller djinn spørges om sin brøde.

فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُسْأَلُ عَن ذَنبِهِ إِنسٌ وَلَا جَانٌّ ﴿٤٠﴾

41. Hvilken af jeres Herres velgerninger vil I da benægte, (I mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤١﴾

---

[10] De 'to store grupper' er 1) mennesker og djinner - eller 2) arabere og ikke-arabere - 3) besiddende og fattige - 4) de to store blokke - øst- og vestblokken.

[11] Der synes at være en klar hentydning til vore dages rumforsøg og fremtidens interplanetare trafik.

[12] Man tænker uvilkårligt på en atomkrigs rædsler og bestyrkes af de flg. vers.

42. De skyldige skal kendes på deres mærker, og de skal gribes i deres pandelokker og fødder.

يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ ﴿٤١﴾

43. Hvilken af jeres Herres velgerninger vil I da benægte, (I mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٢﴾

44. Dette er helvede, som de skyldige plejede at benægte:

هَٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٣﴾

45. De skal vandre om mellem dét og boblende, kogende vand.

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آنٍ ﴿٤٤﴾

46. Hvilken af jeres Herres velgerninger vil I da benægte, (I mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٥﴾

47. Men den, der frygter at stå for sin Herre vil have to paradiser [13].

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَانِ ﴿٤٦﴾

48. Hvilken af jeres Herres velgerninger vil I da benægte, (I mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٧﴾

49. Begge med forskellige (frugter).

ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ﴿٤٨﴾

50. Hvilken af jeres Herres velgerninger vil I da benægte, (I mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٩﴾

51. I begge er der strømmende kilder.

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ﴿٥٠﴾

52. Hvilken af jeres Herres velgerninger vil I da benægte, (I mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥١﴾

---

[13] Paradis begynder - åndeligt set - allerede i dette liv. Det kommende er en mere håndgribelig manifestation af dette livs åndelige realiteter. I Islâm er der ikke noget spring mellem dette og det kommende liv: Paradis begynder her. Helvede begynder også her, jvf. 104:7-8, hvor helvede er 'den ild, der rejser sig over hjerterne'.

53. I begge vil alle frugter findes parvis [14].

فِيهِمَا مِن كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿٥٣﴾

54. Hvilken af jeres Herres velgerninger vil I da benægte, (I mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٤﴾

55. De vil læne sig tilbage på puder, hvis indre er af brokade, og begge havers modne frugt vil være nær (ved hånden).

مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ ۚ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴿٥٥﴾

56. Hvilken af jeres Herres velgerninger vil I da benægte, (I mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٦﴾

57. I dem vil der (også) være (jomfruer) med tilbageholdt blik. Hverken menneske eller djinn har berørt dem før dem.

فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٥٧﴾

58. Hvilken af jeres Herres velgerninger vil I da benægte, (I mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٨﴾

59. Som om de var rubiner og perler [15].

كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٩﴾

60. Hvilken af jeres Herres velgerninger vil I da benægte, (I mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٠﴾

61. Mon lønnen for det gode er andet end det gode?

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ﴿٦١﴾

62. Hvilken af jeres Herres velgerninger vil I da benægte, (I mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٢﴾

---

[14] Frugterne i paradiset er resultaterne af vore handlinger. Måske betyder verset, at der vil være belønning for det, man har gjort for sin egen åndelige fremgang, og for det, man har gjort for andre.

[15] *Mardjân* betyder både 'koral' og 'perler', se v.23.

63. Og ved siden af dem vil der være to haver (til) [16].

وَمِن دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٣﴾

64. Hvilken af jeres Herres velgerninger vil I da benægte, (I mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٤﴾

65. Under mørkegrønt løv er de begge.

مُدْهَامَّتَانِ ﴿٦٥﴾

66. Hvilken af jeres Herres velgerninger vil I da benægte, (I mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٦﴾

67. I dem vil der være to fremsprudlende kilder.

فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ﴿٦٧﴾

68. Hvilken af jeres Herres velgerninger vil I da benægte, (I mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٨﴾

69. I dem begge vil der være frugter og dadler og granatæbler.

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٩﴾

70. Hvilken af jeres Herres velgerninger vil I da benægte, (I mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٠﴾

71. I dem vil der være gode og skønne (jomfruer).

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٧١﴾

72. Hvilken af jeres Herres velgerninger vil I da benægte, (I mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٢﴾

73. Rene - beskyttede i telte.

حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٧٣﴾

74. Hvilken af jeres Herres velgerninger vil i da benægte, (I mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٤﴾

75. Som hverken menneske eller djinn har berørt før dem.

لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٧٥﴾

---

[16] De to haver i v.47 er måske paradisets, og de to her skulle så være denne verdens haver. De to haver i denne verden er så Iraq og Syrien. Det er nok mere rimeligt at tænke sig, at der her omtales to kategorier af troende. De troende i beskrivelsen, der begynder v.47, synes at være af en højere rang. Dette bekræftes også af næste Sûra, vv.11 og 28.

76. Hvilken af jeres Herres velgerninger vil I da benægte, (I mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٥﴾

77. Lænende sig tilbage på grønne puder og smukke tæpper.

مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿٧٦﴾

78. Hvilken af jeres Herres velgerninger vil I da benægte, (I mennesker og djinner)?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٧﴾

79. Velsignet være din Herres navn, Majestætens og Ærens Herre.

تَبَٰرَكَ ٱسْمُ رَبِّكَ ذِى ٱلْجَلَٰلِ وَٱلْإِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

AL-WÂQI'AH
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Når den (store) begivenhed indtræffer [1],

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ②

3. Vil ingen kunne benægte dens komme.

لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ③

4. Den vil fornedre (nogle) og ophøje (andre).

خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ ④

5. Når jorden rystes voldsomt,

إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًّا ⑤

6. Og bjergene knuses fuldstændigt

وَّبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ⑥

7. Og bliver til bortvejret støv [2],

فَكَانَتْ هَبَاءً مُّنْبَثًّا ⑦

8. Og I skal (deles i) tre grupper:

وَّكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلٰثَةً ⑧

9. Folkene på den højre hånd - hvad er folkene på højre hånd?

فَأَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ ۙ مَا أَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ ⑨

10. Og folkene på venstre hånd - hvad er folkene på venstre hånd?

وَأَصْحٰبُ الْمَشْئَمَةِ ۙ مَا أَصْحٰبُ الْمَشْئَمَةِ ⑩

11. Og de forreste - (det er) de forreste,

وَالسّٰبِقُوْنَ السّٰبِقُوْنَ ⑪

12. De, som har fået givet at være (Allah) nær

أُولٰٓئِكَ الْمُقَرَّبُوْنَ ⑫

13. I salighedens haver:

فِيْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ⑬

14. En mængde af de første

ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِيْنَ ⑭

15. Og få af de sidste,

وَقَلِيْلٌ مِّنَ الْآخِرِيْنَ ⑮

---

[1] Enten dommedag eller Islâms sejr.

[2] Jorden står måske for samfundet, der vil omvæltes, bjergene for de store mænd, der vil blive styrtet, når den nye tid bryder frem. Ellers bogstaveligt om jordens undergang.

16. (Siddende) på vævede puder,	عَلَىٰ سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾
17. Lænende sig tilbage på dem over for hinanden.	مُّتَّكِـِٔينَ عَلَيْهَا مُتَقَٰبِلِينَ ﴿١٦﴾
18. Evige ynglinge vil vandre omkring dem (for at opvarte dem)	يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَٰنٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾
19. Med bægre og krukker og en kop, (fyldt) fra en rindende kilde:	بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴿١٨﴾
20. De vil ikke blive besværede deraf og ikke blive udmattede.	لَّا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنزِفُونَ ﴿١٩﴾
21. Og frugter af (de arter), som de udvælger sig,	وَفَٰكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿٢٠﴾
22. Og kød af fugle, som de begærer (det).	وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾
23. Og (der vil være) rene, smukke og gode (jomfruer)	وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٢﴾
24. Som indfattede perler -	كَأَمْثَٰلِ ٱللُّؤْلُؤِ ٱلْمَكْنُونِ ﴿٢٣﴾
25. En belønning for hvad de plejede at øve.	جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾
26. Dér vil de ikke høre forfængelig eller syndig tale,	لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ﴿٢٥﴾
27. Men kun ordet: Fred, fred.	إِلَّا قِيلًا سَلَٰمًا سَلَٰمًا ﴿٢٦﴾
28. Og de på den højre hånd - hvad er de på den højre hånd?	وَأَصْحَٰبُ ٱلْيَمِينِ مَآ أَصْحَٰبُ ٱلْيَمِينِ ﴿٢٧﴾
29. (Det er dem, der er) blandt lotustræer uden torne	فِى سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿٢٨﴾
30. Og bananer i klaser	وَطَلْحٍ مَّنضُودٍ ﴿٢٩﴾
31. Og udbredt skygge	وَظِلٍّ مَّمْدُودٍ ﴿٣٠﴾
32. Og rindende vand	وَمَآءٍ مَّسْكُوبٍ ﴿٣١﴾
33. Og frugter i mængde,	وَفَٰكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ﴿٣٢﴾
34. Som hverken hører op eller forholdes dem,	لَّا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٣﴾
35. Og (blandt) ophøjede hustruer.	وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ ﴿٣٤﴾

36. Vi har sandelig skabt dem med en (ny) skabelse

إِنَّآ أَنشَأْنَٰهُنَّ إِنشَآءً ﴿٣٥﴾

37. Og gjort dem til jomfruer.

فَجَعَلْنَٰهُنَّ أَبْكَارًا ﴿٣٦﴾

38. Elskende, jævnaldrende [3],

عُرُبًا أَتْرَابًا ﴿٣٧﴾

39. For dem på den højre hånd.

لِّأَصْحَٰبِ ٱلْيَمِينِ ﴿٣٨﴾

40. En mængde af de første

ثُلَّةٌ مِّنَ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾

41. Og en mængde af de sidste.

وَثُلَّةٌ مِّنَ ٱلْءَاخِرِينَ ﴿٤٠﴾

42. Og de på den venstre hånd - hvad er de på den venstre hånd?

وَأَصْحَٰبُ ٱلشِّمَالِ مَآ أَصْحَٰبُ ٱلشِّمَالِ ﴿٤١﴾

43. (De vil være) i brændende vind og kogende vand

فِى سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿٤٢﴾

44. Og en skygge af sort røg,

وَظِلٍّ مِّن يَحْمُومٍ ﴿٤٣﴾

45. Hverken kølig eller nådig.

لَّا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾

46. De levede før dette et liv i overdådighed,

إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَبْلَ ذَٰلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾

47. Og de fremturede i den mægtige synd [4].

وَكَانُوا۟ يُصِرُّونَ عَلَى ٱلْحِنثِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾

48. Og de plejede at sige: Mon vi, når vi er døde og er blevet til støv og ben - mon vi så i sandhed skal opvækkes?

وَكَانُوا۟ يَقُولُونَ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَٰمًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾

49. Og vore forfædre (fra) fordums (dage)?

أَوَءَابَآؤُنَا ٱلْأَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾

50. Sig (til dem): Sandelig, de tidligere og de senere

قُلْ إِنَّ ٱلْأَوَّلِينَ وَٱلْءَاخِرِينَ ﴿٤٩﴾

51. Skal alle bringes sammen til en kendt dags tidspunkt.

لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَٰتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٥٠﴾

52. Så skal I, som for vild og forkastede (profeterne),

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا ٱلضَّآلُّونَ ٱلْمُكَذِّبُونَ ﴿٥١﴾

[3] Eller: 'lige gamle', måske også i betydningen: 'evige, altid lige gamle'.

[4] Den 'mægtige synd' er enten afguderi eller hovmod (det modsatte af Islâm).

53. Visselig spise af træer med dødbringende føde [eller: Zaqqûm-træet] [5]

لَءَاكِلُونَ مِن شَجَرٍ مِّن زَقُّومٍ ﴿٥٢﴾

54. Og fylde jeres maver med det.

فَمَالِـُٔونَ مِنْهَا ٱلْبُطُونَ ﴿٥٣﴾

55. Og derpå skal I drikke af kogende vand.

فَشَٰرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ ٱلْحَمِيمِ ﴿٥٤﴾

56. Så skal I drikke, som en tørstig kamel drikker.

فَشَٰرِبُونَ شُرْبَ ٱلْهِيمِ ﴿٥٥﴾

57. Dette (skal være) deres gave på dommens dag.

هَٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ ٱلدِّينِ ﴿٥٦﴾

58. Vi har skabt jer. Hvorfor kaldte I da ikke (profeterne) sande?

نَحْنُ خَلَقْنَٰكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾

59. Ser I da ikke, hvad I udgyder (af sæd)?

أَفَرَءَيْتُم مَّا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾

60. Har I mon skabt det? Eller er det Os, der er Skaberen?

ءَأَنتُمْ تَخْلُقُونَهُۥٓ أَمْ نَحْنُ ٱلْخَٰلِقُونَ ﴿٥٩﴾

61. Vi har forordnet døden iblandt jer, og Vi kan ikke indhentes,

نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ ٱلْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ
بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾

62. Så Vi ikke bringer jeres lige i stedet og skaber jer til det, I ikke ved (nu).

عَلَىٰٓ أَن نُّبَدِّلَ أَمْثَٰلَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِى مَا
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾

63. Og I har visselig erkendt den første skabelse. Hvorfor vil I da ikke tænke jer om?

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ ٱلنَّشْأَةَ ٱلْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾

64. Ser I da ikke, hvad I sår?

أَفَرَءَيْتُم مَّا تَحْرُثُونَ ﴿٦٣﴾

65. Er det jer, som lader det vokse eller er det Os, som bevirker vækst?

ءَأَنتُمْ تَزْرَعُونَهُۥٓ أَمْ نَحْنُ ٱلزَّٰرِعُونَ ﴿٦٤﴾

66. Hvis Vi ville, gjorde Vi det visselig til søndertrådt halm, så ville I begynde at klage jer:

لَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنَٰهُ حُطَٰمًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾

67. Vi er visselig tynget af gæld,

إِنَّا لَمُغْرَمُونَ ﴿٦٦﴾

68. Nej, vi er berøvet (alt).

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾

[5] Ang. Zaqqûm, se 37:63 og 44:44-45.

69. Ser I ikke vandet, som I drikker?

أَفَرَءَيْتُمُ ٱلْمَآءَ ٱلَّذِى تَشْرَبُونَ ﴿٦٩﴾

70. Er det jer, der sender det ned fra regnskyen, eller er det Os, som sender det ned?

ءَأَنتُمْ أَنزَلْتُمُوهُ مِنَ ٱلْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ ٱلْمُنزِلُونَ ﴿٧٠﴾

71. Hvis Vi ville, gjorde Vi det bittert. Hvorfor er I da ikke taknemmelige?

لَوْ نَشَآءُ جَعَلْنَٰهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧١﴾

72. Ser I ilden, som I antænder?

أَفَرَءَيْتُمُ ٱلنَّارَ ٱلَّتِى تُورُونَ ﴿٧٢﴾

73. Har I skabt træet dertil, eller er det Os, der er Skaberen [6]?

ءَأَنتُمْ أَنشَأْتُمْ شَجَرَتَهَآ أَمْ نَحْنُ ٱلْمُنشِـُٔونَ ﴿٧٣﴾

74. Vi har gjort den til en formaning og til gavn for dem, der rejser i ørkenen.

نَحْنُ جَعَلْنَٰهَا تَذْكِرَةً وَمَتَٰعًا لِّلْمُقْوِينَ ﴿٧٤﴾

75. Lovpris da din Herres, den Almægtiges navn.

فَسَبِّحْ بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلْعَظِيمِ ﴿٧٥﴾

76. Men nej, jeg sværger ved stjernernes fald [7].

فَلَآ أُقْسِمُ بِمَوَٰقِعِ ٱلنُّجُومِ ﴿٧٦﴾

77. Og det er sandelig en mægtig ed, om I vidste det.

وَإِنَّهُۥ لَقَسَمٌ لَّوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٧﴾

78. Dette er visselig en ærværdig Qur'ân

إِنَّهُۥ لَقُرْءَانٌ كَرِيمٌ ﴿٧٨﴾

79. I en velbevaret bog [8].

فِى كِتَٰبٍ مَّكْنُونٍ ﴿٧٩﴾

80. Ingen skal fatte den undtagen de, der er rensede [9].

لَّا يَمَسُّهُۥٓ إِلَّا ٱلْمُطَهَّرُونَ ﴿٨٠﴾

---

[6] Mennesket kan intet skabe, kun omforme det skabte.

[7] *Mawâqi'un-nudjûm* kan også betyde: 'Qur'ânens stykkevise åbenbaring'. Eller meningen er, at stjernerne falder i stort tal, når et guddommeligt sendebud fremtræder. Dette er velbevidnet i flere tilfælde.

[8] Qur'ânen vil bestå i sin oprindelige skikkelse - uden ændringer, fradrag eller tilføjelser. 'Europæiske forskeres forsøg på at bevise eksistensen af senere tilføjelser til Qur'ânen har lidt skibbrud' (Enc. Brit.). Eller: Qur'ânen indeholder hemmeligheder (det er en skjult *(maktûm)* Qur'ân), som kun de, der er rensede af Gud, kan forstå (smlgn. v.80).

[9] Kun de rene eller rettere: dem Gud har renset kan fatte den dybere mening med Qur'ânen. Verset betyder også, at kun de fysisk rene bør berøre Qur'ânen.

81. (Den er) en åbenbaring fra Alverdens Herre.

تَنزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَٰلَمِينَ ﴿٨٠﴾

82. Er det om dette (guddommelige) udsagn I hykler?

أَفَبِهَٰذَا الْحَدِيثِ أَنتُم مُّدْهِنُونَ ﴿٨١﴾

83. Og gør det til jeres ernæring at forkaste (det)?

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٨٢﴾

84. Men hvordan, når (sjælen) når op i struben,

فَلَوْلَآ إِذَا بَلَغَتِ الْحُلْقُومَ ﴿٨٣﴾

85. Medens I på det tidspunkt ser til.

وَأَنتُمْ حِينَئِذٍ تَنظُرُونَ ﴿٨٤﴾

86. Men Vi er ham nærmere end I er, men I ser det ikke.

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنكُمْ وَلَٰكِن لَّا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾

87. Men hvorfor, hvis I ikke skal drages til ansvar,

فَلَوْلَآ إِن كُنتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٦﴾

88. Sender I den ikke tilbage, om I er sanddru?

تَرْجِعُونَهَآ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٨٧﴾

89. Men hvis han er en af dem, der står (Gud) nær,

فَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٨﴾

90. Så (vil han møde) barmhjertighed og vellugt og en salig have.

فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿٨٩﴾

91. Og hvis han er en af dem på højre hånd,

وَأَمَّآ إِن كَانَ مِنْ أَصْحَٰبِ الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾

92. Så (vil han høre): Fred med dig! - fra dem på højre hånd.

فَسَلَٰمٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَٰبِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾

93. Men hvis han er en af dem, der har forkastet (sendebudene), (en af) de vildfarne,

وَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّآلِّينَ ﴿٩٢﴾

94. Så (vil han til) gave (få noget) kogende vand,

فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾

95. Og han skal brænde i helvede.

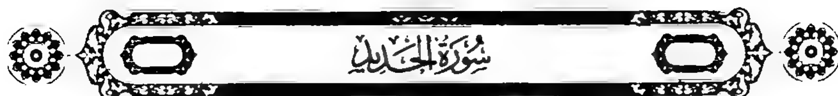
وَتَصْلِيَةُ جَحِيمٍ ﴿٩٤﴾

96. Dette er visselig den sikre virkelighed,

إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾

97. Lovpris da din Herres, den Almægtiges navn.

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

AL-HADÎD

(åbenbaret efter Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. (Alt) hvad der er i himlene og på jorden lovpriser Allah, og Han er den Almægtige, den Alvise.

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾

3. Hans er magten over himlene og jorden. Han skænker liv og bevirker død, og Han har magt over alle ting.

لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۖ
وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣﴾

4. Han er den Første og den Sidste, den Åbenbare og den Skjulte, og Han ved alle ting.

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۖ وَهُوَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٤﴾

5. Det er Ham, som skabte himlene og jorden på seks dage og derpå tog sæde på tronen. Han ved, hvad der går ned i jorden, og hvad der kommer op af den, og hvad der kommer ned fra himlen, og hvad der stiger op i den. Han er med jer, hvor I end er, og Allah ser (alt), hvad I gør [1].

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۚ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ
فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ
السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ۖ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ
مَا كُنْتُمْ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٥﴾

6. Hans er magten over himlene og jorden. Og til Allah vender alle ting tilbage.

لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ ﴿٦﴾

7. Han lader natten gå over i dagen, og Han lader dagen gå over i natten, og Han ved, hvad der skjuler sig i hjerterne.

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي
اللَّيْلِ ۚ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾

---

[1] Om 'skabelsen på seks dage' og 'tronen', se 7:55, 11:8, 25:60 og 32:5. Gud alene ved, hvilken lære, der passer en bestemt tid ('hvad der stiger ned fra himlen'), og Han alene ved, hvornår en åbenbaret lære bliver forældet og må ophæves ('hvad der stiger op i himlen'). - Eller det, der stiger ned, er åbenbaringen - og det, som stiger op, er menneskers bønner.

8. Tro på Allah og Hans Sendebud og giv ud af det, Vi har gjort jer til arvinger af. Så vil de af jer, som tror og giver ud, få en stor belønning.

آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ
مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ ۖ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا
لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٨﴾

9. Hvad fejler jer, at I ikke vil tro på Allah? Og Sendebudet kalder jer til at I skal tro på jeres Herre, og Han har allerede sluttet en pagt med jer, hvis I (virkeligt) er troende.

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ۙ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ
لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٩﴾

10. Han er det, Som sender klare tegn ned over Sin tjener, for at Han kan bringe jer ud af al(le slags) mørke (og bringe jer ind) i lyset, og Allah er visselig Medlidende, Barmhjertig mod jer.

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ
رَحِيمٌ ﴿١٠﴾

11. Hvad fejler jer, at I ikke giver ud på Allahs vej, når himlenes og jordens arv tilhører Allah. De blandt jer, som giver ud før sejren og kæmper, er ikke lige (med dem, der gør det efter sejren). De første har en højere grad end dem, der gav ud og kæmpede senere. Men Allah har lovet alle det bedste, og Allah er Vidende om det, I gør.

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ
مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ ۚ أُولَٰئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ
الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلُوا ۚ وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ
الْحُسْنَىٰ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾ ع

12. Hvem vil give Allah et godt og smukt lån? Så vil Han mangedoble ham det, og han skal få en ædelmodig belønning.

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ
لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٢﴾

13. (Ihukom) den dag, da du vil se de troende mænd og kvinder med deres lys ilende foran dem og på deres højre hånd. (Da skal det siges til dem): Glædeligt budskab for jer idag: haver at forblive i, igennem hvilke floder strømmer. Dette er den store triumf.

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ
بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ
جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ
ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾

14. På den dag vil de hykleriske mænd og kvinder sige til dem, de tror:

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا

Se på os, lad os låne af jeres lys. Der vil blive svaret dem: Vend tilbage og søg (selv) efter lys. Men en mur skal rejses mellem dem, og der skal være en port i den. Indenfor den vil barmhjertigheden være, men uden for den - foran den - (vil) straffen (være)[2].

انظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِن نُّورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَّهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِن قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿١٣﴾

15. De vil råbe til dem: Var vi ikke med jer? De vil svare: Nej, men I ledte jer selv i fristelse og I tøvede og tvivlede og jeres (forfængelige) ønsker bedrog jer, indtil Allahs befaling kom. Og bedrageren bedrog jer angående Allah[3].

يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُن مَّعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَٰكِنَّكُمْ فَتَنتُمْ أَنفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُم بِاللَّهِ الْغَرُورُ ﴿١٤﴾

16. Derfor skal der ikke i dag tages mod løsepenge fra jer, ejheller fra de vantro. Jeres sted skal være ilden. Den er jeres ven og beskytter. Og det er et slemt rejsemål[4].

فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَاكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

17. Mon ikke tiden er kommen for de troende, at deres hjerter skulle ydmyge sig ved Allahs ihukommelse og ved den sandhed, Han har åbenbaret, og de skal ikke være som dem, der fik bogen før dem, men tiden blev dem lang, så deres hjerter forhærdedes, og mange af dem er oprørere.

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَن تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾

18. Vid, at Allah skænker liv til jorden efter dens død. Vi har visselig gjort tegnene tydelige for jer, for at I må forstå.

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾

19. Sandelig, de mænd og kvinder, som giver almisse og låner Allah et

إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا

[2] 'Se på os' kan også betyde: 'vent på os'. 'Porten i muren' viser, at helvede ikke er evigt.

[3] 'Allahs befaling' kan være den endelige dom eller sejren over modstanderne.

[4] Helvede er de vantros 'ven og beskytter', fordi det tjener det formål at hjælpe dem af med deres ufuldkommenheder og gøre dem egnet til et højere liv. Se også 101:10.

godt og skønt lån - for dem skal det mangedobles, og de vil få en ædelmodig belønning (i tilgift).

20. De, som tror på Allah og Hans sendebud, er de sanddru og vidnerne hos deres Herre. De vil få deres belønning og deres lys. Men de, som er vantro og benægter Vore tegn, er helvedes indbyggere [5].

21. Vid, at livet i denne verden kun er spøg og tidsfordriv og pynt og gensidig pral og stræben efter at få mest af rigdomme og børn. (Dette liv er) som regn, der frembringer vækster, der undrer (og glæder) dem, der dyrker jorden. Derpå visner de hen, og du ser dem gulnet. Derpå bliver de til søndertrampet halm. I det kommende liv er der en streng straf, men (også) tilgivelse fra Allah og velbehag (fra Ham), men dette nærværende liv er kun nydelse af bedrageriske ting.

22. Il om kap med hinanden til tilgivelse fra jeres Herre og en have, hvis vidde er som himlenes og jordens vidde, beredt for dem, der tror på Allah og Hans sendebud. Dette er Allahs nåde, som Han giver til dem, Han vil. Og Allah er den store nådes Herre [6].

23. Der indtræffer ikke nogen hjemsøgelse på jorden eller blandt jer selv,

اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضٰعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ
اَجْرٌ كَرِيْمٌ ﴿١٩﴾
وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖٓ اُولٰٓئِكَ هُمُ الصِّدِّيْقُوْنَ ۖ
وَالشُّهَدَآءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ لَهُمْ اَجْرُهُمْ وَنُوْرُهُمْ ۗ
وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ
ع ٢ ١٤ الْجَحِيْمِ ﴿٢٠﴾
اِعْلَمُوْٓا اَنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَّلَهْوٌ وَّزِيْنَةٌ
وَّتَفَاخُرٌۢ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِى الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ ۗ
كَمَثَلِ غَيْثٍ اَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهٗ ثُمَّ يَهِيْجُ
فَتَرٰىهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُوْنُ حُطَامًا ۗ وَفِى الْاٰخِرَةِ
عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۙ وَّمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٌ ۗ
وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُوْرِ ﴿٢١﴾
سَابِقُوْٓا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
كَعَرْضِ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ۙ اُعِدَّتْ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ۗ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ ۗ
وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٢٢﴾
مَآ اَصَابَ مِنْ مُّصِيْبَةٍ فِى الْاَرْضِ وَلَا فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ
اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مِّنْ قَبْلِ اَنْ نَّبْرَاَهَا ۗ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى

[5] De, der fulgte de tidligere profeter, kunne nå rangtrin som 'sanddru og vidner', men de, der følger Muhammad, kan også nå den højeste grad: 'profet', se 4:70.

[6] At paradiset fylder himmel og jord, foranledigede en discipel til at spørge Profeten: 'Jamen, hvor er så helvede?' Profeten svarede: 'Hvor er natten, når det er dag?' Paradis og helvede er ikke steder, men tilstande. (Ibn Kathîr).

som ikke er i en bog, før Vi fremkalder den. Sandelig, dette er let for Allah [7].

اللهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾

24. For at I ikke skal sørge over det, der undslipper jer, ejheller fryde jer (overmåde) over det, som Han giver jer, og Allah elsker ikke alle bedrageriske (og) pralende (personer),

لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ
وَاللهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾

25. Som er nærige og opfordrer mennesker til nærighed. Og den, der vender sig bort, (skal vide, at) Allah visselig er den Selvtilstrækkelige, Den, der er al pris Værdig.

الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَن
يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٤﴾

26. Vi har visselig sendt Vore sendebud med klare beviser og Vi har nedsendt sammen med dem bogen og (retfærdighedens) vægt,for at mennesker kunne opretholde retfærdigheden. Og Vi har sendt jernet ned, i hvilket der er (nytte i) voldsom krig og (også andre) former for nytte for menneskeheden, og for at Allah kan kendetegne dem, der hjælper Ham og Hans sendebud i det usete [eller: uden at have set Ham], thi Allah er Stærk, Almægtig [8].

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ
الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنزَلْنَا
الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ
وَلِيَعْلَمَ اللهُ مَن يَنصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ
اللهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾ ع ٣ ١٩

27. Og Vi har allerede sendt Noah og Abraham og givet profetdømmet og bogen til deres efterkommere. Og blandt dem er der nogle, der er retledede, men mange af dem er oprørere.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي
ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُم مُّهْتَدٍ وَ
كَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٦﴾

[7] At tingene er i en bog, før de sker, kan betyde, at de eksisterede i Guds forudviden. Eller at de sker efter den guddommelige lov (jvf. bet. af kitāb). - Eller bogen er Qur'ānen, som har beskrevet forud de straffe og velsignelser, der vil komme til hhv. de vantro og de troende.

[8] Dette vers viser os betydningen af *anzala:* 'sende ned'. Der er ikke tale om, at nogen eller noget virkeligt stiger ned fra himlen. Ordet betegner noget, der kommer som en fri og ufortjent gave fra Allah. Både åbenbaring og jern (og kvæg, se 39:7, og føde, se 5:113) 'sendes ned' i samme betydning. Når traditionen derfor taler om, at Messias skal 'stige ned' *(nazala)* bruges udtrykket også i bet.: han skal gives jer som en nåde - ligesom enhver profets komme er en nåde.

28. Derpå lod Vi Vore sendebud følge i deres fodspor, og Vi lod (også) Jesus, Marias søn følge (det samme spor), og Vi gav ham Evangeliet og lagde medfølelse og barmhjertighed i hjerterne på dem, der fulgte ham. Men munkevæsenet opfandt de (selv) - Vi har ikke foreskrevet dem det - kun for at søge Allahs velbehag. Men de iagttog det ikke på rette måde. Så gav Vi de troende blandt dem deres løn, men mange af dem er oprørere [9].

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰٓ اٰثَارِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى
ابْنِ مَرْيَمَ وَاٰتَيْنٰهُ الْاِنْجِيْلَ ەۙ وَجَعَلْنَا فِيْ
قُلُوْبِ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْهُ رَاْفَةً وَّرَحْمَةً ؕ وَرَهْبَانِيَّةَ
اِبْتَدَعُوْهَا مَا كَتَبْنٰهَا عَلَيْهِمْ اِلَّا ابْتِغَآءَ
رِضْوَانِ اللّٰهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا ۚ فَاٰتَيْنَا
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْهُمْ اَجْرَهُمْ ۚ وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ
فٰسِقُوْنَ ﴿٢٨﴾

29. O I troende, tag Allah som Beskytter og tro på Hans Sendebud, så vil Han give jer et dobbelt mål af Sin barmhjertighed og skænke jer et lys, I kan vandre i, og tilgive jer. Allah er den Tilgivende, den Barmhjertige.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَاٰمِنُوْا بِرَسُوْلِهٖ
يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَّحْمَتِهٖ وَيَجْعَلْ لَّكُمْ
نُوْرًا تَمْشُوْنَ بِهٖ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ
رَّحِيْمٌ ﴿٢٩﴾

30. For at Skriftens folk ikke skal mene, at de (troende muslimer) ikke har evne at nå noget af Allahs nåde, og (for at de skal vide), at al nåde er i Allahs hånd. Han giver den til den, Han vil. Og Allah er den store nådes Herre [10].

لِّئَلَّا يَعْلَمَ اَهْلُ الْكِتٰبِ اَلَّا يَقْدِرُوْنَ عَلٰى شَيْءٍ
مِّنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ
مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٣٠﴾ ع

[9] Profeten har sagt: 'Der er ikke noget munkevæsen i Islâm' (Ibn Athîr). Islâm er livsbekræftende: menneskenaturen er gudskabt og dens krav legitime. Lovens opgave er det at lede vore naturlige og medfødte begær i de rette kanaler, gøre dem gavnlige, begrænse den skade, der kommer af overdrivelser, og omforme vore instinkter til moralske egenskaber.

[10] Nogle fortolkere mener, at *lâ* ('ikke') er overflødigt *(zijâda)*, og oversætter: 'For at Skriftens folk skal vide, at de ikke har magt over etc.'

AL-MUDJÂDILAH
(åbenbaret efter Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ①

[28. del]

2. Allah har visselig hørt hendes tale, som klagede til dig angående sin ægtefælle og beklagede sig til Allah. Og Allah har hørt jeres samtale, thi Allah er Althørende, Altseende.

قَدْ سَمِعَ اللهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَ
تَشْتَكِي إِلَى اللهِ وَاللهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللهَ
سَمِيعٌ بَصِيرٌ ②

3. De af jer, som skiller sig fra deres hustruer ved at sige: Du skal være for mig som min moders ryg - de(res hustruer bliver) ikke deres mødre, thi deres mødre er kun dem, der har født dem. Og de fører visselig skændig og usand tale. Og Allah er visselig Den, der udsletter (synd), Tilgivende [1].

الَّذِينَ يُظٰهِرُونَ مِنْكُمْ مِّنْ نِّسَائِهِمْ مَّا هُنَّ
أُمَّهٰتِهِمْ إِنْ أُمَّهٰتُهُمْ إِلَّا الّٰئِي وَلَدْنَهُمْ وَ
إِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُورًا
وَإِنَّ اللهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ③

4. Og de, som skiller sig fra deres hustruer ved at kalde dem mødre, og derpå fortryder, hvad de har sagt - (deres straf skal) da (være): løskøbelse af en slave, førend de atter kommer sammen med hinanden. Dette er, hvad I formanes med, og Allah er Vidende om, hvad I gør.

وَالَّذِينَ يُظٰهِرُونَ مِنْ نِّسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ
لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا
ذٰلِكُمْ تُوعَظُونَ بِهِ وَاللهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ④

5. Men den, der ikke finder (lejlighed til at løskøbe en slave), han skal faste i to måneder i træk, førend de atter kommer sammen med hinanden. Og den, der ikke formår (det), han skal bespise tres fattige. Dette skal være sådan, for at I må tro på Allah og

فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ
قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَإِطْعَامُ
سِتِّينَ مِسْكِينًا ذٰلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللهِ وَرَسُولِهِ

[1] Ang. *zihâr*, se 33:5.

Han Sendebud. Og sådanne er Allahs grænser. Og de vantro vil få en smertelig straf.

وَتِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ ۭ وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٤﴾

6. Sandelig, de som bekæmper Allah og hans Sendebud, skal fornedres, ligesom de, der var før dem, blev fornedret. Vi har allerede åbenbaret klare tegn. Og de vantro vil få en beskæmmende straf.

اِنَّ الَّذِيْنَ يُحَاۗدُّوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ كُبِتُوْا كَمَا كُبِتَ
الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ اَنْزَلْنَآ اٰيٰتٍۢ بَيِّنٰتٍ ۭ
وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿٥﴾

7. (På) den dag Allah vil oprejse dem alle, vil Han meddele dem, hvad de har gjort. Allah har opregnet det, men de har glemt det. Og Allah er Vidne til alle ting.

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا ۭ
ع اَحْصٰىهُ اللّٰهُ وَنَسُوْهُ ۭ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ﴿٦﴾

8. Ser du ikke, at Allah ved (alt) hvad der er i himlene og på jorden: der er ikke en rådslagning af tre uden Han er den fjerde af dem, og ikke af fem undtagen Han er den sjette af dem, ejheller færre end dette og ikke flere, uden at Han er hos dem, hvor de end er. Derpå vil Han på opstandelsens dag meddele dem, hvad de har gjort, thi Allah ved alle ting.

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ
مَا يَكُوْنُ مِنْ نَّجْوٰى ثَلٰثَةٍ اِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا
خَمْسَةٍ اِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَآ اَدْنٰى مِنْ ذٰلِكَ
وَلَآ اَكْثَرَ اِلَّا هُوَ مَعَهُمْ اَيْنَ مَا كَانُوْا ۚ ثُمَّ
يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٧﴾

9. Har du ikke set dem, der fik forbud mod hemmelige rådslagninger, men derefter vendte tilbage til det, de havde fået forbud imod, og som holder gensidige rådslagninger om synd og overtrædelse og ulydighed mod Sendebudet. Og når de kommer til dig, hilser de dig med (en hilsen), som Allah ikke hilser dig med, og de siger for sig selv: Hvorfor straffer Allah os ikke for det, vi siger? - Helvede vil være tilstrækkeligt for dem. De skal brænde i det, og et slemt rejsemål er det [2].

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ نُهُوْا عَنِ النَّجْوٰى ثُمَّ يَعُوْدُوْنَ
لِمَا نُهُوْا عَنْهُ وَيَتَنٰجَوْنَ بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
وَمَعْصِيَتِ الرَّسُوْلِ ۡ وَاِذَا جَاۗءُوْكَ حَيَّوْكَ بِمَا
لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللّٰهُ ۙ وَيَقُوْلُوْنَ فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ لَوْلَا
يُعَذِّبُنَا اللّٰهُ بِمَا نَقُوْلُ ۭ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ ۚ يَصْلَوْنَهَا ۚ
فَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿٨﴾

[2] Jøderne plejede at sige: *As-sâmu 'alaikum:* 'død over dig'.

10. O I troende, når I rådslår i hemmelighed, så rådslå ikke om synd og overtrædelse og ulydighed mod Sendebudet, men rådslå om retfærdighed og gudsfrygt. Og frygt Allah, hos Hvem I skal samles sammen.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡۤا اِذَا تَنَاجَيۡتُمۡ فَلَا تَتَنَاجَوۡا
بِالۡاِثۡمِ وَالۡعُدۡوَانِ وَمَعۡصِيَتِ الرَّسُوۡلِ وَتَنَاجَوۡا
بِالۡبِرِّ وَالتَّقۡوٰى ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِىۡۤ
اِلَيۡهِ تُحۡشَرُوۡنَ ﴿۹﴾

11. Hemmelig rådslagning er alene (et værk) af Satan, for at han kan bringe de troende i sorg. Men de kan ikke skade jer det mindste - undtagen efter Allahs vilje. Og lad de troende sætte deres lid til Allah.

اِنَّمَا النَّجۡوٰى مِنَ الشَّيۡطٰنِ لِيَحۡزُنَ الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا
وَلَيۡسَ بِضَآرِّهِمۡ شَيۡـًٔا اِلَّا بِاِذۡنِ اللّٰهِ ؕ وَعَلَى اللّٰهِ
فَلۡيَتَوَكَّلِ الۡمُؤۡمِنُوۡنَ ﴿۱۰﴾

12. O I troende, når der siges til jer: Gør plads i forsamlingerne, så gør plads, og Allah vil skaffe jer plads (i paradiset). Og når der siges: Rejs jer op, så rejs jer op, og Allah vil ophøje de troende blandt jer og dem, der har fået viden, til (højere) grader, thi Allah er Vidende om, hvad I gør [3].

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡۤا اِذَا قِيۡلَ لَـكُمۡ تَفَسَّحُوۡا فِى
الۡمَجٰلِسِ فَافۡسَحُوۡا يَفۡسَحِ اللّٰهُ لَـكُمۡ ۚ وَاِذَا قِيۡلَ
انْشُزُوۡا فَانْشُزُوۡا يَرۡفَعِ اللّٰهُ الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا مِنۡكُمۡ ۙ
وَالَّذِيۡنَ اُوۡتُوا الۡعِلۡمَ دَرَجٰتٍ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعۡمَلُوۡنَ
خَبِيۡرٌ ﴿۱۱﴾

13. O I troende, når I søger Sendebudets råd, så send en almisse forud for jeres rådslagning. Dette er bedre for jer og renere. Men hvis I ikke finder (midler dertil), så er Allah visselig Tilgivende, Barmhjertig.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡۤا اِذَا نَاجَيۡتُمُ الرَّسُوۡلَ فَقَدِّمُوۡا
بَيۡنَ يَدَىۡ نَجۡوٰٮكُمۡ صَدَقَةً ؕ ذٰلِكَ خَيۡرٌ لَّـكُمۡ
وَاَطۡهَرُ ؕ فَاِنۡ لَّمۡ تَجِدُوۡا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوۡرٌ رَّحِيۡمٌ ﴿۱۲﴾

14. Er I bange for at sende almisser forud for jeres rådslagning? Hvis I ikke gør det, vender Allah Sig (nådigt) til jer. Men oprethold bønnen (på rette vis) og betal zakât og adlyd Allah og Hans Sendebud. Og Allah er velvidende om, hvad I gør.

ءَاَشۡفَقۡتُمۡ اَنۡ تُقَدِّمُوۡا بَيۡنَ يَدَىۡ نَجۡوٰٮكُمۡ
صَدَقٰتٍ ؕ فَاِذۡ لَمۡ تَفۡعَلُوۡا وَتَابَ اللّٰهُ عَلَيۡكُمۡ
فَاَقِيۡمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَطِيۡعُوا اللّٰهَ وَ
رَسُوۡلَهٗ ؕ وَاللّٰهُ خَبِيۡرٌۢ بِمَا تَعۡمَلُوۡنَ ﴿۱۳﴾ ع ٢

15. Har du ikke set dem, der gjorde sig til venner med et folk, som Allah var vred på? De hører ikke til jer og

اَلَمۡ تَرَ اِلَى الَّذِيۡنَ تَوَلَّوۡا قَوۡمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيۡهِمۡ ؕ
مَا هُمۡ مِّنۡكُمۡ وَلَا مِنۡهُمۡ ۙ وَيَحۡلِفُوۡنَ عَلَى الۡكَذِبِ

[3] *Raf'a* betyder her som andre steder i Qur'ânen: at give en æreful, ophøjet stilling.

ikke til dem, og de sværger løgnagtigt, skønt de ved (det).

وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾

16. Allah har beredt dem en streng straf, thi ondt er, hvad de plejede at øve.

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

17. De har gjort deres eder til et skjold (for deres løgnagtighed), og de vender (andre) fra Allahs vej, og de vil få en nedværdigende straf.

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٦﴾

18. Deres ejendele og deres børn skal ikke gavne dem noget mod Allah. De er ildens beboere - de skal forblive i den.

لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ
اللَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾

19. (På) den dag Allah vil oprejse dem alle, vil de tilsværge Ham, ligesom de tilsvor jer, og de mener, at de bygger på noget. Visselig, det er dem, der er løgnere.

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا
يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَا
إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٨﴾

20. Satan har vundet magt over dem og ladet dem glemme Allahs ihukommelse. Sådanne er Satans parti. Sandelig, Satans parti er taberne.

اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنْسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ
أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ
هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾

21. Sandelig, de som kæmper mod Allah og Hans Sendebud skal være blandt de laveste.

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ فِي
الْأَذَلِّينَ ﴿٢٠﴾

22. Allah har foreskrevet (denne lov): Jeg vil visselig sejre, Jeg og Mine sendebud. Sandelig, Allah er Stærk, Almægtig [4].

كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ
عَزِيزٌ ﴿٢١﴾

23. Du vil ikke finde et folk, som tror på Allah og den yderste dag, der elsker dem, der kæmper mod Allah og Hans Sendebud, selv om det er deres fædre eller sønner eller brødre eller (andre) slægtninge. I sådanne (tro-

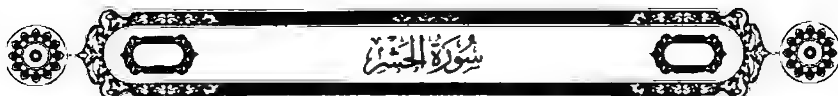
لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ
أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَٰئِكَ

[4] Ifølge dette guddommelige løfte må en falsk profet lide nederlag, mens en sand profet vil sejre.

endes) hjerter har Allah indskrevet troen, og Han har styrket dem med åbenbaring fra Sig. Han vil føre dem ind i haver, der gennemstrømmes af floder, og de skal forblive der. Allah har velbehag i dem, og de har velbehag i Ham. Sådanne er Allahs parti. Sandelig, det er Allahs parti, der vil have heldet med sig [5].

كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ
مِّنْهُ ۖ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
عَنْهُ ۚ أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ ۚ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ
ع الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

[5] De sande troende vil modtage *rûh* (åbenbaring). Dette har været Islâms tro fra første færd. Også dette vers viser, at åbenbaring vil være en varig gave til Muhammads menighed.

AL-HASJR
(åbenbaret efter Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. (Alt) Hvad der er i himlene op på jorden lovpriser Allah, og Han er den Almægtige, den Alvise.

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَهُوَ
الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ②

3. Det var Ham, som drev de vantro fra Bogens folk ud af deres huse ved den første forvisning. I troede ikke, at de ville drage ud, og de troede, at deres borge ville beskytte dem mod Allah. Men Allah kom over dem fra (en side), som de ikke regnede med og kastede rædsel i deres hjerter, så de ødelagde deres huse med deres (egne) hænder og de troendes hænder. Drag da lære (deraf), I som har øjne (at se med) [1].

هُوَ الَّذِيْ اَخْرَجَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ
مِنْ دِيَارِهِمْ لِاَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ اَنْ يَّخْرُجُوْا
وَظَنُّوْا اَنَّهُمْ مَّانِعَتُهُمْ حُصُوْنُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ فَاَتٰىهُمُ
اللّٰهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوْا وَقَذَفَ فِيْ قُلُوْبِهِمُ
الرُّعْبَ يُخْرِبُوْنَ بُيُوْتَهُمْ بِاَيْدِيْهِمْ وَاَيْدِي
الْمُؤْمِنِيْنَ فَاعْتَبِرُوْا يٰاُولِي الْاَبْصَارِ ③

4. Og havde Allah ikke foreskrevet forvisning for dem, ville Han have straffet dem i denne verden. Og i det kommende (liv) vil de få ildens straf.

وَلَوْلَآ اَنْ كَتَبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاۤءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي
الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ④

5. Det skyldes, at de modsatte sig Allah og Hans Sendebud, og den, der modsætter sig Allah, (skal vide) at Allah er streng til at gengælde.

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَاۤقُّوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَمَنْ يُّشَاۤقِّ
اللّٰهَ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ⑤

6. Hvad I end omhuggede af palmetræer eller lod (blive) stående på sine rødder, så skete det med Allahs til-

مَا قَطَعْتُمْ مِّنْ لِّيْنَةٍ اَوْ تَرَكْتُمُوْهَا قَاۤىِٕمَةً عَلٰٓى

[1] Der hentydes til jødernes forvisning fra Madina. Denne skete, fordi de havde brudt deres pagt med muslimerne. Den anden udvisning fandt sted under Kaliffen 'Umar, da alle jøder blev landsforvist. Den antydes ('den 1. forvisning' forudsætter en senere) altså profetisk her.

ladelse, og for at Han kunne vanære oprørerne [2].

اصولها فباذن الله وليخزي الفسقين ⑤

7. Og hvad end Allah har givet som bytte fra dem til Sit Sendebud - og I ansporede hverken hest eller kamel imod det, men Allah giver Sine sendebud magt over hvem Han vil, og Allah har magt over alle ting -

وما افاء الله على رسوله منهم فما اوجفتم
عليه من خيل ولا ركاب ولكن الله يسلط
رسله على من يشاء ۚ والله على كل شيء قدير ⑥

8. Hvad Allah har givet af bytte fra byernes folk, tilhører Allah og Sendebudet og slægtningene og de faderløse og de fattige og den vejfarende, så at (rigdommen) ikke går på omgang mellem de rige iblandt jer. Og hvad Sendebudet giver jer, skal I tage imod. Og hvad han forbyder jer, det skal I afholde jer fra. Frygt Allah, thi Allah er hård til at øve gengældelse [3].

ما افاء الله على رسوله من اهل القرى فلله
وللرسول ولذي القربى واليتمى والمسكين
وابن السبيل كي لا يكون دولة بين الاغنياء
منكم ۚ وما اتىكم الرسول فخذوه وما نهىكم
عنه فانتهوا ۚ واتقوا الله ۖ ان الله شديد العقاب ⑦

9. (Og byttet er) til de fattige flygtninge, som er blevet drevet bort fra deres hjem og deres ejendele, fordi de søgte nåde fra Allah og (Hans) velbehag og hjalp Allah og Hans Sendebud. Sådanne er de sanddru.

للفقراء المهجرين الذين اخرجوا من ديارهم
واموالهم يبتغون فضلا من الله ورضوانا
وينصرون الله ورسوله ۚ اولئك هم الصدقون ⑧

10. Og de, der grundlagde deres hjem og tro (i denne by) før dem, elsker dem, der er flygtet til dem, og finder ikke noget behov i deres hjerter efter det, som er givet (flygtningene), men de foretrækker dem frem for sig selv, selv om der er fattigdom iblandt dem. Og de, der er reddet fra deres person-

والذين تبوءو الدار والايمان من قبلهم يحبون
من هاجر اليهم ولا يجدون في صدورهم
حاجة مما اوتوا ويؤثرون على انفسهم ولو
كان بهم خصاصة ۚ ومن يوق شح نفسه

[2] *Lînah* er et palmetræ af mindre værdi, hvis frugt ikke er egnet til menneskeføde (Aqrab). Efter at seks træer var hugget om, kapitulerede den jødiske Banû Nadîr (Zurqânî).

[3] *Faj* er bytte, vundet uden egentlig krig. Derfor får soldaterne ingen part af det. Det går til fattigforsorg alene. 'For at rigdommen ikke skal gå på omgang mellem de rige' udtrykker det økonomiske princip, at rigdommen ikke må ophobes på få hænder, men skal være hele samfundet til nytte.

lige begær, er dem, der vil blive fuldkommengjort.

فَأُولَٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾

11. Og de, der kom efter dem, siger: Tilgiv os og vore brødre, som forud for os er indgået i troen, og lad der ikke være noget nag i vore hjerter mod de troende. Vor Herre, Du er den Medlidende, den Barmhjertige.

وَالَّذِينَ جَآءُو مِنۢ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِى قُلُوبِنَا غِلًّا لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَآ إِنَّكَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠﴾

12. Har du ikke set dem, der hykler? De siger til deres brødre, som er vantro fra Skriftens folk [her: jøderne]: Hvis I drives ud, vil vi visselig drage ud sammen med jer og vil aldrig adlyde nogen mod jer, og hvis der kæmpes mod jer, vil vi visselig hjælpe jer. Men Allah bevidner, at de visselig er løgnere.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَٰبِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِن قُوتِلْتُمْ لَنَنصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَٰذِبُونَ ﴿١١﴾

13. Hvis de drives ud, så vil de ikke drage ud sammen med dem, og hvis der kæmpes mod dem, vil de ikke hjælpe dem. Og selv om de skulle hjælpe dem, så ville de visselig vende ryggen (i flugt), og så vil de ikke blive hjulpet (af nogen).

لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِن قُوتِلُوا لَا يَنصُرُونَهُمْ وَلَئِن نَّصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْأَدْبَٰرَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ﴿١٢﴾

14. De har visselig større frygt i deres hjerter for jer end for Allah. Dette skyldes, at de er folk, som ikke forstår (noget).

لَأَنتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِى صُدُورِهِم مِّنَ اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾

15. De vil ikke bekæmpe jer samlet undtagen i befæstede byer eller bag mure. Deres indbyrdes krig er voldsom. Du tror, at de er samlede, men deres hjerter er delte. Dette skyldes, at det er folk, som ikke forstår (noget) [4].

لَا يُقَٰتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِى قُرًى مُّحَصَّنَةٍ أَوْ مِن وَرَآءِ جُدُرٍۭ بَأْسُهُم بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾

[4] En profeti om de senere kampe mod det byzantinske rige, som gik bogstaveligt i opfyldelse. - Eller verset taler om jøderne i Arabien.

16. De er som dem, der kort før dem smagte (de onde) følger af deres anslag. Og de vil få en pinefuld straf [5].

كَمَثَلِ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾

17. Som Satan, da han sagde til mennesket: Vær vantro! Men efter at det var blevet vantro, sagde han: Jeg siger mig løs af dig thi jeg frygter Allah, Alverdens Herre [6].

كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

18. Og enden for begge var (at de havnede) i ilden, for at forblive der. Sådan er de uretfærdiges løn.

فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ ع

19. O I troende, frygt Allah, og lad enhver se til, hvad han sender forud til i morgen. Frygt Allah, thi Allah ved, hvad I gør.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

20. Og vær ikke som dem, der glemte Allah, så Han lod dem glemme deres egne sjæle. (Det er) sådanne, som er oprørerne.

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾

21. Ildens beboere og havens beboere er ikke lige. Havens beboere er dem, der vil triumfere.

لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾

22. Hvis Vi havde sendt denne Qur'ân ned på et bjerg, ville du visselig have set det ydmyget og sønderrevet af frygt for Allah. Sådan er de lignelser, Vi fremstiller for menneskene, for at de må tænke sig om.

لَوْ أَنزَلْنَا هَٰذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾

23. Han er Allah: der er ikke nogen gud uden Ham. Han kender det skjulte og det åbenbare, og Han er den Nådige, den Barmhjertige.

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَٰنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾

24. Han er Allah: der er ingen gud uden Ham: Kongen, den Hellige, Den,

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ

[5] Det er Makkanerne, der led nederlaget ved Badr.

[6] Smlgn. 8:49 og 14:23.

der skænker fred og sundhed, Den, der giver sikkerhed, Beskytteren, den Almægtige, den Stærke, den Ophøjede. Hellig er Allah (og fri for enhver mangel og højt hævet) over det de sætter ved siden (af Ham) [7].

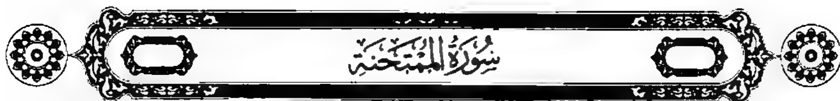
ٱلْمَلِكُ ٱلْقُدُّوسُ ٱلسَّلَٰمُ ٱلْمُؤْمِنُ
ٱلْمُهَيْمِنُ ٱلْعَزِيزُ ٱلْجَبَّارُ ٱلْمُتَكَبِّرُ ۚ سُبْحَٰنَ
ٱللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾

25. Han er Allah, Skaberen, Frembringeren, Den, der giver (alle ting) form. Ham tilkommer de skønneste og bedste navne. (Alt) hvad der er i himlene og på jorden lovpriser Ham, og Han er den Almægtige, den Alvise [8].

هُوَ ٱللَّهُ ٱلْخَٰلِقُ ٱلْبَارِئُ ٱلْمُصَوِّرُ ۖ لَهُ ٱلْأَسْمَآءُ ٱلْحُسْنَىٰ ۚ
يُسَبِّحُ لَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ
ٱلْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

[7] *Djabbâr* (den Stærke) oversættes af visse vestlige arabister som 'tyrannen'. Ordet kan have den betydning, når det bruges om mennesker. Men dets grundbetydning er: den, der sætter noget i orden.

[8] *Al-'azîz* kan betyde både 'den Almægtige' og 'ærens Herre'.

AL-MUMTAHANAH
(åbenbaret efter Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ①

2. I troende, tag ikke Min fjende og jeres (egen) fjende til venner, idet I sender (budskaber) til dem i kærlighed, når de allerede har forkastet den sandhed, som er kommet til jer. De uddrev Sendebudet og jer selv, fordi I troede på Allah, jeres Herre. Hvis I drager ud for at stride på Min vej og for at søge Mit velbehag, sender I hemmeligt (budskaber) til dem i kærlighed. Og Jeg ved bedre, hvad I skjuler, og hvad I åbenbarer. Og den af jer, der gør det, er visselig faret vild fra den rette vej.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَتَّخِذُوا۟ عَدُوِّى وَعَدُوَّكُمْ
أَوْلِيَآءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِٱلْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا۟ بِمَا
جَآءَكُم مِّنَ ٱلْحَقِّ يُخْرِجُونَ ٱلرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَن
تُؤْمِنُوا۟ بِٱللَّهِ رَبِّكُمْ إِن كُنتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَٰدًا
فِى سَبِيلِى وَٱبْتِغَآءَ مَرْضَاتِى ۚ تُسِرُّونَ إِلَيْهِم
بِٱلْمَوَدَّةِ وَأَنَا۠ أَعْلَمُ بِمَآ أَخْفَيْتُمْ وَمَآ أَعْلَنتُمْ ۚ
وَمَن يَفْعَلْهُ مِنكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ ②

3. Hvis de får magt over jer, vil de være jeres fjender og strække deres hænder og tunger imod jer med ond hensigt, og de ønsker inderligt, at I skal blive vantro.

إِن يَثْقَفُوكُمْ يَكُونُوا۟ لَكُمْ أَعْدَآءً وَيَبْسُطُوٓا۟ إِلَيْكُمْ
أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِٱلسُّوٓءِ وَوَدُّوا۟ لَوْ
تَكْفُرُونَ ③

4. Jeres slægtninge og jeres børn vil aldrig gavne jer på opstandelsens dag. Han vil (alene) træffe afgørelse imellem jer, og Allah ser, hvad I gør.

لَن تَنفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَآ أَوْلَٰدُكُمْ ۚ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ
يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ ۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ④

5. I har visselig et skønt og godt forbillede i Abraham og dem, der var med ham, da de sagde til deres folk: Vi siger os visselig løs af jer og det, I tilbeder ved siden af Allah. Vi forkaster jer (og jeres). Og fjendskab og had er opstået mellem os og jer for bestandig, indtil I tror på Allah alene

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِىٓ إِبْرَٰهِيمَ وَٱلَّذِينَ
مَعَهُۥٓ إِذْ قَالُوا۟ لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءَٰٓؤُا۟ مِنكُمْ وَمِمَّا
تَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمُ ٱلْعَدَٰوَةُ وَٱلْبَغْضَآءُ أَبَدًا حَتَّىٰ تُؤْمِنُوا۟

- undtagen Abrahams ord til sin fader: Jeg vil visselig bede om tilgivelse for dig, men jeg mægter intet for dig mod Allah. Vor Herre, vi har sat vor lid til Dig, og vi vender os (angrende) til Dig, og til Dig vender vi tilbage [1].

بِاللّٰهِ وَحْدَهٗٓ اِلَّا قَوْلَ اِبْرٰهِيْمَ لِاَبِيْهِ لَاَسْتَغْفِرَنَّ
لَكَ وَمَآ اَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ؕ رَبَّنَا عَلَيْكَ
تَوَكَّلْنَا وَاِلَيْكَ اَنَبْنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ ۝٥

6. Vor Herre, gør os ikke til en fristelse for de vantro, og tilgiv os, vor Herre, thi Du er den Almægtige, den Alvise.

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَاغْفِرْ لَنَا
رَبَّنَا ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝٦

7. I har visselig et skønt og godt forbillede i dem - for dem, der håber på Allah og den yderste dag. Men de, der vender sig bort, (skal vide) at Allah visselig er den Selvtilstrækkelige, den Lovpriste.

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيْهِمْ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَنْ كَانَ
يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ ؕ وَمَنْ يَّتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ
هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ۝٧ ع

8. Det kan være, at Allah vil skabe kærlighed mellem jer og dem af dem, som I er fjender med. Allah er Almægtig, og Allah er Tilgivende, Barmhjertig.

عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِيْنَ عَادَيْتُمْ
مِّنْهُمْ مَّوَدَّةً ؕ وَاللّٰهُ قَدِيْرٌ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝٨

9. Allah forbyder jer ikke, hvad angår dem, der ikke har kæmpet mod jer på grund af religionen, og som ikke har drevet jer ud af jeres hjem, at I er venlige og retfærdige imod dem, thi Allah elsker de retfærdige [2].

لَا يَنْهٰىكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِيْنَ لَمْ يُقَاتِلُوْكُمْ فِي
الدِّيْنِ وَلَمْ يُخْرِجُوْكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ اَنْ تَبَرُّوْهُمْ
وَتُقْسِطُوْٓا اِلَيْهِمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ۝٩

10. Allah forbyder jer kun angående dem, der har kæmpet mod jer på grund af religionen og har drevet jer ud af jeres hjem og hjulpet (andre) med at drive jer ud, at I slutter venskab med

اِنَّمَا يَنْهٰىكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِيْنَ قٰتَلُوْكُمْ فِي الدِّيْنِ
وَاَخْرَجُوْكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ وَظٰهَرُوْا عَلٰٓى اِخْرَاجِكُمْ

[1] *Abad* (bestandig) betyder ikke nødvendigvis 'evig', som sammenhængen her med *hattā* (indtil) viser.

[2] Verset er åbenbaret - ligesom resten af Sûren - i det 7. eller 8. år efter Hidjra og viser, at der aldrig er sket nogen ændring i Qur'ânens stilling til krig. Der er udelukkende tale om krig mod dem, der har begået aggression for religionens skyld. Og der er ikke tale om fjendskab mod andre. Se også v.10.

dem. Og de, der slutter venskab med dem, er de uretfærdige.

أَن تَوَلَّوْهُمْ ۚ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿٩﴾

11. O I troende, når der kommer troende kvinder flygtende til jer, så prøv dem. Allah kender bedst deres tro. Og hvis I erkender, at de er troende, så send dem ikke tilbage til de vantro. Disse (kvinder) er ikke tilladt for dem (der er vantro), ejheller er de (vantro) tilladt for dem. Og giv dem [nemlig: de vantro tidligere ægtemænd], hvad de har givet ud (på deres hustruer). Og der kommer ikke nogen brøde over jer, når I gifter jer med dem, efter at I har givet dem deres brudesum. Og hold ikke fast ved (ægteskabs)båndet med de vantro kvinder, men kræv, hvad I har givet ud, og lad dem (der er vantro) kræve, hvad de har givet ud. Sådan er Allahs dom. Han dømmer mellem jer. Og Allah er Alvidende, Alviis.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا جَآءَكُمُ ٱلْمُؤْمِنَٰتُ مُهَٰجِرَٰتٍ
فَٱمْتَحِنُوهُنَّ ۖ ٱللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَٰنِهِنَّ ۖ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ
مُؤْمِنَٰتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى ٱلْكُفَّارِ ۖ لَا هُنَّ حِلٌّ
لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ ۖ وَءَاتُوهُم مَّآ أَنفَقُوا۟ ۚ
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَن تَنكِحُوهُنَّ إِذَآ ءَاتَيْتُمُوهُنَّ
أُجُورَهُنَّ ۚ وَلَا تُمْسِكُوا۟ بِعِصَمِ ٱلْكَوَافِرِ وَسْـَٔلُوا۟
مَآ أَنفَقْتُمْ وَلْيَسْـَٔلُوا۟ مَآ أَنفَقُوا۟ ۚ ذَٰلِكُمْ حُكْمُ ٱللَّهِ ۖ
يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ۚ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

12. Og hvis nogen af jeres hustruer flygter til de vantro, og I øver gengæld, så giv så dem, hvis hustruer er løbet bort, det samme, som de har givet ud (på dem). Og frygt Allah, på Hvem I tror.

وَإِن فَاتَكُمْ شَىْءٌ مِّنْ أَزْوَٰجِكُمْ إِلَى ٱلْكُفَّارِ
فَعَاقَبْتُمْ فَـَٔاتُوا۟ ٱلَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَٰجُهُم مِّثْلَ
مَآ أَنفَقُوا۟ ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ٱلَّذِىٓ أَنتُم بِهِۦ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

13. O du Profet, når de troende kvinder kommer til dig for at tilsværge dig troskab: at de ikke vil sætte nogen ved siden af Allah og ikke stjæle og ikke bedrive hor og ikke dræbe deres børn og ikke komme med sladder, som de selv har opdigtet, og ikke være ulydige imod dig i det, der er godt, så tag imod deres troskabsed og bed

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِىُّ إِذَا جَآءَكَ ٱلْمُؤْمِنَٰتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَىٰٓ
أَن لَّا يُشْرِكْنَ بِٱللَّهِ شَيْـًٔا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ
وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَٰدَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَٰنٍ يَفْتَرِينَهُۥ
بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ فِى مَعْرُوفٍ ۙ
فَبَايِعْهُنَّ وَٱسْتَغْفِرْ لَهُنَّ ٱللَّهَ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ

Allah tilgive dem, thi Allah er Tilgivende, Barmhjertig [3].

رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾

14. O I troende, gør jer ikke til venner med et folk, som Allah er vred på. De har allerede fortvivlet om (virkeligheden af) det kommende (liv), ligesom de vantro har fortvivlet om dem, der ligger i gravene [4].

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَتَوَلَّوْا۟ قَوْمًا غَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمْ
قَدْ يَئِسُوا۟ مِنَ ٱلْءَاخِرَةِ كَمَا يَئِسَ ٱلْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَٰبِ ٱلْقُبُورِ ﴿١٣﴾

[3] 'Som de selv har opdigtet' hedder egt. på arabisk: 'som de har forfalsket mellem deres hænder og fødder'. - At kvinderne også aflagde troskabsed *(baj'ah)* til Profeten, understreger deres ligeberettigelse. Mændene aflagde samme løfte *(baj'ah)* + forpligtelse til at forsvare troen mod aggression.

[4] 'Et folk, som Allah er vred på' er enten møntet på jøderne (se f.eks. 1:7) eller generelt om aggressorer.

AL-SAFF

(åbenbaret efter Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ١

2. (Alt) hvad der er i himlene og på jorden lovpriser Allah, og Han er den Almægtige, den Alvise.

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۚ وَهُوَ
الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ٢

3. O I troende, hvorfor siger I, hvad I ikke gør?

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِمَ تَقُوْلُوْنَ مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ٣

4. (Det er) højst afskyeligt i Allahs øjne, at I siger, hvad I ikke gør.

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ٤

5. Sandelig, Allah elsker dem, der kæmper på Hans vej i rækker (og geled), som om de var en bygning, sammensvejset med bly.

اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذِيْنَ يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِهٖ صَفًّا
كَاَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَّرْصُوْصٌ ٥

6. Og (husk) da Moses sagde til sit folk: O mit folk, hvorfor bagvasker I mig, når I dog ved, at jeg er Allahs Sendebud til jer? - men efter at de var faret vild, lod Allah deres hjerter fare vild, for Allah retleder ikke det oprørske folk [1].

وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ لِمَ تُؤْذُوْنَنِيْ وَقَدْ
تَّعْلَمُوْنَ اَنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ ۖ فَلَمَّا زَاغُوْٓا اَزَاغَ
اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ٦

7. Og (husk) da Jesus, Marias søn, sagde: O Israels børn, jeg er visselig Allahs Sendebud til jer, som bekræfter og opfylder det, som er før mig, nemlig Torahen, og som bringer glædeligt budskab om et Sendebud, som skal komme efter mig, hvis navn skal være Ahmad. - Men da han kom til dem

وَاِذْ قَالَ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ يٰبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اِنِّيْ
رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ
التَّوْرٰىةِ وَمُبَشِّرًاۢ بِرَسُوْلٍ يَّاْتِيْ مِنْۢ بَعْدِي
اسْمُهٗٓ اَحْمَدُ ۗ فَلَمَّا جَآءَهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ قَالُوْا هٰذَا

[1] Moses led meget fra sine folks side (7:149 og 5:25), ja, de smædede ham også (33:70).

med de klare beviser, sagde de: Dette er åbenlys magi [2].

سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٧﴾

8. Hvem er mere uretfærdig end den, der opdigter løgn om Allah, når han kaldes til Islâm? Allah retleder ikke det uretfærdige folk.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعٰى إِلَى الْإِسْلَامِ ۚ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٨﴾

9. De ønsker at udslukke Allahs lys med deres munde, men Allah vil fuldkomme Sit lys, selv om også de vantro afskyr det.

يُرِيْدُوْنَ لِيُطْفِـُٔوْا نُوْرَ اللّٰهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللّٰهُ مُتِمُّ نُوْرِهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْكٰفِرُوْنَ ﴿٩﴾

10. (Det er) Ham, som har sendt Sit Sendebud med retledningen og sandhedens religion, for at Han kan lade den sejre over alle religioner, selv om også afgudsdyrkerne afskyr det [3].

هُوَ الَّذِىْٓ أَرْسَلَ رَسُوْلَهٗ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهٗ عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُوْنَ ﴿١٠﴾

11. O I som tror, skal jeg vise jer en handel, som vil frelse jer fra en smertelig straf?

يٰٓأَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلٰى تِجَارَةٍ تُنْجِيْكُمْ مِّنْ عَذَابٍ أَلِيْمٍ ﴿١١﴾

---

[2] Jesus har forudsagt en *paraklet* (oversat ved 'talsmand') i Johs. 14:16-17, 15:26, 16:7, 12-14. Jesus talte imidlertid ikke græsk, men aramæisk, så vi kan ikke vide, hvilket ord han brugte. Det er værd at bemærke, at det græske ord 'periklytos' (der har en stor lighed med det i N.T. nævnte) betyder: lovprist, berømt - akkurat den betydning, der ligger i det arabiske Ahmad. Ydermere kalder 'Damaskusskriftet', fundet i Ezra-synagogen i Cairo, den person, der forudsiges af Jesus for *Emeth* (p.2, lin.12-13), et navn, der meget vel kan være en korruption af Ahmad. *Emeth* betyder på hebræisk 'sandhedens ånd', der også i N.T. er et tilnavn til parakleten (talsmanden). At den første kristne menighed for en stor dels vedkommende ventede 'talsmanden' som en profet er klart fra kirkehistorien. Mani erklærede i 241 eller 242, at han var 'parakleten', og mange kristne fulgte ham. Men først da Gud erklærede Muhammad for den forjættede 'talsmand', åbnede den kristne verden sig, og millioner af kristne gik over til Islâm. Den syriske bibel kalder 'talsmanden' for *Mauhamanna* eller *Munahhemanna*, hvilket synes at være en korrumperet form af Muhammad.

Profeten havde to navne: *Muhammad* og *Ahmad*. Det første er et *djalâlî*-navn, der udtrykker: ære og magt, det andet et såkaldt *djamâlî*-navn, der betegner: ydmyghed og skønhed. I Profetens tid manifesteredes det sidste navn i Makka-tiden, hvor Profeten og hans disciple med tålmod bar alle forfølgelser, det første navn fik sit udtryk i Madina-perioden, da Muhammad og hans disciple fik guddommelig tilladelse til at kæmpe mod aggressorerne og vandt den endelige sejr. I de 'sidste tider' skal der komme en eksklusiv manifestation af *djamâlî*-navnet Ahmad, i islamisk traditionslitteratur (hadîth) også kaldet Jesu Marias søns fremtræden. Se her v.10 og den flg. Sûra.

[3] De fleste kommentatorer er enige om, at Islâms endelige sejr vil finde sted ved Messias' komme, og at dette vers omtaler den Forjættede Messias.

12. I skal tro på Allah og Hans Sendebud og kæmpe på Allahs vej med jeres ejendele og jeres liv. Dette er bedre for jer, om I bare vidste det.

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٢﴾

13. Han vil tilgive jer jeres synder og lade jer indgå i haver, gennem hvilke floder strømmer, og gode boliger i evighedens haver. Dette er den store triumf.

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾

14. Og (også) en anden (nåde), som I vil elske: hjælp fra Allah og en nær sejr. Så giv glædeligt budskab til de troende.

وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

15. O I som tror, vær Allahs hjælpere - ligesom Jesus sagde til sine disciple: Hvem er mine hjælpere for Allah(s sag)? Disciplene svarede: Vi er Allah hjælpere. Altså troede et parti af Israels børn, og et (andet) parti var vantro, men Vi hjalp de troende mod deres fjender, så de blev sejrherrer [4].

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَآمَنَتْ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٥﴾

[4] De troende muslimer vil også modtage denne befaling af deres Messias, siger dette vers.

AL-DJUMU'AH

(åbenbaret efter Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ١

2. (Alt) hvad der er i himlene og på jorden lovpriser Allah, Kongen, den Hellige, den Almægtige, den Alvise.

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوْسِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ٢

3. (Det er) Ham, som oprejste blandt de analfabetiske (arabere) et Sendebud fra deres egne rækker, som forelæser dem Hans tegn og renser dem og lærer dem Bogen og Visdommen, og det skønt de tidligere var i åbenlys vildfarelse [1].

هُوَ الَّذِيْ بَعَثَ فِي الْأُمِّيّٖنَ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِهٖ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ ۗ وَإِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ٣

4. Og (Han vil oprejse Sit Sendebud) blandt andre af dem, som endnu ikke har sluttet sig til dem, og Han er den Almægtige, den Alvise [2].

وَّاٰخَرِيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوْا بِهِمْ ۗ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ٤

5. Sådan er Allahs nåde, som Han skænker til hvem Han vil, og Allah er den store nådes Herre.

ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ٥

6. De, som fik pålagt Torahen, og derpå ikke bar den, er ligesom et æsel, der bærer på bøger. Slem er lignelsen om et folk, der forkastede Allahs tegn,

مَثَلُ الَّذِيْنَ حُمِّلُوا التَّوْرٰىةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوْهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا ۗ بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي

---

[1] I Abrahams bøn (2:130) omtales 'renselse' til sidst, men i opfyldelsen (her og 3:165) kommer renselse før man lærer Bogen og Visdommen. 'Kun de rene af hjertet kan forstå den' (56:80).

[2] Ifølge Bukhârî (65:lxii, i) spurgte Abû Huraira Profeten om, hvem der mentes med ordene 'og blandt andre, som endnu ikke har sluttet sig til dem'. Profeten lagde omsider hånden på perseren Salmâns skulder og sagde: 'Selv om troen forsvandt op til Syvstjernen, ville en mand fra disse visselig finde den (og bringe den tilbage til jorden)'. Mirzâ Ghulâm Ahmad var en persisk herkomst og hævdede, at han var den Forjættede Messias.

og Allah retleder ikke det uretfærdige folk [3].

الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٦﴾

7. Sig: O I som er jøder, om I mener, at I er Allahs venner med udelukkelse af (alle) andre folk, så ønsk jer døden, hvis I (da) er sanddru [4].

قُلْ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ هَادُوْٓا اِنْ زَعَمْتُمْ اَنَّكُمْ اَوْلِيَآءُ
لِلّٰهِ مِنْ دُوْنِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ
صٰدِقِيْنَ ﴿٧﴾

8. Men de vil aldrig ønske sig den på grund af det, deres hænder har sendt forud, og Allah kender de uretfærdige.

وَلَا يَتَمَنَّوْنَهٗٓ اَبَدًاۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ ۗ وَ
اللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٨﴾

9. Sig: Døden, som I flygter fra, vil visselig møde jer, og så skal I sendes tilbage til Ham, som kender det usete og det åbenbare, og Han vil meddele jer, hvad I plejede at øve.

قُلْ اِنَّ الْمَوْتَ الَّذِيْ تَفِرُّوْنَ مِنْهُ فَاِنَّهٗ مُلٰقِيْكُمْ
ثُمَّ تُرَدُّوْنَ اِلٰى عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٩﴾ ع

10. O I som tror, når der kaldes til bøn på forsamlingsdagen [fredagen], så il til Allahs ihukommelse og lad alle forretninger ligge. Det er bedre for jer, om I (blot) vidste det.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا نُوْدِيَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَّوْمِ
الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ۗ ذٰلِكُمْ
خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٠﴾

11. Og når bønnen er afsluttet, spred jer så i landet og søg Allahs nåde og ihukom Allah meget, for at I må blive fuldkomne [5].

فَاِذَا قُضِيَتِ الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوْا فِي الْاَرْضِ
وَابْتَغُوْا مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيْرًا
لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿١١﴾

12. Men når de ser en handel eller (nogen) morskab, strømmer de hen til den og lader dig blive stående. Sig (til

وَاِذَا رَاَوْا تِجَارَةً اَوْ لَهْوَا ۨانْفَضُّوْٓا اِلَيْهَا وَتَرَكُوْكَ

---

[3] På den Forjættede Messias' tid vil muslimerne ligne jøderne, derfor bærer han samme navn som Jesus af Nazareth. De tos opgave er helt parallel: de kommer ikke for at bringe en ny lov, men for at reformere deres folk ved at give en rigtig fortolkning af den eksisterende lov. Andre ahâdîth fortæller os, at der skal gå 12 årh. ml. Muhammads og den muhammedanske Messias' århundrede, ligesom der var 12 årh. ml. Moses og Jesus (se Kanz-ul-'Ummâl vol.3, p.205).

[4] 'Ulamâerne (teologerne) på den Forjættede Messias' tid vil blive opfordret til *Mubâhala*. Smlgn. også 3:62.

[5] Fredagen er ikke helligdag. Når bønnen er slut, kan det arbejde, der foregik før denne, fortsættes. Fredagen, den 6. dag, var den dag, da Adam skabtes (1.Moseb. kap.1). Messias, den anden Adam, er emnet for denne sûra, der meget passende slutter med omtale af den 6. dag, det 6. årtusind efter Adam.

قَآئِمًا ۚ قُلْ مَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ مِّنَ اللَّهْوِ وَمِنَ
التِّجَارَةِ ۚ وَاللّٰهُ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ﴿١١﴾ ع

dem): Hvad der er hos Allah er bedre end morskab og handel. Og Allah er den Bedste af alle, der forsyner (mennesker med godt).

AL-MUNÂFIQÛN
(åbenbaret efter Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Når hyklerne kommer til dig, siger de: Vi bevidner, at du virkelig er Allahs Sendebud. - Og Allah ved, at du sandelig er Hans Sendebud. Og Allah bevidner, at hyklerne visselig er løgnere.

إِذَا جَآءَكَ الْمُنٰفِقُوْنَ قَالُوْا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُوْلُ
اللّٰهِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُوْلُهٗ ۗ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ
إِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَكٰذِبُوْنَ ﴿٢﴾

3. De tager deres eder som et skjold, og så vender de (folk) bort fra Allahs vej. Sandelig, ondt er hvad de bedriver.

اِتَّخَذُوْٓا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
إِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٣﴾

4. Sådan er det, fordi de troede og derpå blev vantro. Derfor blev deres hjerter forseglede, så de ikke forstår.

ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا فَطُبِعَ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ ﴿٤﴾

5. Og når du ser dem, behager deres fremtoning dig, og hvis de taler, lytter du til deres tale. (De er) så at sige opstablede træstykker. De mener, at ethvert råb er imod dem. De er fjenden, tag dig derfor i vare for dem. Allah forbande dem, hvor er de bortvendte (fra sandheden) [1].

وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ ۖ وَإِنْ يَقُوْلُوْا
تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْ ۖ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسَنَّدَةٌ ۖ يَحْسَبُوْنَ
كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ ۚ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ ۚ قٰتَلَهُمُ
اللّٰهُ ۖ أَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ﴿٥﴾

6. Og når der siges til dem: Kom her, så skal Allahs Sendebud bede om forladelse for jer! - så vender de deres hoveder bort, og du ser dem holde (andre) borte, og de er hovmodige.

وَإِذَا قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُوْلُ اللّٰهِ
لَوَّوْا رُءُوْسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّوْنَ وَهُمْ
مُّسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٦﴾

7. Det er dem lige meget, om du beder om tilgivelse for dem, eller du ikke beder om tilgivelse for dem. Allah

سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ
لَهُمْ ۗ لَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ۗ إِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي

[1] Hyklerne er som dødt pindebrænde, ikke som levende træer (Tafsîr al-Khâzin).

vil aldrig tilgive dem, thi Allah retleder ikke det oprørske folk.

الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٦﴾

8. Det er dem, der siger: Giv ikke ud på dem, der er hos Allahs Sendebud, så at de adspredes. Himlenes og jordens skatte tilhører Allah, men hyklerne forstår (det) ikke.

هُمُ الَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ لَا تُنْفِقُوْا عَلٰى مَنْ عِنْدَ رَسُوْلِ
اللّٰهِ حَتّٰى يَنْفَضُّوْا ۗ وَلِلّٰهِ خَزَآئِنُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
وَلٰكِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَا يَفْقَهُوْنَ ﴿٧﴾

9. De siger: Hvis vi vender tilbage til Madina, så vil den mest ærefulde af os drive den mest foragtede ud. Men al ære tilhører Allah og Hans Sendebud og de troende, men hyklerne ved (det) ikke [2].

يَقُوْلُوْنَ لَئِنْ رَّجَعْنَآ اِلَى الْمَدِيْنَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْاَعَزُّ
مِنْهَا الْاَذَلَّ ۚ وَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُوْلِهٖ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ
وَلٰكِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٨﴾

10. O I troende, lad ikke jeres ejendele, ejheller jeres børn aflede jer(es opmærksomhed) fra Allahs ihukommelse. Og de, der gør det, vil være taberne.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُلْهِكُمْ اَمْوَالُكُمْ وَلَآ اَوْلَادُكُمْ
عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ ۚ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ
الْخٰسِرُوْنَ ﴿٩﴾

11. Og giv ud af det, Vi har forsynet jer med, førend døden kommer til en af jer, så han siger: Min Herre, hvorfor giver Du mig ikke udsættelse til en nær tid, så vil jeg give almisser og være blandt de retfærdige.

وَاَنْفِقُوْا مِنْ مَّا رَزَقْنٰكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ اَحَدَكُمُ
الْمَوْتُ فَيَقُوْلَ رَبِّ لَوْلَآ اَخَّرْتَنِيْۤ اِلٰۤى اَجَلٍ
قَرِيْبٍ ۙ فَاَصَّدَّقَ وَاَكُنْ مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١٠﴾

12. Men Allah vil aldrig give nogen udsættelse, når hans tid er kommet, og Allah er velvidende om det, I gør.

وَلَنْ يُّؤَخِّرَ اللّٰهُ نَفْسًا اِذَا جَآءَ اَجَلُهَا ۗ وَاللّٰهُ
خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١١﴾

[2] Under kampagnen mod Banû Mustaliq erklærede hyklernes leder, *'Abdullah ibn Ubajj*, sig på denne måde. Hans egen søn tvang ham til at sige, at han selv var den mest foragtede, før han fik lov til at komme ind i Madina igen.

AL-TAGHÂBUN
(åbenbaret efter Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ١

2. (Alt) hvad der er i himlene og på jorden lovpriser Allah. Hans er magten og æren, og Han har magt over alle ting.

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٢

3. (Det er) Ham, der har skabt jer, men (nogle) af jer er vantro og (andre) af jer er troende. Allah ser, hvad I gør.

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنكُمْ كَافِرٌ وَمِنكُم مُّؤْمِنٌ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٣

4. Han har skabt himlene og jorden i overensstemmelse med sandhedens og retfærdighedens krav, og Han har formet jer og gjort jeres form skøn, og til Ham skal I vende tilbage.

خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ
صُوَرَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ٤

5. Han kender (alt) hvad der er i himlene og på jorden, og Han ved hvad I skjuler, og hvad I åbenbarer. Og Allah kender det, der er i hjerterne.

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ
وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ٥

6. Er beretningen om de vantro, der var før jer, ikke kommet til jer? De smagte så de (onde) følger af deres handlinger, og de vil få en pinefuld straf.

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَبْلُ فَذَاقُوا
وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٦

7. Sådan var det, fordi deres sendebud kom til dem med klare beviser, men de sagde: Mon dødelige skal retlede os? Så blev de vantro og vendte sig bort, men Allah er Selvtilstrækkelig

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُ كَانَت تَّأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ
فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوا وَّ

(og behøver dem ikke). Allah er den Rige, den Lovpriste [1].

اسْتَغْنَى اللَّهُ ۚ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٦﴾

8. De vantro mener, at de ikke vil blive oprejst. Sig: Jo, ved min Herre, I vil visselig blive oprejst og derpå vil I få at vide, hvad I i har øvet. Det er let for Allah.

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن لَّن يُبْعَثُوا ۚ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي
لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ ۚ وَذَٰلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧﴾

9. Tro da på Allah og Hans Sendebud og det lys. Vi har sendt ned, og Allah er Vidende om, hvad I gør.

فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنزَلْنَا ۚ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٨﴾

10. (På den) dag, da Han vil samle jer sammen til forsamlingsdagen [dommedagen], vil det blive dagen med gensidig tab (og gevinst). For den, der tror på Allah og handler retfærdigt, vil Han fjerne de onde (følger af hans handlinger) og lade ham indgå i (paradisets) haver, gennem hvilke floder strømmer: deri skal de forblive for evigt. Dette er den store triumf.

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ۖ ذَٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ ۗ
وَمَن يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ
سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

11. Men de, som er vantro og har forkastet Vore tegn, vil være ildens beboere: de skal forblive der. Og et slemt endemål er det.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
خَالِدِينَ فِيهَا ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾

12. Ingen hjemsøgelse indtræffer uden med Allahs billigelse. Og Allah retleder hjertet på den, som tror på Ham, og Allah ved alle ting.

مَا أَصَابَ مِن مُّصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَمَن
يُؤْمِن بِاللَّهِ يَهْدِ قَلْبَهُ ۚ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿١١﴾

13. Adlyd Allah og adlyd Sendebudet. Men hvis I vender jer bort, så (vid) at der kun påhviler Vort Sendebud at overbringe det klare budskab.

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۚ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا
عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾

14. Allah - der er ingen gud uden Ham, og lad de troende forlade sig på Allah (alene).

اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾

[1] *Ghanî* betyder: 'rig, uafhængig, selvtilstrækkelig, som ikke har behov for andre'. Mennesker er fattige, afhængige *(fuqarâ)*, men Allah er Rig og Uafhængig - Den af Hvem mennesker altid er afhængige.

15. O I som tror, der er visselig nogen af jeres hustruer og jeres børn, som er jeres fjender. Tag jer da i vare for dem. Og hvis I eftergiver og tilgiver og undskylder, så er Allah (også) Tilgivende, Barmhjertig.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِنَّ مِنْ أَزْوَٰجِكُمْ وَأَوْلَٰدِكُمْ
عَدُوًّا لَّكُمْ فَٱحْذَرُوهُمْ ۚ وَإِن تَعْفُوا۟ وَتَصْفَحُوا۟
وَتَغْفِرُوا۟ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾

16. Jeres ejendele og jeres børn er kun en prøvelse, men hos Allah er en stor belønning.

إِنَّمَآ أَمْوَٰلُكُمْ وَأَوْلَٰدُكُمْ فِتْنَةٌ ۚ وَٱللَّهُ عِندَهُۥٓ
أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾

17. Frygt da Allah efter bedste evne - og lyt og adlyd og giv ud (for Hans sag). Det vil være godt for jer. Og de, der er reddede fra deres egen gerrighed, er dem, der vil blive fuldkomne.

فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ مَا ٱسْتَطَعْتُمْ وَٱسْمَعُوا۟ وَأَطِيعُوا۟ وَ
أَنفِقُوا۟ خَيْرًا لِّأَنفُسِكُمْ ۗ وَمَن يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِۦ
فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾

18. Hvis I yder Allah et godt og skønt lån, vil Han mangedoble det for jer og tilgive jer. Og Allah er Påskønnende, Mild [2].

إِن تُقْرِضُوا۟ ٱللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَٰعِفْهُ لَكُمْ وَ
يَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَٱللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٧﴾

19. Han, som kender det usete og det åbenbare, den Almægtige, den Alvise.

عَٰلِمُ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

[2] *Sjâkir* (taknemmelig) betyder om Gud: Den, der påskønner og belønner menneskets taknemmelighed.

AL-TALÂQ

(åbenbaret efter Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. O du Profet, når I skiller jer fra jeres kvinder, så skil jer fra dem i overensstemmelse med deres ventetid, og beregn ventetiden. Og frygt Allah, jeres Herre. I skal ikke drive dem ud af deres huse, og de skal ikke (selv) gå ud (af dem), medmindre de har begået en åbenbar skændighed. Sådan er Allahs grænser, og den, der overskrider Allahs grænser, har visselig øvet uret mod sig selv. Du ved ikke, om Allah måske vil bringe noget nyt efter dette (i forholdet mellem jer) [1].

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ فَطَلِّقُوْهُنَّ
لِعِدَّتِهِنَّ وَاَحْصُوا الْعِدَّةَ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ رَبَّكُمْ ۚ
لَا تُخْرِجُوْهُنَّ مِنْۢ بُيُوْتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ اِلَّآ اَنْ
يَّاْتِيْنَ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ ۗ وَتِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ ۗ وَ
مَنْ يَّتَعَدَّ حُدُوْدَ اللّٰهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهٗ ۗ لَا تَدْرِيْ
لَعَلَّ اللّٰهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذٰلِكَ اَمْرًا ②

3. Når de så når deres tid, så behold dem i godhed eller skil jer fra dem i godhed, og kald to retfærdige (personer) fra jeres egne rækker som vidner, og bær sandt vidnesbyrd over for Allah. Hermed formanes den, der tror på Allah og den yderste dag, og for den, der frygter Allah, vil Han skabe en udvej.

فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِكُوْهُنَّ بِمَعْرُوْفٍ اَوْ
فَارِقُوْهُنَّ بِمَعْرُوْفٍ وَّاَشْهِدُوْا ذَوَيْ عَدْلٍ
مِّنْكُمْ وَاَقِيْمُوا الشَّهَادَةَ لِلّٰهِ ۗ ذٰلِكُمْ يُوْعَظُ بِهٖ مَنْ
كَانَ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۗ وَمَنْ يَّتَّقِ اللّٰهَ
يَجْعَلْ لَّهٗ مَخْرَجًا ③

4. Og Han vil forsyne ham fra (en side) han ikke regner med. Og Allah vil være nok for den, der sætter sin lid til Ham, thi Allah gennemfører Sin sag (og lader den nå sit mål). Allah har visselig sat et mål for alle ting.

وَّيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۗ وَمَنْ يَّتَوَكَّلْ عَلَى
اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهٗ ۗ اِنَّ اللّٰهَ بَالِغُ اَمْرِهٖ ۗ قَدْ جَعَلَ
اللّٰهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ④

---

[1] Om skilsmisseproceduren i øvrigt, se noten til 2:229.

5. Ventetiden for dem, der har fortvivlet om deres månedlige blødninger blandt jeres kvinder - hvis I er i tvivl - er tre måneder, og (det samme gælder for) dem, der ikke har menstruation. Og perioden for de gravide er, at de befries for deres byrde. Og Allah vil skabe lettelse ved Sin befaling for den, der frygter Ham [2].

وَاللَّائِي يَئِسْنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِن نِّسَائِكُمْ إِنِ ارْتَبْتُمْ
فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحِضْنَ ۚ وَأُولَاتُ
الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَن يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ وَمَن يَتَّقِ
اللَّهَ يَجْعَل لَّهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ﴿٤﴾

6. Dette er Allahs befaling, som Han har sendt ned til jer. Og Allah vil fjerne de onde følger (af deres handlinger) for dem, der frygter Ham, og Han vil gøre deres belønning stor.

ذَٰلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنزَلَهُ إِلَيْكُمْ ۚ وَمَن يَتَّقِ اللَّهَ يُكَفِّرْ
عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ﴿٥﴾

7. Lad de (fraskilte i ventetiden) bo, hvor I bor - (alt) efter jeres udkomme, og plag dem ikke, så I bringer dem i vanskeligheder, og hvis de er svangre, så giv ud på dem, indtil de er befriet for deres byrde. Hvis de så ammer for jer, så giv dem deres belønning. Og rådslå med hinanden i godhed. Men hvis I kommer i vanskeligheder på grund af hinanden, så lad en anden amme for ham.

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنتُم مِّن وُجْدِكُمْ وَ
لَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ ۚ وَإِن كُنَّ أُولَاتِ
حَمْلٍ فَأَنفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ فَإِنْ
أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ ۖ وَأْتَمِرُوا بَيْنَكُم
بِمَعْرُوفٍ ۖ وَإِن تَعَاسَرْتُمْ فَسَتُرْضِعُ لَهُ أُخْرَىٰ ﴿٦﴾

8. Lad den rige give ud af sin rigdom, og lad den, hvis underhold er begrænset, give ud af det, Allah har givet ham. Allah vil snart skabe lettelse efter vanskeligheder.

لِيُنفِقْ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ ۖ وَمَن قُدِرَ عَلَيْهِ
رِزْقُهُ فَلْيُنفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ ۚ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا
إِلَّا مَا آتَاهَا ۚ سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٧﴾ ع

9. Hvor mangen by, som overtrådte sin Herres og Hans sendebuds befaling, har Vi (ikke) draget til et strengt regnskab og straffet med en ulykkelig straf.

وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ
فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نُّكْرًا ﴿٨﴾

---

[2] Det er også muligt at oversætte: 'og dem, der ikke har menstruation og er gravide - for dem er perioden etc.'

10. Så den smagte de onde (følger) af sin tilstand, og enden på dens tilstand blev ødelæggelse.

فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا
خُسْرًا ⑩

11. Allah har beredt en streng straf for dem. Frygt da Allah, I, der er begavet med forstand (og) som har troet. Allah har allerede sendt jer (Sin) formaning [3],

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي
الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ
ذِكْرًا ⑪

12. (Nemlig) et Sendebud, som forelæser jer Allahs klare tegn, for at han kan bringe dem, der tror og handler retfærdigt, ud af (alle slags) mørke og ind i lyset. Og den, der tror på Allah og handler retfærdigt, vil Han føre ind i haver, der gennemstrømmes af floder: der skal de forblive for evigt. Allah har visselig givet dem en skøn og god forsyning.

رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ⑫

13. Allah er det, Som har skabt de syv himle og af jorden det samme antal. Befalingen stiger ned blandt dem, for at I må vide, at Allah har magt over alle ting, og at Allah omfatter alle ting i (Sin) viden [4].

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ
الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ⑬

[3] Profeten kaldes her (abstrakt) en 'formaning', parallelt med at Jesus kalder den kommende profet (Muhammad) 'sandhedens ånd', eller at Jesus selv kaldes et 'ord' i betydningen: 'opfyldelsen af ordet, af profetien'.

[4] De syv jordkloder kan være de syv større planeter i vort solsystem, og de tilsvarende syv himle er da deres respektive sfærer. - Eller der er tale om 7 stadier i hhv. fysisk og åndelig vækst (se 23:1-18).

AL-TAHRÎM

(åbenbaret efter Hidjra)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ①

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertige navn.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ ۖ تَبْتَغِي
مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ②

2. O du Profet, hvorfor forbyder du (dig selv), hvad Allah har tilladt dig. Søger du dine hustruers yndest? Allah er Tilgivende, Barmhjertig [1].

قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ ۚ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ ۖ
وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ③

3. Allah har foreskrevet jer løskøbelse fra jeres (uovervejede) eder, og Allah er jeres Ven, og Han er den Alvidende, den Alvise [2].

وَإِذْ أَسَرَّ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا
نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهُ وَ
أَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ ۖ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ
أَنْبَأَكَ هَٰذَا ۖ قَالَ نَبَّأَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ④

4. Og da Profeten betroede en (sag) til en af sine hustruer, og hun så fortalte den (videre), og Allah gjorde ham bekendt med det, åbenbarede han en del af den og undlod (at nævne) en del. Og da han meddelte hende det, sagde hun: Hvem har berettet dig dette? Han svarede: Den Alvidende, som ved (alt), har meddelt mig det.

إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا ۖ وَإِنْ
تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَ

5. Hvis I to (hustruer) vender jer til Allah (i anger), (vil det være bedre for jer). Og jeres hjerter er allerede tilbøjelige dertil. Men hvis I støtter hinanden imod ham, så er Allah visselig hans Hjælper og Gabriel og de

---

[1] Kommentatorerne fortæller mange historier for at forklare begyndelsen af denne Sûra: 1) Nogle siger, at hans hustruer var vrede over, at han havde kønsligt samkvem med Maria, kopterinden. Men hun havde fuld ægteskabelig stilling som *umm-walad* (moder til en søn), idet hun var moder til Ibrâhîm. 2) Andre siger, at han havde drukket en honningdrik, der fik hans ånde til at lugte, men en så ubetydelig affære ville næppe være værd at nævne i åbenbaringen. Det er mere rimeligt at se en hentydning til Profetens midlertidige skilsmisse fra sine hustruer (33:29 ff.). Dette bekræftes af v.6.

[2] Om løskøbelse fra forfængelige (d.v.s. uovervejede) eder, se 5:90.

retfærdige blandt de troende, og yderligere er englene (hans) hjælpere.

صَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَالْمَلَٰٓئِكَةُ بَعْدَ ذَٰلِكَ ظَهِيرٌ ﴿٥﴾

6. Måske vil hans Herre, hvis han skiller sig fra jer, give ham andre hustruer, som er bedre end jer: som underkaster sig (Allah), troende, lydige, angrende, tilbedende (Allah), fastende - (både) enker (og) jomfruer.

عَسَىٰ رَبُّهُۥٓ إِن طَلَّقَكُنَّ أَن يُبْدِلَهُۥٓ أَزْوَٰجًا خَيْرًا
مِّنكُنَّ مُسْلِمَٰتٍ مُّؤْمِنَٰتٍ قَٰنِتَٰتٍ تَٰٓئِبَٰتٍ عَٰبِدَٰتٍ
سَٰٓئِحَٰتٍ ثَيِّبَٰتٍ وَأَبْكَارًا ﴿٦﴾

7. O I som tror, frels jer selv og jeres familier fra ilden, hvis brændsel er mennesker og sten. Over den er der engle, hårde (og) strenge, som ikke er ulydige mod Allah i det, Han påbyder dem, og som handler, som de har fået befaling om [3].

يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا۟ قُوٓا۟ أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا
وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَٰٓئِكَةٌ غِلَاظٌ
شِدَادٌ لَّا يَعْصُونَ اللَّهَ مَآ أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ
مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٧﴾

8. O I som er vantro, kom ikke med undskyldninger i dag. I bliver kun lønnet med det, I gjorde.

يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَا تَعْتَذِرُوا۟ الْيَوْمَ ۖ إِنَّمَا
تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ ع 19

9. O I som tror, vend jer til Allah med en oprigtig anger. Måske vil jeres Herre fjerne jeres synder fra jer og lade jer indgå i haver, hvorigennem floder strømmer - (på den) dag, da Allah ikke vil vanære Profeten og dem, der tror sammen med ham. Deres lys vil ile foran dem og på deres højre side. De vil sige: Fuldkom vort lys for os og tilgiv os, thi Du har magt over alle ting.

يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا۟ تُوبُوٓا۟ إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا
عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ
جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَٰرُ يَوْمَ لَا يُخْزِى
اللَّهُ النَّبِىَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَعَهُۥ ۖ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ
بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَٰنِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَآ أَتْمِمْ
لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَآ ۖ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٩﴾

10. O du Profet, kæmp mod de vantro og hyklerne og vær hård mod dem. Deres hjemsted er helvede, og et slemt endemål (er det) [4].

يَٰٓأَيُّهَا النَّبِىُّ جَٰهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَٰفِقِينَ وَاغْلُظْ
عَلَيْهِمْ ۚ وَمَأْوَىٰهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾

[3] Engle kan ikke være ulydige eller gøre oprør mod Gud. (Ang. Iblîs eller Satan, der ikke er en falden engel, men en djinn, se 18:51).

[4] *Djihâd* betyder ikke bare: regulær krig, men enhver anstrengelse for en god sag. Dette understreges af dette vers, for der var aldrig tale om at føre krig mod hyklerne.

ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوا امْرَاَتَ نُوْحٍ وَّ
امْرَاَتَ لُوْطٍ ؕ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا
صَالِحَيْنِ فَخَانَتٰهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللّٰهِ
شَيْـًٔا وَّقِيْلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدّٰخِلِيْنَ ﴿١١﴾

11. Allah nævner for de vantro som eksempel: Noahs hustru og Lots hustru. De var begge undergivet to af Vore retfærdige tjenere, men de var utro mod dem, så de (pågældende tjenere) ikke nyttede dem det mindste mod Allah, og der blev sagt til dem: Indgå begge i ilden sammen med dem, der (ellers) går ind (i den).

وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوا امْرَاَتَ فِرْعَوْنَ ۘ
اِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِيْ عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَ
نَجِّنِيْ مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهٖ وَنَجِّنِيْ مِنَ الْقَوْمِ
الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٢﴾

12. Og Allah nævner for de troende som eksempel: Faraos hustru, da hun sagde: Min Herre, byg mig et hus hos Dig i (paradis)haven og frels mig fra Farao og hans værk og frels mig fra det uretfærdige folk.

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرٰنَ الَّتِيْٓ اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا
فَنَفَخْنَا فِيْهِ مِنْ رُّوْحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمٰتِ رَبِّهَا
وَكُتُبِهٖ وَكَانَتْ مِنَ الْقٰنِتِيْنَ ﴿١٣﴾

13. Og (også som eksempel) Maria, 'Imrâns datter, som vogtede sin dyd - så Vi indblæste i ham [Jesus] af Vor åbenbaring - og hun bekræftede sin Herres ord og Hans bøger, og hun var en af de lydige [5].

[5] Maria er forbillede for de troende, og disse kan da ved at erhverve sig en retfærdig, moralsk og lydig sjæl nå fra Maria-stadiet til Jesus-stadiet, hvor Guds åbenbaring bliver dem til del. Mirzâ Ghulâm Ahmad, den Forjættede Messias, har også anvendt dette vers om sig selv. Ang. 'Imrân, 'Imrâns hustru og 'Imrâns datter (jvf. også udtrykket 'Arons søster'), se 3:34,36 og 19:29.

AL-MULK
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

[29. del]

2. Velsignet være Han, i Hvis hånd herredømmet er, og Han er Mægtig over alle ting.

تَبٰرَكَ الَّذِيْ بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيْرُ ﴿٢﴾

3. (Han), Som har skabt døden og livet for at prøve jer: hvem af jer, der handler bedst - og Han er den Almægtige, den Tilgivende.

الَّذِيْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ
اَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْغَفُوْرُ ﴿٣﴾

4. Som skabte syv himle i overensstemmelse med (hinanden): du vil ikke i den Nådiges skaberværk kunne se nogen mangel. Send derfor atter dit blik (ud over det) - finder du nogen fejl?

الَّذِيْ خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ طِبَاقًا مَا تَرٰى فِيْ
خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِنْ تَفٰوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ
تَرٰى مِنْ فُطُوْرٍ ﴿٤﴾

5. Send da dit blik atter og atter (ud over det): dit blik vil vende tilbage til dig, udmattet og svagsynet.

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ اِلَيْكَ الْبَصَرُ
خَاسِئًا وَّهُوَ حَسِيْرٌ ﴿٥﴾

6. Vi har sandelig udsmykket denne verdens himmel med lysgivere, og Vi har gjort dem til (midler til) fordrivelse af sataneme, og Vi har beredt dem den flammende ilds straf [1].

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيْحَ
وَجَعَلْنٰهَا رُجُوْمًا لِّلشَّيٰطِيْنِ وَاَعْتَدْنَا
لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيْرِ ﴿٦﴾

7. Og for dem, som ikke tror på deres Herre, er (der) helvedes straf - og et slemt rejsemål (er dette helvede).

وَلِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ
الْمَصِيْرُ ﴿٧﴾

---

[1] *radjm*, plur. *rudjûm* (midler til fordrivelse) kan også betyde: 'gætteri'. Der kunne altså oversættes: 'Vi har gjort dem til (mål for) modstandernes (satanernes) gætterier'. Der er så tale om de hedenske *kuhana* (plur. af *kâhin*) og deres astrologiske forudsigelser.

8. Når de bliver kastet deri, vil de høre det brøle, når det koger op:

إِذَآ أُلْقُوا۟ فِيهَا سَمِعُوا۟ لَهَا شَهِيقًا وَّهِىَ تَفُورُ ﴿٨﴾

9. Det brister næsten af raseri. Hver gang en skare (af syndere) kastes deri, spørger dets vogtere dem: Kom der da ikke en advarer til jer?

تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ ٱلْغَيْظِ ۖ كُلَّمَآ أُلْقِىَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَآ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿٩﴾

10. De vil sige: Jo, sandelig kom der en advarer til os, men vi kaldte (ham) løgner, og vi sagde: Allah har ikke åbenbaret nogetsomhelst. I er kun i stor vildfarelse.

قَالُوا۟ بَلَىٰ قَدْ جَآءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ ٱللَّهُ مِن شَىْءٍ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا فِى ضَلَٰلٍ كَبِيرٍ ﴿١٠﴾

11. Og de vil sige: Havde vi dog blot hørt (efter) eller brugt vores forstand, så ville vi ikke have været blandt den flammende ilds beboere.

وَقَالُوا۟ لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِىٓ أَصْحَٰبِ ٱلسَّعِيرِ ﴿١١﴾

12. Således vil de vedkende sig deres brøde. Dog fjernt (fra Gud) er (nu) den flammende ilds beboere.

فَٱعْتَرَفُوا۟ بِذَنۢبِهِمْ فَسُحْقًا لِّأَصْحَٰبِ ٱلسَّعِيرِ ﴿١٢﴾

13. Sandelig, de som frygtede deres Herre i det usete - for dem (vil der være) tilgivelse og en stor belønning.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِٱلْغَيْبِ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٣﴾

14. Hvadenten I skjuler jeres ord eller åbenbarer det - Han ved visselig, hvad der er i hjerterne.

وَأَسِرُّوا۟ قَوْلَكُمْ أَوِ ٱجْهَرُوا۟ بِهِۦٓ ۖ إِنَّهُۥ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿١٤﴾

15. Mon ikke Den, der har skabt (alt), skulle vide (besked om alt)? Han er den, der ser de mindste ting, den Alvidende.

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ ٱللَّطِيفُ ٱلْخَبِيرُ ﴿١٥﴾

16. Han er den, der gjorde jorden tjenlig for jer: gå derfor omkring i dens dale og spis af Hans underhold. Og til Ham (skal jeres) opstandelse (være).

هُوَ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَرْضَ ذَلُولًا فَٱمْشُوا۟ فِى مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا۟ مِن رِّزْقِهِۦ ۖ وَإِلَيْهِ ٱلنُّشُورُ ﴿١٦﴾

17. Føler I jer sikre mod Ham, som er i himlen, at Han ikke lader jorden styrte sammen med jer, og se, den begynder at bæve.

ءَأَمِنتُم مَّن فِى ٱلسَّمَآءِ أَن يَخْسِفَ بِكُمُ ٱلْأَرْضَ فَإِذَا هِىَ تَمُورُ ﴿١٧﴾

18. Eller føler I jer sikre mod Ham, som er i himlen, at Han ikke sender en hvirvelvind over jer? Så vil I vide, hvorledes Min advarsel (var).

أَمْ أَمِنتُم مَّن فِي السَّمَاءِ أَن يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا
فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ﴿١٧﴾

19. Visselig, de der var før dem kaldte (også Mine sendebud) for løgnere. Hvordan var (da følgen af deres) fornægtelse af Mig?

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٨﴾

20. Har de ikke set fuglene over dem, der breder deres vinger ud og trækker (dem) til sig? Ingen anden end den Barmhjertige holder dem tilbage. Sandelig, Han ser alle ting [2].

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَّاتٍ وَيَقْبِضْنَ
مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَٰنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾

21. Eller hvem kan gøre det ud for en hær for jer, som kan bistå jer mod den Nådige? Sandelig, de vantro er (ofre for) selvbedrag [3].

أَمَّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ جُندٌ لَّكُمْ يَنصُرُكُم مِّن
دُونِ الرَّحْمَٰنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿٢٠﴾

22. Hvem er det, som kan forsørge jer, hvis Han holder Sit underhold tilbage? Nej, de fremturer i fjendskab og modvilje.

أَمَّنْ هَٰذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ
بَل لَّجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾

23. Mon den, der vandrer krumbøjet med ansigtet mod jorden, er mere retledet end den, der vandrer oprejst på den rette vej?

أَفَمَن يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّن يَمْشِي
سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾

24. Sig: Han er Den, der har frembragt jer og givet jer hørelse og syn og forstand, men I er kun lidet taknemmelige.

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾

25. Sig: Han er Den, der har spredt jer ud over jorden, og til Ham skal I samles sammen.

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾

---

[2] Se 16:80 og 105:4-5. Fugle omtales ofte som et ledsagefænomen til en sejrrig hær, smlgn. flg. vers. Af dette slutter vi, at der her er tale om, at straffen midlertidig holdes tilbage af Gud, men at den vil komme i form af nederlag i krig.

[3] Eller: 'ved siden af den Nådige' eller: 'undtagen den Nådige'.

26. Og de siger: Hvornår vil denne forjættelse (gå i opfyldelse), hvis I er sandfærdige?

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٢٥﴾

27. Sig: Kendskabet (dertil) er alene Allahs, og jeg er blot en utvetydig advarer.

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِندَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾

28. Men når de ser den nær, vil de vantros ansigter være fordrejede (af frygt), og det vil blive sagt: Dette er, hvad I plejede at bede om.

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيٓـَٔتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَقِيلَ هَٰذَا الَّذِى كُنتُم بِهِۦ تَدَّعُونَ ﴿٢٧﴾

29. Sig: Hvad mener I? Om Allah tilintetgør mig og dem, der er med mig, eller Han viser os barmhjertighed, hvem skal da beskytte de vantro mod en smertelig straf?

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِىَ اللَّهُ وَمَن مَّعِىَ أَوْ
رَحِمَنَا فَمَن يُجِيرُ الْكَٰفِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٨﴾

30. Sig: Han er den Nådige, vi tror på Ham, og vi har sat vor lid til Ham, og I vil snart erfare, hvem der er i åbenbar vildfarelse.

قُلْ هُوَ الرَّحْمَٰنُ ءَامَنَّا بِهِۦ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ
مَنْ هُوَ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٢٩﴾

31. Sig: Hvad mener I? - Hvis jeres vand skulle synke (i jorden), hvem skulle så bringe jer strømmende vand [4]?

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَآؤُكُمْ غَوْرًا فَمَن
يَأْتِيكُم بِمَآءٍ مَّعِينٍ ﴿٣٠﴾

[4] En profeti om tørken, der skulle hjemsøge Makka. Se 12:49-50.

AL-QALAM
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ①

2. (Vi kalder til vidne) blækhuset og pennen og hvad de skriver:

نٓ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ②

3. (At) du ikke - ved din Herres nåde - er gal.

مَآ أَنتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ③

4. Og for dig er en uendelig løn visselig (bestemt),

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ④

5. Og dit (liv og din lære) er bygget på høje moralske egenskaber.

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ⑤

6. Og du vil snart se, og de vil (også) se,

فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ ⑥

7. Hvem af jer, der er den (af vanvid) hjemsøgte [1].

بِأَييِّكُمُ الْمَفْتُونُ ⑦

8. Sandelig, din Herre ved bedst, hvem der er faret vild fra Hans vej - og Han ved bedst, hvem der er retledet.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِۦ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ⑧

9. Ret dig derfor ikke efter fornægterne(s ønsker):

فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ⑨

10. De ønsker, at du skulle komme dem imøde, så ville de (også) komme (dig) imøde.

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ⑩

11. Og ret dig ikke efter nogen skændig sværger,

وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ⑪

[1] Vv. 2-7 gendriver anklagen mod den Hellige Profet, at han skulle være gal. Versenes mening er, at med hvilke af videnskabens og lærdommens midler han end prøves, vil resultatet blive, at både han og hans lære ikke alene er hævet over mistanke, men er i harmoni med den højeste moralske fuldkommenhed og vil blive fulgt af aldrig endende belønning, og at mennesker ved at følge dem kan vinde Guds nåde og barmhjertighed.

12. Ophidser, der går omkring med sladder,

هَمَّازٍ مَّشَّآءٍۭ بِنَمِيمٍ ﴿١٢﴾

13. En, der hindrer det gode, overtræder, synder,

مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٣﴾

14. Uopdragen, dertil troløs,

عُتُلٍّۭ بَعْدَ ذَٰلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٤﴾

15. (Blot) fordi han har rigdom og børn.

أَن كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٥﴾

16. Når Vore tegn forelæses ham, siger han: Fabler af de gamle.

إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَٰتُنَا قَالَ أَسَٰطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦﴾

17. Vi vil brændemærke ham på kæften [2].

سَنَسِمُهُۥ عَلَى الْخُرْطُومِ ﴿١٧﴾

18. Sandelig, Vi prøver dem, ligesom Vi prøvede ejerne af haven, da de svor: Vi vil visselig afhøste den i morgen,

إِنَّا بَلَوْنَٰهُمْ كَمَا بَلَوْنَآ أَصْحَٰبَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا۟ لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٨﴾

19. Og de gjorde ikke nogen undtagelse, (idet de ikke sagde: Om Allah vil).

وَلَا يَسْتَثْنُونَ ﴿١٩﴾

20. Da kom en hjemsøgelse fra deres Herre over dem, medens de sov,

فَطَافَ عَلَيْهَا طَآئِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَآئِمُونَ ﴿٢٠﴾

21. Og om morgenen var den som afhøstet -

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢١﴾

22. Da kaldte de til hinanden om morgenen:

فَتَنَادَوْا۟ مُصْبِحِينَ ﴿٢٢﴾

23. Gå tidligt ud på jeres ager, hvis I vil høste.

أَنِ اغْدُوا۟ عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِن كُنتُمْ صَٰرِمِينَ ﴿٢٣﴾

24. Og de begav sig på vej, og de hviskede til hinanden:

فَانطَلَقُوا۟ وَهُمْ يَتَخَٰفَتُونَ ﴿٢٤﴾

25. De fattige skal ikke betræde den i dag mod jer(es vilje).

أَن لَّا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُم مِّسْكِينٌ ﴿٢٥﴾

26. Og de gik tidligt ud, besluttede på at være nærige.

وَغَدَوْا۟ عَلَىٰ حَرْدٍ قَٰدِرِينَ ﴿٢٦﴾

---

[2] *Khurtûm:* 'kæft, næse'. Profetien siges at være gået i opfyldelse på Walîd ibn Mughîra i slaget ved Badr. Han fik et sår på næsen. Det kunne ses, så længe han levede.

27. Men da de så den, sagde de: Sandelig, vi er faret vild,

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوٓا إِنَّا لَضَآلُّونَ ﴿٢٧﴾

28. Nej, vi er blevet bestjålne.

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٨﴾

29. Den retfærdigste blandt dem sagde: Sagde jeg ikke til jer: Hvorfor lovpriser I ikke (Gud)?

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُل لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٩﴾

30. (Nu) sagde de: Lovpriset være vor Herre, sandelig, vi har været uretfærdige.

قَالُوا سُبْحَـٰنَ رَبِّنَآ إِنَّا كُنَّا ظَـٰلِمِينَ ﴿٣٠﴾

31. Da vendte nogle af dem sig mod de andre, idet de bebrejdede hinanden.

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَـٰوَمُونَ ﴿٣١﴾

32. De sagde: Ve os, vi har i sandhed overtrådt (grænserne).

قَالُوا يَـٰوَيْلَنَآ إِنَّا كُنَّا طَـٰغِينَ ﴿٣٢﴾

33. Måske vil vor Herre give os en bedre have end denne. Vi beder visselig hengivent til vor Herre [3].

عَسَىٰ رَبُّنَآ أَن يُبْدِلَنَا خَيْرًا مِّنْهَآ إِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا رَٰغِبُونَ ﴿٣٣﴾

34. Sådan (vil) straffen (komme), og straffen i det hinsides er hårdere, hvis de blot forstod.

كَذَٰلِكَ ٱلْعَذَابُ ۖ وَلَعَذَابُ ٱلْـَٔاخِرَةِ أَكْبَرُ ۚ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ ع ٣٣ ٢

35. Sandelig, for de retfærdige er der hos deres Herre salighedens haver.

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّـٰتِ ٱلنَّعِيمِ ﴿٣٥﴾

36. Mon Vi skulle stille dem, der underkaster sig (Gud), lige med synderne?

أَفَنَجْعَلُ ٱلْمُسْلِمِينَ كَٱلْمُجْرِمِينَ ﴿٣٦﴾

37. Hvad fejler jer? Hvorledes dømmer I ?

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٧﴾

38. Har I en bog, hvori I læser,

أَمْ لَكُمْ كِتَـٰبٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٨﴾

39. At I visselig skal have, hvad I begærer?

إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٩﴾

[3] Vv. 18-33 indeholder i form af en lignelse en mægtig profeti mod Profetens modstandere i Makka, der advares om, at alle deres planer og anstrengelser vil være forgæves, og at de pludselig vil se sig berøvet deres frugter, som det også skete ved Makkas fald. Men det siges, at de, der på det tidspunkt vender sig til Gud med sand anger, vil blive belønnet med mange gange mere end det, de da vil have mistet. Smlgn. 18:33-45.

40. Eller har I en pagt med Os, der gælder til opstandelsens dag, at I visselig skal have, hvad I siger?

أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَالِغَةٌ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۙ إِنَّ
لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾

41. Spørg dem, om de vil stå inde for det?

سَلْهُمْ أَيُّهُم بِذَٰلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾

42. Eller har de guder? Så skal de tilkalde deres guder, hvis de da taler sandt.

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِن كَانُوا
صَادِقِينَ ﴿٤١﴾

43. Den dag, da ulykken kommer, og de bliver opfordret til at kaste sig ned (i tilbedelse), skal de ikke kunne gøre det [4].

يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا
يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾

44. Deres blikke skal være nedslagne, skændsel skal dække dem, thi de blev visselig opfordret til at kaste sig ned (i tilbedelse), da de var i stand dertil, (men de adlød ikke).

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ
وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ
وَهُمْ سَالِمُونَ ﴿٤٣﴾

45. Lad Mig da alene med dem, der forkastede dette ord. Vi skal føre dem (i ødelæggelsen) skridt for skridt, uden at de ved hvorfra (ødelæggelsen kommer).

فَذَرْنِي وَمَن يُكَذِّبُ بِهَٰذَا الْحَدِيثِ
سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾

46. Jeg giver dem en frist, thi Min plan er sikker.

وَأُمْلِي لَهُمْ ۚ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٤٥﴾

47. Forlanger du løn af dem, så de føler sig tynget til jorden af gæld?

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُم مِّن مَّغْرَمٍ
مُّثْقَلُونَ ﴿٤٦﴾

48. Eller har de magt over fremtiden, så de kan skrive den ned (som Vi gør)?

أَمْ عِندَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤٧﴾

49. Vent da tålmodigt på din Herres dom, og vær ikke som Manden med fisken [Jonas], da han anråbte (sin Herre), fuld af sorg [5].

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُن كَصَاحِبِ الْحُوتِ
إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾

---

[4] *juksjafu 'an sâq* (da ulykken kommer) betyder egt: 'hvis et ben blottes', og hentyder måske til flugt.

[5] Jonas havde bedt om sit folks ødelæggelse. I dette vers siges der til Profeten, at han ikke skal handle som Jonas, men bære alt med tålmod og vente på Guds afgørelse.

50. Havde ikke nåde fra hans Herre nået ham, ville han visselig være blevet kastet ind på en øde strand, og han ville være blevet smædet.

لَوْلَآ أَن تَدَٰرَكَهُۥ نِعْمَةٌ مِّن رَّبِّهِۦ لَنُبِذَ بِٱلْعَرَآءِ
وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٥٠﴾

51. Men hans Herre udvalgte ham og gjorde ham til en af de retfærdige.

فَٱجْتَبَٰهُ رَبُّهُۥ فَجَعَلَهُۥ مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿٥١﴾

52. Og de vantro ville gerne bringe dig til fald med deres (vrede) blikke, efter at de havde hørt formaningen, og de siger: Han er visselig gal.

وَإِن يَكَادُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَٰرِهِمْ
لَمَّا سَمِعُوا۟ ٱلذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُۥ لَمَجْنُونٌ ﴿٥٢﴾

53. Nej, denne (Qur'ân) er kun (en kilde) til ære og en formaning for alle verdener.

وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَٰلَمِينَ ﴿٥٣﴾

AL-HÂQQAH
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ١

2. Den visse -

الْحَاقَّةُ ٢

3. Hvad er den visse?

مَا الْحَاقَّةُ ٣

4. Og hvad skal lære dig, hvad den visse er?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ٤

5. Thamûd og 'Âd kaldte (også) ulykken for en løgn -

كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ٥

6. Hvad Thamûd da angår - så blev de ødelagt af et frygteligt brøl.

فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ٦

7. Og hvad 'Âd angår - så blev de ødelagt af en voldsomt hærgende vind,

وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ٧

8. Som Han tvang (til at blæse) mod dem (i) syv nætter og otte dage i træk, så du ville have set dets folk kastet omkuld, som om de havde været gamle faldne palmestammer.

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ
حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَىٰ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ
نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ٨

9. Mon du ser (nogen) rest af dem (i dag)?

فَهَلْ تَرَىٰ لَهُم مِّن بَاقِيَةٍ ٩

10. Og Farao og de før ham og de sammenstyrtede (byer: Sodoma og Gomorra) begik (en stor) synd,

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَن قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ
بِالْخَاطِئَةِ ١٠

11. Og de var ulydige mod deres Herres sendebud - derfor greb Han dem med et knugende greb.

فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً
رَّابِيَةً ١١

12. Sandelig, da vandene svulmede, bar Vi jer (Noah og dem, der troede med dig) i arken.

إِنَّا لَمَّا طَغَى الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ١٢

13. Så Vi kunne gøre den [arken] til en påmindelse for jer (nu) og for

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ

at bevarende øren kunne bevare (beretningen om) den [1].

وَاعِيَةٌ ١٢

14. Og når der stødes i luren med et eneste stød,

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ١٣

15. Og jorden og bjergene hæves op og knuses med et eneste slag:

وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً
وَاحِدَةً ١٤

16. På den dag vil begivenheden indtræffe.

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ١٥

17. Og himlen vil blive spaltet, så den på den dag bliver som et gøglebillede.

وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ١٦

18. Og englene vil stå på dens sider, og otte (engle) vil på den dag bære din Herres trone over sig [2].

وَالْمَلَكُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا ۚ وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ
يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ ١٧

19. På den dag vil I blive stillet (for Guds trone) - ingen af jeres hemmeligheder vil være skjult.

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ١٨

20. Hvad da den angår, som får sin bog i højre hånd, han vil sige: Kom, læs min (regnskabs-)bog,

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَاؤُمُ اقْرَءُوا
كِتَابِيَهْ ١٩

21. Jeg vidste visselig, at jeg skulle møde mit regnskab.

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَهْ ٢٠

22. Så vil han være i et velbehageligt liv,

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ٢١

23. I en ophøjet have,

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ٢٢

24. Dens frugter vil være nær (ved ham).

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ٢٣

[1] De 'bevarende øren' henviser til, at mange folkeslag har bevaret beretningen om den store vandflod.

[2] Der er fire grundlæggende guddommelige attributter, se noterne til Sûra 1. I det kommende liv, hvor alt vil være fuldkomment, vil der ske en ny manifestation af disse fire attributter, derfor tales der her om otte. At de omtales som otte engle, der bærer Guds trone, vil blot sige, at disse attributter er grundlæggende, og af dem kan alle de øvrige guddommelige egenskaber udledes.

25. (Der vil blive sagt til dem:) Spis og drik med velbehag for hvad I gjorde i forgangne dage.

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيٓـًٔا بِمَآ أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ﴿٢٤﴾

26. Og hvad den angår, som får sin bog i venstre hånd, han vil sige: Gid jeg dog ikke havde fået min (regnskabs-)bog,

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ بِشِمَالِهِۦ فَيَقُولُ يَٰلَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَٰبِيَهْ ﴿٢٥﴾

27. Og aldrig havde erfaret, hvad mit regnskab er.

وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ ﴿٢٦﴾

28. Gid (døden) havde gjort ende (på mig).

يَٰلَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ﴿٢٧﴾

29. Min rigdom har ikke nyttet mig.

مَآ أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَهْ ﴿٢٨﴾

30. Min magt er veget fra mig.

هَلَكَ عَنِّي سُلْطَٰنِيَهْ ﴿٢٩﴾

31. (Der vil blive sagt til englene): Grib ham og lænk ham,

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ﴿٣٠﴾

32. Og kast ham så i helvede,

ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ ﴿٣١﴾

33. (Bind ham) så i en lænke, hvis længde er halvfjerds alen, og lad ham gå (i den) [3].

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ﴿٣٢﴾

34. Thi han han troede ikke på den Almægtige Allah,

إِنَّهُۥ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿٣٣﴾

35. Og han opfordrede ikke til bespisning af de fattige,

وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣٤﴾

36. Derfor har han heller ingen ven i dag.

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَٰهُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾

37. Og ingen føde - undtagen stinkende væske,

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ﴿٣٦﴾

38. Som kun synderne spiser.

لَا يَأْكُلُهُۥٓ إِلَّا الْخَٰطِـُٔونَ ﴿٣٧﴾

39. Nej, jeg sværger ved hvad I ser [4],

فَلَآ أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾

---

[3] Det kommende liv er en manifestation af de åndelige realiteter i dette. Menneskets alder er i det store hele halvfjerds. Her har 70 års ondskab og oprør mod Gud manifesteret sig som en lænke på 70 alen. Dog kan 70 også blot betegne et stort tal. *Dhirâ'* er her oversat ved 'alen'. Men som Hasan har sagt: 'Allah ved bedst, hvilket mål det er' (Tafsîr al-Khâzin).

[4] 'Hvad I ser' er Islâms svage begyndelse.

40. Og hvad I ikke ser [5]:

وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿٤٠﴾

41. Sandelig, denne (Qur'ân) er et ædelt Sendebuds ord,

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤١﴾

42. Og det er ikke nogen digters ord. Ringe er det, I tror.

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ ﴿٤٢﴾

43. Og det er ikke en spåmands tale. Ringe er det, I tænker.

وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

44. (Men det er) en åbenbaring fra verdenernes Herre.

تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعٰلَمِينَ ﴿٤٤﴾

45. Og hvis han [Muhammad] havde digtet Os nogle udsagn på,

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ ﴿٤٥﴾

46. Ville Vi visselig have grebet ham i højre hånd,

لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٦﴾

47. Og så have skåret hans hjertepulsåre over.

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٧﴾

48. Og der var ikke én af jer, som kunne have holdt (Vor straf) borte fra ham.

فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حٰجِزِينَ ﴿٤٨﴾

49. Men denne (Qur'ân) er sandelig en formaning (og kilde til ære) for de retfærdige.

وَإِنَّهُ لَتَذْكِرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾

50. Og Vi ved visselig, at der er fornægtere blandt jer,

وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ﴿٥٠﴾

51. Og at den er (en kilde til) sorg for de vantro.

وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكٰفِرِينَ ﴿٥١﴾

52. Men den er sandelig den visse sandhed:

وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥٢﴾

53. Lovpris derfor din Herres navn, den Almægtige [6].

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٣﴾ ع ١٥ ٦

[5] 'Hvad I ikke ser' er Islâms strålende fremtid.

[6] Eller: 'lovpris din Herres mægtige navn' *(al-ism al-'azîm)*.

AL-MA'ÂRIDJ
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

2. En spørgende spørger om straffen, der vil indtræffe -

سَأَلَ سَآئِلُۢ بِعَذَابٖ وَاقِعٖ ٢

3. Ingen kan holde den borte fra de vantro -

لِّلۡكَٰفِرِينَ لَيۡسَ لَهُۥ دَافِعٞ ٣

4. Fra Allah. Herren over (de store) opstigninger.

مِّنَ ٱللَّهِ ذِي ٱلۡمَعَارِجِ ٤

5. Englene og ånden stiger op til Ham på en dag, hvis mål er halvtreds tusind år [1].

تَعۡرُجُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ وَٱلرُّوحُ إِلَيۡهِ فِي يَوۡمٖ كَانَ
مِقۡدَارُهُۥ خَمۡسِينَ أَلۡفَ سَنَةٖ ٥

6. Vær derfor tålmodig med en passende tålmodighed:

فَٱصۡبِرۡ صَبۡرٗا جَمِيلًا ٦

7. De ser den visselig langt borte,

إِنَّهُمۡ يَرَوۡنَهُۥ بَعِيدٗا ٧

8. Men Vi ser den nær,

وَنَرَىٰهُ قَرِيبٗا ٨

9. Den dag, da himlen vil være som smeltet kobber,

يَوۡمَ تَكُونُ ٱلسَّمَآءُ كَٱلۡمُهۡلِ ٩

10. Og bjergene vil være som uld,

وَتَكُونُ ٱلۡجِبَالُ كَٱلۡعِهۡنِ ١٠

11. Og (på hvilken) en ven ikke vil spørge efter en ven.

وَلَا يَسۡـَٔلُ حَمِيمٌ حَمِيمٗا ١١

12. De vil se hinanden(s tilstand). Synderen ville ønske, han kunne løskøbe sig fra denne dags straf med sine børn

يُبَصَّرُونَهُمۡۚ يَوَدُّ ٱلۡمُجۡرِمُ لَوۡ يَفۡتَدِي مِنۡ عَذَابِ
يَوۡمِئِذِۭ بِبَنِيهِ ١٢

13. Og sin hustru og sine brødre

وَصَٰحِبَتِهِۦ وَأَخِيهِ ١٣

14. Og sin slægt, som gav ham husly,

وَفَصِيلَتِهِ ٱلَّتِي تُـٔۡوِيهِ ١٤

[1] Man har ment, at de 50.000 år er den guddommelige åbenbarings historie.

15. Og alle der er på jorden, hvis blot han kunne redde sig (på den måde).

وَمَن فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنجِيهِ ﴿١٥﴾

16. Nej visselig. Det er en flamme af ild,

كَلَّا ۖ إِنَّهَا لَظَىٰ ﴿١٦﴾

17. Som drager huden fuldstændig af [2],

نَزَّاعَةً لِّلشَّوَىٰ ﴿١٧﴾

18. Den vil (også) kalde den, der drejer ryggen til og vender sig bort,

تَدْعُو مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٨﴾

19. Som hober (rigdomme) sammen og er gerrig.

وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ ﴿١٩﴾

20. Sandelig, mennesket er skabt af utålmodighed,

إِنَّ الْإِنسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ﴿٢٠﴾

21. Når ondt rører det, er det ængsteligt,

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢١﴾

22. Og når godt kommer til det, er det gerrigt -

وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢٢﴾

23. Undtagen de, som beder -

إِلَّا الْمُصَلِّينَ ﴿٢٣﴾

24. De, som er vedholdende i deres bøn,

الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٢٤﴾

25. Og i hvis rigdomme der er en bestemt andel

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ﴿٢٥﴾

26. For den bedende og den, der ikke (tigger),

لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٦﴾

27. Og som erklærer dommens dag for sandhed,

وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٢٧﴾

28. Og som skælver for deres Herres straf.

وَالَّذِينَ هُم مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِم مُّشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾

29. Sandelig, ingen er sikker mod deres Herres straf. -

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ﴿٢٩﴾

30. Og de, som lever i kyskhed -

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٣٠﴾

[2] Der synes at være en hentydning til atomkrigen. Jvf. også v.4, der synes at hentyde til rumfart.

31. Undtagen med deres ægtefæller eller dem, deres højrehænder ejer, thi overfor dem er de uden dadel -

إِلَّا عَلَىٰٓ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ
غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٣١﴾

32. Men de, der går ud over dette - disse er overtræderne,

فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَآءَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰٓئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٣٢﴾

33. Og de, som vogter over det, der er betroet dem, og over deres pagt,

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَٰنَٰتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَٰعُونَ ﴿٣٣﴾

34. Og de, som er oprigtige i deres vidnesbyrd,

وَالَّذِينَ هُم بِشَهَٰدَٰتِهِمْ قَآئِمُونَ ﴿٣٤﴾

35. Og de, som punktligt overholder deres bønner -

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٣٥﴾

36. Disse er det, som vil være i (paradisets) haver, højtærede.

أُولَٰٓئِكَ فِى جَنَّٰتٍ مُّكْرَمُونَ ﴿٣٦﴾

37. Hvad fejler de, som ikke tror - at de kommer løbende til dig

فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ ﴿٣٧﴾

38. Fra højre og fra venstre - i grupper?

عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٨﴾

39. Håber hver eneste af dem at betræde (paradisets) salige have?

أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَن يُدْخَلَ
جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٩﴾

40. Nej visselig, Vi skabte dem sandelig af det, de ved.

كَلَّآ إِنَّا خَلَقْنَٰهُم مِّمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

41. Men nej, jeg sværger ved østens og vestens Herre, at Vi er visselig i stand til [3]

فَلَآ أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَٰرِقِ وَالْمَغَٰرِبِ
إِنَّا لَقَٰدِرُونَ ﴿٤١﴾

42. At bringe i deres sted (folk, der er) bedre end dem, og Vi kan ikke hindres (deri).

عَلَىٰٓ أَن نُّبَدِّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَمَا نَحْنُ
بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤٢﴾

43. Lad dem da vrøvle og more sig, indtil de møder deres dag, som er blevet lovet dem.

فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَٰقُوا يَوْمَهُمُ
الَّذِى يُوعَدُونَ ﴿٤٣﴾

[3] Både 'østen' og 'vesten' står på arabisk i flertal. 'Østen' kan også være 'solens opgangssted' og 'vesten' på samme måde 'solens nedgangssted' (jvf. orient og occident).

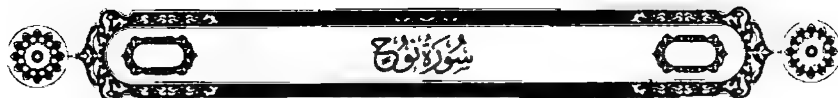
44. Den dag, da de skal komme frem af gravene i hast, som om de ilede mod et mål

يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ
نُصُبٍ يُوفِضُونَ ﴿٤٣﴾

45. Med nedslagne øjne. Skændsel skal dække dem. Dette er dagen, som er blevet lovet dem [4].

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۚ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ
الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

[4] Hvad dette liv angår, så blev dette løfte opfyldt på den mest slående måde den dag, Makka faldt.

NÛH

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ (١)

2. Vi sendte visselig Noah til hans folk (og sagde): Advar dit folk, før en smertelig straf kommer over dem.

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنذِرْ قَوْمَكَ مِن
قَبْلِ أَن يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (٢)

3. Han sagde: O mit folk, jeg er jer en utvetydig advarer.

قَالَ يَٰقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ (٣)

4. At I skal tjene Allah (alene) og frygte Ham og adlyde mig.

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُونِ (٤)

5. Han vil tilgive jer jeres synder og give jer frist til en bestemt tid. Sandelig, når Allahs tid kommer, vil der ikke blive givet (yderligere) frist - hvis I blot vidste det.

يَغْفِرْ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنتُمْ
تَعْلَمُونَ (٥)

6. Han sagde: Min Herre, jeg har kaldt mit folk ved nat og ved dag,

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا (٦)

7. Og min kalden har kun forøget deres afvisning.

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَاءِي إِلَّا فِرَارًا (٧)

8. Og se, hver gang jeg kaldte dem, at Du måtte tilgive dem, stak de deres fingre i ørerne og hyllede sig i deres klæder og fremturede i deres store hovmodighed.

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ
فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصَرُّوا وَاسْتَكْبَرُوا
اسْتِكْبَارًا (٨)

9. Så kaldte jeg dem åbenlyst,

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا (٩)

10. Og prædikede for dem offentligt og (formanede dem) privat,

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا (١٠)

11. Og jeg sagde: Bed om jeres Herres tilgivelse. Han er sandelig den Alttilgivende.

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا (١١)

12. Han vil sende regn ned over jer i strømme,

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُم مِّدْرَارًا (١٢)

13. Og lade jer tiltage i rigdomme og børn og skænke jer haver og skænke jer floder.

وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَّبَنِيْنَ وَيَجْعَلْ لَّكُمْ
جَنّٰتٍ وَّيَجْعَلْ لَّكُمْ اَنْهٰرًا ﴿١٣﴾

14. Hvad fejler jer: venter I ikke visdom hos Allah?

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُوْنَ لِلّٰهِ وَقَارًا ﴿١٤﴾

15. Og Han har dog skabt jer i (forskellige) tilstande og tider [1]?

وَقَدْ خَلَقَكُمْ اَطْوَارًا ﴿١٥﴾

16. Mon I ikke har set, at Han har skabt de syv himle i overensstemmelse (med hinanden)?

اَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللّٰهُ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ
طِبَاقًا ﴿١٦﴾

17. Og har sat månen dér som lys og gjort solen til en lampe?

وَّجَعَلَ الْقَمَرَ فِيْهِنَّ نُوْرًا وَّجَعَلَ
الشَّمْسَ سِرَاجًا ﴿١٧﴾

18. Og Allah har ladet jer vokse op af jorden med en (forunderlig) vækst,

وَاللّٰهُ اَنْۢبَتَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٨﴾

19. Og derpå lader Han jer vende tilbage til den og frembringer jer igen ved en (ny) frembringelse,

ثُمَّ يُعِيْدُكُمْ فِيْهَا وَيُخْرِجُكُمْ اِخْرَاجًا ﴿١٩﴾

20. Og Allah har skabt jorden for jer (som) et tæppe,

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ بِسَاطًا ﴿٢٠﴾

21. At I kan søge dens banede veje.

لِتَسْلُكُوْا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢١﴾

22. Noah sagde: Min Herre, de har ikke adlydt mig, men har fulgt én, hvis rigdom og afkom kun har forøget hans tab,

قَالَ نُوْحٌ رَّبِّ اِنَّهُمْ عَصَوْنِيْ وَاتَّبَعُوْا مَنْ لَّمْ
يَزِدْهُ مَالُهٗ وَوَلَدُهٗۤ اِلَّا خَسَارًا ﴿٢٢﴾

23. Og de har udkastet en mægtig plan,

وَمَكَرُوْا مَكْرًا كُبَّارًا ﴿٢٣﴾

24. Og de siger (til hinanden): I skal visselig ikke forlade jeres guder, og I skal visselig ikke forlade hverken Wadd eller Suwâ' eller Jaghûth og Ja'ûq og Nasr [2].

وَقَالُوْا لَا تَذَرُنَّ اٰلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَّلَا
سُوَاعًا ۙ وَّلَا يَغُوْثَ وَيَعُوْقَ وَنَسْرًا ﴿٢٤﴾

[1] Menneskets skabelse finder sted i flere langvarige perioder og gennem mange stadier.

[2] Alle navne på hedenske afguder.

25. Og de har ledet mange vild. Lad derfor kun de uretfærdige tiltage i vildfarelse.

وَقَدْ أَضَلُّوا۟ كَثِيرًا ۖ وَلَا تَزِدِ ٱلظَّـٰلِمِينَ إِلَّا
ضَلَـٰلًا ﴿٢٥﴾

26. For deres synders skyld blev de druknet og ført ind i ilden, så de vil ikke finde sig nogen hjælper - undtagen Allah.

مِّمَّا خَطِيٓـَٔـٰتِهِمْ أُغْرِقُوا۟ فَأُدْخِلُوا۟ نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا۟
لَهُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ أَنصَارًا ﴿٢٦﴾

27. Og Noah sagde: Min Herre, efterlad ikke i landet en eneste af de vantro [3].

وَقَالَ نُوحٌ رَّبِّ لَا تَذَرْ عَلَى ٱلْأَرْضِ مِنَ ٱلْكَـٰفِرِينَ
دَيَّارًا ﴿٢٧﴾

28. Thi hvis Du efterlader (nogen af) dem, vil de (kun) lede Dine tjenere vild og kun avle syndere og vantro.

إِنَّكَ إِن تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا۟ عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوٓا۟ إِلَّا
فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٨﴾

29. Min Herre, beskyt mig og mine forældre og den, der træder ind i mit hus som troende, og de troende mænd og de troende kvinder - og lad kun de uretfærdige tiltage i ødelæggelse (af sig selv).

رَّبِّ ٱغْفِرْ لِى وَلِوَٰلِدَىَّ وَلِمَن دَخَلَ بَيْتِىَ
مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَـٰتِ وَلَا تَزِدِ
ٱلظَّـٰلِمِينَ إِلَّا تَبَارًۢا ﴿٢٩﴾

[3] Noah bad ikke om de vantros udryddelse, men om at de måtte tro og leve videre som troende.

AL-DJINN

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Sig: Det er blevet åbenbaret mig, at en skare af Djinner lyttede og sagde: Sandelig, vi har hørt en forunderlig Qur'ân [1].

قُلْ اُوْحِيَ اِلَيَّ اَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوْٓا اِنَّا سَمِعْنَا قُرْاٰنًا عَجَبًا ②

3. Den fører til retfærdighed, så vi tror på den, og vi sætter ikke nogen ved siden af vor Herre.

يَّهْدِيْٓ اِلَى الرُّشْدِ فَاٰمَنَّا بِهٖ ۚ وَلَنْ نُّشْرِكَ بِرَبِّنَآ اَحَدًا ③

4. (Sandheden er), at vor Herres majestæt er ophøjet, Han har hverken taget Sig nogen hustru eller nogen søn,

وَّاَنَّهٗ تَعٰلٰى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا ④

5. Og at tåberne blandt os plejede at sige løgnagtige ting om Allah,

وَّاَنَّهٗ كَانَ يَقُوْلُ سَفِيْهُنَا عَلَى اللّٰهِ شَطَطًا ⑤

6. Og vi havde troet, at hverken menneske eller djinn ville sige (nogen) løgn om Allah.

وَّاَنَّا ظَنَنَّآ اَنْ لَّنْ تَقُوْلَ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ⑥

7. Og ganske vist plejede nogle almindelige mennesker at søge tilflugt hos nogle folk fra djinnerne, så at de (sidstnævnte) bestyrkede dem i (deres) ondskab,

وَّاَنَّهٗ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْاِنْسِ يَعُوْذُوْنَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوْهُمْ رَهَقًا ⑦

8. Og ganske vist troede de, som I tror, at Allah aldrig ville oprejse en (profet),

وَّاَنَّهُمْ ظَنُّوْا كَمَا ظَنَنْتُمْ اَنْ لَّنْ يَّبْعَثَ اللّٰهُ اَحَدًا ⑧

---

[1] Denne hændelse er forskellig fra den, der berettes Sûra 46, v.30-33. Dette var også et selskab af jøder fra Mesopotamien, som besøgte Arabien i hemmelighed og lyttede til Qur'ânen, men de mødte ikke den Hellige Profet. Profeten fik underretning om deres besøg gennem åbenbaring. Dette selskab synes i nogen grad at have været påvirket af visse kristelige lærdomme.

9. Og vi søgte himmelen, men vi fandt den fyldt med stærke vogtere og flammer,

وَّاَنَّا لَمَسْنَا السَّمَآءَ فَوَجَدْنٰهَا مُلِئَتْ حَرَسًا
شَدِيْدًا وَّشُهُبًا ﴿٩﴾

10. Og vi plejede at sidde på nogle af dens pladser for at lytte, men den, der nu lytter, finder en flamme i baghold for sig[2].

وَّاَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ ۭ فَمَنْ يَّسْتَمِعِ
الْاٰنَ يَجِدْ لَهٗ شِهَابًا رَّصَدًا ﴿١٠﴾

11. Og vi ved ikke, om noget ondt er planlagt for dem på jorden (ved denne profets komme), eller om deres Herre har planlagt noget godt for dem.

وَّاَنَّا لَا نَدْرِيْٓ اَشَرٌّ اُرِيْدَ بِمَنْ فِي الْاَرْضِ اَمْ اَرَادَ
بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿١١﴾

12. Nogle af os er retfærdige, og nogle af os er det modsatte. Vi er forskellige partier,

وَّاَنَّا مِنَّا الصّٰلِحُوْنَ وَمِنَّا دُوْنَ ذٰلِكَ ۭ كُنَّا طَرَاۗىِٕقَ
قِدَدًا ﴿١٢﴾

13. Og vi ved, at vi ikke kan få Allah(s plan) til at mislykkes på jorden, og at vi ikke kan undslippe Ham ved flugt.

وَّاَنَّا ظَنَنَّآ اَنْ لَّنْ نُّعْجِزَ اللّٰهَ فِي الْاَرْضِ وَلَنْ نُّعْجِزَهٗ
هَرَبًا ﴿١٣﴾

14. Og efter at vi har hørt retledningen, tror vi på den. Og den, der tror på sin Herre, frygter hverken uret eller tab.

وَّاَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدٰٓى اٰمَنَّا بِهٖ ۭ فَمَنْ يُّؤْمِنْۢ
بِرَبِّهٖ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَّلَا رَهَقًا ﴿١٤﴾

15. Og nogle af os er Muslimer [har underkastet os Gud], og andre uretfærdige. Og de, der underkaster sig, er dem, der søger retfærdighed.

وَّاَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُوْنَ وَمِنَّا الْقٰسِطُوْنَ ۭ فَمَنْ اَسْلَمَ
فَاُولٰۗىِٕكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ﴿١٥﴾

16. Og hvad de uretfærdige angår, så vil de blive brændsel til helvede.

وَاَمَّا الْقٰسِطُوْنَ فَكَانُوْا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٦﴾

17. Og hvis de [Makkanerne] var slået ind på den rette sti, ville Vi have givet dem vand at drikke i overflod,

وَّاَنْ لَّوِ اسْتَقَامُوْا عَلَي الطَّرِيْقَةِ لَاَسْقَيْنٰهُمْ مَّاۗءً
غَدَقًا ﴿١٧﴾

18. Så at Vi kunne prøve dem dermed. Og den, der vender sig bort fra

لِّنَفْتِنَهُمْ فِيْهِ ۭ وَمَنْ يُّعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهٖ يَسْلُكْهُ

[2] Meningen er, at den, der forsøger at fordærve den qur'âniske åbenbaring ved at indføre noget, som Gud ikke har sendt nogen fuldmagt for, vil gå til grunde ved et guddommeligt dekret.

sin Herres formaning, ham vil Han føre til en (stadig) voksende straf.

عَذَابًا صَعَدًا ۝١٨

19. Og (Vi havde bestemt), at alle steder for tilbedelse tilhørte Allah. Påkald derfor ingen ved siden af Allah.

وَّ اَنَّ الْمَسٰجِدَ لِلّٰهِ فَلَا تَدْعُوْا مَعَ اللّٰهِ اَحَدًا ۝١٩

20. Og (Vi ser), at når en Allahs tjener [Muhammad] rejser sig for at påkalde Ham, så er de (vantro) lige ved at knuse ham.

وَّاَنَّهٗ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللّٰهِ يَدْعُوْهُ كَادُوْا يَكُوْنُوْنَ عَلَيْهِ لِبَدًا ۝٢٠

21. Sig: Jeg påkalder min Herre, og jeg sætter ingen ved siden af Ham.

قُلْ اِنَّمَآ اَدْعُوْا رَبِّيْ وَلَآ اُشْرِكُ بِهٖٓ اَحَدًا ۝٢١

22. Sig: Jeg har ikke magt over ondt og godt for jer.

قُلْ اِنِّيْ لَآ اَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَّلَا رَشَدًا ۝٢٢

23. Sig: Sandelig, ingen kan beskytte mig mod Allah, og jeg finder ingen tilflugt undtagen i Ham.

قُلْ اِنِّيْ لَنْ يُّجِيْرَنِيْ مِنَ اللّٰهِ اَحَدٌ ۙ وَّلَنْ اَجِدَ مِنْ دُوْنِهٖ مُلْتَحَدًا ۝٢٣

24. (Min pligt er det) kun at overgive (jer åbenbaringen) fra Allah og Hans budskaber. Og den, der er ulydig mod Allah og Hans Sendebud – for ham er der sandelig helvedes ild, hvori han skal forblive en lang tid.

اِلَّا بَلٰغًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِسٰلٰتِهٖ ؕ وَمَنْ يَّعْصِ اللّٰهَ وَ رَسُوْلَهٗ فَاِنَّ لَهٗ نَارَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۝٢٤

25. Men når de ser, hvad der er blevet lovet dem, så vil de vide, hvem der er svagere på hjælpere og ringere i antal [3].

حَتّٰٓى اِذَا رَاَوْا مَا يُوْعَدُوْنَ فَسَيَعْلَمُوْنَ مَنْ اَضْعَفُ نَاصِرًا وَّاَقَلُّ عَدَدًا ۝٢٥

26. Sig: Jeg ved ikke, om det, der er lovet jer, er nær – eller om min Herre har sat en frist for det.

قُلْ اِنْ اَدْرِيْٓ اَقَرِيْبٌ مَّا تُوْعَدُوْنَ اَمْ يَجْعَلُ لَهٗ رَبِّيْٓ اَمَدًا ۝٢٦

27. (Han er alene) Den, der kender det usete [fremtiden], så Han åbenbarer ikke Sine hemmeligheder i rigt mål for nogen [4] –

عٰلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلٰى غَيْبِهٖٓ اَحَدًا ۝٢٧

[3] Denne profeti blev også på slående måde opfyldt ved Makkas fald, da de troendes antal steg særdeles hurtigt, og de vantro hurtigt forsvandt fra Arabien.

[4] En, der får overflod af åbenbaring *(juzhiru 'ala ghaibihi)* kaldes derfor 'profet' eller 'sendebud'.

28. Undtagen for den, Han udvælger som Sendebud, og så lader Han en vagt gå foran ham og bagefter ham.

إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِن رَّسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِن بَيْنِ
يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٢٧﴾

29. Så at Han kan vide, at de [Hans sendebud] har overgivet deres Herres budskaber. Og Han omfatter alt, hvad der er hos dem, og Han fører nøje regnskab over alle ting.

لِّيَعْلَمَ أَن قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا
لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

AL-MUZZAMMIL
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. O du, som er indhyllet i din kappe (i forventning om Guds nåde),

يٰۤاَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ﴿٢﴾

3. Stå op om natten (for at holde bøn) - undtagen en lille del af den,

قُمِ الَّيْلَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٣﴾

4. Halvdelen af den, eller formindsk det en smule,

نِّصْفَهٗۤ اَوِ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيْلًا ﴿٤﴾

5. Eller føj (lidt) til - og recitér Qur'ânen med langsom stemme.

اَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْاٰنَ تَرْتِيْلًا ﴿٥﴾

6. Sandelig, Vi vil snart pålægge dig et vægtigt ord.

اِنَّا سَنُلْقِيْ عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيْلًا ﴿٦﴾

7. Sandelig, nattevågen er det bedste (middel) til selvforbedring og det rigtigste (middel) til at befæste (sig i) sandheden.

اِنَّ نَاشِئَةَ الَّيْلِ هِيَ اَشَدُّ وَطْاً وَّاَقْوَمُ قِيْلًا ﴿٧﴾

8. Sandelig, du har om dagen et langt arbejde (med at udbrede sandheden),

اِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيْلًا ﴿٨﴾

9. Ihukom derfor din Herres navn og hellig dig helt til Ham,

وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ اِلَيْهِ تَبْتِيْلًا ﴿٩﴾

10. Østens og vestens Herre - der er ingen gud undtagen Ham - tag derfor Ham til Beskytter.

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيْلًا ﴿١٠﴾

11. Og bær med tålmod, hvad de siger - og vend dig fra dem på passende måde,

وَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيْلًا ﴿١١﴾

12. Og lad Mig alene med fornægterne, dem, der lever i overdådighed - og giv dem en lille frist.

وَذَرْنِيْ وَالْمُكَذِّبِيْنَ اُولِي النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيْلًا ﴿١٢﴾

13. Sandelig, hos Os er der lænker og en flammende ild,

إِنَّ لَدَيْنَآ أَنكَالًا وَجَحِيمًا

14. Og en kvalmende føde og en smertelig straf

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا

15. På den dag, da jorden og bjergene vil bæve, og bjergene vil blive som rindende sand.

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ
كَثِيبًا مَّهِيلًا

16. Sandelig, Vi har sendt jer et Sendebud, der er et vidne over jer, ligesom Vi sendte til Farao et Sendebud [1].

إِنَّآ أَرْسَلْنَآ إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَآ
أَرْسَلْنَآ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا

17. Men Farao var ulydig imod Sendebudet, derfor fattede Vi ham med et tilintetgørende greb.

فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا

18. Hvorledes vil I da - hvis I er vantro - beskytte jer mod en dag, der vil gøre børn gråhårede?

فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ
شِيبًا

19. (Den dag, da) himlen vil spaltes derved. Hans forjættelse må gå i opfyldelse.

السَّمَآءُ مُنفَطِرٌۢ بِهِۦ كَانَ وَعْدُهُۥ مَفْعُولًا

20. Denne (Qur'ân) er visselig en formaning. Lad da den, der vil, slå ind på vejen til sin Herre.

إِنَّ هَـٰذِهِۦ تَذْكِرَةٌ فَمَن شَآءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ سَبِيلًا

21. Din Herre ved visselig, at du står (i bøn) næsten to tredjedele af natten eller halvdelen af den eller en tredjedel af den, og (ligeledes) en del af dem, der er med dig. Og Allah inddeler natten og dagen. Han ved, at I ikke kan beregne (tiden), derfor har Han (i Sin nåde) vendt Sig til jer. Recitér derfor, hvad der falder jer let af Qur'ânen. Han ved, at nogle af jer er syge, og at andre er på rejse i landet,

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثَيِ الَّيْلِ
وَنِصْفَهُۥ وَثُلُثَهُۥ وَطَآئِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ
وَاللَّهُ يُقَدِّرُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَن لَّن تُحْصُوهُ
فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْءَانِ
عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنكُم مَّرْضَىٰ وَءَاخَرُونَ يَضْرِبُونَ
فِى الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ وَءَاخَرُونَ

[1] Her i en meget tidlig åbenbaring sammenlignes Profeten Muhammad allerede med Moses. Se 5. Moseb.18:18: 'en profet ligesom dig fra dine brødre'.

idet de søger Allahs nåde, og at (atter) andre kæmper på Allahs vej. Recitér derfor, hvad der falder jer let af den, og hold (den foreskrevne) bøn og betal zakât og skænk Allah en skøn gave. Og hvad I sender i forvejen for jeres sjæle(s vel) af godt, det vil I finde (igen) hos Allah. Han er den Bedste og Største til (at skænke) belønning. Og bed Allah om tilgivelse, thi Allah er den Alttilgivende, den Barmhjertige [2].

يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ ۚ وَ
أَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَآتُوا الزَّكٰوةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا
حَسَنًا ۚ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُم مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ
عِندَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا ۚ وَاسْتَغْفِرُوا
اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠﴾

[2] Det drejer sig her om den frivillige *(nâfila)* nattebøn, *Tahadjdjud* kaldet. Foreskrevne *(farîdha)* pligter kommer først. *Nawâfil* (frivillige) ydelser er uden betydning, hvis ikke de foreskrevne, obligatoriske pligter er opfyldt. 'I kan ikke beregne (tiden)' kan også oversættes: 'I formår det ikke'. Sætningerne: 'det vil I...belønning' kan også oversættes: 'det vil I genfinde hos Allah som bedre og større, hvad belønning angår'.

AL-MUDDATHTHIR
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١

2. O du, der er tildækket (i din kappe),
يٰۤاَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ۝٢

3. Rejs dig og advar (dit folk),
قُمْ فَاَنْذِرْ ۝٣

4. Og lovpris din Herre,
وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ۝٤

5. Og rens dem omkring dig [1].
وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ۝٥

6. Og vend dig fra (afguderiets) smuds,
وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ۝٦

7. Og vis ingen nåde for at få mere (igen) [2],
وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ۝٧

8. Og bær (forfølgelser) med tålmod for din Herres skyld.
وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ۝٨

9. Når der da stødes i luren -
فَاِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُوْرِ ۝٩

10. Og den dag vil blive en hård dag,
فَذٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَّوْمٌ عَسِيْرٌ ۝١٠

11. For de vantro alt andet end let –
عَلَى الْكٰفِرِيْنَ غَيْرُ يَسِيْرٍ ۝١١

12. Lad da Mig alene med den, Jeg har skabt [3],
ذَرْنِيْ وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيْدًا ۝١٢

13. Og som Jeg skænkede rigdom i fylde
وَّجَعَلْتُ لَهٗ مَالًا مَّمْدُوْدًا ۝١٣

14. Og børn, som var omkring ham,
وَّبَنِيْنَ شُهُوْدًا ۝١٤

15. Og for hvem Jeg jævnede alt.
وَّمَهَّدْتُّ لَهٗ تَمْهِيْدًا ۝١٥

---

[1] Kan også oversættes: 'og rens dit hjerte [eller: din klædning]' (se Aqrab & Lane).

[2] Eller: 'mind ikke (mennesker) om en nåde (du har vist dem). Så vil du få mere,' (se 2:263 or denne bet. af *manna*).

[3] Eller: 'Lad mig alene med den, Jeg alene har skabt'.

16. Og dog håber han, at Jeg vil give ham mere.

ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ١٥

17. Visselig ikke! Thi han har været fjendtlig mod Vore tegn.

كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ١٦

18. Jeg vil bebyrde ham med tiltagende (straffe).

سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا ١٧

19. Se, han spekulerede og beregnede -

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ١٨

20. Derfor ve over ham. Hvor han beregnede.

فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ١٩

21. Atter ve over ham. Hvor han beregnede.

ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ٢٠

22. Så så han sig om,

ثُمَّ نَظَرَ ٢١

23. Så rynkede han panden og skulede,

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ٢٢

24. Så vendte han ryggen og var hovmodig

ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ٢٣

25. Og sagde: Det er kun en vidt udbredt illusion.

فَقَالَ إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ ٢٤

26. Det er kun menneskeord.

إِنْ هَٰذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ٢٥

27. Jeg vil snart kaste ham i helvede.

سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ٢٦

28. Og hvad vil lære dig, hvad helvede er?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ ٢٧

29. Det efterlader intet og udelader ingen (straf).

لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ٢٨

30. Det brændemærker ansigtet [eller: huden].

لَوَّاحَةٌ لِلْبَشَرِ ٢٩

31. Over det er nitten (engle som vogtere).

عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ٣٠

32. Og Vi har kun gjort engle til ildens vogtere. Og Vi har kun gjort deres antal til en prøve for dem, der er vantro, og for at de, der har fået

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً ۙ وَمَا جَعَلْنَا
عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ

skriften, må få sikkerhed, og for at de, der tror, kan få mere tro, og for at de, der har fået skriften, og de troende ikke må tvivle. Og for at de, i hvis hjerte der er en sygdom, og de vantro kan sige: Hvad mener Allah med denne lignelse? Således dømmer Allah som vildfarende, hvem Han vil, og retleder, hvem Han vil. Og ingen kender din Herres hærskarer undtagen Han selv, og dette er kun en formaning for menneskene [4].

أُوتُوا الْكِتٰبَ وَيَزْدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتٰبَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ
فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكٰفِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهٰذَا
مَثَلًا كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ
يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا
ذِكْرَى لِلْبَشَرِ ٣٢

33. Nej, Vi kalder månen til vidne [5].

كَلَّا وَالْقَمَرِ ٣٣

34. Og natten, når den fjerner sig,

وَاللَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ ٣٤

35. Og morgengryet, når det stråler frem,

وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ٣٥

36. På at (den dag der stødes i luren) er en af de største (begivenheder),

إِنَّهَا لَإِحْدَى الْكُبَرِ ٣٦

37. En advarsel [eller: en advarer] for menneskene,

نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ٣٧

38. For den blandt jer, som vil, at han kan gå frem eller blive tilbage.

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ٣٨

39. Enhver sjæl er et pant på, hvad den har fortjent (sig ved sine handlinger) -

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ٣٩

40. Undtagen de på højre hånd.

إِلَّا أَصْحٰبَ الْيَمِينِ ٤٠

41. (De vil være) i haver, idet de spørger hinanden

فِي جَنّٰتٍ يَتَسَاءَلُونَ ٤١

42. Efter de uretfærdige:

عَنِ الْمُجْرِمِينَ ٤٢

43. Hvad har bragt jer i helvede?

مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرَ ٤٣

---

[4] Man bedes lægge mærke til, at der er tale om en lignelse. Visse kommentatorer mener, at antallet nitten hentyder til misbrug af nitten egenskaber, som opregnes. Andre moderne fortolkere mener, at tallet 19 genfindes i flere af atomfysikkens formler.

[5] Månen, der er fuld den 14. dag, er symbol på den forjættede Messias, der kommer i det 14. årh. (e.H.), jvf. 84:19.

44. De vil svare: Vi var ikke blandt dem, der holdt bøn,

قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ﴿٤٤﴾

45. Og vi plejede ikke at bespise de fattige,

وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ ﴿٤٥﴾

46. Og vi morede os med forfængelig tale sammen med dem, der gør det,

وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ ﴿٤٦﴾

47. Og vi plejede at erklære dommens dag for løgn,

وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٤٧﴾

48. Indtil den sikre (død) kom til os.

حَتَّىٰ أَتَانَا الْيَقِينُ ﴿٤٨﴾

49. Derfor vil forbøn fra dem, der kan indgive forbøn, ikke nytte dem.

فَمَا تَنفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٤٩﴾

50. Hvad fejler dem da, at de vender sig fra formaningen?

فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿٥٠﴾

51. Som om de var skræmte æsler,

كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنفِرَةٌ ﴿٥١﴾

52. Der flygter fra en løve.

فَرَّتْ مِن قَسْوَرَةٍ ﴿٥٢﴾

53. Nej, enhver af dem ønsker, at der skulle gives ham åbne bøger af (åbenbaring).

بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَن يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُّنَشَّرَةً ﴿٥٣﴾

54. På ingen måde! Men de frygter ikke det kommende.

كَلَّا بَل لَّا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٥٤﴾

55. På ingen måde! Denne (Qur'ân) er sandelig en formaning,

كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ ﴿٥٥﴾

56. Så at den, der vil, kan lade sig formane af den.

فَمَن شَاءَ ذَكَرَهُ ﴿٥٦﴾

57. Men de vil ikke lade sig formane, hvis ikke Allah vil. Han skænker retfærdighed og Han skænker tilgivelse [6].

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾

[6] 'At ville' kan betyde: 'at sætte sin vilje igennem, at ønske, bifalde'. Allah ønsker, at alle mennesker skal retledes, og derfor har de fået retledningen, 'så at den, der vil, kan lade sig formane', som det foregående vers siger, men Allah vil ikke sætte Sin vilje igennem, Han vil ikke tvinge til tro. Visse mennesker er så hårdnakkede i deres fornægtelse, at Qur'ânen siger, at de ikke ville tro, medmindre Allah tvang Sin vilje igennem. 'Han skænker retfærdighed etc.' kan også oversættes: 'Han alene er Værdig at frygte og Værdig til at tilgive.'

AL-QIJÂMAH

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Nej! Jeg kalder til vidne opstandelsens dag.

لَآ اُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ ②

3. Atter nej! Jeg kalder til vidne sjælen, når den anklager sig selv [1].

وَلَآ اُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ③

4. Mon mennesket mener, at Vi ikke kan samle dets knogler?

اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَلَّنْ نَّجْمَعَ عِظَامَهٗ ④

5. Nej. Vi er sandelig i stand til (endog) at sammenføje dets fingerspidser.

بَلٰى قٰدِرِيْنَ عَلٰٓى اَنْ نُّسَوِّيَ بَنَانَهٗ ⑤

6. Men mennesket ønsker at sende synd i forvejen for sig.

بَلْ يُرِيْدُ الْاِنْسَانُ لِيَفْجُرَ اَمَامَهٗ ⑥

7. Det spørger: Hvornår er opstandelsens dag?

يَسْـَٔلُ اَيَّانَ يَوْمُ الْقِيٰمَةِ ⑦

8. Når øjet bliver blændet,

فَاِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ⑧

9. Og månen formørkes,

وَخَسَفَ الْقَمَرُ ⑨

10. Og når solen og månen bringes sammen (i samme tilstand) [2],

وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ⑩

11. På den dag vil mennesket sige: Hvor skal jeg flygte hen?

يَقُوْلُ الْاِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ اَيْنَ الْمَفَرُّ ⑪

---

[1] Menneskesjælen er ikke en statisk størrelse. I Qur'ânen omtales tre udviklingstrin: *nafs-ammârah* (den animalske sjæl), *nafs-lawwâmah* (den moralske sjæl, der omtales her) og *nafs-mutma'innah* (den åndelige sjæl). Hvad angår første og sidste trin, se hhv. 12:54 og 89:28-31. Se også Mirzâ Ghulâm Ahmad: Introduktion til Islâm (Gyldendal).

[2] Profeten Muhammad angav som et af tegnene på den Forjættede Mahdi's komme, at månen skulle formørkes på den første af sine nætter (d. 13) i måneden Ramadân, og solen på den midterste af sine dage (d. 28) (Baihâqî og Dâr Qutnî). Dette naturfænomen indtraf i Ramadân år 1311 e.H., d.v.s. år 1894 e. K. Og efter at Hazrat Ahmad havde hævdet at være Messias og Mahdi. Det flg. år viste det samme fænomen sig på den vestlige halvkugle.

12. Men nej! Der er ingen tilflugt.	كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١٢﴾
13. Hos din Herre (alene) vil der være hvile på den dag.	إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٣﴾
14. På den dag vil mennesket blive underrettet om, hvad det har sendt i forvejen, og hvad det har ladet tilbage.	يُنَبَّؤُا الْإِنسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٤﴾
15. Nej, mennesket er vidne mod sig selv,	بَلِ الْإِنسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٥﴾
16. Selv om det også fremkommer [egt: kaster om sig] med undskyldninger.	وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ ﴿١٦﴾
17. Rør ikke din tunge med denne (åbenbaring) for at fremskynde den [3].	لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ﴿١٧﴾
18. Sandelig, Os påhviler dens samling og dens recitation [4]:	إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ﴿١٨﴾
19. Når Vi da forelæser den, så følg du dens recitation.	فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ﴿١٩﴾
20. Og derpå påhviler Os dens fortolkning [5].	ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿٢٠﴾
21. Men nej. I elsker det nærværende (liv)	كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ﴿٢١﴾
22. Og forsømmer det kommende (liv).	وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ﴿٢٢﴾
23. (Nogle) ansigter vil på den dag være strålende,	وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ﴿٢٣﴾
24. Seende hen til deres Herre.	إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٤﴾
25. (Andre) ansigter vil på den dag være sorgfulde:	وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿٢٥﴾
26. De aner, at en knusende ulykke vil blive dem til del.	تَظُنُّ أَن يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٢٦﴾

[3] Se 20:115.

[4] Både surernes rækkefølge og versenes sammenhæng er del af åbenbaringen.

[5] Gud giver Profeten den rette tolkning - og senere gennem årh. vil Han oprejse reformatorer *(mudjaddidîn)* til fortsat fortolkning af det evige budskab.

27. Men nej, når (den døendes sjæl) når struben [egt: kravebenene].

كَلَّآ إِذَا بَلَغَتِ ٱلتَّرَاقِىَ

28. Og der siges: Hvem er den trold-mand, (der kan redde dig nu?)

وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ

29. Og den ved, at det er afskeden(s time),

وَظَنَّ أَنَّهُ ٱلْفِرَاقُ

30. Og når benene fletter sig sammen (i dødsangst) -

وَٱلْتَفَّتِ ٱلسَّاقُ بِٱلسَّاقِ

31. Til din Herre skal på den dag (sjælen) drives (med magt).

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ ٱلْمَسَاقُ

32. Thi han gav ikke almisse og holdt ikke bøn [6].

فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلَّىٰ

33. Men fornægtede og vendte sig bort

وَلَٰكِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ

34. Og vendte så tilbage til sin slægt med hovmod.

ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰٓ أَهْلِهِۦ يَتَمَطَّىٰٓ

35. Ve dig da, ja ve dig.

أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ

36. Og atter: ve dig, ja ve dig.

ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰٓ

37. Mener mennesket da, at det er ladt alene uden mål?

أَيَحْسَبُ ٱلْإِنسَٰنُ أَن يُتْرَكَ سُدًى

38. Var det da ikke en dråbe sæd, der blev udgydt?

أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِّن مَّنِىٍّ يُمْنَىٰ

39. Så blev det en klump blod, og Han skabte det og fuldkommengjorde det.

ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ

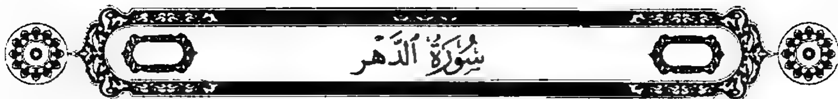
40. Derpå skabte Han et par af det, manden og kvinden.

فَجَعَلَ مِنْهُ ٱلزَّوْجَيْنِ ٱلذَّكَرَ وَٱلْأُنثَىٰٓ

41. Skulle Han da ikke have magt til at give de døde liv?

أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَٰدِرٍ عَلَىٰٓ أَن يُحْـِۧىَ ٱلْمَوْتَىٰ

[6] *Saddaqa* (give almisse) betyder også: 'bekræfte sandheden'.Denne oversættelse bør måske foretrækkes, da den danner modstykke til 'fornægtede' i v.33.

AL-DAHR

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ١

2. Er der (ikke) kommet en tid over mennesket, da det ikke var noget, der (var værd at) nævnes?

هَلْ أَتٰى عَلَى الْإِنْسَانِ حِيْنٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ
شَيْـًٔا مَّذْكُوْرًا ٢

3. Vi skabte sandelig mennesket af en blandet dråbe for at prøve det, og Vi gjorde det hørende (og) seende [1].

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيْهِ
فَجَعَلْنٰهُ سَمِيْعًا بَصِيْرًا ٣

4. Vi har sandelig vist det vejen, hvadenten det er taknemmeligt eller utaknemmeligt.

إِنَّا هَدَيْنٰهُ السَّبِيْلَ إِمَّا شَاكِرًا وَّإِمَّا كَفُوْرًا ٤

5. Vi har sandelig beredt lænker og kæder og en flammende ild til de vantro [utaknemmelige].

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ سَلٰسِلَا۠ وَأَغْلٰلًا وَّسَعِيْرًا ٥

6. De retfærdige vil visselig drikke af et bæger, der er iblandet kamfer [2] –

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُوْنَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا
كَافُوْرًا ٦

7. En kilde, hvoraf Allahs tjenere drikker: de får den selv til at strømme frem [3].

عَيْنًا يَّشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللّٰهِ يُفَجِّرُوْنَهَا
تَفْجِيْرًا ٧

8. De opfylder løftet, og de frygter en dag, hvis ulykke vil være vidt udbredt,

يُوْفُوْنَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُوْنَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهٗ
مُسْتَطِيْرًا ٨

9. Og de bespiser den fattige af kærlighed til Ham - og den forældreløse og fangne,

وَيُطْعِمُوْنَ الطَّعَامَ عَلٰى حُبِّهٖ مِسْكِيْنًا وَّيَتِيْمًا
وَّأَسِيْرًا ٩

---

[1] I denne blandede dråbe (af sæd og æg) er alle de forskellige muligheder nedlagt.

[2] Kamfer (*kâfûr:* noget der dækker helt til) har den egenskab, at den virker dæmpende, kølende på onde lidenskaber.

[3] De åndelige gaver, som her skildres i billedsprog, vil de modtage som følge af deres retfærdige handlinger.

10. (Idet de siger): Vi bespiser jer kun for (at vinde) Allahs velbehag. Vi ønsker hverken belønning eller tak af jer.

إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ ٱللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنكُمْ جَزَآءً
وَلَا شُكُورًا ﴿١٠﴾

11. Vi frygter sandelig fra vor Herre en streng og ulykkessvanger dag.

إِنَّا نَخَافُ مِن رَّبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ﴿١١﴾

12. Derfor vil Allah frelse dem fra denne dags ulykke og lade dem møde (salighedens) stråleglans og glæde,

فَوَقَىٰهُمُ ٱللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ ٱلْيَوْمِ وَلَقَّىٰهُمْ نَضْرَةً
وَسُرُورًا ﴿١٢﴾

13. Og vil belønne dem for deres udholdenhed med (paradis)haven og (klæder af) silke.

وَجَزَىٰهُم بِمَا صَبَرُوا۟ جَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿١٣﴾

14. Deri vil de læne sig tilbage på ophøjede sæder. De vil ikke dér mærke stærk varme eller isnende kulde,

مُّتَّكِـِٔينَ فِيهَا عَلَى ٱلْأَرَآئِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا
وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٤﴾

15. Og dens skygger vil være lavt over dem, og dens frugter vil være helt nær,

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَٰلُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا
تَذْلِيلًا ﴿١٥﴾

16. Drikkekar af sølv vil gå rundt mellem dem og pokaler (der ligner) krystal,

وَيُطَافُ عَلَيْهِم بِـَٔانِيَةٍ مِّن فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ
قَوَارِيرَا۠ ﴿١٦﴾

17. (Skinnende som) krystal, (men de er) af sølv, som de vil måle med (deres eget) mål.

قَوَارِيرَا۟ مِن فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٧﴾

18. Og der vil blive givet dem at drikke dér af en drik, iblandet ingefær.

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنجَبِيلًا ﴿١٨﴾

19. (Der vil også være [eller: fra]) en kilde der, kaldet Salsabîl [4].

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّىٰ سَلْسَبِيلًا ﴿١٩﴾

20. Og evige ynglinge vil kredse om dem dér. Når du ser dem, vil du mene, de er spredte perler.

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَٰنٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ
حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنثُورًا ﴿٢٠﴾

[4] Der er en betydningsfuld graduation i de tre slags drikke eller kilder, der nævnes i dette kapitel. Kamfer har en kølende og ingefær en opvarmende virkning. *Salsabîl* betyder at følge den angivne kurs let og ubesværet. Den første drik er iblandet kamfer. Den hjælper med at køle begær og lidenskaber. Den anden drik, ingefær, vil stimulere mennesket i dets jagen efter retfærdighed. Medens *Salsabîl* betegner det trin, hvor det at vandre ad den rette vej er blevet menneskets anden natur.

21. Og når du skuer dette sted, vil du se saligheden og et stort rige.

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ﴿٢١﴾

22. De vil være klædt i dragter af grøn silke og brokade. Og de vil være iført armbånd af sølv. Og deres Herre vil give dem at drikke en ren drik.

عَالِيَهُمْ ثِيَابُ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا
أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ﴿٢٢﴾

23. (Og der skal siges til dem): Dette er sandelig jeres belønning, og jeres slid er blevet modtaget med erkendtlighed.

إِنَّ هَٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا ﴿٢٣﴾

24. Vi har sandelig Selv åbenbaret Qur'ânen stykkevis.

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿٢٤﴾

25. Vent derfor tålmodigt på din Herres dom og adlyd ingen synder eller vantro blandt dem,

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ
كَفُورًا ﴿٢٥﴾

26. Og ihukom din Herres navn om morgenen og om aftenen,

وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٦﴾

27. Og kast dig ned for Ham om natten, og lovpris Ham en lang (del af) nat(ten).

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٧﴾

28. Sandelig, disse elsker det nærværende (liv) og forsømmer den tunge dag.

إِنَّ هَٰؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ
يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٨﴾

29. Vi har Selv skabt dem og gjort deres form stærk. Og når Vi vil, kan Vi bringe andre af samme slags i deres sted (og gøre dem anderledes).

نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا
أَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا ﴿٢٩﴾

30. Dette er sandelig en formaning. Lad da den, der vil, slå ind på vejen til sin Herre.

إِنَّ هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٣٠﴾

31. Men I ville ikke, hvis det ikke havde behaget Allah (at sende jer retledning). Allah er sandelig Alvidende (og) Alviis.

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣١﴾

32. Han lader den, der vil, indgå i Sin barmhjertighed, og for de uretfærdige har Han beredt en smertelig straf.

يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ
لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٢﴾

AL-MURSALÂT
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. (Vi kalder til vidne) dem, der sendes frem med blidhed.

وَالْمُرْسَلٰتِ عُرْفًا ﴿٢﴾

3. Og som så stormer voldsomt frem

فَالْعٰصِفٰتِ عَصْفًا ﴿٣﴾

4. Og spreder (sandheden) vidt og bredt.

وَّالنّٰشِرٰتِ نَشْرًا ﴿٤﴾

5. Og derpå skelner skarpt (mellem sandhed og løgn),

فَالْفٰرِقٰتِ فَرْقًا ﴿٥﴾

6. Og så forelæser formaningen (for folk)

فَالْمُلْقِيٰتِ ذِكْرًا ﴿٦﴾

7. Til undskyldning (for sig selv) eller til advarsel (for andre) [1].

عُذْرًا اَوْ نُذْرًا ﴿٧﴾

8. Sandelig, det, som er blevet jer lovet, må indtræffe.

اِنَّمَا تُوْعَدُوْنَ لَوَاقِعٌ ﴿٨﴾

9. Når da stjernerne slukkes [2],

فَاِذَا النُّجُوْمُ طُمِسَتْ ﴿٩﴾

10. Og når himlen åbnes [3],

وَاِذَا السَّمَآءُ فُرِجَتْ ﴿١٠﴾

11. Og når bjergene blæses bort [4],

وَاِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ﴿١١﴾

---

[1] Fem. plur. bruges ofte på arabisk om: skarer, flokke, partier. Vv. 2-7 henviser til Profetens fæller, som i begyndelsen kun kunne udbrede sandheden langsomt, men så senere blev i stand til at bevæge sig hurtigt frem og føre budskabet viden om. 'Til undskyldning for sig selv', se 7:165.

[2] Når de lærde fordærves og ophører med at yde retledning.

[3] Når den guddommelige åbenbaring begynder.

[4] Når konger og herskere styrtes.

12. Og når sendebudene kommer til den fastsatte tid [5],

وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِّتَتْ ﴿١٢﴾

13. Til hvilken dag er (disse hændelser) udsat?

لِأَيِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ ﴿١٣﴾

14. Til afgørelsens dag!

لِيَوْمِ الْفَصْلِ ﴿١٤﴾

15. Og hvad skal lære dig, hvad afgørelsens dag er?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ﴿١٥﴾

16. Ve over fornægterne på den dag.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٦﴾

17. Har Vi ikke tilintetgjort de tidligere (folk)?

أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾

18. Så vil Vi da lade de senere følge dem.

ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْآخِرِينَ ﴿١٨﴾

19. Således handler Vi med synderne.

كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿١٩﴾

20. Ve over fornægterne på den dag.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٠﴾

21. Har Vi ikke skabt jer af en foragtelig væske?

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ﴿٢١﴾

22. Og derpå anbragt jer på et sikkert sted

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿٢٢﴾

23. Til et bestemt mål (af tid)?

إِلَىٰ قَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿٢٣﴾

24. Således tilmålte Vi. Og hvor udmærkede til at tilmåle er Vi (ikke).

فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ﴿٢٤﴾

25. Ve over fornægterne på den dag.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٥﴾

26. Har Vi ikke skabt jorden til at indeholde

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ﴿٢٦﴾

27. De levende og de døde [6]?

أَحْيَاءً وَأَمْوَاتًا ﴿٢٧﴾

28. Og Vi har sat høje bjerge i den, og Vi har givet jer frisk vand at drikke.

وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا ﴿٢٨﴾

29. Ve over fornægterne på den dag.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٩﴾

---

[5] Når profetierne om forskellige sendebuds andet komme finder deres opfyldelse i én profet, der kommer i deres 'ånd og kraft', så at sige klædt i alle disse profeters kappe.

[6] Ingen kan forlade denne jord og fare til himmels. Liv og død på denne jord er skabningens lod.

30. (Og Vi vil sige til dem:) Gå nu hen til det, I plejede at fornægte.

انطَلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنتُم بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٣٠﴾

31. Gå hen til en skygge med tre forgreninger,

انطَلِقُوا إِلَىٰ ظِلٍّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ ﴿٣١﴾

32. Som ikke giver skygge, og som ikke beskytter mod flammen [7]:

لَّا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ ﴿٣٢﴾

33. Se, den kaster gnister som (høje) borge,

إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ ﴿٣٣﴾

34. Som om det var kameler af lysegul farve.

كَأَنَّهُ جِمَالَتٌ صُفْرٌ ﴿٣٤﴾

35. Ve over fornægterne på den dag.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٥﴾

36. Dette er den dag, da de ikke (vil kunne) tale,

هَٰذَا يَوْمُ لَا يَنطِقُونَ ﴿٣٦﴾

37. Og der skal ikke gives dem tilladelse til at komme med undskyldninger.

وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ﴿٣٧﴾

38. Ve over fornægterne på den dag.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٨﴾

39. Dette er afgørelsens dag. Vi har samlet jer og de tidligere (folk).

هَٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾

40. Hvis I nu har en listig plan, så brug den mod Mig.

فَإِن كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُونِ ﴿٤٠﴾

41. Ve over fornægterne på den dag.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤١﴾ ع

42. De retfærdige vil visselig være blandt skygger og kilder

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٢﴾

43. Og frugter, som de vil begære.

وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٣﴾

44. (Der skal siges til dem:) Spis og drik med velbehag - for hvad I plejede at gøre.

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٤﴾

45. Sandelig, således belønner Vi dem, der handler godt.

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٥﴾

[7] Korsets religion ('skyggen med tre forgreninger') vil ikke kunne forhindre en atomkrigs rædsler. Ejheller vil den såkaldte 'treenighed' kunne frelse dem.

46. Ve over fornægterne på den dag.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٦﴾

47. (Vi siger til dem:) Spis og nyd (dette liv) en smule, thi I er syndere.

كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُم مُّجْرِمُونَ ﴿٤٧﴾

48. Ve over fornægterne på den dag.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٨﴾

49. Og når der siges til dem: Bøj jer (i tilbedelse), så bøjer de sig ikke.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٩﴾

50. Ve over fornægterne på den dag.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٥٠﴾

51. På hvilket ord efter denne (Qur'-ân) vil de da tro?

فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ ع ٢٢

AL-NABA

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

[30. del]

2. Hvad er det, de spørger hinanden om?

عَمَّ يَتَسَآءَلُونَ ٢

3. Om den alvorlige hændelse, (afgørelsens dag) [1].

عَنِ ٱلنَّبَإِ ٱلۡعَظِيمِ ٣

4. Om hvilken de strides.

ٱلَّذِي هُمۡ فِيهِ مُخۡتَلِفُونَ ٤

5. Nej, de vil snart erfare (det).

كَلَّا سَيَعۡلَمُونَ ٥

6. Nej og atter nej, de vil snart erfare (det).

ثُمَّ كَلَّا سَيَعۡلَمُونَ ٦

7. Har Vi ikke gjort jorden til et leje

أَلَمۡ نَجۡعَلِ ٱلۡأَرۡضَ مِهَٰدٗا ٧

8. Og bjergene til teltpløkke?

وَٱلۡجِبَالَ أَوۡتَادٗا ٨

9. Og Vi har skabt jer som par,

وَخَلَقۡنَٰكُمۡ أَزۡوَٰجٗا ٩

10. Og Vi har gjort jeres søvn til hvile (for jer).

وَجَعَلۡنَا نَوۡمَكُمۡ سُبَاتٗا ١٠

11. Og Vi har gjort natten til en klædning (for jer),

وَجَعَلۡنَا ٱلَّيۡلَ لِبَاسٗا ١١

12. Og Vi har gjort dagen til livsunderhold (for jer).

وَجَعَلۡنَا ٱلنَّهَارَ مَعَاشٗا ١٢

13. Og Vi har over jer bygget syv stærke (himle),

وَبَنَيۡنَا فَوۡقَكُمۡ سَبۡعٗا شِدَادٗا ١٣

14. Og Vi har skabt en flammende lampe [solen],

وَجَعَلۡنَا سِرَاجٗا وَهَّاجٗا ١٤

15. Og Vi sender fra regnskyerne vand ned i strømme,

وَأَنزَلۡنَا مِنَ ٱلۡمُعۡصِرَٰتِ مَآءٗ ثَجَّاجٗا ١٥

---

[1] Ang. den forklarende parentes, se v.18.

16. Så at Vi lader spire derved korn og urter

لِنُخْرِجَ بِهِۦ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٥﴾

17. Og yppige haver.

وَجَنَّٰتٍ أَلْفَافًا ﴿١٦﴾

18. Se, afgørelsens dag har i sandhed sin fastsatte tid.

إِنَّ يَوْمَ ٱلْفَصْلِ كَانَ مِيقَٰتًا ﴿١٧﴾

19. Den dag, hvor der stødes i luren, så I kommer skarevis.

يَوْمَ يُنفَخُ فِى ٱلصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ﴿١٨﴾

20. Og himlen åbnes, så den bliver som (åbne) døre [2].

وَفُتِحَتِ ٱلسَّمَآءُ فَكَانَتْ أَبْوَٰبًا ﴿١٩﴾

21. Og bjergene jævnes (med jorden) og bliver (som) en luftspejling [3].

وَسُيِّرَتِ ٱلْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢٠﴾

22. Sandelig, helvede er et baghold,

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢١﴾

23. Et hjem for de genstridige [oprørske],

لِّلطَّٰغِينَ مَـَٔابًا ﴿٢٢﴾

24. Som skal forblive der i (lange) tider [4].

لَّٰبِثِينَ فِيهَآ أَحْقَابًا ﴿٢٣﴾

25. Dér skal de ikke nyde (noget) køligt, og ikke (nogen) drik

لَّا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿٢٤﴾

26. Undtagen kogende (vand) og stinkende, iskold (væde)

إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ﴿٢٥﴾

27. (Som) en passende gengældelse [5].

جَزَآءً وِفَاقًا ﴿٢٦﴾

28. Thi de frygtede ikke regnskabet(s dag)

إِنَّهُمْ كَانُوا۟ لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٢٧﴾

29. Og kaldte Vore tegn (for) lutter løgne.

وَكَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا كِذَّابًا ﴿٢٨﴾

---

[2] Himmelske tegn vil vises i stort tal til støtte for de retfærdige - og til syndernes absolutte forvirring.

[3] 'Bjerge' bruges ofte billedligt for at betegne indflydelsesrige personer, store organisationer og politiske magtgrupperinger, som engang skal miste deres betydning. Det er betegnende, at nutidens konferencer ml. stormagterne kaldes 'top'-konferencer (engelsk: summit, tysk: Gipfel).

[4] Helvede er af begrænset varighed. *Huqub* betyder: 'lang tid, 80 år' (Penrice).

[5] For deres brændende begær efter alt ondt og syndigt, og for deres kolde ligegyldighed overfor sandhed og retfærdighed.

30. Og over alle ting har Vi ført regnskab til bogs.

وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٢٩﴾

31. Smag derfor (straffen). Så vil Vi give jer mere, men kun af straf.

فَذُوقُوا فَلَن نَّزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾

32. Sandelig, de retfærdige nyder sejren(s frugter)

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾

33. (I) beskyttede haver og (på) vinbjerge

حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿٣٢﴾

34. (Sammen med) jævnaldrende jomfruer,

وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ﴿٣٣﴾

35. Og (med) bredfyldte bægre.

وَكَأْسًا دِهَاقًا ﴿٣٤﴾

36. Der vil de ikke høre forfængelig tale eller løgn.

لَّا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا ﴿٣٥﴾

37. (En) belønning fra din Herre, (en) gave, som svarer til (deres handlinger),

جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ﴿٣٦﴾

38. Fra Herren over himlene og jorden og hvad der er imellem dem, den Nådige. De vil ikke have magt til at tale imod Hans vilje.

رَّبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَٰنِ
لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾

39. På den dag da ånden og englene står i rækker, vil de ikke tale - undtagen den, som har den Nådiges tilladelse, og som (kun) taler det rette.

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَّا يَتَكَلَّمُونَ
إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾

40. Den dag kommer visselig. Lad derfor den, der vil, søge hjemvejen til sin Herre.

ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَن شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ
مَآبًا ﴿٣٩﴾

41. Sandelig, Vi har advaret jer mod en nært forestående straf: en dag, hvor mennesket vil se, hvad dets hænder har skikket i forvejen, og den vantro vil sige: Gid jeg dog var støv!

إِنَّا أَنذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ
يَنظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ
الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾

AL-NÂZI'ÂT
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ١

2. Vi kalder til vidne dem, der vinder (åndelig viden) med stor anstrengelse,

وَالنّٰزِعٰتِ غَرْقًا ٢

3. Og dem, der knytter deres bånd fast,

وَّالنّٰشِطٰتِ نَشْطًا ٣

4. Og dem, der iler hurtigt (fremad).

وَّالسّٰبِحٰتِ سَبْحًا ٤

5. Og som derpå overgår hinanden (i gode gerninger),

فَالسّٰبِقٰتِ سَبْقًا ٥

6. Og som så leder sagen (på udmærket måde) [1].

فَالْمُدَبِّرٰتِ اَمْرًا ٦

7. (Sådan vil det være) på den dag, da den skælvende (jord) vil skælve,

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ٧

8. Og et andet (jordskælv) vil følge derpå [2].

تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ ٨

9. Hjerter vil bæve på den dag.

قُلُوْبٌ يَّوْمَئِذٍ وَّاجِفَةٌ ٩

10. Og deres blikke vil være nedslagne (af frygt) [3].

اَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ١٠

11. De vil sige: Skal vi sendes tilbage til vores tidligere tilstand?

يَقُوْلُوْنَ ءَاِنَّا لَمَرْدُوْدُوْنَ فِي الْحَافِرَةِ ١١

---

[1] Vv. 2-6 henviser atter til Profetens fæller. Nogle af deres egenskaber nævnes i disse vers. De vil f.eks. med ihærdighed erhverve sig åndelig viden og vil oprette en stærk forbindelse med Gud ('båndene' v.3) og vil føre Islâms budskab viden om og vil nå en høj grad af retfærdighed i deres personlige liv og i administrationen af offentlige sager.

[2] Vv. 7-8 indeholder en profeti om, at Profetens fæller vil blive tvunget til at gribe til våben til forsvar for troen, og at de vil blive kaldet til kamp i to perioder. Der kan også være tale om vor tids 2 verdenskrige, der følges af en 3. v.14-15.

[3] Dette er en profeti om de vantros nederlag.

12. Hvorledes? Selv om vi er rådne knogler [4]?

ءَإِذَا كُنَّا عِظَامًا نَّخِرَةً ﴿١١﴾

13. De vil sige: Det vil da være en tilbagekomst, der medfører tab.

قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾

14. Det vil kun være et eneste skrig (til advarsel),

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾

15. Så vil de (ile frem) i det fri (til kamp).

فَإِذَا هُم بِالسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾

16. Har fortællingen om Moses nået dig?

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ ﴿١٥﴾

17. Da hans Herre kaldte ham i den hellige Tuwâ's dal:

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٦﴾

18. Gå til Farao, thi han har overskredet (alle) grænser (i sin ondskab),

اذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿١٧﴾

19. Og sig (til ham): Vil du da ikke rense dig?

فَقُلْ هَل لَّكَ إِلَىٰ أَن تَزَكَّىٰ ﴿١٨﴾

20. Så vil jeg vise dig vejen til din Herre, så at du vil frygte (Ham).

وَأَهْدِيَكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ﴿١٩﴾

21. Så viste (Moses) ham det største tegn.

فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ ﴿٢٠﴾

22. Men (Farao) forkastede (ham) og var ulydig.

فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ﴿٢١﴾

23. Så vendte han sig fra (sandheden) for at kæmpe mod (den).

ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ ﴿٢٢﴾

24. Derpå kaldte han (sit folk) sammen og bekendtgjorde,

فَحَشَرَ فَنَادَىٰ ﴿٢٣﴾

25. Idet han sagde: Jeg er jeres højeste herre.

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ ﴿٢٤﴾

26. Men da greb Allah ham (i en straf, der blev) et eksempel for eftertid og samtid.

فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ﴿٢٥﴾

---

[4] Med nederlaget for øje i den kamp, som de indlod sig på med så megen selvtillid, vil den tanke gribe dem, at Muslimernes sejr betyder, at Islâms lære om et liv efter døden også må være sand, og at de derfor også vil blive straffet hinsides.

27. Sandelig i dette er der en lære for den, der frygter (Gud).

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ ﴿٢٦﴾

28. Er I mon vanskeligere at skabe end himmelen, som Han byggede?

ءَأَنتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ ۚ بَنَاهَا ﴿٢٧﴾

29. Han har ophøjet dens hvælv og gjort den fuldkommen.

رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوَّاهَا ﴿٢٨﴾

30. Og Han formørkede dens nat og lod dens dagslys fremgå (af den).

وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ﴿٢٩﴾

31. Og derpå bredte Han jorden ud.

وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحَاهَا ﴿٣٠﴾

32. Han lod dens vand stige op af den og (frembragte) dens græsland

أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ﴿٣١﴾

33. Og bjergene, som Han grundfæstede.

وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ﴿٣٢﴾

34. (Alt dette gjorde Han) for at forsørge jer og jeres kvæg.

مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ﴿٣٣﴾

35. Men når den største ulykke kommer,

فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَىٰ ﴿٣٤﴾

36. Den dag, da mennesket vil huske (alt), hvad det stræbte efter,

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنسَانُ مَا سَعَىٰ ﴿٣٥﴾

37. Og helvede vil blive afsløret for den, der kan se,

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِمَن يَرَىٰ ﴿٣٦﴾

38. Hvad da angår den, der gjorde oprør

فَأَمَّا مَن طَغَىٰ ﴿٣٧﴾

39. Og foretrak det nærværende liv,

وَآثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٣٨﴾

40. Så vil helvede visselig blive hans opholdssted.

فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٣٩﴾

41. Og hvad angår den, der frygtede at skulle stå for sin Herre og afholdt sig fra (lavt) begær,

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٤٠﴾

42. Så vil (paradisets) have visselig blive hans opholdssted.

فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٤١﴾

43. De spørger dig om Timen: hvornår vil den mon komme?

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ﴿٤٢﴾

44. Hvad har du med fastsættelsen af den at skaffe?

فِيمَ أَنتَ مِن ذِكْرَاهَا ﴿٤٤﴾

45. Det tilkommer din Herre at give endelig besked om den.

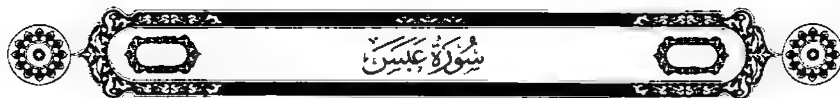
إِلَىٰ رَبِّكَ مُنتَهَاهَا ﴿٤٥﴾

46. Du er alene en advarer for den, som frygter den.

إِنَّمَا أَنتَ مُنذِرُ مَن يَخْشَاهَا ﴿٤٦﴾

47. På den dag, de ser den, vil det være, som om de kun havde ventet en nat eller den følgende morgen.

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوٓا۟ إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ
ضُحَاهَا ﴿٤٧﴾ ع

'ABASA

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. (Profetens vantro gæst) rynkede panden og vendte sig bort [1].

عَبَسَ وَتَوَلّٰىٓ ②

3. Fordi den blinde mand kom til ham [Profeten].

اَنْ جَآءَهُ الْاَعْمٰى ③

4. Men hvad kunne vel have ladet dig vide, at (den vantro) ville rense sig

وَمَا يُدْرِيْكَ لَعَلَّهٗ يَزَّكّٰىٓ ④

5. Eller tænke sig om, så at formaningen ville nytte ham?

اَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرٰى ⑤

6. (Hvorfor skulle det være sådan), at hvad den angår, som er sig selv nok,

اَمَّا مَنِ اسْتَغْنٰى ⑥

7. Ham skulle du vende (din opmærksomhed) mod,

فَاَنْتَ لَهٗ تَصَدّٰى ⑦

8. Når du jo ikke er ansvarlig for, om han ikke renser sig?

وَمَا عَلَيْكَ اَلَّا يَزَّكّٰى ⑧

9. Men den, der kommer ilende til dig,

وَاَمَّا مَنْ جَآءَكَ يَسْعٰى ⑨

10. Og som frygter (Gud),

وَهُوَ يَخْشٰى ⑩

11. Skulle du forsømme ham?

فَاَنْتَ عَنْهُ تَلَهّٰى ⑪

12. Nej, (sådan kan det ikke være), denne (Qur'ân) er visselig en formaning,

كَلَّآ اِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ⑫

13. Så at den, der vil, kan lade sig formane,

فَمَنْ شَآءَ ذَكَرَهٗ ⑬

14. På ærværdige blade,

فِيْ صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ⑭

15. Ophøjede og rene,

مَّرْفُوْعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ⑮

---

[1] Kan også opfattes om Profeten.

16. I hånden på skrivere, (som vil spredes viden om) [2],

بِأَيْدِي سَفَرَةٍ

17. Ædle og fromme.

كِرَامٍ بَرَرَةٍ

18. Ve over mennesket. Hvor er det utaknemmeligt.

قُتِلَ الْإِنسَانُ مَا أَكْفَرَهُ

19. Af hvad har Han skabt det?

مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ

20. Af en dråbe sæd. Han skaber det og bestemmer dets evne (for fremgang).

مِن نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ

21. Så gør Han (fremskridtets) vej let for det.

ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ

22. Så lader Han det dø (i rette tid) og bestemmer en grav for det [3].

ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ

23. Derpå vil Han oprejse det igen, når det behager Ham.

ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ

24. Nej, det [mennesket] har endnu ikke opfyldt, hvad Han bød det.

كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ

25. Lad da mennesket betragte sin føde:

فَلْيَنظُرِ الْإِنسَانُ إِلَىٰ طَعَامِهِ

26. Hvordan Vi lader vandet strømme rigeligt ned

أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا

27. Og så spalter jorden med (de rette) spalter

ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا

28. Og lader korn vokse frem deri

فَأَنبَتْنَا فِيهَا حَبًّا

29. Og druer og urter

وَعِنَبًا وَقَضْبًا

30. Og oliventræ og daddelpalme

وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا

31. Og velbeskyttede haver med overdådighed (af afgrøde)

وَحَدَائِقَ غُلْبًا

32. Og frugter og græs

وَفَاكِهَةً وَأَبًّا

---

[2] *Safara* kan både betyde 'skrive' og 'rejse'.

[3] 'Graven' i dette vers betyder ikke den grav, hvori det døde legeme lægges, men sjælens tilstand efter døden.

33. Til brug for jer og jeres kvæg.

مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ﴿٣٢﴾

34. Men når den bedøvende ulykke indtræffer –

فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاخَّةُ ﴿٣٣﴾

35. På den dag, da en mand flygter fra sin broder

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿٣٤﴾

36. Og sin moder og sin fader

وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ﴿٣٥﴾

37. Og sin ægtefælle og sine sønner –

وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ﴿٣٦﴾

38. På den dag vil enhver have nok at gøre med sig selv til at være ligegyldig (med andre) -

لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ﴿٣٧﴾

39. På den dag vil der være ansigter, som stråler (af glæde),

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ﴿٣٨﴾

40. Leende og muntre.

ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ﴿٣٩﴾

41. Og på den dag vil der være ansigter, der er (som) dækket af støv,

وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ﴿٤٠﴾

42. Mørke vil dække dem.

تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ﴿٤١﴾

43. Det er de vantro, synderne.

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ﴿٤٢﴾ ع

AL-TAKWÎR

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ١
2. Når solen formørkes [1],	إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ٢
3. Og stjernerne fordunkles [2],	وَإِذَا النُّجُوْمُ انْكَدَرَتْ ٣
4. Og bjergene udjævnes [3],	وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ٤
5. Og de ti-måneders-svangre kameler forsømmes [4],	وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ٥
6. Og når de vilde dyr samles sammen [5],	وَإِذَا الْوُحُوْشُ حُشِرَتْ ٦
7. Og når havene strømmer sammen [6],	وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ٧
8. Og når menneskene bringes (nær) til hinanden [7],	وَإِذَا النُّفُوْسُ زُوِّجَتْ ٨
9. Og når den levende begravede pige spørges,	وَإِذَا الْمَوْءٗدَةُ سُئِلَتْ ٩
10. For hvilken forbrydelse hun dræbtes?	بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ١٠

---

[1] Profeten er i Qur'ânen blevet skildret som solen (i det åndelige univers). Verset siger, at Profetens sandhed engang vil blive stillet midlertidig i skygge, idet Muslimerne vil opleve en forfaldsperiode.

[2] Når åndelig viden kommer ind i en forfaldsperiode.

[3] Når regenters og magthaveres autoritet undermineres.

[4] Når kamelen erstattes af andre transportmidler (se Miskât 26:5).

[5] Når dyr samles i zoologiske haver - eller når primitive folk anbringes i organiserede, civiliserede samfund. Kan også forstås om de tilbagestående folks opvågnen.

[6] Ved bygning af kanaler mellem havene. *Bihâr* kan også betyde 'floder, byer' - vi kunne oversætte: 'når flodvand ledes bort til afvandingsopgaver' eller: 'når byerne vokser overmåde'..

[7] Når menneskeligt samkvem tiltager på grund af transportmidlernes hurtige udvikling. Jvf. også vore dages organiserede turisme.

11. Og når skrifterne udbredes.

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿١١﴾

12. Og når himmelen lægges blot [8].

وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ﴿١٢﴾

13. Og når helvede antændes [9].

وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ﴿١٣﴾

14. Og paradiset bringes nær [10],

وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ﴿١٤﴾

15. Da vil enhver sjæl vide, hvad den har frembragt.

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ﴿١٥﴾

16. Nej, jeg sværger ved dem, der trækker sig tilbage (under deres fremmarch) [11],

فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ ﴿١٦﴾

17. Dem, der iler fremad og (samtidig) falder tilbage [12],

الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ﴿١٧﴾

18. Og natten, når den begynder at svinde,

وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ﴿١٨﴾

19. Og morgengryet, når det begynder at ånde [13],

وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٩﴾

20. At dette er visselig et ord (åbenbaret til) et ædelt Sendebud,

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٢٠﴾

21. Udstyret med magt, sikkert stående for tronens Herre,

ذِي قُوَّةٍ عِندَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢١﴾

22. Adlydt (af sine tilhængere) og tro (mod sit hverv).

مُّطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿٢٢﴾

23. Jeres bysbarn (I Makkanere) er ikke besat.

وَمَا صَاحِبُكُم بِمَجْنُونٍ ﴿٢٣﴾

---

[8] Vækst i astronomisk viden - og vore dages rumfartseksperimenter.

[9] Når ondskab og forbrydelse tager enormt overhånd.

[10] Når endog en liden grad af retfærdighed vil blive velsignet med en stor belønning og bringe en person nærmere Gud.

[11] Et folk, som begynder at forfalde efter at have nået en høj udvikling.

[12] Det er karakteristisk for et sådant folk, at det enten farer tankeløst på eller med fortvivlelse opgiver alle skabende og konstruktive anstrengelser.

[13] Vv. 18-19 betyder, at muslimernes forfald vil være midlertidigt, og at det vil efterfølges af en anden strålende opgangsperiode - ligesom dagen følger på natten.

24. Han så Ham visselig på den klare horisont.

وَلَقَدْ رَءَاهُ بِٱلْأُفُقِ ٱلْمُبِينِ ﴿٢٤﴾

25. Og han er ikke nærig, hvad det usete [fremtiden] angår.

وَمَا هُوَ عَلَى ٱلْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٥﴾

26. Og det er ikke et ord af en forbandet satan.

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَٰنٍ رَّجِيمٍ ﴿٢٦﴾

27. Hvor vil I da gå hen?

فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿٢٧﴾

28. Det er kun en formaning for alverden,

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَٰلَمِينَ ﴿٢٨﴾

29. Således at den, der vil blandt jer, kan vandre ad den rette vej.

لِمَن شَآءَ مِنكُمْ أَن يَسْتَقِيمَ ﴿٢٩﴾

30. Og I ville ikke, medmindre Allah, verdenernes Herre, havde villet [14].

وَمَا تَشَآءُونَ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٣٠﴾

[14] Gud har ikke 'forudbestemt' de gode og de onde. En sådan 'forudbestemmelse' findes intetsteds i Qur'ânen. Dette vers tager sigte på et andet sted i Qur'ânen: 'Jeg har kun skabt djinner og mennesker for at de skulle tjene mig'. (51:57). Ligeledes sigtes der til 91:8: 'Og ved sjælen og dens fuldkommengørelse'. Gud har udstyret ethvert menneske med de bedste egenskaber. Det er Guds 'forudbestemmelse', at Han har skabt mennesket sådan, at det besidder evnen til at vælge den rette vej. Verset kan også oversættes: 'Og I ikke vil andet end hvad Allah vil'.

AL-INFITÂR
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بسم الله الرحمن الرحيم ١

2. Når himmelen spaltes [1],

إذا السماء انفطرت ٢

3. Og stjernerne adspredes [2],

وإذا الكواكب انتثرت ٣

4. Og når havene strømmer ud i hinanden [3],

وإذا البحار فجرت ٤

5. Og når gravene lægges blot [4],

وإذا القبور بعثرت ٥

6. Da vil sjælen vide, hvad den har sendt forud for sig, og hvad den har ladet tilbage.

علمت نفس ما قدمت وأخرت ٦

7. O menneske, hvad har gjort dig hovmodig overfor din nådige Herre [5].

يا أيها الإنسان ما غرك بربك الكريم ٧

8. Som skabte dig og derpå fuldkommengjorde dig og gav dig den rette form?

الذي خلقك فسوىك فعدلك ٨

9. I den skikkelse, der behagede Ham, formede Han dig.

في أي صورة ما شاء ركبك ٩

10. Nej, I gør dommen til en løgn,

كلا بل تكذبون بالدين ١٠

11. Og dog er der (sat) vogtere over jer,

وإن عليكم لحافظين ١١

---

[1] Verden vil i den grad være opfyldt af uretfærdighed, at Gud vil lade straf stige ned fra himmelen. – Eller: mennesket vil søge at trænge ud i rummet.

[2] Der vil være langt imellem dem, der besidder virkelig åndelig viden og retledning.

[3] For eksempel: ved bygningen af Suez- og Panamakanalen.

[4] Som det er tilfældet med de ægyptiske kongers grave.

[5] Eller: 'Hvad har bedraget dig vedrørende din nådige herre?' Den vestlige livsindstilling, som kun befatter sig med tekniske og videnskabelige fremskridt, tror sig på grund af sine store resultater berettiget til at give afkald på Guds hjælp, ja, betvivle Hans eksistens overhovedet.

12. Ædle skrivere,

كِرَامًا كَاتِبِينَ ﴿١٢﴾

13. Som ved, hvad I gør.

يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٣﴾

14. Sandelig, de fromme er visselig i fryd (og gammen).

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿١٤﴾

15. Og synderne er visselig (allerede her) i helvede,

وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ﴿١٥﴾

16. Hvor de vil brænde på dommens dag.

يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٦﴾

17. Og de vil ikke være i stand til at undslippe det.

وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ﴿١٧﴾

18. Men hvad skal lære dig, hvad dommens dag er?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٨﴾

19. Atter: hvad skal lære dig, hvad dommens dag er?

ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٩﴾

20. (Det er) den dag, da ingen sjæl formår noget for en anden. Og på den dag tilkommer det Allah alene at befale.

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا ۖ وَالْأَمْرُ
يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ﴿٢٠﴾

AL-TATFÎF

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Ve dem, der giver for kort mål,

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِيْنَ ﴿٢﴾

3. Dem, der – når de lader sig tilmåle af andre – forlanger det fuldt.

الَّذِيْنَ اِذَا اكْتَالُوْا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُوْنَ ﴿٣﴾

4. Men når de udmåler eller udvejer til dem, så giver de for lidt.

وَاِذَا كَالُوْهُمْ اَوْ وَّزَنُوْهُمْ يُخْسِرُوْنَ ﴿٤﴾

5. Ved sådanne (mennesker) da ikke, at de skal opvækkes

اَلَا يَظُنُّ اُولٰٓئِكَ اَنَّهُمْ مَّبْعُوْثُوْنَ ﴿٥﴾

6. (For at stilles for dommen) på en ulykkesvanger dag.

لِيَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿٦﴾

7. På den dag, da menneskene skal stå for verdenernes Herre.

يَّوْمَ يَقُوْمُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٧﴾

8. Nej, syndernes bog er visselig i Sidjdjîn [1],

كَلَّآ اِنَّ كِتٰبَ الْفُجَّارِ لَفِيْ سِجِّيْنٍ ﴿٨﴾

9. Og hvad skal lære dig, hvad Sidjdjîn er?

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا سِجِّيْنٌ ﴿٩﴾

10. En bog, (der er) skrevet (med omhu).

كِتٰبٌ مَّرْقُوْمٌ ﴿١٠﴾

11. Ve på den dag over dem, der forkastede,

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿١١﴾

12. Dem, der kaldte dommens dag for en løgn.

الَّذِيْنَ يُكَذِّبُوْنَ بِيَوْمِ الدِّيْنِ ﴿١٢﴾

13. Og ingen kalder den for løgn - undtagen enhver syndefuld overtræder.

وَمَا يُكَذِّبُ بِهٖٓ اِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ اَثِيْمٍ ﴿١٣﴾

14. Da vore tegn forelæstes denne [overtræderen], sagde han: (Det er bare) de gamles historier.

اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيٰتُنَا قَالَ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٤﴾

---

[1] Ordret: fængsel.

15. Visseligt ikke. (Men) hvad de plejede at gøre, er blevet rust på deres hjerter.

كَلَّا بَلْ ۜ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ١٥

16. Nej, men de vil visselig på den dag være afskåret fra (at se) deres Herre.

كَلَّا إِنَّهُمْ عَن رَّبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّمَحْجُوبُونَ ١٦

17. Derefter vil de visselig brænde i helvede.

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ١٧

18. Derpå skal der siges (til dem): Dette er, hvad I plejede at kalde for løgn.

ثُمَّ يُقَالُ هَٰذَا الَّذِي كُنتُم بِهِ تُكَذِّبُونَ ١٨

19. Nej, de retfærdiges bog er visselig i 'Illijjîn [2].

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ١٩

20. Og hvad skal lære dig, hvad 'Illijjûn er?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ٢٠

21. (Det er) en bog, skrevet (med omhu).

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ٢١

22. De, der står (Gud) nær, skal skue den.

يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ٢٢

23. Sandelig, de retfærdige vil være i fryd (og gammen).

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ٢٣

24. (Siddende) på ophøjede puder, skal de skue (alt).

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنظُرُونَ ٢٤

25. På deres ansigter vil du kende salighedens stråleglans.

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ٢٥

26. Der skal gives dem at drikke en udsøgt vin, der er forseglet.

يُسْقَوْنَ مِن رَّحِيقٍ مَّخْتُومٍ ٢٦

27. Dens segl er moskus - herefter skal de stræbende stræbe - ,

خِتَامُهُ مِسْكٌ ۚ وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ٢٧

28. Og den skal iblandes (vand) fra Tasnîm [3].

وَمِزَاجُهُ مِن تَسْنِيمٍ ٢٨

---

[2] Ordret: de ophøjede (steder).

[3] Egt: 'vand fra oven' (Lane), d.v.s. kundskab om Gud.

29. En kilde, hvoraf de, der står (Gud) nær, skal drikke.

عَيْنًا يَّشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُوْنَ ﴿٢٨﴾

30. Sandelig, de, der syndede, plejede at le ad dem, der troede,

اِنَّ الَّذِيْنَ اَجْرَمُوْا كَانُوْا مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يَضْحَكُوْنَ ﴿٢٩﴾

31. Og når de gik forbi dem, blinkede de til hinanden,

وَاِذَا مَرُّوْا بِهِمْ يَتَغَامَزُوْنَ ﴿٣٠﴾

32. Og når de vendte tilbage til deres egne, vendte de tilbage med skæmt,

وَاِذَا انْقَلَبُوْٓا اِلٰٓى اَهْلِهِمُ انْقَلَبُوْا فَكِهِيْنَ ﴿٣١﴾

33. Og når de så dem, sagde de: det er sandelig de vildfarne.

وَاِذَا رَاَوْهُمْ قَالُوْٓا اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ لَضَآلُّوْنَ ﴿٣٢﴾

34. Men de blev ikke udsendt som vogtere over dem.

وَمَآ اُرْسِلُوْا عَلَيْهِمْ حٰفِظِيْنَ ﴿٣٣﴾

35. Men på den dag vil de, der tror, le ad de vantro.

فَالْيَوْمَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُوْنَ ﴿٣٤﴾

36. (Siddende) på ophøjede puder, vil de skue (alt):

عَلَى الْاَرَآئِكِ يَنْظُرُوْنَ ﴿٣٥﴾

37. Mon (ikke) de vantro er blevet belønnet med, hvad de (selv) plejede at gøre?

هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿٣٦﴾ ع

AL-INSJIQÂQ

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١

2. Når himmelen brister

إِذَا السَّمَآءُ انْشَقَّتْ ۝٢

3. Og lytter til sin Herre – og det er dens pligt –

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝٣

4. Og når jorden udbredes

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۝٤

5. Og afkaster, hvad der er i den, og bliver tom

وَأَلْقَتْ مَا فِيْهَا وَتَخَلَّتْ ۝٥

6. Og lytter til sin Herre – og det er dens pligt [1]–

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝٦

7. Du, o menneske, må sandelig slæbe dig til din Herre med megen møje, (men) så skal du (også) møde Ham.

يٰٓأَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلٰى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلٰقِيْهِ ۝٧

8. Hvad så angår den, som modtager sin bog i højre hånd -

فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتٰبَهٗ بِيَمِيْنِهٖ ۝٨

9. (Dette menneske) vil hurtigt få en let dom

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَّسِيْرًا ۝٩

10. Og vil med fryd vende tilbage til sine egne.

وَّيَنْقَلِبُ إِلٰٓى أَهْلِهٖ مَسْرُوْرًا ۝١٠

11. Men hvad den angår, som modtager sin bog bag sin ryg [2]–

وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتٰبَهٗ وَرَآءَ ظَهْرِهٖ ۝١١

12. (Dette menneske) vil snart bønfalde om tilintetgørelse,

فَسَوْفَ يَدْعُوْا ثُبُوْرًا ۝١٢

13. Og det skal brænde i helvede.

وَّيَصْلٰى سَعِيْرًا ۝١٣

---

[1] Vv. 2-6 viser hen til en tid, da himmelske tegn vil blive overmåde talrige, og hvor endog folk i høje stillinger begynder at rette deres opmærksomhed mod åbenbaret retledning - en tid, hvor jorden vil afkaste sine rigdomme i så stor målestok, at den må synes at udtømme sig. De brede masser vil begynde at undre sig og gribe efter Qur'ânen, hvor hele denne udvikling er forudsagt.

[2] 'Bag sin ryg' betyder: 'skjult på grund af generthed' eller 'som gengældelse for at have kastet Guds bog bag sin ryg'.

14. Thi det levede med fryd blandt sine egne.

إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿١٤﴾

15. Og det troede visselig ikke, at (dets lod) skulle forandres.

إِنَّهُ ظَنَّ أَن لَّن يَحُورَ ﴿١٥﴾

16. Nej. Men dets Herre så det visselig.

بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ﴿١٦﴾

17. Dog nej. Jeg sværger ved skumringen

فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ﴿١٧﴾

18. Og natten, og hvad den tildækker.

وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٨﴾

19. Og månen, når den bliver fuld,

وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿١٩﴾

20. At I virkelig skal bringes fra en tilstand til en anden [3].

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ ﴿٢٠﴾

21. Hvad fejler dem da? Vil de ikke tro?

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢١﴾

22. Og når Qur'ânen forelæses dem, vil de så ikke falde ned i tilbedelse (af Gud) [4]?

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢٢﴾ السجدة

23. Nej. De, der er vantro, forkaster den,

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ ﴿٢٣﴾

24. Men Allah ved bedst, hvad de indeholder.

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٤﴾

25. Forkynd dem da en smertelig straf.

فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٥﴾

26. Men de, der tror og handler retfærdigt - en belønning uden ende vil være deres [5].

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٦﴾

---

[3] Vv.17-20 indeholder en profeti om Muslimernes midlertidige nedgangsperiode og deres anden strålende opgang. Månen betegner her den Forjættede Reformator, som trofast og fuldkomment vil genspejle solens strålende lys, d.v.s. som vil gengive verden Profeten Muhammads rene og fuldkomne lære. Månen bliver fuld på den 14.dag, og den Forjættede Messias vil komme i det 14.årh.

[4] Verset efterfølges af *sadjda.*

[5] *Illâ* (undtagen, kun, men) er her *istithnâ munqat'* iflg. ibn Kathîr og bør derfor oversættes: 'men'.

AL-BURÛDJ

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ١

2. Vi kalder til vidne himmelen, fyldt med stjernebilleder [1],

وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الْبُرُوْجِ ٢

3. Og den forjættede dag [2],

وَالْيَوْمِ الْمَوْعُوْدِ ٣

4. Og vidnet og den, hvorom der vidnes [3],

وَشَاهِدٍ وَّمَشْهُوْدٍ ٤

5. (At) ødelæggelse er bestemt for dem, der graver grave,

قُتِلَ اَصْحٰبُ الْاُخْدُوْدِ ٥

6. (For at antænde) den ild, der (stadig) næres af (nyt) brænde,

النَّارِ ذَاتِ الْوَقُوْدِ ٦

7. Medens de sidder ved den (for at overvåge den).

اِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُوْدٌ ٧

8. Og de er (selv) vidner til, hvad de gjorde ved de troende.

وَّهُمْ عَلٰى مَا يَفْعَلُوْنَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ شُهُوْدٌ ٨

9. Og de hadede dem kun, fordi de troede på Allah, den Almægtige, den Højlovede,

وَمَا نَقَمُوْا مِنْهُمْ اِلَّآ اَنْ يُّؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ ٩

10. Som har kongemagten over himlene og jorden, og Allah er Vidne til alle ting [4].

الَّذِيْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ١٠

---

[1] De retfærdige, der gør stadig fremgang på deres åndelige rejse, skal bevidne Qur'ânens sandhed. *Al-Burûdj* kan også være dyrekredsens 12 stjernebilleder. Der hentydes da til de 12 reformatorer, der skal komme inden den Forjættede Messias (jvf. ibn Kathîr).

[2] Den dag, da de retfærdige oplever den henrykkelse, det er at møde deres Herre.

[3] Et vidne, som skal bevidne den Hellige Profets sandhed. Om denne mand - den Forjættede Messias - er der allerede profetier i de ældre hellige skrifter. Måske hentyder sidste del af verset (den, hvorom der vidnes) ligesom første til denne forjættede discipelprofet.

[4] Vv. 5-10 beskriver dem, der antænder forfølgelsens ild mod de retfærdige til alle tider, og som konstant kaster nyt ved på dette bål. Deres endelige dom forudsiges i v.11.

11. Sandelig, de der forfølger troende mænd og kvinder og ikke angrer derefter - for dem er helvedes straf, og for dem er der (i dette liv) en brændende straf.

إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ثُمَّ لَمْ
يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ١١

12. Sandelig, de der tror og handler retfærdigt - for dem er der paradisets haver, i hvilke floder strømmer af sted. Det er den største sejr.

إِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ جَنّٰتٌ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ١٢

13. Sandelig, din Herres greb er voldsomt.

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ١٣

14. Det er visselig Ham, der skaber og genfrembringer,

إِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ ١٤

15. Og Han er den Tilgivende, den Elskende,

وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ١٥

16. Tronens Herre, den Strålende,

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ١٦

17. Den, der fører igennem, hvad Han vil.

فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ ١٧

18. Er fortællingen om hærskarerne ikke nået til dig?

هَلْ اَتٰكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ١٨

19. Faraos og Thamûds (hærskarer)?

فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ١٩

20. Nej, de vantro (fremturer) i (deres) fornægtelse.

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ٢٠

21 Og Allah omfatter dem bagfra [5].

وَاللّٰهُ مِنْ وَرَآئِهِمْ مُحِيطٌ ٢١

22. Nej, dette er en strålende Qur'ân

بَلْ هُوَ قُرْاٰنٌ مَجِيدٌ ٢٢

23. På en velbevaret tavle [6].

فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ٢٣

[5] Eller: Allah omfatter dem fra det hinsides

[6] Qur'ânen vil uændret forblive den samme.

AL-TÂRIQ

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Vi kalder himlen og morgenstjernen til vidne -

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ﴿٢﴾

3. Og hvad skal lære dig, hvad morgenstjernen er?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ﴿٣﴾

4. Stjernen (med den) gennemborende (glans).

النَّجْمُ الثَّاقِبُ ﴿٤﴾

5. Der findes ingen sjæl, som ikke har en vogter over sig.

إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ﴿٥﴾

6. Lad derfor mennesket betragte, hvoraf det er skabt.

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٦﴾

7. Det er skabt af udgydt væske.

خُلِقَ مِنْ مَاءٍ دَافِقٍ ﴿٧﴾

8. Som strømmer frem mellem rygraden og ribbenene [1].

يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ﴿٨﴾

9. Sandelig, Han (som har skabt det deraf) har magt til at lade det vende tilbage (til liv)

إِنَّهُ عَلَىٰ رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ﴿٩﴾

10. På den dag, da hemmelighederne lægges blot.

يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ﴿١٠﴾

11. Da vil det [mennesket] ingen kraft have og ingen hjælper.

فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ﴿١١﴾

12. Vi kalder den regnfyldte sky til vidne

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ﴿١٢﴾

13. Og jorden, (når den fyldes) med revner (på grund af fremspirende planter),

وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ﴿١٣﴾

---

[1] Eller: 'fra lænd og mellem ribben' (om hhv. sæd og æg).

14. At denne (Qur'ân) i sandhed er det sidste, afgørende ord,

إِنَّهُۥ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ١٣

15. Og at den ikke er tom tale [2].

وَمَا هُوَ بِٱلْهَزْلِ ١٤

16. Visselig, de lægger planer (mod den),

إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ١٥

17. Men også Jeg lægger en plan.

وَأَكِيدُ كَيْدًا ١٦

18. Giv derfor de vantro udsættelse, ja, giv dem udsættelse en kort tid [3].

فَمَهِّلِ ٱلْكَٰفِرِينَ أَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًۢا ١٧

[2] Vv. 12-15. Qur'ânen skildres her som livgivende regn, hvorved de, der tror på den og handler derefter, vil blive renset og fremmet i retfærdighedens og godhedens vækst. Dette vil være et stærkt bevis på Qur'ânens sandhed.

[3] De vantro får udsættelse, så de kan prøve alle deres planer og anvende al deres styrke mod Islâm og Qur'ânen. Islâms triumf på trods heraf vil være et uigendriveligt bevis på, at den er fra Gud og har Hans fulde støtte.

AL-A'LÂ

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Lovpris din Herres navn, den Højeste [1],

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ﴿٢﴾

3. Som skabte (mennesket) og fuldendte (det) [2],

الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿٣﴾

4. Og Som bestemte (dets muligheder) og derefter retledede (det),

وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَىٰ ﴿٤﴾

5. Og Som frembragte græslandet

وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَىٰ ﴿٥﴾

6. Og gjorde det til sort, tørt strå.

فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَىٰ ﴿٦﴾

7. (O Muslim) Vi vil lære dig (Qur'ânen), så at du ikke vil glemme den [3],

سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسَىٰ ﴿٧﴾

8. Medmindre Allah vil det (anderledes). Han ved visselig, hvad der er åbenbart, og hvad der er skjult.

إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۚ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَىٰ ﴿٨﴾

9. Og Vi vil gøre (vejen til fremgang) let for dig.

وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَىٰ ﴿٩﴾

10. Fortsæt derfor med at formane. Visselig nytter formaningen [4].

فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَىٰ ﴿١٠﴾

11. Den, der frygter (Gud), vil sikkert lade sig formane.

سَيَذَّكَّرُ مَنْ يَخْشَىٰ ﴿١١﴾

---

[1] Eller: 'Lovpris din Herres højeste navn'.

[2] Gud har udstyret mennesket med alle de evner og egenskaber, som er nødvendige for den højeste åndelige og intellektuelle udvikling. Dette viser, at Gud selv er fuldkommen.

[3] Dette er en profeti om, at den retledning, som indeholdes i Qur'ânen, i så høj grad vil blive en del af Muslimernes liv og tanke i deres helhed, at der til alle tider vil være en del af dem, som vil lære og praktisere dens sande lære, hvilket også har været tilfældet gennem århundrederne.

[4] Eller: 'hvis formaningen nytter.'

12. Men den elendigste vil vende sig bort fra den.

وَيَتَجَنَّبُهَا الْاَشْقَى ﴿١٢﴾

13. Den, der vil brænde i den største ild,

الَّذِى يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرٰى ﴿١٣﴾

14. Og som så hverken vil dø eller leve i den.

ثُمَّ لَا يَمُوْتُ فِيْهَا وَلَا يَحْيٰى ﴿١٤﴾

15. Sandelig, den, der renser sig, vil have fremgang,

قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَكّٰى ﴿١٥﴾

16. Den, som ihukommer sin Herres navn og beder (til Ham).

وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهٖ فَصَلّٰى ﴿١٦﴾

17. Men, nej. I (Islâms modstandere) foretrækker det nærværende liv,

بَلْ تُؤْثِرُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿١٧﴾

18. Skønt det kommende er bedre og varigere.

وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ﴿١٨﴾

19. Sandelig, dette er (at læse) i de tidligere skrifter,

اِنَّ هٰذَا لَفِى الصُّحُفِ الْاُوْلٰى ﴿١٩﴾

20. I Abrahams og Moses' skrifter.

صُحُفِ اِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰى ﴿٢٠﴾ ع

AL-GHÂSJIJAH
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ①

2. Er mon underretningen om den altoverVældende (ulykke) kommet til dig?

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ②

3. (Nogle) ansigter vil den dag være nedbøjede,

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ③

4. (Prægede) af slid og slæb.

عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ ④

5. Brænde skal de i en svidende ild.

تَصْلَىٰ نَارًا حَامِيَةً ⑤

6. Drikke skal gives dem fra en kogende kilde.

تُسْقَىٰ مِنْ عَيْنٍ آنِيَةٍ ⑥

7. Der skal ingen føde være til dem undtagen af tørre, bitre og tornede urter,

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ⑦

8. Som ikke vil give næring og ikke nytte mod sult.

لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ⑧

9. (Andres) ansigter vil den dag være salige,

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ ⑨

10. Tilfredse med deres arbejde

لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ⑩

11. (Skal de dvæle) i et ophøjet paradis,

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ⑪

12. Hvor du ikke vil høre forfængelig tale,

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَاغِيَةً ⑫

13. Hvor der findes en strømmende kilde,

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ⑬

14. Hvor der vil være ophøjede lejer,

فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ⑭

15. Og bægre stillet frem (for dem)

وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ⑮

16. Og puder på rad

وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ⑯

17. Og udbredte tæpper!

وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ ﴿١٦﴾

18. Vil de da ikke betragte skyerne - hvorledes de er skabt [1]?

أَفَلَا يَنظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾

19. Og himmelen - hvorledes den er ophøjet [2]?

وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾

20. Og bjergene - hvorledes de er fæstnede (i jorden) [3]?

وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾

21. Og jorden - hvorledes den er udbredt [4]-

وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾

22. Forman (dem) derfor, for du er kun en advarer.

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾

23. Du er ikke (udpeget til at være) vogter over dem.

لَّسْتَ عَلَيْهِم بِمُصَيْطِرٍ ﴿٢٢﴾

24. Men den, der vender sig bort og er vantro,

إِلَّا مَن تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾

25. Ham vil Allah straffe med den største straf.

فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾

26. Sandelig, til Os vender de tilbage.

إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾

27. Og så påhviler Os sandelig deres regnskab.

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُم ﴿٢٦﴾ ع

---

[1] Skyerne kommer til syne i horisonten og spredes over himlen. Forstår de vantro ikke, at Gud, som har sendt Qur'ânen til retledning af menneskeheden, har magt til at sprede denne retledning (som er åndeligt vand) over hele jorden? - (*al-ibil* betyder både 'kameler' og 'skyer'. Sammenhængen begunstiger sidste fortolkning).

[2] Ligesom himlen er ophøjet, således vil den Hellige Profet, den åndelige himmel, blive ophøjet.

[3] Kan de ikke se, hvor rodfæstede i deres tro, hengivenhed og beslutsomhed Profetens fæller, de åndelige bjerge, er?

[4] Jorden er blevet udbredt for deres fødder, så de kan føre Islâms budskab viden om.

AL-FADJR
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ١

2. Vi kalder (det nære) daggry til vidne

وَالْفَجْرِ ٢

3. Og de ti nætter

وَلَيَالٍ عَشْرٍ ٣

4. Og det lige og det ulige

وَّالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ٤

5. Og natten, når den iler (mod sin ende) [1].

وَالَّيْلِ اِذَا يَسْرِ ٥

6. Mon der ikke her er en ed for de forstandige?

هَلْ فِيْ ذٰلِكَ قَسَمٌ لِّذِيْ حِجْرٍ ٦

7. Har du ikke set, hvorledes din Herre handlede med 'Âd?

اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ٧

8. (Folket fra) Iram, som rejste de høje søjler,

اِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ٨

9. Hvis lige ikke blev skabt i (disse) egne?

الَّتِيْ لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ٩

10. Og Thamûd, som udhulede klipperne i dalen?

وَثَمُوْدَ الَّذِيْنَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ١٠

11. Og Farao, teltpløkkenes herre?

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْاَوْتَادِ ١١

12. (Alle) de som begik overgreb i byerne

الَّذِيْنَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ١٢

---

[1] Vv. 2-5 indeholder endnu en mægtig profeti. Da denne Sûra blev åbenbaret, var Muslimerne ofre for en knugende forfølgelse og deres fremtidsudsigter var - set med denne verdens øjne - nedslående. I v.2 meddelte Gud, at daggryet ikke var langt borte. Der ville ialt være 10 nætter, d.v.s. de 10 års forfølgelse i Makka. Disse ville blive fulgt af den Hellige Profets emigration til *Jathrib* (Madina), ledsaget af *Abû Bakr* ('det lige', egt: 'dobbelt, to'), kun to mod Quraisjens samlede magt, med Gud som den tredje ('det ulige'), se 9:40. Makkanernes hævnlyst ville forfølge dem lige til Madina, hvor de hvert øjeblik var genstand for Quraisjstammens hævnplaner. Denne sidste nat (det sidste år) ville blive bragt til en afslutning af slaget ved Badr (år 1 efter Hidjra: emigrationen), da Quraisjens magt ville blive brudt og den nye æras daggry sætte ind. Der ville stadig være prøvelser forude, men rædselens nætter ville være forbi. - Der kan også her være en profeti om de 10 århs nedgang efter de første 3 århs fremgang. Derefter kommer daggryet atter efter endnu ét årh.

13. Og forøgede uretten i dem.

فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ﴿١٣﴾

14. Så lod din Herre straffens svøbe træffe dem.

فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿١٤﴾

15. Thi din Herre er (altid) på vagt.

إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ﴿١٥﴾

16. Betragt mennesket, når dets Herre prøver det og ærer det og viser det Sin nåde, så siger det: Min Herre har æret mig.

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿١٦﴾

17. Men når Han prøver det og indskrænker dets føde, så siger det: Min Herre har vanæret mig.

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ ﴿١٧﴾

18. Nej. Men I ærer ikke den forældreløse,

كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ﴿١٨﴾

19. Og I opmaner ikke hinanden til at bespise de fattige.

وَلَا تَحَاضُّونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿١٩﴾

20. Men I opæder (andres) arv, rub og stub.

وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَمًّا ﴿٢٠﴾

21. Og I elsker rigdom med overstrømmende kærlighed.

وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢١﴾

22. Men nej. Når jorden knuses til stumper og stykker,

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢٢﴾

23. Og din Herre og englene kommer i rækker og geled.

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٣﴾

24. Og helvede bliver bragt nær på den dag: på den dag vil mennesket ihukomme, men til hvad nytte skal ihukommelsen være det?

وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّىٰ لَهُ الذِّكْرَىٰ ﴿٢٤﴾

25. Det vil sige: Gid jeg dog havde skikket (gode gerninger) forud til dette mit liv (her).

يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٥﴾

26. Ikke én vil på den dag kunne straffe med Hans straf,

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾

27. Og ikke én vil kunne binde, som Han binder.

وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ﴿٢٧﴾

28. O du sjæl, som har fundet fred [2].

يَٰٓأَيَّتُهَا ٱلنَّفْسُ ٱلْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٨﴾

29. Vend tilbage til din Herre, idet du behager (Ham) og har Hans velbehag.

ٱرْجِعِىٓ إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٩﴾

30. Træd da ind blandt Mine tjenere,

فَٱدْخُلِى فِى عِبَٰدِى ﴿٣٠﴾

31. Og træd ind i Mit paradis.

وَٱدْخُلِى جَنَّتِى ﴿٣١﴾

[2] Se 75:3. noten.

AL-BALAD

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ①

2. Nej, jeg sværger ved denne by [Makka],

لَآ أُقْسِمُ بِهَٰذَا الْبَلَدِ ②

3. Og du (o Muhammad) vil visselig vende tilbage til denne by -

وَأَنتَ حِلٌّ بِهَٰذَا الْبَلَدِ ③

4. Og ved faderen og sønnen [1].

وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ ④

5. Vi har visselig skabt mennesket til slid og strid [2].

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي كَبَدٍ ⑤

6. Tror det mon, at ingen har magt over det?

أَيَحْسَبُ أَن لَّن يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ⑥

7. Det siger: Jeg har ødet meget gods bort.

يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُّبَدًا ⑦

8. Tror det mon, at ingen ser det [3]?

أَيَحْسَبُ أَن لَّمْ يَرَهُ أَحَدٌ ⑧

9. Har Vi ikke givet det to øjne?

أَلَمْ نَجْعَل لَّهُ عَيْنَيْنِ ⑨

10. Og en tunge og to læber?

وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ⑩

---

[1] Vv.2-4 indeholder også en mægtig profeti. Makka blev bygget af Abraham og Ismael, 'faderen og sønnen'. De havde bedt for dens fred og sikkerhed, for indbyggernes velfærd, for deres renhed og retfærdighed, og om at en Profet måtte oprejses blandt dem - en Profet, som skulle grundfæste troen blandt dem og fremme deres materielle og åndelige velfærd. (Se 2:126-130 og 14:36-42). Denne profeti blev opfyldt i Profeten Muhammads person. Disse vers meddeler, at Profeten vil blive tvunget til at forlade Makka, men også at han vil vende tilbage i triumf, og at Makka gennem hans sejr vil blive renset for afgudsdyrkelse, og at troen på den Ene, Sande Gud vil blive grundfæstet dér for alle tider. *Hill* = 'vende tilbage' kan også betyde: 'bo, stige ned, blive tilladt for' (Lane & Aqrab).

[2] Dette vers angiver, at megen anstrengelse og kamp vil være nødvendig for at nå dette mål - sådan som det er for ethvert højt og værdigt formål.

[3] Vv.6-8 hentyder til Islâms modstandere i Makka. De havde tillid til, at de kunne undertrykke Islâm med magt og ved at bruge deres rigdom udrydde den af jordens overflade. Disse vers advarer dem om, at Gud ser ind i deres hjerter og er klar over deres planer og vil krydse dem.

11. Og Vi har vist det de to hærveje (til godt og ondt).

وَهَدَيْنَٰهُ ٱلنَّجْدَيْنِ ﴿١١﴾

12. Men det slog ikke ind på bjergvejen.

فَلَا ٱقْتَحَمَ ٱلْعَقَبَةَ ﴿١٢﴾

13. Og hvad skal lære dig, hvad bjergvejen er?

وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا ٱلْعَقَبَةُ ﴿١٣﴾

14 (Det er) at sætte slaven fri

فَكُّ رَقَبَةٍ ﴿١٤﴾

15. Eller at bespise på hungersnødens dag

أَوْ إِطْعَٰمٌ فِى يَوْمٍ ذِى مَسْغَبَةٍ ﴿١٥﴾

16. Den beslægtede forældreløse

يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ﴿١٦﴾

17. Eller den fattige, (der ligger) i støvet -

أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿١٧﴾

18. Og så at være blandt dem, som tror og opfordrer hinanden til udholdenhed og opfordrer hinanden til barmhjertighed -

ثُمَّ كَانَ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَتَوَاصَوْا۟
بِٱلصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا۟ بِٱلْمَرْحَمَةِ ﴿١٨﴾

19. Disse er de (velsignede) på højre hånd -

أُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلْمَيْمَنَةِ ﴿١٩﴾

20. Men de, som forkaster Vore tegn - disse er de (forkastede) på venstre hånd -

وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا هُمْ أَصْحَٰبُ ٱلْمَشْـَٔمَةِ ﴿٢٠﴾

21. Over dem vil ilden lukke sig.

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤْصَدَةٌۢ ﴿٢١﴾

AL-SJAMS
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Ved solen og dens fulde glans [1],

وَالشَّمْسِ وَضُحٰهَا ②

3. Og månen, når den følger efter den [2],

وَالْقَمَرِ إِذَا تَلٰهَا ③

4. Og dagen, når den afslører (solens) glans [3],

وَالنَّهَارِ إِذَا جَلّٰهَا ④

5. Og natten, når den tildækker den [4],

وَالَّيْلِ إِذَا يَغْشٰهَا ⑤

6. Og himlen og dens bygning,

وَالسَّمَآءِ وَمَا بَنٰهَا ⑥

7. Og jorden og dens udbredelse [5],

وَالْأَرْضِ وَمَا طَحٰهَا ⑦

8. Og sjælen og dens fuldkommengørelse [6].

وَنَفْسٍ وَّمَا سَوّٰهَا ⑧

9. Så åbenbarede Han den [sjælen] det ondes veje og retfærdighedens veje -

فَأَلْهَمَهَا فُجُوْرَهَا وَتَقْوٰهَا ⑨

10. Den, der renser den, vil visselig have fremgang,

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكّٰهَا ⑩

---

[1] Retfærdighedens sol, Profeten Muhammad, vil stråle med uimodståelig glans.

[2] Han vil blive efterfulgt af en stor reformator, som skal modtage sit lys fra ham og genrejse Islâm til ære og glans.

[3] Islâms første opgangsperiode vil fastslå Profetens sande position.

[4] Den periode vil følges af en nedgangsperiode, hvor Islâms lys vil blive tilsløret for menneskehedens øjne.

[5] Men universets opbygning og de love, der behersker det, viser, at sandheden i sidste ende må triumfere. Så Islâms fjender skal ikke glæde sig over det midlertidige tilbageslag, ejheller skal Muslimerne miste modet af den grund.

[6] Gud har skænket mennesket en ren natur. Derfor vil hele menneskeheden ikke på noget tidspunkt fare vild. Der vil altid være nogle, der holder sandhedens og retfærdighedens fakkel højt.

11. Og den, der tilsmudser den, vil visselig mislykkes [7].

وَقَدْ خَابَ مَن دَسَّىٰهَا ﴿١٠﴾

12. Thamûd forkastede (sin profet) i sit oprør,

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَىٰهَآ ﴿١١﴾

13. Da den elendigste rejste sig (for at kæmpe mod ham),

إِذِ ٱنۢبَعَثَ أَشْقَىٰهَا ﴿١٢﴾

14. Da sagde Allahs sendebud til dem: (Lad) Allahs hunkamel (i fred) og (lad) den drikke.

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ ٱللَّهِ نَاقَةَ ٱللَّهِ وَسُقْيَٰهَا ﴿١٣﴾

15. Men de forkastede ham og overskar dens sener. derfor tilintetgjorde deres Herre dem i deres synd og gjorde (ødelæggelsen) lige (for alle).

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ
رَبُّهُم بِذَنۢبِهِمْ فَسَوَّىٰهَا ﴿١٤﴾

16. Og Han frygter ikke følgerne deraf.

وَلَا يَخَافُ عُقْبَٰهَا ﴿١٥﴾

[7] Vv.10-11: *Zakkâ* (rense) betyder også: 'lade vokse' og *dassâ* (tilsmudse) også: 'begrave'.

AL-LAIL
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ﴿۱﴾

2. Ved natten, når den tilhyller (solens lys) [1].

وَالَّيۡلِ اِذَا يَغۡشٰى ﴿۲﴾

3. Og ved dagen, når den strålende åbenbarer (det) [2],

وَالنَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰى ﴿۳﴾

4. Og ved skabelsen af manden og kvinden [3],

وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالۡاُنۡثٰٓى ﴿۴﴾

5. Sandelig, jeres stræben er (mod) forskellige (mål) [4].

اِنَّ سَعۡيَكُمۡ لَشَتّٰى ﴿۵﴾

6. Hvad da den angår, som giver (ud for Allahs sag) og er retfærdig

فَاَمَّا مَنۡ اَعۡطٰى وَاتَّقٰى ﴿۶﴾

7. Og bekræfter det rette,

وَصَدَّقَ بِالۡحُسۡنٰى ﴿۷﴾

8. Hans vej fremad vil Vi gøre let.

فَسَنُيَسِّرُهٗ لِلۡيُسۡرٰى ﴿۸﴾

9. Men hvad den angår, som er gerrig og sig selv nok

وَاَمَّا مَنۡۢ بَخِلَ وَاسۡتَغۡنٰى ﴿۹﴾

10. Og forkaster det rette,

وَكَذَّبَ بِالۡحُسۡنٰى ﴿۱۰﴾

11. Hans vej til trængsel vil Vi gøre let,

فَسَنُيَسِّرُهٗ لِلۡعُسۡرٰى ﴿۱۱﴾

12. Og hans rigdom skal ikke nytte ham, når han går til grunde.

وَمَا يُغۡنِىۡ عَنۡهُ مَالُهٗۤ اِذَا تَرَدّٰى ﴿۱۲﴾

13. Sandelig, det er Vor opgave at retlede,

اِنَّ عَلَيۡنَا لَلۡهُدٰى ﴿۱۳﴾

---

[1] Når ondskaben er overvældende, betyder det, at verden har behov for guddommeligt lys.

[2] Når renhed og retfærdighed vinder frem, betyder det, at Gud har valgt en eller anden retfærdig sjæl (eller flere retfærdige sjæle) til den opgave at retlede menneskeheden.

[3] Der er nogle mennesker, som giver andre retledning, og der er andre, som modtager den og drager nytte deraf.

[4] Muslimerne stræber efter retfærdighed, og de vantro stræber efter vildfarelse.

14. Og Os tilhører det kommende og det nærværende.

وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ ﴿١٣﴾

15. Derfor advarer Jeg jer mod en flammende ild.

فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ ﴿١٤﴾

16. Kun den elendigste skal brænde i den.

لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ﴿١٥﴾

17. Den, der forkaster (sandheden) og vender sig bort (fra den).

الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٦﴾

18. Men den retfærdige skal holdes borte fra den [ilden],

وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ﴿١٧﴾

19. Den, der giver sin rigdom bort for at rense sig,

الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ ﴿١٨﴾

20. Den, der ikke beviser nogen sin nåde for at blive belønnet [5].

وَمَا لِأَحَدٍ عِندَهُ مِن نِّعْمَةٍ تُجْزَىٰ ﴿١٩﴾

21. Men kun for at søge sin Herres. den Højestes. velbehag.

إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ ﴿٢٠﴾

22. Og Han vil snart have velbehag (i ham).

وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ ﴿٢١﴾

---

[5] Eller: 'Den, der ikke har modtaget nogen tjeneste, som ikke er gengældt'.

AL-DHUHÂ

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Ved det klare dagslys [1]

وَالضُّحٰى ②

3. Og natten, når den bliver stille [2],

وَالَّيْلِ اِذَا سَجٰى ③

4. Din Herre har ikke forladt dig, ejheller er Han vred [3],

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلٰى ④

5. Og det kommende vil visselig være bedre for dig end det nærværende [4],

وَلَلْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْاُوْلٰى ⑤

6. Og din Herre vil visselig give dig (i overflod), så du vil være veltilfreds.

وَلَسَوْفَ يُعْطِيْكَ رَبُّكَ فَتَرْضٰى ⑥

7. Fandt Han dig ikke forældreløs og gav (dig) husly?

اَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيْمًا فَاٰوٰى ⑦

8. Og Han fandt dig søgende og retledede (dig)?

وَوَجَدَكَ ضَآلًّا فَهَدٰى ⑧

9. Og Han fandt dig i fattigdom og gjorde (dig) rig?

وَوَجَدَكَ عَآئِلًا فَاَغْنٰى ⑨

10. Vær derfor ikke hård mod den forældreløse,

فَاَمَّا الْيَتِيْمَ فَلَا تَقْهَرْ ⑩

11. Og skæld ikke den ud, der beder om noget,

وَاَمَّا السَّآئِلَ فَلَا تَنْهَرْ ⑪

12. Og beret om din Herres nåde.

وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ⑫

---

[1] Islâms sejr vil bogstaveligt forkynde Profeten Muhammads sandhed.

[2] Enhver længere forfaldsperiode for Islâm vil angive, at det lys og den retledning, som Profeten var bærer af, møder modstand.

[3] Dette betyder, at menneskeheden vil være i forfald, og at Gud vil oprejse en person, som atter vil skænke verden Islâms lys.

[4] En fortsat række af sådanne mennesker i enhver forfaldsperiode vil være et bevis på Profetens sandhed.

AL-INSJIRÂH

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Har Vi ikke udvidet dit bryst for dig [1]?

اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ②

3. Og fjernet din byrde fra dig,

وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ③

4. Som (nær) havde brudt din ryg [2]?

الَّذِيْٓ اَنْقَضَ ظَهْرَكَ ④

5. Og Vi ophøjede dit ry for dig.

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ⑤

6. Så er der da visselig sammen med trængslen aflastning.

فَاِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ⑥

7. Ja visselig, sammen med trængslen aflastning [3].

اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ⑦

8. Når du da er fri (for din nuværende byrde), så anstreng dig (for Allahs sag),

فَاِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ ⑧

9. Og hengiv dig helt til din Herre.

وَاِلٰى رَبِّكَ فَارْغَبْ ⑨

---

[1] Gud har åbenbaret dig den fuldkomne retledning, så at du kan vandre i lyset af Hans retledning og ikke forvirres.

[2] Det spørgsmål plagede dig, hvordan du dog skulle lede dit folk til renhed og fremgang.

[3] Vv.6-7 angiver, at trængslen, som Profeten og Muslimerne måtte døje i Makka var midlertidig, men at deres fremgang ville være varig og tiltagende. Der kan også hentydes til 2 nedgangs- og opgangsperioder.

AL-TÎN

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Ved figentræet og oliventræet [1]

وَالتِّيْنِ وَالزَّيْتُوْنِ ②

3. Og Sinais bjerg [2]

وَطُوْرِ سِيْنِيْنَ ③

4. Og denne by, der er sikret (for alle tider) [3].

وَهٰذَا الْبَلَدِ الْاَمِيْنِ ④

5. Vi har visselig skabt mennesket i den skønneste form,

لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِيْٓ اَحْسَنِ تَقْوِيْمٍ ⑤

6. (Men handler det da ondt), gør Vi det igen til det laveste af alle lave.

ثُمَّ رَدَدْنٰهُ اَسْفَلَ سٰفِلِيْنَ ⑥

7. Men (det gælder) ikke dem, der tror og handler retfærdigt - thi de vil få en aldrig endende løn.

اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَلَهُمْ اَجْرٌ
غَيْرُ مَمْنُوْنٍ ⑦

8. Hvad kan der altså være efter (dette), som kan gøre (din tale om) dommen til løgn?

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّيْنِ ⑧

9. Er Allah da ikke den retfærdigste af alle dommere?

اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَحْكَمِ الْحٰكِمِيْنَ ⑨ ع

---

[1] Figentræet symboliserer Adam og oliventræet Noah. Ved figen og oliven forstås da den åbenbaring, som sendtes Adam og Noah.

[2] Åbenbaringen, som blev sendt til Moses.

[3] Åbenbaringen sendt til Abraham, Ismael og Profeten Muhammad.

AL-'ALAQ
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ١

2. Forelæs i din Herres navn, som skabte,

اِقْرَاْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِيْ خَلَقَ ٢

3. Skabte mennesket af en klump blod [1]-

خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ٣

4. Forelæs, thi din Herre er al æres herre [2],

اِقْرَاْ وَرَبُّكَ الْاَكْرَمُ ٤

5. Som lærte ved pennens hjælp -

الَّذِيْ عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ٥

6. Lærte mennesket, hvad det ikke vidste.

عَلَّمَ الْاِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ٦

7. Nej, mennesket er sandelig blevet en overtræder.

كَلَّآ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَيَطْغٰٓى ٧

8. Fordi det mener sig selvtilstrækkeligt.

اَنْ رَّاٰهُ اسْتَغْنٰى ٨

9. Sandelig, til din Herre skal (det) vende tilbage.

اِنَّ اِلٰى رَبِّكَ الرُّجْعٰى ٩

10. Har du ikke set den, der forbyder

اَرَءَيْتَ الَّذِيْ يَنْهٰى ١٠

11. En (af Vore) tjener(e) at bede (til Os) [3]?

عَبْدًا اِذَا صَلّٰى ١١

12. Hvad mener du? Er han [tjeneren] på rette vej,

اَرَءَيْتَ اِنْ كَانَ عَلَى الْهُدٰٓى ١٢

13. Eller påbyder han retfærdighed?

اَوْ اَمَرَ بِالتَّقْوٰى ١٣

---

[1] *'Alaq* (blodklump) kan også betyde: 'kærlighed'.

[2] Jo mere Qur'ânen læses, desto mere vil Guds ære og menneskets værdighed anerkendes og sættes højt. Vv.1-6 er de første, der blev åbenbaret Muhammad.

[3] Profeten Muhammad blev forfulgt, da han bad ved Ka'baen.

14. Hvad mener du? Forkaster han [den anden] (retledningen) og vender sig fra (den)?

أَرَءَيْتَ إِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰٓ ﴿١٤﴾

15. Mon han ikke ved, at Allah ser (ham)?

أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ ٱللَّهَ يَرَىٰ ﴿١٥﴾

16. Men nej. Hvis han ikke holder op, så vil Vi tage ham i pandelokken –

كَلَّا لَئِن لَّمْ يَنتَهِ لَنَسْفَعًۢا بِٱلنَّاصِيَةِ ﴿١٦﴾

17. Den løgnagtige, syndefulde pandelok.

نَاصِيَةٍ كَٰذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٧﴾

18. Lad ham da tilkalde sine fæller,

فَلْيَدْعُ نَادِيَهُۥ ﴿١٨﴾

19. Så vil Vi tilkalde straffens engle.

سَنَدْعُ ٱلزَّبَانِيَةَ ﴿١٩﴾

20. Men nej. Adlyd ham ikke, men kast dig ned og nærm dig (Gud) [4].

كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَٱسْجُدْ وَٱقْتَرِب ۩ ﴿٢٠﴾

[4] Verset efterfølges af *sadjda.*

AL-QADR

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١

2. Sandelig, Vi har åbenbaret den [Qur'ânen] i (den guddommelige) bestemmelses nat [1].

إِنَّآ أَنْزَلْنٰهُ فِيْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۝٢

3. Og hvad skal lære dig, hvad (den guddommelige) bestemmelses nat er [2]?

وَمَآ أَدْرٰىكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۝٣

4. (Den guddommelige) bestemmelses nat er bedre end tusind måneder [3].

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۝٤

5. I den nedstiger englene og ånden på deres Herres befaling (med bestemmelser) i enhver sag.

تَنَزَّلُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوْحُ فِيْهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِّنْ كُلِّ أَمْرٍ ۝٥

6. Fred (hersker der) til morgengryets komme[4].

سَلٰمٌ هِيَ حَتّٰى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ۝٦

---

[1] Tiden for en profets komme er som natten, hvor mørkets magter hersker og uretfærdighed og laster formørker alt. Men det er en velsignet nat, fordi guddommelig åbenbaring sendes ned fra himmelen. Verset betyder, at Qur'ânen blev åbenbaret på en tid, da universets fremtidige mønster var fastlagt, og at al retledning, der behøves til alle tider, var nedlagt i den. Smlgn. 2:186, der siger, at Qur'ânen blev åbenbaret i måneden Ramadân.

[2] *Lailat-al-qadr* (den guddommelige bestemmelses nat) er ikke blot forbeholdt Profeten. Gud ønsker, at alle skal kende til den inden for den enkeltes muligheder.

[3] *Alf* (tusind) er det højeste tal på arabisk. Verset angiver dermed den umådelige betydning af Qur'ânens åbenbaring. 'Tusind måneder' kan være et udtryk for et menneskes liv. Udtrykket siges også at beskrive den tid (ca. 83 år), der ligger imellem en *mudjaddid* (reformator) og den følgende, mens de resterende ca. 17 år er den periode, hvor reformatoren optræder.

[4] Denne dybe fred i sindet kan opleves af alle, der søger den. Den er så værdifuld, at selv et kort glimt af den er nok til at lyse op over et liv fyldt med afsavn og vanskeligheder, se 89:28; smlgn. 2:209

Profeten har anbefalet at søge denne tilstand, og har angivet, at den er lettest at opnå i en af de ulige nætter i slutningen af Ramadân. Blandt mange muslimer højtideligholdes den 27. nat i Ramadân som *lailat-al-qadr.*

AL-BAJJINAH
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

2. De, som var vantro af Skriftens folk og afgudsdyrkerne, kunne ikke befries (fra deres fejltagelser), førend det klare bevis kom til dem:

3. Et Sendebud fra Allah, som forelæste (dem) rene skrifter,

4. Hvori de evige bud var.

5. Og de, der modtog Skriften, blev først delt, efter at det klare bevis kom til dem.

6. Og der blev kun påbudt dem at tilbede Allah i hengiven lydighed mod Ham (alene) og i (al) oprigtighed - og at holde bøn og at give zakât. Det er den evige religion.

7. Sandelig, de, som er vantro af Skriftens folk og afgudsdyrkerne, skal være i helvedes ild og forblive deri (i lang tid) - disse er de værste skabninger.

8. Sandelig, de, som tror og handler retfærdigt, er de bedste skabninger.

9. Deres belønning skal være hos deres Herre: evighedens haver, hvori floder strømmer, og de skal blive der evigt. Allah har velbehag i dem, og de har fundet velbehag i Ham. Dette skal være for den, der frygter sin Herre.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①
لَمْ يَكُنِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ وَالْمُشْرِكِيْنَ
مُنْفَكِّيْنَ حَتّٰى تَاْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ②
رَسُوْلٌ مِّنَ اللّٰهِ يَتْلُوْا صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ③
فِيْهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ④
وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ
مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ ⑤
وَمَآ اُمِرُوْٓا اِلَّا لِيَعْبُدُوا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ
الدِّيْنَ ۙ حُنَفَآءَ وَيُقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوا الزَّكٰوةَ
وَذٰلِكَ دِيْنُ الْقَيِّمَةِ ⑥
اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ
وَالْمُشْرِكِيْنَ فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ
اُولٰٓئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ⑦
اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ اُولٰٓئِكَ هُمْ
خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ⑧
جَزَآؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِيْ مِنْ
تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ رَضِيَ اللّٰهُ
عَنْهُمْ وَرَضُوْا عَنْهُ ؕ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهٗ ⑨ ع ۱ ۲۳

AL-ZILZÂL
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Når jorden gennemrystes på det voldsomste [1],

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ②

3. Og når jorden giver sine byrder fra sig [2],

وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ③

4. Og mennesket siger: Hvad fejler den?

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ④

5. På den dag vil den fortælle sine (ukendte) historier [3],

يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ⑤

6. Fordi din Herre har pålagt den det [4].

بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحٰى لَهَا ⑥

7. På den dag vil menneskene gå frem i grupper for at få deres gerninger forevist.

يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا ۙ لِّيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ⑦

8. Da vil den, der gjorde et støvgrans vægt af godt, se det.

فَمَنْ يَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَّرَهُ ⑧

9. Og den, der gjorde et støvgrans vægt af ondt, vil se det.

وَمَنْ يَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَّرَهُ ⑨

[1] D.v.s. jorden vil opleve ALLE slags indre og ydre rystelser, jordskælv, krig, revolutioner etc.

[2] Der vil være enormt opsving, spec. på de naturvidenskabelige og tekniske felter.

[3] Alle profetier ang. denne tid skal opfyldes og alt, som var skjult, skal blive åbenbart.

[4] Dette viser, at der ikke blot vil være tale om en bogstavelig jordrystelse. Vv.7-9 bekræfter yderligere dette. Der kunne også oversættes: 'Fordi din Herre har åbenbaret angående den'.

AL-'ÂDIJÂT
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

2. Vi kalder til vidne (dem, der sidder på) de prustende stridsheste,

وَالْعٰدِيٰتِ ضَبْحًا ﴿٢﴾

3. Som slår mægtige gnister af ild (fra deres hove),

فَالْمُوْرِيٰتِ قَدْحًا ﴿٣﴾

4. Og så angriber ved daggry

فَالْمُغِيْرٰتِ صُبْحًا ﴿٤﴾

5. Og efterlader et spor af støvskyer

فَاَثَرْنَ بِهٖ نَقْعًا ﴿٥﴾

6. Og trænger ind i midten af (fjendens) hær [1].

فَوَسَطْنَ بِهٖ جَمْعًا ﴿٦﴾

7. Sandelig, mennesket er utaknemmeligt mod sin Herre,

اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّهٖ لَكَنُوْدٌ ﴿٧﴾

8. Og det bevidner det visselig selv.

وَاِنَّهٗ عَلٰى ذٰلِكَ لَشَهِيْدٌ ﴿٨﴾

9. Og det er voldsomt i sin kærlighed til ejendom.

وَاِنَّهٗ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيْدٌ ﴿٩﴾

10. Mon det ikke ved, at når det, der er i gravene, blotlægges,

اَفَلَا يَعْلَمُ اِذَا بُعْثِرَ مَا فِى الْقُبُوْرِ ﴿١٠﴾

11. Og det, der er (skjult) i (menneskers) bryst, åbenbares,

وَحُصِّلَ مَا فِى الصُّدُوْرِ ﴿١١﴾

12. At deres Herre på den dag visselig kender alt om dem.

اِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيْرٌ ﴿١٢﴾ ع

[1] Vv.2-6 forudsiger, at Muslimerne vil blive tvunget til at kæmpe til forsvar for troen, og at de, skønt kampen vil blive påtvunget dem, vil sejre. - *Al-'âdijât* er ikke nødvendigvis: 'stridsheste'. Ordet betyder: 'de, der stormer frem i stor fart'. Der kan da også være hentydninger til moderne krigsførelse, f.eks. luftangreb, se flg. sûra.

AL-QÂRI'AH

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ١

2. Den (store) ulykke -

الْقَارِعَةُ ٢

3. Hvad er den (store) ulykke?

مَا الْقَارِعَةُ ٣

4. Og hvad skal lære dig, hvad den (store) ulykke er?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ٤

5. Den dag, da menneskene vil være som spredte møl,

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ٥

6. Og bjergene som kartet uld.

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ٦

7. Hvad da den angår, hvis vægtskåle er tunge (af gode gerninger),

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ٧

8. Han vil da være i et saligt liv.

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ٨

9. Men hvad den angår, hvis vægtskåle er lette (af mangel på gode gerninger).

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ٩

10. Helvede vil da være hans moder [1].

فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ١٠

11. Og hvad skal lære dig, hvad det er?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَهْ ١١

12. En svidende ild [2].

نَارٌ حَامِيَةٌ ١٢

---

[1] Ligesom mennesket forlader sin moder, når det er blevet voksent, vil opholdet i helvede være midlertidigt.

[2] *Hâmijah* betyder: 'brændende, svidende', men også: 'beskyttende', se v.10.

AL-TAKÂTHUR

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ①

2. Indbyrdes kamp om rigdomme afleder jeres opmærksomhed (fra Gud).

أَلْهَاكُمُ التَّكَاثُرُ ②

3. Indtil I gæster gravene.

حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ③

4. Men nej! Snart skal I erfare (sandheden).

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ④

5. Nej og atter nej! Snart skal I erfare (sandheden).

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ⑤

6. Nej! Vidste I dog blot med en sikker viden,

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ⑥

7. At I visselig skal se helvede (i dette liv).

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ⑦

8. Derpå vil I visselig se det med vishedens øje (i det kommende) -

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ⑧

9. Så skal I da på denne dag kaldes til regnskab for enhver nådegave [1].

ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ⑨

---

[1] Vv.6-9 illustrerer 3 trin i erkendelsen: 1) *'ilm al-jaqîn* (logisk slutning), 2) *'ain al-jaqîn* (sanseerkendelse), 3) *haqq al-jaqîn* (eksperimentel erkendelse). Se også 56:96.

AL-'ASR
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Vi kalder (Profetens) tid til vidne: [1].

وَالْعَصْرِ ②

3. Sandelig, det menneske (som sætter sig imod sendebudene) er (altid) i en tilstand af tab -

اِنَّ الْاِنْسَانَ لَفِيْ خُسْرٍ ③

4. Undtagen de, som tror og handler retfærdigt og opfordrer hinanden til (at støtte) sandheden og opfordrer hinanden til udholdenhed [2].

اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَتَوَاصَوْا
بِالْحَقِّ ۙ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ④ ع

---

[1] *'Asr* betyder: 'tid, absolut tid, løbende tid, eftermiddag'. Tiden er vidne til alt, hvad der er sket, sker og vil ske i denne verden. Profetens tid bevidner, hvor højt mennesket kan nå, og hvor meget det kan tabe (95:5-6). Tiden omkring Messias', den anden Adams komme bevidner tillige, hvad der vindes og tabes ved ensidig materiel fremgang. Symbolsk kan 'eftermiddagen' hentyde til profetens tid. Efter tre timers aftagende lys kommer natten på 10 timer indtil morgengryet, smlgn. 89:3-4.

[2] 'Tilstanden af tab' er som en naturlov, men verset viser en vej til at bryde denne »naturlov«. Den enkeltes retfærdighed og tro er dog ikke nok. Alle skal med i den moralske og åndelige opløftning.
Sabr betyder: 'udholdenhed, tålmod, standhaftighed, vedholden', se 2:154-158.

AL-HUMAZAH
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Ve over enhver urostifter, bagtaler.

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةِ ②

3. Som samler rigdom og tæller den atter og atter.

الَّذِيْ جَمَعَ مَالًا وَّعَدَّدَهٗ ③

4. Han tror, at hans rigdom vil gøre ham evig.

يَحْسَبُ اَنَّ مَالَهٗٓ اَخْلَدَهٗ ④

5. Nej. Han vil visselig blive kastet i den knusende (straf).

كَلَّا لَيُنْۢبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ⑤

6. Og hvad skal lære dig, hvad den knusende (straf) er?

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْحُطَمَةُ ⑥

7. (Det er) Allahs antændte ild,

نَارُ اللّٰهِ الْمُوْقَدَةُ ⑦

8. Som rejser sig over hjerterne,

الَّتِيْ تَطَّلِعُ عَلَى الْاَفْـِٕدَةِ ⑧

9. Og som omslutter dem

اِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّؤْصَدَةٌ ⑨

10. I brede (ild)-søjler [1].

فِيْ عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ⑩

[1] De 'brede ildsøjler, som rejser sig over hjerterne', er vaner, skikke, traditioner og fordomme, som hindrer mennesker i at se sandheden og bringe deres liv i overensstemmelse med gavnlige normer. - Eller meningen er, at det skuffede begær efter denne verdens goder giver en hjertebrænden, som i det kommende liv manifesterer sig som helvede.

Måske findes i vv.5-10 en profeti om en atomkrig. Jvf. v.5-6: *hutamah* = 'knuse til de mindste dele (atomer)'. V. 10: *'amad mumaddadah* betyder egt: 'udstrakte, udfladede søjler', en grafisk skildring af paddehatteskyer.

AL-FÎL
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Har du ikke set, hvorledes din Herre handlede med elefantens folk [1]?

اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحٰبِ الْفِيْلِ ②

3. Gjorde han ikke deres plan til intet?

اَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِيْ تَضْلِيْلٍ ③

4. Og Han sendte sværme af fugle ned over dem,

وَّاَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا اَبَابِيْلَ ④

5. Som (åd deres ådsler) og slyngede dem mod lerklipper,

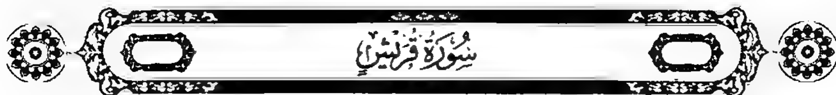
تَرْمِيْهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّنْ سِجِّيْلٍ ⑤

6. Og Han gjorde dem lig opædt halm.

فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّاْكُوْلٍ ⑥ ع

---

[1] Dette henviser til Abraha, den kristne vice-konge (for kongen af Ethiopien) i Jemen, og hans hær, som trængte ind i Makkas dal det år, Profeten blev født, for at ødelægge Ka'baen. De havde et antal krigselefanter med, men blev tilintetgjort af en pest eller en anden epidemi - og deres lig blev opædt af gribbesværme. - Guds planer, der var ved at modnes ved Profetens fødsel, tålte ikke noget afbræk.

AL-QURAISJ
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. (Din Herre tilintetgjorde elefantens folk) for at knytte Quraisjstammen.

لِاِيْلٰفِ قُرَيْشٍ ②

3. Knytte dem til deres rejser ved vinter og sommer.

اٖلٰفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَآءِ وَالصَّيْفِ ③

4. Lad dem da tjene dette hus' [Ka'baens] Herre.

فَلْيَعْبُدُوْا رَبَّ هٰذَا الْبَيْتِ ④

5. Som har bespist dem mod sult og givet dem sikkerhed mod frygt [1].

الَّذِيْٓ اَطْعَمَهُمْ مِّنْ جُوْعٍ ۙ وَّاٰمَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ ⑤

---

[1] *Li* (v.2) viser, at denne sûra hører tæt sammen med den foregående. 'Umar, den anden kalif efter Profeten Muhammad, reciterede altid disse to surer sammen.

Quraisjen opfordres til at ombytte deres stolthed med taknemmelighed mod Gud, ikke blot for tilintetgørelsen af 'elefantens folk', da de var 'få og ringeagtede' (smlgn. 8:27), men også for at være givet en vej til overlevelse og velstand på dette 'ufrugtbare sted' (se 14:38). Deres rejser giver også lejlighed til at udbrede Islâms glædelige budskab. Alle steder og til alle tider findes der »stolte Quraisjer«.

AL-MÂ'ÛN

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بسم الله الرحمن الرحيم ١

2. Har du ikke set den, der kalder dommen for en løgn [1]?

أرءيت الذي يكذب بالدين ٢

3. Det er den, der støder den forældreløse bort.

فذلك الذي يدع اليتيم ٣

4. Og som ikke opfordrer til bespisning af de fattige.

ولا يحض على طعام المسكين ٤

5. Ve derfor over dem, der beder,

فويل للمصلين ٥

6. Og som ikke er opmærksomme i deres bøn [2].

الذين هم عن صلاتهم ساهون ٦

7. De, som ønsker at ses (af mennesker) [3],

الذين هم يراءون ٧

8. Og forhindrer (andre i at låne deres) brugsting [4].

ويمنعون الماعون ٨ ع ٨ ٣٢

---

[1] *Dîn* betyder: 'dom, religion etc.'

[2] Eller: 'som er glemsomme ang. deres bøn'. Verset beskriver den skødesløse, arrogante kategori.

[3] De hyklere, som ønsker at blive anset for lydige, ydmyge og gavmilde.

[4] *Mâ'ûn* betyder: 'brugsting (f.eks. en gryde, en økse, vand, salt), en gavnlig ting, en venlighed, zakât'. Der advares imod egoister, for hvem selv det elementæreste hensyn til andre er dem fremmed; kun ønsket om at opnå anseelse kan få dem til at hjælpe.

AL-KAUTHAR
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Sandelig, Vi har givet dig overflod (af godt) [1].

إِنَّآ أَعْطَيْنٰكَ الْكَوْثَرَ ②

3. Bed derfor til din Herre og frembær offer (i taknemmelighed) [2].

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ③

4. Det er visselig din fjende, som er uden (åndeligt) afkom [3].

إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ④ ١ ع٣ ٣٣

---

[1] *Kauthar* betyder: 'overflod (af alt muligt), en ædelmodig og gavmild person, som giver gerne og ofte til velgørende formål'. Taget i den sidste betydning indeholder verset en profeti om, at Gud af Profetens talløse åndelige afkom vil oprejse en, der gavmildt vil ofre sin åndelige rigdom til støtte for Islâm. Denne fortolkning støttes af v.4.

Kauthar er også forklaret som en flod i paradis.

[2] En generel opfordring til offervillighed og et fast tilhørsforhold til Gud. Specielt gælder opfordringen bønnen og ofret ved *'Îd-al-Adhâ*, offerfesten.

[3] Se 33:41 og noten dertil. Smlgn. også 62:4.

AL-KÂFIRÛN

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ①

2. Bliv ved at sige (du troende): Lyt, I vantro,

قُلْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلْكَٰفِرُونَ ②

3. Jeg tilbeder ikke, som I tilbeder.

لَآ أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ③

4. Og I tilbeder ikke, som jeg tilbeder.

وَلَآ أَنتُمْ عَٰبِدُونَ مَآ أَعْبُدُ ④

5. Ejheller tilbeder jeg dem, I tilbeder.

وَلَآ أَنَا۠ عَابِدٌ مَّا عَبَدتُّمْ ⑤

6. Og I beder ikke til Ham, jeg tilbeder.

وَلَآ أَنتُمْ عَٰبِدُونَ مَآ أَعْبُدُ ⑥

7. (Thi) jeres religion for(eskriver) jer (én livsmåde), og min religion for(eskriver) mig (en anden livsmåde) [1].

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِىَ دِينِ ⑦

---

[1] Islâm forener tolerance med fasthed og ubøjelighed i trossager.

AL-NASR

(åbenbaret efter Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

2. Når Allahs hjælp og sejren kommer,

إِذَا جَآءَ نَصۡرُ ٱللَّهِ وَٱلۡفَتۡحُ ٢

3. Og du ser mennesker i flokkevis træde ind i Allahs religion,

وَرَأَيۡتَ ٱلنَّاسَ يَدۡخُلُونَ فِي دِينِ ٱللَّهِ أَفۡوَاجٗا ٣

4. Lovpris da din Herre og bed om tilgivelse (for troendes fejltrin), thi Han er visselig Den, der atter og atter vender Sig (til mennesker i Sin barmhjertighed) [1].

فَسَبِّحۡ بِحَمۡدِ رَبِّكَ وَٱسۡتَغۡفِرۡهُۚ إِنَّهُۥ كَانَ تَوَّابَۢا ٤

---

[1] Profeten modtog denne åbenbaring kun få måneder før sin død. På den ene side forudsiger den Profetens snarlige død. På den anden side er den en advarsel til dem, der sejrer: bliv ikke overmodige, men vær taknemmelige og søg fortsat beskyttelse. For det tredie advares der mod faren ved degeneration, når mange nye slutter sig til Islâm. Da gælder det at være ydmyg og søge tilflugt hos Gud i endnu højere grad end i prøvelsernes tid.

AL-LAHAB

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ١

2. Må begge ildens faders hænder gå til grunde. og må han (selv gå til grunde [1].

تَبَّتْ يَدَآ اَبِيْ لَهَبٍ وَّتَبَّ ٢

3. Hans rigdom og hvad han har erhvervet vil ikke nytte ham.

مَآ اَغْنٰى عَنْهُ مَالُهٗ وَمَا كَسَبَ ٣

4. Han skal brænde i en flammende ild.

سَيَصْلٰى نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ٤

5. Og hans kone, som bar brænde (til bålet) [2],

وَّامْرَاَتُهٗ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ٥

6. Om hendes hals skal der være en flettet snor af palmefibre [3].

فِيْ جِيْدِهَا حَبْلٌ مِّنْ مَّسَدٍ ٦

---

[1] 'Ildens fader' kan betyde en onkel til Profeten, som var en brændende fjende og forfølger, og som gik under navnet Abû-Lahab, enten p.gr. af sin hud- og hårfarve eller p.gr. af sit hidsige temperament. Eller udtrykket kan henvise til de sidste tiders stormagter, som ejer og kontrollerer atomvåben - hvoraf den ene gruppe helt forkaster Gud, medens den anden forkaster Hans enhed (p.gr. af deres tro på treenigheden), og som begge er modstandere af Islâm. Med denne fortolkning ville de 'to hænder' (begge hænder) betyde de to grupperinger.

[2] 'Kone' betyder så deres folk, som er underkastet deres magt. 'Bærer ved til bålet' karakteriserer dem, der sladrer, bagvasker, 'arbejder bag scenen', 'støber kuglerne'. De er konstant beskæftiget med ondsindet propaganda og fabrikation af ødelæggelsesvåben.

[3] De vil være nært knyttede til deres resp. systemer eller ideologier, hvoraf de ikke vil kunne bryde ud.

AL-IKHLÂS
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Fortsæt med at forkynde (o du troende): Han er Allah, den Eneste [1],

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ②

3. Allah den Uafhængige, af Hvem alt afhænger [2],

اَللّٰهُ الصَّمَدُ ③

4. Han avler ikke, ejheller er Han født,

لَمْ يَلِدْ ۙ وَلَمْ يُوْلَدْ ④

5. Og ingen er Hans lige [3].

وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ⑤

---

[1] Gud er *ahad* (den absolut ene, ét i sit væsen) og *wâhid* (enestående i egenskaber og handlinger).

[2] *Al-Samad* (den Uafhængige) betyder egt: den, der fylder alt, uden hulhed (eller mangel eller behov), den, der ikke levner plads til andet og andre.

[3] Profeten har sagt, at denne sûra er lige så meget værd som alt i himmel og på jorden - og lig en trediedel af Qur'ânen. (Det sidste en trøst for dem, der finder det vanskeligt at lære hele Qur'ânen udenad). Forståelse af denne sûra udelukker enhver form for afguderi. Der kan formuleres 8 former for afguderi (det at give Gud fæller): mængde og tal, mangel og forandring, årsag og virkning samt lighed og modsætning. Med Sit ord: 'Han er Allah, Een', har Gud udelukket beskrivelsen af Sig selv med kategorien mængde og antal; og Han har nægtet forandring og mangel med Sit ord: 'Allah, den Uafhængige (Evige). Med Sit ord: 'Han avler ikke, ejheller er Han født', har Han benægtet virkning og årsag; og Han har benægtet lighed og modsætning med Sit ord: 'og ingen er hans lige'. Dermed er Hans Eenhed gennemført konsekvent. (Tabrisî).

AL-FALAQ
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ①

2. Bliv ved at sige (du troende): jeg søger tilflugt hos morgengryets Herre [1]

قُلۡ اَعُوۡذُ بِرَبِّ الۡفَلَقِ ②

3. Mod det onde i alt det, Han har skabt [2].

مِنۡ شَرِّ مَا خَلَقَ ③

4. Og fra det onde i tusmørket, når det breder sig [3],

وَمِنۡ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ④

5. Og fra det onde fra dem, der blæser på knuderne (for at løse dem) [4],

وَمِنۡ شَرِّ النَّفّٰثٰتِ فِى الۡعُقَدِ ⑤

6. Og fra det onde i misunderen, når han misunder [5].

وَمِنۡ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ⑥ ع

---

[1] *Falaq* (morgendæmring) betyder også: 'alt hvad der bryder frem af ting (f.eks. en spire fra et frø), skabningen i sin helhed' (Lane, Aqrab).

[2] F.eks. gift, ild, satan, den forkerte brug af det skabte.

[3] *Ghâsiq* (tusmørke) betyder også måne, således at verset betyder: 'fra det onde i den tid, da månen formørkes'. Månens formørkelse på en bestemt tid blev af Profeten forkyndt som et tegn på Mahdiens komme, den Forjættede Messias' komme. Se 75:10.

[4] Det onde, som kommer fra dem, der sladrer, bagvasker, søger at løse folks forbindelse med Mahdien. - Femininum bruges ofte om partier og grupperinger, se f.eks. 77:2-6, 79:2-6, 80:39-43, 100:2-4.

[5] Det onde, som kommer fra dem, der med misundelse ser på Mahdiens og hans fællers uimodståelige fremmarch. Det onde når sit højdepunkt i misundelsen. Dermed er der ingen ende på ondskaben. Misundelsen var den første ulydighedssynd mod Gud i himlen (da Iblîs misundte Adam, se f.eks. 2:35) og den første ulydighedssynd på jorden (da Kain misundte Abel, 5:28-32; 1.Moseb. 4.kap.).

AL-NÂS
(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

2. Bliv ved at sige (du troende): Jeg søger tilflugt hos menneskehedens Herre [1].

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ ②

3. Menneskehedens konge [2],

مَلِكِ النَّاسِ ③

4. Menneskehedens Gud [3].

اِلٰهِ النَّاسِ ④

5. Fra det onde i den, der hvisker (onde forslag) og sniger sig bort [4].

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ ۥ الْخَنَّاسِ ⑤

6. Den, der hvisker i menneskers bryst –

الَّذِيْ يُوَسْوِسُ فِيْ صُدُوْرِ النَّاسِ ⑥

7. Fra djinner og almindelige mennesker [5].

مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ ⑦

---

[1] *Rabb* (Herre) = 'Den der opfostrer og leder trin på trin mod fuldkommenhed', se 1:3 og noten til 17:25.

[2] *Malik* (Konge) = 'Den der styrer, vogter menneskers velfærd, kontrollerer deres handlinger og graduerer deres værdi'.

[3] *Ilâh* (Gud) = Den der er værdig at tilbede, den Ophøjede, uden nogen mangel, stærkere end alt, der kan skade os på krop og sjæl.

[4] De hviskende, sladrende, bagvaskende er kujoner, men de findes også inde i os selv (v.6).

[5] Denne Sûra advarer Muslimerne mod de trusler og farer, som de i 'de sidste tider' vil stå overfor fra herskere og stater, fra kirker og trosretninger, fra filosoffer og lærere - med alle deres underfundige filosofier og systemer. Mod alt dette skal de søge tilflugt, retledning og beskyttelse hos Gud, som er altings sande Herre og Konge. V. 7 angiver, at nogle af filosofferne og lærerne vil være i fjerne lande (*djinn* = skjulte), således at kun deres bøger og publikationer når Muslimerne, medens andre vil være udgået af deres eget folks midte.

De tre sidste sûrer er en magtfuld slutning på Qur'ânen og ruster os til at gå ud i livet med fortrøstning. Samtidig er ringen sluttet, idet de danner en naturlig overgang til åbningskapitlet, *al-Fâtihah*.